Utrecht University Library
Partner in Science
Universiteit Utrecht

Rep[er]torium Reuerendi patr[is] & d[omi]ni Ep[iscop]i Brixien[sis]

https://hdl.handle.net/1874/461213

Dit boek is gescand in het kader van het Incunabelen project.

Een incunabel of wiegendruk is een boek of geschrift dat gedrukt is vóór 1 januari 1501. Gezien de bijzondere aard van deze vroege gedrukte werken is besloten deze uitgebreid te beschrijven en te digitaliseren.

Meer informatie over de collectie is beschikbaar op:
https://repertorium.library.uu.nl/collectie/incunabelen/

Bij deze boeken wordt ook de volledige buitenkant gescand en een scan gemaakt van het geopende boek. De hierna volgende scans zijn (in volgorde waarop ze getoond worden):

- het midden van het geopende boek*
- de rug van het boek
- de kopsnede
- de frontsnede
- de staartsnede
- het achterplat

*Een deel van de banden in deze collectie bevatten meerdere titels, het is dus mogelijk dat de pagina's in deze overzichtsscan horen bij een andere titel.

This book has been digitized as part of the Incunabula project.

An incunable or incunabulum is a book, pamphlet, or broadside that was printed before January 1st 1501. Due to their special nature a project has been started to better describe and then digitize these early printed works in our collection.

More information on this collection is available here:
https://repertorium.library.uu.nl/collectie/incunabelen/

The digitized version of these books includes scans of the outside of the book and a scan of the open book. The scans after this notice are (in the order in which they are shown):

- the open book (opened approximately in the middle)*
- the spine
- the head edge
- the fore edge
- the bottom edge
- the back board

*Some of the bindings in this collection contain multiple titles, therefore it is possible that this scan shows pages which belong to a different title.

ãde Bar. in d. l. quedã z in. l. j. ¶ officio. ff. d tute. et ra. distra. in quibꝫ plene.

¶ Omnia acta cause possunt pꝛ ti. c. di sue erbi beri nõ pt qs cogi edẽ mstrã qbꝫ non vtiẽ z illa edenda sũt sine die et psule misi qs vellet argué de falso ꝯ oĩa ñ. de fi. mstru. i. c. g. ꝓpetuus

¶ An editio mstrõꝝ fiat reglãriter ⁊tuus vide in. c. j. de pba. vbi de materia.

¶ Quoꝝ debꝫ fieri editio et quid i editiõe ponendũ no. ff. d eden. l. j. in glo. pin de et i. ¶ editiones in glo. psule Cy. plenius in. l. edicta. C. de eden. vide Bar. in. l. in fraudẽ. ¶ negꝫ. ff. de iure fis. ñ. de iudi. c. dilecti i glo. intentetur et ibi Jo. an. et i. c. cramiata eo. ti. viij di. q̃ iure i gl. ij. ⁊ pe. ti. de acti. et peti. ¶ j.

¶ Oñ dz fieri editio mstrõꝝ no. ff. de eden. l. j. ¶ editões i glo. psule iuncta. l. pretoꝛ in glo. meũ et. l. quedã in glo. iudicio. eo. ti. i ti. de muti. stipu. ¶ item vbꝫ in glo. tota die. C. de eden. l. q̃ accãre i glo. dẽat z ibi Cy et in. l. fi. eo. ti. vbi Cy. Spe. ti. de mstru. edi. ¶ dicendũ restat. ver. pe. ro/de rescrip. c. eaz te/per Jnno. i glo. datã de fi. mstru. g. ꝓpetuus i glo. fi. de. pba. c. j. et in. c. q̃mã õ m

¶ Cuius rõis dẽat fieri editõ ñ ⁊glo. tpa. ff. de eden. l. si qs ex argentariis ¶ rõnem in glo. incipere. C. eo. l. j. in glo. iij. et ibi Cy. vide glo. in cle. vnica de psur. in glo. rõe.

¶ An editio mstri dẽat fieri cũ die z consule vide glo. et Bar. in. l. exempla. ff. de eden et. l. j ¶ editiones eo. ti.

¶ Rões edende sunt in loco contractus vel mercãtie exercite nõ ad ꝯ hñt dilatiões misi ex cã. ff. de eden. l. argẽtarius.

¶ Emptoꝛi vẽditoꝛ edere debꝫ instrã ad declaratõez iurꝫ sui. ff. de ac. emp. l. titi? hĩs tame ñ tẽẽ ẽdẽ vt dĩc glo. ibi et eo. ti. l. ẽditõ

¶ Vbi pꝛ petit editõez fieri mstri nõ est fienda copia de originali sed de exemplo. C. de diuer. rescrip. l. sacimus.

¶ Rões nõ sũt edẽde misi semel misi qs ꝓbꝫ se cauã amisisse. C. de eden. l. j.

¶ Edere idẽ ẽ qđ demõstrare. ff. de eden. l. j. no. C. de eden. super rubrica.

¶ Editio rõnũ et mstri peti possunt qñ quis vlurus ẽ. C. de eden. l. j. ff. eo. l. j.

¶ An creditoꝛ pt compellé debitores ad editionẽ mstri solutõis vide. C. de fi. mstru. l.

¶ Editõ actoꝝ pt peti ab eo cui? pñ pfes cipalr imẽ vel cui acta ꝓiudicãt vt fideiussó vel similes glo. in. l. edita. C. de edendo.

¶ Editio actoꝝ dz peti a iudice nõ a pte misi m subsidiũ qñ non pñt hẽri a iudice ita dicunt doc. in d. l. edita.

¶ Acta non dñt edi a notario sine iudicꝭ auctoritate et licentia alias nõ valẽt doc. in d. l. edita vbi allegant. l. adoptõnem. C. de adop. et. C. de iurꝭ fisc. l. mstrumẽta.

¶ Totus liber rõnũ nõ ẽ edendus sed solum illa pticula que fãc ad cãz no. i d. l. edita.

¶ Acta tãz cõmũia dñt edi cũ die z consule no. in. l. is apud quez. C. de eden.

¶ Quo iure agaẽ õ notarium vt scribat instrũm et edat vide in. l. fi. ff. de tabu. exhi.

¶ Si sñaz quã hũisti õ me dico nullã et in pcessu cãe peto vt illam edas nõ dẽs ad hoc cogi ꝯ iudex ꝓnũciabit qꝫ si aliq̃ tpe apparebit sit nulla Jnno. i. c. g. ꝓpetuus de fi. ¶ istru. Bar. in. l. j. ¶ edenda sũt. ff. de eden.

¶ Editio libelli et aliꝭ actoꝝ dz fieri expẽsis petentꝭ et suffic qꝫ petenti fiat copia seu facultas describendi. l. j. ff. de eden. glo. i aurẽ. offeraẽ. C. de litꝭ. contꝭ. et ibi Bar. q̃ dic ꝯ uandam esse ꝯsuetudinem.

¶ Oñ petit editõ vel copia ꝓcurõꝝ debet dari expensis ipi? ꝓcurõis ne ex ipi? meter uẽtu oditõ adũsarij efficiaẽ deterioꝛ q̃z si dñs secũ litigaret pse Bar. i. l. ij ¶ defẽdi. ff. er q̃. ca. i poss. ea. et idem si esset mittendũ ad dñz absẽtẽ ꝓ aliqua rõe vel declaratõe secũdum Bá. i d. ¶ defẽdi.

¶ Si nõri? pdit origiale instrũm. i. protho colũ pt petẽ qꝫ ps cui tradidit publicẽ illõ sibi edat vt possit de eo copiã facé a teri parti vel cuius interest ab eo petenti sibi edere ita dic Bal. i. l. fi. C. de edẽ. i fi. prj. coll.

Edes. Ediũ applõe qñqꝫ ptiẽẽ oĩa edificia. ff. de icẽ. ruí. nau. l. q edes i pn. vbi vide.

¶ Quid ꝯ ꝑbũ reglãrit ptieat vid. ff. ad. l. aq̃. i. l. q edes. ff. d vlucapiõibꝫ. l. eũ q̃ edes. ff. d rei vendi. l. solum.

Edictum. Hec ẽ lex ptoꝝ. ff. d offi. pcõ. l. ne quicq̃z. ¶ circa qđ bene nõ. qꝛ rara mã.

¶ Edictũ. i. epistola. ff. de offi. pcõ. l. obtua vel imperatoꝛis vt hẽẽ. Quesꝝ. ij. aliqñ ẽ ptoꝝ ij. di. ¶ institutio vbi d ꝯ/aliqñ ẽ lex seu canon de spon. cũ apud vbi de ꝯ p do. Cardi. flo.

¶ Edictũ qñqꝫ poiẽ p cõstitutõe vel statuto de ele. massana et eo. ti. vt circa li. vj.

¶ Oñqꝫ ꝓ citatiõe iudicis. ff. de iudi. l. et pꝛ edictũ et. l. ad peremptoꝛiũ. c. de illicita. xxiiij

¶ Oñqꝫ ꝓ mãdato seu bãno vt ⁊q. iij. sunt pretoꝝ edicta. c. fi. q̃ ma. ac. pos.

¶ Oñqꝫ ꝓ collectis seu impositõe. xvj. q. ij placz ꝓpie vo edictũ ẽ qđ a pncipe emanat glo. i. c. j. de postu. prela.

¶ De edicto publice ꝓponẽdo et de his q̃ seruari debẽt i publicatiõe vide Bar. i extrauag. ad reꝑmendam in v. publice.

¶ Edictũ qñqꝫ circũducẽ vt i. l. ad peꝛpetuũ et. l. se. ff. de iudi. z d of. dele. psuluit qđ ñ. ta q̃ citari debeat ita dic Jnno. i. c. ꝓ venerabilem q̃ fil. sint le. bñ fãc. c. fi. de elec. li. vj.

¶ De materia septẽ edictoꝝ et de eoꝝ libellis vide Spe. i ti. de dolo z cõtu. i. ¶ j.

¶ Quis pt mittere edictũ nõ. xxiiij. q. iij. d illicita i glo. magna.

¶ An sit necesse qꝫ edictũ peremptoꝛiũ remi ati noticiã nõ. ff. de iudi. l. et post edictũ i gl. ñ. ff. q̃ sen. sine app. rescm. l. j. ¶ itẽ cũ ex edicto.

¶ An sit sublatũ edictũ de cõiungendis cũ emãcipa. liberis nõ. C. de suis et le. aut. i succssione i glo. fi. et ibi Cy.

¶ Quot sunt necessaria vt habeat locũ edictum de alienatiõe iudicij mutandi cã facta vide i. l. j. m glo. fi. eo. ti.

¶ An valeat edictũ peremptoꝛiũ ꝓtra absẽtem causa rei publice nõ. ff. d re iudi. l. contra pupillũ et ibi Bar.

¶ In quo differt edictum ab interdicto Bar. ff. de no op. nũc. l. j. i ij. oppositõe et m. l. ptoꝛ. ¶ j. m glo. j. eo. ti.

Edificium. Quãdo pluresꝫ currũt i edificando quis ꝑferaẽ Bart. m. l. quo mi? ff. de flum. vbi etiam dicit qꝫ edificium est nomen generale.

¶ Si quis ꝓmisit edificare domũ vel turrim an teneaẽ de vicio operis nõ. Bá. i. l. ea. ¶ loca ti. ff. loca.

¶ Quãdo et quę res pñt ab edificio abradi et separi no. Bar. i. l. si sine herede. ¶ iterpositõ ff. de admmi. tuto.

¶ An edificiũ cedat solo gl. xij. q. ij. aplicos Jnno. i. c. cũ olim de puil. i v. fructibꝫ isti. de re. dun. ¶ cũ i suo/Spe. ti. de emp. z vẽ ¶ ter cio loco. ver, qđ si clericus. ff. de acq̃. re. do. l. adeo. ¶ cũ i suo. C. de edifi. pui. l. si is ꝫ quẽ ad de q̃ dixi ꝫ. sub dictõe ecclesia.

¶ An laicus possit edificare locũ sacꝝ sine licentia epi Jnno. qꝫ nõ i. c. iter dilectos de donat. xvij. q. ij. quidaz doc. i. c. ad ꝯ de reli. do.

¶ An prohibitus edificare locum destructum possit reficere de mde. consuluit. xxiij. q. v. si audieris Jnno. de resc. spo. pisanis ter. ꝯ felicis. ¶ j. li. vj.

¶ An si clericus ẽ instructus circa edificationem cui? ꝯsuptibꝫ debeat seruire i illis ter. xx

¶ An liceat edificare ca ⁊vj. q. j. nos astrũ vel villã seu turrim ꝓpa autoritate Jnno. de resc. spo. pisanis i fi. glo. magne/Jo. an. de sen. ex. si ciuitas li. vj. Jnno. de off. oꝛ. cũ ab ecclian/Bar. i. l. iij. ff. de op. publi. et in. l. vrbis. ff. de ver. sigm.

¶ An monasteriũ edificatũ p epm sit ecclie cathedralis ter. et glo. xij. q. ij. aplicos vide de dona. apostolice et qđ ibi nõ.

¶ An si vicini edificant murꝫ oñez cũ pacto nõ extollẽdi illũ/pactũ tñeat ad emptoꝛez nõ. Joan. i. addi. Spe. i t. ꝯ iudi. ¶ gnali v.

¶ An flumie pt edificari mo ⁊qđ si duo lẽdmũ i piudiciũ alteri? molẽdim vide Spe. i ti. de ca. po. et ꝓpe. ¶ q. v. ergo Bar. in. l. j. ¶ sic. ff. de aq̃ plu. ar. et i. l. fi. ff. de vsuca.

¶ An possum sup viam publicam edificare pontem de domo mea ad domũ alteri? Spe. in dicto ¶ fina.

¶ Qualiter debeat mole conferre ad edifi ⁊cationem murꝫ ciuitatis et aliꝫ opeꝫ. vi ⁊de ter. i. l. omẽs. C. de ope. publi.

¶ Monasteriũ sic etiã ecclia nõ debꝫ edificari sine dote ter. ꝯ cẽsi. c. pe. Jo. an. i. c. to aũes de regula. i. ij. op. dicã. ꝫ. ꝫ dctõe monasteriũ.

¶ An hospitale debeat edificari cũ dote ter. ꝯ sic i. c. ij. de reli. do. Jnno. i. c. cũ venerabilis de excep. ad fi. de resti. spol. cum ad sedẽ dicam ꝫ. sub dictõe hospitale.

¶ A q̃ sunt edificande iste cluse quę fiunt in aq̃s/Bar. i. l. flumiũ. ¶ fi. ff. de dam. ifect.

¶ An edificaꝫ clusã i flumie possit mitté trabẽ i ripa vicini eo iuito Bá. i d. l. flumiũ. ¶ j

¶ An sup muroꝫ ciuitatis possit ẽdificari domus priuatoꝝ/Bar. i. l. pe. i fi. ff. ne quid i loco publi. et i. l. iij. ff. de op. publi.

¶ Si capella edificaẽ i aliq̃ ecclia noie alicꝫ potest illo defũcto assignari alteri et arma illius abradi et alia ponẽ/ꝫm Bar. in. l. ij. ff. de op. publi. diri supra sub dictõe capella et sub dictõne arma.

¶ An q̃s possit edificare foꝛtiliciũ i suo territoꝛio priuato Bar. i. l. iij. ff. de op. publi. z ibi nõ. glo. ad de nõ. i. l. ij. C. de fũ. limito. li. xj. i glo. antiquitas et ibi Bar.

¶ An liceat extollere edificium ad libitum

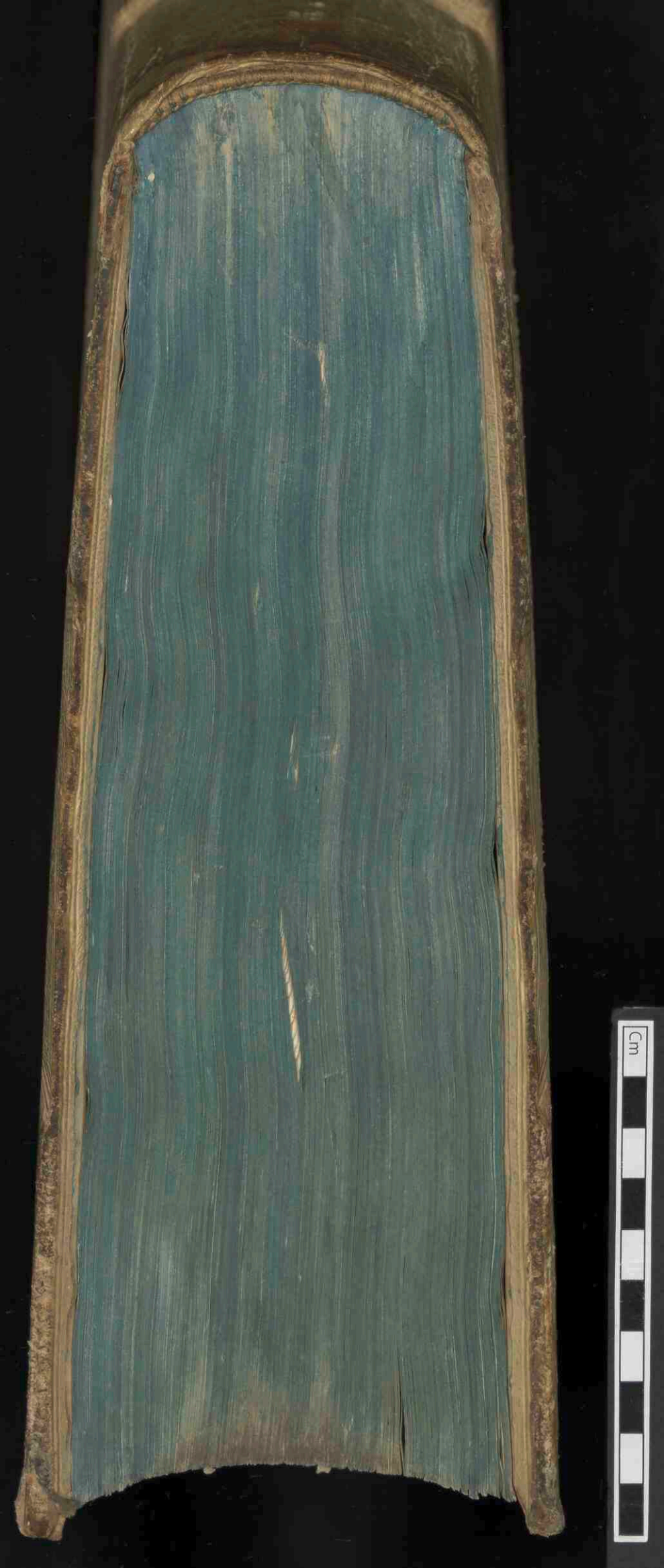
Edifica plurabana demolitz re vtil. l. edifica C. d op publ

REPERTOR.
BRIXIEN.

Jus posit. et Interpp.
Folio n°. 720.

RARIORA

Cm

Cm

Jus positivum et Interpretes

Folio nº. 720.

599. **Petrus** d e M o n t e, Repertorium utriusque juris. Neurenberg, Andreas Frisner en Joh. Sensenschmid 7 Oct. 1476. 2º.

L. 2º, 720

Typen 3, 4. — Rubr. α. — Drukkersmerk. — H* 11588. — BMC II p. 408. — Pr. 2200.

Op bl. 2a van het 1e en 2e dl.: „Dionysius Campius J. V. D.". — In oorspr. zwijnsled. XVIe-eeuwschen band met rolstempel, waaraan de sloten ontbreken. — In den catalogus van 1670.

Uniuersis ac singulis dominis doctoribus et scholaribꝫ utriqꝫ iuri necnon sacre theologie studentibus/ Andreas frisner Bunsidelensis sese recommendatuꝫ facit et optat omne bonuꝫ.

Tametsi viri prestantissimi/ reꝫ ommiū plato et actuū naturā penitus inspiciens/ aduerterit in omni sermōe de reipublice institutione ꝯstituto/ infūdēdū animis iustitie amorē/ me tñ parūp de reipublice attingētijs locuturo/ nō sic opus ē illū animis vris infūdere/ quom sicī cordibꝫ vestris iustitia radicata sit/ qꝫ nō tā supfluū sit eiꝰ amorē infundere/ qꝫ impossibile eā penitus euellere. Justitiā em̄ cū stultitia fœdus hēre nullo pacto posse/ neqꝫ posse eūdē sapiētemꝫ eē et iniustū Lactātius autor est. Quamobrem vos viri sapiētissimi/ quāto estis sapiētiores/ tāto sitis iustiores nce est. Sapiētia aūt quom sit habitu subiecto firmiter inhērēs/ nce est et ipsā iustitiaꝫ sapiētū ais nō nisi firmiter inherere posse. Recte gº dixerim nce est/ nō oportere vris sapientissimis ais iustitie amorē infūdē/ quē eisdē ꝑpetuo et necessario insidere etiā expiētia edocebim̄/ si alioꝝ vre oditionis/ veteꝝ scꝫ sapiētissimoꝝ virorꝝ facta dicta cogitataqꝫ ꝯsideraueriꝰ. q vsqꝫ adeo i eius amore exarserīt/ qī oibꝫ suis libris/ iustitie nō solū nō immemores fuerit/ vimetiā sic eā extulerint/ excoluerint/ aliosqꝫ ad eā excolēdā adhortati sint/ vt penitus defessi videāt/ tāti eā estimantes/ qꝫ oino desperāt eā ꝓ dignitate satis posse extollere. Hinc Lactantius eā aut summā vtutemꝫ aut fontē virtutis appellat/ qsi hesitans quod illoꝝ ei potissimū assribendū esset. Hinc Tullius libro ꝓmo officioꝝ dicit/ iustitiā eā esse in q vtutis est splēdor maximus. Idemꝫ libro tercio. Justitia vna virtus ommiū est dña et regina vtutū. Idē in secūdo officioꝝ libro. Justitie tāta vis est vt nec illi quidemꝫ qui maleficio et scelere pascūt posint sine vlla ptícula iustitie viuere. Nā qui eoꝝ cui piā qui vna latrocinā furat aliquid aut eripit/ is sibi nec in latrocinio quidem relinquit locum. Quom igit tāta vis iustitie sit/ vt ea etiā latronū opes firmet atqꝫ augeat/ quātā eius vim int leges et iudicia et instituta fore putam? Quapropter canones conscripti sūt atqꝫ leges pene infiniti/ quibus nunc fere totus orbis gubernatur atqꝫ regitur. Jurisperiti qꝫ amore iustitie capti/ dū ꝓ suo quisqꝫ ingenio illos illustrare ac declarare nitit/ multis ac variis emergentibꝫ quotidie casibꝫ/ suis cupiūt respōsis atꝫ consiliis ꝓuidere/ scripta scriptis addētes/ et noui veteꝝ rigentes/ infinitos pene codices ediderūt. Ad qs nō dico limpide intelligēdos/ ꝫ nec raptim dū taxat cursimqꝫ legēdos breuis hoim vita sufficiēs est. Quis gº eos omēs memorie cōmēdabit/ cuiꝰ vis in hac potissime legū canonūqꝫ sciā pnecessaria est? Sed ne in tanta legū iuriūqꝫ multitudine studioſoꝝ ingenia succūberēt/ aut desperatione quadā ab incepto desisterent/ quidaꝫ sūmas ediderūt/ quibꝫ breui ac compendioso sermone/ suis quasqꝫ titulis et legū et canonū sanctiones ita complexi sūt vt nō paꝝ adiumenti memorie ꝓbuerint. Alij aūt quibꝫ visū est id nō posse sufficere/ reptoria compilauerūt/ in quibꝫ ordine alphabeti cōsiderato singula subito et ad manū qꝫ promptissime adminiri possunt. Quidā tñ eoꝝ quod ad ius ciuile attinet tm̄ tractātes/ sacrorum canonū libros vt aiūt labris tetigerūt. Plericqꝫ sacris canonibꝫ intendētes/ ius ciuile intactū reliquerūt. At quidā iuris vtriusqꝫ eruditissimi vtrūqꝫ habūde copioseqꝫ amplectētes/ theologoꝝ snīas penitus preter miserūt/ qđ ꝓfecto (pace tātoꝝ viroꝝ dixerim) taboꝛes eoꝝ manicos reddidit atqꝫ diminutos. Postremo vo oim/ Reuerēdissimus ille i christo pr̄ ac dñs/ dñs Petrus Brixiensis Ep̄us/ vtriusqꝫ iuris ac theologie peritissimus/ post oim̄ pœdētiū reuisationeꝫ/ diminuta supplēs/ supflua resecans/ errata corrigens/ confusa ordinās/ nihil de vtroqꝫ iure et diuina pagina memoratu dignū preter mittēs/ tale vt impñtiaꝝ vides reptoriū compilauit/ vt omnes reptoriorum scriptores merito et gloria et honore ꝑcellat. Ecce qnto nos munere misericors deus decorauerit. dedit primo nobis in vltimis seculis cōstitutis/ artem illā mirificam imprimendi/ vt omēꝫ libroꝝ inopiā effugare possimus. Nūc tale nobis reperioriū tribuit/ vt singuli possimꝰ illā librorꝝ copiā/ nobis vtilissimā efficere/ vsqꝫ i tātū/ vt nouellus iuris scholaris/ i iudicijs atqꝫ dādis consilijs/ eius adiumēto plus possit etiā iurisperitissimo tali reptorio carente/ qui tñ eius iuuamie tātū potest qꝫtū sibi nō putauisset possibile. De qunqꝫ em̄ re/ dicere/ tractare/ aut disputare volueris/ ꝓ ques/ i quo loco/ quid ve de ipsa plene scribat/ ilico z qī digito demonstrat. Quo nihil pōt ad cognoscēdū quid equū/ quid ve iniquum/ esse cōducibilius/ et ita ad rempublicā gubernādam cōseruādam et amplificandaꝫ accōmodatius. Vos igit iustissimi reipublice amatoꝛes/ et viri celeberrimi/ hoc ꝓ oñi vtilitate lucubratū opus/ et contractatū accipito te/ et amicis vestris qui ad vtutū apices proficisci gestiūt/ reuoluendū persuadite/ abbreuiamētū laboꝝ nāqꝫ est/ memorie baculus/ reseruaculū cognoscende iustitie/ et totius reipublice sustentamētū. Sed vt finem attingā/ immēsas deo immortali gratiaꝝ actiones/ ꝓ tanto munere nobis diuinitus collato/ vna mecū agite/ cui laus z gloria nūc et sp et i secula seculoꝝ; Nuremberge Calēdis Octobris Anno dñi Millesimoquadringentesimoseptuagesimosexto.

Dionysius Campius
C. V. D.

Utet multa preclara / atq; saluta ria mfirmi; tatis nr̃e re media / siue diumo mu; nere nobis collata / siue huãno stu; dio et laboe inuenta / mhil ꝓfecto virtute est vtilius! mi; hil melius! mhil ad bene! beateq; viuendum accõmodatius · Hec nanq; opomit mores! vitam ordmat! ommũ actiũ moraliuz est q̃; dam quasi norma / z regula! quę vicijs / z pec; catis obnoxios / atq; p deuia errantes / ad re; ctum salutis iter veluti dux et auriga de vicijs redire cõpellit! quę quanti a nobis estiman; da sit / haud facile dici pot̃. Ea siquidem vt au tor est Cicero neq; naufragio / neq; incendio amittitur! neq; rey / aut tpoy perturbatione mutatur! ea p̃diti qui sũt / soli sũt diuites! so li sapientes! soli res fructuosas possident ac sempiternas · solũ suis rebus cõtenti nulla re egent! mhil appetũt! alienũ mhil requirunt. quomã virtutes habentes / mhil sibi deesse ar bitrantur · Hec hominẽ ab erroribo reuocat. Hec cunctis gratũ atq; laudabilem facit! Ni hil em̃ est hac ipsa virtute amabilius. Nihil quod magis alliciat ad diligendũ ꝓperantius quom ꝓpter probitatem / eos etiam quos nũ quaz vidimus diligamus. Huius ꝓpterea so lius stabilis est et firma possessio / in quam neq; fortune vis / neq; hostium impetus vlla ratione pt̃ irrurere ꝓpt̃ qd̃ Biãtis Phi. vox illa plurimum laudatur qui cum ab hostibo ẽap ta pria vibe egrederetur! interrogaturq; a q̃ dam cur rerum suarum custodiam neglexisset sola virtutis suę possessione securus prę cla; re simul / vereq; sapienter respondit! omnia mea mecum porto. hec homines patria / pa; rentibus / genere / forma / diuitijs / ceteriscq; rerum externarum adminiculis exutos / atq; nudatos / solo splendore suo extollit atq; illu; strat! decoros et admirabiles reddit! ac p̃; cipua quadam laude / et gloria / magis de; mum honoribus / et amplissimis dignitati; bus dignissimos facit · Inest enim virtuti dig nitas quędam particularis ac propria! quaz protinus in eos quibo fuerit adiuncta trans; fundit · Si Marium septies consulem creatuz accepimus / non generis claritate / non auitis operibo / sed sua virtute atq; prestantia quã tum sępe alias cum in Jugurtam regem / et in theotomicorum / et cymbrorum terrorem o; stendit · Si romanos consules recte quisq; rogasset / quid secuti Ciceronem consulem in Catilinę furores fecissent / non prosapie vetu; statem / non facultatum magnitudinem / sed virtutem / sapientiam / multarum rerum no; ticiam laudare respondissent · Virtutem igi tur ipsam siue cęleste quoddam munus / siue humanum inuentum dicere voluerim? / qp ad vitam bene / honeste / ac sapienter ducendã / erroresq; permultos / ac morbos precauen; dos alliciat / perneccessarium esse fateri nos o; portet! quod profecto efficitur / vt quanto cę teris animantibo est homo prestantior / tan; to qui eam amplectitur cęteris hominibus dignitate / autoritate / et merito antecellat.

Quia vero vt prędare a platone dictum est non solum nobis ipsis nati sumus / sed ortus nostri partem patria / partem parentes / ac a mici vendicant · Sitq; preterea insitus nobis cõmunionis et societatis appetitus! non soluz vna virtute sed pluribus nobis opus fuit que quom act? nros q̃ ad nos primũ / deinde q̃ ad alios recte ordinarent / nos nõ tantũ nrę sed a; lienę quoq; salutis et quietis auidos effecerũt.

Est enim homo si sapienter animaduertere
voluerimus dei atq; hominum causa cãtus
Et idcirco sũmũ illũ / atq; optimũ rey omni
um opificem / ac bonoy largitorem deũ tota
primũ debz mente diligere / colere / ac venera
ri / eius cã oia facere / virtutemq; idcirco am
plecti / vt in eũ actus suos / oẽsq; eius cogi
tatiões conuertat / qui oñs iustissime iudi
cat / ommũq; opum suoy mercedẽ / ac retri
butionẽ expectat debet demũ nõ soluz sua sed
et alioy commoda quere / cõesq; vtilitates
in mediũ afferre / suisq; anteponere / dando q̃
q; et accipiendo cũ premioy atq; beneficio
rũ spe / tũ penaruz metu / multis demũ hone
stis ac virtuosis actibz deuncere inter se ho
minum cetus et societates Debit enim nobis
deus hunc pietatis effectum / vt homo hoiez
nã diligat / foueatq; otra omnia pericula / et
prestet et accipiat osilium et auxilium. Hinc
osilia et ouentus quos ciuitates dicimus ema
narunt / hinc federa et ouentiones / hinc cõt
ctus et cõmercia. In quibz quom peccati la
be corrupta hominũ natura / multa quotidie
fraude / dolo / versucia / et deceptiõe / cõteret
appeteret / aliena rapet / vastaret / aufferret et
rei sue agendę inuigilans iure id vel iniuria
fieret puifaceret / sicq; hominũ vnaulũ et so
cietas disrumpetur. Necessariũ nobis plures
vt diximus fuere virtutes / quibz oĩs vera ac
tio nõ solum in iis quę ad nos / sed etiam quę
ad alios pertinent / recte rõnis firmo iustoq;
moderamine regularent / sancta atq; perpe
tua inter homines pax et societas hereꝫ quã
qui corrumpit veluti quidã humani generis
communis hostis / ac diuinę bonitatis trans
gressor fugiendus est. Nam vt pulcre a Cice
rone dictũ est / nihil potest eẽ sũmo illi deo
qui omnem hunc munduz regit gratius / ni
hil acceptius / q̃z cetus et ouentus hominũ iu
re et beniuolẽtia sociati. Omñes aũt virtutes q̃
ad consiliandum / obseruandumq; habent bo
num / inter se ad beniuolentiam et societatem
plurimũ valent. Consideranti mihi nulla di
gnior videri solet q̃z illa quã iusticiam appel
lamus / cuius id precipuum munus atq; offi
cium esse dicimus / vt quod suum est vnicuiq;
tribuens / ab eo quod alienuz est et mentem
et manus abstinere precipiat. Eius q; m nos
beneficia atq; commoda quotiens memoria
repeto / totiẽs eã neruũ et sustentaculũ rerum
ommũq; mẽ se hominũ ciunctionem et soci
etatẽ esse animaduerto. Adeo vt qui eã colãt /
obseruent / exerceant / ij ad cõem vtilitatẽ et
generis humani oseruationem nati esse vide
antur. Et idcirco eos veluti de vrbibus de re
bus publicis / de hominum quiete / ac pace be
nemeritos maiores nostri summo in honore
atq; admiratione hũerunt. Statuasq; illis
vt eiuꝫ temporis mos erat et perpetua monu
menta dedicarunt. Id autem magna cum rati
one. Quid enim preclarius / quid hoĩbz vnũ
m locum ad ciuilem vitam congregatis po
test esse cõmodius q̃z eum habere qui iuste
sancte / integre / decenter / et innocenter / et ę
quali lance presideat / qui iniurias arceat / di
scordias tollat / contumelias prohibeat / sce
lera et peccata debita seueritate compescat.
qui demq; pro meritorum diuersitate et bo
nis premia / et malis iusta supplicia inferat.
quę omnia ex hac ipsa iusticia procedere ne
mo nisi maxime clemens inficiabitur. Hanc
vetusti nates astream appellauerunt quasi ex
astris et cęlo ad homines delapsam. Cuius
tantam vim / tantam commoditatem esse cõ
perimus / vt non aqua / non igne / non hoc qd
speramus aere / magis q̃z ipsa egeamus. Si
cut enim illa ad vitam naturalem / sic ad ciui
lem vitam summe nobis est necessaria. Ete
nim sine hac iusticia viuere quam regnã ci
uitatum ac populorum ommũq; omnino ho
minum dicere possumus nihil aliud est q̃z vi
tam quotidie infinitis periculis / damnis / in
uriis / otumeliis q; obijcere hac sublata / cedes /
rapinas / stupra / homicidia / reliquaq; vicio
rum agmina inter homines regnare conspi
cimus. Atq; vt pulcre a gentili poeta decan
tatum est. Diuitur ex rapto / non hospes ab
hospite tutus. Non socer a genero / fratrum
quoq; gratia rara. Hęc sceleratos omñes ciues
et inquietos / ac turbulẽtos / poenaruz formi
dine territos / ęquo tandem iure cogit cũ alijs
viuere / subesse legibus / obtemperare magi
stratibus / desistere a flagicijs / ac demum ad
semitam bene / honesteq; viuendi reuerti /
vnde illos vel error / vel osuetudo / prima / vel
impaciens frẽni corrupta natura detraxerat
Nulla igitur virtus nobis vtilior / nulla melio
nullaq; maiorem vim habz siue ad oseruãdã /
tuendam / siue regendam rempublicam q̃m
hęc ipsa ęqua rectaq; gubernatio / quã iusti
ciam vsitato vocabulo appellamus quod m ip
sis romanis libet mtueri / apud quos demum
virtus ista sanctissima reipublicę guberna
cula tenuit / regibus / principibus / populis /
nationibusq; subactis / ad extremos vsq; ter
raruz fines / maxime illius imperij terminos
dilatarunt. Vbi vero seditionibus / rapinis /
et insolentijs passim vti cęptum est / et abie
cta iusticia ac iugo sanctissimarum legũ ex
cusso / effrenata licencia locum sibi vendicauit
Amisso rey ommũ impio / pdita dulcissima
libertate / tam potẽs q̃z excellens respublica
totius orbis moderatrix / ac diuina / in varias
clades calamitatesq; decidit / atq; vnius ho
minis tyranni seruitute cõpulsa ẽ. Quid po
tẽtissimas quõdã grecię ciuitates / thebas / a

athenas cõmemorem: quę amissa iustitia m
fumũ et cinerem abierũt. Quid dicam de la-
cedeoniis? nõne seruatis ligurgi legibꝰ/ qs
pro coĩ vtilitate custodienda et admĩstranda
iustitia/sapientissimꝰ ille legis latoꝛ edideát/
q3 maxie floruerũt· At postq3 p luxũ ac licẽtia
ñ iure/nõ legibꝰ/ omnia apud eos geri cepe-
runt/ quis ignorat tantum grecię lumen bre
ui extinctum esse/ possem multis clarissima-
rum vrbiuꝫ tam superioriꝫ q3 nostrę etatiꝫ ex
emplis ostendere/ nihil esse taꝫ inquũ cui
tatibꝰ/ q3 mĩustitiam: neq3 omnio sine ma-
xima iustitia regi aut stare posse respublicaſ
Sed nolo in re taꝫ clara/ tã maifesta/ esse p-
lixior· Dex quid de ciuitatibꝰ tantuꝫ attinet
dicere/ cũ beatus Aug. regna/ puincias/ na-
tões/ regiões/ remota iustitia magna dicat
esse latrocia· Sꝫ et si castella/ oppida/ vicos/
villas/ domos/ et oĩez oio bonũ ouentũ ꝛ so
cietatẽ mtueamur/ nõne mipsis sine iustitia
regnare odia/ imimicicias/ rapinas/ stupra/
furta/ adulteria/ mcẽdia/ oĩmq3 rex ofusio-
nez quãdã/ ac pturbationez facile cognosce-
m9· Jtaq3 si hãc huãm fęderis hnãnęq3 con
iũctõis et beniuolẽtię parẽtem/ de medio su-
stulerim9/ oĩez hominũ societatẽ/ ommiũq3
coĩonẽ funditus euertem9/ neq3 erit vlla do-
mus tam abundãs/ taꝫ magnifica/ nullum p-
sidium tam opulentũ/ tam munitum/ nulla
vrbs taꝫ pclara/ tã potẽs/ nullum demq3 reg
nũ beatũ/ tã hoĩbꝰ vel auro refertum/ qđ non
in vltimam pnicem desolatõq3 labatur. At
vero illud nulla ratione ptermittendũ est hu
ius iustitię tantã vim esse/ eãq3 tam late vi-
res suaſ diffundere/ vt nedũ in treugua/ in pa
ce/ ĩ foro/ in curia/ inter vrbes/ domesticoſq3
pietes vex et in bello/ĩ re militari/ ĩ exercitu/
in castris/ pnecessaria sit· vt inquit in priſ Ci-
cero in bello suscipiẽdo/ gerẽdo/ ꝛ deponẽdo/
ius plurimũ valet deinde vt hostibꝰ promiſ-
sa seruentur/ ac ne cui bellum prius inferatur
q3 indicatur ne quid aduersus hostes contra
ius fasq3 agatur vt legatis hostiũ nulla pror
sus vis/ nulla iniuria inferatur· quiſ non hęc
omnia ex medio ꝓdire iustitię existimabit?
nisi belli princeps/ ductoꝛq3 exercitus/ bene-
meritis militibꝰ stipendia/ honores/ et coro
nas/ dignitates/ aliaq3 istiusmodi virtutum
premia tribuat. ignaros vero molles ac desi-
des pena coerceat: misi prędam iniquam ęquo
iur̃ inter milites diuidat: ac singulos suo lo-
co ordineq3 contineat/ doceatq3 vnumquẽq3
suis terminis esse contẽtum: neq3 alioꝝ loca
officiaq3 muadere: non rapere: non furari: sed
suis stipendiis viuere· quõ poterit in castris
in exercitu rei militaris disciplĩa seruari? aut
quis tueri fines suos: vel ab hostibꝰ victori-
am reportare posse confidat· sed et multe iter
militeꝫ de pdandis spoliis/ de dandis honori
bꝰ/ aliisq3 militaribꝰ negociis/ lites/ contro-
uersie/ et ceterę difficultateſ oriuntur· quę ni
si iustitia terminarẽtur maxias excitare sole-
rent seditões/ strages/ grauissimoſq3 tumul
tus: militum aĩos a fide ad pfidiã reuocare·
quo quid potest esse piculosius? quid pnicio si
us? liquet igitur sine iustitia neq3 regi neq3
otineri exercitum: neq3 ab hostibꝰ triũphum
posse nullatenus reportari. Sed ne illi quidẽ
qui scelere et maleficio pascuntur possint sine
illa pticula iustitie viuere. Nam qui de coruꝫ
rapina qui vna latrocinatur/ aliquid furatẽ/
is sibi ne in latrocinio quidez relinquit locum/
ille autem qui archipirata dicitur/ misi ęqualiter
prędam disptiet/ aut mterficietur a sociis
aut relinquetur· Cum ergo tanta vis iustitię
sit vt et latronum opeſ firmet atq3 augeat/ q3
tum eius vim in iudiciis/ in foro/ in consti-
tuta republica esse existimamus: atq3 iiſ eti
am qui vendunt/ emunt/ conducunt/ locant/
otrahendis negociis implicantur iustitia ad
reſ gerendas necessaria: proide ac ne qđ dolo
fraude aut fallacia circũuentione agatur. Est
enim iustitia viaculũ humane societatis· quę
in regnis/ in puinciis/ in vrbibꝰ/ oppidis/ do
mibꝰ/ in bello/ in exercitu/ in oĩ demq3 hoĩnũ
conuentu/ cetu/ atq3 negocio primũ sibi sem-
per locũ solꝫ vendicare· Hui9 exercendę atq3
admĩstrãdę causa constituti sũt reges/ prin-
cipes/ ptores prefecti/ cęteriq3 magistratuſ:
vt q̃cquid discordiarum inter hoies oriꝝtur/
iur̃ ac legibꝰ hoꝝ quoq3 autoritate et impe-
rio terminaretur· Ad hoc enim designati sũt
magistrat9/ vt presint/ pscribant/ et recta/ ꝛ
vtilia atq3 iuncta cum legibꝰ/ sicut populiſ
magistrat9/ sic leges presse constãt magi-
stratibꝰ· eos vero cum multis ornatos esse vir-
tutibꝰ oporteat/ si recte/ si sancte/ si innocen
ter presse voluerint tamen maxia iustitia di
cente scriptura honoꝛ regis iudiciuꝫ diligit et
alibi· Diligite iustitiam qui iudicatiſ terraꝫ·
Quam ob rem apud veteres hi potissimum
ad impandũ eligi solebant· de quoꝝ iustitia
maxia esset opinio multitudinis· Hui9 themi
stoclis sapientissima illa vox/ et vere principe
digna laudatur· q̃ cum Simonides poeta rez
ab eo mĩustam peteret. neq3 tu inquit bonuſ
poeta esses si sine armonia scriberes: neq3 e-
go bonus princepſ/ si contra iustitiam iudica
rem· Preclare igitur vt solet omnia Virgili-
us/ hanc veluti precipuam quãdam virtutem
et ceteris prestantiorem romanis tot popu-
loꝝ tot puintiaꝝ ac natõnũ dñis/ atq3 princi
pibꝰ pnecessariã esse omemorat dicens· Tu re
gere imperio populos romane memẽto· Hę ti
bi erũt artes/ pacisq3 imponere morẽ· parce-
re subiectis et debellare superbos. Cũ sapiẽ-

tissimi illud. Solōis institutū duabꝫ potissime rebus constāt omnes respublicæ quę gubernacula tenent iusticiam ament / colāt / obseruent / eāqꝫ veluti stabile ciuitatū quoddā oīum mummētū validūqꝫ psidiū semp et vbiqꝫ tueant atqꝫ defēdāt. Quā obrez leges nob necessarię fuerūt / vt quid ęquū / qd iniquū / quo virtus / quo ferat error cognoscentes iusticiam perniciosissimum malū fugiamus iusticiā vero amplissimuz bonum āplectam Hanc legū quędā nobis ab ipa natura ingemte / quędā diuinitus datę / alię sūt hūano ingenio adinuētę. De pma quā nälez dicimus inquit apkus. Sūt qui legē dei inscriptā habent in cordibus suis hęc siquidez recta ratō est / que nihil turpe nihil illicitū cupiscit / nil in aliū agit qd ipe sibi fieri nollz. Hāc hoī sua prima creatiōe optimus ille atqꝫ omnipotēs rerū omniū ditor deus dtulit et donauit. in qua si permānisset hō / nihil fuisset illius vita perfectius / nihil melius / nihil excellentius fuissent omnes hominum sęsus ita ratiōi et huic naturali legi subiecti / omnesqꝫ actus nri sic ab ea debitę regulati / vt neqꝫ appetere neqꝫ agere quicqꝫ vlē recti honestiqꝫ fines hoībus placuisset. hęc lex ita hoībz innata ē vt nemo sit qui eā possit ignorare. Quis em nesciat adulteriū / hoicidiū / furtū / et oio oēz cōcupiscentiā esse malū / et nulla ratiōe in alterꝫ cōmittēdū / eo qꝫ talia sibi nemo velit ab alio inferri. Per hanc cognouit Caym peccatum quod in fratrem cōmisit dicens maior est cā mea. ꝛc. Adam quoqꝫ et Eua cognouerūt dū tamē alter societatē mulieris / alter serpentis astutiā / in excusatiōez ꝓpetrati crimīs alle gauit. Pharaō quoqꝫ stimulatus hac lege naturę sua crimina recognoscēs / dns inquit iustus / ego aūt et populus mei impij / ac postqꝫ corrupta primi pentis peccato humana nā / hominū malicia crescere / atqꝫ hęc naturalis lex paulatim de primi cępit et erroruz caligine obfuscatū est pręclaruz illud lumē iusticię Miserator et misericors dominus qui omni loco et omni tpe nostris dignatur succurrere infirmitatibus / vt a multis erroribz aliquātisper consurgeret nostra fragilitas et quia missa rectitudine et naturali iusticia p deuia vagabamur / ad rectā viam virtutis redire/mus / eā legem quā in mentibz nris sculpserat per moysē pmo / de inde per alios ꝓphetas et alios legislatores secūdū varietatē tēporum nobis seruandam exꝑmat atqꝫ pręcipiat. Ex quomam vt ait apostolus / lex nemnez ducit ad pfectionē / euangeliū aūt salutē dat omni tpe credenti quom aduērit plenitudo tēporis quā diuinā osilij inpscrutabilis altitudo prospexit. Misit deus filium suū supremum legislatorem / qui tulit legem ante legem veritat/ et sanctitatis / legē immaculatā conuertentez animas / in qua vir iustus meditari debet die ac nocte / quā euangeliuz appellamus. Post hꝫ crescente ecclesia multisqꝫ in ea gradibus et ordinibus vitę dispositis / tā ab apkis qz eoꝝ successoribz canones plurimi editi sūt / ad cōponendos mores / corrigēdos excessus. totiusqꝫ corpus ecclesię in oī decore / venustate / vitęqꝫ sanctimonia seruandū. sed et multo tēpore añ saluatoris nri aduentū / hoīes quibz vt diximus lex a natura data est / vt populos rectitudine / equitate / et iusticia / facilius continerēt / leges adinuenerūt / quasi vinculū qdam quo respublicæ et hoīes inter se pacez et societatem seruarent. Constat enim ad salutem ciuium / ciuitatū incolumitatē / vitāqꝫ omniū quietē atqꝫ beatā ditas esse leges qs ita vicioꝝ emēdatrices qz virtutū eē oportet aut ab eis bene viuendi doctrina sumat has primo grecis Foraneus rex tradidisse meritus egyptijs. Solon athenensibus / et Licurgus lacedemonijs / romanis Numa pompilius / qui vrbem vi armisqꝫ ditam patriis iuribus / legibusqꝫ munuit aucta deinde republica multisqꝫ creatis magistratibz romam legatos athenas miserunt vt Solonis leges describerent. aliarūqꝫ grecię ciuitatū mores atqꝫ instituta cognoscerēt. Hę leges apd romanos ampliatę et in ordinem quendā digestę. xij. tabularz leges dici meruerūt. Et qm iā crescente impio / multiplicatisqꝫ seditiōnū et discordiarz semīnibus / ad lites / et controuersias dirimendas / obseruandamqꝫ pacez in ciuitate / hę haud sufficere videbant. Alię insup leges adinuentę sūt / tū ex sapientuz ac iurisconsultoꝝ responsis / tū ex consilio / aliorūqꝫ magistratuū decretis et sāctionibz Qui cūqꝫ reipublicę curā gerent / eas debebant leges sapienter instituere / quibz respublica regi ac salubriter gubernari possit. Hę cum pene infinitę essent vtpote quę pro rerū / tpoꝝ / casuū / ac psonarz varietate promulgatę fuerant / pmus ommū qui eas in libros redigere voluit fuit magnus Pomponius / sed metu detractoꝝ ab eo ꝓposito destitit / deinde Cęsar id ipsū animo ocepit sed prematura interemptus efficere nequiuit longo aūt post hac interuallo / cū iā ad monarchiā respublica deuenisset / Theodosius inpator pmus / deinde Justinianus ordīe quodā in libros codicesqꝫ redigit. illis viuimus / illis fere totus orbis gubernatur et regit. has regibz / principibz cęterisqꝫ magistratibus / quibus iusticię administratio credita est / pnecessarias eē iam diximus / vtputa in quibz instituit ius vnicuiqꝫ dicere / lances tenere iusticię / et ita equato cramme in oī lite / cā / controuersia / procedere / vt neqꝫ ad dexterā / neqꝫ ad sinistrā decli/

nare quẽlibet videatur·Hec nũquã docent hoꝛ
mines hꝛc libidies: sed coeꝛcꝛe cupidítates
mihil otra honestũ decoꝛq; agẽ: tueri et con
seruare nostra: aliena neq; cupere/ neq; vlla
pꝛosus rõe muadere· Quare quom sine his ci
uitates aut nullaten9esse/ aut bñ moꝛatę esse
nõ possint/ veluti quibꝰ oĩs iustícię ptes o
tinent: q̃z pentez et conseruatricez ciuitatum/
anteã ostendim9recte leges dici possunt mu
riatq; meia ciuitatum. quarum pfecto vi ac
ptãte· Solon ille athemensis mĩmas tenuis
simasq; respublicas/et marias /et florẽtissi
mas fieri posse dicebat. Hinc factũ esse arbi
tramur: vt qui illaꝝ muẽtoꝛes atq; demũ im
terp̃tes fuerũt/ habiti sũt veluti quędã diuia
oracula ciuitatũ: oppressoꝝq; ommiũ poꝛtus
atq; refugiuz· Quid emim melius? q̃d vtili
us? quid multitudini gratius? q̃z opez feꝛe
oꝑ̃ssis/ adiuuare afflictos/ dare salutẽ/ libe
ꝛare a piculis/ aꝛceꝛe miurias/ ꝛetiné hoĩes in
ciuí tate/ aut quid cunctis fructuosius? quã
qđ p̃cipue iur̃ consultoꝝ officiũ est/ suo opé/
suoq; laboꝛe/ hoĩes ex mœꝛitis cœrtos/ et iopes
consilij opotes facꝛe: et ne ꝛes miustas aut m
iquas temere tractent amouẽ. Si igitur le
gibꝰ et iustícia/ pace quoq; et consílio iur̃peri
toꝝ carebit ciuitas/ veluti oꝛnamento mario
stabiliq; fundamento destituta/ vt breui cor
ruat necessariuz foꝛe exístimo· Hi legum doꝰ
ctoꝛes atq; interp̃tes/ dum p suo quisq; in
genio illas illustraꝛe/ ac declaraꝛe nitiẽ/ mul
tisq; ac vaꝛijs emeꝛgentibꝰ quotidie casibus
suis cupiunt responsis atq; consilijs prouide
ꝛe/ scripta scriptis addentes: et nouis vetera
coꝛrigentes/ infinitos pene codices ediderũt
Ad q̃s nedũ matuꝛe ĩtelligẽdos/ q̃z ne raptim
cuiq; legẽdos breuis hoĩm vita ee videt. Qz
sicuí tot libꝛos/ tãtãq; sapiẽtũ varietatẽ legẽ
posse otigerit q̃ pacto memorię commenda
reatq; retineꝛe posset· Non tam difficile q̃z pe
ne impossibile iudicandũ est: quę emm memo
rię vis atq; tenacitas tantaz reꝝ/ casuũ/ iuri
um/ac sanctionũ copiam/ tot p̃terea doctoꝝ
sententias et opinio nes/ tot codices/ volumi
na poterit memoria apprehendeꝛe? Quod cũ
diuini potius muneris q̃z humane facultatis
esse videatur/ fieri necesse est vt pleriq; q̃dã
quasi desperatõne adducti/ ĩ ipso ꝛtinere de
ficiant: aut inchoatũ studiuz deseꝛãt: cui9 fi
nẽ nedum attingere/ sed ituꝛi potuerũt· Est
nãq; memoria cuz in ommibꝰ aꝛtibꝰ studijs
ac disciplinis/ tũ maxime m hac legũ/ cano
nũq; scia admodũ necessaria: quę cuz reꝝ oĩ
um thesaurus sit: nisi custos muẽtis cogita
tisq; rebꝰ assidue quoq; lectõi adhibeatur/ ĩ
telliget labores studioso hominũ facile peri
turos. ac sicut qui multas opes vaꝛijs pagra
tis regionibus/ magno labore pauerit /nisi
eas prudenter conseruẽt/ et quidez quasi pã
simoniã put sibi expedire cognouerit/ eroget
atq; distribuat/ manẽ opam sumpsisse vide
bitur sic qui ex hac ĩmensa legũ ogerie/ mul
ta legerit/ viderit/ audiuerit/ nisi memoriter
conseruet atq; custodiat/ caq; p cãz et nego
cioꝝ qualitate m medium affeꝛret/ iutiliter p
fecto laborasse iudicandus est· sed si quis hoc
assequi posset vincꝛet sane hac tanta libroruz
multitudme veteres illos Simonidem atq;
Themistoclẽ: quoꝝ alter cum pręstanti me
moria vere preditus fuisset/ eiusq; rei aꝛtem
quãdã muemisse dicat· et in altero tanta vis
meoꝛię fuisse tradit/ vt cum quidã sibi poli
ceꝛet artem se meoꝛię traditurꝝ: obliuiscẽdi
ãtem walle se diceꝛet. Quod vero de Mitrida
te ponti et Cyro psaꝝ regibꝰ antiquitas me
mit/ nihil ad rem nostram attinet· Quorum
primus ommũ gentium linguas quibꝰ et im
perabat memoriter tenuit: eoꝝq; legatis siẽ
interp̃te respondit: altez suos ducꝭ ac mili
tes oĩs noiatim appellari solitum a reõphõ
te socratico traditum est . Sed hortensium
et iaz eisdem veꝛbis quibꝰ omentatus fuerat
nullis adhibitis scriptis orõnes suas recitas
se: et Lucillum cum esset a roma profecturus
in asiã/ vna nauigatione omnia rei militaris
p̃cepta memoriter percepisse· Hec etsi p̃clara
fuerunt/ et a prisćis illis scriptoribꝰ plurimuz
laudata/ tamen si hęc ad ciuilis et pontificij
iuris amplitudmem/ comp̃hendendã ac me
morię tenendã conferantur/ leuia ac pene pu
erilia videntur· Aliud est emim plurimoruz lo
coꝝ aut nomĩnum dispositionem atq; or
dinem memoria tenere· aut vnius disciplíne
perbreuis pręcepta omnia q̃z celeriter addi
scere: aliud est tot volũmĩnũ: tot pticulariũ
constõnũ/ tot casuũ/ opionũ/ ac sentẽtiaruz
memoꝛẽ esse posse. quod sane optandũ magis
fore sentio· q̃z sperandũ hãc difficultatẽ seu
poti9 necessitatem intelligentes doctissimi añ
nos viri/ eisdem pro viríli succuꝛꝛé studue
ꝛunt: ne in tanta legum copia/ iuriumq; mul
tudme succũberent studioꝝ mgenia aut ꝺ
sperationẽ q̃dam ab incepto desisterent· Et
quoniã neq; a nã memorię vim consecuti su
mus: vt hęc omnia complecti valeam9/ ars
quoq; ipsa memorandi ad id neq̃quã suffice
ꝛe videbatur. Quidã libros quos sũmas ap
pellãt ediderunt: in quibꝰ breui et compendi
oso sermone/ suis quasq; titulis legum cano
numq; sanctiões complexi sũt: quo pfecto
labore m iuemẽdis diffimendisq; casibꝰ/ nõ
paꝝ adiumẽti attulerũt: pleriq; id nõ satis
facere ábitrãtes/ reptoria quędã (sic em eos
libros ab iuemẽdo z repiẽdo vocãt) conscrip
serunt· et hoꝝ quidã p titulos quos ſticas di
cimus/ vt illi superioꝛes/ quidam per dcões

q̄cūqꝫ ſparſiꝫ im tot volumímbꝫ diffuſa ſunt
veluti in anguſtū quendā locū coartarūt / ita
vt quiſquis de quacūqꝫ re et quo in loco ſcrip
ſerit recenſētes / cōpendioſe breuiterqꝫ per
ſtrinxerūt · et quoniam ad res facilius inuem
endas maximū preſtare ſolet ordo adiumē-
tum / Idcirco priſci illi doctiſſimi omnes oīo
dictiones ſub quibuſ vniuerſā iuris / legūqꝫ
materiam compleri ſunt / ꝑm alphabeti ordi-
nē texuerūt / ita vt quę ꝑor in alphabeto litte
ra fuerit / eaꝝ dictionū q̄ ab ea incipiūt mām
ꝑus tractatā poſuerūt · Vnde cū a lr̄a primuꝫ
locū ſibi inter litteras vēdicet / ab ea primum
inchoāt / eiuſqꝫ naturā / ac ſignificatiōeꝫ pro
vt iuriſpiti de ea ſcripſerūt q̄zbreuit̄ ſbīciunt
p9hāc ſeq̄t̄ dcō ab deīde abbas abbatiſſa / et ſic
de reliq̄s q̄ ab hac littera A incipiūt dictiōibꝫ
mt̄ quas ordinem ſeruāt / vt prius de his q̄
ab his litteris a b quaꝫ ab a cmitiū habent tra
ctare incipiant . Prius ergo de hac dictione
abbas q̄ꝫ de dictione actio t̄ctatū eſſe mue-
mies · Tunc expedito tractatu earū dictionuꝫ
ab a inchoantiū / de littera . b · ſuiſqꝫ dcōmbꝫ
proſequuntur . hunceqꝫ ordmē m ommbꝫ ali
is litteris et dcōibꝫ ſeruant ita vt facile ſit de
quacunqꝫ re dicere / tractare / aut diſputare /
volueris per quos / in quo loco / quid ve de ip
ſa plene ſcribat̄ ilico et ad manū repire · hoꝝ
libros cū iuri ſtudioſe opam daremus / et libē
ter plectitauimus / vtpote quoſ ad hāc in fin
taꝝ reꝝ pene memoīā adiuuādā plurimū vti
les ac neceſſarios eſſe cognouimus / eoꝝ auto
res qui pro cōi ſtudioꝝ ommium vtilitate / la
bores marios ſuſcepūt / dignos ſemp cēſuiſ
laude et gloria immortali . verūtn̄ hos ſingu
los ſinguliſ in rebꝫ / ac diſciplinis ellaboraſſe
cōperimus / neqꝫ vnū oīa fuiſſe cōplexū · q̄daꝫ
enim quod ad ius ciuile attinet tantū t̄ctan
tes / ſacroꝝ canonū libros vt aiunt labijs te-
tigerunt · plęriqꝫ ſacris canonibꝫ intēdentes
ius ciuile intactū reliquerūt · Et quidā vtri-
uſqꝫ iuris eruditiſſimi / vtrūqꝫ abunde copio
ſeqꝫ amplectentes / theologoꝝ ſētentias pe-
mitus pretermiſerunt / quod profecto pace
tantoꝝ viroruꝫ dixerim / labores eoꝝ mācos
reddit et dimmutos quom plerūqꝫ aliť leges
aliter canones / aliter theologi / de eadeꝫ reſta
tuant ac diffmāt · Nos vero poſt multoꝝ an
noꝝ ſtudiū / labores / vigilias / plurimorūqꝫ
libroꝝ aſſiduā lectōeꝫ / quom ex infimta reꝝ
ogerie multa excerpſerimus / que ab alijs vel
nō viſa / vel obluta / ſeu neglecta fuerāt / de cre
uimus tandem reptoriū nouū componere / vt
nr̄a opera quātulacūqꝫ ſit / eoꝝ quos hęc ſtu
dia delectant difficultati aut neceſſitati ſbue
niremus · Cęleſti itaqꝫ adiuti preſidio / opꝰ
ex pte vt credimus abſolutū / atqꝫ perfectuꝫ
edidimus / in quo ſeruato eo quo · s · dixi ordi-
ne / quicquid ſparſim et in magnis multiſqꝫ
codicibus dictū eſt / facile poterit reperiri Sꝫ
quę ab alijs iſtiusmodi reptorioꝝ ſcriptori
bꝫ / aut dimmute / aut parū ordmatę ſūt poſi
ta / in ordinē debitū reduximus / et vbi neceſ-
ſarium viſū eſt ſupplere curauimus / adiun-
ximus quoqꝫ qđ ꝑapuū noſtꝝ eſt / cuicunqꝫ
qđ (vt tractaui) inuenire putauim9 / theolo
goꝝ et ꝑapue ſācti Thomę aq̄natis ſētētias
vt ad veritatē abunde copioſeqꝫ cognoſcen-
dam nihil ſtudioſo deeſſe poſſit · Qua quidē
in re q̄ntuꝫ ꝓfecimus / q̄ntūqꝫ vtilitatis nr̄is
hoibꝫ attulerimus / alioꝝ volumus eē iudiciū
Vteqꝫ in hoc opē quiſq̄ꝫ a nobis expectꝫ oēꝫ
dubitationū ac q̄ſtionū nām ꝓfectamqꝫ dif
finitionē atqꝫ ſētentiā · Id enim m iure eſt p
difficile ac pene impoſſibile quom multiſ mt̄
dū diſtinctionibꝫ opus ſit vt veritatē certaꝫ
ac ſolidā attingam9 · Qn̄ igit̄ aut ſimplex aut
facilis dubitatiōis eſt ſolutio / vel clara atqꝫ
concors ſapientū deciſio eam non querēdo tm
ſed diffimēdo poſuimus . ꝺ ijs ꝑo quę lōgio-
rem mueſtigationē ac diſtinctionē requirūt
ad eos qui late ſcripſerūt q̄ſtiōes formando
remittimus . illud aūt pollicem̄ / nihil in vtro
qꝫ iure memoratu dignū (Cōia enimꝫ et diuul
gata interdū omiſimus (fuiſſe / a quoq̄ dictū
qđ nō a nobis recenſitū ac ſuo loco de reſcrip-
tū ſit / ita vt vel in hoc nr̄o ope / vel in eoꝝ libr̄
ad quos remittimus / verā deciſionēꝫ quiſqꝫ
diligenſ valeat inuenire · Monemus aūt oms
qui hoc nr̄m opus in manus ſcripſerit / ne il-
lud ſupbo aut arrogāti aio legāt / vel accuſēt
lacerent / aut nos quōlibet detrahāt / aut hūc
multoꝝ ānoꝝ laborē aſſiduū reꝑhēdāt · Nos
em̄ neminē ad legendū cōpellimus / ꝗbus
placuerūt vetꝝ libri q̄s oms ſcimus laude ꝫ
gloria extollēdos / illos hēant / in illis ꝺſētur
Hęc nr̄a ſi legere noluerint / nō mordeāt / non
damnēt / nō calūmient̄ / ſed illis legenda di-
mittāt qui in libris nō tā vetuſtatē aut ſcribē
tiū autoritatē / q̄ꝫ vtilitatē ſectant̄ / neqꝫ a q̄
aut quo tpe / ſed quid et quā bene dicat̄ ami-
maduertāt neqꝫ em̄ in ſigillationē alioꝝ hūc
libꝝ oſcripſerimus / ſed ſolū ſtudioſis hom̄
nibus aliquid vtilitatiſ nr̄o labore afferre vo
luimuſ qđ ſi minus forſitā conſequi poterimus
ſatis erit nobis ipſis hūc laborem impēdiſſe
ſimulqꝫ id oībꝫ ondiſſe qđ neqꝫ maledicendo
neqꝫ cōtemnēdo auferre à nobis quiſq̄ꝫ pote
rit · Nos neqꝫ inertes ommno ne deſides aut
ocioſos fuiſſe / ſed magis ſtudio ac lēctiom
ſemper vacaſſe / atqꝫ inter tot varias et pub-
licarum / et priuatarum rerum occupationes
in quibus ſemper verſati ſumus negocio oci-
um / et ocio negocium inuenire potuiſſe ;

Ec litte/ ra A in om/ mbꝰ liguis est prima i alphabeto/ xxxv. di. ab ex ordio et ibi nō. xiij. q. ij. postq̄z m glo. ij. v bi hēs q̄ a significat i/ pfectōz de multiplicā significatōe hui9modi lre siue dcōis A nō. Cy. i. l. a caligato C. de nup. Bā. m. l. pronus ¶ j. ff. de le. iij. no. i. c. statutū de rescrip. li. vj. Jo. an. i. c. ij. ꝺ rescri. eo. li. m no/ uel. Spe. i ti. de cita ¶ i. v. viso m fi. glo. i. l. iij. ¶ fi. ff. de ac. emp. sup v. a brūdusio.

¶ Hec dcō A q̄nq̄ includit vt. l. a caligato C. de nup. C. de aduo. diuer. iud. l. post duos. ff. de sena. l. fi. de pba. lic̄ de treu. et pa. c. j. de fer. capellanus de ele. c. j. li. vj. et ibi Archi. c. q̄z sit eo. ti. et li.

¶ Hec dcō A q̄nq̄ pomitur exclusiue vt. ff. de act. emp. l. ratio ¶ fi. xxviij. di. de his. lxxviij. di. c. vltimo. xxxj. di. c. ante trienmū et. c. aliter et. xciij. di. a subdiacono.

¶ Hec dcō A quādoq̄ poitur pro i vt i autē. de nup ¶ nec illud.

¶ Quādoq̄ p er vt. l. adeo. ¶ q̄ si vno. ff. ꝺ ac q̄. re. do. xvj. q. iij. iter cetera x. c. si sacerdotes

¶ Hec dcō triplicata significat huilitatē qua q̄s ofitet̄ ꝓpriā ignorantiā exēplo Jheremie p phete. c. i. de q̄. viij. q. j. in scripturis.

¶ A prepoio diuidit ideo si statutū dicat q̄ a die responsiōis mcipiat curre ter mi9illa dies nō o putat̄ dictū est Bal. i. l. scire oportet. ¶ a liud. ff. de excu. tu. x vide Bal. i. l. eos. ¶ sin aūt i ij. col. C. ꝺ ap. x Bal. i. l. j. i. ij. col. ff. si q̄s cauti

¶ Hec dictio A q̄nq̄ resoluit̄ in p vt a filio. i. p filiuz de pe. di. j. sicut in glo. a filio. ff. de le. iij. l. seruo legato ¶ j. de pe. di. ij. si q̄s. ¶ si enim xiij. q. j. ¶ ad hec el. j. xxvij. q. j. si hō vbi ex/ pomit̄ a te. i. per te Ad mām vide Bal. in. l. iij. C. de ac. emp. Jdez i. l. fi. C. de temp. app.

¶ Stāte statuto q̄ o cordia dēat fieri j. octo dies a die ichoati ꝓcessus an ualeat fcā illo die Bal. in. l. cū anterioribꝰ. C. de appel. tēt q̄ sic p glo. singularē in cle. sicut de appel.

Aaron, Cum suis filijs sūmum sacerdotez et clericos significabat. xxj. di. ¶ mīstri.

¶ Aaron dedit exemplū posteris clericis ne comā nutriēt. xxiij. di. nō liceat.

¶ Aaron cū suis sacerdotibꝰ licite vtebat̄ ma trimoio tpe suo. xxxj. di. tenē debet.

¶ Aaron cū multis alijs pctoribꝰ dedit post pctm exemplū pnie. l. di. ¶ econtra el ꝑmo.

¶ De magna caritate quā habuit Aaron ad ꝓpīm vide de pe. di. ij. ¶ oppomitur.

¶ An Aaron q̄ fuit sūmus sacerdos possz ho/ die ofere ordies nō. Spe. i ti. de etat. x q̄li.

¶ Aaron post ofiatū vitulū fuit m/ v. iiij. sūmū sacerdotē osecrus ex o. xxxij. c. l. di. ¶ eō

¶ Aaron m epum et filios eius m sacerdotes nouim9a deo fuisse electos ex o. xxvij. et. xxxviij. x. xcv. di. esto de pe. di. ij. ¶ oppomitur. et. xxi. di. ¶ j.

¶ Aaron datus fuit coadutor Moysi ex o. iiij qui tamē postea osensit populo m cultura vi/ tuli ex o. xxxij. et m d. ¶ oppomitur.

Ab, Hec dictio pomitur ꝓ post glo. m. l. ne/ minē. C. de decu. li. x. xxiij. q. iij. q̄ peccat.

¶ Hec dictio ab not. sepationē glo. m. l. si ex duobꝰ ff. de duobus reis et in. l. ratio ¶ fi. ff. de ac. emp. Bar, m d. l. si ex duobꝰ et Bal. m. l. fi. m p̄n. de temp. ap̄p.

¶ Hec dictio ab interdum ponitur pro v al de xiij. q. j. ¶ ad hec/ interdū pro per vt ab aduer sario. i. p aduersariuz vt. xv. q. vj. vsura ꝺm Archi. facit de ele. ab eo de re iud. cū ab vno de ap. ab eo. li. vj. Interdum pro ꝓter. xiij q. v. scriptum/ quādoq̄ nō. p fectionez vt. ff. de offi. p̄si. l. illud Archi. xlv. di. c. ij.

¶ Hec dictio ab quādoq̄ includit de iu rīun. ego N. ibi ab hac hora m antea et de preben. statutum li. vj. et ibi Jo. an. sup glo. est ergo quandoq̄ excludit. xxxj. di. aliter. lv. di. c. ij. et ibi Archid. j. q. iij. quia prelatus. xxxij. di. p. acuit. lxxvij. di. veteri.

¶ De significato huius dictionis vide. xxxv q. vj. ab isto die de iurīuran. eg. n. Spec. m ti. de cita ¶ fi. p moder. in. c. ex pte de spon. et de rescrip. et m. c. ab excoicato eo. ti. per Jo. cal m Rica vbi etiam dixi in repetitōe mea Bar. in d. l. si ex duobꝰ ff. de duobꝰ reis et in. l. pa/ tronus ¶ j ff. de leg. iij. de resti. m mteg. cuz ex litteris.

Abbas, Abbas grece latine pr̄ dicit̄ de re gula. c. vltimo Arch. xxiij. q. nij. ¶ ex his. Hoc nomē Abbas potius est nomē solicitudis q̄z dignitatis. viij. q. ij. c. j. Archi. m. c. licet de p/ ben. li. vj. et nō. de eta. et q̄li. tuam m glo. vl/ tima x de cor. vicia. exposuisti in glo. vlti. de elect. m dēmitatibꝰ ¶ rex li. vj. qui ter. loqui tur m Abbatissa vide nō. m cle. j. de rescri. x m cle. attēdentes de sta. regu. et i. c. q̄z q̄z de elec.

¶ Appellōe dignitatis nō /li. vj. in fi. vbi vid reit abbatia scdm Jo. mo. in. c. inq̄sitōis de he re. li. vj. x q̄ nō. Jo. an. i. c. ij. de p̄ben. eo. lib. super glo. iij.

¶ An sine licentia Abbatis Monachus possit vouere Jo. an. tenet q̄ nō in. c. sicut de iurīur. xx. q. iij. monacho vbi de hoc.

¶ An Abbas possit reuocare votum mona/

chi etiã factũ añ monachatũ glo·xxxiij·q·p
nolunt et facit qđ no·glo.xvj·q·j. qui vere·
¶An Abbas m ecclesijs secularibꝫ sibi subie
ctis habentibꝫ populũ possit celebrare diui
na secũdũ vsũ monasticũ an hẽat necesse cele
brare secũdũ vsũ secularẽ dic ꝑm secularẽ·xvj
q.j.c.iij/m glo·et glo·m cle·vlti·de cel·mis·
in ver·licite doc·in·c·cum olim de prescrip·
¶Que iura habeat Abbas m capellis sibi sꝫ
iectis no·plene per doc·m·c·de monachis de
prebẽ·et m·c·j·eo·ti·li·vj·de priuile·cũ et plã
tare ¶ m ecclesijs·xvj·q·ij·in glo·sũme et m
·c·visis de do·pastoralis de cẽsi, cuz venerabil
de capell·monachor·dilectus et·c·eo·tit vnico
li·vj·do·Ant.in·d·c·de monachis et ibi per
moder·
¶An electus m Abbatẽ añ benedictionẽ si/
bi collatã hẽbat nomẽ abbatis no·de re iudi·
inter monasteriũ Guil·de mõte lau·in cle.ij.
de sta·regu·ter·in·c·j.de sup.negli.prela·de
eta·et quali·c·tuã et ibi per Jo.an·et ꝑ do·Ab
ba·ꝓHosti·m·d·c·mit monasteriũ m vl.col·
¶An abbas ex sola electione hẽat iurisd·no.
per doct·m·c·quanto de offi·ordi·
¶An Abbas sine cõsẽsu capituli possit corrige
re monachũ delinquẽtẽ no·Hosti·de app·re
prehensibilis plene per Jo·an·de regu·c·Joan
nes vbi concludit qꝑ sic·
¶An sine licẽcia Abbatis mõachus potest
facere elimosinaz glo.xij·q.j·nõ dicatis et ibi
Archia·glo·ã de quo·xvj·q.j.si cupis·
¶Qualis benedictio detur Abbati no.glo.i
cle·antẽdentes ¶ statuimus de sta·reg·glo·
et doc.de sup·negli·prela·c·j·Jo.an·de accu·
memimus de pe·et remis·noua qđã de eta·
et qli·tuã vbi per Jo·an.eo·ti·cum oringat
¶An in bñdictiõe abbatis reqrat examiatõ
vide Jo·an·in·c·venerabilẽ de elec·vbi etiã tra
ctauit que sũt que cõsequit abbas ꝑ bñdcõez
¶Qui sũt casus in quibꝫ pt abbas dispẽsaẽ
dic vt no.m·c·j·de fil·presby.et ibi ꝑ Gof·et
in·c·cũ ad monasteriũ de sta·regu·de conse·
di·v·carnẽ·xx·q·vltima mõachũ et de eo qui
fur·oz·sus·c·cum·h·de regu·licet et·c·nõ est in
glo·de sen·ex.cũ illoz de temp·oz.ex ꝑte et
ibi glo.et doc·plures casus ponũt Spe·in t.
de lega ¶ sũt quoqꝫ in ver. Abbas quoqꝫ Ad/
de qđ licet interdũ abbas dispensẽt vt in pre
dictis iuribus regulariter tñ dispensatio per
tinet ad episcopum vt no·Inno·in·d.c.cũ·h·
de eo qui fur·oz·susce·
¶An Abbas possit mutare ea que sũt in regu
la vel sup his dispensare dic qꝑ nõ nisi quate/
nus sibi a iure vel a regula permittitur no·de
temp·ordi.dilectus et in cle·ne m agro de sta
tu monacho
¶An Abbas factus inutilis ad regimẽ mo/
nasterij debeat reuocari dic qꝑ sic glo·vij.q.j.
in summa quod nota·Innocen·de symo.licet
hely·Ad de quod dicam sub dictione admi/
nistratio·
¶An Abbas ex sola negligentia remoueat
in·c·cũ ad mõasteriũ in fi·de sta·mo.Inno·in
·c·ea que eo.ti.no·de simo·per tuas bona gl·
in·c·si quis abbas xvij·q·ij·
¶An de licentia solius abbatis possit mona/
chus vnius religionis ad aliã trnsire ter·et ibi
no.de regu·licet glo·in·c·cũ singula in versi·
canonice de prebẽ·li·vj·do·Anto.et moder.
in·c·fi.de renunc·vbi dicit Innocenc·qꝑ Ab/
bas malefacit dando licentiam monacho trã
seundi ad aliud monasteriũ si nõ habet illud
paratũ et ostet sibi qꝑ velit eum recipe quod
not·qꝫ quotidianũ et ego sepius allegaui Jdẽ
dicit Hosti.de iureiuran·sicut ex his glo·m
cle·fi·de elect·Inno.de iureiuran·.c.cum qui
dam·
¶An Abbas exemptus possit vnire eccias si
bi plẽõ iure subiectas Inn·i.c.sic vnit de excess·
prela·glo.in cle.ne m agro de sta.monach·
in·¶ quia vo in ver.ordinarios tenet qꝑ non
nisi sibi hoc exꝑscriptiõe acqsiuerit Jo·an·in
·c·cum singula de preben.li·vj·
¶An Abbas añ benedictionẽ possit vti bacu
lo pastorali Gul·de mõte lau·in cle·ij·de sta·
reg.Inno·in·c·qnto de offi·or·
¶Abbas pt ad tps diuidere bona monaste/
rij et monachis dare pensiões Inno·de stat
mo·c·ij·Gul·de monte lau·in cle·j.·¶ eadem
de sup.negli·prela·in·ij·col.et m clemen·j·
de re·eccle·nõ alie·per Inno·de prebẽd·in·c·
misi essent et qui cle.vel no.insinuante vbi ꝑ
Inno·Jo·an·in regula nõ est obligatorium
li·vj·vide do·Abb.in·c·edoceri in·ij·collũ·de
rescriptis·
¶In actibus tm̃ psonalibꝫ abb.nõ requirit
licentiam superioris aut monachoꝝ glo·xvj·
q·j·de presentium·
¶Abbas dicit hẽre domiciliũ in monasterio
Inno.in·c·ex ore de priuil·Jo.an.in·c·statu/
tũ ¶ cũ vero de rescrip.li·vj·Bal·in·l.omnes
qui in prin·C·de epi·et cleri.
¶An Abbas possit reuocare pactũ factum
monacho de nõ auferendo sibi prioratũ Jo.an
dreꝫ in·c·presenti de offi·or·li.vj·Innoc·qui
cle·vel no·insinuante Archi·ij·q.vij·c·cũ pa/
storis.
¶An Abbas possit excõicare no·de simo·sic
de offi·de le·ꝑ·et·G·de fo·compe.significa/
sti·glo·de offi·or·cũ ab ecclesiaꝝ dudũ de ele
ctiõe el.ij·glo.ij·de offi·or.qnto tex·de ma·
et obe·cũ in ecclesijs Hosti·in sũma de sẽ·ex·
¶ quis pt excõicare glo.xj·q·j.c.de persona·
dicit qꝑ sic·
¶An Abbas potest dare licentiam mona/
cho vt stet extra claustrum in curia dñi tpal

Hosti tenet qꝫ sic ī sūma de ma. et obe. ¶. z ad quid ver. itez quid si epūs de offi. oz. quāto ter. et glo. ī cle. ne ī agro. ¶. qꝫ vo de sta. mo.

¶An cū abbate excoīcato possint mōachi pticipare Jo. an. tenet qꝫ sic de sen. ex. iter alia.

¶An abbas pro delictis monachoꝝ siue subditoꝝ possit imponere penas pecuiarias nō. de sta. mo. recolentes glo. i. c. ij. de delict. puero. et ī. c. dilectus de of. oz. vbi vide.

¶An abbas teneaꝯ venire ad cōcilia prouīcialia seu ep̄alia no. glo. et doc. ī. c. quod sup bis de ma. et obe. ī. c. graue de preb. et. c. sicut olim de accu. et. c. abbates de priuil. li. vj.

¶Quid de concilijs gñalibꝫ nō. j. q. vij. cōuenientibꝫ m glo. monachi.

¶Qñ vacent beneficia abbatis q̄ tenebat añ promotionem ad abbaciam dū statim adepta possessione abbatie etiā ante benedictionem secus ī ep̄o in quo expectatur consecratio. xxj q. ij. siquis pro hꝫ qđ nō. ī. c. j. de supple. negl. prela. de re iudi. inter monasteriū in fi. idem not. doct. in cle. attendentes ¶. statuimus de sta. regu.

¶Abbas non p̄t testificari in causa monasterij sui dictū est Jnno. i. c. in sup de testi.

¶An abbas possit prestare autoritatem alienationi ecclesie sibi subiecte nō. Jnnocē. de transact. statuimus Hos. de priuil. cū et plātare ¶. in eccl̄esijs glo. ī cle. j. de re. eccle. non alie. vbi p do. Car. flo. q. xxxnij. et tribꝫ seq̄ntibus adde glo. xvij. q. nij. ī venditionibus q̄ videtur velle qꝫ sit necessaria episcopi autoritas in cuius diocesi res est alienanda.

¶Abbas corrigit monachum sed non deponit. xvj. q. ij. visis de priuil. cū et plantare ¶. in eccle. in glo. ī ver. pleno iur̄.

¶An ad abbatez ptineat tota potestas monasterij habetur. xij. di. de his ī glo. xvij. q. ij. nullam do. abb. in c. edoceri in. nij. col. de rescriptis.

¶An abbas possit esse ꝓcurator ecclesie secularis no. de cēsi. sopite de postu. prela. c. j. vbi tex. de transact. c. contingit glo. xvj. q. j. de presentium glo. et doct. in c. cum olim. ij. de priuil.

¶An abbas possit portare ānulum extra monasterium doct. qꝫ sic de vi. et honest. cler. c. penul. in hoc tamen inspicienda sūt eoꝝ priuilegia Jo. an. ī. c. vt apostolice de ꝓuil. ī vj. & pe. de priuile. ¶. j. ver. sed q̄ritur.

¶Abbas plene exemptus habz iurisdictōez quasi episcopalem in subditos sibi Jnnoc. in. c. j. de cle. peregri.

¶An eo ipso qꝫ quis eligitur ī abbatem statim videatur profiteri no. de testa. c. ij. de elec. nullus et. c. in demnitatibꝫ li. vj.

¶An abbas monachū vagabundū possit repetere vt eū castiget ꝑm regulā nō. per doct. de regula. ī. c. Joānes et. c. fi. vbi habet qꝫ ꝓ delictis punīdis monachus remittendus ē ad clausty.

¶Abbas nō non debz recipere monachū alterius monasterij sine litteris cōmendatitijs Jnno. in. c. licet de regula. ī. c. j. de cle peregri. ter. xix. q. iij. statuimus.

¶Abbas ꝑ capella que nō est de mensa non pt̄ agere noīe suo sed nomīe capelle vt no. in. c. conquerente de of. oz. per Jnn.

¶Abbas depositus remanet mōachus eiusdem monasterij cuius erat abbas ter. et ibi no. de sta. mo. cum. ad monasteriū in fi. vbi vide Bal. in. l. pe. ad fi. ff. de sena.

¶An idem sit in abbate renūciante quia ego habui de facto in anglia ī abbate vesti. mōasterij romane ecclesie immediate subiecto.

¶Quid autem sit in monacho assumpto ī abbatem alterius monasterij ꝓuato postea vel renūciante no. ī. d. c. cū ad monasteriū per do. Car. flo. in cle. ne ī agro. ¶. quia vero de stamo. q. tij. adde Jo. an. in cuella in dicto. c. cum ad monasterium.

¶An abbas obligetur ex iuramēto prestito monachis qđ dabit eis certos redditus annuos ad eoꝝ sustentationem Jo. an. ī regula non est obligatoriū li. vj. i merc.

¶An abbas possit manumittere seruos monasterij vide. liij. di. abbati no. per doct. ī. c. ij. de condi. appo.

¶An abbas possit ire ad studiū sine licentia ep̄i Archi. ne cle. vel mo. c. ij. li. vj.

¶Abbatia qñqz est nomen dignitatis secularis de renunc. ex transmissa de mst. c. fi. per Jnno. adde qꝫ ī ciuitate brixien. caput concilij ciuiū vocatur abbas.

¶Abbates in aliquibꝫ equiperantur episcopis de offi. dele. c. fi. li. vj.

¶Abbas non benedictus nō pt̄ conferre ordinem psalmistatus Jnn. in. c. j. de supple. negligen. prela. nō. de tēp. oz. c. vl. li. vj. super hoc episcopoꝝ.

¶An abbates possint res monasterij donare vide in. c. cū ī officijs de testa.

¶Abbas non pt̄ dispensare qꝫ cōuersus stet etiā ad tpus extra monasteriū dictū ē Hos. de iureiur̄. ex rescrip. et ī. c. sicut vide do. abba. in. c. cū i. et a. in fi. verbis de re iudi.

¶An abbas possit dare monachū obsidē cōtra eius voluntatem doc. de iureiurā. c. ex rescripto vbi vide.

¶An abbas necessario esse debeat in ordine sacerdotali dic qꝫ non de eta. et quali. c. tuam glo. l. di. accedēs quod videt intelligendū dispensatiue regulariter aūt dicunt qꝫ debet eē p̄sbyter de eta. et q̄li. c. j.

¶Qualis honor debeat abbatibꝫ tex. et glo. xciij. di. a subdiacono.

¶An clericus sc̃aris possit eligi in abbatez dic q̃ nō de elec. cū cām et. c. cū in ḡratū. xvj. q. j. p̃sbiterōs vbi dicit glo. q̃ debz postulari

¶q̃s dēt corrigē abbatē deliquētē no. xvij. q. ij. abbatēs z. c. se. vbi hēt q̃ ep̄us q̃d̄ itelligo in nō exēpto i exēpto dic vt i. c. j. et i. c. p exētōz et multis alijs de p̃uil. li. vj. adde q̃ ep̄us d̄pomit abbatē. xv. q. vj. ep̄o in gl. xvij. q. ij. si q̃s abbas in gl. q̃ videt distiguere mt̃ depositōz ab ord̄ie z ab officio. An aūt in tali depositōe quā facit ep̄us req̃rat̃ cōsēsus capituli no. Jo. mo.

¶An steꝫte ℣ et Jo. an. de cōsue. c. pe. li. vj. sciomio soli9 abbatis d̄ vita et moribz mōachi glo. tēt q̃ sic. xvi. q. v. si q̃s ep̄oz

¶An abbas possit sine lr̃a ep̄i relicto p̃rio mōasterio trāsire ad aliud dic q̃ nō. xvij. q. ij. abbas p̃pt̃ hūiliatōz adde no. i. c. si abbatez

¶An abbas fact9 ep̄us debeat ℣ de elec. li. vj dimittere mōasterio oia q̃ primo hēbat. xij.

¶ā abbas dēat solēnit̃ installaz̄ no. ℣ q. j. c. j de simo. ne dei i gl. ij. q̃ dicit q̃ sic

¶Abbas nō pōt ofez̄re mōacho bēficiū licz si bi subiectū cōsuetū tñ regi p̃ seculares Jo. an de p̃bē. cū de bēficio li. vj. neq; eō vt no. Arch xvij. q. ij. c. puenit.

¶Abbas p̃pt̃ defectū sc̃ie nō est remouēd9 si alias ē discret9 et pit9 m regula mōachali Jo an. de eta. et q̃li. c. pe. xvj. q. j legi. z ibi Arch

¶Abbate mortuo administratio et iurisdictō trāsit in ouentū d̄ cōsue cū dilect9 missi in casibz a iure p̃hibitis vt no. Gul. de mōte Lau m cle. j. de sta. mo. sup ℣. deuoluat̃ de resti. in mite. c. ij. do. Car. flo. m d. cle. j. i pez. abbate. q. ij.

¶An abbas tēat̃ recipe mōachū sepe recedē tem glo. q̃ sic. xxvij. q. j. p̃uēit

¶An abbas possit licenciare mōachū vt efficiat̃ mclusus dic q̃ nō ꝫ req̃rit̃ lr̃a ep̄i no. d̄ excēs. p̃la. c. j. li. vi. et i. c. cū mōasteriū d̄ elec.

¶An abbas possit dispensare cū monachis in his q̃ nō sūt de sc̃a regule dixi s̄. Adde no. xx. q. vlt. c. fi. de vi. et ho. cle. c. deus qui.

¶An abbas possit agere p̃cellis vel alijs mē bris sibi subiectis dic q̃ sic vide cle. j. de rīscri adde de suc. ab mtes. c. fi.

¶An abbas possit absoluere mōachū suum ab excōicatōe iur̃ ꝫ Freder. de semis cōsilio. xcvij et do. Car. flo. i cle. j. Ç. q̃ vero i fi. de sta. mo z facit cle. j. iūcta glo. de p̃uil. dic ergo q̃ solus ep̄us absoluit nisi q̃tenꝰ repiatur eiab ho mie vel a iure vel a priuilegio cōcessuz p not. p glo. i cle. j. de re. ec. nō alie. qd̄ p̃cedit etiā in mōacho exēpto ſm doc. i d. Ç. q̃ vo dūmō abbas cōfetur ei9 absolutōi de q̃ dic vt ibi ad de de sen. ex. cum illoz.

¶Abbati p̃mittit̃ de rebus coībz agere ꝫ nō transigere Jm. de trās. cōtingit

¶An abbas possit esse testis in cā sui mōasterij no Jm. i. c. m sup de testi. z i. c. fi. eo. tit.

¶An abbas possit reuocare p̃curatorē cōstitutū a conuentu videt̃ q̃ sic. ſm Jnn. de testi ad hoc de p̃cu. c. ij. li. vj. de testi. p̃ntiū eo. li. ffrede. de se. cōsilio. xcv

¶Qualiter et qñ abbas possit p̃scribere iura ep̄alia Jnn. m. c. ad audientiam de p̃script. et. c. cū auditis et. c. cū olim et. c. fi. eo. ti.

¶Quando abbas vel abbatissa possint infeu dare plene p̃ doc. x. col. qui feu. da. pos. c. j. et maxime p. dn̄m Jaco. de alpharo in lectura sua noua.

¶Quando abbas dicat̃ habere i loco suo iurisdictōez quasi ep̄alē gl. ātepe. in. c. abbates de priuile. li. vj.

¶Abbas p̃sumit̃ cōstituere p̃curatorē cū cōsensu ouentus misi aliud p̃bet̃ Jnn. m. c. ea no scit̃ de his q̃ fi. a pre.

¶Abbas potest̃ tolerare ad tp̄9 q̃ mōachus hēat certos redditus glo. in. l. luti9. Ç. tres he redes. ff. ad trebel Jnnoc. m. c. insinuante qui cle. vel vo.

¶An abbas possit populuz solennit̃ bēdicere no. Gul. de mōte Lau. in cle. ij. de sta. regu. ter. et ibi no. m. c. abbates de priui. li. vj

¶Abbas nō pōt diuidere sine autoritate ep̄i inter ip̄m z ouentum suū cibaria mēse aut d̄ putata vide i cle. j. de sup. neg. p̃la. z de excēs

¶Abbas subiectus epiſcopo ℣ prelat. c. sicut nō pōt renūciare sine eius licencia. xvij. q. ij abbas no. m. c. cum venerabilis de consue. et i. c. pe de renunc

¶An abbas z ouēt9 faciant equalē distribuc̃ōz legatoꝝ Jnn. m. c. req̃sisti de testa.

¶An credatur sigillo abbatis Spe. de p̃ba Ç. ij. ℣. si autē dicā. j. sub dictōe sigillum.

¶An abbas obligēt̃ ex suo otractu z qñ fiet execucio otra eū cū nō hēat p̃rium et an possit fieri execucio i bonis monasterij vide i aut de nō alie. Ç. si aūt creditor in prin. in glo. sed quō teneꝰ col. ij.

¶Abbas nō pōt ecclesie curate p̃ficere monachū qñ illa nō p̃tinet ad eū pleno iure scōz Jnno. de cap. mona. c. i.

¶Si ecclesia subiecta monasterio cōsueuit per. xl. annos regi per p̃sbiterꝫ secularē abbate p̃ntāte et ip̄o confirmāte non pōt abbas ad talez ecclesiā p̃sentare mōachum de re. eccle. nō alie. c. possessiones vbi doc

¶An abbas alias exēptus mihi omin9 rōe populi subsit episcopo no. Jnn. de offi. archidi. c. fi.

¶An abbas sit iudex ordinarius monachoꝝ rum et clericorum sibi subiectorum no. Jnno. m. c. cum ab ecclesiarum de off. or. vbi etiam tractat cui magis debeat obedire monachus ep̄o q̃m abbati de quo dicam. j. sub dictōne monachus.

¶An abbas possit ex prescriptione acquirere q̄ possit a quocūq; episcopo benedici nō. Jnno. i. c. auditis de p̄scrip.

¶An abbas p̄t facere modice rei alienationē et an potest priuilegio renūciare sine consensu cōuentus Et an illud q̄ facit abbas presumatur facere de consensu cōuentus Jnno. i. c. veniens de prescrip.

¶An abbas exemptus possit pretextu cōsuetudims transire sine licentia p̄pe de abbatia ad aliā dignitatem Jnnocen. de consuetu. c. cū venerabilis.

¶An abbas potest subdito suo concedere litteras dimissorias Jnno. de cle. pereg. c. j. lviij di. c. j. et. ij. Archi. ix. q. ij. sup glo.

¶An appellatione abbatis remat cōuentus nō. Jnno. i. c. edoceri et. c. rudolp. de rescrip.

¶An abbas potest per se vel per alium capere aut dare licentiā laico capiendi monachū nō. Jnno. i. c. vt fame de sen. excō.

¶Abbas debz preferri alijs p̄latis inferioribus ep̄o vide. c. fi. de confir. vti. vel inuti. texr. ij. di. a subdiacono dicā. j. sb dcōe p̄sbr.

¶An abbas possit dare licentiam predicādi aut celebrandi i ecclesijs suis no. de heret. excommūnicamus.

¶An abbas obligetur ex contractu vel maleficio monachi no. Jnno. i. c. cū olim de p̄uil.

¶An abbas habeat actionē ad repetendas res penes suū monachū depositas Jnno. in d. c. cū olim vbi tractat qualiter ex deposito facto apud monachū obligetꝫ abbas seu etiam monasteriū de quo ibi p̄ docto. qui tenent q̄ licet abbas possit agere ex contractu monachi non tñ tenetꝫ ex eo respondere.

¶Abbas non p̄t abbatem sibi substituere ꝛ per monachos est eligendus. xvj. q. vij. congregato.

¶Abbas duobz monasterijs p̄esse ñ p̄t. xxj. q. j. vnū abbatem etm. c. fi. de reli. do.

¶Abbas pro suis demeritis priuatus p9 penitentiam debz inter monachos tenere p̄mū locum. l. di. accedens faciūt ad hoc no. per do. Car. flo. in. c. ex litteris de consti.

¶Abbatibz nō licet fieri compatres aliorūz de consecra. di. nij. monachi et. c. non lz el. j.

¶Abbas i suo monasterio potest monachis conferre tonsuram clericalez et tres minores ordines. lxix. di. quoniam videmus de eta. et quali. cum contingat de supp. neg. prela. statuimus de priuil. abbates li. vj. quod intelligi si est i ordme sacerdotali et susceperit munus benedictionis.

¶Abbas non p̄t licentiare monachum vt reuertatur ad seculū. xvij. q. ij. c. q̄ aūt q̄ritur.

¶Cum licentia abbatis monachus potest ab episcopo beneficiū recipere et sacramēta ministrare. xvj. q. j. ¶ecce et. c. siquis monach9 de sta. mona. quod dei timorem et qđ ibi nō.

¶An abbas in collatione priuatuū sibi sbō iectorum possit aliquod nouum onus imponé dic q̄ nō vt nō. in. c. j. vt eccle. bene. et i cle. q̄ regulares de sup. neg. prela.

¶Si abbas beneficiū nō manuale confert tā q̄z manuale nec aliter p̄uidet. j. tempus iurispotestas cōferēdi deuoluitur ad superiorem Jo. an. m. c. cum de beneficio de p̄bē. li. vj.

¶An abbas possit virgines cōsecrare Archid. xxvj. q. vj. p̄sbr el. j. Jo. an. in. c. vt aplice de p̄uil. li. vj. facit qđ habetꝫ xxv. di. plectis i v. ad ep̄m dicā. j. sub dictōe monialis.

¶An abbas p̄pter defectum scie repellatur a promotione Arch. xvj. j. q. legi.

¶An abbates possint benedicere cruces calices et alia paramenta Jo. an. m. c. abbates de priuil. li. vj. Gul. đ monte lau. i cle. ij. et ibi Gen. de sta. regu. Archi. xxvj. q. vj. p̄sbr.

¶Abbas exēptus nō p̄t sine licētia pape suū deserere monasteriū et cōsuetudo ctraria non valet de cōsue. c. cū venerabilis.

¶Abbas olim poterat eligi de qualibet ecclesia nisi esset cōsuetudo q̄ de vna potius eligeretur q̄z de alia de cōsue. c. cum dilectus hodie dic vt in cle. j. de elect.

¶Abbas ordinis Cistercien. nō est installandus de simo. ne dei adde quod dixi sup.

¶De abbatis professione et obediētia habetur in d. c. ne dei.

¶Abbas non p̄t regulariter cognoscere de causis matrimonialibz de excōs. prelā. accēdētibz no. i. c. j. de cōsang. et affi.

¶Qualem mitram possit portare abbas cui ex priuilegio licet mitram portare vide. c. vt apostolice de priuil. li. vj.

¶Que actio cōpetat abbati pro recuperatione iuris qđ hꝫ i ecclesijs vel capellis sibi subiectis Jnno. i. c. cōq̄rente de offi. ord. Ange. i. l. j. ¶j. ff. de rei vendi.

¶Abbas solus p̄t agē ꝛ ꝓcuratorē cōstituere etiā i cā spectāte ad capitulū vide nō. in. c.

¶Abbas a lege dicitꝫ ꝛedoceri de rescrip. ꝓcurator capituli sui. c. ij. de dona. i glo. j.

¶Abbatis mensa q̄ñz est sepata a mēsa capituli q̄ñcq; nō videi d. c. edoceri.

¶An abbas possit cōcedere monacho ꝓ vestiario id qđ lucrētur ex opa sua vide p̄ doc. i d. c. edo

¶Abbatis negligentiā supplet ordi ꝛcerinarius in reuocando monachū vagabundum de offi. ord. quanto.

Abbatissa. Quā iurisdictiōez habeat abbatissa et q̄liter possit ea vti plene vide tex. et glo. de ma. et obe. dilecta et ibi p̄ doc. ad de

¶Abbatissa non hꝫ p̄lationē ꝛq̄ dicam. j. ordinariam ꝛm sanctū Tho. in quarto distr. xxv. ar. ij.

¶Abbatissa nō potest p̄dicare neq; p̄mitē

tiã miũgere ꝑ peccatis de pe. z re. noua.
¶ De bñdictõe abbatisse q̃liẽdãda sit z per quẽ z q̃ tẽpe gl. et doc. ĩ cle. attẽdẽtes. ¶ statui
¶ An abbatissa ceseat eẽ ꝛm9 de sta. regu. in dignitate tex. z ibi no. ĩ c. m dẽmitatibꝫ. ¶ vex de elec. li. vj. diri ſ abbas
¶ An corrupta possit eligi ĩ abbatissaz no. ĩ d. c. idẽmitatibꝫ no. Archi. xx. q. j. iuuẽculas ĩdẽ glo. ĩ cle. attẽdẽtes. ¶ statui9 vbi do Carſlo. q. xj. dicẽs solũ papã dispẽsare posse q̃
¶ An abbatissa possit mõialẽ ꝛcorupta eligat ad ꝓfessionẽ admittẽ z ei velũ ĩponere glotẽt q̃ nõ xx. q. j. c. fi. ẽ tex. xx q. ij. statum9
¶ Que q̃lis et c9 etatis possit eligi ꝛq̃ nõ in abbatissaz vel pficia xx. q. i. iuuẽculas z. c. ĩ dẽmitatibꝫ de elec. li. vj. z de mõ electõs vide in d. c. m dẽmitatibꝫ vbi ocludit vt ſm Jo. mo z alioſ q̃ illegitria ñ possz eligi ĩ abbatissam
¶ Qualit abbatissa dẽat ꝓuidẽ mõialibus si monasteriũ nõ hẽt Ogu. lxxxij. di. c. fi.
¶ Abbatissa bñdicit sicut abbas sed eius bñ dictio nõ habz eundem effectũ Jo. an. de ac ꝛcu. memĩmus no. in cle. attẽdentes. ¶ statui m9 ĩ glo. q̃ mouit vt scripſi de sta regu. etim c. m dẽmitatibꝫ ſup v. mpẽdat et ſup glo. no. q̃ poriſſa. vbi Jo. an. de elec li. vj.
¶ An abbatissa põt excoicare vel bẽficia ofer re glo. et doc. ĩ ma. z obe. c. dilecta de sẽ. ex. de mõialibꝫ de excel. pla. dilecta ĩ pe. z re no ua quedam
¶ Si abbatissa opleuit. xxx. annũ põt eligi a lias postulari sed est dubiũ an debeat postu lari ꝓ papã tm̃ vel etiaz ab epo de q̃ Archi. m d. c. m dẽmitatibꝫ.
¶ Abbatissa solita bñdici dẽt. j. ãnũ munus bẽdictõis accipe m cle. fi. ¶ statum9 de sta. regul.
¶ An publice pemitẽs possit ĩ abbatissam ꝓ moueri Archi. l. di. ¶ itẽ obijcit no. m glo. pe. xxvij. q. j. nec. aliq̃.

Abdicare Hoc vbũ idẽ importat q̃ sepa re. ff. de ori. iu. l. ij. dem. ff. de of. p̃si. l. pe. C de pa. do. l. abdicatio. C. de repu. hẽ. l. fin. et de sta. mo. c. cũ ad monasteriũ

Abditum Expoit. i. occultũ Arch. xj ij. q. ij. tpus vel abditũ. i. absconditũ. xxxij. q. nij. c. ij. vbi vide

Abducer Quid sit abducere. xxxvj. q. j. lex m fi. vñ abducta. i. a domo ducta. xxxvj q. j. ¶ cũ ergo de ꝟ m. l. itẽ apud labeonẽ. ¶ ab duxiſſe. ff. de mur z. j. q. i. q̃uis adde ꝟ vsi qꝫ hẽt ĩ. l. eximendi. ff. ne q̃ eũ ĩ ius vo. vi. ex

Abel Exẽplo abel libẽter et patient dẽm9 tollerare aduersa. vij. q. j. ¶ cũ aũt idez. xxxij. q. j. hec aũ.

¶ Exẽplo abel plus acceptat deus mẽtez bo naz q̃ opatõz et gratiozẽ hẽt oblatõz animi
¶ Abel fuit paſ ſq̃z rex de pe. di. v. ꝓsideret ſtoz outũ vt hẽt genẽ. nij.

Abominatio Abominabile

¶ Abomnabilis dicit quis ꝓ peccatũ mortale. xj. q. iij. si q̃s dixerit
¶ Abhomnabile dr̃. i. de dec9 xij. di. rediculũ
¶ Abhoiatõ. i. pſõa abhoiabilis. j. q. j. ñ est

Abigeus Quis dicit abigeus no. C. d abi. l. j. Bar. j. l. oues. ff. de abig. tex. in aut. de nup. ¶ cete vo m glo. abigei. coll. nij. vide tex cum glo. in. l. si quis fundum. ¶ ipatoz. ff. loc. ad de. ff. de abige. l. j. ¶ j. et. nij. q. nij. ¶ itẽ aba cti. Bar. in d. l. i. C. de abigeis.

Abinitio De significato huius dictõis glo. in. l. ij. m ꝑn. ff. ſo. ma.

Abiſſus Dicit loc9 q̃ſi ſiẽ lumie vel can ꝛdoze ſm Archi. xxxv. di. c. nomine

Abiuratio Dicit cũ iuramẽto renũcia tio de resti. spo. c. iij. et. nij. de imsti. cũ remiſ sẽt q̃ clc. vel. vo. c. ij. de eo q̃ dux. in ma. quam pol. ꝓ adul. c. cũ hẽret de renũ. ſup hoc de he ꝛre. accuſatus in ꝑn. li. vj. de his q̃ fi. a ma. ꝓ tecapi. c. ij. de adul. c. pe. de cri. fal. c. iij. de ſgu. remẽs de heret ad abolendaz.
¶ Casus in q̃bꝫ fit abiuratio vid ꝑ Jo. an. i. c. constitutus. ij. de app. ꝓ Archi. ij. q. v. si q̃ſ presbiter.
¶ Que sit forma abiuratõis hereſ hẽs de cõ ſe. di. ij. ego berẽgari9 de pur. ca. c. cũ mẽ Ar ꝛchi. m. c. cũ accãtus de he. li. vj.
¶ Abiuzãs bñficiũ licite retinet illud si de no uo eligat ad illud vel alias sibi de illo ꝓuidea tur de renunc. c. ij.

Ablatiuus Absolutus licz sit ꝓteriti tẽ pis vificat de pñti Bar. i. l. ij. ¶ demde de incen rui. nauf.
¶ An ablatiuus absolut9 faciat modũ vel cõ ditõz Bar. m. l. a testõze. ff. de cõdi. et de. Bal. m. l. j. C. de resci. vẽ. Bar. in. l. fideicõ. ¶ cũ eſ ſz. ff. de le. ij. et m. l. ab ẽptoze. ff. de pac. tex; in. l. si seruus. ¶ margaritã de le. ij.
¶ Ablatiuus denõt causã pfectã et õsuetam nõ sic accãtiu9 vide ꝓ Azo. m sũ de pact. mter ẽp. z vẽ. et solet dici m. l. j. m ꝑn. ff. de pact.

Abnuo Abnuere

Hoc vbũ idez im portat q̃ nego. xxxiij. q. v. mãifestam. xxij. di. his igit mter dũ idez ĩportat q̃ sperno. xj q. j. de diuer. xxv. di. ¶ ecce.

Abolitio An prosit accuſato de falso ñ. m. l. si docueris. C. de fal. et ibi m glo.

¶ Quotuplex est abolitio no. Cy. m.l.j. C. de abol. x. C. de gña. abo. sup Rca. Hosti. i sũ. de calum. ¶. qualiter. sine metu in prin. ij. q. j. phibentur in glo. pe.

¶ An per abolitionẽ recedat ab istantia prima no. Cy. m.l.j. C. de abol. nõ. ff. ad turpil. l. aut priuatim i glo. et ibi Bar. et in.l. mulier eo. ti. faciũt nõ. i.l.j. C. si re. vel ac. moz. fue. et quod no. ij. q. nij. mẽnã in glo. ij.

¶ An et qñ accusator audiat petẽs abolitionem vide. C. de abol. l. ij. nõ. gl. ij. q. iij. pau/lum in. c. ij. xx. q. ij. xxiij. q. nij. si illic.

¶ Abolitio id est qd relaxatio Archi.

¶ Abolitio est accusatiois institute vel alterius rei de qua agit deletio seu pemptio. ff. de pub. iudi. l. iij. i fi. C. de abol. per totũ. ij. q. iij in. c. fi. de hoc est glo. i Rca. C. de abolitio.

¶ Qualiter fiat abolitio et qñ et a q̃ Spe. i t. de abol. ¶. j. Hosti. i sũ. de cal. ¶. qliter.

¶ Vbi accusator fraudulẽter impetrat abolitionem iudex procedit ex officio. C. de abolitio. l. ij. no. Jmo. de collu. deteg. c. j. Archi. ij q. iij. si quem pemiserit.

Abortus Qualiter puniatur abortum faciens vel illi causã dans nõ. de extraor. cri. l. diuus et ibi Bar. no. in. l. siquis ¶. abortiomis. ff. de pe. vide in. l. necare i glo. j. de li. agnos. de homi. c. si aliquis et. c. siquis. ij. q. iij. cõsuluisti et ibi glo. et de procurante facere abortum vide. xxij. q ij. c. aliquãdo et. c. se.

¶ Mulier faciẽs abortum mittit in exiliũ ff. ad. l. cor. de siccar. l. si mulier Archi. ij. q. nij. consuluisti.

¶ An abortum faciẽs dicit homicida. ij. q. nij consuluisti dicã. j. sub dictõe hoicida.

¶ Quis dicat abortiuus no. de celeb. miss. cũ marthe. vbi glo. dicit abortiuum dici qui cũ languore et angustia ad lucẽ attrahit.

Abraham Abraham fuit primus dict9 presbyter senior. lxxxij. di. poztro.

¶ Abraham dictus est pater multorũ. xxij. q. ij. item opponitur.

¶ Abrahe deus promisit terram promissioĩs et tamen non dedit. xxij. q. v. hinc notandũ

¶ Coniugiũ Abrahe prefertur virginitati xxxij. q. nij. recurrat nunc.

¶ Abraham non culpatus sed magis commẽdatus est de obedientia quia filium ꝓprium iussu dei voluit immolari. xxij. q. v. si nõ licz et. c. lex eterna.

¶ Abrahe exemplo ostenditur q deus interdum aliqua precepit que non semper vult fieri. xxij. q. ij. ¶. quandoq.

¶ Abraham per hospilitatis et pietatis opera placuit deo. xlij. di. ¶. j.

¶ Abraham q̃uis bonus esset malos tamen in domo sua habuit. xlvij. di. q̃libz.

Abrasio An et quando licite possunt abradi scripture picture vel alie res est casus et ibi Bar. in. l. eorum qui. ff. de pen. Adde quod dicam sub dictione rasura.

Abrogatio Abrogare idem est quod i totum tollere. nij. di. ¶. leges. ff. de v. sig in. l. derogatum sed derogare est in partem tollere aut partem parti detrahere no. i. c. fi. de cõsuetu. no. Jo. an. in. c. j. de v. sig. sup glo. vlt.

¶ An lex abrogata sit alleganda no. C. de latin. lib. tol. l. j. dicam aliquid. j. sub dictione argumentũ et lex.

Absentia An magis subueniatur absẽtie q̃z etati no. ff. de mino. l. iij. ¶. sed an auxilium i glo. et eo. ti. l. auxilium.

¶ Abesse non debet clericus etiã ex iusta causa sine licentia episcopi gl. i. c. relatum de cle. non residen.

¶ Absentes defendi concernit publicam vtilitatem. ff. de procur. l. seruũ qꝫ. ¶. publice.

¶ An allegãs causã absẽtie debeat satisdare ar. ꝙ non i. l. j. ff. de resti. i integ. et. l. q̃situ. ff. de re iudi. nõ. ff. de reg. iur. l. in eo. ¶. j. Jac. de are. ff. qui satisda. cog. in. l. sciendũ.

¶ Qualiter probetur quez abesse aut quoloco nõ. Bar. in. l. nij. ¶. pretor. ff. de dam. infect. faciũt no. de elect. cupientes li. vj. in cle. causam de elect. de dol. et cõtu. causaz et. c. cũ olim qui ma. accu. post. c. fi. nij. q. v. quisqs. ff. de v. sig. l. absentem

¶ Actore se absentante ante lit. contest. q̃/bus remediis succurrat reo nõ. Bar. in aut. qui semel. C. quomodo et quãdo iu. p moder. in. c. causã et. c. cũ olim de dol. et contu. faciũt nõ. in. c. j. de dol. et contu. li. vj.

¶ Absentia partis repletur presẽtia dei vt. l. ꝓperandũ. ¶. cũ aũt. C. de iudi. et de arbit. c. ij. li. vj. et ibi in glo. sũt concordantie.

¶ Qualiter probet iusta cã absẽtie nõ. in. l. seruũ qꝫ i ¶. publice. ff. de procur. z i. l. penul. ¶. ad crimen. ff. de pub. iudi. nij. q. v. quisqs vbi glo. dicit sufficere iuramentũ.

¶ An et quãdo absẽtes sũt vocandi ad actuz collegij vel vniuersitatis no. glo. de testi. pẽsẽtium li. vj. de preben. cum i ecclesijs eo. li. de consti. cũ omẽs vbi glo. p Jnno. de no. ꝺp. nunc. c. ij. vij. q. j. factus est corneltus vbi bona glo. et in. c. q̃z uis de offi. or. li. vj. doct. i. c. licet et. c. i cauꝺ et. c. ecclesia de elect. faciũt no. in. c. j. de his que fi. a maio. parte capi. no. de ma. et obe. c. fi. ver. presentiũ.

¶ An absentes sint vocãdi quando collegiuz vel vniuersitas vult condere statuta nõt. glo. j. de his que fiunt a maio. parte capitu. c. ij.

Bar. m. l. oēs populi. ff. de iuſ. et iur. doc. m. c. cū oēs de conſti.

¶ Quātū ēaliqđ me muito qđ nō liez me abſente ff. de arbi. l. ſi m tres ff. mā. l. ſi pœdēte ¶. i de elec venerabilem et. c. bone et. c. qp ſic mcontrariū ff. de reg. iur. l. q poteſt ff. de miur. l. fz ſi vmq. ¶. filio de q. l. nij. di. c. qs aut leges

¶ An abſente pte poſſit declarari ſma nulla. Jm. et doc. de reſcri. cauſā q facit. l. platā. C de ſen et interlo. om. iudi.

¶ An abſēs licite pcipiat fructus bñficij et cōſuetudie hoc poterit iduci hēt m tex. z glo. de conſti. cum oēs glo. pe. m fi. m. c. dudū el. ij. de elec. Jo. an. et doc. m. c. extirpande ¶. qa vero de prebē. glo. de cle. nō reſi. c. i. lib. vi. m ꝓ. iprobātes Arch. vij. q. i. qꝫ frater xxxi. di ſacerdotibus glo. de pōē. licet de cle. nō reſi. ex tue p Jn. et doc. i. c. qrēte eo. ti. i gl. Jo. ā. eo. ti. iter qtuor Doſti. m. c. ex pte de oēſ. pbē. dic talē diuetudiem nō valere tanqz ecclē

¶ An abſētās pr cām cepta ſuis oneroſam vel poſt pſētatuz reſcriptū dicat ſe malicioſe abſentaſſe no. Jm. de eo q mit. m poſ. c. fi. de do. et otu. c. ij. de off. dele. diſultatoibꝫ

¶ Jura m dubio pſumūt ꝑ abſēte vt i. l. pāp ¶. memiſſe de moff. teſta. et. l. qrepudiant. eo. ti. mcotrariū ff. de eui. l. ſi ideo

¶ An et qđ ſubuemat abſenti glo. plē. ij. q vj. anteriorꝫ

¶ An z qbꝫ caſibus ꝓcedi pōt otra abſentē ciuiliter vel crimialit no. m. l. abſentē ff. de pe. et m. l. ne diu. C. de pe. et. l. ij. C. de req. re. et. c. qmā et. c. tue vt lit. nō otef. ij. q. ix. m ſumma vbi glo. plene

¶ An et qñ abſēs pr lite. otef. illeſus obſeruetur glo. m. c. biduū ¶. ſi aduerſus ij. q. vi. ſuper ver. audiat

¶ Abſēteſ citati ad eligendū nō ſūt expectā diu p totā dilatōz fz per modicū ſpaciū tpis Jn. et hoſti. de elec. cū nobis dicaz ſub dictione electio.

¶ An abſētans ſe debeat aliquē dimittere q ſibi denūciet citatōz alias dicet ficte otumax vt dicit ſin. Cy. i. l. ab ea. C. quomodo et quādo iu.

¶ Abſēs q ſi preſēs eſſet nō poſſet otra dicere ꝓ pſente reputat no. glo. m. c. audituꝝ m ꝓ. anteqz ad illum de ꝓcu. glo. m. l. fz ſi interpellat ¶. i. ff. de arbi. Bar. videt aliter dicere m. l. recuſare ff. ad trebel. Bal. m. l. i. C. qui admit ad bon. poſ. Ange. m. l. de vnoquoq ff. de re iudica

¶ Nota abſētiū nō dñt pomi m miſtrō fz pñt pomi cū duobꝫ pūctis ſi eſt otuetudo gl. z ibi doc. de his q fi. a pla. l. qñto de ele. cū mter canonicos in glo. j.

¶ Abſētibꝫ nullꝫ dēt detrahere maxime imcō uiuijs rlnij. di. otuiuia.

¶ Abſēs p ſcripturā non pōt accāri. ij. q. viij p ſcripta et ¶. ſed caliſtꝫ

¶ Qñto tpe debeat abſēs expectari vt lit. nō conteſ. c. quomā ¶. ſi vero m glo. magna

¶ Abſēte reo ſma contra ipm lata regularit eſt nulla. iij. q. jx. caueāt et i. l. ca que. C. quō et qñ iudex.

¶ Abſētem nullus accāre pōt. iij. q. jx. accātori z. c. q accuſare z. c. abſēte miſi fuerit otūax iij. q. jx. decreuimus.

¶ Abſēte accātore nullꝫ dēt odēnari miſi pus locuz defenſionis habuerit. iij. q. jx. habetur quoqꝫ

¶ Abſēte reo p contumaciā valet ſnia. contra eum lata. iij. q. jx. decernimus.

¶ Abſētibꝫ partibꝫ ſnia diffinitiua ferri non debet. iij. qjx. reuera et. c. abſēs vero nemo z. c. indicas.

¶ Per qntum tpꝫ z qualit clerici abeſſe poſſunt ab eccleſijs ſuis vide vij. q. prima ſi quis in clero.

¶ Contra abſētē ab eccleſia ſua vel bñficio q̄liter procedatur et an ſola abſentia ſit cā legitima priuandi bñficio glo. vt l. t. nō conteſ. c. quomam ¶. ſi vero de cle. non reſi. ex pte et. c. ex tue. vij q j. ¶. ambitiōis.

¶ In caſibus in qbꝫ nō poſſz fieri miſſio otra abſentem fert ſnia diffinitiua Bar. m. l. ſi finita ¶. iul ff. de dam. infec

¶ An credatur abſenti cās abſentie allegāti miſi offerat ſe ꝓbaturū Bar. m. l. qntū ff. de re iudi. ꝑ quo facit. l. ait pretor ¶. ſi qs ff. q̄ in frau. credi.

¶ An idē ſit eſſe vel haberi ꝑ abſente Bar. m. l. ſi maritus ff. de adul.

¶ Qualiter et quando abſentia eius cui hēo aliqđ nunciare excuſet me Bart. m. l. ſeruus ff. ſo. ma.

¶ Probata abſentia excuſatur qs a ſentēcia eius quod eſt publice factum. m. cle. cām. ¶. verum et ibi nota. de elect. facit. c. fi. qui mā. accu. poſ.

¶ Qualiter abſēs reſtituat Bar. i. l. ab hoſtibꝫ ¶. fz qđ ſimplicat ff. q. cau. ma

¶ Adde qp ꝓbata ligitime abſētia reuocatur quicquid contra abſētē geſtū eſt de re iudi. c. cum bertoldus

¶ Abeſſe ꝓpne dicit is qui nō eſt m rebꝫ humanis vt ff. de ver. ſig. l. mulieris ¶. fi. et not. de reſcri. ſuſceptū li. vj. i glo. de ꝓcu. ſi quē m prin. eo. li. de off. dele. ſi delegatus eo. li. vbi tex. no. et ibi Domicus

¶ Jlli videt abeſſe res cui pcāū rei abeſt ff. de

¶ Abſēs dicit q ſ v. ſig. l. labeo ¶. itē ſi dns nō eſt. j. otinentia edificia vrbis ff. de v. ſig. l. abſētē ff. de ꝓcu. l. pēs.

¶ Item qui vocē loquētis audire nō potest vt.l.j.ff.de ver. obli.

¶ Item qui non est i eadē prouicia.C.de p̄scrip.long.tem.l.fi. et ibi de hoc.xvj.q.iij.Ş. prescp̄tionū et.c.placuit.ff.de procu.l.p̄sens de elect.vbi periculū.Ş.j.li.vj.cle.cām eo.ti.

¶ Item qui non ē i iudicio vt in auť.de testi.Ş.pe.ff.de dam.infec.l.nj.Ş.abesse.

¶ Adde glo.instī.de muti.stip.Ş.itē vbor. et in auť.de fideicō.Ş.j.Bar.in.l.iij.ff.de duo.re. Bar.in auť.hoc ita.C.eo.ti.

¶ An absens ex iusta causa possit pati mīssionem i possessionem de v.signi.dilecto i gl. ij.de offi.deleg.psultatioibo.

¶ Licenciatus vt possit se absentare ab ecclesia non dicť licenciatus vltra duos menses.vij.q.j.p̄sentiū vide Jnno.i.c.ex tue i p̄n. de cle.nō resi.

¶ Qđ affutur ē aliqñ vidr abesse.ff.de negg.gest.l.ij.et.l.siquis mādato.ff.manda.l.iter causas.Ş.abesse et i.l.qp de bonis.Ş.de dona.ff. ad.l.fal.et.ff.de test.mīli.l.filiꝰ.ff.cō.diui.l.

¶ Absētia p̄sumiť iusta nisi ꝓbeť ꝙ si socius iniusta.ff.de fideicō.lib.l.si eū.Ş.ex iusta cā.

¶ Absens habeť pro dissentiente no.ff.mā.l.si precedēte.Ş.lucius i glo.et Bar.plene m.l. que dotl.ff.solu.matri.

¶ Qñ quis dicať absēs cā rei publice nō.ff.đ resti.i integ.l.fi.et ibi no.gl.i.l.fi et si p p̄tor ē Ş.hec clausula.ff.ex qui.ca.ma.glo.i.l.cū q̄dam i prin.ff.de acquir.here.

¶ Quāto tpe absēs cā rei publice excusať a tutela instī.de tuto.Ş.item diuus.

¶ An et qñ absens restituať et ad quod no.i l.fi.ff.de resti.i integ.i glo ff.ex qui.ca.ma. in.l.sed et si p p̄tor ē post.p̄n.i glo.et vide in.l.j.et ibi no.Cy.C.de testa.mili.et i.l.q đ tpe et ibi glo.et Cy.eo.ti.ij.q.vj. biduū i glo. Spe.ti.de resti.i integ.Ş.ij.v.diximus.

¶ Absēs tempore delicti cōmissi nō p̄sumiť habere noticiaz eius quod factū fuit vt.l.j.Ş. hoc rescriptū.ff.ad sil.

¶ An productio instrumēti facta absēte pte releuet producentem dic qp nō vt no.iij.q. ix.charte de quo Bal.qui hoc limitat i.l.qui ante.ff.de ver.obli.

¶ Que sint cause absētie necessarie et fauorabiles glo.in.l.ab eo.C.qūo et qñ iudex fac.l.fi.ff.de resti.i integ.

Absolutio. An absolutio facta ex falsa causa valeat no.de offi.or.in.c.ex parte i gl.j.de sen.excō.cū pro causa in glo.

¶ Ad absoluendū debemus esse ꝓniores qm̄ ad obligandū Dy.plene i regula i obscuris li.vj.glo.m.c.ex litteris de proba.l.arrianꝰ.ff. de ac.et oblig.l.respiciendum.ff.de pe.de fi. instru.inter dilectos mfi.Jmo.de re iudi. cum bertoldus.

¶ Absolutus per presumptionez potest iterū condemnari probatione facta cōtra presumptionem.l.siqiu adulterij.C.de adul.

¶ Absolutoria sunt omia iudicia vsq ad finem instī.de ꝓpe.et tem.ac.Ş.fi.

¶ Aliud est pronunciare quem absolutum aliud absoluendum glo.m.l.j.C.si aduer.li. Ange.et Raph.ful.in.l.qui se.ff.de iudi.

¶ An et quando dicať dari absolutio ad cautelam Jmo. et doct.in.c.apostolice de excep. .c.solet de sen.excom.li.vj.

¶ An muito possit dari beneficium absolutionis vide per do.Anto.et moder.in.c.ab excō municato de rescrip.vbi late dixi in repetitione mea glo.et doct.in.c.significasti de eo qui durit in matri.quā pol.per adul.

¶ An autem possit dari non petenti dicam.j. vide s.Tho.nij.snīaꝝ di.xviij.

¶ An quis possit absolui ab excommūicatione per procuratorem Jmo.tenet qp non in .c.cum desideres et.c.a nobis cl.grande de sē. excō.facit.ij.q.iiij.quanto vbi glo.tractat an quis debeat absolui per litteras vide nota de elect.venerabilem de sen.excom.c.j.li.vj. p Jo.an.in.Spe.de procur Ş.j.ver.itez opponitur glo.m.c.j.de procur.li.vj.Jmo.tenet qp non m.c.ab excommūicato de rescript. Adde glo.ij.q.j.de manifesta glo.xj.q.iij. cum aliquis et.ij.q.j.de manifesta.

¶ An petens absolutionem ad cautelam videatur fateri se esse ligatum glo.ꝺ homi.c.exhibita de elect, venerabilem vbi per Jmo. z doct.de app.c.ad presentiā vide in d.c.ab excommunicato nō.de ordi.cog.c.cum dilectus in ver.non cogetur Ad de Bal.in.l.ij.C.de ige.et manu.et i.l.absolutionē.C.de re iudi.

¶ An absolutus a non habente iurisdictionem debeat censeri absolutus et pro tali haberi glo.in.c.dudum.ij.de elect.glo.in.c.pastoralis de offi.or.facit de peni.dist.j.quempe nitet glo.et ibi docto.i cle.dudum ver.extra ciuitates de sepul.

¶ An de substantia absolutionis sit prestatio iuramenti ter.glo.et ibi doct.de sen.exc. cum desideres.

¶ An a sententia excommunicatōis lata per ordmarium et confirmata per papam absoluere possit idem ordmarius vel sit necesse adire papam no.glo.fi.de instit.ex frequentibus et ibi doct.Spe.de sen.excom.Ş. compēdiose ver.quid si papa.

¶ Que forma et solemnitas sit seruanda i absolutione ab excommunicatione not.in.c.cū desideres de sen.excom.vbi Jmoc.Hosti.et Jo.an.in Spe.de sen.excom.Ş.porro ver.vt

¶An solo verbo quis possit absolui ab excoi cationeglo·qp sic·xxnij·q·iij.opim9 duc cō tra nec ille ter·ob·qz nō tam absoluit qz̄ de clarat eū n̄ teneri qz solo v̄bo qs nō pōt excō mūicari de sē·ex·c·j·li·vj·ergo nec absolui de pe di.j·v̄bū adde gl·de cle·ex.mi·ꝓposuit su p v̄·absoluit

¶An absoluēdus dēat satisfacere vel p̄stare cautionē priusqz̄ absoluat no.de v̄·sig·ex p te a dde qd videt spāle m ecclesia qp excoīcat9 ꝓpter delictū omissuz otra ecclesiā nō dēt ab solui misi pri9 satisfaciat no·ij·q·vij·accusa tio in glo.sup ver·satisfactōe de materia vid plē p do·Ant·m.c.j·de iudi.v̄·nemo ad gl.

¶Quis possit absoluere amiori excommūi cationeq̄ contrahit participando cū excoīca to de sē·ex ipatō·vbi distiguit an coīcat i cri mine an extra criuē p̄mo casu absoluit epus scdo casu sacerdos

¶An absolutio facta p indiscretū sacerdotez quē quis ex industria eligit sit valid et ꝓficua glo·qp nō rj.q.iij·quomodo sacerdos de pe· di.iij·q̄ vult adde no·de pe·et remis·omnis de pe·di.j·mēsuram

¶An absolutus anō suo sacerdote alias tam rite sit tutus in foro scientie no·glo·xvj·q· j.c.j·de pe·et remis·c·oīs vbi videt qp nō·

¶An dicenti se esse absolutum ab excommu micatione credat misi ostēdat litteras de off· or·ex parte·xxnij·q·j·miramur in glo·

¶An qs possit absolui post mortez videt qp sic de sen·ex.nobis·xxnij.q.ij·in summa·et ·c·finali·

¶Quis possit absoluere a sma canonis Pau de liaz·in cle·j·de re·ec.nō ali·

¶Quid de sententia lata per statuta doct·in ·c·grauc de preben·Pau.in cle·j·de sen·exc. vbi vide

¶An post absolutōz excoīcatōis recuperet iura sua de elec·c·qz diligentia in gl·fi.z ibi doc.Jnno·in·c·ex tue et·c·fi·de clerico non re si.idem in·c·pastoralis de appel·et·c·sicut de coha·cle·et muli·et glo.in·c·veniens el·secū do in fi·de testi.

¶ Absolutus ab excoīcatione iurans stare mandatis ecclesie si incidit in excommūicati onē ꝓpter talē contumaciā nō dēt absolui ni si prius satisfaciat dictum est Hosti·de app· ·c·quoniam

¶Absolui pōt excoicatus etiam nō repetens doc·de spon·ex lrīs Jo·an·de sen.ex·c·j·libro sexto·glo·et doc.de eo qui dux·in ma.quaz po.per adul·c·significasti Jo.cal·de rīscz·ab excoīcato de postu·plā.c·fi·de of·dele.cū con tingat de sē.ex·solz li·vj.Gul·de mōte Pau· in cle·j.de osāg·et affi·in v̄.cognoscētes Ab bas in·c·transmissam de elec.in prin·

¶Absolutio a peccatis dēt esse integra z nō per partes Jo·an·de vsur·c·ij·li·vj·sup glo· penultima

¶Absolutio in foro penitentionali nō tollit irregularitatem glo.j·c·j·ventum·j·q·vij·si quis de simo·per tuas el.grande in glo·q̄ in cipit et ita

¶Absolutio ab excommunicatione etiam si sit iuste facta tenet Jo·an·de rescrip·ab ex coīcato bo·ter·de senten·exc·venerabilibus ·Ş·vbi aūt li·vj·

¶Absoluitur quis·i.absolutus declaratur rj·q·ij·excellentissimus·xv·q·vj.autoritate xxnij.q.1.audiuimus de arbit·c·ij.vel absol uitur de facto de simo·ex diligenti de despō· impu·c.accessit

¶Qui pōt absolueri pōt z ordēnare etecōtra ·ff·de reg·iu.l·qui condēnatōz et·l·nemo et·l·e ius est velle de pe.di.j·verbuz Archi·xxi·di mferioz·

¶An ꝓhibit9 absoluere in vltimo mense sui reginimis possit ꝓnunciare absoluendum· Cy·m.l.j·C.si aduer.li.vbi glo·no·in·l·fi C vbi z apud quos Bar·in·l·solent·ff·de offi.p cons·et leg

¶An simpliciter absoluens videat absolue re in totum et ex omni causa vide·ff·de excē· rei iudi.l·si qs cū totū·ff·de iure fis.l·fi·d ele. si confirmationē li.vi·

¶An absolutus ab excommunicatōe recu pet fruct9 medij tpis ar·qp nō in·l·i·et·l·si vt allēas.C.de rest·mli.i aut·vt cū de app.Ş·si vero col·viij.Jnno·de app·pastoralis no·de elec·quia diligentia·quinquagesima dist· studeat·

¶Absolutio ad cautelam fit in multis casi bus qui notan·de senten·exco·presenti lib· sexto d testi·veniens in glo.fi·de ap.ad pre sentiam Jo.an·de off·dele.cum contingat·d sen.exc.solet libro·vi.et dic qp absolutio ad ad cautelam tunc tantum videt locum habere quādo dubitatur de excoīcatione no·Jnn·de test·veniens Adde de hac absolutione quod no.Jnn.in·c·apostolice de excep·de cle excō mmis·apostolice de senten.exco·venerabili

¶An teneat absolutio facta per eum q̄ phi bit9 est absoluere in cle.i.de sequest·pos.in glo.nullatenus de app.romana li·vi·

¶Forma absolutionis ad cautelam est qp iu ret stare mandatis ecclesie et p̄stare idoneā cautionē de satisdando si muentus fuerit iu ste excōmunicat9 ꝑin Jnno.de sen·ex·venera bilibz

¶Absolutio debet ōtinere seriem facti alias non tenet·c·sup eo de cohabitati·clerico·et· mulie.

¶Absolutio facta parte absente nunquā tra

let nō. glo. rj. q. iij. excoicatos Jo. an. de ap. qua fronte do. Abbas m. c. p tuas m vlt. col. de senten. excō.

¶An absolutōez dēt p̄cedere satisfactio vid̄ de iudi. c. j. m glo. vt lit. nō ot̄es. quomā i glo. de ap. qua fronte de sen. ex. prochianos eo. ti venerabilib⁹ ¶. secus li. vj. de ver. sig. ex parte m christo.

¶An excoicatus debeat satisfacere de expensis prius qm̄ absoluatur glo. fin. de simo. ad aures Spe. m tit. de iuiur. ¶. fi. v. sed nunqd Jo. an. de sen. ex. venerabilib⁹. ¶ porro lib. vj glo. de offi. dele. ex lr̄is.

¶An absolutio ab excoicatiōe debeat fieri p iudicem delicti q̄ excoicauit vel p ordiariuz ꝓrium nō. Archi. rj. q. iij. plene q̄.

¶P̄tas absoluendi excoicatū p̄det a iurisdictiōe glo. i. c. solet de sen. ex. li. vj. i v. mter dictū rxrij. di. ¶. vel alias est. c. ad hoc i glo. super v. duabꝰ Jnno. et Hosti. de excēs. p̄la. c. fi. et ibi Jo. an. Jnno. de osue. c. quāto et ibi m glo. j. Fred. de sen. consilio suo rxrix. ij. q. j. nemo in glo. Spe. m ti. de te. ¶. nūc dicam⁹ v. sed nunquid p̄ legatus nō. m. c. transmissam de elec.

¶An non sacerdos possit absoluere ab excoicatiōe doc. de sen. excō. a nobis ij. de sepult. c. fi. glo. m. c. canonica de sen. excō. et hostiē. de offi. archi. cum satis Jo. and. m. c. romana ¶. j de app. li. vj. sup glo. iij. idem de rescrip. ab excoicato de elec. dudum ij. Archi. rxiij. q iij. c. notandum.

¶In q̄bus casibus epūs p̄t absoluere alios a sententia iurisdictionē mādens in eā non p̄t alij cōmittere ꝓpā absolutionez nō. Guil. de monte Lau. m cle. j. de rel. do. et ibi do. Car. flo. i q. ix. vel vij. qd̄ videt̄ p̄cedere i foro otētioso secus i pmāli p nō. de of. dele. sane de sen. exc. duobꝰ i glo. et ibi p doc.

¶An vna absolutō sufficiat ꝓ pluribꝰ excoicatōibꝰ glo. de offi. ordi. ex pte glos. m. c. ita quorundam de iude. glo. m. c. cū oro causa de sen. ex. Bar. m. l. de pupillo ¶. si pluribus ff. de no. ope. nunc.

¶Absolutō ad cautelā nō debet statim occd sed iudex debet se informare sumarie p̄sente aduersario vel otumaciter absente et si appellatōem ꝓbabilem iuenerit q̄muis aduersarius dicat sm̄am minustā nō absoluat eum dictū est Jnno. i. c. p tuas de sen. ex.

¶Absolutō nō est necessaria nō ligato Jnn. m. c. venerabilib⁹ de sen. ex. li. vj

¶Absoluendi et ligandi p̄tate se p̄uant qui hāc exercēt minuste rj. q. iij. ipi ligandi.

¶Absolue nō possunt q̄ se a fidei vel ecclesie vnitate segregāt j. q. j. quicūq.

¶Absolutō publice pemitentiū spectat ad solum epm̄ rxxj. q. vj. si iubet.

¶Absolui possunt muti z demētes si tm̄ ante fuerūt bone voluntatis rxxj. q. vj. is qui m infirmitate.

¶Absolutio nulli est deneganda in periculo mortis existenti rxxj. q. vj. de his et. c. is qui tempori.

¶Absolui volēs sed morte p̄uent⁹ nō valēs venire ad sacerdotem apud deū est absolutus rxxj. q. vj. si aliqs fuerit mortuus.

¶Absolui p̄t excoicat⁹ a succōre e⁹ q̄ eu⁹ excoicauit rj. q. iij. si ep̄s el. secundo.

¶An p̄sbiter possit absoluere excoicatos existentes m articulo mortis dic q̄p sic rxxj. qōe vj. aurelius et. c. si aliqs de sentē. excō. c. nuper in fine.

¶Ab omni excoicatione maiori vel minori absolut episcopus misi conditor canonis sibi reseruauerit de sen. ex. nup. ¶. in primo et dic vt ibi nota.

¶An in casibus in quibus ordinarius potest absoluere excoicatū absoluat illum si p⁹ excoicatōem incurrit irregularitatem talem super qua ipe nō p̄t dispensare dic q̄p nō de quo Laud. in cle. ij. ¶. statuimus in ver. absolutionis de sepul.

¶Ep̄s existens extra diocesim suā nō p̄t absoluere etiā subditū suū in his q̄ req̄runt cāe cogn̄tiōez seu iurisdictōem otentiosam ix. q. ij. ep̄m et. c. epi de offi. le. excoicati⁹ et. c. vemt misi forte esset ep̄s de sua diocesi expulsus p cle. q̄mtus de fo. ope.

¶An a sñia lata p inferiorē subditū ep̄o possit absoluere ep⁹ dic q̄p nō debz facere sine cōsensu illius q̄ excoicauit et sine ogrua satisfactiōe de offi. ord. cū ab ecclesia et. c. ad rep̄mendam si tm̄ absoluit valet absolutō ar. rj. q. j. d̄ psona et nōt. p doc. Abb. in d. c. cū ab ecclesiarum in glo. fi.

¶Nō est absolutus ab excoicatōe is quē papa salutat vel cū quo ptic̄ipat siue scient̄ siue ignoranter text. et ibi nōt. in cle. si sūmus de senten. excō.

¶An absolutio possit fieri die feriata de fericonque. Hosti. in sūma de fer. ¶. q̄p in eis versed que p̄tinet ifre. de se. osilio rj.

¶Qñ absolutio est reseruata pape nō absoluunt pemtenciarij curie secus quando est reseruata sedi apostolice nōt. in cle. ne romani de elec.

¶Absolutio ab excoicatōe p̄t fieri ad tēpus Hosti. de resti. vemēs ij. in fine.

¶Absolutō nō dēt dari misi pemtenti nō. Jnno. de sen. ex. romana li. vj. text. xxiij. q. ij. legat qd̄ videt̄ limitandū de absolutōe i foro oscientie p ea q̄ dixi s̄.

¶Absolutio fori peitencialis facta a non suo iudice nō valet et̄ si suus iudex postea ratificet de pe. et re. q̄p aūt.

¶ Biqs ipetrat absolutiõem sciente aduersario nõ otradicente neqs aliud petẽte ñ poterit de absolutõe aduersarij postea oqueri qz remisisse videt de sen. et re iudi. qmuis.
¶ An debeat peti absolutõ cũ dubitat de excõmunicatõe nõ. de sen. ex. mqsitõi.
¶ Qui vult vere absolui si ẽ ligat9 pluribo sẽtentijs vel vna ex pluribo causis dẽt oia exprimere alias subrptitia erit absolutio de sẽ. ex. officij faciũt nõ. i. c. ex pte de offi. oz.
¶ An absolutõ possit fieri sub illa oditõe si satisfeceris videtur qz nõ de reg. iur. actus legitimi li. vj.
¶ Que sit forma absolutõis sacramentalis siue fori pemitẽcialis vide p s. Tho. in tercia pte q. lxxxiiij. adde qđ dicam ẽ. sub dictione ofessio et sub dictiõe pemitentia.
¶ Absolutõ a uiramento nõ pt fieri neqs et dẽt p epm in casibo et p missi nisi pcedente cause cognitiõe vide Inno. in. c. ad aures qđ met. ca. facit qđ idem nõ. in. c. ij. de arbit. in glo. añpe. Jo. an. in addi. Spe. de iureiurã. super Rica in fi.
¶ Absolutõ ab excoicatiõe seu accãtione et cõdemnatio cũ solutõe equipant vide gl. de pefelicis li. vj. doc. de accu. sup his.
¶ An hñs peccatũ cuius absolutõ spectat ad superiorẽ possit p inferiorẽ absolui ab alijs peccatis vide Jo. an. in. c. cum inhibitõ de clam. desponsa.
¶ Quid importent illa verba absoluo te xẽ. vide de pe. et re. sigficauit.
¶ Cautus sacerdos qñ absoluit debet muniere vt omnia bona que fecit sibi pfint ad vitam eternam vel saltẽ cedãt in remissiõz peccatoz suoz vide Laud. in cle. j. de reli. et vesactoz Jo. an. de pe. et re. omis.
¶ Impedientes maliciose electionem vel matrimonium non possunt absolui nisi satisfaciant lesionem vel impedimentũ Lau. in cle. j. de sequest. pos.
¶ An pfit absolutõ facta a sacerdote indiscreto vide glo. et Archi. xj. q. iij. qñ.
¶ Qui occasiõe statuti facti ctra libertatez ecclesiasticã sũt excoicati absolui possunt per diocesanũ de sen. ex. c. nouerint et ibi nõ
¶ Si clericus secularis vnius dioceſ patit clericũ alterius dioceſ epi patientis absolui ab excoicatione de sẽ. ex. cũ illoz.
¶ Si fui absolutus iuste licet melius faciã soluẽ possũ tñ licite et sine pctore tinẽ vide oio qđ nõ. Inn. de immu. ec. qz plerigs et đ iure patro. cura pastoralis.
¶ Is cui cõmissa est ptãs excoicandi videt etiã hẽre ptãtem absoluendi de pe. di. j. vbuz xxj. di. m ferioz in glo.
¶ Quis pt absolui de crimine qnqs modis quos vide m. c. de his de acc.
¶ Qui petit absolutiõem ab excoicatõe non debet offerre libellũ neqs scripturã qz talis absolutio expediũtur de plano officio iudicis vt no. m. c. sacro de sen. ex.

Absolute. Absolute. i. indistincte ita exponit i. c. j. de sequest. pos. et fruc.
¶ Absolute alibi exponit. i. sine titulo lxx. di. c. j. vel idifferenter de bap. maiora ¶. fi vel. i. ex toto de regul. c. bñficiũ lib. vj. ſm Archi.

Absque. De sigmificato huius dictionis vide i. l. memisse. ff de offi. pcon. et Bart. in l. patronus ¶. sẽpronio. ff de le. iij. de pcu. qui generaliter li. vj. glo. xxiij. q. v. nõ ẽ nostrũ adde nõ. in l. mime C. de ap. Archi. xv. q. j. si ocupiscentia de osue. c. j. li. vj. de elec cum ex eo li. vj. et. c. vbi piculum ¶. sane eo. li. et. c. ij. de decí ¶. sane eo. li.
¶ Quid de sigficato hui9 dictiõis absqs vide Jo. mo. in extrauag. execrabilis Jo. xxij
¶ Absqs licencia. i. sine licencia de osec. di. iiij. ostat Item absqs discretõe. i. nullomodo xij. di. c. j. in prin.
¶ Qualiter formet articulus p hanc dictiõz absqs nõ. Jo. an. i. c. bone de elec. et de cau. pos et ppie. cũ ecclesia.

Abstulit. Qñqs sumitur in bonam ptẽ vt. l. meuius ¶. eũ qui. ff. de le. ij. ff. de fur. l. quivas. ff. de acquirẽ. re. do. l. m laqueum. ff. si ps heredi. pe. l. cum multi heredes. ff. sol. matri. l. meuia C. de ac. et ob. l. eum cui / qñqs sumitur in malam ptem vt ff de incen. rui. nau. l. iij. ¶. non solum.

Abstineo. Jura ppmiscua vtuntur hoc vbo tam in persona suoz qm extraneoz p ter i. l. defunctis C. de legi. heredi. vbi. vide.
¶ Abstinentia recipit persone validitatem tpis opozrtunitatem ciboz qlitatẽ et qntitatem xlj. di. q dñs dicit.
¶ Abstinentia ozrtũ habuit in padiso pieti aũt de paradiso edendi lasciuia incepit xxxvj di. vj. die.
¶ Zer abstinentie oibus temporibo assumpta ẽ lxxvj. di. huiq.
¶ Abstinẽtia a cibis et võ a peccatis mihil pdest lxxxvj. di. esau.
¶ Conuiuia abstinentiũ multas debent habere oditões xliij. di. conuiuia.
¶ Abstinentia ciboz dat coziori sanitatẽ et acuit intellectum de osecra. di. v. mihil. cum duobo sequentibus.
¶ Abstinere a bono ppter obedientiaz qñqs licet qm uis liceat nũqm facere malum xj. q. iij. quid ergo mirum.

¶ Abstinendum est ab illicitis vt facilus cõ sequi valeamus quod petimus xxxnj. q. iiij christiano.

¶ Abstimẽtia nutrix est continentie que faci lius frenos patitur si non deliciarum calcari bus incitetur nõ. Jo. an. ī cle. ne ī agro ī p̃n. ī glo. sup. p̃. cãbis d̃ sta. mo.

¶ Pretor reddit p̃batem abstimẽdi suis z ne cessariis heredibo vt. l. necessariis. ff. de acq̃ ren. here. et. l. ij. ff. ꝙ cum eo imsti. de here. q̃. et diff. Ç. extẽneis. p̃. ℔ sine his. C. si vt se ab here. abst. l. j.

¶ Nõ sufficit abstinere malo nisi fiat quod bonum est xxij. q. v. de forma.

¶ Abstineat. i. cohibeat et compescat xvj. q j. frater noster.

¶ Item abstineat. i. ꝑpellat̃a consortio vxo ris xxij. c. j. c. fi.

¶ Item abstinere est cessare de elect. gñali. Ç finali libro sexto de prebendis. c. ij. eodez libro.

Absurdum. Absurditas vitanda ẽ vt. ff. de nego. ge. l. siue hereditaria. ff. de eden. l. si quis ex argentariis. Ç. ꝓhibet. ff. de le. iij. l. officiosus. ff. de manu. vim. l. fi. d̃ iure. iu. quẽ admodum / de excep. cuz inter / facit. l. aliud. Ç absurdum. ff. de re. iur. c. minustum de re. ꝓmu. c. cum sit nimis de iude. c. nona. de pe. et re. c. solite de ma. et obe.

¶ Absurditas aliqua qñqz tolleratur vt ma ius absurduz euitetur. ff. ad. l. acql. l. ita vul neratus ad fi. ī Spe. ī ti. de instru. edi. Ç. vj. ver. sed et cum dies.

¶ Qñqz posito aliquo falso sequitur aliud absurdum nõ. ff. ꝙ quisqz iur̃. l. j. Ç. hec autẽ verba facit. ff. de rei ven. l. et ex diuerso.

¶ Absurdum est aliis benefacere et non sibi xix. di. si romanorum in glo. sed satis.

¶ An valz argumentum ab absurdo vid̃ ꝙ dicam. ñ. sub dictione argumentum.

Abusus abusio. De xij. abusionibz clausꝛi et xij. seculi nõ. glo. ī cle. ne ī agro d̃ sta. mo. ī Ç. qz vero ī. p̃. curias.

¶ Qui abutitur concessiõe sibi facta ꝛddit se illa indignum et consequenter illam p̃dit xj. q. iij. priuilegium de re. iur. priuilegiũ li. vj. lxxiij. di. vbi ista didicisti xxj. q. iij. ip se ligandi.

¶ Abusus qñqz ponit̃ in bonam ptez Arch. xj. q. iij. priuilegium regulariter tamen sõat in malum de rapt. ī archiep̃atu de rapt. non nulli xxxvj. q. j. Ç. cum ergo de elec. qs qs de offi. ordi. quãuis libro sexto de sue. ex par te de pe. et re. cum ex eo. et de abusionibus eodem titulo.

¶ Abusiua locutio qñqz admittit̃. ff. ad mũi cip. l. j. ff. de ver. sig. l. bona et. ff. de fideius. l. fi deiussor obligari in ver. fideiussor accipi ī au ten. de mo. Ç. hmc aũt de sta. regu. ea que. Ç. j. et quod ibi nõ.

Ac. Hec dictio interdum ponitur exposititiue vt. C. de sacrosan. ec. l. decernimus / interdum copulatiue vt. C. de sũ. tri. et fi. catho. l. nemo de consti. cum accessissent / interduz illatiue ꝓ. i. vt xxxj. di. c. j.

Acephalus. Quis dicatur acephalus dic ille qui est sine capite vel sine prelato xvij. di. nulla rõne et in autẽ. de app. Ç. gñalez vide Inno. de reli. do. constitutus.

Acceptio personarum. Nõ debz habere locum ī iudiciis vt ī. c. ī iudiciis d̃ re. iur. li. vj. et ī. c. statutum. Ç. insuper d̃ rescrip eo. li. z ī. c. nouit de iudi.

¶ Quinqz ꝓ acceptionem personarũ commit titur peccatum vide per sanctum Tho. secun da secunde. q. lxiij.

¶ Archiepiscopus dans beneficiuz bono p̃ termisso meliori peccat ℔ genẽ peccati qd̃ dicitur acceptio psonarum vide. s. Thomaz ī q̃om. quodlibet. et in p̃allegata. q. lxiij.

¶ Sine acceptione psonarum debz hospitalitas a clericis seruari xlij. di. quiescamus.

¶ Sine acceptione personarum debent omnes pariter penitentes ecclesie reconciliari xxvj. q. vij. sacerdos.

¶ Apud deum non est acceptio personarum de iudi. nouit.

¶ Acceptio personarum non ẽ habenda. C. de vet/ . iure enucle. l. j. ī autẽ. de mo. Ç. j. faciunt iura superius allegata. In contrariũ făc. ff. de postu. l. j. et ibi de hoc. et in d. c. nouit de iudi. et ī regula in iudiciis li. vj. ij. q. iij. si quis presbyter.

Acceptilatio. Quas obligatiões tollat acceptilatio et an habeat vim pacti nomsti. q̃ mo. tol. ob. Ç. itez ꝓ acceptilationem ī glo. in. p̃. cetere et nõ. Cy. ī. l. fi. C. de acceptilatiõ. vide nõ. in. l. an mutilis. ff. de acceptilatiõ.

¶ An acceptilatio possit fieri per ꝓcuratorẽ non habentem speciale mandatum vid̃ glo. ī. l. ꝓ ꝓcuratorẽ. ff. de acceptilatiõ.

¶ An vicietur acceptilatio si ei apponat̃ dies vel magis reiecta apposicione dicã habeatur pro pura nõ. ī. l. in diem. ff. de acce. et ibi ꝓ Bar.

¶ An acceptilatio probat numerationẽ seu solutõnem vide Bar. ī. l. j. ff. de his que ī fraucre. et ī. l. si in stipulatũ. ff. de dona.

¶ Adde ꝙ acceptilatio est quedã imagmaria solutio vt imsti. q̃ mo. tol. obli. Ç. j. ff. de acceꝓ. l. j. ff. de solu. l. pe. vide glo. ī d. Ç. j. isti qui. mo. tol. obli.

¶ Qualiter fiat acceptilatio dic debitor in-

terogat creditorem habes ne acceptuz qđ ti/ bi debeo et ille respōdet acceptuz habeo et sic debitor liberatur hec habētur ff. de acceptil. l. j. et l. an mutilis. ¶ acceptio eo. ti. adde de forma acceptionis et eius effectus inst. quibus modis tolli. ob li. ¶ j.

¶ An mutilis acceptilatio habeat vim pacti vide ff. de pac. l. si vnus. ¶ si acceptilatio. ff. de acceptil. l. an mutilis.

¶ Acceptilatō est de iure ciuili hz ꝓpter pactū qđ in se otinz est de iure gentiū no. in pre/allegata l. an mutilis. ¶ fi in glo. sup ꝑ. iure/gentiū.

¶ Acceptilatione finit iudiciū Spe. in ti. de iudic. delega. ¶ sexto ꝑ. ite finit acceptilatōe

¶ Acceptilatione tollitur omnis obligatō tā ciuilis q̄z naturalis et exceptio acceptilatōis est de re finita qꝝ cōpetit contra rescriptuz et iā lic/ cont/ Spe. in ti. de excep. et replic/ ¶ j. ver. defēsiones et ¶ iij. ver sed vt plenius.

¶ Que sūt actiones que nō tollunt acceptilatione et an acceptilatio tollat actiones q̄ sunt de iure ciuili inst. qui mo. tolli. ob. ¶ item p acceptilationem in glo. in ver. cetere.

Acetum ✦ Acetū nō cōprehendit appellatiōe vini vt l. j. C. de erro. in denuo. li. xii. et ibi tex. et Bar. vide l. ij. C. de peri. z commo. rei ven. et ibi Bal.

Accessio ✦ Qualiter accessiones valeāt ad p̄scriptionē vel vsucapionez no. Bar. in l. pōponius. ¶ fi. ff. de acquir. pos. vbi etiā vide de accessione temporis que ñeri debz in prescriptionibz vel vsucapionibz de quo etiā in l. de accessionibz et in l. penul. ff. de diuers. et tempo. prescrip. aliquid dicam ñ.

Accessorium ✦ Accessorium regulariť sequitur naturam sui principalis C. per quas personas no. acqui. l. ij. C. đ app. l. eos ff. đ re. iur. cum principalis et in regula accessorium li. vj. vide moder. in. c. debitores de iure iur. bona glo. đ con. eccle. vel alta. qđ in dubijs in quibz ommibz tractatur an et quando accessorium sequatur naturam sui principalis.

¶ Accessorium nō confirmat principale vt. l. ex pupillari ff. de vul. et pupil. z l. qꝝ p man9 ff. de iure codi. et l. si quis eum. ¶ fi. ff. de vul. et pup. sed bene econtra vt in. d. regula accessorium.

¶ Accessorium dicitur id quod cā alterius accedit etiam si sit precioſius illo. ff. de au. et arle. l. et si non sūt. ¶ fi. ff. de re. vend. l. in rez. ff. q mo. vsuf. amit. l. fundi ar. contra. ff. de ser. rusti. pre. l. si pātem. Adde qđ not. glo. inst. de re. diuisi. ¶ qꝝ si ptim in glosa que incipit nō, precioſius.

¶ An spūalia possint accedere temporalibz siue ꝓphanis Inno. tenz qꝝ nō in. c. ex lr̄is đ iure patro. glo. in cle. per lr̄as de preben. et ibi doctores.

¶ Si non valet contractus nec eius accessorium C. de le. l. non dubiū de fo. compe. si diligenti de offi. dele. prudētiā. ¶ vj. in fi. de fi. instru. inter dilectos ad fi. Adde qđ not. Spe. in ti. de arbit. ¶ viij. ver. sed nunquid processus.

¶ An iudex datus sup ꝑncipali cēseat etiam datus sup accessorio vide no. in. c. si super gr̄ia de offi. dele. li. vj. bonus tex. in. c. de prudentia de dote post diuor. rest. faciūt no. in. c. casum et. c. per venerabilem qui fi. sint legi. Ad idez in. c. de causis de off. dele.

¶ An peremptō ꝑncipali pīmať accessorium vide in l. ij ff. de pec. leg. de re. iur. accessoriū li. vj. C. de le. nō dubiū. C. de vsu. l. eos isti. de pup. substi. ¶ liberis no. in cle. statutuz de elec. in autē. de sāc. epis. ¶ iubemus et ibi Ja. de bel. de iure iuran. c. debitores et. c. sicut z. c. cum contingat vide Spe. in ti. de compe. iudi. additi. ¶ j. ver. sed quid el secundo glo. in l. fi. ff. de condi. indeb. Cy. in l. j. C. de iudi. et l. j. et. ij. ff. de pecu. leg. et l. item. ¶ qui habet ff. de seruit. ru. predi. C. si re. vel ac. mor. fu. l. fi. et. C. si pen. app. mor. in terue. l. si is.

¶ Accessorium non dicit illud quod est mi9 dignum sed illud quod principaliter agit. si em minus dignum principaliter agitur illud est ꝑncipale vt no. in l. i debiti. ¶ sed et si nūmi ff. de condi. indeb. facit. l. si in emptione. ff. de contrahen. emp.

¶ An vendito principali videatur tacite venditum esse accessorium verbi gratia si quis vēdidit equā vel vaccā an videat vendidisse pullū qui illā comitabat tāqz accessoriū similiter si vendito equo videatur vendita sella et frenū dic vt per Bar. in l. si vt certo. ¶ vsqz adeo ff. commo. et in l. ediles ij. in pr̄i ff. de edilic. edic. de quo dic vt dicā ñ. sub dictiōe vēditio Adde quod no. Bar. de equo vendito an vemat sella in l. cum qui. ¶ non solū ff. de fur.

¶ An polluta ecclesia cēseatur pollutū cimiteriū velut accessorium dic vt hētur in. c. j de conse. eccle. vel alta. li. vj.

¶ Accessoriū nūqz trahit ad se principale. est in. d. c. j. de conse. eccle. vel alta. li. vj. vi/de. ff. de vul. z pup. l. ex pupillari no. ff. de pac. l. iuregentiū. ¶ quinimmo.

¶ Gratia que est fuz repetitia accessoria ad ꝑmam non viciat primam glo. in ver. vel alteri in cle. j. de preben.

¶ Accessio debz fieri cum sua cā. ff. de acquirē. pos. l. pomponius. ¶ cū q̄s no. in l. an viciuz ff. de diuer. et temp. prescrip. ff. đ do. excep. l. apud celsum. ¶ de autoris.

¶ Accessio non potest fieri nisi rei que est vt

·ff· de acq̃· ·pos·l·põpom⁹ ℂ·fi·. et·ff· de diuer et temp· ꝑscrip·l·in vsu capiõe circa ꝑnc·

ℂ An de n iur̃ sit i accessorio quod ī ꝑncipali īsti· de emp· et vend·ℂ sed ꝛ si post emptionē ff de ac̃· emp·l· emptoꝛē·ℂ si qs rem ꝛ ·ff· de rei ven·l· que religiosus et ibi nō· et·ff· de vsufruc·l·si fundi·ℂ sed si eā et qđ ibi no· ℔ pe·ti·de primo et secundo decreto·ℂ iij·ꝑ· quid si in reali·

ℂ Vitiū quod ē in accessorio non trahit̃ ad principale·ff· de vsu·l·vsuras de conse·ec·vł alta·c·j·li·vj·et de senten·ex co·. si ciuitas eo⁹dem libro·

ℂ Accessoriū est pars principalis·ff· đ edili edic·l·qꝑ si nolit·ℂ fi·cū·l·se·et ibi no·in conē⁹rium·ff· de ver·sig·l·malum·

ℂ An remittens principale videatur remit⁹tere accessorium nō·C·de iudi·l·j·

ℂ An concedēs principale videatur concedere accessoriū vide in·l·si vt certo·ℂ vsq; adeo ·ff· commo·et in·l·j·ℂ que depositis et quod ibi nota·ff· depositi faciunt que dixi supra ꝑ⁹rime·

ℂ Quis potest aliqua accessorie que nō pt̃ principaliter·C·de iudi·l· quotiens·ff· de ac⁹qui·re·do·l·quedā đ dona·inter·vi·et vxo· de prudentia et quod ibi no·

ℂ An accessorium pt̃ esse plus q̃ꝫ principale vid̃ quod no·glo·īsti·đ fideiusso·ℂ fideiussores que incipit contra hanc regulam·

Accidia. Quid sit accidia vide ꝑ·s̄· Thomam in j·parte·q·lxiij·articulo secundo/et secunda secunde·q·xxxv·articulo secundo q̃ dicit q̃ est tedium bene operandi ꝛ tristicia de re spirituali de qua quando sit peccatū mō tale ibi habetur·

Accidens Accidere. Est illđ qđ pt̃ adesse vel abesse preter subiecti corruptionē not· Jo·an·de cele·mis·. cum marthe·ℂ que siuisti xvj·di·habeo vij·q·j·· demq; ·ff· đ iudi·l·ꝓpōebat̃·ff· de cōtrahē·emp·l·pacta·ff· de excep·rei iudi·l·et an eadem·ℂ idem cōp⁹ xij·q·ij·liberti de concess·preben·c·j·. ℂ ℏ exti tit ex aduerso li·vj·

ℂ Accidere dicatur quod a casu est xxvj·q· ij·intelligi vbi vide·

ℂ Q̃nq; inspiciendum est id quod accidere potest ℔ pe·m ti·de loca·ℂ nunc aliqua·ꝑ· vij·queritur·

ℂ Accidens non īmutat naturaꝫ rei·ff· de acqui·re·do·l·naturalē·ℂ pauonum et·ff· de postu·l·j·ℂ bestias/de cele·mis·cum māthe·ℂ quesiuisti de testa·quia nos·.

ℂ Q̃nq; magis cōsideratur accidentale·ff· đ orī·tur·l·ij·ℂ exactis·ff· đ postu·l·j·ℂ bestias ·ff· de ver·sig·l·prouinciales·adde·l·fi·et qđ ibi no·C·de his qui pe·eta·impe·lxxvj·di· ieiumium et·c·de ieiunio·de obseru·ieiu·c·j·. ·ff· de aqua plu·ar·l·j·ℂ in summa·ff· de ver·sigm·l·qui venenum·adde de preben·de multa de concess·preben·lr̄as xiij·q·j·ℂ quia ergo·l·di·fecerum xvj·q·j·sed ne pro cuiuslibꝫ de elec·cum in cunctis·ℂ cum ergo/de ma· et obe·cum inferior/de decimis ad apostoli⁹ce/de preben·cum de beneficio et·c·cuꝫ singula li·vj·

ℂ Accidentia non presumūtur nisi probent̃ xlviij·di·sicut hi de offi·dele·cum in iur̃·de elec·si forte li·vj·

ℂ Accidentia variantur secundum subiecti variationem xviij·q·j·statutum·

ℂ Accidentia naturaliter non possunt esse sine ſbiecto·xxx·q·j·ℂ j·de pen·di·ij·sine charitate de offi·dele·quoniam abbas·ff· si cert· peta·l·eius qui ī prouintiam·ff· de vsufruc·l· iij·miraculose tamen secus sicut in sacramē⁹to altaris vt in·c·cum marthe·ℂ quesiuisti đ celebra·missarum·

Accipiens. Accipere. Accipiendū q̃nq; est ab multo id quod non vult sponte dare xiij·q·v non sane·

ℂ Beatius est dare q̃ꝫ accipere xvj·q·j·predicator glo·ī rubrica·ff· commo·de cele·mis cum marthe in j·col·

ℂ Quod non acapit christus accipit fiscus xvj·q·vij·maiores nostri·

ℂ Accepisse·i·fecisse īsti·de iur·ī ꝑn·

ℂ Item acapere·i·sumere vnde vulgo dicitur hoc verbum sic acapitur·i·sūmitur·ff· de verbo·sigm·l·sepe·ℂ j·ff· de acqui·pos·l·iij·circa principium·

ℂ Item acapere·i·ab alio recipere xxxviij·di·quando xij·q·ij·si qua de rebus·ff· quem frau·credi·l·si fraudator·ℂ si ꝓcurator Jo·an·de commo·c·j·circa princ·Archi di·xxij·di·lector·

ℂ Differentiam inter accipere et recipere vide·ff· đ dot/·prel·l·cū quis·ℂ mulier vid̃ Jo·an·de elec·venerabilem in·ꝑ·. obstat·

ℂ Etiam si id quod datur non sit mansurum penes accipientem nihilominus per eum accipitur vt·ff· de ver·sig·l·aliud est capere·ff· commoda·l·si vt certo·ℂ idem labeo·

ℂ Accipio·i·accipere debeo non accipio·i·n̄ accipere debeo xij·q·j·clericus·j·q·ij·sacerdos xj·q·iij·si epus forte·

Accolitus. Grece latine ceroferari⁹ dicitur xxj·di·cleros·

ℂ Accolitus potest legere epistolaꝫ sine apparatu de vi·et ho·cle·vt quis quis·

ℂ Qualit̃ or dieb̃ accolit⁹ xxiij·di·accolit⁹·

ℂ Accolitor officium est preparare lumiaria ecclesie vt xxv·di·plecti·

ℂ Accolitus debet reuerentiam ꝛ obediētiā

diacono · xcim di · a subdiacono.

Acquisitio. Que sūt psone que possūt alteri acquirere glosa · in ver · seruus in prohemio Grego · et ibi doc · vide in glo . q̄z q̄z de vsur · li · vj . sup verbo acq̄rere doc · m · c · cū p̄dez de pac · glo · j · q · vij · quotl · in glo · iiij · Inno . de conuer · coniug · c · duduū mslti · p quas psōas nobis acquiritur sup Rbrica et p totū mslti ō muti · stip · Ç · si quis alij et ibi nō · i glo .

¶ An quicq̄d in solo alterius ponitur acq̄rat domino aut nō mslti · de re · diui · Ç · cuz in suo in glo · et Ç · et ex diuerso in glo · xc̄ ·

¶ An acquiratur scriptura vel sculptura aut pictura facta in marmore alieno vide mslti · de re · diui · Ç · si quis in aliena in glo .

¶ An ad hoc vt is qui est in p̄tate acquirat alicui sit necessarius iussus illius vide mslti . ad tertul · Ç · postea in glo ·

¶ An per liberam persōnā regularit possit alteri acquiri vide mslti · de obli · que ex delicto nascuntur · Ç · manifestus in glo · q̄ incipit per ꝯ

Acra. Quid sit acra dic q̄ est mēsura vna terre secundum vulgare anglorum de eccle . edi · ad audientiaz in glo · sicut in marchia vocatur vnus campus terre et Brixie vocat vnū plodium terre .

Accresco ius accrescendi. An ius accrescendi habeat locum inter vsufructuarios no · ff · de vsufruc · l · domin9 fructuario in glo · et ff · de vsufruct . accresc · l · j · Ange . m consilio quod mcipit ad primuz et est in numero clv · alias · clvj ·

¶ An ius accrescendi habeat locuz in donatl · causa mortis Bar · in l · vnica in fi · C · de caduc · tol Bal · in l · j · in fi · C · quādo nō pet · par .

¶ Quando ius accrescendi hēat locū in conc̄tu inter viuos no · in Spec · de dona · m prin · Cy · in · d · l · j · in fi . C . quando nō peten · p Bar · in l · si mihi et titio · ff · de ver · obli · et in l · prom de · ff · de stipula · ser ·

¶ An habeat locū in seruitute aque eductus nō · ff · quemadmo · serui · amit · l · aquaz in glo . Item an ius accrescendi habeat locū inter legitimos et eos qui succedūt iure p̄torio nōt · mslti . ad orfi · Ç · fi · in glo .

¶ An habeat locum in testō militl · no · C · de test · mil · l · j · in glo .

¶ An testōr possit prohibere hoc ius glo . que reputatur sin . tenet q̄ sic in l · dominus · Ç · j ff de vsufruc · Bar · in l · quotl · Ç · si duo · ff · de hereditibus · mslti · et in l · pe · ff · de inius · rup · et irri · test . et de materia huius iure accrescēdi vide · l · j · Ç · sed interdū · ff · de vsufructu · ac · Cy · et Bal · in l · j · C · quando non pet · par ·

¶ Generaliter an et quando ius accrescendi habeat locū in cōctibus et in vltimis volūtatibus et an inter coniunctos re tantum vel ꝟbis tantum vel ordinem per omnis varie re ꝛ ꝟbis imsimul nō · per Cy · in · l · j · Ç · his ita C · de cad · toll . et in · d · l · j · C · q̄n nō · pe · par . Bar · in · l · titio · Ç · iul · ff · de lc · j . et · l · cū p̄ · Ç · cū estimaret eo · ti · et · l · si ducbo · Ç · fi · ff · de le · j · et · l · que o ditio in glo · et ibi Baz · ff · de condi · et de · plene per Barto · in repetitione · l · re coniuncti · ff · de le · iij ·

¶ An et quando presentibo et intereſſentibus facientibus aliquid corpus vel collegiū debent aliqua emolumenta portio absentium accrescat presentibo vel sit conuertenda in vtilitatem ecclesie vel collegij glo · q̄ accrescat in clero vt hi qui Ç · ipis q̄z in ver · dimidia de eta · et q̄lita · de quo · ibi per do · Cazdi · floren · et alios docto . bonus tex · imslti · de le · Ç · si eadem res vi de Baz · in dicta · l · re coniuncti in azticulo de o iunc · lega · Bal . in dicta · l · j · C · quando nō pe · par · que tenementi quoniam ita obtinui if lorentie coram sanctissimo dommo nostro Eugenio quarto dum essez prothonotarius et orta essz questio de emolumentl · vnius prothonotarij de cipro absentl · voluit enim sāctissimus dominus noster me allegāte eius emolumenta diuidi inter dominos meos prothonotarios presētes numerarios de quoz ossortio tunc eram · Adde bonam glo . in cle · ij · de vita et honestate · clericoz ver . suspensus que vult q̄ in quotidianis distributionibo portio absentl . accrescat presentibus ·

¶ Deficiētibo imstitutl · ex vniuerso accrescit imstituto in re certa Bar · in · l · seruo · ff · de cōdi · indebi · faciunt nota · in · l · quoti · C · de hereditibus mslti ·

¶ Jus substitutionis prefertur iuri accrescendi Bar · in · l · qui patri · ff · de vul · et pup ·

¶ Ex testamentis diuersorum nō habz locū ius accrescendi de quo dic vt nō · in · l · plane · Ç · si coniunctim · ff · de le · j · et quod nō · Bar · in · l · re coniuncti · ff · de le · iij ·

¶ An si minor fuit restitutus ad legatum repudiatum habeat in eo locum ius accrescēdi vide nō · per Bā · in · l · mulieri · ff · de condi · ꝛ de · vide in · c · ex parte el primo de priuil ·

¶ An ius accrescendi locum habeat in mādatl · vide in · c · quāuis de offi · dele · et in · c · p · et g · et · c · casū matrimonij et in · l · diligenter · ff · mā · et in · c · quāuis de off · dele li · vj · .

Acrimonia. Acrimonia est pena q̄ sacrilegio imfligitur precipue sicut in carcera tio vel perpetua exilij relegatio vt notat . Archi · xvij · q · iij · attendendum no · in · c · decet de immu · eccle · li · vj · in glo .

Acsi An . De due dictiones simul iuncte denotent ommimodam similitudinem vide Bartoluz in · l · prima · ff · de recepta · et in · l · si alterius · ff · de heredibus instituen · facit · l · si quis

ita legauerit fructus annuos ·ff· de vsuf· le·
¶ Hec dictio ac est copulatiua et etiam re/
petitiua precedentium qualitatum vt·l·j· ne/
mo·C· de epis· et cle· ꝓbatur m·l· fi··Ç· cui
dulcia·ff· de ui· tri· et ol· le· et·l· seie·Ç· gayo
·ff· de fun· mstru·

Acta iudicii. ¶ An pempta lite seu istā
tia peāt acta nō· Bar· m·l· cū lite mōtua·ff·
iud· sol· C· de iud· l· ꝑerandū de materia vi
de m·l· fi· C· de testi· et·c· cum a nobis de arbi·
et·c· presentata de testi· et quod not· Jmo· i
m·c· causam de testibꝫ / de elec· ꝑ inquisitiōez
de testi· spo· pisanis ꝛ ibi ꝑ doc· qui etiā tra
ctant quid de cōfessione facta in iudicio nul
lo et quid de aliis probationibꝫ vide not· in
ele· constitutionem·Ç· fi· de elec· ad materiā
vide no· ꝑ glo· et Bar· m·l· gesta· C· de re iu/
di· Spe· i ti· de mstru· edic·Ç· satis vtiliter·
¶ An acta i vno iudicio faciant fidem i alio
nō· Bar· i·l· cum lite mortua·ff· iud· sol· Cy· et
alij doc· in·l· is apud quem· C· de eden· Bart· i
l· diuus·ff· de custo· et exhibi· reo· do· Anto·
et moder· in·c· at si clerici et ibidem / do· Ab/
bas de iudi· et i·c· per inquisitionē de elec· v/
bi specialiter tangit an confessio facta coram
vno iudice preiudicet coram alio de quo di
cam·j· sub dictione confessio de materia vide
i·l· ꝑerandum·Ç· et siquidem· C· de iudi· Ad
de glo· m·l· ꝙ· C· de eden· et glo· in·l· cum ātea
C· de arbi· C· de testi·l· fi· et ibi Bar· et i·l· ij·Ç·
j·ff· vi· bo· rap· et ibi etiam Bar· ꝛ Bá· ꝛ Cy
i·l· si vt ꝑomis· C· quō et quādo iudex i Spe
m ti· de ꝓba·Ç· fi· ꝑ· xiij· vide glo· in·c· cum
dilectus de or· cog· dō ꝓba·c· fi· m glo· Spe·
in ti· de confes·Ç· nunc videndum· ꝑ· quid dō
fessione et ibi Jo· an· ꝛ Spe· i ti· de sen·Ç· nē
de effectu· ꝑ· sed pone do· Ang· i repetitione
·l· si vacantia· C· de bo· va· li· ꝛ· Bali· i d·l·
gesta· C· de re iudi·

¶ Acta litis ordinatoria nō peūt licet peat
iurisdictio vide ter· de ꝓba· cum bone Pau·
i cle· j· de deci· Jo· an· de testi· cāz Spe· i ti·
de dila·Ç· restat· ꝑ· sed nunquid·
¶ Si non apparet m actis libellū esse obla/
tum lit/ ·cont/ ·et similia an ꝑsumāt interue
misse no· de ꝓcu· i nostra doc· de resti· spol·
cum ad sedem de proba· quoniam contra·
¶ An acta facta i iudicio contra defūctū va
leant contra heredē· no· C· de arbi·l· pe· et de
testi· presentata Spe· i ti· de arbi· et arbit
·Ç· differt i ꝑn· doc· dō arbi·c· fi· ꝛcludūt ꝙ sic·
¶ Quibꝫ non ꝑiudicat sententia non ꝑiudi
cant etiaz acta ter· est no· de fide mstru· in/
ter dilectos· ꝑ· pozro faciūt nō· de testi· cāz v
bi Jmo· Cy· in·l· is apud quem· C· de eden·
Bar· m·l· ij ff· iud· sol· m iij· coll·
¶ Partes possunt tacite vel expresse approba
re acta concernentia decisionez esse licet sint
mutilia vide Jmo· m·c· cum causam de testi·
¶ Cuius expēsis dēat fieri copia actoꝝ dic
expensis petentis de ꝓba· quoniam contra·
¶ Omia acta iudicij debz iudex dare litigā/
tibꝫ ꝯ· xxx· dies post lataz sententiam· i· om/
nium actoꝝ copiā ij· q· vj· a iudicibꝫ·
¶ An acta faciāt ius in preiudiciū tertij cui
preiudicaret sententia vide Bar· m·l· si ꝑ lu/
sorio·Ç· j· ff· de app·
¶ Hic terminus actu est generalis oꝑhen/
dens etiam actus extraiudiciales vt m·l· ac
ta·ff· de re iudi· Regula tamen est ꝙ appella/
tione actoꝝ remūt ea que fiūt m iudicio dō
ꝓba· quoniam contra nō· de elec· quātus in
·Ç· fi· li· vj· l· acta·ff· de re iudi·l· ij· in glo·ff· de
eden·l· ij· in ꝓnc· i glo·ff· de cura·bo· dan·
¶ Acta hūt fidem trium testiū vt·l· sancim9
C· de test·l· j·Ç· si quis· C· de lati· li· tol·
¶ Quedā sūt acta litis quedam sūt acta iu/
dicij nō· m·c· cāmꝙ de testi·
¶ Licet ꝓdicio mstrumēti sit de actis nō ta
men tenor mstrumēti vnde misi alias solēni
ter publicet semp debz ostendi origmale nō·
Jo· an· post Nosti· de offi· dele· cum in iure·
¶ Acta dicūt nō solū ꝙ fiūt i dō iudicio ꝫ v/
bicūꝙ decretū iudicij mꝑpoit vt i tutela cura
et emācipatōe ita ñ· Jmo· i·c· j· de ꝓba·
¶ Acta iudicii sine scripti/ habita redigi pos
sunt in publicam formam etiam nullo citato
licz sit tuti9 fieri citatiōes de testi· Albericus
secundum Jmo·
¶ Acta dñt esse coia de fi· mstru·Ç· ꝑpetu9
in glo· fi· et de ꝓba·c· j· vbi Jmo·
¶ Acta in cā ꝑncipali faciūt fidem in cā ap/
pellatōis nō· de resti· spo· cum ad sedem sup
ꝑ· acta· Adde nō· i·l· j·Ç· j·ff· de va· mu·
¶ An ꝑticularia acta iudicij possint probari
per testes Jnno· ꝙ sic in·c· quoniaz contra dō
ꝓba· ter· de ꝓcu· in nostra· ꝑ· nos vero dō te
sti· cum a nobis vbi ter· de re iudi· sicut Bar·
in·l· ne m arbitris· C· de arbi· facit·l· emācipa
tione· C· de fi· mstru· et quod not· Bart· i·l·
donationibꝫ C· de dona· Cy· in·l· ij· C· de e/
mancip· li· Adde Bal· in·l· litigatoribus· C·
de appell·
¶ Si pars actoꝝ est ꝓdita illa est reiteran/
da vide ter· de ꝓba·c· fi·
¶ Si acta iudicij sunt scripta inepte nta vt
non intelligant habent ꝙ non productis·
vide Laudi· i cle· fi· vt lit/ ·pen·
¶ An acta facta coram arbitro faciant fidē
coram iudice nō· de testi· ꝑsentata i glo· pe·
Spe· i ti· de arbi Ç· differt· ꝑ· quid si contra
defunctum et in ti· de lit/ ·cont/ ·Ç· nunc tan/
gamus in fi·
¶ Quando causa transfertur de vno iudice
ad alium an debeat secundo iudicia exhiberi

acta originalia videt qp sic de pbatõ. cũ bõe.
¶ An valeãt acta iudicialia sine testibꝫ vide Jo. an. de proba. quomã contra Spe. de instru. edi. ℣. restat v. sed cũ lr̃is et ℣. salꝫ in fi.
¶ An iudex possit scribere acta que fiũt coram eo Bar. in l. iubemus ℣. sane. C. de sacrosanc. eccle. et Jnno. in c. cũ a nobis de testi. vide ñ. per Bar. in l. ij. ff. de stip. ser.
¶ Acta necessario fieri dẽnt sed ñ necessario pdnci nisi cor̃ diũso iudice nõ. Jnno. in c. cũ in iure. de offi. dele. bñ fac. l. q̃tiẽs C. de iudi.
¶ Acta iudicialia dicũtur nõ solum que fiũt in cõtradictorio iudicio sed etiã vbicũq; auctoritas iudicis iteruenit not. Jnno. in c. j. de probatio.
¶ Si vna pars sua pecunia redemit acta a notario sua crũt si tñ originalia perderent debẽt ista edi alteri parti suis expensis et ogrua mẽcede ita dicit Jnno. in c. j. de probati.
¶ Acta debẽt edi cum die et consule siue sint iudicialia siue extraiudicialia Jnno. in. d. c. j. de proba.
¶ Acta maleficiorũ et condemnationũ debẽt edi cuilibꝫ postulanti no. Bar. in l. in fraudez ℣. neq; instrã. ff. de iure fisci et cũ die et cõsule vt no. Jnno. in c. j. de probati.
¶ An inter acta computetur executio sẽtẽtie Archi. in c. indemnitatibus de elec. li. vj. in ℣. si vo dicit qd est de acti. liti. nõ de actis iudicij.
¶ Actis ita demũ fides datur si sũt scripta auctoritate iudicis per nõnuñ. l. in fraudem ℣. q̃l et ibi no. de iure fis. Spe. in ti. de instru. edi ℣. nunc dicendum ver. si vo exemplum.
¶ Si est dubiuz in causa certa acta exẽplata debz recurri ad originalia Specu. in ti. de rela. ℣. qualiter ver. item relatio.
¶ An acta publicata et quoz copia est data parti possint corrigi dic qd nõ vt. l. cura. C. de omni agro deserto li. xj.
¶ Penes quẽ debẽt esse acta iudicialia siue remanere no. in c. cũ bone de proba. z in. d. c. q̃miam contra eo. ti.
¶ Que dicant acta iudicij no. glo. in l. acta ff. de re. iudi. glo. in cle. sepe de ver. sig. super verbo defẽsiões quid sit apud acta fieri no. Cy in l. j. C. de satisda. in. q. ij. et videt velle qd illud dicatur fieri apud acta quod fit iudice sedẽte pro tribunali vt. l. pe. ff. de iust. et iure.
¶ An acta probẽtur per sẽtẽtiã vel expediat ea aliter probari no. Cy. in l. emancipatione C. de fi. instru. Bar. in l. fi ff. quando app. sit in Spe. de instru. edi. ℣. restat ver. in summa no. de offi. del. cum iure. de proba. q̃maz contra in glo. fi. et ibi Jo. an.
¶ An in actis debeat continuare idem tabellio qui primo incepit ea scribere no. Ja. bu. in l. j. C. de spor.

¶ An acta comprehendãtur appellatione instrumentorum vide Bar. in l. in fraudez. ℣. neq; instrumenta. ff. de iure fis.
¶ Si acta que mittũtur ad cõsultationez sigillata dissigillentur nõ possunt per dissigillantem impugnari casus est in. c. cũ olim mgister de offi. delega.
¶ Si acta nõ ostendantur iudici appellationis quod remediuz habeat vide Bar. in l. ij. C de edendo.
¶ Ex eisdem actis iudicare tenetur iudex sbrogatus ex quibꝫ iudex premõtuus. l. mõtuo ff. de iudi. idẽ in delegato subrogato loco eiꝰ qui nulliter iudicauit secunduz glo. in l. si vt proponis. C. quomõ et q̃n iu. Idem in iudice appellationis secundum glo. in l. si exp̃ssiz ff. de app. not. in c. q̃m abbas de officio deleg
¶ Acta preiudicant illi cui preiudicat sententia Bar. in l. si perlusorio. ℣. fi ff. de appel.
¶ Utrum et a quo acta in criminalibus edi debeant Bar. in l. ij. ℣. diuus. ff. de iu. fis. et ibi glosa.
¶ Aperiens acta iudicij sigillata vel nõ publicata punit crimine stellionatus per ea que dicit Bar. in l. Paulus ff. de fal. et vide qd idez not. in l. j. ℣. is qui deposita eo. ti. Canoniste ponunt in c. cum olim el secundo de offi. dele. vbi melius per Abbatem super glo. in ver. violauit.
¶ An acta possint cancellari vel comburi ãte sententiã vel post no. glo. et Bart. in l. acta. ff. de re. iudi. et ibi vide.
¶ Qualiter puniatur corrumpẽs acta Spe. de do. et contu. ℣. restat in prin. et ibi Jo. an.
¶ An appellatione actoꝝ cõphendat sententia no. Cy. in l. ij. C. vt lit̃ penden. Bar. in l. in fraudem. ℣. neq; ff. de iur. fis. vide in l. actorum. ff. de re. iudi. Spe. in ti. de set. i pn. et ibi Jo. an.
¶ An acta presumantur rite facta no. glo. ꝺ elec. bõe el pmo. Jo. an. in c. sicut de re. iu.
¶ An procedi possit ex eisdem actis vbi sententia est nulla vide in l. si exp̃ssiz. ff. de appel. et l. cum querebatur ff. de re iudi. Jnno. in c. i lr̃is de off. dele.
¶ An ex errore exp̃sso in actis reddatur sententia nulla glo. qd nõ in l. ij. C. quãdo prouocare non est ne. et ibi Bar. sed in contrarium facit C. de erro. cal. l. j. et ibi Cy. z Bar. no. Archi. de sen. ex co. venerabilibus in fi. et c. romana in fi. de sen. ex. li. vj. Adde quod dicam. j. sub dictione error et sententia.
¶ An acta faciant notorium vide no. de proba. quoniam de app. ex insinuatiõe.

Actio. An in obligationibus in diem ante diem sit nata aliqua actio notat Bartolus. in l. certi conditio in principio.

in ix' col·ff·si cer·pe·et Cy·in·l·j·C·vt actō· ab here·et contra here·et ibi Bal·Bar·in·l· ita stipulatus ī xxvj. col·l·z·l·interdū ī pn·ff· de ver·obli·Bar·ī repetitōe·l·et si post tres·ff· si quis cautio·

¶ Quid sit actio plene nōt·in·l·edita actio C·de eden·misti·de ac·in prin·vbi etiā vide quot mōis dicit actio·

¶ Actionis vbo psecutio otinet vt·l·actōis d ver·sig·

¶ Actio aliqñ dicit ꝓprie aliquādo impro prie nō·glo·ī·l·j·ī prin·C·quando ciuilis a ctio cri·preiudi·et glo·ī·l·j·ff·de eden·glo· misti·d acti·Ꝙ j·

¶ An appellatione actꝰ·ōphendat exceptio nō·i·l·j·ī prin·et ibi Bar·ff·de excep·que sit a ctio vtilis et que directa et an possunt ī vni us psona concurrere vid Bar·ī·l·j·ff·d ac·et

¶ In quot spēs diuidat actio ñ·glo· ob· misti·d ac·Ꝙ sunt preterea et ibi doc·

¶ An genere sit vna vel plures actiones ñ· glo·misti·de actio. super rubrica et ibi doct· glo. in·l·j·ff·d peti·here·Bar. ī·l·si seruus co munis meuj·Ꝙ cuz seruus fructuarius·ff·de stipula. seruo·

¶ Actio est de iure ciuili vt·l·ij ff·de oz·iuris

¶ Qualiter et quibꝰ casibꝰ alteri p ꝫ in·Ꝙ· alterum querat actio nō·p doc·in·l cerci con ditio Ꝙ si nūmoſ·ff·si cer. peta·Cy·in·l·mul tum interest·C. si quis alteri vel sibi Bar·ple ne in·l·stipulatio ista Ꝙ si quis insulam·ff·de ver·ob·glo·sin·j. q·vn·quotſ·cozdis ocu lus que vult ꝙ de equitate canonica alī pos sit alteri stipulari quam do·meus Raphael allegat ꝓ singulari·

¶ An quis possit experiri in iudicio sine acti one tex·et ibi nō·ī·l·si pupilli·Ꝙ videamus·ff· de neg·ge·et ibi Bal·Bart·in·l·si ticius·ff·de ver·ob·et idem in·l·ij ff·de do·prele·glo·in·l· nuda·C·de contrahen·et commi·stip·

¶ An ex contractu inutili oriatur aliqua ac tio·Bar·in·l·j·ff·de dona·et ī·l·si id quod aurū ·ff·de ver·obli·

¶ An si quis stipuletur aliquid ex cā emp tionis oriat actio ex empto vel ex stipulatu vel vtraqꝫ vid Bá·z do·Rapha·cu·m·l·si sti puler·ff·de ꝟ·obli·Bá. in·l·certi conditio·Ꝙ quomam ad fi·et ī·l·singularia in·v. coll·ff·si cert·peta··ff·de eo quod certo·l·ī bone fidei et in·l·si quis cum aliter·ff·de ver. ob·vbi etiaz

¶ Habens vtilem actionē p ferē ha ꝫ Bá· benti directā de ꝓcur·constitutus et ibi glo· Adde quod nō·Bar·ī·l·j·ff·de ac. z ob. Bá· in·l·iij·C·de nouati·

¶ Actionum quedam sunt directe quedaz contrarie de quibꝰ p glo·et Bá·in·l·ij·ff·de ac tio·et ob·Bá·in·l·in comodato·Ꝙ j·ff·como· vbi etiam tractat que actio datur ex contra ctu emphiteotico et feudali·

¶ An qui egit contra aliquem sup vulnere possit etiam agere contra eum super cicatri ce Bar·in·l·senatus·ff·d accu·z ī·l·si vt certo ·Ꝙ si duobꝰ vehiculū·ff·commo·in pe. col·

¶ Que sit actio psonalis vid Inno·in·c·quia diuersitatem de concess·preben·ꝓpe prin·et in·c·cum m. de consti·in glo·antepe·

¶ An vbi competunt plures actiones con trarie electa vna quis excludat ab aliis glo et doc·de reli·do·cum dilectus Inno·de col· dete·c·fi·Jo. an·in·c·non solum de app. li·vj glo·et Archi·xiij·q·ij·c·j·de elec·vt qs du as li. vj·in glo·fi·vide not·in·l·cum filiꝰ·Ꝙ· variis·ff·de le·ij·et in·l·j·C·coia de le·

¶ Quando quis possit plures actiones pro ponere in eodem libello no·ff·de tribu·l·qꝑ in heredem·Ꝙ eligere z in·l·non est notum·ff·d ac·emp·iuncta·l·si mihi et tibi·ff·de le·j·Jo an·in addi. Spe·de libel·obla·Ꝙ iuxta ñ·C· de eden·l·edita et ibi Cy·et Bal·Dy·in regu la nullus pluribꝰ li·vj·Adde quod dicam ī·

¶ Qua actione agit petens prelaturam dig nitatem castrum villam vel ecclesiam ratio ne alicuius turis quod pretendit in illis vi de Inno·in·c·cum venerabilis de relig·do·in glo·ij·

¶ Ciuilis actio dicit quādo intentat priua tio beneficij ꝓpter crimen vide Inno·de test· ex pte adde tex·d Symo·p tuas glo·fi·xviij· q·ij·si quis abbas·

¶ Actio personalis est ꝓpetua Inno·in·c·cū causam de emp·et ven·

¶ Qua actione agat legatarius ꝓ legatis consequendis vide in·l·cum filius Ꝙ variis z ibi nō ff·de le·ij·et in·l·j·C·coia de le·Jo·an· in·c·raimaldus de testa·

¶ Que sit natura actionis hypothecarie Jo an·in addi·Spe·de primo et secundo decre to·Ꝙ iam de effectu·ꝟ·pone qꝑ missus·

¶ Actio aliqñ sumit ꝓ actu vel modo vt cū dicitur tres sunt actiones penitentie·i·tres sunt actus vel modi hoc est tribꝰ modis agi tur vel fit penitentia de pe·di·j· tres sunt Ad de qꝑ actio sumit ꝓ actu·ff· de adop·l· qituz iuncta glo·ff·de offi·ꝓcon·l·ij·

¶ Ex eodem facto pt oriri duplex actio tex· in·c·cum desideres·Ꝙ fi·de sen·ex·

¶ Non habens actionem non auditur ī iu dicio tex·et glo·in·c·examinata de iudi·glo· in·c·cum inter R·de elec·tamen si non oppo mitur valet iudiciū vide Inno·in·c·cum inter de osue·in glo. Adde qđ dixi supra ꝓxime·

¶ Quando agit ad priuationez beneficij ꝓ pter crimen non dicitur agi petitorie nec pos sessorio glo·in verbo contra possessorem in cle·j·de sequest·pos·et fruc·

¶ Actio·i·satisfactio de pe·di·j·in actio

ne·rc·di·si quis ꝺtristat9·Jtē pēitentiā agūt
i. pemitēt et satisfaciūt·rvij·q·uij·sūt q̄ opes·
¶Actione p̄ma·i. die prima·rvj·q·vij·noua
Jtem actione·i. tractatu de maio·et ob·c·j·
¶An et qñ sb̄diti p̄nt agere sine exp̄sso māda
to suptoris vide Jnno·in·c·edoceri de rescrip
¶Actiones et eay dominū inherēt ossibꝫ ho
minū sicut aia corpori glo·in·l· quis ergo·ff·
de pecu. vide ter·iij·q·j·¶sed notandū et ibi
Archi·glo·in·l·licet. C·de acqui·pos. Bar·in
·l·j·ff·de acqui·pos·
¶Qualiter proceda in actiōe ad exhibendū
et quales probatiões mea requirantur Spe.
in ti·de offi·iudi·¶postremo v·vj·querēdū·
¶An simul possint intētari actio ad exhibē
dum et rei vendi·vide Spe·in ti·de acti. ⁊ pe
ti·¶ij·ver·et no·qp vī·
¶Per hec·verba moneas et inducas non in
ducit p̄cise aliqua actio· ter·et ibi glo·in ·c·ij
de sponsa·de quo ifrede·de se . vī dubitare cō
silio suo. cclij·et se.
¶Quādo nascat actio pignoratitia et actio
mandati·tutele·pro socio et similes no·glo·
et doc. in·l·j·C. de anna·excep·
¶An actio ex stipulatu que competit mari
to pro ex actione dotis sit bone fidei no. Cy.
in·l·j·¶·j·C·de re·vxo·ac·Baz·in·l·de diuisiōe
in fi·ff·so.ma·
¶An actio ⁊ obligatio sint computande iter
res mobiles et immobiles no·Cy·et Bald·et
Albe·in autē·hoc ius porrectū C·de sacrosā·
eccle·Bar·in·l·pī·ff·de auc·tu·et in·l·quintus
·¶argento·ff·de au·et argen·leg·Bal·in·l·iu
bemus·¶sane·C·de sacrosanc. eccle·Bar. in
·l·monentiū·ff·de ver·sig·Spe·in ti·de fruc·
et mteres·¶j. ver·secundo q̄ritur faciunt nō·
in·l·fi·C·in quibꝫ cau·in integ·resti·nō est
neces·Bar·in·l·si ꝺuenerit·ff·de pig·ac·glo·
in·c·hoc ꝺsultissimo de re·eccle·nō alie·li·vj·
Bal·colla·x·de feu·cog·c·j·vbi querit quid de
pedagijs et guidagijs et quid de annuis red
ditibus et nominibus debitorum ad materi
am Adde nō·per Jo·an·in addi·Spe·in ti·ꝺ
fructi·et interesse·¶j·ver. sed q̄d si debeo.
¶An plures persone possint simul agere an
magis debeāt vnū procuratorez constituere
vide de procur·nō iniuste·
¶An actio oriat ex sola naturali obligatiōe
gl·et Bar·in·l·fideiussor obligari·¶si fideius
sor·ff·de fideiusso·
¶An actio oriatur ex iuramento dicā ·j·sub
dictione iuramentum·
¶An actō ex testō sit bone fidei vel stricti iu
ris nō·glo·et doc·in·l·si heres generaliter·ff·
de lega·j·
¶Nō admittitur quis ad agēdū pro iure qꝺ
possidere nō p̄t vel in eum cadere non p̄t vi
glo·in·c·ad apostolice de donati·glo in·c·ij·de
procur·li·vj·
An et quando agitur contra plures videat ac
tio directa contra quemlibꝫ pro rata vide Jn
no·in·c·constitutus de reli·ꝺo·in glo·pe·
¶An in actionibꝫ contrarijs iuretur in litez
glo·et doc·in·l·in actionibꝫ de in litē iur·vbi
concludit qp nō sed tu illud limita per not·in
·l·si pignori·¶si post·ff de pig·ac·in glo·
¶An in actione exempto veniat interesse ex
trinsecū glo·et doc·in·l·j·et·l·si sterilis·¶cum
per venditorē·ff·de ac·empti·glo·elt sing·in
·l·quatenus·ff·de reg·iur·
¶Quando lex tribuit p̄tatem agendi nec dat
noiatim actionē orit actio ex·l·vt in·l·vna et
ibi no·ff·de condi·ex·l·glo·in·c· cū libertuz de
sepul·
¶An habēs actionē iudicati ex sētentia pos
sit agere p̄ meua actione not·glo·in·l·si a te
·¶j·ff·de excep·rei iudi·vide ter·in·l·si quis
sepatim·¶quoti·de app·
¶An actio que oritur ex sētentia voca actio
in factum vel actio iudicati Bar·in·l·actori
C·de re·cre·et de iur·Adde qp actio datur ex
sententia confirmante nō confirmata vt not·
in·c·corā et in·c·pastoralis de offi·del·in·¶pre
terea per·ꝺo·abbas·
¶An vendens vel alienans actionē dicat ven
dere rem ad quā hēt actionez·no·Bar·in·l·gal
lus·¶videndū·ff·de lib·et postu·
¶An et qñ vnus de ecclesia possit agere pro
eadem ecclesia no·Jnno·et doc·de test·cū oli·
¶Qui scienter p̄misit aliquem agere pro eo
quod sibi competebat sibi preiudicat no·Jn
no·de re iudi·quamuis et quod no·de testi
bus veniens el·ij·
¶An sublata actione per lapsū tp̄is tollatur
exceptio. no·Jnno·de app·sepe et ibi per mo
der·de hoc in·l·pure·¶vlt·de doli·excep·Cy·
in·l·licet C·de excep·p moder·in·c·sin autē de
rescrip·
¶De multiplici significato huius v̄bi actio
no·glo·et doc·in·c·de ma·et obed. Adde que
dixi supra·
¶An per viaz actionis possit deduci qꝺ erat
antea ꝺeductū per viā exceptionis no·Bar·in
·l·fūdum·ff·de excep·
¶An per statutuz possit tolli actio vel p̄tas
agēdi puta dicit statutū qp si quis cōmiserit
tale qp nō audiat neqz agēdo neqz defēdendo
Bar·in·l·cum mulier·ff·so·ma·vbi etiā Bal·in
repetitione illius·l·Albe. in·l·omīs·C·de epis·
et cleri·in·l·ea que. C·quomō et qñ iudex mo
der·in·c·dilecti de excep·
¶Actio prout accipit pro iure agendi p̄t sui
stricte large et largissime vt·ff·de ver. sign·
·l·pecunie·¶actiones·
¶Unum est genus actionis spēs autē sunt
multe·ff·de acqui·r. pos·l·ij·¶fi·

¶ Actio qñq; sumit̃ p replicatõe ff de ī rez verso l si p pte ¶ versuz ff rem ra hab l si sine ¶ si in stipulatione.

¶ Quid sit actio in factū z alio mõ alia est specialis alia est generalis alia generalissima vide Spe in ti de causa pos et ꝓprieta ¶ notandum ver item iura.

¶ Que sunt actiones bone fidei et que stricti iur̃ et quare sic dicantur nõ glo de excep c cum venerabilis in sti de ac ¶ actionum.

¶ Quando agit̃ actione reali exprimẽda est res que petitur glo et doc ī c ij de lib ob.

¶ Actio displicuit passio grata fuit hic ꝑ no m c j de conse ec vel alta glo in ꝑ sãguinis in fi li vj.

¶ Agens actione reali nõ solum petit declarari se dominũ sed etiam rem restitui de fi instrumen inter dilectos.

¶ Agens opatur secundum dispositionem patiẽtis de pe di iij ¶ talis j q j fertur et c neceſſe et c p Esaiã de bap maiores ī fi vi de xj q iij est mant xxiij q j miramur ff de op no nunc l de pupillo.

¶ An sup pluribꝫ actõnibꝫ possint otra eundem diuersi iudices impetrari no de rescrip dispendia li vj in glo in ꝑ psõales z ī ꝑ.

¶ Que sit actio prescript/ ꝑbis impetre et ex quibus contractibus oriat̃ vide m l j z per totum ff de prescrip ꝑ Spec de emp et ven ¶ nunc videndum in prin et quod ibi nõ Jo an in addi.

¶ Actio ex testamento est psõalis Jnno in c querente in ꝑ quadrimestre de offi dele de testa raimutius in glo tunc prodest.

¶ Si plures actiones ponũt̃ ꝑ vna que tamen habent diuersum effectum condemnationis queritur secundum quam debꝫ fieri condemnatio Jo an in c ij de or cog.

¶ Forma agendi multum est consideranda vt in d c ij.

¶ Actio ciuilis appellatur directa actio ꝑo vtilis competit prescribenti vide no in c abbate sane de re iudi li vj.

¶ Actione psonali possum petere rem quaz petij ex alia causa et succubui no glo de cau pos cum ecclesia et c vltimo.

¶ Actio oritur ex nudis verbis secundum ius canonicum de pac c j et ibi no Hostiẽ de testa in di cante xij q ij quisquis bñ fãc quod no glo i q vij quet/ vide quod dicam j sub dictione pactum.

¶ Quid oporteat probare creditorem ī actione hypothecaria et qualiter intentetur vide Bar m l j ff de salui interdicto.

¶ Que sit actio publiciana no in sti de ac ¶ alie aũt ff de publi l j et per totum.

¶ Qua actione agat is cui restituenda ẽ hereditas vid̃ de testa raynaldus in glo in ꝑ

bo occasione.

¶ An illis casibꝫ quibꝫ in ecclesiaz per dñm transfertur dominiũ sine traditione a nõ domino transferatur publiciana no in l fi C de sacrosan ec Jo an in addi Spe in ti de loca ¶ nunc aliqua ver lviij Bal m l quot/ C de rei ven Jmoc de ꝓba in pñtia ꝑ do an et moder in c ij de consue.

¶ Qualiter ius habens ī beneficio vel ad bñficium agat contra capitulum vel alium vide plene in c mandatum de rescrip Jmo de cõcess preben qz diuersitatem.

¶ Quid sit actio que vocatur ꝺditio ex lege glo et Bar in l j ff de condi ex lege ꝺ elec querelam et ibi not de resti spo sepe glo ꝺ sepul cum liberum Jmo eo ti in c de his. Adde quod dixi supra.

¶ An et quãdo quis possit vel non possit vti pluribꝫ actionibꝫ in eodem libello no in l qꝫ ī heredẽ ¶ eligẽ ff de tribu et ī l j ff vi borap et in l pretor ¶ j ff de iniur plene ꝑ glo Bar et Bal in l edita C de eden et ī c vt qs duas de elec li vj Jmo de col dete c fi gl et doc in c cum dilectus de reli do de materia no in c querelam de elec z in c dispẽdia de rescrip li vj in glo in c ij ꝺ cap mona. Adde quod dixi supra.

¶ Quid si ciuilis actio et crialis simul occurrant de qua primo debeat cognosci vel an vna tollat aliã vide ī aut/ vt omes obe iud. ꝓuin ¶ hec cõsiderantes in glo in ꝑ de termims coll v et in l pses C ad l fa de plag hr̃ C quãdo ciui ac pre cri ī rubro et ī migro et ī l j eo ti et ibi Cy Bar in l ex mõte et ibi Cy et Bal C ad l acquile et l in de neratius ¶ si dolo ff eo Bar in l ij ¶ j ff vi borap et in l interdum ff de publi iudi Spe in ti de inoffen qõ ¶ j ꝑ porro si diuerse ad de glo in l si actor ff de iureiuran et ī l iiij ¶ fi alias est l si filius ¶ nouissime ff nau.

¶ Quid in actione rei psecuto cautio stabria et specialí an vna tollatur ꝑ aliam glo ff commo l vnꝺ queritꝫ z ff si quis cau l si duo glo in l si seruus seruũ ¶ si puerum ff ad l acquil glo in l si cum exceptione ¶ eũ q ff ꝙ me cã vide no ff ꝑ socio l rei cois C de fur l ancille ī glo et ibi Cy glo ī l ij ff de ꝑua delict/ z ibi Bar et in l et an eandẽ ¶ actiones ff de excep rei iudi Bar ī l j ¶ vnꝺ q rit̃ ff de publi Spe in ti de inoffen qõ per totum. Adde Bar in l qꝺ senatus vbi glo et l ꝑtor ¶ j ff de iniur.

¶ An actio debeat explicite ꝓponi in iudicio vel sufficiat ipliciter Jnno tenet hoc vltimũ m c dilecti de iudi.

¶ Adde ꝙ actionis nomen de necessitate nõ exprimit̃ in libello Spe in ti de acti z peti ¶ sequitur ꝑ, sed nunquid.

¶An et qñ actio subrogata in locū alteri9 sapiat naturaz eius in locū cuius sbrogat Bá. in l.j. ff. si quis in testa. li. esse iust. fue. glo. in in l. eū qui. ff. de iur iur. glo. in l. ītē illa. §.j. ff. de consti. pec. glo. in l. uiñ. ff. de vsur. Cy. in l.j. §. et oīs. C. de rei vxo. actl. glo. in l. si eū. §. qui iniuriaz. ff. si quis cau. et est oclusio qp p meuā naturā sapiat nō accidētalē puta si per ifficiationez crescerct. l. itē venūt. §. cū p dixi9 ff. de peti. heredi. debēus em̄ sēp inspicē originalē cāz vt dicit glo. in l. si a dño. §. qp si. ff. de pe. here. facit. l. q id qd ex cā. ff. de dona. de q̄ vide latius p do. Ang. in d. l. si a dño. §.j.

¶Vna actio qñqz in aliam transfūditur vt no. Bar. in l. tutor ff. de fideiusso.

¶Que sit natura actioms noxalis vide Bar. in l. sed si vnius. §. cū seruus. ff. de iniur.

¶De portatus habz actionē pro his que iurz gentiū in sūt Bar. in l. quidā. ff. de pēnis.

¶An exp̄mens causā in actione reali teneat prosequi Bar. in l. scio in fi. ff. de app. de iudi. examinata et ibi no. in quibz habetur regula affirmatiua qp quise mel ꝓposuit actiōez dēt persistere in ea vsqz ad sententiā ad cuius limitationem vide Bar. in l. ij. ff. de preto. stip. et in auten. qui semel. C. quomodo et quādo iudex.

¶De actione ofessoria et negatoria vide Bá. in l. si prius ff. de no. op. nū. c. examinata d iudi. do. Ant. in repetitiōe. c. fi. de cā pos. et ꝓpe Inno. in. d. c. examinata z in. c. abbate de verisig. et in. c. conquerente de offi. ordi.

¶Actio pignoraticia habz locuz etiam si res pignorata puenit ad debitorem sine facto creditoris Bar. in l. iquilino. ff. de dam. infec.

¶An alterata actione directa in vtilē pendēte iudicio possit ex eadem instātia sequi condemnatoria Bar. in l. q̄z q̄z. §. iulia. ff. de aqua plu. ar. vide quod dicam. ¶.

¶De dīa inter realē actionem et in rē scriptā no. Bar. in l. si tertius. §. si quis prius. ff. d aqua plu. ar.

¶Que sit actio arbitraria et qualiter cognoscatur Bar. in l. hoc edicto in prin. ff. de pub. et in l.j. C. vbi conue. qui cer. lo. da. promis.

¶Actionem realem quis suscipere nō cogitur vt ff. de rei vendi. l. fi. secus in psonali casus est in l. sūma cū ratione in fi. ff. de pecu. q casus nō est alibi. ꝛc.

¶An actio ordinaria tollat extraordinariaz nō. per Sali. in l. ancille C. de furt. faciūt not. per Bar. in l. in prouiciali ff. de no. ope. nun.

¶An actio de dolo concurrat cuz interdicto vnde vi aut clā seu actione iniuriaz vide Bá. in l. de dolo actio C. de dolo.

¶Dīam inter actionem et factum vide per Bar. in l. si q̄s pecuniā ff. si q̄s omnis. ca. tes.

¶Inanis est actio quā inopia debitoris excludit de resti. spo. clim. ij. de solu o dardus glo. de homi. sicut dignum.

¶Que dicatur actio natiua et que datiua Bá to. in l.j. ff. de ac. et ob. Cy. in l. cum mota. C. de transac.

¶An et quando actio cessa vni non possit cedi alteri vide Bar. in l. nō quocūq; §. qui gaiū. ff. de le. j.

¶An actiones descendentes ex testō sint perpetue vel tpales Bart. in repetitione. l. omnes populi. ff. de iusti. et iure.

¶Licet lex deneget actionē tñ nō tollit eaz ipso iure Bar. in l. nā postea in prin ff. de iure iurando.

¶De actionibz subsidiariis quomō et quādo dant no. Bar. in l.j. ff. de condi. ex. l.

¶In actionibz popularibz si vnus agat preiudicat omnibz alijs absentibz misi i duobz casibus vide glo. penul. in. c. cum dilectus de electis.

¶Actiones que dant possidentibz ponit Jno. de iudi. exammata misti. de ac. §. eque z. ff. si ser. vendi. l. et si forte. §. sciendū.

¶Agi p̄t de pluribus in eodem libello no. Jno. m. c. querelā de elec in. j. glo.

¶Agens simplicit videt intentare tam iusq; mune q̄z osuetud mariū et municipale nōt. Jnno. in. c. dilecto de offi. Archi. post prin. et in. c. constitutus in fi. de reli. do.

¶An actio det pro modico vide in l. scio. ff. de resti. in inte. no. glo. in ꝓhemio dec. et in. c. cum te. de re iud. xiiij. q. vj. c. fi. et ibi Archidi. Ad de glo. in l. si oleum. ff. de dolo. in fi. cū. l. se. melior glo. in misti. de. re diui. §. gallinaz.

¶An actiones penales dent heredibz et contra heredes hēt. ff. de re. iur. l. pupillus. §.j. de sepul. c. fi de rapto. in līis. xvj. q. vj. si episcopum vide in l.j. C. vt acti. ab here. et contra here. et ī. c.j. de delic. puc. et ī. l. vna C. si ex delic. defun.

¶Qui actionez habz rem ipaz videt hre ad quā illa actio cōpetit. ff. de reg. in l. qui actiōz

¶Cui damus actionē multo fortius et exceptionē. ff. de supfi. l.j. §. qp ait et ff. de regu. iuz. l. in iure. §. cui damus Jnno. de exces. prela. dilecta Dy. in regula qui agendum li. vj.

¶Que dā actiones psonales dātur ad instar realiū. ff. si qua. pau. fe. d. l.j. §. ff. de noxa. l. pe. §. fi. ꝛc.

¶Actio psonalis nō sequitur possessionem vt. ff. ad treb. l.j. §. si heres. ff. quoz lega. l.j. §. illud adde quod dicam. ¶.

¶Quando cōpetat actio de dolo vide in l.j. z per totum ff. de dolo. vide in. c. vlti. de immun. eccle. li. vj. in glo. ij.

¶Quando habeat locum actio. l. acquil. vide misti. ad. l. acquil. per totum glo. in. c. vlti. de iniur. et dam. dato.

¶ Agnes ciuiliter certo casu agit ad depositionem. l. iij. di. freqs ī glo. ij. q. j. in primis i glo. nō itelligas.

¶ De actione q̄ competit pro dāno dato et de actiōe iuriaꝝ nō. glo. de offi. ordi. si canonicali. vj. ī ver. damnū.

¶ An si tpe ichoati iudicij alicui nō competit actiō q̄ tñ tpe sentētie competit possit sequi condēnatio vide de elec. ducū ī glo. magna circa fi. de re iudi. abbate libro vj.

¶ An ꝓponens meptam actiōz amittat ītētionem suā et possit ad aliā redire nō. ff. de instito. l. ꝟ et si pupillus ¶. pe. ff. si mes. fal. modix. l. j. ī glo. et ff. de edi. edic. l bouē. ¶. si sub cōditiōe ī glo. Spe. ī ti. de offi. iudi. ¶. ō sui. ver. ītē vt absoluat not. ī. c. examīata de iud. in glo. fi. et ibi Jo. an.

¶ Que actio dari debeat vbi lex nō dat nō. ī. l. quoti. ff. de pscrip. vbi Cy. in. l. ex placito. C. de re. pmu. Spe. ī ti. de ac. et peti. ¶. j. v. si vero velis et sequen.

¶ Que dicat actio directa et que vtilis glo. ī. l. si quis id quod ff. de iu. om. iudi. Cy. in. l. si quis seruo. C. de fur. glo. ī. l. cōsesu. ff. de ac. et obli. et ibi Bar. glo. in. l. curatores em. C. de neg. ge. z. l. actio. ff. eo. Bal. ī d. l. si quis suo ad de nō. in. l. qui stipendia. C. de procu. vide Raph. ful. ī. l. sin aūt. ¶. ꝟ et is. ff. de rei ven.

¶ Actione directa ī utilem alterata pendēte iudicio an possit seq̄ condemnatio ex eadē instantia vide Bar. in. l. q̄zq̄z. ¶. iulia. ff. de aqu. plu. ar. vide Spe. ī ti. de act. et pet. ¶. ij. ver. hoc q̄z nō est ptermittēdū et Jo. an. ī addi. de sen. pla ¶. q̄liter v. q̄ si lis et de offi. iud. ¶. deseruit. ver. quid si libellus.

¶ Qui solū habz actionem vtilez cedendo eā nihil retinet apud se vt nōt. ff. ad trebelli. l. ex asse Spe. in ti. de cessi. ac. ¶. j. ver. sed pone z ibi Jo. an.

¶ In quibꝫ differant actio directa z vtilis nō. glo. ī. l. actio. ff. de neg. gest. z ī. l. curatoris. C. eo. ti. z Cy. ī. l. j. C. de acti. z obli. z ī. l. ex legato. C. de lega. Dy. ī regula ꝓ possessore ī, vj. Bar. ī. l. j. ff. de acti. et obl. Spe. in ti. de act. et peti. ¶. ij. ver. fi.

¶ Quibꝫ casibus competat vtilis actio sine cessione nō. C. de lega. l. ex legato et ibi Cy. et glo. et Cy. C. de ac. et obli. l. j. vide Bart. ī. l. stipulatio ista. ¶. si stipuler ī penul. col. de verb. oblig. Jo. an. ī addi. Spe. de cessi. ac. ¶. j. ver. sed nūquid.

¶ An actio vtilis sit datiua vel natiua nōt. Cy. in. l. j. C. de ac. et obli. Bart. in. l. j. ff. eo. glo. in. l. pater et ibi Cy. C. de pac. conuen. Bal. ī d. l. j. C. de ac. et ob.

¶ Actio directa et vtilis nō datur vni et eidē suo nomīe vide Bart. in. l. si heres instit̄utus. ff. ad trebel.

¶ An actio vtilis ꝓferatur directe nōt. ff. de procur. l. in causē. ¶. fi. ī gl. et nō. C. de noua. l. si delegatio ī glo. et ibi Cy. nō. ff. de mino. l. et si sine. ¶. sed q̄ papinianꝰ ī glo. et Cy. ī. l. q̄ tibi. C. de here. vel ac. ven.

¶ An actio ꝓpetuetur per citationez vel executionem no. ff. de eo p quē fac. erit. l. fi. ī gl.

¶ Item an ꝓpetuetur per libelli oblationē vide glo. in. l. j. C. quando li. princi. datur Cy. ī. l. ij. et ibi etiam glo. eo. ti.

¶ Item an p lit. contes. nō. gl. ī. l. fi. C. de dolo et glo. in. l. fi. C. de pscrip. xxx. ānoꝝ et ibi vide et. C. de temp. ī integ. resti. pe. l. fi. ī gl. z ibi per Cy. ad de quod no. Bar. in. l. cū here ditas la. ij. ff. ad trebel. vbi tractat an ꝓpetuetur cōtra eum qui tenebatur vtili de quo dic vt ibi per eum.

¶ Actio ptoria est temporalis quando est ius ciuile alias est ꝓpetua vt. l. in honorarijs. ¶. sed cū rescissa. ff. de ac. et obl. vide Bar. in l. iulia. ī pn. ff. de ac. emp.

¶ Actio q̄nto numoꝝ repiat ciuilis et ptoria de q̄ in d. l. iuli. in pn.

¶ In actionū multiplicatiōe regula iurcō sul. vt. l. si ita fuero stipulatus cum. l. se. ff. ō noua. vide do. Raph. ful. ī. l. si quis cert̄ū. ff. si cer. pet.

¶ Actio directa. l. acquil. competit habenti directuz dñiū et vtilis habēti vtile vt. l. item mella. ¶. leg. et. ¶. fi. cū. l. se. ff. ad. l. acquil.

¶ Actio psonalis de sui natura est ꝓpetua vt l. ij. C. de cōsti. pecu.

¶ Quando actio dicat prodita ad vindictā vel ad rem familiarē vide Bar. in. l. ptoz edixit. ¶. si dicatur. ff. de mūr.

¶ An in actione cōfessoria et negatoria q̄s p cise compellatur ad patientiam vide Bar. in. j l. ff. de no. ope. nunc.

¶ Qualiter et quo respectu dicat actio arbitraria et quomō cognoscatur vide Bar. in l. hoc edicto ī pn. ff. de publi.

¶ An actio ī factū oriatur ex sententia itercutoria vide Bar. in. l. a diuo pio in pnc. ff. de re iudi.

¶ An ī actione iuriaꝝ debeat certa q̄ntitas exprimi Bar. ī. l. iuriaꝝ la. ij. ff. de iur.

¶ An actio penalis duret anno vide ī. l. ī honorarijs. ff. de ac. et obli.

¶ Que actio detur ex contractu feudatario vel emphiteotico Bar. in. l. in commodato. ¶. j. ff. commoda.

¶ An id quod fuit deductum per modū exceptionis possit deduci per viam actionis Bar. in. l. fundum. ff. de excep.

¶ Que actio competit ad illud quod q̄s sine facto suo amisit vide Bar. in. l. de pupillo. ¶. meminisse. ff. de no. ope. nū.

¶ Actio personalis vt dixi sup nō sequit fū-

dū quod est regulare fallit primo fauore vl⁄ timę voluntatis vt .l. plane et .Ç.j. ff. de le. j. Secūdo si possidēs bona dolū ptiq passꝫ vt .l. j. C. si ven. pigno. aga. Tercio ex causa lucꝫ tiua vt .l. fi. in prin. ff. de eo ꝙ quem fac. ē et i .l. pī dotem. ff. de do. prele.

¶ An ex eodē ꝓtractu detꝫ actio ad resoluendum contractū nō. ī. l. ex empto .Ç.j. .z. Ç. sicꝫ ỽginem. ff. de ac. emp. et .l. quot .Ç.j. ī glo. ff. de vsufruct.

¶ An actio semel extincta resuscitetꝫ no. gl. ff. de here. vel ac. ven. l. ij. Ç.fi. ff. ꝺ solu. l. q̄ res .Ç. arena. C. si aduer/transac. l. ij. ī p̄n. Bar. ī. l. mutius .Ç. duobꝫ. ff. de le. ij. ī. vj. oppositōe.

¶ An actio quę datur pro diuersis rebꝫ sit vna vel plures vide ī. l. heredes .Ç. de pluribꝰ ff. famil. herc.

¶ An actio personalis transeat ī ipsum successorem nō. glo. ī. l. j. Ç. si heres. ff. ad trebel. et ibi Bar. vide eundē. ff. de aqua plu. ar. m. l. si tercius .Ç. si qs prius. ff. de cōtrahen. emp. .l. fi. ī fi. Bar. ī. l. cum te. C. q̄. or. qs cō. li. xj.

¶ Quę sunt actiones psonales in rem scripte vide glo. ī. l. iij. Ç. est aūt. ff. ad exhibendū et in. l. j. Ç. penult. ff. de inter dic. vbi glo. ff. de aqua plu. ar. l. j. Bar. in dicta .l. si tercius .Ç. si quis prius.

¶ Actio quādoq datur ī aliū propter morpiam alterius no. glo. ī. l. si apud quem. ff. de minori.

¶ In quo differunt actōnes ex maleficio ab illis ex q̄i maleficio nō. glo. ī. l. fi Ç. seruorum. ff. nau. cau. sta. msti. de obli. quę ex q̄i ma. Ç. fi. ī glo. glo. in. l. sic. C. de p̄scp. xxx. annoꝝ.

¶ Quę sit actio vniuersalis/quę generalis/quę specialis. Spe. ī ti. de actio. et peti. Ç. ij. ver. itē vniuersalis actio et nō. ꝙ quattuor vide glo. nō. ī. c. ij. de libel. obla.

¶ Quę sunt actiones reuocatorię et quibꝫ dētur nō. glo. ī. l. ij. C. si i fraudē patro. et ibi Cy. idem glo. Di. z Bar. ff. de hiꝭ quę in fraucre. l. hac in factum.

¶ Si actio nō est edita i libello an p̄sumatꝫ intentata vide Cy. ī. l. edita. C. de edē. ī. q. vj.

¶ An actio qua tenetur heres sit eadez cum illa qua tenebatur defunctus nō. Cy. in. l. j. in fi. C. de his qui ī prio. cre. lo. succe.

¶ An actio narretur ex detractione vel adiectione qualitatiꝭ nō. Bar. in. l. denunciasse. Ç. quid tamen. ff. de adul.

¶ Quę dicatur actio popularis et quare nō. ff. de pop. ac. sup Rca.

¶ Quot sunt actiones bonę fidei et stricti iuris et in quibus differant vide msti. de act. Ç. actionū in glo. de excep. cū venerabilis.

¶ Actio directa non transit in cessionarium glo. in. l. quis ergo casus. ff. de pecul. glo. ī. l. ea ỽo. ff. pro socio.

¶ An actio quę est mutilis ꝑncipali sit vtilis defensori vide in. l. z heredi. Ç. nos autez. ff. de pact.

¶ An actio quę est mutilis cedenti sit mutilis cessionario nō. ff. de fideiusso. l. cum his et ibi Bar. glo. ī ꝺ. l. et heredi. Ç. nos aūt.

¶ Quę sunt actiones preiudiciales et quibꝫ competant et de earum natura nō. glo. isti. de ac. Ç. p̄iudiciales Bar. ī. l. fūdū cū. l. se. ff. ꝺ exceꝑ. Jo. an. ī addi. Spe. ꝺ or. cog. sup Rca vide Spe. ī ti. de na. ex li. ven. ỽ. porro.

¶ Actio ex testō ē stricti iuris quo ad prestandum iuramentū in lite/Bar. ff. de ī litem iuran. l. alias sed quo ad fructus et accessiones est bone fidei vt. l. i mīoꝝ. C. ī qui. cau. ī mte. resti. nō est ne. et etiā quo ad alia quę enūerantꝫ ī. l. si heres generaliter. ff. de le. j.

¶ Actione iniuriarum tenetꝫ vtens aliq consuetudine vel statuto quo legi p̄iudicat glo. ī. l. iniuriaꝝ. ff. de iniurijs ī ỽ. vsurpatū.

¶ Quare actio pro socio nō oriatur nisi finita societate vide Bal. ī. l. j. circa fi. C. vt act. ab here. et cōtra here. incipi. vbi etiā tractat an ex obligatione in diem nascatur actio aī diem de quo diximus.

¶ Quę sit actio ꝑpetua et quę temporalis institu. de ꝑpe. et temp. ac. et vide Bal. in. l. receptitia. C. de consti. pe.

¶ Actio ꝙ iussu et actio mandati quo differant et in quo cognoscātꝫ vide Bal. ī. l. si mādato. C. ꝙ cum eo.

¶ An actō de peculio sit realis vel psōalis et an actōi reali accedat fideiussori vide Bal. in. l. domū. C. ꝙ cum eo.

¶ Actō popularis competit etiā forensi quilōgo tempore stetit ī ciuitate scōm glo. in. l. ij. Ç. pe. ff. ne quid ī lo. publi.

¶ Actō descendēs ex statuto est stricti iuris l. ex constitutionibꝫ. ff. ad mūicip.

¶ An actō competens ex statuto pro crimine priuato sit publica vel p̄uata vide Bar. ī Rca. ff. de popu. act. et Bal. in. l. aduersus. C. de furtis.

¶ Quę dicatur actō ad vindictam vide gl, in. l. cum emancipati. Ç. emancipatus. ff. ꝺ collabo. quam pro singu. allegat Bal. in. l. rei iudicate. Ç. j. ff. solu. matrimo. Adde quod dixi supra.

¶ Melius est habere directam actōnem q̄z vtilem glo. in. l. mutus. Ç. si ꝓcurator. ff. de ꝓcu. qꝺ itelligitꝫ quando alius vtilez nō haberet vel vtilis non prefertur directe vt. l. iij C. de nouatio.

¶ Actio quandoq sumitur ꝑ replicatōne vt. ff. rem ra. habe. l. si siue. Ç. si in stipulatione. Quādoq pro obligatione vt. C. de epi. z cl. l. ij. quandoq pro retentione vt. C. ꝺ legi. l. non dubium scōm vnū intellectum quādoq

ꝑ defēsione vt · C. de iur · et fac · igno. l. j ·
¶ Qualiter agendū sit ordra canonicū q̄ pces pit fructꝰ et cessauit a diuinis nō · glo. d̄ of· or· si canonici li · vj ·
¶ An actio sepulchri violati infamet de iu de. c. sicut ī glo · penul ·
¶ Quādo due actiones competūt ad vindictam et per vnā venit maior pena imponēda q̄z ꝑ aliam si semel actum est de vna nō agit postea ad aliaz ff. de iurisdi de his · l · preto· ℭ · j · de accu ·
¶ Actio competit gubernatori eccie de elec · c · querelam ·

Actor Quis dicatur actor vniuersitatis nō ff. qp cuiusq vniuer · nō · l · j · ī glo. sup ver · sindicum ·
¶ An filiusfa · possit esse actor vniuersitatis nō · i · l. itē ℭ · fi · ff · qp cuiusq vniuer · ro ·
¶ Que est dīa inter actorez sindicū et procuratorē nō · glo · ij · q · vij · c · si quis erga eōm Jmo · ī · c · penul · de iur · cal · glo · m · c · ī · de obl · ad ratio · Jmo · ī · c · petitio de procur et m · c · fi · eo · ti · aliqd · xvi · q · vij · quomā ī qbusdā Bar · in · l · actor · ff · rem ra · ha · & pe · ī ti · de acto · ab vniuer · consti · per totū et ibi vide Jo · an · in addi · super ℟ca ·
¶ Actor dicitur qui vocat vel trahit aliquez in iudicio de v · sig · forus ·
¶ Item dicit actor a tutore cōstitutus ī causa pupilli vt · C · de app · l · si actor aliqn̄ dicitur actor cōstitutꝰ ab vniuersitate vt dixi ℊ · qñq actor · i · castaldus vt · ff · de offi · p̄si · l · vlt · insti · de iniur · ℭ sed pena quandoq̄ actor · i · aduocatus q̄ causas agit vt · c · ne lice · potentio · l · j · cum si ·
¶ Si actor agens rei vendicatione ꝓponat vnā causam z succūbat pt̄ ex alia causa agere si vero nullā expressit tunc videt omne ius suū deduxisse in iudiciū vnde si absoluitur reus qz actor nō probauit obstat sibi item agenti exceptio rei iudicate nō · de libel · obla · c · ij · ī gl · magna ·
¶ Actor intentans vniuersale iudicium non habet necessario exprimere singulas res sed sufficit dicere peto talem hereditatez q̄z sum heres nō · glo · et doct · ī · c · ij · de libel · obla ·
¶ Si actor negligit prosequi causā pt̄ reus mitti ī possessionem bonoꝝ actoris propter eius contumaciā nō · de v · sig · dilecto ī glo · ij quā videt reprobare & pe · ī ti · de p̀mo et secūdo decreto Adde nō · m · q · ij ℭ spacium ·
¶ Actor trahens reum ad petitum examē pdit causam · C · de iur · om · iu · l · ī crimiali Idē si trahit reū ad diuersa tribūalia no · de pur · cano · m · c · cum dilectus in glo · fi · glo · xj · q · j · molita ·
¶ Si actor ꝓponit meptam actionē reꝰ absoluitur et nihilominꝰ si postea ꝓponit aptaz tenetur reus respōdere de iudi · examiata ·
¶ Actor nō compellitur iurare ex quo plene probauit vide nō · ī · c · ij · de proba ·
¶ Actor ante libelli oblationē cautiōz p̄stat de lite cōt · et de oīm damno restituendo reo si perdat · iij · q · iij · ℭ libellū vide quod nōt · in autē · offerat · C · de lit otes ·
¶ Actori nō reo incūbit onus ꝓbatōis · ff · de proba · l · ij ·
¶ Quid si ocurrant actor et reus in ꝓbatōis quē debeat iudex ꝑmo admittē vide Bar · ī · l · si queramus · ff · de testa ·
¶ Actore nō ꝓbāte reus debz absolui ꝛ ē regulare · C · de eden · l · q̄ accāre et in · l · actor qp asseuerat · C · de ꝓbat · qđ ītellige nisi ꝓ acto re sit ius oīne qz tūc et iā si nihil ꝓbaret iudex debz ferre sniam pro eo secūdū glo · nō · ī · c · cū ecci a vulterana de elec · et ī · c · j · vt eccl · bene · doc · ī d · l · qui accusare et ī · l · sicut ℭ ꝛ si q̄ratur · ff · si fui · ven · et ī · l · si pus · ff · de no · op · nūc ·
¶ Item aduerte qz licz intentio actoris sit de iure oīm fundata si tm̄ reus aliquid probet ī contrariū licz non plene facit tamē qp̄ sumptio q̄ erat pro actore sit dubia alio casu venit snia ferenda pro reo ꝫm Bal · in · l · j · C · de proba · et in · l · ī bone fidei · C · de re · cre · Bar · ī l · admonendi · ff · de iuriuran · ver · sed quero quid si actor Jo · an · c · fi · eo · ti · do · Anto · in · c · post cessionem de cōcess · ꝑben · et in · c · fi · de succes · ab intesta · vbi est tex · valde nota · qp ad excludēdam intētionem actoris sufficit ꝓbatio p admīcula et semiplena ad idē qđ nō · ī cle · fi · de rescrip · z quod nō · Bar · ī · l · nō solū ℭ sed vt probari · ff · de op · no · nūc · Adde ad materiā qđ nō · vj · q · v · actor ·
¶ Actor debz sequi forū rei vt · l · j · C · de iurisdom · iudi · de fo · compe · cū · sit generale · xj · q · j experiētie et · c · si quisq̄z et · l · fi · C · vbi rē ac · de fo · compe · si clericus ·
¶ Actor qui plura adducit copulatiue debet omīa probare secus si disiūctiue vel diuisim nō · Host · ī · c · olim de rescrip ·
¶ An actor ī petitione sua possit nō facē mētionē de actōe sua ꝛ etiā de replicatiōe aduersus exceptionē rei puta peto a te · x · ex causa mutui nō ob · pacto de non petendo no · Jo · an · ī · c · cū bertoldus de re iudi · Bal · in · l · pacta que ō · C · de · pac · et in · l · tale pactū · ℭ · q̄ prouocauit · ff · de pact · et est oclusio qp sic qđ tene menti qz habui de facto ·
¶ An actore excommūicato labatur termīnus reo nō · Jmo · ī · c · prudētiam de off · dele · in antepenul · col · ī fi ·
¶ An actor excoīcatus debeat citari qñ agit de ipsius preiudicio Jmo · tenet qp sic in d · c · prudentiam ·
¶ An pro actore absente sed non per con

tumaciã possit ferri sniа diffinitiua nõ. Bar. i.l. ꝓperãdũ. ¶ sin aũ reus. C. de iudi. adde q̃ actore absẽte et reo ĩstãte ꝓcedit ad sniaz diffinitiuam vt ĩ.c. causã de do. et otu.

¶ Actor fundãs se ex cõtractu debz probare otractum p̃cessisse petitionem Bar. ĩ.l. nõ solum. ¶ si cũ de no. op. nũc. et ĩ.l. et an eadẽ. ¶ actiones. ff. de except. rei iudi.

¶ An actor possit ptic̃lariter petere qõ sibi debeãt / Bar. ĩ.l. scire debemus. ff. de ver. obli. et ĩ.l. ĩ cõmodato. ¶ duabꝰ. ff. cõmo.

¶ Quãdo agens ex iure cesso teneatur edere instrm̃ cessionis ante litis contes. vide Bar. i.l. si duo. ff. de solu.

¶ An actor teneat actionem exprimere vbi est certũ actionẽ cõpetere sed dubitat de nomie actionis Bart. m.l. gallus. ¶ si eius. ff. ꝺ lib. et postu.

¶ Actori fauemus in ꝓcedẽdo sed reo in decidẽdo / Jo. an. in regula cum sint iura ptiũ li. vj. de resti. spo. cũ ad sedem in glo. ij. in fi. Bar. et Ange. ĩ.l. si quis intentione ambigua. ff. de iudi.

¶ Licet actor habeat ꝓ se fũdatam ĩtentionem pt̃ tamen sponte ĩ se onus probãdi suscipere nõ tamen ad id compelli pt̃ neq; etiã iurare et nõ valet otraria consuetudo ter. in .c.ij. de proba. et ĩ.l. cũ viꝝ. C. de fideicõmiss. ¶ Actor qui fecit mducias p̃ncipali debitori si vult agere otra fideiussorem repellitur ab agendo si per fideiussorẽ petatur cessio z opponitur de beneficio cessionis. ff. de solu. l. Ticchũ. ¶. j. ff. man. l. si fideiussor. ¶ q̃dam ĩ glo. C. de p̃cu. impa. offe. l. quoꝺ. Bar. m.l. idem. ¶ fi. ff. de pact.

¶ Actore plene probãte intentionem suaz et reo semiplene exceptionẽ deferendũ ẽ iuramentũ actori et reus condemnãdus. Spe. ĩ ti. de iuriur. ¶ sup v. q̃d si actor et ibi Jo. an.

¶ An is qui agit depositi et ꝓbat cõmodatũ p testes vel confessiõz aduersarij debeat obtinẽ vide Spe. ĩ ti. de acti. z peti. ¶. j. v. ℔ q̃.

¶ Actor compulsus a iudice litigare pt̃ esse ĩ iudicio licet sit excoicatus vide glo. fi. ĩ.c. sig̃nificauit de offi. or. Jnno. ĩ.c. exceptionẽ de excep. ita limita. c. mtellexi mus de iudi. et adde ad ea que dico ibi ĩ repetitione.

¶ An actori sufficiat fundare intentionẽ suam ex causa supuenienti videtur q̃ non de re iudi. abbate li. vj. ĩ glo. ĩ v. in reo.

¶ An actor possit conuenire reum sup pluribus personalibus actõibus coram diuersis ordinarijs / vel super vna coram ordinario / super alia coram delegato glo. et doct. in. c. fi. de rescrip.

¶ Actor debet se sbscribere in libello de libel. obla. c.j. quod nõ seruatur.

¶ Actore excluso ab agendo potest reus rẽ i rescripto cõmphensam prosequi coraz eodẽ delegato licet impetrato ab actore de q̃ dic vt in. c. ex conquestiõe de resti. spo.

¶ Reo contumace actor mittitur ĩ possessionem ecclesie quando ecclesia petitur vt ꝓpetas de do. et contuma. c.ij. facit. c.j. et ij. de eo. qui mit. ĩ pos. secus si petitur vt titulus beneficij vt ĩ. c.j. de eo qui mit. ĩ pos. li. vj.

¶ An actor debeat esse presens quando constituitur a tutore vel curatore / Spe. ĩ ti. de acto. videtur dicere q̃ sic / Bar. ĩ.l. actor. ff. rẽra. hab. nihil dicit de p̃sentia actoris sed de p̃sentia curatoris per. l. curatorem. C. q̃ dare tu. poss. vide ter. in. l. j. C. de actore a tu. seu cura. dan. isti. de cura. ¶ fi. ff. de tute. l. solet.

¶ Actor nõ potest post lit. contes. sine causa reuocari sicut nec ꝓcurator vt est glo. ĩ. l. itez eorum. ¶ actor. ff. q̃ cuius q̃s vniuer. per mortem tamen p̃ncipalis etiam post lit. ote. censetur reuocatus vide ter. ĩ cle. fi. de ꝓcu.

¶ An actor datus ab aliquo teneatur appellare vide in. l. si actor. C. de app. et ibi Bal.

¶ Actor qui alium citari fecit non comparẽs in termino condemnatur in expensis et itez citatio sibi nõ permittitur nisi sufficienter caueat de comparendo in termino vt in. c.j. de do. et contu. li. vj.

¶ Actor debz esse cum iuribꝰ suis paratꝰ vt .l. si quando. C. de dila.

¶ Si actor et reus simul vadũt ad iudicez z quilibz petit se primo admitti / vide Bar. in. l. si q̃ramus. ff. de testa.

¶ Si actor habz rationabilem causam agẽdi licet erret in nomine rei error ille ꝓterea non viciat de iure canonico ꝑm Jnno. ĩ.c. examinata de iud. secus de iure ciuili vt idẽ no. i.c. dilecti eo. ti.

¶ Actor debz semp intentionem suam fũdare sup illa causa sup qua ius fundat se z non debz querere causam extraneam ita dic̃ Jnnocen. in. c. cum sit de fo. compe. facit. l. si duo patroni. ¶. iij. ff. de iuriur.

¶ Actor ꝺuẽtus a reo nõ pt̃ recõuenire reũ q̃ recõuentio mtelligit respectu p̃mi q̃ ꝺuemitur de mut. pet. c.ij. ĩ glo.

¶ Actor qui ad mĩstratõz legitimã hẽt pt̃ petere restitutõz ĩ iteg. sine spãli mãdato / ꝑm Jnno. ĩ.c. suscitata de resti. in iteg.

¶ Actore pñte et reo absente vel ecõtra q̃liter ꝓcedi debeat plene hẽt ĩ.l. ꝓperandũ. C. de iudi. et. l. pt9 edictum. ff. eo. glo. ĩ.c. ꝓput de do. et cõtu. et in. c. p tuas de app.

¶ Actor iuemẽs reũ coram iudice pt̃ sibi offerre petitionem suã et reus tenet habere iducias de offi. dele. cãm et ibi de mã.

¶ Quando plures possunt esse iudices ĩ vna causa actoris est electio. C. de episcopis et cleri. l. cum clericis in princ. et in aut. habita

C·ne fili. pro pat·

Actus. An actus qui nō valet vt agiť valeat vt valere pť nō. Cy. et Bal. m. l. nō codicil lū. C. de testa. Bar. et do. meus Raph. m. l. j ¶ siquis ita ff. de ver. ob.

¶ Actus positiuus seu affirmatiuꝰ potentior est ad inducendū cōsensum. i. ad exp̄mendā volūtatem q̄z priuatiuus vel negatiuꝰ dictū est Jmo. i. c. veniens de fil. presby. in glo. j. circa fi. glo. de cōsti. cū accessissent doct. in. c. dilectus de capel. mo. in glo. super ver. votū dicam. j. sub dictō facto.

¶ Actus actuoz sūt i patiente bene dispositio de spon. iuuenis. j. q. j. p esaiam ff. si q. pau. fe. di. l. j ¶ cū arietes ff. ad. l. acquil. l. si ex plagis ¶ tabernariꝰ de pe. di. j. medicina nō. Jo. an. de sen. exco. romana li. vj. super vbo p hanc.

¶ Vbi sūt duo actus pars potentie tunc resecta cōsideratione tpis mspiciť quis sit potētior de iuriuř. c. cū te z. c. intellecto de sponsa. c. sicut et. c. si inter. vbi plene de hoc in regula qui prior lib. vj. et in. c. si a sede de p̄b. eo. li.

¶ Actus exterior nō tātū remūerať quātum volūtas de pe. di. j. si cui etiā nō secuto actu exteriori punit̄ mala voluntas de pe. di. j. si quis non dicā rape et. l. is qui cum tello. C. ad. l. cor. de sica. de pe. di. j. cogitatōis.

¶ Sine actu exteriori quis dr homicida et etiam martyr si volūtarie paratus ē p christo subire martyriū de pe. di. j. nūqd Cayn.

¶ Actus iudiciales semp sunt fiendi ad postulationem partiū i. l. p̄perandū ¶ z siquidem. C. de iudi. Bart. i. l. iij. ¶ hoc aūt ff. de damno infec. ff. iudi. sol. i. l. siquis apud Bal. in. l. cessante et in auten. qui semel. C. quō et qñ iudex.

¶ Actus interdū sumiť pro gestione negotiorū rationū ff. de neg. gest. l. eum actū ff. de condi. et demon. l. cū seruꝰ i fi.

¶ Interdū sumitur pro vna specie seruitutis p̄dialis vt ff. de ser. rusti. p̄dio. l. j. ¶ j. ff. de iti. actuq; p̄ua. i rubro et nigro generaliter vo sumitur pro omni eo quod agitur vt ff. ꝺ v. sigm. l. labeo.

¶ Actus resoluitur in potentiaz. xxij. q. ij. c. faciat hoc de eo q̄ mit. i poss. c. ij. de elect. cō missa. ¶ j. li. vj. ff. de sta. lib. l. iij. ¶ si quis de p̄bē. licet episcopus li. vj. ff. de le. j. l. j.

¶ Actus naťalis non resoluitur i ciuilem ex verbis sed ex mterp̄tatione. xj. q. iij. renata de bapti. debitum de temp. or. litteras ff. de lib. et post. l. gallus ¶ et qꝺ si tātū et ¶ nūc de lege de conse. eccl. vel alta. qꝺ i dubijs.

¶ Actus p̄rimi magis sunt attēdēdi q̄z remoti de pe. di. ij. radix. et. c. sicut. ij. de causa pos. et p̄fect. cū ecclesia ff. de odi. ob turp. cau. l. si ob turpem. xliij. di. sit rector. xxiij. q vij. cōuemor nō. ff. de acquiren. pos. l. iij. ¶ ex pluribus nō. lxxxvj. di. nō satis de hom. tua et. c. exhibita.

¶ Actus legitimi nō recipiūt conditōnē nec diez regula actus de reg. iur. li. vj. mšti. de v. ob. ¶ i diē z ibi vide glo. q̄ incipit sed nūqd ff. de reg. iur. actus legitimi.

¶ An ex vno actu tm̄ aliquid verificeť puta an ex vna gestiōe qš dicať gestor vel ex vno actu mercantie dicatur mercator vide glo. i. l. j. ¶ j. ff. de tribu. Barto. in. l. legatis ff. de leg. iij.

¶ Actus aliquando accipitur pro potentia vt no. glo. in. l. ij. in glo. ij. ff. solu. matri. ad de quod dixi s̄.

¶ Actus in dubio debz semp interp̄tari magis vt valeat q̄z vt pereat vt. l. ticia. ¶ lucius ff. de le. ij. l. gallus. ¶ et quid si tātū. ff. de lib. et postu. l. quot. ff. de reb. dub.

¶ Actus agentium non operantur vltra eorum mtentionē vt. l. non omis m p̄n. ff. si cer. pet. sed q̄ncq; preter vt. l. si is ¶ si liberto. ff. commoda. et ff. de ver. obli. l. qui romane. ¶ augerius.

¶ Actuum quidaz sūt publici vt tutela et cura et quidam sunt ciuiles vt iudicare et arbitrare quidam communes sicut ꝓcurare nō. Jo. an. i. c. pia de excep. sup glo. i v. oli li. vj

¶ An actus q̄ expeditur per litteras sortiať effectum anteq̄z pars recipiat litteras nō, i. c. apostolice de cler. exco. mi.

¶ Actus sūt personarum siue supposito rum ꝑm pꝑm et ideo pluralitas personarum īducit pluralitatem actuum ita nō. in. c. in genesi de elect.

¶ Actus secundus dependens a primo habē te certam formam intelligiť sub eadem forma compositus. ff. de ser. rusti. pred. l. q duo predia de rescriptis sup litteris in fi.

¶ Actus confirmatus ab alio denoīatur a cō firmāte ff. de testa. tu. l. iij. de. offi. dele. dilectus de p̄bē. si cui li. vj.

¶ Quod mducit de eo quod est in actu īducitur de eo quod est in potentia seu aptitudine vt. l. si vero ¶ de viro. ff. sol. ma. ff. de rēiua. l. et post rem. ff. de sta. ho. l. qui i vtero. ff. de ser. vr. pre. l. foramen ff. de test. milit. l. penul. de pe. di. j. omis iniquitas et. c. noli. et. c. sicut xlvij. di. quod ad nos. j. q. j. qui studet ꝺ homi. si aliquis de re iudi. cum olim de offi. dele leg. ex parte mšti. de actio ¶ p̄iudiciales in glo. pro constanti.

¶ Actus sūt note passionū eorꝝ q̄ sunt in aio de pe. di. j. ¶ potest de p̄sump. er studijs de simo. et si q̄stiones. C. de odi. īdeb. l. penul. z. l. is q̄. ff. de tu. et cur. da ab his. xliij. di. sit rector ꝓ finem. xciij. di. legimus.

Actum. Non dicit actum cū aliquid sup̄ereſt ad agendū. C. ad ſill. l. cū ſillamianū z l. j. ff. de mūus vo. vij. q. j. mbil not. de ſacra vnctiōe. c. j. ī glo. z glo. ī. c. paſtoralis de ſac. ite. l. ſi vn9. C. de teſtamen.

Actiuus. Quando verba poſſunt intelligi tam ī actiua q̄z ī paſſiua ſignificatione q̄liter intelligāt vide Bar. ī. l. ij. m fi. ff. de duo. re. et ī. l. ſi vxor. Ꞓ. ſi quis plane. ff. de adul.

Aculeus. Quid ſit dic p̄m9 motus. xxxij q. v. ſi paulus / vel pomit p cogitatione. vij. q. j. q̄uis vel eſt pena et poītur p̄ pena. xvj. q. ſimpliciter m fine. xxiij. q. iij. quidam m fine.

Accuſatio. Quid ſit accuſatio dic q̄ ē
Accuſator. alterius crimis p libellū ad
Accuſatus. latio. C. q̄ acc. nō poſ. l. nō ignorat z. l. cū ratioīb. ff. de acc. l. libello. ij q. vij. plerūq̄ z ī. l. fi. ff. de priua. delict. Bal. aliter diffimit ī. l. j. C. ex delict. defūc.

Si ībabilitas accuſatoris ē occultaſ ōz reū de illa excipe ſi tamen nō excipit p̄t iudex eū ex officio repellere nō. de accu. c. j. etiā ōdi cente reo. ij. q. vij. aliem / Archi. ij. q. vij. q̄rendum glo. de accu. nulli.

Si accuſator differt cauſam proſequi poſterit reus poſt annum promoueri de mu. et ho. l. reus.

Accuſatore abſente an reus poſſit producere teſtes ad ſui defenſionez de acc. licz z reo contumace poteſt accuſatori imponi ſilentiū quando ex actis cauſe apparet id per qđ accuſator nō debz admitti ad accuſādū de acc. veniens.

Si obiectum ſit crimen otra aliquem im modum exceptionis et reus ſit abſolutuſ an poſſit poſt modū de illo crimīe accuſari vide de pur. cano. cū dilectuſ.

Domeſtici repellūtur communiter ab accuſando. C. q̄ accu. nō poſ. l. ſi q̄ſ Moſt. ī ſūma de acc. Ꞓ. q̄s poſſit v. qđ g° de comitibuſ.

An laicus poſſit accuſare clericū nō. ī. c. de cetero et m. c. ex parte A. de teſti. et de accu. cū. p. manconel. et. c. cum oporteat et. c. qualiter. ij. q. v. j. ī ſumma et p̄ totum.

An ſponſus poſſit accuſare ſponſam de adulterio vide glo. quę allegat iura m. c. quē admodū de iurīuran.

An pendente accuſatione mariti otra vxorem de adulterio teneatur maritus illi reddere debitum nō. glo. xxxiij. di. ſi cuius ī glo. magna faciunt nō. m. c. ij. vt lit. pendē. adde v. di. ad eus vero ꝺcubitū.

An vxor poſſit accuſare maritum de adulterio ſicut ecōtra nō. m. l. j. C. de adul. de diuor. gaudemus Ꞓ. fi. de conuer. ꝺiug. ex publico de ꝓcur. tue et ibi p doct.

An epus qui ſcienter promouit indignuz vel irregularez poſſit illū de tali crimine accuſare ſeu otra eum inquirere nō. Jmo. ꝺ cle. coniug. diuerſis fallaciis.

Qui ſunt caſus m quibꝫ poteſt aliquis ſine accuſatore damnari nō. glo. et Bar. ī. l. j. Ꞓ. ſi publico. ff. ad. l. iul. de adul. glo. et doct. i. c. j vt ecclę. bene. ꝺ hoc ī. l. reſcripto. Ꞓ. ſiquis. ff. de mu. z ho. glo. ij. q. j. de manifeſta q̄ enūerat. viij. caſus de or. co g. cū dilectus glo. īſti. de pub. iudi. ī prin. Adde qđ nō. Jnnocē. in. c. dilecto de ſen. ex. li. vj. et de elec. bone memorie magūtino.

An quis accuſari poſſit poſt mortez dic q̄ nō regulariter. C. ſi reus vel accu. mor. fue. l. j. ij. et. iij. fallit ī caſibꝫ qui no. per gl. q̄ ſint legi. cauſāq̄ el. ij. bona glo. xxiiij. q. ij. ī ſūma glo. de ſen. exco, a nobis et. xxij. di. q̄rūdam glo. lxxxviij. di. neq̄ glo. de here. ſiq epiſcopus doct. m. c. acuſat9 eo. ti. li. vj.

Quis poſſit acuſare matrimoniū nō. Jnnocen. qui ma. accu poſ. ī. c. penul. Ꞩ pe. eo. ti. facit. xxxv. q. vj. c. conſanguineos / Hoſt. ī ſūma ti. qui matri. accu. poſ. Ꞓ. oſtēdimus.

An accuſatus et abſolutus poſſit de eodem crimine iterum accuſari dic q̄ non regulariter fallit m caſibus no. per glo. ij. q. iiij. habz hoc propriū. C. de accu. l. iij. Adde. iij. q. vij. in glo. ſūme adde glo. magiſtram de elect. cum dilectus et ī. c. de his de accu. ī gl. penul.

An accuſans debeat ſcōm ius canonicum ſe inſcribere ad penam taliōnis dic q̄ ſic fallit ī aliquibꝫ caſibus nō. per glo. ij. q. viij. in ſumma de procu. tue de accu. ſuper his. iiij. q. iiij. Ꞓ. aliquando ter. et glo. xv. q. iij. de crimine et plene per Hoſti. m. ſumma ti. de acc. Ꞓ. qualiter.

An et quales admittantur ad accuſatiōz ſeu repellantur ab ea habetur. iij. q. v. per totum. ff. de accu. p̄ totum. Adde q̄ frequenter et libenter litigans non admittitur ad accuſandum. iij. q. v. ſuſpectos et. c. ſimiliter et. c. nullus quod eſt bene notandum / Hoſtienſ in ſūma eo. ti. Ꞓ. ij.

Que ſolēnitateſ req̄rūt tam ī libello q̄z in actis iudicij accātoriꝫ nō. ī. l. libello. ff. ꝺ accu. ij. q. viij. p̄ totū / adde. v. q. vl. epiphanū

An hyſtriones poſſūt accuſare dic qđ nō.

An abſēs poſſit p̄ litteras accuſare dic q̄ nō. v. q. ij. relatū.

An quis teneat accuſare. s. Thomaſ ſcđa ſcđę. q. lxviij. arti. primo dicit / q̄ ſi crimen ē publicum et quod vergit m detrimentum rei publicę tenetur quis ad accuſandum dummodo ſufficienter probari poſſit aliaſ ſec9 et

de hac materia an quis possit compelli ad ac cusãdum adde glo. ij. q. vij. quapropter gl. xxij. q. j. siquis p capillũ glo. xcvj. di. ĩ scri/ pturis glo. iij. q. v. c. j. glo. et Arch. v. q. vj epiphanium adde qd ĩ crimĩe homicidij pt qs cogi ad accusãdũ Bar. in. l. in eũ. ff. de accu.

¶ Accusatio reddit vitiosa triplici ter vt ha betur. ij. q. iij. per totum vide sanctũ Tho. se cũda scde. q. lxviij. ar. iij.

¶ An emuli admittantur ad accusandũ vi/ de. ij. q. vj. decreto.

¶ An subditus possit accusare platũ de simo nia vel ipse puniri monitiõe nõ pmissa vide j. q. vij. recõiunctis. j. q. iij. c. ex multis de ac cusa. mquisitionis.

¶ An ille qui iurauit se nõ accusaturꝝ possit postea mutata volũtate accusare vel denũcia re nõ. de accu. penes de iur iur. quẽ admodũ glo. et Bar. ĩ. l. si maritus. ¶. si negauerit. ff. d adul. xxij. q. iij. si illici glo. adde qd me. cã ad audiẽtiã de ogna. spũali tua nos. xij. di. nerui testiculoꝝ.

¶ An quis possit accusari de crimĩe d quo se mel egit penitentiaz nõ. glo. xxxiij. q. ij. ad/ monere. xxiij. q. iij. si illic de temp. ord. c. fi. xxvj. q. v. quicũqs. ij. q. v. memiã et. c. habet vbi distinguit ĩter crimen publicũ et priua/ tum adde. ff. de fur. l. qui ea mente. vj. q. j. q crimẽ de diuoꝝ. gaudemus de accu. c. accusa/ sti et. c. super his.

¶ An iura loquentia ĩ accusatiõe habeãt lo cum ĩ denũciatione Jo. an. ĩ addi. Spe. ĩ ti. de denũc. ¶. j. qd nõ. p statutis.

¶ An iura loquẽtia ĩ accusatõibꝰ habeãt lo cum in mquisitionibꝰ Jo. an. ĩ. c. frequens de resti. spo. li. vj. et quid ecõtra vide glo. ĩ. c. j. fidei fauoꝝem de here. li. vj.

¶ Qui desistit ab accusatõe ciuili non admit titur ad crimialem super eodem facto Bar. ĩ. l. qui destitit. ff. ad turpill.

¶ Vsqs ad quod tempus licz desistere ab ac cusatione sine pena Bar. ĩ. l. quesitũ. ff. ad tur pil. ad materiam adde no. de acc. lz de col. de tegen. c. j. et. v. q. vj. epiphanium. ij. q. j. p/ hibentur.

¶ An clericus possit repelli ab accusatiõe lai ci si contra eũ egit ciuiliter glo. sentit qd non est crimẽ nõ inferens penã mortis. xxij. q. iij maximianus alias secus vt Jnn. nõ. de hom. postulasti et. c. tua. adde tex. xxij. q. v. vnuz solũ doct. ne cle. vel mo. sẽtentiã nõ. Jmo. de accu. cum. p. manconella.

¶ Accusari pt de crimine qs vsqs ad centum annos scdm cano. Jo. an. de proba. licz sup glo. ij. Archidi. xj. q. iij. presbyteri adde qd scdm ius ciule videt termiꝰ. xx. annoꝝum vt C. de fab. l. querela fallit tñ ĩ casibꝰ ibi nõ.

¶ An accusatio icepta viuente reo possit pꝰ eius mortem otinuari Bar. ĩ. l. in senatus. ¶. si pter. ff. ad turpil. adde imsti. de pe. et tẽp. ac. ¶. non omes et ĩ. ¶ penales.

¶ An vnica sẽtentia possit absolui accusatus et accusans de calumnia condẽnari vide Bar. in. l. athletas. ff. de his q no. infa. ¶. j.

¶ An si accusatoꝝ renũciauit proceꝑsui possit ex eadẽ instantia iudex officio suo procedere Bar. ĩ. l. si maritus. ¶. si negauerint. ff. de adul. et in. l. j. ¶. fi. ff. de questi.

¶ An in eodez libello possint accusari falsi te stes et is qui eos produxit Bar. inqt qd sic in. l. nihil. ff. de adul. adde quod nõ. glo. ij. q. j. prohibẽtur. lxxxj. di. maximianꝰ ĩ qbꝰ tra/ ctatur an plures possint simul in eodẽ libello accusari de quo vide qd dicam. j.

¶ An accusãs ad instigatioz alteriꝰ excuset a pena calum. vide nõ. ĩ. l. athletas. ¶. calũnia toꝝ. ff. de his qui no. infa.

¶ An q non potest accusare ĩ cã crimĩali pos sit esse ibi testis de cõsan. et affi. c. j. Jmo. ĩ. c. fi. qui ma. accu. pos. glo. iij. q. iij. ĩ sũma.

¶ An ĩ accusatione requirat monitio glo. ꝛ doct. de accu. c. ij. de simo. licz hely. ĩ glo. ij. q. vij. si quis ergo Spe. ĩ ti. de ꝑa. iudi. ¶. j. ver. itẽ circa partes glo. ij. q. vij. accusatio ij. q. vij. pscripta.

¶ An accusatione pendẽte quis possit ꝓmo ueri doct. de accu. omipotẽs Arch. lxxxj. di. tantis Daniel vide in. l. reus delatus. ff. d mu. et ho. de materia ĩ. c. accedẽs de accu. et ĩ. c. accu satũ de simo. in quibꝰ videt probari qd accu/ satus de crimine etiã anteqz probetur vel ꝓ/ nuncietur illud commisisse pendente accusa/ tione non admittitur ad honoꝝes quod ẽ ve/ rum qñ propter solam accusationẽ accãt ẽ infamis apud bonos et graues viros alias secus dictum est singulare Hostiensis et Jo. an. ĩ. c. memimus de accu. quod no. quia ita consuluit.

¶ An pendẽte accãtõne possit qs admĩstrare vide. viij. q. iij. nonne et qd nõ. glo. imsti. de susti. ¶. siquis autem.

¶ An clericus debeat habere expensas ab epõ cũ euz accusat vide de accu. c. ex parte glo, et Archi. ij. q. vij. c. siquis nos Spe. ĩ ti. de iquisitio. ¶. fi. v. quid de clericoꝝ.

¶ An et quando clericus admittatur ad ac/ cusandum clericum nõ. glo. ij. q. vij. in sum/ ma et. c. siquis ver. ex his.

¶ An monachus vel vxoꝝ accusantes abba/ tem vel maritum debeant habere expensas vi de de accu. ex pte et. c. cũ olim.

¶ An monachus admittitur ad accusationẽ abbatis vide glo. ij. q. vij. cũ pastoꝝis q dic eo casu nõ requiri licentiã abbatis.

¶ An plures accusatoꝝes admittantur simul contra vnum glo. et doctoꝝes in. c. j. de co:lu:

dete·ī glo·ij.q·j·ī pmis ī glo·ī ver·acusato
res/Jmo·ī·c·sup his de accu·ī glo.sua q̄ mi
pit a promotōne glo·i·c·cupiētes·Ç si vo ī v·
duo de elec·i·vj·Jmo·de accu·cū olim ī ver·
idoneus glo·et Jmo·de pur·ca·quotl·et·c·
dilect9/Archid·ij·q.iij·euphemū.v·q·vj·
epiphanium v·p archi·Bar·ī·l·iij·m·Ç si plu
res ff·de sepul·vio·z m·l·si plures ff·de accu·
glo·et doct·de elect·cū dilectus glo·ij·q.v
habet glo·de temp.ordi·c·fi·glo·xvij·q.iiij·
reū/Spec.de accu·Çj·v·quid si vulneraſti
ad de gl·C·de accu·l·si accusatorib⁹ et ibi Cy.
¶An p̄esumatur q̄ accusatio malo animo
fiat vide.ij.q·vij·siqs episcopus vbi gl.vj
q·j·si omnia.
¶Accusator desistēs ab accātione nō potest
postea de eodē facto agere ciuiliter nō·m·l·
quesitum·ff·ad turpill·misi forte impetraue
rit generalē abolitionem de accu·licet·
¶Accusatio publica nō competit pro priua
tis delictis etiā si agatur crimialiter nō·ff·de
priua.delict·l·j·
¶Ad remotionem p̄lati agitur p viam ac
cusationis non p viam actionis ciuilis doct.
et G·de elect.q̄relam et doct·de offi·custo·
ī·c·j·glo·de iurtur.q̄relam ī glo.fi.Archi·ij·
q·vij·sicut·xvij·di·c·nec licuit glo·sup ver·
mo dus·ij.q·j·in prinnis·
¶An corā diuersis iudicibus possint accusari
vulnerans et defēdens nō·Bal·x.col·de otro
feu·ap·pa.cu.ter.ī fi.
¶Si plures sint accusati an possit sententia
ferri otra vnum et suspendi otra alios/Bar·
in·l·de vno quocq·ff·de re iudi·facit·de accu·
ad petitionem de re iudi·cum·i·et·a.
¶An offendens vel lędēs sacerdotem aut rē
sacram possit ab omib⁹ accāri nō·j·di.ius pu
blicum ī glo·
¶Quando aliquis accusatur ex delicto cuiꝰ
pena augef ratione qualitatis quę q̄litas nō
probatur an possit itez accāri sine qualitate
Bar to·m·l·qui seruum Ç si tibi commenda
uero·ff·de ac·z ob·melius m·l·denunciasse·Ç·
quid tamen·ff·de adul·
¶Si post tempus datū ad accāndū fiat ac
cusatio et non exāpiatur valet iudiciū Bart·
in·l·j·Ç accusationem·ff·ad turp·
¶Si ignoratur nomen accusati an procedi
possit in accusatōe nō·glo·ij·q·viij.libello
¶An si pendēte accusatiōe accātor bāniatur
possit nihilominꝰ audiri stāte statuto q̄ re
pellantur bāniti ab agendo et accāndo Bar·ī
·l·vranius·Çj·ff·de fideiusso.et ī·l·deferre·ff·
de iur·fis.et ī·l·is qui reus·Çj·ff·d pub·iu·
¶Quilibz de populo pt accusare quando de
lictum non respicit certam psonam sicut est
portare arma vel blasphemare deū Bar.in·l·
quod senatus ff·de miur·et in·l·s·ff·de pub·
tud·et in·l·j·ff·de iure fis.
¶Quando et qualiter nomen accusati dica
tur receptum inter reos Bar·in·l·is qui reus
·ff·de pub iud.glo·ij.q·viij·p scripta Spe·
in ti·de accu·Çj·
¶Iudex debet esse cautus vt faciat dari sibi li
centiaz ab accusatore z accusato vt possit p̄
cedere ī eoꝝ absentia Bar·ī·l·is qui reus·Çj
·ff·de pub·iud·et ī·l·inter eo.ti·
¶An post absolutionem vel purgationem
possit quis iterato accusari not·de purg·ca·
ex tuarum·
¶An in casibus in quib⁹ mortuus potest ac
cusari requiratur inscriptio vide glo.xxiij q
ij·si forte alias incipit sane el·ij·
¶Si accusator posuerit diem crimimis in li
bello licet non artaretur si tū non probat de
lictum eo die commissum non pt̄ sequi con
demnatio Bar·ī·l·is qui reus·Çj·ff·d pu·iu·
¶Si reus accusatus vel accusans morial ante
sententiam an perimatur iudicium vel instā
tia/Bart·in·l·libellorum·Çfi·ff·de accu·
¶An infamis repellat ab accāndo vide Bar·
in·l·qui accusare Çj·ff·de accu·
¶Si non valens accusare admittitur nec 5
eum excipitur valet iudicium/Bar·in·l·hos
accāre Ç lege iul·ff·de accu·et e·ti·l·si plures
Bart·in·l·j·Ç accusationem·ff·ad turpill·Jo·
an·in·c·j·de accusa·vbi vide·
¶An semel accusatus de delicto possit iterū
accusari adiecta certa qualitate que fuit o
missa in primo vide Bar.in·l·senatus·ff·de
accusa.et in·l·denunciasse Ç quid tamen·ff·
de adul·
¶An quis possit simul accusari de pluribus
crimimibus nō·glo·ij·q·vij·lator et·iij·q·x·
placuit Adde quod dicam·ī·
¶An instantia accusationis criminalis trās
eat in heredes accusatoris/Bart·in·l·diui fra
tres·ff·de accu·no·in·c·fi·de sepul·et in·c·ī lit
teris de rapto·
¶Si forma procedendi non seruatur in ac
cusatione et tamen de delicto constat ex con
fessione accusati an possit sequi condemnatō
not·Bartolus in·l·si confessus·ff·de custo·et
exhi·reo·
¶Accusatio vel actio criminalis dicit ciui
liter moueri quādo pena veīt applicanda pti
fecus si fisco misti·de miur·Ç in summa vbi
glo.et no·in·c·j·de testi, li·vj·et in·c·testimo
nium eo.ti·Jmo·de accu·qualiter el·ij·q̄n
qs p̄uatur iure q̄sito ī beneficio p glo.de ele.
cupiētes·Çsi vo li·vj·Jmo·de p̄b·gue ī gl.
magna de simo·per tuas el·j·ad fi.dñi de re·
cluſiōe·xxiiij·iij·q·vj.ℏ quippe ī glo·Jnn·
de accu·c·q̄liter et q̄n el·ij·
¶An prius debeat citari reus q̄z accusator se
inscribat ad penam talionis doctores in·c·

ſ·et·c·licz hely· de ſimo·

¶An accuſatus de hoiadio negans ſe feciſſe ſi cõuincat̃ et poſtea dicat ſe feciſſe ad ſui defenſionem ſit audiendus vide Jo.an·i·c·nullus pluribꝫ de re·iur̃·li·vj·

¶An falſo accuſatus poſſit et debeat accuſãti remittere vide p s·Tho.i ſcda ſcde·q·lxviij vbi etiam tractat an accuſatuſ negans veritatem in iudicio peccet mortaliter·

¶An accuſator ſe iſcribere debeat et quibuſ caſibꝫ nõ tenetur nõ·C·q̃ acca.nõ poſ·l· qui crimen et ibi Cy·glo·i·l·ij.C·de fi·mſtru·C·de accu·l·fi·Bar·i·l·ſicut ff·de accu vide de accuſa.ſup hiſ glo·ij·q·viij.i ſũma Hoſtı.i ſũma de accu·¶ q̃liter vbi plene·

¶Ab accuſatõe nõ pt̃ repellere epũs q̃ſ p̃us toleraut·ij·q·vij·¶ i hoc.iij·q·vlt·ſiquis ei ex familiaribꝫ de accu·nulli·

¶Si pendẽte inq̃ſitione ſup crimĩe ſupueniat accuſator p̃ferat̃ accuſatio tanq̃z via ordiaria i inq̃ſitõi q̃ eſt via extraordiaria ꝫm Hoſ· de accu·accedẽs qđ eſt rex añ ſniaz ꝫm Dy· quia ꝯ nõ·i regula factũ legitie li·vj·et nullo fortius ſi ſupueniat antẽ inq̃ſitõz ichoatam vt nõ·Jmo·et Jo·an·in·c·ſup litteriſ in glo·magna de reſcrip·ver·q̃rit·

¶An pater poſſit accuſare filiũ Bar·i·l·ij·ff· ad·l·coꝛ.de ſica·q̃d ecõtra vide·ij·q·vij·q̃ren

¶An pt9m oꝛtẽ poſſit accuſari ·dũ i gl· notorie criꝰus nõ·gl·xxiij·di.quoꝛũdã gl· i·c·neq̃z apud·lxxxviij·di·

¶An adiectio vel detractio q̃litatis faciat videri mutatam accuſatõz nõ·Bar·i·l·denũciaſſe·¶ quid tũ·ff de adul·

¶An accuſator ꝓbans per vnũ teſtem exciſet̃ a pena taliõis nõ·doc·ꝺ accu·cũ dilecti

¶Que pſone admittant̃ ad accuſãduz et q̃ nõ vide·ij·q·j· ꝓhibẽt̃ glo·ea· cauſa·q·vij pagani et·c·ipſi apoſtoli·iij·q·iij· ſiquis a ſuo et.C·qui ac.nõ poſ·i rubro et nigro addẽ qđ dixi ſup̃ et de accu·c·j, et·c·nulli et·ff· de accuſa·l·qui accuſare·

¶An vnus poſſit plures ſimul accuſare vide ij·q·j·prohibẽt̃·lxxxj.di·maximianꝰ oſ· de pur·vul·c·ij·Bar·i·l·hos accuſare ff·de acc· add̃e quod nõ·glo·i·l·j·C.ſi reuſ vel accuſamoꝛ.fue.et ibi Cy·

¶Accuſari dicit̃ matrimonium q̃n agit̃ ad ſeparatiõnẽ ꝓpter conſãguinitatem tex. et ibi doct·i·c·ſeries et·c·cũ i tua de teſtı.gl.et Archi·xxiiij·q·vj·c·j·Jo·an·q̃ ma·accu.poſ.c·ij glo·iiij·q.iiij.m ſumma faciunt nõ·m·c·tue de procur·

¶An is cũ q̃ diſpenſatũ eſt ſup crimĩe poſſit pro illo poſtea accuſari gl·i·c·ij·de ſchiſma·

¶An liceat accuſato dare pecuniaz accuſanti glo·ij·q·j·prohibẽt̃ fac de ſimo·c·dilectus·

¶An deficiens i accuſatione puniatur pena taliõis gl·ij·q·iij·calũniatoꝛ doc.de heret· excommuĩcamus el·ij·

¶An accuſatoꝛ reaccuſari poſſit de alio crimme vide glo·xxxij·q·vj·c·j·plene p Bart· in·l·is qui reus ff·de publicis iudi·Cy·i·l·j· C·qui accu·nõ poſ.& pe·in ti·de accu··¶ ij· videndũ ver.et nõ·q̃ accãtuſ et ibi Jo·an·

¶An accuſatoꝛ puniat̃ pena taliõis i p̃ma inſtantia vel requirat̃ nouũ iudiciũ vide gl· j·di.c·j·glo·ij·q·iij·¶ nec tandũ·

¶Accuſator p̃ſumit̃ inimicus accuſati et aĩ coꝛũ eius tex·et ibi doc.i·c·freq̃ẽſ de reſtitſpo·li·vj·de accu·cũ·p.et·c·cũ opoꝛteat·

¶An ꝓhibitus accuſare poſſit coadunare iudicem ꝓcedẽtem ex officio Arch·q̃ ſic i·c·inſdemnitatibꝫ i p̀n·de elect·li·vj·

¶Si accuſatus reſpondet ſe nõ eſſe culpabilem an ſit ſufficiẽſ reſponſio Bart·dicit q̃ non in·l·j·¶ accuſationẽ·ff·ad turpill·

¶An accuſatoꝛe repulſo ꝓpter ihabilitatem poſſit iudex ſup eodẽ crimĩe procedere ex officio vide·xxiij·q·iij·c·j·in glo·fi·Archi·ij· q·vij·ſiquis i fi·add̃e qđ nõ Bal·i·l·libelloꝝ ·¶ fi·ff·de accu·

¶An vnus poſſit eundẽ accuſare de pluribus crimibꝫ glo·mſti·de pub·iudi·i p̀n·

¶An accuſãs libidie vidicte repellatur ab accuſãdo Jmo·de elect·dudum i glo·quod electionis i fi·tex·et ibi Archi·ij·q·vij·ſiquis ſũt in dubio an p̃ſumatur ob muidiã vel vindictam nõ·glo·ij·q·vj·decreto.add̃e ꝙ dixi ſupra·

¶An accuſatoꝛe exiſtente inhabili z accuſato non valente conuinci ex defectu probationis veniat reus abſoluendus diffinitiue vel tãtũ ab obſeruatõe iudicij vide glo·v·q·vj· epiphanium·

¶In accuſatione debꝫ apparere dies ꝓducti onis accuſationis nõ·Bar·i extrauag. ad repri·circa fi.et i·l·libelloꝝ·ff·de accu·

¶Judex ex officio ſuo poteſt requirere defẽſiones pro accuſato Bart·i·l·ſi nõ defẽdant̃·ff· de pe·et i·l·j·i fi··ff·de queſti·

¶An contra iconꝛigibilem poſſit procedi ſiñ accuſatione vide Jmo·de offi·cuſt·c·j·Archi· xvij·di·nec licuit·

¶An liceat accuſato appellare vide s. Tho· ſcda ſecũde·q·lxviij·ꝑ cuiuſ doctrina bene facit·ij·q·vj·quicunq̃ tractat etiam ibidez s· Tho·an liceat accuſato ſeu damnato p9moꝛtem ſe defendere ad primum facit·l·additoſ C·de app·

¶Accuſator nõ p̃ſumitur legitimus niſi ꝓbetur de accu·c·j·quod eſt verum quando eſt ignotus vt·ij·q·vij·querendũ·

¶Accuſator repellitur etiam propter inimicicias oꝛtas in cauſa ciuili nõ·de reſtı.ſp oli· item cum quis·

¶An pendẽte accusatione sup crimĩe ō ali⸗
quẽ possit epus cũ illo dispensare nō. de cle.
ex meis. c. clerici adde qđ dixi ş.
¶An accusator qui se exp̃sse nō inscribit ad
penã taliomis ꝓcedẽdo ad vlteriora videaĸ ta
cite se inscribere Archidi. iiij. q. iiij. iscꝑtio.
¶An accusatus debeat absolui p ꝯtumaciaz
accusatoris acĉatore ꝑus nō vocato vide Ar
chidi. iiij. q. v. c. j. in fine.
¶An valeat ꝓcessus si accãtor nō iscꝑsit se
ad pn̄ãm taliōis / vide gl. iiij. q. iiij. c. iscriptō
vide Bal. i. l. fi. C. de accusa.
¶An de damno dato possit qs crimĩaliter
accusari nō. Bar. i. l. j. ff. de iur. fis.
¶An restrictio iuris accusãdi ad certas pso
nas desinat esse iudiciũ publicũ. nō. Bar. in
. l. j. ff. de pub. iudi.
¶An filij spurij et icestuosi aut alias ex dã⸗
nato coitu nati admittant ad accusandum de
morte patris vel matris vide Bart. i. l. ij. ff. de
accusa. vbi etiã tractat an vxor possit accu⸗
sare de morte mariti.
¶An sindicus possit accusare noĩe vniuersi
tatis nō. Bar. i. l. ij. ¶. fi. i fi. ff. de accu.
¶An quicũqz repellit a testificando repella
tur ab accusãdo. l. q accusare et. l. q iudicio. ff.
de ap. et i. l. ij. ¶. j. ff. de accu. p Bar.
¶An si plures accuseĸ vno libello vel vnus ō
pluribꝰ delictis dicaĸ vna accusatio vel plu⸗
res / vide Barto. i. l. libellorꝫ. ¶. fz et si aliud ff. de
accusa. vide Bal. in. l. si familia. ff. de iurisdi.
om. iudi.
¶An desinẽte vel mortuo accusatore tñ seat
instantia i aliũ q velit reũ accusare Bar. i d. l.
libellorꝫ. ¶. fi.
¶An ꝓducens falsaz accusationem teneaĸ
leg̃. cornel. de falsis Bart. i. l. siqs obrepserit
. ff. ad. l. cor. de fal.
¶An plures accusatores possint cõstituere
vnũ ꝓuratorẽ ad accusãdũ / Bar. tenet q sic
in. l. si plures. ff. de accu.
¶On̄ quis accusaĸ bis de eodẽ crie ⁊ aliter de
signaĸ locus i vna accusatõe q̃z in alia vel qñ
quis accusaĸ pluries de delicto reiterabili qđ
iuris vide Bar. i. l. senatus. ff. de accusa.
¶Oꝫ sint ptes iudicis qñ est accusatus ali
quis et accusator nō comparet vide Bar. in. l.
inter accusatorẽ. ff. de pub. iudi.
¶In libello accusatorio debz accusator spe⸗
cificare locum commissi crimĩis saltem per
duos confines nisi sua demonstratione certꝰ
esset vt nō. Barto. in. l. libellorum. ff. de accu.
adde quod in simili no. in. l. si preses. ff. đ pe⸗
nis.
¶An procedat accusatio in qua fit mẽtio de
maleficio commisso in castro et nulla fit mẽ
tio exp̃ssa de comitatu vel territorio i quo di⸗
ctum castrum vel villa residet / Bar. in. l. qz
conditio. ff. de condi. et demonst. i. ¶. fi.
¶An quis possit pro alio criminaliter accu⸗
sare nō. doct. i. l. polla. C. de his q. vt idig.
¶An i crimine lęse maiestatis ꝓcedat accu
satio licet mepta Bar. i extrauag. ad repri⸗
men. i verbo per accusationem.
¶Accusatus de homicidio coram iudice secu
lari ⁊ allegãs se clericum si producit litteras
pape in quibꝰ appellatur clericus an hoc suf
ficiat vt remittatur ad iudicem ecclesiasticũ
Jo. an. i regula nō licet li. vj.
¶An accusatio tollatur per inquisitõez sup
venientem quãdo tendũt ad diuersos fines /
Jnno. tenet q sic i. c. cum dilectus de pur. ca.
glo. i. l. ij. ¶. si publico. ff. de adul.
¶Non pt̃ quis de ꝑuato crimĩe illũ accusa⸗
re qui prius fuit contentus satisfacere nō. In
nocen. de pur. ca. c. cũ dilectus vide i. l. licet. ¶.
possumus. ff. nau. cau. sta. inst. si qua. pau
fe. di. ¶. fi. facit. l. sed si vnus. ¶. si ante iudicez
. ff. de iniur.
¶Accusatus de crimĩe debz detrudi i carce⸗
rem idẽ si veniat torquendus idẽ si nō pt̃ da⸗
re fideiussores fallit i muliere vt. C. de cust.
re. l. j. et aut. ibi posita et ibi Bal.
¶An accusatus de homicidio qui negat se il⸗
lud commisisse et alũ nomĩat qui commisit
videaĸ illũ accusare dic q non vt. C. de delato
. l. nulla li. x. quo d no.
¶Si accusatus de delicto et bãnitus postea
capiatur non debz illico puniri seu condẽnari
ꝛ iudex debz facere eum confiteri delictũ / vđ
Di. et Bar. i. l. diuus. ff. de custo. reo. i. j. col.
¶Accusatus debz purgare suam contumaci
am vel innocentiam etiam postq̃z accusatori
impositum est silentium vide de accu. vemẽs
¶An accusatus de crimĩe possit postea de⸗
nunciari ad penitentiã agendaz vide de pur.
ca. cum dilectus.
¶Accusans aliquem de crimĩe de quo po⸗
test accãri ciuiliter et crimialiter potest ipsũ
coram diuersis iudicibus simul et semel accu
sare tex. in. l. tam colatores. C. de re milita.
libro. xij.
¶Si accusatus de aliquo crimĩe dicat se il⸗
lud commisisse ad sui defensionem illud pro
bare tenetur / ita dicit Alberi. l. qui contra. C
de inoff. nup.
¶Accusator qui obmisit se sb̃scribere ad pe
nam taliomis in causa principali potest se sb̃
scribere ad penam taliomis in causa appella⸗
tioĩs dictũ est Bal. in. l. per hanc. C. de tẽp.
app. in. viij. col. in fi.
¶Accusans aliquem de homicidio et produ
cens testes qui reprobantur non ratione di⸗
cti sed ratione persone non debz condemna⸗
ri ad penam taliomis dictum est spec. in ti. đ
calumni. in fine / Baldus in auten. genera⸗

liter·C. de epi. et cleri·in v' col· in fi·
¶ In accãtoribo marime requirẽda est vitas xxvij·di· quia sũt fãc·l·fi·C·de ꝓba·
¶ Accãre alioꝝ crimia ex caritate melius est q̃z illa celaꝛ̃·v·q·v· non osculatur·
¶ Accãr̃ sacerdotes null9 dẽt ñ p9 eos monuerit alias excoicabr̃ ij·q·vij· accãtio quoq; et·c·si quis erga ep̃um
¶ Accusator de ꝓuatione cõuictus nõ potest alium amplius accusare ij·q·ij·¶ accusator·
¶ Subditi qui accãndo bonorum prelatoꝝ uitam lacerãt cõuicti fiũt infames ij·q·vij· qui nec regiminis·
¶ Clericus accusans calumniose episcopum est infamis nec debet audiri ij·q·iij·cleric9
¶ Accusator deficiẽs in ꝓbatiõe punit̃ pena talionis ij·q·ij. calũniatõ z efficit̃ ifamis ea ca·z q·c· q̃ autẽ pena et coione ꝓuat̃ ea· ca·z qõne si quis ep̃um z·c·euthemũ et q̃ p peccuniã accusatiõez dẽserit incurrit ifamiã ij·q·ij· ·¶ notandũ ad mãm fãc ij·q·x·si accusatoꝝ adde Cy··i·l·qui crimen C·qui accu·non pos· gl·in·l·fi·C·de accu·vbi vide qua pena puniat̃ accusator succumbẽs vel non ꝓsequens·
¶ Epõ alium accusanti sine ꝓbatiõe non credit̃ vj·q·ij·placuit·
¶ Serui nõ possunt accusare dnõs suos iij· q·v. nullus seruus.
¶ Accusare non possunt alios qui nõ sũt recte fidei vel qui alias sũt viles persõe ij·q·vij· querendũ et·c·alieni erroris et·c·non potest z·c·pagani hr̃ticus·n. hr̃ticum et paganum accusare potest ij·q·vij·¶ in hoc capitulo
¶ Qui ad magos z sortilegos accedũt nõ pñt alios accusare ij·q·viij·q̃sq; ille·
¶ Excoicat9 non põt alios accãre iij·q·iiij· nullus et·c·omnes·
¶ Accãti alios accãre nõ pñt nisi p9 ostẽdermt se innocẽtes iij·q·xj· negãda z·c·nõ ẽ cre
¶ Accãre nõ põt alios ꝺ aliq̃ crimie ⁊ ꝺndũ qui illud de se confessus fuit nisi sit crimen lese maiestatis xv·q·ij·nemini·
¶ Seruus factus liber p collegiũ vel vniuersitatem accãre non põt vniuersitatẽ vel collegium·põt tñ accãre singulos ꝺ vniuersitate vel collegio xij·q·ij·¶ qui maũmittitur
¶ Nullus põt absens p scripturã alũ accãre sed tantum viua voce ij.q·viij·c· per scripta et ·¶· stephanus papa gl·v·q·vj·epiphaniũ fallit in quibusdam casibus de quib9 iiij·q· iiij·nullus introducatur·
¶ Qui sacrdos non est sacerdotem accusare non potest ij·q·vij·ipi apostoli et·c·testes et ·c·sacerdotes.
¶ Subditi licet criminosi accusaẽ possunt superiores suos si errant et a fide deuiant ij·q· vij.¶ opponitur huic·
¶ Quare stipendiarius accusaẽ nõ potest vi de ij·q·j· prohibentur
¶ Absolutus ab obseruatione iudicij potest iterum accusari glo·v·q·vj·epiphaniũ
¶ Qui depoũit falsũ repellitur ab accusando licet nõ sit infamis ij·q·j· ꝓhibentur in glo·
¶ Ad accusatioẽz epoꝝ nullus admittit̃ nec clericus nec laycus nisi prius conditio ꝓsone eoꝝ ꝓbata fuerit ij·q·vij·clericos aut laycos
¶ Clerici suos prelatos dẽnt accusare apud sedez apostolicã ij·q·vij·q̃ propt̃ et·c·siquid in ecclesia·
¶ Clerici extra suam ꝓuinciam accusari non debent iij·q·vj· neminem exhiberi·
¶ An mulier accusare possit sacrdotem vide xv·q·iij·¶ cum autem·
¶ Quilibet accusare potest prelatũ qui peccma puerit iudiciũ ij·q·vij·sciant cuncti et qui errat in fide xv·q·iij·sane·
¶ Qui in accusatione plura deduxit si vult ꝺ sistere debet singuloꝝ abolitõnem petere ij· q·iij·¶ plura·
¶ Accusatiõis abolitio penaz remittit sed nõ tollit infamiam ij·q·iij·¶ abolitio
¶ Qui possunt accusare de crimine lese maiestatis possunt etiam de crimine simonie·vj· ·q·j·¶ porro·
¶ Iudex qui cognoscit reum criminosum et nihil ommus inter ipsũ z accusatorem conpositionem facit incurrit cum accusatoꝛ̃ notam infamie ij·q·iij·c·si quem et·¶· notandum·
¶ Accusatus qui accusatorem corrumpit habetur ꝓ conuicto ij·q·iij·¶ in ommbo
¶ Accusatus deficiẽtibo ꝓbationibo non cogitur ad purgationem ij·q·iij·deficientibus q̃ꝺ limita nisi contra eum laboret publica infamia de quo plene in toto ti·de pur·cão·vi· q·iiij·actor
¶ Accusatus nõ cogitur venire ad iudicium nisi in scriptis et congruo spacio sit citatus et si aliter p̃sens fuerit respondere non cogitur v·q·j·vocatõ et·c·si primates
¶ Accusatus episcopus debet a synodo audiri et iudicari v·q·iij nullus episcopus et·c· duodecim.
¶ Accusatus episcopus ad sedem apostolicã citatus inde recedere non debet nisi purgatus et apostolicis lr̃is munitus·viij·q·v·qlibet
¶ An sit necesse q̃ in quolibet crimine accusator se p̃sentet et reũ contuãciã accuset Bar· in·l·inter accusatorem·ff·de pub·iudi·vbi vi de quid facere dẽt iudex reo non comparente
¶ An sindicus possit accusaẽ Di·q̃ non Bar· contra in·l·ij·ff·de accu·adde q̃ dixi·s·
¶ Subditi de rigore nõ possũt accusare suos p̃latos sed tantum ex pmissiõe·ij·q·vij nisi incompetenter et·¶· ex his ommbns·
¶ An qlibet possit accusare de delictis priuatis vide·ff·de priua·deli·l·fi·ff·de popu·

ac super ꝓuita ff. de iure fis. l. j.

¶ An accãtio possit peĩté Cy. ĩ. l. fi C. ð acu. Ci. ĩ. l. ij C. ð erbi. re. Bá. ĩ. l. athletꝰ. ff. ð fal. ⁊ ð symo licet ĩ gl. pe. Hosti. ĩ sũma ð calũ. Ꝯ. q̃lr. Jtẽ si renũciat liti q̃ pena puniat vide C. qui accu. nõ pos. l. si ea et m. l. accusaciõz.

¶ An si accãtor nõ ꝓsequat possit iudex producere testes pro se Cy. ꝙ sic m. l. ij. C. ð abolì. Bar. contra m. l. qui accusare. C. de edendo Spe. m ti. de accu Ꝯ. q̃nto tractãdũ est

¶ An accãtor desistens ãte lit. cont. incidat in turpil. no. gl. et Ci. in. l. j. C. ad turp. Bar. in. l. q̃itum ff. eo. Spe. ti. de accu Ꝯ. quinto ꝑ. si aũt lit. cont. rẽ. et ibi Joh. and.

¶ Accãtor debet custodiri sic̃ accusatus no. Ci. in. l. fi C. de accu. in prin.

¶ An accusanti aliquẽ de falsa moneta statuat ꝑmiũ no. in. l. siquis nummũ C. de fal. moneta.

Accusatus debet ꝓsequi appellatiõẽ vt no. Bar. in. l. j. in fi. ff. ad turpil.

¶ An accusatio tollat inquisitionẽ. C. in. l. ea q̃dez C. de accu. in vlt. qõ. Bar ĩ. l. si maritus la. i. Ꝯ. j. ff. de adul. Di. in regula factuz legittiẽ li. vj. Jo. an. ĩ addi. Spe. de inquisitione Ꝯ. nunc tractemus ꝑ. porro.

¶ Per accusatóz non pdit̃ successio ff. vnde cogna. l. cognatus.

¶ An reus possit accusare correũ eiusdẽ crimimis glo. in. l. repetita. ff. defi. instru. C. de accu. l. fi. Spe in ti. de accusatõe ꝑ. itẽ repelitur. et ꝑ. se

¶ An accusans aliquẽ de pluribz crimimbz si non probat in vno audiat̃ ĩ alijs vide ij. q. ijj. in glo. sũme et per totum.

¶ An pupillꝰ vel adultus possit accusaẽ gl. no. et Ci. in. l. ij. qui accu. non poss. Bar. in. l. ij. Ꝯ. pupillus ff. ð accu. Spe. ð accu. Ꝯ. itẽ excipit̃ quod est pupillus.

¶ An aũt tutor possit accusare noiẽ pupilli no. in d. l. ij. ff. de accu.

¶ An is qui semel desistit ab accusatione possit itez accusare nõ. C. qui accu. non poss. l. accusationem et ibi Cj. Bar. in. l. si maritꝰ. Ꝯ. si negauerit. ff. de adul. et. ff. de sepul. viol. l. pretor. Ꝯ. si is gl. in. c. licet et. c. veniens ð accu Spe in ti. de accusatore ꝑ. item quod semel

¶ An ille qui conuuctim accusauit possit seꝑatim accusare. Bar. in. l. in eum in fi. ff. de accu.

¶ Accãtus absens habet .xxx. dies ad rem familiarem ꝺ̃ mandam Cy. C. de exhibi. re. l. ij. Spec. m ti. de acu. Ꝯ. j. ꝑ. qualiter

¶ An otra accusatuz de maleficio in loco vbi dliquit possit iterũ procedi ĩ loco origis sue no. Bá. i. l. sepulcri violati actõ. ff. ð sepl. uio

¶ An stet̃ cõfessioi accusati vt statim puniatur no. C. ð custod. reo. l. si quis in ea et ibi Cy. Spe. ti. de accu. Ꝯ. i. ꝑ. deinde

¶ An accusatore renunciante vel transigente habeat̃ ꝓ confesso ñ. Bar. in. l. si maritus. Ꝯ. si negauerit. ff. de adult.

¶ Habitans cum immicis nõ est legitimꝰ accusator de accu. repellãt̃

¶ An accusatus de pcussiõe cum sanguinis effusione vel alia qualitate debeat condẽnari illa qualitate non ꝓbata Cy. in. l. ij. C. ð ꝓbacio. Jo. an. ĩ addi. Spe. de accu. super Rica Bar. in. l. denuntiasse. Ꝯ. quid tñ. ff. de adult.

¶ An quis possit diuersis legibz accusari vide Bar. in. l. senatus. ff. de accu.

¶ Jterdum appellatiõe accusationis venit actio vt in aut. vt omnes obe. iudi. Ꝯ. si vero

¶ Accusatus ĩterdum acipit̃ ꝓ infamato ꝑ. q. vj. epiphaniũ in glo. j.

¶ Accusationis effectus est depositõ mḡsicis ab administratiõe remotio denunciatio num pẽitentia vel correctio vel institutionis vel consecrationis exclusio de accu. super his

¶ Si accusator nõ compareat in termino citationis postea non audit̃ de accu. liz ĩ gl. j.

¶ An debeat esse equalitas inter accusatum et accusantem vide iij. q. iij. nullus

¶ Accusatꝰ ⁊ absolutus nõ põt de eodẽ crimine itez accusari fallit ĩ duobz casibz vide gl. ij. q. iij. habet hoc propriũ de elec. cũ dilectꝰ in glo. pẽul. de accu. de his et ẽ qõ Bar. Brix. que incipit aliquis fuit de crimine

¶ Si accusatori obijcit̃ exceptõ spoliationis ante omnia spoliatus est restituendus ij. q. j. Ꝯ. patet nõ. ij. q. iij. super cã in glo. j.

¶ An accusari vel denunciari possit crimẽ nõ duz comissuz vide de despon. ipu. ad dissoluendum xxij. q. v. hoc ꝑ de spon. ex litteris

¶ Quo tp̃e presuitur quis ab accãtione velle recedere ij. q. iij. Ꝯ. destitisse in glo.

¶ De accusatione crimimis ptus suppoiti vide de pem. et remissi. officij.

¶ Accusatus potest petere qð sibi debet̃ ⁊ ab eodem peti qð debet de elec. querelam in gl. secunda.

¶ Ab accusatione non põt repellere eps quos prius tollerauit ij. q. vij. Ꝯ. in hoc ij. q. xj. Ꝯ. si quis ex familiaribz de accu. nulli.

¶ An ille qui iurauit nunq̃z accusare possit denunciare de accu. veniens de iure iuã. quẽadmodũ ⁊. c. ad nostrã qð me. cã ad audiẽtiã de cogna. spũali tua nos xiij. di. neruj.

¶ An quis possit accusari post purgationem canoicam vide de pur. ca. ex tuaz

¶ Accusatus cuius crimen ẽ occultum petente accusatione eligitur sed non confirmat̃ misi ꝑmo absoluatur secundum Hosti. ⁊ Jnno. de simo. accusatum de accu. oipotens.

¶ Accusatore absente ꝓ contumaciã non põt accusatꝰ ꝓducere testes ante litis cõt̃ ad sui

defensionem de accu. licet
¶ Accusatoris cõfessionem statur in cã quando id cõfitetur p quod apparet nõ posse cum accusare vt in. c. veniens de accusa.
¶ Accusatus dẽt purgare suã contuãcã etiã postq̃ accusatori est ipositum silentiũ m. d. c. veniens.
¶ Accusatus põt alienare bõa nondũ ãnotata nec fiscus reuocat msi lata sententia. Spe. i ti. de accu. ¶ seq̃tur ꝟ. quid si post.
¶ An cristens in officio possit accusari glo. ij. q. j. prohibentur.

Accusatiuus.

Non sig̃ficat rem ita consũatam sicut ablatiuus secundũ Azo. in sũma in ti. de pac. inter ẽp. et ven. quẽ referunt doc. i. l. i. i p̃n ff. ꝺ pac.

Ad. Quid sig̃ficat ista dictio et an ponat exclusiue i no. gl. in c. cũ ex lris ꝺ resti. i ĩteg.
¶ Quid si statutum dicat si quis fecerit ĩsultum vsq̃ ad domũ qualiter ĩtelligat vid Bar. in l. item apud labeonem ¶ conuitium ff. ꝺ
¶ De ista dicõe ad inserta actioni ſ iuriſ vel actui vide Bar. in l. libertis in p̃n ff. de alimen. z cib. lega. de materia vide Bar. i. l. quidã liberus ff de ser. vrba. pred. idẽ in l. apud labeonem ¶ conuitiũ de iniur.
¶ An z quando ista dictio ad denotat cãm finalem Ja. bu. et Bar. in l. cum hi. ¶ si cui ff de transac. vide Bal. in l. iij. C. de ac. emp.
¶ An hec dictio ad faciat condicõnem vide Bar. in l. j ff de condi. et demõ. in x. col.
¶ Hec dictio ad quandoq̃ pomit p iuxta vt no. Bar. i. l. multis ff de test. mil ff de ser. urba. predi. l. quidam liberus et in aut. vt non luxurient contra naturam i prĩ. col. vj.
¶ An ad et preter eq̃polleant gl. in c. cupientes. ¶ ad hec. de elec li. vi.
¶ Hec dictio ad pomit p p9 no. ff de ma. tes. l. qui duos. ¶ fi z ff sol. ma. l. si ãte nuptias.
¶ Interdũ pomit pro propter ff de nego. ge. l. que vtiliter in p̃n. C. de rap. virginuz. l. j. in p̃n. C. de epi. et cleri. l. raptores in p̃ncipio.
¶ Quãdoq̃ pomit pro usq̃ vt dabis ad tale tempus i. vsq̃ ff de pericu. et cõmo. rei. venl. j. ¶ j.
¶ Quandoq̃ importat cõdicõnez vt ff ꝺ condi et de. l. quibꝺ diebus. ¶ fi.
¶ Interdũ pomitur cãtiue vt ad quid venisti. i. quare venisti
¶ De hac dicõe ad no. lxxvij. di. eps. lxxxij. di. p̃sbit̃ ꝺ resti. in inte. cũ ex lris de do. et et contu. cũ dilecti de dila. exposuit de accu. veniens vide Archi. de rescriptis. si gratõse lib. vj.
¶ Ad quandoq̃ includit ff de senato. l. vlt. i fi. et C. de a duo. di. iudi. l. post duos.
¶ Ad denota. pfectiõem ff de offi. p̃si. l. illud ff de condi. et demõ. l. non putabam nõ. Archi. lxxxij. di. p̃bit̃.
¶ Ad interdum excludit vt ff de acti. emp. l. idem ¶ fi.

Adam. An adam sit saluus glo. tenet q̃ sic xxxv. di. sexto die de pe. di. j. sicut primi z di. ij. hi duo.
¶ An si adam vemret posset ducere vxorem glo. tenet q̃ non msi. de nup. ¶ j. ff. de nupti. l. nupcie la terca per dominum Cardinalem flo. i. c. non debet de consan. et affi. et i. arbore consanguinitatis m ij. col.
¶ An si adam non peccasset fuisset immortalis dic vt no. glo de conse. di. iij. placuit que videtur dicere q̃ sic de hoc vide m libro ij. sententiarum di. xix. vide ibi. s. tho.
¶ Magis peccauit adam quam nos qua omi bono abundauit de pe. di. v. c. j. in prima col. sed peccatum Eue grauius fuit quam peccatũ ade. s. tho. in ij. di. xxij. ar. iij. et in. sda. sde q. clxij. ar. iij.
¶ Quale fuit illud pomum qꝺ comedit adam contra diuinum preceptum glo. in. l. qui fundum vendidit ff de verborum sig. dicat q̃ pomũ vel ficus vel vua sẽdum theologos
¶ Adam propter peccatum fuit eiectus de paradiso xl. di. quelibet occulta loca et. c. adam de pe. di. j. adam
¶ Quare peccatum ade posteris imputatur vide ¶ his itaq̃ xxij. q. iij. et. c. queris a me circa prin. de conse di. iiij.
¶ Ante peccatum adam fuit gratia et virtutibus creatus de pe. di. ij. ¶ adam et. c. quomodo renouari et. c. princeps viciorum z. c. primus homo et. c. illa anima ad de sanctũ thomã m secundo sententiarum di. xxix. articulo iij.
¶ Adam per euam deceptus fuit xxxij. q. vlti. ¶ adam per euam.
¶ De colta ade facta fuit eua vt ostenderetur q̃ viri z mulieres vna est natura xxxij. q. vlt. ¶ vltimo mapit nec illud vicioſum
¶ Adam fuit creatus in agro damasceno gl. in. l. assumptõ ff. ad mun.
¶ Adam dicitur protoplastus. i. primo formatus de bigu. debitum et ibi no.
¶ Adam fuit creatus in etate iuueili vide sanctum thomam in quarto sententiarũ i di. xliij. questione j. articulo tercio et questione j. ad secundum.
¶ Adam fuit deiectus de paradiso propter peccatum xl di. adam et. l. di. in capite
¶ Dilexit deum super omnia secundum tho. quoli. j. q. iij. ar. ij. o.
¶ Adam in primo statu potuit vitare peccatum per liberum arbitriũ secundũ tho. secundo sententiarum di. xxiij. q. j. et xij. q. cviij. ar. viij. c.

¶ An adam potuit primo peccare vel aliter. ij. di. xxj. q. ij. ar. iij. c.

¶ Adam i creatione sua habuit omnem sciam naꝝ. s. Tho. pte. j. q. xciiij. ar. iij. et ij. sententiarum di. xxiij. ar. iij.

¶ Adam non vidit essenciam dei nec cognouit. Tho. pte. j. q. xciij. ar. j. et secunda secunde d. xxij. q. ij. ar. j.

¶ Adam habuit passiones anime secundū Tho. parte illa. q. xcv ar. ij.

¶ An adā habuerit dnīū super oēs creaturas vid. s. Tho. pte illa. q. xcvj. ar. j. et. ij.

¶ Si adam in statu innocencie pmānsisset fuisset maioris meriti quam nos modo sumus. s. Tho. parte. j. q. lxxxv. arti. iij. o. ij. di. xxvij. ar. iij. o.

¶ Caro christi assumpta ē de adam de data vid et de abraam. iij. q. xxxj. j. ij. o.

Adequatio.

De materia adequationis no. Bā. in. l. j. ī pri. ff. de le. i. faciunt no. per glo. et doc. ī. c. i. ne sede va. vbi optima glo. in prin.

¶ Qualiter intepretandum ē statutū quo cauetur adequari debere condicionem nobilium et popularium vel qꝝ nobiles adequētur popularibꝫ vel econtra vide. Bar. in. d. l. j. ff. de lega. j.

Adexhibendum.

¶ Nec actio ad exhibendum non videtur cōpetere nisi interfit pecuniariter ff ad exhibē. l. de eo. ¶. i. et. l. si liber homo et no. C. eo. l. ii. in glo. secunda.

¶ An actio ad exhibendum possit ꝓponi in eodem libello cum rei vendi. no. ff. ad exhibendum. l. iii. ¶. est aūt in glo. et ff. de inoffi. test. l. qui de inofficioso. in glo. magna in fi. Ci in. l. ordiāri. C. de rei ven. Spec. in ti de acti. et peti. ¶. i. v. item no.

¶ An actio ad exhibendum tollatur per rei ven. et econtra no. ff. d rei ven. l. in rem. ¶. tignum in glo. in v. descendit.

¶ Ad exhibendum actio non intentatur pro re immobili C. quādo et qui. quarta pars debetur. l. ij. li. x. et ibi no ī gl. in v. afficiuntur.

¶ Actio ad exhibendū est arbitraria vt no. C. ad exhi. l. exhibitionis in glo. ij.

¶ Qualiter procedatur ī hoc iudicio ad exhibendum et quales probationes in eo requirant Spec. ī ti. ff iurisdi. o. iudi. ¶ post tres v. vj. querendum.

¶ An appelletur quando agitur actione ad exhibendum. Spe. in ti. de app. ¶. in quibus v. sed nunquid in actione.

Adhec.

Nec dctō adūbialiter et continuatiue ponitur vt. C. de anna. exceptio. l. j. ¶ ad hec xiij.

q. j. ¶ ad hec et q. ij. ī principio Itez ad hec. i. post de ista regu. c. j. ¶ ad hec li. vj. z ibi com

¶ Itē ad hec. i. dt hec de elec. cupiētes ¶ col. ¶ ad hec li. vi. et ibi glo. ītē

Adhereo.

De adherētibꝫ habes ī. c. vt ci: ca v. alioquin et qd ibi no. de elec. li. vj.

¶ Que adherent religiosis religiosa sunt et eodem priuilegio gaudent. ff. de rej. ven. l. q religiosis d sūma trini. dānam9 in prin. c. qp in du. ijs de conse. ecclie. vel alta.

¶ Adherens dicitur quod est affixum. ff. de le. iij. l. libroꝝ. ¶ charte.

¶ Idem est in adherentibus quod in principali de accu. cum olim et quod ibi nō. Jo. an. xvij. q. iiij. si quis contumax.

¶ De adherentibus et sequacibus vide Bal. i l. fi. C. de edil. actl. in pe. col. m fi. Ange. in consilio suo. cclix. quod incipit quia consultatio.

¶ Adherere. i. assistere de postula. prela. c. j. et. c. fi.

Adhibeo.

Expone ī. conuoco seu cito. ff. de adop. l. nā ita duus. ff. qui satis. da. cogū. l. de die. ¶. j.

¶ Adhibeo. i. recipio seu admitto. ff. de testi. l. j. et. l. scio et. l. repetundarum et. l. pater de iudi. nouit circa prin. vide de proba. quousque in fi. in v. adhibeat.

¶ Adhibeo i. rogo. insti. de testa. ¶ fi. ī gl. in v. adhibitis.

Adiectio.

Id quod adijcitur alicui sequitur naturam eius cui adiicitur. ff. de le. j. l. si ex toto in prin. ff. de pac. dota. l. inter socerum. ¶ cum inter. ff. de rei. ven. l. in rem. ¶ j. ar. contra ff. proemptore. l. qui fundum. ¶ si fundum.

¶ An motus adiectio vitiet vel vitiet Bal. C. de sacrosan. eccle. aut. ingressi et ibi. Cy. ff. de adop. l. si pater de statu mo. cum ad monasteriū de condi. appo. c. fi. Inno. d conuerconiu / dudum xxxij q. ii solet et ibi Archi.

¶ An adiectio immutet nomē rei preexistētis vide ff. de senato. l. senatores. ff. d v. signi. l. qui venenum.

¶ Ratione adiectiōis vel adiuncti aliquid licet qd alias nō liceret vt ff. de dona. inter uir. et ux. l. si sponsus. ¶ generaliter. ff. quemadmodum ser. amit. l. si coēm.

¶ An quis videatur adiectus cā solutionis vel obligationis Bar. in. l. eum qui. ¶. qui sibi. ff. de v̄borum ob.

¶ Qua actione petat ab adiecto no. Bā. in. l. iul. ¶. qui fundum. ff. de verboruꝫ ob. in. v. quero an ab adiecto

¶ Adiectio potest solui si mutetur eius condītio in melius si in deterius non Bar. in

·l· cum quis in prin ·ff· de solu·

¶ Adiecto põt solui residuum licet principalis recepit ptem tex·est in·l· cũ x·ff· ð solu· bene facit ·l· fi·C· de duo ·re·

¶ An addendo vel detrahẽdo mutetur actus in totum vide ·ff· de ṽ· ob·l·j·Ç· cum autẽ addicat et ibi Ja· de are · et·l· stipulatio ista ·Ç· si quis eo·ti·ar·contra·ff de condi· et de·l· falsa·Ç·j·

¶ Addere et adducere idem videt impõtare vnde ð ṽbo addere qd impõtet vide in·l· cum etiã C· de re·cre· et iur· iurã·

¶ Qui non potest addere nõ potest mutare et econtra secundum Bar·in·l·fi·C· de ꝓpo·sa cr· scri·li·xij·fac·l· i quentio ãlibo ·ff· de ṽ·ob·

Adiectiuus. Eadem dicto aliud significat in adiectiuo aliud i substantiuo no·ð sũtri·c·j·Ç· damnamus in glo· no·ad mtelligentiam et in glo· distinctiua·

¶ Quando plura adiectiua copulantur respectu vnius substantiui an reqrant ocsũ cõiunctim vide Bar·in·l·si is qui·Ç· vtrum·ff· de re·dubijs et i·l· qui dubiã·ff· de le·ij·i põ·

¶ Adiectiuũ masculi gnis cõiungit duo substantiua tam masculinũ qz feminũ vt·l· fratres C·de in offi·testa·

¶ An adiectiuũ singularis numeri cõtineat singularia vt si testõ dicit concedo fundũ fructibo plenum quõ intelligatur vide Bar·in·l· cum filio in fi·ff· de le·j·

Adimere. Adimi non potest qð non habetur·ff· de adi·le·l·ij·Ç· conditõ·

¶ Que seruantur in concedendo seruantur in adimendo·ff· de testa·l· hẽdes palã z quod ibi nõ·ff· de adi·le·l·ij·Ç· non solum

Adinstar. De hac dictione vide no·in·c· inter dilectos ante fi·de fi·mstru·sup ṽ·alia et exponit adinstar·i·ad similitudinem C· de lib·exhi·l·si mstar·

Aditio Adire

An filius faciens pacem cũ occasoribo patris videatur adire hereditatez no·in·l·pro herede ·Ç· fi·ff· de acqui·here·et in·l·pe·ff· de sepulcro·l·

¶ An et quando adita heredetate valeant disposita in testõ not·in·l·eam quam·C·de fideicõ·&pec·in ti·de mstru·edi·Ç· nunc vero ṽ·quid igitur si heres·

¶ An in aditiõe hereditatis requirat ꝑsentia partis no·Bar·in·l·certũ·ff· de confess·in·Ç· si quis absente·

¶ An mõtuo moãcho ante aditã hereditatez abbas possit adire no·Bar·in·l·inde neratius ·ff· ad·l·acquil·Bar·plenissime in·l·j·ff· ð vulga·et pupil·

¶ Aditio pẽne hereditatis presumitur si filius dõmũ pẽnã hẽtauit nisi probet se alio aiõ ꝗm adeunde habitasse no·glo·in·l·j·C·si vt se ab hẽ·absti·Bar·in·l·j·C·de repu·hẽ·

¶ Aditio hereditatis rescindit quando mulier dolo creditoris circũuẽta eaz adijt siue adiuisse ofessa est casus est in·l·si mulier hereditatem ff· ad vellei·Bal·in·l·j·C, ad vell·post principium·

¶ Quotuplex sit ius adeundi z quot modis sumat in iure vide Bar·in·l·is potest·ff· ð acqui·heredi·

¶ Adire ꝓpie est extraneoz imiscẽ suorum vt insti·de here·qua et diffe·Ç· extraneis·ff· ð offici·testa·l·qzadmodũ C·si tu vel cu·l·j·

¶ Aditione hereditatis confirmatur testamẽtum·ff· ad trebel·l·si patrom filius·Ç· qui fidi cõmissã de cel·mis·c·cũ marthe, Adde q dixi ·s·et que·j·dicam·

¶ Ab aditiõe hereditatis cedit dies legati·ff· de le·j·l·si tibi hõ·Ç· cũ seruus et qð ibi no·

¶ An adeundo hereditatem ꝑ parte quis efficiatur heres i totum vide·ff· de aquir·here·l· j·et ij·et ibi no

¶ Minore adeunte hereditatem debet iterve mire decretũ iudicis vt·l· qui habebat·Ç· fi·ff· de ma·te

¶ Aditio hereditatis trahit ad tempus mortis vt·ff· de re·iur·l·omnes et·l· cia fere·

¶ Aditio hereditatis fit transmisibilis vnde ẽ regula ꝙ hereditas adita non transmittit C· de cadu·tol·l·j·Ç· in prio et·Ç· his ita C·de iure deli·l·cũ antiquioribo qð videt habere locum in extraneis secus in suis vt C·de his qui ante ap·ta·l·j·qð dic vt ibi·

¶ Aditio hereditatis est caput testi·l·filium ·Ç· sed cũ exhẽdatõ ff· de contratab·et confirmat testamentum·l·si seruus cois menij i põn· ·ff· de stipu·seruo glo·in·l·si quis ita heredi tatem·ff· de condi·insti·et ita confirmat etiã si vnꝰ ex pluribo heredibo adeat tex·i·l·si nemo·ff· ð testa·tu·facit·l·eam quaz C·de fideicon·et·l·fi·ff· de codicil·Adde glo·singul in·l· j·Ç· i·C·de cadu·tol·que incipit duobo mois que dicit impossibile esse legata deberi misi adatur hereditas vid Bal·in·l·cum constitutõ C·de testa·manu·

¶ Non solum voluntaria aditio confirmat testamentum sed etiaz coacta vt·l· apud iul· ·Ç· ansticia·ff· ad trebell·

¶ Aditio hereditatis fac bõa testoris z hẽdis dici vnum priõnium glo·in·l·j·Ç· preterea·ff· de seperatio·

¶ Adire non dicatur is qui accãt testamentũ ð falso vt·l· eius qui delatorẽ·Ç· fi·ff· ð iur·fis·

¶ Adiens hereditatẽ ex testõ vel ex eo iure quod sibi nõ cõpetebat an videat eaz repudiare ita ꝙ non possit adire ex iure vel capite competenti vide in·l· clodius·ff· de

acquiren·heredi·

¶An et quando adire possit is qui dubitat de iuribꝫ testi vide in·l·heres institutus·ff·de acquir·here·Ang.in consilio·xviij·quod incipit ex themate·

¶Aditione hereditatis confunduntur actiones vt·l·sticchū·¶·addito·ff·de solu·sed an remittant quando quis ē rogatus de restituēdo vel non fecit iuētariū vide Bal i·l·debitori C·de pac·et·l·ab omnibꝫ·¶·j·ff·de le·j·

Aditus

Aditꝰ·i·via d rescriptis·nonlr.

Adictus

Adictus·i·astrictus C·d epi. audi·l·adictos de biga·c·j·li·vj·

¶Dria est quādo hec dictio scribit per vnū ·d·et quando per duplex·Item quando per c et quando sine·c·dequibꝫ vide.Jo·an·in·c·o certationi de appel·li.vj·

Adiudicatio

¶proprie habꝫ locum in iudicijs diuisoriis·ff·comu·diui·l·siquis putans·¶·si fundus·

¶Loco adiudicacois iudices vtūt vbo assignatiōis·ff·cōu·diui··l·conmuni diui·¶·inter eos·

¶De hac adiudicatione et eius effectu et an in beneficialibꝫ debeat quis petere sibi beneficiū adiudicari vel pocius declarari sibi cōpetere ius et ad se pertinē vide plene per Jo·ande re scrip·mandatuz et ibi Conpos·et quod nota.de re iudi·abbate li.vj·in versiculo ad iudicari post prin·de concess·preben·c·j·in fi·li·vj·

¶An statutum quod disponit de venditioē hēat locum in adiudicatiōe in solutū &pe·inti·de emp·et ven·¶·nunc dicendū ꝑ·sed pone statutum et ibi·Jo·an·

Adiuuare.

An debeat quis alium adiuuare in defensione no·ff·de iusti·et iure ·l·vt vim in glo·ij·et ibi·Bar.de reg·iur··l· culpa caret et ibi·Bar·et·l·siquis in seruitute in fi·ff·de fur·Ci·in·l·j·C·vnde ui·quod plē no·de sen·exco·c·quante in glo·ij.xxiij·q·j· i summa Addō ꝙ dicā ·j·sub dctōe auxiliū·

¶An ille ꝙ tenet aliū adiuuaē debeat facere nō ꝛquisitꝰ no·d iur iurā·c·breui in glo·ij·

¶Qui debet aliquem adiuuare contra alios multo forcius contra se no·xxv·quest·ij·quod nota·

¶An is qui fideiubꝫ vel prestat aduocatiōꝫ vel testificet pro alio dicatur adiuuare vide in·l·post legatum·¶·sunt qui putant ffd bis qui vt in dig·vbi·Bar·dicam·j·sub dictione auxilium·

Adminiculum

¶Adminicula iura nō sunt alicui denegāda vt C·de sen·prefec·preto·l·j·

¶Admicula si perse nō ꝓbāt coadiuuāt tamen d proba·cum cām d succes·ab intes·c·fide simo·per tuas de testi·preterea

Administrator.

Administratio.

¶An quando pluribus cōmittitur administratio alicuius rei vel negociationis oēs tenentur in solidum vel ꝓ parte no·Bar·in·l·j·¶· si plures·ff·d exercito·in repetitiōe illius·¶· Bal·et Ange·in·l·pluribꝫ·ff·d procu·facinnt nō·in·l·j·¶·nunc tractemus·ff·de tute·et ra· distra·et in·l·j·C·de transac·et i·c·si duo d procur.li·vj·

¶An pro administratione clerici quaz fecit de bonis ecclesie bona eius priomalia sint tacite obligata no·glo·in·c·ex lris d pig·et ibi notant docto·Adde quod dicam·j·sub dicti clericus

¶Qualiter sacerdos male administrans conueniatur ipē vel heredes eius vide nō·in·c· ex presentium de pigno·

¶Quis habeat dare administratorē ecclie cathedrali vacanti plene no·in·c·cum nobis olim d electj·hodie est text·in·c·is cui d elec· li.vj·

¶Que sit ptās talis administratoris sic dati habetur in·d·c·is cui de elec·li.vj·et in·c·gn di de sup·neg·prela·li·vj·in glo.

¶An generalis administratio bonorum ecclesie possit laico committi Inno·dicit ꝙ non in·c·ex ratione de eta.et quali.et ibi doct·xj· questione j·sacerdotibus·

¶An si regi vel alteri principi succedat pupilli vel adultus debeat tutor vel curator accipere regni administrationez no.Bar·i·l·quidam consulebat·ff·de re iudi·vide que habēt in·c·grandi de supplen·negligentia prelatoruz libro vj·

¶An clericus habens simplex beneficium dicatur habere administrationem Inno·tenet ꝙ sic i·c·ex lris d proba·et in·c·nouū genus de deci·glo·in·c·pnti de offi·or·li·vj·vbi vide q sunt beneficiati qui dicantur habere administrationem de quo per Hostien·in·c·si quis sane de pecu·cle·per do·An·in·c·fi·de cā post·et ꝑtic·in repetitōe·Adde nō·in·c·peruenit de fideiuso

¶Ab administratione facilius remouentur regulares q̄z seculares de simo·licet heli·et·c· per tuas in fi·ij·q·ij·quia

¶Suspectus de dilapidatione reōuetur ab administratione etiaz si sit episcopus iij·q·ij· ·c·si episcopus et·c·quia ea eadem causa et q·

¶Administratio facilius tollitur tutori quā prelato dictum est Innocencii in·c·licet hely· de simo·.

¶An ex contractu administratoris quera

turacio dño z an admiſtratori poſſit ſolui Bar·in·l·ſi vrbana·ff· de condi·indeb

¶An ex ꝺtractu admiſtratoꝝ obligeꝫ dñs vide·ff·de nego·geſ·l· ſipupilli·ff·ſi·rcepeta ·l·citas·ff·de admi·re··ad ci·pertinen·l·ꝯ·¶· ieũ. Hoſti·dem mu·ecclc·c·aduſus Jnno·de iudi·cũ ꝺ preſenti·Add Cy et Bal·in·l·eũ q¶C· ꝙ cum eo Cy·i·l·ꝯ inſi·C·qñ ex fac·tuto·ff·de admi·tuto·l·cũ poſt·¶·q cũ eſſet i gl·magñ et ibi Bar.

¶An et quãdo plẽs admiſtratores poſſũt ſibi admiſtratiõz committere no. Bar·i·l·in· vẽdicione·ff· de bo·aut·iudi·poſſ·

¶An actus ſimplr celebratꝰ ab admiſtracioẽ videat fctus noie ꝓprio vel noie officii no·Bar·in·l·j·¶·nunciacio·ff·de no·op·nun. Add de quod no·idez Bar·i·l·poſt mõtẽ·¶·j·ff· quando ex fac·tu·

¶Qualr z iquãtũ admiſtratores obligentur nõ·Bar in·l·eãdẽ·ff·de duo·reis·

¶An geſta p admiſtratorem reuocatũ reã neãt valida Bá·in·l·quoti·ff·ꝺ acq·hr·

¶An admiſtratoris ofeſſio noceat illi cuius negocia admiſtrat nõ·Bali·in·l·iubemus nullã C·ꝺ ſacroſanc·eccle·Bar·in·l· cer tũ·¶·ſed an z ipõs·ff·de cõfeſſ·

¶Adminiſtrator rey ciuitatis põt ſup re dubia boã fide trãſigẽ ſed ꝺbitũ liqdũ non põt remittere·l·preſes·C·de trãſac·

¶An pẽlatꝰ electus ãte ofirmaciõz poſſit adminiſtrare· Jtem quid ſi ẽ ofirmatus ſed nõ habet poſſeſſiõz· Jtem quid ſi non habet lrãs apoſtolicas dicã plẽ·j·ſ ꝺ dictõe electõ

¶Add de ꝙ adminiſtrãs pꝰ electionẽ ſed caſſatam priuatꝫ iuẽ ſuo de elec·q̃lr·idez ſi adminiſtrat poſt ofirmaciõz a q̃ fuit appellatũ glo·de elec·c·auaricie li·vj·

¶Queſt illa q̃ ꝯpetunt alicui rõne ſpũalis adminiſtraciõis glo·m·c·auaricie de elec·li· vj vbi eciã vide que competunt prelato rõne tpalis admiſtraciõis·

¶An officiũ adminiſtratoris dati eccleſie vacãti erpiẽt mõte cõmittẽtis vide m·c·ſi js cui de elec·li·vj·m glo·pe·

¶An adminiſtrator durãte officio poſſit ꝯuenirí Cy i·l·aduerſꝰ C·ꝺ admj·tut·ij·q· j·ꝓhibentur z quod ibi no·

¶Adminiſtratio ẽ honor et dedecꝰ ẽ abadmiſtracione remouet·ff·de maũ·teſta·l·teſtamẽto centurio et ibi nõ mglo·ſi·

¶An ꝺlictũ admiſtraciõis noceat domiꝺ C·ꝺ ſacro ſac·eccle·l·iubẽꝰ et ibi Cy ff ꝺ re iud·l·ꝯtumacia Jnn·vt lit nõ conte·c·j·

¶Admiſtratos rey alienay debent iurare iauti·ius iurandũ quod pſtatur ab his i rubro et nigro in·l·fi·C·de cura·furio·

¶Admiſtratio habeꝫ loco dñi dumodo bene adminiſtret vt no·ff·ꝙ emptore·l·q fũdum·¶·ſi tutor·

¶Quis dicatur habere liberam adminiſtrationem nõ·m·c·petitio de ꝓcu·in glo·mſti· de re·diui·¶·ꝙ traditionem ad fi·

¶Contra adminiſtratores debet iudex ex officio iquirere et ſuſpectos reõuere Spe·ti· de offi·iudi·¶·j·v·melius officium

¶Jndignũ ẽ vt alterius fiat adminiſtrator qui ſuus defenſõ legitimus et rey ꝓriarum moderator eſſe non põt vel neſcit Spe··i ti· de mſtru·edi·¶·nunc põ v·q̃d de minore

¶An is cui aſſignaꝫ bẽficiũ p mferiorez prelatũ dẽat admiſtrare ãte q̃z iſtituaꝫ per dioceſanũ vide Jnno·de ꝺceſ·prbẽ·propoſuit·

¶An adminiſtratores aliay rey poſſint conditiõez eoy quoy res adminiſtrant deterioꝛrem facere nõ·ff·de pac·l· imperatores C·vn de vi·l·memmerint in glo·fi·et·l·aduerſus C· ꝺ vſuris et ibi Bar·Ci·in·l·preſes C·ꝺ trãſac·

¶An adminiſtratores poſſint obligaẽ res eoy quoy bõa adminiſtrãt nõ i·l·curator C· ſi res alie pig·da·ſit·et ibi Cy·et Bal·

¶Adminiſtratõ negliens punirꝫ vt nõ·C· ꝺ ſer·fugi·l· mancipia in glo·exigaꝫ et ibi etiam vide Bar·

¶Bona adminiſtratoris ſũt tacite obligata ꝓ adminiſtratõe ſua nõ·C·ꝺ debito vrb·ro· ·l·ij·in glo·obnoxijs et ibi Bar·li·xj·

¶An inter adminiſtratores vnꝰ ꝓ alio teneaꝫ z qꝺ tpũs iſpiciaꝫ an deſierint eſſe ſoluẽdo nõ·C·de ꝓba··l·iij·et ibi Cy·

¶An id quod aquirũt adminiſtratores pꝰ depoſituz officiũ prſumãtur acqſiuiſſe de adminiſtratiõe nõ·Bar·C·de iur·fiſ·l·facultas li·xj·Bal·in aut·licentiãC·ꝺ epiſcopis z deri· et Bal·de contentio·interdomi·et va·c·j·faciunt nota·i·l·ſi defunctus C·arbi·tu·

¶An adminiſtrator teneaꝫ conficere libꝝ rõnum ter·ꝙ ſic in·l·cum ſeruus·ff·de cõdi· et de·vide conſiliuz Ange·cclix·qꝺ incipit pũcta z aliud eiuſdez cclxxxviij·quod incipit qm facto et ita conſului florentie·

¶Adminiſtrator etiam generalis eũ liberã non habet ptãtem donãdi·l· contra iur··¶·ſi· ·ff·ꝺ pac·z·l·creditor·¶·lucius·ff·mã·ꝺ ſupp· negli·pla·grãdi·li·vj·

¶Quando ab admiſtratõne remoueꝫ prelatus qꝺ ſibi dẽat remanere ter·et gl·iij·q· ij·c·fi·

¶Quando adminiſtratio interdicitur prelato adeo ꝙ remanet prelatus ſolo nomine ad huc põt iurisdictionalia exercere ſecundum domini·in·d·c·j··¶·ſi vero de deri·ergo·vel debil·li·vj·qui refert ita tenere Archidiaco· xxiiij·qneſtione·j·audiuimus de hoc et j·q· iij·audiuimus·

¶Quando dicatur conceſſa libera admini

mmiſtratio vt poſſit terminum prorogare vide Bar·in·l·q̄ rome·¶·calimac9·ff·d̄ v̄·ob·
¶ Adminiſtratio plena et libera idem impō tat Bar·in·l·inter bonor̄·ff·de admī·tut·
¶ An adminiſtratores ſimul vel diuiſim in ſolidum vel pro parte in eodem libello poſſit conuenirī vide Bal·in·l·quomā C·d̄ ꝺve·fiſ debi·li·x·
¶ Maiorem poteſtatem habet priuatus ad minimiſtrato: quā publicus·ff·q̄ vi aut clam ·l·prohibere·¶·plane in glo·in·v̄·data
¶ Adminiſtrationē eccleſiaſticam emmere non licet et otra facies eſt ſimoniacus·j·q· iij·in ſumma et·c·ſaluato in glo·fi·
¶ Adminiſtrationis nomine continet̄ iuris dctō no·Arch·q·i·iubemus
¶ An ea que habent locum in procuratore habeant locum in adminiſtratore et ecōtra no·ff·de otraben·emp·¶·fi·et·ff·de edeli·edic ·l·quod ſi nolit·
¶ An ratione adminiſtrationis quis ſor ciatur forum Spe·in ti·de compe·iudi·adi· ¶·i·v̄·xxxix·
Admitto, Quid importēt iſta v̄ba ad mitto ſi et in quantū de iure debeo vide Bar·i ·l·ābitaoſa·ff·de decre·ab or·fa·i pe·col·et i·l· ſi quando·ff·de le·j·C·quomō et quando iu dex et in·l·edita·C·de eden·in xxxiij·col·i re pentione paduana·
¶ Ad mitto·i·recipio ff·de moffi·teſta·l·cō tra ¶·ſi qnis impuberi·
¶ Admitto·i·facio vel ꝓpetro vt·ff·d̄ officio preſi·l·diuus·
¶ Admiſſurus·i·commendaturus no·inſti, qui·mo·teſta·in fin·¶·vlt·
¶ Admiſſus videt̄ qui n ꝓrepitur prohibi bitus·ff·ex qui·ca·ma·l·necnon·¶·quod eis·
¶ An admiſſus ad aliquos actus ad q̄s nō erat admittēd9 ſit ad alios admittendus vi de de offi·dele·ſup qōnū in glo·ex quo adde no·ꝓ Jo·an·i reglā accēſſoriū li·vj·i mēcuia
¶ Non admittit̄ ad agendū denunciandum vel accuſandum niſi is cuius intereſt·ij·q·vj nō ſolent de elec·cū iter R·de accu·illa fallit i electis vbi admittūtur omnes creditores d̄ appel·conſtitutus et·c·abbate et ē ſpāle ꝓpter piculum animar̄ ſecundum Jmo·in d·c· abbate quomā in talibꝫ etiam nemine petē te exuberat officiū iudic̄·de elec·cū a nobis olim de mā vide in·c·ſup his de accu·
¶ Admitto·i·de iniquo·ff·de ꝺcu·l·ſpurij in principio·
¶ Si quis admittit̄ ad excuſandum ſeu ex capiēdū uidē admiſſ9 ad exceptiōz ꝓbāda nō Jmo·de teſti·cum remiſſent z·c·tam lr̄is·
¶ Admittere non poteſt renūciacōz q̄ non poteſt deſtituē mutū nō·Jnnocen·de renū·

q̄ in dubijs
¶ An ille admittatur cui9 actor repellitur nō qui ma·ac·poſ·c·fi·in glo·fi·

Admodum, De ſignificato hui9 dic oms que exponitur ꝓ valde no·glo in·l·j·in pri·C·ne licē·poten·z in cle·roām·¶·nos ita q̄s ꝺiur iurā·z i cle·j·d̄ mag·et i·c·quanto e· ti·i quibꝫ habetur de ſigificato hiu9 dcōis

Adnotatio, Adnotatio pragmatica q̄ dicatur C·de ſacroſan·eccle·l·iubemus nulla in glo·adnotatio C·de palatis ſacra·lāg·l·nō aliter li·xij·
¶ Adnotatio·i·ſcriptura xxiij·di·q̄z q̄z
¶ formam adnotationis vide Spe·ti·de primo decre·¶·ſequitur v̄·item qualiter

Adoleſcentia, Adoleſcētia eſt flos etatis·l·j·de rap·virgi·ff·de edi·edic·l· prīcipiun
¶ Adoleſcentia·xxv·annis clauditur ff·de lega·iij·l·non aliter·ff·de mino·l·j·ff·de tranſ ac·l·cuz hi·lxxvij·di·quicunq̄ de his etatibꝫ vide quod nō·gl·i ꝓhemio vj·ſup·v̄·pfect9

Adoptio, Quid ſit adoptō et quis poſſit adpotare vel adoptari vide·ff·de adop· per totuz iſti·eo·ti·et per do·Car·flo·de cog na·leg·ſuper Rica glo·e·ti·c·j·Hoſti·in ſu ma eo·ti·Adde·l·pe·C·de adop·Spe·in ti· de congna·le·¶·ij·
¶ An ſacerdos poſſit quo ad prīomalia adop tare vide ī·d·iuribus preallātis vbi conclu ditur q̄ ſic idem in·l·ij·¶·illud et·l·ſi pater·¶· fi·et·l·ſi arrogator·¶·pe·ff·de adop·Jo·an·d̄ cogna·leg·c·fi·Adde hoc eſſe verum ſecun dum legem iuſtinianam ſecus ſecundum le gem moſaycam niſi in caſu vt not·lvj·di·by ſmael·
¶ An quis poſſit adoptari in fratrem vel ſo rorem dic q̄ non C·de hr·mſti·l·necapud
¶ An iter ad optatum z optantez vel vxorez doptantis et adoptati vel econtra poſſit eſſe matrimonium dic q̄ non etiam finita adopta tione de cogna·le·c·j·tex·eſt cum glo·in·l·qui adoptionez ī fi·ff·de adop·plene glo·xxx· q··iij·in ſum·
¶ An adoptatus tranſiat ī ptātez adoptan tis dic q̄ non C·de adop·l·fi·mſti·de ado·¶· ſed hodie glo·in·d·c·j·de cog·leg·
¶ An inter filiū adoptiuū et illegitimm po ſſit eſſe matrimoniū glo·q̄ ſic xxx·q·iij·in ſu mma et de cog·le·c·j·vbi doc·tenent otrariū
¶ An adoptiui poſſint adinuicem contrahe re matrimoniū glo·q̄ ſic de cogna·leg·c·j·cō trariū videtur verius per illum textum bon9 tex·xxx·q·iij·c·ij·
¶ An inter adoptiuos z ſpūales poſſit eē ma trimonium glo·q̄·ſ·c xxx·queſtione iij·i ſua

Addequod dicam ꝯ sub dictiõe mr̃ inomiñ.
¶ Adoptõ qñqꝫ ponitur ꝓ arrogatõe vt ff de adop l ĩ adoptiõibꝫ.
¶ Adoptio est volũtarie iurisdictionis z iõ pr̃ fieri tpe feriato Spe in ti de feriis ¶ ij ꝟ. porro.
¶ Qualr̃ adoptiuꝰ succedat adoptanti Spe in ti de testa ¶ j ver item de cautionibꝫ z in ti de succeſſ ab intesta ¶ nunc de successore naturalium.
¶ Adoptiuꝰ emãcipatus nõ succedit Jnsti de here q. et diffe in ¶ j in glo m ver ĩ potestate C de adop l pe ¶ peũl.
¶ Que sit dr̃ia inter adoptionem et arrogationem vide Jnsti de adop ¶ j et in l gene raliter ff de adop.
¶ Quãdo adoptio tenet vel non vide in l nõ aliter ff de adop.
¶ Qualiter fiet instrumentuz adoptionis vide Spe in ti de cogna lega.
¶ An filius adoptiuus dicat suus pr̃i adoptanti Bal in l eam quã ff de fideic cõ fac l iij ¶ apertura ff de here msti tex in l j ¶ suos ff de suis et le.
¶ Adoptio ẽ legalis actio ad solaciũ eorum quib liberos non habent inducta pene naturam imitans C de adop cum eum z ff de adop l adoptio vel adoptõ est legitimus actꝰ cuius interuentu quis fingit filius C de adop l pe ¶ peũl.
¶ Si post testamẽtum conditũ testõr adoptatur vel arrogatur rũpit testamẽtũ Spe in ti de instru edi ¶ rij ꝟ. qd si vnus.
¶ Adoptiuus non trãsit in potestatem adoptantis sed tantũ hz ius succedẽdi ab intestato vt Jnsti de adop ¶ sed hodie.

Adoratio. Adorando imagines nõ picturam / sed id quod ꝓ picturam nobis repsentat adoramus / de conse di iij c venerabiles / Addequod dicam ꝯ sub dictõe imago.

Aduena. Rome nemo est aduena vt nĩ in l eũ qui vectigal ff de ꝟ sig et in l si legationis in glo ij ff de iudi.
¶ Quis dicatur aduena vide ĩ l pupillus ¶ aduena ff de ver sig.
¶ Aduena videtur ille q̃ ad tpꝰ moratus aduenit ar l heres absẽs ĩ pn ff de iudi.
¶ An aduena ligẽt statuto cĩtatis no doc ĩ l j de sũ tri vide no viij di quo iure.

Aduentitium. Dicitur respectu patris illud quod filius querit ab auo secunduz glo in l qui m alienа ¶ interdum ff de acq here idez econtra vt l paulus eo ti fac ad primum quod no Bar in l quesitum de leg primo.
¶ An de iure antiquo quod filius querebat a matre esset aduenticiũ vel ꝓfecticium vid in l is qui heres ¶ fi ff de acqui here.
¶ Aduenticius casus attendi non debz vt ff de admi re ad ci pti l ij ¶ si eo tempore ff qui et a quibꝫ l iul Archi v di c pe.
¶ Que dicantur bona aduentitia et que ꝓfecticia et que castrẽsia vel quasi et qualiter ꝓ his agat filiusfa et quale ius sibi vendicet pr̃ in bonis filij aduentitiis vide plene in l j C de bo mater et l cum oportet C de bo q̃li et aut ibi posita et adde quod no Bar ĩ l j ¶ nec castrense ff de coll bo.
¶ An in aduentitiis filius cõtrahendo vel delinquendo possit pr̃i preiudicare vide Bart ĩ l si finita ¶ si de vectigalibꝫ ff de dã infec.

Aduerbium. Aduerbia possunt intelligi actiue et passiue secũdũ Bar in l si vrõ ¶ si quis ff de adul. vide Bal in repetitione l edita C de eden.
¶ Aliud est nomen aliud aduerbium de cõdi iij aliud est no. Jnno de lib obla ĩ o fi.
¶ Aduerbiorum deus est retributor non nominum xp. q vj c j in fi glo in c j de coll. dete.

Aduersus, aduersum, aduersarius. De significatione huius dictionis aduersus no in cle j de resti in integ ĩ glo iij que dicit ꝓ significat idez ꝙ cõtra. Adde Cal in c super spoliatione de or cog in suo commento.
¶ Aduersus et preter equipollent secundũ Archi ij q j nemo sup ver aduersus.
¶ Aduersarius i offensor C de obse patr pst l si manumissor C de appella l si appellationem.
¶ Quãdoqꝫ accipit ꝓ contradictõe vt C de fi instru l si aduersarius et C de pena iu di qui ma iudi l j.
¶ Aduersarij fortunam expectare inutile et inhũanum est vt l inter stipulantez ¶ sacrã ff de ver obli.
¶ Non debz poni in potestate aduersarij negociũ qd gerit ff de iur o iudi l si idẽ ¶ j.
¶ Aduersitas quãdoqꝫ ẽ vtilis j q iij salvator vbi Archi vij q j aduersitas.
¶ Aduerso tempore nauigandũ non ẽ ff de rei ven l qui petitorio ¶ fi et ibi no.
¶ Aduersatiua iuncta cum copula ponitur copulative vt no in l j ff si quis ius di nõ obtemp.
¶ Natura aduersatiue est otrariari z aduersari precedentibꝫ vt l ij ¶ sed et fortius ff ne quis eum qui m ius vo.
¶ Aduersatiua aduersat ĩ eisdẽ casibꝫ in q̃bus loquebatur precedens oratio cui aduersatur vt d l ij ¶ sed et fortius ne quis eũ qui m ius voc.

¶ Aduersarius mihi dicitur qui in lite mihi aduersat vt nō in c.j. de iud. c. pposuisti dō fo compe. l.j. C. de edē. in autē. de litigio. ¶ omnem

¶ Aduersus bonos mores quando dicatur y eri vide ff. de miur. l. item apud. ¶ sed qd est z ¶ pretor ait et ¶ additur C. de pac. l. pacta z l. fi.

¶ Aduersatiua inducat repeticionez facti vel iuris precedentis cū aliquali diuersitate vt. l. hoc amplius. ¶.j. ff. de dam. infec. et. l. mariti ff. de adul. et ibi glo. et Bal. Cy. in auten. sacram. C. si aduer. ven.

Adulator. An adulatio sit peccatū vide S. Tho. secunda secunde. q. cxv. vbi dicitur qp tribus modis potest esse peccatuz mortale vide glo. xxv. di. c. vnū. ¶ pe. m glo. pe.

¶ Adulationibz animos pncipū religiosi sibi conciliant pter quod prohibētur in episcopos eligi. xlvj. di. ecce.

¶ Adulari peccatoribus est graue peccatum xlvj. di. nonnulli.

¶ Clericus adulationibz seruiens degradari debet. xlvj. di. clericus qui adulationibz.

¶ Nihil est miserius eo qui adulationibz delectatur. lxxxij. di. nihil illo pastore.

¶ Vtilius est peccantez seuere corrigere q̄z adulando palpare. v. q. v. nō omnis.

¶ Melius est pro veritate supplicīū pati q̄z p adulationibus beneficium. xj. q. iij. nemo peritorum.

¶ Adulatio est blādus sermo prolatus vt placeat. xlij. di. c. vlt. C. de statu. et imagi. l.j. vbi vide.

¶ Adulari dicitur quis tribz modis qui notātur. xxv. di. ¶. ea. demū et. c. perlectis.

¶ Adulatio regulariter prohibet vt. ff. de here. inst. l. captatorias vide qd no. glo. in. l.j. C si quis aliquem testa. prohi. et ibi Cy.

Adulterium. Adulter. Que sit pena mulieris committentis adulteriū nō. in. l. quomiā alexander. C. de adul. et in. l. castitati et in auten. sed hodie eo. ti. xxxij. q. v. hec imago. xij. q. ij. ¶. si qua gl. et doc. in. c. tue de p cur. et in. c. gaudemus de conuer. conūg. xxxij q.j. si quis et. c. de benedicto in glo.

¶ Adde qp in veteri lege mulier pter adulterium lapidabatur vt habetur. xxxij. q. v. hec imago.

¶ An valeat consuetudo vt mulieri adultere incidantur capilli et vestes ad ignominiā gl. dicat qp sic. xxxij. q.j. de benedicto.

¶ An adulteriū sit enormius peccatum alijs nō. ff. de adul. sup ℞brica vide ter. ī. c. at si clerici. ¶. de adul. de iudi. xxxij. q. iij. quid in omnibz aliquid ī. d. ¶. dō adulterijs. Adde. xxxiij q. iij. animo de temp. or. c. fi. et qd ibi nō.

¶ An mulier adultera perdat dotem nō. in ān ten. vt licē. ma. z auie. ¶. quia vero plurimas dō consue. ex parte de dona. inter vir. et vxo. plerū qz C. de adul. auten. sed nouo iure Adde quod nō. glo. in. c.j. vt litj nō conte. Adde quod nō. in. l. consensu C. de repu. z. l. si vō. ¶. dō viro. ff. so. ma. vo. Bal. in. c. tue de procura.

¶ An propter adulterium vxor pdat bona parafernalia glo. tenz qp sic in. c. plerūqz dō dona. inter vi. et vxo. que est bene notanda.

¶ In quibus differunt carnale adulteriū z spirituale nō. doc. de conuer. con. c. fi. vij. q.j. sic.

¶ Quid sit pprie adulteriū et vnde dicat vij de. xxxij. q. ij. meretrices. Archidiaco. lvj. di. dīs vbi dicit qp adulterium dicit quasi alienum vtey terrens. Adde. xxxij. q. vj. nō mechaberis et. vij. q.j. sicut alterius. ff. de adul. l. inter liberas nō. Inno. in. c. discretionem de eo qui cog. consā. vxo. sue. Hostien. in summa eo. ti. in prin.

¶ Quando cū vidua dicit committi adulterium vt ff. de v. sig. l. inter stuprū. ff. de adul. l. inter liberas z. l. iulia. interdū omnis illicitus coitus dicitur adulterium. c. significasti adulteriis.

¶ An pter adulteriuz vir possit a se abijcere vxorem propria autoritate vide de eo qui duxit in ma. ex tuay. gl. z doc. de adul. c. fi. Hosti. in summa de adul. ¶. que pena ver. sed nunqd hoc fieri potest doc. videntur dicere qp sic de diuo. porro quoniam vir verbo dei qui est iudex iudiciuz talem habuit facultatem Adde ñ. in. l. rei iudicate. ff. so. ma. et. c.j. vt litj nō cō.

¶ An solo animo cōmittatur adulterium nō. xxxij. q. v. qui viderit et. c. nec solo.

¶ Quibz casibus maritus repellatur ab accusando vxorem de adulterio vide glo. xxxij. q vj. in summa.

¶ An adulter et adultera possint in eodem libello accusari dic qp sic quando agitur ad thori seperationem glo. est sing. ij. q. iij. statuit quā pauci sciūt tunc enim dicitur cā ciuilis de procu. tue in fi. Bar. in. l. reos. C. de adul. et ī. l. per procuratorem. ff. de obse. li. pr. alibi secus vbi accusaretur ad mfligendam penā tēporalem vt. d. l. reos C. de adul.

¶ An cū sponsa de presēti nonduz cognita cōmittatur adulterium dic qp sic glo. est no. de eo qui cogno. consāg. vx. sue discretionez vbi tex. secus de sponsa de futuro per glo. xxvij. q ij. c. quidam facit glo. de sen. ex. si vō.

¶ An vir possit obijcere vxori adulterium cui ipse causā prebuit nō. in. l. ij. ¶. si publico. ff. dō adul. et in. l. cum mulier. ff. so. ma. glo. et doc. de eo qui cog. cōsan. vxo. sue discretionem plene de diuor. significasti. Adde quod no. glo. xxxij. questione septima concubuisti de vxore mariti infirmi que ad eius rogatum cōcubuit

cum medico de quo etiã per do. Car. flo. in d. c. discretionem in. v. q.

¶An sola suspitio adulterij sufficiat ad repellendum vxorem tex. et glo. xxxij. q. j. dixit dominus in. c. maritis de adul.

¶An sicut maritus pt accusare vxorẽ de adulterio ita econtra dic qꝫ sic ad effectũ pene imponende viro ad separationem thori nõ ad penam legalez Sꝫ pe. in ti. de adul. ver. sed nunquid. xxxij. q. j. publico vbi de hoc p do. Car. flo. in. c. tue de procur. de diuor. gaudemus ¶. quia vero et. c. ex lr̃is bona glo. xij. q. ij. ¶ siq̃ qđ no. Cy. in. l. j. C. de adul. xxxij. q. iiij. nemo et. q. v. christiana et. q. vj. si ducturi et c. se. glo. xxxij. q. j. ¶ hoc in mulieribus.

¶An adulteriũ possit committi cũ virgine videtur qꝫ sic de iure cano. per. tex. no. in ¶. cuz ergo. xxxvj. q. j. glo. in. c. nemo. xxxij. q. iij.

¶An a qñ iudex ecclesiastic9 vel secularis possit de adulterio cognoscẽ Jo. an. in. c. fi. de fo. compe. dicit qꝫ ecclesiasticus cognoscit eo tãtũ cãu quo agit ad separatiõez thori. ꝫ videt male dicere quia pro adulterio multiplex pena ĩponit videlicz separatio thori a ꝫ pt hoc dẽt adiri ecclesiasticus vt ipe dicit cuius ẽ in. c. tue de procur. Jtẽ pena detrusiõis in mõasteriũ ĩ auten. ꝫ hodie C. de adul. et pro ꝫ possz etiã adiri ecclesiastic9 cãus est in. c. gaudem9 de coniug. Jtẽ alia est pena tcia qz scidũt panni et capilli ãte et retro et ꝫ hoc etiã pt adiri ecclesiastic9 tex. ẽ. xxxij. q. j. de bñdcõ Quarta pena vxoris adultẽ est excoicatõ et ꝫ ꝫ clarz est adiri ecclesiasticũ de adul. c. ij. et. c. intellexim9

¶An committens adulteriũ cum vxore viri reconciliati videat rũpe pacem Bar. in. l. veruz. ff. de fur. Jo. an. in regula frustra lib. vj.

¶An plures cõmittendo adulteriũ cũ eadem muliere ostituant plura adulteria penitentialia Bar. in. l. vulgaris. ff. de fur. et in. l. mriti. ¶. sex mensium. ff. de adul.

¶Quid si vnus pluries cognoscit vxorẽ alterius an dicantur plura adulteria tex. in. c. sicut nobis de test. glo. vj. q. j. imitare petrum.

¶An cognoscens vxorem quam credit eẽ solutam cõmittat adulteriũ no. glo. xv. q. j. illud sup ver. seruũ bonus tex. et ibi glo. xxxiij q. ij. in lectũ mariti Jo. an. in regula cũ quis li. vj. in mercatu. vide no. in. l. vxor. C. de repu. in glo. fi. Cy. in auten. hodie eo. ti.

Qualiter probet adulteriũ Bar. in. l. ij. ¶. fi. ff. de adul. et in. l. quod ait et in. l. capite qnto. ¶. j eo. ti. xxxij. q. j. dixit dñs Adde de presũp. lr̃is et. c. tercio loco. de testi. ꝑterea. et ibi Jo. and. Adde quod no. Bar. in. l. quezebat. ff. de testamil.

Qui accusat aliquem đ adulterio iure mariti debet probare qꝫ illa sit vxor. ff. de adul. l. si vxor. ¶. sed si ea et ibi Bar. et Bar. in. l. de iure. ¶. ff. ad mum.

¶An et quando mortua muliere possit maritus obijcere heredi suo illam fuisse adulteraz Bar. in. l. rei iudicate. ff. so. ma.

¶Si accusatus de adulterio confiteat crimẽ an videat confiteri matrimoniũ Bãto. in. l. si cui. ¶. si a filio. ff. de le. j.

¶An heredibo maiti competat exceptõ adulterij contra vxorem repetentẽ dotem mõtuo marito Bar. in. l. rei iudicate. ff. sol. ma. in. ¶ secundo.

¶An ꝓpter adulteriũ clericus deponi possit tex. qꝫ sic. l. di. si quis diaconus. ij. q. vij. latõ in glo. j. Bar. in. l. si adulteriũ. ff. de adult.

¶Religiosus ẽ cuius peccat formicar do quaz secularis adulterans text. et glo. xxvij. q. j. ꝓ posito.

¶An cognoscens maritatã publice meretricem pumatur de adulterio Bar. in. l. inter. ff de adul. Adde qꝫ idem no. in. l. si vxor. ¶. j. eo. ti. et. C. de adul. l. si ea et. l. que adulterium in glo. fi.

¶An marito liceat mgistratũ interficere inuentum cuz vxore vide Bar in. l. qđ ait. ¶. marito. ff. de adul.

¶Filius qui adulterat cũ nouerca perdit omnia iura filiatiõis et pt a patre impune interfici in aut. vt cum de app. cognо. ¶. aliud quoqꝫ capitulum Bar. in. l. diuus ff ad. l. pompe. de paricid.

¶Contrahens mrimoniũ de facto cũ duabus a vtranqꝫ cognoscẽs dicit adulterari cum vtraqꝫ tex. xxiij. q. iij. an non.

¶An cognoscẽs separatã a viro propter adulterium dicatur adulter tex. xxxij. q. j. dixit Jo. an. in regula cum quis li. vj. in mer.

¶Vsqꝫ ad quantũ tẽpus possit maritus accusare vxorem suã de adulterio no. xxxiij. q. ij. admonere in glo. sup ver. pñtia de diuor. gaudemus in fi. xxxij. q. j. qꝫ aũt no. C. đ adult. l. adulterã glo. et. ff. eo. l. si maritus. ¶. extraneis in glo. in ver. post. xl. dies insti. de pub. iudi. ¶. lex iul. in glo.

¶An vir possit sibi reconciliare vxorem adulteram in vitam no. de diuor. ex lr̃is in glo. fi. ipe aũt maritus nõ compellitur qꝫ si nõ velit eam reconciliare ponat in tali loco vbi non possit amplius adulterare. xxxij. q. j. de benedicto.

¶An maritus possit accusare vxorem de adulterio si post adulterium eaz cognouit glo. xxxij. q. j. c. j. de adult. c. fi. in glo. et ibi Joan. andre.

¶An sacerdos cognoscens solutam dicatur committere adulterium quidam qꝫ nõ i cle. fi. de here. vbi per Cardi. ver. vij. qõ. fi. glo. contra in. c. per venerabilez. ¶. j. qui fi. sũt le.

¶An committatur adulterium ex copula in

ter ſolutū et ligatā nōt·in·c·veniēs de eo qui cog·conſā·vxo·ſue ſup v·de adulterio text. xxxij·q·v·nō mechaberis·

¶An eo ipo ꝙ alē cōiugū mechaē ꝓdat ius petēdi debitū et petēs poſſit repelli ſine iudicō eccleſie vide·xxxij·q·vj·i ſūma de adul·c·j·iij·

¶Quare in mrimōio ſpūali ſq.i.¶.qſi nō admittit ō clericū replicatō adulterij nō Archi·vij·q·j eos·

¶An adulteriū ſpūale cōmittat occupando eccleſiā alteri debitā tex.ꝙ ſic·iij·q·ij·audiſ uimus·ij·q·j·ſicut vir·

¶An vxorē cogmitā per vim poſſit maritus de adulterio accuſare nō·glo·xxxij·q·v·c·j·

¶Si vir reconciliat ſibi vxorē adulterā et poſtea cōmittit adulteriū de quo accuſat ab ea an poſſit replicando vel exāpiendo ſibi obijcē adulteriū de quo fuerat recōciliata vide·xxxij

¶Quod poſſit vir vxorē adulteſ q·vij·apls rātē ſibi reconciliare vide de adult·ſi vir·

¶An exceptō adulterij q̄ ad thoz. ſit pēptoria et quādo ꝓponat et an vir reddēdo debitū vxori videat renūtiare exceptiōi adulterij vide Jnno·et doc·in·c·pe·et vlt·de adul·

¶Cōmittēs adulteriū et inceſtū cū vna et ea dē muliere nō dēt plus puniri q̄z ꝓ ſolo adulterio de quo dic vt hēt·xxvij·q·j·vgimbo in glo.j·Adde text·in·c·trans miſiſſe de eo qui cog.conſā·vx·ſue de pur·ca·cū dilectus·

¶Crimen adulterij connumerat inter crimina eccleſiaſtica ſpe·in ti·de compe·iudi adi·¶.j·ver·ij·in crimibuſ nō·de iud·at ſi clericā ¶.de adulterijs de fōro cōpe·cū ſit et·c·cō ſtus qđ vī vez quando agitur ad ſepationē thori vt nō.in·d·¶.j·ver·xviij·de quo dic vt ſupra dixi·

¶Adulteriū nō committit ſine dolo.xxxiiij·q·ij'in lectum vbi glo·de frig·z male·fraternitatis in glo.de repu·l·vxor in glo·j·et in autē·hodie eo·ti.et·C·ad·l·iul·de vi publi·vl priua·l·quomā multa·xxxij·q·v·ꝓposito et·c·ſe·

¶An viz cum ꝓpria vxore poſſit commttere adulteriū gl·xxxij·q·ij·quicqđ alia gl·xxxij·q·iiij·origo·

¶Filij ex adulterio nati ſūt deo aboiabiles ſi ſunt prauī ſceleris imitatores·lvj·diſ·¶.ſed hoc.

¶Adulter in epiſcopum ordinari non debet lxxxj·di·apoſtolus·

¶Adulterā quā quis poluit adultelio viuēte marito nō poſſet poſtea eā ducere in vxorē viro eius mortuo·xxxj·q·j·c·illud et·c·relatum et·c·ſi quis viuente de quo hētur in·c·j·z per to.dē eo qui duxit in ma·quā pol·p adul·

¶Adulteri dicuntur qui venena ſterilitatis ꝓcurant vel ꝓlem conceptā occidunt xxij·q·ij·aliquando·

¶Adulteram vxorem tenens fatuus et ipi? eſt·xxxij·q·j·dixit dñs·

¶Adultere vxori vir commiſceri non dēt do nec per pemitentiam purgata fuerit·xxxij·q·j·c·ſi quis vxorem et qui alias ei commiſcē debet trienmo pemitere ea·cauſa z·q·ſi quis vxorem el·ij·

¶Qui nō accuſat vxorē adulterā leno ipius dicit xxxij·q·j·c·apud miſericordē·¶.quid ſi i adulterio·

¶In crimine adulterij·q̄cq̄d vni oiugū precipiat intelligit etiā de alio·xxxij·q·v·precepit dñs·

¶Adulterā vxorem non licet viro interficere xxxiij·q·ij·c·admonere et·c·inter hec·

¶Nō debet fieri ſacerdos cuius vxor adulterium commiſit·xxxiij·di·ſi laici vxor·

¶Ex adulterio naſci non eſt culpa naſcituri ſed generantis·c·naſci·lvj·di·

¶Quare nō ſic puniunt viri adulterantes ſicut mulieres vide.xxxij·q·v·xpiana·

¶Cū agit causa adulterij aſſignandus ē locus ſecurus in quo violēta nō timeat·xxxij·q·ij·ſiue de coniugij·

¶Certa ſuſpicio de adulterio dicit ſubeſſe q̄ndo maritus ſcit ſe non cognouiſſe vxorem et ipſa repitur ḡuida·l·filium diffinimus·ff·de his qui ſunt ſui vel alie.iur·

¶An ex parte vnius poſſit cōmitti adulteriū videt ꝙ ſic·xxxij·q·v·ꝓpoſito·

¶Plures caſus in quibꝫ vir nō pt obijcere vxori adulteriū nō.glo·et doc.in·c·intellexim⁹ de adult·

¶Adulteriū commtit qui vxorem alterius cognoſcit licz eā proſeruitute teneat vt·l·athletas·¶.ait pretor·ff·de his qui no·infa·

¶An et quando mulier ꝓpter adulterium perdit dotem maritus excipiendo poſſit eaz retinere vel an requiratur vt accuſ Bā·in·l·miles ·¶.ſoxer·ff·de adul.aliqui moderni tenent cōtra m·l·lutius·ff·ſo·ma·

¶Adulteriū ita commtitur cuz pulchra ſit cum deformi ideo videtur ꝙ magiſ peccet cū deformi·xiiij·q·v·c·fi·in glo·

¶De eo qui dormiuit cū vxore fratris ſui vel filiaſtra vel duabꝫ ſororibꝫ vel cū duabꝫ conſanguineis vide·xxxij·q·viij·c·quedam et·c·ſi quis viduam et·c·qui dormierit·

¶Propter adulteriū licet patri filiā et quem libet adultez in domo interficere·l·nec in ea ·¶.ius occidendi et ¶.fi·ff·de adult·de marito vide in·l·marito·ff·eo·z·l·ſi adulteriū·¶.imperatores eo·ti·et·l·ſi quis in graui·ff·ad ſil·de iure canonico dic vt dixi ſup et adde glo·in·c·iij·de pe·et remiſ·et de iñia videlicet an et q̄ndo pater et maritus poſſint occidere nō·C·de adul·l·gracus in gloſa potuerit et ibi Cy·ff·

ꝙ me · cauſa · l · nec timorẽ in gl · occidere · ff ad · l · acquil · l · qui occidit in glo · j · vid glo · in · l · ab hoſtibꝫ ¶ ſi vir · ff · ſo · ma · ꝙ de alio vide ff · de adul · l · qꝫ ait in glo ·

¶ Vxoratus nõ cõmittit adulteriũ cuz ſoluta nec ab vxore poſſet accuſari no · C · de adul · l · j · in glo · violato et ibi Cy · vide no · xxxij · q · i · publico Spe · in ti · de adul · ¶ j · ver · ſed nũq̃ quid econuerſo ·

¶ An ſup crimine adulterij liceat tranſigere no · in autẽ · vt licet · ma · et auie ¶ pe · in glo · amicabili coll · viij · et · l · tranſigere C · ꝺ trãſac ·

¶ Quis dicatur adulter manifeſtus vid Bá · in · l · fur eſt · ff · de furt ·

¶ Quis pt accuſare de adulterio not · glo · et ibi Cy · in · l · quãuis adulterij C · de adul ·

¶ Accuſãs aliquã de adulterio et ſuccũbens q̃ pena puniatur no · C · de adul · l · quãuis in glo · in ver · gladio et ibi Bar · de ꝓ · tue ī glo · ij ·

¶ An mulier poſſit accuſari de adulterio cõſtante mrimonio no · in · l · miles · ¶ volenti · ff · de adulte ·

¶ An ꝓter adulteliũ filie pr̃ debz perdere dotem Spe · in ti · de diuor · ¶ ij · v · ſed nunquid

¶ Sicut ꝓter adulteriũ vxoris vir lucratur dotem ita mulier ꝓter adulterium viri donatõz ꝓter nupt ſ · ſi tamen filij extant tam dos q̃z donatõ ad eos pertinet no · glo · vt lite · non conteſt · c · j ·

Adunantia. An adunantia generalꝫ tribuens alicui iuriſdictiõem faciat eum ordiarium vel commiſſariũ vide Bar · in · l · ãbicioſa · ff · de decre · ab or · facien ·

Aduocatus. Quando quis poſſit compelli a daduocandum glo · in · l · in ſacris C · ꝺ ꝓ · ti · ſacroſcti · li · xij · Adde quod no · Bar · in · l · ꝓxime · ff · de his que in teſta · delen ·

¶ An liceat aduocato calũnioſũ aduocatum cauillationibus repellere glo · ꝙ ſic in · c · cupiẽtes in ver · malignantium lib · vj · vide · xxij · q · ij · dñsnr ·

¶ Aduocatus generaliꝫ dicit qui cauſas agẽdas quocũq̃ mõ vel ſtudio opatꝫ vnde ꝟ procuratores aduõti dicũt · ff · de var · et extr · or · cog · l · j · ¶ aduõtus · vj · q · iij · ſi qs epꝰ ſpealit tñ z ſtricte dicit aduocatus qui patronꝰ eſt cãe vt · l · j · ¶ ait ptor ff · de poſtu · de talibꝫ intelligit · l · nec qcqz ¶ obſeruare · ff · de off · procõ · et lc · et · l · cũ dela mõis ¶ a ſẽtentia · ff · de fun · inſtru z in · c · paſtoralis de iudi · de his facit Spe · ſpeciale ℞ brica vide etiã ꝙ no · de elec · cuz ex eo li · vj · ſup v · indigere Adde glo · et Bar · in · d · l · j · ¶ aduocatos qꝺ no · in · c · conſulẽ de ſymo ·

¶ Aduõti nõ minus prouident humano generi q̃z ſi patriã armis defẽderent C · de aduo · diuer · iudi · l · aduocati glo · in prealle · c · cuz ex eo · facit quod no · de ſepul · licet li · vj ·

¶ An aduõtus lite pendẽte poſſit denegare clientulo ſuo patrocinmiũ ſi non ſoluit ſibi debitũ ſtipendiuz no · in · l · fi · C · de aduo · diuer · iudi · in glo · fi · alia glo · in · l · ꝓperandũ · ¶ honerarijs · C · de iudi ·

¶ An aduocatus electus ab altera ptiũ poſſit remoueri a iudicando glo · in verbo ſuſpectis de teſti · dilectio et ibi docto · vide ibi nõt · de offi · or · irrefregabili ·

¶ An illiteratus poſſit eſſe aduõtus gl · in · c · ꝺ occidendis · xxiij · q · v · Bar · in · l · j · ¶ aduocatos · ff · de var · et extraor · cog · Adde glo · que tenz ꝙ ſic in · c · j · ¶ poſtulare · ff · de poſtu · Jo · in · q · vij · ¶ infames ꝙ limita in partibꝫ in qbuſ redditur ius in vulgari alias ſecus vt · l · nemini C · de aduo · diuer · iudi ·

¶ An quis poſſit eſſe aduocatus ī cã propria no · glo · in d · c · de · occidendis ·

¶ An excuſetur aduõtus defendens malã cãz quam putat bonã · no · Archi · xiij · q · v · demqꝫ

¶ An aduõtus pro certo ſalario conductꝰ iurans clientulum defendere teneatur eũ defendere irrequiſitus no · glo · de iure · iuran · c · breui ¶ Spec · ti · de aduo · ¶ j · ver · ſed nunqꝺ is q̃ iurauit defendere ·

¶ Si doctõ mittit aliquã cedulã iudicii nõ dicitur aduõre Bar · in · l · Paulus ff · de leg ·

¶ An aduõtus debeat iurare anteq̃z audiatur Hoſti · de iur · calum · c · cetez Jo · an · in · c · romana · ¶ hec etiam de fo · compe · li · vj · Adde iſti · de pena temere liti · ¶ item actoris in glo · ſbẽ · Spe · eo · ti · de aduo · ¶ j · ver · ite q̃ eſt preuaricator et ibi Jo · an ·

¶ An aduocatus qui iurauit defendere clientulum teneatur id facere quando clientulus fouet malam cauſã glo · et doc · de iure iu · breui ·

¶ An aduõtus licite recipiat ſalariũ pro ſuo patrocinio vide ter · et glo · xj · q · iij · non licet z de fo · compe · c · romana · ¶ nec etiam · li · vj · doc in · c · j · de poſtu · vide glo · in · d · c · non licet ·

¶ An aduõtus pt paciſci de ſalario et quando no · ff · de pac · l · ſumptus in glo · ij · et · C · de poſtu · l · ſi qui aduõtorum et ibi Cy · et · l · quiſq̃s in glo · et ibi Cy · eo · ti · z Bar · in · l · archiatri C · de profeſſ · et medi · lib · x · ff · de var · et extraor · cog · l · j · ¶ ſi cui Spe · in ti · de ſala · ¶ ſequit̃ ver · perſone et ibi Jo · an · no · ff · de poſtu · l · j · ¶ aut ptor · in glo · nõ habebunt ·

¶ An poſſit petere ſalarium pro perſona ſua a venditore qui ei vendidit rem que ẽ euicta Bar · ff · de fideiuſ · l · ſtipulatus es Spe · in ti de · expen · ¶ poſtremo ver · quid ſi ab emptore ·

¶ An debeat habere ſalarium ſi eſt tranſactũ de lit̃ inter partes dic ꝙ ſic niſi forte pactuz eſſet in caſum victorie ſecundum Joan · and · in regula contractus libro · vj · et no · C · de ſuffra · l · j · in glo · fi · Speculator in ti · de ſala · ¶ ſeq̃tur verſicu · quid ergo · Adde · l · fi · ff man · et · l ·

si cum dotem in prin. ff. so ma.

¶An aduõtus q̃ pro ẽto salario ꝓmisit clientu tũ suũ defẽdẽ i tali cã si dicat ext locũ dẽat ext salariũ habẽ expẽsas Jo. an. tenz ꝙ sic in regula contractus li. vj. in mercu. in. q. j.

¶An quis possit esse aduõtus ambaz ptiuz glo. ꝙ sic. xlv. dis. disciplinam in glo. fi. vide Jo. an. in regula contractus in mercu.

¶Adde ꝙ aduõtus q̃ recipit salariũ ab vna pte si postea paciscat cũ alia et eã adiuuat incidit in crie falsi. Jta nõ. Bar. ff. de ꝓua. in. l. j.

¶An aduõtus vnius partis in causa ꝓncipali possit esse aduõtus alterius in causa appellationis Jo. an. in. c. fi. de testi. li. vj.

¶An liceat aduõto paciscẽ de q̃ta lit. Jnno. tenz ꝙ nõ i. c. ij. de ali. iud. mu. cau. fac. i glo. iij. Bar. i. l. si q̃. C. de postu. nõ. C. de suffra. l. j. i glo. fi. Spe. i ti. de sala. ¶ seq̃t v. et nõ.

¶An dẽat hẽre salariũ si ñ stat / et ver. se. per eũ quo minus ꝑstet patrocinũ glo. ꝺ pe. di. j. magna m glo. fi. in fi.

¶An officiũ aduõtiõis possit exẽcẽri ꝑ sacer dotẽ. xiiij. q. v. dẽicꝫ et. xv. q. ij. i sũma glo.

¶An aduõto dẽat solui / i. c. q̃relã de ꝓcur salariũ ãte finẽ litis glo. in. l. j. C. de suffra.

¶Doctor dans osiliũ in camera sua nõ dicit aduõtus dictũ est Bar. in. l. j. ¶ aduõtos. ff. ꝺ var. et extraor. cog. Adde qꝺ idez dicit in. l. j. ¶ postulare. ff. de postu.

¶An clericus possit esse aduõtus in cã sãguis nõ. glo. lj. di. c. aliquantos Jo. an. in. c. j. ꝺ postu. ꝛ m. c. sententiam ne cle. vel mona.

¶An aduõtus dẽat habere totũ salariũ conuentum ab herede titij intentante actionẽ q̃z ignorauit posse exꝑsona tici elidi exceptiõe vide Jo. an. in regula contractus li. vj.

¶Quando aduõtus restituat salariũ accep tum nõ. C. de condi. ob cãz. l. pe. et fi. ff. ꝺ vã. et extraor. cog. l. j. ¶ diuus.

¶An aduõtus per imprudẽtiã succumbẽs faciat litẽ suã nõ. glo. ff. de postu. l. j. ¶ imtiuz in glo. compleuit insti. ex qui. ca. ma. nõ licet ¶ fi. in glo. pe. vide. ff. de mino. l. j. in glo. fragile Spe. de aduo. ¶ vlti. ver. quid si per imprudentiam Hosti. in sũma de aduo. ¶ fi.

¶Nõ teneor tibi de euictione si malũ aduocatum adhibuisti glo. in. l. qꝫ si nolit. ¶ si mã cipiũ in ver. medicũ. ff. de edili. edic.

¶An aduõtus possit idem ius septius induere aut allegare. xxiij. q. vij. c. fi. alias incipit quemadmodum.

¶An aduõtus possit decipere licite suũ adũsarium nõ. xxiij. q. ij. dñs in glo. j.

¶Aduõti confessio p̃iudicat parti sicut ꝓ̃a misi reuocetur et. ñ. quantum tempus debeat reuocari nõ. de cẽsi. olim m glo. ij. de app. cũ causã Adde qꝺ dicam sub dcõe confessio vi ꝺ in. l. ij. C. de erro. aduo.

¶An aduõtus possit mutare opinionẽ suã si expedit vide. xxiij. q. v. iudex.

¶An si aduocatus fuerit preuaricatus sẽtẽtia sit ipso iure nulla vel per restitutionem rescindatur nõ. C. de aduo. diuer. iudi. l. j. i gl. ver. queretur ꝛ ibi. C. j. et Spe. in ti. de aduoca. ¶ vlt. ver. illud aũt.

¶Aduocati officium est honor et de multis eorum priuilegijs vide in. l. j. ¶ hoc edicto. ff. de postu. in glo.

¶An aduocatus prime cause teneatur defendere etiam in causa appellationis pro eodem salario nõ. C. de suffra. l. j. in gl. ff. de procu. l. q̃ ꝓpo. ¶ itẽ q̃ritur in glo. j. Cy. in. l. mutius C. de procu. l. pe. Jo. an. in regula contract9 li. vj. in. ij. q. tenet ꝙ nõ Spe. in ti. de sala. ¶ sequitur ver. sed nũq̃ aduocatus Adde. vj. q. quarta osius glo. in. l. ita demum. C. ꝺ procu.

¶Aduõtus an teneat ire ad aduocandũ extra prouinciam pro eodez salario nõ. in. l. ff ꝛ hoc ¶ nõ solum. ff. de procu. in glo. in ver. tribunali et in. l. j. C. de suffra. in glo. fi. et ibi Cy. Spe. in ti. de sala. ¶ sequit ver. quid si causa et ibi Jo. an.

¶An aduocatus teneat restituere clientulo salarium si tpe aduocationis est exco ̃icatus et ꝓterea nõ pt aduocare nõ. Jo. an. in. c. decimus de sen. ex. li. vj. iij. q. vij. ¶ tria.

¶In causa hereses nõ hẽnti aduõtũ debz dari pro defẽsiõe Laud. in cle. j. de excef. prela. super ver. in causis seu negociis.

¶An clericus possit esse aduocatus cor ̃ã iudice seculari nõt. Jnno. de obli. ad ratio. c. j. in glo. penul.

¶An iudex debeat audire aduocatũ quous qꝫ allegare voluerit no. glosa. iij. q. vij. ¶ apud vrbem.

¶An aduocatus qui ꝓmisit duabz ecclesijs pro certo annuo stipendio illas defẽdere dẽat illis mutuo litigantibus causas ambaz defẽdere Jo. an. in regula contractus li. vj. in mercu. et glo. i. q. vij. c. j. Archi. vij. q. j. c. episcopũ Adde no. in. c. vemẽs de iur. iuran. et. c. cum te glo. ꝛ doc. in. c. fi. de postu. vide aliquid in. l. quisquis. C. de postu.

¶Aduocatus non pt̃ pro vna causa recipere vltra centum florenos tex. et ibi Baz. in. l. j. ¶ diuus. ff. de var. ꝛ extraõ. co. aduocati tamen curie romane intelligũt scilicz pro vno articulo vt dicit ibi Baz.

¶An si sẽtentia feratur per allegationes aduocati ꝓuati officio aduocationis valeat Jo. an. in. c. si aduersus de hereticis.

¶An aduocatus repellatur per excoi ̃icatiõez no. in. c. fi. ne cle. vel monach. Adde ꝙ repelitur si est hereticus vel paganus. iiij. q. j. c.

l·de hẽre·excoicamꝰ de pe·di·j·nemo·Item
qui locauit opas suas depugnando cũ bestijs
in arena·iij·q·vij·infames·
¶An ille qui fuit aduocatus ꝓ aliquo pt esse
testis pro eodem no·in·c·ex lris de transac·z
in·c·fi·de testi·li·vj·in glo·j. de testi·cũ a no
bis et ibi per do·Anto·de butri·Bar·in·l·defez
re·¶idez decreuerũt ff·de iure fisc·faciunt nõt.
per Jnno·et moder·in·c·ij·de arbi·glo·ij·q·vj
statuendũ in glo·fi. vbi vide.
¶Quo tpe aduocatus pt petere salariũ suum
vide glo·j·q·iij·pendentes·xuij·q·v·c·fi. vbi
tex·et glo·vide in·l·j·C·de suffra·z ibi Cy·z
Jnno·in·c·potuit de loca·
¶An aduõtus pt cõpelli ad pꝛocinãdũ gratis
Hosti·et oẽs i·c·j·de offi·iu·faciũt no·in·l·p
undẽdũ·C·de postu·Albe·in·l·j·C·de suffra·
¶An aduõtus tenear paupi ipẽdere gtꝭ pꝛoci
mũ Hosti·tenz ꝙ sic in sũma de pen·¶quibꝰ
v·quid de aduõtis et v·ꝯ et paupi et i sũma de
postu·¶qs postulare v·dixit tn Azo et in sũ
ma de vi·z ho·cle·¶fi·v·itẽ osistit Albe i·l·j·
C·de suffra·xj·q·iij·paup Ad de qõ scribit·s·
Tho·secunda secunde·q·lxxj·
¶An aduocatus prestans pꝛocinũ in lite mo
ta sup re de qua ptendit se ius habere sibi pre
iudicet tex·et ibi glo·z doc·de transac·ex lris
bene facit·l·fi·ff·de inoffi. testa·
¶Que sit pena ciuis aduocantis contra pꝛiã
suam Spe·in ti. de aduo·¶j·v·sed nũquid se
cundum hoc z ver·se·no·doc·in·c·fi·de postu.
Ang. in·l·hi qui·ff·de postu.
¶An vasallus aduocans contra dominũ per
dat feudum nõ·xxij·q·v. de for·glo·Jnno·et
doc·de postu·c·fi·bene facit·l·qui cũ maioꝛ·¶·
pe·et vlt·ff·de bo·lib. et·l·alia·C. de his qui.
vt in dig·Spe·in ti·de aduo·¶j·ver·pmissa
et ver. itẽ ꝙ postulat contra eum glo·in·c·i.
v·ꝯ et qui delator que fuit pꝛia ca·be·amit.
coll. x. et est gl·in v·ñ euitabit circa mediũ·
¶An aduocatus possit variis modis exponẽ
iura nõ·l·di·in·c·quid est in glo·hic stans·
¶An aduocatus quem remordet oscientia te
neat iuuare clientulũ suum nõ·de iure iurã.
breui in glo·fi·
¶An aduocati gaudeant ꝓuilegio militum
pulcher tex·C·de aduo·diuer·iudi·l·aduoca
ti et·l·miles in prin·ff·de re·iudi·
¶An officium aduõtionis de iure diuino sit
licitũ et meritoriũ Albe·pulchre examinat in
l·j·C·de suffra·vbi ostendit saluatorem no
strum sepius vsum fuisse officio aduocatio
nis·
¶An aduocatus faciens clientulum culpa sua
vel ignorantia perdere casum seu immodera
te exigens vel aliã fraudem committens te
neat in foro oscientie ad restitutionez Hosti·
in sũma de postu·¶quis postulare v·dixit·
tn Azo et in·¶quod pertinet ver·item ad offi
cium et in summa de pe·¶cui confitẽdũ v·cui
aduõtus et ¶quibꝰ ver·quid de aduocatis·
¶An faciẽs pacem cum aliquo promittens
nõ otrauemire dicatur otrauemire si est aduõ
tus otra eum vide do·Anto·in·c·fi·de post.
¶Quid si litigent pt et pria cui magis filiꝰ
aduocatus debeat impẽdere patrocinũ Spe.
in ti·de aduo·¶j·ver·quid si pater eius agit
contra·
¶An aduocatus in latino seu literaliter ꝓpo
nens cogat ad instantiã ptis exponere vulga
riter Albe·C·de postu·l·quis qs glo·xxiij·q·
j·odi que dicit ꝙ si clericus agit contra laycũ
debet loqui vulgariter·
¶Aduocatus qui fauet olim iniusto possesꝭ
sori petenti se restitui nõ debz habere oscieꝭ
tiam lesã no·Jnno·de cã pos·pastoralis beꝭ
ne fac de resti·spo·item cũ quis et·c·in lris.
¶Aduõtus actoris debet prius incipere alleꝭ
gare colligere in tex·in·l·nensemus·ff·de neꝭ
go·ge. vbi etiã colligit ꝙ aduocati nõ debent
esse verbosi in allegando·
¶Aduõtus qui promisit alicui patrocinuz
in vna causa et vidit iura illius si postea preꝭ
stat instrã aduersario debz puniri pena falsi
vt no·Bar·in·l·j·¶is qui deposita·ff·de falsis
et Bar·in·l·si quis aliquid·¶instrumenta·ff.
de pen̄s·
¶Licet aduõtus nõ debeat facere istrumẽta
si tamen facit valẽt nõ·Bar·in·l·vniuersos C.
de decu·li·x. et in·l·consulta·C·de testa·Adꝭ
de ꝙ aduocatus non debet vti officio tabellioꝭ
ms glo·est sing·in·d·l·vniuersos·
¶Aduocatio nõ debet exigi nisi inquantum
facere potest glo·est in·l·miles i prin·ff·d re.
iudi·
¶Aduocatus nõ potest eligi ad faciendũ exꝭ
timum ciuitatis glo·in·l·sancimus·C·de adꝭ
uo·diuer·iudi·quod bene no·
¶Qui fuit aduocatus in vna cã nõ pt postea
esse in eadem iudex no. C. de postu·l·quis qs
in glo·ij·et ibi·Cy·et·C·de app·l·eos in glo.
prouocatum Spec·in ti·de aduoc·¶j·v·item
ꝙ fuit olim·
¶Aduocatus in vna causa nõ pt cogi vt conꝭ
sulat in eadem dictum est Bar. in·l·proxime
·ff·de his que in testa·delen·
¶Heres aduocati conducti pro certo stipẽꝭ
dio cogitur seruire per substitutuz si pater ẽ
mõtuus gl·in·l·qs qs·C·de epi·et cleri·et ibi
doc·Bar·in·l·continuus·¶si ab eo·ff·de verꝭ
ob·Spe in ti·de aduo·¶j·ver·sed pone Bal.
in·l·edem·C·loca.
¶Aduocatus nõ potest postulare pro famoꝭ
so latrone·C·de defen·ciui·l·per omnes et nõ
est alibi·
¶Si aduocatus scit partem suam fouere

iustã causã licite pt decipere aduſariũ gl·xxiij q·ij·dñs. Albe. in·l·rẽ nõ nouã·C. de iudi.

¶An aduõtus debeat intereſſe q̃ſtiom ꝛ reſponſiom reoruꝫ videt qꝫ ſic in·l·ſi poſtulauerit·Ç·q̃ſtiom ff·de adul·õriũ dicit glo·in·l·cuſtodias·ff·de pub·iudi·q̃ dicit qꝫ examiatiom debꝫ aduõtus intereſſe Jta intelligitur d·l·ſi poſtulauerit et·l·j·Ç·ſiquis·ff·de·qõ. nõ aũt examinatiom ſeu q̃ſtiom ipſius rei glo· in autẽ. de teſte·Ç·ſi non deducens.

¶Qui fuit aduõtus in cauſa fãguinis nõ pt promoueri ad ſacros·lv·di·ecce crimino ſi.

¶An ſufficiat aduõto dicere hoc dicit quedã lex vide. j. q·j·c·vt euidẽter vbi glo·in prin· xlix·diſ·hmc facit de coha·cle. et mu·veſtra et quod ibi nõ·xlv·di·c·ij·

¶Nõ habẽti aduõtũ iudex dare debꝫ vt·ff·de poſtu·l·j·Ç·ait pretor vt litſ·nõ contſ·c·j·C. de poſtu·l·prouidẽdũ·ff·ex quibꝫ cauſis ma· l·ab hoſtibus·Ç·ſed qꝫ ſimpliciter.

¶An corã metropolitano agendũ ſit de ſalario aduocati cã corã ſuffraganeo ventilata vide de fo·compe·romana li·vj.

¶Aduõtus allegando debet ſtare non ſedere de poſtula·prela·bene in glo·ij·

¶Vilissimus reputat ille aduõtus q̃ ꝓpter lucꝫ cauſaſ ꝓrogat·iij·q·vij·c·infames.

¶Aduõti officiũ nõ ꝺuẽit epõ q̃ nõ dẽt vt ſapiẽs ꝺſiliũ vendẽ·xj·q·iij·nõ lꝫ·xuij·q·v·nõ

¶Aduõti nõ poſſunt eſſe monachi· ſane· xvj·q·j·de pẽtiũ glo·in·l·j·Ç·ſecũdo loco·ff de poſtu·ſup ver·officijs·

¶Nõ liꝫ xpiano hẽre aduõtũ infidelẽ de pe· di.j·nemo facit·l·fi·C·de iude·

¶Aduocatus qui ꝺtra leges alicui auxiliauꝫ dederit ab officio aduõtionis remotus exilio damnatur de pe·di.j.quicunq;·

¶An aduõtus teneat ad reſtitutõꝫ ſalarij recepti pro iuſto pr̃ocimo nõ·Arc·xiij·q·v· nõ ſane Adde ſãctũ Tho·ſecũda ſecunde·q· lxxj·q̃ dicit qꝫ aduõtus fouẽs cãꝫ iniuſtã g̃uiẽ peccat et tenet ad reſtitutionẽ qꝺ nõ·qꝫ pluries dixi aduocatis quos noui.

¶An clerici ꝓ cãis i qbꝫ poſſũt eẽ aduõti licite recipiãt ſalariũ vel mun9 vide·xv·q·ij·p totum·

¶An propter abſentiam aduocati ſit dãda pti dilatio·vel vt quis de nouo iueniat aduõtum Bar·in·l·ſed ſi vnus in fi·ff·de in iur. et in·l·ait pretor·Ç·fi. ff·ex·qui·cau.ma·Cy·in ·l·velamẽto C·de poſtu·vt litſ·nõ otentſ·c· j·in glo·iij·Spe·ti·de dila·Ç·j·in pr̃ic·Ang in·l·nõ ideo co·ff·de iudi·

¶An aduocatus poſſit ſeruire clientulo per ſubſtitutuꝫ Baꝛ·in·l·continuus·Ç·ſi ab eo·ff· de verbo·ob·Adde qꝺ ſcripſit Bal·in·l·j·Ç·ne autẽ·C·de cadu·tol·

¶Aduõti poſſunt teſtari de eo quod percipiunt à clientulis Bal·in·l·fori. C·de aduo·diuer. iudi·

¶An aduocatus factus monachus monaſterij magno ere g̃uati poſſit de licentia abbatis exercere officiũ aduocati vt de lucro eius releuetur monaſterium Jo·an·in regula in argumentum li·vj·

¶Aduocato defendenti cauſam iuſtam licitum eſt prudenter ea occultare quibꝫ impediretur proceſſus eius nõ tamẽ licet ei vti aliqua falſitate dixit. S·Tho·ſecunda ſecunde. q· lxxj·

¶Multo magis nouerunt calumniari aduocati q̃ꝫ partes quoniam ipi ſciunt omnia m̃la dicit glo·in·l·ab anaſtaſio·C·man·

¶Si aduõtus meus impetratur in delegatum per aduerſariũ meum an ꝓpter hoc removeatur nõ·de teſti·dilecto in glo·iij·

¶Aduocati nõ poſſunt torqueri nõ·Cy·in· l·milites·C·de q̃ſtio·

¶An aduõti teneant ad publicas fũctiones nõ·C·de aduo·diuer·iudi·in·l·ſancimus·

¶Aliquis pt eſſe contra eũ pro quo fuit aduocatus tam in fiſco q̃ꝫ in priuato·Cy·in·l· j·C·de aduo·fiſ·nõ in·l·fi·ff·de poſtu·et in·l· pe·eo·ti·in glo.ij.Spe·in ti·de aduo·Ç·nũc tractemus ver. pe. et ibi Jo·an·

¶An quis cõpellatur eſſe aduocatus in cauſa in qua conſuluit nõ·in·l·j·ff·de ĩ ius vo·qꝺ eccont vide in·l·proxie de his que in teſ·delen

¶An aduõtus dẽat inſtruere partes interrogatiombꝫ et reſponſiombꝫ nõ·C·de iura·calum·l·ij·in prin.in glo·in ver·vtriuſ qꝫ Spe· in ti. depoſitio·Ç·iij·ver. ſed veſter et in ti. de aduo·Ç·fi·ver·ſed nunquid clientulum·

¶An aduõtus debeat intereſſe diſputatiombus et publicatiombꝫ teſtiũ nõt·in autẽ·de teſti·Ç·illud tamen in glo·coll·vij·

¶Si aduõtus inſtruit partẽ ſuã reſpondere falſũ tenetur pti ſue ad damna nõ·in·c·j·de ꝺ feſ·li·vj·in gl·j·Spe·in ti·ꝺ aduo·Ç·fi·ver· ſed nunquid clientulum.

¶Aduõtus nõ conuenitur niſi in quantũ facere pt nõ·ff·de re·iudi·l·miles in glo.ij.

¶Aduõti in fine debẽt repetere breuiter omma q̃ dixerunt nõ·in autẽ·de defen·cuita·Ç· fi·in glo·dictũ eſt·

¶An aduõtus pr̃ocinando in cauſa cãguinis ſiue pro reo ſiue pro actore incurrat irregularitatem nõt·Jo·an·de poſtul.c·j·lj·diſ·aliquantos Spe·in ti.de aduo·Ç·j.in ver·cã·

¶Que poſſunt oppõi in cãcont aduocatũ vt repellatur nõ.in Speculato.de aduõtis·Ç·j·

¶Quaſdam cautelas aduocatoris quã rei vid per Joannẽ·an·in addi Spe· in ti.de aduoca·Ç·nunc dicẽduꝫ·ver.in hoc autem.

¶An aduocatus ita debeat allegare vt m

telligaf nō ſolū a iudice ſed etiā a pte Spe. in ti. de aduo. ℭ nunc de ex̄or dnſ ver. verum tamen.

ℭ Aduocatus rōne mīnoris etatis nō reſtituif Ang. m. l. j. ℭ. puericiā. ff. de poſtu. ꝛ qđ ibi no. glo. bñ facit. l. mf officiū. ff. de rei ven. fallit in. l. fi. ff. de mof. teſt. rō aūt ē quia aduocatus nō ledif ſnīa ferat ō clientulū ſuū pñ gloꝛiabaf me pñte quidā aduocatus oſi ſtoꝛialis ꝙ nūqm ſuccubuerat in aliq̄ cauſa quod ē verum qz nō ipſe ſed clientulus ſuus ſuccubuerat.

ℭ Aduocatus nō cogif ꝑ inimico poſtulare neqz ō amicū glo. in. l. j. ℭ. ait pꝛetoꝛ. ff. de poſtu.

ℭ Clericus coꝛā iudice ſeculari nō pt eē aduocatus niſi ꝙ eccleſia ſua et ꝙ miſerabilibꝫ pſonis vt in. c. j. de poſtu.

ℭ Cecus nō pt eē aduocatus. l. j. ℭ. ſcđo loco. ff. de poſtu.

ℭ Aduocatus eccleſie nihil āpliuſ pt accipe qm̄ id qđ de iure taxatū ē ꝙ ſtatutū alias punif vt in. c. pe. de pe.

ℭ Aduocatus doctus ꝑmo dt iura clientuli fundare ꝛ poſtea obiectis rñdere no. in. c. abbate ſane in pn. in glo. ſup ver. multū de reiud. li. vj.

ℭ An ꝙ rñſionē aduocati fiat lit. oteſ. dic vt no. in. c. cū cām de ap.

ℭ Talis dt eē oꝛdo inter aduocatos ꝙ miſerabiles pſone inueniant aduocatos vt. l. nec quicqm̄. ℭ. obſeruare. ff. de of. ꝓco. ꝛ legati ꝛ ſi ſponte nollent iudex ex officio ſuo debet dare vt dicta. l. nec quicqm̄. ℭ. plerunqz ꝛ. ℭ. ceterum.

ℭ Aduocati dñt dicē dñe iudex ego dicā vnū verbū ꝙ cā mea et tñ poſtea dicūt multa dicit glo. in. l. antiq̄tas in fi. C. de vſufru.

ℭ Aduocatus doctus et cautus facit qñqz vt mala cā videaf bona ita dicit gl. ſup ver. malū in. l. ꝙ ſi nolit. ℭ. ſi māc̄piū. ff. de edil. edi.

ℭ An doctoꝛ ea oditōne ꝺuctus vt nō poſſit aduocare poſſit ſaltē cū iudice loqui in camera ꝙ aliq̄ cā vide Bar. in. l. paulus. ℭ. paulus ff. de legatōibꝫ ꝛ in. l. j. ℭ. aduocatus. ff. de var. et extraoꝛ. cog.

ℭ An aduocatus dicaf aduocare coꝛā arbitroꝛe Bar. ꝙ nō in ꝺ. l. j. ℭ. aduocatos in quo vide dubito et alias viſū ē mihi ōniū legendo in. l. j. ff. de poſtu.

ℭ Licet aduocato nō fuerit ꝙ miſſuz ſalariū pt tñ illud petere officō iudicis vt hēt in ꝺ. l. j. ff. de var. et extraoꝛ. cog.

ℭ Aduocatus negligens ꝛ fraudē cōmittēs debet puniri no. in. l. ſi vacantia. C. de bo. vaca. li. x.

ℭ Aduocati minꝰ ꝙ plixi in allegatōibꝫ ſolent aſſeſſoꝛibꝫ eē odioſi ſm Bal. in. l. proxime. ff. de iſſ que in teſta. delen. tñ debet iudex eos patienter audire moderate loquentes. vt. l. nec quicqm̄. ℭ. circa aduocatos. ff. de of. procon. et pt iudex eis ſilentium imponere. vt. ꝺ. l. proxime pmittitur tamen aduocatis aliq̄ exoꝛdium facere vt dicit tex. in. l. j. ff. de oñ. iur.

ℭ Cum aduocatis ptiū iudex nō debet habere oſilium vt ꝺ. l. ꝓxime. ff. de iſſ que in teſta. delen.

ℭ Aduocatus obtinens in cā ꝓpꝛia nō debet petere ſalariū ſibi taxari ſm Bar. in. l. fi. C. de fruct. et li. expen. Bartho. in. l. ſtipulatus es opus. ff. de fideiuſſ. no. in. l. ꝙ ſi domus. ff. loca. Spe. ti. de ſpen. ℭ. poſtremo. ver. ꝙ ſi ab emptoꝛe.

ℭ Aduocatus ꝓhibitus poſtulare ſimplicit nō intelligit ꝓhibit9 ꝙ cert9 pſonis ꝙ q̄bꝫ in. l. j. infi. ff. de poſtu.

ℭ Et ꝓhibit9 poſtulare ſimplr iplé nō intelligit ꝓhibitus poſtea poſtulare apud ſucceſſoꝛē. l. puto. ℭ. j. ff. de poſtu.

ℭ Aduocat9 ꝓhibit9 pt repelli ꝙ iudicē etiā ſi aduerſari9 velit ꝙ admittaf vt. l. quos ꝓhibz. ff. de poſtul.

ℭ Aduocatus ꝓhibitus poſtulare ad tps pt poſt tps poſtulare vt. l. ipatoꝛ in pn. ff. de poſtu. et ꝓhibitus poſtulare ad tpus pt extra ꝓuinciā poſtulare ñ tñ in curia epiſcopali illius territoꝛij vt eſt tex. cum glo. in. l. ex ea. ff. de poſtu.

ℭ Eligēs aduocatū iuuenē dt eē in culpa cū ſoleāt eē litiū ofuſoꝛes vt no. in. l. j. ℭ. puericiā. ff. de poſtu.

ℭ Infamis ex neceſſitate officij pt poſtulare vt ſi ē tutoꝛ vel curatoꝛ vt. l. j. ℭ. ſed ē eqſſimū et. l. fatuo cū. l. ſe. ff. de poſt. vide. iij. q. vij infames.

ℭ Aduocatus pt patrocinari ꝙ excōicato ꝛ cuz eo cōicare in iſs que ptinent ad cauſam dūmō eū ō iuſticiam non iuuet ſm Hoſtie. in. c. propoſuit de cle. ex. mi. ſuper ver. fauto rem.

ℭ Cautela aduocatoꝝ ē q̄ nolūt videl aliqđ ofiteri dicunt emīqm ſe gerit ꝙ tali vel aſſertus talis ꝛ circa no. in. c. ad noſtrā de ele. ſup verb. gerebat.

ℭ Contra aduocatos q̄ nō defendunt clientulos vide plene. lxxxvij. di. c. in religioſum.

Aduocatio. O. ñ ꝓnceps aduocat ad ſe cām ligate cenſenf eſſe manus oꝛdinarij vt in. c. nō ſolū de ap. lf. vj. in. c. oblate. e. t. et in. c. pe. vt lit. pen. Arch. in. c. fi. de ſue. li. vj. et in. c. vt debitus de app. de fo. com. dilecti et ibi ꝙ Jm.

Aer. An per itemperiem aeris excuſetur quis a comparitione videtur ꝙ ſic. xxiij.

di·cõis in glo·
¶ Aer ẽ cõis oĩbꝫ quo ad vsũ et quo ad ius edificandi qꝫ cuius ẽ solũ eiusdẽ ẽ aer vsqꝫ ad cẽlũ no·glo·rij·q·j·c·ij·

Affatim. De significato huius dictõis no·xxiij·di·p̃terea et ibi p Archi·de reli·do·c·j·li·vj·

Affectus. Affectio. Affectõ cõsideratur et credit eẽ qꝫ res fuit maioꝝ nr̃oꝝ vt·l·si m emptõnẽ ff·de mino·et·l·et si equo ff·de le j·facit·l·lex que tutoꝛes et quod ibi no· de ad mi·tu·C·

¶ An affectõ tollat vel inducat suspitõnez no·in·l·nõ solũ ¶ j ff de ri·nup·glo·j·

¶ An habeat rõ affectõis no ff·man·m·l·si mandauero ¶ si tibi centuz et ff·de pact·l·fi deiussoꝛ ff·de ser·expoꝛ·l·seruus·ff·de euic·l·pr̃ ff·ad·l·acquil·l·si seruũ ff·ad·l·fa·l·p̃cia rez & pe·in ti·de treu·et pa·ver·quid si quis libet ¶ pe·

¶ Affectus nomẽ opi imponit no ff·de don· inter vi·z vx·l·sed si vir ¶ si duo in glo·in v· donandi·

¶ Affectus aliqñ punit vltra quã extendat vt no·C·ad·l·iul·de vi·pub·l·qñ multa in glo·supplicium vide Bartol·in·l·dnus ff·de sica·

¶ An affectus puniat si non sequatur effectus no ff·qꝫ quis qꝫ iuris·l·j·in glo·fi·in ti· de obli·que ex delicto nas ¶ optima in glo· a quibus dã·C·ad·l·iul·ma·l·quis quis in gl· Cy·in·l·is q̃ cũ tello·C·ad·l·coꝛ·de sica·no· C·de epi·et cle·l·si quis nõ dicã in glo·j·et ij et ibi Cy·Bar·in·l·qui ea mente ff·de furt·et ibi glo·no·C·de is q̃ ad ecclesias confugiunt ·l·pñti·Cy·in·l·cogitatõis vide Bar·in·l·j· ¶ dnus ff·ad·l·coꝛ·de sica·et ibi Dy·et Bar· in·l·vulgare ¶ qui furti ff de fur·no·x·coll· de capi·qui cu·ven·c·j ¶ si noluerit in glo·j· vide·xxxvj·q·j·si quis nõ dicã de biga·nup· et qõ ibi no·

¶ Affectus qñqꝫ impedit veritatẽ·iij·q·v·accusatoꝛes vel testes·

¶ Ex affectõne mẽtis cõsiderat iniuria·xv·q· j·illud·

¶ Affectõ mouet psũptõnẽ ff de moffi·de sta·l·iiij ff·de excu·tu·l·pe·in·q·v·accusatoꝛes et ibi Arch·

¶ Affectõis cã etiã inhoneste lꝫ donare ff· de dona·l·affectõis et qõ ibi no·

¶ Par cã affectõis remouet suspitõnẽ vt ff· de ri·nup·l·nõ solũ ¶ j·

¶ Contra seqñtes carnalẽ affectũ potius qꝫ iudiciũ rõmis no de prebẽ·gue et ibi plene· Jo·an·

¶ Affectus nõ psunt ff si quis cau·l·ij ¶ fi·z [illegible]

¶ Affectõ qñqꝫ dr̃ p antifrasim vt·C·de legat· l·cũ quidã·

¶ Affectus qñqꝫ cõsideraf magis ꝙz res·iij· q·vij·in grauibꝫ·

Afficere. Hoc verbũ qñqꝫ sũpt in bonã pte vt·C·ex q· ca·ser·accip·pnti·libꝫ·l·j·et ff· de ser·expoꝛ·l·seruus ea lege aliqñ in malaz vt·l·diuus ¶ j ff·de offi·p̃si·l·si pecuniã ¶ itez si qs·ff·de odi·ob cau·

¶ Qualiter et quibꝫ casibꝫ prebenda dicat affecta no·de oc·pre·si soli li·vj·circa fi·gl· magna adde quod dicam·j·sub dictione p̃· benda·

¶ Quando aliquid dicatur affectum et de hac dictõne vide plene Jo·an·de resc̃p·c·tibi qui·

Affinis. Affinitas. Vbi dicat affinitas no ff·de odi·ob cãm·l·qꝫ seruus in gl· affinitas adde ff·de postu·l·cui eoꝝ ¶ j·in glo·pñtes vide msti·de nup ¶ affinitatis in glo·j·

¶ An inter sponsos dicat affinitas glo·i·l·qꝫ seruus ff·de odi·ob ca·

¶ An inter sponsũ pris mei z me dicat affinitas vide·l·si q̃ ¶ j ff·de ri·nup·msti·de nup ¶ si vroꝛ facit·l·l abeo ff·de gdi·

¶ Affinitas nõ durat soluto mr̃imonio t·l cui eoꝝ ¶ affinitat ff·de postu·

¶ An affinitas õhat inter plicatã cũctõnez no·C·de nup·l·iiij·in glo·ij·et ibi Cy·no ff· de dub·l·j·in glo·phibẽdũ·xxxv·q·j·cũ igitur in glo·ij·C·de mœst·nup·l·cũ ancillis et de eo q̃ cog·dsan·vx·sue discretõnẽ adde·l· nõ facile ¶ sciendũ et ¶ affines ff·de gd·veri us ẽ etiã qꝫ etiã p illicitũ coitũ õhit vt d·c· discretõnẽ vbi gl·et doc·et·e·t·c·pe·et fi·gl· in c·fi·de dsan·et af·Jo·an·et do·Car·flo·i arboꝛe affinitat in·q·j·z adde qõ no·gl·xxx ·q·iiij·c·si quis ex vno et·xxxij·q·iiij·in eo· in glo·

¶ Affinis nõ pt impetre p affine sine mãdato no·de resc̃p·nõnulli·

¶ An affinitas õhat p polutõnẽ extra ordinariã dic qꝫ nõ de eo q̃ cog·dsan·vx·sue·c·finitati vbi no·Jmo·qꝫ sine cõmixtõne viri z mulieris i membro ad hoc dispositio nõ õhit affinitas Archi·de spon·c·j·li·vj·tz qꝫ p actũ õ naturam nõ õhit affinitas facit·xxxij ·q·vij·adulterij z·c·vsus vide do·Car·flo·m pdicta arboꝛe·

¶ An inter virũ et vroꝛẽ sit aliqꝫ affinitas· glo·dicit qꝫ nõ sed vir et vroꝛ sunt causa affinitatis ff·de pau·l sed et he ¶ j·vide do·Car flo·in arboꝛe affinitatis·q·j·ad de qꝫ qñqꝫ vroꝛ vocat affinis vt·C·de her·instit·l·non ideo·C·cõmunia de succes·l·affinitatis·ff·de ca·obl·ob causam·l qꝫ seruus ff·de gradi·

·l·nō facile ¶ affmes·
¶ An morte extinguaᷓ affmitas vide·iij·q·
vij ¶ affmitates·ff·de postu·l·iij ¶ j·mstit·de
nup ¶ affmitat/ ·xxxv·q·x·frmitat/ vide do·
Car·flo·mp̄dicta arboze·q·iij·
¶ Qualiᷓ debent computari gradus affmi/
tatis habeᷓ in·c·non dᷓ de osan·et affi·xxxv·
q·v·pozro·
¶ Affmitas vroris ad osanguineos viri de
simit mortuo viro et econtra·xxxv·q·x·fra/
termitatis·
¶ An propter affmitatem quis repellatur a
testimomo Spec·in ti·de teste ¶ j·ver· sed
nunquid et se·
¶ An affmes dicanᷓ ꝑmqui no·Bart·m·l·
sugestiom·C·de ver·sig·vbi etiā vide an ge
ner et nurus dicanᷓ ꝑmqui quod facit ad
statuta·
¶ An ōbaᷓ affmitas si vir mittit mēbꝝ per
claustra pudoris cū ñ emittit semē no·xxxv
q·iij·extraordinaria in glo·fi·
¶ An ōbaᷓ affmitas ex mriomio qȝ de iure
nō tz dicā j·sō dictōne mriomiū·
¶ Oñqȝ osideraᷓ pñs affmitas nō que olim
fuit·ff·de postu·l·iij ¶ affmitates·iij·q·vij·in
fames aliquando consideraᷓ que olim fuit
et hodie non est mstitut·de nup ¶ affmitat/
¶ Affmitatis verbo qūqȝ otinenᷓ ꝑmqui/
vt·C·de pe·l·sancimus·xxxv·q·ij·de affmi/
tate·
¶ Affmitas p̄sūptōnē et suspitōnē iducit vt
in aut·de ali·et emphi ¶ iconomus·ff·de do·
mᷓ vi·et vx·l·seruus cōis·
¶ An et quando affmitas precedens vel su/
peruemens rumpat sponsalia vel impediat
de eo qui cog·osan·vx·sue discretionem de o
uer·ou·vemens·
¶ De materia affmitatis plē·no·p Jo·an·
in arboze affmitatis et ibi etiā p do·Car·flo·
Spe·in·t·de osan·et aff·z Jo·an·in·c·nō dᷓ
de osan·et aff·in glo·iij·
¶ Vsqȝ ad quē gradū affmis habeaᷓ ꝑ o/
iunctō vide Jnn·et compos·de rescꝑ·nō nul
li·iij·q·v·c·j·Spe·in ti·de rescri·pnta ¶ rōe
ver·sed quid de affmibꝫ et ver·se·
¶ In affmibꝫ nō ē ꝑzie gradus·ff·de ḡdibꝫ
·l·nō facile ¶ ḡdus·

Affirmatio. Affirmatiua.

Affirmatō ē ꝑpositō facta de ente vel de effe
ctu entis ꝺm Bald·in·l·actor in·iij·col·C·de
pba·vbi dicit qꝺ negatō ē imficiatō affirma
tiue ꝑpositōms·
¶ Affirmatiua qñqȝ resoluiᷓ in negatiuā·ff·
de dolo·l·nō debet de diuor·gaudemus ¶ j·de
renūc·sup hoc ibi coactis id est nō sponte/
qñqȝ econtra negatiua resoluiᷓ in affirma/
tiuā vt·ff·de moff·testa·l·papinianus ¶ me
miniſſe et·l·etiā·
¶ Quod de vno affirmaᷓ de alio negatur et
econtra vt·C·de ꝓcur·l·maritus·ff·de iud·l·
cū pretor·c·nonne de presump·c·qualis·xxv
di·
¶ De quolibet est affirmatio vel negatio ve/
ra de bap·maiores ver·sed ad hoc z·l·ita sti
pulatus ¶ sabinus·ff·de ver·obligat·xxvij·
q·ij·si enim de pen·di·j·omnis qui non di/
ligit·
¶ Affirmans non tenetur de dolo·ff·de dolo
·l·eleganter ¶ finali et·l·se·et·l·si quis affir/
mauerit ar·contra·ff·de mino·lege in cau/
se·
¶ Plus tollit negatio qm̄ mducat affirmatō
·ff·de ver·ob·l·si sic no·ff·de condi·et demon·
·l hoc genus no·de consue·cum dilectus in
glo·magna·
¶ Plus crediᷓ vni testi affirmanti qm̄ dece
negantibꝫ vide qō dicā j·sō dictione testis
et sub dictōne negatiua·

Affixum. An affixū sit ps rei cui affigiᷓ

vide·ff·de ōben·emp·l·dolia·ff·de ac·empt·l·
fundi m ꝑn·et ¶ fi·et ibi no·
¶ Affixa cedūt illi rei cui affiguntᷓ vt d·l·fun
di·ff·de ac·emp·Jnn·ōriū facit·ff·de acq·re·
do·l·titius·

Afflictio. Non est danda afflictio ff·

de off·presi·l·diuus·ff·ad·l·ro·de iactu·l·na/
uis m fi·ff·de euict·l·si seruus·v·di·et·c·ad
eius vero·vij·q·j·cum pcssio de eta·et qua
li·c·j·de cle·eg·c·j·et·c·ex pte de cle·non resi·
ad audientiā vide glo·in d·l·nauis ¶ cum
aūt in glo·duplici·C·de fur·aut·nauigia m
glo·ij·

Agapa. Est ouiuiū preparatū pauperibꝫ

xlij·di·non oportet z·c·si quis despicit·

Agar. Quid signficat nota·xxiij·q·iij·

quando vult in glo·j·de agar no·gen·xv·
et·vj·

Ager. Agricola. Agrimessor.

Quibꝫ casibꝫ licet transire ꝑ alienū agꝝ gl·
j·di·c·j·xxiij·q·ij·c·fi·
¶ Ager est locus qui sine villa est vt·l·ager
·ff·de ver·sig·
¶ De quo teneaᷓ agrimessor no·de ꝑscꝑ·qe
iudicante m glo·j·
¶ Ager est predium rusticum qȝ ē sine edi
ficio nā si hᷓ edificiuz nō ē ag sed fundus·ff·
de ver·si·l·fundi ¶ vlt·
¶ Quid sit ager no·in·l·insula m fi·et·l·pe·
¶ si qua·ff·de acq·re·do·Spe·in ti·de ꝓba·
¶ j·ver·quid si non ē·
¶ Causa agriculture licet qꝺ alias non l'ceret
vt·ff·de aqua pluuia·arcen·l·j ¶ de eo et·ff·

so·ma·l·diuortio·¶·impendia·

¶ Ager ē locus vbi ē ortus ecclesie·xxiij·q·viij·c·secūdū in glo·j·

¶ Confines de quibꝫ ē q̄stō dñt p agrimensores de iudicis mandato distmguī Spe·m ti·de secūdo decreto·¶·videndū ver·in actōne aūt vide no·de p̄scp̄·qz iudi cāte·

¶ Agricola aꝫ aliꝫ sūt ascp̄titij aliꝫ censiti·C·d agri·et cens·p totū li·xj·

¶ Agricole sunt de foro ecclesie Spe·m ti·d cōpe·iud·adi ¶·j·ver·xxviij·vide no·in·c·ij·de fo·cō·vbi p do·an·

Aggrauare. Causa aggrauat delictū·ff·de his qui no·infa·l·ictus rusticum·ff·mā·l·si p̄curatorez in p̄n·cū ibi no·ff·de pe·l·aut facta·¶·j·

¶ Circūstantie aggrauant delictū vt m d·l·aut facta no·xl·di·hō christianus z ibi ē gl·mgīa·in cle·ostitutōnē·¶·j·de ele·de testi·c·fi·li·vj·

¶ Persona aggrauat delictū·l·aut facta·¶· psona et·l·capitalium·¶·j·ff·de pe·C·de epi·z cle·l·presbyteri et quod ibi no·xxxij·di·c·j·z ibi Arch··ff·de miur·l·j·¶·j·et·l·pretor·¶·pre terea·

¶ Locus aggrauat rem gestā d·l·aut facta ·¶· locus de reli·z sump·fu·l·locū et quod nō ·j·q·j·placuit·xxvij·q·j·neqz viduas·ij·q·viij·libellor et ibi Arch·msti·de miur·¶·a trox··ff·de miur·l·pretor·¶·fi·de homi·c·pre sbyterum·

¶ Tpus aggūat d·l·aut facta·¶·tps·ff·ad·l·acquil·l·itaqz·ff·de sica·l·furē·

¶ Qualitas aggūat vt d·l·aut facta īsti·de pub·iud·¶·itē lex iulia·

¶ Qñtitaſ aggūat vt d·l·aut facta·¶·qñtitas ·ff·de abigeis·l·j·j·q·j·iudices de symo·z si questōnes·

¶ Perseuerantia aggrauat·ff·de re mil·l·iij·¶·deserto· est·ff·de pe·l·capitalium in·¶·so· lent·

¶ Iteratō aggūat·C·de epi·aud·l·nemo z qđ no·ff·de pe·l·si diutino·

¶ Cumulatio alterius delicti aggūat·C·de rap·vir·l·j·ff·de re mili·l·nō omnes·¶·qui de sertōm·

¶ Contumacia aggūat vt·ff·de pe·l·relega· ti et quod ibi no ff·de re mili·l·omne deli· ctum·¶·j·

¶ Rōne exēpli aggrauaſ delictū vt d·l·omē ·¶·j·ff·de re mili·

¶ Publicatio aggūat delictum ff·de miur·l· pretor ¶·fi ff·de re mili·l·omne·¶·qui m· ane·

Agitator. Qñqz dr auriga·C·de male· et ma·l·fi·qñqz dr agitator equor et alior aīmaliū ff·de his qui notat·infa·l·iiij·m p̄ncipio·

¶ Item agitator id est aduocatus qui cau· sas agitat·l·j·C·de aduo·fis·Item agitator id est discussor·l·si quis·C·ad·l·iul·de vi pu· blica·

Agnatio Agnatus. Qui dicantur agnati et quibꝫ modis ius agnatōis per· ditur no·msti·de legi·agna·tutel·¶·fi·m gl· pe·z fi·

¶ Vsqz ad quē gdū succedūt agnati cū co gnatis no·C·de suis et le·aut·in successione in glo·msti tut·de succes sio·cognat·¶·fi·in glo·

¶ Agnatis quedā ꝺcedunt q̄ nō ꝺcedunt a liis no·x·coll·p quos fiat mue stitura·c·j·in glo·primos·

¶ Agnati sunt cognati virilis sexus ab eo· dē orti·ff·de suis et le·l·ij·vide glo·m·l·ius ag natōis ff·de pac·msti·de legi·agn·tute·in p̄n·Qñqz pomt tñ agnatō p natiuitate·C· de or·iudi·l·j·

¶ Agnatōne postumi rūpit testm vt·l·j·C· de post·her·msti·

¶ Agnatōis et cognatōis dria sublata ē in successionib ab mtestato m aut·de hēt q̄ ab inte·¶·nullā q̄ ē posita·C·de legi·hr̄dibꝫ aut·cessante Spe·m ti·de testa·¶·ij·ver·sed nunquid et ver·se·

Agnus Quid ostendat appellatōne agni vide m·l·cum querit in p̄n ff·de le·ij·

¶ Dñ dicat agnus vide Jo·an·m·c·vt officiū de hereli·vj·

Album Quid sit albū p̄toris habet m·l· j·et·ij·ff·de albo scriben·no·glo·in cle·j·de iu di·Spe·m ti·de cita·¶·sequit ver·et no·et de dol·et otu·¶·restat in p̄n·

¶ Qualiter puniat corrumpens albū p̄to· ris vide·ff·de iurdi·om·iud·l·ii quis id Spe m ti·de act·et petit·¶·quinto in ver·nunc di· camus·

Alchimista Contra alchimistas vide qđ habet·xxvj·q·v·epi·

¶ An faciens aurꝫ vel argentū alchimicum possit puniri de falso·vide Jo·an·i add·Spe m ti·de fal·vbi dicit se vidisse quendaz Ar· naldū de villa noua facientē m curia romana alchimiā veraz·

¶ An vendere aurū vel argentū alchimicuz p vero sit peccatū vide s·Tho·scda scde·q· lxxvij·

Alere Alimenta Alimenta pacto tolli non possunt·ff·de transact·l·cum hi glo· fi·de preben·si eps li·vj·et ibi·Jo·an·

¶ An bona mariti sint tacite obligata pro alimentis prioris Bar·in·l·si cum dotez·¶·sin aūt i seruissiō·ff·so·ma·Spe·tenz qp sic i ti·d

don·int vi·et vx·¶·iij·ver·sed nūquid bona·l·
p oneribꝫ·C.de iur·do·ad materiā vide Jn
no·de do·int vi·et vx·p prās·
¶ Vxorē etiā mdotatā vir tenet alere dic ꝙ
sic si ipa marito operat Bal·in·l·p oneribꝫ·
C·de iur·dot·vide Bar·in tractatu de alim·
in vlt·col·
¶ An pr filio sano et robusto nolēti labora⁊
re possit denegare alimēta no·Bar·in·l·j·C·
de mēdica·vali·li·xj·
¶ Pr illis casibꝫ quibꝫ tenet alere filiū si nō
facit tenet l·cor·de sica·ff·de libe·agno·l·ne⁊
care·
¶ An auus teneat alere nepotem quē habet
in potestate vide Bar·in tractatu de alimēt⁊
in·ij·col·
¶ An pr teneat alere filiū naturalē vel spu⁊
riū·Bar·in tractatu de alimē·in·iij·col·Cy·
C·de alē·li·l·si cōpetēti·C·de inoff·nup·aut·
er compleru Bart·in·l·si quis a libet·¶·ij·et
ibi glo·ff·de libe·agno·no·in Spec·qui fi·
sint legi·ver·quid de natis glo·in·c·cū habe
ret de eo qui dux·in ma·quā pol·p adult·et
et ibi p do·Ant·
¶ Gñaliter ꝓpter quas causas pr possit de⁊
negare filio alimēta glo·et doct in·c·cū hret
de eo q dux·in ma·adde qd dicā·j·sub dictō
ne exheredatio·
¶ An vxō teneat alere maritū no·gl·in·l·si
stipulata·ff·de do·int vi·et vx·et in·c·cū hret
de eo q dux·in ma·Spe·in ti·q fi·sint le·qsi
p totū et marie in ver·nunc dicamus·
¶ An heredes mariti teneant alere vxorē·j·
anniū restituende dotis no·glo·in·l·j·¶·exa⁊
ctō·C·de re·vx·act·glo·et Bar·in·l·diuortō
·ff·so·ma·Bal·in aut·ei q·C·de bo·aut·iud·
pos·Spe·in ti·q fi·sint le·ver·sed nūquid vx
or petet de materia vide in·l·si fideicōmissuz
·¶·tractatu in ff·de iudi·et in·l·vbi adhuc·C·
de iure do·ꝛc·
¶ An socer teneat alere nuxꝫ dic ꝙ sic p·l·si
qs a liberis·¶·nō tm ff·de lib·ag·Bar·in tra
ctatu alimētoꝝ in·iij·col·
¶ Quid dr teneat appellatōne alimentoꝝ no·
glo·in·l·cū hi·¶·q tñ sigit ff·de tñsact·Bar·in
·l·legat⁊ ff·de ali·et cib·le·Spe·in ti·q fi·sint
le·post pn·glo·x·q·ij·epus·que dicit ꝙ ap⁊
pellatōne alimētoꝝ veniūt vestes sed nō ap
pellatione cibarioꝝ facit·l·verbo victus ff·de
ver·si·adde qd nō·Bar·in tractatu de alim·
q·iij·vbi querit an appellatōne alimētoꝝ ve
niāt sūptus mgri q il truit i artibꝫ liberalibꝫ
¶ Quid aūt sit in verbo educare vel educa⁊
tio vide in·l·fi·ff·de ali·et cib·le·Bar·i tracta
tu de ali·in j·col·
¶ An appellatōne alimētoꝝ veniāt medici⁊
ne videt ꝙsic vt ff·so·ma·l·si cū dotē·¶·si ma
ritus in fi·et qd no·de eo q dux·in ma·cum
hret in glo·vlt·Bar·in d·¶·si maritus et in tī⁊
ctatu de ali·in j·col·tenet ꝙ sic·
¶ In cā alimētoꝝ vbi ꝓdict ex officio nō ē
necessarius libellus Spe·in ti·de libel·ocep·
·¶·nūc dicendū ver·xxx·
¶ An appellatōne alimentoꝝ veniant cala⁊
amenta vide Spe·in ti·qui fi·sint le·ver·in
sūma·
¶ Alimentoꝝ prestatō finit cū vita ff·de tñ
sact·l·cū hi·¶·modus·
¶ De alimentis pntū filioꝝ prōnoꝝ liberto
rū tutoꝝ pupilloꝝ iugū et simliū vide ple
ne in Spe·qui fi·sint le·p totū et Bar·in tra
ctatu de ali·in·j·coll·
¶ An ff sororē vel sorores frem mopē alere te
neat dic ꝙ sic p·l·mutus·¶·manente ff·de iu
re dot·et·l·quāuis ff·so·ma·et·l·j·ff·de tu·et
et ra·distra·Bart·in tra·de aliment⁊ in·iij·
col·
¶ Qui negat alimenta negat vitam et sic ē
homicida ff·de transact·l cuz hi ff·de libe·ag
·l·necare·lxxxvj·di·nō satis et·c·pasce fame
morientem·xxj·q·iij·inter cetera vbi glo·
¶ Alimentis et cibis vti debemus ꝑm mo⁊
res illorum cum quibus viuimus·xlj·di·q⁊
quis·
¶ Alimenti⁊ vtcūq is cum vtimur non est in
culpa sed appetitus comedentis·xlj·di·deli⁊
cie·
¶ Diuites vel infirmi nō coguntur vti alimē⁊
tis paupm vel sanoꝝ·xlj·di·nō coguntur·
¶ Alimētoꝝ tp antia nō abundantia cōmē⁊
dat·xlj·di·pcimomiā·
¶ Alimēta pñt relinqui damnato in metal⁊
lum·l·si in metallum ff de ijs que p nō scpt·
habent·
¶ Legatū alimentoꝝ factum vsq ad pu⁊
tatem mtelligit vsq ad annos·xviii·et est
speciale in alimentis ff·de ali·et cib·leg·l·itē
mella·
¶ Alimenta dñt pstari ex redditibꝫ non ex
corpibꝫ ex·ē no·m·i ipatoꝛ ff·ad treb·Bar·
in tctatu de alientis in vlt·q·
¶ Si vir relinquit vxorē dñam vel vsufru⁊
ctuariā quo casu debent pmo alimenta an de
beant in domo ipius testōris vel in domo vx
oris si reuertat ad pentes vel consanguineos
suos glo·ē singul·in·l·cum hi·¶·in causa ff·
de transact·vide Bart·in·l·j·ff·de aliment·et
cib·lega·
¶ Qui ducit nutricē ad lactanduz dt sibi
dare alimenta et filio suo ter·adducat in ar·
m·l·si vt certo·¶·vsq adeo ff·cōmo·
¶ Quis debeat alere filium āmculum pater
vel mater·dic ꝙ filius minor trienio alen⁊
dus·ē apud matrem maiorꝫ apud patreꝫ ad
hoc·in·c·fi·de ouer·ciu·et in·c·cum haberet
de eo qui duxit in matri·et ibi est glo·mgra

¶ Filius qui obtinuit in causa querele inof ficiosi testamenti debet ali de bonis hereditatis ter. est in l. instituta. C. pe. ff. de inof. testa. secus an sententiā vt l. qui de inofficioso ff. e. t.

¶ An pr filium emancipatū nolentē sibi prestare alimēta possit redigere ad patriā potestatē Bart. in tractatu de alimētis tenet q sic in. ij. col. p. l. j. C. de inofficiosa. dote. et l. necare ff. de lib. ag. q etiam dicit vbi s q iustam cām ht pr exheredandi filiū si nō vult sibi pstare alimenta.

¶ Eps vel sacerdos hns vxorē supstitē tenetur sibi de alimentis prouidere. xxxj. di. omnino.

¶ An legatū alimētoꝝ censeat ad cās pias Bar. dicit q sic si ē factuz paupi alias nō ita dicit in tractatu de alimētis in. iij. col. glo. in l. si qs a titio ff. de le. ij. no. i. l. sancimus. C de sacrosa. ec. et in aut. vt cū de ap. co. ¶ a liud q capitulū.

¶ Qualr debeant legata facta in capaci vel frib⁹ mioꝛib⁹ dic q offi. iud. l. seruos ad custodiā templi ff. de ali. et cib. le. z in l. legatū ff. de capi. dimi. Bar. in d. tractatu de alimētis in. v. col.

¶ An alimēta peti possint p tpe futuro no. i l. de alimētis. C. de transact. et in l. j. C. de fideicō. et in l. nō quēadmodū ff. de iudi.

¶ Alimētis pstitis p triēniū mdualr obligatō ppetua vt l. j. C. de fideicō. l. si certis annis C. de pact. Bar. in d. tractatu de alimētis i. v. col.

¶ An iuri alimētoꝝ possit renunciari. Spec. q nō in ti. q fi. sint le. ver. sed pone qd dā Bal. plene in l. pactū. C. de colla.

¶ An nō hns vñ se alat liceat vendere rē a iudice seq̄strata Bar. q sic in. d. tractatu in vlt. col. p. l. fi. C. de oꝛ. cog.

¶ Qualr ꝛsiderent alimēta vide Ang. z per Jo. de imo. in l. nēsenmus ff. de re iud.

¶ An is q tenetr alere aliquē possit eū mittē ad hospitale vt ibi alatr vide in l. j. ¶ j. C. de lati. lib. tol.

¶ An vxor diues tenear pstare alimēta marito paupi. Spe. in ti. q fi. si. le. ¶ j. ver. si qd si mulier vide Bar. in l. si cū dotē. ¶ sinaūt in se nātissimo ff. so. ma. vide qd dixi s.

¶ Qualr p alimētis sit formandus libellus. vide Bar. in l. pecunie ff. de ali. et cib. le. et. e. t l. libertis. ¶ j. in fi.

¶ Quic qd tangit alimēta de cā alimētoꝝ ē vt l. solēt ff. de ali. et cib. le.

¶ Qñ debeant alimēta an debeat pstari res vel eius estimatio et vbi et quid de gabella pro eis soluenda vide Bart. in l. j. ff. de ali. et cib. le.

¶ Qñ pecunia relinquit ad alimēta dr de pmi et de fructib⁹ dñt alimēta pstari casus est no. in l. diuus ff. ad l. fal.

¶ An pntes debeant pstare alimēta filijs vel eō habent. C. de alen. lib. p totū no. ff. de nege. l. nēsenmus in glo. exhibuisse et in glo. q ueniret et in l. alimēta. C. e. ti. et ibi Cy. z in aut. neq̄ virū qd ex do. ¶ illud q̄ in glo. mē surā col. viij. Spe. in ti. q fi. si. le. p totū z ibi plene de eo q dux. in ma. cū haberet in glo. fi. dixi s.

¶ An appellatōne alimētoꝝ veniāt expense studij vide Bar. in l. de bonis. ¶ nō solū ff. de carbo. edi.

¶ Si alimēta sūt simplr legata nō tenetr legetarius morari in domo hrdis Bart. in l. libertis. ¶ fi. ff. de ali. et ci. le.

¶ An fr teneatr pstare alimenta frī no. C. de alen. li. l. j. et ibi Cyn. Bar. in l. si qs a liberis. ¶ vtq̄ ff. de lib. agno.

¶ Alimēta debentr ab inferioꝛib⁹ supioꝛib⁹. C. de patria po. l. filia Cy. in l. j. C. de ingra. libe.

¶ A quo sunt pstanda alimēta a pre vel a filio vbi idē habet patrem et filiū no. Cy. C. de alen. lib. l. j. q. ij. Bart. in l. pe. ff. de lib. agno.

¶ An filius debeat pstare pri bā in to alimēta no. Bar. in l. si quis a liberis. ¶ sed vtq̄ ff. lib. agno.

¶ Ei qui est opifer nō dantr alimēta vbi alias darentr no. C. de dona. l. si quis argētū. ¶ sed et si quis in glo. donauit ff. so. ma. l. si maritus in glo. fi. in pn. in aut. de trien. et semi. ¶ j. in glo. idonei col. iij. Bar. in l. si quis a liberis. ¶ sed si filius ff. de li. ag. vide Bar. in l. j. in fi. C. de mend. vali. li. xj.

¶ Filius qui potest alere seipm nō pt petere alimenta a pre et fratribus dictū ē Bar. in d. l. si quis a liberis. ¶ sed si filius ff. de libe. agno.

¶ An alimenta pterita et futura pñt peti co dē libello vide Bar. in l. libertis. ¶ manumissus ff. de ali. et ci. le.

¶ An pro alimētis sint bona obligata no. ff. de ali. et ci. le. l. iij. in glo. et ibi Bar. vide Bar. in l. j. et l. lutius eo. titul. ad de notat. in l. si cum dotem. ¶ sinaūt ff. so. ma. et quod supra dixi.

¶ An vnus heres sit obligatus p alio ad pstatōnē alimentoꝝ no. ff. de ali. et cib. le. l. iij. in glo. fi. et ibi Bar.

¶ Alimenta dñt crescere put crescit psona. no ff. de ali. et cib. le. l. cum vnus. ¶ fi. in glo. finali.

¶ Que spālia sūt in alimēt vide Bar. in l. mella ff. de ali. z ci. le.

¶ Alimenta debent prestari laboꝛantibus non tamen emendari instra no. C. de testi.

l·qm̃ liberi in glo·pe·

¶ Alimēta dñt aliqñ p̃stari ō publico no·ff de decur·l·decuriombo·

¶ Coz̃ q̃ iudice dñt alimēta peti vide Bar· m·l·solēt·ff·de ali·et cib·leg·

¶ Prestari dñt alimēta de anno in annū vel de mense m mensē Bar·in·l·fi·ff·de lib·ag·et ·ff·de ali·et cib·le·l·peaume vide ī·l·firmo·ff· qñ di·le·cē·in·¶·fi·

¶ An ille q̃ putās aliquē filiū cū nō sit p̃stat p̃i alimēta possit repetē Bar·ff·si mu·pen·no ·l·j·¶·cōpetit·

¶ Alimenta moderant̄ hīto respectu ad facultates et ad fructus Bar·in·l·īpator in fi· ·ff· ad treb·

¶ An a sententia lata sup alimēt̄ possit appellari & pe·m ti·de appel·¶·ij·ver·viij·et ibi Jo·an·

¶ An ille q̃ dī hr̃e alimenta in domo debeat aliquid mea operari Bar·m·l·gayo·¶·īperator·ff·de ali·et cība·le·no·in·l·sicut in fi·ff·de op·li·

Alleluia. Quare alleluia non cantat̄ a quadragesima vsq; ad festū pasche habetur pulchre ō ose·di·j·hi duo plene p rō·diui· offi·li·niij·c·de alleluia quod māpit quia p9 luctum sequit̄ ōsolatō vox vide varias hui9 verbi sigmificatōnes ad de hac dict·one apoc·xix·c·

¶ In vigilia pasche p̃pter solēmitatē aduentus spūssancti cantat̄ alleluia·lxxvj·di·de ieiunio·et ibi no·

Allegationes. Allegata.

An iudex debet omīo p̃cedere ꝑm allegata & p̃bata vel magis ꝑm scientiam no·m·l·illi· citas·¶·veritas·ff·de offi·p̃re·no·de offi·or· si sacerdos Spe·m ti·de sen·p̃rola·¶·qualit· ver·itē debet plene examinatū m questione p me disputata padue que māpit tacio accusato adde Jnn·Host·et Cal·m·c·j·de ost· et m·c·venerabili de censi·Archi·di·m·c·j·de renud·li·vj·de ose·di·ij·non p̃hibeat Spec·m ti·de disputa·et alle·¶·vlt·ver·licet vide san· Tho·secunda secunde·q·lxviij·ar·ij·p totum et·q·lxiiij·ar·vj·ī responsione ad argumētum·

¶ An iudex possit supplē allegationes p̃tiū no·in·l·j·C·vt q̃ desunt aduo·glo·m·c·bone de postu·p̃re·Spe·m ti·de dispu·et alleg ¶· vlti·vbi plene de hoc·

¶ An sufficiat allegatō gn̄alis nō expresso libro vel quota puta m iur̄ habet̄ vel vna lex dicit habet̄ de preben·c·ij·de despon·īpu·ōdinebat·xlv·di··c·j·xxxv·q.iij·queda xviij· di·c·qm̃ de symo·licet hely de regu·cū viruz Spe·m ti·de dispu·et alle·¶·vlt·ver in sūma no·q̄ aduocatus plene p doc·de co·cler·et mu·c·vr̄a glo·optima·j·q·j·vt euident̄ ad de quod no·do·Car·flo·in cle ostitutōnez· de ele·in p̃n·et m cle·j·de fo·compe·in secū· donōbili·

¶ Oñ quis allegaret duo quoz vnū ē p̃ se aliud ō se standū ē ei q̄ ē ō se donec p̃baue rit illud quod est p̃ eo dictum est Bar·m·l· aurelius ¶·idem quesijt ff·de lib·le·Arch·de ofes·m·c·j·li·vj·facit quod no·de msti·cum remissent ad de quod dicam·j·sub dictione o fessio·

¶ Allegans turpitudmē suā audit̄ vbi ver tit̄ p̃iculū aīe no·Jnn·in·c·tercio loco de p̃sū· regulant̄ aūt quis nō p̃t allegare turpitudinē suā de dona·mt̄ dilectos ad de qō dicā·j· sub dictōne turpitudo·

¶ Allegatō iusta ē ego sū in possessione et patus sū stare iuri Jnn·de ap·bone & in·c·ac cessit de despon·īpub·

¶ Qualit̄ mtelligēdū ē q̄ allegans ōria nō ē audiendus no·Bar·m·l·clodius ff·de acq· here·vide Cy·in·l·j·C·de fur·et ibi Bal·& m·l· si patronus ff·de bo·liber·et m regula nullus libro·vj·Cynus in·l·siquidem Codice de excep·t·

¶ An licatū ē allegare iura correcta no·Bar m·l·fi·ff·de fal·adde·C·de iusti·codi·o firm·¶· hunc igit̄·vide quod dicam·j·sub dictione lex not·m·l·j·m glo·magna ff·de diun·cum eman·lib·

¶ An heredi liceat allegare turpitudinē de functi dic q̄ non glo·& ibi doc·m·l·rē alienā ·ff·de pig·act·m glo·fi·

¶ Allegare ē iur̄ p̃bare·ff·de mino·l·minor aūt magistratus·C·de iudi·l·rem nō nouā ·¶·patroni·

¶ Illicatū ē allegare leges cuius autor ignorat̄ no·glo·lxv·di·¶·hmc etiā ff·de postu·l· j·¶·fi·xlv·di·neminē in sup̃ascriptōne·j·q j·vt euidenter Spe·m ti·de disput·et alle·¶· post hec ver·fi·

¶ Allegare q̄ñq; pomit̄ p̃ excipere vt·C·de iur·et fac·igno·l·j·ff·de mino·l·minor autez m gr̃atus·ff·de iudi·si q̄s ex aliena

¶ An id quod obtinet̄ p falsas allegatōnes debeat habere locū vide·C·si ex fal·alle·p totum·ff·de ri·nup·l·siquis tutor m p̃n·Spec· m ti·de dispu·et alle·¶·vl·ver itē si aduocatus·

¶ Non sufficit allegare p̃sumens misi alleget̄ p̃sumptū vt·C·de vsur·l·creditor ff·de op·lib·l·opis facit quod no·Arch·de ele·vt circa li·vj·

¶ An allegatōnes sint m sententia repetē de no·insti·de fideicōmis·here·¶·sed q̄ m glo· m ver hic nota·

¶ Modus allegandi no·m·l·nensenius ff ō nego·gest·m glo·j·Spe·m ti·de disputat·

et alle. ¶ ij. et se. dixi ꝫ ſ̄b dict̄one aduocatus
¶ Allegans leges falſas vel apoſtillas puniť pena falſi Bar. in l. fi. ff. de fal. & pe. in ti. de aduocat. ¶ vtriuſq; ver. item caueat ne falſam.
¶ Allegatōnes iure nō fiūt in cā poſt ꝯcluſionē no. in nouella in. c. paſtoralis de cā poſ. et ꝓpue. ſup ver. et ꝯcluſū ego padue repetij illā decretalez et dixi de hoc in ea q̄ allegari p̄nt dicta ſanctoꝝ patꝝ ſic̄ leges ſcripte ꝺm Bal. in aut. ad hec. C. de vſur. ad de qđdicā. ij. ſ̄b dict̄one argumētū.
¶ An allegans p̄ſcp̄tōnē teneať allegare titulū no. in nouella de p̄ſcp̄. ſi diligenti bonꝰ tex. et ibi no. in. c. j. e. t. li. vj.
¶ Allegans aliquid teneť illud ꝓbare. c. diō morē in glo.
¶ Caſus in quo ſufficit allegare nec ē nēce ꝓbare vide p glo. in l. omīs. C. de his q̄ ve. etaī pe. in ver. edoceant alia glo. C. de iud. l. apꝑtiſſimi in ver. recuſare.
¶ Allegatō dť facti. C. de iur. cal. l. j.
¶ Licitū ē allegare verſus poetaꝝ. ff de ōh. emp. l. j. facit. c. forus de ver. ſig.
¶ Oñq; fit allegatio p quotas qñ titulus ē longus ff. loca. l. ſi q̄s domū. ¶ j.
¶ Quid opeť renūciare allegationibꝰ vide Jo. an. in add. & pe. de renun. ¶ j. ver. z no. plenius p Bal. in aut. iubemꝰ. C. de iud. vbi dicit inter alia q̄ allegatōes que fiunt poſt renunciatōnē vel quaſi in cauſa nō debent ſcribi in actis nec mitti ad ꝺſul forē cū aliis miſi fuerint ꝓducte. ij. terminū aſſignatū ad allegatōnes faciendas.

Alias. Hec dictō multis modis accipiť vt no. ff. de in litē iuran. l. alias Bart. in l. j. ff. de ꝺdi. et demon. in. v. col. vide qđ idē ſcribit in ſuo tractatu de fluiꝰ dū tractat de alueo ſť ver. alias z vide in l. adeo. ¶ q̄ ſi toto. ff. de acquí. re. do.
¶ Alias interdū localiť ponit. ff. de ábi. l. diē interdū ē aduerbiū qualitatis vt. ff. de negge. l. diu oꝛtio in p̀n. ff. de aqua quot. et eſti. l. j. ¶ illud. ff. de teſta. l. quí teſtamēto. ¶ mulier.

Alius. Aliud. De ſignificato hanꝰ dictōnū no. Cy. in aut. ſed neq; curialē. C. đ epi. z cle. glo. in aut. q̄ ſemel in ver. aliud. C quō et qñ iud. z moderni in. c. ſedes de reſcp. vbi no. q̄ hec dictō alius regularit facit relatōnē eiuſdē qualitatis vide Jo. an. in addit. & pe. de ſpon. circa p̀n. glo. in cle. j. de reſcp. idē de dictōne alter que repetit eandē qualitatē ter. cū glo. in cle. ſi vna de re. ec. nō alie. ver. alteri adde in aut. vt defunc. fun. in p̀n. C q̄ militare nō poſ. l. ſup ſeruis li. xij. ff. đ min. l. in cauſe. ij. et. C. de col. l. ij.

¶ Hec dictō alius nō ſimilitudinē vñ ſi ſtatutū dicit q̄ p tali delicto puniať quis pena pedis vel alia intelligiť de pena ſimili vñ nō intelligiť de pecuniaria q̄ nō ꝺuenit in eođ gñe pene nec de amputatōne capitis q̄ longe remota ē ſed de mutilatōne membri Bal. in l. ꝺuenticulā in. v. col. C. de epi. et cle. ꝓ hꝫ glo. in l. ſi fugitiui. C. de ſeruis fug. in ver. alia ꝓ hoc bñ facit tex. in l. fi. C. de his qui a nō do. manu.
¶ An qđ nō poſſum p me regulariť poſſim p aliū no. in l. labeo. ff. de vſuca. Dy. i regula q̄ alteri li. vj. in nouella et doc. in. c. fi. ¶ cetez đ of. dele. bonus tex. et ibi Bart. et Bal. in l. j. ¶ ne aū. C. de cad. tol. bona glo. in cle. nō pť đ ꝓcu. et ibi Car. flo.
¶ An illud quod nō poſſum tanq̄z ego poſſim tanq̄z alius no. in l. ſi nō ſoꝛtē. ¶ ſi filius. ff. de ꝺdi. in de. in l. fi. ff. de in of. teſta. z in l. ſi is q̄ hꝫs. ff. de exce. rei. iu. et in l. debitoꝛ. ¶ fi. ff. ad treb. et in l. ſi pr̄. ¶ q̄ duos ff. de adop. vbi glo. faciunt no. p Jo. an. in regula q̄ alicui li. vj. et in. c. tuis de p̄ben vide qđ habeť i cle. religioſus de ꝓcu. bonus text. qui fi. ſint le. p venerabilē et ibi ē bona glo. in ver. tanq̄ quā p̀nceps.
¶ An faciens p aliū eque puniať ac ſi faceret p ſe bonus tex. et ibi no. de ſen. ex co. mulieres bona glo. in cle. j. de vi. et ho. cle. quā doc ibi no. ꝓ ſing. quā no. ad intellectū ſtatuti imponetis penā faciēti an cōpꝛehendat fieri facientē ad de quo dno. Bar. in l. ſed ſi primus ff. de miur. et l. hec verba. ff. de adul. ad de. l. itē eoꝝ. ¶ j. ff. qđ cuiuſq; vniue. no. vid glo. in l. ſi cum dotem. ¶ tranſgrediamur. ff. ſo. matrimo. et in regula quí per alium libꝛo vj.
¶ Alius nō ꝓpꝛie iplicat Cy. in aut. ſed neq; C. de epi. et cle. et C. quō et qñ iud. aut. q̄ ſemel in glo. in ver. aliud.
¶ Alius qñq; ē relatiuuz diuerſitatis et refert aliud a noīatis et expꝛeſſis vt. l. ſi fugitiui et ibi tex. cū glo. C. de ſer. fugi. inſti. de rediui. ¶ galmaꝝ Ang. in l. cogi. ¶ qñ queriť. ff. ad treb. Bal. in l. cū viꝝ. C. de fideicomm Bartolus in l. ſi quis ſeruum. ¶ finali. ff. de le. ij.
¶ Ali aē dco iplicatiua eiuſdē gñis. ff. de reꝺu. l. quíꝺā relegatus no. glo. et doc. in l. iij. C. de ſer. fu. ꝓbať in. c. ſacris de ſepul. glo. i. c. ſedes de reſcp. in aut. ſed neq; z ibi glo. C de epi. et cle.
¶ Aliud ē eē talē aliud hr̄i ꝓ tali Bar. in l. ſi maritus. ¶ legis. ff. de adul.
¶ Quid importent iſta verba ſi aliud mihi ꝺtigerit vel aliud fierit de me vide Bal. i Rica. C. de depoſito bonus text. in l. fi. ff. depoſiti.

¶ Alius id est contrarius nota. ij. q. vj. qui se scit.

¶ Aliud ꝺm leges aliud ꝺm canones vel aliud hic aliud ibi glo. reprehendit eos qui tales in ommibꝰ ponunt solutiones. xxix. di. c. vltimo.

Alienus Aliena Oñ res dr̃ aliena intelligit quo ad dñiũ. ff. de reli. et sũpt. fu. l. ij. ¶ fi.

¶ Res aliena vendi potest sed nõn obligari. ff. de otrahen. emp. l. rem alienam. ff. de pig. l. j.

¶ Alienã ꝺitõnẽ possum facere meliorẽ nõ deteriorem. ff. de ꝓcu. l. ignorantis et. l. se. ff. de neg. ge. l. soluẽdo.

¶ Alienũ dr̃ id quod male possideꝯ. xiij. q. iij. quid dicam.

¶ Alienũ dr̃ id quod nõ est tuũ insti. vi. bona. rap. in ꝓn.

¶ Alienũ dr̃ spe nõ re no. ff. so. ma. l. si ostante. ¶ si maritus et. C. man. l. in re mandata.

¶ Multa licent in ꝓpriis que nõ licent in alienis. l. si ostante. ¶ si maritus ꝑallegata z. C. man. l. in re mandata.

¶ An id qꝺ nõ lz noie alieno liceat noie ꝓprio vide no. de ele. p inqsitiõ in glo.

¶ Cũ aliena iactura qs locupletari nõ debet. ff. de ꝺi. in de. l. nã hec natura et. ff. de re. iur. l. iure naturali.

¶ An alienũ factũ ꝓmittẽdo qs obligeꝯ. ff. de ver. ob. l. stipulatõ ista in ꝓn. et. l. cũ filius. ¶ j. et qꝺ no. lxiij. di. tibi dño de spõ. siĉ. xxj di. c. j. xxij. q. v. de forma.

¶ Alienã rẽ occupans teneꝯ illã cũ fructibꝰ restituere de resti. spo. ḡuis in glo. vlt.

Alienigena Dicit alienigena in alio territorio natus vel alterius iurisdictioni subiectus. C. de eman. libe. l. j. iij. q. v. accusatores.

¶ Jtẽ hereticus vel alienus a fide qñqꝫ dr̃ alienigena. xxviij. q. j. caue vide qꝺ no. de vsur. c. j. li. vj. sup ver. aliemgenas.

¶ Aliemigena repellit ab accusatõne Spe. in ti. de accusatore ver. itẽ ꝙ aliemigena.

Alienatio An ꝓhibitus alienare extra familiã illis de familia nolentibꝰ emere possit aliis extra familiam illius alienare Dy. et Bar. in l. qui rome. ¶ coheredes. ff. de ver. ob. Bal. in l. voluntas. C. de fideicõmiss.

¶ Que solẽmitates requirunt in alienatõne rei ecclesiastice no. in aut. hoc ius porrectũ C. de sacrosã. ec. q̃ ẽ canonizata. x. q. ij. ℔ ius porrectũ no. de re. ec. nõ alie. c. j. li. vj. xij. q. ij in sũma.

¶ An solenmitas requisita in alienatõne rei ecclesiastice reqrat in transactõne vide Bar. in l. j. C. si aduer. transact. vbi no. glo. adde ꝙ illa solẽmitas que exigit in alienatõne exigit in ꝓsensu alienatõnis vt in l. ij. C. si aduer. ꝺon.

¶ An in donatõne rei ecclesiastice facienda ꝑ platũ reqrat ꝓsensus capituli vel sufficiat solũ tractatus et ꝓsiliũ not. de ijs que fiunt a prela. nouit et ibi doc. et. c. j. e. t. vbi distinguit inter alienatõnem voluntariã et necessariam.

¶ An ꝓhibitus aliena repossit ifeudare gl. de ꝓsti. que in ecclesiaꝝ et not. in. c. j. de feu. adde glo. x. col. p quos fiat muesti. c. j. in gl. de suis bonis no. C. de re. ali. nõ ali. l. fi. ĩ gl. emphiteoseos.

¶ An alienans rez ecclesie in casu nõ ꝓcesso euadat penã iur̃ eã ĩstituẽdo no. de ele ꝙ siĉ in glo. fi. facit no. ꝑ glo. et doc. in. c. si quis pr̃bꝛoꝝ de re. ec. nõ alie.

¶ An epus possit rẽ mense sue alienare Jo. an. in. c. nouit de ijs que fiunt a prelat. no. in cle. si vna de re. eccle. non alie. in glo. ante penult.

¶ Alienari nõ dr̃ id quod transferr̃ ꝺ fratre in sororẽ no. de ijs que fiunt a prela. cũ apostolica.

¶ Prohibitõ alienatõnis intelligit̃ de volũtaria nõ de necessaria vel iudiciali Spe. in t. de feud. ver. xix. adde qꝺ no. ff. de fundo. l. j. in glo. voluntaria et ff. dele. ij. l. peto. ¶ predium Bar. in l. quemadmodum. C. de ag. z censi. li. xj.

¶ De solenmitate que requirit̃ in alienatõne rei minoris no. de resti. in integ. ꝓstitut? insti. quibꝰ alie. nõ lz. ¶ nũc admonẽdi ĩ gl. neqꝫ ratõne.

¶ Quid veniat in alienatõne vniuersitatis seu alicuius iuris vniuersalis pulchre no. Jnn. et doc. in. c. ex lr̃is de iur̃ pat. glo. z doc. de re. ꝑmu. ad q̃stões in glo. fi. vbi tangit̃ an ecclesia possit alienari cũ vniuersitate zc̃

¶ An ꝓhibitõ alienatõnis ĩpediat ipo iur̃ dñij translatõnẽ et an sub ista ꝓhibitõne cõprehendaꝯ successio ab itestato vel ex testõ no. Bar. in l. si ita qs. ¶ ea lege. ff. de ver. ob. z ibi plene ꝑ do. meũ Cumanũ Bar. in l. fi. ff. de pac. et in l. fi. C. de re. ali. nõ alie. doc. in. c. raynaldus de testa. zc̃. adde quod not. glo. magna et ibi Bart. in l. quemadmodum. C. de agri. et cens. li. xj. Bald. col. x. de alie. feu. in fi.

¶ An alienatõ facta in ecclesiam vel ꝑsonã ecclesiasticã cẽseaꝯ facta in potentiorem/ no. glo. et Hostien. in. c. ij. de alie. iudi. mu. causa. fac. glo. in. c. potuit de locato et in. l. si ita quis. ¶ ea lege. ff. de ver. ob. vbi ẽ alia gl. de hoc.

¶ An valeat alienatio fructuum ecclesiasti coꝝ ad tempus incertũ sine debita solẽnita;

te dic q̄ nō p̄.c.q̄uemit de arbit.p̄bi ter.z ibi doct.

¶ Quot modis dicat fieri alienatō Bal.x.col.qui.mo.feu.amit.c.j.Ç aut si libellatio. adde q̄ verbo alienationis venit omnis act9 per quem dominium transfertur.C.de fun.dota.l.j.

¶ An alienatō ꝓhendat possessionē q̄ ē dicere an res qua q̄s spoliatus ē dicat aliena ta Jmo.tenet q̄ sic de re.ec.nō alie.epī.qđ ē bñ nōdū si ē rey. in ōriū multū facit q̄ nō alienat q̄ possessionez amittit.ff.de re.iur.l. nō alienat.

¶ An alienatō p̄sumat facta in fraudē no.ff. de p̄ba.l.patronus in glo.j.vltra mediū Cy.C.de dona.añ nup.aut.sed iā necesse.q.vij vide Spe.m ti.de cessio.actō.Ç j.ver.vt aūt hec materia.

¶ An in alienatōne rei ecclesiastice sint vocandi canonici absentes doc.tenēt cōiter q̄ nō in.c.j.de his que fi.a p̄la.faciunt no.p glo.m .c.si p̄r de testa.in.vj.dixi s̄ sub dictōe absentia.

¶ An in alienatōne rei ecclesiastice possit p̄latus mferior epō mꝫponere autoritatē doc. cōiter tenēt q̄ nō Jmo.de transact.statuiꝫ de p̄uil.exore glo.m cle.j.de re.ec.nō alie. bona glo.xij.q.ij.m sūma que vult q̄ in alienatōne rey monasterij necessarius ē ꝛsensus p̄lati et capituli et epī et idē.xij.q.ij.abbatibꝫ vbi ē bonus ter.

¶ Quid aūt de ꝛsensu capituli ecclesie cathedr alis an in tali alienatōe sit necessarius nō Jnn.m.c.j.et m.c.nouit de his que fi.a p̄la.et vide ter.m.c.j.de re.ec.nō alie.li.vj.Fre de.de semis ꝛsi.clxix.glo.xij.q.j.vidētes

¶ Quid si mādat alicui ꝑ papaz vt reuocet quicquid de bonis talis ecclesie alienatū reperit q̄ intelligant illa verba dic vt no.Jnno.de re.ec.nō alie.epī vide m cle.q̄ otigit de reli.do.et ibi p do.Car.flo.q.ix.

¶ Qualis cui fit tale mādatū vt ea que de bonis ecclesie inuenerit alienata studeat reuocare debeat p̄cedere no.Spec.m ti.de rescp̄.p̄sen.Ç rōe forme v.itē q̄ in rescp̄to et p do.Car.m d.cle.q̄ otingit.q.x.

¶ Quid veniat appellatōe alienatōis vide i aut.de nō alie.Ç alienatōis z.c.nulli de re.ec. nō alie.glo.xij.q.ij.in sūma que ponit quat tuor causas ꝓpter quas posset fieri alienatio rei ecclesiastice.

¶ Adde q̄ large pignoris obligatō est alienatō de quo dic q̄ verbo alienatōis cōprehendit ypotheca vbi sit ꝑ tanta q̄ntitate q̄ nō sit species liberatōis vt.l.qui habebat i p̄n.ff.de le.iij.no.Bal.in.l.fi.C.de re.alie.vi quod no.m.l.codicillus Ç instituto.ff.de le. ij.

¶ Item seruitutis iposito et datō in emphiteosim.C.de re.alie.nō alie.l.fi.z no.i aut.de nō alie.Ç alienatōis z.Ç q̄ vero glo.isti.q̄.alienō lz m p̄mo rīso.

¶ Item locatō ad magnū tps vī alienatō glo. et ibi Dy.in.l.codicillus Ç instituto.ff.de le. ij.

¶ Item deducere actōnē in iudicio dī alienatō vt.l.ait p̄retor in p̄n.ff.de iur delib.qui tert.nō ē alibi no.doct.de rescrip.edoceri et ibi Jo.an.

¶ Item occupatū dī alienatū Jnno.in.c.epī. de re.ec.nō alie.

¶ Item verbo alienatōis cōprehendit institutō et legatū.C.de secun.nup.l.si quis Ç certū Bar.in.l.si ita quis Ç ea lege.ff.de ver. obli.

¶ An p̄hibitus alienare videat p̄hibitus locare dic vt no.glo.in.l.codicillis Ç instituto .ff.de le.ij.et in cle.j.Ç vlt.de re.ecc.nō alie. in glo.que distinguit inter locationem ad modicum tps z nō modicum tps adde glo. in.l.fi.C.de pact.pig.vide in.l.j.Ç q̄ ait.ff. de supfici.

¶ An in alienatōne rei hospitalis vel alteriꝫ loci pij req̄rat solēnitas que req̄rit in alienatōne rei ecclesiastice no.doct.in.c.de senodochijs de reli.do.et in.c.nulli de re.ec.nō alie. facit ter.in aut.de nō ali.Ç q̄ vero vbi ostitutio leonis extendit ad omnia loca pia tert. et doc.x.q.ij.ħ ius porrectū vide Jnno.de dona.inf dilectos in glo.magna Host.in sūma de ec.edi.Ç cuius autoritate ver.verius aūt p̄au.in cle.ij.Ç p̄missa vo de reli.do.

¶ Maior ē alienatō p̄sone q̄z rei.xij.q.j.p̄ci pimus.xx.q.j.c.ij.glo.in.c.l3 de regula glo. xvij.q.j.anamas no.de elec.si religiosus livj.in glo.in ver.sunt varia.

¶ An p̄hibitus alienare nō suis extra familiā possit in ecclesiā alienare seu transferre no.in.l.si ita q̄s p̄miserat Ç ea lege.ff.de verob.q̄ dicit q̄ ecclesia cōprehendit appellatōe suoꝝ qđ bñ nō.

¶ Licet alienare rē litigiosam ex cā transactōnis misi fieret in fraudē.c.ecclesia vt litpenden.

¶ Non dicit de nouo alienare ille qui supplet alienatōnem iam factam no.de donat.per tuas.

¶ Alienatio que ab initio ē nulla p̄t reconualescere p ratihabitōnē sequentē vide de his que fi.a p̄rela.c.ij.et.c.j.de re.ecclē.non alienabilis.vj.

¶ Magna est differentia inter alienatōnem voluntariam et necessariā.C.de p̄redi.min. .l.int omnes.

¶ Prohibitio alienationis non extendit se ad cām necessitatis vide m aut.resq̄.C.eo

muĩa dele·de acu·c·fi·Arch·x·q·ij·hoc ius·

¶ De ꝺsilio gn̄ali muliez vt nō valeat alie⁊ natio rei dotalis vide p ꝺpe·ī ti. de emp· et ven. ¶ tercio loco ꝺ·et nō·

¶ An ī traditiōe rei facta ecclesie valeat pactū q̄ nō liceat ecclesie alienare glo· q̄ nō x· q·ij·hoc ius.

¶ Que sit pena alienantiſ rem eccīe ī casibus ꝓhibitis dic depositio xij·q·ij·vulterane et c·abbatibꝫ et c·apostolicos xvij·q·iiij·nullꝰ glo. x·q·ij.c·fi·de re·ec·nō ali·siqs p̄sbyteꝛ roꝝ glo. allegat bona iura ī cle·j. de re·ec· nō ali·in ꝺ·religiosus bonꝰ tex·ī·c·ij·de re. ec·nō ali·li·vj·quē allegaui ī fcō patriarchatꝰ acquileg.

¶ An alienatio rei ecclesie fcā ī casu p̄missō sine debita solēnitate teneat dic q̄ nō sed est ipo iur̄ nulla si aūt fit cū solēnitate et ī casu nō p̄misso valet sed si ē ecclesia lesa restituit et rescindit alienatio glo·ē nō·xij·q·ij·ī summa et·c·sine exceptiōe dictū est Jnno.ī·c·gratijs de depo·

¶ An z q̄n alienatō fcā añ ꝺlictū vel pꝰ eēse at ī fraudē Cy·in·l·siqs post. C·de bo. dam· Bā·ī·l·pꝰ ꝺtractū ff· de donatiſ·

¶ An alienatio facta ō ꝓhibitiōez testōris iuꝺiciſ vel ptis valeat glo·et Jnno·ī·c·raynal dus de testa·idē ī·c·fi·de acu·nō. x.q·ij·hoc iuſ porrectū ī glo·sup ꝺbo ab īpiali et an alienatio ꝓhibita p testōrē sit valida nō·glo·ī l·quotiſ·C·de fideicōmiſ·

¶ An ꝓhibitus alienare possit alienare res q̄ seruādo seruari nō possunt doct. de acu·c·fi·de elec·mibil et ī·c·idēmitatibꝫ eo·ti·¶ si vō li·vj·et·c·is cū eo. ti·et libro adde de de·egro·c·j·li·vj. m glo. fi·C·de admi·tuto·l·lex que tutores in fi·de his que fi·a prela·c·tua in glo.

¶ Bona ꝓhibita alienari possunt mibilomiꝫ nꝰ alienari ꝓpter famē vel redēptiōez pſone nō·ī·l·quē admodū C·de agri·et cēnſi·ī glo· magna et ibi ēt p Bar·li·xj·

¶ An ī alienatiōe rei ecclesiastice tpaliter facta cā pietatis req̄ratur ꝺsensus capituli vel ep̄i si capitulū alienatnō·glo·xvj·q·j·possessiōes doc.ī·c·j.de re·ec·nō alie. li·vj·et m.c. tua de his que fi·a prela· dom.Anto·in·c·ij· eo·ti.

¶ An bona mobilia ecclesie possunt alienari p̄latum sine solēnitate nō·glo·ī ꝺ·īmobibilia in·c·ij·de re·ec·nō ali·li.vj.·nō·ī·c·tua nup de his que fi·a prela.in glo·et in·c·nulli de re. ec. nō ali·in glo·x·q·ij·hoc iuſ ꝺ elec· quod sicut in fi·

¶ An in alienatiōe sufficit seruare solēnitates p ꝺsuetudinem mtroductas no·Jnno.ī ·c·nulli de re·ec·nō ali·p̄ au·in cle·j.eo·ti. in ver·possessiones·

¶ An epūs qui iurauit nō alienare bona ecclesie rōno pontificē in ꝺsulto possit alienatiō nē necessariā facere sine pena p̄iurij Jo·anī·c·extirpāde de p̄ben·c·fi·de ecc·edi·et ī·c·nouit de his q̄ fi·a p̄la·p do·Ant·in·c·pastoralis eo·ti·nō·ī cle·ij·de re·ec. nō ali·ī glo·sup ꝺ·ecclesiam et in q̄bꝫ casibus a iur̄ p̄missis no·glo·xij·q·ij·bone rei·

¶ An si res ecclesie ꝺ cuiꝰ alienatiōe agit̄ sit in aliena ꝺyocesi requiratur in eius alienatione consensus vtriuſq; ep̄i vel alterius tātū et cuiꝰ vide Jnno·de priuil.pastoraliſ p̄au· in cle·j·de re. ec·nō ali·glo·x·q·ij·hec vsus m ver·duos·

¶ Remediū si vis p̄uidere q̄ res quam vendis nō possit alienari vide ff· ꝺ distrac. pig· ⁊ si creditor·¶ fi·cū glo·sua·

¶ Res ecclesie male alienata p̄t p parrochianos vendicari glo·in·l·iubemus·¶ sane C· de sacrosāc·ec·et Bā·in·l·j·ff·de iusti·et iure et ibi nō. glo·ī ¶ huiꝰ studij·

¶ Annalis pensio eccīe debita ꝺputat̄ inter res īmobiles quoad potestatez alienādi tercū glo·ī p̄allegata·l·iubemꝰ·¶ j·

¶ An emens rē eccīe hēat regressum ꝺ tra alienatorē ad p̄ciū vide doc·ī ꝺ·l·iubemꝰ·¶ is q̄ ꝓbi ꝺcludit̄ q̄ qñ vterq; ē sciens ī dolo nō hēt regressum secus si emens ē in lata culpa et vendēs in dolo·

¶ Res data ecclesie cū pacto ut nō alienetur nō p̄t alienari misi ī casu sue necessitatiſ aut· hoc ius porrectū C. de sacrosāc·ec·doc· ꝺ cōcil·appo·de illis·

¶ An ꝓhibitꝰ alienare possit rē ī iudiciū deducere vide glo·ī·c·ottingit de trāsac·in glo·j· nō. m·c·j·de ꝓcu·ī glo·fi·adde q ꝺ nō·Spe·ī ti·de actōe·¶ j·ꝺ·quid de clericis et q ꝺ nō· de rescrip·edoceri in glo·j·

¶ An res sacre vnius eccīe alteri ecclesie vendi seu alienari possint hētur xij·q·ij·cum redemptor·

¶ An in alienatione rer̄ monasteriꝫ sufficiat autoritas solius abbatiſ vide in aut·de alie· et emph·ī prin·et ¶ licentiaz coll·ix·xij·q. ij· abbatibꝫ et ibi Archi·glo·ī cle·j·de re·ec·nō ali·xvij·q·iiij·ī venditiōibꝫ et q ꝺ ibi nō·de p̄ utile·cū et plātare·¶ p̄t·

¶ Qui p̄t me iuito alienare multo fortiꝰ me absente aut ignorante C·de bi·vendi·pig· ipe·nō·poſ·l·j·et ij·

¶ Alienatio ommū bonoꝝ inducit suspitōz fraudis vt ff· que in frau· credi·l·oīs ¶ lutiꝰ et econtra inſti·qui ma·non poſ·¶ in fraudem·

¶ Alienatiōe simplicit̄ ꝓhibita oēs spēs vident̄ ꝓhibite C·de fun·dota·l·j·m fi·ff·e·l·si fundus·ff·de ꝺ·sig·l·alienatiōis·

¶ Contra quem possit agere ecclesia sup re

male alienata no·glo·xij·q·ij·moniem9·
¶An vtensilia donata eccie p diuino offici o possint alienari añqz eccia vtat illis ad diui nũ officiũ nõ·Arch·de ose·di·j·altar palla·
¶An plat9 alienãs bona eccie in casu oces ſo sine licentia supioris incurrat penaz si hoc fecit qz supior nõ vult osentire pau·i d·cle·j·de re·ecle nõ ali·
¶An res eccie alienari debeat cũ ſbhastati one zenze·i extraua·suscepti io·xxij·
¶Casus in qbꝫ valet alienatio rei ecclesiastice sine solẽmitate nõ·Jo.an·in·c.j·de his q fi.a pla.super glo·
¶An alienatio rei ecclesiasticæ fcã i osãguineum plati cẽseatur viciosa et suspecta nõ·in·c.j.d eccle·benefi.i v·caznalitatis Jo·an·in addi·Spe·m ti·de re·ecle·non alie.super rubrica·
¶An in restitutione rez eaz quas ecclesia iuste tẽt ad tpus et postea dẽt restituẽ req ratur solenmitas que zequirit in alienatione rei ecclesiasticæ do·Anto.de bu·tenet qp non i·c·i psentia de pba·circa.fi·bene fac xij·q·ij pontifices·
¶Eps de iure nõ reqrit osensũ supioris in alienatione rez eccie sue misi iurauerit non alienare no·xij.q·ij·sine exceptõe.
¶Bona translata i monasteriũ possunt alienari sine solẽmitate si fuerint igredientis z alienẽtur p suis debitis dictũ ẽ do·Ant·de bu·in d·c·in presentia·
¶Non valet alienatio rei ecclesiasticæ misi pecunia sit pns tpe venditõis dictũ ẽ ifred·de semis osilio cclxvij·
¶Qñ petit licentia a supiore cãe debẽt exp mi sigillati dictũ ẽ Baz·i·l·j·C·de predi·curia·li·x·
¶Prohibitõ alienatiõis habz locũ etiã ire sterili glo·et Bar.in·l·ij·C·de agri·et censi·libro xj·
¶An in alienatõe rei ecclesiasticæ reqratur cãe ogmitio glo i·c·j·de re·eccl·nõ ali·li.vj·ifre.de se.osilio ccxlij et·c·xxxvij·
¶An epus q iurauit nõ alienare possit dare terrulas in emphiteosim nõ·do·Caz.flo·i·c·ij·d his que fi·a prela.xij.q.ij.terrulas·
¶Qualit platee aut vie publice seu alia q sunt iuris publici possunt alienari nõ·glo·et Bar.in·l·pretoz in prin·ff·ne q di loco pu·et in·l·phibere·Splane·ff·qp vi aut clam et in·l·continuus·Scum qs·ff·de ver·obli·vbi vide Baz·
¶Qui võ tãtũ alienat rẽ p phibitã nõ tñ tra ditnõ incurrit penã dictũ ẽ Bal·x·col·q·ma·feu·amit·c·j·Saut si libellario·
¶An rector ecclesie dicat alienare locando vel dãdo isolutũ vide tex.et ibi doc·de ambi·peruenit/de fideiuss·peruenit/bonus tex.de resti.spo·olim·ij·vide Archi·de rescrip·statutum·Spe.li·vj·
¶Qualis error impediat alienatiõez ita qp impediat domiũ non transferri Baz in·l·j·ff·de offi·p cu·cesa·
¶Alienatio fcã p platum excoicatũ ẽ ipso iur nulla vide i·c·veritatis de do·et otu·
¶Alienatio iurata non tenet si is q alienat iurauit primo nõ alienare qđ obtinet i plato secundum doc·mo der, in·c·mtellecto de iureiuran·
¶Licet alienatio ouentionalis nõ possit fieri sine precedenti tractatu tamẽ sec9 in legali que fit ratione delicti doc·de oz·co·cum dilectus·
¶An alienatiõez tpalez possit facere plat9 sine osensu capituli vide in aut·de nõ alie·S alienatiões coll.ij·et in aut·de ali.z emphi.·S licentia col·ix·de his que fi·a prela·sine consensu capituli·c·j·et qđ ibi nõ·Jo·an·in·c·j·de re.ecle·nõ alie·Inn·vt eccle·benefi.·c·j·i fi·Archid·x·q·ij·hec vsus prestatio xxj.q.i·possessiones xij·q·ij·sine exceptione dicit aũt temporalis alienatio q fit in vita recipiẽtis vt nõ·i·c·possessiones de re·eccle·nõ ali·vide ad materiã tex·et glo·in cle·j·de re·eccle·nõ ali·
¶An in alienatiõe rei ecclesiasticæ reqratur osensus pmi doc·tenẽt qp nõ i·c·j·vt eccle·benefi·Jnno·i·c·cum et plãtare·S in ecclesijs de puil·glo·i cle·j·de re·eccle·non ali·i v·priij·xij·q·ij·precarie vbi glo·et Archi·xij q.ij·placuit·
¶An osuetudine pt induci vt in alienatiõe rei ecclesiasticæ nõ interueniat solẽmitas debita doc·qp nõ de re.eccle·nõ ali.nulli et in·c·pastoralis de dona·tex·et ibi glo·de re iud·cũ cãm glo.i cle·si vna de re·eccle nõ ali·m v.osentiente doc·i·c·ea noscit de his que fi·a prela pau·m cle·j·de re·eccl·nõ ali·Jo·an·in·c·romana de app.li·vj·in glo.que incipit prescripta·
¶Quare reqrat osensus epi i alienatione rez iferioris ecclesie nõ·Jnno·i·c·reqsist·i fimagne glo.de testa·cui9 dictũ poit Archi·xij·q·ij·alienatiões·
¶An in alienatiõe rei ecclesiasticæ requirat decretũ Jnno·in·c·ij·de transac·tenet qp sic contrariũ nõ·in·c·j·de re·eccl·non ali·li·vj in glo·tractatus pau·in cle·j·eo·ti·in verp̃elati·
¶An prestans autoritatem alienatõi rei su e videatur consentire alienatõi ita vt nõ audiatur volens postea otra venire nõ·doc·in·c·mẽ dilectos de dona.glo·in·c·ex litteris d transact·
¶An in alienatione terrularz ecclesie inferiorum reqratur osensus capituli nõ·glo.et

Archi. xij·q·ij·abbatibꝫ Jo·an. ī regula quī tacet li·vj·glo·xvinj·q·iij·c·j·et glo·xij·q·ij ī summa glo·m·c·j·de his q̄ fi·a prela. z·c·cū apostolica eo. ti·et·c. vt super de reb·eccle. non alie.

¶Que solennitas req̄ratur ī alienatione rei mmoris nō·Jnno·ī·c·constitutus de restī·m integrum.

¶Cōmissio facta p abbatem monachis de rebꝫ mōasterij nō dicit ꝓprie alienatio nec requirit ī ea solēnitas req̄sita ī alienatōe reruz ecciasticaz Lau·ī cle·j. de re. ec. nō alī·doc· de p̄ben·extirpāde glo·xvj. q·j·ecclesie doc. ī·c·nulli de re·eccle·nō alie·adde qđ nō. m·c·cū apostolica de his que fi·a prela. ī glo· super verbo alienare.

¶An p̄latus ī mūste alienās rem ecclesie si statim reddat ecclesiā ī dēnem possit amplius ꝺuenirī nō·glo·xij·q·ij·aplicos glo. de elec·ꝙ sicut ī fi.

¶Agere ī iudicio ē spēs alienatiōis dictū Jnno·ī·c·j·ne se·va. glo ī·c·ꝺotingit de trāsa· adde quod dixi s̄.

¶Ep̄s nō potest alienare bona īferioz eccle siaz licet possit alienatiōi autoritatē p̄stare Jnno·ī·c·cum apostolica de his que fi·a prela·doc·ī·c·j·vt eccle. benefi. glo·et Archi· xij·q·ij.c.fi·

¶An illa solennitas q̄ requirit ī alienatōe rei ecclesiasticē requirat etiā ī ratificatione Jnno·tenet ꝙ sic ī·c·cum dilecti de emp. et ven. quod nō.

¶An ī alienatiōe rei ecclesie sufficiat tacitus ꝺsensus p̄lati doc·ꝙ nō ī·c·cū iter de re iudi· misi alienatio esset tpalis vt nō·glo. et doc· de re·eccle. nō alī·c·j. li·vj·Jo·an·m regula q̄ tacet li·vj·ī mer·

¶An alienata p ep̄m tacente et nō ꝺtradicē te capitulo possīt p succōrē reuocari nō·Jo· an·ī regula q̄ tacet li. vj·nō·Archi. xij·q·ij· sine exceptiōe ī glo·vlt·

¶Alienatiōes rez ecclesiaz fcē a scismatic/ et ītrusis nō valēt de scisma·c·j·xij·q·ij·aliēa

¶Casus ī q̄bꝫ epūs pt̄ alienare sine ⁊tiōes. aliozꝫ ꝺsensu nō·de re·eccl·nō alī·c·vt sup et ī ·c·j·de his que fi·a prela. et ī·c·cū apostoli⁊ ca de dona·c·pe·xij·q·ij·c·sine exceptione ix· q·j·c·vlt·

¶Casus ī quibꝫ nō dñs potest alienare nō mstī·q̄·alie·nō licet·¶·j·ī glo·q̄ incipit idem ī iudice vide nō·p glo·in·l·id quod nostruz ·ff·de regu. iuris.

¶Jn alienatiōe rez ep̄atus vel ad cathedralem eccīam p̄tinētiū sufficit cōsensus ep̄i et capituli nec req̄rit ꝺsensus pape vel metro⁊ politani misi ep̄s iurauerit eis ꝺconsultis nō alienare scdm Hosti·ī·c·fi·de his q̄ fi·a p̄la. faciunt que dixi s̄.

¶An eccīa teneat cedere actiōes ꝺtra alie⁊ nātes res ip̄i9si ꝺsecuta sit eas a possessore vide glo·xij·q·ij·monemus·

¶An si ep̄s alienauit rem eccīe ī qua ēptor fecit melioatiōes possit eccīa rem repetere nō p̄stita melioratiōe vide Archi·q̄ tenet ꝙ nō xij·q·ij·alienatiōes et Spe·ī ti·de ēp·et ven. ·¶·nūc dicēdū ꝺ·fi·et de resti·ī iteg·c·j·Oul· de mōte Lau·ī cle.j·de re·ec·nō alī·

¶An res ꝓhibita alienari respectu cert̄e p sone possit alienari cā dot̄ Jtem an p statutum possit fieri ꝓhibitio alienatiōis Jtem an ꝓhibita alienatiōe videat ꝓhibita heredis ī stitutio Jtem an ꝓhibitio alienatiōis facta filijs extendat ad nepotes de his oībus vide Bar·ī·l. filiusfa·¶·diui·ff·de le·j·

¶An ī alienatione rei ecclesiasticē quo ad meliorationes sufficiat negociū esse cēptum vtiliter ab initio licet postea nō sequat vtilitas glo. et Archi·xij·q·ij·sine exceptione de rebꝫ ec·nō alī·c·ad nr̄am nōt de arbi·puenit vbi videt etiam graue esse p̄iudicium qđ p̄ euenire ecclesie.

¶An bona ecclesie rōne alienari possunt per papam sine ꝺsensu cardinaliū Archi·xij·q· ij·cū redemptor dicam s̄b dcōe papa·

¶Si ecclesia nō hēt clericos canonicos q̄z clericoz req̄ratur ꝺsensus ī alienatiōe rei ecclesiasticē doc. ī·c·j. de his q̄ fi·a p̄la·ter·m cle.j. de re·ec·nō alie.

¶An emēs rem eccīe in caū nō ꝺcesso possit petere rem ecclesie siue preciū ab alienāte nō·glo·et doc·m·c·ad audientiam de rebus eccl·nō alī·

¶Licet ī alienatiōe rei ecclesiasticē sit necesse constare de euidenti vtilitate ecclesie secus tñ ē ī principe ī quē facta est alienatio nō·ī ·c·j·de rez p̄mu·

¶Si alienatio sit ꝓhibita a testōre cū causa vel donatōe q̄s alienādo ꝺtra voluntatem testōris vel donātis nō transfert dñium neq̄ p̄fatem vsucapiendi ter. ē nōbilis et vnicus i·l·ij·C·de vsuca. ꝓ ēp·Bal·in·l·ea lege·C· de condi ob·cau·

¶Quid si alienatio ē ꝓhibita a iudice non suo an sit ip̄o iur̄ nulla vide vt lite pē·c·ecclesia el primo et de do·de contu. veritatis dixi aliquid supra·

¶Alienās p̄tem rei quā hēt ꝺmunē cū alio cā iudicij mutandi nō p̄t postea nec ip̄e nec emptor petere diuisionez sed ī ꝺmunione stare ꝺpelliet casus ē vnicus scdm Bar·m·l. fi·ff·de ali·iudi. mut·cā fac·

¶Nō licet alienare illi contra quē inquirit sed statim cepta īquisitiōe mterdicitur ei alienatio dictum est Jnno. ī·c·veritatis in fi. de dolo et ꝺtu·

¶Alienatio rei que subiacet restitutis·

ab ignorante fcā nō reuocaꝛ ſecꝰē a ſcien te
tex·ē i·l·fi ff de le·ij·q ſcd̄m Dy·nō ē alibi vi
de im aut·res q̄ C·omnia dele·et i·l·marcel
lus·Ç res que ad trebel·adde nō·in auten·
de reſti·et ea que parit Ç quāobrem m glo·ſi
nō ſufficeret et Baꝛ·i·l·ſeruo legato·Ç ſi ſer⁄
uū ff de le·j·et ff de le·ij·l·cū pateꝛ·Ç liber⁄
tis in glo·ne alie·
¶ An alienās pꝰlitem motā dicaꝛ dolo alie
nare vide Bar·i·l· fulcinius·Ç q̄d ſit latita⁄
re ff ex q̄b·ca· īpoſ·ea·
¶ Qualiter ꝓbeꝛ doloſa alienatio vide Bar
in l·j·C·de alie·iudi·mu·cā fac·
¶ An q̄s poſſit alienare rē quā emit a cohe
rede ꝓhibito alienare vide i·l·pr̄·Ç q̄ndecim
ff de le·iij·et i·l·volūtas C·de fideicōmiſſ·
¶ An ꝓhibit⁹ alienare pt̄ mihi lo min⁹ alie⁄
nare titulo vniuerſali vel ſpāli nō·C·de con
di·ob cām·l·ea lege et ibi Cy·z Bar·C·d̄ re·
alie·nō alie·l·fi·i glo·et ibi Cy·idez i·l·volū⁄
tas C·de fideicōmiſſ·et nō ff de acq· poſ·l·q
abſenti·Ç j·i glo·extiterit et ibi Bar·et m·l·
peto·Ç p̄dium ff de le·ij·i glo·vel ex certo
et ibi Baꝛ·et i·l·q rome·Ç coheredes ff de ꝟ·
obli·vide Baꝛ·i·l·ſi ita q̄s·Ç ea lege eo·ti et
de teſta·rainaldus i glo·et de condi·appo·
verum in glo·fi·
¶ An alienatio ſit ꝓhibita añ iudiciū vel pꝰ
nō ff de peti·heredi·i·l·diuus i glo·ij·et ff
fa·hr̄·l·alienatiōes in glo·j·vide ff de pub·
l·j·i gl·fi·Cy·i·l·j·C·cōm·diuid·
¶ An titulus de ali·iudi·mutan·ca·fac·ha
beat locū m actōc alienāte Spe·i ti·de ceſſ·
actj·Ç j·ꝟ·ex p̄miſſis et ibi Jo.an·
¶ Alienatio oium bonoꝝ nō trahiꝯ ad fu⁄
tura ſed obligatio pignoris ſic ſcd̄m glo·in
l·fi·C·que res pig·obli·poſ·
¶ Prohibit⁹ ne ſibi alieneꝯ a q̄buſd̄ā curare
debz ne illis ſucceꝺat aut veniat ab iteſtato
nō·i·l·ſi ita q̄s·Ç ea lege·ff de ver obli·et vi
de m·l·codicillis·Ç mater et·l·peto·Ç fratre
ff de le·ij·
¶ An ꝓhibit⁹ alienare ſit ꝓhibitus donare
vel legare vide Bar·i·l·volūtas C·de fideicō
miſſ·et nō·i·l·ſi domus·Ç fi ff de le·j·tex·m
l·ex hoc edicto·Ç alienare ff de alie·iudi·
mu·cā fac·
¶ An ꝓhibitus alienare obligeꝯ/ vide Bá·
in l·multū circa fi ff de ver·ob·et m·l·j·circa
mediū ff de noua·
¶ An ꝓhibit⁹ alienare plures reſ ſi alienat
vnā dēat ꝑuari oīoꝝ et an heres ꝓhibit⁹ alie
nare ſi alienat p⁹ aditā hereditatez poſſit he
ditate ꝑuari vide in conſiliis Ang·conſilio clxx·
qd̄ incipit ex iſto dubio·
¶ An ꝓhibit⁹ alienare ſine conſilio et requiſi⁄
tiōe conſortū et conſanguineoꝝ teneaꝯ requirē
femmas vide Ang·in conſilio ſuo cxciij·quod
incipit ſup puncto·
¶ Res ꝓhibite alienari nō poſſunt ad fiſcū
puenire ꝓpter publicatiōez nō·Bar ff de fi⁄
deicōmiſſ·lib·l·ipator ff de dā·ifec·l·ſi finita
·Ç ſi de rectigalibꝫ et ibi Baꝛ·
¶ An q̄s poſſit rē ſibi i ꝑpetuū locatā aliena
re nō glo·de conducto·et ꝓcu·l·p̄dia in glo·i
ver retrahēdam li xij·
¶ An alienatio facta ab eccleſia vel mmore
i cāu nō ceſſo ſi fāc conditōez ſuā melioꝛē va
leat nō ff de tranſacti i·l·cum hi·Ç eam et ibi
Bar·
¶ Si ſtatutū ꝓhibz alienatōez rer̄ imobili⁄
ū i nō ſubſtinētes onera canōis an valeat a
lienatio fcā i eccliaz poſt Jo.an.i·c·eos de i⁄
mu·eccl·li·vj·et Bā·i·l·filiꝰ·Ç diui ff d̄ le·j
¶ Omnis alienās bona eccleſie honore ꝑuaꝯ
xij·q·ij·nō liceat·
¶ Alienatōi bonoꝝ eccleſie oīs cleric⁹ pt̄ ꝺ
dicere xij·q·ij·c·nō liceat pape·
¶ Si conſentio alienatōi rei nō mee ſed mihi
debite teſtāte ꝓhibitōe dicti ſtatuti an cōpre
hendar i dcō ſtatuto vide Baꝛ·in l·gallus·Ç·
videndū ff de lib·et po·
¶ Quis ſit effectus ꝓhibitōis Jo·an·de ac
cu·c·vltimo·
¶ Alienata tranſeunt i emptoꝛē cum onere
ſoluēdi decimas preteritas nō ſolutas d̄ de
ci·paſtoralis·
¶ In alienatiōe rer̄ eccliaꝝ vnitaꝝ cuiꝰau
toritas req̄ratur Jnno·de priui·paſtoralis
xvij·q·iij·i venditōibꝫ·
¶ An alienatio fcā p illū vel p illā q̄ tranſit
ad ſecūda vota valeat extātibꝫ filijs vel pꝰ
deficiētibꝫ nō·i aute·de nup·Ç quoniā mfir⁄
mas in glo·ſi vō·
¶ Si p ſtatutū res nō pt̄ alienari miſi ꝓxi⁄
mo conſāguineo an ſi ille conſāguineꝰ nō ē ſol⁄
uendo poſſit aliū loco ſuo ſurrogaī nō·Cy·i
·l·ad officiū C·cōm·diui·
¶ Pactū p q̄d ꝓhibeꝯ alienatio rei ꝓhibite
referꝯ ad caſus alias pmiſſos glo et Baꝛ·i·l·
ea lege C·de conꝺi·ob cām·
¶ An valeat pactū i alienatōe appoſituꝫ q̄
nō liceat rē facere religioſā vide C·de pac·
mt̄ ēp·et vend·i·l·fi·i glo·fi·
¶ Si eccia repudiat legatū an dicaꝯ aliena
re ita q̄ exigaꝯ ſolenmitas vide ff q̄ m frau·
credi·l·q aūt in p̀n·et an repudiatō heredi⁄
tat⁄ ſit alienatō vide tex·m·l·alienationis ff d̄
ver·ſig̃·et ibi cocoꝛ·in glo ff q̄ m frau·cred·
·l·q aūt et ibi i glo·vide l·nō ſolū·Ç j ff de rit·
nup·vide optimū tex·i·l·magis puto·Ç fū⁄
dū ff de re·eoꝝ et ff ſi quid in frau·patro·l·
j·Ç virum·
¶ An remiſſio debiti ſit alienatio in l·j ff q·
mo·pig·vel ypo·ſol·m glo ff de donatio·
·l·in edibus·Ç j·et·l·modeſtinus et ibi Bar·

et ff de dona · inter vi et vxo l si sponsus ℂ si maritus.

ℂ Pecunia dr̄ de his reb⁹ que seruando seruari nō possunt et ideo illā p̄ adultus alienare Bar ff ꝺ ver. ob l si ex legati cā glo ī l j ℂ fuit q̄situm ff ad treb.

ℂ Alienare dicit᷑ iꝰ q̄ hēt rem ꝑ derelictoJabu in l j ff si ex noxa cā aga.

ℂ An alienata re extinguat᷑ actio ad rez vel contra rem ꝯpetens Bar ī l et ideo ff de condi furti et ī l q̄unq⁹ ff de ac et obl.

Alibratus. Quādo q̄s dicit᷑ alibratus in q̄nq⁹ libris vide Bar in l q̄ fūdum ℂ cohe res in vl col ff ad l fal ver ctiaz vide Ang et Jo de imo.

Aliter. Jsta dictio significat modū in q̄litate vt l ij ℂ aliter ff ne q̄ꝺ in lo pub.

Aliquandiu. Hec dictio de sui natura ra moderatiōez respicit ad arbitriū iudicis ecūdum Archi et ibi vide pJo an in c ad decimas de resti spol li pj.

Alioquin' De hac dictiōe vide de pbē. extirpande ℂ q̄ vō et ff de dolo l elegant ℂ seruus pactionis.

ℂ Addē q⁹ hec dictio nō solū facit oronem odcōalem sed ī seipa orōnem ꝺtinet et induit odcōem contrariam p̄cedenti dispositiōi et exponitur alioq̄n ī si nō fuerint predicta l si finita ℂ ex hoc edicto ff de dam infect. et ibi nō et in l elegāter ℂ pe ff de dolo vide quod nō Jo an in addi. Spe in ti de cita. ℂ iij ver sed pone Bar in l j ff de condi et demon do pe de anc in c mandato de preben li vj.

Aliquis Aliquid.

ℂ Que sit natura hoy⁹ terminoy⁹ dic q⁹ sunt relatiua ptitiua glo est in cle j de preben. ℂ ad hec et ibi nō doc.

ℂ Hec dictio aliq̄ꝺ verificat᷑ in q̄libet ptitula nō Bar in l si seruum ℂ pretor ff de acq̄ren here.

ℂ Hec dictio aliquid est relatiuū diuersitatis et ideo de vno solo nō mtelligitur nō ī cle j de p̄ben ī glo ī v̄ incerta.

Almucia. Quid sit almucia nō in clene in agro de sta mona vbi videtur q⁹ sit vestis vel habitus canonicorum seu monachorum.

Allodium. Allodium dicitur q⁹ est ꝑprium non tamen excludit superioritatem principis vel iurisdictionem x col de pa iura fir c siquis ℂ ad hec et qꝺ ibi nō Ja de bel vide Hostien de iureiurau minis.

ℂ De allodio hēs ff fa her l si ita ff de reli et sūp fune l et siq⁹ ℂ sed īterdū.

ℂ Pro allodio dat᷑ dir cā rei vēdicatio Spe in ti de actore ver quid ergo si decesserit et ꝺ allodio ista facit mentōez tex in c j ℂ item sacrā de pa iura fir vide ibi glo z ī c ij z iij si de feu defun fue contro et C de inge ma l fi.

ℂ Adde q⁹ allodiū ē res libera de qua tamen p̄stat᷑ tributū Bal in l si familie C fa hered. et ī l pe ℂ de inge et ma.

Alte. Hec dictio exponit᷑ i ꝑfunde nō ff de dam infec l fluminum ℂ fi.

ℂ Quid īportēt illa v̄ba de alte et basse vid qꝺ nō Jo an de ma et obe humilis Bal in l et ī maioribꝰ C de app.

Alter. An hec dictio dicat᷑ de duobꝰ vel ꝺ pluribus C de fur l ancille in glo z ibi Cy in prin Barto ff quando ap sit in l j ℂ j q⁹ m sententijs.

ℂ Item differt ab hac dictione alteruter nō ff de le j l si ex toto ℂ j in glo ab alterutro

ℂ Hec dictio ē distributiua duorum secūdū Baz ī d l j ℂ q⁹ ī sententijs ff quando app sit q̄nq⁹ pomt᷑ itez tria vt d l ancille et ff loca l hec distincto ℂ cum fundus ff de vul et pup l cū filio ℂ fi de offi dele. prudentiā ℂ illa quoq⁹.

ℂ Alter q̄nq⁹ ponitur pro secundo de consecra j sufficit in glo ij ꝑie tamen alter dicitur de duobus ff de re dub l qui duos ff de iudi ī l non nunq⁹ C de heret l quicunq⁹ et qꝺ ibi nō.

ℂ Jsta dictio alter ē sig̃ficatiua q̄litatis z q̄ntitatis Bar ī l j ff ne q̄ꝺ in flu pub.

ℂ An gtūs alterius positus in statutis significet dominium vel possessionem nō Barto super rubrica ff de no ope nūc et in l iij ff de reli et sūp fune. Adde quod dicam ℂ j. sb̄ dictiōe gtūs.

ℂ Que sit differentia inter alter et alteruter Bar ī l si ex toto ℂ si ita ff de le j et ī l hoc articulo ff de here ista.

ℂ Hec dictio alterius ad vtrūq⁹ sexū refert᷑ ff de neg ges l iij ℂ alterius.

ℂ Alteri p alterum non debet ímqua conditio afferri ff de reg iur l nō debet xiij q v deniq⁹.

Alteruter. Alteruter i vnus dicit glo ī l commodissime ff de lib et postu.

ℂ De hac dcōe alterut᷑ dixi aliq̄ꝺ s sb̄ dcōe alter vide tex et glo in l si ex toto ℂ si ita et ibi Bart ff de le j et in d l hoc articulo ff de here ista.

ℂ Alterutz i hoc vel illud C de rescin ven l de tractu ff e l paul⁹ notat et ff de testamen it᷑ l si certaz ℂ q⁹ si alteruter.

Alternatiua. Jn alternatiua siue hoīs siue legis cuiꝰ sit electio nō. Cy. i. l. si tradītō C. de ac. emp. Bar. i. l. si ita stipulatꝰ fuero r. aut. v. de ꝓ. ob. Cy. in. l. cū qdam C. de ꝓ. sig. Jo. an. in. c. ij. de rescrip. li. vj. Di. i regula i alternatiuis e. li. adde q̄ i alternatiua locoꝝ electio ē creditōis vt. l. ij. Ꝯ. q̄ sticū ff. de consti. pec.

¶ Alternatiua q̄ñq̄ ponitur ꝓ ōiūcta ff. de ver. obli. l. siquis ita stipulatus ff. de verbo. sig̃. l. sepe.

¶ Alternatō iducit incertitudinē ff. de minr. l. pretor Ꝯ. qđ aūt pretor ait nōt. ff. de pac. l. veteribus.

¶ Oñq̄ sb alternatōe pmittit̄ qđ simplicit̄ nō pmitteret̄ ff. qui et a quibꝰ. l. fi. ar. otra ff. de odi. isti. l. q̄ sub odictione Ꝯ. siq̄s a qđ nō. xxvij. q. ij. multoꝝ vbi glo.

¶ Alternatia nō fit mētiō multū distātia. l. j. ff. de re. dubi.

¶ Alternatiua q̄ñq̄ magis denōt ordinem q̄z electiōez ff. de le. ij. l. cū pr̄. Ꝯ. pe de p̄ben. mādato li. vj. lxiij. di. metropolitano.

¶ An in alternatiuis fcā solutōe vnius rei tollat̄ obligatio ff. de iure do. l. plerumq̄ ff. dele. ij. l. lutio et quod ibi nō. C. de ver. sig̃. l. cū quidā de p̄ben. mādate li. vj. regula in alternatiuis eo. li.

¶ An i alternatiua vtrūq̄ sit necessariū nō. de rescrip. mētē cēteras m glo. pe. Jnno de offi. dele. cū ōtingat i glo. alternatiua.

¶ Jn alternatiuis electō pt̄ fieri p ꝓcurato rem nō. de ver. ob. l. si stipulatꝰ fuero et. l. fi. glo. et doc. in cle. j. de conces. preben. i ver. presenti.

¶ Jn alternatiua q̄d sit in obligatōe Cy. i. l. cū q̄dā C. de ver. sig̃. Bar. in. l. si duo rei ff. ꝺ ver. obli. adde ff. de consti. pecu. l. illud z ff. depositi. l. plane.

¶ An i alternatiua facta semel electia liceat variare nō. Bar. in. l. eū qui certaꝝ. Ꝯ. cū iur̄ ff. de ver. obli.

¶ An i alternatiua vna re pempta debitor precise teneat̄ ad aliam nō. Bar. ff. de solu. l. sticbū aut pāphilū.

¶ Oñ lex impomit̄ penā alternatiue cuiꝰ sit electio Cy. i. l. q̄cūq̄ et i. l. si fugitiuu. C. de ser. fugi. Bar. i. l. j. Ꝯ. expilatores ff. ꝺ effrac. et expila. Bal. i. l. cūctos populos. C. de sū. tri. ꝓ. vi. oppomit̄ et qđ nō. Bar. in. l. ij. ff. de publi. iudi. et qđ nō. xxxiiij. di. fratermitat/ lxxiij. di. i sūma adde Bā. i. l. lutio ff. de le. ij et Bal. i ꝺ. l. q̄unq̄ C. de ser. fugi. dicā. j. sb dictione pena.

¶ An alternatiua appelatō valeat puta appello ad istū vel ad illū iudicē nō. glo. i. c. vt q̄s ducis in ꝓ. vageꝯ de elec. li. vj. z glo. i. c. si is cui de offi. dele. eo. li. Ꝟ pe. i ti. de appel. Ꝯ. nūc tractem9 ꝓ. sed pone adde qđ dicā. j. sb dictione appellatio.

¶ An alternatio vitiet sētentiā nō. ff. de re iu. di. l. mules C. de sē. que sine cer. q̄nti. l. ij. in sti. de ac. Ꝯ. curare.

¶ An alternatiua datio duoꝝ iudicū valeat nō. do. Cā. flo. i. c. ex tenore de rescri.

¶ Alternatiua exceptio fieri nō dēt de elec. c. ꝓcurator i ꝓ. singlr̄ li. vj.

¶ An admittat̄ positō siue artitul9 alternatiōis nō. in. c. tercio loco de ꝓba. de rescrip. ex pte de fo. ope. ex pte. b.

¶ Oñ obligatō ē alternatiua ꝓcedit libel/ l9 et sentētia alternatiua adeo q̄ sīa lata m altero ex alternatiuis nō valet nō. de emp. et vend. c. cū dilecti et. c. cū cā vbi ē ter.

¶ Ad veritatē alternatiue sufficit alterā ptē esse verā nō. glo. in cle. j. sup ꝓ. aut de ꝺecs. preben. et i cle. j. de re. eccl. nō alie. in ꝓ. aut adde quod nō. Jo. an. de ele. vērabilē sup ꝓ/ bo voluerit vide ter. de ver. obl. l. siqs ita stipulet̄ ff. de odi. et de. l. cum pupil l9 qđ est verum i affirmatiua secus in negatiua in qua debz vtrūq̄ probari re de prescrip. mter cēteras et ibi nō.

¶ Oñ affirmatiua seq̄tur negatōez hēt vim copulatiue nō. in. l. si is q̄ ducenta Ꝯ. vtrūq̄ ff. de re. du. i cle. j. de testi. de rescrip. mētē cēteras et qđ dixi ꝓxime.

¶ De natura alternatiue ē q̄ sit duplex nōt. Bar. in. l. siqs ita ff. de auro et arg. leg. ar. l. j. ff. de re. dub.

¶ An i altarnatiua sūma mayꝝ minor sūma sit i obligatōe et quō intelligat̄ nō. in. l. si is cui de noua ff.

¶ An mōa omissa in vna re alternatiue debita extendat̄ ad aliā Bar. in. l. sticbū in pn. ff. de solu.

¶ Qualit̄ in alternatiuis fiat executio vide Bar. i. l. eū q̄. Ꝯ. cū iure ff. de ver. obl.

¶ Quid si ꝓ crimine ponūt̄ due pene alternatiue vna capitalis et alia nō vtꝝ m dubio dicet̄ crimē capitale vide Bar. in. l. ij. in j. col. ff. de pub. iudi.

¶ An obligatō alternatiua sit certa vel incerta nō. Bar. i. l. stipulatio. Ꝯ. q̄llud ff. de ver. obli. nō ff. de minr. l. pretor Ꝯ. qđ aūt i glo. sub alternatōe et ibi Bar.

¶ Alternatiua actꝰ dēt ōtinere veritatez in vtroq̄ membro Cy. in. l. fi. C. de peti. here. m q. fi. m prin.

¶ Alternatiua ponita mt̄ genꝰ et spēcē expomit̄ ꝓ id ē. l. vbi pactū C. de transac.

¶ Alternatiua ponita mt̄ ꝺitōes appositas filijs resolvitur m ꝺiunctā vt. l. generalit̄ m prin. C. de ꝺi. mṡti. idem si fratribus vt. l. lutius ff. de here. mṡti.

¶ Alternis viabꝫ qđ ꝑtet vide ī cle. plures de iur̄. patro. tex. cū glo. m. l. si duobus sepatī. ff. qbꝫ mo. vsuf. amit

¶ Si alternatiuā p̄cedat negatō ītelligitur in oībus alterātiuis repetita pau. ī cle. i. de fo. cōpe.

¶ Alternatiua nō valet in electōibꝫ in. c. ij. de elec. li. vj. dicā. j. sub dictiōe electꝯ.

¶ Alternatiue p̄ꝑ patronoꝯ fieri p̄sentatio in cle. plures de iur̄ patro.

¶ Quādo alternatiua cadit inter terminos debemus accipe terminū magis longū vt. l. seyā. ff. de vsur. qđ tenementi.

¶ Alternatiua vel attribuit cuilibꝫ alternato actiōez ī solidū C. de consti. pecu. auten. si quando.

¶ In obligatiōe alternatiua id qđ solutum est quando electio est debitoris semper fingitur fuisse retro in obligatione. ff. de le. j. l. si sic. ¶. fi. Bar. in. l. si ex legati causa. ff. de verb. obligatio.

¶ Alternatiua inutilis in ꝑte nō viciat aliaꝫ ꝑtem. ff. de stipu. ser. l. j. ¶. omnis seruus et ¶. si fructuariꝰ seruus.

¶ Alternatiua posita mīe eādē hēt vī copule. ff. ad. l. acq̄. l. qua actiōe. ¶. fi.

¶ In alternatiua iuriū electio ē illiꝰ cui iura opetāt C. de transac. l. j. et. l. cū proponas et ibi Bar. to.

¶ Si alternatiue īponitur pena corporalis vel pecuniaria idcā est et in eius defectū corporalis hū amitatis intuitu ei nō p̄t renunciari. l. additos C. de epi. au. et in. l. additos C. de ap. facit. l. cū duobꝫ. ¶. idē rndit. ff. ꝑ socio et ibi Bar. ita dixit Ang. ī. l. quicūqꝫ. C. de ser. fugi.

¶ Alternatiua vel si iungitur cum aduerbio certe ponitur correlatiue vide. ff. de legi. l. nā ait.

Altare. Quid sit altare et quō acipiatur nō. glo. in. c. recolentes de sta. mona.

¶ An ad ꝺsecratiōez altaris sit necesse apponere reliqas et an per subtractiōez illaꝝ exeretur altare nō. glo. et doc. m. c. ij. de iur̄ pa. et nō. doc. in. c. j. de conse. eccle. vel alta. vide glo. de conse. di. j. c. placuit q̄ dic̄ sufficere si ibi sit corpus christi de quo dubitāt doc. in d. c. j. et Hosti. in sūma de ꝺsec. ecc. vel alta. ¶. iij. q̄ dicit se apud lugdumū ꝺsuluisse super hoc dn̄m Jnno. et ipsum respondisse qꝫ nō ad de qꝫ dicte reliquie debent repoñ cum tribꝫ gramis thuris vt habetur in cōali diuinoruꝫ officioꝝ ꝑte prima sub rubrica de alta. dedi. ¶. recondūtur aūt reliqe.

¶ Plura altaria possunt simul ꝺsecrari in eodem die et q̄libet die de ꝺsec. eccl. ve la alta. c. ij. et. c. cū sis vbi vide.

¶ Altare viatitū oꝑtet poñ ī capsella lignea vel lapidea seu de alia materia solida ita dicit Archi de ꝺse. di. j. ꝺcēdimꝰ.

¶ Qui seruit altari oportet viuere de alta. xij. q. j. ex his xiij. q. j. ¶. his ita de p̄ben. cum seruī. et. c. exti. pande.

¶ Altaria ꝺstruuntur angelis et sanctis. s. Tho. secunda secunde q. lxxxv. ar. ij.

¶ An sup altari portatili celebrari possit etiā in loco ꝓphano Jnno. qꝫ sic de ꝺsec. ec. vel al. c. j. de his altaribus vide in c. fi. de priui. li. vj. et eo. ti. c. in his.

¶ An in altari viatico si moueat lapis alig no sit altare exꝯecratū ita qꝫ sit cōsecrandum doc. qꝫ nō de ꝺsec. ec. vel alta. ligneis.

¶ Que dicātur mappe altariꝯ et q̄ pallee dicqꝫ panni linei q̄ ponunt̄ sup sub corporalibꝫ ad ornādum altare de ꝺsec. di. j. nemo nō. p doc. de custo. euca. c. ij.

¶ Adde qꝫ tales dēnt esse oīno lintee de ꝺsec. di. j. ex consulto.

¶ Altare lateranē. debꝫ esse ligneū glo. de cō sec. di. j. altaria ego tn̄ vidi altare lateranē. ī quo solus papa celebrat lapideum.

¶ An debeat coopiri vnum altare a aliud di scoopiri in cle. qꝫ ꝺtingit do reli. do. dē p̄benciū causā in aute. quō oportet epi. ¶. nō fecerit vbi de hoc facit. l. assiduis. ¶. exceptꝯ. C. q̄ poti. in pig. habe.

¶ Vasa altaris vestimenta mulieres etiā sacrate tangere nō dēnt. c. sacratas xxxj. di

¶ Ad altaris ministeriū nullus dēt accedē nisi cui castitas seruanda p̄cipit̄ xxxj. di. lex continentie.

¶ Altaribꝫ ministrare symoniaci nō debēt xxxiij. di. adeo. et. c. coīter.

¶ Altaribꝫ p̄t etiā lapsus pꝰ penitētiā ministrare. l. di. q̄ sub gradu et. c. hi q̄ altaris.

¶ Altaris lintea amna debēt esse q̄ttuor de cōsec. di. ij. si p negligentiā.

¶ Qui erigit altare sine licentia epi deponit̄ ab omni gradu et honore xxiij. q. v. nō nos et. c. de liguribus.

¶ Presbyter nō p̄t ꝺsecrare altare xxvj. q. vj. ministrare.

¶ In altari nō ꝺsecrato missa nō est celebrā de ꝺse. di. j. de ecclesiaꝝ.

¶ Non debꝫ ꝺsecrari altare nisi sit lapideum de ꝺsecra. di. prima altaria et. c. concedimus vbi per Archi.

¶ Adde quod nō. sanctus Thom. in quarto di. xiij.

¶ Altaris ornamenta vetustate consūpta dedent comburi et cineres sepeliri de consecra. di. j. altaris palla.

¶ In altaris palla vel lintea mimbꝫ non debēt inuolui corpora mortuorum de consec. di. j. nemo.

¶ Qualiter altaris palle vel alia orna

mẽta lauari debeãt p mĩstros eccleſie hẽtur de conſe. di·j·nemo et di. ij. ſi p negligẽtiã
¶ Qualit altaria lauant m paſceue nõ per Archi. de ꝺſe. di·j·ꝺcẽꝺim9.
¶ An ſi altare ꝺſecratũ remoueat ꝺ loco ad locũ dẽat recõſecrari Arch. ꝺ ꝺſe. di·j. ſi motum glo. i. c·j. de ꝺſe. ecc. vel. alta. vbi etiaz vide qꝺ ſi aliquid addat vel detrahat alta ri an debeat reconſecrari ſi eccleſia cõburat Jo. an. m. c. propoſuiſti de conſecra. eccle. vel alta.
¶ De altari qd ſigficet et vnde dicatur et qd ſignificent lmteamia habet plene i rõnali officioz diuinoz ſuper rubrica de altari. c. alta re autem. m eccleſia.
¶ De altaris aũt dedicatione et quomodo fiat vide m dicto rõnali ſuper rubrica de altaris dedicatione.
¶ Quid ſignificet altariſ denudatio que fit poſt veſpertinum officium diei cene dñi habet plene ſup rubrica de q̃nta feria dñi cene .c.iiij. loco / adde de ꝺſe. di. j. ꝺcẽꝺimus vbi Archid.
¶ Altare portatile ꝺcẽꝺitur epis et ſuperioribus de priuile. c. fi. li. vj. fratribus etiã predicatoribus et minoribus de quo i. c. m bis de priuileg.
¶ Altare i eccia ꝺſecratũ reedificari nõ pt ſi ne licentia epi tex. et glo. lxviij. di. quãuis et de ꝺſe. di. j. nul9 et. c. nemo eccleſiaz.
¶ Quid dicat altare viaticũ nõ. Jnn. ꝺ ꝺſe. ecc. vel alta. ad hec.
¶ Altare portatile ſeu viaticũ concedit epus in dyoceſi ſua nõ. in. c. fi. de priui. li. vj. & pecula. in ti. delegato. ¶ nunc de epiſcoporum per. cxxj.
¶ Juxta altare laici ſtare nõ debent de vi. et ho. cleri. c. j. nec femine vt ibi et clari9 in. c. j. de coha. cle. et mu.

Alluuio. Quid ſit colligĩ inſti. ꝺ re. di ui ¶ pterea. ff. de acq. re. do. l. ergo. ¶ alluuio. C. de allu. et pallu. p totum vide nõ. ꝺ conſti. cum i glo. hec videbatur de preſcrip. ex trãſmiſſa Bar. fac tractatũ de alluuiõibus vbi vide plene p eũ vide Bal. i rubrica. ff. de rer diui. i viij. col.
¶ In quibus nõ habz locũ alluuio vide nõ. m. l. j. C. de allu. i glo. fi. adde qꝺ nõ. in. l. certa forma C. de iure. fiſci. li. x.

Alluſio. Vocabuli dat ꝓpriũ et ſinceruz ſignificatum ff. de acq. poſ. l. j. et oĩa vide ibi glo. et Baz. i. l. j. de teſta. vide i. l. vt gradati ¶ fi. ff. de mu. et ho.

Alueus. Quid ſit nõ. i cle. dudum de ſepu. poſt pn. i ver. alueũ vbi glo. i. l. j. ¶ ripa. ff. de flui. et i. l. adeo. ¶ qꝺ ſi. ff. ꝺ acq. re. do. a ẽ ꝺcluſio qꝺ alueus ẽ receptaculũ aquaz vel venter fluuiorum.
¶ Alue9 mutatus cuius ſit nõ. ff. de acq. redo. l. adeo. ¶ ſi cui9tñ nouus alue9.

Ambaſiator. An mittẽs ambaſiatoz res q̃ fuerũt i itinere diſrobati vel ſpoliati ad emẽꝺã dãm teneat Bar. i. l. ſi ſuus coĩs. ¶ pe. ff. de fur. et Bar et ibi et Bal i. l. imt cãs. ¶ nõ oĩa ff. man. Jnno. m. c. ſicut ꝺ iureiur ã. adde qꝺ nõ. Bar. i. l. is tãtuz C. ꝺ curſu pub. li. xij.
¶ Cõſtitutũ ẽ ãbaſiatoribz ſingulis diebus ſalariũ q̃ſq; rediẽrit de ãbaſiata rediẽũt horaz terciaz. vel hora prãdij an debeat eis ſalariũ illi9 diei Baz. ff. ſo. ma. l. ꝺ diſſione fac. l. iij. ff. de ꝺ. ſig. fac qꝺ nõ. glo. i. c. pũti i ꝺ. legales de pben. li. vj. fac. l. iij. ¶ mimorẽ et qꝺ ibi nõ. ff. de mimoz. qꝺ nõ. i. l. et q̃ data opera. ff. ex q̃. ca. ma.
¶ An donatũ ãbaſiatõibz acq̃rat ipſis vel mittẽti qõ ẽ vulgata de qua nõ. glo. ff. de cu. l. q̃. pprio. ¶ procurator vt in ceteris. ff. ſo. ma. l. ſi võ. ¶ itẽ q̃cq̃d. ff. de dona. cã mor. l. ſi filio C. de fur. l. manifeſtiſſimi i fi. Albe. in. l. pe. C. de iure delib. et i. l. j. C. de ſacroſãc. ec. C. de pſur. l. fi. l. cũ filius. ¶ pĩ. ff. de le. ij. Cal. et doc. m. c. poſtulaſtis de ꝺcẽſ. pben. Jnno. i. c. ſicut de iureiuran.
¶ Ciuis cogit etiã munic9 ſuſcipe ambaſiatã p ciuitate gl. ẽ C. de decurio. l. ſiqs la pria et ibi vide Bar. etiã debz habere lras credentie glo. i. l. j. C. de curioſis li. xij.
¶ Si ambaſiator infirmat petere pt ſalariũ vſq; ad reditũ ſuum Baz. i. l. ſi cui. ff. ex quica. ma.
¶ Ex morte vni9 ambaſiatoris alij collegis ſalariũ nõ accreſcit nõ. Bar. in. l. ij. C. delegatio. li. x.
¶ Adde etiã qꝺ ambaſiatores q̃ vadunt per vias tranſuerſales nõ poſſunt petere ſalariũ p illo tpe Bar. in. l. q̃ fiſcales C. de nauicula. li. xj.
¶ An ambaſiatoribz ſit credẽꝺũ ſine litteris publicis Bar. i. l. palatiões C. de col. fun. fiſca. li. xj.
¶ Ambaſiator deputatus ad ꝺcludendum pacẽ videt etiã deputatus ad apponẽꝺũ penã et iurãdũ vt. l. cui iurẽdõ. ff. de iur. om. iu. dictũ ẽ Ang. i. l. bene a zenone. C. ꝺ quapreſcrip.
¶ Ambaſiatõ carẽs ſa' uocõducto nõ pt capt tpe ãbaſiate ſue glo. i. l. q̃ a latrombo ff. de teſta. et nõ. i. l. ij. ¶ legati. ff. de iudi. fac tex. i. l. fi. ff. de legatio. vbi hẽt qꝺ a iure omũi habent imunitatez a rep ſaliis et a bello i dicto vide late p Ang. i ꝺ. ¶ legati qz tamẽ iſta nõ ſeruãtur cauti9 ẽ hẽre ſaluum conductum.

¶An ambasiator volens facere testamentū
i terris hostiū debeat testari scdm eius consue
tudinem Bar. in l. quia latronibus ff de te
stamentis.

¶Offendens ambasiatorem tenet penam
iur de vi pub vt l. lege iulia ff ad l. iuli de
vi pub.

¶An ambasiator qui habuit pecuniā pro
vno mense et nō stetit nisi tribus septimāis
debeat restituere residuū Bal in l. lutius. C j
ff de le. ij. Ang in l. continuus. C cū ita ff de
ver. obli.

¶Probat p lras q aliquis sit ambasiator
l. legato ff de legatio.

¶Quid si finita ambasiata differt redire nō gau
det priuilegijs ambasiatoy C de commer l.
mercatores.

¶Esse ambasiatorē ē officiū C. de qui caue
ma. l. j. qd nō. ad statuta.

¶Ambasiator vadēs p viā nō rectā vt diu
tius stet in ambasiata nō debet habere sala
riū p eo tpe quo plus stat glo. i d. l. q fiscales
C de nauicu. li. xj.

¶Debitor reipublicæ nō pt esse ambasiator
glo. in rubrica C de lega. li. x. otrarium vi
detur dicere glo. in l. ij. eo. ti. et li.

¶Ambasiator nō potest deputare substitus
tū vt in d. l. ij.

Ambages. Hoc verbū hētur i. l. cū vete
rū C de do. aīi nup. et i. l. ita pudor C. d adul.
et dicūt ambages friuole rōnes q legibus nō
p bant scdm Bal. in d. l. cum veterū.

Ambiguum Ambiguitas.

¶In quo ambiguum differt ab obscuro nō
ff de pac. l. veteribus et ff de iudi. l. siqs iten
tiōe et ff de re. iur. l. i ambiguis de iudi. c j.
li. vj in glo. ij.

¶An verba ambigua iterp tenet otra pferē
tem vel p eo nō ff de pac. i. l. veteribus i glo. ij
ff de iudi. l. siqs itentiōez ff de re. iur. l. i am
biguis ff de ver. obl. l. stipulatio ista. C. i stipu
latiōibus et ibi Bar. melius nō. in l. inter sti
pulantē. C j ff de ver. ob. et i. l. quicqd astrin
gēde et ubi Bar. eo. ti. Dy. in c. cū sint ptium
de re. iur. in vj. et ibi glo. et eo. ti. et li. cōtra
eū nō. de sponsa. ex lris in glo. et de ref spo.
cū ad sedez in glo. iij. adde qd nō. de testi. cū
tu. de pba. in presentia.

¶Quot duplex sit ambiguitas nōt. xxxiij.
di. c. fi.

¶Ambiguū dicit vbi sūt opiniones et iura
varia de sē. ex. inf alia glo. i. c j. de iud. li. vj.

¶Verba ambigua debent i benignorem seu
mitō rez p tēi terp tari vt l. quotiēs ff de ver
ob. l. quotiēs ff de re. dub.

¶In interp tatiōe verboy ambiguoy hētur
re portius ad omunē vsum nō multitudinis
sed rōne intelligentiū dictū ē do. Cā. flo. in
c. ex lris ij. de spon.

¶In ambiguis quando agitur d fauore ami
me fit interpretatio in partem duriorem de
spon. c. iuuenis licet regulariter sit secus in pe
nalibus de sen. ex co. si quem nō. de scruti. c j
in glo. vlt. dictum ē do. Cā. in d. c. ex litteris
in ff. qd nō.

¶Ambiguū ē dubiū vt l. nō ambigitur ff de
legibus C de acqr. pos. l. nemo ambigit.

¶De triplici ambiguitate videlicet iuris fei
et persone nō. xxxiij. di. habuisse. C vlt. i reg.
eū li. vj de consti. c. fi. et ibi glo.

¶Quibus modis dicit res ambigua siue i iu
dicijs siue i otractibus et qliter tūc ferat sēten
tia nō. de pcur. audituis de sponsa. ex lris et i.
c. veniens de homic. ad audientiam de vsur.
c. vlt. de regu. iur. est ote xxxiij. di. habuisse.
de rescrip. causam de spōsa. i. c. iuuenis de
symo. dilectus.

Ambitio. Ambitio in beneficialibus rez
pbat de cle. nō resi. c j. vij. q. j. C ambitiōis d
cle. auaritie et. c. qrūdam li. vj i cle. fi. eo. ti
xl. di. ante oia viij. q. j. inscripturis de electio
ne qualit et ff. qui cuius cq vniuer. l. itē eoy. C
si decuriones.

¶Quid sit ambitio dic q est inordinatus
appetitus honoris q potest esse inordinatus
triplicit scdm s. Tho. secūda secūde q. c. xxxj
vbi de hoc.

¶Quicūq ambitiosus desiderat pmatum i
terra iueniet ofusiōez i cælo xl. di. multi.

¶Nullus ambitiose presumentiū debz eligi
i iudicium epi. lxj. di. miramur j. q. j. nullus
itaq.

¶Ambitiōe illicita qd ā. pturbat iura eccle
siay. lxiij. di. qz p ambitiōes.

¶Ambitio marie i religiosis ē reprobanda
j. q. j. nullus itaq de elec q rundam li vj. in
cle. fi. eo. ti.

¶Nullus ambitiosus debet ad episcopatum
admitti j. q. j. nullus itaq de pben. qm tan
tum et m. c. cū iam dudum de elec. duduz ij.
vbi pbatur q ambitiosus ē inligibilis j. q.
vj. sicut is qui.

¶Contra ambitiosos fac ff ad l. iul. de am
bi. l. fi. xlviij. di. sicut.

¶Ambitiosum presumit qd est contra ius
ff de mino. l. iij. C de preci. impera. offe. l.
rescripta.

¶Ambitio ē aspiratio vel anelatio ad dig
tatem vel beneficiū C. si cer. peta. l. quis qs de
preben. cū ia dudū aliter sumit ff de decre
ab ordi. fa. l. ambitiosa.

¶An lex iulia de ambitu hēat locū in papa
nō. Jo. an. de pac. cū pridē Archi. xiij. di. c. fi.
adde qd dicā j. sub dictiōe papa.

Ambo. De significatiõe huiꝰ dictiõis vi de m.l.q̃ duos ff. de vul. et pu. et i.l. heredes mei. ¶ cũ ita. ff. ad trebel. et i.l. cũ q̃dã et m.l. quãuis C. de ipub. zaliꝫ substi.

Amen. De significato huiꝰ dictiõis hẽt de conse. di. ij. re vera in fi. vbi ter. et glo. di cunt idem esse amen qꝫ verum ẽ de quo etiam hẽtur xxxviij. di. sedulo de hoc i rõnali diui noꝝ officõrum li. iiij. c. de salu. ad populum qõ incipit angelico officio finito.
¶ Hec dictio ẽ nõ. assertõis de iureiuran. et si christus.
¶ Qõ populus respondeat amẽ xxxviij. di. sedulo xij. di. de his de filijs presbyteroruꝫ .c. ꝓposuit.

Amenare. Quid sit dic qꝫ est alleuare manus cã alium pcutiendi licet non pcutiat et tale qd faciẽs tenetur actione iniuriarum de qbꝰ est ter. nõ. in.l. item apud labeonem .¶ j. ff. de iniur.

Amissio. Nõ videor amittere id qõ habeo qõ tamen nõ credo hẽre nõ. ff. de inoffi. testa. l. mr in glo. competere.
¶ Qualiter ꝓbetur rei amissio nõ Cy. in.l. si creditor in fi. C. de pig. ac. nõ. de priuili. cũ olim in glo. fi. Bar. in.l. quoti. C. de naufra. li. xi.
¶ Amissio instrumenti ꝓbat̃ ꝑ iuramentũ et ꝑ testes. l. fi. C. de fi. instru. qõ est ver qñ concurrũt ea que nõ. Inno. i. c. cum olim el. primo de priuil. glo. in. c. inter quartuor de cle. peg. i glo. magna.
¶ Amissuꝫ videt̃ qõ nõ ẽ alteri acq̃situ. ff. ex qui. ca. ma. l. nec vtile. ff. de acq. pos. pegr. in ꝺriũ fac. l. siqsi. ¶ ꝺria. ff. de acq. pos. et i.l. j. ff. ꝓ derelicto.
¶ Amissuꝫ dicit̃ ad quod recupandũ nulla est actio. ff. de ver. sig. l. labeo i fi.
¶ Item amissuꝫ dicit̃ qõ ẽ corruptũ fractũ vel scissum.
¶ Item amissum dicit̃ qõ ẽ alteri q̃situm vt .l. fi. C. de pac. pig.
¶ Amittit qñqꝫ quis id qõ nõ hẽt. ff. ad .l. acquil. l. si seruus seruum alienum. ¶ fi. ff. de euic. l. fi.
¶ Nõ videt̃ rẽ amittere is cuiꝰ ꝓprie non fuit xvij. di. concilia xxiij. di. quorundã xxvij. q. ij. sit q̃ꝑe. ¶ ex his.
¶ facilius ẽ aliqd amittẽ q̃ꝫ acq̃rere. ff. de acq. pos. l. iij. ¶ i amittenda de trãsla. prela. inter corporalia. ff. de acq̃r. po. l. quẽadmodum. ff. de serui. vrba. predi. l. iij. ff. pro derelicto. l. prima.
¶ Amissuꝫ dicit̃ qõ nõ ẽ alteri q̃situm. ff. ex q̃. ca. ma. l. nec vtile. ff. de sui. vrba. ꝑ di. l. hec aũt iura et. C. de admi. tu. l. pupilloꝝ otra i .l. pegre. i prin. ff. de acq. pos.
¶ facili amittunt̃ iura spãlia vel ꝓuilegia q̃ꝫ iura coia i aut. de nõ ali. aut ꝑ mutã. ¶ qꝫ võ verisimile. ff. de pub. l. i. ¶ vnde q̃ritur.
¶ Amisso iure omni nõ amittit̃ ius spãle nec econuerso. ff. de testa. mi. l. si miles et. C. de adult. l. iure mariti.
¶ Amittẽs res suas ꝑ violẽtiã ꝓbata violẽtia ꝓbat amissiõeꝫ singulaꝝ rerꝰ ꝑ iuramẽtũ ter. ẽ in. c. fi. qõ me. cã.
¶ Aliud ẽ amittẽ aliud amississe vt. l. sed et si portas. ¶ fi. ff. ꝙ me. cã.
¶ Amittit qñqꝫ exponit̃. i. amittere fac. ff. de capi. di. l. nã iterũ amittit. i. amissuꝫ iuenit. ff. de mino. l. etiã.
¶ Vbi lex vel statutũ iponit penã rei itelligere ipo iure vel ꝑ sententiam vide nõ. in. l. si quis mtãtaꝫ. C. vnde vi. et C. locati. l. fi. de hoc dicam plene. ꝙ. sub dictione lex illud tñ addeꝙ qñ ipo iure tũc licet nõ sit necessaria sententia adimẽs est tñ necessaria sententia declarans vt. ff. de le. ij. l. cum filius. ¶ ij. ff. q̃ et a quibus. l. quesitum de heret. c. cum secundu nli. vj.

Amicus Amicicia. Quo dicuntur esse amici nõ. in. l. late culpe. ¶ amicos. ff. de ver. sig. fac. l. verboꝝ eo. ti. addeglo. in. l. affectiõis. ff. de dona. et m. l. tutore. ff. de neg. ge. l. tutori C. eo. ti.
¶ Quo tribuit dignitatẽ amicicie et nõ meritis gutis peccãt vij. q. j. q̃nos.
¶ Pro amico non debet deus offendi xvij. q. iiij. miroꝝ.
¶ Nõ oĩs q̃ petit amicꝰ est nec oẽs q̃ nõ petũt inimici sũt xxiij. q. iiij. mimum.
¶ Qualibꝫ dẽt velle amicos magis prudentes q̃ꝫ famosos xxxviij. di. sedulo.
¶ An amicus repellatur a testimonio m cã amici nõ. Baly. in. l. eos. C. de testib. Addequod dicã sub dictiõe testiꝫ et qõ nõ. de testi i ĩris iij. q. v. in sũma Spe. ti. de testi. ¶ j. m prin.
¶ An inẽ latrones sit amicicia glo ꝙ nõ i .l. late culpe. ¶ aicos de ver. sig.
¶ Amicicia seu amor ẽ multiplex vt nõ. Archi. iij. q. v. accãtões. ij. et q̃ ẽ ꝓpter honestũ approbat̃. ff. de dona. mt vi. et vxo. l. iij. i ꝑn. vide in. di. l. late culpe. ¶ amicos.
¶ Amicicia ẽ alteriꝰ ad alterꝝ cũ charitate cõiunctio. ff. de re diuisi. l. si fuerit.
¶ Amicicia nõ semꝑ trãsit ad filiũ heredeꝫ ff. de prca. l. cũ ꝓcario. ¶ fi. i ꝺriũ videt̃ ꝙ amicicia pris trãsit ad filiũ ff. de neg. ge. l. is qui amicicia et. l. si liber homo.
¶ Amicicia aliqñ est virtus vide s. Thom. secunda secunde q. xxiij. ar. iij. ad i. et vide in di. xxvij. q. ij. ad primum.

¶ An amicicia sit par vide s. Tho. secūda se cūde. q. xxix. iij. secūdū.

¶ Amicicia nō ē ad irrōnabilia. iij. di. xxviij j. c. j. q. xx. ij. iij. xxij. q. xxiij. j. c.

¶ An quis teneatur in mco signa amicie ōndere secunda secūde. q. xxv. ar. ix. o. iij. d. xxx. j. p̄mū.

¶ Amicicia int̄ vir. et vxorez tria claudit i se s. Tho. m. iij. di. xxx. vij. tercū.

¶ De amicicia vide qd̄ no. Jo. an. i. c. misi. ℂ. porro de renun. de pur. cano. cū in iuuentute sup ver. fm ascientiā de ele. m notuit sup gl. multū m fi.

¶ Amici aliqñ nocēt de fideius. c. ij. et. iij. no. Jo. an. in. c. publicato et. c. si alcuius de cle. de sym. sic el. ij.

¶ Amicus p̄t p amico absente ō quē lata ē sētētia appellare de ele. c. p. m glo. li. vj. et ibi Archi.

¶ Amicus p̄t petere electōnē ofirmatōnis p amico de ele. qñ sit li. vj. m glo.

¶ Amicus admittit̄ p amico ad allegandū cās absentie sine mandato no. Arch. de ele. cupientes sup ver. ꝓpositā li. vj.

¶ An amicus p̄t agere p amico sine māda to ℂ. q. sic in. l. nō solū ℂ. q. alieno. ff. de pu. facit. l. nemo ℂ. q. ff. ff. de here. mšti. āriū tñ ē verius q. canonicus nō p̄t agere sine māda to p canonico glo. m. c. cū. m. de ašti. facit. c. cū pe. de of. de. e. Item q. beneficiatus nō p̄t agere p. ecclesia sua sine mandato de of. dele. corā dilecto p quo soleo allegare ter. m. l. tutori. C. de neg. ge. vbi ē casus sūtiliter intuenti.

¶ Amicus quilibz p̄sumit̄ mšī pbet̄ inimicus vt nota. m. l. si quis testibus. C. de testibus.

¶ Amicus inimici mei an censeat̄ inimicus meus vt repellat̄ a testimonio vide Bal. m. l. si qs testibz. C. de testi. et Bar. m. l. scīē dū. ℂ. si accusatio. ff. de legatio.

¶ Sufficit si m modicis amico ašulat̄ dicit ter. m. l. tutori. C. de neg. ge.

¶ Amicicia differt ab officio quā hō hoi dt̄ q. ē spēs respectu gn̄is et m̄t paucos dt̄ eē vt m d. l. late ℂ. amicos. ff. de ver. sig. ita dicit Bar. m. l. j. ℂ. j. ff. man.

Amita. Est sororis p̄ris. xxxv. q. v. ℂ. ter cio gradu de regula. veniens insti. de nup. ℂ. itē amitā.

¶ Amitius amite filius. xxxv. q. v. ℂ. quarto gradu.

Amor. Amare. Amor naturalis est p̄mus actus voluntatis s. Tho. in p̄ma pte. q. lx. ij. c.

¶ Amor naturalis nō ē actus sed habitus. s. Tho. j. d. j. q. iij. j. tercū.

¶ Amoris cā ē similitudo. amicicie sed dissi militudo ē cā amoris concupiscētie et odij Jo. xv. lec. iiij. co. ij.

¶ Amoris effectus ē odiū et timor p̄ma se cūde. q. xxix. ar. ij. o.

¶ Qualiter amor ē plus ad vnū qñ ad aliū s. Tho. i p̄ma pte. xx. ar. iij. a m. iij. di. xxxij. iiij. o.

¶ Itē etiā m beatis. q. xx. ar. iij. vbi et idē dicit p̄ma secūde. q. iiij. ar. viij. amor ē necessarius in bñficiū.

¶ Amor sui posset se hre triplic̄ ad charitatē secūda secūde. q. xix. ar. vj. o.

¶ In p̄ria quilibz plus amat se post deū qñ aliū. xxij. xxvj. xiij. o. mj. d. xxxj. q. ij. iij. et. q. ij. o.

¶ Amor magis attē dic̄ fm effectū qñ fm affectū s. Tho. m. iij. di. xxix. ar. vij.

¶ Quid sit amor vide p. s. Tho. m. ij. d. xxvij q. j. ar. j. o.

¶ In quo differāt amor et desiderium vide m iij. di. xxvj. q. j. iij. c.

¶ Amare magis cuenit charitati qñ amari s. Tho. secūda secūde. q. xxvij. ar. ij.

¶ Inimici dñt amari ex charitate. xxij. q. xxv. vij. o. q. lxxxiij. vij. c. iij. di. xxx. j. o.

¶ Amare nō possumus mortuos p s. Tho. in p̄ma secunde.

¶ Amare tenem̄ peccatores secūda secūde. q. xxv. ar. vj.

¶ Itē nosmetipos vt in d. q. ar. vij. o. iij. di. xxix. ar. j. o.

¶ Amare tenem̄ angelos nō demones scda scde. q. xv. ar. x. et. xij. et in. iij. di. xxviij. ar.

¶ Amare tenem̄ deū et p̄mus ℂ. iij. et. v. nr̄m vt corpus et nosmetipos itē scda scde. q. xxv. ar. xij. q. xliij. iij. p̄mū.

¶ Amare se nō p̄nt peccatores p. s. x. ar. vij

¶ Amare tenem̄ virtutes. xxj. q. xxv. ij. c. iij di. xxviij. j. o.

¶ Amare tenem̄ p̄mum plus qñ corpus nr̄m secūda secūde. q. xxvj. ar. v. o. q. xliij vij. secundū.

¶ Amare debemus vnū p̄mū plus q̄z aliū xxj. q. xxvj. vj. o. q. xliij. vij. scdm.

¶ An amaē debemus consanguineos plus q̄z nos vel plus q̄z alios p̄rios. xxij. q. xxvj. vij o. iij. di. xxix. vj. o.

¶ An debemus amare ffres plus q̄z filios vl̄ plus q̄z vxorē vel plus q̄z p̄rez vel mr̄em. iij di. xxix. vij. sextū.

¶ Amare nō debemus aliquā p̄pter meritū dē s. Tho. in. iij. di. xxix. art. iij.

¶ Est m amore modus nō hūisse modū gl. m. c. ad nr̄am el. iij. de iurāmur.

¶ Vultus amoris vincit p̄nū. l. fi. ℂ. j. C. de cura. fu. glo. m. c. iij. q. fi. sint le.

¶ Vō amorem vocari furoris vehementem

tẽxt·m aut·qui·mo·natur·effi·le·¶illud q̃ coll·vj·et ibi glo·equiparat amoꝛosum e⁊ bꝛio facit psalmus·xxij·fi·psalmus·xxxv·co· iiij·fi·

¶Idem operatur ardoꝛ liciti amoꝛis quod operatur clausula codicillaris glo·m·l·si iu⁊ re·C·de testament·ma·et m·c·requisisti de testa·

¶Amo amas sumit̃ m malã ptẽ diligo dili gis m bonã ita dicit Ugu·quẽ refert Arc·m ·c·accusatoꝛes·iij·q·v·

Amouere. Quis dicat̃ amouere vide m·l·si tabulas·ff·de furt·ff·de re·amo·l·si con⁊ cubina·¶·j·z·ff·de acquir·here·l·si seruum·¶· aut pꝛetoꝛ·ff·de collu·de teg·si heres·ff·de m⁊ cen·rui·naufra·l·iij·¶·nõ solũ·

¶An simpliciter amotus dicat̃ ꝓpetuo amo tus no·de osti·ex lr̃is·

Amphoꝛismus. Quid significat ã⁊ phoꝛismus no·de ose·di·v·c·ne tales vbi dr̃ q̃ bꝛeuissimus sermo rei ꝓposite mtegre ac pfecte o tinẽs qõ no·qz fortẽ m iure alibi nõ reperies.

Amphibologia. De significato ã⁊ phibologie per Jacob·de ar·ff·de nouat·l·m diem·

Amplexus. Tactus et oscula sunt pec⁊ cata moꝛtalia vide ĩ cle·ad nostrũ de heret· s·Tho·sc̃da sc̃de·q·cliij·ar·iij·vbi vide p· j·q·xv·iiij·c·

Amplius. An z qñ hec dictio amplius mducat m petitione no·Bar·m·l·si seruus et ·l·si ita·ff·de le·ij·

¶An ãpliatio immutet formã rei vide·ff·de sta·ho·l·non sũt et qõ ibi no·ff·quẽ admodũ ser·amit·l·nustũ·

¶Hec dictõ amplius non mplicat ff·si cer· petat·l·lecta et ·l·si tibi pꝛesente·ff·de le·iij· vide m·l·verbum·ff·de ver·sig·l·si cum mter· et m·l·si seruus legatus·¶·si ita scriptum·ff· de leg·j·et lege codicillus·ff·de vsufruct· leg·

¶Hec dictõ amplius totum capit no·ff·si ã plius q̃z p·l·fal·l·j·¶·hec verba Bar·m·l·si ser uus·¶·si stichum·ff·de le·j·et m·l·legata im⁊ vtiliter·e·t·et·l·si pure·ff·de le·iij·l·qui ita· ·ff·de do·pꝛele·tẽxt·m·l·verbum amplius ꝺ ver·sig·

Ampliare. Hoc verbũ ampliare et au⁊ gere idem sigmificãt differunt tñ qz augere spectat ad quantitatem ampliare ad pꝛeci um·C·de sanctosanc·ec·l·iubemus nulli·ff·ꝺ iur·fis·l·nõ mtelligr̃·

Anologia. Duplr̃ sumit̃ ꝑm Tho·ĩ·iiij di·xxxv·ar·iiij·

Anathema Quid sit anathema·xxxiiij ·q·iij·certum vbi dicit tẽxt·q̃ est separatio a deo·

¶Alibi dr̃ q̃ ẽ eine mortis dãnatõ·xj·q·iij nemo ep̃oꝝ·

¶Qualr̃ ferat̃ sñia anathematis no·xj·q· mj·debent vide quod dicam·ĩ·sub dictõne ex cõmunicatõ ĩ fi·xxiij·q·iiij·guilisarius z ibi Archi·expomit anathema ꝓ eterna dãnatõ⁊ ne seu maledictione vide de re iud·ad apo⁊ stolice li·vj·et Arch·ibi·

¶Que dr̃ia sit mr̃ anathema et excõicatõ nẽ habet̃·iij·q·iiij·omnes vñ dr̃ anathema vi⁊ de Jo·an·de iud·cuz nõ ab hoĩe de re iud·c·ij· li·vj·aliquid de re·eccle·non alr̃·si quis p⁊ sbyteroꝝ·

¶An anathema possit ferri p laicũ vide·xcvj di·bñ quidẽ vbi dr̃ q̃ nõ·

¶Anathematizatõmis pena vr̃ eẽ etiã de iu re ciuili ĩ aut·de mter·colleg·heret·circa me diũ col·ix·

¶Anathema ꝓpe dr̃ solẽmis excõicatõ glo· xj·q·iij·si inimicus et ibi no·vide de hac di⁊ ctõne·v·q·ij·pñti·xvij·q·iiij·quis quis·

Anciani. Non debent se absentare a ciui tate absq̃ licentia·C·de decu·l·si qs decurio et·l·curiales li·x·

¶De ancianis facit mentõnẽ glo·m·l·iubẽ⁊ mus·C·de aduo·diuer·iud·sup rer·ꝑmate

¶Anciani etiã depositio officio nõ sũt ꝓ deli cto toꝛquendi·C·de decurl·l·omnes et qõ ibi no·li·x·

¶Anciani z regentes ciuitates nõ pñt esse curatoꝛes puatoꝝ et pumunt̃ si suscipiũt ꝓ curatõnẽ m·l·si quis ꝓ curatõnẽ·C·de decu⁊ rionibꝫ li·x·

¶Anciani nõ pñt seruire in officio p substi tutũ vide m·l·nullus·C·de decur·li·x·

Ancilla. Ancilla si vendita fuerit ꝑstitu⁊ ar̃ an sit libera·C·de lati·lib·tol·l·j·¶·simili⁊ q̃ mõ m glo·mjectõne·

¶Clericus õtrahens cũ ancilla ad penitenti am relegar̃ et ancilla debet vendi·lxxxj·di·q dã clerĩ·

¶Ancille filij dicunt̃ homines veteris legis pertinentis ad hisma·clxxxii·q·iij·¶·his ita ¶Honestũ ẽ ejicere ancillã et ducere vꝛoꝛẽ xxxij·q·ij·ancillã·

¶An liceat filios querere ex ancilla ꝓpter vꝛoꝛis sterilitatem habet̃·xxxij·q·iiij·q̃ au tem ex ancilla et·c·recurrat vbi habent̃ exem pla patrum veteris testamenti que tamen non videntur mitanda·xxxij·q·iij·dicat a liquis·

¶An liceat õhere mr̃iomũ cũ ãcilla vide ple ne de viu·seruo·p totum dicã·ĩ·sub dictõne mr̃i omũ·

¶ Ancilla dr̃ que nõ ẽ libera · xxxij · q · ij · non omnis et · q · iiij · recurrat vide · ff · de le · iij · l · si seruos ·

¶ Appellatõne seruoꝝ a ncille otinenr̃ · ff · de ver · sig · l · mr̃ stupr̃ũ in fi ·

¶ Ancilla duplr̃ pr̃ cõcupiscis · Tho · m · iij · di · xl ·

Angaria. Que dicar̃ angaria et prian; garia no · de imu · ecc · nõ minus in glo · et in ter · et glo · m · l · j · C · quẽad · ciuili · mune · li · x · Bar · m · l · j · C · de mulie · que · ser · ꝑ · Host · in summa de immu · ec · ¶ adde · C · de sacrosa · ec · l · neminem · ff · de mu · et hon · l · numerum in pn̄ ·

¶ Angariauit id ẽ coegit siue cõpulit · xxxiij q · j · c · j ·

Angelus. Angelus qñq; pomr̃ ꝑ prelato vñ Jo · apl̃us scribit angelo ecclesie ep; hesi id ẽ prelato glo · de pe · di · ij · ¶ petrus ver Joannes apl̃us ·

¶ Sacerdotes appellanr̃ angeli · xj · q · j · sacerdotes ·

¶ Qualiter diabolus se tñsfigurat in angelũ luc̃ · vt nos decipiat habetur · xxvj · q · v · epi eoꝝ et · c · nec mir̃ ·

¶ Oms angeli ab initio in dilectõne dei creati fuerũt de pe · di · ij · ¶ hinc etiã diabolus · adde q̃ creati fuerũt in gra ꝑms · Tho · in ꝑma pte · q · lxij · art · iij · et · q · lxiij · v · quartũ et in · ij · di · iiij · ar · iij · o ·

¶ Angelis ommibꝰ excellentiõ creatus fuit diabolus de pe · di · ij · ꝓncipium et · c · omnis lapis ·

¶ Angeloꝝ nouẽ sunt ordines ꝑ nouẽ lapidũ noia designati de pe · di · ij · c · ois lapis ·

¶ Supr̃ ceteros angelus maiorez scĩam hũit de pe · di · ij · c · ꝓncipiũ ·

¶ Casus ãgeloꝝ pr̃stat nobis occasionẽ humilitatis de pe · di · ij · hoꝝ ergo ·

¶ An angelus sit res corpalis vel incõpalis vide glo · in · l · j · ff · de re · diui ·

¶ Angelo in est psonalitas s · Tho · ij · di · iij ar · ij ·

¶ Angeli differũt spẽ s · Tho · in ꝑma pte · q xlvij · ij · c · ij · d · iij · q · j · xl ·

¶ Angeli sunt in magno nũero idez in ꝑma parte · q · l · ar · iij · ꝛ in · ij · di · iij · q · j · iij · o · ꝯ · ij · c · xc ·

¶ Angeli nõ hñt naturaliter corpa sibi iũcta nec hr̃e pr̃nt idem in ꝑma pte · q · lj · j · o · q · liij v · ꝑmum ·

¶ Et qñ assumant corpa vide · ij · di · viij · ij · o · j · q · lj · ij · o · põ · q · vj · vij · et qualiter nõ exercent opera vite in corporibꝰ assumptis vide · j · q · lj · iij · o · ij · di · viij · iij · c · iij · o põ · q · vj viij · o ·

¶ Angeli mouenr̃ localiter s · Tho · in ꝑma pte · q · liij · ar · j · et · j · di · xxxvij · q · iiij · j · o · et tñ nõ sunt in loco in ꝑma pte · q · lij · o · q · liij · o · q · viij · ij · ꝑmũ ·

¶ Plures angeli nõ pñt eẽ in eodẽ loco simul s · Tho · in ꝑma pte · q · lij · a · iij · et in · j · di · xxxvij q · iij · iij · o ·

¶ Quo cognoscunt et intelligũt angeli vide in ꝑma pte · q · lvij · ar · j · o · ꝛ ij · et in · ij · di · iij q · iij · j · quartũ ·

¶ Adde · ij · di · j · ꝑma pte · q · lvj · et · lvij · per totũ ibi plene de cognitõne angeloꝝ ·

¶ Angeli hñt cãm sui eẽ in · iij · di · j · q · lxj · ꝛ ij · di · ar · iij ·

¶ Et qualiter fuerunt creati in celo empirreo q · lxj · ar · iij ·

¶ An in angelis sit fides s · Tho · scda scde · q vij · o · et qñ hũerũt fidẽ scda secũde · q · v · j · o ·

¶ Angeli nõ sunt naturaliter mali idẽ in · j · q · lxiij · ar · iij · j ·

¶ An angeli pñt peccare et qualiter nõ pñt no s · Tho · in ꝑma pte · q · lxiij · j · o · xij · q · lxxxix iiij · o · ꝯ · iij · c · cviij · cix · no ·

¶ Plures sunt boni angeli qm̃ mali in ꝑma pte · q · liij · ar · ix ·

¶ Peccatũ angeloꝝ nõ pr̃ eẽ misi supbia et inuidia vide in pal · q · lxiij · ij · iij · o · et in · ij · di v · q · j · iij · o ·

¶ Angeli duo hymnos apud hoies decantauerunt de ose · di · j · c · hi duo

¶ Angelus bonus hr̃ libeꝝ arbitriũ quo vtitur solum ad bonum / angelus vero malus hr̃ etiã libeꝝ arbitriũ quo vtr̃ solũ ad malũ hõ vero vtr̃ libero arbitrio ad vtrunq; not · xxiij · di · q eps ·

¶ An angelus peccauit in ꝑmo instanti sue creatõnis vide s · Tho · in ꝑma pte · q · lxiij · ar · v · et in · ij · di · iij · q · ij · o · iij · di · xviij · iij quartum

¶ Angeli mali nõ pñt ad bonum reuerti s · Thomas in · q · de malo · q · xvj · v · o · j · q · lxiiij ij · o ·

¶ Angelus superior pr̃ illuminare inferiorẽ nõ eõ vidꝫ p eundẽ in ꝑma pte · q · cvj · iij · o · ij di · ij · iij · quintum

¶ Superior loquitr̃ inferiori et econuerso · j · q · cvij · ij · o · ij · di · ij · q · ij · iij · quintum ver · q ix · v · o ·

¶ Angeli mittunr̃ in custodiam hoim nõ tñ omnes sed tm̃ ordinis inferioris · ij · di · ij · q j · ij · o · j · q · cxiij · iij · o ·

¶ Angeli hñt liberũ arbitriũ s · Tho · in ꝑma pte · q · lix · iij · o · ver · q · xxiij · j · c · contra · ij · c · xlix ·

¶ Non omnes angeli sũt eiusdẽ yerarchie et yerarchia otinet plures ordines et plures angeli sũt in vno ordine s · Tho · in ꝑma pte q · cviij · ij · o · ij · di · ix · iij · o

¶ Quo et in quibus angelus est sublimius

hoīe et qūo nō vide s·Tho·ij·di·ij·q·ij·iiij· secundum·

¶ Angelus q̄ anunciauit marie fuit de vltiꝫ ma hyerarchia s·Tho·iij·q·xxx·ij·quartuz iij·di·iij·q·ix·

¶ Angeli sūt susceptiui pnīe vide in·ij·di· ij·q·xxviij·ij·pmū·

¶ Q̄uo angeli hñt dotes ꝛ qūo nō vide i·ij· di·xlix·q·ij·ij·ij·o·

¶ Ordo ē in angelis et superiores instruūt inferiores de omnibꝫ que sciunt·ij·di·ix·ij·o·j q·cvj·ij·o·secūda secūde·q·clxxxj ij·secūdum·

¶ Q̄ualibꝫ ordo angelorꝫ hī plures angelos idē in pma pte·q·cviij·iij·o·

¶ Ordines angelorꝫ sūt tm nouē·ij·di·v·iij ij·c·j·q·cviij·ij·c·

¶ Ordines angelorꝫ manebūt post diē iudi cij·j·q·cviij·vij·o·ij·di·ij·q ij·vj·o·

Anglici Tributū ecclesie soluūt vnū denariū de iure p hoīe no·Jmo·in·c·fi·de postu· prela·

Animaduersio. Animaduertere ē penalē sniam p ferre vel animaduersio pp̄e ē pena ostingens aīam no·Jo·an·de offi·or· pastoralis idē de homicī·p humanam in ver· aduersionis li·vj·

¶ Animaduersio debita pomit̄ p censura ec clesiastica de excep·c·fi·li·vj·Arch·de pems in quibusdā·

¶ Animaduersio q̄nq̄z pomit̄ p pena pecu· maria glo·m·c·in nōnullis de iudeis·

Anima. Est forma essentialis corpis vt p bat̄ m cle·j·Ꝙ pozro in glo·iij·de sum·tri· et fi·cath·

¶ Potius ē osulendū aie q̄z corpi tanq̄m p· cioso ui no·de pe·et re·cū ifirmitas in glo·fi·

¶ Q̄n aīa infundat̄ corpi no·xxxij·q·ij·qđ vero no·glo·in cle·j·de sū·tri·in glo·dicunt theologi et glo·xxxij·q·ij·p nō formatū·

¶ Aīa ē pcioꝛ corpe iō ipius felicitas ē fe licitati corpis preferenda·xij·q·j·pcipim9 de pe·et re·cuz infirmitas in fi·et ibi ocoꝛ·de osue·c·fi·C·de sacrosanct·eccle·l·sancimus· in fi·Spe·de m in teg·resti·Ꝙj·ver·sed nun· quid oia·

¶ Aīa ligat̄ p peccatū sic corpus a vinculo de homi·suscepimus de osue·c·fi·de renun·c· misi ver·verum·

¶ Quo vadit aīa q̄n egredit̄ de corpe vide· xiij·q·ij·tps et quod ibi no·et in·c·cū marthe ·Ꝙ·fi·de cele·miss·et ibi glo·et doc·ijij·di·xlv· q·j·ar·j·q·ij·o·contra·ijij·c·xc·iij·q·lix·v· pmū·

¶ Itē adde q̄ aīe damnatorꝫ statim descen· dūt ad infernū sm s·Tho·in scda pte di·vj· ar·iij ad q̄ntū·

¶ Vulgare puerbiū ē aīa sua amica sua qđ ponit Jo·an·de renun·post trīslatōnez circa pncipiū·

¶ Q̄d relinquit̄ ecclesijs vel alijs pijs locis nō ē dubiū relinq̄ p aīa vel p salute aīe nō· Jo·an·de sepul·c·j·in glo·super ver·iudicij circa fi·

¶ Corpus humanuz nō pt̄ vegetari misi per aīam lz q̄nq̄z malignus spūs sōmtret corpꝰ mortuū nō tn illud viuificat nec fit vnū cum illo no·de cele·miss·in quadā

¶ De tribꝫ que eēntialit̄ sūt aīe et de effe· ctibꝫ illorꝫ no·glo·de sū·tri·c·j·in pncipio in clement·

¶ De triplici aīa videlicet vegetatiua sensiti· ua et intellectiua et an in hoīe sint iste tres aīe vel vna hīs tres potentias varie fuerunt opiniones de quibꝫ vide in d·cle·j·Ꝙ pozro· vbi glo·ꝛ doc·

¶ An potētie aīe fluāt ab eius eēntia vide s Tho·in pma·pte·q·lxxviij·vj·o·j d·iij·q·ijij ij·o·et tales potētie sūt plures·j·q·lxxviij ij o et nō sūt oēs in aīa sīc in sbiecto e·q·ar·v et tales potētie hñt ordines ad iuicē e·q·ar ijij·ꝛ ipaꝝ sūt q̄nq̄z g̃ia idē in j·pte q·lxxviij ar·j·ꝛ an oēs sint in aīa a corpe sepata idē in j·q·lxxviij·ar·viij·et nō sp sūt in suis actibꝫ idē in pma pte·q·lxxij·ar·viij·

¶ An aīe existentes in purgatorio censeant̄ eē de foro ecclesie militantis ꝺ osti·tenet qp sic q̄p quo ad quedā no·in sūma de pe·et re· Ꝙ vltimo·

¶ An hꝫ pt̄ dici aīa hoīs ē tota in toto et tota in qualibet pte corpis ff·de seruit·l·si cui et ibi Bar·glo·in cle·j·de sum·tri·et fi·catho·adde s·Tho·in pma pte·q·lxxvj·ar·viij·et·j·di· viij·ar·v·

¶ Aīa nō facile mouet̄ ad aliquid credēduz misi p̄cedēte rōne no·Jmo·in·c·fi·de postul· pla·idē in·c·remēs de ver·si·

¶ Ora saluat aīam et nō locus dignitatis·xl· di·q̄libꝫ occlta bo·ter·ꝺ renū·ad supplicatōz

¶ Aīe mortē mourit q̄ mortē corpis timet· xij·q·iij·nō solū·

¶ Aīe defunctorꝫ quattuor modis redimūt̄ de quibꝫ xiij·q·ij·p obeūtibꝫ et·c·se·et·c·aīa s·Tho·in·iij·di·xlv·

¶ Qui mius diligit aīam q̄z corpus peccat ·xxij·q·v·q̄ cōpulsus et·c·si qs coactus·

¶ Quidā hr̄tici q̄ dicti sūt gnostici dixerūt aīam eē naturā dei·xxiij·q·ijij·quidā·

¶ Quidā hr̄tici q̄ dicti sunt arabiti dixerunt aīam simul in ori cū corpe et postea in die iu dicij simul cum eo resurgere·xxiij·q·iij·q̄· dam·

¶ Aīa nō infundit̄ corpi misi iā organizato et formato·xxxij·q·ij·p nō formatū·

¶ Anima sm aliquos habitat in sanguine

xxxij·q·ij·c·moyses alibi dr̃ qꝫ sedes aie ẽ in corde glo·de sa·vn·c·j·m ꝑn·

¶ Corruptõ aie corrũpit corpus ⁊ econuerso xxxij·q·v·ꝓposito·

¶ Sic̃ vita corpis ẽ in aia ita vita aie ẽ ī deo de pe·di·j·resuscitatus·

¶ Illa aia a deo ẽ bñ picta q̃ ẽ vtutibꝫ ornata de pe·di·ij·illa aia·

¶ Aie nõ pt̃ vis fieri glo·xxxij·q·v·in sũma et·c·ita ne·

¶ An sit possibile aiam defuncti scié q̃ ꝫ fiũt in mundum vide text·xiij·q·vlti ꝯ de mortuis·

¶ An aie defunctoꝝ loquant̃ no·l·di·si q̃s diaconus in glo·m ver·dictũ·

¶ Aia interdũ ꝓ hoie ponit̃·j·q·j·ventũ in glo·j·

¶ An oẽs aie fuerũt in ꝑncipio mũdi create put dixerũt hẽtici q̃dã vide·xxxij·q·ij·q̃re ro nõ ẽ adde q̃ dixi s̃ vide s·Tho·m ꝑma ꝑte q·cxvij·ar·iij·

¶ Aie hois tres supiores ꝓsũt ꝑm Host·s·papa eps et pbr curatus ita no·in·c·officiũ de off·archiepi et ibi Jo·an·post eum in gl·vltima·

¶ Aia nõ pt̃ habitare in sicco de celeb·miss·in quadã in glo·

¶ Aia aliq̃n sumit̃ ꝓ spiritu·xxxij·q·ij·moyses·

¶ Aia ẽ quo ꝑmo viuim9 sentim9 ⁊ mouem̃ in cle·j·de sum·tri·

¶ Sine aia hõ nõ pt̃ dici hõ et iõ occidens ptũ in quo aia nõ sit infusa nõ dr̃ homicida xxxij·q·ij·q̃ nõ formatũ·

¶ Aia in oibꝫ rebꝫ corpalibꝫ ꝑferenda ẽ dicit gl·ff·de le·ij·l·si q̃s ticio ⁊ in·c·requisisti de testa· faciunt que dixi s̃ et iõ dicit do·Bal·in·l·eã quã·C·de fideicõmiss·q̃ defunctoꝝ aie dest matẽ ad salutẽ captiuant̃ ꝑus in purgatorio et ꝓ legata pia redimunt̃ vñ ex mora heredis nõ dñt ꝓcitari ne ꝓducant̃ ad salutẽ vt·l·pe·ff·de his q·vt in dig·et iõ officio iudicis q̃ in sola eqtate ꝯsistit petunt̃ legata ꝓ aia exequtõi mãdari iurta no·in·l·j·C·de sacrosan·ecc̃· facit q̃ habet̃ in·l· hẽditas in fi·ff·de pet·her·d·iõ ꝑm Dy·talia relicta de bent̃ etiã nõ adita hereditate vt ipe dicit i d·l·eã quã·

¶ Aia ẽ sola forma ī hoie s·Tho ī·j·q·lxxvj ar·iij·et vnit̃ corpi ī medietate·e·q·ar·vj·⁊ in·ij·di·j·q·ij·ar·iij·tercũ·

¶ Aia nihil ītelligit sine fantasmate s·Th·in·j·lxxxiij·ar·vij·

¶ Aia nõ cognoscit singularia s·Tho·i ꝑma ꝑte·q·lxxxix·ar·iij·nec infinita·e·q·ar·ij·nec ōtingentia·e·q·ar·iij·nec futura·e·q·ar·iij·

¶ Qualit̃ et q̃d aie sepate a corpe intelligãt vides·Tho·in ꝑma ꝑte·q·lxxxix·p totũ·

¶ An aie sepate cognoscũt que ꝫ agunt̃ s·Thom·q·non in prima parte·q·lxxxix·artivij·

¶ Aie oẽs in sua creatõne sũt eq̃les ide ī prima ꝑte·q·xc·ar·iij·

¶ Quo aia sepata patiat̃ ab igne corpeo vides·Tho·in ꝑma ꝑte·lxiij·ar·iiij·et in·iij·di·xliij·ar·iij·

¶ An et q̃n aia dicat̃ ee in loco vides·Tho·in·iij·di·xv·q·ij·ar·j·

¶ Aia nõ ẽ de aliq̃ ꝯstituta materia s·Tho·q·lxxv·ar·v·et·q·lxxvj·ar·j·

¶ Aia sensitiua in hoie ⁊ in equo nõ sũt eiusdem rõnis s·Thom·in prima parte·q·lxvj·art·v·

¶ Aia ꝑfectoꝝ ẽ in corpe q̃n extra corpus s Tho·in·iij·di·xlix·q·j·art·iij·

¶ Q̃n pñt interrogari aie exñtes ī padiso vel inferno s·Tho·in·iij·di·xlv·ar·iij·

¶ Vbi fuerũt aie illoꝝ q̃ surrexerunt cũ christo vsq; ad ascensionẽ vide s·Tho·in·iij·dixxij·q·iij·ar·ij·et·q·iij·tercũ·

Animus. Animus alicuiꝰ ꝓbat̃ ex his que añe ꝑ ipm dicta fuerũt no·gl·quã quidã putãt singularẽ·in·l·fulcimus ꝯ q̃d sit at̃ latitare·ff·ex qui·cau·in pos·ea·

¶ Adde q̃ ex dictis declarat̃ animus·Bar·in d·l·fulcimus ꝯ cũ quid et ff·ad·l·cor·de sica·l·j·ꝯ diuus vbi Bar·idem·l·falsus ꝯ si iactũ·ff·de fur·et·l·si cui ꝯ·j·ff·de accu·Bal·in·l·quidã in suo testõ·ff·de odi·mslti·l·fi·C·de odi·ex lege et in·l·mutũ·ff·de acqui·her·Joan·in ad·ad Spe·ti·de miuris in ꝯ·nlla in add·ij·his ommibꝫ locis habes qualiter ꝓbet̃ animus adde Bal·ī·l·ij·et in·l·cũ ꝓponas C·de his qui a nõ dño ma·

¶ Animus reus facit linguã reaz·xxij·q·ij·hoies falsũ·

¶ Animus furãdi lz nõ sequat̃ furtũ punit̃ tñ ext̃ ordinẽ crialit̃ Bar·in·l·saccularij ff·de extraor·cri·

¶ Qui emit venenũ aio venenãdi tenet̃ ac si fecisset Bar·in·l·j·ff·ad·l·põp de pariꝯ·

¶ Qualit̃ ꝓbet̃ aius occidẽdi Bar·in·l·j·ꝯ diuus ff·ad·l·cor·de sica·

¶ Animositas q̃ꝗs capit̃ in ptẽ malã·xlvj di·c·j cõiter in bonam vt·lxxxvij·di·quisqis

¶ Propter bonũ·aim iudicat cautio alia eẽ bona·vij·q·j·mutatões in glo·

¶ An animꝰ attendat̃ in delictis vide ff·de fur·qui mutie et·l·vey et·l·q̃ ea mẽte de senex·cũ volũtate·

¶ Animus ꝯsiderat̃ ad hoc vt aliqs cadat in penã vel nõ cadat Spec·in ti·de arbi·ꝯ fiver·sed pone arbiter·

¶ Animus declaratur et ꝓbatur per verba

·ff·de ǒdi·mſti·l·quidã i ſuo·ff·de qō·l·de mi⁄
nore·Ç·tormenta vide no·vij·q·j·mutatōes
¶ Aius magis oſiderat apud deū q3 factū·
xv·q·vj·c·j·xiij·q·iiij·ſi quis·
¶ Aius declarat p facta·ff·de his q̄ no·mſa·
·l·ij·Ç·ignominioſa·ff·de pac·l·ij·ff·de acqui·
poſ·l·pe·Ç·ſi·qō no·Arch·c·ij·de heret·li·vj·
de appellat·dilecti el ſecundo et ibi vide con⁄
cordant·
¶ Ubi videt quis eē vbi hꝫ aium·ff·de his q̄
no·mſa·l·athletas·Ç·calūniatoꝛ·ff·de iudi·l·
hꝫs abſens ar·ter·c·ordinatōis·lxiij·di·et
·c·nō debet·lxv·di·et qō ibi no·Arch·xvij·q
·j·mꝛiomū·
¶ Sufficit aliqd aio ipleꝛe l3 nō actu·xxiij·
q·iiij·recedite·
¶ Solus aius nō facit quē fugitiuū·ff·de v̄·
ſig·l·fugitiuus·
¶ An m delictis magis aſpiciat aius q3 fa⁄
ctum vide Bartol·m·l·j·Ç·diuus·ff·ad·l·coꝛ·
de ſica·
¶ Nemo pt alij cōmittē votū aī ſui dicat glō
m·l·ſicuti·ff·de arbi·
¶ Aius dt eē facti·l·bone fidei·Ç·j·ff·de ac⁄
qui·re·do·p Bar·in·l·poſſeſſio·Ç·j·ff·de ac⁄
qui·poſ·et ī·l·ſi is q̄ p emptoꝛe·ff·de vſuca·
z·l·p herede·ff·de acqui·here·
¶ Aliud ē rē verbis exp̄mē et aliud aio oti
nere·ff·de p̄ſcp̄·verbis·l·ſi tibi·
¶ In his que dependēt ab aio alicuius stat
eius dicto Bartolus m·l·celſus in fi·ff·de
vſuris·
¶ Aius p̄ſumit ab effectu Bal·in p̄hemio
·ff·m fi·
¶ Qualit pbet pſeuerantia aī vide glo·m·l·
fidei cōmiſſa·ff·de le·iij·glo·in·l·his·Ç·diuꝰ
·ff·de tut·et cur·da·ab his·

Animal. Aial ē quod p ſe mouet vt·ff
de ver·ſig·l·mouentiū·
¶ Aialiū q̄dā ē rōnale q̄dāz irrōnale vt
·l·p̄toꝛ·Ç·hoc edictū·ff·de dam·infect·
¶ Appellatōne aialis in dubio cōpꝛehendit
irrōnale·ff·de iuſti·et iur·l·j·Ç·ius naturale·
¶ Oia aialia ſunt naturalit ſ̄biecta hoī ꝑm
s·Tho·in·j·q·xcvj·ar·j·et pſalmus·viij·co⁄
rin·v·
¶ Aialia ſūt ornamēta elemētoꝝ vide eūdē
m·ij·di·xv·ar·vj
¶ Quō aialia cognoſcūt mutatōnes natu⁄
ralit q̄ fiūt p pluuias et huiuſmodi vide eū⁄
dē ſedā ſcde·q·xcvij·ar·vij·
¶ Aialia q̄ hnt magnū coꝛpus ſūt magꝭ ti⁄
mida ꝑm s·Thom·in·ij·di·xv·ar·iiij·et di·
xxx·ar·iiij·Itē minus hnt de ſemie et gna⁄
tōne·iij·di·xxxvj·ar·v·
¶ Aialia bruta nō p̄nt otinere idē m·iiij·di·
xxxvj·ar·iiij·
¶ Aialia gnata ex putrefactōe et ex ſemine
nō ſūt eiuſdē ſpēi idē m·iij·xxxiij·q·j·ar·ij·
¶ Hec dictio animal ſimpliciter pꝛolata in
telligit de bruto nōde homine·ff·ſi qua·pau·
fe·di·l·j·
¶ Adde q̄ appellatōne aīalis cōpꝛehendit
fera beſtia·ff·de acqui·re·do·l·j·
¶ Si aialia fera alicui nocēt ſiue teneant li⁄
gata ſiue nō tenet ille cuius erāt no·xxiij·q·
v·de occidendis de miurijs·c·ſi·
¶ Aial miuriā facere nō pt q̄ ſenſu caret ff
ſi qua·pau·fe·di·l·i·m p̄n·
¶ Aiali moꝛtuo nō tenet quis ad carnē ꝛco
riū ſed ad extimatōnez·ff·de le·j·l·q̄d g°·Ç·ſi
heres ōm·l·ſi ſeruus·Ç·boue occiſo·ff·de ǒdi·
furti·
¶ Que dicant aialia imūda ꝑm veterē legē
no·xxxij·q·j·et nuptie·
¶ Aial q̄d coꝛnupetit vicioſū ē ſi q̄·pau·fe·
di·l·j·et·ff·de edil·edi·l·boue m p̄n·
¶ In quot ſpēs dnid ant aialia no·mſti·de
re·diu·Ç·ceruos in glo·talis regula·
¶ Quid cōpꝛehendat aialiū appellatōne m
ſtatutis vide Bul·m·l·de quib·ff·de legi·
¶ An poſſuz retinere aīal tuū q̄d dānū fecit
in meo fundo vide Bar·in·l·ratiſ·ff·de incen·
rui·nau·et glo·in·c·ſi leſerit de miurijs·

Anniuerſarium. Quid ſit anniuerſari
um z an l3 ꝑ eo celebꝛando dare vel accipe pe
cuniā no·glo·et doct·de p̄bē·ſignificatū de
teſta·c·ſi·de ſepul·in noſtra vide glo·de cele⁄
niſ·cū creatura que declarat quid ſit anniuer
ſariū ad materiā vide·c·j·et q̄d ibi no·de
cle·nō reſi·li·vj·
¶ An appellatōne diſtributōnū veniat emo
lumētū anniuerſarij no·in cle·vt hi q̄ accepta·
et quali·in·Ç·illi vero p d·Car·flo·in·xv·q·
¶ Quid ſit anniuerſariuz quid cētenſimum
et quid quadꝛageſimum et qualiter fiant·
Hoſtien·in ſūma de pe·et re·Ç·quib⁄ moꝛtu
is ver·et nōdū·

Animaduerſio. Aliud eſt animad⁄
uertere aliud cohercere·ff·de offic·ꝓcon·l·ſi
quid·
¶ Hec verba ſignificāt ea ſūt meri ipij·ff·de
of·eius cui mā·ē iuriſ·l·j·Ç·ſi·et in·l·ogruit
·ff·de of·p̄ſi·
¶ Delictū ex quo oꝛit infamia vel aliud vlt
infamiā dt in ſe hre aiaduerſionē·ff·de of·p̄
fec·vrb·l·j·Ç·itē ſolꝛut·
¶ Aiaduerto id ē cogito vel ſpicio·l·j·ff·
de oꝛig·iur·

Annulus. Eſt ſignū mueſtiture no·in
·c·exoꝛe de his q̄ ſi·a maio·par·ca·et in·c·ij
d ǒſue·in glo·
¶ An annulus ſit ſignū ſubarratōnis vel ma⁄
trimonij no·xxx·q·v·feminę in·c·illud de p̄⁄
ſump·et in d·c·ij·de ǒſuet·per·glo·et doct·

et ādde glo. in c. tenor de re iudi.

¶ Quare annulus ponit in quarto digito. de vi. et ho. cle. c. pe. doc. in c. illud de p̄sump. ter. xxx. q. v. femine.

¶ Quare epi deferant annulos dic q̄ in sig̃ nū mrionij spūalis q̄d ē mt epm et ecclesiā. de vi. et ho. cle. c. pe. bñfacit de ele. cū mt canonicos de tñsla. prela. mt corpalia z. c. q̄nto ad de glo. de despon. impu. c. vlt.

¶ Subarratō annuli requirit in solēnitate nuptiarū. xxx. q. v. nrates.

¶ An appellatōne ornamēti cōtineat annulus. ff. de auro et ar. leg. l. argentū. ff. de ver. sig. l. signatarius.

¶ An gēma cedat ānulo vel eō vide. ff. de vsuca. l. rex et ibi glo. et Bar.

¶ Annuli cū quibꝰ vir subarrat vxorē nō efficiunt vxoris q̄ annq̄ dēt annulus p̄cedūt verba de p̄senti et sic mrimoniū ē pfectū et illa datō ē signū pfecte rei et iō nō ē sponsalioꝝ largitas sed ē donatō mt vi. z vx. Bal. in l. cū m te. C. de don. añ nup.

¶ Annulo ꝑ prio z alieno quis pt signare. ff. de testa. l. a testiū de re iud. cū mt in glo. sup ver. sua vice

¶ Qui ht ius ānuloꝝ ht imaginē libertatis vt. l. ij. C. de iur. an. aur.

¶ Annulus ē signū vniomis aioꝝ. xxx. q. v. femine.

¶ Quid significet annulus de vi. et ho. cle. c. pe. in glo. annulus et ibi doct. xxvij. q. ij. si quis vxorē de re. iud. cū oli.

¶ An ānulus datus mulieri sit signū mrionij vel sponsalioꝝ no. de p̄sump. illud in gl. annulos.

¶ Nō oibꝰ licitū ē portare annulos de vit. et ho. cle. c. clerici officia et ibi glo.

¶ Qđ canonīste appellāt sigillū leges appellant ānulū no. Inn. de fi. mistru. c. ij. in fi. glo. magne vide qđ no. Jo. an. de despon. ī pub. c. vl. sup. j. glo. in fi. Spe. t. de. pba. ¶ vidē dū restat ver. illud etiā scias.

Anormalum. Que dicant anormala vide. ff. de exce. l. exceptōnes.

Annona. Appellatōe annone venit etiaz vinū. C. de erro. mili. ānō. l. j. et in l. iube9 e. t. deh no. ij. q. j. phibent in fi.

Annotatio. Annotatio accipit ꝑ scriptura. xxiij. di. quāqm.

¶ Quid sit ānotatō no. xxij. q. ij. dicenti.

¶ Formā ānotatōnis vide in Spec. de cribo. ¶ sequit ver. sed qualit de re. do. c. cū venerabilis in glo.

Annus. Quot dies ht annus habet in l. ita vulneratus. ff. ad. l. acquil. z. l. cū heres. ¶ stich9. ff. de fideicōmis. lib. glo. in c. fi. ꝑter tua debita de rescp. li. vj. vbi Jo. an. p̄ do. an de bu. et alios moder. in c. licet de sup. ne. pl. adde no. p Bar. in l. j. ff. de iti. actuq̄ pua. adde no. in l. iij. ¶ minorē. ff. de mino. et l. fi ff. de diuer. et temp. p̄scp. de ver. sig. c. quesiuit in glo. magna.

¶ An ānus dicat eē multū tps ter. ē in c. ple rūq̄ et ibi no. doc. de rescp

¶ Que sūt ānalia ad agēdū sūt ꝑpetua z excipiēdū fallit in casibꝰ q̄ hñt de rescp. sin at in glo. ij.

¶ Quot menses ānus oli habebat no. glo. in cle. si dñm de reli. et ve. sanctoꝝ in ver. cer tū diez vbi vide q̄ iulius appellat q̄ntilis et augustus sextilis.

¶ Qui obligatus ē ad annū vel in anno solvere qñ possit cōpelli ad soluendū vide Bar. in l. q̄ hoc anno. ff. de ver. ob. doc. in c. puenit de arbit.

¶ Totius ām decima ē quadragesima de os se. di. v. q̄dragesima.

¶ Duplex ē ānus scz vulgaris et legalis. ff. d̄ accu. l. libelloꝝ et ibi no.

¶ Quid si aliquid soluendū sit ānuatī an soluī debeat in fi. Bar. ī. l. si cui. ff. de le. j. tex. gl. et doc. in l. j. C. qñ dies le. ce. adde qđ dicaz. ī. sub dictōne solutō de materia vide Inn. in c. potuit de loca.

¶ De multiplici annō scz naturali vsuali lr̄io cerimoniali et emergenti tractat Archi. de rescp. si ꝑter tua li. vj. adde q̄ ānus verificat ex mente loquentis et nō sm cōputatōz annoꝝ dñi vnde bene dicit hoc anno factum si fuit de mense octobris et de mense Januarij sm Bartho. in l. j. ¶ annum. ff. de iti. actu q̄ prīua.

¶ De annobisextili vide no. in d. c. si ꝑter in glo. quid dices et in l. cū bisextus. ff. de ver. sig. et in c. quesiuit. e. t. de ele. quā sit li. vj. et ibi Arch.

¶ An in p̄ncipio anni liceat hoibꝰ dare munera dic q̄ nō. xxxvj. q. vij. nō obseruetis.

¶ In quot annis debeat eē qs pfect9 in scijs vide de ele. ex eo li. vj. et in phemo. ff. ¶ añ penult.

¶ Annus q̄ñq̄ pomit ꝑ septimana. xxxxj. di tenere in glo.

¶ Quid sit annus iubilei vide. xij. di. j. in p̄n. hic annus primus elapsus ē videlicet. M. cccc. l. pontificatus sanctissimi dñi nri Nicolai pape quinti anno quarto cui iubileo interfui.

¶ Annus diuidit in estatē z hyemē autūnū. et ver. lxxvj. di. c. j. in glo.

¶ Et adde q̄ annus diuidit in duo tēpa et q̄ñq̄ in quattuor vide glo. in l. j. ¶ estatē. ff. de aqua quot. et esti.

¶ Annuum est quod singulis annis datur

·ff·qñ di·le·cē·l·j·

¶ O,ñ annus cęptus habeaꝯ ꝑ cōpleto ꝛ qñ nō vide·lxxvij·di·sōdiaconus in glo·j·de e/le·cū in cūctis in glo·v·de iudi. si annū li·vj et ibi Arch·de of·dele·cū vicesimū in glo·et ibi occr·

¶ Ad annū talē puenire nihil aliud ē q̄zillū cōplē·ff·de odi·et demō·l·nō putabā·C·qñ di·le·cē·l·his verbis·

¶ O,ñ i regule obseruatōe annus exceptus habeaꝯ ꝑ cōpleto vide de reg. ad nr̄am·

¶ In anno biſextili nūqm̄ cōputanꝯ duo dies ꝑ vno·lxj·di·c·ij·de reſcꝑ·ſi ꝓpter li·vj·Jo. mo·m·c·cū etermi de re·iud·li·vj·

¶ Annū dñi quidā cōputāt ab incarnatōne quidā a natiuitate vide glo·i cle·j·de sū·tri·in ver·ex tpe do·de ro·decā·lxviij·alias·lviij vide Bar·in·l·libellor·¶·ſi accuſator ff de acc· vide glo·mgr̄am in Rica·C·de indicti li·x· vbi dicit quid in christianis iudeis ꝛ paga/nis ego tn̄ vidi in lr̄is felicis recordationis Euge·pape quarti cōputare annos dñi ab incarnatōne·

¶ An lapſus vel ocurſus ām̄i ꝓbet aliquid vi de·C·de requi·reis·l·ij·de heret·otumacia· li·vj·rij·q·iij·rurſus et qō no·xij·q·ij·longi quitate·

¶ Annus vtilis quo acapiaꝯ no·ff·de calū·l· annus in glo·ij·et·C·de tem·in inte·reſti·l· fi·in glo·fi·et ibi Cy·in·q·ij·vide no·C·de noff·teſta·l·ō maiores in glo·fi·

¶ An annus vtilis ſit hodie in oīb⁹ gn̄aliter correctus no·C·de tem·in inte·reſt·l·fi·in glo·fi·et ibi Cy·in·q·ij·

¶ Qualr̄ olī et hodie ſm diuerſas ſectas cō puteꝯ ānus vide no·C·idic·ſr̄ Rica li·x·et i·l· p hāc·C·de aduo·diuer·iud·i gl·ſingulos

¶ Annus nō verificaꝯ ſi lapſi ſūt ſex mēſes ꝛ poſtea ex mtuallo labunꝯ ſex alij ſm Ang· in·l·quot⁹ in ſcptōibus ff de ver ob facit·l·cū hr̄s·¶·ſtichus·ff·de ſta·libe·

¶ Adde q̄ hñꝯ in·l·de diuiſione·ff·ſo·ma·et i ·c·ſi ꝓpter de reſcꝑ·li·vj·

¶ An vno ano vel pluribus dēat fieri pictātia qñ teſtor ſimplr̄ reliqt pictantiaz fieri fribus die ſancti ffrancīſci vide Bar·in·l·cū quidam ·ff·de ānu·leg·

¶ De ano in ānū et de ſeptēmo in ſeptēmū· q̄lr̄ intelligiꝯ et an dēat eē vltim⁹ ān⁹ cōplet⁹ vide no·in·l·ſi cui·ff·de le·j·

¶ Qualr̄ error in āmis dñi viciet ſcpturā vi/de Bar·in·l·libello ꝛ·ff·de accu·ad qō dicā·j· ſb dictōe inſtrm·

Annulatio, Annulatō an ſit actus pe ne vide Jnn·in·c·ſi vere de ſen·ex·Bal·et ali/os in·l·nō dubium·C·de legi·et no·in·c·ij·de aſtit·

Anniculus, Quis dicaꝯ dicis q̄ extre mū diē ām̄i attingit·ff·de ver·ſi·l·anniculus·

Anuum, De ſignificato hoꝝ verboꝝ an nua bma trina die not·ff·de ānu·lega·l·iij·in ꝑn·

¶ Annuū dr̄ id qō ſingulis ām̄is daꝯ vel de beꝯ·ff·qñ di·le·cē·

¶ Jſta verba bma trina die ipor̄tāt ꝙ quoli bꝫ āno det tercia ptē et ſic teneꝯ ſatiſfacē ſpa cio triū ānoꝝ qō nō ē ſm ꝓpaz ſignificatōnē v boꝝ ſꝫ magis ē quedā conſuetudo loquēdi ſm Bar·in·l·titia·¶·titia cū nuberet circa mediuꝫ ·ff·de le·ij·

¶ Annua dari vel āno in q̄ differāt no·iſti· de ver·ob·¶·at ſi ita in gl·j·iſti·de iuti·ſtip· ·¶·pe·in glo·ptis no·C·qñ di·le·cē·in·l·j·et ibi Cy·plene Bar·in·l·q̄ hꝫ ano·ff·de ver·ob· adde qō idē no·in·l·ſi ſeruus cōis in ¶·cū ſer uus ff de ſtip·ſeruo·

¶ Si ānua p̄ſtatō debeꝯ an debitor teneaꝯ ꝛ ſignare rē de qua ꝓpiaꝯ talis p̄ſtatio et ſi ē ꝛſignata et deficiat an debeat ſuppleri de aliis vide quod dicam·j·ſub dictōne functus ad/ de ff de iudi·l·ſi fideicō̄miſſum et in·l·j·¶·vey· ·ff·de dote prele·bene facit·l·gayus·ff·de ān· lega·

¶ An annua p̄ſtatio vel ꝓmiſſio vſuraꝝ ꝓ/bet ꝓmiſſionē ſortis no·C·de do·p̄·l·ij·i gl·) ·et ibi Cy·

¶ An annua ſtipulatō vel legatū ſit ꝓpetuū no·de ver·ob·l·ſtichus·¶·ſtipulatō in ꝑn·gl· et ibi Bar·

¶ An annua ſtipulatō ſit vna vel pluēs no· Bar·in·l·ſi ſeruus·ff·de ſtip·ſeruo·

Anunciatio, Congruū fuit anunciare ꝛceptōnem virginī vide s. Tho·iij·di·iij·q· iij·ar·j·

¶ Anunciatō facta fuit p angelū in·iiij·di· iij·q·iij·ar·ij·

¶ Anunciatō ꝛuenient facta ē p corp alē vi ſionē vt in·iij·di·iij·q·iij·ar·j·

Anſa, Quid ſit anſa dic q ē auricula cali cis vel ſcutelle a alteri⁹ paſis hr̄ etiā aliā ſig/ ficatōz de q̄ vide glo·in·c·cū oli de ver·ſi·no· in·l·in rē·¶·ij·ff·de rei ven·in glo·ſup ver·anſa

Ante, De ſignificato hui⁹ dictōis no·p gl· et Ja de ar·i·l·iſulā·¶·j·ff·ſo·ma·glo·ꝛ Bar· in·l·ij·¶·itē mutuū·ff·ſi cer·pet·Ja·bu·in·l·fꝫ ſi poſſeſſor·¶·itē ſi iurauero ff de iur̄u· doc· de teſti·cū tu in quibus locis hēꝯ etiā de dictō ne poſt·adde Bar·in q̄dā ſuo ꝛſi·qō mapit pluries ocingit adde de hac dictōne·lxj·di· epm et·xxxiij·di·ſi quis poſt·C·de tem·ap· ·l·cū añrioribus·

¶ Hec dictō ante notat ō̄tinuatōnē tempis

sequentiis ad precedēs et econuerso. ff. de ritu nup. l. q̄m ꝑ uicia m fi.

¶ Hec dcō añ q̄q3 pomit ꝑ otra C. d̄ sacro sāc. eccl. l. iubēus j. C. de nauī. nō excu. l. ij. li. rj. xxij. q. v. porro.

¶ Interdū hec dictio ē localis nō tpalis rj. q. j. statuim9. l. dī. in capite.

¶ Anteq3 illud fieret non p hoc ꝑbat illud postea factū xxvij. q. ij. priusq3 de ver. sig. qd dicitur.

¶ An ꝑmittēs añ ser dies possit sexta die facere vide ij. q. vj. anterioꝝ. ¶. biduū Archi. lxx. di. p̄sbyter.

¶ Quando iste dictiones añ et post apponū tur tpi puta añ calendas vel p9 qualit intelligant videlicet īchoatas vel finitas nō. Cy in. l. j. C. qñ di. le. ce. Bar. ī. l. q̄ añ calendas. ff. de ver. ob. adde quod nō. C. d̄ tēp. i integ. resti. pe. l. iij. m glo. añ militiam Bar. in. l. ij. ¶. creditur ff. si cer. peta. m. l. si sine. ff. d̄ duo. reis.

¶ Multa licent ante factū q̄ non licerēt post. ff. que m frau. credi. l. ꝙ ante et. l. se. Idē ecō tra. ff. de pac. l. si vnus ¶. pacta. j. q. ij. quam pio. Jo. an. de re iudi. inter glo. ī cle. j. d̄ pri uilegi.

¶ Qualiter intelligāt ista verba añ ostūatio nem vide de regula. ad nr̄am de of. dele. osuluit de consue. di. j. solet queri.

¶ An differant inter se añ calendas et ī calēdis nō. Bar. in. l. q̄ ante. ff. de ver. ob.

¶ Hec dictio añq3 nō semp īplicat vt ī. c. qd dicitur de ver. sig.

¶ Melius est ante tp̄us occurrere q3 p9 vul neratā causā remedium querere C. d̄ temp. i integ. resti. l. fi.

¶ Ante factū interdum osiderantur quedā que non osiderant post factum Jo. an. de re iudi. int monasteriū ī glo. magna circa me diū de iureiuran. verū nō. in cle. j. de priuil. in glo. puto.

Antecedens. An qui vult antecedens videatur velle osequens vide Bar. in auten. habita C. ne fi. pro pa. facit. l. illud ff. l. nec is. ¶. j. ff. de acqui. here. in quibꝰ videtur ꝑbari q̄ sic.

¶ Interdū antecedens ē licitū et nō osequēs vt xxj. q. j. quātis.

Antecessor. Dr̄ia est inter antecessorē et p̄decessorē vt colligit ex his que nō. Arc. de pac. c. fi. li. vj. vbi etiā Jo. an. et ī. c. j. de re nun. eo. li.

¶ Adde q̄ añcessor aliq̄n dicit doctor q̄ ali9 os añcedit ī ꝓhemio. ff. ꝙ. nō cū nos.

Antidotum. Antidotum dicit medi9 cina siue ꝓuisio vel remediuz vide qd nō. in cle. rōanā. ¶. de iureiuran. ¶. ꝙum inde liber dicit antidotarius q̄ otra vicia oposit9ē xvj. q. ij. visis doc. de vsur. osuluit d̄ iur. calum. ceterum.

Antidota. Obligatio ad remunerādū dicit ad antidota de testa. cū ī officijs ff. d̄ pe ti. here. l. sed et si. ¶. osuluit de quo dic vt ibi vt. ff. de iusti. et iur̄. l. ex hoc iur̄. xij. q. ij. illud et dicit antidotū q̄si otra donū facit d̄ testa. cū ī officijs et qd ibi nō.

Antifrasis. Est expositio p cōtrarium vt C. de vet. iu. euu. l. j. et C. de īof. test. l. fi.

Anthiochus. De anthiocho hēt j. q. j. sicut Eunuchus ī glo. ij.

Antiquitas Antiquior.

¶ Antiqtas p̄sone vel possessiōis releuat ab onere ꝓbandi titulū nō. de preben. c. j. li. vj. facit qd nō. ī regula j. li. vj. Inno. ī. c. ex conquestiōe de ꝓcur. bñ facit. l. hoc iur̄. ¶. ductꝰ aque. ff. de aqua. quot. et est. in. c. j. de prescrip. li. vj.

¶ Pro antiqtate vide nō. p glo. et ibi ter. ff. si cer. pet. l. cū qd pulchre p do. Ant. z mo der. ī. c. quāto de trāsla. p̄la.

¶ Antique leges debent obseruari. c. ridiculum xj. di.

¶ Antiqor ē in ordine p̄ferendꝰ vt in. c. j. et ī. c. statuim9 de ma. et obe.

¶ Magistri noui nō debēt p̄ferri antiqs lxj. di. statuim9.

¶ Antiqtas ē veneranda. ff. de iur̄ imu. l. sēper glo. de transla. p̄la. q̄nto et ibi etiā Jo. an. xxvj. q. j. otra statuta.

¶ Antiqores canonici sunt alijs preferendi nō. de consue. c. pl. li. vj. vide concordan. in glo. fi.

¶ Quod dicit antiquū tp̄us et qd dicit recens vide Jo. an. post Hosti. de presump. illud in fi.

¶ Antiquū vinū p̄ualet nouo nō. glo. ī. l. vinū. ff. si cer. pet.

¶ An antiquior in gradu debeat in ꝓmotiō ne preferri vide. ff. de of. prefe. vrb. l. fi. z C. de re. iur. cnu. l. j. ¶. cunq3 nō. in. c. j. de ma. et obedien.

¶ Ab antiqori semp incipiendū ē vide. ff. d̄ acquiren. re. domi. l. j. insti. d̄ re. diui. ¶. singulorum.

¶ Cum dubitat cui extremor applicari debz dic ꝙ applicat antiqori insti. de ac. in prin. xxvj. q. j. q̄cunq3.

¶ Nō debem9 ee otēptores antiqtatis C. d̄ iure deli. l. fi. ¶. sed qr C. de cadu. tol. l. j. ¶. et cū triplici īsti. de testa. in prin.

¶ Antiqtati standum ē de transla. prelato. quanto et ibi plene per Hosti. d̄ sacra vnc. c.

j·xxix·di·ita xxiij·q·j. hoc ipsum.l.di.tibi do mino·

¶An ifcō anticq ꝓbabilis sit allegatō obliuiōis Baz ī.l.ij·C·de iura·calū·m·Ç·qobser uari p moder·de rescri·ab excoicato·

Antistes. Expomē·i·eps C·de epis·et cler.l.si qua p calūniam de q dic vt m cle·du dū circa prin.de sepul·de transla·prela·c.j·xxj·di·cleros de iudi·nouit·

Apes. Cuiꝰ sunt apes si m fīdo alicuius sunt signate vel nō·ff·de acq·re·do.l. naturale·Ç apium ī glo·ij. vide nō·de deci.c.nūcios et insti.de re.diui·Ç apium·

Aper Apicis. De sigmficato huiꝰ dictionis no·glo·m cle·rōm de iureiur·m p̄n·xl·di·non nos de ꝺcef·p̄ben·c.fi.li.vj. qñqz dicit subtilitas·s.apicibꝰ iuris.i·subtilitatibꝰ ff·mand.l.si fideiussor·Ç quedam qñqz p līs p̄ncipis.l.j·C.de mdic·vidu.et C.de anno·a.l.ij·li xj·vide concordā·m ꝓhemio vj·in glo·idem·

Apparere. Paria sunt nō esse et nō apparere vt.l.m lege et.l.rutila polla·ff·de contraben.emp.

¶Sācti debent apparere hoībꝰ dānatis vides·Tho·m iiij·di·xlv·az.v·

¶Samuel apparuit mulieri phitomisse s·Tho.in p̄ma pte q.lxxxix·in princ.

Appellatio. Quid sit appellatio nōt·Bar·in.l.j·in prin·ff·de appel.vide ij·q·vj·in summa Jo.and·m Specu·de appella·in principio·

¶Vbi cause appellatiōis ꝓponūtur alternatiue sufficit alterā esse veram ter·in.c.dilecti de testibus·

¶A sētentia lata sup momētanea possessione de iure cōi nō appellatur glo.in.c.cū ad sedem de resti.spo·m v·o·nūc et p Archi.ij·q·vj·de possessiōe Spe·ti·de app·Ç ij·v·vj glo·ij·q·vj.in sūma Pau·m cle·j·de seq̄s·pos.et fruc·de testi·significauerūt de resti.spo.c.ex oquestione.

¶An appellet a sīma primi decreti Spe.ti·de primo et secundo decreto·Ç j.ver·de his qui·

¶An a pcessu null o appellet ꝺ iure canōico bonus ter.c.pisanis de resti·spo.de re iudi.cum cām de appel·bone de arbi·innotuit vt lit·nō otes·accedens el·primo de app·dilecto et est acclusio q̄ sic.

¶Nō iustificatur appellatio ꝓpter notorietatem cāe nisi cā exprimatur glo·in cle·si appellatiōem de app·otraria videt i.c.accedens vt lit.nō otes·Pau·in cle·ij·de reli·do·nō·Jo.an·de app.c.j.li·vj·

¶An p secundā appellatōez videat recessuz a prima do.Ant·de bu·tractat m.c.dilecto de appella·no·in cle sicut appellationem de appellatio·

¶Appellatio nō extinguit sed suspendit p nūciatū ter.et glo·de iureiu·remēs de re iudi·cū mt de elec.cū dilecti ad finē de offi·de le.pastoralis de re iudi.c.j·in glo.de sē·ex·sacro Archi·ij·q.vj·anteriozz.Ç.j·

¶A sētentia lata ī cā alimētozz ī q̄ pcessuz est officio iudicis nō appellat et si fuerit appellatū prestabunt mbilomin9 alimēta et sic ē casus ō regulā in.l.mil nouari appellatione pendente dictū ē Spe·ī ti·de app·Ç ī qbꝰ ver·sed nūquid quando·

¶An appellās debeat ꝓbare appellationez iterpositā si neget doc·in.c.j·de appel.

¶An attentata post iterpositionem appellationis ab interlocutoria reuocētur dic q̄ sic iustificata appellatione debita de appel·non solum li.vj.

¶An appellatio iudicialis procedat causa non expressa Jnno de app·consuluit glo·in .c.considerauimus de elec·nō.de appell·cor·di.li.vj·in glo.nō·m cle·appellāti ī glo.in ver·iudicq de app·Jnn.et ost·de app·cum sit romana ī glo·ī v·ex rōnali.ī.c.vt debitus eo·ti·et in.c.cum causam eo·ti.de postu·p·la.c.j.in glo.

¶Appellatō ab interlocutoria que habz vī diffinitiue videlicet sine cause exp̄ssiōe doc·de app·puemit ij·

¶An appellatiōe deserta amittat appellatio ad dicendū de nullitate sententie vide nō·in .c.sepe de app·casus videt vt lit·nō otes.accedens ij·aliqd p do·pe.de anca·de re iudi·mterz ceteras nō·ī.c.licet de sen.ex.co.li·vi·doc·de eo qui·mit·in pos·cuz remisserit Jau di·in cle.j·de appel·

¶Appellatione deserta pt pars agere otra iudicem qui appellationi nō detulit do·Ant·de bu·in.c.j.de ofir·pti·vel muti·de offi.ꝺle·pastoralis·Ç preterea in glo·super ver.et si sciat et ibi nō·in verbo si iusta idē Jnno·ī.c.sacro de sen.ex·

¶Appellatione pēdēte iudex a quo pt se mitte de his q̄ tēdunt ad faciliorē exituz appellatiōis vide de ma·et obe.c.cum interz eo·ti.c.ij·Jnno·de app·constitutus et.c.qua fronte vbi per doc.ter.in cle.quādiu de app·glo·et Archi·ij·q·vj·appellatione Jnno·de offi·dele·pastoralis·Ç preterea fallit quando causa est sic mera q̄ sine cā appellōi ex pediri non potest per ter·in.c.solicitudinez de appel

¶Appellatiōis multiplicatione data anpaleat prima vel secunda doc·de appel·bone et eo·ti·dilecto nō·glo.ī cle·si ante sup v·ap·

pellare de do. et otu. fac de testi. ostitut/ z. c. cū viz de regula. xxxj. q. ij lotari9.

¶ Adire papā hēt vim appllōis de excef. p la. dilect9 de ap. vt debitus.

¶ Quid si adeat iferior nō. glo. de of. or di. ad reprmendā q reprehendit p doc. in. c. di/ lecti de appel.

¶ Inptate appellātis ē eligē iudicē ad quē appellat de purga. cano. nos imt glo. de ap. cor di li. vj. in v. petierit Jnno. i. c. si duobus de app. ij. q. vj. ois oppressus.

¶ Appellās nō irritat gesta post et otra eam in pcēdētibo a caractere vide doc. i. c. memi mim9 de app. et glo. in. c. puida de elec. li. vj in v. firmitatis.

¶ An in omissis i arbitriū iudic/ p viā iuris appellari possit vel possit peti rductō ad arbi triū bonj viri glo. i. c. sup his de accu. no. gl. de ap. rōana li. vj. sup v. legitima aliqd p Jnno. in. c. fi. de feriis glo. i. c. statutū C. assef sor ē d rescript/ li. vj. et glo. i cle. j d iur pa. aliqd. p Jo. an. c. vt omissi d heret. li. vj. gl. fi. in fi. in. c. j. de ofes. eo. li.

¶ Lapsus fatalitū ad appellōez psequēdaz nō piudicat appellāti q min9 possit appellōz psequi respectu attētati reuocandi tex. de rescrip. ex parte.

¶ An deserēs appellōez dicat otumax ita vt repellatur a potestate appellādi in eadez cā glo. in. c. sepe de app do. Anto. de bu. in. c. di/ recte eo. ti.

¶ Appellās i cā appellōis debz pbare se appel lasse et j. decem dies nō Compo. de elec. cuz dilecti de testi. significauerē.

¶ In cā criminali qlibz de populo appellat et iurato reo nō. glo. ij. q. vj. i fūma.

¶ An i appellōe req/at scia vel pūtia appel/ lāti nō. glo. i de. cām de ele. vide tex. i cle. j. de app. et ibi glo. fi.

¶ An iudex a q appellat q p9 appellatōez re uocat gūamendēat eidare apostolos nōt. Jo. an. i. c. vt sup de ap. li. vj.

¶ Actor i cā appellōis licet fuerit reus in cā pncipali q ad exceptiōes legitimātes psonā cēsetur actor et nō reus vide Jnno. in. c. coīa de of. dele. glo. in. c. si a subdelegato de offi. dele. li. vj. Jo. an. i. c. dilecto desen. ex. li. vj bon9 tex. iij. q. vj. accātus nō. in cle. appellā/ tis in glo. fi. de appel.

¶ An is q appellat dicat agere vel defēdere nō. Jo. an. i. c dilecto de sen. ex. li. vj.

¶ An deserta appellōe iudex q detulit fāmam possit reassumē iūr dictiōez nō. glo. in. c. cū appellōibz de ap. li. vj. Pau. i cle. sicut eo. ti Archi. ij. q. vj. appellōe.

¶ An illa regula q hēt q appellōe pendente mil dēat inouari hēat locū nō solū q ad iudi dicem sed etiā quoad ptē nō. Jnno. i. c. dilez cti dexercep. et de materia huius regule vide Hosti. i. c. solicitudinē de appe.

¶ An a gūamine illato i iudicio p quod m/ duct actō sit tutius appellare vel a sentētia secuta vide Jnno. i. c. fi. qd me. cā.

¶ An gestū p9 appellōez sit nullū ipo iur vel ānullandū Archi. ij. q. vj. quot/ Hostiē. de resti. spo. ex q̄stiōe tex. et glo. de app. ad audientiā Jnno. in. c. ostitutus de ap. et eo. ti. cū cām vbi bon9 tex. vt lite nō contes. accē dēs pau. i cle. cām de elec.

¶ An fma pape nō appellat de i mteg. resti. cum ex lris doc. et glo. i. c. suscitata eo. ti. ix. q. iij. eūcta p mundū adde quod dicaz j. sub dictione papa.

¶ An possit appellari a iudice suspecto abs/ q hoc q ponat recusatio pau. in cle. quia otingit de reli. do. aliqd pez Archi. ij. q. vj. c. quot/ Jo. an. c. accēdēs vt lite nō otes. Jn/ no. in. c. speāli de appe. Archi. iij. q. v. quia suspecti.

¶ Appellatio iustificat p exceptiōis obiec/ tiōem et ipius oblatōis pperatiōez et repul siōez et si vel nō amissionē iudicis etiā si ex/ cipiēs nō habeat patas pbatiōes tex. de iu di. exhibita doc. in. c. ex pte de testi. et in. c. in terposita de ap.

¶ Adde ad hāc regulaz tres limitatiōes iuxta nō. i. c. j. de his q fi. a ma. par. ca. adde q nō sufficit offerr pcuratōnē coz sup iore sed dēt se offerre pcuratuz coz iudicē a q dictuz ē Jnno. i. c. venerabili de censi. vbi etiā dic regulā. c. interposita hre locū i appellōe iudicia li secus in extra iudiciali.

¶ An p9 decē dies possit aliq mō appellari doc. de of. or. ad reprimē. pau. i cle. quātis de fo. cōpe. do. de ro. oclōe l viij.

¶ An otra clericum retinentem bona a lay/ co et gūantem subiectū sibi p tertiū taliū bo noz appellari debeat ad iudicē eccleiasticū vel secularē nō. doc. de ma. et obe. solite Jn/ no. in. c. verum de fo. compe. tex. de appe. ro/ mana li. vj.

¶ Si clericus agit otra laicū i foro seculari an possit appellari p ipm clericū ad papam. a sma otra se lata doc. de of. or. c. rōana li. vj. Archi. ij. q. vj. c. nō ita.

¶ An victoria appellāt/ psit nō appellātibz quoz intereat glo. in. c. j. de elec. li. vj. et i. c. cupientes C. pe. eo. ti. et li. qd aūt si alij appel lauerunt vide tex. ij. q. vj. C. qīqz de materia vide plene in. c. vna sma de app. et si appellās maliciose deserit appellationem possunt ce teri quoz interest eā prosequi vide glo. i. c. j. de elec. li. vj.

¶ An nō appellare seu nō psequi vel appella re seu prosequi et succūbere sunt paria vide glo. et zenze. in cle. fi. de appella tex. in. c. li/

cet de sen. ex. li. vj. glo. ī. c. quāuis de elec. li vj. in glo. fi.

¶An vbi ꝓbabilit dubitat si cā appellatōis sit ꝓbabilis vel nō debeat iudex deferre appellatōez de app. vt debit9 in glo. ī p. ex rōna bili circa. c. sacro ad fi. de sen. ex.

¶Appellās pendēte appellatiōe pt in causa crimmali carcerari tāqz suspectus nō. glo. ij. q. vj. arguta.

¶Si iudex dicat admitto appellatōez tāqz ex cā ꝓbabili interpositā nō ꝓpterea videt interloqui cām ibi ꝺtentā eē verā aut ꝓbabilē ter. ē ī. c. rōna qꝫ si de app. li. vj.

¶An is q renūciauit appellatōi pt aliq mō seu casu appellare nō. Hosti. ī. c. sup qōnum in fi. de offi. dele. et īsūma de sē. et re. ī ¶ quo remedio p. nōne/do. Ant. de bu. ī. c. pastoralis de app. Jnno. de arbi. in notuit de renūcia. sup his ꝺ dec. ex multiplici. Jo. an. de testa. raynutius ī fi. Archi. ij. q. vj. si aūt Jnn. de iureiur. remētes de arbi. cū dilect9 ī fi. glo. Jo. an. ī. c. rōna. ¶ sinaūt de app. li. vj. et eo. ti. ī. c. fi. et in. c. pastoralis. ¶ fi. de offi. dele. glo. ī regula qꝫ semel li. vj.

¶In causa ciuili qs nō audit appellās ꝺ tra ꝓpriaz ofessionē gl. ij. q. vj. quecunqz ad de quod dicam. j.

¶An iudex p9 latā interlocutoriam dēat expectare vsqz ad x. dies datos ad appellandum aliqz ꝓcedat ad vlteriora vide glo. ī. c. fi. de app. li. vj.

¶An appellās secūda vel tercia die p9 grauamen si renūciat postea illi appellatōi possit iterato appellare aliqz illi decē dies labātur nō. ī. c. ꝺcertationi de app. li. vj. Jnno. ī. c. solicitudie eo. ti. ī glo. contra ēpum ij. q. vj. sūt quoꝝ ver. nec causam.

¶An iudex ad quē possit ꝓrogare terminū appellāti statutū ab hoie glo. de app. c. cuz sit romana tenet qꝫ non.

¶In iudicio nō dicit appellare q appellat a diffinitiua Jo. an. post Archi. ī. c. quāuis ¶ j. de elec. li. vj.

¶An a sētentia lata sub cōditiōe sit necesse appellare glo. qꝫ sic ij. q. vj. biduū ff. q sen. sine app. resci. l. j. ¶ biduum.

¶Casus in qbus licet appellare omisso medio vide in. c. romana de app. li. vj. in verbo precipimus.

¶An electi vel vocati ad aliqꝺ officiuz possint si illud volūt statim appellare vel sit necesse qꝫ prius se excusent et si excusatio non admittat qꝫ tūc appellēt vide glo. ij. q. vj. biduū in p. excusatio Jnno m. c. j. de his que fiama. par. ca. bene facit. ff. quando app. sit. l. j ¶ siquis tutor.

¶ Vbicūqz sit iudex potest appellari licz nō sit in bancho ter. secundum vnū intellectū ī. c. ij. de app. ; qꝺ intelligē de appellatione q fit in script/ et ex interuallo secus si viua voce nō. ij. q. vj. biduum.

¶An appellatio dēat interponi corā iudice no. glo. ij. q. vj. biduū in p. imputat nō. in. c. suggestaz de app. i glo. et ī. c. appellatō e. ti. li. vj. Jnno. in. c. si iust9 metus de app. glo. et doc. ī cle. j. eo. ti. ꝓau. m. c. cām ꝺ elec. Jnn. in. c. cum olim de do. et ꝺtu. in glo. fi.

¶An iudex ad quē debeat vocare ptes añ qz ibi beat iudici a q vide Spe. ti. de appe. ¶ de offi. ver. sed nūqd.

¶Condicō ptiū de aliq actu iudiciali vel alicui actui iudiciali fcā nō hēt loco appellatiōis vide Jnn. de re. iud. qꝫ ad ꝺsultatōnū de tēp. or. ad aures ī. c. j. de his q fi. a. ma. pā. et in. c. ꝺstitut9 de app. Archi. ij. q. vj. biduū Jo. an. in. c. cū omnes de consti.

¶In cā crimmali appellari pt muito ꝺ dem nato sec9m ciuili glo. ij. q. vj. nō solent.

¶Reuocatio ḡuamins suscitat iurisdictōez iudic/ a quo ter. in. c. cū cessante de app.

¶Si iudex p̄cepit aliquod difficile vel picu losuz licite appellat Hosti. de fide instrumen accepimus.

¶Causa appellationis differt a principali glo. ij. q. vj. si eps ꝺ riū vide glo. in. c. fi. de testi. li. vj. vide glo. ij. q. vj. si aūt Jnno. in. c. cū remisset de testi. Jo. an. in regula ꝺtract9 li. vj. in mer. ī ij. q. idē in e. dispendia de rescrip. li. vj. adde qꝫ iudiciū cāe ꝓncipalis nō dicit iudiciū cāe appellatōis ij. q. vj. accusatus i glo. ea cā et q. ¶ post secundā.

¶An ab executiōe possit appellari nō. glo. ij q. vj. ¶ sūt quoꝝ ī ver. appellari nō pt gl. xxv q. ij. ¶ et si nō cōgtio de offi. dele. pastoralis de re iudi. decetero et. c. qꝫ ad ꝺsultatōez vbi glo. et doc. Bar. m. l. a diuo pio. ¶ j. ff. de re iudi. Jnno. ī. c. fi. de no. ope. nū. Archi. ij. q. iij. apud.

¶De forma libelli appellatorij vide ij. q. vj. ¶ forma Jo. defimit ij. q. vij. libelloz.

¶Licet notorie deliquēs nō possit appellare publice tamen ifamare pt Archi. ij. q. iij. ꝑ. sbyter si a plebe.

¶An possit appellari a ōdēnatiōe expensaz glo. et doc. ī. c. significauerunt de excep. p doc m. c. sepe de appel. ¶ siquis.

¶Quid aūt si omissa sit ꝺdēnatio expensaz an possit appellari Cy. et Bar. ī. l. omnē honorem C. qñ ꝓuo. nō est ne.

¶An iudex postqz ꝺtulit appellationi possit reuocare ḡuamē doc. qꝫ nō. in. c. appellō mihi de ap. li. vj. Jo. an. in. c. ꝺstitut9 e. ti. de accumemim9 vide nō. in. c. j. de app.

¶An iudex postqz ꝺtulit appellatōez possit statuere terminū ptibꝰ ad appellationem ꝓsequēdā uō. glo. in. c. ij. de ma. contrac. ꝺtra

int eccleſie Jo·an·ī d·c·j·de ap·li·vj ·Ç· poſt hec appellatori ter·de ap·ſepe videt inuere qꝫ ſic Jnno·tēt otrariū ī·c·fi·de accu·

¶ Quid aūt ſi nō detulit tractat im locis p⁹ allegatis.

¶ An omiſſo articulo appellōis pt iudex ad quē ognoſcere de cā pncipali nō·ī·c·j·de fo. compe·li·vj·

¶ An a pena legis poſſit appellari nō·Za·ī cle·j·de ſequeſtra. ter·de elec·cū ī cunctis Jo·an·ī·c·p̄ terea circa fi·de ap·glo·ī·c·cupiētes ·Ç· inſup ſup v̄·pnatos de elec·li·vj·adde de ap·qꝫ nos et qđ nō·do·Cā·flo·im cle·j· ·Ç· ſiqs de ſequeſtra·ī q·vl·ar·iij·q·v·qꝫ ſu ſpecti ⁊ pec·ti·de recuſa·Ç·vl·v̄·hoc modo adde qꝫ licet a pena legis appellari nō pt tñ a declaratoria dcē pene poteſt appellari vid glo·m·c·cupiētes ·Ç· qꝫ ſi per xx·de elec·ī v̄· priuatos li·vj·

¶ Quid ſi im ſnīa otinetur pena iuris an pt appellari vide m·l·añpenul·de v̄·ſig·ff·Adde glo·ī·c·ſup his de accu·

¶ An iudex ad quē pt ihibē alteri q̄z iudici a quo Jo·a·ī·c·nō ſolū de app·li·vj·

¶ Appellari pt a ſnīa p quā iudex ꝓnūciauit ſe iudicem opetentē ter·et ibi doc·de reſcrip· dilectus p̄mo Jnno·eo·ti·paſtoralis et·c·ſi gnificante et·c·rodulph⁹ et·ç·ſignificauit ad de glo·ī aute·hita·C·ne fi·propa·Bar·ī·l· ij·C·de app·reci·

¶ Si ꝯceſſuꝝ ē epō ne ab eo appellet an poterit appellari a ſnīa vicarij ſui videtur qꝫ nō qꝫ idē ē tribunal de appe·rōna li·vj·et m·c·non putamus de oſue·eo·li·ī otrarium eſt veritas p caſū nōbilē m·l·p̄apimus C·de app·et im·l·a ꝓconſulibꝰ eo·ti·quod no·qꝫ oſult⁹ venetijs rñdi qꝫ felicⁱ recordatiōis do·Eug· nullas admittebat appellationes ab epō caſtellano/ego dixi qꝫ ab eius vicario ſaltem debebant admitti et ita poſtea ſeruauit idē ſāctiſſim⁹ do·nr̄ Euge·et ex p̄allegat⁹ legibꝰ nō·dr̄iam im ius ciuile et canōicuꝝ qꝫ de iure canonico nō appellet ad eū cui⁹ eſt vicarius vt im·d·c·rōna et·c·nō putam⁹ ſed ꝺ iure ciuili ſic vt m·d·l·precipimus et·l·a procōſulibus·

¶ An fidelis poteſt appellare ad iudicē infidelē nō·ij·q·vj·catholicus ī glo·

¶ An appellatio et recuſatio ꝓcedāt a pari glo·im·c·ij·de oſue·li·vj·ī glo·fi·c·ſi otra vnū ꝺ of·del li·vj·vide doc·de app·ſup eo·ij·Pau im cle·ij·de reli·do·vide ij·q·vj·ſiquis im quacunqꝫ·

¶ Drīam inter appellōez iudicialē et extraiudicialē vide p doc·ī·c·cū nobis olim ꝺ elec· doc·de appe·bone·

¶ An ꝓcurator appellās dēat exp̄mere quo nomine appellat nō·Baz·im·l·j·ff·de nouiope ris nuncia·

¶ Que dicat appellō extraiudicialis nō·Jnno·ī·c·venerabili de cēnſi·ī gl·ſua quero Jo·an·im·c·cū imt canonicos de ele·ī·c·dilectus de app·⁊ pe·ti·de acti·z peti·Ç·ſup petitionibus ver·hoc cꝫ vide ommino Jo·mo·im·c·cōtertationi de ap·li·vj·Jo·an·ī·c·pia de excep·li·vj·ī prin·

¶ Quis ſit effect⁹ extraiudicialis nō·doc· de app·bone et ī·c·dilecti de ma·et obe·

¶ Attētata p⁹ appellatiōez extraiudicialem nō ſūt nulla ipō iure doc·im·c·cū nobis olim de elec·Jnno·ī·c·j·de his q̄ fi·a ma·par·ca· qđ eſt vez qñ appellatio interponit ab actu extraiudiciali de elec·ſi poſt q̄z li·vj·de app· ·c·j·et ibi Jnno·ſecus ſi ab actu iudiciali per ter·nō·de reli·do·cū dilect⁹ Archi·ij·q·vj· quot⁹ de app·dilectus et·c·dilecti de iudi·exhibita adde de elec bone et·c·audit⁹ et·c·ꝺ ſide rauim⁹ bonus ter·de reli·do·cū dilectus et ibi doc·p do·abba·ī·c·ꝺ ſuluit im fi·et im·c·bone de ap·nō·ī·c·nō ſolū eo·ti·li·vj·

¶ An appellō extraiudicialis iuſtificet p exceptiōis obiectionē et oblatā ꝓbationē Jnno·qꝫ nō de elec·cū inter canonicos de appe· interpoſita de his q̄ fi·a ma·par·ca·c·j·de cē ſi·venerabili·

¶ An reus opellatur ratā hīe appellationē ſuo noīe ab alio interpoſitaz nō·glo·ij·q· vj·non ſolent·

¶ Qualit̄ intelligatur qꝫ appellatio extinguat ꝓnūciatū Archi·ij·q·vj·hoc etiam glo· ·e a·cā et q·ſiqs·

¶ An adherentes appoſito admittantur ad appellōez ꝓſequēdā nō·im·c·vt certa de elec· li·vj·in glo·ſup ver·adherentes ꝑau·ī cle· ꝺ ſtitutiōez ·Ç· ſane de elec·

¶ An appellās et appellatus p̄t dimiſſo articulo appellōis ipetrare iudicē ſup negocio principali vide Jo·an·im·c·j·de appellatiom· li·vj·

¶ An appellatio debeat interponi in ſcript⁹ diſtīgue im appellōez a diffimtiua et appellatiōez ab interlocutoria ſeu a ḡuamine ter·⁊ glo·de elec·quāuis li·vj·dē ap·cōdi eo·li· vbi ter·et·c·appellō eo·ti·et li·ij·q·vj·litigationibus·

¶ Licet appellare a ḡuamine nōdū facto ſ̄ qđ poterit ī futuꝝ veriſimilī fieri Jo·an·ī·c·dilecti de ma·et obe·

¶ An appellō a diffimtiua req̄rit exp̄ſſionez cāe vide glo·m·c·quāuis de elec·lib·vj·et im ·c·cordi·de app·eo·li·m ver·ſtatuit glo·de reiud·qꝫ ad oſultōez et glo·ī·c·cū in eccleſia de ap·et·c·cū cām ī glo·fi·eo·ti·

¶ Qualiter mter dcō iudic⁹ appellōis nō pt ꝓgari vide Bal·r·col·de pa·conſtan·ī p· iudicio·

¶An et qñ appellãs pt ab appellatõe recede re glo. de elec. quãuis li. vj. ij. q. vj. siquis p Hosti. i. c. fi. de fal. doc. m. c. exparte de restrip aliqd i. c. dilectus de app. ter. optim9 i cle. cõ stitutõez. ¶ isup de elec. vide Cõpo. i. c. j. de elec. glo. fi. circa. fi.

¶Appellatio a sententijs q̃ nõ transeũt i rẽ iudicatã tollit psũptionem fm̃e doc. de ele bone Jnno. de pba. qm̃ otra glo. de offi. or. ad rep̃m̃. Jnno. de sen. ex. sacro vbi plene p doc. de effectu talis appellatõis vide i. c. tũ ex lr̃is de resti. in mte.

¶Licet appellãs a diffinitiua nõ teneat̃ exprimere cãm si tñ exprimat manifeste friuolam nõ valet appellatio nõ. Jo. an. in. c. j. de appel. li. vj.

¶Attẽta p9 appellatiõez legitima sũt nulla ipo iure etiã si appellatõi nõ deferat̃ Jnno. de elec. audit. Jo. an. i. c. licet de sen. ex. lib. vj. otrariũ tenet glo i. c. sepe de ap. ẽ ter. i. c. sup qõnũ in fi. de offi. dele.

¶An lapso tpe appellõis ꝑsequẽ de iudex a quo possit exeq̃ sm̃am pte nõ citata otra quã fuerat ꝓnũciatuz Jo. de fimit. ij. q. vj. appellatiõe Hosti. i. c. psonas de ap.

¶An et qñ p actũ gestũ corã iudice a q̃ vi deat̃ appellãs recedere ab appellõe doc. de ofdele. gratũ de testi. cũ remissent Jnno. de resti. spo. olim glo. et doc. de re iud. qđ ad cõsultiõez nõ. i. c. cũ remissent đ eo q̃ mit. i pos. in glo. ij. doc. de reli. do. cũ dilect9 de testi. sig̃ficauerũt de ap. cũ teneam̃ et c. solitudi nẽ p Jnno. i. c. pastoralis. ¶ preterea de off. dele. in glo. magna vltra mediũ.

¶Si ꝓnũciat̃ appellatõez esse desertam pt bis a tali sententia appellari nõ. in cle. fi. de appellationibus.

¶Licet cã sit omissa osulẽda de ósẽsu pti um tñ a tali sñia sic lata scđm osiliũm pt appellãi Bar. in l. j. ¶ q̃situ. ff. de ap. Ant. đ bu. m. c. in tima sti de ap. Bar. m. l. ex osensu. ff. đ ap. et m. l. si ouenerit. ff. de re iudi.

¶Casus i qbꝫ de iur̃ non licet appellare nõ. doc. i. c. pastoralis. ¶ pterea đ offi. dele. gl. de ap. nõ solũ li. vj. i. c. rõna. ¶ sinaũt eo. ti. et li. glo. ij. q. vj. in sũma et in. c. q̃ fronte de ap. Spe. ti. de ap. in qbus.

¶An iudex inferior a ꝓnãpe pt committere causã appellatõe remota nõ. doc. de offi. dele. sup qõnũ. ¶ j. et ¶ si võ glo. et doc. i. c. pastoralis eo. ti.

¶An iustificata appellõe iudex ad quẽ cog noscat de cã ꝓnãpali gl. ẓ Arch. ij. q. vj. ¶ fi. in fi. nõ. glo. q̃ incipit hic pat̃ et ibi Jo. an. đ ap. vt debit9 idẽ in. c. fi. de iud.

¶An appellatio suspendat sẽtentiã et effectũ sñie suspẽsiõis a beneficio vide nõ. i. c. j. đ sen. exco. li. vj. in glo. fi.

¶An valeat omissio caẽ appellõis si nõ fit mẽtio de iudice a q̃ Spe. ti. de app. ¶ de offi ꝯcio ꝺ. sed pone i commissiõe.

¶Appellantes mittũt̃ ad iudicẽ a quo cuz grauamen nõ ẽ reparabile p alium iudicez ter. et glo. de preben. dilect9 et. c. significaue runt de excep.

¶Qui attentat aliqd contra suaz appellõez videtur illi renunciare nõ. in. c. ex parte de rescrip. in glo.

¶An possit appellari ab iniqua taxatiõe expensaz Jnn. ꝙ sic de appel. sepe ad de Jnno. i. c. sup eo ꝙ me. cã Bã. i. l. fi. C. qñ ꝓuo. non ẽ necesse. Bal. in l. ꝓperanduz. ¶ sinaũt et. l. sã cimus. C. de iudi.

¶An sit necessaria appellõ ab actu extra iudiciali vide Jnno. i. c. j. de his q̃ fi. a ma. pã. ca. et i. c. cũ oẽs de osti. et idez i. c. ad aures de tẽp. or. et i. c. cũ olim de cau. po. et ꝓprie et i. c. cũ olim de testi. de quo ẽ casus in. c. concer tatiõi de ap. li. vj.

¶An appellans pt omissa appellatiõe ꝓseq̃ cãm nulli tat̃ sñie Zap. i. c. licet de ap. li. vj. do. Ant. de bu. in c. dilecto de app.

¶An in cã appellatõis req̃rat̃ noua lit̃ con test. glo. et doc. i. c. ramaldus de testa. glo. ij. q. vj. siqs in q̃cũq̃ C. de tẽp. app. l. fi. ¶ illud Bar. i. l. ab hostibꝫ. ¶ sed nunquid simplicit. ff. ex q̃. ca. ma. Cy. et Bar. in. l. j. C. ne licet at in vna eadẽq̃ cã tercio ꝓuoc. no. Bar. in. l. oq̃rebat̃. ff. de re iudi. do. Car. flo. i cle. j. de cã pos. et ꝓprie. q. viij. ẓ in cle. fi. de app. q. ix. de app. per tuas ad de glo. ij. q. vj. ¶ p9 secundam que dicit ꝙ libellus ẽ necessariuz et i. c. siquis appellat vbi glo. tangit quid de citatione.

¶Si appellat̃ a pt̃ate vel rectore ciuitatis dẽt appellari ad illũ q̃ illũ instituit vel creauit nõ. Bar. i. l. j. ¶ siqs. ff. de ap.

¶Que cã dicat̃ vel nõ dicat̃ legitia ad iustificãdũ appellõez no. gl. de ap. rõna. ¶ ꝙsi li. vj. Spe. ti. de ap. ¶ i qbꝫ ꝺ. ꝓquam.

¶An i appellatiõe ab interlocutoria debeat exꝑmi cã i spẽ nõ. in. c. ij. de no. op. nũ. Jo. an in. c. super eo. de ap.

¶An statutõ termin̄ ad appellatõez pse quẽdaz hẽat vim delatõis glo. in. c. cũ appellationibꝫ de ap. li. vj. c. abbate de re iud. li. vj. Zap. i. c. ocertatõi de ap. eo. li.

¶Si appellat̃ ab epo q̃ ognoscit de cã vt co mes an appellabit̃ ad superiorem iudicẽ eccle siasticũ vel seculazez nõ. doc. i. c. romana. ¶ debet de appel. li. vi. Jnno. in. c. solite đ ma. et ob. Bar. in. l. j. ¶ siquis in appellatione in vlt. q. ff. de app.

¶An traditõ aplõz habeat vim dilationis glo. in. c. ocordi de appel. li. vj. et doc. de ap. dilectus Jo. an. in. c. cum appellatõibus eo.

ti·li·vj·

¶ Clausula appellõe remota nõ tollit legiti/mas appellões nõ·de resti·spo·ex q̃ questiõe ī glo·pe·de offi·dele·c·pastoralis·Ç·p̃terea de re iudi·inc̃ ceteras doc·de ap·pastoralis z·c· vt debitus ad de qd̃ nõ·Bar·ī·l·j·Ç·demq; ff· q; vi aut clam·

¶ Si eps delegat cãm vni ex canonicis suis an ad vicariũ suũ possit appellari vide Archi· in·c·ij·de ofue·li·vj·q̃ tenet q; sic p illuz tex· ctrarium videt verip·c·si contra vnũ primo rñso de offi·dele·li·vj·arguẽdo de recusatiõe ad appellõez qd̃ videt ꝓcedere de appe·super eo nõ obstãte q; ídẽ sit tribunal p d·c·ij·qz il/lud nõ ẽ rex qñ ord mari9 delegat cãm sicut dicimus ī legato q̃ ẽ ord mari9 et delegat cãm et del egato sedis apostolice q̃ ẽ in causa sibi omissa maior legato et q̃cunq; ordinario de offi·or·pastoralis de off·dele·sane ad ma/teriam add nõ·p Jau·in cle·ij·de rescrip· vbi etiã vide p do·Cã·fl o·

¶ An ī cã appellõis sup crimine debeat nota ri ꝓcurato fiscalis dic vt nõ·Bar·in·l·j·ī fi· ad tuzpil·

¶ Quare ī cã appellõis fiat odemnatio expẽ say nõ·doc·ī·c·finẽ de do·et otu·glo·ī regula ignorãtia li·vj·glo·in·c·sacro de sen·ex·glo· ij·q·vj·qui se scit·

¶ Appellãs frustratorie debz odẽnari in ex pẽsis vt nõ·i d·regula ignorãtia qñ snia lata ẽ ex eisdez exactis scõm Bar·i·l·tutores ·Ç·tutor·ff·de admi·tu·

¶ Nõ excusat̃ qs a ꝓsecutiõe appellõis licet pestis vigeat ī loco iudicis ad quẽ nõ·glo· añpenul·et ibi Jo·an·ī·c·dilecti de don·

¶ An appellãs dẽt ꝓbãe se appellasse suata iur̃ solẽnitate vide Jo·an·in·c·cũ dilectus de elec·tex·ī cle·ostitutõez·Ç·insup de elec·

¶ Appellari pt̃ p9 x·dies a grauamine inter iecto et succesiue doc·ī cle·cãm de elec· Cõ pos·ī·c·dilect9 de rescrip·doc·i·c·ad reprimẽ dã de offi·or·&peu·ti·de app·Ç·restat ver· hoc modo·

¶ Juder ad quẽ etiã ptibus non vocatis pt̃ ognoscere an appellatio sit admittẽda vel nõ Jnno·ī·c·interposita de app·et ī·c·pastõalis ·Ç·ij·ī glo·magna de offi·dele·in v·et debes stare vbi et tractat de qbz hoc casu debz inq rere iudex ad quẽ·

¶ An siqs negat se appellasse audiat̃ volẽs ꝓsequi oppositionem Pau·q; nõ in cle·sicut de appella·

¶ Appellõ nõ suspẽdit executiõez iuramen ti prius ꝓstiti si seruari potest sine iteritu sa/lut̃ eterne licet alias sit inustũ nõ·Jnno·de ma·et obe dilecti in fi·

¶ A dcõ testis nõ appellat̃ Jo·an·m·c·si ce/lebrat de cler·ex·mis·Archi·iij·q·v ij·sup glo·summe·

¶ An iniuste appellãs dicat̃ iniuriari iudici Jo an·in·c·cũ appellatõibz de app·li·vj·doc·in·c· vt debitus de ap·

¶ Ad quez dẽat appellari a ꝑlato exempto ꝓter fmam latã vel aliud ḡuamen illatum i mẽbro nõ exẽpto Jnno·ī·c·ex ore de pui·

¶ Impetrãs lras sup appellõe dicat̃ eã ꝓse/qui de rescrip·ex pte Jo·an·eo·ti·dilectus ij·&pe·ti·de rescrip·pñta·Ç·nunc ipetrauit post princi·

¶ An sufficiat·j· terminũ ad ꝓsequendum appellõez mittere nũ cũ licet aliter nõ ꝓseq/tur Jo·an·in·c·cũ super de re iudi·Jnno·in·c· puenit ij·de app·

¶ An de his vel sup his q̃ om:ttunt̃ oscẽtie iudicis possit appellari vide glo·de accu·su per his Jnno·in·c·pastoralis de rescrip·idez in·c·oquestus de feri·glo·ī·c·statutũ·Ç·assef sorẽ de rescrip·li·vj·glo·ī cle·j·de iure pat· do·Ant·de bu·ī·c·j·ostī·

¶ Quãdo dubiũ appellõis ossistit i iure pt̃ iu dex ad quẽ illã reiicere sicut iniustã absq; p tis vocatiõe de dila·lre de ap·sepe·

¶ Si alicui tollit̃ remedium appellãdi a diffi nitiua nõ videt̃ tolli ab interlocutoria vide Archi·ī·c·vt iqsitiõis de heret·li·vj·

¶ Qualit̃ ī appellõe ab interlocutoria requ/rit expressio cãe z nõ diffinitiua nõ·Jo·mo· in·c·j·de sen·ex·li·vj·

¶ A grauamine incepto licet nõ pfecte pt̃ appellái glo·i v·illa de ap·nõ solũ li·vj·

¶ An appellõ interposita ī viuez:sitate defẽdat singulares psonas vid Jo·an·in·c·röna ī fi· de sen·ex·li·vj·

¶ Petens a iudice a q̃ libellũ appellõis dicẽs illũ velle referre videt renũciare appellatõi n aliter appareat aut ꝓtestet̃ vide tex·ij·q·vj· siqs libellus·

¶ An p susceptõez termi cor:ã iudice a q̃ qs videat renũciare appellõi nõ·de offi·dele·g/tũ Jnno·de re iud·qp ad consultõez d testi· significauerũt de ap·solicitudiez nõ·in·c·si a iudice de ap·li·vj·ī glo sup ver·teno:·

¶ An appellõ dñi vel supioris ꝓsit subditis vel subiectis nõ·Jnno·in·c·dilect9 de appel· 2 ap in·c·röna·Ç·fi·de sen·ex·li·vj·

¶ An vicict̃ appellõ si appellãs nõ facit indu ci copiam appellatõis zenze·q; nõ vide cau/sam de elec·

¶ Condẽnatus q̃ facit illud qd̃ ẽ osecutiuuz appellõis licet appareat cor:ã iudice a quo nõ itelligit̃ renunciasse appellõi scdm Jnno·ī ·c·pastoralis de offi·dele·bene facit m ar·l·ij· ·Ç·seio·ff·de mino·

¶ An scriptura otinens appellõez iudicij de beat esse autentica Pau·in cle·cãm de elec· glo·in·c·j·de app·li·vj·alia glo·in·c·appel/

latio eo·ti·et li·

¶Juder ad quē nō dēt mbibere iudicī a quo mīsi vocat ptibꝫ et sūmaria ogmitōe p̄missa nō·Jnno·de offi·dele·pastoralis·¶ p̄terea in glo. magna circa fi·

¶Oī dicat appellatō ī cōtinenti ītерposita 2ap·in c·j·de app·li·vj. Bar·in l·j·¶ libel li ff de app·

¶An accātore ītentāte duas actiōes diuersis libellis ad diuersa ō eundē si iuder vno cō textu pfert sīam ī vtraq; a qua ē ītерposita appellatō p verba singula; nūeri possit ap pellās petere retractatiōez vtriꝰq; sīc Jo·an·disputat i mercu. ī reg·pluralis li·vj·

¶An iuder a q̄ qui statuit terminū ad pse quēdā appellōez et fidē faciēdā de psecutio ne possit ereq̄ sentētiā lapso t̄mino si fides si bi fcā nō fuerit ifrede·de se·ō silio suo xxxūj· glo. de ap·sepe q̄ incipit vt filij·

¶An appellatō fcā ad aliū iudicē q̄z ad quē dēat appellari valeat nō·gl·ī c·si is cui de of·dele. li·vj. 2ap·ī c·rōna de app·eo·ti et ibi Jo·an·Archi. ij·q·vj·anterioꝛ·

¶An apli sint dādi apti vel sigillati nō·gl· in cle·ij. de app·et ibi Pau·

¶Oī appellata diffinitiua sufficat dicere vi ua voce appello Bar·ī l·j·¶ libelli ff de app· ad de qđ nō·glo·in ver·interlocutor in c·j· de appe·li·vj·

¶An iuder pt reuocare guamē pꝰ lapsū tē pꝰ tradendoꝛ aplōꝛ vide Jo. an·in c·insup de ap·li·vj·vbi etiā vide an pꝰ reuocatū gua mē dēat dare appellatōes·ꝛc

¶An valeat appellatō alternatiā Archi·ij· q·vj·¶ pꝰ datā glo·de ele. vt qs duaꝝ li.vj· et in c·is cui de offi. dele. eo·li·& pec. ti. de ap·¶ nūc tractemꝰ v̄. sed pone do·de re·deci siōe xxiij·aliq allegāt dec·ccx·

¶An sit necesse ī appellatōe exp̄mē ad quē iudicem qs appellet Oldra·o silio cclxxxvij· tenet q̄ sic Bar·contra in l·j·¶ siquis ff de app·ad de q̄ si appellans nō exprimit intelli gere appellāe ad immediatum superiorē q̄ gradati est appellandū nō·Archi·ij·q·vj· anterioꝛ Jo·an·in c·vt debitꝰ m v̄·supioꝛ de appellationibus·

¶Post missionē nūcij ad iudicē ad quem reuocat qcq̄d fcūm ē et etiā ea guamia que p̄cesserūt nūcij missionē Jnno·in c·vt debi tus de ap·m v̄. nunciū circa fi·

¶Si appellet ad archiep̄m ad legatū et ad papā q̄ erit iuder in tali appellatōe vide Ar chi·ij·q·vj. anterioꝛ v̄ illo & pe·ti·de app· ¶ nūc tractemus ver. qđ si·

¶Si amicꝰ meus appellat nomine meo an valeat ratificatio dic q̄ sic dummō ī decem dies vide glo·et Archi·ij·q·vj·nō·scīēt glo· de elec·c·j·li·vj·et in c·vt circa i glo·i v̄·alio quin eo·ti·facit l·bñficioꝛ cū materia sua·ff· rē ra. haberi·

¶An ī termino statuto appellāt ad p̄sentā dū se iudici ad quē compelli possit appellās coram ipo agere Archi. q̄ nō ij·q·vj· ap pellatōe Spe·ti·de ap·¶ nūc breuiter ver· tem pone p̄fixus·

¶An deserēs appellatōez possit agere ō nul litate glo·q̄ sic ī c·licet desen. ex·li·vj·Bar. in l·si exp̄ssum ff de ap. idē in l·j·C·quando ꝓuo·nō est·ne.

¶An corā iudice appellatiōis possit agi de nullitate nō. doc·in c·dilecto ō ap·& p Abb. ī c·sepe eo·ti·tex·et glo·in c·licet de sen·ex· libro sexto·

¶An ī cā appellatiōis pēdente noua eā pos sint deduci q̄ nō fuerūt ī appellatōe expressa Archi·ij·q·vj·in fi·sup glo·pe·et doc. de ap· ostitutis addē q̄ ī appl̄ōe ab ī terlocutoria nō p̄ q̄s ꝓsequi alias cās q̄z expressas nō· Bar. ī l·j·ff de no·op·nū·vide ī cle. appellā ti de ap·et qđ ibi nō·

¶Juder a q̄ assignās terminū ad ꝓsequen dū appellōem nō dicit ognoscere de articulo appellatōis ter·ī c·pui da de elec. li·vj·

¶Si a sīa iudicī adempnatꝰ in·x. appellet et iuder ad quē repetit q̄nq; tm̄ deberi ī illis solis confirmabit sīam secūm ō osti·in c·rai; nucius de testa·

¶An adempnatꝰ de crimine appellās possit ī terim ꝓmoueri vide ff de mu·et bono·l· re; us·¶ fina·

¶An iurās stare sīe iudicī p̄t nō ob·iura mēto appellare nō. glo·vj·q·iuj· q̄ semel et ibi Arch·2ap·ī c·cū dilectꝰ de arbi·

¶An recusans iurare de calūnia audiat ap pellās no·Jnno·in c·pastoralis ō offi. dele· Spe·ti·de ap·¶ qualit̄ ver·porro·

¶An iuder a q̄ possit ꝓnūciāe appellatiōez desertā lapso tpe ad ꝓsequēdā vide Jo·ō fan tu·ij·q·vj·sup gl·fi·ad de qđ nō·Jnn·& Do st·de ap·ostitutꝰ idē ī c·pastōalis·¶ p̄terea de of·dele·ī glo·q̄ incipit suspēdē de ap. se; pe Spe·ti·de ap·¶ ostē dēdū ver. xxiij· gl· ij·q·vj·ad romanā de ap·solicitudinē ī gl· sed q̄rit m·c·vt debitꝰ de app. m glo·colligere Jo·an·ī c·si a iudice de ap·li·vj·

¶An appellās possit exp̄sse renūciare appel latōi ītерpōite Dosti·de cri·fal·c·fi·Jo·an·ō ap·ītерposita Archid·ij·q·vj· siquis libel los dic q̄ nō ī preiudiciū appellati nō·Jnn· in c·ex pte de app·et do. Bal·in l·post q̄z liti C·de pact·

¶An nō p̄t haberi iuder superioꝛ ad quem sit appellandum vide Bar·in l·j·¶ siqs·ff de appellationibus·

¶An iuder a quo p̄t cognoscere si cā appella tionis sit legitima vel nō glo·ij·q·vj·ad re·

manã facit de ap·solicitudinẽ in glo. sed qñ
ritur·c··vt debitus de ap·in glo·colligr.
¶Si iudex ecclesiasticus et secularis simul
pronunciãt appellabit ad ecclesiasticũ Bar.
in l.j··Ç si quis ff. de ap.
¶An sit necesse qp appellans impeditus pri
mo fatali faciat sibi illud assignari in secũdo
vide tex. in c. ex roẽ de ap. et c. significãte Jo.
an i addi. Spe. ti. de ap. sup Rica et i. c. cõ
stitue9d ap. add nõ i autẽ. ei q de tẽpo. appel.
¶An appellatio ꝯhendat accessoria illi ne
gocio sup quo interponit de ap. dilectus v.
preterea.
¶An remissio fiat ad iudicem a quo nõ iusti
ficata appellatione no. de testi. dilecto Jtẽ fit
vt ipse emendet qp male fecit non vt de causa
cognoscat no. glo. ij. q. i. c. notum.
¶An plus operet appellatio quã protesta
tio no. glo. in c. cum. m. de consti. Jnnocen.
de ma. et ob. dilecti.
¶Cuius sumptibꝫ sint tradendi apli nota in
cle. quamuis de ap. in v. oblatos.
¶An appellatio sit actus iudiciarius Bar. i
l. si expressim iij. col. ff. de ap. et in l. credi
tor in prin. eo ti.
¶Appellõe pẽdente non debz fieri exe
cutio sñie no. in c. vementes de iure iur. i gl.
fi. Jnno. de offi. dele. querenti.
¶Quot sunt requisita ad iustificacionẽ ap
plõis ab interlocutoria Arc. ij. q. vj. ñ ita.
¶In libello appellatorio põt peti corã iudi
ce aq̃ ꝛuocai attẽptatũ Jnno. d exceꝑ. dilctã
¶An iudex qui successit reo otra quem pro
nunciauit potest prosequi appellatiõz p il
lũ interpositam Spe. ti. de sen. Ç quoniã v.
quid si procurator adde glo. in l. inter offici
um. ff. d rei ven. faciat. l. fi.. ff de ioffici. testa.
¶An renuncians tacite appellationi inter
posite. ij. decem dies possit iterato appellare
ante lapsum illoz x. diez vid Jnno. ꝛ Hosti.
de appe. sollicitudinẽ glo. ij. q. vj. Ç si non.
¶Renũcians appellationi a grauamine
non potest itez ab eodem grauamĩe appel
lare licet bene a diuerso glo. et Archi. ij. q.
vj. sed lis.
¶An a setencia auditoris camere possit ap
pellari no. glo. in cle. j. de sequest. ꝑau. i cle.
auditor de rescrip.
¶An ab árchiepõ ad concilium prouinciale
appellari possit et econtra vid. xvij. di. mul
tis glo. in c. a collõe de ap. li. vj.
¶Appellõ non suspendit execuciõm sñie ex
communicacionis dictum est Jnno. i. c. ab ex
coicato d rescrip. ꝛ in c. pastõalis de ap. ꝛ in
c. qua fronte eo ti. ꝛ in c. sacro de sen. ex. con
trarium vr in c. j. de his que vi. me. cã li. vj. ad
de. xi. q. iij. nemo contemnat et aduerte qa
idem ẽ m sñia lata super possessorio vt nõ su
spendatur ꝑ appellationem ꝑ no. in cle. j. Ç si
quis de sequestra. ꝑ zenze. ꝛ ibi ꝑ do. Cardi
nalis. q. vlt. c. qd bene no. quia allãtur i consilio
basilien si et fecit mihi. hominẽ
¶An si appellatio ab interlocutoria sit mani
feste frustratoria possim postea appellaꝛ ite
rum a diffinitiua glo. in cle. constitutiõez. Ç
in sup de elec. facit in contrariũ glo. i cle. fi.
in vbo p emptoria de ap. Jo. an. in c. decem d
app. Archi. ij. q. vj. sunt quoꝛ
¶Non vitiat appellatio licet apli nõ petant
eodem contextu quo interponitur appellatio
glo. in v. appellare in cle. j. de app. et ibi ꝑau
zenze. in cle. ij. eo. ti. in v. contextu Archi. ij.
b. vj. anterioꝛ v si quis ipius in glo. ij. q. vj.
biduũ v. dies Bar. in l. j. Ç libelli de appell.
¶Judex a quo non põt exequi sniam misi ꝑ
mo citat ꝓpellantez si appellatus dic exequẽ
dam quia appellans non ẽ. ñ. tpũs ꝓsecutus
Lau. in cle. sicut appellationez de app. Jo. an.
de ap. ex ratione et. c. personalis
¶In appellõe a diffitia nil opat delatõ vel
nõ dlatõ iudicis Spe. ti. d app. Ç qlit v. porro
¶An si i istrõ continetur iudicez recepisse ap
pellationem ꝑ hoc videat ille detullisse Spe.
ti. de ap. Ç nunc dicaũs v. fi.
¶An appellans dẽat dimittere iudici libellu
in quo continetur appellatio glo. qp sic ij. q. vj.
biduũ v. dies opti. tex. in l. eos. Ç si põ. C. de
ap. et in c. j. de ap li. vj.
¶Admittitur appellatio iterpoita ꝓpter pre
iudiciuz qd de fcõ possit assignari licet quo ad
iuris effectũ non preiudicaret no. gl. de mia.
et obe. dilcõ. et ibi not. per doc.
¶Judex a quo non põt ꝓrogare terminum
qẽ assignauit ad appellationez ꝓsequendã
no. in c. sepe d app. in nouella in v. pemptorij
¶Si quis bis appellat ab vna sententia ꝑmo
vina voce secundo in scriptis quã dẽat prose
qui no. Bá. in l. ꝓcurator. Ç si dnũs. ff. de no.
oper. nuntiatione.
¶Propter suũ preiudiciũ põt quis appellaꝛ
a snia inter alios lata Bar. in l. a snia. Ç idẽ re
scripsit. ff. de ap. Lap in cle. cãm de elec. ad
de qd dicam. ñ.
¶An a precepto poꝛ ciuitatis possit ad pote
statem ciuitatis appellari vide Bar. i. l. j. Ç so
lent. ff quando app. sit in ciuitate pusij vbi ego
sui gubernator ꝓ sctissimo dño nro Nicolao
papa quinto a poribꝫ apellabatur nõ ad po
testatem
¶An ab inmqtate legis vel statuti possit ap
pellari vide Bar. in l. si res i prima col. ff. de ap
pe. recapi.
¶Si in ciuitate no est iudex applõis potest
a potestate ciuitatis appellari ad priores ciui
tatis Bá. i. l. ij. Ç si quis i appellatione ff. d ap.
¶Que dicatur frustratoria appellatio vide

glo·in cle·si aũt de do·et contu·Jo·an·de iu/di·qualiter adde Cy·in·l·j·C·de aduo·diue·iudi·Jo·an·in regula iur ignorantia li·vj·ij·q·vj·ad romanã

¶ Puniendus est iudex qui recipit friuolas appellões glo·ij·q·vj·v·siquis ausus.

¶ Si appellatur in casu a iurẽ phibito nõ debet dari dilatio cause nec valet pcessus Jo·an·de consue·c·ij·li·vj·

¶ An appellãs prio ab interlocutoria deinde a diffinitiã videatur p secundã recedere a prima no·Jnno·de ap·romana et·c·delicto vide doc·in cle·j·¶·similiter de re iudi·

¶ An causa appellatiõis potest delegari glo in·c·sup qõnũ·¶·intentiõis et ibi doc·de offi·dele·Bar·in·l·j·¶·j·ff·quis et a quo app·doc·i aut·ad hec C·de iudi·habet consuetudo qp tales cause diffiniunt per curiam.

¶ An valeat hec appellaõ appello ad iudicem competentem no·glo·i·l·cũ pponas C·ꝺ bo·aut·iudi·pos·et i·l·qui rome·¶·seya·ff·de v·ob·Jo·an·i·c·si is cui de offi·dele·li·vj·Bar·in·l·j·¶·si quis in appellatione·ff·de ap·

¶ An appellans ab epõ ad iudicem maiorem alio non expresso intelligat appellare ad papam vel ad archiepũm Spe·in ti·de appe·¶·nunc tractemꝰ v·quid si appellãs concor·qꝺ dixi supra videlicet qp in dubio intelligit appellare ad immediatum supiorem.

¶ An existens in carcere appellans remittendus sit ad iudicem ad quem vel retinendꝰ q̃ vsqꝫ iuder ad quẽ pnũciauerit Bal·in·l·mimme C·de ap·Cy·in·j·os·¶·sup his eo·ti·no·in·l·j·C·vbi de cri·agi opor·et in·l·j·ff·quãꝺo ap·sit Jnno·in·c·vt fame de sen·ex co·adde qp no·do·Car·flo·in cle·j·de cau·pos·et ppriem ij·q·p·legistas in·l·eos·¶·sup his et in·l·mime C·de ap·

¶ An tpus x·diey datũ ad appellandum sit vtile vel continuũ quo ad pgressum·ff·quã·ap·sit·l·j·¶·biduũ et ibi no·de ap·ocertatiõz li·vj·i aut·de col·¶·ad hec coll·ijij·gl·i cle·j·de do·et otu·glo·i·c·cupientes·¶·qp si per xx·de elec·li·vi·

¶ Oñ incipiat curré tpus datũ ad appellãdum a snia q̃ lata est sub odcõe no·in·d·¶·biduũ de q̃ etiam ij·q·vi·¶·biduum in glo·

¶ Quot rq̃rũt vt valeat appllõ dic·x·ꝺ qbꝺ ñ·i·c·cõdi·ꝺ ap·li·vj·ij·q·vj·ñ ita vbi Archi·

¶ Qui sint apli qui petuntur per appellantez et quot eorum species no·in·c·j·de ap·li·vj·l·j·ff·de libe·dimisso·no in cle·ij·de appel·Spe·ti·de ap·¶·sequitur

¶ An a snia regis lata i regno suo potest appellari dic qp non sicut nec a sẽtentia ipatoris Bal·in phemio·ff·Spe·in ti·de ap·¶·videnꝺũ restat v·a quibꝺ circa fi·vbi dicit qp a snia regis francie nõ appellat contrariũ tẽt Abbꝺe ap·super Rica·

¶ An a sententia arbitri potest appellari no·Bal·in·l·j·C·de arbi·Ang·in·l·si societatem·¶·arbitrorum·ff·pro socio no·ij·q·vj·a iuꝺcibus in glo·pe·de elec·in·c·q̃ntaualis de iurẽ·do·Anto·ꝺ bu·i·c·dilcõ ꝺ arbi·addꝺ Spe·ti·de ap·¶·ij·v·xvj·

¶ An sufficiat iudicem appellationis pronunciare benc appellatum no·glo·i·l·assiduis ff·de le·iij·no·in·l·eos C·de ap·

¶ An a sententia missiõis in possessionez possit appellari no·modernores in·c·cum adsedem de resti·spol·

¶ An appellet a sententia lata in possessorio no·in·l·j·C·si de mome·npos·.Bar·in·l·ij ff·de ap·reci·glo et doc·in·d·c·cuz ad sedez gl·ij·q·vj·sũt quoꝝ v·de possessione et cõmuiter tenetur qp sic de iure canõico plene p do·Cá·flo·in cle·ij·de sequestra·

¶ Quando et qualiter p actꝰ gestos coram iudice a quo quis videat renunciare appellationi nõ·in·c·gratum de offi·dele·ꝺ appel·solicitudinem de eo qui mit·in pos·cum remissent vbi est glo·no·ibi p do·Anto·de bu·et alios moder·adde qp pactum gestũ coram iudice a q̃ dolo ipius iudicis non inducit app el lationis renũtiatio ter·est secundũ vnaz lec·de reli·do·cum dilectus adde alias limitationes de resti·spoli·olim·et de reiudi·qp ad consultationem

¶ An nõ iustificata appellatione iuder ad quez possit agnoscere de expensis fcis tam i causa appellationis q̃z i cã pncipali caũs videtur qp sic in·c·cũ remissent de eo qui mit·in pos·de ap·reprehensibilis z et in·c·nicolao z ibi no·

¶ An a grauamie ꝺ futuro possit appellari vide Jnno·de testi·significauerunt de app·consuluit ij·z·c·ex parte z·c·super eo no·de appe·cor di li·vj·et in·l·ãte snie tpus·C·quoꝝ ap·non reci·vide glo·z doc·i cle·sicut de ap·vbi bona

¶ An si iuder a q̃ efficit iuder ad quẽ ſglo·vel illius iurisdictionis possit de iustitia vel iniustitia sue snie cognoscere glo·et doc·in·c·querelam de elec·glo·in·l·filius·¶·si·ff·de in offi·testa·glo·et Bal·in·l·eos C·de appe·z in ·c·j·de re iudi·glo·iij·q·vij·q̃zius ff·ꝺ iurꝺi·o·iudi·l·pretor·Spe·ti·de ap·¶·nunc·tractemuz in fi·

¶ An ei q̃ condemnatus est ex pluribꝰ criminibus si a quibꝺaz appellat potẽ mbi omnibus de alijs pẽa ipom habet ij·q·vj·si qs ex pluibꝰ

¶ An a iudice dato de consẽsu ptiũ potest appellari glo·qp sic ij·q·vj·a iudicibꝰ z·ff·de ap·l·ex consensu.

¶ An a sententia vicarij potest appellari ad episcopũ ter·ẽ qp non adeo qp non va et otraria osuetudo de consue·c·ij·li·vi·qꝺ mælige

ꝺ vicario principali sec9 in foraēo no·gl·i cle ·ij·de rescrip. et in·c·romana de appel·li·vj·

¶An a vicario foraneo potest appellari ad uicarium principalem do·Car. fio· tenet ꝙ sic m·d·cle·ij·in·xxiij·q addę quod no·Bar. in·l·precipim9·C·de app·

¶An ad validitatez appellōis a grauamine sufficiat ꝙ iuder a quo grauet reheet non ꝺ bo dic ꝙ sic de offi·de·e·significantibꝫ de exceptꝺilecte et·c·significauerunt·

¶An valeat statutum vel consuetudo ꝙ aberterlocutoriis non liceat appellare vel non ꝙ non possit ab eis appellari nisi prout iuris ciuile dispoit Jo·an. i·c·fi·de appel·li·vj·doc· de iureiuran· venientes Bar·i·l·fi ff·de aqua pl·ar. Jo·an in addi. Spe·de ap·Ç·nunc tractem9 iuxta prin. in addi·glo· magne Bal· in·l·j·Ç·quibꝫ·C·de no·cod· comp·

¶An et quando ptes possunt renūciare potestatu appellandi tert9 et ibi no·in·l·fi·in fi· C·de temp·ap·doc·in·c·pastoralis de ap·Jn no·ꝺ arbi·in notant glo·ꝺ dec· ex multiplici de arbi·dilectus i glo·fi·Jo·an·in·c·fi·de ap· lib·vj·Spe·ti·de ap·Ç·in quibꝫ ꝺ·quod si ꝺ uenit et Ç·fi·in fi·do·de ro·cclōe·cclxxxj· addę de ap·directe ij·q vi··Ç·si uꝺ is qui·

¶An ab arbitris electis secundum dispositionem iuris communis vel municipalis potest appellari no·Bá·in·l·j·C·de no·cod·cōpo·et in·l·fi·C·de arbi·et in·c·ab arbitris de offi·de le li·vj·do·Anto·de bu·z moder·in·c·quinta uallis de uꝺ iuran·i xxo·dria inter arbitrū z arbitratorez et idem do·Anto·in·c·cū dilecti de arbitris·

¶An causa appellatiōis et principalis censeaꝺ eadē cā·ñ ij·q·vj·c·si epūs vj·q ijnj·ositus

¶An iuder a quo possit abbreuiare tpūs iu ri ad prosequēdū appellationem dic ꝙ sic ex causa de re iudi·quodad consuetionez de appcū sit romana vbi habetur ꝙ tpus ad prosequendū est annus et sꝺsistente ltimo impedimēto ē biennū qꝺ no·in·c·ex roē de ap·gl·in cle·sicut eo ti·Spe·ti·de ap·Ç·nunc breuiter·

¶An ab eo qui petit decimas possit appellari pr quod non decim·tua in fi·glo·ij·q·vj· nulli super ꝺ·tributum·

¶An ad validitatē appllōis sit necē eā intiaē appellato et si sic an talis intimatio haberet locuz qñdo iuder defert appellatiōi nō gl·in cle·)·et ibi doc. de app·

¶Que sit pena iudicis nō dantis appellatiōs no. in·l·q̄niam C·de appe. et in cle·q̄uis·Ç· fi·de app·vbi vide quando dicat iuder nō dare vide·c·ab eo·de app·li·vj·

¶Quando petant reuocari attentata post appellationez interposita in no·Jnno·et doc· de ap·ꝺ lecto Jnno·de app·consuluit·ij·

¶An et quādo exceptio peremptōia nō oppo sita in cā principali possit oppōi in cā appellationis no·in·l·p hāc C·de tēp·ap·z i cle·testibus de testi·no·de re·iudi·inter monasteriū in glo·fi·et ibi Hosti·do·Anto·de bu·et ibi moder·i·c·ad audientiam de rescri·

¶An remotio appellationis in rescripto tollat appellatiōez que interponitur a manifesto grauāine dic ꝙ nō gl.est no·quā tenementi in·c·ex cōqōe de rest·spo·ꝙ quo allego ter· in·c·inter ceteras de re·iudi·addę no·in·c·pastoralis de appell·

¶Quis dēat ꝓbare i cā appellationis an appellans sententiā iustā an is qui obtinuit sētentiā iustā gl·de rerum·in presentia vbi etiā doc·ꝺ ꝓba·quomā otrahi q̄ ad ciuilia C·ꝺ ap·vbi·glo·et Bar·addę qꝺ dicam·ij·

¶Si in actis apparet appellaōnē interpositā an presūaē ꝙ·ij·decez dies sit interposita Jo· an·in·c·roāna de app. li·vj·Spec. ti·de app.Ç· de officio ꝺ·peūl·conpostel·ꝺ ele cuz dilect9 in fi·qui dic ꝙ non ꝓ quo vide bo: ū ter·in·c· significauerūt de testi·faciunt no·p Bar·in·l· sciendum ff·de ꝺ·ob·

¶Qualiter iuder a quo qui non detulit appellationez rescribere dēat iudi ad quez no·ff· de appel·rōi·l·sciendū glo·vj·q·iiij·ositus

¶An notorius criminosus audiaē appellās a sentēcia lata sup illo crimne dic ꝙ non vt C·quo app·non reci·l·ij·ij·q·vj·Ç· nullus

¶An officialis dānatus a suo iudice m officio possit appellare not·ij·q·vj·Ç· nulli vbi pr̄ ter·cum glo·ꝙ non

¶Infra quātum tpūs debeat appellās petere aplōs et quādo illud tpūs mapit curere no· in·l·j·ff·ꝺ libe·dimisso·in·c·ab eo ꝺ p·li·vj· vide i cle·ij·ꝺ app·vbi hētur ꝙ infra xxx dies a tpr̄e appellatiōis interpoite sc̄dū doc·liz gl· ibi dicat aliter do·de ro·concloē xxxij·q̄ limitāt pr̄dicta esse vera quādo appellatio ē facta in pntia iudicis alias currunt a tpr̄e intimationis facte iudici a quo inter poita est appellatio qꝺ est notandum

¶An deserēs appellōez dicaē uerus cōtumax ita ꝙ nō audiaē no·ꝺ ap·psoās i·c·dicte ad de qꝺ ꝺixi·s·z ꝙ nō·doc·i·c·repheēsibl̄ de ap·

¶An aliq̄ cāu iuder a q̄ p9 interposita appellatiōnē hēat iurēdcōnē ñ·de appel· cum teneamur

¶Aliquos casus ponunt doc·in cle·i·ꝺ seq̄· alios poit Spec·ti·de ap·Ç·peūl·in prīca·gl· et ibi Jnno·in·c·ij·de ma·contrac· contra iterec·vide ter. de ap·constitutus nō·in·c·nonsolum·ti·li·vj·in glo·sup ꝺ·quicquid

¶An excōicatus appellans potest a iudice a quo petere absolucionē non renunciando appellationi no·in·c·qōi de ap·et ibi doc. et in·c· q̄ fronte et in·c·solicitudinē eo·ti·

¶An snīa cōfirmata p iudicem appellatōis de

beat executori mãdari p ipsũ vel p iudicem à quo glo. ꝛ doc. p'ene de offi. dele. pastoralis. ¶ preterea de ap. cũ m ecclesia vbi etiam glo. Car. flo. in cle. j. de re iud. in duabꝫ vlt. qõ.

¶ An collatio beneficii facta alicui p ordinarium p9 appellationẽ interpositam p casuz ne illi ofeꝛat bẽficiũ q̃i hominida vel alias inca par et ã oblata p'batiõe veniat ꝛuocãda collatio ꝛ ã iterim illi tãq̃z canõico pendẽte appellatiõe sit rndẽdũ no. Jnno. et doc. in. c. cũ inter canõicos de elec. et m. c. ostitutus de ap.

¶ An citatio ad locuz ñ tutũ pbeat iust ã causam appellandi no. Jnno. de app. interposita vide tex. in. c. ex parte de ap. quem tex. habui in pũctis padue tpe examis mei et simul cũ illo hũi in iur ciuili. l. ãalle C. de furt. et sic vno die in vtroq̃ iur fui examinat9 et licenciatus et vide ad materiã. nij. q. jx. hortamur.

¶ Quẽ terminũ assignare possit iudex a quo est appellatũ ad iter arripiendũ et ad se presẽtandũ iudici ad quẽ no. glo. i cle. j. de ap. et ibi p do. Car. flo. q. xxix. non aũt assignat9 terminus ad p̃sequendũ seu finendũ de ap. ex ĩsinuatione fallit in papa tex. est iuncta glo. singulari in. c. cum olim de do. et contu.

¶ An iudex a quo teneat9 dare appellãti copiã delatiõis dic q̃ sic de ap. in timasti adde. no. p doc. in cle. nj ¶. j. de ap.

¶ An iudex q̃ detulit appllõi poẽ delationez reuocare no. doc. de ap. constitut9 Jo. an. in. c. cum appllõibꝫ de ap. li. vj. ꝛ in. c. meminimus de accu.

¶ Appellaõi a diffinitiã iudex debz deferre se c9 ab iterlocutoꝛia qi illa erp̃mit cã d q̃ i. c. cuz appllõibꝫ ꝛ i. c. nõ solũ d ap. li. vj. de iur iuran. vemẽs no. do. Car. flo. i cle. j. de do. et cõtu.

¶ An sola delatio iudic a quo deuoluat totũ negocium ꝛ omnem iurisdictionem ad superiorem no. in d. c. cum appllõmbꝫ. d. Car. flo. i d. cle. j. q. v. vbi plene Spe. ti. de ap. ¶ qualit v. porro in fi. et v. qd aũt dixi

¶ An possint in vna eadẽq̃ causa simul plures appellare no. doc. in. c. bone de ap.

¶ An iudex a quo assignando terminum appellanti videat deferre appellaõi dixi s. ad de no. p do. Car. flo. in cle. j. d dolo. q. nij.

¶ An ofessus audiatur appellans no. glo. et Bar. in. l. ij. C. quorum ap. non rec. et in. l. creditor ¶ iussus ff. de ap. nj. q. vj. sũt quorum de ap. romana li. vj. glo. nj. q. vj. q̃umq̃ Spe. ti. de ap. ¶ in quibꝫ et in ti. d ofes. ¶ postreo. plene p doc. do. Anto. d bu. ꝛ moder. in. c. yrã de coba. cle. et mulie. adde qd no. Bar. in. l. constitutiones de ap. ff.

¶ Si factũ est statutũ in p̃iudiciũ singulaꝛiũ p̃sone an debeat appellare vel sufficiat sola ꝛtradictio doc. de consti. cũ omnes vbi cõcludit q̃ sola ꝛdictõ sufficiat absq̃ appellõe.

¶ Si appellatum est a grauãie ꝛ iudex non detulit appellationẽ in non valet appellõ nisi etiã appellaretur a reiectõe vel a non delatõe appellationis qd dic vt no. in cle. j. d do. ꝛ cõtu. vbi doc. et maxime do. Car. flo. in nij. q.

¶ Quotiens liceat ab vno eadẽq̃ sententia appellari dic q̃ bis C. ne lice. in vna eadẽq̃ cã tertio ꝓpo. de appe. sua. nobis qd intelligo ab eadẽ psona Spe. ti. de ap. ¶ quotis. i p̃n.

¶ An ab epo habẽte iurisdictionem tp̃alem a principe seculari vt bõa temporalia sit p̃ter tu iurisdictionis ũl bonoꝛ temporaliũ appellandum ad ipsum p̃ncipẽ vel ad superiorem ecclesiasticum no. glo. d ma. ꝛ obe. solite Jn no. et doc. de iudi. cetez. de ap. romana. ¶ dẽt li. vj. ꝛ quod no. ibi glo. ꝛcludit q̃ ad p̃ncipẽ secularem ego dum fui legatus in regno francie tp̃e. s. d. Eugenij pape quarti seruaui cõtraiũ et sepius damnaui illam opinionem

¶ An auditor dat9 ad ognoscendũ de appellatiõe possit d desertione cognoscere no. doc. d ap. sepe do. de ro. oclusione cxlviij.

¶ An procurator teneat9 appellaẽ a sentia ꝛtra se lata ꝓcuratorio noie et appellatõez ꝓseq̃ doc. et glo. de ꝓcur non iuste. C. e. l. iurit9 vbi glo. et doc. Archi. de testi. roãna li. vj.

¶ An valeat appellõ interposita ante iudicium ceptũ ꝛ an p̃sũat9 fraudulẽter interposita no. de alie. iudi. utan. causa fac. ni. c. j.

¶ In causa appellõis necessaria ẽ citatio per ceptoria glo. i. c. ecclesia sancte marie d osti.

¶ An iudex appellatõis teneat9 sequi osuetudinem fori iudicis cause p̃ncipalis vel ptium vel ꝛpri Jnno. et doc. de consue. sup ¶ ica de testa. raynuncius vbi p Jnno. et alios.

¶ An a delatione iuramenti possit appellari Bar. in. l. in actiombꝫ ff. de in lit. iurã. ꝛ i. l. intra vtile. ff. de mino. Jnn. qd me. cã m. c. fi.

¶ An appellans a difinitiua videat9 tacite dicere sniaz esse validam no. in. l. in ¶ falsus. ff. rem ra. habe. ꝛ in. c. j. de re iudi. et i cle. j. de do. ꝛ cõtu. no. Bar. i. l. j. C. quãdo ꝓpuo. nõ est

¶ Que sit forma sñie i cã appellõis ñ. ꝛ nec. i. l. eos C. de ap. et in. c. raynaldus de testa. ꝛ de fi. instru. cuz Johannes Spe. i ti. d p̃ba. ¶ vt aũt v. in iudice ꝛ in ti. de ap. ¶ d offio et ibi p Jo. an.

¶ An a subdelegato sit appellãduz ad primũ delegãtem vel ad delegatũ no. in. l. j. ff. quis ꝛ a quo et de offi. dele. sup qõnũ. ¶ porro et est cõclo q̃ ad primum delegãtem si delegatus in totum delegauit et ibi et in. l. j. C. qui p sua iuris

¶ Quid opetur delatõ iudicis appellationi friuole vel nulle habetur i. c. ex lris de ma. contrac. contra interdic. ec. et in. c. cordi. de appli. vj. et in. c. de priore p do. Car. de app. nj. q. vj. ad romanam in glo.

¶An a seculari iudice possit aliquo casu appellari ad ecclesiasticum nō ō iud. nouit ō ap. si duobꝫ .ij. q. vj. oīs oppressus in glo.
¶An sicut ad papam pōt appellari ōmisso medio de ap. dilecti .ij. q. vj. quisquis vers strū ita ad legatum glo. tenet ꝙ sic in prāl. c. siquis vide ꝙ dicam .j. sub dictōe legatꝰ.
¶An appellans pt cogi ad prestandū cauci onem de ꝓsequenda appellatione dic ꝙ nō .ij. q. vj. appellantes et est palea et c. ad roꝛ manū in tex. et glo. et c. arguta et C. de ap. l. eos in quibꝫ videt concludi qō non in causa ciuili in crimine vēo est custodiendus si ē suspectus nec possit prestare fideiussoreꝫ.
¶An littere impetrate per appellantem sint omunes eci in appellato dic qō sic de ap. sepe et c. oblate et c. micolao et c. interposita et qō no. Jnno. in c. cōdi. eo ti. li. vj. in glo. et per doc. in cle. j. de causa posꝫ.
¶An submittēs se ꝓtectioni sedis apostolice hēat ꝓ appellante no. de ap. ad audiētiā.
¶An appellō pt interponi die feriata dic ꝙ sic caūs ē in l. j. C. de fer. no. glo. in c. fi. de feri.
¶An a sentēcia absolutoria ab obseruatiōe iudicii possit appellari. clarꝫ ē ꝙ sic de quo vide in l. titia. ff. de accusa.
¶Que sit forma appellationis interponende a tertio rōne sui interesse habeat. ff. de ap. l. a sñia Jnno. in c. cū sup de re iudi. Bar. in l. si perluserio. ff. de ap.
¶Adde ꝙ licet causa committat appellatiōe remota tamen audiat tertius appellans pro suo interesse dictū est Bar. in l. j. ¶ interduz. ff. a q̄ ap. nō licet cāꝰ ē in c. sup eo de of. dele
¶In omnibꝫ casibꝫ in quibꝫ aliter nō appellat potest appellari si fiat ꝺemnatio ad interesse racione rei non restitute Bar. in l. creditor. ¶ iussus. ff. de appella.
¶Corā superiore examinādū est an debuerit deferri appellationi vel ñ. ff. de ap. l. ostitutus
¶Appellans ab interlocutoria est vere ꝺtumax et non est amplius citandus vide Bar. in l. qui rome. ¶ seya. ff. de ꝺ. ob.
¶Formam ꝓtestationis eius qui ꝓ metum iudicis non appellauit potit Bā. in l. de pupillo. ¶ memimisse. ff. de no. op. nū.
¶An iuder appellacionis sit coraz iudice ad quem citandus vide Bar. in l. j. ¶ reus. ff. ad turpilli.
¶An in causa damni mfecti possit appellari no. Bar. in l. dies. ¶. hoc autem iudiciuz infine. ff. de dam. in fec.
¶An valeat appellō siquis compellit residē in ecclesia sua Spe. ti. de ap. ¶ ij. ꝺ. xxj.
¶An eo ipō ꝙ appellans succubuit videatur frustratorie appellasse no. Bar. in l. fi. ff. de re iudi.
¶An reo decedente .j. terminū appellatiōis appellatione non facta pena transeat ad heredem not. Bar. in l. ex iudicioꝝ. ff. de accusa.
¶Appellans dēt ꝓbare appellationez iustā et ꝓcedere secundum acta prioris iudicis secundum Bar. in l. hi q̄ ad ciuilia C. de ap. plenius in l. ꝓperandum C. de iudi.
¶Que sit forma appellationis que interpoit coram alienis psonis ꝓpter absentiā iudicis Spec. ti. de ap. ¶ de officio ꝺ. porro si quis z an valeat talis appellatio nō. Bar. in l. j. C. quando ꝓuo. non est nec.
¶An dies quo interpoitur appellatio cōputetur in numero decez dieꝝ datoꝝ ad appellandū glo. tenet ꝙ sic ij. q. vj. anterioꝝ vide in c. pia de excep. li. vj. Spec. ti. de ap. ¶ restat Hosti. in sūma de ap. ¶. j. quod tempus
¶An sꝺ ꝓsecutōe appellōis veit cā nullitatis no. i. l. q̄dā mulier. ff. fa. hē. z i. l. carmela pia. ff. ō iurē. patro. z in l. j. C. qñ ꝓuo. nō est nec. l. absentem C. ō accu. que ꝓbat ꝙ iuder appellationis est iuder cause nullitatis.
¶Appellatio non mutat naturaz cāe ideo est ordinaria vel sūmaria sic cā ꝑncipalis i. c. dilectus de appella.
¶Qui non ꝓsequit appellationez in termino sibi dato a iudice ꝓpter iopiaz nō ꝓpterea videtur deseruisse appellationem Jnno. de ap. ex ratione
¶An possit appellari a sñia alicuius iudicis lata ex ꝓrogatione ptiū a quo alias non poterat appellari tex. est quē ad hoc allegat Bā. in l. epālem C. de epi. et cleri.
¶Sicut valet appellatio a diffinitiua sic cause expressiōie sic valet a mandato iudicis qō hēt vim diffinitiue dictū est Jo. an. in c. per venit de ap. et Bar. in l. ait prētor. ¶ ꝓmittitur. ff. de mino.
¶An possit appellari a muneribꝫ et oneribꝫ ecclesiasticis sicut a ciuilibꝫ not. in c. ꝓposuit de concess. pben. ꝑ Jnn.
¶Appellatio ꝓpe fit in iudicio ꝓuocatio extra iudiciū no. Jnno. in c. cū sit romana de ap.
¶Appellari pōt ñ solū ex cā ꝓbabili ꝛlōibus sed ex dubia no. Jnno. in c. sacro de sen. ex.
¶An sufficit dicere appello q̄ me grauasti videt ꝙ non sed dēt ex p̄missis inferri causa grauaminis no. Jnno. in c. fi. de no. op. nu. Bal. in l. minoribꝫ C. de his q̄. vt mdig.
¶Appellatio extraiudicialis non imponit silētium iuris habenti nec cessare facit actū lime factum Jnno. de elec. cum nobis
¶An appellatio impediat officium executoris gratie aplice Jnno. in c. statuimꝰ ō ele. li. vj.
¶Si appellans non pt hre sñiam vel eius copiam vt eam ꝓducat coram iudice ad quem ꝓcedit tamen eius appellatio z iuder interrogabit appellatum an sententia fuerit lata pro eo qō si confessus fuerit tenet sententia

p confessionem si aūt nego ipōm sibi silens tium vt aliquo casu commodo illius sētentie vti non possit dictū est Jnn. in.c.g. ppetuus de fi. mstrumentorum

¶Appellatioī faciende facili9 renunciatur q̄z iam facte no. Jnno. in.c.g ad consultionem de re iudi. circa prin.

¶Appellari poī a disciplina seu correctiōe nō Jnno. in.c. ad nr̄am de ap. quod est verum q̄n superior nō excedit modū dicit aūt modum excedere q̄n puit vltra statuta no. in.c. de pore de ap. Jnno. eo. ti. cū speciali de offi. or. licet

¶Appellans non debz a iudicio recedere ans tequā iudex renuat appellationem vel ei defe rat no. Jnno. in.c. super eo el primo de ap. ad de g idem nō. in.c. interposita eo. ti.

¶An et quādo possit appellari a sētentia iter dicti et quibz et ad quod ꝓsit hec appellatio no. Jnno. de ap. ad hoc vbi dicit g per appel lationem non suspenditur interdictum

¶Paria sūt non appellare vel appellare et nō prosequi glo. de ap. sepe sup v. errata no. in cle. si appellōem eo. ti.

¶An appellās a snīa excommunicationis d beat cām exp̄mere Jnno. de sen. ex. p tuas

¶An deserēs appllōz pōt mhilōi9 conqueri corā iudice ad q̄z de iustiā fctā sibi et an vi deat renūciare appllōi Jnno. v̄r tenē g nō de ap. sepe Bal. cōtra in.l.j. ff. g q̄sq; iur̄ facit. l. cum antea C. de arbi. vbi etiam Bal.

¶Appellaō non debz impedire effectum ofir mationis electiōis quādo ofirmatio p̄cessit appllōnē ita no. Jnno. in.c. ostitutus de ap.

¶Appellōne pendēte nō potest q̄s denūciari excoicatus no. Jnno. in.c. pastoralis de ap.

¶An appellatio facta ab vno capló extēdat ad aliud no. in.l. appellatū C. de ap. qd̄ ꝓcedit in appellatione iudiciali sec9 m extra iudicia li. no. Jnno. in.c. cum nobis de elec.

¶Appellatio p̄cludit ptātem mnouādi nō so lum in actu contentioso sed etiā in volunta rio no. in.l.j. C. de bo. pos. secundū tab.

¶Valeat appellatio ab interpositiōe secūdi d creti no. Jnno. in.c. dilecto de v. sig.

¶Ut appellans possit appellare debz habere notitiā sententie et tenorem eius tex. in.l.j. C de temp. ap. et ibi Bal.

¶Appellās q̄ spoliauit appellatī de heredi tate in q̄ erat an videat renūciasse appellati oni vide Jnno. in.c. ex pte de rescrip. el. ij.

¶Dñ9 pōt appellare etiā p9 decē dies si ꝓ curatō ei9 nō appellauit et nō ē soluēdo no. i .l.j. ℭ fi. ff. q̄n ap. sit i glo. fi. quā ad hoc no.

¶An a snīa iudicis denegātis dilationem p batoriā possit appellari Cy. in.l. cum a nobis C. de dila. et in.l. āte snīe tpus C. q̄. ap. ñ re.

¶Appellans sēp p̄sūitur habere animū obti nēdi et iustām cām litigandi ter. est sin. i.l.l ratione. ℭ cuz quidā ad.l. fal. qui litat. l. fi. ff. de re iudi.

¶An condēnatio de maleficio appellante et non valente ꝓsequi ꝓpter iopiam currant fa talia Jnno. tenet g non in.c. ex rōe de ap. Bal. in.l. acceptam C. de vsur. q. xiij.

¶In cā capitali appellandum est p seipūm et non p ꝓcuratorem ij. q. vj. si qui in causa

¶Appellans post excommūicationem lataz non debet celebrare xj. q. iij. si quis presbi.

¶Appellanti. ad sedem apostolicam nulla vis est inferenda nec in persona nec in rebz ij. q. vj. ad romanā et. c. quotien.

¶Jlle a quo appellat̄ non potest esse testis in causa appellōis coram iudice ad quē ij. q. vj. statuendum.

¶Appellans causa delatiōis non releuatōis vel relaxatōis nō est audiendus ij. q. vj. ℭ cum ergo et in.c. quicunq; ea. cā. et q.

¶Appellatio in cā ex parte rei non debet fieri ad tam remotuz iudicez g expense excedant valorem cause ij. q. vj. illud etiam adde g ap pellationi interposite etiaz a minis causis re ferendum est in.c. de appellationibus de ap.

¶An in cā appellatōis poī exceptio oppo dilatoria que fuit obmissa in cā principali ñ. i.c. ad audientiam ij. de re script. i glo. fi. tex. et glo. in.l. ita demū C. de procur. glo. ij. q. i. in pris in verbo querenti de resti. spo. ex cō qōe glo. in.c.j. de excep. Jnno. de cleri. excomimss. diuersis

¶Appellō potest deduci in iudiciū per viam exceptionis vide Jnnocē. in.c. delcī. de excē.

¶Obtinens in causa potest a snīa appellare ex eo g iudex nō condēnauit reū i expensis g est vex. si a sententia non appellauerit reus de excep. sigficauerunt in tex. et glo.

¶Si sententia contineat plures articulos nō potest actor appellare ad vnū iudicez z reus ad aliū vide de ap. si duobz.

¶An appellatio debet continere nomen ptis et iudicis Spec. ti de ap. ℭ quali ter v. hoc eti am no. z. ℭ de officio v. ātepe.

¶Si minor vel respublica vel ecclesia non ab pellauit vel non ꝓsequant̄ appellationem q̄s restituet no. Cy. et Bar. in.l. preses in fine C. de appellationibus.

¶An a sententia arbitrōuz cognoscentiuz de causis suspitionis appellet̄ vide qd̄ habet̄ in.c. ab arbitris de offi. de le. li. vj

¶An valeat statutum g non potest appella ri vide Bar. in.l. peūl. ff. de aqua plu. ar. no. i.l. si appellōez C. de appellatiōibz adde qd̄ dicaz .j. sb̄ dcōe statutuz add̄ g inferior nō pot appel latiōez tollre vt i.c. qa plerisq; de ofi. or. li. vj.

¶Quis sit effectus huius clausule appelati one remota no. de appella. vt debitus m glosa

ñ· Spe. in ti· de ap ℂ in quibꝫ ꝟ· vey quia No
sti· in sūma eo ti· ℂ· quomodo ante mediūm ꝛ
·c· pastoralis· ℂ pterea de offi· dele· Bar· ī· l· j·
·ff· quis ꝛ a quo Bal· in· l· notum C· de ap· et· c·
super eo de offi· dele·

ℂ An actor vnīus sitatis teneatur appellare vi
de m· l· si actor· C· de ap·

ℂ An appellatio extinguat pronūciatuz no· ff·
de his q̄ no· in fa· l· furti in glo· ij· Bal· plene ī
·l· tale pactū· ℂ· qui ꝓuocauit ff· de pac· et ī· l·
j· ℂ fi· ff· ad turpi· l· fi·· ℂ· illud· C· de tempo· ap·
no· in· c· vementes de iure iur·

ℂ An in causa appellationis sint fiende noue
ꝓbatiões et noue allegatiões et uoui testes
ad ducendi no· C· de ap·· l· eos· ℂ· si quid aūt
in glo· Cy· ī· l· p hanc C· de temp· ap· Jo· an·
in· c· fraternitatis de testi· et ibi glo·

ℂ Quis hēat ꝓbare in appellatione a diffini
tiua de testa· et ibi glo· c· ra ynuciusn ot· C· si
aduer· credi· l· j· sup glo· fi· et ibi Cy· no· C· de
ap· l· di qui adciuilia in gl· fi· et ibi Cy· et idē
·l· p hanc· C· de temp· ap· ℂ· ij· ꝟ· sed quis ꝓ
bat in appellatione no· de renū· ī pñcia ī glo·
stādū de ap· cū spāli ī glo· ꝛ de ap· iterpoit

ℂ Que sit pena succumbentis in causa appel
latiōis no· C· de ap· l· eos et ibi Cy· no· C· q̄z
ap· non reci· l· ab executore in glo· fi· vide nō
de elec· dilecti et ibi Jnno· ī glo· obligauit· ij
·q· vj· patet ergo ꝛ c· ommo Spe· ti· de ap· ℂ·
nūc dicamus in prin·

ℂ Que sit pena iudicis ad quem non admit
tentis appellationem nō in· l· j· ff· nil noua· ap·
pen· in glo· fiat·

ℂ Si stat p iudicem quo minus appellet vel
prosequat tempus non currit vel si currit re
stituitur no· in aut· vt spon· largi· ℂ hoc quo
q̄ scimus in glo· preiudiciū col· jx· Spec· ꝺ
ap· ℂ· nunc breuiter ꝟ· item fallūt·

ℂ Generaliter ad quem et a quo fieri debeat
appellatio no· in· l· precipimus C· de ap· et in
·l· fi· eo ti· ff· quis et a quo· l· j· ℂ ab eo ī gl· mag
na et ibi Bar· ff· de ap· l· j· ℂ· siquis in ap· vide
de ap· c· cum sit romana et· c· dilecti filij eo ti· ij
q· vj· non solum in glo· j· et in Spe· ti· de ap·
·ℂ· videndū restat et ℂ· sequen· de ap· si duobꝫ
et ibi Hosti·

ℂ Quis sit iudex in ciuitate nō recognoscēte
superiorem vide Bar· in· l· j· ℂ· siquis in appel
latioē· ff· de appella·

ℂ Diuerse forme in commissione appllōis se
cundū stilum curie ponunt in Spe· ti· de ap·
·ℂ· de offi· ꝟ· vt aūt vsq̄ in finem·

ℂ An ī cā appllōis pīstet noua caucō nō Ci
ī· l· eos ℂ· fi· C· ꝺ ap· no· ī autē· ꝺ his qui ingre
di· ad ap· ī prin· ī glo· facientes coll· v·

ℂ Intra quātū tpus debeat appellatio exerce
ri zgñ incipiat currere tpus no· ꝺ tempo· ap
autē· ei qui in glo· sñia et ibi· Cy· C· si pen·
ap· mors interue· l· fi· Bā· ī· l· j· ff· ꝺ lib· dimit
so maūt· ꝺ ap· ℂ· ij· glo· sup ꝟ· intra decez die
rum coll· iij de ap· psoās glo· in cle· j· ꝛ ij· ꝛ
·c· cum sit rō ana in glo· j· et cle· sicut in glo·
sup ꝟ· a die eo· ti· ij· q· vj·· c· ab eo vbi glo· ꝛ ℂ·
equū vbi etiā glo· Spec· ti· de ap· ℂ nunc bre
uiter Jo· an· in Spe· de dila· ℂ j· in fi·

ℂ An terminus statutus ad fiendā appel
latōz potest p ptes ꝓrogari Joh· an· in addi·
Spec· ti· de ap· ℂ· nunc breuiter ꝟ· licet aūt·

ℂ An vna ps possit renunciare appellōi ī pīu
dicium alterius not· Cy· in· l· fi· C· quando
ꝓuo· non est nec· in fi· ꝟ bis ꝛ C· de tēp· ap· l·
p hāc in vj· q· Jo· an· ī· c· ex pte in fi· ꝺ rescri·
Spec· ti· de ap· ℂ· ij· ꝟ· xxxiij· et ibi no· Jo· an·
in addi· que mūpit ad hec Bal· ī· d· l· fi· ꝛ in ꝺ·
·l· p hāc melius in repetitio· l· edita C· de edē·
in ij· chāta vide in cle· q̄zuis e· ti·· ℂ· verum·

ℂ An a rescripto principis possit appellari ñ·
·ff· de ap· l· j· ℂ j· ī gl· in ꝟ· prouocari ꝛ ibi Bar·

ℂ An victoria in cā appellōis p vnū er corre
is prosit alteri qui non appellauit no· ff· ꝺ ap·
·l· si qui sepatim ℂ· fi· in glo· fi· et ibi Bar· ad de
ap· interposita in pe glo· Spe· ti· de app· ℂ· fi·
in ꝟ· item si plures

ℂ An principalis possit appellari vbi eius ꝓ
curator fuit vere contumax no· Spe· ti· ꝺ ap·
·ℂ· j· ꝟ· cetez adde not· in· l· ij· ff· quando ap· sit
Jnno· in· c· j· vt lit· non conte· Bar· in· l· fi· ff·
de testi· ī integ· c· cum olim de off· dele· j·

ℂ Quando appellōi nō currat tpūs vide no·
in maūt· de his qui in gre· ad ap· ℂ· si vero in gl·
occurrerit

ℂ An appellatio iterposita coram iudice a q̄
sufficiat si p̄sentetur iudici ad quē absq̄ alio
libello Bal· q̄ sic ī· l· siquis filio exheredato· ℂ·
hi aūt· ff· de iust· rup· et irri· te· liz Jo· ꝺ imo·
ibi tenet contrariū·

ℂ Testes qui iurauerunt sup articulis in cau
sa principali licet non fuerunt examinati non
p̄nt sup eisdez articulis examinari in causa ap
pellōis secundū Jnno· in· c· firmitatis de testi·
ꝟ· itez dicant si testes iurauerunt vid Ange·
in consilio suo clvj· qd incipit in fine qōis·

ℂ De decēdēte pendēte appellatione in causa
capitali vide Bar· ī· l· qui a latromby· ℂ· siquis
·ff· de testa·

ℂ Si appellatio sit in scriptis interposita et
postea probetur p testes ā sufficiant vī q̄ si
·l· j· ℂ· sufficit· ff· de bonoꝝ pos· secundum tab·

ℂ Si ferant due sentencie interlocutorie idez
importātes a qua sit appellādū Bar· in· l· si pro
curator· ff· de no· op· nu·

ℂ Qualiter intelligat q̄ non appellās uidea
tur sñam confirmare vide Bar· in disputaōe
que incipit a sententia

ℂ Appellans succūbens condemnatur in ex

ſpenſis vide Bar·in·l·tutores·¶·tutor·ff·de ad mini·tuto·

¶An a ſnia reductionis ad arbitrium boni viri poſſit appellari vide no·in·l·j·C·de his q̄ pe·no·in·ij·coll·vbi dr̄ q̄ p̄ modica leſione a ſnia reductionis appellari non poteſt

¶Si renūciauit appellationi interpoſite tollitur omnis effect9 appellationis ⁊ fingit nō appellatū vt·l·furti in prin·ff·de his q̄ no·ifa·no·m·c·gratū de offi·de le·et in·l·ad ſolutiōz C·de re iudi·

¶An epō iuſte grauāte poteſt appellari ad concilium xj·q·iij·ſi epūs

¶Appellatio introducta eſt vt eſſet innocencie remediuz non vt eſſet iniquitatis defenſio de ap·ad noſtrā et·c·cum ſpeciali·¶·porro

¶Neceſſarius eſt vſus appellōnis vt iniq̄tatē iudicāciū vel ipitiā corrigat·l·j·in prin·ff·de ap·l·prefecti ff·de mino·et iō reglāriter p̄mittitur in maioribz ⁊ mīoribz negocijs·l·et in maioribz C·de ap·

¶Appellatio eſt ꝺ minore iudice ad maiorē p̄uocatio tex·in aut·de ap·¶·illud etiā Jo·ā·in·c·ij·de conſue·li·vj·⁊ habet in·l·j·ff·de ap·et in·c·romana in prin·eo·ti·li·vj·

¶An ſufficiat dicere in libello appellatorio q̄re peto p̄nūciare me iuſte appellaſſe Bal·dicit q̄ ſic in r̄petitōe·l·edita C·ꝺ edē·i·v·carta vbi etiā vide p̄ euz an poſſit mutari vel emendari de quo idē no·in apll̄one C·de ap·

¶Vna appellatio ſufficit a ſententia lata ſuper principali et ſuper expenſis Bal·in·l·ij·C·ſi pen·ap·mor⁹ itezue·⁊·l·etiam·¶·j·ff·ꝺ mino·no·in·l·ampliorem·ff·de ap·facit optime tex·in·c·raynald9 de teſta·no·carmelia pia·ff·de iure patro·

¶Appellari poteſt ſi obſcurus libellus nō declaratur vt in·c·ij·in fi·de libel·obla·et·c·ſing nificantibus de ap·propter tamen declarationem libelli ex qua natura negocii non immutatur noua dilatio nō datur ſed ſi tempus ad deliberandum denegatur admittit appellatio no·in·c·iij·de dilatio·

¶Appellatio regulariter in omni cauſa dicit eſſe permiſſa niſi repiatur expreſſe p̄hibita glo·no·in·l·q̄ reſtituere in fi ff·de rei uen·tex·in·c·ſup eo·ij·de ap·

¶An teneat appellatio cōtra iuramentum vide in·c·ad hec ⁊·c·q̄m iam de ap·

¶An non poſſe appellare ſit pena vide Bal·in·l·ij·C·q̄·ap·non reci·

¶Siptes p̄mittāt ſtare ſententie q̄liter cūq̄s ferat intelligit ſublata poteſtas appellandi ſcdūz Bal·in·l·tale pactū·¶·qui p̄uocabit in repetitione·ff·de pac·Bar·in·l·ſi conueneīt·ff·de re iudica·

¶Appellatio non rite interpoſita non impedit neq̄ retardat executiōm prie ſnie·ff·ꝺ re iudi·l·ſi preſes·

¶Reo appellante dēt actor citari et appellationem p̄ſeq̄ no·Bar·in·l·j·¶·ſi·ff·ad turpill·

¶Appellare non valens p̄pter pauptatez nō videt appellatiōem deſeruiſſe·l·ſi procurator·¶·pe·ff·de no·op·nun·

¶Appellatione pendēte debent fruct9 tp̄ore recollectionis ſequeſtrari ſecundum Bar·in·l·imperatores·ff·de ap·¶·ſi·

¶In appellatiōe a diffinitiua q̄ꝺ non ē p̄batū p̄batur ⁊ q̄ꝺ non eſt allegatum allegat·l·per hanc C·de temp·ap·ſecus quando appellatur ab interlocutoria quia debet iuſtificari ex eiſdem actis vt·l·aut p̄tor·¶·p̄mittitur·ff·de minō·adde hoc v̄bum de iure ciuili ſecus de iure canonico quia non poſſunt p̄duci teſtes ad aliud p̄bandum timore ſubornationis vt in cle·teſtibz ꝺ teſti·q̄ꝺ tamen lita vt dicit Bal·in·d·l·per hanc late p̄ do·Anto·de bu·in·c·fraternitatis de teſtibus·

¶An ſindicus appellans teneat̄ ſito offiō p̄ſequi appellationem vide in·l·ſi·¶·ſi·ff·de ap·

¶An iudex appellationis p̄t ſententiam nullā confirmare vide Bar·in·l·ſi expreſſū·ff·de ap·Bal·in·l·j·C·quādo p̄uo·non eſt nec·et in·c·cauſāq̄ de re iudi·

¶An in cauſa appellationis locū habeat recōuentio vide Bal·in·l·ampliorem C·ꝺ ap·Cy·et Bal·in·l·p̄ hanc C·de tēp·ap·

¶Appellationis cā mixti imperij ē ſm Bar·to·l·j·¶·ſolent·ff·quando ap·ſit Bal·in ℞ica C·ꝺ

¶Appellatio a diffinitiua an recte fiat ap·ſi non porrigit ſcripta ſed coram iudice et notario p̄nunciet et notarius ſcribat p̄ q̄ nō p̄ter·in·l·j·in prin·ff·de eden·et ita tēt ibi An·ſi tamen in ſcriptis fiat valet licet nō legatur in·c·appellatio de ap·li·vj·

¶Qualiter debeat ratificari appellatio facta a negociorum ge·vide Bal·in ℞ica·C·de ap·

¶Judex appellationis poteſt ſnīam p̄ pte confirmare et p̄ pte infirmare Bar·in·l·j·C·nec ideat in vna ea·cauſa ter p̄uo·

¶Deſerta dr̄ appellatio ſi ille q̄ appellat ad papam vel ad alium iudicem cōpetentem·ij·dieem dies non elīgit illū iudicem et hoc ratione incertitudinis p̄ no·p̄ Jo·an·in regula m alternatiuis li·vj·et in·c·ſi is cui de offi·del·eo·li·et ita cōſului padue et cōſilio meo ſe ſcripſit do·Jo·de imo·et poſt eum·d·p̄ au·de ca·quia in ſubſcriptione limitauit hoc eſſe verum quando de ē appellatonis aliis q̄z papa poterat eē iudex cōpetens tunc enim p̄ꝺebat dcūm Jo·an·alias ſecus q̄a tunc alternatiua non poterit inducere incertitudinez p̄ q̄ allāuit dcūm Spec·ti·ꝺ ap·¶·nunc tractem9 v̄·ſed pone aliquis·

¶Appelatione deſerta iudex ad quem mbil omminus eſt iudex quo ad cōdēnationez expē

ſay ſecundū Bal. in l. eos. ¶ fi. C. de app.
¶ Deſerens appellatiōz non bēt tpūs q dat in differenter gl. ē no. in l. ij. C. de temp. ap. bene tn̄ eſt citandus antequā fiat executio vt l. ſi otra maiorem. C. de ap. et ibi Bal. in l. j. in fi. ff. nil no. ap. pen. contrarium videtur tenere Jnno. in c. ex rome circa fi. de ap.
¶ Si appellans et appellatus deſerta appellatione eam ꝓſequuntur nihilominus ſn̄a a qua fuit appellatum remanet valida in cleſi appellationū de appella.
¶ Appellatione deſerta prima ſnia remanet confirmata ita dic̄ Bar. in l. furti. ¶ j. ff. de his q̄ no. in fa. z in l. fi. ¶ illud. C. de temp. ap. dicit ꝓinde eſſe acſi non feciſſet actū vide glo. et Bal. in l. ſi preſes C. quemō et quādo iud. et in auten. ei qui C. de temp. ap. vbi tex. dicit rata manet ſentencia.
¶ Quis cognoſcet de dſertiōe appellaōis vide Bā. z Ang. in l. j. in fi. nil no. ap. pen. Idem Ange. in conſilio ſuo. cxl. qd̄ incipit ſtatutum.
¶ An deſerta cauſa appellaōis iuder debeat aliquid pronunciare vide glo. et Bar. in l. eoſ C. de appellatiombꝫ.
¶ Appellans nō videt iudicem a quo appellat ſuum iudicem confiteri ſecundū Bal. in l. eos C. de ap. in prin.
¶ An illi quoꝝ non intereſt poſſint appellare tex. eſt de elec. cum inter et Bal. in aut. hodie C. de appellatiombꝫ.
¶ Juder appellatiōis iniq̄ aut friuole appellantē debꝫ remittē ad iudicez cāe prīcipalis et in expēſ odemnare ſi iuder a quo dtulit appllōi ſi aūt nō detulit nō fit remiſſio d neceſſitate ſed iuder ad quez ognoſcē poterit d cā principali vt in c. cū appllōibꝫ de ap. li. vj.
¶ An poſſit appellari a dilatione nimis breui Bal. in l. j. de dila. C. Bar. in l. ſi expreſſim ff. de app. vide tex. in c. j. de dila.
¶ An appellaō a diffinitiā abſorbeat appellōz ab interlocutōia vide Bal. in l. generaliter ¶. de iure iuran. C. adde no. in c. j. de appellaō. li. vj.
¶ Appellatio pōt fieri q̄nq̄ coraz publicis et honeſtis pſonis Bar. in l. de pupillo ¶. ſiquis ipi. ff. de nō op nū. tex. in l. cum q̄daz. ff. d ap. et de off. or. paſtōalis gl. in de. j. de app.
¶ Appellare poſſūt conſāguinei eius qui odē natus ē ad vltimū ſupliciū eaī ipō iuito vt habet in l. nō tantū. ff. de app. et in l. pactum. ff. de pac. et ſi eorum appllō d fctō nō admittit poteſt de facto reſiſti ſecūdū Jnno. in c. ſi quādo de offi. dele. facit q̄ hēt in l. hereditas C de app. z l. qui vltimo. ff. de pemis.
¶ Appellō vim ſuam nō extendit vbi ex ſnia a qua appellatur non oritur exceptio rei iudicate C. d peti. here. l. hereditas matertere Bal. in l. p hāc. C. de tēp. app.
¶ An iuder a quo tē at deferri appellatōi vid Bal. in l. edita. C. de edē. vide no. in l. iuder poſtq̄z. ff. de re. iudi. adde q̄ iuder layeus nō deferens ltie appellōi puītur in xxx. pōdo. auri in ciuilibꝫ vt l. quoniam iudices z l. in iudiciis C. de ap.
Clericus aūt non deferens appellōi cum lr̄is ordinarij mittendus eſt ad papam de ap. c. d priore ij. q. vj. decreto Bal. in l. ſiquis filio ¶. hi aūt. ff. de muſto rup. et irri. teſta. tēt q̄ puniatur ſimili pena qua layeus p tex. in l. lex iul. ¶ fi. ff. ad. l. iu. lrepetū. add̄ q̄ no. in l. j. C. ne ex delic. defū.
¶ Jnfra quantū tpūs ps poſſit conqueri d iudice nolēte recipere appellōnē vide in l. ſi appellationem C. de ap.
¶ De ratihabitōe auditoris data in cauſa appellationis vide do. de ro. deci. xj
¶ Liz alias iappellōe a dītiua n̄ dēat appōi cā vt in l. ſcio. ff. de ap. ſecus tamen q̄n appellat in executōe quia dēt appoi cā puta q̄ exceſſit modū vel nō admittendo exceptōes ltīas vel exequendo ante tpūs vel in re in qua non debuit vt no. gl. in l. ab executione C. quoꝝ ap. non reci. d re. iudi. q̄ ad oſultationez facit q̄ hēt in l. ſiqs ꝓuocatōe C. d ap. Jnno. in c. notuit de appella.
¶ Appellatio interpoſita poſt decem. dies vtraq̄ pte oſciente non valet ſecundū Bal. in aūt. hodie. C. de ap.
¶ Qualit et in quibꝫ caſibꝫ appellet ab epo ad archiepm vide plē in c. rōna de ap. li. vj.
¶ An ſi iuder eccleſiaſtic9 et ſecularis ſimul cognoſcāt d cā appellandū eſt ad eccleſiaſticū ſcdum Bar. in l. j. ¶ ſiquis in appellatiōe. ff. de ap. idem in reductione ad arbitriū bonī viri ſecundū Bal. in l. p̄cipimus in fi. C. de ap.
¶ Appellatio debet interponi coraz iudice a quo anteq̄z interponat coram iudice ad quē vt l. j. ¶. dies z ¶ ſiquis. ff. quando ap. ſit Bar. in l. j. ¶ libelli. ff. de ap.
¶ Jnſtantia appellationis ē diuerſa ab inſtantia cāe principalis vt habet in l. ij ¶ illud z l. p hanc C. d tēp. ap.
¶ Si cā appellationis a ſententia auditoris camer vel alteri9 iudicis delegati vl ordinarij omittit in rota omnes tituli debent ſeruari ſicut in pma inſtantia do. de ro. deci. xx.
¶ Appellans quandoq̄z veniens ad curiā proſequi poteſt appellationez ſibi nullaten9 mitigatam ſecundū do. de. ro. concl̄o c xxxviij.
¶ Si appellans ij. terminū aſſignatum ab homine appellanti o miſſionē impetret eius diligentia appellanti ſecundum do. de ro. deciſi. xliij. poteſt ēt p appellātē impetrationez ltīam p̄uēīr dūmodo non p̄currat in ius vt in c. oblate de ap. de qua p̄uētione vid in c. bone

de confir·vti·vel in vti.

¶ Auditor qui ꝓnũciat appellationem deser tam potest repellere appellantem nisi de sua delatione doceat secundum do·de ro·conclõe lxxnjij·et lxxxvj·vide glo·õdi·in aut·vt spon. largi·Ş hoc quoq3

¶ Non sufficit petenti se restitui ad appellan dum dicere de impedimento nisi aliqualiter doceat de suo interesse secundum do. de ro·o clusione lxxxvj·

¶ Juder ap pellationis potest ꝓnunciare ap pellatiõez desertã seu suam ofirãre secũdu3 do·de ro·c õclõe xcvij, alias·lxxxviij·

¶ Per appellationem tam ꝓncipale q3 acces sorium ad sedẽ apostolicam defertur vt i·c·di lectis filiis de cano·de ap·

¶ Exceptione opposita non est ad appellaõm procedẽdum ante rñsionem iudicis·vide i·c· dilecto de appellationibꝫ

¶ Qualiter fiat inhibitio per iudicem appl̃/ lationis vide in·c·non solum de ap·li·vj·

¶ Appellatiõe pendẽte non est facienda exe cutio etiam si iuder simpliciter iurasset sniaz exequi de iureiuran·venientes

¶ An appellatio possit interponi tpe noctis vide Bal·in aut·hodie C·de ap·et in·c·qđ ad consultionem de re·iudi·

¶ Tempus datum ad appellanduz nõ currit latente hereditate secundum Bal·in·l·si vnus C·si pen·ap·mors interue·

¶ Melius est appellare x·die q3 stat i·l·litiga tionibꝫ C·de ap·

¶ Varia tpa q̃ in appellatione statuũtur vid glo·de ap. psoãs Bar·in·l·j·ff·de libel·dimis so·Bal·in·l·fi·C·de temp·ap·

¶ Tpus appellaõis ꝓsequẽdi ñ currit duzãte vel pendẽte oꝓmisso vt i aut·si tñ C·de tẽp· ap·et i aut·de ap·Ş j·Itẽ nõ currit si de pcuz osẽsu ex cã differat puta si est pestis vt i cle· q3 diu de appel·de q̃ vide ibi plene

¶ Si i negocio electõis appellãs ñ ꝓsequt j· debitũ tpus põt iuder ex officio de ipedimen/ t/ electõis cognoscere de appell·constitut9

¶ Sufficit j·tpus statutum ad prosequen/ dã appellõnem misisse nuncium licet nec libel lum obtulit nec lis sit cont·nec iudici se pre/ sentauerit de re·iudi·cum sup adde qꝺ habet locũ in appllõne a diffinitiã ab interlocutõia vo·nõ sufficit misisse nũciuz aut arripuisse qr ex eo requiritur exꝑssio cãe ltime ita no·Jnn· in·c·vt debitus de ap. in glo·ijj·

¶ Potestas appellandi ab actu extraiudici/ ali·non durat nisi x·diebus de ap·concerta/ tioni li·vi

¶ Post cõcusũ in causa currũt fatalia nisi fi at protestatio Bal·in aute·item si appellatio C·de ap·Jnn·in·c·ex rõne de ap. vbi plene de hac materia·

¶ An statutum possit dispõere circa appella tionem z eius tempus vt instãtia citius ter/ minetur glo·est sin·in·l·ꝑscriptione C·si con/ tra ius vel vti·publi. et quando ad statuen/ tes spectat ꝓma et secunda cã pt statuine ap pellet Bar. in·l· omnes populi·ff·ꝺ iusti. z iu re et in·l·j·ff·de aqua plu·ar·Bal·in·l·fi·C·de temp. ap. vid no·ꝺ iurĩur·venientes et ĩ·c·fi· de ap·li·vj·adde qđ dixi·s.

¶ Si iuder appellatiõi ab interlocutoria que ti non erat friuola nõ detulit sed ꝓcessit ad diffinitiuã potent idem appellãs a diffinitiua appellaẽ tex·ĩ cle·i·ꝺ do. et otuma·vbi vide

¶ Juder appellationis non inhibz anteq3 sci/ at negociũ deuolutum ad se et sic in appellati one ab interlocutoria nõ inhibz nisi videat eã interpositam ex iusta et litima cã vt ĩ·c·roma na·Ş si vo z ĩ·c·se. et in·c· nõ solũ de ap·li·vj·

¶ Qui bis appellat eo qꝺ exceptio pẽptoria non fuit admissa et semp sucubuit et non po terit i appellatiõe a diffinitiua ꝺ hoc iterum re fricare nisi forte repulsa fuisset quia ꝓpone batur inepte vt in·c·fi·de app·li·vj·

¶ Que cã grauais exꝑmi debeat in appella/ tiõe ab interlocutoria vide Ang·in·l· vbi aũt ·Ş illud·ff·de v·ob·Bal·in·l·si nõ·C·de his q̃ vt indig·que·no·ad intellectũ cle·appellãti ꝺ

¶ Per appellatiõez ab interlo /appellatiõibꝫ cutoria non liganꝫ manus iudicis a quo nisi post inhibitionem vt in·c· non soluz de ap·li· vj·adde Ange·ĩ consilio suo ccxxj·qđ incipit in cã

¶ Appellatione deserta iuder põt z debet pro nunciare ipãm desertam et cõdẽnare in expen sis vt·l· si preses C·quõ et qñ iuder Jnno·in·c· ex ratione circa fi·de ap. et in·c·cuz appellati onibꝫ eo. ti·li·vj·et talis sententia erit inter locutoria nec alias potest ꝓnũciare bene vel male appellatum secundum Hosti·ĩ·d·c·ex rõe Bald·in·l· tale pactũ·Ş· qui prouocauit·ff·de pac·et in cle·si appellationem eo·ti·Jnno·di cit qꝺ non poterit appellatus ꝓsequi si appella tio ẽ deẑta ad finez vt oseq̃tur ex ꝑn·lit j·rõe iusticie vt notatur in·c·finem de dolo et contu macia quia si non potest se ĩtromittere super principali nec sup accessorio vt dic̃ glo·mag na circa medium ĩ·d·cle. si appellatiõez vbi idẽ tẽt do·Car. flo·dicens qꝺ iuder nõ potest odemnare in expensis ratione meriti sed ex ra tione desertionis appellatus potest ꝓ suo iter esse ꝓsequi appellationem licet desertã ꝑ ap appellantem vt no·do·Anto·de bu·ĩ·d·ĩ cle· si appellationem alij moder·in·c·ex pte z in·c· interposita·Ş demiq3 de ap·facit qđ no·in·l· omnẽ honorem C·quando prouo·non est ne·

¶ Ab interlocutoria ꝑ quam quis pronunci/ at se iudicem competentẽ ꝺ iur̃ ciuili pt ap·

pellari vt est glo. in aut. hīta. C. ne fi. ꝓ pa. vide Bal. in l. ij. C. de epi. audi.

¶ Interlocutoria potest reuocari per appellōnem ad diffinitiuā si p̄iudicabat negocio p̄ncipali q̄ ille contra quem lata est interlocutoria nō potest dicere iudici ad vlteriora ꝓcedenti q̄ supsedeat .j. dies x. q̄ vult deliberare si vult appellare vel nō.

¶ Appellatio ab interlocutoria iustificat ḡuamine culpa iudicis ꝓcedente et ideo in ea requirit exp̄ssio cāe secus in diffinitiua Item appellatio ab interlocutoria iustificatur si ex obiectōe et appellatione cāe eā apparet ēe legitimam veritate alī non patefcā secus ī diffinitiua Item non iustificata appellatōne ab interlocutoria officiū iudicis ad quē ē remittere ꝑtes ad iudicem a q̄ et appellātē c̄dēnare ī expēsis secus ī diffinitiua q̄ nō iustificata appellatōe dz iudex ad quē c̄firmare p̄mā sn̄iaz vt de his et aliis multis scribit do. Ant. de bu. in .c. ex parte a de testib⁹.

¶ Appellatio interim suspendit sententiā cōditionalem de ap. c. preterea requisisti.

¶ Appellās spolians appellatum amplius n̄ auditur super appellatione q̄ bn̄ficio appellātōis se reddit idignū de ap. an sit differēdū.

¶ Quādo secūde lre appellōis non faciūt mētionem de p̄oribꝫ non derogauit illis de ap. significauit q̄d intelligere non integra. i. facta citatione per p̄mū iudicē alias non ē necesse q̄ mētionē faciat de p̄mo no. ī. c. vt debitus de ap. in glo. iij.

¶ An ille cui ē c̄missa cā appellōis potest de nullitate cognoscere vide Bal. in l. ij. C. de epi. audi. C. q̄n ꝓuo. nō ē ne. l. j.

¶ An a bāno potest appellari vid Bal. in l. ij C. si pen. ap. moꝛs interue. et in l. ij. C. de epi. audi.

¶ De appellatōe ab electione p̄lati ⁊ eius forma vide in. c. j. et in. c. cupientes de elec. li. vj. et. j. quantū tp̄s vide ibi et in. c. vt circa eo. ti. et li. de materia vel forma appellōis vide in. c. q̄zuis eo. ti. et li. et q̄zuis potest cognoscē de ea et an licet ab ea discedere donec cā appellationis expediatur de elect. c. si post q̄z li. vj. ⁊ ea pēdēte nō p̄t ꝓcedi ad confirmatōez.

¶ Qualī aūt ꝓcurō admittat ad talē appellatōe vid ī. c. ꝓcurō de elec. li. vj. et an p̄t appellari ne fiat electō de tali vt ī cle. j. de ap.

¶ Innouata p iudicez post appellōez a diffinitiua a q̄ sit appellatū reuocāt etiā si sint innouata anteq̄z sit appellatū secus ī interlocutoria vide ī. c. nō solū ī tex. et glo. de ap. li. vj.

¶ Appellari p̄t a quolibet iudice de pse vel a maiori pte si plures sunt iudices et non possunt simul haberi ꝓtestatione tamen p̄missa vt in cle. j. de ap. vide Bal. in autē. hodie. C. de ap.

¶ Si iudex appellatōis mādat vt .j. certū terminū arripiat iter et ꝓsequatur appellatō de quo fidem facit .j. tot dies si nō est ē facta .j. illum terminum non ꝓpterea dicitur deserta appellatio no. in. c. ex insinuatōe de ap. Bal. in l. preses. C. de ap. idem tenuit Frede. de seconsilio xxviij.

¶ Judex appellōis debet procedere eo modo quo iudex cāe principalis q̄ ī eius locum sb̄rogatur ar. l. si cum. ☞. qui iniuriaꝝ. ff. si quis cau. Bal. in quodam consilio suo quod incipit Iodouicus.

¶ Per appellationez interpositam ab aliqua exceptione pemptoria sine qua causa p̄ncipalis terminari non potest supersedet in causa p̄ncipali d̄ ap. c. super eo.

¶ Si appellans turbetur sup sua possessione iudex a quo potest eius possessionem reformare vt in. c. cum teneamur de ap.

¶ Collatio facta post appellationem legitimam nō tenet de ap. c. j.

¶ Non valet appellatio super omni cā q̄ aduersus eum innouari posset de ap. c. ij. sed bene dz super omni grauamīe q̄d in vna cā posset inferri de ap. consuluit. ij.

¶ Coram iudice a quo qui appellat potest conueniri ex alia cā nisi ipsum recusset de ap. ad hec si in vna.

¶ Pretextu appellatōis non dz subditus contemnere obedire ordinario de ap. c. pastoralis in glo. iij.

¶ Appellans ab ordinario potest minus puniri de crimine quod postea commissit de ap.

¶ Qui non detulit appellationi ꝓpter aduersariū facte sue appellōi non defertur de ap. constitutus et. c. an sit.

¶ Si canonicus ad residentiā monitus appellat statuitur sibi terminus ad prosequendum et interim bn̄ficio suo p vicariū deseruit et de eius ꝓuentibꝫ sustentatur de appella. c. puenit.

¶ Appellatio que fit contra iura non est admittenda de ap. c. consuluit el iij.

¶ Causa appellationis non debz delegari iudici a quo nisi pārtibus consentientibꝫ de ap. c. accepta.

¶ Quando iudici ad quem non liquet d̄ causa propter pātis absentiam vide glo. de ap. c. per tuas.

¶ Et q̄d si comparet appellatus et non appellans an debeat eū condēnare in expensis d̄ ap. c. rep̄hensibilis et. c. nicolao.

¶ Si excoīcatus ab ep̄o et post q̄z appellauit ab ep̄o ad papaz hāc cām similiter defert ad Archiep̄m an videat renūciare appellatōi vide de ap. c. solicitudiez.

¶ Per appellationem non devoluūt ad sup-

iorem misi ea que sunt de ꝓcessu dictū ē Jo. an. in c. cum. in. ferariensis de consti.

¶ Appellans a diffinitiua videt omne iudicium deducere et ideo ꝑt ex alia cā q̄z ex inōpta appellatione iustificare de quo in l. quēdā mulier. ff. fa. her. et l. scio. ¶ fi. ff. de ap. secus in libello cause ꝓncipalis que nō ꝑt ex cā nō deducta iustificari in. c. abbate de re iudi. li. vj. et l. qui hēbat. ff. de mstito. Item secus in appellatione ab interlocutoria vt in cle. appellanti de app. ¶ appellans.

¶ Appellans et allegās certas causas grauaminū non ꝑt ꝓ alias causas iustas appellationem iustificare etiā si sit sbiecta clausula ꝓ vba generalia secūduz do. de ro. deci. vij. qđ ego limito secūdū Bal. misi sint similes ita dicit in l. eos. ¶ qui aūt. C. de app. sufficit tñ vnum ex pluribz causis in appellatōe deductis ꝓbare si quelibz ꝑ se est sufficiens no. in. c. exhibita de iud. et si realiter appellans paratus erat ꝓbare cāz appellatōis et nō fuit admissus causa ꝓ legitima hētur ter. cū glo. in. c. interposita in prin. de appel.

¶ Formaz apl̄oꝝ seu libelli dimissorij. vide ij. q. vj. post appellationem.

¶ An iudex q̄ denegauit apl̄os ꝑt reuocare grauamen tradendoꝝ apl̄oꝝ vide in. c. vt super de app. li. vj.

¶ Quando appellatur extra iudicū vel ab actu ex iudiciali cōsueuit appellans dicē peto apl̄os si sit q̄ ipos dare possit et debeat glo. in

¶ Si iudex a q̄ dic admitto ap d. c. vt suppellatōez si et iquātū de iure dēo nō ꝓterea vt dare apl̄os ita ñ. do. Cā. in d. cle. q̄zuis ri

¶ Si iudex a q̄ petūt apli sepiꝰ ꝓgoz ꝺ app. et instanter eo dē tpe z vno cōtextu certū terminū statuat appellanti ad illos recipiendos et appellans i termio sibi assignato illos iterum non petat appellatōm renūciare vt idem si iudex statuat terminū pti petenti terminū iure non exꝓmēdo alī. j. xxx. dies si appellans iterum deinde nō petit vel oblatos non recipiat appellatōm renūciasse vt de ap. ab eo li. vj. et ibi no. in d. cle. q̄zuis rigoz et ibi no.

¶ Si iudex. j. terminū iur̄ requisitus instanter et eodem otextu vt tradat apl̄os nō tradit vel se tradituꝝ dicat. j. terminū iur̄ et iterꝝ requisitus nō tradit ꝑt appellās extunc appellationez suā ꝓsequi acsi expresse denegati fuiss sent ter. et glo. in d cle. q̄zuis rigoz.

¶ Appellatō est istius efficacie ꝙ extenditur ad grauamina postea subsecuta ita no. in. c. ex pte adde de testi. in cle. appellāti de ap. qđ ego limito secūduz ea que dicta sūt sup.

¶ Appellatio ḡnalis nō vz Innoc. in. c. bōe de ap. vide in. c. oluit eo. ti. in glo. j.

¶ Appellari ꝑt ab executore si cause cognitōnem assumpsit Spe. ti. de ac. et peti. ¶ iij. ꝺ.

i predicto etiā casu.

¶ An vtraq; ꝑs possit ab eadem sñia appellare de exceptio. c. significauerūt ꝺ testa. c. raynucius et. c. raynaldus.

¶ Appellari non ꝑt a correctione vel disciplina secūdum regulam no. Inno. in. c. ꝺ nr̄am de ap. misi abbas vel ꝓlatus excedat modum et dicit tūc excedere cū corrigit vltra q̄z docet regula ita no. Abb. in. c. ꝺ priore. de appel. Inno. de ap. c. cū spāli de offi. oz. licet.

¶ Appellari ꝑt a ōminatione iudicis no. Inno. in. c. inter cetera de app. Abb. i. c. pastoralis eo. ti. qđ intellige si dicta ōminatio infert iustū metū facti q̄ post factū. s. torturam z ossa fracta sero appellatur vt l. si quis ꝓuocatione. C. de ap. ad ꝺ q̄ mine ferueutes faciūt iustū metū vt in. l. j. C. si q̄ cūq; p̄di. po. z. l. j. C. si rector ꝓ. no. ff. ꝺ arbi. licet.

¶ Quando iudex duplicā autoritate ꝓcedit ad quem appellabitur vide de prescript. c. cum ex officij.

¶ An tempus statutum a iudice ad prosequēndam appellationem dēat in anno computari vide de appellatio. c. sepe.

¶ An ille qui nomine alterius appellat extra iudiciū possit causā appellatōnis ꝓsequi vide de ap. c. significauerūt secundū Inno.

¶ Si ꝓposui exceptōnez nec fuit admissa et ego appello non tñ ex hac causa an valeat vide de app. c. dilecto.

¶ An reus possit appellare q̄ iudex nō repellit ex officio suo manifeste excōicatū ñ. spe. in ti. de offi. iudi. ¶ impedit. ꝺ. quid si iudex de excep. c. fi.

¶ Appellari ꝑt in foro seculari ab interlocutoria si hoc disponit consuetudo not. de ap. c. super eo.

¶ Appellari licite potest si iudex simul ognoscit de ꝓncipali et de exceptiōibz ꝓiudicialibz vt si lite non contſ. ꝓbationes recipit in causa ꝓncipali vide de iudi. c. exhibita.

¶ Si appello ꝓ me et adherentibz defendūt adherentes acsi appellassent ꝺ accu. c. olim de quo dic vt de elec. c. vt circa li. vj.

¶ Appellari ꝑt si iudex in ꝓma citatione assignat terminū ꝑemptoriū sine iusta causa ꝺ accusa. ad petitōez et ibi hoc no. Jo. an.

¶ Appellari ꝑt de ꝺsuetudīe omissō ep̄o ad metropolitanū de no. op. nunc. c. iij.

¶ Si appellatur a sententia excommunicationis ꝓcedit appellatio et sine cause expressiōne secundum Inno. de sen. ex. c. ꝓ tuas contrium tenet Jo. an. eo. ti. c. venerabilis.

¶ Appellari potest si iudex male arbitretur que sit sufficiēs cautio de pur. ca. nos inter ꝺ v. sig. exꝑte el j.

¶ Appellari potest ab interlocutoria lata sup excoicatione iur̄ de offi. dele. c. cū causam.

¶An appellatō valeat facta ne funus sepeli atur vide no. in. c. qua fronte de ap. text. in. c. ex pte el primo de sepul.

¶Appellari pt non solum a repulsione vbali que fit p interlocutoriā d exceptōe obiecta ꝫ etiam si forte fit repulsio vt cū iudex excepti onem non recipit vel ad vlteriora procedit d ap. c. ex pte ij. secūdū Hostien.

¶An si laycus prōnus aliquē pntat et epō repellente ille appellat postea eo prono aliuz presentante epus istū restituit sit appellatōi prime deferendū vide de iur. patro. c. pastora lis et. c. fi.

¶An capitulū possit sup rebz epalibz appel lare vide no. de app. c. dilecto de his que fi. a ma. par. ca. c. j. secūdū Jmo.

¶Appellans tenet probare vitatem cause co ram iudice appellōis qñ tenebatur reliquus pbare coꝛā iudice a q d except. c. oli ꝛ ibi doc.

¶Si appellatus impetrat rescriptum sup cō firmatione sententie sicut p lras pt peté confir matōem sententie sic et appellans coꝛā eisdez iudicibz pt p seq suā appellatōez et peté cas sari fiat si i lris appellōis ab appellato impe tratis fiat mentio de ap. alias nō valet de con fir. vti. c. bone de app. c. oblate.

¶An et quādo de appellōe ad papā interpoi ta legatus possit se mtromittere vide Jmo. de ap. c. constitutus eo. ti. c. romana ¶. si vo li. vj. ad de qd dicaz. j. sub dictione legatus.

¶Appellōis omissio purgat imq̄tatem sñie de offi. dele. c. pastoralis i glo. ad mtelligētiā

¶Appellōe deserta potest iudex ognoscere de exceptōibz pemptoriis obiectis p eū q ap pellationē deseruit qd mtellige illis casibz in quibz iudex potest ex officō supplere alias ñ. de app. c. constitutus.

¶An appellō eius teneat q̄ iurauit stare mā datis ecclesie p eo p quo fuerat excoicatus de ap. pter et. c. consuluit de sen. ex. ex tenore glo. j. de ap. qōi in fi.

¶Appellatio sub conditōe nō tz de except. sig nificauerunt sup vbo appellasse.

¶Appellōi a diffinitiua semp ē deferendū de iureiuran. vemētes in glo. de app.

¶An copia appellōis edenda sit pti añ litis. o tes. de pba. c. tercio loco.

¶Appellās non renūciat appellōi si opareat coꝛā iudice pstādo cautōez de stādo iuri d eo q̄ mit. i pos. cū remissz i iij. et vlt. glo.

¶Appellō extraiudicialis fimri dz. j. termi num anni sicut iudicialis cle. sicut de app.

¶Appellans etiā muito iudice ad quē pt re nunciare appellōi refusis expensis pti aduerse secūdū Archi. m. c. si vero ij. q. vj. de do. et cō tu. finē Hosti. de cri. fal. et. c. fi. de ap. acepta

¶In cā appellōis etiā si iudex non condemnz in expensis nihilominus peti pñt not. in. c. fi nem de do. et contu. in pe. glo.

¶An i cā appellōis possit ꝓpom exceptio cō tra psonas testiū cāe pncipalis no. de excep. c. j. i glo. iiij.

¶An idem sit appellōez recipe qd deferre vi de Spe ti. de ap. ¶. nūc dicaūs in. v. fi.

¶Appellans et appellatus pñt suspēdere ap pellationē ꝛ interim nō curꝛūt tpa i cle. q̄z diu de app. in glo. iiij.

¶Quō et per quē et quādo dēat fieri appella tiōis intimatō vide in cle. cām de elec. i glo. approbat et in glo. magna.

¶Qui nolūt adherere appellōi p aliquem interposite dñt hoc facere. j. decemnium no. d elec. vt circa in glo. li. vj.

¶Si ꝓcurō pmo appellat potest postea do minus petere aplōs secūdū Pau. in cle. ŋ. de ap. Spe. ti. de dila. ¶. j. v. quid si dicatur.

¶In appellatōe ñ ē necesse adire et aplōs pe tere glo. in cle. ij. de ap.

¶Quādo appellat a sñia nulla q̄lr ꝓnūciāe dēat iudex et an talis appellās odēnet i erpē sis Spe. ti. de sē. ¶ vt aut. v. i iudice aūt i fi.

¶Licet qs appellare possit die feriato vt di xi. s. non tñ psequa. C. de sen. l. j. et de feriis. c. vlt. in glo. solēmbz.

¶Valet hec appellatio ad sedem aplicam et appellauit ad Cesarez vt no. lxxx. di. c. j. i glo. ij. de app. si duobz.

¶An valz appellō hec peto p vos ꝫ fieri qd si non fecerit is appello / dic q nō / sed bene valz peto per vos reuocari tale grauamen quod si non fecerit is appello Spe. ti. d app. ¶. qua liter aūt. v. ite q faciat iudicem ꝓbat de ap. ex parte.

¶Appellōe pendente non debet fieri executō sñie quod si fiat restitui debz appellās i pstī num statum añq̄z appellōis cā examietur ñ. de iureiuran. vemētes.

¶Quis cognoscit de cāis que mouentur cō tra appellantem appellōe pendente no. de ap. ad hoc si in vna in glo. j.

¶An consentiens dilatiom possit appellare a grauamine vel interlocutoria prius lata no. Hosti. et Jo. an. de testi. c. significauerunt.

¶Solus pncepс committit cām appellōe re mota. ff. a qui. ap. non licet. l. j. ¶. j. de offi. de le. sup q̄onū. ¶. j. de ap. pastoralis.

¶A omnatōe que fit de iur non appellatur sed ab ea que fit de facto dictum est Hosti. de do. et contu. dilecti.

¶An postq̄z appellatū est a sententia potest excusari iudex secularis dando brachium su um si requiratur ab ecclesia no. Jo. an. in. c. j de offi. oꝛ.

¶Si appellatur in casibus in quibns iura prohibēt appellari exprimenda est causa ita dicit Innocen. in. c. pastoralis de offi. dele. i

glo·mirum·

Appellatiuum. Nomina appellatiua sunt immutabilia et ideo errorē excusat in appellatiuis vt·ff·de le·j·l·si qs ī fūdi vocabulo·

¶ Qualiter dispositum sub appellatione durat et variatur durata et variata appellatione no·ff·de annu·lc·l·annua et·l·tricia·ff·de iudi·o·iudi·l·more et·l·et qr·ff·ad treb·l·quoti·Ç·fi·xxj·q·ij·si quis iaz xvj·q·j·ne p cuius libet·l·di·ferrum de offi·dele·quoniaz abbas de rescri·si gratiose li·vj·de voto·c·scripture·

¶ Si aliquid dispomitur sō nomine appellatiuo cessante nomine cessat dispositio·ff·ō postul·l·cui eorum·Ç·j·ff·de cap·dim·l·tutelas cum si·

Aperte. Aperte dicitur colligi id quod ex verbis colligit̄ non ex coniectura mentis tex est in·l·si res obligata·ff·ō le·j·

Appetitus. Appetitus est singularis potentia anime vide·s·Tho·in prima pāte·q·lxxx·articulo primo·

¶ Appetitus diuidit̄ in sensitiuū z intellectiuum·s·Tho·vbi·s·arti·ij·

¶ Appetitus intellectus nō mouetur nisi mediāte sensitiuo idez in pma parte·q·xx·ar·j·

¶ Appetitus superior mouet inferiorem idē in prima pte·q·xij·ar·iij·

¶ Appetitus est multiplex secundū·s·Tho·in prima pte·q·lxij·ar·i·ī ij·di·xxiiij·ar·ix·et di·xlij·ar·vj·et di·xxxix·ar·xv·

¶ Omne quod quis appetit appetit ꝓpter beatitudinem idem in viij·di·xxix·ar·xiij·

Apoca. Quid sit apoca quid antipoca nō·C·de fi·instru·l·plures apocas et ibi Cy·ff·ō acceptila·l·si acceptilatum·Ç·j·C·ō apo·pub·super rubrica li·x·ff·ō odi·in ō·l·fi·Ç·ticius·

¶ Apocaz debet facere creditori debitor antipocaz creditor debitori Spe·ti·ō instru·edi·Ç·xij·ver·ij·et hoc not·in·c·significauit de testibꝫ in glo·

Apocrifum. Que dicatur scriptura apocrifa·no·xv·di·p totum vbi vide que opuscula sunt approbata et que apocrifa·i·nō approbata z maxime in Ç·item gesta cum multis se·que sunt palee et xvj·di·ij·p totum·

¶ Clementi liber·i·itinerarius petri inter apocrifa computatur xvj·di·clemētis vid Arch in·c·j·xvj·di·

Apocrifarius. Qui dicantur apocrifarij pape not. glo·de electio·sacrificasti in glo·prima xvj·distm. lxx·ver·glo·j·q·vij·ꝛ uementibꝫ in glo·

Apologia. Quid sit apologia dic qꝺ ꝺmo executoribꝫ vt no·lxxxij·di·hāc materiaz in superscriptione et ibi vide quando dicatur alias est in·c·sed debet qꝺ est precedens·

Apostolus. Aliquos canones apostolorum recipit ecclesia et aliquos nō·xvj·di·apostolorum in·c·seraginta·

¶ Apostoli per totum mundum predicauerunt veritatem in·l·et ꝓphis contentaz·xix·di·ita dominus·

¶ Apostoli fuerunt patres et p̄ncipes ecclesie·lxviij·di·quoꝝ vices iuxta illud ꝓ patribus tuis nati sunt tibi filij constitues eos p̄ncipes super omnem terram·

¶ Qualiter turbabantur apostoli pro pecto vid·s·Tho·secūda secūde·q·cviij·ar·iiij·

¶ In doctrina apostolorum continet̄ preceptum de solutione decimarum idem secunda secunde q·lxxxvij·ar·j·

¶ Apostoli loquebantur vna līgua per quā intelligebantur ab ommibus idez secunda secunde q·clxxvj·ar·j·vbi etiā vide qꝺ apostoli fuerunt instructi sufficienter in sapiētia et scientia diuinitus quam requirebat doctrina fidei non quantum ad omnia que per scientiam acquisitam cognoscuntur per sāctuz Tho·vbi supra·

¶ Apostoli oībꝫ liguis locuti sunt quia ꝟ pertinet ad perfectam scientiam ipsorum per quam non solum loqui sed intelligere poterant que ab aliis dicebātur Tho·vbi supō·

¶ Apostoli multa tradiderunt occulte que nō scripserunt·s·Tho·in iij·di·ix·q·j·ar·ij·et in tertia pte q·xxv·ar·vij·

¶ Apostoli vsi sunt certa forma consecrandi vide·s·Tho·in iiij·di·iij·q·j·ar·iij·

¶ Apostoli cetei erant cum petro in pari cōsortio honoris et potestatis quāuis petrus omnium esset caput xxiiij·q·j·loquitur adde quod not·lxxx·di·in singulis in glo·vl·et ō elec·fundamenta li·vj·xix·di. ita dominus xxj·di·in nouo·

¶ An omnes apostoli fuer̄t ep̄i vide xli·di. non omnes apostoli fuerunt / adde quod dicam·j·sub dictione episcopus·

¶ Quo tempore quō et qualiter fuerūt apostoli ordmati vide Zau·in cle·j·de reli·z vene·sanc·adde glo·lxvj·di·porro·

¶ An omnes apostoli fuerunt a christo baptizati dic qꝺ sic hētur de consecra·di·iij·qñ ab hierosolymis / adde quod dicaz sub dictione baptismus / adde·s·Tho·in iij·di·ij·q·ij·articulo quarto·

¶ Apostolici dicuntur quidam heretici q̄ nō recipiunt eos qui aliquod ꝓ priuz possident xxiiij·q·iij·quidam aūt in·ꝑ·apostolici·

¶ Apostoli fuerunt xij·numero quorum nomina ponit glo·ī·c·j·de reli·et ven·sāc·li·vj·

¶ Appellatione apostoli continet̄ paulus ō pem·et remis·c·iij·in glo·j·de quo·

¶ Q.ð vniuersalis ecclesia seruat p̄sumīt ab apostolis mstitutuz glo. xxxiij. q. j. misi bella tex. xij. di. illa.

¶ Apostolis. i. apostolicis. x. di. de q̄bz ī gl.

¶ An excusēt illi qui dicūt q̄ p̄dicacō aplōz ad eos nō puenit vid xxxvij. di. ç. vt itaq̄.

¶ Apli dicunt vicarij christi lxviij. di. quorum vices de sac. vnc. c. j. ç. q̄ vo.

¶ Apostoli in iure cum loquimur in matela appellatōnis dicūt dimissorie vt dixi. s. sub dictione appellatō Cy. m. l. eos. C. de app. vi. de ff. de libe. dimisso. l. j. ij. q. vj. post appellationem et de multiplici eoz spē vide Spe. ti. de app. ç. seq̄t. v. nō. et de eoz mā vid ī cle. ij. de ap. et ī. c. ab eo. ti. li. vj. et. c. cōdi. eo. ti.

¶ Quid aūt debeant continere tales apostoli no. Hostien. et Jo. an. de ap. constitutus ij. super. v. intimauit.

¶ An dicta aplōz sūt autenticata vide xvj. di. in sūma xv. di. in pris.

¶ Aplōs legimus negociatos fuisse et victū p̄riis mambz quesiuisse de cēsi. cum secundum Spe. ti. de cle. ciu. v. sed quoniam.

¶ Apostoli sūt ps appellatōis vnd sicut appellatō dz fieri m scriptis ita aplōz petitō vid ī. c. coz di. de ap. li. vj. et quod ibi no.

¶ Apostoli petunt. j. xxx. dies qui curruntatpe sētētie vel ab eo tpe qd incipit currere de cemiū statutū ad appellatōez interponendā vide no. m cle. ij. de ap. in glo. iij.

¶ Apostoli dantur vt iudex ad quem instruatur de ap. vt sup li. vj.

Apostata. Quid dicatur z q̄t modis ñ. de temp. oz. ex pte in glo. no. in. c. j. et. c. fi. de apostatat/ de r̄gu. cōsulti ī glo. l. di. c. fi. ī glo. ad de quo d dicam. j.

¶ Qui apostatāt de christiana fid ad iudaicam bona fisco applicantur vt no. in. l. apostataz. C. de apostaticis.

¶ Apostasia ptinet ad infidelitatem vid. s. Tho. secunda secunde q. xij. ar. j.

¶ Apostata pdit dominiū super seruos vt ī prealle. q. xij. ar. ij.

¶ Apostata non admittit ad officium ecclesiasticū. l. di. c. fi.

¶ Item punitur vt laycus vt ī. c. j. de apostat. et pt in ppetuuz in carceribz detineri. l. deo nobis. C. de epi. et cle.

¶ An ea que apostata querit querat monasterio vide Bal. in. l. deo nobis in fi. C. de epi. et cleri. no. l. di. c. vlt.

¶ An apostata pt esse testis vel accātoz no. in. c. j. de apostat. iij. q. iiij. beatus vbi videtur tex. q̄ non.

¶ Magis deliquit fidelis apostata q̄z infidelis in pfidia remanēdo de diuō. quāto.

¶ Qua pena puniatur apostata vide nota. in. c. fi. de regula. hodie est, puisū p extrauā. bñdicti que incipit pastoz bonus.

¶ An monachus deferens hītum monachalem coopto hītu seculari vel clericali sit apostata Jo. an. disputat in reglā certuz li. vj. in merau. et ibi cōcludit q̄ sic de quo vide glo. ī cle. quoniam de vi. et ho. cleri. in glo. extrinseca/ Add q̄ talis ē excoicat9 ipo facto q̄ videat hītum dimisisse Jo. an. in. c. deus qui de vi. et hone. cleri.

¶ An apostata sit ipo iur excoīcatus dic q̄ sic si erat religiosus vt in. c. ij. ne cleri. vel moli. vj. Jn aliis vo non religiosis dic vt ibi per glo. xxij. di. si q̄s ex clericis et ibi Archi. de apostat. c. iij. in glo. et ī. c. ij. de tempo. oz. li. vj. ad de de vi. et hone. cle. si quis.

¶ Apostata ē infamis de regula. consulti et ibi no. docto. vj. q. j. infames iij. q. iij. si q̄s.

¶ Vnde dicat apostata dic q̄ rtro /a suo. stans de apostat. quidā xxvj. q. vij. ñ obseruetur iij. q. iij. beatus de pen. di. di. ij. c. pēnata glo. in. c. magne de voto glo. in. l. fi. C. de sūtri. et fide catholica.

¶ An religiosus dimittens hītum semp sit apostata dic q̄ nō misi temerarie dimittat necle. vel mo. c. ij. li. vj.

¶ Quando transit ad minoz ē oz dimē etiā nō petita licentia nō dicit apostata Jmo. in. c. ī. tellexímus de eta. et quali. de tempo. oz. ex pte in glo. j. Jo. an. de reglā. Joannes d hoc p Archi. l. di. c. fi.

¶ Apostaticus non apostolicus dr q̄cūq̄z viciose est intromizatus in sedē aplicaz sine cō coz di electōe lxxix. di. si q̄s pecuia xxiij. di. ī nomine domini.

¶ Apostata apostatantez accāre pt n. q. vij. ç. in hoc.

¶ Apostatantibz a religione aliqua nō sunt reddenda bona que illi religioni in mgressu dederunt xvij. q. iij. q̄cūq̄z vult exheredato.

¶ Apostatantes a religione sunt capiēdi et reducendi xiij. q. ij. abbates p hūilitate.

¶ Monialis apostata que a fornicatione recedere noluit debet m monasterio recludi xxvij. q. j. puenit ad nos.

¶ An apostata pt esse in iudicio vide qd dixi. s. ad de quod no. Spe. ti. de appel. v. item q̄ est apostata.

¶ Apostata quādo debet cogi ad reassumptionē hītus et incarcerari xxvij. q. j. si custos.

¶ Apostataz pūitionem impediētes excoīcantur vt in p̄alle. c. si custos.

¶ Apostata in fidem non pdit sacramentuz baptismi sed illud hz ad sue dānationis águmentum xxxij. q. vij. vsq̄ adeo.

¶ Triplex est apostata a fid d qua habet ij. q. vij. non potest inobedientie. iij. q. iij. a/liem de ma. et obedi. si quis irregularitatis d

qua xlviij. di. q3tūlibz xvj. q. j. legi.

¶ An interius fidelis qui tamen exterius fac aliqua signa infidelitatis puta reuerentiam idolorum dicat apostotare a fide vide xxxij. q. iiij. sicut sancius.

¶ Si monachus niger portans hitum sepatum superiorem a capucio dicat apostota vide Pau. in cle. nec agro ¶. rursus de sta. regu.

¶ An apostota pt heres istitui vid Spe. ti. de instru edi ¶. j. v. xij.

¶ Apostota dicit qui se ad secularia negocia conuertit de vi. et ho. cle. c. ex lris.

¶ An apostota possit p moueri dixi aliquid sup vid de eta. et quali. mtellexim9 sup glo. vlt. vbi no. qp non.

¶ Cuz existente in apostasia si recipit sacrū ordinem et si fiat religiosus non dispesat ni si solus papa de apo. c. vlt. de tempo. or. c. j. in glo. li. vj.

Apotheca. Quid veniat in legato apothece vid Bā. in l. nā qp liquide ff. de penu. ledic melius vt no. Bā. et Bal. in l. cū pr. ¶. mē se. ff. de le. ij. q. muricez contradicūt vide doflo. in l. certo gñi. ff. de ser. ru. pr.

¶ Appellatōe apothece nō ophendit edificium sed merces ibi otente vide in l. qui tabnā. ff. d emptio. et vend. vbi Bā.

Approbo. Approbās octū videt illum approbare cū oibz suis qlitatibz. l. gayus in fi. ff. de manu. marie si sciuit vel fuit ignorantia affecta z simul late culpe q nō pdest in. l. si otra. C. de mcef. nup. bene fāc ad materiā. l. si duo. ff. de acqui. here.

¶ Eadez pīas requirit in approbando q̄ est faciendo no. doc. ī. c. cuz dilecti de ep. z vēdi.

¶ Quod semel pbatū non possuz improbāc. ff. de adul. l. si vxor. ¶. fi. C. de fur. l. j. ff. so. mat. l. cū mulier adde. ff. de edi. edic. l. qp si nolit. ¶ in factū in reglā qp semel li. vj. glo. et Arch. iiij. di. in istis viij. q. ij. dilectissimi.

¶ Approbat aliquid eoipo qp non improbat no. ff. q satisda. xg. l. qui ab arbitro in glo. ij. in fi. de ac. emp. l. ticius no. Jo. d pun. antiqua. ff. ad maced. l. si filiusfa.

¶ Approbari dz ab oīb qd oēs tangit vid C. de aut. tuto. l. fi. ff. de adop. l. adoptō in aut. de here. et fal. ¶. si vo coll. j. lxvj. di. c. j. vbi de materia liij di. c. j. viij. q. j. licet.

¶ An er approbatione aliquorum videant reli qua approbata vide Bart. in l. legata mutilit et. l. cum res. ff. de le. j.

¶ Contrahendo cum aliquo vt tali quis videtur eum approbare p tali. ff. de moffi. testa. l. cu n ponas. ¶. pe.

¶ Approbator seu affirmator non tenet nisi dolo approbaucrit. l. elegāter. ¶. fi. cū. l. se. ff. de dolo et ē speciale ī casu. l. cū oīdimus in fi. ff. de fidei cō. tu. vt etiā sine dolo teneat vt ibi.

¶ Quis pt approbāe actū nullū si ei9 fauōe est nullus. l. inter castelianū et qd ibi n. Bal. ff. de arbi. vide. ff. de actio. l. iulianus. ¶. si qs colludente.

¶ Qui sponte approbat renūciatōez factaz p vim pt petere dāna ex violentia lata secus in eo qui sponte renūciauit otra otractum factum p metum soluēdo quod pmisit secundū Jnno. in. c. sup hoc. de renū. in glo. ij.

¶ An illud quod approbo pro me teneor etiā approbare contra me no. xxxvij. di. siquidem veri et ibi sūt concor. de vi. et ho. cleri. ex lris vide Jo. an. in. c. vt inquisitj de here. li. vj.

¶ An approbatus ad aliqd officiū possit in illo officio reprobari vide Hosti. de elec. venerabilem no. de ose. di. j. celebritatem.

¶ Approbare non videt quis instrumentuz p solutionem quā fāc eius rigore z solutuz tamen repeti potest vide Bal. in l. cum te in fi. C. qp me. causa.

¶ An ille qui non contradicit videat approbare vide Bal. in l. ne arbitris. C. de arbi. Barin. l. quo eī. ff. rem ra. hab.

Apulia. Tota apulia est de patrimonio beati petri vt no. xix. q. iij. monasteriis vide plene in censuali ecclesie romane.

Apud. Quid significat hec dictio vid tex in l. penes et in l. is apud quē. ff. de ver. sign. vbi videt qp significat detentionem.

¶ Quādoqz apud i. otra. ff. de peti. here. l. etiam si putauit ¶. non solum.

¶ Item apud i. corā. ff. ad munici. l. de iure i prin. adde de hac dictione. ff. de offi. pfec. vigi. l. fi. et in l. si apud. ff. de mino. z in l. penes te. ff. de v. sig. vbi dria inter penes et apud vide. ff. de rei vend. l. acta et. l. denuo eo. ti.

Aptitudo. An sit inspicienda aptitudo an actus no. ff. de rei ven. l. vendicatio.

¶ Suffiat aliquid esse aptitudie licet non sit semp actu. ff. de aqua quoti. et esti. l. j. ¶. j.

Aqua, aqueductus. Que dicatur aqua quotidiana et que estiua no. ff. de aqua quoti. et esti. l. j. ¶. duo in glo. dicendum.

¶ Quis potest aqueductum d puteo concedere. not. ff. de aqua quoti. et esti. l. j. ¶. periñ tur in glo. alij Bart. in l. quo minus. ff. de flumi.

¶ Aqueductus dz hre locū xv. pedū ñ Bar. in l. j. C. de aqueduc. li. xj.

¶ Si pluribz cōceditur ius hauriendi aquaz dz illud ius diuidi inter eos motu iudicis Bā in l. si qs. C. de aquedu. li. xj.

¶ Ad quid valet aspersio aque benedicte ñ. de consecra. di. iij. nec quicquam vide plene in rationali diui. offi. in quarta pte circa pn.

misse adde quod no. glo. ī ꝓhēio vj. li. no. l. di. in capite.

¶ Aqua quādoqz pomit ꝓ penitentia vid vj. di. c. testamentum.

¶ Aqua tangit carnes sed cor abluit et mundat. j. q. j. detrahe.

¶ Aqua viua ē charitas quam q̄ bibz non siti et in eternū de pe. di. ij. charitas.

¶ Pisces nō possunt viuere sine aqua xvj. q. i. placuit coī.

¶ Aqua cum vino mixta debet in calice offerri de cele. miss. cum marthe de conse. di. ij. i sacramentoz. et. c. non oportet et. c. in sacramento / addō quod dicaz. ꝝ. sub dictione missa z sb dictione christus.

¶ Aqua de petra data p moysen cū pcussit v ga petrā significabat sanguinē q̄ fluxit d cor pore christi de ose. di. ij. inquit apl'us.

¶ Ex aqua visibili z spiritu muisibili renascitur homo de cōse. di. iij. p aquam.

¶ Qualiter agē debeo otra illū q̄ nō pmittit me aquam ducere p fūdū p quem habeo ius ducendi Spe. ti. de cau. pos. et ꝓprieta. ¶. iij. ver. quid si non pmittitur.

¶ De aqua baptis mi anteqz infūdatur chrisma licet vnicuiqz accipe ad aspergendū de o sec. di. iij. in sabbato.

¶ Aque purgatio vulgariter oiō interdicit ꝙ. q. v. oibz et. c. consuluisti / adde quod dicā ꝝ. sub dictione purgatio.

¶ Aquarij dicti sūt quidā heretici qz aquaz solam sine vino offerebant in sacramento altaris de qua heresi no. in. c. cū marthe de cele. miss. xxiij. vlt. ¶. aquarij.

¶ An vsus aque ducēde de puteo possit p̄scribi no. in. l. vsū aque et. l. diligenter. C. de aque ductu. li. xj.

¶ Que sit aqua viua et que mortua vide Bā. in. l. si alius. ¶. notauimus. ff. qp vi aut clam.

¶ An aqua benedicta sit sacramentuz dic qp non. secūdū Tho. in iij. di. ij. sed est quid sacramentale hoc est dispositō quedam ad sacramentum non em̄ ordīatur directe ad remedium p̄stādū sed magis ad remouēdum ꝓhibz vnde vz otra demonū neqtias vt venialia purget et otra om̄e id qd impedire pt effectū sacramentoz. secundū theologos.

¶ Quid si aqua benedicta misceat aque nō benedicte vel econtra dic secūdū Tho. in iij. di. ij. qp tota est benedicta bōa glo. de osec. ec. vel alta. qp in dubiis.

¶ In iudicio aque pluuie arcende quid debeat ꝓbare actor et quid reꝰ no. ff. de aqua plu. ar. l. iij. ¶. idem labeo in glo. j.

¶ Qualiter in tali iudicio formet libellus et sententia no. Bar. i. l. z q̄si tercius. ¶. fi. ff. de aq̄ pluui. ar.

¶ De aqua concessa per bonoī. fratribz mi noribz vide no. in. l. aquā. C. de ser. et aqua.

¶ Aqua est sup firmamentum. s. Tho. ī. iij. q̄bz. q. iij.

¶ Aque congregate sūt secūda die vide in p̄ alle. pte. q. lxviij. ar. j.

¶ An aues z pisces ꝓducte sūt ex aquis vid in dicta pte. q. lxj.

¶ Judiciū aque bulientis nō ē licitū secūdū Tho. secūda secūde. q. xcv. ar. viij.

Aquarius. Aquarius q̄d sit dic qp ē custos aquarum vt. C. de aqueduc. l. decernimꝰ li. xj. vbi etiam vide qp aquemola est molendinum aque.

Aquile. Vbi fuerit corpus ibi congregabuntur et aquile Matthei xxiiij. c xxiiij. q. j. q̄ maz vetus no. in cle. j. de sū. tri. vbi vid dcō.

Aquilia. An actio legis aquilie bēat locum ꝓ libero homine occiso. ff. ad. l. acql. l. q̄ actione. ¶. si quis in colluctatione in glo.

¶ Cui detur actio. l. acqlie no. in. l. item mela. ¶. legis ff. ad. l. acquil. in glo. dño.

¶ An actio legis acquilie sit famosa no. in. l. si seruus seruū. ¶. si cū maritus in glo. sup. v. acql. ff. ad. l. acql. et. l. q̄ occidit in glo.

¶ Que specialia hz lex acqlia no. ī. l. ī lege acquilia in glo. sup. v. dēam vincere circa fi. ff. ad. l. acql.

¶ An hec actio sit penalis no. ff. ad. l. acquili. l. item mella. ¶. si plures in glo. magna ad. l. acquil. ff. quod me. causa. l. si cum exceptione. ¶. fi. in glo. Insti. ad. l. acquili. ¶. his autem verbis in glo. estimet.

¶ Vbi datur lex acquilia an agi possit criminaliter no. ff. de priua. delic. l. fi. ī glo. fi. et ibi Bar. in. q. peūl.

¶ Directa vtilis et subsidiaria actō legis acquilie quādo habeat locum no. Insti. ad. l. acquil. ¶. peūl. C. ad. l. aq̄. l. pe. et quod no. Cy. in. l. fina. eo. ti.

¶ An detur ad factū no. C. ad. l. acquil. l. ij. in glo. fi. et ibi Cy.

¶ In quo differt ab actione iniuriaruz ñ. ff. de iniur. l. pretor edixit. ¶. qd ergo in glo. saratur et ibi Bar.

Aquiliana. De aquiliana stipulatione et quid importet habetur in Spe. ti. de obli. et solut. ¶. j. v. conīter et. v. se. et in. l. aqlia na et. l. cum aquiliana. ff. de transac.

Arare. Aratrum. Non licet arare simul in boue et asino de elec. cū causam xvj. q. vij. in noua actione.

¶ Nemo mittens manum ad aratrum z respiciens retro est aptus regno dei de voto. c. magne deuotionis.

¶ Ciuitas dicit arari quando destruit. j. q.

j · iudices in glo ·

¶ Arare et colere quid sit no · ī · l · j · C · d tesau · libro x ·

¶ Quid sit aratrum vide · ff · de aqua plu · ar · l · j · ¶ de eo opere ·

Arbor. Cuius sit arbor nata inter duos fū dos ōmunes vide ter · in · l · pe · ff · p socio ·

¶ Qualiter arbor que est sepata a terra cēsentur due arbores licet non sit nisi vnus sti pes casus est in · l · si gemina ff · arbo · fur · cē · qui secundum Ang · nō est alibi ·

¶ Si arbor incisa casu aliquem occiderit pre ter voluntatem incidentis non est imputan⁹ dum · l · di · bi · q et in · c · dñō fac · l · si putator · ff ad · l · aquiliam ·

¶ Non licet in calendis Januarij · domos ār cūdare arboribus vide xxvj · q · vij · non licet ·

¶ Arbores nascentes etiā in p̄diis priuatis iurta aquas publicas sūt excidende no · Bar · ī · l · j · C · de aqueduc · li · xj ·

¶ An possus ꝓpria autoritate arbores supra domū existentes excidere Bar · in · l · j · ff · de ar bo · cē ·

¶ An ēphiteota feudatarius seu vasall⁹ pos sunt ex fūdo quem tenēt incidere arborē fru⁹ ctuosas no · Bar · in · l · diuōrtio · ¶ fundi · ff · sol · ma · idem in · l · in fraudē · ¶ oductor · ff · de iure fisci Spe · in ti · de loca · ¶ j · v · fi ·

¶ Quid veniat appellatiōe arboris dic vt ha bēt ff · arbo · fur · cē · l · j · et · l · iij · ff · d arbo · cē · l · j · ¶ arboris vbi vide an veniunt vites ·

¶ Arbor vento deiecta lignū nō ē sed tamen lig̃ appellatione otinet ff · de le · iij · l · lig̃ ·

¶ Arbores sunt illius cuius est fūd⁹ seu lo cus vbi nata est · ff · arbo · fur · cē · l · si pōes ¶ fi ·

¶ Arbor mala que fructus nō fac debēs absci di et in ignem mitti Matthei vij ·

¶ Arbor osanguinitatis et affinitatis ē autē ticata vt no · de ser · non ordi · osuluit in glo · et ibi concor ·

¶ Arbor non est que radices non fac · ff · ārbo · fur · cē · l · iij ·

¶ Si arbor pendēs vel radices agit in meo so lo quibus remediis agā no · C · de interdic · l · j · in glo · et ibi Cy ·

¶ Si arbor sit destructa et p populares refe cta an sit eadē ñ · ff · de dā · īfec · l · dāni · ¶ his q edes ī glo · nō augeri · ff · de ac · et obli · l · obliga tōnū fere ¶ plerūq in glo · in tradendo ·

¶ Cuius sūt arbores si radices sūt ab vno la tere vicine no · ff · arbo · fur · cē · l · si plures · ¶ fi ·

¶ An de arboribus dēat coloūs hēre ptē Spe · ti · de loca · ¶ j · v · fi · et ibi · Jo · an ·

¶ Cuius sit arbor existēs in meo et mittens radices in solo vicini ter · ꝛ glo · in · l · si plures · ¶ fi · ff · arbo · fur · cē · et · l · adeo · ¶ fi · ff · d acqui · re · dominio ·

¶ De arbore euulsa d meo ꝛ posita ī tuo id m · l · paulus ¶ arbor · ff · de acq̄ · re · do ·

¶ Arbore legata solū ī quo nata est videtur legatum glo · in · l · si fūdū sub dictione · ¶ q fūdū · ff · de le · j ·

¶ An loco arboꝝ demortuaꝝ vel vi ventorum euulsarum alie subrogande sūt vide in · l · ag̃ · et · l · arbores · ff · de vsufruc · no · ī · l · diuortio · ¶ si fūdum · ff · sol · mat ·

¶ Cuius sunt arbores que nascuntur in ripa fluminis vide in · l · ergo · ¶ celsus · ff · de acquire · dominio ·

¶ An appellatōe arborum otinet arbor con iuncta terre vide Guil · ff · ad · l · rodi · d iact · l · q leuāde alias in · l · amisse vbi melius ·

Arbiter. arbitrator. arbitrium

¶ Quando papa omittit arbitrio iudicant⁹ an pt̄ imponere maiorem penam q̄ sit illa q̄ in statutis vel maioribus casibus est a iure im⁹ posita dic ꝙ nō glo · ē sin · in · c · inquisitōis in ver · alioquin de accā · idem si pena non sit ī iu re expressa sed ex consuetudine in statutis ob seruata nam censet ordinaria p glo · val d ñ · in · l · quid ergo · ¶ pena grauior · ff · de his qui no · infa ·

¶ An de arbitrariis statutis in iure teneam⁹ reddere rōnem dic ꝙ nō · ff · d legi · l · nō omīū no · glo · in cle · volentes in · ver · quadragesi mum de hereticis ·

¶ Qualr̄ intelligant illa verba facias ad ar bitriū tuū vel ꝓut tibi videbit Bā · in · l · j · et ī · l · quidaꝝ · ff · de le · ij · et ī · l · fideicōmissa · ¶ si sic · ff · de le · iij · et in · l · si filiusfa · ff · de donati · et in · l · j · ff · de testa · milit · vide no · p glo · in · c · ij · de corpo · vicia · do · Anto · de bu · in · c · j · d constitu · vbi moder · et il · i · etiā vide quid importent illa v̄ba facias secūdū volūtatē tuā adde no · in · c · abbate de v̄ · sigm · p Bar · in extraua · ad rep⁹ mendū in · v̄ · vī no · in glo · in cle · sepe de v̄ · sigm · in v̄ · arbitrium ·

¶ Multa relinquant arbitrio boni viri ñ · Jn⁹ no · de offi · de le · prudētiā Jo · an · in · c · cuz di lecti de elec · Jnno · in · c · finē de dol · et contu · adde no · p Jo · an · in · c · cū oporteat de accu · ꝛ in · c · fi · de dona · idē in · c · oblate de appel · Bal · ī · l · j · C · si aduer · vend ·

¶ Quid importent illa v̄ba ad arbitriū boni viri no · Bā · in · l · si qs arbitratu · ff · de ver · obl · et · l · lucius · ff · de fideius · faciūt que idem no · in · l · j · ff · de le · ij · Bal · in · l · in vendentis et · l · fi · C · de contrahen · emp · adde q d idem dīc ī · l · vxo rem · ¶ agriplaca · ff · de le · ij ·

¶ Arbitrio suo quisq̄ damnatur vel salua⁹ tur · c · j · de iudeis ·

¶ Possidens bona ecclesie debet ea tractare arbitrio boni viri xij · q · ij · sepe fit

¶ Arbitrio ꝓprio nullus pt̄ vroꝛē dimit⁹ te⁹ re xxxiij · q · ij · an q d ·

¶ Si per statutum vel alias datur pīati vel

capitaneo liberum arbitriū ſup aliqua re q̄d
important illa ꝟba no. Bar. in l. ſiquando. C.
de moſſi. teſta.

¶ Quid ſi alicui concedit arbitriuz genera⸗
le Bar. in l. j. C. de preben. ſalario li. x. Ad⸗
de quod no. idem in l. filiuſſa. ff. de dona. z in
l. in uenditõe. ff. de bo. aut. iud. poſ. Item ad
de quod idẽ no. in l. j. et i. l. dotale. ff. de teſta.
mẽ. et l. iij. ¶ j. ff. de ꝟ. obli.

¶ Quid importet cũ res aliena omittit alie
no arbitrio ab hoĩe vel a lege Bar. ĩ. l. j. ff. d̃ ſo⸗

¶ An de omiſſis arbitrio iudicis ⸗lutõibꝰ
pt̃ pati reductõ ad arbitriū bonꝰ viri no. glo.
in cle. dudũ. ¶ ſtatuimus de ſepul. vbi arbitri
um epi reddit̃ ad arbitriū bonꝰ viri. i. iu⸗
dicis ita dicit ibi glo. in ver. exigit.

¶ An arbiter habeat coertionẽ in reum. ff. de
arbi. l. non ex oĩbꝰ. ff. de iudi. l. ij. no. glo. in. c.
ex lr̃is de offi. de leg.

¶ An maiorẽ pt̃atem hñt arbitri voluntarij
q̃z neceſſarij vel econtra no. glo. in. c. irrefra⸗
gabili. ¶ ceterum de offi. or. in ꝟbo delegat⁹
que dicit q̄ non.

¶ Quot modis accipit hoc nomen arbitriuz
no. in l. arbitro z in l. ſi ab arbitro. ff. qui ſatiſ
da. cog. Bar. ĩ repetitõe. l. ſi ſocietatem. ¶ ar⸗
bitrorum. ff. p̄ ſocio.

¶ Add̃ q̄ arbiter ẽ iudex opromiſſarius ſic ac
cipitur in toto titulo de arbi.

¶ Quid de hoc noĩe arbitriū vide Jo. an. ĩ. c.
ab arbitris de offi. dele. in vj.

¶ Arbiter dicit q̃nq̄z diſpenſator ſiue mode
rator. C. man. l. ĩ re mandata.

¶ Item arbiter. i. amicabilis compoſitor. l. ſi
ſocietatem. ¶ arbitrorum. ff. p̄ ſocio.

¶ Itẽ arbiter. i. delegatus. C. de iud. l. aptiſ

¶ Item arbiter. i. iudex ordinarius ⸗ſimi.
C. de poſtula. l. quiſquis.

¶ Quis dicit arbitrator habẽtur Inſti. de con⸗
trahen. emp. ¶ p̄cium in l. fi. C. eo. et in p̄al⸗
le. ¶ arbitrorum et in. c. q̃ntauallis de iureiurã.
vbi do. Anto. et moder.

¶ An a ſẽtentia arbitri pt̃ appellari ij. q. vj. a
iudicibꝰ no. in. c. ab arbitris d̃ offi. dele. li. vj.
fac. l. non diſtinguemus. ¶ cũ q̄dã. ff. de arbi.
Albe. in l. j. C. de arbi.

¶ Que ſit ratõ q̄ a ſñia arbitri non poſſit ap
pellari no. Bar. in d. ¶ arbitrorum.

¶ An arbiter poſſit cogi ꝓferre ſententiã ñ.
in l. iij. ¶ taz etſi. ff. de arbi. Spe. ti. de arbi. ¶ ſe
quitur. v. ſed nũq̄d arbitrator et ibi Jo. an.

¶ An arbiter poſſit ꝓnũciare pte abſente ñ.
Cy. et Bal. in l. fi. C. de contrahen. emp. Bã.
in d. l. ſi q̃s arbitratu de v. ob. et i d. ¶ arbitro
ruz ter. ĩ. l. diẽ. ¶ ſi quis litigatoz. ff. de arbi.
Jmo. et doc. in. c. p̄ tuas de arbi.

¶ An arbiter poteſt recuſari vt ſuſpectus ñ
in l. non diſtinguemus. ¶ cũ q̄dam. ff. de ãbi.
de arbitratore ñ. in l. ſi d̃ meis. ¶ recepiſſe. ff.
de arbi. et i p̄alle. ¶ ãbitroz. adde q̄d ñ. Cy. in
l. ep̄ale. C. de epi. audi. et quod pulchre di
xit Hoſtien. quem referunt et ſequũt doct.
in. c. ij. de arbitris.

¶ An valet ſententia arbitri ex legitima cã
recuſati no. Jo. an. in. c. ij. de arbi.

¶ An mulier pt̃ eſſe arbiter vel arbitrix no. ĩ
l. cum lege. ff. de arbi. et in l. fi. C. de arbi. vbi
glo. et Bal. xxx. q. iij. mulierem d̃ arbi. c. di⸗
lecti xij. q. ij. cũ deuotiſſima Spe. ti. d̃ arbi.
¶ ij. v. ꝓbẽtur ergo doc. i d. ¶ arbitroz. et d.
c. quintauallis.

¶ An mutus ſurdus pupillus furioſus poſ⸗
ſunt eſſe arbitri habetur in l. ſed etſi in ſeruũ
¶ j. et l. diem ꝓ ferre ¶ coraz iij. q. vij. ¶ tria
ſunt.

¶ An minor. xx. annis pt̃ eſſe arbiter no. in
prealle. ¶ arbitroz. Spe. ti. de arbi. ¶ pt̃. v.
item minor Baly. in l. ſiqui ex oſẽſu. C. de e⸗
pi. audi. Jmo. et Hoſti. in. c. cũ vigeſimuz de
offi. dele. adde ĩ l. cũ lege. ff. de arbit. et l. q̃dã
conſulebat de re iud.

¶ An infans pt̃ eſſe arbiter vid̃ glo. d̃ arbi.
contingit no. in d. c. cum vigeſimũ in glo. ij. ĩ
regula infamibꝰ li. vj.

¶ An excoĩcatus poteſt ẽe arbiter not. de re
iudi. ad ꝓbandũ de exce. pia. li. vj. xj. q. iij.
cum excoĩcato de ſent. ex. decernimus lib. vj.
Spe. ti. de arbi. ¶ differt. v. itez ſecũdũ eum
glo. in l. pedius. ff. de arbi et ibi Bar. dixi ple
ne in repeti. mea in. c. intellexímus de iudi.

¶ An excoĩcatus poteſt eſſe arbitrator Bã.
in l. ex facto. ¶ ſi quis arogatus. ff. ad tre. fa⸗
cit. l. cũ pr̃. ¶ hereditatem. ff. de le. ij. Jo. an.
plene in regula dolo de reg. iur. li. vj. et in d.
¶ arbitroz. Jo. an. in. c. ad ꝓbandũ de re iu.
Bar. in l. ſi quis arbitratu. ff. de ver. obli. do.
Anto. in d. c. quintauallis.

¶ An bannitus poteſt eſſe arbiter no. ĩ p̄al.
¶ arbitrorum.

¶ An abbas poteſt ẽe arbiter no. Cy. ĩ. l. ſiq̄
ex oſẽſu. C. de epi. audi. Spe. ti. de arbi. ¶ ij
ver. ſed nũq̄d abbas et. v. ſed quero diligen
ter et ibi p̄ Jo. an. de ſta. regul. cũ ad monaſ
teriũ glo. xvj. q. j. de pñtium.

¶ An arbiter poſſet procedere die feriata ñ.
in l. ſi feriatis. ff. de arbi. Bal. ĩ. l. fi. C. de fer.
Bart. in prealle. ¶ arbitroruz Specu. ti. de ar
bi. ¶ ſequitur. ver. in forma et. ¶ fi. v. ſed nũ⸗
q̄d amicabilis et concludit q̄ non quando
dies ẽ feriata in honorez dei ſecus in arbitra
tore vt. l. ſi de meis. ¶ arbiter ex ꝓmiſſo. ff. de
arbi. et. c. j. de feri. do. Anto. de bu. in d. c. q̃n
tauallis de iureiuran. adde quod no. glo. in
cle. ſepe in. v. valeat de ver. ſignĩ. que dic q̄
ſi ptes renunciant feriis intproductis ad vtili
tatem hominum arbitrator non appellit illo

tempore procedere.

¶ Si quis petat reductionē ad arbitriū bo
mi viri et succūbat licet minuste an possit con
uemiri ad penam vide Bart. in l. qui rome. ¶ s
duo fratres. ff. de verb. obli.

¶ An tertius electus ab arbitris discordan
tibꝫ pt̄ sñiare sicut arbiter vel non vide Bar.
in l. si ad dominum. ff. de furt.

¶ Si eadem die q̄ factū ē ꝓmissum arbi
tri ferant sñiam non valet sñia allegat̄ ad ℔
.c. tū ex lr̄is de resti. in integ. vide omīo quod
no. Bal. in l. preses. C. de sen. et inter.

¶ Si arbiter ꝺēnet ad cētū dando tempꝰ
quo ipe declarabit et morte p̄uētus non de
clarat nihilominus tz laudū et videt̄ ꝺēnas
se pure ad ipa cētū et poterūt peti secūdum
Cy. i. l. pe. C. de isti. et sbsti. sb ꝺdi. fac. qꝺ
refert do. flo. in l. q̄cq̄ꝺ. ff. de pred. mīo.

¶ Si arbiter icipit cāz audire pt̄ cogi ꝓplē
vt in l. post q̄z. ff. de vaca. munerum.

¶ Arbiter hñs pt̄atem a ptibꝫ ꝓnūciandi ꝺ
equitate z veritate pt̄ ꝺēnare ꝺuentū ad sta
tutū nō obstāte exceptōe p̄scriptōis nec ē in
iquū si appellare nō pt̄ de mala fide p̄scribēt/
tex. ē sin. i aut/ . vt eccīa ro. ¶ hēat itaq; col.
ij. et ñ. d. flo. i. l. et gñaliter i fi. ff. de nova.

¶ Si pendente appellatōe ꝓmittit̄ m ar
bitrum pt̄ q̄s penam solvere et appellatiōez
p̄seq̄i cle. q̄z ꝺiu ꝺ appel. secus si ē ꝓmis
sum i arbitratore q̄ i transactōe nō hz locuz
pentētia. C ꝺ transac. l. q̄z uis ꝺba sūt Bal.
in l. eos. ¶ arbiter. ff. de arbi.

¶ Arbiter pt̄ ꝺēnare in expensis z in fructi
bus licet hoc non sit dictū in ꝓmisso Jn/
no. de arbi. ex pte.

¶ pt̄ recedi ab arbitro si sit oīo inexptus q̄
nesciat ordinare causā vide. ff. de arbi. l. item
si vnus. ¶ j. et ibi glo.

¶ Si dictū est in compromisso q̄ arbiter p
nuntiet de iure et ꝺsuetudine an tantū pt̄ p/
nunciare secūdū statuta mūicipalia q̄ sūt ꝺ
ius ꝺmune Jo. an. in addi. Spe. in ti. de ar
bi. ¶ exāpe in addi. q̄ incipit fūdo et per mo
der. in c. q̄ntauallis de iure iu.

¶ An coram arbitro hēat locū cautio ratī si
dubitat̄ de mandato glo. dicit q̄ sic m. l. non
distinguemus. ¶ pe. ff. de arbi. faciūt no. i. l.
j. C. de p̄cur. Spe. ti. de satis. ¶ j. in j. col.

¶ An arbiter pt̄ esse testis de his que coram
eo gesta sūt vi ꝺ Bal. in l. ne in arbitris. ¶ sin
aūt in scriptura. C. de arbi. faciūt no. p Bā.
in l. deferre. ¶ idem decreuerunt. ff. ꝺ iure fis.
adde no. in c. ex lr̄is de tr̄sac. adde. c. non sine
de arbi. de offi. dele. cū in iure m glo. j. Jn/
no. et Jo. an. in c. fi. de testi. li. vj.

¶ An et quādo arbiter pt̄ m totuz vel in pt̄
mutare sñiaz Bar. in l. q̄ꝺ tamen. ff. de arbi.
do. Anto. et moder. in c. quintauallis de iur,
iu. in iij. oppo. Spec. ti. de arbi. ¶ fi. ver. licet
aūt ꝺ. Car. flo. in cle. j. de reiud. m r. q.

¶ An ꝺānatus in arbitrali sētentia incurrat
infamiā no. in l. quid ergo. ¶ ex ꝓmisso
. ff. ꝺ his q̄ ñ. ifa. gl. z doc. i. c. pe. ꝺ resti. i ite.

¶ An sñia arbitri posset dici diffinitiua tex.
ē et ibi no. de arbi. dilecti et c. ex pte fāc. l. j. z
ij. et ibi no. de arbi. adde glo. q̄ dicit q̄ pro
nunciatō arbitri nō est ꝑprie sententia in. c.
pe. de resti. i iteg. Jo. an. i d. c. dilecti.

¶ An arbiter possit stipulari penā ad ꝺmo/
ꝺū vel incōmodū ptiū Spe. ti. de arbi. ¶ fi.
ꝺ. quid si in ꝓmisso vbi Jo. an. glo. in l.
litigatōes. ff. ꝺ arb. gl. z doc. i. c. dilecti e. ti.

¶ Infra quātū tpus possit a sñia arbitri peti
ꝺuctio ad arbitriū bōi viri no. doc. de arbi.
exposita vbi tenent q̄ j. annū de q̄ no. i p̄all.
¶ arbitroꝝ et i d. c. quintauallis.

¶ An arbitro possit dari pignus ꝑ obserua
tione laudi et an tale pignus dādū sit alteri
pte nō obseruāte Cy. i. l. pe. C. de arbi. glo.
in l. litigatores. ¶ q̄ꝺ g°. ff. de arb. glo. z doc.
in c. dilecti de arbi.

¶ An valeat sñia arbitri qui ꝑnūtiat put ti
bi visum fuerit ꝺsuluerit z declarauerit doc. q̄
nō p tex. iuncta glo. i. c. dilecti de arbi. no. in
l. item si vnus. ¶ idē pompo. ff. de arbi. do. An
to. in c. cum olim de arbi. faciūt no. p Spe.
ti. de arbi. ¶ fi. ꝺ. sed q̄ꝺ si dicat̄ et in. c. si pro
debilitate de offi. dele.

¶ An ex sñia arbitri oriat̄ actio ñ. in l. j. C.
de arbi. et l. diē. ¶ stari. ff. eo. doc. in c. ꝑ tuas
ꝺ arbi. Bar. in l. ait ꝓtor. ¶ j. ff. de re. iudi. no.
in l. a diuo pio in p̄n. eo. ti. et i. ¶ arbitroꝝ i
q. vj. p Bar. no. i. l. ne i arbitris. C. de arbi.
vbi gl. et Spe. ti. ꝺ ābi. ¶ fi. ꝺ. ℔ q̄q; nōnꝺū.

¶ An possit fieri emologatō arbitri electi cū
pena no. Cy. et Bā. in l. ait ꝓtor. ff. de re iudi.
plene p doc. i. c. p tuas de arbi.

¶ An in tpe ꝓmissi licet alias ante sēten
tiam pt̄ fieri emologatio sñie arbitri Cy. et
Bar. tenēt q̄ nō in l. pe. C. ꝺ arbi. fāc qꝺ no.
Dy. in l. quidā. ff. de ꝺ. obli. et qꝺ no. in reglā
sciēti li. vj. fāc. l. ꝺuēire. ff. de pac. ꝺcta. doc.
in c. p tuas de arbi.

¶ An ante latam sñiam ꝑ arbitrum pt̄ renūcia
ri reductiom ad arbitriū bom viri no. ꝑ do.
Anto. de iureiuran. in c. quintauallis vbi eti
am p doc. moder.

¶ An si adit̄ iudex cū pena presūatur adiri
tanq̄z arbiter no. glo. in l. j. ff. de iudi.

¶ An arbiter in spūalibꝫ seu beneficialibus
possit inter ptes ꝺponere no. de preben. misi
de rex. ꝓmu. c. fi. vbi bōa doctrina doc. de ar/
bi. c. ij.

¶ An arbiter seu arbitrator pt̄ condemnare
seu absoluere super non petito seu extra com
promissum not. de elect. cum inter et ꝺ pre

ben·misi fac qđ nō·de reli·do. ꝺstitutus in fi·
magne glo·Bá·m.l.cū aqliana·ff de trāsac.
vbi dic qꝫ ábiter nō pot ferre snīaz sup omnio
extraneo a petito secus sup coherena qđ nō
¶An ordmarius pot esse ábiter nō·m.l.epa
le C·de epi·audi·et m.ꝺ Ç ábitroꝝ et m.l.fin
et si in seruū Ç si qs iuder·ff·de ábi·vbi ꝺcludi
tur qꝫ pot volentibꝫ ptibꝫ nō tamē pot eas ad
id ꝺpelliere ad de glo·de ábi·cum tempore et
c.ex pte.ij·q·vi·a iudicibꝫ·
¶Qualiter ꝓbat ábitramentū esse iniquuz
nō·Bar·m.l.si qs ábitratu·ff·de v·ob·
¶An ábiter possit progare ter minū pti ad
aliud faciendū cū certū sit illud iā fieri ñ pos
se nō·Bar.in.l.cū ita stipulatus·ff·de v·ob·
¶An ábitrator possit in totū absoluere vel
ꝺēnare nō·Bar·m.l.qꝫ si ephesi·ff·de eo qđ
cer·loco·
¶An ptaz ábitra ibi expiret per mortem vl
publicationē bonoꝝ vmꝫ ex ꝺpromittētibꝫ
Bar·m ꝺsilio suo qđ icipit Bátoleme de spo
leto vbi tractat qꝫ si ábiter vel ábitrator fuerit
bāmitus ꝓpter delictū vel alias an ꝓnūciare
possit et cāu q ꝓnūciet an coē a q fuit bāmit
tēat eius ábitramentū mādaē executōi de q
bus bētur m.l.si qs ábitratu·ff·de v.ob.
¶An valeat pactū inter ptes de nō petēdo
laudū reduci ad ábitriū boni viri nō·Bar·i.l.
q̄dam cū filiū·ff·de v·ob·et i.l.qꝫ de bonis·Ç
j·ff·ad.l.fal·Bar·in.l.cū āna·C.de ábi·et qđ
si iuratū ē vide Bar.in d.Ç ábitroꝝ do.An·
et alij doc·in d.c.q̄ntauallis Spe·ti.de ábi·
·Ç fi·v·item qđ si ꝺpromissū est·
¶An ábitrator suātur in lite nō.Bar.m.l.i·
·Ç et post operis·ff·de no.op.nū·
¶Si duo ex tribꝫ ábitris laudū tulerunt ter
cio absente qđ iuꝝ bētur m.c.fi.de ábi.li·vj·
ter·et Bar·in.l.item si vnus·Ç ꝓncipaliter·ff·
¶Qui ꝓmissit nō petere re/ /de ábitris
ductōꝫ ad ábitriū boni viri si petierit et suc/
cubuerit an incidat in penā nō.Bar.i.l.q rome
·Ç fi de v.ob.
¶An ábiter pot petere salariū Spe.ti.de sa/
la·Ç·ij·v·fi·adde·l.multū C·de ꝓpo·agen·in
re.li·xij·
¶An aūt possit petere spōtulas dic qꝫ nō C·
de ꝓri·sacro scri·l.in sacris li·xij·et·l.j·C·ꝺ ꝓ
uil·scola·li·xij·
¶Arbitriū nō transit ad heredes ábitramē
tum tamē sic Bar·m.l.si pactū·ff·de ꝓba.
¶An ábitrator vel electoꝛ scdm formā statu
toꝝ an possit appellari videtur qꝫ sic qꝛ scdm
Bar·magis tenēt locum iudicum delegatoꝝ
q̄ꝫ ábitroruz Jta dicit sing·Bar.m.l.fi·C·de
iudic·de quo videtur casus in.c.ab arbitris
de offi·dele·li·vj·
¶An arbiter qui male iudicat facit litem su
am.l.si quis in conscribendo circa fi.de pac·
et ibi glo·et msti·de obli.quę ex q̄i delic.in
glo·Ç fi.v.si arbiter·
¶Si ábiter ex ꝺpromisso hz ptatem inferē
di modicū vel multū dānum ꝺ eius snīaz nō
pot peti reductō ad arbitriū boni viri nō.Jn
no.in.c.huilis de ma.et obe·
¶Arbiter absoluit ab obseruatōe iudicij ꝓ
pter ꝺtumaciā ptis nō ꝺparentis sic iuder de
arb·ex pte et ibi nō.
¶An qꝫ hodie ex forma statutorū ytalie ex
snīa arbitri actō oritur poterit a tali sentētia
appellari Bá·tēt qꝫ sic in.l.j·C·de arb.
¶An de cā restitutōis in integꝝ pot ꝺpromit
ti in arbitratorē nō.Bá·m.l.cū sem9 C·vbi et
¶Arbitriū z trīsactō eq̄pant /apud quem
dicit glo·in.l.sub ptextu.C·de transac·et in
aut.vt diffe·iud·Ç si vo ꝺtigerit Jo.an·de ar
bitris exposita et.c.penul·
¶An arbiter possit ꝺpelli ad sentētiāduz ex
quo suscepit in se ábitriū nō·glo.in.c.pīta
ta de testi·ij.q·vij·infames v·si quis i gl·
in v·iuder glo·in.c.pastoralis·Ç·j·super v·
negligentibꝫ de offi.dele·significantibꝫ et.c.su
spitionis in glo·ij·z·c.pe.i glo.fi.eo.ti·ad
de qꝫ iuder ord mari9 ꝺpellit ábitꝝ ad sentē/
tiandum glo.ij.q·vij Ç tria v·si quis·
¶An snīa arbitri possit retractari ptextu in
strōꝝ nouiter reptoꝝ vide Jnno.de rescript·
c.cum olim·
¶An in instātia petitōis reductōis ad ábi/
trium boni viri pot peti ꝓnūciari de nullitate
laudi si ꝓbetur nullum Arch·tēt qꝫ sic·ij·q·
vj·a iudicibꝫ·
¶An arbiter q̄ semel ꝓnunciat possit iterum
ꝓnunciare nō·Ho osti·de iureiurā·veniens
glo·de re iud·cū te ter·in·d.c.q̄ntauallis et
ibi per do.An·adde qꝫ arbiter pot reuocare
snīam suam interlocutoriā nō diffinitiuam
ff·de arb·l.qualem·
¶An pātes possunt ꝺpelli stare snīe arbitri
nō.Jnno·in.c.cū olim de rescrip·
¶An excōicatus possit petere reductionem
ad arbitriuz boni viri nō·do·An.de exceꝑ·
significauerunt credo me eraī asse in repetio
ne mea.c.intellerim9 de iud·
¶An appellari possit a snīa lata sup reducti
one ad ábitriuz boni viri vide Jo.an·i addi·
Spe.ti·de appe·Ç ij·queritur v·xvj·
¶An si arbitriuz ē inquū seu alias nō valet
pot pars petens reductionē ꝺpelli ad solutiz
onez pene in ꝺpromisso contente glo.tēt qꝫ
nō in.c.ij.de ábi·glo·i.c.significantibꝫ de of·
dele.Jnno·i.c.exposita de arb·
¶Arbitrator nō pot donare alteri ptiū Bal·
x·coll·de lege contradi.c.ij·
¶An filiusfa·pot esse arbiter in cā prīs ter·
in.l.qm·ff·de arbi.glo·in regula bēficium li·
vj·ij·q·vj·Ç tria v·et filius·

¶ An si tercius arbiter supueniat dicatur no uū opromissum Bal. m.l.si dñm.ff.de furt.
¶ An arbiter peccet nō reddēdo arbitriū gl.
¶ Arbitrator potnudo ℞j.q.j. sicut em vbo ābitrari ꝛ sine scriptis scdm Jnno. m.d.c. qntauallis vide oio Bal.ī.l.j.C.de here.act.
¶ Asnia bom viri seu ābitratoris nō appellatur scdm Bar.m.l.j. in fi.ff.de le ij.Bal. otra in.l.j.C.de his q̄ pe.no.m.ij.coll.et m.l.j.C. ne liceat potē.m.l.fi.C.de cōtrahen.emp.nō determiat sed dic̄ se alibi dictuꝝ.
¶ Q.ñ aliqđ omittit ad arbitriū iudicis p̄sumit legitime factū q̄cq̄d ab eo factū est vtutute sui ābitri scdm Bal.ī.l.edita.C.de edē.
¶ Judex aditus sup reductōe ad ābitriū bom viri nō.p̄cedit vt iudex sed vt bonus vir no. Jo.an.in addi.Spe.ti.de appel.¶ in quibus ver.xvj.
¶ Si fiat opromissum vt ābiter determinet vsq; ad certaz sūmā ḥ addito q̄ vltra etiā si ei fuerit iussū nō potin miori q̄ztitate q̄z fuerit illa exp̄ssa ꝓnūciare vide gl. in.c.ij.ō ab.
¶ An valeat arbitriū latū inter mtrīsecū ciuitatis et extrinsecū nō.Bal.x.coll.de pa. o stan.m vo.sue.
¶ An factū ab arbitro otra formā mandati valeat tex.q̄ nō de appel.cōstitutus de ofir.vti.vel muti.era iata de ele.c.cū dilecti.
¶ Arbiter debet sniam in scriptis ꝓferre Archi.ij.q.vij.statutū Hosti.de arb. cum tpe glo.in.l.pe.¶ sācimus sup vo.scripserint C.de arbitris.
¶ Arbitriū iniquū non potpeti reduci misi.ȝ. decem dies fuerit otradictum nō.m autē.de cermimus.C.de arb.
¶ An ex pte opromittentium a snia arbitri possit appellari vide Spe.in ti.de appell.¶ in quibo vo.xvj.Jo.an.de arbi.cum dilectus super glo.secunda.
¶ An in cā ꝓpria q̄s possit ēe arbitrator glo. xxj.di.nūc aūt tex.in d.c.q̄ntauallis et ibi n. vide in.l.vnica C.ne q̄s in sua cā in glo.fi.
¶ Arbiter datus ad cognoscenduz an possit decidere nō.Bal.x.col.de pac.ostan.super vo. ad cognitionem.
¶ Si in cōpromisso nō fuit assignatus termiꝰ arbitris ȝ.quē dēant cāz terminare an duret eoꝝ p̄tas donec ꝓnūciēt tex.a otrario sēsu de offi.deleg.significantibo et ibi glo.Jo. an.in addi.Spec.ti.de arbi.¶ differt vo.item vt ꝛ allegat cle.q̄zdiu cū glo.de appell.vide glo.i.l j.ꝛ ī.l.cū ātea ¶ sācimꝰ C.de arbi.
¶ Judex nō ꝓterea fac̄ litem suā licet arbitri abeo delegati male ꝓnūciēt vide Bal.x.col. de pac.ostan.in vo.credatur.
¶ An arbitri gñales oph̄endāt oēs spēs vide nō.in.l.sub p̄tertu C.de transac.ꝛ i glo.in l.pe ¶ peūl.C.de ābi.doc.in d.¶ arbtrorum
oclusio est q̄ coraz arbitro sic secus coraz arbitratore Spe.ti.de libel.ocep.¶ restat in fi. vbi vide pulchre practicā.
¶ Appellari potā iudice opellenti seruari arbitriū nullū Bal.x.col. q̄ tpe mlesiuestitu. pe.debz in vsu.feu.
¶ An p̄tas data arbitris possit a opromittentibo reuocari nō.glo.de ele.ī causis ꝛ ibi per doctō.
¶ An ꝓcurator litis possit esse arbiter īter ptes nō.Bal.x.col.de le.cō.c.j.
¶ An q̄s possit esse ābiter in cā qua fuit advocatus nō.glo.in.c.postremo de appel.
¶ An stet in iudicando maiori pti ābitroruz vel reqratur snia oim nō.in.l.diē.¶ si plures ff.de arb.doc.in d.c.dilecti eo.ti.vide in.c.j. et in.c.si plures de ābi.li.vj.
¶ Habēs arbitriū minuēdi vel augumētandi q̄ztitatez an hēat p̄tatez in totū absoluēdi videtur q̄ epheſi.ff.de eo quod certo lo.l.si epheſi ¶ j.
¶ Ex modo ꝓcedēdi ꝛ pnūciādi cognoscitur an q̄s ꝓcedit vt ābiter vel vt ābitrator Bá.ff. de iudi.l.j.
¶ Si statutum astat ad opromittēduz de dubito iur dūmō indubitato et hēnte pataz executōz tex.ꝛ glo.ꝛ ibi Bar.in.l.elegāter.¶ j. ff.de odi.in debi.
¶ Coram arbitro p̄stātur cautōs iudiciales que exiguntur etiā in iudicijs glo.in autē. gñaliter C.de epi.ꝛ cle.
¶ Instātia ābitri trāsit ad succōrē sic fcā sup cā ptinēte ad dīgtatē tex.est in.c.p̄sentiū de testi.glo.dic̄ ōrium in cle.fi.de ꝓcura.
¶ An ābiter possit adiri ꝓ mter p̄tatōe laudi tex.de ābi.cū olim Arch.xj.q.iij.¶ ex his ad de qđ nō.Spe.ti.de ābi.¶ sequitur v.ȝ uūqđ
¶ Si ꝓmisi nō petere reductōz ℞obscuꝝ ō laudū sub pena postea petȝ ꝛ succubui an ptes possint petē penā nō.Bá.ī.l.q rōe.¶ duo fres.ff.de v.ob.adde qđ nō.Bar.ī.l.j.ff.rem
¶ Snia arbitroꝝ potreduci ad ℞ra.habe. ābitriū bom viri si otinet imq̄tatē nō obstāte iuramēto p̄stito de nō petēdo gl.ꝛ doc.de arbi.expositaJo.an.ī addi.Spe.ti. de ābi.¶ fi.v.q̄d si opromissū glo.in.c.veniēs de iure iur.ꝛ ī.c.ij.de ābi.ī glo.pe.de ele.cū cāz de pbē.dudū ī glo et vide glo.ij.q.vj.a iudicibo Jo.an.ī regla scīēti li.vj.plēi d.¶ ābitroꝝ ꝛ ī d.c.q̄ntauallis ꝛ aduerte q̄ si laudū reducit ad ābitriū bōi viri sic nō tenēt fideiussores ꝛ pignora data ꝓ obsuātia laudi ita nec pena ff.iudi.sol.l.cū apud sēpromū quod nō.de quo per Bar.in.l.multa.ff.de odi.īdebi.Bal. in.l.fi.C.de otrahen.emp.
¶ Arbitriū concessū iudicibo in penis imponendis nō extenditur ad penā capitalē ꝛ ideo de tali nō poterūt arbitrari misi contra vilem

pſonã d· flo. ĩ·l·ſi obſtetrix im pn· ad·l·aql· vide Bal. m·l·j. C. de his q̃ latro·

¶ Nabēs ábitriũ ſup publica vtilitate coĩter nõ poſt ſtatuere miſi ſup his q̃ ptinẽt ad pu/blicã vtilitatẽ pncipaliter Bá· ĩ·l·quot· ĩ fi·

¶ Quid ꝺphendit ábitriũ /ff· ad mum· ꝺcęſſũ ſup bono et pacifico ſtatu vide Bar· in l· ãbicioſa ff· de decre· ab oꝛ·fa· Bar. m·l·mi/lites C. de teſta· militis·

¶ In his quę ꝺmiſſa ſũt ad arbitriuz dolus excluditur vt·l·in venditiõe ¶ pe·ff· de bonis aut. iudi· poſ·

¶ Nabẽs arbitrium ſup abundãtia poſt determinare ſalaria in q̃rentibꝰ frumẽtum C· de frumẽ. alexã·l·j· in glo· li·xj·

¶ Nbicũq; aliq̃d ꝺmittitur iudicis ábitrio ab illa ſnĩa nõ poterit appellari Jnno· m·c· con queſtus de fez· in glo. fi· v· item cum hoc·

¶ Naudũ ábitratoris datũ nõ ſigillatũ nõ publicatũ nec lectũ an valeat vide Bal·ĩ·l·nec q̃cq̃z· ¶ vbi decretũ ff· de offi· ꝓcõ· ad finem

¶ Nẽs ábitriũ faciẽdi cẽſet hẽ/ /nij· col· re etiã nõ faciẽdi ff· ꝺmo·l·ĩ ꝺmodato· ¶ sic·

¶ An arbitrator possit ꝓnũciare ſup nõ petitis vide de reli. do· ꝺſtitutus de iurĩuzã· q̃nta uallis Bá. ĩ·l·aqliana· ff· de tñſac. facẽ de arbi·

¶ Si ábitratoꝛ diſcõdãt an iuꝺex /dilecti poſt daé terciũ Bal· x· col· ꝺ mueſti· ĩ ma· fac·

¶ An abſolutio arbitri gñaliter fcã extẽꝺa tur vltra petita glo· et Bar. in·l·aqliana· ff· de tranſac· doc· in·c· ꝺſtitutus de reli. do·

¶ Duo ex tribꝰ ábitris nõ poſſũt ferre ſnĩaz tercio abſente vel mortuo miſi aliud hẽaĩ ex forma ꝺpromiſſi Jnno· limitat ĥ ĩ·c· raynald9 de teſta· niſi abſẽs iſtis alijs ꝺxiſſet opĩonẽ ſuã Bar· ĩ·l· duo ex tribꝰ ff· de re iudi·

¶ Si ꝺpromittaĩ in iudicem tanq̃z m amí/cabilem ꝺpoſitoꝛẽ poſt in eodem fcõ ꝓcedere vt iuꝺex et vt ꝺpoſitoꝛ et q̃tenus recedit a iur̃ attribuitur poteſtati arbitrarie q̃tenus vero ſecundum ius attribuitur pſati ordĩarie tex· eſt valde no· m·c· miſi de p̃ben· q̃ tex· etiã alle gatur q ábitrator ꝓ bono pacis poteſt acci pere de iur̃ vmq; et dare alteri etiã ĩ bẽficiali/bus z ex ꝺpromiſſo ſecundum vnũ ĩtellectũ et ideo illũ tex· reputauí mirabilẽ vbi ẽ cer/ta et determinata via iur̃ nõ via fci eſt p ábi/tratorem ſequẽda nõ· Bal·ĩ·l·nẽſemius· ff· de nego· ge· faĉ qõ idẽ nõ· m·l·ſi totus· ff· de ſer uitu. ruſti· predio·

¶ Arbiter q̃ hodie eligitur ex forma ſtatuto/rum poſt ſnĩare alio ábitro nõ citato nõ· Bá· m·l·itẽ ſi vnus· ¶ ſi m duos· ff· de ábi·

¶ Arbiter citãs coábitz vt veniat ad laudum ferendũ nõ hẽt neceſſe eũ citare pemptorie nõ· m cle·j· de here· m glo· nõ ergo·

¶ Arbiter q̃ ex forma ſtatuti tẽtur terminare cãs·ĩ·tres mẽſes ſub certa pena ſi abſoluit ab obſeruatione iudicij nõ dr̃ termiaſſe et ſic m/cidit in penã ita dic̃ Bar. m·l·gñali C· de decu/rio·li·x·

¶ Qñ arbitri ꝓnunciãt vltima die termini pfixi a litigatoꝛibꝰ valet ſnĩa ſine citatione p/tium ſecus ſi tps ꝓnũciandi ſit a iure ſtatu/tum q tunc neceſſaria eſt citatio Bal· in aut· ei q̃ C. de tẽp·app·

¶ Arbitrator dẽt facere citare ptes qñ vult· proferre laudũ tex· eſt not· in·l·q̃s ſit fugiti/uus· ¶ fi· ff· de edi. edic·

¶ In gñali arbitrio dato alicui nõ ꝺuenit cã ꝓhibita puta donatõis vel alia tex· ẽ cũ glo· m·l·j· ¶ j· ff· q ĩuſſu Bal·i·l·fi. C· q cum eo·

¶ Arbitrio iudicis ꝺmittit an conſuetudo ſit iuſta vel miuſta vide ĩ·c·j· de ꝺſu· li·vj·

¶ An habẽs ſimul ptatem arbitri et ábitratoris ſi procedit vna tantũ poſſit altera pronũ/ciare dic vt nõ· Bal· m·l· non eodicillum C. ꝺ teſtament·

¶ Quod dicaĩ ábitriũ iniquum vide Cy· ĩ·l· fi· C· de ꝺtraben· emp· vbi ponit formã libel/li quando petitur reductio ad ábitrium bonꝰ viri ad de Baz· m·l·ſi quis cum alter· ff· de ver· ob· et m ꝺ ¶ arbitroz·

¶ Quid ſi duo tantũ ſũt electi quí in platõ ne ſnie nõ ꝺcordãt an ꝺpellẽt eligere terciũ et ſi id non faciunt an iuꝺex procedet in cauſa no· m·c·ij· de app. li·vj. et m·l· itẽ ſi vnus· ¶ ſi m duos· ff· de arb. vide·c·penul· de arb· ℔ pe· ti· ꝺ arbi· ¶ req̃ritur v· ad hoc quod nõ· Jm· de arbi· mnotuit adde qꝺ nõ· Archi· m·c·lti/ma de app· li· vj·

¶ An m electõe tertij ábitri sit augẽdũ sala/riũ ℔ pe· ti· de aſſeſſo· ¶ ſalariũ v· q̃d de duo bus tenuit q nõ·

¶ An arbiter m pferendo ſnĩam dẽat vti vbo ſingularis nũeri vel pluralis dic q in ſingu/lari dẽt loquí ſecus in iudice q̃ dic̃ nos zc̃· hic̃ ſit vnus in·c· ab vno de re iudi· li· vj·

¶ An clerici poſſunt eligere arbitratores ſiẽ ꝺſeſu epi nõ· glo· de fo· ꝺpe· ſi dilecti·

¶ An minuſte dãnatus p arbitriũ poſſit agẽ õ eum ad refectõz damni nõ· glo· m cle· ſe/pe m v· deſeſiões de v· ſig· ij· q· vj· hoc etiam·

¶ Quid ſi ptes ꝺpromiſerũt de p̃dio vel a/gro an arbiter poterit ſup fructibꝰ ꝓnũciare nõ· m·l·nõ diſtinguem9· ff· de arbi·

¶ Arbitri cogẽdi ſũt per õdinarium decidere ꝺtroverſiã vt·l·iij· in fi· ff· de arbi· z·l·ſi de meis eo· ti· ℔ pe· ti· ꝺ arb· ¶ ſeq̃tur v· ſed nunq̃d

¶ De miſtãtia triẽmij ſõtrahere /arbitrator tps cũ corã ábitris ẽ litigatũ ℔ pe· ti· ꝺ iud· ¶ reſtat v· ꝯ nũq̃d et ¶ fimit in fi· tex· videt in aut· ſi tũ· C· de tẽp· ap·

¶ An ſit dare aliquẽ modũ quo ſnĩa arbitri nõ poſſit reduci ad arbitrium bonꝰ viri nõ· Bar· in·l· pe· ff· de arb· et in ꝺ ¶ ábitroz cano/

mis im·d·c·q̃ntauallis·

¶An p̃tas arbitrã dí transeat ad heredes vel succores nō·Cy.ī.l.fi.C.de ōnen.emp.Bá. in.l.fi stipulatus·ff·de v̄·ob·z in.l.illud·ff·d̄ opti·leg·et ī.l.fi.C.coīa de leg·idē Bar·in.l.si q̃s ábitratu·ff·de v̄·ob·adde q̄d nō·Spe·ti. de mstru·edi·Ş nūc vero v̄·q̄d si testōr dixit·

¶An ábitramēta et lauda dicātur mstrumē ta ofessionata q̄ scd̄m statuta y talie hñt pa⁄taz execution nō.Bá.ī.l.vnū ex familia·ff·de

¶Ordīarius tētur exeq̄ snīam ⁄le·ij· ábitri Spe·ti.de ábi·Ş differt v̄·itez nō exeq̄ tur vide Bar.et Ang.otradicentes municem i l·a diuo pio Ş snīam·ff·de re iud·

¶Oñ.pcedit arbiter ō contumaces et cōtra testes vt veniāt ad testificandū cū eos cogé nō pot Spe·ti·de arbi·Ş itē non pot Jmo·de testi·pntata Host·m sūma de arbi·Ş quali⁄ ver·sin aūt.

¶An ō ptem atataz p arbitriū et nō opeten tem omutetur pena C.m.l.si otra de arbi.

¶Dcūm seu laudū ábitratoris nūquā emo⁄ logatur lapsu·x·diez sicut laudū arbitri no· Jmo·im·c·quintauallis faciunt nō·m.l.cum ātea·Ş sin aūt C·de arbi·

¶An sufficiat solo vbo emologare sentētiaz arbitri Jmo.dic̄ q̄ non sed req̄rit scriptura sine subscriptiōe ita dic̄ m·c·p tuas m v̄·exe⁄ cutiom de arbi.q̄d nō.

¶An vnus ex arbitris possit alteri omittere vices suas Spe.ti·de recusa·Ş effcūs ver·sed nūq̄d arbiter idē Spe·m ti·de iudi·de le·Ş se q̄tur v̄.itez pot cām sibi·

¶Qualiter mtelligātur illa vba quibz datur p̄tas arbitris p̄cedēdi de iure et de facto Bá· m.l.filiusfa·ff·de dona·Bal·ī·l·nec quicq̄z·ff· de offi.p̄con.et lega.

¶Jn arbitramētis dēt arbitrator sūmā equi tatem hr̄e añ oculos·ff·de eo q̄d cer·lo.l.q̄ si·

¶Clericus hēns cāz otra ep̄m cor̄ā ábitris vtriusq̄ ptis dēt audiri·xj·q·j·si clericus.

¶An coraz arbitro sit iurandū de calumnia ter·et glo·m.l.ij.Ş si q̄s C.de iura·calum·

¶Vbi actus relmq̄tur ábitrio iudicātis tā⁄ tū semp req̄ritur declaratio ipsi9 iudicis Bal· x·col·si de feu·fue·otro·c·vasallus·

¶An prior vel abbas regularis vel simplex mōchus aut frater mēdicās possit ēe arbiter vide Spe.ti·de ábi·Ş fi.v̄·quero diligenter et v̄.se·ī.l.si q̄ ex cōsēsu C·de epis·audi·adde nō·m.c·religiosus de testa·li·vj·Ang.m cō silio suo.cclxxiij·q̄d mcpit m p̄ūs.

¶An arbiter vel ábitrator pot accipi cū iura mēto nōt·C·de secū·nup·l·hac edicta li·Ş his igitur m glo·sacramēto et C·de ábi·aut.de⁄ cernimus m glo.sacramēti et ibi Cy.et Bar· vide nō·de arb·pueīt m glo·sacramēta Spe· ti·de ábi·Ş·j·m p̄n·adde Bar.m.l.teopomp9 ·ff·de do.p̄le.q̄ videt aliud velle m.l.si q̄s ar⁄ bitratu·ff·de v̄·ob·

¶Arbiter male ábitrando fac̄ litez suā C.de pac·l·pe·m gl·fi·et ibi Cy·m aut.d̄ oblī⁄ que ex q̄si delict.nas.in glo·ij·vide nō·in aut.d̄ cernimus m glo.fi·C·de ábi·Spe.ti.de ábi· ·Ş·j.v̄.sed si aliter adde nō.m.l.si q̄s in cōscri bēdo m fi·C·de pac·

¶Snia ábitri nō infamat no·ff·de his qui no· mfa·l·q̄d ergo·Ş ex cōpromisso in glo.que incipit snia·

¶An p̄latus possit esse arbiter in cā eccleſie do.Jo·de imo·tenet q̄ sic m repeti.d·c·q̄nta⁄ uallis p·c·cū tpe de arb·et·c·cū olim de p̄scrip· fac̄ q̄ nō·in glo.ij·q.vij.si q̄s erga.xxiij·q· ijj·gmisarius vbi de hoc et in·c·i·de pemis li· vi·et m cle·j·de fo.com·

¶Abbas pot esse ábitrator m cā monasterij sui vide Jo.an·in addi·Spe·ī ti.de arbi·Ş se quit v̄.quid si abbas do·Jo·de imo·in·d·c· quintauallis.

¶An idez sit d̄ ofessione emissa coraz ábitro vel arbitratore q̄d de emissa coraz iudice ñ. in.l.nō fatet·ff·de ofessis.

¶An et q̄ñ.phibet cā opromitti possit opro mitti vnus ārticulus dic q̄ sic vt.l.cuz.p̄ponas C·de iureiuran·

¶Oñ heres nō pot opromittere vt d·l.cuz.p ponas nec q̄ō tutele q̄ est mixti imperij vt·l· p̄tor·ff·de tu·z cu.da·ab his·

¶An ábiter.p̄rogare possit terminū ptibus ad aliud faciendū cuz iā actū sit id q̄d posset fieri vide Bart·in·l·cum ita stipulatus·ff·de v̄bo·oblig·

¶An snia ábitri electi a pte possit emologa ri vide Bar·in·l·p̄tor·ff·de re iudi·

¶An exp̄ssio diei fcā ab ábitro īponat pur gatiōz more vide Bar.in·l·ijj·ff·de le·ijj.et·l· si tribo·ff·de ábi·

¶Ad quē locū dēant ptes opere coraz arbi⁄ tro si sūt citate nō exp̄sso loco vide m.l.si cum dies·Ş si ábiter·ff·de arbi·

¶Arbiter tenet vna voce tantum suā decla⁄ rare intētionē·l·iudex·ff·de re iud·et si eligit vt pluries possit nō tamē pot snīaz ferre cō⁄ tra snīam scd̄m Bal.m·l·j.C·si aduersus rez iudica.nec pot suā sententiā corrigere vt nō· idem Bal.in·l·j.C.q̄ñ.puoca.nō est necess.z adde glo·in·l·ij·C.comi.vel.epis·

¶Arbiter non cogit in se suscipere compro missum etiaz ex forma statuti si aliq̄d incom modū inde pati debet nisi illud resarciat ar·l· apud iulianū in p̄n·ff·ad trebellia.z ibi Bá.

¶Cautele dātur ábitris z ábitratoribus qui sub pena ex forma statuti debēt laudare·j·mē sem si nō sūt clare vid̄ in·l·ait p̄tor·Ş si iudex ·ff·de re iudi·

¶Arbiter quādo videt rationes hinc inde in

tricatas poſſ opelkere ptes ad occoꝛdiam vide Bal·m·l·ſi pꝛ·¶·ticium·ff·de hꝛere·mſti·

¶An arbiteꝛ aſſūptus m petitoꝛio poſſit de reſtitutione pecuie aliqd iudicare vid Ang. m oſilio ſuo xl.

¶An aꝛbiteꝛ poſſit mulctare Cy·C. de aꝛb· m·l·ij. i fi·ff·de aꝛb·l·nō ex oibꝫ m glo· poteꝫ rit no·de offi· dele. ex lr̄is m glo·ij·de aꝛb. cū dilecti m glo·ij·Spe. ti·de aꝛbi·¶·differt v. Jtem aꝛbiteꝛ nō poſſ facere·

¶Quid iuris ſi ſūt plures aꝛbitri et alij abſoluūt alij odēnant Spe. i ti de aꝛbi·¶·fi·v· poſtremo et v·ſe·Ang·oſilio ſuo. clijj·quod mꝛpit m pūcto pſuppoñ.

¶Aꝛbitri eligūt vt expenſe euitent ar·l·j·ff· de negoꝛ. ge. z·ff·de adm̄i. tuto·l·q negociaci onē m fi·ff·man·l·ſi pcuratoꝛem·¶·fi·

¶An ſi ſint duo ábitri poſſint eligeꝛe teꝛciū no·ff·de aꝛbi·l·itez ſi vnus·¶·ij·m glo. pareat de aꝛbi. inotuit i glo·ij·Spe·de ábi·¶·fi·veꝛ. ȳ q̄ vid C·de tr̄ſac·l·ſub pꝛtextu z·l·j·m fine·

¶De q̄ culpa teneāt arbitri z aꝛbitratoꝛes vi de Bal. m·l·q̄ foꝛtuit·C. de pig. ac.

¶An aꝛbit vel aꝛbitratoꝛ dēat dare fidez pacto nudo vel exceptionē p̄ſcriptiōis admittere vide Baꝛ·m·l·ſeq̄t·¶·ſi viā·ff·de vſuc.

¶An q̄n eligat teꝛciꝰ aꝛbiteꝛ an ſue ſnie ſtā dū ſit alijs diſcōdātibꝫ vide Bal. i·l· iubēꝰ C. de app·ter. i·l·ꝫ ſi vnus·¶·p̄ncipaliteꝛ·ff·de aꝛbi·Spe·ti·de ábi·¶·fi·v·hoc cꝫ nōnduz vide ter. q̄d ibi no·in·c·fi·de aꝛbi·li·vj·

¶Multū differt an teꝛciꝰ aꝛbiteꝛ eligat aptibus vel a iudice Baꝛ·in·l·ſi dñm·ff·de fur·vbi etiā tenet q̄ p electionē noui aꝛbitri dr̄ compromiſſum nouū de quo vide Spe. ti. d aꝛb·¶·fi·v·ſed nūq̄d ſi teꝛcius·

¶An fcā progatione opromiſſi dicat idez opromiſſū vid Bal·i repe·l·ſi q̄ſ aꝛbitratu·ff·

¶An acta fcā coꝛā aꝛbitro faciāt /de v·obfidē coꝛaz iudice vide·l·fi·C·de teſti. dixi ſup̄ in dictione acta·

¶Aꝛbitri nō p̄ſt adiudicare layco ſpūalia

¶Coꝛaz aꝛbitro nō fit /de aꝛbi·puenit· requētio de aꝛbi·c·cum dilecti·

¶An ō ſnīam aꝛbitri dec̄ reſtitutio vid Sp. i ti·de reſti·m integ·v·hoc etiā ſcias·

¶An aꝛbitratoꝛ poſſit m totū abſoluē vel in totū odēnare vide Baꝛ·i·l·q ſi epheſi·ff·de eo

¶An aꝛbitratoꝛ q̄ē male /qd ceꝛ. loaꝛbitratus poſſit itez aꝛbitrari Cy·m·l·fin·C. de contraben. emp·q·vij·no ff·pro ſoc·l·i ꝓpoſita de ele· cum cauſam.

¶Aꝛbitramētū hz inſtaꝛ tr̄ſactōis m autē. vt differentes iudi·¶·ſi vo oꝑhenſoꝛ quod limita ſcdm Bal. i·l·iuſticia·ff·de iuſti·z iur· z Anz. i·l·p̄tor·ff·d tu. z cur. da. ab his Bar. i·l·arbitraria·¶·j·et i·l·q ſi epheſi·ff·de eo qd ceꝛ. lo· z m·l·elegāteꝛ in p̄n ff·de odi·m de·

¶Aꝛbitratoꝛ p viā delatōis nō poſſ cognoſce re de iniquitate ſui laudi ſcdm Bal·m·l·eos· C·de appe.

¶Aꝛbitrator dēt ſequi veritatez etiā ſi illam ſcire poſſet p vnam colūbā ſecundum Jnno. i d·c·q̄ntauallis q̄d nō.

¶An credat ábitris vel arbitratoribꝫ depoꝫnentibꝫ in iudicio reductōis ad ábitriū bo mi viri vide in·l·ne m ábitris C·de áb.

¶Aꝛbitriū oceſſum alicui nō videt oceſſum vt poſſit nocere m p̄iudicio alterius no. Baꝛ. in·l·do tale·ff·de teſta·mili·

¶Si oceſſū ē aliqbꝫ officialibꝫ ábitriū ſuperaliq̄ re q̄d poſſint facere vigore illius aꝛbitri vide Bá·i·l·ambicioſa·ff·de decre·ab ord·fa.

¶Aꝛbiteꝛ dēt hēre affectōnem ne ſuum laudum contemnat·l·inter litigātes in p̄n. et·l·ſi q̄s rem·ff·de áb·

¶De multiplici ſigficato huius noīs ábiter dic arbiter·i·opromiſſarius et hoc ē ꝓprium ſignificatum de q̄·ff·et C·p totū z extra de aꝛbitris·

¶Jtem ábiter·i·diſpenſatoꝛ C. man·l·in re mādata/ Jtem ábiter·i·ábitrator ſeu amicabilis compoſitoꝛ·ff·pro ſocio·l·ſi ſocietatē·¶·ábitrorum/ Jtem ábiter. i. fidelis delegatus C. de iud·l·apertiſſimi· Jtem arbiter·i·iudex ordinarius C·de poſtulan·l· quiſ q̄s vide alias ſignificationes p Jo·an·de offic·dele. ab ábitris li·vj. et m Spe. de aꝛb·¶·j·m p̄n.

¶Aꝛbitro teꝛcio abſente q̄ dixit ſuam voluntatem duobꝫ ábitris conſocijs et receſſit p̄nt duo p̄ntes p̄nūciare et valet eoꝛum laudum ita no·Jnno·m·c·raynaldus m p̄n·de teſtafacit·c·fi·de ábi·li·vj. contrarium videt de iure ciuili p·l·pedius·¶·j·ff·de aꝛb·vide Jo·anm d·c·fi·

¶Non valet ſnia ábitri q̄ coꝛruptus pecuia iudicat no·ij·q·vj·¶·penales·c·ij·de aꝛb·

¶Dno ábitroꝝ mōtuo ſiue moꝛte naturali ſiue ciuili expirat eoꝛum iuriſdcō de offi·dele· vno et m·c·vltimo de áb·vbi p doc·

¶Si ábitrium ferat inter aliquos ne liceat eoꝝ bona alienare ā omittat pena ſi i extremis legauerit vide de teſta·raynaldus·

¶De ábitrarijs nemo cogit reddere rationē de reſcrip. ſi q̄n no·i cle.j·de iud·l·nō omniū ff·de legi.

¶Non refert vtꝝ aꝛbitri eligant in numero pari vel impari ſecundum Jo·an·m·c·Joannes de teſtamentis.

¶An valeat ſnia ábitri q̄ adiudicauit iuriſdcōz iudicibꝫ q̄ nō hēbāt vide nō·de reſcrip· c·paſtoralis m glo·ij·

¶Arbitratu lucij vel titij hec vba iuris ſignificāt et ideo m ſeruum nō cadūt·ff·de v·ſi·mil·illa vba facit·l·q̄ teſtō·¶·ſeruus·ff·de teſta· vide q̄d no·Jo·an·de conſti· ex p̄te ſup ver/

bo cum consilio·
¶ In arbitrarijs vtile ẽ hre iudicez gtiosũ nõ· Host· de accu· nulli de offi· dele· osuluit·
¶ An credat arbitroz lris z sigillis nõ· de pba· post cessionẽ·
¶ An ábiter possit puire testem qe coram eo falsũ testimoniũ dixit Spe· ti· de testi· ¶· j· v·
¶ Nõ valz sni a ábitratoris ꝯ qđ de ábitris· otra sentẽtiã iudicis q̃ transiuit in rem iudicataz Spe· ti· de arbi· ¶· j· v· ábitratoz vidꝫ no· in l· si diuersa· C· de transac·
¶ Si o promittat simpliciter ĩ tres et vnus sit inhabilis nõ valz etiã q̃ ad duos Spe· ti· de arb· ¶· potꝫ v· sed quid si fac· l· pediuꝰ ¶· j· ff· de arbitris·
¶ Quę sit arbitraria actõ et quotuplex nõ· Cy· in l· j· C· vbi oue· q̃ cer· lo· da· promi·

Arca. Quid sit nõ· ĩ l· is q̃ ff· de reli· z sup· fu· in glo· pe· z fi· ad de qđ dicaz· ĩ· sub dcõne sepulchrum·

Archiuum. Dicat arca seu ámariũ scripturaz et q̃ꝗs vocat gazophilaciũ vt ĩ· c· j· de pba· ad de q̃ libz ciuitas dẽt hre áchiuũ publicũ z cameraz actoꝝ m q̃ reponũt acta z mstã publica vt facilius mucmãt z oseruent et q̃liter vocet ꝓpositus áchiuo publico vide m aut· de defen· ciui· ¶ pcepta coll· iij·
¶ Acta repta in archiuo publico ꝓbãt C· de fi· mstru· aut· ad hec de pscrip· ad audiẽtiaz xxx· q· j· puenit·
¶ Officialis ámarij vel archiui publici vt sũt pusij tenent qñ reddũt scripturas apponere testes scdm Bal· in Rca· C· de fi· istru· et ita intelligi debz aut· ad hec proxime allegata·
¶ Ea q̃ sũt in archiuo publico dicuntur notoria scdm Bal· in l· i· C· quõ et qñ iudex facit quod nõt· in l· ij· ¶ ex actis· ff· de origi· iur· in glo· sup v· ꝓ rostris qđ ergo sane intelligi nisi in forensibz quibz licet statuta ignorare vt nõ· Bal· in l· cunctos ꝓpos C· de sũ· tri· et Bal· in l· leges sacratissime C· de legi· adde q scripture q̃ sumit ex archiuo publico credit licet nõ sit publica et solẽnis no· Bar· ĩ aut· et si o tractus C· de fi· istru· Jmo· in c· j· in glo· pe· de procu·
¶ Vnde dicat hoc vbũ dicab archos hẽtur C· de fi· istru· aut· ad hec de pba· cum cãm no· ĩ cle· j· ĩ glo· sup v· archiuis de iuriurã·

Archimandrita.

¶ Quis dicat archimãdrita vide· j· q· vij· dispẽsationes in supscriptione adde C· de sũma tri· et fi· catho· in epla victor·

Archidiaconus.

¶ An archidiaconus possit mulctare glo· q sic· xcij· di· c· dictũ ẽ glo· Jnno· et doc· ĩ c· licẽ de pen· s vbi videtur q nõ Host· in sũma de offi· ordi· ¶· q ptinet v· debz Arch· ĩ c· cũ venerabilibz de sen· ex· li· vj· faciũt nõ· in c· ad ħ de offi· ordi·
¶ An et q̃liter archidiaconus hẽat iurisdcõz de iur vel osuetudine plenã glo· xxv· di· plectis de offi· ord· c· fi· in q̃bz videt q hẽat ódinariã magis de osuetudie q̃z de iure ad idez bõa glo· de ele· dudũ el grande in v· suspendat· lxij· di· si ĩ plebibz vide z glo· Arch· de sen· ex co· romana li· vj·
¶ An árchidiaconus fũdat intentõz suã de iure coi in oibz eccijs sui archidiaconatus glo· q sic· xvj· q· j· alia Jnno· de offi· ordi· c· fi·
¶ Si ecclesia ẽ sita in territorio alicuius archidiacoãtus z opellit ad illũ compellit presẽtare et nõ mstituere de excess· prel· ad auẽs
¶ Archidiaconus ecclesie cathedralis de iur potꝫ agere sup statu et libertate eius ecclesie de testi· cum olim·
¶ An de iure coi árchidiaconus sit maiõ post epm no· de offi· lega· de liberatione in glo· ij· libro sexto·
¶ Archidiaconus nõ potꝫ de cã mriõniali cognoscere vide de resti· spo· lras
¶ An árchidiaconatus sit digtas vide de preben· de multa do· de rot· oclusiõe· lxij· tenent q sic etiã si carent iurisdcõe adde qđ dicaz· ĩ· sub dcõe dignitas·
¶ An archidiaconus ltie impeditus possit visitare árchidiaconatũ suũ p aliuz do· de ro· deci· vt ꝑ· dicunt q sic vt in c· si epꝰ de of· ódili· vj· de visitatione árchidiacoi adde de offi· árchi· ea que et q̃ hñtur· xcij· di· ¶ árchidiaconus et ibi p do· Arch·
¶ Ad quẽ spectat de iure coĩ collatio dic q ad árchidiaconũ no· glo· lxx· di· c· fi· super ver· prepositꝰ·
¶ An árchidiaconus hẽat curaz animaꝝ glo· z Jnno· in c· cũ satis de offi· ord· Zap· ĩ c· sup eo de pben· li· vj· Zaud· in extrauagã· execrabilis sup vbo opetit no· xxv· di· plectis ĩ glo· de ele· cuz in cunctis ¶ inferiora in glo· árchidiaconus·
¶ An árchidiaconus rõe iurisdcõis árchidiaconatus dẽat habere pbendã sicut canonicus ratiõe iuris canonicalis Jo· an· ĩ c· relatum el secundo de testa·
¶ An eps possit phibere árchidiacono ne exerceat ea q̃ sũt iurĩ dcõis árchidiaconalis Joan· in c· j· de offi· arch· et in c· fi· de offi· ordi· et· cxv· di· plectis·
¶ An examiatõ ódmãdoꝝ p epm deiur spectet ad árchidiaconũ vidꝫ nõ· xxiij· di· qñ z in c· si seruus· lxij· di· in ecclesia mea brixiensi vbi est dignitas árchidiaconatus maiõ post pontificalez ordmãdi examiantur p arch·
¶ An árchidiaconus possit dare lras dimissorias dic q nõ de offi· ord· c· significasti·

¶An archidiaconus dēt esse de capło Jnno. in.c.tua de his q̄ fi. a p̄la. Arch. xl. di. c. j. in ecclesia mea nullus pot̄ esse archidiaconus nisi sit canonicus et ꝺsequēter de capło.

¶An archidiaconus de iur̄ est vicarius epi vide. xciiij. di. c. fi. sup glo. p arch.

¶An archidiacon9 possit dici p̄latus no. do. in. c. decernim9 de iud. Jo. an. de p̄bē. eum q li. vj. faciunt nō. in. c. cum ab ecclesiarum de offi. ord.

¶An archidiaconus sit maiō archip̄sbyter ro nō. in. c. deliberatione de offi. lega. li. vj. i glo. ij. q. vij. q̄zq̄z vide Hosti. in. c. dilectus el. j. de prebē. zenze. in extrauagā. si fratrum Jo. xxij.

¶An archidiaconus pot̄ sniare vel fulmiare censuras i causis q̄s examiat iure archidiacōnali nōt. Jnno. in. c. ad hoc de offi. ord. nōt. xxv. di. plectis.

¶Nullus dēt in eccīa ordiari archidiaconus nisi p̄mo sit diacon9. lx. di. nullus.

¶Archidiacon9 p̄sidere dēt in electōe archip̄sbyteri et mteri regere plebē. lxiij. di. si in plebibus.

¶Archidiacon9 dēt p̄stare ep̄o obedietiam et fidelitatē doc. de excess. p̄la. graue.

¶Si archidiacon9 suū officiuz implere non pot̄ ille locum tēbit suū quē eps ordinauerit lxxiiij. di. episcopoz.

¶Archidiaconus bēficia cōferre nō pot̄ sine ꝺsensu epi vt hēt. xvj. q. vj. c. nullus omio.

¶Archidiacon9 debz scire iura coia Jnno. in c. officij de ele.

¶Archidiacoi nō sūt maioris pfectōis q̄z religiosi vide sā. Tho. sc̄da sc̄de. q. clxxiiij. ar. vij.

¶An excoicatū ab archidiacono eps possit absoluere dic qp sic nō. Arch. in. c. j. de maio. et obe. circa fi. li. vj.

¶An sbditi archidiacono possūt adire ep̄m p simplicem q̄relam Jnno. in. c. j. ꝺ offi. ord. Jo. an. in. c. cū eps de offi. ord. li. vj.

¶Si archidiaconus morit̄ cui applicabuntur bona sua no. de testam̄. relatum el. ij. in glo. tantū vnus.

¶Ad officiū archidiacon9 spectat admissio p̄sentati a patrono tanq̄z ad vicariū nō tm videt̄ posse istituē sine ꝺsensu epi nō. de re. iu di. cū bertoldus de offi. arch. cū satisfaciūt q̄

¶An archidiacon9 de iur̄ possit ⁊dixi supra. mulctare no. xciiij. di. dem̄ m glo. ß nūq̄d.

Archiepiscopus. ¶Vide plene qd dicam sub dcōe metropolitanus.

Archipresbiter. An archip̄sbyter habeat iur̄ dcōz vide Spe. ti. de iur̄di. om. iudi. p. mfim̄ et de offi. archip̄sb. p totum vide in e. j. ne. p̄la. vi. su.

¶De iuribz archip̄sbyteri et plebani vide Jnno. de capell. mona. dilectus.

¶An archip̄sbyter ciuitatēsis possit reconciliare solēniter pēitentes z audire ꝺfessiōes eoz. vide de offi. archip̄sb. c. ij. et. iij.

¶Que spectāt ad officiū archip̄sbyteri vide de of. archipres. p totū. xxv. di. plcis.

¶Nullus dēt ordiari m archip̄sbyteꝛ. misi sit presbr̄. xl. di. nullus m p̄positū cōtrariū tēt do. Abbas in. c. dudum el p̄mo ꝺ ele. circa fi. vbi plene p eum.

Architector. Quis dicatur architectō vide in aut. de non alienā. ¶. qd aūt a nobis coll. ij.

Area. Est locus i vrbe sine edificio. ff. de v. sig. l. fūdi. ¶. locus. C. de serui. et aq̄. l. fi. in fi.

¶Quandoq̄ area dicitur ps edificij. ff. de solu. l. que res. ¶. area et. ff. de seruitu. l. seruitutes. ¶. si sublatum.

¶Si area legata desinit esse area et postea ad p̄stinū statum redeat reintegrat̄ legatuz Spe. ti. de tuto. ¶. iij. v. sed q̄d si fuit.

Argentarius. Quid sit argētarius q̄d nūmularius et an eoz scripture sint autentice vide in. l. argentarius. ff. de eden. Spe. in ti. ꝺ mstru. edi. ¶. nūc dicendum p. priuatoz. z ibi Jo. an. m addi.

¶An argentarius teneatur reddere rationē in loco vbi exercuit argentariam Spe. in ti. de competen. iudi. adi. ¶. j. versic. xxxviij. ff. de eden. l. argentarius.

Argumentum.

An valet argumentum ab autoritate plene nō. Bar. in. l. j. ff. si cer. peta. et in. l. m tantū. ¶. vlti. ff. de rerum diui. et. ff. de solu. l. si pater et in. l. septimo mense. ff. de sta. ho. et in. c. cum oīs de consti. adde. l. fulcimus. ¶. q̄d sit latitare. ff. ex qui. cau. in. pos. ea.

¶Quot modis sit validum in iure argumētum plene nō. Bal. in. l. conuenticulam. C. de epis. et cleri. bona glo. xxiiij. qō. j. didicimus.

¶An semp valet argumentum in iure ab autoritatibz sacre scripture et an possunt allegari in decisiombus causarum nō. in aut. vt iudices sine quoquo suf. ¶. cogitatio v. sacrorum eloquiorum glo. xix. di. in canonicis Jnno. in. c. q̄ plericq̄ de imu. eccle. Bal. i aut. ad hec C. de vsu. facūt nō. p Bar. in. l. j. ff. si cer. peta.

¶Argumētum est articulus C. de here. l. ij.

¶Argumentum est rō rei dubie de q̄ q̄ritur ff. de iure iu. l. si duo. ¶. marcellus de v. sig. c. forus in glo. argumentum.

¶An valet argumentū ex iuribꝫ et ea q̄ cō/
tinēt allegatōs ptiū dic qp nō misi decisio fū/
daret se sup illis nō. i.c.latoꝛ de re iudi. ī glo.
pe. glo. ī.c.abbate eo. ti. li. vj. m ver. iudicio
Jo. an. m.c.dilecto de prebē.
¶Arguere idē est qꝫ cōibꝫ ouicere vel ꝛgute
ꝓbare C. depo. l. desideriū ⁊ qđ ibi nō. ff. đ iuꝝ
iurā. l. si duo. ¶ marcellus de cle. pereg. c. inteꝛ
q̄ttuoꝛ de re iudi. ad apostolico. li. vj.
¶An valeat argumentuz a ptibꝫ sufficiēter
enūeratis nō. m. l. pre furioso. ff. de his q̄ sūt
sui vel alie. iur. de p̄bē. c. dilcō de cle. vērabilē
de imu. ecc. mter alia de cogna. spiri. c. ij.
¶An m iure valeat argumentū a ōrio sensu
vide ī. l. j ¶ huius rei. ff. de offi. eius cui mā. ē
iuꝝd. et. viij. q. j. sciēdū et ī. l. q̄ testō. ¶ mu/
lier. ff. de testa. xxxviij. di. relatuz plē p Bal.
ī. l. ouēticulā C. đ epi. ⁊ cle. ⁊ Jo. an. m. c. pu/
blicato de cle. ter. m. c. cū applica de his q̄ fi. a
pl. quē ter. soleo allegare ꝓ valde nō. ī eo qđ
ꝓbat qp argumētuz a ōrio sensu magis veīt
ex mente ⁊ intellcū ⁊ interp̄tatiōe q̄z ex v̄bis
qđ ē nōndū ꝓpter statuta ⁊ ibi p moder. add
c. cū viz de regla. ad de Spe. ti. de alleg. ⁊ di/
spu. ¶ post v̄. vel nō obstat ⁊ ibi Jo. an. Jtem
adde qp regulariter ꝓcedit argumētū a ōrio
sensu qñ sumit a cā finali vt in d. ¶ huiꝰ et in
d. l. q̄ testō. ¶ mulier misi resultaret absonus
intellectus vt. l. ij. C. de odi. inser. ad de Bart.
ī. l. si qs locuplex. ff. de māu. testa.
¶Qđ coīter dicit valere argumentū m iure
a ōrio sensu est limitanduz p glo. in cle. j. de
sen. ex. in v̄. obseruare ⁊ m. c. ij. de fo. cpe. et ī
c. significasti eo. ti. et in. c. j. de eta. et q̄li. li.
vj. in glo. ij. ad de glo. viij. q. j. sciendum.
¶An in statutis q̄ sūt stricte interp̄tanda va
leat argumentū a ōrio sensu pulchre tractat
do. Bal. ī. l. ouenticulā C. de epi. ⁊ cle.
¶Argumētuz in iuꝝ a v̄bis et itē forma valz
de p̄sul. si papa li. vj. et ibi vide ocor. in glo.
¶An valeat argumentū a ℟ca. bonꝰ ter. q
q̄tidie allegit. ff. de in die adiec. l. īperatoreꝫ
et ibi nō. ff. loca. l. si vno. ff. de vsufr. l. stipula/
tus nō. glo. ī. l. fi. in p̄n. C. de odi. inde. not.
glo. de ele. cū mōsteriū glo. de cleri. pe. c. vni
co de offi. dele. c. j. li. vj. vbi bōa glo. de rescri/
ptis tibi q̄ eo. li. Jo. an. m addi. Spe. ti. de
alle. et oclu. m fi. p moder. plene m ꝓhemio
gregoriano. ¶ sane no.
¶Argumentū aliqñ fit de re ad locū. l. fi. ff. đ
odi. inde. lxxxj. di. valet. xxxv. q. vj. ab isto
xviij. q. iij. c. sacrilegiuz de custo. euca. c. ij. de
cele. missa. c. sane. ff. de le. j. l. si qs in quilinos
xlj. di. pasimonia. xviij. q. iij. in nullo.
¶Valet águmentū de tpe ad locū. ff. si cer.
peta. l. vnū de feriis. c. fi. ff. de v̄. ob. l. ostinuꝰ
¶ cū ita. xl. di. q̄s q̄s. lxxx. di. sciēdū de tran
¶Aiguit de psonis ad tps de sac. c. fi.
transac. c. fi. de symo. et si q̄es de renūc. c. j. ff.
de vul. et pup. l. q̄ plures.
¶An valet argumentū de crīnalibꝫ ad ciui/
lia et econtra vide C. de custo. reo. l. j. ¶ fi. ho/
sti. in sūma de accu. ¶ q̄liter procedat nō. de
resti. spo. item cum quis.
¶An valet argumentuz ab absurdo nōt. de
offi. archi. cum satis. ff. de reg. iur. l. aliud. ¶
absurdū de offi. vica. clericos de ma. et obe.
solite et ibi nō. de iurīu. quēadmodū de re/
pmu. mustuz. ff. de neg. ge. pōponius adde
bonā glo. in. c. dudū de prebē. li. vj.
¶An tale argnmentū ab absurdo hēat locū
in statutis vide do. Bal. in aut. sed nouo iure
C. de epi. et cleri.
¶An valet águmentuz ab ethimologia vo/
cabuli nō. ī. l. ñ. ¶ appellata. ff. si cer. peta. vbi
gl. et ter. ff. de v̄. sig. l. tuguriꝰ vbi glo. xxj. di.
cleros et ibi nō. de preben. cuz scdm vbi vide
glo. ī. l. facta. ¶ si ī dāda. ff. ad trebel. glo. xvj
q. i. si cupis. xxj. q. i. clericus ī glo. de dspō.
impub. c. iij. de pe. di. iij. penitentia.
¶An valet argumentū de re ad psonas vide
ff. de v̄. ob. l. si duo de reg. c. vl. et econuerso de
rescri. rodulphus ⁊ c. abbate ⁊ c. sigficante.
¶Argumēta aliqñ inducunt superficialiter de
peni. di. iij. adhuc instanti.
¶An valet águmentū de lege ad canonē vi/
de de iudi. nouit de sen. exco. in audīa et eo.
ti. si iudex layci li. vj. de heret. cum secunduz
eo. li. facit. c. pe. et fi. de sec. nup.
¶An valet águmentū ex suprascriptione de
cretaliū nō. glo. de elec. q̄rūdā li. vj. de pac.
c. fi. eodem libro
¶An valet águmentū ex mēte legis ñ. Bal.
in. l. iij. C. ad. l. pōpo. de parri. et in preludijs
feudo. in ¶ q̄ v̄. vidimus fac. l. nominis ⁊ rei
¶ vez de v̄. sig.
¶Valet argumētū a maiori affirmatiē de
ele. cū cūctis ī glo. ij. ⁊ ibi ocor. xlij. di. c. fi.
¶Argumentū a simili est valde debile q̄ fa
cilīter dari pot dissimilitudo no. Arch. xxxvij
di. relatuz Gul. de cu. in. l. de q̄b. ff. de legib.
doc. de csue. c. fi. bē fac aut. de fi. instru. ¶ si ve
ro nullus adde de tñs a. p̄la. c. ij. de osti. tran
slato. ij. q. vj. q̄ se scit de sen. ex. in audīa ad
de Jo. an. ī. c. nullꝰ de tēp. ordi. li. vj. đ rescri.
inter ceteras Bar. in. l. q̄ nerua. ff. depo.
¶An valet águmentū ab interp̄tatione ma
gistroꝝ vide ter. ⁊ qđ ibi nō. de deci. c. j. de re
sti. spo. litteras.
¶An valet águmentū a maiori nō. de dec.
ex pte C. de sacrosā. ecc. aut. multo magis de
iurīur. quēadmo. C. de ꝓcu. milite. adde no.
de ele. cum in cunctis in glo.
¶An valet águmentū iste pot magis ergo
et minus nō. in regla cui licet li. vj. ¶ hosti. q̄
fi. sint le. p venerabilem.

¶An valet argumentū a destructōe ꝯsequē
tis ad destructōz añcedētis dic ꝙ sic de spō.
tue de pen. di. iij. ¶. ꝙ aūt ꝟ. septies per do.
Car. flo. de iurī iuz. et si christ9 ad fi. et in pal.
c. tue adde. xliij. di. ephesis m glo. pe.
¶An valet argumentū a ꝯcessiōe añcedētis
ad ꝯcessiōez ꝯsequntis dic ꝙ sic. ff. de ꝓcur. l. q
ꝓuratorez facit. l. ij. ff. de iurī. om. iudi. Bal.
m. l. ꝟuenticulam C. de epi. et cleri.
¶An valet ǎgumentū a mriōnio carnali ad
spūale et ecotra de trīsla. pla. cīter ꝛ. c. quanto
plene ꝓ Jo. an. et do. Cǎ. flo. ī. c. tue de spō. in
¶An valz argumentū ab obmisso ꝟ vltī. q.
vide ꝑau. ī cle. abusiombz de pen. et remiss.
¶Arguim9 qnqz a ꝟbis exꝓssis de ele. ex eo
sup ꝟ. epī li. vj.
¶An licz arguere a legibz correctis nōt. de
iudi. nouit no. glo. ꝛ doc. xj. q. ī. qcūqz ꝛ ibi
bona glo. alia glo. xij. q. ij. cū deuotissimā.
¶De illo argumēto ꝓpter vnuz quodqz tale
et illud magis nō. gl. in cle. j. de reli. ꝛ vē. sā.
¶Valet argumentū a vulgi opione naz de
bēt mtelligi ꝟba vt vulg9 opīatur. l. libroruz
¶. ꝙ tamē cassus. ff. de le. ij.
¶Valet argumētū a toto mtegrali ad quā
libz suaz ptiū vt. ff. de arb. l. diem. ¶. si plures
ff. de excep. rei iudi. l. si qs cū totū no. Bal. ī
d. l. ꝟuenticulā adde no. de offi. dele. c. sup qō/
nū in glo. et c. pastoralis eo. ti. de iudi. c. at si
clerici ꝙ si totum iudiciū nō tenuit ergo nec
citatio / adde ꝙ tale argumentū tēt a toto ad
ptem negatiue no. de offi. dele. prudentiā m
glo. certa forma adde qđ no. Bǎ. ī. l. j. ff. de v/
¶An valeat argumentū a ꝑte /sufr. lega.
ad totū vide. xxxij. q. iij. meretrices.
¶Valet argumētū ab vniuersali ad singu/
lareꝫ ꝛ a ꝑ° ad vltimū. xxij. q. j. didicimus.
¶Valet ǎgumētū a ō riis duplicīter primo
ctrariorz ctraria ē nā. ff. de vul. et pupi. l. et
si ō vel aliter posito vno ctrariorz ī esse remo
uet aliud ff. de ꝟ. sig. l. hec ꝟba ꝛ ī. d. l. ꝟuen/
¶Valet argumēt ū de loco ad /ticulam.
rem. ff. de iurisd. om. iudi. l. extra.
¶Valet argumentū a ctractibz ad delicta
vt. ff. de iudi. l. omnē obligatōz.
¶Valet argumētū de actibz mter viuos ad
testamentū vt. ff. de pac. l. pactū et ibi Ang.
ff. de le. j. si ꝟo filij. ¶. cū qui et ibi Dy. ar. ctra
ff. co. ꝑdio. l. fi. m fi.
¶Valz argumētū ō iudiciis ad vltimas vo
lūtates de testa. raynaldus adde de resti. cū
a nobis de dona. cū dilect9 / adō no. ī. l. diuō
tio. ff. de ꝟ. ob. Bal. ī. l. j. C. de suffra. et in. l. fi.
C. de legibz.
¶An valeat argumētū ab mcorporalibz ad
corporalia ꝛ ecotra vide. xlviij. di. sic neophi
tus de baptis. c. debitū. xj. q. iij. tūc vera ō sē.
er. a nob. ij. vide de trīsla. ꝑla. īter corporalia

¶Valet argumētū a fcis xp̄i ꝙ oīs christi
actō nra ē īstructō. ij. q. j. deus oīpotens de
elec. significasti circa ꝑn. itez apkoz de sacra
¶An valeat argu/ /uncti. c. j. xx. di. de qbz
mētū a opatōe vide ī. c. quēadmodū ō iurī.
¶An valet ꝟ argumentuz cuiꝰ cā nulla est
ipsū qz nullū est vide de ꝯsue. cū dilect9.
¶An valeat ǎgumētū a reis no. glo. de ele.
venerabilē de ꝯsue. cū dilect9. ij. q. v. ꝙ su
specti. xxj. di. submittit de ꝟ. sig. forus adde
l. fi. C. de sē. ꝛ mterlo. om. iudi. de ele. cām.
¶Valz ǎgumētū a remotōe gñeriꝫ hoc mō
a qcūqz remouet gen9 remouet et quelibz
eius spēs vt nō. in. l. si cā cogta. C. de trīsac.
sed nō ecuerso misi forte gen9 nō ꝯseruaret
misi milla spē vt. l. sic. ff. ꝙ cuiusqz vni. no. ꝟ
basūt do. Bal. in d. l. ꝟuenticulā.
¶Valet argumentū a coīter accidentibz hoc
mō ita coīter accidit ergo ita ꝓsumendū esse
vex C. de ꝓba. l. neqz natales vel sic ꝟ coīter
fit ergo presumit legitime. ff. si cer. pet. l. certi
odcō. ¶. qm igit adde qđ dicam. j. ꝓme.
¶Valet ǎgumētuz ab eo qđ fieri solet. ff. de
pac. l. labeo et. l. iurisgē. ¶. pcōz et qđ ibi nō.
alias est ¶. quimmo de sponsa. l. sufficit. ff. de
vsufr. l. si qs in fi. ff. de legi. l. nō est notum.
¶Valet ǎgumentū a cohere a hītus ꝟ mō
vbi nō est hītus ibi nō pot esse priuatio. ff. ō
ꝟ. ob. l. decez et. c. ad dissoluendū de despon.
ipub. l. maū missiōs. ff. de iusti. et iurī.
¶Valz ǎgumentū a correlatis q̄z vno pro
necessitate posito ponitur ꝛ reliquū vt. l. fi. C.
de iudi. ꝛ m. l. fi. C. de accep. Bal. m d. l. ꝟuēti
culā vide ī. l. ij. ꝛ fi. C. de indi. uiduis. tol. et m
¶Valz argumētū m /c. trīslato de osti.
teste a noie ꝑncipaliter dico ꝙ talis ē titi9 qz
sic vocat de mō mulctaz. l. ad cognoscendos.
¶An valeat ǎgumentū ō tpe ad res ꝛ ecotra
de tpe ad locum vide arg. in. l. q plures. ff. de
vul. et pu. ff. de tela. mil. l. miles ita.
¶An valet ǎgumentuz de mādato delegati
ad mādatuz ꝓcuratoris doc. ī. c. dilcī de fo. c
pe. glo. ī. c. cū bertoldus de re iud. ꝛ ī. c. i. de ꝓ
cu. li. vj. Jm. in. c. cū olim ō of. dele. ī glo. j.
¶Que sūt ǎgumenta et vñ sumātur vid Jo.
an. in. c. j. de cler. pcus.
¶Valz ǎgumētū hoc nō est pmissū ergo ē
ꝓhītum. l. gall9. ¶. iste caūs. ff. de lib. ꝛ post.
qđ mtelligit qñ est de gñe ꝓhitoz alias sec9
vt. l. j. ff. de testi. facī. l. cū ātiqtas et. l. sācimus
C. de testamentis.
¶Valet ǎgumētū a ciunctōe duaz legum
vel duoz ¶. m. l. gall9. ff. de lib. et postu.

¶Ex pluribz ptic ularibz nō mferitur nec ar/
guit vt dic glo. in. l. labeo. ff. de pac.
¶Argumentū a verisimili ē valde validum
de iurī secūdū Bal. ī. l. scripture C. de fi. īstru.

¶ Valet argumentū a coiter accidētibꝫ .l. qꝫ si nolit. ¶. qꝛ assidua .ff. de edil. edi. et .l. vniuerꝫ ſoꝝ .ff. de pig. ac. adde qđ dixi ſ. prime.
¶ Valet ⁊gumētū ab vniuerſali ad ptickare
¶ Valꝫ ⁊gumē⁊ ⁊ff. de iurd. o. iud. l. ꝑtor tū de pacto ad ſtipl̄onē ⁊ eō .ff. đ pac. l. itē qꝛ
¶ Valet argumentū ab ordine titulorꝫ .ff. đ
¶ Arguim⁹ a loco ⁊ſta. ho. .l. ij. et ibi Bā. ſcripture .ff. de teſta. mil. l. ex eo dēbē. man⁊
¶ Valꝫ ⁊gumētū a ꝓpa ſigfi⁊ ⁊dato li. vi catōe vōbuli vt .ff. de lib. cau. l. cū pacto .ff. de offi. p̄ſi. l. j. m fi. ar. otra .ff. man. l. j. ¶. j.
¶ Argumēta ſufficiētia faciūt ꝓbatōꝫ .ij. q. vj. ſūt q̄ꝫ ⁊ ibi Arch. ff. de teſti. l. ob carmen. ijij. q. ij. ſi teſteſ đ cle. pe. c. ij. ſup v. ⁊gumēta

Arioli. Arioli ſūt qui iurta aras idolorum nefarias preces emittunt et mhoneſta ſacrificia offerunt et his celebritatibꝫ demo⁊ num reſponſa recipiunt. xxij. q. ij. c. j.

Arma. Stante ſtatuto qꝫ nullus deferat arma ſine licentia p̄latis an excipiat⁊ familia mq̄ſitoris hereticę prauitatis dicendū eſt qꝫ ſic ꝑ glo. m. c. ſtatutū de heret. li. vj.
¶ Quibꝫ caſibꝫ liceat portare ⁊ma vel nō vide Oſti. ⁊ doc. m. c. ij. de vi. et ho. cle. vid C. vt ⁊moꝝ vſus ꝓhi. ſit li. xj. in rubro et nigro ad de. x. col. de pac. tenen. c. ſi qs ruſticus do. ff lo. in. l. ij. ¶. occiſū .ff. ad. l. acql.

¶ An ſtatutū puniēs portantes ⁊ma ꝑ ciui⁊tatez mtelligatur de portantibꝫ puos cultel⁊los ꝑ maſione pannis ſeu vngulaꝝ nō. i aut. de ⁊mis. ¶. ꝓhibem⁹ in glo. ſup v. miores ad de glo. in Rca. C. de fabricen. li. xj.
¶ An licet clericis hēntibꝫ inimicos portare ⁊ma dic qꝫ ſic glo. eſt. xxij. q. viij. i ſūma et q̄ſi ꝑ totū nō. m. c. clerici de vi. et ho. cle. Adde quod dicam j. ſub dcōe defēſio.
¶ An templarij et hoſpitalarij poſſunt ferre ⁊ma nō. glo. xij. q. j. duo ſūt gña / doc. i. c. ex mulcta. de uoto.
¶ Que remūt appellōe ⁊moꝝ et que dra ſit inter arma et tela nō. glo. m cle. ne in agro. ¶. qꝛ vero de ſta. mo. ff. de v. ſig. l. armoꝝ. xxij q. viij. clerici vbi glo. adde mſti. de iterdic. ¶. armoꝝ .ff. de vi et vi ⁊mata .l. iij. ¶. ⁊mis et ibi Ang. ff. ad. l. iul. de vi pu. l. ⁊matos Bar. m. l. pe. ¶. teloꝝ eo. ti. nō. m aut. de armis. ¶. nunc aūt in glo. palā col. vj. ⁊ qđ no. i. l. ſi pignoē. ¶. j. ff. de fur. Adde qꝫ appellōe ⁊moꝝ nō conꝓhendunt dentes vt. l. hi q edes. ¶. teloꝝ .ff. ad. l. iul. de vi pu. qꝫ dētes nō dicunt arma ꝛ ps corpis vt. l. j. ¶. j. ff. de var. extraor. cog. ff. de edili. edic. l. cui dens facit .ff. de vi ⁊ vi ar. l. iij ¶. armis.
¶ Appellōe ⁊moꝝ oprehendūt tam offenſibilia q̄ꝫ defēſibilia C. que reſ aſpō. nō po. l. fi. nō. de iude. c. ita q̄rūdaꝫ m glo. ij. de homi. ſi pfodiēs in glo. pe. vide nō. m cle. ne i agro. ¶. qꝛ vero de ſta. mo. in glo. ſup v. ⁊ma.
¶ Que ſit pena inuadētis alicuiꝫ poſſeſſionez cum ⁊mis hētur in. l. ſi q̄ſ in tantaꝫ C. vnde vi xij. q. ij. c. cum deuotiſſimā.
¶ Eccīa nō ⁊mis ſed iure bona ſua defendat xvj. q. v. conſuetudo.
¶ Armis repulſāda eſt ſociorum iniuria ac malis obuiādum. xxiij. q. iij. ecce.
¶ Null⁹ dēt ſumere ⁊ma cum alium ſine licētia officialis p̄tatiſ. xxij. q. iij. ille gladiū.
¶ Armoꝝ auxilium poſtulat eccīa ad cohercendos malos. xxij. q. iij. ſic excellētiā.
¶ Arma nō ſūt culpabilia q̄ꝫ ⁊mis multi interficiant⁊. xxij. q. v. de occidendis.
¶ Per ſtatuta ciuitatū nō puniē portās miſi cum eis ſit victuſ Bar. in. l. j. ff. ad. l. iul. de vi pu. nō. in. l. fi. C. de acq. poſ.
¶ Officiales cōes de iur⁊ poſſunt portare arma C. de offi. p̄fec. vigi. l. iij. ¶. j. Idem dic ibi Bal. de officialibꝫ epi qđ bene no.
¶ Arma clericoꝝ ſūt lachryme ⁊ orōs. xxij q. viij. ouemō. ⁊. c. de ep̄o et. c. q̄buſcūq; j. q. iij. ſaluator.
¶ Clerici ſumentes ⁊ma voluntarie puantur gradibꝫ ordis ſui ⁊ carcerantur in mōſterio xxij. q. viij. clerici et. c. q̄cūq; ex clericis.
¶ Si p̄dā⁊ arma accōmodata ad bellū nō tē tur comodatarius dictū eſt Imo. in. c. ſic de iur⁊iur. no. j. di. iur⁊gentiū in glo. añpe.
¶ Arma expulſi de ciuitate ꝓpter ꝑditionez p̄nt et debēt deleri vbicūq; fuerīt nō. Bar. ff đ pe. l. eoꝝ adde qđ dicaz. j. ſub dcōe ꝓditor.
¶ Inſultus dr̄ fact⁹ cū ⁊mis et ſi ⁊ma nō ſūt extracta vt. l. iij. ¶. armis .ff. de vi et vi ar.
¶ Expellere aliquē cū ⁊mis ē vis publica ſiē ⁊mis ē vis priuata vide in. l. j. ff. ad. l. iul. de vi pu. de ordi. cog. c. ij. et qđ ibi nō.
¶ Quare ſolēniter permitēſ nō poſ vti armis
¶ Arma nō dēnt ⁊no. xxiij. q. j. noli i gl. j. extrahi de regno vel de puitia C. q̄reſ expō.
¶ Ex gñe ⁊moꝝ p̄ſumi⁊ ō ⁊nō poſ. l. ij. alique .ff. ad. l. cornel. de ſica. l. j. ff. de re mili. l. omne. ¶. ſi quis cōmilitonem.
¶ Si qs fec̄ fieri capellā vel altare et fecit ibi dep̄mgi ⁊ma ſua an liceat clericiſ vel alijſ illa delere dic qꝫ nō imo puitur ⁊bitrio iudiciſ vt l. q̄ libertatez et. l. opus. ¶. inſcribi et. l. ſe. ff. de op. pu. ⁊ vide i d. l. q̄ libertate Bā. q̄ dic qꝫ nō licē abradere ⁊ma de tabulis vel monumētis.
¶ Portās ⁊ma vetita vno die dēt ꝑ vna vi⁊ puniri Bar. in. l. inficiendo .ff. de furt.
¶ An forenſes tē ant⁊ ꝓhibitōi fcē a ciuitate de ⁊mis portādis vide Spe. ti. de oſti. v. pe.
¶ Appellōe ⁊moꝝ cōpre⁊ ⁊et ibi Jo. anhendūt hortamia⁊ ſcdm Bal. i ſuo conſilio. lviij quod mōpit ſtatuto dixi ſ. in addi.

¶De milite q̄ vadit p armis minādo an posſit fideiuſſorē accipe et q̄lit̄ vide Bal. in ẏica de mꝰ vo.

¶An liceat portare arma vel inſignia alterius vide do. Anto. in. c. nj. de no. op. nūc. dicaz ſub dictione inſignia.

¶An liceat p libito arma vel inſignia portare vel eligere vel pigere do. An. i. c. cū ex iuncto de no. op. nūc. et vide i tractatu Bar. d̄ inſig. et ar. Jo. an. i. c. vt nr̄m d̄ off. arch. i no. do. pe. de anc. i. c. vt apoſtolice de puil. li. vj refert laudabiliē oſuetudinē q̄ hoies i ſignū ſubiectōis ponūt arma vel inſignia dn̄oꝝ ſuꝝ orum i domibꝰ ſuis vel alīs rebꝰ ſuis puatis ſm Bar. i dicto tractatu.

Armentum. ¶Quid ſit armētū no. i cle. j. ſup v̄. grex de deci. add̄ q̄d hēt̄ ff. de le. iij. l. ſeruis legatis.

¶Itē appellatōe armēti nō cōphēdunt̄ pecudes. ff. de off. p̄fec. vrb. l. j. ¶ cura carnis.

Arra. ¶Quid ſit arra et de mā arrar̄ vide i. l. diuct9. ¶ vlt. z. l. fi. C. de fi. inſtru. z i. l. ij C. q̄n li. ab ēp. diſce. glo. de ouer. oiu. ex pte el ij. de pcu. accēdēs

¶An i mr̄imomo vel ſpōſalibꝰ poſſit arra iuenire z q̄d opet̄ no. i. l. vlt. C. d̄ ſpō. et m. l. titia. ff. de v̄. ob. z glo. i. c. gēma de ſpō d̄ mā arrar̄ vide i. l. q̄ ſepe in pn. ff. de ōhē. ēp. vbi glo. latiꝰ adde. l. fi. ff. de le. omiſſo. add̄ Bal. m. l. mulier. C. de ſpon.

¶Que ſit dīa imt̄ penā et arraz glo. Jmm. et Jo. an. i d. c. gēma Bar. late i d. l. titia add̄ C. de ſpon. l. fi. et ibi Cy.

¶Arra data i pecūia vī eē loco pāj glo. i. l. fi. C. q̄n li. ab ēp. diſce.

¶Arre ſpōſalicie nō ſecuto mr̄imonio dēnt reſtitui. C. de ſponſ. l. arrar̄ et. l. fi.

¶An datio arrar̄ ſit ōct9 p ſe et an faciat de ſinere rē eſſe mtegrā vide i. l. j. C. q̄n licē. ab ēp. diſce. z q̄d ibi no. Cy. C. de fi. inſtr. l. ōct9 C. ſi rector. puīci. l. j. et ibi Cy. in. q. v.

¶De p̄ſſione arrar̄ ſpōſaliciar̄ vid̄ Spe. ti. de ſpō. ¶ j. v̄. i diuſis z v̄. ſi mulier

¶Quid opet̄ datio arrar̄ in vēditōe no. i. l. q ſequit̄ ff. de ōhē. ēp. Spe. ti. de ēp. ¶ j. i p̄ma for. z Jo. an. m v̄. eiuſdē rei.

¶An ſoliꝰ arre poſſit peti mteſſe no. ff. de ōhen. ēp. l. q ſepe i pn. Inſti. d̄ ōhen. emp. ¶ j. i glo opellit̄. C. de fi. inſtru. l. ōctus i glo. pe et ibi Cy. in. vij. q. Bar. de publi. l. j. ¶ hic tiꝰ Jo. an. m addi. Spe. ti. de ēp. ¶ j. i p̄a for. ſup v̄. pdat arras

¶An p arris poſſit dari ſpēs no. ff. de iſti. l. q̄cūq; ¶ ſi ei quē. ff. de ac. ēp. l. eptorē. ¶ illd doc. m. l. fi. ff. de reſcm. ven.

¶Qua actōe agat̄ ad arr̄ā no. ff. de ac. ēp. l. q̄ ſepe m glo. j. C. fide. inſtru. l. ōct9 m glo. pe. et ibi vid̄ Cy. m. xj. q.

¶An in dubio videat̄ data pecunia vt arra vel vt p̄ciū no. Cy. m. l. ij. m. fi. C. ſi p̄t̄ publi. penſita.

¶An ōctu p̄fecto ſi vēditor̄ pemtet poſſmt peti arre z mteſſe vid̄ n̄ i d. l. ōct9 vid̄ Bar. i. l. j. ¶ vñ querit̄. ff. de publi.

¶An arrar̄ duplicatar̄ reſtitutō liberet ab ip̄lēdo vide no. i. d. l. q ſepe et Bal. in. l. fi. C. q̄n licē. ab ēp. diſce. Bal. i. l. j. ¶ vñ querit̄. ff. de publica. Jo. an. i addi. Spe. i ti. de emp. et ven. ¶ j. v̄. pdat arras.

¶De publicatōe aut pditōe arrar̄ q̄ mcurritur q̄n recedit̄ a ōctu ſm formā. l. ōct9. C. d̄ fi. iſtru. et Inſti. de ōhē. emp. ¶ j. vide plene Bar. in d. ¶ vñ q̄rit̄ et Jo. an. i addi. que mcipit ab emptione.

¶An ſi ēptor̄ q̄ dedit arras vellet eas pdere et non emere poſſet compelli ad emendū vide Ange. ff. de verb. obli. l. ſtipulationeſ nō diuidunt̄.

¶An quis poſſit p̄ciſe ꝺpelli ad factū q̄dam dicunt q̄ ſic et allegāt Jo. an. i Spe. ti. d̄ ēp. et vē. ¶ ſciēdū v̄. itē no. q̄ q̄dā. ꝟ Jo. d̄ mo. m. d. l. ſtipulatōes nō diuidunt̄ dicit ōriū et certe Jo. an. nō dic̄ in loco p̄al q̄d dicit Ange. q̄ q̄n nō ip̄let̄ ōct9 nō ꝺmittit̄ pena arrar̄. l. arras. C. de ſpon.

¶De mā arrar̄ vide plene p Cy. et Balduz in. l. contractus. C. de fi. inſtru. et in. l. titia. ff. de verb. obli. Bal. in. l. fi. C. de ſpon. tex. in. c. gēma de. ſpon.

Arrogator. ¶Qualiter arrogator ſuccedit arrogato no. inſti. de acq̄ſi. p arro. ¶ fi. et pe. in glo. poſt.

¶Si arrogator emancipat arrogatū ſuū puberez an teneat̄ ei dare q̄rtā no. Cy. m. l. iij. et. l. ij. C. de adop. q̄ incipit i puberez

¶An arrogator ꝺueniat̄ ex pſona ſui arrogati no. ff. de verb. obli. l. ſtipulatio iſta. ¶ ſue m glo. heredis.

¶Qualiter fiat inſtrum̄tū arrogationis vide Spe. de cog. leg.

¶Que dīa ſit mter adoptionē et arrogatōz vide Jnſti. de adop. ¶ gñalis.

Ars. Artifices. Artificium. An credat̄ pitis i aliq̄ arte ſine mādato no. ff. de ven. inſpi. l. j. Bar. i p̄hemio. ff. Albe. i p̄hemio. C. no. i. c. p tuas et. c. ꝓpoſuiſti et. c. cām de p̄ba. de frigi. et male. c. pe. et glo. ſin. et vnica i. c. vt tuar̄. jx. di. de hoi ſig̃ficaſti. Spe. ti. d̄ p̄b. ¶ j. v̄. h̄ q̄ add̄ Bá. i. l. j. ¶ eo. ff. d̄ v̄. ob. vid̄ no. l. ſiq̄ ſ̄ dcurio. C. d̄ fal. z ibi Cy. in glo. fi. ¶An z q̄n req̄rit̄ iudiciū taliū pitoꝝ in aliq̄ pte dēant iurare dic q̄ ſic ꝟ ſi ipe aſſūptionis ad aliqd̄ officiū iurauerūt non dēnt āpli9 iurare alias ſicut. C. de fi. inſtru. l. cō-

patores de frigi · frmitatis ꝓbi Jm · z Jo · ā ·
¶ An q̄s possit repbē di faciēdo artē suā gl.
dic i aut · de tabe · ¶ nos aūt i gl · agit col. nij ·
¶ Quid ot̄ineat appellatōe artificū nō Bā.
i. l. legatis huis · ¶ ornatricibꝫ ff. de le. iij ·
¶ Artes magice q̄bꝫ iuocāt dēones vel fiūt
auguria z sikia nō sūt licite · xxvj · q · ij. illud
et. c. se · z. c. q̄ sine · ⁊dēnt · xvj · q · v · epi ·
¶ Artes magicas et sortilegas epi dissipar
¶ Que talibꝫ artibꝫ fiūt ñ sūt ꝺa ꝫ fātastica
xxv · q · v. nec nny ·
¶ Artes magice z icātatōes nō pnt ifirmis
pstare sāitatē ꝫ sūt laq̄ diaboli · xxvj · q · vij ·
admōeāt · ⁊ꝺo excōmūicāt vt · ꝺ. c. admōeāt
¶ Clerici vtētes artes magicas deḡdāt laya
¶ Artes librales dēnt legi p mgr̄os ꝺputatū
ab epo i eccia sua · xxxvij · di · de q̄busdā nō · ꝺ
magi. sup Spe.
¶ An appellatōe artifias vēiat cocus dic q̄
sic vt i. l. si q̄ ꝺ vēditor. ¶ vēditor. ff. de edil · e
dic · adde etiā q̄ eē cocus ipatoris ē diḡtas
vt nō. Bal · x. col · q̄s dicat dux mach. vel co ·
¶ Oē artificiū p exercitiū r̄apit icremētū · l. le
gatis huis · ¶ ornatricibꝫ · ff. de le · iij ·
¶ Que sit dr̄a int̄ officiū et artificiū vid · ff. ꝺ
ma · testa · l. nominatim.
¶ Ille dr̄ exercere artē q̄ exercuit p ānū ot̄i
nuū ita no · doc · moder · i cle · j · ꝺ vi. z ho · cle ·
z ibi vide Pe. de āc · q̄ itelligr̄ q̄ ad penā ifli
gēdā q̄ exercuit artē vetitā sec9q̄ ad imūi⁊
tatē ꝺseq̄ndā p exercitiū artis licite qꝺ nō.
¶ Quid vēiat appellatōe artiū māualiū vid
C. ꝺ exēpto · li · xij · p totū⁊ pe · C · ꝺ vesti · li · xj
¶ Ars z ꝓfessio ponūt vt diuisa dixi s̄ adꝺ · l.
¶ Ars · i · simulatō vt · C · ꝺ dila · l · j ·
¶ Artifex dr̄ capri9 q̄ ꝺuxit vitulos ad pa⁊
scēdū sartiēdū vl̄ poliēdū ꝺuxit et tēt ꝺ cul
pa ten. ff. locati. l. si q̄s domū. ¶ celsus ·
¶ Exercētes viles artes nō dnt admitti ad
hōres misi i cāu necessitatis · l. eos · ff. de dcu.
¶ Artē fac̄ expiētia q̄ oē artificiū p exerciti
uz suscipit icremētū · ff. de le · iij · l. legatis huis
· ¶ ornatricibꝫ Spe · i ꝓhemo ꝺ · hinc ergo
¶ Ars deludit arte Spe. ti. ꝺ aduo. ¶ iā nūc
dicēdū ꝺ · hoc tñ ca ueat ·
¶ Nō exercēs artē nō gaudet ꝓuilegio arti
ficū qꝺ nō ꝓ scolaribꝫ nō studētibꝫ Bā · i · l · q̄
sub p̄tentu · C · de sacrosā · ec. z i. l. ex eo · ff. de
testa · mli · dicā · j ·
¶ Si vn9 artifex stetit i una ꝺtrata p xxx · ā
nos exercēdo sēp artē suā p9 ea ali9 artifix ꝺ
similis velit i eadē ꝺtrata hītare exercēdo ar
tē similē an ꝫ nou9 possit a vet̄i ꝓhiberi dicē
do se p̄scripsisse no. Dy. i. l. si q̄s q̄ · ff. ꝺ diu. et
tēp · p̄scri. isti. ꝺ re. diui. ¶ fluia vbi p modr ·
¶ An artifices facientes gladios lāceas balis⁊
tas z sagittas et vēdētes talia peccēt mor ta
liṫ no · plē i sū · pisa · sꝰ dcone negatio ꝺ · sed
qꝺ de artificibꝫ. ¶ An artifices facientes or⁊
nēnta mulier vel vēdētes ea aut sotulares
pictos vel vestes imoꝺate sūptuosas peccēt
vide · s. Tho · scda scde · q · clxj x · ar · vj · et in
pisa · ꝺ · qꝺ de his q̄ faciūt · adde qꝺ dicā · j. sꝰ
dictōe mulier et sub dictōe ornat9 ·
¶ Quid de artifice faciēte scachos vel taxil⁊
los vide i sū · pis. ¶ qꝺ de factoribꝫ scachoruz
vide qꝺ no · s · Tho · scda scde · q · xxxij ·
¶ An exercētes artē i aliq̄ loco ꝓpellāt intre
vniūsitatē illi9 artis alio artifice i loco illo ex
istente vid nō · i · c · cū dilecti ꝺ excess · pla · do ·
Anto · de bu · i · c · cū ab eccias de off. or · Bar ·
i. l. fi. ff. de collegi. illici ·
¶ Ars artiū ē regimē aiaz de eta · et q̄ · cū sit
vbi vide. ¶ Ars imitat nām iēntū pt̄ de bap
tis · ꝺbitū de of. or · q̄mā i pleriq̄ · xvij · di ·
· c · vlt · lxxxj x. di · singlā isti · de ado. ¶ mīores
¶ Ars ē vt9 itellectualis ꝺm Tho · scda scde
q. lvij. ar · iij · nij · ¶ Ars notoria nō est licita
idē scda scde. q · xcvj · ar · j ·
¶ De acq̄sitis ex artificio dēt dari decima ide
secūda secūde · q. lxxxvij · ar · ij · dicā sub di⁊
ctōe decima. ¶ Ars nō ē portare onera z fa⁊
cere lardū z simlia nō · C · de admi · tu · l · lex
q̄ tutores i glo · sup ꝺ. labore suo.
¶ Colere frā dr̄ ars vt · l · cū duobꝫ. ¶ si icog
ta · ff. p socio vbi ter. cuz gl · fac · l · ij · C · ꝺ fer ·
im conñ · i q̄ntū ꝓmittit rusticos laborare die fe
riata z nō artifices ·
¶ Notoria dicit ars · l · ij · C · cōia de le ·
¶ Que ꝓpe dicātur artes no · C · de dign · l · si
qs i glo · li · xij · adde qꝺ no · Bar · i · l · ij · C · de
curi · vr · li · xj · vbi p eū q̄ dicāt ꝓprie artifices
¶ In arte sua q̄libꝫ p̄sūit eē pit9 vt i · c · fi · ꝺ p
sūp · fac · l · ij. ¶ seruius · ff. de ori · iur ·
¶ An possit mter dici alicui ne sua arte ꝓfit
no · ff. de pecu · · l · fi · i glo · et ibi Bar ·
¶ Descripti m mricula alicui9 artis illam nō
exercentes nō debēt gaudere priuilegio illius
artis ꝺm Bar. in. l. semper. ¶ quibusdam · ff. de
iure imu. et m. l. si p̄tentu · C · de sacrosā · eccl ·
¶ Appellatione artis ꝓhendit ars mech
anica non disciplinalis · ff. de vsuf · l · si pendē⁊
tes ¶ si serui ·
¶ An illi q̄ adiscūt vēiāt appellatōe artificiuz
vide nō i · l · legatis seruis ¶ ornatricibꝫ ꝺ le ·
ij · do · Pe. de anc. m cle · j. de · vi · et. honest ·
cleri · Barto · m. l. prima. ¶ nec castrense. ff. de
coll. bo.
¶ Statuta artis debent inter artifices suari
· l · fi · C · de iurisdi · o · iu · et m. l. receptitia · C · de
cōsti · pe · Bar · in · l · fi · C · de colle · illici ·
¶ De mricula i diuersis artibꝫ nō. Bal · i · ꝺ · l ·
receptitia m fi · et Bar in · d · l · fi ·
¶ Artifices possunt ꝓ suis necessitatibꝫ int̄
se collectā iponere · vt ē glo · in · l · j · ¶ pe · ff ꝙ
cuiusq̄ vniuersit ·

¶An statuta taliū artiū req̄rāt ꝯfirmatōez vide Bal. i d.l. ſ̄ceptitia vbi ꝑtat an iuratus iudicat i ꝓuriū ſi ea nō ſuat z an dēant ſuari in p̄ria aliena.

¶An collegia artificū ſint priuilegiata vide ter. m.l. fi. ff. de iure immu.

¶Si i ſtatuto fit mētio de artifice ꝯphendi tur p̄ncipalis artifex nō vili officio artis exercēs. ff. nau. ca. ſta. ¶ nautam et ¶ caupones

¶Int̄ artificiū et vſū colligit̄ dra q̄ hēt̄ m.l. exterioribꝫ ff. de le. iij. vide.

¶An q̄s exerceat plura artificia illi magis attribuit̄ i q̄ magis vſat̄ ff. de le. iij. l. huis legatis. ¶ si vn9.

¶faber ē artifex vt. l. si mācipia. ff. de fū. mſtru.

¶Quid de piſcatore vidi. l. p̄dia e. ti. i p̄nc.

Artare. Nō ſtuēit̄ ei q̄ ſe mimū ātaut p pe finē immi. ff. ſi q̄s cau. l. ij. ¶ ſi q̄ de ele. cū i veteri no. eo. ti. cū nobis oli vide qđ no. Joan. de elec. cū ex eo li. vj. ſup v. obmſerit xj. q. iij. eoz et ibi Archi bñ fac. c. licz canō iuncto. c. omiſſa de elec. li. vj.

Articulus. Hec dictō varias hēt ſigfiſcatōes aliqñ ſūit̄ p articulo fidei et dr̄ ab hortando

¶An q̄z ē illud qđ actor itēdit ꝓbare đ cōfeſ. c. p̄ſētiū li. vj. /cuſatus li. vj.

¶An q̄z ſūit̄ p mēbro ſm Arch. de here. ac/

¶An q̄z p capitulo. ff. de legi. l. nō poſſunt.

¶An q̄z idē ē qđ dcō. ff. đ hē. il ti. l. ꝟ articulo

¶An q̄z idē eſt qđ tp̄us vel p̄ūct9 ſicut dicit̄ m articulo mortis vel i articulo illi9 diei đ cele mſ. i q̄dā Jo. an. i. c. cū i iure de ele. z add̄ no p Archi. de teſti. p̄ntiū li. vj. z de fo. ope. c. j. eo. li. Bal. i. l. pal. l. nō p̄nt. ff. de legibus

¶De mā articuloz vide p Spe. ti. de teſti. ¶ nūc videndū in p̄nc. glo et doc. m.l. ij. ¶ qđ obſeruari. C. de iureiur.

¶vbi nō ocludūt articuli nō ocludūt etiā ꝓbatōes taliū articuloz de ꝓba. m p̄ſētia vbi ē tex. quē ad hoc allegat Bal. m.l. ſi q̄s nō dicā rape. C. de epi. et cle.

¶An articulus debet probari prout fuit formatꝰ et imputet ſibi quis male formaſſe no in. c. propoſuit de cle. ex. mi.

¶Articuli ſolent admitti ſaluo iure iptinēti/uz et nō admittēdoz in cle. conſtitutione nē de elec. i glo. pe. vide Jnno. i. c. per tuas de teſti. c. j. de confeſ. li. vj.

¶forma articulandi in cauſa reſtitutionis que petitur a minore propter aliquā rē vendītam et traditā emptori pomit Bal. m.l. ſi ſine herede. ¶ interpoſito. ff. de admim. tuto.

¶formatio articuloz nō ē ſb̄a iudicij vñ teſtes p̄nt dici ꝓduci ſup libello licz articuli nō ſint formati dictū ē archi. de teſtibꝫ p̄ntium

li. vj. Bal. in. l. ſi duo p̄rom. ¶ idē iul. ff. de iu/reiurā. pone feci articulū qđ mutuauit tibi. x. iudex monuit te qđ reſpōderes tu noluiſti cez te nō hēris p confeſſo qz articul9 ſine tpe ē m cōgru9 ita dic̄ Bal. i. l. j. C. ſi plu. vna ſen.

¶Articuloz copia dēt fieri ſi tñ nō fiat valz mhilomn9 receptio teſtiū ſup eis Jnno. i. c. p tuas de teſti.

¶Qualiter formetur articul9 qñ q̄s dicit̄ interfeciſſe ad ſui defenſionem vide do. iflo. in l. qui foueas alias eſt. l. quē admo. ¶ ſi nauis. ff. ad. l. acquil. plem9 p eūdē i. l. ſciaz. ¶ q̄ cū aliter eo. ti.

¶formā articulādi ſi q̄s vult probare edificium eſſe commune vide p Bar. in. l. in cāis. ff. de dam. mfec.

¶An articulus productus per aliquez z reprobatus per aduerſarium poſſit reprobās ſe illo iuuare no. Jnn. i. c. cū oli de cēſi.

¶Articuli ꝓducti ñ p̄iudicāt miſi ſint p iudicē admiſſi Jnn. đ fi. p̄ſby. ꝯſtitutus

¶Articuli dati in cā vbi iudex pt̄ ſupplere de facto nō poſſunt reuocari ſine ꝯſenſu iudicis glo. fi. m. c. ab eo de elec. li. vj.

¶Articuli ꝓuētōnales nō mducūt cōfeſionē ꝓducētis Hoſti de reſti. ſpo. ex cōq̄ōe circa fi. Jnn. de fi. p̄ſby. ꝯſtitut9

¶De articulis fidei nō ē licite diſputare an ſint veri vel nō. xcvj. di. ſatis

¶formā articulādi et materiā vide p Spe. ti. de teſti. ¶ nūc vidēdū v. z qz cū ſe. no. de teſti. p̄ntiū li. vj. i glo. de ſepul. certificari dixi aliq̄d ſ̄ ¶An papa poſſit facere nouū articulū fidei vel ātiquū mutare vide. xv. di. c. j. et qđ ibi no. Archi. Senſe. i extuag. Jo. xxij q̄ incipit cū int̄ nōnullos adde qđ dicā ſub dictione papa.

¶Articul9 ē itētio ptis quā ꝓbare itēdit C. đ excep. l. ſiq̄dē de teſti per tuas z qđ ibi not. Jo. an. i. c. vēiēs de teſti z. c. p̄ntiū eo. ti. li. vj

¶Articuli dēnt deſcēdere z exhi de libello in cle. ſepe de v. ſig. Spe. m. d. ¶ nūc vidēdum

¶Articuli ſunt tradendi i ſcriptis de ca. poſſ. cū eccia

¶An ſit vtile partibꝫ facere articulos no. Jn in. c. per tuas de teſti.

¶De articulis fidei vide Jo. an ſuper xxica de ſumma tri.

¶Articul9 ꝓuēienter diffimit̄ per. s. Tho. ſcda ſcde. q. j. ar. vj. z i. iij. di. xxv. q. j. ar. j

¶Articuli fidei creuerūt ſm ſucceſſōnē tempoz z vitatē ad xp̄m q̄ ad explicatōz nō ad q̄ ad ſbam Jdez ſcda ſcde. q. j. ar. vij. z i. iij. di. xxv. q. ij. ar. ij.

¶Articuli fidei nō dicūt̄ formari nec informes Idem in. iij. di. xxv. q. j. ar. j.

¶An p certos articulos dēant credibília diſtingui vid. s. Tho. ſcda ſcde. q. j. ar. vj.

As. Hec dictio as suit ꝑ hēditate vt nō. de testa. raynucī Insti. de here. q̄ ab itest. de. ¶ hēditas no. i. l. j. ff. de test. mili. vñ ꝑsus As obol9 pōd9 pūct9 possessio tota.

Assassinus. De assissmo q̄ pecūia holez mtficit no. Bar. m. l. ñ solū. ¶ si mādato. ff. de iur. ¶ An sit licitū cape assassiōs z māigol dos ꝑ facīēdo iustitiā ñ Bā. l. fi. ff. de pig. ac. ¶ Cōtra assassinos z rceptores et fautores eoz. tex. pulcherri9 i. c. ꝑ hūam de hōi. li. vj. et ibi de malia p doc.

¶ Sufficit q̄ aliqs mtētet h̄ crimē licz nō o sūat ad h̄ vt pūiat. ff. de pe. l. cicero z i. d. c. ꝑ hūam vide Ange. i. l. j. i fi. ff. de eo p q̄m fac. erit et. l. q̄ aūt opas. ff. de his q̄ no. ifa. z ibi tā git de soluēte pecuniā assassino licz nō seq̄tur hōicidiū ad de Baldū i. l. si q̄s nō dicā. C. de epi. et cle. et i q̄dā suo osilio qđ māpit cāus talis ē

Assaltus. An assalt9 pūiat sepati a per cussione vide bonū tex. i. c. j. ¶. si mulier q̄ mo. feu. amit. coll. x.

Ascriptitius. An ascriptiti9 sit lib vid glo. ff. de sta. ho. l. sūma.

¶ An ascriptiti9 possit odere testamtū vel si i trat religionē an bona sua tnseāt i ecclesiā vi de Spe. i ti. de istru. edi. ¶. opē diose v. q̄n ꝛ to et v. sequēti. ꝛ. c. admittuntur

¶ An ascriptiti9 possit cē cleric9 vid. lnij. di

¶ Ascriptiti9 sine gleba pacto acq̄ri nō pt. l. ij. C. de agric. et cē. l. ij. an ꝑscribi pt Spe. ti. de feu. ¶ j. v. iij. q̄rit

Assessor. Illd qđ lucrat assessor cēset esse peculiū q̄si castrēse no. Bar. i. l. vel ut. C. de assesso. ¶ An assessores q̄bz limitatū ē cer ꝛ tuz temp9 ad ꝓcessuz expediēdū possit cogi añ tēp9 illū expedire dic vt no. Bar. i extra ua. ad rprimēdā m v. ꝓcedit

¶ An heres assessoris decedētis ñ. tmmū of ficij dēat hēre salariū totiꝰ tpis no. i. l. diē fū cto. ff. de off. assess. Bar. i. l. lege. C. de domes. et ꝓtecto.

¶ An is q̄ fuit assessor possit retineri tanquā vicari9 Bat. i. l. nemiez. C. d aduo. diū. vid. vid ter. i. l. ex agētibz. C. d agē. i rebz li. xij

¶ Assessor deputat9 vt ognoscat mt hoies a licui9 q̄r terij nō pt mt alios ognoscere etiaz de osēsu ptiū Bal. i. l. testiū. C. de. testibz.

¶ An assessor possit eē laic9 nō. de arbi. otin git Jo. an. de iudi. decermin9

¶ An delegato mortuo vel ptibz occordātibz añ finē cāe assessor dēat hēre salariū vel hītū restituere Spe. ti. de assesso. p totuz

¶ An iudex ptibz iuitis dēat sibi assumere assessorē vide de off. dele. c. sup qōnū. ¶. vez nō. de rescri. statutū. ¶ assessorē li. vj. et ibi vide de materia.

¶ In cām q̄ qs ē possessor postulare nō debz Spe. ti. de aduo. ¶. obijcit v. itē q̄ fuit asse.

¶ An assessor possit iudicare i cām q̄ ē assessor nō. ff. de off. ass. l. j. i glo. fi. vide Spe. ti. de assess. ¶. officiū.

¶ An assessor hēat iurisdictōz et quā Spe. ti. de assess. ¶. officiū v. pe. et ibi Jo. an.

¶ An assessor possit petere salariū siue mer cēdē no. de vi. et ho. cle. cū ab oi i gl. pe. Spe. ti. de asse. ¶. salariū vide i. l. j. ff. d va. et exhor. cog. et ibi Bar. vide nō. i. d. c. statutū. ¶. assessorē de rescrip. li. vj.

¶ Assessores tenēt q̄ptās facī iustitiā mi si ō dicāt no. i. l. q̄mā iudices. C. de appel. z ibi Bal. ¶ An male iudicando ptās tēat de dolo assessor d ipitia vide tex. et glo. i. l. ij. ff. q̄ cuiusq̄ vimū. fac. l. fi. ff. d va. et exhor. cog. ¶ Qualit iuēti fuerūt assessores vid Ang. i cōsilio. cclxxnij.

Assertio. Quid ē assertio dic ꝑm doc. q̄ ē depōitō testis ñ iurati de coha. cle. et mu tua de regula. vemēs

¶ Merita cāx. ptiū assertōe pādunt vt. l. ij. C. si p vi vel alio mo. de i mte. resti. cū ex lris de postu. ꝓla. postulationē i gl. fi.

Asseueratio. quid sit asseuatō z d dra mt asseueratōz et ofessiōz vid nō. C. de. ꝓ ba. l. nō nudis m glo. ij.

Assidue. De sigficato h9 dcōis nō. m. l. meuia. ff. de māu. testa. vbi pulchē ter. et ibi p do. Bñdic. de blūbio nō. i. c. j. d of archipr. xxxvij. di. d q̄busdā i gl. assidue nō. xxxv. di si q̄s vult q̄ expōit ideſinēt ad idē gl. d of. or. c. q̄zuis li. vj. i v. otiuat. de h̄ plēe p do. An. et moder. i ꝓhēio gregoiano vbi multa ad mām de h̄ no. i glo. l. di. si q̄s volūtarie. xxij. di. sacrosc̄ā. i gl. sup v. i oroibz bōa gl. de cō se. di. v. nūq̄z expōit nūq̄z. i. ostitutis horis ad idē gl. xxj. q. iij. hi q̄ fac. ff. d odi. et dmō. l. si q̄s ita. ff. d adi. le. l. meuia. ff. d fui. vr. p di. l. fozamē et. ff. de aq̄ q̄ti. et esti. l. j. ¶. q̄tidi. ¶ assidue. i. iterato glo. xciij. di. diacom v. assidue. ¶ Assiduitas ḡuat delictū. xxv. di. plectis. xxij. q. j. ita ergo.

Assigno. An h̄ v bū assignare denotet tn si atōz domij vide i. l. cū pr. ¶. dulcissimis. ff. d l. ij. vide i. l. j. ¶. assigre. ff. de v. sig. et i. l. j. ¶ assignare et i. l. assignare. ff. de assig. libe.

¶ Assignare. i. tdē. ff. nau. ca. sta. l. j. ¶. fi. ff. de le. iij. l. si q̄s. ¶. fi. vide. ff. de ohē. ep. l. q̄ of. ficij. ¶. fi. de h̄ verbo vide. ff. de pecu. l. si noxali. ¶ ē differentia.

¶ De sigmificato h9 dcōis vide qđ no. i cle. ij. de vi. et ho. cle. et ibi vide q̄ idē ē q̄ tdere seu applicare vel attribuere

Asinus. Asinꝰ ituẽ scit qñ vidit se ꝓ ꝓpꝛ ꝯhẽdi no. gl. i. l. heres ꝓ suũ ff. de acq. hꝛ.
¶ Que dicatur asinaria possessio vid qđ di cã. j. sub dictõe possessio
¶ Asinꝰ ꝛ dñs eiꝰ pari rõe libertatis ꝓuꝛegio gaudẽt ter. et ibi no. i. c. ij. de treu. ꝛ pa.

Assisii. Qui dicãt assisij hẽt de de. nõ re si. c. pe. i glo. assisios q̃ dic qꝫ sũt ñnciati i ecclesia ꝛ nõ sũt cãonici ꝫ deñt huic ecc̃ie / nec vocantur ad actus cũ canonicis vt ibi nota.

Assisteria. Que dicat assisteria no. xxvij. q. j. siqs rapuerit ꝛ jx. q. vl. đ psõa i glo.

Assumptio. Assũptio cuẽit dine psõe et dine natę ꝑm Tho. i. iij. ptę. q. iij. ꝛ i. iij. di. j. q. j. ar. ij. ¶ Assũptio bũane nate fuit i ꝓmo istãti oceptõis Jdẽ m. iij. ptę. q. xxv. ar. nij. ꝛ i. iij. di. ij. q. ij. ar. iij.
¶ Alia psõa qꝫ filij potuit assũere bũanã nãz idẽ i. iij. q. iij. ar. viij. ꝛ i. iij. di. j. q. j. ar. ij. magis tñ decẽs fuit p psõaz filij id facẽ vt ibi
¶ Assũere ñt due psõe vnã nãz ꝛ vna psõa duas natas ꝑm Tho. i. iij. ptę. q. iij. ar. vj. ꝛ m. iij. di. j. q ij. ar. nij.

Aspectus. An ex aspectu aliqđ ꝓbet vi. ff. de mio. l. mmor. xxvij. q. j. nec aliq̃ no. i. l. si miorẽ. C. đ ii ite. resti. mino. ꝟ ctõe etas
¶ An ex aspectu ꝓbet etas vid qđ dicã sb đi

Astruo. Hoc vbũ iportat idẽ qꝫ affirmo de cau. pos. cũ ecc̃ia. ¶ nos igit. ꝟ si forte.
¶ Jtẽ astruo. i. ꝓbo đbẽt cũ ex inũcto. ¶. qꝫ

Astronomia. An sit ꝓhita. ñ. xxvj. q. vij. nõ obꝑuetij Jo. an. iaddi. Spe. i. ti. đ sorti. sub ꝓica remittit add no. p eũ i. c. ij. eo. ti.
¶ Astrõmia q̃ mbil ofert ad salutẽ ꝫ pocꝰ nutrit errorẽ ẽ a fidelibꝰ spnẽda. xxvj. q. v. nõ liceat xp̃ianis Jo. an. de sortile. ex tuaꝝ.

Astutia. Que dicat astutia ꝛ an ꝛ qñ pecatũ sit vel nõ vide. s. Tho. scđa scđe. q. lv. ar iij. ꝛ expõit astute. i. malicõse C. de legi. l. ij.

At. De sigficato hꝰ dictõis no. Jo. an. in. c. ꝑ tuas de arbi. add no. ff. de ne. ge. l atqꝫ. m ꝓn ff. de dolo. l. arbitrio. ¶. fi. vbi plene.
¶ An et qñ ꝫ dictio iportet diu sitatẽ m fco et iure vel alteꝝ tm̃ no. Jo. an. de arbi. ꝑ tuas de iudi. at si clerici. ¶ Add qꝫ dictõ at qñqꝫ ponit ꝓ sicut ff. de pac. l. itẽ qꝛ qñqꝫ ꝓ et / vt m. j. ostitu ff. ¶. si cum nos.

Attentatum. Remediũ attẽtãti nõ opetit qñ qs ꝓsequtur appellationẽ icidẽtis et nõ ꝓncipalit no. glo. magnã i cle. si añ de do
¶ Dis attẽtanti opetit ꝑ retractatõez õctuꝝ gestoꝝ a capto vlt ꝓtez õdicẽtẽ Jo. an. i. c. cũ oli de testi.
¶ An petẽs reuocari attẽtata hẽat necesse ea exꝓmere i libello Spe. ti. de appel. ¶. nũc dicendũ im ꝓn. et ibi Jo. an. m addi.
¶ Attẽtata pꝰ appellationẽ mterposita a tercio nõ reuocãt oio vide glo. fi. de app. nõ solũ li. vj. ¶ Attẽtata lite pẽdẽte debent nulla ter. ẽ in. c. cũ. m mfi. de consti.
¶ Attẽtata imt conclusionẽ cãe et sniaz remiunt retractãda p viã attẽtati vide do. An. i. c. ij. vt lite pen. ꝟ glo. ij. q. vj. arguta.
¶ Attentata de facto sũt de facto ñuocanda
¶ Nõ retractat executio snie licz fuerit attẽtata appellatõe pẽdẽte si otingat ꝓmã sniaz cõfirmari glo. et doc. de sen. exco. c. ij. li. vj. ꝑ au. im cle. auditor. m fi. de rescrip.
¶ Remediũ reuocãdi attẽtata opetit etiaz si sit attẽtata ꝑtextu snie nulle doc. đ procuer isinuatõe i ꝓn. ter. in. c. a cœdẽs vt lit. ñ ot.
¶ Remediũ attẽtati opetit etiã ō terciũ possidẽtẽ no. de ma. et obe. dilecti et i. c. cũ. m. de consti. Spe. ti. de ap. ¶. nouissime ꝑ. vex. tñ.
¶ An reuocatio attẽtati facta ꝓpter pẽdẽtiã litis duret ꝓpetuo etiã pꝰ litẽ finitã vid Za pũ i. c. j. vt lite pen. li. vj.
¶ An remediũ attẽtati opetat si iudex a quo scit iudicẽ ad q̃m ꝓcedẽ tñ nõ ẽ sibi ibitũ Jo an. i. c. nõ solũ de ap. li. vj. sup glo. mbibitoz
¶ Oñ ꝓcedit sup attẽtatis dr ꝓcedi sup negocio ꝓncipali vide. c. exhibita m fi. de iudi.
¶ Reuocant attẽtata etiã si fuerit snia diffinitiua vid ter. de ꝓcui i nra Jo. an. đ test ex p te ter. m. c. accedẽs vt lit. non contes
¶ Attentata pꝰ sniaz sup cuiꝰ validitate disputat nõ retractat ꝫ mterdicit eiꝰ executio vide m. c. tenor. de re iudi.
¶ An opetat remediũ attentati si iudex attẽtãs ignorabat appellatũ Jnn. đ ap dilẽꝰ circa fi. ¶ An si obtinet retrectatio attẽtatoꝝ ī vno ãticlo cẽseãt retctata oia alia Jnn. m. c. dilecto đ ap.
¶ An ante reuocationem attentatorum debeat ꝓcedi cãe cognitio vide Jo. an. i. c. cum m. de consti. i fi. ¶ An agenti p viã attẽtati obstet exceptio defectꝰ ꝓpetatis no. Za. ap. m. c. ij. de resti. spo. li. vj. glo. i. c. ij. vt lit. pẽ. add e Jnn. i. c. bone de ap. i glo. fi. do. An. i. c. m lris de resti. spo.
¶ Cõtra agentẽ via attẽtati non obstat excõicatõis exceptio Jnn. m. c. dilecti de ma. et ob. do. An. m. c. bone de ap.
¶ An via attẽtati opetat post desertõem appellatõis vide de rescrip. ex pte Jo. an. i. c. licz de sen. ex. super glo. li. vj.

Athleta. qđ sit athleta đr pugil siue pugnator vide. l. athletas ff. đ his q̃ ñ. ifa. ꝛ ibi glo

Atque. De hac dcõe no. ff. đ iu. do. l. si pr̃ i glo. atqꝫ et i. l. si quarundã reꝝ. ff. de ac. pos.

Atqui. Jsta dco põit ꝑ ꝟ ff diur .l. fi. mgl. fideiussor vid. ff. de ne. ge. l. atq; nata

Attinet. Jo oc vbũ expõit. i. ptinet ff. de re iudi. l. qd attinet. Jnt dũ expõit attiet. i. detiet. C. d aqueduc. li. vj

Attornatus. Quid sit dic idẽ ꝙ ꝑcurator vel negocior gestor marie ad litẽ z ẽ vulgare ãglicor dic glo. d sta. reg. li. vi.

Attributa. Sũt plura i deo ꝟ vnite. s. Tho. i ꝑa pte. q. xiij. ar. nij. z i. j. di. ij. ar. ij. vñ sũit dra attributor vid i pal. q. xiij. ar. nij. eti po di. ij. ar. iij. ¶ Attributa eẽntialia a ꝑsonit plois idẽ i ꝑa pte. q. xxxj. ar. vij. et viij. ¶ Attributa i do nõ sũt accntalia ꝟ pdi cãt de diuina sba idẽ i ꝑa pte. q. xxxj. ar. iij nij. et se.

Attricio. Que dra sit int attritõz z otritõz vide. s. Tho. i. nij. di. xvij. q. ij. ar. ꝑmo

Atror. Atrocitas. que dicitur atror iniuria z qlit otiet ff. de iureiuzã. l. ptor. Cj. pos se aũt z isti. de iur. Cj. atror adde qd dicã. j. sub dictõe iniuria.

¶ Que sint facta atrocia vide Bar. i. l. titia. Cj. fi. ff. de aur. z argẽ. le. glo. i. l. ad ea. ff. de re. iur. vbi vide. ¶ Jn atrocib; delictis attẽtatũ hẽt ꝑ osũato. l. siqs nõ dicã rape. C. de de epi. et cle.

Auarus. Auaricia Cõtra auaricia z et qlit mtelligit illd apli ꝙ auaricia ẽ idolor. Juit. vide pulchros tex. de elec. auaricie li. vi. de prebẽ. auaricie. xlvij. di. sic hi vbi tex. pulcherrim. vj. cj. j. qro. j. q. j. cũ ois ad de. j. q. j. rennsionẽ i gl. z. j. q. iij. saluator. ¶ Auar gdit i obscuritate mentis. xxxvij. di. c. rõne ſabijciat. xlvij. di. bor auctõ ¶ Auar deo adherere nõ pt misi cupiditatẽ ¶ Auaricia macular corp z aimã j. q. j. cũ ordi aret. ¶ Auaricia ẽ otraria ꝑdigalitati z qs dicat auar z qs ꝑdigus nõ de osue. ex pte m glo.

¶ Auaricia nunq; satiat. xlvij. di. sic hi.

¶ Auaricia clerici capiũt aliena hr. xciij. di. di acomi. ¶ Auaricia marie regnat i mulieri bo qz gen auarissmũ ẽ. ff. de ne. ge. l. nesci et qd ibi nõ. ff. ad vel. l. ꝟ si ego. ff. de do. mter vir z vx. l. si stiplãta. Cj. C. d dona. añ nup. l. si a spõso i glo. z glo. i. l. q dotis. ff. so. ma.

¶ Qd auar dicat cec z ãbitiosus vide de elec. auaricie i glo. ij. li. vj.

¶ Auaricia tollit simul bñdictõz tpaliũ z spiritual ũ seu celestiũ. xvj. q. j. decime.

¶ Nec auar vult habere oposessorẽ nec subo osortẽ. xciij. q. vij. qz aũt.

¶ Auaricia pũit a lege. C. d. ioff. testa. l. si qs i suo. ¶ Auar ꝑprie dr i retinẽdo cupid

i acqrẽdo vid. ff. de edil. edic. l. j. Cj. fi.

¶ Appetit tpalis lucri est filiq; auaricie. s. Tho. scda scde. q. cxix. ar. nij.

¶ Ois auar ẽ idolatra ad ephe. v. j. q. iij. saluator qd qlit mtelligitur vide. s. Tho. in nij. di. xxxix. ar. vj. ¶ Auaricia castitatẽ dissipat z largitatẽ de pe. di. v. Cj. dolẽdũ v. naz si qs ¶ An auaricia z cupiditas sit peccatuz z qñ sit mortale et qñ veniale vide p. s. Tho. scda scde. q. crvij. z. q. cxix. vbi dr ꝙ ẽ vicium capitale hns sub se multas filias et qliter auaricia sũit tpalit vide p. s. Tho. i. ij. di. v. q. j. ar. iij. et di. xlij. q. ij. ar. iij. ſdũ i gl. ij

¶ Quid opet auaricia nõ. de pbẽ. cũ ia du ſ ¶ Quilibz psũit auar dic glo. ij. i. l. q dotis. ff. so. ma. q allegat. l. cũ de idebito. ff. de pb. dic melir ꝙ a nata ẽ nob inata cupiditas sed nõ auaricia qmia pmũ sine vicio ee pt altez ñ ¶ Cõtra auaros et cupidos nõ. xciij. di acomi Spe. ti. de istru. edi. Cj. nij. v. itẽ cũ ps.

Auctionator. Jo oc vbũ hẽt. xv. q. ij. nõ est z ꝙ me. cã. Abb. i magna glo. ad fi. et. ij. chorm. jx. c.

Autor. An ius supueniens autori meo possit mihi bñti cãm ab eo ꝑ desse nõ. i. l. rez alienã. ff. de pig. ac Bar. i. l. cũ vir. ff. de vsuc. ¶ An sufficiat mihi allegare cãs autoris mei Bar. i. l. z i ea dẽ. ff. de excẽ. re. iud. ¶ An ille admittat cuius autor repellit no. q ma. accu. pos c. fi. i glo. de testi. licz ex q̃dam de here. firmitatis. ¶ Quitz autor admittit z nõ admittunt eius acta nõ. desũ. tri. c. fi. i glo pe. qñqz acta z nõ autor. xv. di. Cj. iã non qd nõ. j. q. j nõne. de hẽt firmitatis

¶ An vicio actoris noceat successori uide in. l. põpõius Cj. ff. de ac. pos.

Autoritas. An qs possit autoritatez i facto ꝑprio mtponere nõ. m regula qui tacz li. vj. et m. c. si ꝑter de rescrip. e. li. nõ. de cõ traben. e np. l. fistulas. Cj. et ibi Bar. adde de. si vna et qd ibi nõ. de re. ec. nõ alie. adde ff. de aut. pstã. l. j z. l. pupill de isti. c. fi. xvij. q. nij. questi. de dona. pastoralis Speci. m titu. de his que fi. a prela. in fi. Jo. an. post hos de censi. ꝓhibemus

¶ Autoritas debet mipso actu interuenire nota Bar. m. l. si autem. ff. de aqua pluuia. ar. et hoc vult. c. cum consuetudinis de osue. Jo. an. in. c. j. de re. eccle. non alie

¶ An et qtũ credat autoritatibz z libs vetez rum et eoz dictis nõ i. l. j ff. si cer. pet. et. l. si testamẽtũ de testa. Jnsti. de aut. tu. Cj. tutor autem

¶ An et qñ credat autoritatibus et dictis z libris vetez et doctor dictis Bar. i. l. j. ff. si cer. pet. et i. l. si testamtũ. ff. de testa.

¶ An autoritates sacre scripte pñt allegari i

decisiombꝫ cāꝫ glo. ē sin. ī aut. vt iudi. sine q̄. suffra. ¶ putabit sup v̄. eloq̄oꝫ dixi s̄ sub dcōe argum̄tū. ¶ An autoritates poetaruꝫ p̄nt ī cāis allegari no. ff. ð re. diui. l. i tm̄ ī gl. fi. et ibi ocor. ℔ pe. ī ti. de aduo. ¶. nūc de exō dnis v̄. vel si allegauerit adde no. p Jnn. m. c. cū vēr̄abilis de excep. fac. ff. ð ōhē. ēp. l. j.

¶ An ī autoritate p̄stāda sit necesse autorē loq̄ Bar. ī. l. etiā. ff. de auc. tu. ꝛ m. l. gerit. ff. de ac. here. ¶ Autoritas supioꝛis req̄ritur si due ville vellēt iudicē vnirī vt corp9 ī aut. vt iud. sine q̄. suffr. ¶ illud vid no. ī. c. j. ne sed. vacā. ¶ Autoritas iudicis n̄ req̄rit cū p̄ tanq̄ legitim9 admīstrator alienat bona filij sui dictū ē Azo. i sūma. C. de bo. q̄ lib.

¶ Autoritas supioris inuenīēs ī actis tollit suspitōꝫ ẽpitudis. l. furti. ¶ et iussu. ff. ð his q̄ no. ifa. fac. l. iuste. ff. ð acq̄. pos. fac. ff. ð mi no. l. ait p̄tor. ¶ qd tn̄ et ibi no.

¶ Si ex pacto possū mgredi fūdū ꝓpria autoritate an si iste fūd9 efficaꝫ eccie possū hoc pacto vti ō eccīaz Bar. dic̄ q̄ sic ī. l. fi. ff. vt ī pos. lega. ¶ Autoritate ꝓpa nō possz possidēs ciuiliꝫ et naꝫaliꝫ expellere detinētē ab alio nō ab ipo possidēte Bar. m. l. j. ¶ necessario ff. si mu. ven. no. ī pos. mt adð Bar. i. l. claz possidere. ¶ q̄ ad nūdias. ff. de acquī. pos.

¶ Autoritatibꝫ sacre scripe regiꝫ eccia. xj. di. catholica eccia.

¶ Quo q̄s q̄ maiori rōe vtiꝫ eo minoris autoritatis videꝫ v̄ba et9. xx. di. decretales.

¶ Que sit dīa imꝫ autoritatē decretū et osē sū no. ī. c. j. de re. ec. nō ali. li. vj. de osue. cū o suetudis vide qð no. Jo. an. de ecc. edifi. ad audiēt̄ā. ñ. m glo. i.

¶ An ꝛ qñ autoritas supioris excuset no. lxiij di. salōitane ī glo. de tēp. ord. dilect9 adde no. ī regula q̄ q̄s li. vj. ꝛ de trās. statuim9 de pac. cū p̄dē ī glo. sup v̄. pactōis

¶ Autoritas supioris sēp intelligiꝫ excepta n̄ de iurīur. vēiētes. xxv. q. j. c. fi. circa fi. lxx. di. c. fi. j. q. v. c. j. de elec. sīficasti ī tex. ꝛ glo

¶ Autoritate ꝓpria q̄s n̄ possz capere possessiōnē bn̄ficij. xxiij. di. ī noie dn̄i

¶ An autoritate ꝓpria liceat alicui sibi ius dicere vide. C. vn̄ vi. l. si q̄s i tātā. ff. qð me. cā. l. extat. ff. q̄ m frau. cre. l. ait p̄tor. ¶ si debitorē Jmo. de rest. spo. oli. j. di. ius gētiū Arch. j. q. j. dictū de p̄. eū q̄. li. vj. C. ne li. ī sua cā. l. j. ¶ Qñ q̄s possit uti duabꝫ autoritatibꝫ ꝛ qñ valeat tūc qð agit vide Jnno. ꝛ Jo. an. ī. c. cū ex officij ð p̄scri. ¶ Si res ablate sūt ꝓ p̄e an liczꝫ eas capere ꝓpria autoritate ð restit. spo. oli p Jnno. ī glo. q̄ incipit q̄mō de or. co. cū dilect9

¶ Est maioris autoritatis qð fit a pluribus q̄z qð fit a paucioribus no. xix. di ī canōib9 in glo argum̄tū. ¶ Autoritate ꝓpria q̄s posset reuocare illū q̄ missus ē in suo no. Cy. ī. l. j. C. de mter dic.

¶ An quis posset ꝓpria autoritate rem suaz vel alienā ꝓhendere et que sit pena no. Cy. vn̄ vi. l. si q̄s in tantā et ibi glo. Cy. et doc.

¶ An valeat autoritas imposita a tutore ꝯ mō si de iure valeat vel alias sub conditione nota. Bar. ff. de aut. tu. l. et si conditionalis.

¶ An quis cogatur prestare autoritatem no. ff. de aut. tut. l. si tutor et ibi Bar.

¶ Quis potest autoritatem p̄stare ī facto m q̄ obligaꝫ tantū ipe non aliꝫ sibi glo. C. de ōben. ēp. l. cum ipse que allegatur. ff. de admi. tut. l. quotiens. ¶ non tantum.

¶ Autoritatem debet prestare qui de causa cognouit et non alius misi primus sit impeditus. ff. de offi. procon. l. j. in aut. vt defun. seu fune. ¶ sancim9 ꝛ in aut. vt iudi. si. quo. suffra. ¶. j.

¶ Si vna eccīesia permutet rem cum alia req̄ritur autoritaſ episcopi cui subest eccīesia ꝛ nō illius vbi est sita ar. l. quero. ff. de solu. ita dicit Bal. m. l. j. C. de contraben. emp.

¶ Autorare non potest pater filio m casibus ī quibus patrī non queritur vsufructus vt. l. si filꝫ noīe et ibi Bar. ff. de iur. Bal. ī. l. fi. ¶ necītate C. de bo. q̄ lib.

¶ Priores quētuales sācti augustini sācti frā cisci p̄dicatoꝫ faciūt cōpositōes sine autoritate supioris de pac. c. fi. li. vj. et ibi. do. pe. de anc.

¶ Qð dr̄ q̄ ī his q̄ sūt volūtarie iurisdictōis q̄s auctoraꝫ in facto ꝓpo p. l. si osul. ff. de adopt. ē vex̄ insi exigaꝫ aliq̄lis ogmitio ꝑm Guli. ī. d. l. si osul. ff. de adop. q̄ dic̄ q̄ q̄s nō pōt autorari insinuatōi donatōis sue. Jtē hoc vex̄ misi aliq̄ð comodū pecuniariū veniat applicādū de q̄ dic vt ibi p eū fac. l. ij. ff. de off. presi.

¶ Autoritas p̄hoꝫ naꝫaliū ī iure allegari pōt vt. l. septio mēse. ff. ð sta. ho. ꝛ i. c. foꝛ9 deb̄. sig.

¶ Jdē ī autoritatibꝫ medicoꝫ vt. l. semel. C. de re mili. li. xij.

¶ An autoritatibꝫ oratoꝫ standū sit vr̄ q̄ sic. ff. de le. l. ij. l. fulcim9. ¶ q̄d sit latitare. ff. ex quicau. ī pos. ea. ¶ Autoritas rei iudicate magna ē vt. l. iij. ¶ ité q̄ri pōt. ff. de reb eoꝫ.

¶ q̄d opaꝫ autoritaſ iudicis ifposita i rīstitutōe rei uide Bá. ī. l. pōpom9. ¶ si iussu. ff. de acq̄. pos

¶ Autoritas p̄suīt interposita p supioꝛē si ipo p̄sente et non otradicēte actus geritur de ꝓcu. consulti et ibi no.

Aucupare. An liceat aucupare m alieno fūdo vide. ff. de sui. vr. p̄d. l. diu9 insti. ð re. di. ¶ fer̄ qð itelligī dño iuito vt d. l. diu9 fac. l. vsu fructuai9 ī p̄n. ff. ð vsuf. l. iij. ¶ neua. ff. ð ac. pos.

Audax. Audacia. Audacia q̄nq̄ sūiꝫ ī malā ptē C. vn̄ vi. l. siq̄s ī tātā C. de sū. tri. l. iij. de p̄b. eū q̄ li. vj. q̄nz ī bōaz. ff. de li. ꝛ po. l. gall9 ¶ videdū adð q̄ sōat ī malā ptē C. ne vx. ꝓ ma

.l.j. et ī auť. hīta. C. ne fi. ꝑ pa. ff. de publi. l. ꝙntę et. l. si qs decurio. C. de decu. li x.

¶ Audacia ita vitupať circa eāde rem sicut obediētia ꝺmēdať. xiij. q. v. lux eterna.

¶ Audacia ꝺriať timori ꝑm Tho. ꝑma scde q. xlv. ar. iij. ⁊ arti. iij.

¶ Audacia ē mā fortitudis scda scde. q. xij.

¶ Audaces fortiores sūt m ꝑncā. q̄z qñ sūt m piculis ide ꝑma scde. q. xlv. ar. iij.

¶ Audacia ē peccatū ꝺtrariū fortitudini secunda scde. q. xl. ar. vij.

Auditor. Audientia. Quis dicatur auditor et q̄tuplex et quā urisdictōnem hēt nō. Spe. ī ti. de audi. c. sup qōnum. ¶. vero de off. dele. glo. et doc. m cle. auditor de rescrip. Spe. ti. de libel. concep. ¶. iā nō. ꝟ. q̄ꝺ si fiūt adde glo. ī cle. ne romani de ele. adde glo. iij. m fi. i. c. solet de sen. ex. li. vj.

¶ Quis modꝰ ƀuet ꝑ auditores palacij in ꝑlatōe smīe Spe. ī ti. de sen. ꝑta. ¶. nūc autē ꝟ. cetery do. Car. flo. ī. d. cle. auditor. ī. vij. q

¶ Si auditores palacij ferunt snīas ꝺrias vtraq; pendet ex arbitrio pape vt nō. m. d. cle. auditor vbi vide.

¶ An officiū auditōis expirz mortuo papa no. gl. ī cle. ne rōani ꝺ ele. vid do. Cā. ī cle. auditor. Curia tēt q̄ auditor ꝺictay; z auditor cāere hñt officia ꝑpetua.

¶ An audire detractores sit pctum vide. s. Tho. scda scde. q. lxxiij. ar. iij. vbi etiā vid ā sit ḡuiꝰ q̄z deťhé. ¶ An auditor cāere sit auditō pape vel cāerarij no. doc. ī. d. cl. ne roāi

¶ An auditor cāere z auditor ꝺictay; hē; āt ordiariā urisdictōz Hoſt. ī sū. ꝺ of. or. m ꝑn. tēt q̄ sic idē vr̄ velle gl. ī. d. cle. auditor. ad ꝺ q̄ꝺ nō. Archi. ꝺ his auditoribꝫ rij. q. j. expiētie q̄ dic q̄ ī curia nullꝰ hēt ordiariaz mī papa curia tñ ƀuat ꝑmam opīionem.

¶ Jn qbꝫ cāibꝫ alicui denegať audiētia nō. xxiij. di. ī noie dñi ī gl. hic hēs Spe. ti. de peti. et poſſ. ¶. ij.

¶ Audire nō dēt archiēps cās sine oim oprouīcialiū pñtia. jr. q. iij. saluo et. c. archiēps et. c. si aūt.

¶ Audiētia denegať clerico ꝺēnato si. j. ānū se ñ purgauit. jr. q. iij. rursus

¶ Auditor pt ꝓferre mēlocutoriā totalit p; cludētē viā agēdi tex. de ap. tua nobis

¶ An auditor ꝑnūciās ī electōe cassata vel ꝺ firmatōe negata bñ appellatū possit electōz cōfirmare no. ī. d. cl. auditoz ī glo. debitum

¶ Nō ē audiēd9 agēs cuiꝰ nō mterē ꝺ ele. cum mt. R. sunorē.

¶ An si ex formā statuti alicui ē ꝺnegāda audiētia ƀ fit ipō ure vel ope exceptōis vid nō i. l. nēsemꝰ. ff. ad. l. fal. et ī. l. j. ¶. j. ff. ad treb. l. nō solū. ff. ꝺ vsuca. ¶ Auditores ognoscētes ex omissione ā dicāť ordiarij vel delegati di ri ꝙ. adꝺ. l. ꝑcipiꝰ circa ꝑn. C. de app.

¶ Probatio ꝑ auditū regularit ī ure nō admittit vt no. glo. ī aut de here. et fal. ¶. si vo absūt q̄ incipit no. testio mū z ꝺ testi. c. cū cāz fallit. d. gl. ī ꝑbatōe ꝺfimū. l. si arbit. ff. ꝺ ꝑba. adꝺ aliū casū m ꝑbatōe ꝺsāguitatis vel affinitatis ī. c. licz ex quadam de testi.

¶ Altera ꝑte nō audita nihil statuēdū ē vt ī. c. i. de cau. poſ. et ꝑbe ⁊ testes.

¶ An auditu ꝑbeť formicatō vide. jr. q. iij.

Aufero. Jnť dū sūiť aufere ꝑ ñ dare nō xvj. q. iij. ꝺ sctoy paty cēsuras. xlv. in. di. sic xij. q. ij. et si illi de trās. ꝑla. inter.

¶ Quid sit auferre vide. ff. de īcē. rui. nau. l. iij. ¶. nō solum. ⁊ nij. guilisarꝰi glo. vlt.

¶ Auferť mť dū id qꝺ nō hētur no. xxiij. q.

¶ Qꝺ differť nō aufertur. ff. de arbi. l. q̄zuis. ff. de iudi. l. destitisse de vo. nō ē imo maťio; ri ꝺsilio ꝓfiťe de cō. di. v. c. j. no. de ele. cum pꝰ petitā ī glo. ƀ vr̄. ¶ Auferri dr̄ cū violentia. C. vñ vi. l. si qs ī tātā tex. ī. l. ƀ exīmēdi ī ꝑncā. ff. ne qs eū q̄ in ius vo. uī. ex

¶ Qñq; sūiť violētia ꝑ auferre ter. et glo. ī. l. postq̄z. ff. de peti. here. vbi dicit Ange. se liberasse quēdā accusatū de rapīa qꝝ testes ꝺ ponētes ꝺ eū itrogati ꝺ cā scie dixerūt q̄ ñ viderūt aufferre de mambꝫ eiꝰ z̄c. q̄ illud verbū trahi pt ad violētiā et nō violētiā iō tā; q̄z dubia ꝑbatō mil opať ꝺ ꝑba. ī pñtia maxime i crimi alibꝫ. l. sciāt. C. de ꝑba. ꝑ q̄ melioꝰ faē ꝑ al. l. ƀ exīmēdi. ¶ Qꝺ ab aliq̄ auferri pōt nō vr̄ pfecte esse illiꝰ. ff. de re. iur. l. nō vr̄ alias. l. oēs ¶. ñ vr̄. ¶ Auferte malū de medio ad chori. v. iſi. xlv. di. ƀ illꝺ. ij. q. j. multi. xvj. q. j. ī cāombꝫ. xxvij. q. j. viduas.

Augeo. Si ex industria cāonicā augmētata sūt bona ecclastica vel pbēde sue cui cēdt illud augmētū vel sibi vel ecclie vide no. de cōsti. cū. m. ī glo. hic videbať

¶ Quid si is q̄ aurit bona ecclie pꝰea dimittit eccaz an possit ī vita sua illud augmētū retinere no. Jnn. et Hostien. ꝺ pecu. cle. c. fi.

¶ Augmētū vel dīnutio sbaliū mutat actū ñ accidētaliū. ff. ꝺ ꝺhen. ep. l. pēa. ꝺuēta de sta; regu. c. ñ. ꝺ ꝺi. appo. c. fi. ¶ Que tēdūt ad finē augmēti nō dēnt dimīuere. ff. de acq̄. poſ. l. q̄ pignori q̄. ff. de adop. l. p adoptōz

¶ Depōitū ī ꝑncāli vr̄ tacite depositū ī augmēto cāus ē ī. l. etiā. C. ꝺ iudi. et ibi Bal. idē ī. l. executorē. C. de execu. rei iudi. faē. l. non dubito. ff. de capti. et qꝺ ibi no. Bar.

¶ An augmentum recipiat pacta et ꝺditōnes principalis vide. ff. de pac. do. l. inter socerum. ¶. cum inter vbi vide

¶ De multiplici augmēto vide. s. Tho. ī. j. di. xvij. q. ij. ar. j.

¶ Quid sit augeri vide p eūdem scda secūde q. xxxij. ar. vj.

Augures. Augurium. Auguria a fide xp̃iana reprobãt. xxvj. q. ij. illud ¶ Clerici ꝺſulẽtes augures deponunt. xxvj q. v. ſi qs eps. ¶ Auguria nõ ſũt licita. xxvj q. ij. q ſine adde qꝺ p auguriũ nõ licz ꝺiuiare ſm Tho. ſcda ſcde. q. xcv. ar. vij. ¶ Per auguria et curſus ſtellaꝝ nõ licz futura ꝓꝺicere. xxvj. q. ij. ꝫ et illꝺ. ¶ Augures ſupſtitioſi et icãtatões excõicãt xxvj. q. v. auguriꝭs. ¶ Augures ꝓceſſerũt a phrigiꝭs. xxvj. q. v. nec mirꝝ. Ç auguria.

Auguſtus. Auguſta. Quare ꝑnceps ſeu ip̃ator vocat auguſtꝰ vide i ꝓhẽio ff. i ꝓhẽio inſti.

¶ Que ꝑulegia hẽat auguſta no. ff. de le. l. ꝑnceps. pe. epus brix.

Auguſtinus. Auguſtinꝰ viuẽte ep̃o yponeñ. fuit factꝰ eps et ideo nõ ei ſucceſſit vij. q. j. nõ aũt.

¶ De auguſtino vide qꝺ no. glo. jx. di. vt vetex vbi etiã vide de grego. et hiero.

¶ An auguſtinꝰ male ſẽſit aliqꝺ ꝺ fide. l. di. Ç ecõtra m glo. q fuit.

Auia. An auia trãſiẽs ad ſcda vota pũiẽt his penis qbꝫ mr̃ vide Bal. i. l. i quibꝫ. C. ꝺ ſe cũ. nup. fac tex. i aut. ſi tñ. C. de ſecũ. nup. z melioꝰ m corpe vñ ſumit

Auis. Hoc nomẽ ſũit qñq large ꝓ qlibꝫ aialiꝫ volatili vt. ff. de iuſ. z iur. l. j. Ç ius nãle qñq ſtricte ad quoꝺdã genꝰ auiũ vt. l. auiꝫ. ff. de le. iij. vbi appellatõe auiũ vẽit gallia

Aula. Eſt ſala vel locꝰ hẽns ſpatoſũ haꝫbitaculũ z hẽt cõiter q̃ttuor ãgulos vt not. gl. i cl. j. de bap. vide i. l. ꝓpandũ C. de iuꝺ

Aureola. Quiꝺ ſit aureola z qbꝫ ſãctis debeat vide doc. i. c. cãm de ꝓbat. Car. flo. m. c. cõtinebat de deſpõ. ipub. i. v, q. i ꝑn. de mã vide qꝺ ſcripſit. s. Tho. i. nij. di. xlix. q. v. ar. v. ¶ An violenꝰ corrupta ꝓꝺat aureolaꝫ vide glo. xxxij. q. v. m ſumma.

Aurora. An aurora z crepuſculũ ꝺicat ꝺies vel noꝛ no. Bã. i. l. aut facta. Ç. tẽpꝰ. ff de pe. Bal. i aut. hoꝺie. C. de app. faciũt no. p Bar. i. l. fi. ff. de hiſ qbꝫ vt mꝺig. no. in. c. ſi pꝛfoꝺiẽs de homi. q̃ ſunt nõnda ꝓpter ſtatuta puniẽtia meleficia facta de ꝺie vel de nocte/ ad mãm fac. l. titi. Ç. j. ff. ꝺ lib. z poſtu. z. l. j. C. de cuſto. reo. z p Bar. i. l. j. Ç. hoc aũt ſena tus. ff. ad ſilom.

Aurum. Aureus. Aux ſumit multis modis vt i cãtica caput ꝺilecti ſicut aux optimũ de pe. di. ij. Ç. qꝫ autem et ea. di, q ſe ꝺuci. xij. q. ij. aurum inſti. z qꝺ veniat appellatõe auri qꝺ argẽti habeat. ff. de le. iij. l. argẽto. ff. de aur. et ar. leg. l. cum aux et. l. quinꝰ et. l. pediculꝰ. vide qꝺ no. Jo. an. i addi. Spe. ti. de iſtru. edi. Ç. poꝛro in fi.

¶ Aureꝰ et ſoliꝺꝰ ꝓ eoꝺẽ ſumit. ff. de minus voca. l. fi. i fi. de pe. te. litig. Ç. fi. & pe. ti ꝺ iuriſ. o. iu. Ç. j. v. poꝛro qꝺ no, i. l. q̃cũq; C. de ſer. fugi.

¶ Aurei. lxxij. faciũt libr̃ auri vt no. de male. c. fi. glo. i. l. vl. ff. de iius vo. glo. iſti. de pete. li. in fi. ¶ Aux vel auratũ nõ licz portare ſine ꝑnc̃ipis licẽcia no. ꝺ vi. z ho. cl. c. pe. i gl.

¶ Cauſa ꝺr̃ vilis q̃ nõ ẽ maior duobꝫ aureis Spe. ti. de libel. oep. Ç. x. v. iij.

¶ Quiꝺ nõ mortalia pectora cogis auri ſacra fames vſus ſũt virgilij et viꝺ qꝺ no. Jo. an. de ſymo. ſicut tuis /de mius vo.

¶ Quiꝺ ſit aureꝰ et q̃tũ valet viꝺ m. l. pe. ff.

Aurifex. ¶ Si aurifex nõ fac argẽtũ ad ligã ciuitatis pumit de falſo no. Bar. i. l. cornel. de fal. adde no. i. c. q̃to ꝺ iureiu. vbi viꝺ

Auſpicia. An auſpicia i iure ꝺicunt ex oꝛꝺia litis no. i. c. paſtoralis de cau. poſ. et ꝓ ꝑe. i glo. j. ¶ Quiꝺ ſit auſpiciũ no. i. l. fi. C. de itꝺic. et i ꝺ. c. paſtoralis /ij. illꝺ qꝺ z. c. ſe. ¶ Auſpicia ſũt illicita vel auruſpicia. xxvj. q. ¶ Auruſpices ꝺicũt hõaux iſpectores vnde aũt ꝓceſſerũt hẽt. xxvj. q. v. nec mirum.

Aut. De ſigficato hꝰ ꝺictõis no. glo. i cle. j. ꝺ re. ec. ñ ali. z icle. cũ et quẽ ꝺ ꝺcef. pbẽ et ibi hẽt qꝫ ẽ ꝺco alẽnatia ꝺiꝺit ea iter q̃ pomit ¶ Aliqñ tñ pomit ꝓ ꝺiũctiua vt no. glo. i. c. j ꝺ ꝺfef. li. vi. i gl. ij. adde de iſta ꝺcoe qꝺ hẽtur i. l. ſi qñ. C. ꝺ ꝺſti. pe. adꝺ. l. vbi pactũ C. de trãſac. ff. ꝺ v. ob. l. ꝫ vba z. l. ſi is q ducẽta Ç. vtx ita. ff. de re. dub. ¶ Qñq aũt põit re ſtrictie vel aduſatie et correctie no. Bar. i. l. ꝫ ãpliꝰ. Ç. fi. ff. ꝺ dã. ife. ¶ Qñq põit ꝓ z. ff. de v. ſig. l. ſepe. C. de epi. z cle. i aut. ſed nouo iure i glo. C. de obſe pr̃no. p̃ſtã. i. l. ij. i glo. ¶ Aut qñq pomit ꝓ nõ. vt C. qbꝫ mu. excu. l. j. li. x. et tũc ꝺẽt ſcribi p. h. z p. ꝺ poſt hoc modo haud. ¶ Aut qñq pomit copulatie qñ q ꝺiſiũctiue vt. l. ſi qs i puteũ. Ç. mꝺictum ff. ꝓ vi aut clã. Bar. m. l. ꝫ his q ducẽta Ç. vtx. ff. de re ꝺu.

¶ Qñq pomit ꝓ etiã vt. l. ij. C. de obſe. pa. preſtan

¶ Aut quandoq pomit pro vel viꝺ archiꝺ. xlnij. ꝺi. c. j.

Autem. ¶ Natura huius dictionis eſt aduerſari precedentibus nota. Bart. m. l. ꝑa. Ç. vſufructuarius. ff. de nouí. operi. nunci. idem m. l. mariti. Ç. finali. ff. de adul. Archiꝺiaconus quadrageſima ſeptima diſtinctione capitulo primo adde capitulum ſi bñficia de prebẽ. li. vj. Barto. m. l. hoc amplius. ff. de

dā. īfec. idē ī.l.q vsufructū. ff. de ver. ob. ad de qp huiꝰ dictōis nata est aduīsare his que sūt eiusdē gn̄is. vñ si dico scolares legūt pe; trꝰ aūt scribit ē recta aduersatio si petrus sit scolaris & nariti. ℂ. fi. et ibi Bar. ff. de adul.

Auctēticum. Quot modis scriptura dicat autētica vide m.c.j. de fi. mstru.

Auus. Auus pn̄ꝰ etiā viuēte pre tēt dotare eiꝰ nepotē vt.l. dedit dotē. ff. de collā. bo. et ita tenz ibi Bar. p filiū ter. fac. l. q liberos. ff. de ri. nup. fac. l. fi. C. de. eman. libe. fac. l. auꝰ. ff. de iur. do. Bar. m.l.fi. C. de do. p. Cy. in aut ꝟ qz̄uis C. de re. vxo. ac et ad hoc opel li pōt officio iudicis vt. d.l. qui liberos.

℔ Auus matnus sicut mat tenet dotare glo. ī. d.l.fi. C. de do. p. Bar. ī. d.l. dedit dotē.

℔ Auꝰ pn̄ꝰ tēt prestare alimēta nepotibꝫ ff. de lib. edu. ī rubro z mgro nec pt dnegaē etiā si fuerit dilapidator vt nō. doc. ī.l. libtꝰ q opas. ff. de op. lib. et.l. ipator. ff. ad trebel. Bal. ī aut. si captiui. C. de epi z cle. ītz filiꝰ bannitꝰ scdum Bar. ī.l. si cōstante m pncip. ff. so. ma. et ī.l. si quis ex liberis. ℂ. ī ff. de lib. agn. Bal. ī.l.j. C. de mēdi. et vali. li. rj. vbi vult qp pat tenet alere filios iclusos qui nō pūt oparip.l. nepos. ꝑ culo ff. d ver. sig. et.l. si filius ff. de odi mi ti.

℔ An auus veniat appellatōe pn̄is Bar. m.l. pr̄ ff. de adul. ff. de ver. sig. l. iusta iterp̄tatōe ī fi. Bal. m.l. libertoꝝ. ff. de ver. sig.

Auxilium. Oīb̄ implorantibꝫ dēmꝰ prestare auxilium p̄sertim viduis. l. xxvij. di. licz. ·lxxxvij· di. quisquis

℔ Auxiliū dēmus p̄stare oīb̄ q̄ sp̄ant ī nob

℔ Quotiēs auxiliū ordiāriū petēt ñ est ad extra ordiariū recurrendum & pe. ī ti. de offic. iudi. ℂ. deseruit. v. sed q̄ro.

℔ De muocatōe auxiliꝫ brachij secularis vid m.l. ep̄ale. C. de epi. audi. z doc. ī.c.j. de off. ordi. & pe. ti. de sē. ex. ℂ. ij. v. pe. z ti. d īscri. pt̄ata. ℂ. nij. v. si aūt layceꝰ.

℔ Auxiliū dēnt sibi iuicē p̄stare epi ad pacē cōseruandā. xc. di. p̄cipimꝰ.

℔ Auxiliū dēnt p̄stare clerici oīb̄ ī digētibꝫ ij. q. j. nulli et. c. deꝰ p̄sertiz sedes apostolica ij. q. vj. ideo hmc.

℔ Jlꝰ pacīētia nō laudat q̄ iniuriatus negligit postulare auxiliū. xxij. q. iij. maximus

℔ Clerici iniuriati pn̄t petē licatē auxiliū a laycis. xxij. q. iij. p̄sbyter.

℔ Qualit pūiat p̄stans auxiliū vt malefactor euadat Bar. ī.l. q̄ suo. ℂ. fi ff. de furt.

℔ Quot sūt spēs auxiliꝫ Bā ī.l. q furt. ℂ. ope. ff. de furt ℔ An plures deliquētes tēant de auxilio iuicē p̄stito Bā. ī. d.l. q suo. ℂ. fi. vbi etiaz tractat an p̄stās auxiliū tēat eo cāu q̄ p̄ncipalis nō tēt vide etiā ibi an attēdat q̄ litas p̄stātis auxiliū vel magis pūt ꝺ liquēs

℔ An sit dīa mt auxiliū z opē nō. Bar. ī. d.l. ī furt. ℂ. ope ·l.is q. ff. de furti.

℔ Qualit ꝓcedit dīa p̄stātē auxiliū Bar. ī

℔ An ille q dedit auxiliū pluribꝫ ꝺliquētibꝫ tēat q̄si pluries deliq̄rit Bā. ī.l. fi. ff. ad.l. cō. de sicar. ·l. aut q̄ alit ℂ. j. ff. qp vi ā clā.

℔ An p̄stās auxiliū ī leuibꝫ tēat Bar qn̄ in

℔ Qualit et qn̄ auxiliū ordiariū fac cessare extraordiariū Bar. ī.l.ī. ꝓncipali ff. de no. opernūc. et qn̄ simul occurrūt hēt mt.l.j. ℂ. vñ quesit ff. de publi.

℔ Si ex forma statuti pūit p̄stans auxiliū tanq̄z p̄ncipalis licz p̄ncipali remittat ps pene rōe ofessionis ex bn̄ficio statuti nō tn̄ mtelligit remissa auxiliāti Bar. ī.l. liber. ff. postumꝰ. ff. de ali. et cib. le.

℔ An is q̄ testificat vel p̄stat p̄ocimiū bāmito vel fideiubꝫ p eo dicat sibi p̄stare auxiliū Bā. ī.l. pꝰ legatū. ℂ. sūt q̄. ff. ꝺ his qbꝫ vt idi.

℔ quot mōis ferat auxiliū n̄ ff. ad sil. l. cū dn̄s

℔ An occultās malefactorē dicat p̄stare auxiliū vide ter. et ibi Bar. m.l. si quis m grauī. ℂ. q̄sq̄z ff. ad. sil.

℔ An associās aliquē eūtē ad maleficiū ommittendū ad ꝋ vt associatꝰ iniuriā nō possit tēat vt auxiliator etiā si dissuaserit maleficij cōmissionē et nō solū tēt ad penā maleficij sed etiā ad oia dāna q̄ ille passus ē si ea passus nō fuisz ꝺm Jnn. ī.c. sic dignū de hom. m. ℂ. illi etiā. ℔ Ad dānandū de auxilio dēt ostare plene de delicto eiꝰ cui auxiliū ē p̄stitū z nō sufficit ostare p cōtumaciā p̄ncipalis ex qua forte ꝺm formā statuti hēt p rōfessō Bar. m. l. si is q rē. ℂ. si tu. ff. de fur. et dic pe. de anca m.c.ij. de her. li.vj.

℔ Esse aduocatū bannitī ē auxiliū illi p̄stāt et fauorē Bar. ī.l.pꝰ legatū. ℂ. sūt q p̄tāt. ff. de his qbꝫ vt idig.

℔ Auxiliator dicat q̄cunq̄z reddiderit aliq̄m audaciorem ꝺm Jnn. m.c. petitio de homic. adde no. m.l. is qui opem ff. de fur.

℔ Mutuās alicui pecuniā dicit p̄stare illi auxiliū et fauorē Bar. m.l. cumsue ff. ad.l. iuli. maiest. ℔ Qui p̄stat domū ad q̄bꝫ vt omode possint loq̄ de homicidio videt p̄stare auxilium ad homicidiū ommittēdū ar.l.z si amicus z ibi Bar ff. de adulter.

℔ Procurās vt bannitꝰ rebanniat dicit p̄stare auxiliū vide nō. vbi Bar. ī.l. q̄ suo. ℂ. fi. ff. ꝺ furt. ℔ Auxiliū p̄stare dr̄ alteri q̄ cū illo stat armatꝰ ꝺm Jnn. in.c. otinētia de cle. pcus. Bal. m.l. raptores. C. de epis. et cleri. et Bar. m.l.j. ℂ. sed m eo. ff. ad sill. q̄ bene nōt.

℔ Frustra implorat auxilium legis ille qui committit in legem ff. de mīo. ad auxilium de vsur. qe frustra de adul. mtellexmus m regula frustra li.vj.

¶ An auxiliū extraordiariū hēat locuz vbi ē ordiariū nō. ff. de exer. l. j. ¶ solēt. ff. ꝺ mio. l. ī cāe in gl. ij. z ff. ꝺ rei vēdi. l. j. ¶ j. in glo. vēdi care Cy. ī. l. pe. C. si tu. vel cu. interue. in vj. q. et vide nō. C. de ali. iudi. mu. cau. facē. l. j. in glo. fi. et ibi Cy. Dy. z Bar. i. l. ī puīciali. ff. ꝺ no. op. nū. ff. ꝺ pub. l. j. ¶ vñ q̄rit̄ p Bá. z gl.

¶ Que de nouo emergūt de nouo mdigent auxilio no. ff. q̄ satisda. cog. l. si ab arbitro in glo. fi. ff. de iur̄. ac. l. de etate. ¶ ex cā, z. l. iij. m pn. fi. de cōdi. mdebi. glo. in. l. orōe. ff. de fer. vbi videaſ. l. si iur̄. ¶ eādem. ff. de excep. rei iu di. facē. l. j. m pn. ff. de vē. inspi.

¶ Oꝺ auxiliū hz is cui res ē restituēda no. ff. de re. vē. l. q̄ restituere in gl. oꝺēnat⁹ et. l. a

¶ An pstāſ auxiliū īturi ⁊ possi dētibz C. eo ā faciēti vel defēdēti agat mādati nō. C. ad. l. iul. de vi. et ibi Cy. m. q. ij. m. l. qm̄ multa m

¶ An liceat petere vel accipe ⁊ gl. supplicū auxiliū ab infidelibz no. Jo. an. ī addi. & pe.

¶ Non dēt qs ⁊ ti. de iudi. sup Rca. ad fi. iplorare auxiliū in eo in q̄ delinqt ñ. ī aut. vt liceat mīri et auie. ¶ j. m gl. ꝺ sperexerūt col. vij de epi. audi. l. iij. in gl. ñ dēt z ibi Cy. de ele. bone in glo. de vsur. q̄ frustra in glo. j.

¶ An in accātiōe dēt pon̄i locus auxiliū pstiti Bar. in. l. m furti. ¶ ope. ff. de furtis.

¶ An plures simul delinqntes tēanr̄ de auxilio mutuē pstito vid Bá. ī d. l. q̄ suo. ff. ꝺ fur.

¶ An in accātōe vel inqsitōe ⁊ in. ¶ si duo dēat exp̄mi q̄litas auxiliū vide Bá. in d. l. furti. ¶ ope. z ibi per Ang. dic etiā Bal. in. l. si duo p̄tōm in pn. ff. de iur̄isdā. q̄ nō p̄cedit inqsi⁊ tio si dicit̄ q̄ alter alteri pstitit auxiliū q̄ nō scit̄ qs sit ille alter neq; pot̄ fieri certa rela⁊ tio secus si dicit̄ q̄ vnus mutuē alteri q̄ quē libz mcludit vt. l. naz ꝯ iure. ff. de vul. z pup. l.

¶ Quis dicat̄ ꝓpe ⁊ parenteſ C. ꝺ testi. auxiliator nō. Ang. in ꝺsilio. xxj.

¶ Auxilia q̄nq; dant̄ ei q̄ nō admittit̄ ad possessionē de mādato iudicis no. vt lite nō cō⁊

¶ Auxiliū legis nō ē alicui dene ⁊ tes. tuegādum. ff. de re iudi. l. iijn. ¶ si qs ꝺemnatus regula mdultum libro vj.

Abilon. De hac dcōe nō. do. pe. di. iij. ī salicibuſ Babylon est multiplex vide ter. xxxij. q. v. si paulus.

Balaam.

Hystoriā balaaz vide. iij. q. vij. ¶ itē cū balaam facit ea. ca. et q. c. sicuti.

Baiulus. An baiulo credat̄ sine lr̄is vide Bar. m. l. ij. C. de loca. fun. fiſ. li. xj.

Balbus. Quis dicatur balbꝰ vel blesus hētur. ff. de edil. edic. l. idē offilius. ¶ vlt. Hoⁿ sti. in. c. exposuit de cor. vi. vbi vide an tales possunt oꝛdinari habētes balbutiētem lmg⁊ uam vt qm̄ mdignum C. de testa.

Balinus. Quid sit balinuſ vide de sē. ex. dilecto li. vj. z ī cle. j. de pe. ī. ¶ pīas z de im mu. eccle. qm̄ m pn. li. vj. et ē vulgare, puicia aliū z ī frācia dicū p̄positi de v. sig. exptē.

Balneum. De balneo exiuit Jo. euāge⁊ lista z illotus discessit ibi existēte corynthꝰ excoīcato. xxij. q. j. omnis q̄ recedit.

¶ Clerici z alij ꝺtinētes balnea cū mulieribz habere nō debēt. lxxxj. ꝺi. nō oportet.

¶ Romani statī post coḡtōz vxoris balneis se lauabāt. xxxij. q. iij. vir cum ꝓpria.

¶ An qs possit die dñico balneari vide de cō⁊

¶ Religiosi in necessi⁊ ⁊ se. dis. iij. puemittate possūt balneari. xij. q. j. oīs m glo. fi.

¶ Balneari nō dēt vir cū vxore alterius nec ecuerso nec debēt habere balnea coīa nō. lxxxj. di. nō oportet m glo. fi.

¶ Custodiētes vesteſ balneātiū se habēt sic infames glo. in. d. c. nō oportet z ff. de his q̄

¶ Balneus dicit̄ esse ⁊ nō. infami. l. atletaſ. locus aptus ad balneādū et est ps domus vide

¶ Balneari ⁊ ff. de le. iij. l. p̄ꝺij. ¶ balnea nō dēt christianus cū iudeis. xxvij. q. j. nullus et. c. oēs Ray. ī sūma de iude. ¶ item christia;

Balsamus. Sic balsamū aromatizans oderez dedi eccīasti. xxij. ꝺ sac. vnctō. c. vni co. ¶ ad exhibendum vbi de balsamo.

¶ Per balsamuz denotatur odor bone fame vt in d. c. vnco de sac. vn.

Bannum. Bannitus.

An bānitus ad īstātiam alicuius possit et dēat ad eius instātiā exīmi de bāno absq; iudi⁊ cis autoritate nō. Bar. in. l. j. ¶ et post operis

¶ An valeat statutū ⁊ ff. de no. ope. nū. q̄ bānitus nō audiat̄ in agēdo vel defēdendo Bá. ī. l. cū mulier. ff. so. ma. et ibi Bal. in repe. illus. l. idē ī. l. vt vim. ff. ꝺ iusti. z iur. Albe. in l. oībz. C. de epi. et cleri. vbi vide an valeat statutū p q̄ ꝺ toltūr̄ bānīti defēsiōs adde omi⁊ mino q̄ ꝺ nō. Bal. ī. l. pēptorias C. sē. rescin.

¶ An stāte statuto q̄ bānitus ⁊ no. posposſit impune offendi possit offendi bānit⁹ q̄ appellauit nō. Bar. ī. l. iij. ¶ si seruus. ff. ꝺ acq̄. pos. et m. l. j. ff. mil. no. app. pen. et in. l. q̄ a latrombz. ¶ si qs. ff. de testa.

¶ An bānitus q̄ ex forma statuti nō potest agere possit compensationem obijcere nōt. in simili p glo. et doc. de exceptio. cum mter

Vexabamus qui appellat possit impune offendi bannitum l. iij ff mil no app per totum et ad ea q̄ dicta ī l. iij ff ꝺ acq̄ pos

do·me· Rapha. i·l·idez iur· ff· de ꝓpensati· vi de Bar. i·l·ijj· ¶ si seruus· ff· de acq̃. pos. et m.l. q̃ a latrombo· ¶ si qs· ff· de testa· et m.l. si quis filio· ff· de muſt · rup· et irri· testa·

¶ An villa teneat denũciare mortem bãniti ſtãtibo his duobo ſtatutis videlicet ꝙ villa debeat denũciare maleficia in ea ꝺmiſſa et ꝙ bãnitus poſſit ipune offendi nö· Bar· in·l·fi· ¶ diuus· ff· de publi· et in·l·si qs in graui· ¶

¶ An recipiens /si maritus· ff· ad ſil. bãnitũ ignoranter maĩdat in penã ſtatuti nö· Bar· in·l·oĩs C· de agri· et cẽſi· li· x·

¶ An bãnitus in vna ciuitate poſſit in alia ipune occidi nöt. Bal· in·l· cũctos ꝓpos C· de ſũ· tri. adde glo· x· col· c·j· ĩ ti· hic fi. le· cor. ĩ glo. q̃ incipit nũq̃d vaſallus q̃ dicit ꝙ bãnitus de vna ciuitate cenſet bãnitus de oĩbo q̃ ſũt ab eodem dño Albe· in aut· q̃ in ꝓuincia C· vbi de cri· agi. opor·

¶ Si bãnitus moritur in tpe bãni extinguit bãnum Bar· in·l·j· in fi· ff· de req̃· re·

¶ Si ſtatutũ ꝓmittit ꝙ bãniti ſoluẽtes certaz penaz pecuniariã exeãt de bãno nõ intelligit de iam carceratis Bá. et Bal· in·l·ij· ff· de cuſto· reo· melius ĩ·l· domician9 z·l· lutius· ff·

¶ Vbi poſſit bãnitus cõuenirí /ad turpil· doc· ĩ cle· cãz ꝺ ele· Spe. ti· ꝺ ope· iudi· adi· ¶ regularit er· verſ· ſ ꝓpone q̃dam lucanus·

¶ An bãnitus poſſit condere teſtamẽtũ nö· in·l·si cui· ff· de teſta. et·l·si q̃ramus eo· ti· per Bar· ĩ·l·si qs filio· ¶ irritũ de iuſ· rup. z irri. teſta· plene per doc· in·l·j· C· de here· inſti· Bal· in·l·j· C· ne ex delic· defũc·

¶ An valeat ꝓclama ꝙ q̃cũq̃ ceperit bãnitũ hẽat cẽtũ Bá· ĩ·l·j· ff· ꝺ iuſti· z iu· ĩ· ij· colu·

¶ Stante ſtatuto ꝙ bãnitus poſſit impune a q̃cũq̃ occidi an poſſit bãnitus a bãnito impune occidi Bar· ĩ·l· cuz mulier· ff· ſolu· ma· et ibi Bal. ĩ repet· Bar· ĩ·l· oĩs populi· ff· de iuſti· et iu· z·l·si qs in gui· ff· ad ſill· Bal· ĩ·l·j· C· de

¶ Stante ſtatuto de q̃ /pcá· impe· offe. ſuꝑ an filius poſſit ipune occidere pr̃ez bãnituz et econuerſo Bar· ĩ·l·si adulteriũ cũ iceſtu· ¶ liberto in prin· ff· de adult·

¶ An bãnitus poſtea reſtitutus poſſit recuperare bona iterim alienata Bar. in·l·fi. C· ꝺ ſẽ. paſ. et ĩ·l· gallus· ¶ et q̃ꝺ si tantuz· ff· de libe· et poſt· facit quod nö. glo · de ele· q̃ tua Bal· ĩ·c·j· in ti· hic fi· lex in· ijj· col·

¶ Quid aũt de fructibo medij tpis nö· glo. vlti· et doc. de appel· paſtoralis

¶ Stante ſtatuto ꝙ bãniti poſſint impune offendi duo fecerũt pacez ad muicez ꝓmittẽtes ſe nõ offendere an vnus ex illis poſſit aliũ bãntuz ipune offendere nö· Albe· in·l·si quis maior C· de tranſac·

¶ An ſtatutũ diſponẽs ꝙ capiens vel interficiens bãnitũ hẽat mille cõpheñdat eum q̃ fecit ignoranter nö. Bart· in·l·si q̃s in graui· ¶ vltz· ff· ad ſil· doc. in·c·in. de oſti.

¶ An valeat ſtatutũ ꝙ bãnitus poſſit ipune occidi Bá· tenet ꝙ sic ĩ·l· oĩs populi· ff· ꝺ iuſti. et iu. in viii. col· vide San. Tho. ſcꝺa ſecũde q·lxiijj· ar· ij· vide do· Anto· et moder· de cõſti· q̃ in eccias et in·c· eccleſia· eo· ti·

¶ An illi q̃ ſũt ſuper burſa coĩs poſſunt de ea remũerare capientẽ bãnituz Bal· ꝙ nõ in·l·j· in ꝑn· in vlti· q· ff· de iuſti. et iu· miſi habeat ſup hoc ſpecialem pꝛatez allegat ad hoc·l· ꝙ habere ¶ plane· ff· ꝙ vi aut clam z in·l· ãbitio ſa· ff· de decre· ab ꝺi· fac·

¶ Statuto cauetur ꝙ bãnitus si ſoluat centum eximat de bamo aliquis fuit banmitus ſeꝺ añq̃z ſoluat ſtatutum fit ꝙ volens eximi de bãno ſoluat mille anteq̃z iſtarum ſũmam ſoluet ille qui vult eximi de bãno Bar. in·l·cũ lex· ff· de legi· doc. in·c·fi· de oſti·

¶ Qualiter intelligitur ſtatutũ quo cauetur si q̃s accãuerit bãnituz hẽat medietatez bãni nö· in·l· ſenatus de iure fiſ·

¶ De materia iſtoz bãnitoz vide Bar· ĩ ꝺiſpu. q̃ incipit ſtatuto ciuitatis lucane z Ang· in diſpu· q̃ incipit bonon· q̃dam.

¶ De occidẽte quẽdaz bãnitũ cuius bannum nõ tẽbat nö. Cy· ĩ·l· vrõ C· de repu· z iud· Bá· in·l· pe· C· de adulte· plenius dixi in repet·l· peũl· ¶ ad crimẽ· ff· de publi· iudi· ad de quod nö. Bá· in·l· ijj· ¶ odẽnatum· ff· de re iud·

¶ An eccia hẽat bãnũ seu poſſit banmire aliquez nö· glo. xvj· q·j· ſtatuimus de deci· tua el. ij· in glo. fin· de cri· fal· ad audientiam de calum· c·j·

¶ Quid ſit bãnum impetale hẽtur in autẽ. itez nulla coĩtas C· de epi· et cle· z·l· gazaros C· de here. xvj· q·j· ſtatuim9·

¶ An bãnũ latum p layeum otra clericuz valeat dic ꝙ nõ caũs eſt in·c· veniens de iuriu· faciunt verba vulgaria ꝙ layca nõ habent iuriſdcõz in clericos·

¶ Quãq̃ ſumitur bãnuz pro denũciatione· c· cum in tua deſpon· de clã· deſpon· c·fi· q̃ ma· ac· po· c·fi · aliquando pro mandato ſub pena pecuniaria· xvj· q·j· ſtatuimus in tex· iuncta glo·

¶ An eps poſſit banmire· c· ad audientiam de cri. fal. vbi de hoc et· c·j· de calũ.

¶ Quo tpe q̃s poſſit et debeat bãniri vide ñ. xv· q· ijj. placita·

¶ Stante ſtatuto ꝙ banmito non reddatur ius agit bãnitus contra ticium et non exci/pitur de ſtatuto an valeat iudiciũ Ja· de are· ꝙ nõ per·l· ſi ſeruus C· de his qui. ad eccle· con. vide Car· flor· in clemẽ· oſtitutionez· ¶ vlti· de elect·

¶ An bãnitus ſtatim cũ capitur dẽat puniri ſine nouo proceſſu Bar to· in·l· diuus la. ij· ff·

de custo. reo. vbi vide bonā ꝑticā quā suaē debz iudex coraz q̄ ꝓducitur bāmitus.

¶ Si bāmitus nō defēdit patit missionez in possessionē et venditionē bonoꝝ ter. cū glo. in l. ad cognitōz. ff. ex qui. cau. in pos. ea.

¶ An bāmitus possit cedere bona sua seu iura alteri Spe. in ti. de cessi. ac. Ç. j. v. illud etiam queritur.

¶ Quid ꝑdāt bāmiti ꝓpter delictū vide glo. in sti. q̄ mo. ius pa. pos. so. Ç. relegati.

¶ Bāmitus nō pdit ius succedēdi vide Bar. in l. certa forma C. de iu. fis. li. x.

¶ An vigore bāmi censeāt confiscata bona posita extra territoriū bāmētis Bal. in c. j. in ꝑn. hic fi. le. in. iij. colum. adde qđ dicitur .j. sub dcōne fiscus quam vide.

¶ An si bānū fuit cancellatū miuste posset bāmitus interfici acsi nō fuisset cancellatū Bal. x. col. hic. fi. lex. c. j. in ꝑn. vbi etiam tractat an potestas terraꝝ possit bāmire ꝓ Jo. an. in c. veniens de accu. in nouel.

¶ An bāmtus miuste possit agere cō suū iudicē ad interesse Jo. an. dic q̄ sic in. c. sup eo q̄ me. cau. Bal. in l. q̄ accusare C. de eden.

¶ An bāmitus durante bāno possit cōficere instrā dic q̄ nō si tamen postea extrahat de bāno recusalescūt dictū est Ui. de ma. in l. m exercendis C. de fi. mstru. vbi vide Bal.

¶ An bāmitus possit quemiri in loco ad quē a fugit ex ctractu alibi celebrato Albe. tēt q̄ sic in l. ij. C. de iu. om. iud.

¶ An bāmito sit fides seruāda glo. q̄ non in aut. de māda. ꝑn. Ç. neq; coll. iij. Cy. in l. ꝑ senti C. de his q̄. ad eccle. confu. in fi. vbi idē dicit in simili.

¶ An bāmitus ex ctumacia videat banmitus ꝓpter delictū vide in l. omne delictum ff. de remili. Cy. C. de cri. stelli. sup Rca.

¶ Bāmito ex vna cā pot ocedi securitas vt cō peat ad se defēdēdū si ex alio crie accātur gl. in l. is q̄ reus. ff. de pub. iu. quā glo. dic Bal. in

¶ Bāmitus pdit tm̄ ea q̄ hz m esse alibi. ciuitate dictū est Bā. in l. j. C. de here. insti.

¶ An banmitus desinat esse ciuis vide Bar. in suo tractatu rep̄saliaꝝ. q. vij. et vbi dicatur habere doīciliū vide Spe. in ti. de ope. iu adi. Ç. regulariter v. sed pone q̄daz lucanus / ad de Bā. in l. fi. ff. de lega.

¶ Bāmitus ex forma statuti hētur ꝓ confesso si est ctumax in nō copendo ex tali cāa qua veiret odēnandus dictū ē Bal. in l. ij. Ç. peūl.

¶ Bānū latū in ctumacē C. de. tur. calū. tanq̄z in cfessū vigore statuti a nō suo iudice est nullū notat Bar. in l. iij. ff. de iudi.

¶ Si bānū est latū ad instātiā ptis an possit ps remittere sine iudice Bar. in l. j. Ç. ꝓ p9 operis. ff. de no. ope. nū.

¶ Bānū et excoīcatōs debēt vnicuiq; exhibere ri Bā. in l. ij. Ç. diuus ff. de iu. fis. in. ij. colū.

¶ An bānū supueniens in psona accātoris hēat ipsū repellere ex forma statuti disponētis q̄ banmiti nō audiant vide Bar. in l. pra; mi9. ff. de fideiusso. in. iiij. col.

¶ Bāmitus eq̄pat excoīcato vide Bal. x. col. hic. fi. le. cō. c. j. in ꝑn. glo. in. c. pastoralis de appe. in v. denegatur. Bāmitꝫ eq̄pat

¶ An bāmtus in q̄nq̄ginta ꝛ seragita libris possit impune offendi vigore statuti disponētis q̄ bāmitus accātus in centū libris et vltra possit impune offendi vide Bā. in l. vbi fideius sor. ff. de solu. ꝛ in l. si testō. ff. de odi. insti.

¶ An bāmitus qui nō pot agere possit petere tenutā reuocari Bar. in l. de pupillo. Ç. si. procurator. ff. de no. ope. nū.

¶ Si bāmitus reperiatur in territorio de quo est banmitus que ē eius pena dic de iure cōmuni est pena deportatōis in cui9 locuz hodie succedit decapitatio ter. ē in l. mathematicos C. de epis. audi.

¶ An p sniam tollatur bānū nō. Bā. in l. ij. ff. de appe. reci. in. iiij. col. in fi.

¶ An banmitus possit et debeat hēri pro suspecto vide Spe. ō ope. iu. adi. Ç. j. v. quid si aliqs vbi vide.

¶ De rebz bāmitorum venditis per coē vide Bar. in l. quicunq; C. de fi. mstru. ꝛ iu. hast. fis. libro. x.

¶ An banmiti nostri tpis dicantur hostes rebelles glo. in extrauag. quoniam nup in v. rebellando.

¶ Statutum de bāmitis impune offendendis nō coprehendit eos q̄ venūt cancellādi ar. l. si creditoris C. de fideicō.

¶ An semel banmitus possit iterum banmiri Spe. ti. ō accu. Ç. sequitur videre ver. quid si banmitus.

¶ Si bāmitus petat se cancellari q̄ dicat se indebite banmitum an possit interī offendi Bā. in l. ij. Ç. si seruus. ff. de acq̄. pos.

¶ Bāmitus in membro et psona si capiat debet prius membro debilitari et postea decapitari Bā. in l. oēs iudices C. de delatori. li. x.

¶ An potestas potest facere bānum q̄ capiens talem malefactorem hēat cētum Bā. in l. j. C. de prebē. sala. et. l. qui fiscales C. ō macula. li. xj. ꝛ l. j. in prin. ff. de ori. iu. dicunt multi q̄ non valet tale bannum nisi fiat per commune.

¶ An bāmitus possit excipere ctra bāmitum accāntez Bar. in l. si seruos. ff. de accu. ꝛ l. ap ō celsū. Ç. macellus. ff. de do. excep. et. l. cū mulier. ff. so. ma.

¶ An statutū simpliciter factum in fauorez bannitorum extendatur ad carceratos Bā. in l. si qs seruus. ff. de custo. reo. et. l. diu9. ff. ad turpillia.

¶An bãnitus hẽatur ꝓfesso Bá. in l. fi. ff. de req. re. Bal. C. eo. sup Rca. vide qđ nõt. in l. iij. C. de noua.

¶Bãna nõ possũt exigi ɔtra heredes bãnitorum Bal. in l. pe. C. de cõ. inser.

¶Jn sñia bãni semp debet oppoi cã sez ꝓpter sui cõtumacia ar. l. si qs in suo C. de fide cõ. liber. z ibi Bal. C. de iudi. l. ꝓperandũ. ¶ illo.

¶Bãnuz in q̃ dicitur et plus et minus scđm formã statuti licet sit incertũ valet z ita seruat cois vsus Bát. ĩ. l. certa in fi. C. qñ ꝓuo. non ẽ. necesse. q̃ allegat. l. nemo. ¶ fi. de sũ. tri.

¶Si ex forma statuti capiẽs bãnitũ dẽat re bãniri et qs hẽat plura bãna an eximat ab oĩbꝫ si capiat bãnitũ et si nõ eximat ab oĩbꝫ cuius erit electio a q̃ eximat an fisci an ipsi9 bãniti vide Bal. in l. fi. C. de nup.

¶Si ꝓsequor bãnitũ intra territoꝝ z capio extra an captura teneat vide Bá. in l. qđ ait lex in ¶ qđ ait lex. ff. de adult.

¶An bãnitus possit ĩpune offendi in maĩbꝫ familie pr̃atis vel cois nõ. Bá. ĩ. l. ij. ¶ fi. ff. ad l. cor. de si. et p Dy. ĩ. l. ĩ laqueũ. ff. de acq. re.

¶Quidã brixiẽsis cui ꝓmisi sol/ /douere. x. brixie fuit bãnitus ita qꝫ ãplius ad ciuitatez veĩre nõ pt an pt me ĩ alio loco oueĩre dic qꝫ sic p casuz singu. iũcta glo. in l. vsuras C. de solu.

¶Bãnitus equipar relegato Bá. et glo. in l. ad cognitoꝝ. ff. ex qui. cau. ĩ pos. etat. ĩ li. q. mo. ius pa. po. sol. ¶ relegati vbi vide.

¶An pena bãni possit ꝓ libito remoueri Bá. in ertraua. qm̃ super ver. rebelles glo. z Bal. x. col. hic fi. lex cor. c. j. in ꝑn.

¶Pena bãn perpetui precedit delictũ Jnno. de accu. q̃liter. ij. in glo. magna.

¶An et qñ statutũ loquens in fauorem bãnitoꝝ vel incarceratoꝝ hẽat locum in bãnitis vel in carceratis ob crimẽ falsi Bá. in l. domicianus. ff. ad turpil.

¶An ꝓpter statutũ simpliciter loquens de bãnitis rebãniendis videat cessa restitutõ vel indulgẽtia Bá. ĩ. l. j. ¶ si qs. ff. de questõ.

¶An bãnitus pluribus bãnis possit ab vno tantuz absolui Bá. in l. de pupillo. ¶ si in pluribꝫ. ff. de no. ope. nũc.

¶An filius teneatur alere patrem bãnitum Bá. in l. si quis a liberis. ff. de li. agno.

¶An debitoꝝ bãniti si sit coactus per cõ solvere id quod dẽat soluere bãnito sit ab eo liberatus Bá. in l. creditoꝝ. ff. de solu.

¶An priores ciuitatum possunt facere statutum qꝫ q̃ ceperit bãnitum rebãniatur et quid in capitaneo et potestate ciuitatis no. Bár. in l. non omnes. ¶ a bárbari. ff. de re mili. et in l. j. in ꝑn. ff. de iusti. et iu.

¶De iure commuñ potẽ iudex denegare audientiam bãnito Bá. in l. sed et si per ꝓtorem ¶ ait ꝓtor. ff. ex qui. cau. ma.

¶An bãnitus pot esse arbiter vide Jo. an. de re iudi. ad probãdum dixi supra sub dcõne ãbiter.

¶An de iure cõmuni bãnitus nostri temporis possit impune offendi vide Bá. ĩ. l. pt vim ff. de iusti. et iu.

¶An bãnitus ex vna causa in. x. et ex alia in x. dicat bãnitus in. xx. nõ. Bá. in l. vbi fideius sor. ff. de solu.

¶An bãniti possunt instituere et institui heredes Cy. et docto. in l. j. C. de hered. insti. Bá. in q. ꝓ eum disputata que incipit statuto lucane ciuitatis idez in l. eius qui circa fi. ff. de testamẽ.

¶Adde qꝫ si deferat hereditas bãnito cuius bona sunt publicata an debeat hre fiscus vel ꝓxim9 vide Bá. in l. si q̃ pena. ff. de his qui sũt su. vel alie. iu.

¶Qualiter intelligit premiũ ꝓmissum capiẽtibꝫ vel occidentibꝫ bãnitũ Bát. in l. si qs in graui. ¶ vtz. ff. ad sil.

¶Quõ bãniti nostri temporis equipant antiquis deportatis plene per Jo. an. in additi. Specu. titu. de cessi. ac. ¶ j. vers. illud etiam queritur et in ti. de instru. edic. ¶ pendiose post prin.

¶An bãnitus q̃ solvit et tñ nõ est cancellatus de bãno possit impune offendi stãte statuto Jo. an. in addi. Specu. in ti. de obli. solu. super Rca. et in ti. de accu. in fi. ff. de adul. Bá. in l. nostraz C. de testa. et in l. decuriones C. de decuri. li. x.

¶Stante dicto statuto bãnitus potest ĩpune offendi licet sit assecuratus ar. l. sed z si pupillus. ¶ j. ff. de insti. Jo. an. in addi. Spe. in ti. de ac. ¶ j.

¶An bãnitus qui antea erat tutor p bãnum desinat esse tutor Bá. in l. si sine heredes. ¶ tutores. ff. de admi. tu. facit insti. qui. mo. iu. pa. po. sol. ¶ relegati.

¶Si ex forma statuti punit contrahens cuz bãnito nõ punit contrahens cum seruo vel filio bãniti licet bannito queratur Bá. in l. sed si mortis. ¶ j. ff. de leg. prestan.

¶Si ex forma statuti querele bãnitoruz nõ debent audiri an audiatur petens restitutionem ɔtra bãnuz Bal. in l. ij. C. si pẽ. ap. momter. z ibi Cy. tenet qꝫ sic bene fac. c. j. de ꝑscrip. li. vj.

¶Si in bãno apponat pena et postea in cõdẽnatõe seq̃nti apponat etiaz pena siue sit maior siue minor solũ fit executõ in pena ɔdemnatõis Bal. ĩ. l. j. C. de here. insti. ¶ fi. z ibi plene p eũ de hac materia bãnitoz.

¶An bãnitus in ere et persona dicat bannitus ad mortem vide Bal. in l. data opa C. q. accu. nõ pos.

¶ Uxor nolẽs sequi maritũ bãmitũ poſt dotez repetere Jo. an. m addi. Spe. ti. de dona. m ter vi. et vxo. ℭ formatis ꝑ. qđ si vir.

¶ Maritus poſt vendere bona q̃ hz m ciuitate mſi sit ibibitũ sibi p supiorez ter. est nõ. m. l. pollicitatõi bo. ff. de pol. Bal. i. l. j. C. de otra.

¶ Si maritus morit̃ m tpe banni ⁊ emp. vires banni totaliter extingũtur nõ. Bal. m l. cum abseti C. de req. re.

¶ Bamnũ supuenies nõ ipedit qn bannitus possit ꝓsequi ꝓcessũ iam icohatũ licet nõ possit icohare de nouo state statuto qp bannitu non audiant̃ p. l. negãda C. q. accu. nõ poſ. Bå. m l. vrami9 m vlt. q. ff. de fideiu. ⁊ m. l. iſ q reus ff. de publi. iu.

¶ Si qs fuit positus m sacculo prioz. et po⁊ stea sit bãmitus et extrahat̃ de sacculo dẽt la cerari qz finita est ĩsaculatio ar. l. si tutor. ℭ. si tutori ff. de tute. et rat. distrah. et ibi Bal.

¶ Si statuto cauet̃ qp possit impune offendi bannitus ille q appellauit nõ poſt interim of fẽdi nõ. Bå. i. l. iij. ℭ. si seruus ff. de acq. poſ.

¶ Bamiri poſt mulier p̃gnans et expelli a ciui tate ter. sing. m. l. et seruoz. ff. de sta. ho. Bal. m. l. impator. eo. ti.

¶ Cõtra bannitũ et carceratuz currit p̃scri⁊ ptio nec restituitur nisi cum nõ potuit dimit tere ꝓcuratorem vel dimisit et mortuus ẽ se⁊ cundũ Jmo. de ꝓcura. q̃relam.

¶ Si pater p̃terit filiũ bamitũ nõ potest fi⁊ scus rumpe testamẽtum qz filius hẽtur pro mortuo ideo poſt preteriri Bar. i. l. si q̃ pena. ff. de his q sũt su. vel ali. iu.

¶ Bamito est pena capitaliſ si acceptat aliqđ officiũ publicum autoritate vel vtilitate. ff. đ re mili. l. q cum vno. ℭ. msulam et ibi p Ja. de are. facit. ff. de postu. l. j. ℭ. q aduersus Bal. ff de sena. m. l. cassius.

¶ Appellatõe bãmi oph̃endũt̃ edicta q̃ gene raliter fiũt p p̃toz̃ glo. i. l. j. C. de offi. asse.

¶ An clericus bamitus pdat bẽficia sua si ste tit p annũ m bãno sicut m excoicatõe habetur m. c. cũ bõe đ eta. et q̃li. faciũt nõ. p Bal. m. l. j. C. de here. msti.

¶ An bãmitus admittat̃ ad agẽdum ex defe ctu procuratoris Jo. an. m addi. Spe. ti. de cessi. ℭ. seqtur ꝟ. faciũt hec.

¶ Si bãmitus opet mfra terminũ bãmi ertĩ guitur bãnũ nõ. i. l. obligationũ. ℭ. odcõ. ff. đ

¶ An iterficiẽs bãmitũ ex foz⁊ ⁊ac. ⁊ obli. ma statuti habeat necesse ꝓbare qp sciuerat illũ bãmitũ tpe homicidij vide Bar. m. l. item omẽs m. ℭ. recte m fi. ff. de furt.

¶ An bãmitus pdat m totum priuilegia ci⁊ uitatis vel iuris coĩs vide do. Anto. m. c. per tuas de sẽ. ex. sup glo. j.

¶ An si bãmitus sit ꝓhĩtus stare ĩ districtu possit stare m terra q̃ post ꝓhibitõz additur districtui vide m. l. etiam C. de iur. do.

¶ Si bõa bãmitoz sint ofiscata non poſt po⁊ stea ouemi ar. l. sed si hac. ℭ. sed si p penam m glo. honorez. ff. de ĩ ius po. fac̃ Ange. m. l. eius m fi. ff. ad mũic. et vide Ang. m. l. heres absẽs. ℭ. si qs tutelam. ff. de iudi.

¶ Bãmitus nõ patit̃ missionem ex secundo đ creto nõ. Bar. ff. ex qui. cau. m poſ. ea. ĩ. l. ad cogtionez.

¶ An vnus bãmitus possit alij opponere bã⁊ nũ nõ. Bar. m. l. apud celsũ. ℭ. mãcellus. ff. de do. excep. ff. so. ma. l. cũ mulier vide etiã Bar. m. l. seruos. ff. de accu.

¶ An bãmitus rebãmit̃ videtur restitutus et nõ simplicez indulgentiaz habere Cy. ⁊ Bå. m. l. fi. C. de sẽ. paſ. Bar. m. l. j. ℭ. si qs vltro. ff. de questi.

¶ An bãmitus rebannit9 recuperet bõa Bå. m. l. gallus. ℭ. et qđ si tantũ. ff. de liber. ⁊ post. et m. l. qđ ergo. ℭ. pena gẽtior. ff. de his q. nõt. infa. et m. l. j. ℭ. et seueriori C. eo. li. ⁊.

¶ An bãmito rebãmito videat̃ remiſſa pena vide doc. m. l. filio. ff. de libe. et postu.

¶ An bãmitus reuersus possit admitti ad ho noreſ. ff. de mũe. ⁊ ho. l. ⁊ q. ℭ. si ĩ metallũ idez in. l. ij. ℭ. postea ne diu tius. ff. de ori. iur.

¶ An pena bãm transeat in heredẽ vid Bar. m. l. ex iudicioz. ff. de accu.

¶ An bãmtus qui ex forma statuti non poſt audiri possit alteri omittere vt agat Dy. i re gula si quis m ius de regu. iu. vide m. l. et he⁊ redi. ℭ. nos aũt. ff. de pac. do. Jo. de imo. m. l. si cum dotez. ℭ. si pater. ff. so. ma. adde qđ nõ. Bal. m. l. p diuersas C. manda. vbi vide an po test alteri cedere.

¶ An bãmitus qui non potest accusare poſ⁊ sit accusationẽ iaz icohataz ꝓsequi vide. l. defer re. ff. de iur. fis.

¶ An bãmitus poſt restõnem m integ. petere vel saltez appellare vide Bal. m. l. ij. C. si pen. appel. mo. mter.

¶ An valeat statutũ qp bãmito non fiat iusti cia et posito qp sic an iudex possit p mq̃sitionẽ procedere vide Bal. m. l. j. C. si. a nõ compe. iu. iud.

¶ An exceptio qp bãmitus est et nõ dẽt audiri si nõ est apposita in cã p̃ncipali possit oppo mi in cã appellationis vide Bal. m. l. per hanc C. de tempo. appel.

¶ An exceptio qp bãmitus nõ debet audiri sit peremptoria vide Bal. m. l. peremptorias C. sẽ. resciss. nõ poſ. idem m. l. quoniam alexandz C. de adul. per. quid si statuto cauetur qp nõ reddatur ius bãmito an audiat̃ excipiendo.

¶ Stante statuto qp querele bannitorum nõ debeant audiri attestationes recepte sũt ipso iure nulle secundũ Bal. m. l. cum lege. ff de testamen.

¶Item ꝓcessus in eius fauorem et snia sūt ipso iure nulle nō. ī. l. scire oportet. ¶. oseqns ff. de ercu. tu. ⁊ Jo. an. ī addi. Spe. ī ti. de snia. ¶ iuxta v. itez ē nulla ratō e litigantium
¶An bāmitus q̄ pōt impune offendi possit detineri ꝯ carcere puato Bā. ī. l. j. C. de pua. car.
¶ Statuto q̄ bamitus possit impune offendi an intelligat in ere et psona et sic an possit sibi impune furtū fieri videt q̄ sic in. l. j. ¶. q̄ at ff. de alea. nō tamē pōt impune uxor eius adulterari secūdū Bal. in. l. oms C. si otra. ius uel uti. pu.
¶ Stante dicto statuto nō poterit ō occidēte ꝓcedi p mquisitiōez vt nō. Bā. in. l. nō solum ¶. q̄z q̄z ff. de miur.
¶An dictū statutū intelligat de bannito ex cā ciuili Cy. q̄ sic ī. l. j. C. de cri. stellio. Bal. ō in Rca. C. q̄ acu. nō pos. idē Ang. in Rca. d cri. stellio. Bal. ī. l. i. C. de sū. tri. Bal. ī. l. oñe delictū ff. de re mili.
¶Quid sit bānū dixi aliquid s. adde Bal. m aut. item nulla coitas C. de epi. et cle. ⁊ in. l. j. C. ne ex delic. defūc. idē in. l. j. C. si a nō cōpet. ⁊ ē oclusio q̄ bānū est snia īterlocutoria
¶Bānum equi pat mulcte secundū glo. in l. j. ¶. ex hoc rescripto ff. de vē. mspi. et dicit pena extraord maria. l. aliud. ¶. j. ff. de v. sig. vid Bā. ī. l. illicitas. ¶. fi. ff. d offi. p̄si. ⁊ ibi Bal.
¶An bānū mfamet vide Bal. in. l. cassius ff. de sena. Ange. in. l. nō poterit ff. de furt. Bal. in repet. l. cum mulier ff. solu. ma. dicit q̄ bāmiti exules expulsi ꝓpter pcialitatem nō sunt mfames q⁊ nō ꝓprie dicunt cōmittere crimē lese maiestatis ar. l. si q̄s mgenuam. ¶. m ciui libo. ff. de capti. Jmoc. in. c. cum ex miuncto de no. ope. nūc.
¶An occidēs bāmitū cum quo fecit pacez dicit rumpe pacez Bā. i. l. j. ¶. nō fuit ff. de dol. tenet q̄ nō p illū rex. idem Bā. in. l. fi. C. q̄n. licē. vmicui. se vmdi.
¶Quis dicat recipe bāmitū vide ff. de ser. cō. l. j. ¶. quod aūt.
¶An bāmitus teneat soluere collectas Bā. ff. de dam. mfec. l. mter q̄s ¶. damni idez dico ꝯ. sub dcōe collecta.
¶Bānū datū a iudice seculari opat effectuz suū in foro ecclesiastico illius ciuitatis vt nō. ff. de postu. l. ex ea cā.
¶Occidēs banmitū caū et fortuna nō merebit ꝓmiū Bā. in. l. si q̄s in grauī. ¶. vtx. ff. ad sil. p Ang. ī. l. j. ¶. q̄situ. ff. de aq̄ quoti. ⁊ esti.
¶Stante statuto q̄ bāmiti rebāmant ꝓter q̄z in homicidio an poterit rebanniri is q̄ nō fecit sed fieri mandauit homicidiū Bal. dicit q̄ sic in. l. nō dubiū C. d legi. ⁊ osti. vide nō. in. l. j. ¶. ex mcēdio ff. de mcēdi. rui. nau.
¶An appellatione banniton cōprehendant ꝓnūciati banniti Bā. to. in. l. ticio vsufru. ff. de odi. et demon.
¶Si datur securitas veniēdi ad nūdinas ñ possunt venire bāmiti secūduz Bar. in. l. j. C. ad. l. iul. ma.
¶Bāmitus captus extra territorium debet relaxari scdm Bar. in. l. ij. C. de ser. fu.
¶An bāmit9 possit sua bōa vendē vide Bar. in. l. j. C. de here. msti. si tamē statuto ꝓhibetur otrahere et rem suaz vendat sicut nō pot petere precium ita nō potest ocurri ad rem secūdum Bal. in. l. j. C. de pi. et cōmo. re. venfac. l. bona fides ff. deposi.
¶Bānū cassum solutione vnius non ꝓdest alijs positis in eodē bāno scdm Bar. in. l. cancellauerat ff. de his qui. vt indi.
¶Bāmitus qui ex forma statuti in territorio nihil poterat acq̄rere nō poterit etiam p aliū subditum ptati sue secūdum Ang. in. l. antistius ff. de acq. here. fallit quando talis acqsitio esset odiosa vt nō. Bal. in. l. qui soluēdo ff. de here. msti. facit glo. ī. l. ij. ¶. nemo ff. de cap. diminu. Bar. in. l. fi ff. delegi. itez fallit si ei sit relictum ea odictōe vt vendat do. Ant. de but. ī. c. m p̄sentia de ꝓba. Jtez fallit si talis acquisitio facta p bāmituz esset in fauorez ciuitatis Bar. in. l. si q̄s in grauī. ¶. vtruz. ff. ad sil. Item limita hoc macqsitione possessionis osistentis ī mero facto Bal. in. l. ij. in fi. C. d iur. om. iudi. vbi refert se ita disputando tenuisse p tex. q̄ bene ꝓbat in. l. j. ¶. si vir vxori ff. de acq. pos.
¶Statutū dans p̄miuum occidenti bāmitum nō oprehendit bāmitum qui soluere debz ptem mediā pene secundum Bal. in. l. si ab hostibo ¶. si vir ff. solu. ma.
¶An statutū disponēs q̄ bāmiti q̄ seruierūt in guerra p ser mēses rebāmant comprehendat illos qui in acie belli fuerūt capti vel mōtui vel nō potuerunt tanto tpe seruire quia pax fuit facta vide Ang. in q̄dam dispu. sua q̄ incipit exorta guerra vbi vide.
¶An bāmitus cuius bona sūt publicata teneatur creditoribo suis saltem naturaliter vide Bart. in. l. tam mandatori C. de nō numerpecu.
¶An occidēs bāmituz ex forma statuti dicatur legis miſter vide Bal. in. l. iij. C. si a nō oppe. iudi. glo. in. l. accātionis C. qd met. cau. et in. l. cū fūduz ff. de vi et vi ar.
¶Statutū q̄ bāmitus possit impune offendi vxorez p̄gnātem bāmitaz nō oprehēdit scdz Bal. in. l. impator. ff. de sta. ho.
¶An tale statutum hēat locum in bāmito ꝓpter otumaciam vide Bal. ī. l. ignorantia C. de crim. stellio.
¶An bāmitus qui potest impune offendi poterit impune se defēdere vide nō. ī. l. vt vim ff. de vi et vi ar ma.

Bānū datū in foro ptati q̄ ꝑt̄ fuit offens in foro tenet

¶ Bannitus qui pot impune offendi est hostis reipublice dic Bá. i. l. amissiõe. ¶ q defi/ ciũt. ff. de capi. dimi. adde Bar. m. l. ij. ff. de re cepta.

¶ An vigore statuti q̃ cauet q̃ bãnitus pos/ sit ipune offendi possit bãnit9 mortuus dero bari vide i. l. fi. ff. de cada. pũi. Bal. in. l. so rore C. de his qui. vt indig.

¶ An sindicus excuset si nõ denunciat bãni tũ q̃ pot impune offendi vide Bar. in. l. inter dũ. ¶ d tuus. ff. de publi. Bal. in. l. decuriões C. ex qui. ca. mfa. irro.

¶ Stante p̃dicto statuto bãnit9 nõ potest seipsũ vulnerare scdz Bal. in. l. j. C. d sez. fu. idez m. l. iij. ¶ j. ff. de bo. eo. qui an. sẽ.

¶ An bãnit9 de ciuitate aretij stante statuto q̃ possit impune offendi ab aretino possit areti nus eũ offendere i territorio florentino Bal. in. l. cunctos populos in. iij. col. ver. nũc ve/ nio ad materiaz C. de sũ. tri. et fi. ca.

¶ Quilibz de ipso pot opere ad allegandum innocentiã offendẽtis bãnitũ scdm Bar. in. l. vbi pactũ C. de transac. Bar. in. l. decuriones C. ex qui. ca. mfa. irro.

¶ Qñ bãnitus pot scdm formã statutoz im pune offendi tũc dicit amittere iura ppe ciui tatis alias nõ scdm Bal. in. l. amissionc. ff. de capi. dimi. idẽ i dispu. sua q̃ incipit statuto ciuitatis lucaẽ Bá. i. l. j. C. de here. insti.

¶ An hereditas delata bãnito possit sibi tan/ q̃z ab indigno p fiscũ auferri vide Bar. in d. l. j q̃ videt dicere q̃ sic Bal. otra ibi quez coiter sequũtur docto.

¶ An bãnitus possit petere cassatoz bãni per curatorẽ vide Bal. i. l. reos C. de accu.

¶ An bãnitus in vno loco possit ppter idem maleficiũ bãniri in alio loco vide Bal. in. l. i. C. vbi de cri. agi. oport. et i. l. q̃ sepulchra C. de sepul. vio.

¶ Si bãnitus añq̃z discedat de ciuitate ite/ rum delinq̃t vtz p illo delicto est puniẽd9 nõ. in. l. in seruoz i pn. ff. de pe.

¶ Capiẽs bãnitũ pot expensas q̃s fecit a coi repetere. ff. de cap. l. mulier Bal. x. coll. hic. fi. lex. cor. ci.

¶ An snia bãni dicat diffinitiua vel interlo cutoria et q̃s sit eius effectus vide Bal. in. l. j. C. ne ex delict. defũc.

¶ Si nõ repitur snia bãni bãnitus nõ potest puiri scdz Bal. i. l. negãda C. q̃. accu. nõ pos.

¶ An bãnitus q̃ pot impune offendi secunduz statutũ possit impune occidi dixi ꝫ i hac dcõe q̃ Baz. ita osuluit in osilio qd incipit statuto castri. pleb. nã si pmittit offensã pmittit occi siõz vt in. c. fi. de homici. li. vj. vide glo. in. l. j. C. nemi. licc. sig. sal. facit. l. fi. de pe. ff.

¶ Bãnitus restitutus ad bona z ciuitatẽ nõ recupat bẽficiũ cessionis bonoz. cauꝫ est vin cus in. l. ij. in fi. ff. de sen. pa.

Baptisinum. Baptizare.

Quotuplex est baptisin9 nõ. de bap. c. peũl. de pres. no. bap. c. ij. in glo. ij vide qd dicaz. j. adde glo. de ose. di. iiij. c. j.

¶ An fuit conuemẽs christo baptizari et an baptism9 Joannis fuit conuemens christo San. Tho. i. iij. pte. q. xxxviij. ar. j. z. ij. et adde eũdẽ in q̃to. di. ij. az. iij. et adde q̃ bap tizati tali baptismo debuerunt rebaptizari se cundũ sã. Tho. m. iij. pte. q. xxxvij. ar. vj. et m. iij. di. ij. ar. iij. circa pn. idem Tho. m iij. pte. q. iij. ar. j.

¶ An baptism9 Joannis fuit a deo sã. Tho. in. iij. pte. q. xxxvij. ar ij.

¶ An baptismus possit presertim tpe neces sitatis oferri a quocunq̃ glo. xxiij. q. j. sub diaconus de sũm. tri. et fi. ca. c. j. z gl. z doc. de ose. di. iiij. c. ostat et. c. mulier et. c. m ne/ cessitate.

¶ De materia vide san. Tho. in vltima parte sũme. q. lxvj. et. xxxij. di. ¶ vey.

¶ An sacramẽtum baptismi possit oferri ab heretico Cypria. dixit q̃ nõ cuius opinio dã natur de conse. di. iiij. quomodo vbi est con clusio q̃ hereticus confert sacramentum sed non effectum sacri qui est remissio peccatoz z grã spũs sancti quod ꝑbat. c. cum valeat d ose. di. iiij. ad idem bonus ter. xxiiij. q. j. ¶ his autoritatibz et. c. subdiaconus vide d ose. di. iiij. ostenditur.

¶ An si puer pomt caput extra ventrem ma tris et dubitatur de vita eius q̃ nõ potest de uentre egredi pot baptizari nõ. v. di. c. bapti zari vbi Archi. de quo etiam in. c. qui in alte/ rius et in. c. si baptizata de conse. di. iiij. de ꝫ p Zau. in clemẽ. j. de sũm. tri. vbi etiam per Car. flo.

¶ An p baptismum tollat infamia nõ. glo. xxvj. di. dem de opponit i. glo. magna fac qd nõ. glo. j. de diuor. gaudemus quã nõ. vt sci as allegare q̃ p baptismũ quo ad deũ tollit omne peccatũ et ibi vide Jnn. adde glo. de ose. di. iiij. in. c. sine pnia.

¶ An per baptismum tollat irregularitas / Jnno. in dicto. c. gaudemus idem in. c. presby terum de ho. ¶ Hostien. in sũma de homici. ¶ qua pena versi. lingua docto. in dicto. c. gau demus glo. quinquagesi. di. si quis viduam glo. de consecra. di. iiij. c. ij. et. c. sine peniten/ tia vbi glo. que dicit q̃ per baptismum tolli tur infamia.

¶ An per baptismũ tollatur exceptio crimi/ nis competens alicui ante baptismum vide glo. et quod ibi notatur. xxvij. q. j. si quis gentilis de consecra. di. iiij. c. sine penitentia

ꝛ.c.ij. ꝛ.c.vt ostẽderet de diuo. gaudẽ9. ℭ vl.
℄An baptizatus in aliq̃ loco efficiat ciuis il/lius loci nõ. Bar. in.l.j. ff. ad municipa.
℄An puersio ordinis vboꝝ impediat collationẽ baptismi doc. gp sic m.c.j. de bap. de o/sec̃. di. iij. retulerunt.
℄An vir et vxor possunt simul leuare pueꝝ de baptismo nõ. xxx. q. iij. qd aũt vbi tex. gp nõ de ose. di. iij. nõ plures adde qd nõ. Ho sti. de cog. spi. martinus q̃ dic̃ gp si centum tangerẽt pueꝝ cũ q̃libet cõtrahit cognatio spualis qd intelligo si hoc mtẽdũt aliaꝫ sec9 qm̃ intentõ in talibꝫ pncipaliter opatur.
℄Quõ potuit sanctus Petrus sicut legitur in actibꝫ aploꝝ baptizare in vna die tria mi lia vide glo. de conse. di. iij. ꝑie que videt velle sufficere si sup quẽlibet eorum ceciderit gutta aque/de quo alias presentibꝫ multis theologis in quodam conuiuio p do. Carrothomage. moui multas difficultates que nõ fuerunt bene solute.
℄Circa baptismi sac̃mentũ fuit q̃dã heresis dicentiũ gp natus ex baptizato nõ est necessario baptizãdus de q̃ de ose. di. iij. si baptizatur et ibi Archi.
℄Quid sit baptismus vide S. Tho. in. iij. pte. q. lxvi. ar. j. et in. iij. di. nj. ar. j.
℄An ptus mõstruosus sit baptizandus nõ. doc. in cle. j. ℭ ad hoc de sũ. tri. vide S. Tho. in. quãto sẽtentiaꝝ di. iij. ar. ij. in responsione ad. ij. q. fac̃. l. si gẽma ff. arbo. fur. cesa. C. de post. here. misti. l. qd̃ certatuꝫ Archi. de o sec̃. di. iij. ꝑe.
℄An ĩ baptismo dẽt fieri trina ĩmersio dic gp sic misi aliud hẽat cõsuetudo ecclesie de cõse. di. iij. de trina/magister sẽtentiaꝝ li. iij. di. iij. vide Inno. i. c. j. de bap.
℄Quid aũt significat hec trina ĩmersio nõ. in d. c. de trina ꝛ. c. postq̃ꝫ de hac materia vide licet an ĩmersio sit de sba vide San. Tho. ĩ iij. parte. q. lviij. lxvj. et in. iij. dis. iij
℄In eccia mea Brixiẽ. nulla fit ĩmersio sed aqua baptismi in modũ crucis ꝓijcit sup caput baptizandi dicendo ego te baptizo
℄In q̃ consistit sacramẽtũ baptismi Inno. et doctor. de baptis. sup Rca. vbi dic̃ gp solũ illa aqua qua abluitur corpus ẽ sacra/de quo an sit necesse gp sit bẽdicta gl. dic gp nõ. xcv. di. ℭ si istud/adde gp materia baptismi est sola aq̃ clara/S. Tho. in. iij. pte. q. lxvj. ar. iij. et. iij. et in. iij. di. iij. ar. xj. q. j. o.
℄An si post ꝓlatoꝫ illoꝝ verboꝝ ego baptizo te in noie pr̃is et filij et spũs sancti nõ respõdetur amẽ vicietur qd̃ agitur/doc. gp nõ de bap. c. j. bonus tex. eo. ti. c. debituꝫ de ose. di. iij. prima.
℄Forma baptizãdi quã seruat ecclesia est introducta ex ostõne ipsi9 ecclesie Inno. ꝛ doc. de baptis. c. j. de cõse. di. iij. firmissime et. c. a.
℄An istud ꝓnomen te puta ego /quodaꝫ baptizo te sit de sba Inno. gp sic de baptis. c. j. glo. ibi dic̃ otra/ꝛ de ose. di. iij. multi/dicẽs ꝓnomẽ sub mtelligi etiaꝫ si obmittat.
℄An plures possunt simul baptizari dicitur gp sic lic̃ meli9 scdꝫ Inno. gp singulariter baptizentur vt in. c. j. de baptis.
℄An valeat baptismus si dicat mergo te in nomie pr̃is ꝛc. glo. dic̃ gp nõ de ose. di. iij. multi/q̃ dicit gp ista verba nõ sũt sinonoma. scz baptizo et mergo ꝛc. quod nõ.
℄An nõ christianus vel nõ ofirmatus possit tenere pueꝝ in cathecismo vel baptismo vel ofirmatiõe/vide de ose. di. iij. c. nos ante oĩa ad de qd̃ dicam. ℸ. sub dcõe opater.
℄Qñ incipit in baptismo remissio pcatoruꝫ nõ. de ose. di. iij. tuc̃ valet.
℄An iudeus post baptismũ liberetur a pria pt̃ate videt gp sic. xxiij. q. j. iudeoꝝ.
℄Que sit forma recõciliandi eos qui baptismũ ab hereticis ignoranter secũdum tamẽ formã ecclesie receperũt/vid̃ d ose. di. iij. hi de quibꝫ.
℄An de sba baptismi sit gp baptizãs sciat qd̃ est baptismus quid opetur et quid sit eius effectus/Inno. gp nõ in. c. j. de baptis. et ibi Jo. an. dicit gp in baptismo requiritur tantũ gp vtrobiq; assit ĩtentio baptizãdi/vide gl. de bap. maiores in fi. in glo. super ver. pdurare/idem glo. de ose. di. iij. satis ostẽdim9 adde S. Tho. in. iij. di. vj.
℄Forma quaꝫ seruat ecclesia in baptismo ẽ adeo de sba et ex actu seruãda vt etiã si dicat in noie christi vel in nomie trinitatis nõ erit baptisinus scdm theologos ꝛ Host. de bap. c. j. licet glo. ibi otra/adde de cõse. di. iij. a quodã et. c. multi/sed in hoc videt stãduꝫ de/cisiõ theologoꝝ/de q̃ vide S. Tho. in. iij. di. iij. arti. ij.
℄An si deficeret copulatiua et vicietur baptismus dic gp sic/vide glo. et Inno. de bapti. c. j. de consecra. di. iij. multi et. c. si non sanctificetur.
℄In tantũ aũt seruãda est forma gp nõ licet in vulgari vel in latino puertere ordinẽ verboꝝ neq; aliq̃d addere neq; subtrahere scdꝫ Inno. et Hosti. in d. c. j. idez Hosti. plene in sũma. de bap. ℭ que sit eius forma v. quid si aliq̃d et v. q̃d sit ordo.
℄An valeat baptisinus si dicat ego baptizo te in noie gñerãtis geniti et ꝓcedẽtis Inno. gp nõ in d. c. j. in ꝑn. glo. tẽt otrariũ de cõsec. di. iij. multi/que dicit valere si dicatur in nomine genitoris et nati et sancti flaminis q̃/niam hec sunt verba equiualentia/sed primum puto verius ex quo ita do. docuit ꝛ ecclesia seruat.

¶ Quid si aliquid addatur puta ego baptiʒo te in nomine patris et filij et spiritus sancti et discipulorꝝ vel oium sanctorꝝ glo. de cõse. di. nij. c. prima ergo videt tenere q̃ talis nõ sit baptizatus vbi etiam dicit glo. q̃ nõ licet ordinem verborum mutare tangit tamẽ q̃ si interuenit mora vel spaciũ vel mterualluʒ in ipsa vborꝝ ꝓlatione. et concludit q̃ mora naturalis et modica nõ viciat de mẽ vid. s. Tho. in vlt. pte sũme. q. lxvj. ar. xp̃s idẽ sup. nij. ar.

¶ Quid si admisceantur alia verba vid glo de cõse. di. nij. si nõ sãctificat Jo. an de bap. c. j. s. Tho. in. nij. di. ij.

¶ An baptismꝰ possit offerri sub oditiõe dic q̃ si oditio ẽ de ꝓterito q̃ ꝓpe nõ suspẽdit põt ꝑ tex. i. c. ij. de bap. secꝰ de futo vt no. doc. i. d. c. ij. faciũt no. de odic. ap. c. fi. c. j. et. ij.

¶ Qui ẽ natꝰ inter fideles et ex pẽtibꝫ fideli bus ꝓsumit baptizatꝰ tex. ẽ de ꝓsby. nõ bapti. c. veniẽs.

¶ Quot testes req̃runt ad ꝓbanduʒ quem esse baptizatũ dic q̃ vnus testis plene ꝓbat gl. sin. in. c. placuit de infãtibꝫ de ose. di. nij.

¶ Que sit pena puuli decedẽtis siẽ baptismo dic damnatio ꝑpetua q̃ est carentia visionis dei quod theologi aliꝫ verbis dicunt vicʒ q̃ habet penam damni z non sensus de ose. di. nij. firmissime et. c. regnante et. c. nulla nota. glo. de baptis. maiores. ¶ sed ad huc. in p̃. carentia.

¶ An baptizatus risu vel ioco recipiat caracterem glo. j. q. j ecce ab hereticis de osec. di. nij. q̃muis et. c. solẽt vbi vide q̃d i eo qui ficte accederet ore sed nõ cordeosẽtit de q̃ i. c. maiores. ¶ item queritur de bapti. et ibi est bona glo. in ver. perdurare adde prima qõne ꝑa sicut ficti.

¶ Est magis attendenda voluntas baptizãtis q̃ʒ baptizati glo. de cõse. di. nij. solent idẽ in. d. c. sicut ficti i glo. adde simile de mrimonio i q̃ attẽdit mtẽtio dãtis. et vid sãctũ Tho. i. nij. di. vj.

¶ Ad quid valet baptismꝰ collatus ab hereticis vel schismaticis i forma eccie et an sit baptizatꝰ vel dẽat rebaptizari no. de ose. di. nij. q̃muis. j. q. j. firmissime et. c. i eccia et. c. extra ecclesiã et ẽ conclusio q̃ licʒ baptismꝰ nõ habeat effectum suum non sunt tamẽ rebaptizandi quod nota.

¶ De septẽ actibꝫ q̃ precedũt baptismũ q̃d importẽt z q̃libeʒ fiant glo. de cogna. spi. c. o tracto. xxx. q. j. puenit i glo adde qd dicã. j. sub dictõe cathecisinꝰ.

¶ An stultus possit baptizari z ad q̃d ei prosit dicit q̃ prodest ei sicut infãti q̃ ad peccatũ originale glo. de bapt. maiores. ¶ item queritur in glo. perdurare adde glo. xxvj. q. vj. qui recedunt.

¶ Quare baptismꝰ fuit cõstitutus in aqua docto. d. bapti. debitum qui dicunt q̃ sicut p aquam ignis extinguitur ita per baptismuʒ peccatũ extinguitur. Item q̃ aqua faciliter z vbiq̃ repitur.

¶ An plures possunt alleuare de baptismo. Hosti. q̃ non in dicto. c. debitum de q̃ vide i. c. q̃ʒuis de cogna. spi. li. vj. et de ose. di. nij. non plures.

¶ An aqua mixta vino vel alteri liquori cõficiatur sacrum baptismum Hosti. in summa de bapti. ¶. que sit eius forma ver. quid si alius liquor supra de bapti. c. pe. vbi concluditur q̃ aqua sit pura de quo ẽ glo. de con. di. nij. c. baptismi vicẽ adde. s Thom. in quarto di. iij.

¶ Quid de aqua rosaꝝ vel de lixiuio vel de aqua alchamistaꝝ de aq̃ sulphuris balneorũ an in talibus fiat baptismꝰ no. in. d. c. pe. vide. s Tho. i. iij. pte. q. lxvj. ar. nij. vide etiaʒ in. d. c. pe. quid de aqua maris de prodio carnium facit ad premissa quod no. glo. j. q. j. detrahe que videt velle q̃ in aq̃ maris fiat baptismus ꝓ quo videtur tex de cõse. di. nij. celebritatem glo. iij. di. c. j.

¶ An mutus potest baptizari glosa q̃ nõ in ommno muto secus in mutastro. j. q. j. detrahe. facit glo. in simili de surdastro in. l. fi. ff. de te. tuto. uide no. de bapti. c. pe. de sponcum apud vbi vide docto. moder. et maxime Car. flo.

¶ An mutus possit leuare puerum de fonte baptismi Archi. q̃ sic in. c. j. de cognati. spiri. li. vj. Gas. de cal. cõtra q̃ ꝑba sũt necessaria in leuante de con. di. nij. puuli de q̃ p d. Caro. in. d. c. cum apud in. vij. et. viij. q. vbi etiaʒ vide q̃d in confirmatione

¶ An puer añquã portaret ad eccliaʒ cã baptismꝰ in brachijs pentis fuerit mortuus projiciat in puteum prolatis verbis sit baptizatꝰ doc. q̃ nõ in. c. pe. de bap.

¶ An siquis baptizaret in littore maris sit necesse q̃ tota aq̃ benedicat vel osecret glo. j. q. j. detrahe

¶ An ptus postq̃ʒ exiuit ꝺ vtero statim possit baptizari dic q̃ sic. v. di. baptizari ꝺ q̃ ibi glo. de ose. di. nij. placuit

¶ In eccia mediolanẽsi puſq̃ʒ aliqs baptizet lauãtur pedes eiꝰ exẽplo dñi q̃ lauit pedes discipulorꝝ hoc tñ otra canonẽ. j. q. j. emẽdari vbi de hoc glo.

¶ An pecunia possit deponi in cõcha cuʒ qs baptizat siue añ baptismũ siue post tex. vid tur q̃ nõ i. d. c emendari z. c. baptizandis ea ca. et q.

¶ Quid si sacerdos noluerit baptizare nisi ꝺ tur pecũia vide. s. Tho. in q̃r to di. iij. q. ij. ar. iij. q. v. scdm vide no. j. q. j. baptizandus.

¶ An pl9 opet i nobis baptiſm9 qꝫ i pribꝫ veteris legis circūciſio dic qꝫ ſic cū circūciſio tollebat penā etne dānatōis nō tñ apiebat ianuā padiſi de q̄ m.c.maiores de bapti.de ꝛ ſe.di.nij.qꝫ apud m glo.

¶ Oñ miſtitutū fuit ſacramtū baptiſmi dic m baptiſmo xpi licz alij aliter dicāt ꝺ q̄ de ꝛ ſe.di.nij.i ſūma et.c.p aquā et dic glo qꝫ baptiſm9 Joannis nō fuit ſacramtū ideo multi baptizati ab eo fuert p9 ea rebaptizati vide bonā glo ea.di.aliud vbi dicit qꝫ Joānes baptizauit i noie dñi vēturi ad mortē ad paſſionem ad iu dicū bon9 tex.de ꝛſe.di.nij. nō gñabāt pulchre etiā de ꝟ hēt.ꝫ.q.j.dedit.

¶ An baptizata mīe itelligat baptizat9 p/tus q̄ eſt i vſo dic qꝫ nō ꝺ ꝛſe.di.nij. ſi q̄cq̄d et.c.ſi q̄cq̄d ꝫ.c.ad mīs cū duobꝫ ſe.adde qꝺ dic.s.Tho.m q̄rto di.vj.q.j.ar.j.

¶ An apli fuerūt baptizati dic qꝫ ꝟ nō exp̄ſſe legit glo.de pe.di.ij.ſi em̄ alia glo.ē ꝺ ꝛſe.di.nij.aliud tex.ea.di.nij.qñ abiero ꝫ.c.ſe.

¶ An baptizat9 i noie pr̄ias et filias ꝫ ſpūs ſanctias ſit vere baptizat9 doc.qꝫ ſic ſi p ignorantiā g̃matice ſit ꝓnūciatū ſec9 ſi iducerēt error ſeu alia noua forma glo.de bap.c.j. ꝺ ꝛſe.di.nij.rtulerūt vbi ē cāus adꝺ qꝺ nō.s.Tho.i.nij.di.iij.

¶ Circa ſacrūm baptiſmi ab hēticis collatū errāt vt dixi s̄.Cypan9 cū lxx.epis appellātes illꝺ lauacꝝ diaboli cui9 error dānatur xxxij.di.Ꝯ rex ꝫ de ꝛſe.di.nij.qñ exaudit.et.c.ſi ñ ſctificat.ij.q.j.ſi q̄ſ imqt i tex.ꝫ glo.

¶ Baptiſm9 pl9 valet q̄ꝫ penitētia qꝫ p penitētiā ſiue cōtritionē delet peccatum remanet tñ ſatiſfactio tpalis p baptiſmū vero vtꝝqꝫ tollit glo.ē nō.de ꝛſe.di.nij.ſine penitētia

¶ Quo nomne appellet leuans de baptiſmo vel confirmatione dic qꝫ patrin9 de ꝛſe.di.nij.i catheciſmo et baptizatus dicit filiolus ea.di.m baptiſmate.

¶ Qualis debet eſſe fons baptiſmi habetur de conſe.di.nij.omnis p̄ſbyter.

¶ An ſemel baptizatus aliq̄ caſu ſit rebaptizandus dic qꝫ nō ſi ꝛſtat fuiſſe baptizatū alias ſecus de bapti.c.ij.pulcher tex.de con.di.nij.placuit de mfantibꝫ et.c.ſeq.

¶ Omnis p̄ſbyter ad baptizandū vadēs dēt ſecuꝫ chriſma deferre de conſe.di.nij.nullus miſtrorum.

¶ An bapſmus poſſet dari cum veteri chriſmate vide i.d.c.null9 et.c.ſi q̄s de alio

¶ An q̄s poſſꝫ baptizare ſeip̄m dic qꝫ nō de cōſe.di.nij.baptiſmi ꝺ bap.debitū fac.c.fi. et qꝺ ibi no.de miſtitu.

¶ An valeat baptiſmus ſi ep̄us baptizās dicat in plurali numero baptizam9 ꝛc̄.vel preſbyter in reuerentia baptizati dicat ego baptizo vos vide Jo.an.de bapti.c.j.et qꝺ in ſimili ip̄e Jo.an.no.de re.iu.c.pe.li.vj.ſup glo.miſi Archi.de ꝛſe.di.nij.ꝓprie Pau.m cle.j.de bapti.

¶ Quę ſit pena rebaptizantis ꝫ rebaptizati vide de apoſ.c.ij.in tex.et glo.de ꝛſe.di.nij. qui bis et.c.ſe.

¶ Quid de eo qui non eſt baptizatus p hoīz ſed per angelum an ſit rebaptizand9 Archi.de ꝛſe.di.nij.ꝓprie allegat.s.Tho.q̄ hoc dicit in.nij.di.v.ar.iij.q.ij.c.et dic hoc facere ad materiam eccieꝝ q̄ dicunt p angelos vel p ſanctos conſecrate an itex ſint conſecrāde et diſtmguit aut per bonos aut p malos angelos actus illi ſūt celebrati

¶ An is de quo non ꝛſtat qꝫ ſit baptizatus p̄ ſumi debeat baptizatus dic qꝫ ſic miam mortuo ſecus m viuēte de bapti.c.ij.tex.videt ꝛ tra in.c.ij.i fi.de p̄ſb.nō bap.vid glo.de conſe.di.nij.ſi eos qꝺ nō glo.lxviij.di.p̄ſbyt i adde quod dicit ſanctus Tho.m.nij.di.vj.q.ij ar.j.q.i.c.

¶ An paratus et diſpoſitus baptizari ſi ſit p uentus morte et non potuerit debeat ſaluus reputari vide de bapti.debitum de cōſe.di.nij.catheciſmus et.c.nō dubito ꝫ.c.ſicut in q̄ bus videt qꝫ ſic.

¶ An deleto loco vbi erat fons baptiſmi debeat altare ſupedificari dic qꝫ ſic ne locus pedibus conculcet ideo dēt ibi altare edificari.xviij.q.ij.pridē de ꝛſe.di.j.altaris.

¶ Quare dñs voluit baptizari nō.ꝺ ꝛſe.di.ij.nec moyſes.

¶ An intentio baptiſmi corrupta vicict baptiſmū vide Jo.an.de bapt.c.fi.

¶ An diaconus poſſꝫ baptizare tex.et glo.lxxxj.di.ſi diacon9 tex.et glo.de ꝛſe.di.nij. conſtat et.xciij.di.diaconus.

¶ Si mulier pregnans debeat baptizari gl. de conſecra.di.quarta.ſi aduenis.v.di.baptizari.

¶ Quare in baptiſmo tenetur filius approbare factū parentum et nō in voto vide.xx.q.j.quicunqꝫ.

¶ An catheciſm9 dēat p̄cedere baptiſmū Archi.de ꝛſe.di.nij.añ baptiſmum.

¶ Quo tempe et q̄re fiat ſcrutiniū baptizādoꝝ Archi de ꝛſe.di.nij.ſiue puuli.

¶ An baptizand9 dēat tot9 balneari vel in capite tm̄ ā ſufficiat ſi i aliq̄ p te corpis Jm.in.c.debitum de bapti.glo.de pe.di.j.vulgaris adde qꝺ dixi s̄.de trina merſione adde.l.vulgaris.ff. de fur.

¶ Quid operetur baptiſmus collatus a patre vel ab alio layco glo.m v.baptizatis.lxviij.di.q̄muis.

¶ An ſit baptizatus ſi verba pferant in vulgari Jo.an.de bap.c.fi.

¶An si itentio vtriusq; ē baptizandi credūt tm̄ baptiſmū ſolū valere vel opari ad ſamita tē corpis ꝓtea viciet baptiſm9 no. Jo. an. de bap. c. fi.

¶An qñ baptizat adult9 dēat mīuenire leuās tex. q; nō de ɔſe. di. nij. hi q̄ z. c. pnuli vbi glo. z. c. cū ꝓ puulis vidi tm̄ ſuari ɔtrarium.

¶Valet baptiſm9 collat9 a layco etiam extra caſū neceſſitatis licz ɔferēs peccet glo. ꝺ cōſe. di. nij. ſāctū de quo vide. s. Tho. i. iij. p te. q. lxvij. ar. nij. o.

¶An iude9 q̄ baptizat ſeip̄m cuz baptiſm9 non teneat poſſit ɔpelli ad ſuſcipiendū not. Jo. an. de bap. debitū

¶An grecus baptizans inſt nos poſſit vti ꝺ bis grecis vel vti dēat latinis glo. de ɔſe. di. nij. i vltimo Jo. an. i. c. j. de bap.

¶An valeat baptiſm9 ſi dicat ego baptizo te i noīe triuz p̄ſonaꝝ glo ꝺ ɔſe. di. nij. multi

¶Jude9 vſurari9 nō dēt baptizari niſi prius vſuras reſtituat de ɔſe. di. iijn. iudei i glo. fi. Jo. an. de bap. debitū adde qꝺ dicā. j. ſub dictōe iude9.

¶An effect9 baptiſmi ſit eccl̄is i oībꝫ Arch. de ɔſe. di. nij. i ſūma adde qꝺ dic. s. Tho. m nij. di. nij. q. ij. ar. iij. q. j. o.

¶An baptizatus p laycū dēat p9ea rebaptizari p p̄ſbyterꝫ Jo. an. de bap. tex. i. q. j. ¶ ec ce faciūt que dixi s̄ adde glo. lxvij. di. q̄zuis

¶Quare baptiſm9 tollit peccatū originale glo. de ɔſe. di. nij. c. ij.

¶An i baptiſmo adulti dēat p̄cedere pemitētia delictoꝝ glo. de de ɔſe di. nij. ſine pemitentia et. c. ois q̄ et. c. agant hoies.

¶An ebrius poſſit baptizari tex. et glo. j. q j. dedit de ɔſe. di. nij. baptiſmus.

¶Etiā p malos miſtros dat baptiſmus. s. Tho. m. nij. di. v. q. ij. ar. ij. q. j. ij.

¶An vnus plures ſeu plures vnū poſſunt ſimul baptizare Archi. ꝺ ɔſe. di. nij. ꝓprie Jo. an. de baptiſ. c. j. Pau. m cle. j. i ꝑ. filij de baptiſ. adde qꝺ dicat. s. Tho. m. nij. di. vj. q. ij ar. j. ad tercū et m tercia parte. q. lxvj. art. v. ad q̄rtū. q. lxvij. ar. vj. ſecundum.

¶An puuli mterfecti ꝓ dño ſine alio baptiſmo ſint ſaluí Archi. de ɔſe. di. nij. cathecumnum.

¶An quando adultus baptizat dēat reſpōdere p ſe vel p aliū vide de ɔſe. di. nij paruuli et ibi Jo. an. de cogna. ſpi. c. j. li. vj. j. q. j. ꝺ trahe.

¶An eo caſu q̄ patrin9 dēat rn̄dere ſufficiat ꝙ ſine voce annuat vel ſit neceſſe ꝙ exp̄ſſe reſpondeat vide Archi. de ɔſe. di. nij. puuli Joan. de cognat. ſpi. c. j. li. vj.

¶An ſufficiant verba baptizati corde concipe licz non exp̄mant ore Archi. de ɔſe. di. nij in ſinodo

¶An omnis hoīo teneat de neceſſitate ad baptiſmū dic ꝙ ſic et quilibz etiā ſāctificat9 i vtero teneť ꝺm. s. Tho. i. nij. di. vj. q. j. ar j. q. j. c. vide bonū tex. de ɔſe. di. nij. q̄ſq; ex ɔcupiſcentia.

¶An fides req̄rat in eo q̄ baptizat vide. s. Tho. i. nij. di. vj. q. j. ar. iij.

¶Quid ſi is q̄ non eſt baptizatus ꝓmoueat ad ſacerdotē et ep̄um qui poſtea celebrat et multas facit ordmationes vide. s. Tho. i. nij di. xxv. q̄ dicit ꝙ non baptizatus nullū ordinem recipere p̄t vide doct o. i. c. remēs de p̄ſbyt. nō bap. Audiui in anglia fuiſſe epiſcopum quendam veconē tpe fere martiri pape. v. qui fuit per nutricē ſuam baptizatus et poſtmodum ad ſacerdotiū et ep̄atū ꝓmotus et cū formaſſz ſibi ɔſciaz venit ad dñz meuz martinū qui fecit euz baptizari et ordiari

¶An ſit aliqꝺ temp9 anni ordmatum ad baptiſmum recipiendū vide. s. Tho. m. iij. p te. q. lxviij. ar. iij. de ɔſe. di. nij. duo z. c. ſi q̄s ante z. c. de cathecumnis.

¶An baptiſmus poſſit p aliqꝺ tempus differri dic ꝙ puer dēt q̄to citius poteſt baptizari ꝺm. s. Tho. m. nij. di. nij. et m. iij. pte. q. lxvij. ar. iij.

¶Adultis ouerſis nō ſtatim dēt ɔferri baptiſmus ꝓter cās quas ponit. s. Tho. m. iij. pte. q. lxvij. ar. iij. vbi de hoc.

¶Quid de duobus ſacerdotibus quorum vnus eſt mutus alter mancus vnus profert ꝺba alius mergit an valeat baptiſmus dic ſecundum ſanctum Thomam in quarto diſtinctione ſexta.

¶P̄ōt mulier baptizare m articulo mortis de ɔſe. di. nij. mulier.

¶Paruulus baptizatus a noñ recta fide illū offerentibus baptiſmum recipit de conſ. di. nij. mhil ē aliud.

¶Baptizandus vngitur oleo ſancto m fronte et m ſcapulis c̄ām quare vide de conſe. di. nij deinde a ſacerdote et. c. prima ergo. de ſacr. vn. c. vnico. ¶ refert.

¶Albis veſtibus debet induí baptizatus de conſecratio. diſ. quarta poſt baptiſmum et. c. accepiſti

¶Quare nares et aures baptizandi tangūtur in exorciſmo de. conſecra. di. nij. poſtea tanguntur.

¶Quare ſal ponitur m ore baptizandi de ɔſe. di. nij. ex hic et. c. ſal celeſte.

¶Judei baptizandi p. xl. dies dēnt abſtinere et agē pemitētiā de ɔſe. di. nij. ne qꝺ abſit.

¶Baptiſmus vſq; ad finem vite differri nō dēt de ɔſe. di. nij. qñ. qs.

¶Qui rebaptizatur c̄ītum in ſe chriſtuz iterum crucifigit de ɔſe di. nij. eos quos et. c. rebaptizare.

¶ Tã adulti cꝫ puuli sĩe baptismo moriẽtes dãnanꝫ de ose. di. nij. firmissme.

¶ Si papa vel epus ꝓhibeat aliquez baptisari mbilomin⁹ valet baptismus Jmo. de cõsue. q̃nto vbi vide.

¶ q̃re baptisati a Joanne fuerꝫ itez baptiisati et ñ a iuda de ose. di. nij. c. alid. j. q. j. dedt

¶ An baptizandus possit dare pecuniam si aliꝫ baptizari ñ pñõt. j. q. j. baptizã d⁹i gl. violatuz. s. Tho. secunda secunde. q. c. ar. ij

¶ Que sũt dona baptismi nõ. xxx. q. j. puemit m glo. sup ꝺ. vij. dona.

¶ Baptisari dẽt vnus qsqꝫ m eccia imsi ĩ casu necessitatis fallit m filijs regũ et principum m cle. j. de bap. vbi vide.

¶ An non baptisatus excludat substitutuz in defectũ liberoꝝ Bal. ꝙ nõ ĩ aut. misi roga ti. C. ad treb. vbi vide

¶ An ꝓ baptismũ querat ciuilitas Bar. ꝙ ñ in. l. j. m. ij. col. ff. ad municipa.

¶ Baptismus tã adultis cꝫ puulis remittit culpã et mfũdit gram i cle. j. de sũ. tri.

¶ Pro baptismo nil accipiendum est misi a sponte dãte. j. q. j. placuit et. c. baptisandis.

¶ Baptismus m monasterio fieri nõ pmittitur. xvij. q. ij. pidẽ.

¶ An baptisatus possit retinere primam vxorem i fidelẽ vel aliã ducere. xxvij. q. j. et. ij. ꝓ totuz vide ꝺ diuor. cꝫto et. c. gaudem⁹

¶ Que sit forma reconciliandi eos q̃ baptismum ab hereticis ignoranter receprnt m forma ecclesie vide de conse di. nij. hi qui.

¶ An ĩ baptismo deleatꝫ exceptõ crimis ope tens alicui añ baptismũ puta si alter ꝺiugũ poterat alteri⁹ obijcere crimen formicatõis an per baptismuz tollatꝫ vide. xj. q. j. si qs gẽtilis de cõse. di. nij. c. ij. z. c. vt oñderet cũ simili de diuor. gaudemus. xxij. di. epus. xxvij. q. ij. ¶ ex his.

¶ Qualiter ꝓ aquã baptismi homo fit ꝺ terreno celestis de peccato transit ad vitã? ꝺ culpa ad grãm vide de ose. di. nij. ꝓ aquã.

¶ Baptisauit aliqs layc⁹ vel clericus in mioribꝫ aliquã an possit cũ illa ꝺtrahere vid. xxx q. i. oẽs Ray. m sũma ꝺ cog. spuali. ¶ item qñ dicit hoc casu papã esse ꝺsulendum

¶ Per baptismum nõ soluunꝫ ꝺiugia sed dimittunꝫ crimia de diuor. gaudem⁹.

¶ Quis baptismus dicatꝫ fidei sacramẽtum de cõse. di. nij. mbil aliud est.

¶ Jus baptisandi nõ ꝓpterea facit ecclesiam curatã no. Ꝑau. m cle. j. de bap. vbi vide.

¶ Baptismus oim sacramẽtoꝝ ẽ ianua. et iõ añ baptismũ nullũ sacramtũ pt recipi deꝑsbyt. non bap. c. vemẽs de cogn. spi. c. ij. li. vj j. q. j. c. cũ paulus. xxxij. di. ¶ vez. lxxvij. di. quicunqꝫ m glo.

¶ Que ꝑcedãt et sequanꝫ baptismũ vide de cog. spi. ꝓ totum et. c. ꝓ cathecismũ eo. ti. li. vj. xxx. q. j. puemit.

¶ An circa baptismũ eccia possit facere noua ꝺstitutõez vide no. ĩ. c. j. de bap. add qd dicã. j. sub dictõe papa.

¶ An ꝓ crimine cõmisso ante baptismũ qs possit deponi vide qd no. gl. et doc. de diuo. gaudemus nec tale crimen imputatur lj. di. aliqztos.

Baractaria. Pro officialibus omittentibꝫ baractarias vide qd scribit Bar. m. l. j. C. de execu. et exa. li. xij.

¶ Statutũ otra accipientes baractarias intelligit etiam otra dantes ita no. Bal. m. l. j. m ꝓnci. ff. de calũ

¶ Jn eo q̃ cõmisit baractariam nõ hẽt locuz pemitentia etiã de re integra vt. l. cũ etiaz. ¶ si qs. ff. de calum. et ibi Bal.

Baratrum. Sumit ꝓ mferno. ij. q. vij accusatio circa mediũ.

Barbarismus. De hoc habes. xxxvij di. sedulo et ibi Archi.

Barbari. Pre oibꝫ proumtꝫ tusciam deuastarũt. lv. di. ꝓcepta.

Barcaroli. Jsti tenenꝫ soluere malpagiam que pro barca soluitur inter paduam et venetias secunduz dominum Rapha. ful. in. l. cum in plures. ¶ j. ff. loca. qd tñ de ꝺsuetudine non seruatur

Bases. Sunt columne ex petra durissima vt habetur de electi. fundamenta m principli. sexto.

Basilica. Quid sit dicitur ecclesia non ꝺsecrata de reli. do. c. j. et ibi nõ.

¶ Vnde dicitur basilica nota. glo. xlij. di. non oportet et ibi Archidiacõ. Joannes andree de iure patro. nobis tu dic ꝙ est vocabulum grecum quod m latino mterpretatꝫ regma qd nõ.

¶ An basilica gaudet his priuilegijs quibꝫ ecclesia consecrata dicam mfra sub dictione ecclesia.

¶ An liceat in basilica stationem facere. ff. ꝺ ope. publi. l. pecuniam.

¶ Basilice sanctoꝝ martiruz et oblationes q̃ in eis fiunt contemnende non sunt. xxx. di. c. si quis per supbiam.

¶ Pro basilicis dedicandis aliquid exigi nõ debet. j. q. j. statuimus.

Bastardus. An sit de familia Bar. in. l. pronunciatio. ¶ familie. ff. de ver. sign. vide Ange. m consilijs suis consil. xxix. alias. xl. cxciij. in quibus de hoc vide.

¶ De materia ista videlicet an bastardi

sint ꝺ fãilia et an possint ferre arma vid Dy· m·l·cũ pater ¶·ij·ff·de le·ij. Bar·ĩ·d·l·famlie etim·l·filiũ·ff·de his q̃ sunt sui vel alie·iu·idez m·l·tutelas·ff·de capi·di·Bal·in·l·vulgo in fi·ff·de sta·homi·vide i repet·c·p venerabilem qui fi·si·le·adde qꝺ not Bar·m·l·suggestuz C·de vez·sig.

¶An bastardꝰ succedit m feudũ vel emphi/ theosim quaz acq̃pit pater ꝓ se et filijs suis Bar·in·l·ex facto·¶·si quis rogatus·ff·ad tre bel·in aut. si quas rumas·C. de sacrosan·ec· per Baldum hodie per inuestituras prouide/ tur quia expresse excludunt bastardos et ille gitimos.

¶In quo differt bastardus a spurio et natu rali Bar·m·d·l· ex facto·¶·si quis rogatus· glo·et doc·m·c·misi·¶·psone de renũc·z i· d·c· p venerabilẽ.

¶An bastardus sit ciuis loci m q̃ natus est Bar·m·l·j·ff·ad municipa·circa fi.

¶An bastardus possit per patrem substitui legitimo Bar·in·l·qꝺ cõditionis·ff·de dona· cau·mort.

¶An bastardus possit m testõ succedere fra tri suo legitimo Bar·in·l·si is qui·ff·ꝺ vulg· et pu·vbi vide

¶An sit aliqua cautela ꝑm quã pater possit relinquere filio bastardo seu spurio Bar·in ·l·si is qui·ff·de libe·leg·p Bali·m·l·si socie/ tatem vniuersoz·ff·p socio.

¶An bastardus sit alendus a patre not·in auten·qui·mo·nat·effi·le¶·pen·C·ꝺ alen lib·l·j·C.de inoest nupt·autẽ·ex oplexu bo/ na glo·in·c·cũ hẽret de eo qui du·m mat·quã pol·per adul·vide que dixi supra sub dctõe alimentum.

¶An mater teneturꝫ suscipere tutelã filij ba/ stardi vel spurij no·glo·m·l·fi·C·quã·mul/ tut·offi·fun.

¶Bastardus nõ icludit sub dispõe legali q̃ztũ ad cõmodũ z honores glo.ẽi cle·j·de bap tis·adde qꝺ no·Cy·in·l·quisqis·C·ad ·l·iul·ma. Bal·in·l· generaliter·C·de msti· et substi·sub ꝺdic·fac, vbi vide·

¶An bastardꝰ succedit agnatis pñis glo· ꝓ non in·l·fi·C·de natu·libe

¶An bastardꝰ possit dici diuũcta psona vid Bal·in·l·ꝟ hec·ff·de ꝓcu.

¶Bastardꝰ legittimatꝰ sequit domiciliuim patris vide Bar·m·l·j·ff·ad municipa·

¶Alia de bastardis vide infra sub dictione spurius

Beatus. Beatitudo. Beati non cõ/ prehẽdunt diuinam essentiam: s·Tho·m j·pte·q·xij·ar·vij·Et in scꝺa scde·q·ciij·ar· ij·et m·j·sen·di·iij·q·j·Et·in·iij·sen·di·x/ nij·ar·ij·

¶Beati habent summam rectitudinẽ bonis/ tatis·s·Tho·prima scde·q·nij·et in·nij·di· xlix·ar·xvj

¶An in beatis sit fides z spes·s·Tho·scꝺa q·xvij·ar·ij·

¶Beati non vident omnia q̃ sunt in deo nec vident p species que in eo vident·s. Tho·in ꝑma pte·q·ij·ar·jx·

¶Beati simul oia videt que in deo videt idem in·d·j·pte·q·xij·ar·x.

¶Beati non possunt peccare nec proficere/ idem in·j·pte.q·lxij·ar.viij·et ar·jx·z in ꝑa scde·q·iij·ar.ij.et·iij·et·nij.di·xlix·ar·nij. et supra

¶Beatitudo non est in diuitijs nec honori/ bus prima scde·q·ij.ar.j.

¶Beatitudo non est in scientijs speculatis nec in cognitione personaz sepataz in ꝑma scde·q·iij·ar·vj·

¶Beatitudo consistit in visione diuine essen tie·s.Tho·in prima parte.q·xxvj.ar.ij·et ꝑ ma scde.q.iij·ar·nij·et scꝺa stde.q·clxxiij· arti·primo.

¶Beatitudo sola quietat desiderium.s.Tho mas in quarto di·xlix.q·j.arti·iij.et in·j· q·lx·ar.ij.

¶Beatitudo acquiritur ex bonis operibꝰ idẽ in prima secunde.q·v·ar.viij.

¶Beatitudo non potest haberi ĩ hac vita ne que ex puris naturalibus in prima parte.q· xij·ar·nij·et·q·xcnij·ar·j·et·q·lxnij·ar·j· et in·nij·di·xlix·q·ij·arti·vj·z prima secũde q·v·arti·v·

¶Beatitudo est idez ꝙ vita eterna quod est pax et regnum celorum·s. Tho·in·nij·di· xlix·q·j·ar·ij·et·q·iij·et in prima secunde·q iij.ar.ij.

¶Beatitudines numerantur idem in·nij·di xlix·q·l·ar·nij.

¶Beatitudines dicuntur a donis et virtuti/ bus idem in quarto di·xlix·q·nij.arti·ꝑmo.

¶Quid sit beatitudo vide p enudem in·j·q· xxvj·ar·iij·et prima secunde·q·iij·arti·ꝑo.

¶Dei beatitudo complectitur omnes alias s·Tho·in prima parte·q·lxxij·arti·quarto

¶Beatitudo competit deo in prima parte.q· xxvj·ar.nij.

Beguina. De isto genere mulierum vid ter·z qꝺ ibi no·in cle.j·de reli·do.et i cle.ad nũm de here. vbi etiã vide qd de bigardis.

Bellum. Bellare. ¶Quod bellum dicatur iustum et licitum nota Bartolum·ff· de iusticia et iure·l·ex hoc iure et·l·hostes·ff· de capt·Baldus in·l·tercia·C·de seruituti· et aqua·xxiij.q·ij·per totum Jnno·de resti· spoli·olim el·j·et idem de iureiu·c·sicut Hos· in summa de treug·et pace·¶·quid sit bellum

de hom̃ · p hũam li · vj · s. Tho · scda scde · q · xl · ar · j · moder · ī · d · c · olim · Hosti · ī · sũma de pe · et remiss · ℂ · qbz et q̃liter quilibet do · Jo · de ligna · et Bar · ī tractatu de pugna

ℂ Bellũ nõ pt̃ iuste geri misi p̃cedat diffidatio dictũ est Jo · an · ī · c · p hũam d̃ hom̃ · li · vi · ī nouella Bal · ī · l · ij · C · de seruit · et aqua ·

ℂ An captus m bello a duobz et relaxatꝰ ad fidem si vnꝰ petat z alius etiã eodẽ tpe cui d̃ bet obedire . Jtẽ si aliqs est captꝰ m bello ab vno z relaxatꝰ ad fidẽ demde m alio bello capiẽt ab alio cui est obnoxius · Jtẽ nunqd isti armigeri capti m bello et relaxati sub fide teneant̃ d̃ iure venire q̃n̄ vocant̃ et de multis alijs q̃stionibz vide plene Bal · in · l · pẽtionẽ C · de adop ·

ℂ An res capte m bello efficiant̃ capientiuz glo · et Bar · m · l · si qd m bello et · l · hostes et · l · fi · ff · de capt · doc · m pall · c · olim de rest · spo · et · c · excõicamus · ℂ · credentes de heret · glo · xxiij · q · v · dicat · j · di · ius naturale · ff · d̃ acq̃re · do · l · nat̃ aliter · ℂ · vltimo vide pulchre Hosti · m · c · sup his de vo · in vlti · q · vbi videt̃ tenere q̃ talia nõ possideant̃ licite otrariuz dic̃ glo · m bello iusto xxiij · q · vij · in sũma de materia vide plene p Hosti · in sũma d̃ pe · ℂ · quibus v̇ · qd de rapina et v̇ · se ·

ℂ An liceat clericis bellare seu bellis int̃ esse seu ad bellũ hortari habeat̃ · xv · q · vi · autoritate in glo · xxxiij · q · viij · c · j · et p totum de voto ex multa · ℂ · vlt adde glo · xxiij · q · viij · ℂ · his ita Jnn · de restit · spo · olim · el · i · et aduerte ac bene nõ · glo · in · d · ℂ · is ita que dicit q̃ licz clericis hortari ad bellũ p ecclesia sua seu p patria adde qd̃ not · s · Tho · secunda scde · q · xl · ar · ij · qui dicat q̃ ad clericos pertinet disponere et inducere alios ad bella iusta quibz pñt etiã interesse vt subueniant iuste pugnantibz spualiter que sunt bene nõnda adde xxiij · q · viij · si qs epus vbi tex ·

ℂ An eccia possit inducere bellũ fidelibz vid̃ qd̃ dicam · ij · sub dictõe papa ·

ℂ An sit iusta causa belli si qs denegat mihi passum vel transitum videt̃ q̃ sic · xxiij · q · ij · c · vlt · et ibi nõ ·

ℂ De bello et multis alijs dubitationibz circa illud vide · xxiij · q · j · c · ij · xxnij · vij · et · viij · vbi pulchre ·

ℂ An sit iusta causa inducendi bellum ciuitati si negat facere iusticiam ciuibus suis v̇ subditis qui damnum vel iniusticiam fecerunt tex · et glo videt̃ q̃ sic · xxiij · q · ij · dominus vbi vide ·

ℂ Quid sit meritum ingrediẽtiũ bellũ otra infideles et inimicos eccie hẽt̃ · xxiij · q · v · oim vr̃m et · q · viij · omi timore vide nõ · p Hosti · Jo · an · de iude · ad liberandum ·

ℂ An quolibz tpe et qualibet die liceat pugnare dic q̃ non de treug · et pac · c · j · xxiij · q · viij · si nulla vide · s · Tho · scda scde · q · xl ·

ℂ Bella carnalia sũt figura spiritualiũ · xxiij · q · j · misi ·

ℂ Bellare debemus sine odio imo cũ benuolentia inimicoꝝ · xxiij · q · j · noli existimare ·

ℂ Bellũ nõ est peccatũ sed p̃pter predam sic xxiij · q · j · militare ·

ℂ Bellum est ideo gerendum vt pax seq̃tur vt · d · c · noli et no · illũ tex · q̃ dic̃ q̃ captis ī bello misericordia debeat̃ maxme si pacis turbatio non timeat̃

ℂ Jn bello sunt aliqua reprehensibilia vide licz nocendi cupiditas et vindicandi cupiditas · xxiij · q · j · quid culpat̃

ℂ Bellorꝝ victoria merito fidei z oratione p̃stat̃ · xxiij · q · iij · si nõ ex fidei ·

ℂ Bellans p fide si occidat̃ saluat̃ · xxiij · q · v · oim nr̃m dixi s̃ ·

ℂ Bellum licite suscipitur pro defensione patrie et legum paternarum · xxiij · q · quarta si nulla ·

ℂ Bella fuerunt priꝰ culta a romanis q̃z charitas filiorum vt · l · postliimiũ · ℂ · filiꝰ · ff · de cap · vbi glo · dicit q̃ apud romanos priꝰ data fuit opa bello · q̃z legibz ·

ℂ An m bello licitũ sit vti m sidijs dic vt no · in · l · j · · ℂ · nõ fuit et ibi Bar · ff · de do · et p · Bal · m · l · iuris gentium · ℂ · si paciscar · ff · de pac · s · Tho · scda scde · q · xl

ℂ Possessiones perdite vel ablate tempore belli restitui dẽnt facta pace · x · col · de pa · cõstã · m v̇ · possessiones bene fac̃ · l · j · in pn̄ · C · de cadu · tol ·

ℂ An sit licitum bellum cum principe pro libertate propria defẽdẽda Jo · an · in · c · sigmficauit de pe · et re ·

ℂ An tempore belli liceat portare merces p̃hibitas ad hostes p redemptione captiuorum vide not · in · c · sigmficauit de iude · vbi glo · et doc ·

ℂ An subditi debeant obedire p̃ncipi bellum inducenti vide glo · in · c · grandi · de supplenda ne · prela ·

ℂ An excusentur amici vel consanguinei vel stipendarij auxiliũ dãtes dño bellãti inuste si putãt eũ iuste bellũ suscipere vide Archi · xnij · q · v · demiq̃

ℂ An p̃nceps possit oponere de dãmis datis sbditis suis tpe belli sine consẽsu subditorꝝ nõ · Hosti · in · c · q̃to de iureiurã ·

ℂ Mortuꝰ i bello facto etiã otra rebelles demandato principis si erat rebellis nõ itelligitur restitutus msi etiã post mortẽ restituat̃ de sen · ex · sacris ·

ℂ Sublato bello tollitur eius effectꝰ · x · col · de pac · cõstã · in · v̇ · cassetur ·

ℂ Cuius possit belluz indicere et quis sit eiꝰ

effectꝫ Bar. plene in .l hostes. ff. de cap. ño. ff. & acq̃. pos. l. j. ī glo. bello. xxiij. q. j. q̃d cul pat ī glo. ī. ꝑ. ꝑnceps.

¶ Quid sit bellum et quo iure fuerit introductū Bali. in repe. l. ex hoc iure. ff. & iust. ꝛ iure.

¶ Que mala īducat bellū no. ī aut. de armis ī ꝑn. ī glo. patimur col. vj.

¶ Ad bellum pōt quis hortari de iure canonico de pe. et re. qđ in dubijs.

¶ Bellum iustum videt esse ꝙ libertate. xxiij. q. ij. in sūma.

¶ Dux belli inqȝtū dux pōt pacisci de treugis iduciis et pace. ff. de pa. l. ꝙuētionū.

dyffidare

¶ Indicere bellū idē ēq̃ diffidare Bal ī. l. nij. C. de obse. patro. prestan. q̃ etiaz ibi dicit q̃ nunqȝ dēt veniri ad bellum nisi precedat monitio et diffidatio de quo dixi supra scđum Jo. an.

¶ Que sūt iure repḥendēda et an bellū facere sit peccatū vide. xxiij. q. j. q̃d culpatur ꝛ. c. apud veros.

¶ Bellū indici nō pōt ab eo q̃ habet superiorem aduersus absentem qui sibi iniuriā intulit nisi ꝑ9 supiorē req̃rat de iustitia et deneget. xxiij. q. ij. dñs noster facit. l. si alij. Ç. bellissime. ff. qđ vi aut clam. C. de iude. l. nullus vide Baz. in tractatu represaliarum in. j. q. et Ja. de bel. in auten. vt nō fiant pigno. ī ꝑn. de resti. spol. olim ꝑ doc. Cy. in auten. hīta C. ne fi. pro pat.

¶ In bello amissi sūt q̃ī acie ꝙ republica ceciderūt. ff. de excu. tu. l. bello amissi

¶ An iurans in bello teneatur de uireiurando. sicut.

¶ Quod belli calamitas introduxit dēt pacis leuitas reformare et sic ē argumētum q̃ ordinatões vel statuta facta tempe belli debent carere effectu tempe pacis. C. đ ca. tol. l. j. ī ꝑnci. ꝛ ibi no.

¶ An intereuenies in bello possit promoueri no. ij. di. si quis in glo. Ray. in summa de torneamen. melius ī. c. ij. de cle. pu. in duel.

¶ An is q̃ pdit aliqđ in bello repetat ab eo qui cepit vel muemt vel ab eo q̃ bellū mduxit no. de iureiuzā. sicut.

¶ An capti in bello efficiant serui capientiū vide in. l. hostes. ff. de capt. not. m. c. olim de resti. spo. adde quod dicam. ij. sub dictione seruus.

¶ An liceat prelatis habentibus iurisdictionem temporalem mducere bellū vel illi mteē vel alium hortari vide de iure iuran. si rex. et. c. sic. xxiij. q. viij. q̃cūqȝ ī fi. ꝛ. c. hortatur

Becchecti. An tales sint exempti a iurisdictione ordinaria et a iurisdictione iudicis secularis vide Bar m. l. j. ff. de pe. faciūt no. in cle. j. de reli. do.

¶ An tales retineāt bona ꝛ possint de ipis testari vide Bar. in repe. l. j. C. de sacrosā. ecc. adde no. m aut. mgressi. eo. ti.

Benedictio. Benedicere. q̃ dicāt benedictiones presbyterales no. glo. de off. or. officium vbi de hoc ꝑ hosti.

¶ An simplex sacerdos possit episcopo benedicere et an epūs pape no. glo. xxj. di. demiqȝ vbi hēs quare ī ꝑncipio lectionū dicit iube dñe bñd icere et in fine dicit tu aūt dñe.

¶ An generaliter minor presente maiore possit benedicere no. Archi. m dicto. c. dmiqȝ xxi. di. Jo. an. ī. c. abbates de priui. li. vj. adde glo. m. c. quidam. de cele. mis. q̃ allegat. c. demiqȝ adde no. xcv. di. ecclesie m ꝑ. benedicere vbi vide.

¶ An bñdictio oiugij reitteretur in scđis nuptijs not. de secū. nup. c. vir aūt.

¶ Simplex sacerdos nō potest vestes sacris vsibus deputatas benedicere ꝑm Archidia. de pe. c. ij. li. vj. qui allegatur đ consecra. di. l. consultu.

¶ Solius dei est effectum benedictōis tribuere. j. q. j. dictū.

¶ Quid sit benedictio hēt. xxxviij. di. presbytex. xxj. di. demiqȝ et ibi Archi

¶ An dicat ꝑlat9 solēmit bñdicere vid Spem ti. de elec. Ç. j. ꝑ. ꝛseqnter aūt et ibi Jo. an. glo. ī cle. fi. de ꝓbe. glo. xcv. dis. ecce glo. xxvj. q. vj. mmistrare.

¶ An simplex sacerdos possit benedicere abbati qui legit lectionez in matutinis Archi. tenet q̃ sic. xxj. di. demiqȝ qlicz abbas sit maior m admmistratione non tm̄ m ordine.

¶ An prelatus possit in aliena dioceſi benedicere populum nota. m dicta cle. fi. de priuileg. vbi glo. et doctor. m dicto. c. abatēs de priui. li. vj.

¶ An añ bñdictōez habitaz a sacerdote liceat recedere de missa glo. dicit q̃ non m cle. graui de celebra. mis. de ꝛse. di. j. missas et. c. sequenti.

¶ An benedictio misse sit connexa alicui ordini. xxvj. q. j. hīc est. ꝛ. xxv. di. plectis

¶ Que sunt benedictiones nubentium not. de sponsa. consultationi. xxxiij. c. vlti. xxx. q. v. aliter.

¶ An simplex sacerdos ī missa possit benedicere populum dic q̃ sic de conse. di. j. missas et. c. sequ. xcv. dis. ecce. misi epūs sit presens quo casu non pōt simplex sacerdos misi ꝛsēti at epūs vt nota. gl. m. đ. c. ecce et. c. ad celebrandas de con. di. j. adde gl. xxvj. q. vj. mīstrare ꝛ ibi bon9 tex. qui videt limitare ꝑ missa in bñdictō e solenni alias secus consuetudo tamē ecclesie ē q̃ ꝑ̃te epo nō bñdicit sacer

dos nisi epus consentiat vel patiat.
¶ Quo tempore fieri debeat solēnis bñdictō p epum vel habentem iurisdictōz q̄si epalez dic post missam vesperas z matutinos tex. in c. abbates li. vj.
¶ An corporalia et paramenta sint benedicenda vide Jo. an. i. c. deḡdatio de pe. li. vj. ecclesia seruat q̄ sic de talium benedictione vide m libro pontificali.
¶ An missale et alij libri ecclesie benedicantur glo. et Jnn. in c. j. de pigno.
¶ Benedictiones vestimentoruz crucis z calicis possunt fieri m quolibet die Lau. i de. ij. de sta. regu.
¶ An quis possit benedicere calices et paramenta ecclesiarum sibi non subiectarum Jo. an. in c. abbates de priuile. li. vj.
¶ An benedictio abbatisse sit iterabilis vid glo. m ver. benedicā. m cle. ij. de sta. regu. Archi. j. q. j manus
¶ An si de planeta fiat almamica vel stola d beat iterum benedici adde de comse. di. p̀ma vestimenta.
¶ Quis debet dare benedictionem quando episcopus vel alius superior vult legere lectionem in matutino glo. xxj. di. demique in v. benedicere.
¶ In ecclesia mea postq̄z episcop9 dixit iube domine benedicere respondit archidiaconus ora pro nobis pissime pater et ita vidi seruare in aquilea.
¶ An qui possunt benedicere possunt etiam maledicere no. lxxx. di. in p̀ncipio.
¶ De benedictione quam dedit dominus Bar. Bartholomeo filio suo tempore quo recepit gradum et insignia doctoratus videlicet anno domini milesimo tricentesimo nonagesimo octauo mense apostolorum petri et pauli vide per eundem Bar. in l. prima in fi. C. si qua predi. digni.
¶ Benedictio est quadruplex sm. s. Tho. in q̄rto di. xix. q. j. ar. ij.
¶ Interdum ex maledictione consequit q̄s bñdictionē no. xciij. di. diacon.

Benefieri. Benefactum. ¶ Quis cogitur ad benefaciendum vide. C. de iude. l. celicolarum. C. de pac. con. l. hac lege. lxxxj. di. non satis in prin. xxiij. q. nij. minimum. et. c. ad fidem ea. ca. et. q. v. et ea. ca. q. vj. i sūma Adde q̄ benefacere est actus charitatis sm sanctum Tho. secunda secunde q. xxxj. arti. primo.
¶ Omne benefactum recte p̄sumitur actuz et om̄e malefactū praue p̄sūit actū vt nōt. vi. q. j. oues et ibi concor.
¶ Bñfacere astringimur a nat̄a illis q̄ bona nobis faciūt. l. sed et si lege. ff. de peti. here. fa

cat. l. scripto. ff. vñ libe. adde q̄ bñfaciendum ē oibz marie ꝯiunctis. s. Tho. scda scde. q. xxxj. ar. ij. et. iij. et in. iij. di. xxix. ar. vj. z m nij. di. xv. q. ij. ar. vj.
¶ Quis nō compellitur benefacere sed male facere prohibetur de off. ordi. ad reprimendam in glo. j.

Beneficium. ¶ An quis amittat beneficium propter delictum suum no. ff. de mino. l. vtrum in glo. fi. faciunt no. in regula priuilegium li. vj. vbi vide.
¶ An beneficium conferatur inuito nō. ff. de neg. ge. l. soluendo in glo. ij. ff. de solu. l. solutionem. ff. de dona. l. hoc iure in. ¶. non pōt. ff. de re. iur. l. inuito.
¶ An beneficio q̄d habeo a te possum vti te inuito vide Bar. in l. si post mortem. ¶. hi q̄. ff. de ver. ob. pos. con. tab.
¶ An beneficium concessuz minori valeat interim efficiat maior no. C. in qui. ca. in te. resti. nō ē ne. l. j. in glo. fi. et ibi. Cy.
¶ An beneficium collatum alicui acquiratur illi anteq̄z in eius noticiam deueniat vt. l. absenti. ff. de do.
¶ Beneficium vni datum intelligit esse datuz alijs simlibz no. in aut. vt li. ma. z aui. ¶. ad hoc in glo. mulier col. viij.
¶ Bñficiū q̄libz appellat priuilegiū in q̄ fit largissima intrp̄tatio licz a iure cōmuni exorbitet vt in. c. olim tibi de ver. sig.
¶ In q̄ autem differunt beneficiuz priuilegiū et rescriptuz vid in. l. j. ff. de cōsti. prin. plene p do. Pau. de cast. in. l. q. tale. ff. so. ma. et i. l. maritum eo. ti.
¶ Bñficio dēm9 iuuāri nō decipi tex. i. l. i cōmodato. ¶. sicut. ff. commo. c. j. de cōmoda.
¶ Beneficium vni cessum non debet in alterius p̄iudiciū redundare. l. nec cauus. C. de eman. lib. l. j. ¶. si q̄d a principe. ff. ne quid i lo. de preto. stip. l. paulus.
¶ An bñficiū p̀ncipis concessuz filijs masculis p statutū extēdat ad nepotes Bar. in l. liberorum. ff. de ver. sig. in. nij. col.
¶ De bñficio ordis cessionis diuisionis z vtilis actōis nō. Bar. in l. i. C. de trāsac.
¶ Beneficiū uxoris nemini est auferendū. ff. de re iudi. l. nij. ¶. si quis condēnat9. C. de adul. l. adulter et. viij. di. de his et ibi Archi. regula in dultū li. vi.
¶ Beneficia principum sūt late interp̄tanda ij. q. iij. ¶. notandum de dona. cum dilect9 de ver. sig. olim de rescrip. cāmq̄z. ff. de consti. prin. l. bñficiū vbi vide
¶ An p bñficio recepto teneat quis gr̄as agere bñfaciēti. s. Tho. scda scde. q. cvj. ar. iij. vbi etiā vid q̄d dēat bñfactori z q̄ bñficij r̄cōpēsatio p̄tiet ad tres v̄tutes vbi s. ar. v.

¶An bñfaciens dēat subtrahere beneficia im gto s. Tho. scda secūde. q. cvij. ar. nij.
¶Bñficiū ē virtus spūalis idez scda secunde q. xxxij. ar. vi.
¶An beneficiū plātōis de q̄ loquitur. l. assiduis C. q̄ poti. in pigno. ha. hēat locū ī dote ofessionata glo. in d. l. assiduis.
¶An bñficiū tñseat ad heredes dic osideran dā cām beneficii an sit psonalis vel realis vel mixta nō. doc. m. l. etiā. ff. so. ma. Bal. in. l. heredes C. ad velle. vbi vide.

Beneficium ecclesiasticum.

Quod dicat beneficiū sufficiēs puta si man dat alicui puideri de bñficio sufficiēti nō. gl. de cle. non res. oq̄rente de restrip. cū adeo m glo. ij. tex. ē meliō q̄ sit m mōdo m. c. ij. de sup. neg. prel. vbi illud dicitur bñficiū sufficiēs qđ pot illa tria onera portaē de qbo ibi bona glo. ī. c. extirpāde de pbē. ī v. sufficiēs z gl. m. c. i. de msti. alia bona glo. xxi. q. i. clericꝰ ab mstāti alia glo. de pbē. is cui li. vi. adde qđ dicam mfra sub dcōe dos.
¶An bēficiū dicat hēre q̄s p derelicto eo ipo q̄ possidens illud efficit miles glo. et docto. ī. c. qualiter de cle. nō res.
¶An et qnō p mortez bēficiati dicat vacare vel nō vacare bēficiū nō. de pben. dilecto do cto. ī cle. j. de sup. neg. pla.
¶An q̄s possit ībabilitari ad bēficia habēda m vno loco et nō ī alio nō. m cle. si q̄s suaden te de po. m glo. ciuitatibo q̄ dic q̄ sic.
¶An collatō bēficii censeatur esse perpetua nō. glo. m. c. si pauper de prebē. li. vi. glo. et doctor. m. c. i. de cape. mo. li. vi. vbi text. et glo. de cleri. egro. c. pe. adde quod nō. glo. vij. q. i. pastoralis quę dicit q̄ nec sub con dcōne nec alias potest dari bēficium adde ō fi. pres. c. veniens de rescrip. si gratiose li. vi. m glo. i. Pau. m cle. i. de sup. neg. prela. ad de de accus. si constiterit de msti. cum vemis sent de dona. pastoralis.
¶Bñficiū datur ppter officiū de rescrip. c. fi. li. vi. de cle. nō res. relatū.
¶An ordmarius vel executor hēns puidere de beneficio teneat exceptōs oppositas admit tere Jmo. q̄ non de despon. impub. ad diss soluendum qđ pcedit m mero executore da to ad puidendum alicui si ille erit idoneus et alter hēbit cognitionez de quo p Jnno. ī. c. fi. de presūp. glo. et doc. m cle. i. de of. dele.
An obtinens beneficium p metū illatum peccet glo. i. q. vi. si quis autem dicit q̄ pec cat mortaliter.
An licet m bñficiis dimisso maiori accipere minus nō. vij. q. j. mutationes. xciij. di. le gimus m fin. ff. de mu. et ho. l. vt gradatiu z nō. m. c. j. de cle. nō res.

¶An beneficium possit cōferri absenti dic q̄ sic de rescript. gratia m vj. de prebē. si tibi eo. li. de prebē. accedēs et ibi glo.
¶An beneficium collatum absēti possit añ q̄z acceptet alteri conferri dic q̄ non adeo vt etiam post illius renunciationem nō conua lescit collatio sibi facta Jo. an. de preben. ac cedens.
¶An valeat collatio beneficij facta habēti aliud bēficium no. doct. de prebē. sup in ordi nata de offi. deleg. c. fi. li. vj. et m clemē. fi. de offi. ordi.
¶An appellatōne bēficii simpliciter veniat ecclesiasticum tex. videtur q̄ sic m cle. q̄ cō tingit. ¶. vt aūt de reli. do. vbi vide doct.
¶An habēs amplum pmonium vnde be ne posset viuere possit sine peccato petere be neficium et recipere fructus illius et m suos vsus cōuertere glo. q̄ nō. ñ. q. ij. clericos et se. idem glo. xij. q. j. ex his et. c. vbi autez vbi bōa glo. de cuius mtellectu vide Jmo. Io. osti. et docto. de prebē. tuis et p do. Abb. eo. ti. c. ēps.
¶An ptas cōferendi beneficia dependeat ab ordine vel iurisdcōe nō. Jo. an. de elect. q̄z q̄z li. vj. glo. et docto. de consue. c. cum dilectus de con. prebē. quia diuersitatem glo. dicit q̄ est iurisdcōis in. c. aqua. de ose. ecclesi. vel alt. idem dicit nō. glo. xxnij. q. i. audiuim ꝰ adde qđ nō. Jo. an. in. c. j. de fo. ope. sup glo. pe. et in. c. osistitutus de con. prebē.
¶An bēficium ecclesiasticum possit conferri clerico coniugato docto. q̄ nō et si conferat collatio est ipso iure nulla nō. in. c. diuersis fallacijs de cle. coniuga.
¶An in gñali mādato facto puratori ad acceptandum veniat beneficium curatum vi de Jo. an. in. c. accedens de preben. super glo. fi. in clemen. j. de concess. preben. in ver. ac ceptari.
¶An appellatione beneficij veniāt distribu tiōes quotidiane dic q̄ non de prebe. licet de ma. super specula. de cleri. non res. c. j. li. vj. m glo.
¶An in extimatōe valoris bēficij computē tur quotidiane distributōes tractat Oldra. cōsilio suo. cxvij. do. de rot. decisi. xxviij. Jo. an. m addi. Specu. de concess. prebē. tex. fa cit q̄ sic m. c. fi. de rescript. li. vj. qui vult q̄ appellatiōe fructuum includātur quotidiane distributiones optimus tex. in. c. fi. de cōcess. prebē. li. vj.
¶An appellatione bñficij veniant beneficia maiora et dignitates nō. de ver. sig. c. pe. de rescript. si propter tua debita de preben. c. fi. vbi distinguitur inter materiam fauorabilē et odiosam vide glo. in. c. j. de re. pmu. li. vj. Archi. de reseri. si eo tempore eo. li. Jnnoc.

et Hosti. de prebē. cum olim.

¶ An appellatōe beneficij oprehendatur prebēda nō. in. c. fi. de prebē. glo. m cle. i. de. cā. pos. vbi ter. de pbē. cum. c. cum in illis li. vj. z ibi nō.

¶ An appellatōe beneficij veniat curatū vide m locis pallegatis vbi ocluditur qp sic ad idē glo. de rescrip. si eo tempore li. vj. vide Zaum extrauagā. ex talibo in v. paratus Jo. xxij. adde ter. in cle. si romanus de pben.

¶ An appellatione bēficij veniant hospitalia glo. est in cle. per litteras de prebē. etiam si talia habeāt ecclesias ānexas et percipiāt decimas de quo vide Paul. in cle. qz contingit de reli. do. vide nō. per Archi. in. c. eum qui ō eo q̄ mit. in pos. li. vj. vide do. Car. flo. i cle. j. de seque. pos. et fruc. in vij. q.

¶ An bēficium collatū alicui per inferiorem epō licite possit retineri si nō interuenit ossē sus vel ofirmatio epi Hosti. qp nō saltem in curatis de q̄ per eum de msti. sup Rca. de ofo. ordi. cum satis.

¶ An substitutus in beneficio eius q̄ iniuste priuatus est per sententiam iuste possideat nō. de oces. prebē. c. j. per tuas et doct. de accusa. ad petitionem adde qp dicam infra sub dcōe ptio.

¶ Quis possit agere cōtra male mstitutum i bēficio vt restituatur nō. p Jnno. et doct. de cōce. prebē. qz diuersitatem.

¶ Quid veniat appellatōne beneficij. simplicis vide de verbo. sig. tua et qd nō. Archi. xij q. ij. alienationes zenze. in extraua. execrabilis Jo. xxij.

¶ An bēficium vacās de iure tātum et nō de fcō possit oferri doc. in d. c. qz diuersitatez et eo. ti. cum nris et. c. lras z videtur casus de pben. licet li. vj. adde nō. in. c. cum in cunctis i ver. liberā. de ele.

¶ An bēficia dimissa ab epo de iure coi vacēt in curia glo. i cle. j. vt lit. pen. de elect. cum in cunctis Archi. dic̄ qp nō qz licet eps confirmetur i curia nō tamē vacāt bēficia nisi post adeptaz possessionez quo tempe nisi ipse sit personaliter in curia non censetur vacare vt ipse dic̄ in. c. omissa de elec. li. vj. q̄cq̄d tamē dicat curia seruat contrariuz adde de hoc cle. in plerisq; in fi. de elec. Jo. an. in regula qd ob grauā li. vj.

¶ An bēficiū collatū alicui possit ingratitudine reuocari nō. de excess. prel. graue vbi ter. faciūt nō. p doc. de dona. c. fi.

¶ Quid dicat beneficium curatum & pe. ti. de le. & videndum ver. sed queritur adde qd habetur in extraua. Jo. xxij. que incipit execrabilis in fi. et quod dicam infra sub dcōne curia.

¶ An viciatus de iure coi possit habere beneficiū de cler. egro. c. j. et. iij. romana tamē curia videtur de gra spāli cuz talibo dispensare qp possit hēre bēficiū sine cura ex quo videtur qp de iure coi nō possunt hēre.

¶ Ad quē ptinet de iure coi collatio bñficiorum nō. de msti. c. j. li. vj. ne se. va. c. j. li. vj. de elec. cum ecclia d oces. pben. c. postulastis et ē cōclusio qp de iure coi spectat ad epm et capl'm et ē glo. de rescrip. si pte li. vj. domi. Car. flo. in d. c. cū ecclia tēt qp ad epm de consilio capli vide de his q̄. fi. a pre. c. nouit.

¶ Quid autem sit qñ de iure deuoluto epus confert beneficium an tunc sufficiat cum capitulo videtur ter. qp sic in cle. j. in. ¶ abbate et ibi doc. de sta. mo.

¶ Qui stat per ānum in excoicatione perdit bēficia sua vt in. c. cū bone de eta. et qua. ad d qd dicam ī. sub dcōe excoicatio.

¶ An valeat collatio beneficij fcā excoicato vide nō. de ele. cum in cunctis de cle. ex. mimis. postulasti adde qd dicam ī. sub dcōe excoicatus.

¶ An impetrās bñficium tēat facere mentionem de gratia expectatiua quā hz de reseruatione que in eius fauorez facta est nō. Joan. i. c. grā de rescrip. li. vj. adde qd dicam ī. sub dcōe rescriptū.

¶ An post canonicaz collationē vel mstitutionē in bñficio liceat alicui ingredi possessionē ꝓpa autoritate absz corporali inductione facta autoritate collatoris nō. Dy. in regula ꝑma li. vj. Archi. de preben. eū qui li. vj. de ele. auaricie faciūt nō. per glo. xxvij. q. ij. si quis desponsatam glo. et Jnno. de ele. in missa et ibi per do. Anto. de but. Pau. in cle. ij. de eta. et quali. Archi. xvj. q. ij. in summa do. Domi. de sanc. ge. in d. c. eum qui de preben. li. vj. do. Pe. de ancha. in. c. proposuit de cōce. prebē.

¶ Conferens bēficiū ei quem scit nō residere vel vt pinguius beneficium recipiat peccat mortaliter secūdum Hosti. de cle. nō resi. qz nulli et. c. relatū.

¶ Collatio bēficioz computatur inter fructus prelature de ma. et obe. cum in glo. magna adde quod dicam ī. sub dcōne fructus et patronus.

¶ Quę dicatur cā bñficialis vide Jo. an. in. c. j. de diſpēdiosā de iudi. vbi vide.

¶ An cā quę agitur super fructibo beneficij dicatur beneficialis vide Jo. an. in. c. j. de eo q̄ mittit. in pos. li. vj. et d iudi. si annum eodem lib.

¶ Beneficiū non dicitur vacare simpliciter p renūtiationē factam anio pmutandi nōt. de prebē. cum secūdū de re. p muta. c. j. li. vj. vbi glo. et doc.

¶ Adeptus beneficium per collusionē dēt ab

illo remoueri de cri. fal. ad audiẽtiam.

¶ Appellatõe beneficij impetralegijs ꝯphen/ditur curatum et dignitas glo. in c. si gratio/se de rescrip. li. vj. de prebẽ dudum et c. is cui eo. li. Inno. de preb. c. fi. ter. optim⁹ z ibi Jo. an. de preb. si tibi absẽti li. vj.

¶ Nõ idoneus ꝓmotus ad bẽficium nõ ꝓpter hoc priuatur bẽficio si sit habilis quo ad or/dinis executiõem glo. in ver. suspẽditur de prebe. graue.

¶ Quot requirũt vt ex uno bñficio possint fieri duo dic quattuõ quę ponit Hosti. et do. Anto. de but. in c. ra cãte de prebe. adde nõ. eo. ti. c. maioribꝫ.

¶ Quot modis dicatur vacare bñficiuz nõ. Archi. glo. in v. vacẽt de scis ma. c. j. li. vj. de p̃bẽ. de multa.

¶ An valeat collatio bẽficii cui alius incũbit facta alicui illo primo incumbẽte nõ vocato docto. in d. c. multa de prebe. et in c. licet eps eo. ti. li. vj. plene per do. Anto. de but. in c. cum nostris de ꝛeb. Compost. in c. capitlm de rescript. do. Domi. in d. c. licet qui q̃ rit qđ m p̃sẽtatõe et allegat do. de ro. decisi/one. cccl xj. q̃ mꝫpit nũ qđ patronus 2 ap. in sua allegatione. cxxviij. de materia aliqđ in c. dilectus de offi. lega.

¶ Quid dicat bñficium manuale nõ. Host. de v. sig. olim in v. manualia.

¶ An institutus et admissus p epm ad beneficium pot administrare an̄q̃z inducatur i pos/sionem corporalem nõ. doc. in c. cum qui ¶ insup de preb. li. vj. faciũt nõ. de elect. transmissa Archi. xvj. q. ij. super glo. sũme in ij. colũ.

¶ Quid sit collatio beneficij et in quo differat a p̃sẽtatõe nõ. de preb. si tibi li. vj. et i. c. cum i illius in v. collatõz eo. li.

¶ An bñficiatus ꝯtrahens matrimoniũ qđ nõ tenet vel postea aliq̃ rõe dissoluitur recuperet beneficia sua nõ. Jo. an. in c. j. de cle. ꝯiuga. ¶ pe. eo. ti. in fi. glo. in cle. gratie ꝺ rescrip. et videt esse ꝯclusio ꝙ nõ.

¶ In cãis bñficialibꝫ multa sũt spãlia q̃ colligunt ex istis iuribꝫ de ele. ei. z. c. cupiẽtes z. c. et circa z. c. procuratoz li. vi. z. c. vnico eo. li. ꝺ eo q̃ mit. i post. z i cle. i. de seq. pos. z fruct. et c. q̃ztus de preb. li. vj.

¶ An hẽns pl̃atem conferendi possit aliis dare pl̃atez illã an̄q̃z bẽficiũ vacet dic ꝙ nõ de ꝯcess. p̃be. ꝯstitutus nõ. glo. i cle. fi. ꝺ ele.

¶ Quãtum tempus req̃rat vt bñficiũ vacet dic vt no. de ꝯcess. prebe. ꝯstitutus nõ. glo. in cle. fi. de rescrip.

¶ Quãtum tempus req̃rat vt bẽficiũ dicat ꝯsuetũ regi p seculares vel regulares nõ. i. c. cum de bẽficio de preb. li. vj.

¶ An bñficiũ ꝯsuetum regi p seculares possit ꝯferri regularibꝫ vel ecꝯuerso nõ. glo. in cle. j. de sup. negli. p̃la. et ibi p do. Car. flo. q. xxj. faciũt quę hẽntur in d. c. cũ de bñficio ffrede. de sẽ. ꝯsilio. cxxxj. Hosti. i. c. possessiones de re. eccle. nõ alie.

¶ De modis acceptãdi bñficiũ vacãs hẽs in cle. cum ei. ¶ pe. de ꝯcess. prebẽ.

¶ De modis vo acceptãdi bẽficiũ vacaturũ no. Archi. i. c. ne captãde de ꝯcess. p̃ben. li. vj. i glo. q̃ incipit hęc forma.

¶ An ad validitatez acceptatõis bẽficij sit necessaria pnia executoris cõfiteatur ꝙ non vt i. c. j. et fi. de ꝯcess. preben. li. vj. glo. z doc. i d. cle. j. vbi vide.

¶ An valeat collatio beneficij fcã ꝓcuratori et eius acceptatio nõ. i. c. accedẽs de preben. et i cle. j. de con. p̃bẽ. et in c. pe. de preb. et ibi doc. vbi vide an req̃rat ꝙ ꝓcurator hẽat spãle mãdatũ ad acceptãdũ bñficiũ et ibi ñ. gl. z doc. vbi etiã ꝯcludit ꝙ laycus pot esse ꝓcurator ad bẽficiũ acceptãdũ z pot acceptare bẽficiũ de preb. c. j. z. c. cui de nõ. et. c. cũ i illis li. vj. Oꝛium ẽ verius p nõ. i. c. sedes ꝺ rescri. et hoc tẽt Pau. et do. Car. flo. i d. cle. j. ¶ pe. in vltima colũ.

¶ An sunt aliqua beneficia quę nõ habẽt oꝛdinem ãnerum et quę sũt illa nõ. de elect. licet canõ et. c. omissa li. vj. et in cle. vt hi q. ¶ j. de eta. et quali.

¶ An episcopus possit statuere ꝙ talia beneficia talem hẽant oꝛdinem ãnerum moderni ibi tenẽt ꝙ sic.

¶ An hẽns bñficiũ curatum et aliud postea obtinẽs sine dispẽsatiõe possit retinere primum saltem rõe expensaꝝ quas fecit i illud nõ. do. Car. flo. in cle. i. de offic. vica. in prima oppo. vbi ꝯcludit ꝙ nõ sed ob quas res bẽficiũ pot retinere vid ibi z ꝛ aliter an z qñ res bẽficij possint ꝓ expẽsis retineri vide i. c. ij. de depositi.

¶ An valeat collatio beneficij facta habenti possessionem in alio bñficio nõ facta mentione de possessione dic ꝙ sic do. cto. de rescripostulasti. et. c. ad audiẽtiam el. ij. de p̃ben. si motu ꝓprio li. vj. ꝓ Archi. vbi querunt doctores qđ si hẽret hospitale qđ nõ ꝯsueuit conferri in titulum iuxta clemẽ. quia ꝯtingit de reli. do.

¶ Quid aũt de habente p̃stimonia ñ. archi. de preb. nõ pot li. vj. Hosti. et do. Car. flo. in d. c. postulasti et i d. cle. fi.

¶ An autem appellatiõe beneficii veniãt prestimonia vel pensiõe glo. ꝙ sic in cle. ij. de vita. et ho. cle.

¶ An appellatõe bñficij veniat pẽsiõ ñ. Guil. in cle. j. de sup. neg. p̃la.

¶ Collatio beneficij hẽt vim electionis et confirmatõis nõ. Inno. de cau. pos. et ꝓ pri. cũ

olim nō·de prebē. cum i illis li. vj·

¶An beneficiatus qp tps stetit in pacifica possessione sui beneficij tēatur docere de titulo suo glo. in regula ꝑma li. vj.

¶An bēficia electi ofirmati possunt añ consecrationē ipso osētiētie conferri vide nō·de ele·cum m cunctis.

¶An mferior a papa possit omittere ꝓlatē recipiēdi resignationē bñficij et oferendi gl. in cle. lr̄as de ꝓba·q̄ videt dicere qp nō.

¶Quis potest mhabilitare quem ad beneficium recipiendū Spec. ti· delegati ¶ supereſt ver. sed nunqd pot glo·m cle·ij. de vi·et ho. cleri. in v· mhabilis.

¶An appellatione bēficij ad cuiuscuis ꝓuisionē seu collatōz spectātis veniat bēficiū electiuum dic qp nō vt m·c·cū millis·¶·j·de preben·li·vj·et i cle·j·¶·ad hoc de prebē·

¶Quid dicat beneficium electiuum nō·do. Car. flo. m d· cle·j·¶·ad hoc qui allegat glosing. i cle. qr contingit ¶ vt aūt de relig·doquę vult qp beneficiū electiuum est quādo facta electōe req̄rit ofirmationē supioris qđ dictū est certe singulare.

¶An sicut negligētia ep̄i deuoluitur collatio beneficij ad capl̄m ita etiam deuoluatur ex delicto dic qp non nisi m certis casibus expressis sed ad papam de elect·bone el·j·ad fin·de concess·preben. quia diuersitatem vbi Inno. et docto·de sup·negl·prela·c·j·li·vj·ne se·vac·c·j·m clemen. j ¶ abbate de stamo·vide nō·de ele. cum m cunctis ¶ fi. glo. et doc·in cle·j·de preb.

¶Conferens beneficium iure deuolutōis videtur ꝓ ea vice cōferre ꝓ iure proprio glo·est sing·in cle. si de beneficio de preben· vbi de hoc·

¶An sicut ex negligentia ep̄i deuoluit collatio bēficij ad capl̄m de concess·prebē·c·ij·ita ex negligētia iferioris fiat deuolutio ad suā ecc̄iam dic qp nō sed ad ep̄m vt m cle. quia regulares de sup·neg·p̄la docto·in·c·ij·de o cess·p̄bē·do·Car·flo·m cle. si de bēficio de p̄ben·q·ix.

¶An si ꝓuisio de beneficio ex negligētia inferioris deuoluatur ad supiorē hēat necesse supior illo modo ꝓuidere ō beneficio quo habebat iferior vel possit libē conferre doc·m·c·ne pro defectu de elect·glo·in d·cle·si de beneficio bonus tex·m cle. exiui ¶ certum de v· sigm·

¶Licet nō valeat collatio facta sub odictōe de elect·c·ij. li. vj·de preben·si postq̄z eo·li· valet tamen acceptatio do. de ro. dec·quę incipit item si hēns gratiam in formam do· Car. flo·m cle. j·¶ secus de concess·p̄bē. q·vj vbi vide.

¶Quę requirantur in lr̄is ad beneficia ad ꝟ vt i eis includātur dignitates vide Zap·m·c·cū i illis de p̄b·li·vj.

¶An in osiderando valorem bñficij veniant oblationes seu alie donationes glo. m cle·ij. de dec·

¶An i extiātiōe valoris bēficij sit hēnda cōsideratio ad fructus mioris valoris i extiātione bonoz maioris valoris vide Jo·an. i·c·si pluribo de p̄b. li·vj·

¶An i osiderando valorē bēficij attendatur valor monete tpe ipetrationis vel vacatiōis nō·pau. i cle. j. de dec. Zap·de p̄b. si pluribus li. vj. Jo. an. i addi. Spe. de ocess·p̄bē· sup Rca.

¶Dabēs bñficium ab illo q̄ conferre nō pot nec ipse oferre pot ex eo qp bona sua admīstret Jmmo·i·c·gr̄ādi de sup·neg·p̄la·li. vj·

¶An expectāti bēficiū possit ꝓuideri de beneficio specte ad collationē layci ex papę privilegio Zap. m·c·ij de p̄b·li. vj·et m·c·cū m ecc̄ia eo·ti·et li.

¶An vigore gratie facte de acceptando beneficia vacantia possit qs acceptaē bēficium qđ vacauit āte data nō·de p̄bē·si post q̄z li. vj. in glo·iij·et alia m·c·si capl̄o de concess. p̄b·m ver·capl̄o li. vj·sed papa hodie prouidet qr dat gratiā ad bēficiū qđ tunc vacat vel q̄z primum aliquod vacabit et sic tollitur difficultas·

¶Conferens se et sua mōsterio regulariuz si nō profitetur nō perdit ecclesiasticū beneficiū quod obtinet vide tex·de suc·ab ītesta·c·si·facit etiā·c·bēficiū et qđ ibi nō·de regul· libro vj·

¶Si dispēsat cū electo z ofirmato vt vsq̄ ad ānū nō tēatur osecrari an vacabunt eius bñficia de cursu tpis ostituti vel expectabit tpus dispēsatōis nō·de ele·cū m cūctis·¶·j· de p̄b·c·de multa.

¶Adeptus bēficiū minus canonice nō facit fructus suos de iur·patro. cū dilectus in regula prima li. vj.

¶An recipiēs bēficiū ad qđ cognoscit se nō esse idoneū peccet videtur qp sic de elec·mnotuit·xxviij·q·vi·prius q̄z. xlvnj·di. sic neophitus.

¶An ipetrās bēficiū simpliciter possit obtiere bēficiū cui sacer ordo ē ānexus de eo nō facta mētione nec ipetrante exist̄te m illo ordine glo·i·c·cū i illis de p̄b·li. vj.

¶Qñ beneficium dicatur debitū vel suū nō· doc. de concess. preb·c·j·li·vj. et m·c·fi·eo·ti· et libro.

¶An ep̄us q̄ otulit bēficiū redeunti a studio putās ipm sufficiēter instructū cū nō sit possit postea ei illud bñficiū auferre nō. Jo·an·in addi. Spe·de p̄b. sup Rca.

¶Impetrans beneficiuz sibi conferri ab ere-

cutore nō pot illud petē ab ordinario doc·de
ocess·pbe·c·j·li·vi·

¶An ī siderando valorē beneficioz ipetra
toz detrahātur expēse quas fecit impetrās
sup illis beneficijs vide Jo·an·ī add·& pe.
de ocess·pbē·sup Rca·

¶Pronūcias beneficiuz alicui⁹ esse intelli⁄
gitur illud offerre vide glo. et tex·in cle. au⁄
ditor de rescrip·

¶An inequalitas pbendaz d iure,pcedat gl.
q nō de cōsti·ū·m·vbi etiam videtur glo·
dicere ōrium tex·et glo·et doc. de ma. z obe·
statum⁹ glo. de sue·li·vj·sup v. meliores
alia glo·xvj·q·vij. m glo. j.

¶An acceptatione secundi beneficii curati
vacet primum nō curatum glo de elec·cum
in cunctis.

¶An cōsuetudo possit induci q vnus tēat
duo beneficia curata vide Hosti·m·c·qz non
nulli de cle·nō resc·

¶Que sūt bēficia de mēsa et de natura ipoz
Jnn·et doc·de re·eccles·nō alie·vt sup ī cle·
j·de rescrip·tex·et glo·ī·c·1. de sup. neg. pla·
glo·plene in cle·1·de excess·pla.

¶In collatōe beneficij nō requiritur solēnis
cāe cognitio Jnno·in·c.ppositi de concess.
pbē·m fi·glo·ij·vbi vide.

¶An appellatiōe bēficij curati vel nō curati
de quo mādatur alicui ,puideri oprehēdat
bēficium pīonale laycoz nō·d prebē·c·ij·li.
vj·idem si mādatur ,puideri de beneficio pti⁄
nēte ad pīsentatōez cuiuscūqz dictum ē Zap·
m·c·cū m illis de pbē·li·vi.

¶An valeat collatio bēficij fcā p ordinariuz
m pīudiciuz expectātis q hēt certū tempus
ad acceptādum et illo tpe durāte fuit facta
collatio ipso nolēte vti suis lītis Jo·an. m·c·
statutū de preb. li·vi·

¶An ex tradītione possessionis beneficij in
ducatur eius collatio Jo·an·in addi·& spec.
de mstri. sup Rca. adde moder·de con·preb·
in clem·1.

¶Impetrās bēficiū deuolutū ad papā rōne
vi⁹ qualitatis si in lītis dicat alio mō deuolu⁄
tum nō valēt līe nec poterit illud bēficiū ob
tinere vide nō·ī·c·cū nītis de cōce·prebē·vbi
Jnno·ī addi·magna i pn·

¶Plura bēficia curata etiam debilia retine⁄
ri nō possunt etiam ex collatiōe epi dispēsā⁄
tis misi illa simul vnat vide de concess·pre·
cum nostris Zau·in extraua·execrabilis ad
de quod dicam·j·sub dcōe pluralis vbi d hoc
tangitur.

¶An ex acceptatiōe secunde prebende in ea
dem ecclesia ipso iure vacet glo·1·in clemē.
fi·de preben.

¶An paria sūt bēficium vacare in curia et
pape esse reseruatum ifrede·d se·in tractatu
pmutationum·iij·q.i.Archi·de consue·c·fi·
libro vi.

¶An fructus beneficij debeāt equaliter di⁄
uidi inter rectorē et clericum hēntez titulu
m ecclesia Pau·m cle·dudum de sepul·tex.
de fi·pby·prepositi glo·lxxxiij. di·c·fi·ī v·
propicius·

¶Casus in qbz qs pot hēre plura beneficia
nō·glo·xxj·q·j·ī sūma glo·ī·c·ducū el·ij. d
elec. adde qd dicā infra sub dcōe pluralis·

¶Assignare bēficiū idē est qd conferre Jnn.
in·c.,ppositi de ocess·preb·tex·in·c·cum no⁄
stris co·ti·

¶An ipetranti bēficiū possit conferri officiū
ecclesiasticū Zau·in cle·j. de sup·ne· pre·
in ver·officio.

¶An collatio bēficij fcā p papam de q̄ pus
ocesserat grāz expectatiuā nō fcā mētione d
grā valeat Jo·an·ī·c·si postqz de pbē. li·vj·

¶An valeat collatio beneficij reseruati fcā
p papam nulla fcā mētione ī lrīs de reserua
tōe ifrede·de se·ī tractatu pmutationum·q.
iiij·nō. doct·de re iudi. cum olim et in·c·po⁄
stulasti·de rescrip·

¶An ordinarius existens in curia romana
possit offerre beneficia spectātia ad suā colla
tionez Jo·an·in·c·si aplica de preben·li·vj·
z ibi per Dominic. vide nō. in·c·nouit de of·
lega·

¶An beneficiū dicat vacare in curia si vacet
p ,pmotōz ibi fcām diri aliqd sup adde nō·p
Jo·an·de elec·inotuit·

¶An p acceptationez bnficij simplicis req⁄
rentis cōtinuā residētiā vacet pmū simile vi
de Jnno·ī·c·cū nīris de con·preb·ī glo·credi
mus et ī·c·fi·de cle·nō resc·in fi·magne glo·et
i cle. gīe de restrip·Zau·ī extrauag·execra
bilis ī glo·magna circa pn·adde qd dicaz·j·
sub dcōe pluralis·

¶An valeat collatio pbende p papaz facta
alteri nō facta mētione de canonicatu alteri
collato Jo·an·archi·z Zap·in·c·si postqz de
pbē. li. vj. z ibi Dominic·facit quod nō. eo·
ti·cum illis·

¶Collatio bnficij ē actus extraiudicialis ,pi
de tex·ī·c·ocertatōi de appel·li·vj·Jnno·in·c·
cū olim de elec·zī·c·cū inter canonicos eo.ti·ī
glo. sup v·causis idem in·c·cum olim de cau.
pos·m fi·glo·j·

¶An īpetrāti vel expectanti beneficiū possit
,puideri de beneficio spectāte ad collationez
layci ex priuilegio pape nō. in·c·ij·de pben·
li·vj·et in·c·cum in ecclesia eo·ti·et li. vbi p
Dominic·

¶In bnficia alibz etiam nō hēns mādatuz po
terit alteri acqrere nō. glo·ī·c·ad aures de re
scrip·et eo. ti. nō nulli ī glo·pe·

¶Impetrans beneficiuz certi valoris si va⁄

luerit mínus poſ declarare volũtatez ſuã ãte vacationẽ nõ · Pau. ī cle · j · de ꝺceſ · preb ·

¶ Licet ante vacationẽ beneficij nõ poſſit cõ cẽdi collatio ſeu electio actiua poſſet tamen ꝺcẽdi paſſiua glo · ī cle · fi · de ele ·

¶ Ordmarius poſ oſtringere executorẽ vo⁄lentẽ ꝺferre beneficiũ nõ ícluſum m gr̃a nõ · Archi · i · c · ſi eo tpe de reſcrip · lí · vj · adde ꝙ di⁄cam · j · ſub ꝺcõe executor ·

¶ Affectio beneficij nõ ſemꝑ facit vt ſit debi tum illi ꝓ q̃ afficiat glo · m v · executorẽ in cle · j · de ꝺceſ · ꝓb ·

¶ Altaria duo dotata quę nõ ꝺferunt ī titu⁄lum ſed aſſignãtur ſacerdoti ꝓ ſubſtentatio ne ſua ratione alicuius obſequij non dicunt beneficia vacantia Zau · in extraua · ſuſcepti Jo · xxij ·

¶ An beneficia de mẽſa vacent glo · dic̃ ꝙ nõ ī cle · j · de reſcrip · de materia vide plene glo · ī cle · freq̃ns de exce · prela · Jmo · et Oſtí · de re · ecclę · nõ alie · vt ſuꝑ aliqd ꝓ Jo · an · de con⁄ſti · cũ acceſſiſſet ·

¶ An ex collatione beneficij de mẽſa preiu⁄dicetur prelato ſuperiori volẽti talem colla tionem reuocare doc · dicũt ꝙ ſic no · in cle · j · de reſcrip ·

¶ Sufficit ī petrãti bñficiũ facẽ mẽtiõem de vacatõe vltimí poſſeſſoris licet nõ habuerit canoicũ titulũ vide moder · ī repe · c · j · de re · per muta · li · vj · vbi vide ·

¶ An ſic bẽficiũ ſic pẽſio ſup bñficio dicat̃ va care ꝓ vxoris acceptatõz vel ꝓ exercitiũ alte⁄rius actus ꝺtrarij clericatui vide doc · ī cle · j · de ſup · neg · p̃la ·

¶ An et q̃n vacent beneficia electí glo · in · c · ſi g̃tioſe de reſcrip li · vj · Jo · an · ī addi · Spe · tí · de actío · et peti · ¶ ſup petitionibus in fi · vbi vide ·

¶ An bñficiũ nouiter creatũ ī q̃ nõ dũ eſt po ſitus aliqs rector dicat̃ vacare vide do · An · in de · fi · de reſcrip · et ibí glo · Zap · all · xxv · alias · xcv ·

¶ Ex ſola bñficij collatiõe ſine traditiõne poſ ſeſſionis q̃ritur ius i re vide Jo · an · ī c · p̃ſenti de offi · or · li · vj ·

¶ An ſola acceptatõ bẽficij vacãtis facta ꝓ ipetrãtem afficiat manus ordĩarij collatorĩ glo · ī c · j · de ꝺceſ · ꝓbe · li · vj · in ver · acceptaret vbi Jo · an ·

¶ An acceptãs beneficiũ ſibi nõ debitũ poſ⁄ſit illo dimiſſo aliud acceptare vide in c · j · de ꝺce · p̃b · lí · vj · ī glo · pe ·

¶ An ſi beneficiũ hẽt duplicẽ curaz ſit m ipe⁄tratione fiẽda mẽtio de vtraqz nõ · ī · c · cũ mil lis de p̃b · lí · vj ·

¶ An pmutatio beneficij vacãtis valeat et obliget pmutantẽ dic ꝙ ſic Jo · an · ī · c · deteſtã da de conce · preb · li · vj · ſuper glo · ad p̃terita

¶ Oñ dicatur ordĩarius ſcire vacationẽ bẽ⁄ficij vt ſibi currat tps ſtatutũ ad ꝺferendum nõ · Zau · ī cle · j · de ſup · neg · p̃la ·

¶ An beneficiũ conferri poſ eo ipſo ꝙ rector priuatus eſt ꝓpter crimẽ Jmo · in · c · qualiter de acuſat ·

¶ An bẽficium manuale vacet poſt mortem ꝺcedentis nõt · Pau · in cle · j · in v · reuocatus de ſup · neg · p̃la · vbi vide ·

¶ Occaſione ſoliꝰ mfirmitatis nullus debz ꝑuari ſuo bẽficio · ij · q · j · p̃ſẽtium vide ī c · j · et p totum de egro · vel debi ·

¶ An titulus bñficij poſſit obtineri vigore ã bitramẽti vel laudi vide infra ſub dcõe com⁄promiſſum ·

¶ An valeat ipetratõ beneficij facta a papa licet impetrans nõ fecerit mẽtionem ꝙ colla tio ꝓtineret ad eũ Jo · an · in regula · j · li · vj · Zap · de reſcrip · cũ aliqbꝰ li · vj ·

¶ Si papa ſcribit ꝓ vno et poſtea vacãte be neficio confert alteri non facta mentione de ꝓmo an valeat collatio vide Jo · an · ī c · ſi poſt q̃z de p̃bẽ · li · vj · Jo · cal · ī · c · mãdatum de reſcr · adde ꝙ nõ · in · c · pe · de prebẽ · li · vj · vbi queritꝫ an ſiſtante priori caſu papa reuocat collati onem debeat expectans primus obtinere ·

¶ An mínori · xxiij · annis poſſit conferri be neficium glo · in · c · ſi eo tempore de reſcript · li · vj · doc · de p̃b · ſup iordmata Jmo · in · c · ex rõe de eta · et q̃li ·

¶ An infanti vel muto poſſit conferri benefici um vide glo · et Jo · mo · in · c · ſi · de iudí · li · vj · Jo · an · in · c · ij · de ꝺceſ · prebẽ · doc · in · c · dudum de ele · el · j ·

¶ Ante etatem ordmatus non poteſt habe⁄re beneficium requírens illum ordinem an⁄teq̃z veniat ad illam etatem legitimam glo · in · c · ei cui de prebẽ · lí · vj · doc · in cle · fi · ꝺ eta · et quali ·

¶ In beneficialibus nulla datur ſucceſſio re⁄ſpectu tituli quía titulus totaliter extingui⁄tur ꝓ mortem Zau · in extrauag · execrabilis in v · vacãtium ·

¶ Duplex ẽ forma vel ſtilus conferrẽdi bene ficia in curia / aut enim papa ꝺfert aut man⁄dat ꝺferri glo · in · c · ſi ſoli de ꝺce · prebẽ · li · vj · et ī cle · j · eo · ti ·

¶ Collatio facta de bẽficio nõ vacãte nõ va⁄let immo recipiẽs talez collatiõem ſciẽter ẽ pumẽdus vt nõ · docto · maxime Oſtí · in · c · ij · de ꝺce · p̃b · ij · q · i · in ꝑmis vbi vide ·

¶ Dabẽs pl̃atez ꝺferendi bñficia ſedi apli⁄ce reſeruata nõ poterit ꝺferre beneficia vacã tia in curia ſecũdum do · de rot · concluſione xxviij · alias lxxxxviij · dicaz · j · ſub dcõe lega tus vbi vide ·

¶ Oñ dicatur per acceptationem ſecundi beneficij vacare primum intelligitur qñ ſe⁄

cunda acceptatio hūit effectū alias secus ita dicit Aug·m·l·mhil. ¶ sed cum filius ff·de m offi·testa.

¶ An qs sit habilis ad bēficia curata inspici tp9 date nō tpus vacatōis m·c·si eo tpe ō de rescrip·li·vj.

¶ Per acceptationē beneficij incompassibilis videtur renunciatum grātie ter· est i cle. gratie de rescrip.

¶ An annualia bēficia dicūt ea que singulis diebꝰ dantur his q intersūt diuinis officijs secūdum glo·i·c·cum olim tibi de ver·sig·de cler·nō res·c·j. li. vj. vide cle. qe regulares ō sup·ne·prc.

¶ Prelatus fraudulēter oferens beneficium quod de iure oferre nō potest tenetur eidem aliud conferre quod de iure potest de pben· inter cetera.

¶ Si ocedit privilegiū de papie dis fructibus bnficioꝝ opbendūtur etiam maiora beneficia de v·sig·tua nobis.

¶ Habēs plura bēficia nō excipit ō aliū hēntem plura bēficia c·iij. de excep·

¶ Qui impetrat bēficiū scām an dēat facē mētionē de qlitatibꝰ pmi nō·m cle·j·de pbē·in g:o·vel alteri·

¶ An de modico beneficio facie da sit mentio i lr:is nā·Inno. m·c·postulasti de rescrip·z·c. si motu ppo de pben·li·vj. Spe·ti·de le·¶ videdum v·nūc aliq·

¶ Si petitur beneficiū qualiter et qua actione agatur vide Specu. ti·de ac·seu·peti·¶ super actionibꝰ·

¶ An et qnō m bēficijs habeat locum optio vide de osue·c·plt. li. vj·vbi etiā post Jo· an. nūqd in reseruatis hēat locum optio·

¶ Adeptus beneficium p collusionem debet ab illo remoueri de rescript. ad audientiam el·ij·

¶ Beneficiū ecclesiasticū nō pot oferri excoicato et si oferatur nō pot illud licite retinere c·postulasti de cleri·ex·mis.

¶ Qñ agi pot m modum actionis vt quis a bēficio remoueatur vel qñ sit necessaria accusatio vide de elec·querelam·

¶ Si bēficiū vacans pmittit p ordinarium pmissio talis nō ita affic beneficiuz qn tēat collatio alteri fcā nō. de con·pre. nulla·

¶ An bēficiū vacans pot tanqz pprietas ocedi vide i·c·consultatōibꝰ de donati·

¶ An sit licitū resignare beneficium vt alteri conferatur vide nōt·per glo·m·c·ex parte de offi. dele·

¶ Plures oferendi beneficia deuoluta ad epm ipso negligente nō reuertitur ad capitulum sed ad primū supiorē de elec·cū m cunctis et ibi Inno·Hosti·et Jo·an·m·c·ij·de conce·preben·

¶ Retinēs bēficia sine dispensatione quoꝝ altery sufficit peccat mortaliter nō·de ele·dudum i glo·pe·de pbē·cū iā dudū de rescript. grā li. vj. xxij·q·j·c·j·vbi archi·

¶ An is cui mter dicitur bēficiū mtelligie mterdictum etiam officiū vide lxxxj. di. sacerdos.

¶ Bnficiū renūciatū i curia p procuratorez vacat i curia archi·de pb·c·ij·li·vj·z m cle·j·pt lit·pen. in glo·in v. collato·

¶ Si papa nō cōferat vacantia in curia infra mensē ordinarius potest illa cōferre de pbē. statutū li. vj.

¶ Si bēficiū hēns in ecclia sit ō eccliam puandus est illo bnficio nō·xcvj·di·si imperator in glo. beneficia.

¶ Bnficiū interdum expositur·i·fructꝰ beneficij de appel·pueit·

¶ Bnficia ecclastica nō possūt retineri p coniugatū de cle. oiu·c·j·z p totum·

¶ Quid aūt si vxor vel spōsa añ carnis copulam intrauit religionē nūqd ille poterit recuperare bēficiū qō ante obtinebat Spec·ti. de cle·ouga. in fi·

¶ An qs mutus opellet acipe bnficiū vide i·c·qz sit ō ele. li. vj·z m·l·si quē qz C·de epis·z cle·viij·q·j·in scripturis vbi vide.

¶ Rescriptum impetratū sup bēficio non se extendit ad bēficiuz post impetratōz creatuz cle·lras de rescrip·

Benegesta. Benegesta firmātur si otra mādata nō fuerint C·de nego·ges·l·fi·qz nō sufficit bonū facere nisi etiam fiat bene. xvj·q·j·mōchia mōsterio vidꝰ glo·in·c·j·de coll. detegē·

Benemeritus. Quis dicat benemeritus nō·xij·q·ij·si quos de seruis.

Benignus. Benignitas.

Benignitas omendat ff·de vsu·l·si bene·

¶ An benignitas sit ps iusticie s. Tho·secū da scde. q. lxxx·ar·j·

¶ In dubio pfertur id qō benigni9 ē·ff·ō redu·l·cū in testō z·l·quotiēs eo·ti·ff·de regu·iu·l·semp in dubiis·

¶ Benignus·i·benigne·ff·ō legi·l·benignius vbi de hoc·

Beneplacitum.

Quanto tempore illud durare dicatur quod ocditur ad alicuius beneplacitum z quādo expirat hētur de rescrip·si gratiose li. vj·vide i·c·si delegatus de offi·dele·li·vj·vide consilium Bar. qō mcipit i christi nomine amē

dominus subuemẽtiũ et qđ idẽ Bar. nõ. in. l. cẽtesimis. ¶. fi. ff. de v. ob.

Bestia. Quid cõprehẽdatur appellatiõe bestie vide text. et doct. in. l. j. ¶. bestias. ff. de postu. dic qp appellatõe bestie cõphenduntur pisces et volucres. ff. de acq. re. do. l. j.

¶ Appellatione bestie an cõprehendatur bestia mortua vide Bá. in. l. cum delamõis. ff. de fũ. mstruc.

¶ Bestie potius iudicãtur ex feritate q̃z alii unde vt. ff. de postu. l. j. ¶. bestias. ff. si q̃. pau. fe. di. l. j. ¶. in bestijs vbi vide.

¶ Bestie create sũt a deo die vj. vt hẽt genẽ. j. xxxv. di. sexto die vbi de hoc.

Bibliotheca. Quid cõprehendatur appellatõe bibliothece nõ. tex. i. l. librorũ. ¶. sed si bibliothecam. ff. de le. ijj.

¶ Aliqñ sumit bibliotheca p armario i quo libri ponũt vel charte vt. ff. de fũ. mstruct. l. quesitum. ¶. istructo.

¶ Bibliothecarius. i. cancellarius. lxiij. di. adrianus vbi de hoc vide.

Birorarius. Birorarius non dẽt facere mustitiã clerico qñ ducit vel citat ipsũ C. de epi. et cleri. l. omnes. ¶. si vo apperitor et. ¶. se. et ibi pomt pena õ faciẽti.

Bidellus. Si bidellus det libros alij q̃z famulo scolaris et pdatur vel etiam si in scolis amittat an teneatur Bá. in. l. si quis vrorem. ¶. apud labeonẽ. ff. de fur. vbi vide an bidellus teneatur ꝺ custodia librorũ. adde. l. i. ¶. recipit ff. nau. ca. sta.

¶ De bidello do. Azo. vide glo. i. l. hac osultissima. C. q̃ testa. fa. pos.

¶ An bidelli scolarium gaudeãt eo priuilegio quo scolares nõ. glo. et doc. de loca. c. j.

Biduum. Qñ ponitur p vno. ff. de mio. l. ijj. ¶. minore. ff. de v. sig. l. cuz bisextus facit tex. ff. quã. appe. sit. l. j. ¶. biduũ.

Bigamus. Quot modis otrahitur bigamia glo. z doc. i. c. sup eo de biga. et quot sũt spẽs bigaie vide. xxvij. q. iij. quotquot.

¶ Quis dicat bigamus vide s. Tho. m. ijj. di. xxvij. q. iij. ar. j.

¶ An ex actu meritorio possit qs incurrere bigaiam s. Tho. m. ijj. di. xxvij. q. iij. ar. j. qp sic casus est sing. in. c. inter opa de pon. doc. moder. i. c. nup de biga. fac qđ nõt. in simili i cle. si furiosus de accu. vbi ex actu meritorio incurritur irregularitas.

¶ An corrũpens mulierem et postea contrahens mriõmum cum ea incurrat bigaiaz nõ. de biga. debitum glo. fi. plene per doc. in. c. j. de cle. coniu. li. vj. vbi glo. z glo. xxxij. di. nemo do. Car. flo. in. c. tanta quistio. si. le. in vltima. q. vbi ocludit qp nõ licet Hostiẽ. tenet contrarium et male in sũma de bigais. ¶. peruer. sexto queritur et vide de hoc est glo. xxx q. v. qualis.

¶ An p ingressum religionis tollatur effectus bigaie docto. qp nõ de biga. c. fi. faciunt nõ. de iudi. cũ deputati in glo. et de aposta. c. ij. in glo.

¶ An cum bigais possit dispẽsari vt. p moueãtur nõ. glo. Jmo. et Hosti. et doc. de biga. c. ij. vbi ocluditur qp per epm nõ potest etiã in minoribus per papã sicut etiã in maioribus bona glo. xxxiiij. di. lectoi Archi. in. c. j. de big. li. vj. xxv. q. j. sũt qdã in glo. j. vide s. Tho. m. ijj. di. xxvij. q. iij. ar. iij.

¶ An bigamus si ordietur de fcõ recipiat caracterẽ glo. qp sic de biga. c. ij. H tenet Archi. i. c. j. de biga. li. vj. sed tex. ibi videtur esse in contrariũ vide. l. di. si qs viduã z tenet sanc. Tho. in. iiij. di. xxvij. q. vlt.

¶ An bigamus q̃ nõ pot clericari possit saltez mõchari glo. xxxij. di. seriati fac de fi. pbyb. c. j. nõ. de regu. semẽs de biga. nup Jo. an. in regla delictum li. vj. i mercu. glo. lv. di. priscis Archi. lxxxiiij. di. qsqs Pau. i cle. vt hi q̃ de eta. et q̃li.

¶ An bigamus fcũs mõchus gaudeat beneficio clericali dic qp sic vt nõ. de biga. c. j. li. vj. et i regla delictũ eo. li.

¶ An otrahens cum corrupta quã credebat virgmem possit dici bigamus gl. qp sic xxxij. di. nemo de big. super eo vbi glo. et Jo. an. et doc. et Archi. in. c. j. de big. li. vj. Idẽ. xxiiij. di. si cuius.

¶ An ille q̃ hũit vrorem vnã añ baptismum et aliã post sit cẽsẽdus bigamus Hieronymus qp nõ. Augustinus contra cuius opinio. verior et approbata de quo. xxvj. di. c. j. ij. et. iij. et xxiiij. di. si quis viduam Hosti. in sũma. ¶. qđ sũt v. secũdo opiones s. Aug. tẽt s. Tho. in iiij. di. xxvij. q. vlt. vbi etiã vide qs possit cũ bigamo dispẽsare.

¶ An ex otractu matrimonij de fcõ et non ꝺ iure secuta carnali copula qs cẽseat bigamus nõ. glo. et doc. de big. nup.

¶ Quare bigamus nõ pot ordiari dic. pter quattuor primo. pter sacrĩ defectũ de bigadebitum secũdo. pter ordinem progatiuum xxvj. di. vna tantum tercio. pter presũptionem incõtinentie. lxxxij. di. proposuisti qrto pter verecundiam qe nõ pot esse exoztator castitatis q̃ tot coniugia frequẽtauit vt i. c. vna vbi vide.

¶ Qui hũit plures concubinas simul vel successiue non est dicendus bigamus nõ. de big. qe circa.

¶ Bigamus nō est qui cum relicta alterius nō tamē cognita contrahit. xxiij. di. c. vlt. de big. debitum.

¶ Bigamus dicitur omnis qui post votum castitatis adulteratur xxvij. q. j. quotquot adde q̄ cum tali bene dispensat de cle. con. c. sane. ij.

¶ Bigamus nō dicitur q̄ mortua sponsa eius aliam ducit q̄ nec illa dicitur vidua xxvij. q. ij. qđ aūt interrogasti. ¶ item si sponsa.

¶ An contrahens cum aliqua cognita a priori viro sed virginitatem retinēte censeatur bigamus dic q̄ non xxvij. q. ij. ¶ ecce de biga. debitum.

¶ Bigamus de iure positiuo est irregularis nō aut de iure naturali xxiij. di. lcōr Jo. an. m. c. sup eo de biga. Jnno. m. c. misi cum pridē de renūc. sup ver. irregularitas vide s. Tho. in iij. di. xxvij. q. iij. ar. ij.

¶ An trahens cū virgine q̄ postea adulteratur posset dici bigamus ter. z glo. xxiij. di. fratermitatis.

¶ Contrahēs cū vidua quā nō cognouit an dicat bigam9 glo. de cle. con. c. j. li. vj.

¶ An ille q̄ vxorē suā adulteratā postea cognouit dicat bigamus ad hoc vt nō possit ordinari glo. xxxiij. q. ij. placuit. j. di. ius naturale vbi glo. ꝫ doc.

¶ An dicatur bigamus contrahens matrimonium cum vidua quod nō tenuit lxxxiij. di. qs qs.

¶ An trahens cum scōa ignorāns impedimētum dicat bigamus arch. xxxiij. di. cognouimus Jo. an. m. c. nup. de big.

¶ An ille q̄ simul būit duas sponsas dicatur bigamus Archi. xxxiij. di. cognouim9 glo. xxvij. q. j. quotquot vbi vide.

¶ An ignoranter cognoscēs adulteratā vxorem possit m suscep tis ordinibꝫ mīnistrare Archi. xxxiij. di. si cui9.

¶ An bigam9 sit infamis glo. et archi. in. c. cognouimus xxxiij. di.

¶ An bigamus dicat q̄ cōtraxit mriōniū de fcō cū vidua qđ tenuit et postea otraxit valide cum alia Archi. xxxiij. di. cognoscimus xxxij. di. xp̄ano Hosti. in sūma. ¶ qđ sūt vere.

¶ Nō dēt qs reputari bigamus ꝫ q̄to. misi in casibꝫ exp̄ssis a iure Hosti. in summa de biga. circa fi. v. sexto.

¶ Bigam9 hodie ē nudatus omni p̄uilegio clericali et addictus foro seculari nō obstāte quacūq̄ consuetudine casus est i. c. j. de biga. li. vj. vbi hoc plene p̄bat.

¶ Maritus corrupte tanq̄ bigamus nō pot̄ p̄moueri et q̄ sit causa vide glo. in. c. ij. de biga.

¶ Bigamum eligētes etiā sciētes nō priuātur ipso iure p̄bate eligendi nō. de elect. cum in canctis. ¶ fi.

¶ Qui ordinat bigāmuz ignoranter nō est irregularis sed ordinatus sic videtur i. c. ij. de biga. vbi plene de hoc.

Bis. An bimus actus inducat consuetudinem nōt. de epi. audi. l. iij. Cy. in. l. j. C. q̄ sit lon. con. adde quod dicam. j. sub dcōe cōsuetudo vbi vide.

¶ Bis exponitur id ē p̄fecte lxxxj. di. p̄sbyter.

¶ Qui bis idē p̄mittit nō tenet̄ misi semel. ff. de v. ob. l. q̄ bis idem.

¶ Non iudicabit deus idipsū bis de pe. di. iij. sūt plures.

¶ An p eodem negocio qs cogatur bis iurare nō. xxij. q. viij. pridem.

¶ Qualiter ītelligatur bina p̄missio eiusdē rei et qđ operetur nō. Bar. in. l. qui bis. ff. de ver. obli.

¶ Si fuerit aliqđ p̄missum bis vel aliqs offēsus bis qs p̄sūmatur p eodem facto nō. Bar. ī. l. triticū. ff. de v. ob.

Bisextus. An bisextus computet̄ in nuō diey et mēsiū nō. ff. de diuer. et tempe. prel. ij. m glo. fi. vide plene de bisexto. ff. de verb. sig. l. cum bisextus m glo. et doc. tangūt. ff. de mīō. l. iij. ¶ minorē in glo. bisexto et de v. sig. c. quesiuit m glo. magna.

¶ An occurrit bisextus quot dies hēt ille ānꝰ vide in iuribꝫ allegatis adde nō. lij. di. c. ij. et de consue. di. v. quadragesima do. Basp. de cal. in commento. c. si propter de rescript. li. vj.

Bladum . Consilium volentibꝫ portare bladū ne dānū incurrant potest Bā. ī. l. saluberrima C. de ht. et itiner. custo. li. xij.

¶ An liceat forensi extrahere bladū de p̄uincia in qua est statutuz ne bladum exportet̄ nō. C q̄ sit lon. consue. l. j. in fi. vbi Cy. vide Bar. ī. l. pe. C. de man. li. xj.

¶ Circa p̄hibitōez bladorꝫ vide Cy. in. l. cuz p̄ponas C. de nau. feno.

¶ An appellatōne bladi veniat semen lini vide Bar. ī. l. triticū. ff. de v. ob. vide etiā in. l. j. ¶ eo tpe. ff. de aqua plu. ar.

Blanditie. An blanditie p̄mittātur vīdo no. ff. de inoffi. testa. l. nij. in glo. fi.

¶ Blanditie potentum reputant̄ mīne dicit glo. in. l. j. C. si re. p̄uin.

¶ Si filius fuit blādit9 patri vt aliquid sibi concederet talis concessio veluti facta p metum reuocanda venit secundum Jmo. in. c. petitio de iu. iur. de quo multum dubito z credo q̄ nō sit verum immo dicerem contra per ea que nō. glo. et Bar. in. l. j. ¶ quo. honoran de. ff. qua. re. acti. nō da.

¶ An liceat blandiri vel nō vide qđ dixi sup sub dcōe adulatio·

Blasphemia. Quid sit blasphemia et in quo differt a maledcō et an sit iniuria no. Bar. in l. Item apud labeonem ¶ ait pretor ff. de iniur. Ang. in l. qtiens ¶ tandem ff. de here. instit. adde s. Tho. in. iiij. di. xnij. ꝛ secūda secunde. q. xlij. ar. j.

¶ De pēitentia īponenda blasphemantibus no. in c. fi. de maledic.

¶ Si qs blasphemauerit in spm̄sanctū nō remittit ei nec in hoc seculo nec in futuro Mathe. xij. c. xxv. di. q̄lis de pe. di. j. ¶ pe.

¶ Quid sit blasphemia et an sit mortale pec catū vel veiale vide s. Tho. scđa scđe. q. xlij. ar. j. et in. iiij. di. xnij.

¶ Quę sit pena secundū ius ciuile blasphe; mātiū deū hētur in autē. vt non luxu. contra natu. ¶ et quomā col. vj. de iure canonico hē tur. xxiij. q. ij. qđ ergo de hoc etiā de pe. di. iiij. ¶ autoritas in tex. et glo. xxiij. q. nij. si igitur. et. c. se.

¶ Blasphemia est filia ire et filia supbie vid s. Tho. scđa scđe. q. xlij.

Bonus. Bona intelliguntur deducto ere alieno nō. ff. de iur. do. l. mulier bona in glo. in v. alieno ff. de coll. bo. l. ij. ¶ illud et ff. de v. sig. l. pnceps bona et ff. de v. sig. l. subsignatum ¶ bona Bā. in l. j. ff. de bo. pos.

¶ Quid veniat appellatione bonoꝝ Bar. in d. l. j. ff. de bo. pos. ꝛ in d. l. pnceps vide de osue. ex pte de testa. relatum.

¶ An appellatōe bonoꝝ veniāt tam mobilia qz imobilia vide Bar. in l. qntus. ff. de au. ꝛ ar. le. Jo. an. post Hosti. mātiq decretali ad li; berandā de iude. sup v. bona.

¶ An appellatōe bonoꝝ veniant nomina de; bitoꝝ nō. in l. a diuo pio. ff. de re iudi. glo. in autē. de nō alie. ¶ j. coll. ij. et in l. mouētium ff. de v. sig. Oldra. in. q. p eū disputata q mapit rex francie Bar. to. in l. pupillus. ff. de auc. tu. Jo. an. de re. ecclē. non alie. c. ij. nō. in l. ij. ff. de sta. homi. ff. de pecu. le. l. vxor nō. in l. si constante. ¶ fi. ff. so. ma. et adde quod nō. Bar. in l. pnceps bona. ff. de ver. sig. et in l. seruus. ¶ fin. de le. ij. et l. j. ¶ an bona et l. non possūt. ff. de iur. fis. ꝛ l. si peculiū. ff. đ pecu. le.

¶ An appellatōe bonoꝝ contineantur bona canonica vel deposita vide in l. filia. ff. đ vsucp emp. in l. a diuo pio. ¶ in vendicōne. ff. de re iudi.

¶ An liceat cogere aliquem ad bonum vide xxiij. q. v vnum.

¶ Bona dicuntur eo qp hēant. ff. de v. sig. l. bonoꝝ.

¶ An ānui reditus computentur iter bona mobilia vel imobilia nō. C. sacrosanc. eccle. l. iubemus et in cle. exiui de ver. sig. ¶ frede. de se. consilio xix. vide quod dicam infra sub dcōne nomē quid de aliis iuribus in corpora libo de quibo Specu. ti. de resti. spo. ¶ nunc dicamus dic vt nō. in. c. ij. de re. ecclē. nō alie. li. vj. et in cle. j. de re. ecclē. nō alien. vbi do. Car. flo. q. ix. adde qđ hētur in l. vxorem ¶ concubine et in l. si chorus. ¶ j. ff. de le. iij. ff. de pecu. l. qz tuberonis Spec. ti. de fruct. et itere. ¶ j. v. viij. qritur et se. vbi Jo. an.

¶ Nō sufficit facere bonū nisi fiat bene hoc ē debito modo xj. q. iij. qd ergo de consec. di. v. nō oportet xij. q. ij. quattuor xvj. q. j. mo nachi a monasterio adde quod dicam infra sub dcōe deus.

¶ Bona vxoris nō sūt capiēda p delicto ma; riti no. Abb. in. c. ex lris de pigno. et C. de pri; ui. fis. l. j. vbi de hoc

¶ Bona in ꝑpe dicunt qđ plus hēnt in cōmodi qz cōmodi. ff. de v. sig. l. subsignatū ¶ bona ꝛ l. iij. in pn. ff. de bo. pos.

¶ Principiuz malū pleriqz hz finē bonū vel exitū. j. q. j. pncipatus licet regulariter otra nō. in l. j. ff. de iusti. et iur.

¶ Bona vita facit prelatū et nō prelationis dignitas. ij. q. vij. oīs

¶ Quāqz licet omittere bonū sed nūqz licz fa cere malū xj. q. iij. qđ mix.

¶ Bona q̄ qs facere deliberat si illa facere o; mittit peccat xvij. q. j. q̄ bona.

¶ Nullum bonuz potest esse nisi sit volūtarium v. q. iij. preſēs clericus.

¶ Bonū in cassū agitur si añ tpus deseratur de pe. di. iij. in cassū.

¶ Nul ꝑdest facere bona nisi mēs pus a pec; cato reuocetur de pe. di. iiij. nihil.

¶ Bonoꝝ virorum premia nō in p̄senti vita sed in futura dēmus inquirere de pe. di. iij. ca uendum.

¶ Maius bonū minori est preferendum non econuerso de conse. di. v. non mediocriter vbi de hoc.

¶ Bonū semp facere dēmus vt nos diabolus occupatos inueiat de ose. di. v. nūqz.

¶ Per bonos in malos deus grāz suā confert j. q. j. si fuerit et. c. se. vide hoc

¶ Bonos hoies quos diabolus ꝑ prie supaē nō potē infamat per alios. ij. q. nij. habet hoc proprium.

¶ Bonis plerūqz permittit deus detrahi ne su; pbiāt vj. q. j. fūt plurimi.

¶ Boni nō dēnt malis detrahere nec ipsos ꝑ sequi vj. q. j. qescere.

¶ Bonoꝝ aduersitas et psecutio nō ē eorum reprobatio sed delectatōis et virtutis ꝓba tio vij. q. j. aduersitas.

¶ Boni malos tolerare dēnt xxiij. q. nij. c. j. et. ij.

¶ Bonis nō ꝓiudicant aliena peccata · xxiij. q· iiij· si quis catholica et· c· se·
¶ Boni non sunt deserendi ꝓpter malos sed potius mali tolerandi ꝓpter bonos· xxiij· q iiij· cꝫ magnum·
¶ Boni a malis in pñti vita non possunt separari· xlvij· di· q̃ztūlibz·
¶ Boni aduersitatibus et flagellis emendãtur mali vero magis indurant· xxiij· q· iiij· na buchodonosor vbi vide·
¶ Bonum scienti et non facienti illud malus est de pe· di· iiij· ℣ finis·
¶ Boni qñq; psecunt malos non cã nocẽdi sed ꝓficiendi· xxiij· q· iiij· minium·
¶ Boni malos psecunt iuste mali aũt bonos iuste· xxiij· q· iiij· si eccia et· c· q̃d crudele
¶ Bonus se corrumpit societate malorum xxxij· q· ij· non turbatur·
¶ An interdictio bonoꝝ facta a iudice extendat ad bona extra territorium iudicentis not· Archi· in l· relegatoꝝ ℣ interdicere ff· de interdic· et rele· Bar· in l· mf dū· ℣ ditu ff· de publi· C· de sũ· tri· et fi· catho· l· j· ℣ fi· vide dño· cõpe· postulasti· idẽ si publicantur bona alicui9 vt in dictis iuribz·
¶ Bona relicta sb appellatione reꝝ continẽt totam hereditatem Bar· in l· licz· C· de pact· vbi vide·
¶ Qui emit bona alicui9 singularit nõ tenet ad debita et credita sec9 si vniuersalit dictuz ẽ Bar· in l· si peculiũ ff· de pecu·
¶ An q̃s possit tm̃ crescere in malicia q̃ztum in bonitate vide· xlvij· di· oẽs in glo· fi·
¶ Que dicant bona aduẽtitia q̃ ꝓfectitia et que castrensia vel quasi vide in l· cũ oportet C· de bo· q̃ libe· et in l· j· ff· de coll· bo· et in l· j· ff· de castren· pec· & pe· ti· de actore ℣ j· ℣· sed q̃d si filiusfa·
¶ Bona dãnatorum rgulariter transeũt ad heredes in aut bona· C· de bo· prescrip· fallit in casibz nõ· i· c· felic· de pe· li· vj· et de here· cũ stõm· eo· li·
¶ An bona prelati defũcti sint eccie vel heredũ vide de testa· cũ in officijs de offi· ordi· c· fi li· vj· et q̃d plene no· ibi·
¶ Bona ecclesiarum dicuntur pauperuz· xij q· ij· aurum et glo· de prescrip· mibil·
¶ Bono melius inueniri potest ff· de ver· ob li· l· vbi aũt circa princi ff· de fur· l· si seruus ℣ qui vero·
¶ Aliq̃d ẽ bonũ q̃d nõ ẽ iustũ nõt ff· de ius· et iur· l· j·
¶ Quilibet presumit bonus ff· q̃ sat· coga· l· si vero ℣ j· glo· xl· di· non nos. ij· q· i· dey oipotẽs et m regula semel li· vj· et de pscũp· c· fi· ij· q· vij· q̃rendum gl· m· c· j· de scruti· ad̃ ff· de manumis· test· l· seruos· C· de moff· de sta· l· oi modo ff· de le· ij· l· cũ q̃dã et· l· cũ pater
℣ rogo no· in· l· si cui ℣ j· ff· de accu· in glo· no· q̃ ff· de re mli· l· non oẽs ℣ a barbaris in glo· bonus mles
¶ Semel bonus sẽp psumit bonꝰ i eodẽ genere boni nõ· m· d· regula semel·
¶ An de bono possit ꝓcedere malum no· de sum· tri· c· j· in glo· vide no· xxvij· q· j· nupcias vbi vide·
¶ Presumendum est aliq̃d bonum eo q̃ fit a bono· xxxij· di· si qui·
¶ Quis di catur bonus propter gratiã ibabitantem· j· q· j· multe in glo· vlt·
¶ An bona dãnati de crimme capitali applicent fisco no· C· si· re· vel accu· mõt· fu· l· fi· i glo· j· Cy· plene in aut· bona· C· de bo· dãna· vide que dixi· ſ· ꝓxime·
¶ An bona rei possint añ sniam sequestrari vel describi Bart· in l· post contractum ff· de donat·
¶ Bona aliquãdo amittuntur ipo iure aliq̃ ꝓ sniam ꝓpter delictũ no· Bar· in l· imperator de iure fis·
¶ Bona dẽnt patefieri ꝓ sacramtũ vxoris vel fundatarij vt no· C· quan· et qui· quar· par· debe· l· ij· in glo· iurata li· x·
¶ Si bona defuncti vẽdunt qui dẽant citari et qualiter nõt ff· de bo· auc· iu· pos· l· si seru9 in fi· vbi vide·
¶ Qñ testator ꝓhibet ne pl9peti possit i bonis vel de bonis aut sup bonis vide Bart· i· l· vt iuris iuran· ℣ si liberi ff· de op· lib· Bald· in l· liberti libertaq; C· eo· & q̃d idẽ Bal· nõ· in l· j· C· de his q̃ pe· no· vbi singulariter dicit q̃ qñ testor aliquid legat dicendo de bonis suis q̃d etiam non confecto inuẽtario non tenet heres ult vires hereditatis pro quo bene facit· l· seruꝰ electione ℣ fi· ff· de le· j· q̃d ẽ bene notandum modo tamen alique lecture do· Bal· nõ hẽnt hoc· dictũ·
¶ De bonis defuncti non dicunt q̃ veniunt post mortem eius licet de rebus defuncti vemãt vt· l· titius rogatus ff· ad trebell· vbi vide an talia dicantur esse bona hereditatis·
¶ Res dicit esse de bonis nris quotiẽs aduersus pendentem exceptionẽ et possidentez actionẽ hẽm9· l· statuas ff· de acq̃· re· do·
¶ Qualiter intelligat et quid op conces sio facta de bonis presentibus et de bonis futuris vel de bonis simplicit vide pulchre Ange· in consilio suo q̃d incipit misi instrumtũ numero· clxxxj· vbi de hoc·
¶ Bonoꝝ possessiones que tribuũt ius & q̃runt nõ possunt delegari nõ· ff· de offi· ei9 cui man· ẽ iurisdi· l· cogmtõ i glo· i ℣· vt possessio vide· l· j· i glo· iij· ff· de iurisdi· om· iu· vide plene i· l· fi· C· vnd· legiti· & ibi Cy· & i· l· q̃ se pris in· ij· q· ad fi· C· vnde liberi·
¶ Infra q̃ntũ tempus peti debeat talis bono

rum possessio nō ff de mio l ℔ si filiꝰ i glo j.
¶ Oñ petant vide i l fi C q admit ad bo pos i glo testō.
¶ An tales bonoꝝ possessiones trāsmittāt ad heredes nō ff de ioffi testa l possumꝰ ℭ fi i glo fi nō C q admit ad bo pos l emā cipata ꝛ m l vna C de his qui at ap tab vbi Cy.
¶ In quo differt a bonorum possessione nō C de bo aucto iu pos l cum ꝓponas i glo bonorum.
¶ Talis bonoꝝ possessio si sit petita pendente conditione quid iuris tribuat nō C de mof ficio testam l filius matrem m glo iiij et ibi Cy q ij.
¶ An possit peti ꝓ curatorez gñalez nō C māda l si maritꝰ i glo ij ff de bo pos l bona ℭ a mūicipibꝰ et m ℭ dari.
¶ An i tali bonoꝝ possessione dēat dari libellus et ps citari nō ff de bo pos l bona ℭ pe et ibi Bar.
¶ Bonoꝝ possessio hēt vtilē actionē vbi hēt directā ff de re iu l pōtor bonoꝝ
¶ Bonoꝝ possessio ō tabulas qñq; dat ad declarandū testamētū nullū quale ē testamū tū mq filiꝰ i ptāte ē preteritꝰ otra qđ pōt m tentari ō tabulas de q vide moder ꝛ maxime do Jo de imol im l si filiꝰ q m ptāte ff de libe et postu.
¶ Oñq; ℈m tabulas conuertit m ō tabulas vt i l iij ℭ si sub ea ꝺditione ff de otratab qñq; ecōtra vt nō i l vētie ff de acq̄r here.
¶ Quid iuris tribuat hereditas relicta sub cōditione bonoꝝ possessioms vide i l si q̄s i tuat ff de here mſti.
¶ An agnita bonoꝝ possessione vnde liberi possit agnosci bonoꝝ possessio vnde cognati p alium volētē ꝓbare illū ꝑmū ẽsse filium Bar i l nij ff de bo pos.
¶ Bonoꝝ possessio acq̄rit muito p seruum vel p filium vt l iij ℭ muto ff de bo pos.
¶ An bonoꝝ possessio contra tabulas sit bona agnitio vt testamētum rūpat vide l illd i ꝑn ff de bo pos otra tab.
¶ An bona fides ꝑsumat ex cursu tēporis vide Bar m l ij C vnde vi Jnn i c ij de resti in mteg.
¶ Oñq; bonus dorm̄tat ꝓmerus vt ē gl m l recusari et nō i l clodi9 ff de acq̄ here glo i c si q̄s cū nouerca xxxij q vij.
¶ Tutius est paucos bonos q̄ꝫ multos malos hēre mīstros i c pe de eta et qua.
¶ Si hēs bonū ꝓpe me equū ẽ etiā vt hēam ꝓpter te nō i l metū ℭ ℔ licz ff q̄ me cau m glo sup v ope.
¶ Quid sit bonū melꝰ optimū no C quā et q quar par debe l j in glo fi li x add ff de mmor l qđ si minor ff d pigno l fideius sor ℭ j C de vsu l j.
¶ Bonum est eligendum et malum fugiendum nō ff de iu fis l nō intelligit ℭ si quis palā m glo j et ibi Bar.
¶ Bona mortificata supuemēte caritate reuiuiscūt de pe di iij si fides m glo ij.
¶ Bonoꝝ oīm ēptor loco heredis est iō sicut heres nō vsucapet ita nec ipse nō glo ij de vsuc ꝓ emp l j.
¶ Bonoꝝ oīm ēptō sic heres pōt cōuēiri vt l non intelligitur ℭ cum ex causa ff de iu re fis.
¶ Bona vxoris ñ debent capi p creditorem mariti ita not Abb i c ex litteris de pig fa cit l j C de pri fis.
¶ Bona sua simplicit obligās intelligit obligare p̄ntia et futura ℔ si postea debitor aliquā rem suam obligat spāliter et deinde oia bona q̄ndiu pōt de spāli pignore satisfacere creditor sibi non debet ponere manum ad alia Spe ti de obli et solu ℭ j v omnia eoꝝ bona.
¶ Bonum aliquando dimittit ꝓpter obediētiā gl nō et ibi vide ꝓcor i c ne dei ꝺ lymo m glo vlt.
¶ Ex bono q̄ndoq; sequit malū et ecōuerso nō m c j de sūma tri m glo.
¶ Oportet facere bonum nec sufficit abstinē a malo m cle cupiētes de pe.
¶ Bonus vir intelligit seu dēt esse iudex ff de ver obli l otinuus ℭ cum ita ff ꝓ sot l i proposita no de loca potuit Spe ti de arbi ℭ j v si quis gl i c statutum de rescrip li vj m ℭ primo et glo m c si clericus de preben libro vj.
¶ Quando res dicatur esse m bonis vide gl m l damni ff de dam mfec gl m l i oibo ff de acqui re do.
¶ Bona sequuntur personam vnde cui committo me videor etiam committere mea ter et glo ff de adop l ij m autenti de mona ℭ illud.
¶ Quot modis dicat res in bonis nullius bonis ff de re diui l j glo mſti de re diui ℭ fere v itē nullꝰ.
¶ Differentiam q̄ bona ꝓferunt a ōnibus vel a testatore vel a lege vide Bar i l iij in ꝑncī ff de bo pos plenius m l si q̄s seruū ℭ fi ff de le ij.
¶ Bonoꝝ possessio nō agnita nō trāsmittit ff de ioff testa l quēadmodū i glo.
¶ Bonū hēt rōnē cāe finalis et illud oīa appetūt s Tho i j pte q vj ar i.
¶ Bonū distinguit iter vtile delectabile et honestū s Tho i ij di xxxnij ar ij.
¶ Bonū ē cā mali s Tho i j pte q xlix ar j et i q te malo q j ar iij.
¶ Facere bonum ē ps iusticie idez scda scde

cũde·q·lxxjx·ar·j·.

¶ Boli deo ɔuēit esse sūmuz bonūm idez im ꝑma ꝑte·q·vj·ar·j·.et·inj·cōtra gent·q·xxx vj·et·q·xxxjx·vbi vide.

¶ Oñ bona ecclesiastica ꝑñt poni ī thesau/ris et qñ non vide p eundē scdā scde·q·lxxxv ar·v·vbi etiam vide qñ possit dari ɔsāgui/neis et qñ non.

¶ Bonitate ꝓpria nō sunt oīa bona idē im ꝑa ꝑte·q·vj·ar·nij·vbi vide.

¶ Vt aliqd sit bonū opēt̄ et qmulta ɔtineat s·Tho·in·nij·di·xlix·

Bononia. Est de pīmonio eccīe ro·nō glo·ī ꝓhemio ff·¶ hec aūt Spe·ti·de rscri/pñ tata ¶ fi·v·itē qđ obtentū Jm·z Jo·an· de reli·do·venerabilis Bal·x·col·ī ti·de feu· marchi·et ī c·j·quēad·feu·su·acq·adde nō· de prescrip·si diligenti·

¶ De Archidiacono bonomēsi nō gl·ī·c·fi· de offi·ordi·et in cle·ij·de mag·Arch·ī c·fi· de rescrip·li·vj·vbi dicit archidiacon̄atui bo nonie concessuz ē priuilegium nō residēdi e·

¶ Bonomēses bene sciūt facere honorem de verbis dicit glo·in·l·si vero nō remūerandi ī ¶ cū quidam ff·manda·adde q dicā·j·sub dictione cōmendare·

¶ Studiū bononie legalis iuris obtinz mo narchatum dicit glo·C·de sta·lib·sup ꝓ ica li·xj·vbi vide·

¶ Bonomēses aliud hēnt in corde aliud in ore et sūt optimi simulatores glo·ī·l· obser/uandū ff·de offi·ꝑsi·

¶ De ethmologia huiꝰ vocabuli bononia et quando illa ciuitas incepit habere priuile/gium studij nō glo·in cle·j·de mag·m glo· bononia et m rubrica·C·de stu·lib·vrb·ro· li·vndecimo·

Bos. Cōtinet appellatōe armēton̄ nō iu/mēton̄ ff·de ver·sig·l·boues·ff·de edil·edic· ·l·ediles ¶ iumēton̄ vbi de hoc·

¶ Deo nō est cura de bobus ad chorin·jx·et xv·q·j·¶ ex eo

¶ Cū boue z asino non est arandum hoc est homines diuerse ꝓfessionis nō sunt in vno officio associandi ita expomit·xj·q·vj·z nō de elec·cū cām·

¶ De laborantibz pūgētibz boues alterius si vnus perijt cuius periculo pereat vide in·l·si vt certo ¶ nunc videndum ff commo·et m sti·loca·¶ j·

Bottinum. Oūres vadūt inter armi/geros ad bottinuz an per ducem belli diui di dēant dic qꝑ sic ꝑ·l·pe·¶ j·de donat·diri legē/do in·l·j·ff·de acq·pos·

Brachium. Brachium seculare quan/doqꝫ a clericis inuocatur de quo in·l·si quis in hoc genus de epi·et cle·et in·l·episcopale et in auten·si quis litigantium·C·de epi· audi·

¶ An brachium seculare possit inuocari taz per legatum qꝫ per ordinarium nō· Jm· de offi·dele·significasti Jm·et Jo·an·de offi· ordi·c·j·vbi plene de sta·regu·c·j·li·vj·ō he ret·vt officiū eo·li·vbi vide·

Brauium. An in equis currentibus ad brauium primus equus veniens ad termi/nū debeat habere brauium licz equi inses sor ceciderit Bal·in·l·j·¶ quesitū ff·de aqua quo ti·et ei ti·idem Bar·in·l·ij ff·de odi·et demō·

¶ An datio istoꝝ brauioꝝ alicui ciuitati per aliam sicut fit in tuscia arguat subiectionem dantis ad eaz cui datꝫ vide do·Anto·de bu· in repeti·c·fi·de eau·pos·et ꝓprie·

¶ Quid iuris vbi plures equi simul concur runt ad brauium vide doc·in ꝓhemio ff·¶ discipuli adde qđ nō·Ange·in·l·eum qui no uissimus ff ad trebel·

¶ Currens ad brauium licz ītīme impedit nō potuerit esse primꝰ nō tn hēbit brauium Bal·in·l·i·C·de dona·ant nup·qđ ego alias limitaui padue sed poterit habere regressuz contra impedientez vel debz sibi succurri ar· ·l·fi·¶ plane ff·de eo per quē fac·erit fac̄ glo· in·l·in de ¶ j·ff ad·l·acqui·

Breue. Breuiter. Breue tempus mul tis modis intelligitur not·de eta·et quali· preterea in prin·glo·ij·

¶ De breuitate vide Jo·an·de pe·et re·sig/nificauit de testa·si pater li·vj·sup glo·z ō his que fi·a prela·pastoralis super·ver·bre uiter·

¶ Quid si breue tempus relinquitur arbitri o iudicis de dilatio·c·primo in glo·magna

¶ Que dicantur breues cause glo·de re·iu· ·c·vlt·li·vj·in auten·misi breuiores·C·de se· ex pe·reci·vbi p glo·et doct·

¶ Item in talibus causis sufficit vnus testis idoneus ad plenam probationem vt est de mente Bartho·in·l·de minore ·¶ tormenta ·ff·de questio·

¶ Breue impedimentum non nocet ff ō ar bit·l·si qua ff·de iudi·l·si longius·

¶ Quod in breui faciendum est habetur ꝓ facto vt ff·de fund·do·l·si fundum in fi·bene fac̄·l·j ff·de testa·mili·

¶ Gaudent breuitate moderni ff·qꝫ me·ca· ·l·j·in glo·j·C·de appel·l·ampliore ¶ in re/futatorijs·l·fi·C·de donat·

¶ Breuiter et effectualiter loqui debem9 vt ·l·fi·C·de preci·imꝑa·off·facit·l·fi C·qui ad mi·ad bon· ·os·facit·l·proxime ff ō his que in testa·delen·facit tex·in·c·cum dilect9 de cau·pos·et ꝓprie

Britania. De britania hēt mentio · xxj · di · de libellis in ſu praſcriptione et · c · accedes el · ij · vt lit · non conteſ · iij · q · vj · hoc quippe de for · compe · ex tenore vide m hiſtoria beati Eleutherij pape et martyris.

¶ Quis ſit metropolitanus in britania habetur m · d · c · hoc quippe · iij · q · vi · de q̄ vid o trouerſiam in concilio baſilee quando archiepūs tholomenſis dicebat ſe metropolitanum.

¶ Britania maior ē inſula que vocat anglia xxv · q · ij · in gallia, vbi glo.

¶ Hec natio britania que vocat āglia abū dat diuitijs · lvj · di · ſi gens

¶ Huic nationi fuit olim accēſuz vt otrahe rent mātimonia i · nij · gradu · xxxv · q · ij · qđ ſcripſi.

Bubulcus. Eſt qui cum bobꝰ arat vel qui boues aratro paſcit vt · ff · de fun · inſtru · l · cum delaōnis · ¶ · de bubulco et ibi nōt · tar de venere bubulci nō · Hoſti · de accu · ad petitionem in glo · ſuper ver · non valebat vbi vide.

Bucellarius. Quandoq; ſumit p quodam gñe latronum vt · C · ad · l · iuli · de ui · publi · vel pri · l · fi /

¶ Aliter ſumit m · l · ij · C · de erro · mili · anno · libro · xij ·

Bucella. Melior ē bucella panis cū gaudioq; tota domꝰ repleta victimis cū iurgio glo · i aut · de coll · circa mediū que incipit vn de ſalomon ·

¶ De hac dictione vide m · l · j · C · de errog · mili · anno · li · xij ·

Bulla. Bullarius. Qualis dēat eē bullarius pape et quid debeat continere ⁊ q̄liter fiat collatio bullaruz vide Specu · de reſcrip · preſentata · ¶ · j · in princ · ad de not · per Jo · an · ⁊ docto · ſuper data li · vj · ad de quod dicam · j · ſub dictō de papa et ſigillum ·

¶ Quis nō dēt bullari in fronte vt · C · de pe · l · ſi quis in metallo vide de crim · fal · ad audientiam ·

Burgus. Quid ſit burgus no · Bar · m · l · ſi heres · ¶ · vicis · ff · de le · j · et quid ſint ſuburbia et quid veniat appellatione ſuburbioruz vide in · l · cetera · ¶ · hoc ſenatus · ff · de le · j · ad de nota · m · c · ſi ciuitas de ſenten · ex co · libro ſexto et quod dicam infra ſub dictione ciuitas vide m · l · prima · C · de ne · ruſti · ad offi · pu · li · xj ·

Buſtum. Dicit cū res eſt exuſta · xxiij · q · viij · conuenior in glo · ſup v · buſto ·

Adauer.
An cadauer deliqn/tis poſſit ſuspēdi vbi delmquens viuꝰ reuiret ſuſpendendus nota · m · l · j · ff · de fur · vbi vide de materia ·

¶ An vbi reperitur cadauer ibi presumatur qs mortuꝰ adeo q̄ villa illa denūciare tenetur ex forma ſtatuti vide Bal m · l · iij · ff · de offi · prefect · vrb ·

¶ An cadauera mortuorum poſſunt de vno loco ad aliū portari tex · in · l · j · C · de reli · ⁊ ſump · fune · et quod dicunt moder · in · l · apd iulianum · ¶ · j · ff · de le · j ·

Cadere. An intelligatur ipſo iure vel per ſententiam nō · Bal · in auten · qui res · C · de ſacroſan · ec ·

¶ Cadit ſepties in die iuſtus et reſurgit de pe · di · iij · poſt princ · ¶ · q̄ aūt ·

Caducum. Cui applicentur de uire bona caduca vi q̄ nō · Bar · in · l · ſi duobus i pn cipio · ff · de le · j · tex · plene et ibi glo · et doctores in · l · j · C · de caduc · tol · vbi vide quot modis dicit caducum ·

¶ Sacerdos laborās morbo caduco celebrare non debet niſi prius conualuerit · vij · q · j · in litteris adde quod dicam infra ſub dictione miſſa

¶ Illud videt eſſe caducum quod cecidit · ff · de verbo · ſignifi · l · ſilua · ¶ · glās ⁊ qđ ē inutile vt ibi nōt ·

Calculus. Calculator. In calculo ferende ſententie dicimus eſſe quando concluſum eſt in cauſa vt in · c · paſtoralis · ¶ · ſi vero de cau · poſ · et · q̄rie ·

¶ An error calculi in ſententia vel tranſactione noceat et · ij · q̄ntum tempus poſſit retractari nota · ff · de admi · re · ad ci · pti · l · calculi et in · l · j · C · de erro · calcu · ⁊ ibi Bar ·

¶ Calculatores ratione canonis poſſunt p/nunciare parte abſente · ff · de admi · re · ad ci · perti · l · non vtiq; · ¶ · q̄ ſi de frumētaria ad de q̄ calculator rationuz poteſt poſtquā poſuit poſtas particulares debet breuiter in fine leuare ſummam rationum · ff · ꝺ ori · iur · l · ij · ¶ · nouiſſime qđ nō ·

¶ Materiam calculi vide m · l · inſtar · C · de iure fiſ · li · x · vbi glo · et Bar ·

¶ Calculus q̄nq; idē eſt qđ computatio vel numerus · C · de erro cal · l · j · et ꝯ non ſemp ꝯ interdum vt ibi ·

¶ Item calculus · i · cognitio cauſe · C · de iu · l · rem nō nouam in princ ·

¶ Itē calculus .i. ſnie diffinitio .C. de app. l. ſi actor adde q calculus idez ē qđ ſnia .C. de arbit. l. pe.

¶ De calculo vide đ fi. iſtru. cū dilectus de off. dele. prudētiaz Spe. ti. de ſen. ¶. nij. v. xij et v. itē nō valet alia de hac materia vide .C. de erro. cal. ſup rubrica.

Calende. Calendarium. De materia calendaz et iđuū vide nō .ff. de ver. ſig. l. cū biſextus tangit in Spe. ī. ti. de iſtru. edi. ¶ ij. v. poſt e dictionē.

¶ Calēdarium ē liber ī quo ponunt noīa debitoz et creditoz vt .l. qui filium .ff. de le. iij. Bal. ī. l. vxorē meā et .l. fi. ff. de le. iij.

Calliditas. Q.ñ qz dicit fallacia nō .ff. de pac. l. iure gētiū. ¶. dolo. ī glo. calliditas .ff. đ dona. l. j. ¶. ij. i glo. omnē calliditatem et i gl. fallacia not. in auten. de teſtam. in pn. ī glo. coll. viij.

¶ Calliditas eſt tacendo fallacia in loquendo .ff. de pact. l. iure gentium .¶. dolo. l. j .ff. de dolo.

¶ Calliditas nocet quandoqz .ff. de dol. l. j. ¶. ſi quis affirmauerit .C. ad vell. l. ſi ſine in fi. vbi de hoc

Calix. Quo vtimur in miſſa debz eſſe đ argento vel de auro de conſe. di. j. et not. de celebra. mſſ. c. fi.

¶ Calix vngit in conſecratione de ſa. vnc. c. j. et benedicit p epm de conſe. di. j. ꝛſulto vide Archi. de pe. degradatio li. vj.

¶ Calix vnius eccleſie poteſt vendi alteri eccleſie in eadem forma vel alia de con. di. j. nuptiarum.

¶ Calicem et alia vaſa ſacrata nō pōt tangere niſi homo ſacratus de conſe. di. j. tuſtaz ꝛ idē in veſtimentis ea. di. veſtimenta.

¶ Quare preſbyter nō accipit calicē de altari ſed corpus chriſti ſic not. xcnij. di. perueꝛ mit in glo. j.

¶ Si quid turpe cadit in calicem vel muſca vel aranea non tenet recipere de conſe. di. ij. ſi per negligentiam in ver. ſumatur in glo. dicā. j. ſub dictione chriſtus.

¶ Quotienſcūqz calicē offerim9 paſſionem chriſti ad memoriā reuocam9 p̄ma ad chorinthi. xj. c. de conſe. di. ij. ſcriptura.

¶ Si aurifex vel ali9 reficiat vel effundat calicem iā conſecratum incidit in .l. iul. ma. ſecus ſi vendat ſm Bart. m. l. non contrahit .ff. ad .l. iul. ma.

Calumnia. Calumniator Quis dicit calummator vid. ij. q. iij. ¶. notanduz de calum. per. totum .ff. de his qui no. infa. .l. athletas. ¶. calumniator cle. j. de re iudi. ter. in .l. j. in p̄ncí .ff. ad turpil.

¶ Qua puniat pena calumniator Bar. m. l. j .ff. ad turpil. glo. m. l. j .C. de calum. ff. eo. l. m lege. ¶. ſi quis ab alio .C. de calū. ſup rubrica Hoſti. in ſumma de calum. ¶. fi.

¶ An probans per vnum teſtem exuſetur a pena calumnie doc. q ſic de elec. cum dilecti contrarium tenent de calum. c. fi. Jo. an. c. j. de elec. li. vj. vbi de hoc.

¶ Qualiter procedatur contra calumniatorem Bartho. in. d. l. j .ff. ad turpil. tex. ij. q. iij. notandum glo. et Bartho. in .l. athletas .¶. calumniator .ff. de his qui no. infa. vide ī .l. ſi calumniator .ff. de ver. ſig.

¶ Infra quantum tempus poſſet procedi cōtra calumniatorem glo. et Bartho. m. l. j. ¶. j .ff. ad turpil.

¶ An non probans crimen ī dubio preſumatur calumniator glo. ij. q. fcia. ¶. notandum Speculator. ti. de accu. ¶. fi. in fine Bart. in .l. p̄ma .ff. ad turpill. Speculator. ti. de expen. ¶. nij. ver. quid ſi eſt talis et ver. ceterum adde glo. in .l. athletas .¶. preuaricator .ff. de his qui no. infa. .ff. de teſti. l. iij. ¶. ij. ī glo. relegaret .C. qui accu. non poſ. l. ij. in glo. fi. Cy. in. l. j. in opp. iij. C. de aduo. di. ij.

¶ An iudex poſſet accuſatorem pumre de calumnia poſtqm abſoluit accuſatum glo. ij. q. iij. ¶. notandum Bartho. in .l. prima. ¶. j .ff. ad turpil.

¶ Inſtigantes et ſbmittentes alios ad accuſandum tenent pena calumnie Bar. m. l. i. ¶. mādit .ff. ad turpil.

¶ An accuſās ad inueſtigatōz nō releuatur a pena Bar. ī. l. athletas .ff. de fal.

¶ An q ñ. pbāt ō accuſatorē dēant ī eadē fnia cōdēnari tāqz calūniatores Bā. ī. d. l. athletaſ

¶ Que dicat euidēs calūniatio Bar. ī. l. fi .ff. de publi. iudi.

¶ Quid ſignificet hoc nomē calumnia vide Bar. in. l. j .ff. ſi muli. ven. no.

¶ Calummiator pumit pena taliōis. nn. q. iij. inſcriptio Jm. dicit q pumitur extra ordinē i. c. dilect9 de calū. Cy. i. l. ſciāt. C. de excu. tu. vbi vide.

¶ An ratione calūnie qs repellat ab agendo vide de clec. ſi forte li. vj. et ibi Archi.

¶ Calūniator pōt oueīri actōe miuriaz no .ff. ad turpil. l. ſi qs repetere .¶. ſi ſtellionat9 in glo. miuriaz et ibi Bart.

¶ Qualiter pbet calūnia vide Bar. in. l. j. et ij .ff. ad turpil.

¶ Quis dānat calūniatorē no .ff. de his qui no. infa. l. athletaſ .¶. calūniator ī glo. tēpore

¶ Qñ dēt fieri ſnia contra calūniatorē not. C. de calū. l. i. ¶. poſtea.

¶ Calūniator non pumit ipo iure ſ p ſniam ij. q. j. ¶. j.

¶ Inueſtigatio ſerui vel alicuius alterius

nō releuat accusatorē a calūnia Bal. i.l. athletas ff. de his q̄ no. infa. vbi de hoc vide.
¶ Calūnijs et subterfugijs ē obuiandū ff. de re. vē. l. ifūdo i cle. j. de re iudi. add. C. d̄ appel. l. ij. C. de fal. l. satis apte. C. de dilat. l. i. de appel. cū appellatōibꝫ friuolis li. vj.
¶ Judex ex officio ꝓcedē pōt ō calumniatorem Specula. titu. de libell. concepti. ¶. r. v. xviij.
¶ Calūniator q̄nq; dicit̄ ꝑuaricatoret tergiuersator. ij. q. iij ¶ nōndum.
¶ Calūniator pūiēd9 ē siue i accusatōne siue i denūciatōe calūnias fuerit et pūiēdus ē extraordinarie ꝑm Jnocen. m. c. dilectus de appel. quod nōt Cy. m. l. sciant. C. de exau. tuto.
¶ An calūniator ꝓnūciatus sit infamis Spe. ti. de sen. ¶. vi. ver. si vero iudex
¶ Aduocat9 i. ꝓpe dicit̄ calūniatō. ff. d̄ his q̄ no. infa. l. adletas ¶ fi. et ibi glo.
¶ An calumniator nobilis punatur eadē pena qua ignobilis vide Guil. i. d. l. adletas ¶ finali
¶ An eo ꝙ quis succumbit presumat̄ calūniari vid̄ Cy. C. de epis. et cle. aut. gñaliter glo. ꝛ Cy. in. l. j. C. de aduo. di. iu.
¶ Agens contra aliquem calumnioſe actione ciuili potest conuenri actione iniuriarꝫ vt. l. itē apud labeonē ¶ si qs nō debitorem ff. d̄ iniur. Bar. in. l. si quis repetere. ¶ si stellionat9 ad turpit.

Cambium. An cambia quę hodie fiūt vt aliquid accipiatur ꝓ cābio valeant vide Bar. in rubrica. C. de consti. pecu. et in. l. historia. C. de instito.
¶ De significato huius dictionis vide ter. de except. cū venerabilis adde q̄d not. Bal. ꝛ. coll. de controuers. muesti. c. j. ¶ cum autē
¶ Contrarī cambium cum quodam mercatore lodoī. qui fecit mihi litteras cambij ad alium mercatorē venetū venecijs existentē quas cū illi presentauī acceptauit et satisfacturuz dixit postea anteq̄z faceret satisfactionē abfuit cuius sit periculum Bal. pomti. l. singularia ff. si cer. pe. Bal. i. l. pro debito. C. de bo. au. iu. pos. et est conclusio ꝙ est piculum creditoris q̄d nota q̄ quotidianum est
¶ Si pdidi lr̄am cambij vñ cambium secutū nō est possum depositū meū repetere libērādo mercatorem ab ipi9 cambij lr̄is ꝑ publicū instrumētū Bal. in. l. instrumēta. C. de fideius. allegat tex. et glo. no. ff. de le. j. l. h9i si. ¶ ita cui q̄d est notādum.

Camera. Camerarius. Quid cōtineat̄ appellatione camerarij vide Bar. i. l. fi. ff. de pecu. le.
¶ Quid veniat i legato camere vide in. d. l. fi. et. l. cum pater. ¶ mēse. ff. dele. j.
¶ Quid sit officium camerarij pape hēt̄ in cle. nc romani de elec. adde q̄d dicam j. subdictione pape.
¶ An camerarij dicātur hēre dignitatez vide q̄d dicā j. sub dictōe decurio.
¶ Que et Qualis sit iurisdictō camerarij vide i. l. fi. ff. de iurisdi. o. iu.
¶ A sētēcijs camerariorum ad quem appelletur vide in. l. j. ¶ si quis. ff. d̄ appel. vbi plene de hoc.
¶ Artifices nō possunt declinare iurisdictionem camerariorꝫ suorꝫ vt in ꝑallegata. l. fi. C. de iurisdic. o. iu. q̄d nō.
¶ Si camerarius condemnat aliquem ad certam quantitatem nec appareat ꝙ ex causa artis an valeat sententia vide Ange. i cōsilio. v. q̄d incipit lata est sententia vbi etiā tenet libellum non tenere coram camerario artis si est generalis et non est de facto artis per Jo. an in. c. cum sit de fo. com. qui dicit ꝙ vbi iurisdictio est limitata ad certū actuz non procedat coram illa iurisdictione libellus generalis q̄d bene nō. ꝙ facit ad multa et limitat. l. fi. C de anna. except.
¶ Quid importent illa verba camerarij vel cōsules possunt cognoscere d̄ bona scientia vide Bal. i. l. si ꝓ ea. C. māda.
¶ Camerarius finito officio tenet̄ reddere rationē alteri camerario ꝑm Ange. i. l. fi. C. de ver. sig.
¶ In camera nō dēt fieri collatio beneficiorꝫ de appell. qua fronte nec dēt q̄s baptizari vide cle. j. de baptis.

Campana. De officio cāpane et vñ hoc nomen ortū traxit nō. Jo. an. in. c. j. de offic cus. vbi docto.
¶ De campana vide quod habet̄ de elec. in causis Jo. an. de homic. ioannes.
¶ Si monasterium construitur de nouo in alterius parrochia an possit ibi poni campanam vito rectore prochialī nō. Jo. an. de ꝓuile. patentibꝫ vbi vide.
¶ Qualiter statutum disponens ꝙ delinquens post tercium sonum campane soluat duplicatam penam possit habere effectum quando non pulsatur campana vt in parasceue vel si campana esset fracta vid̄ Bar. in. l. j. ¶ hoc autem senatus. ff. ad sill. et in. l. aut facta. ¶ tempus. ff. de pe. Bald. in. l. sed si susceperit. ff. d̄ iudi. facit quod no. in. l. titius. ¶ lutius ff. de libe. et postu.
¶ Quot significentur ꝑ sonum cāpane vide q̄d nō. gl. i. c. si capitulo de cōcess. ꝓbē. li. vj.

Campsor. An scripturas cāpsorꝫ credat̄ ꝑ se vide Spe. de instru. edi. ¶ vij.
¶ Campsores tenentur principaliter ꝓ his

quibus ꝓmittūt no · in aut̄ · de fideiuſ · ℭ · ar/ gētarioꝝ in glo · moderō col · j et ibi dicit ꝙ poſſunt ꝺuēiri nulla facta diſcuſſione qꝺ te/ net Bal · in l · fruſtra . C · de nō nu · pec · p illaꝫ glo . q̄ loquit̄ de argētario nūmulario ⁊ cā pſore q̄ꝝ officia hēnt publicā vtilitatē · l · argē tarij · ℭ · j · ff · de eden · cū glo · cāpſores nr̄i tem pis publica autoritate nō fūgant̄ neq; curaꝫ publicā hēant ⁊ ideo dicī poſſunt p̄dictis diſ ſimiles ergo qꝺ dictū eſt de eis p · ꝺ · gl . ad ipos cāpſores et mercatores trahi non dēt ꝓ q̄ optime facē · ter · in · l · argentarius · ℭ · j .

¶ Officiū cāpſoꝝ ē publicū nō · in aut̄ · de fi/ deiuſſo · ℭ · argentarioꝝ in glo · moderō adde qꝺ dixi ſupra .

Lancellatio, ℴ Quiꝺ ſit cancellare inꝺu cere et circumcidere not · in · l · ſi quis liberta/ tem · C · de pe . her · et in · l · inductum · C · de ſo lu · doc · in · l · j · et ſcḋa · ff · de his que in teſ · delen .

¶ An ſnīa lata vel alia ſcriptura cancellata ꝓbent Bar · in · l · acta · ff · dere iuꝺi · ⁊ in · l · fullo · ff · de fur .

¶ Ꝺē eſt cancellare qꝺ ſcribere ſibi ſatisfac/ tū Bar · in · l · iij · ℭ · fi · · ff · de aꝺīmē · le .

¶ Cancellatio ſententie vel ꝓceſſus ꝓꝺeſt oīb; q̄ ꝑ ſententiam vel ꝓceſſum liberantur licꝫ nō fuerūt citati nōt . in · c · in nr̄a de ꝓcura · et ibi Jmo .

¶ Cācellatio inſtrumēti ꝺebitorē liberat ni ſi creditor ꝓbꝫ cōtrariū in · c · eccīa vt li · pe . in in glo · vlt · et qꝺ ibi nō · Jo . an · adde · ff · ꝺ fur · l · fullo · et ibi Bar · Spe . ti · de inſtr · edit · ℭ poſtq̄ · v · porro .

¶ An cancellatio poſſet fieri ſolo verbo vide licꝫ ꝺicendo ſunt vana et cancellata ter . et ibi Bar · ff · de pac · l · emptor · ℭ · tutiuſ ⁊ ibi ter · nā verbalis cancellatio nō eſt va ꝫ hēt̄ ꝓ can/ cellatōe qꝺ nō · ꝓpt̄ ſtatuta vide glo · et Bar . in · l · ab emptōe · ff · de pac .

¶ Inſtrumētum cancellatū ꝓbat ac ſi nō eſ ſet cancellatū ſi notarius ibi ſcripſit ꝙ cancel/ lauit ꝑ errorē ar · l · in fraudē · ff · ꝺ teſta · mīli · et ibi Bar · ꝫ Bal · aliter ſentit in · l · nr̄am · C . de teſtamen .

¶ Cancellatio ſi ē corpata cū inſtrumēto nō req̄rit ꝺiē et cōſulē q̄ ſufficit ꝙ ē in inſtrumē to cuius ē ps ſecꝝ ſi ſit ſcripta a latere q̄ req̄/ rit verba ſolēnia q̄ req̄rit inſtrumētū publi/ cū alias nō valet Bal · in · l · nr̄am p̄all · vbi eti am vide an cancellatio tollat ipo iure inſtru/ mentū vel tollat ope exceptōis .

¶ Si eoꝺē facto fiūt ꝺue ſcripture ſufficit ꝙ vna ſit cancellata et cancellatio limitat̄ ſcḋꝫ cām cancellationis Bal · in · ꝺ · l · nr̄am . C . de te ſta . vbi vide · l · ſi vnꝰ eo · ti .

¶ An cancellatio cōꝺēnatōis ꝓbꝫ abſolutōꝫ vel liberatōꝫ vide in · l · itē fullo et in · l · q̄ vaſ · ff · de furt .

¶ Cancellatio reſtringit̄ ad cām cancellati/ onis vide in · l · cancellauerat · ff · de his que in teſta . delen · vide in · l · acta · ff · de re iuꝺic · vbi licꝫ ſententia ſit cancellata ꝓbat tamen ſen/ tentiam latam .

Landela, ℴ Quoꝺ ē cōſtitutum ꝙ electio fi/ eri poſſit vſq; ad ꝺſumatōꝫ cādele vide in · c · cum in veteri · de elec .

Lanis, ℴ Fortior eſt ligatus q̄ſ ſolutꝰ · ff · ſi qua · pau . fe · dic · l · hec actio · ℭ · j .

¶ Cāis in vetꝰ lege ñ offerebat̄ nec redibat̄ s · Tho · ſcḋa ſcḋe · q · lxxxvj · arti · iij .

Lanna, ℴ Quoꝺ vēdit̄ canna panni intelligi tur de menſura vel de menſurato vide in · l · ti/ tia ſeya in ꝓncā ff · de le · iij .

Lanon, ℴ Quiꝺ appellet̄ canon nō · glo · in · c · j · iij · ꝺi · ꝺoc · de conſti · c · j .

¶ Violatores canonum ſunt blaſphemato res ſanctoruꝫ . xxv · q · j . violatores vbi ter . pro canonibus ſanctorum patrum ad iꝺem ea · ca · et · q · omnia et · c · ꝓma ſalus et · c · nulli

¶ Violans canones videtur excomunicat̄ xxv · q · j · generali · glo · i · ꝺ · c · violatores . xx · ꝺi · ſi ꝺecreta videtur expreſſum · xxv · q · ij . ſi quis ꝺogmata .

¶ Quoꝺ ꝺicant̄ eſſe canones apoſtoloꝝ q̄ re/ cipiunt̄ ab eccīa vide · xvj · ꝺi · apoſtoloruꝫ et · c · lx · vide tu ꝙ ꝓ vnā ſinoꝺū fuerūt ꝺfirma ti vt · xvj · ꝺi · placuit .

¶ Pontifices ꝺebent eſſe miniſtri canonum xxj · ꝺi · miniſtri nō · in · c · j · ꝺe conſti .

¶ Circa que poteſt eccleſia ꝺere nouos ca/ nones vel non habetur · xxv · q · j · ſunt quiꝺā no · i · · c · j · et · c · q̄ in eccleſiaꝝ vbi ꝺo · Car / flo .

¶ Quōꝺ canones preferantur legiꝫ plene nō · ꝺe no · op . nunc · c · j . Spe . ꝺe ꝺiſpu · et alle gat · ℭ · poſt hec · ver · ſeꝺ nunq̄ꝺ ꝺe ſec . nup . · c · pe · et · c · fi .

¶ Vemire contra canones eſt peccatum mō tale ꝺe maio · et obeꝺi · iſtuꝺ et · c · ij · in glo . ꝺe offi · ordi · inter · cetera .

¶ Canones non ſeruant ſubtilitatem vel ri goroſitatem turis ciuilis vt in · c · ꝓmo ꝺe ꝺol . et contu · ꝺe reſtitu · ſpoli · ſepe facit ꝺe ſen · ex co · a nobis .

¶ Jura canonica preualēt in terris eccleſie ꝺe appel · ſi ꝺuobꝰ p̄ſertim in foro eccleſiaſtico ꝺe fo · cōpe · ꝙ clericus

¶ Quando aliquiꝺ reperitur ꝺeciſum ꝺe iure ciuili et non ꝺe iure canonico ius ciuile ꝺebꝫ ſeruari etiam in terris · eccleſie vt no · in · c · j · ꝺe no · ope . nunc . et in · l · priuilegia · C . ꝺe ſa/ croſanct . eccle .

¶ Canon late ſnie non minꝰ operat̄ q̄ſ ſino ꝺꝰ glo · no . in · l · amniſſione · ℭ · q̄ ꝺeficiūt · ff · ꝺ

capit dimi.

¶ Mora octa ex canone late sñie non ē pur gabilis ſm Jo. an. de elec. cupientes ſup ꝑ. expectans li. vi.

¶ Canones istictu spūs sācti sūt editi. l. di. si illos. xcvj. q. j. violatões nō. de eta. et q̄li. a multis.

¶ Canonū statuta sūt ab oibꝫ suā da ꝺ con sti. c. j. vbi ter.

¶ Canonū trās gressores sūt infames isamia canonica. vj. q. j. ifames de ma. et obe. illꝺ et nō. de elec. dudū. ij.

Canonicus. Canonicatus. Si cōmissa ē cā canonico p papā q̄ p9ea renū ciauit canonicatui an possit cognoscē de cā Bal. i. l. hū amitatis. C. de ipub. et ali. subst. glo. i. c. statutū de rescrip. li. vj. vbi Arch. z docto.

¶ An canonic9 pōt eē testis i cā cōcanonici sui glo. et doc. i. c. cū. j. canonic9 de of. dele. ter. et glo. xnij. q. ij. vbi videt ꝺcludi q̄ pōt esse testis et nō iuder

¶ An canonici possunt artari ad suscipiēꝺos sacros ordies cle. vt hi q̄ ꝺ eta. z q̄li. z i cle. q̄ris eo. ti.

¶ An canonicat9 hēat certū ꝺiez ānerum nō. de isti. c. j. de rescrip. si eo tpe li. vi.

¶ An canonic9 duaꝝ eccīaꝝ hēat vocē i ele ctione pīati vtriusq; gl. de piū. c. j. li. vj. de re iudi. cum olim glo. de preben. quia m tantum.

¶ An canonic9 supnūerari9 hēat vocem in capitulo q̄n agit de electione p̄lati et ꝺ alio actu capitulari gl. et doc. de ost. cū. m. q̄d de recepto i canonicuz expectāte p̄bēdā

¶ Sz q̄ꝺ ꝺ canonico sic p̄bēda an hēat vocē vt s. Zau. i cle. fi. ꝺ p̄bē. vide do. Car. ibi. q nij. Jmo. i. c. dilect9 eo. ti. idē do. Car. i. d. c. cū. m. de ost.

¶ An canonic9 supernumerari9 dēat hēre p bēdaz prime vacaturā Jmo. q̄ nō. de p̄bē. cū dilect9 doc. ibi tenent ōrium.

¶ An p̄latus possit mteresse capitulo eccīe sue tanq̄ canonic9 glo. i. c. a collatōe de ap pel. li. vj. vide ꝺ ocel. p̄bē. postulasti vbi de h

¶ An et q̄n p̄lat9 mterē capitulo velut cano nicus vor ei9 sit maioris autoritatis q̄z cete roz canonicoz nō. i. d. c. postulasti Jo. an. m. d. c. collatōe.

¶ An canonicat9 i ecclesia cathedrali sit di gni9 bñficiū q̄z cura ꝺ osti. i sūma de fi. pre sbi. ¶ fi. p. arca fame q̄ꝺ nō. de fili. p̄sbi. c. fi. de rescrip. statutū ¶ j. li. vj. adde Jmo. de se pul. fratermitatē.

¶ An canonic9 teneat scire gmaticam aꝺo q̄ ignorantia ei9 repellat eū a canonicatu/ Archi. m. c. statutū ¶ i. z. c. si eo tpe ꝺ rescrip li. vj. fac. c. fi. de eta. et qua. et. c. j. de consan. et affi. et Car. flo. tenz q̄ sic i cle. ne i agro. imꝺ. regula de stat. mo.

¶ An ad receptōz cānonicoꝝ sint vocandi ab sentes nō. de p̄bē. cū i ecc̄ijs li. vj. et. c. si p te de rescrip. eo. li. i gl. z. c. si duobꝫ eo. ti. z eo. li. in glo.

¶ Qualit agat ꝺ canonicū q̄ cessauit a diui mis et pcepit fructus nō. de of. ord. si cano nici in glo.

¶ An appellatōe canonici veniat canonicus regularis nō. glo. quā dicit do. Car. esse sin gularē in cle. dispendiosā ꝺ iudi. que dic q̄ sic ego aūt soleo dicere adūtēꝺaz esse mat az de q̄ loq̄t de canonico q̄ possit esse talis q̄ nulla appellatione possit cōprehēdi canon cat9 regularis.

¶ Pñ hūit ortū canonicat9 nō. in cle. fi. de p̄bē. vbi do. Car. flo. q. j. vbi etiā tractat ā canonicat9 sit titul9 ꝓpetu9 de q̄ m. c. dilect9 de preben.

¶ An recept9 i canonicū vlt nūez assequat p̄bēdā p9ea vacātē ex vi canonis vel alterius cui erat p̄benda annexa glo. et doc. de p̄ben. dilectus et do. Car. i cle. fi. de p̄ben. q. vij.

¶ An canonici eligentes vel recipientes vl tra numerum rumpant numerum dic q̄ sic nisi faciant autoritate pape glo. de p̄bē. c. p illoz in cle. fi. de prebē. vbi do. Car. q. viij. ego alias consului q̄ etiā q̄n canonici recipi unt autoritate pape vtile est ꝓtestari q̄ nō intendunt rumpere numez.

¶ An canonicus regularis potest effici cano nicus secularis de vit. et hone. cle. deus qui de regu. super eo de reli. do. inter quatuor conclude q̄ non. c. q̄ ꝺei timorez de sta. reg.

¶ An numerus canonicoz pōt excedere nu merum prebendarum vide Jnnocen. de pre bendis maioribus.

¶ Fructus mense grosse non debentur cāo nico ratione prebende sed ratione canonica tus glo. fi. et ibi Jmo. in. c. dilectus de pre ben. Jo. an. eo. ti. dilectus.

¶ An canonicus qui non habet possessio nem canonicatus possit habere ius eligen di seu interesse electioni vide docto. de con sti. cum. m.

¶ Dare vocem in capitulo et habere stallum in choro non est de iure prebendali sed ca nonicali glo. finali in. c. pro illorum de pre bendis not. de constitu. cum. m. idem dicit Jnnocentius in capitulo cum iam dudum ꝺ prebendis.

¶ Ecclesie possunt constitui in prebendam p canonicos et prelatos ecclesiarum tex ē. in. c. suggestum de iur. patro.

¶ Canonici possunt diuidere cōia bona pre bendaz glo. i. q. ij. sacerdos.

¶An canonici excomũicati vel inhabicti posſ; sũt aliũ recipe in canonicũ vide Jnn. in c. capitu lũ de rescrip. in c. veritatis de dol. et cõtu. glo. m. c. ꝓ illoꝝ.

¶Canonicꝰ nõ succedit canonico etiã in bo nis canonicatꝰ Jnn. de testa. relatũ in glo. ꝺ ele. qꝺ sicut in ver. ꝺsetire si p̃ industriã alicꝰ canonici augmẽtata sũt bona ecclesie de con sti. cũ. m. nulle

¶Itẽ qꝺ si p̃ ea diminutit ecclesie an poterit in vita sua tẽre illꝺ augmtũ vide Jnn. ꝛ Jo. an. in. c. fi. de pec. cle. adde qꝺ dixi sub dicti one augmẽtũ.

¶An in eccia in q̃ ẽ defunctꝰ nũerꝰ canonico rũ et p̃bẽdaꝝ rupto nũero canonicoꝝ rũpat nũerꝰ p̃bẽdaꝝ p Jnn. ꝺ p̃bẽ. ꝓ illoꝝ in glo. fi. vbi ẽ glo. ordinaria Jnn. eo. ti. dilecto in gl. et ꝟ. nõ ẽ et. c. maioribꝰ eo. ti.

¶An ꝺsuetudo possꝫ induci qꝺ cãonicꝰ nõ hẽ at p̃bẽdã etiã dato qꝺ vacet p aliqꝺ tẽpꝰ Jn no. in. c. dilectꝰ de p̃bẽ. in glo. pe. in fi.

¶An canonicus regularis possit effici archi diaconꝰ glo. et doc. de p̃ben. preterea glo. m cle. j. de elec. m glo. pe.

¶Quid sit canonicus vide nõ. de p̃ben. dile ctus. j. q. iij. in sũma Zau. in cle. fi. de p̃bẽ. vbi Car. flo. q. xv. idẽ m. ꝺ. c. cum. m. de consti.

¶An canonicꝰ possit esse sine p̃benda Jnn. qꝺ sic de p̃bẽ. dilectꝰ de q̃ ibi per doc. de ꝺsti. cũ. m. ꝛ ecõuerso qꝺ siẽ p̃bẽda esse nõ pot re et spe re aũt põt saltẽ ad tempus.

¶An valeat receptio pluriũ canonicoꝝ vl; tra numeꝝ glo. et doc. in ꝺ. c. dilectꝰ Host. ꝺ p̃ben. vacante vbi plena distinctio de hoc.

¶An canonicus supnũerariꝰ dẽat hẽre q̃ti dianas distributões nõ. de p̃ben. dilectus et ꝺ. c. ꝓ illoꝝ in glo. fi. et ibi doc. plene de ma; teria in. ꝺ. c. cũ. m. Oldra. ꝺsilio. xxiij. ter. in. c. fi. ¶ in illis vero de ꝺcef. p̃bẽ. li. vj. vbi deh.

¶Ad quẽ ptineãt bona canonici morientis hẽntis prebẽdã distinctã Jnn. tenet qꝺ ad ca pitulũ de testa. relatũ vide. l. presẽti ꝛ qꝺ ibi nõt. de offi. or. li. vj. dic vt ibi adde qꝺ opi; nio Jnno. tenuit. glo. xij. q. ij. illud.

¶An liceat canonico cui deputata ẽ aliqua domꝰ canonicalis ꝓ sua habitatione frãgere il liꝰ hostia si alius eã indebite occupet Jnno. qꝺ sic de immu. ecc. c. j.

¶An canonicus possit impetrare rescriptuz p ecclesia in q̃ est canonicus siẽ mãdato glo. de ꝓcu. cõsulti q̃dicit qꝺ canonicus est ꝺiun; cta psona que admittit sine mãdato de q̃ in c. nõnulli de rescrip. Archi. plene m. c. statu tum. ¶ cũ vero de rescrip. li. vj. Hosti. in sũ; ma de rescrip. ¶ q̃ possunt obiici ꝟ. sed nũqꝺ canonicus ℞ spec. ti. de rescrip. p̃tata ¶ rõe autem impetrantis adde qꝺ dicam. j. sub di ctione coniuncta psona

¶Canonicus eligendo nõ dicit fũgi officio publico not. Jnnocen. in. c. cum dilectus de consuetu.

¶Singularis canonicus non potest etiam noie totiꝰ capituli recipe aliquẽ in canonicũ Compos. in. c. eam te de rescrip

¶Receptus in canonicum illico consequit ea q̃ ad canonicũ ptinẽt Jnn. in. c. ĩ lris de resti. spo. vbi de hoc

¶Canonicatus ẽ misteriũ ita dicit Jnn. in. c. dilectus ꝺ p̃bẽ. et q̃ dixi. s.

¶Canonicꝰ ecclesie cathedralis ẽ maioris honoris qz alterius ecclesie Jnn. de sepultu. fratermitatis.

¶An si p̃bende aliquoꝝ canonicoꝝ aliq̃ cãu destruant tenent alij cõicare suas Jo. an. in. c. ij. de decí. li. vj.

¶An collato canonicatu intelligitur collata vel assignata p̃benda vide Jnno. in. c. ꝓposu it de concess. p̃ben. Archi. in. c. cũ q ꝺ preben. li. vi. ter. in. c. tibi qui de rescriptis eo. li. et. c. duobus gl. xvj. q. j. si canonicus ter. contra in. c. f. capitulo de concess. prebend. li. vi. et. c. cum super eo. ti. adde ter. qui uidetur velle qꝺ collato canonicatu intelligatur collata p̃; benda de clerí. ex. proposuit vide Joannẽ an. in. c. si clericus de prebend. libro sexto. Idem de constitu. cum. m. ad de text. de appellatio. peruenit. Zapus de prebendis si postq̃z li; bro sexto.

¶Facta assignatione prebende canonico per hẽntẽ pt ãtem licite in ea admistrat licet pa tiat ꝺ trouersiam super ea Jnn. in. c. ꝓposuit de concess. p̃ben.

¶Ex collatione canonicatus statim qs non habz administratoz donec sibi assignet p̃bẽ da Jnn. in. c. ex ore de his que fi. a ma. pte ca; pi. in. c. proposuit de concess. p̃ben. Jo. an. in. c. iij. de constit.

¶Antiqor canonicꝰ pt optare meliorẽ p̃bẽ dã. c. cũ m tua de consu. li. vj.

¶De ecclesiis que habent distinctum nu; merum canonicoꝝ et non prebendaꝝ Jnno. in. c. dilectus. j. de prebẽ. et in. c. ex parte de concess. p̃ben.

¶An fructꝰ p̃bendaꝝ sint ꝓprij cãonicoruz Jo. an. in. c. auaricie de prebẽ.

¶Vsq̃z ad q̃tum tempus possunt canonici contradicere collationi bñficij facte p̃ platuz sine eis vꝺ Jo. an. in. c. ij. de his que fi. a p̃. si. cons. capi.

¶Morte canonicã nõ dicunt vacare bona p̃ bẽde seu ius p̃bẽ dale Jnn. in. c. dilecto de p̃; ben. Archi. in. c. si a sede de p̃bẽ. li. vj. ꝓ Pau. in cle. vt ꝓfessores de regu

¶An canonici regulares dẽant p̃ferri mona chis Jo. an. in. c. auaricie de preben.

¶Canonici possident vacantes prebendas

Jm̃·m·c·decetero de trãsac·i glo·ij·i ꝑ sed si de bñficio idē i·c·m pñtia de ꝓba·et eo·ti· ex lris et·c·ex pte de arbi·vbi hoc.

¶An ipetrãs cãonicatū i eccia simpliciter i q̃sūt duo collegia alterꝝ maiꝰ alterꝝ minus dēat i illo recipi i q̃ magis elegerit vide Joan·i·c·si pluribꝰ de p̄bē·li·vj·

¶Canonicatꝰ supnumerariꝰ collatꝰ autoritate pape extinguit̄ eo mortuo nec dicit̄ vacare vide glo·i cle·si iusta ꝺ pre·do·de rot· conclusione fi·

¶An si canonicꝰ recipiūt aliquē autoritate ꝓpria et pꝰ ea vacat p̄bēda quā alteri ꝺferꝫ valeat collatio doc·qꝫ sic m·c·mt̄ cetera de p̄bē·et de cōcel·p̄bē··c·ij·

¶Licꝫ papa scribat ꝓ vno i eccia vt recipiat̄ i canonicū si i ea ẽ ꝺsuetudo qꝫ receptꝰ ui ret residētiā nō recipiet̄ misi prius iuret vide doc·i·c·ex pte de concess·preben·

¶An appellatõe canonicꝰ vẽiat clericꝰ Za·m·c·j·de elect.li·vj·sup glo·que incipit hoꝝ canonicoꝝ nō·m·c·per exceptionem de priui·li·vj·

¶Canonicorū appellatio point̄ collectiue de rest.spoli·ad decimas·

¶Canonicꝰ nō sūt vocandi m collatione ecclesiaꝝ vel p̄bēdaꝝ misi hoc hēat consuetudo de prebēdis cū i ecclesijs li·vj·de off·ordi· q̃muns m glo·eo·li·

¶Si cōmissa ẽ cā canonico si post citatõez cōtrahit mrīmoniū ꝺsinit esse canonicus an expiꝝ cōmissio Spe·ti·j·¶ exciꝑi pōt ꝺ· qꝺ si causa vide nō·de rescrip·statutum·¶·j· m glo·li·vj·

¶An canonicus possit agere ꝓ prebēda vt̄ ꝓ possessione p̄bēde vide m·c·ex lris in glo· j·de prebē·Jm·tenet qꝫ sic ꝺ rescrip·edoceri de quo ibi per doc·et in·c·in litteris de rest· spoli·

¶An canonicꝰ posſūt facere statutuꝫ qꝺ pl mꝰ eorum fecerit valeat nō·de cōsti·cuꝫ oēs in glo·de his que fi·a ma·pt·ca··c·j·m glo·de elec·cum non deceat m glo·li·vj·de ver·sig·constitutōꝫ eo·li·qꝺ nō·

¶Canonicus nō pōt esse layeus misi mgressus religionem sit vocatus ad electionē vacantis eccie mfra ānū ꝓbationis vide nō m regula indultū m glo·magna li·vj·

¶De canonicis mulieribꝰ dic vt hēt̄ in·c·dilecta de ma·et obe·

¶An canonicus possit cōstituere ꝓcuratorē sine licencia epi vide de appellati·dilecto in glo·

¶Canonicus regularis pōt esse in ecclesia parochiali sine socio eiusdē religionis licꝫ non monachus nō·xvj·q·ij·m summa nō·m·c· qꝺ dei de sta·regu·

¶Añ canonici possunt de cōmūibꝰ ꝓuētibꝰ dare aliqꝺ canonico volēti studere nō de cōsti·cum oēs·

¶An canonicus eccie cathedralis percipiat fructus stādo m seruicio episcopi nō·de cleno resi·ad audiētiā·

¶Canonici dēnt seruare interdictū latuꝫ p suū p̄latū de consue·cū inter nos·

¶Ad quē ptinet canonicoꝝ receptio in ecclesia nō cathedrali ꝫ collegiata vide ꝺ elec· cuꝫ ecclesia volterrana de mīsti·ad nostram·

¶Canonici occupantes bona obuenientia tpe vacatōis sūt suspensi a bñficijs et officio qbuscunqꝫ de p̄bē·qꝫ sepe li·vj·de materia nō i·c·pñti de off·or·li·vj·

¶An duo canonici possunt eligi ad vnā p̄bēdā nō·Jm·de p̄bēdis maioribꝰ·

¶An canonicus expulsus a tyrāno ꝓ vim ꝓdat iura canonicatꝰ vide Bal·m·l·ij·C·de ser·et aqua·

¶An canonicus ꝑuat ꝓ sniam ꝓdat ipo iure stallū vide Bal·m·d·l·ij·

¶An vnꝰ canonicus possit alijs ꝺicentibꝰ ereq̃ mãdata pape vide Bal·i p̄all·l·ij·nō in ·c·eā te de rescrip·

¶An auctis fructibꝰ eccie et prebēdaꝝ possunt plures canonici eligi vide tex·et qꝺ ibi late scribunt doct̄m·c·cum·m·de consti·

¶Si canonicus regularis monachus efficitur et postea reuertitur in canonicam prelaturam an possit eam obtinere dē eta·z qua li·intellexim̄us·

¶An valeat statutum canonicorum iuranciuꝫ qꝫ ecclesiā suam et seipos defēdāt ꝺ oēs ipetrātes canonicatū ipiꝰ ecclesie vide m·c· cōstitutōꝫ de ver·sig·li·vj·

¶Canonici cum epo dicunt̄ facere vnū corpus·c·nouit de his que fi·a pre.si cōs·ca·

¶An canonicus regularis q̃ est i potestate patris bona aduementia q̃rat eccie Spe·ti· de sta·mo·ꝺ vbi q̃rit̄·

¶Canonicꝰ eccie cathedralis pt̄ esse iminor ānis·xiiij·de prebē·sup iordīata glo·z doc· de rescrip·si eo tpe li·vj·et·c·ex eo eo·ti·et li·vide in cle·vt hi q̃ de etat·et q̃ji·dicā·j·sb dictione etas·

¶Canonicus pupillus nō ẽ vocandꝰ ad elēctionē epi vt·d·c·ex eo·

¶Canonicus q̃ nō est i sacris nō hēt vocem i electione seu i q̃cūqꝫ actu capitulari vt·d· cle·vt hi q̃ de eta·et qua·

¶Canonicis mutuo contendentibus super procuratione ille dicit̄ ꝓcurator capituli q̃ est constitutus a maiori pte capituli z talis hēbit expensas a capitulo de elec·cum inter canonicos m glo·j·

¶Canonicus de licēcia sui prelati mgressus monesterium mfra ānū ꝓbatōis dēt oēs fructꝰ prebende habere cum sit clericꝰ ꝓcle

sie et possit reuerti si vult de quo m.c.bñficiū de regu.li.vj.

¶Canonici agunt ad obseruantiam mter ꝯ dicti lati p prelatum de ꝺsue.cum mter.

¶Creare canonicoꝰ ī ecclesia inferiori cathe drali non ptinet ad episcopum sed ad prela tum illius ecclesie vide de mſti.cum ad no ſtram.

¶Si canonici iurarūt nō esse cōtra aliquē mtelligiť ipsis exceptis ꝛ etiam ecclesia sua ter.et ibi nō.m.c petitio de iuriuran.

Canonice. Quando aliqꝺ ꝺicať canoni ce fieri vide Jo.an.m.c.non pť de prebē.li.vj sup ver.canonice et dic canōice.i.seruata fō ma vel canōice.i.ꝺcoꝛꝺanter secūꝺū Jo.an. de renūc.c.vlt.addeadhoc qꝺ nō Jo.an.de elec.ꝺudū.ij.Spe.ti.ij.¶vidēdum restat ver.sed nūqꝺ nocet.

Canonizare. An canonizatio facta per grānū de qbusdam legiꝺoꝛmcoꝛꝺatis i vo lūie decretoꝛū făceas ꝺere seruari in foro ec clesiastico/dic qꝺ sic ꝺūmō ñ sint cōtrarie ꝺi spositōmi iuris canōici de quo vide Jo.an.m .c.ij.de rescrip.sup glo.pe.raciūt ñ.in.c.j.ꝺ no.ope.nunc.

¶Canonizatoꝛ nullus ē ꝺamnatus viꝺ.s. Tho.m quodlibe.iij.q.viij.

¶Solus papa pť sanctoꝰ canonizare ī qua canonizatōe que et quot reqrātur vide nō.ꝺ reli.et vene.sanc.c.j.ii.vj.in glo.faciūt nō. ī.c.venerabili de testi.Hosti.i ſūma de reli. ꝛ vene.făc.dicā plemus in fra sb dictōe sā ctus Spe.ti.ꝺ le.¶nūc ostendendum.

Canonica. Canonica portio que ꝺētur ex relictis ad pias cās ꝺētur ꝺtra volūtatez testatōis et iō nō pť peti actiōe ex testō.sed ꝺitione ex canone secundū Jmo.m.c.ij.et .c.de his de sepul.

¶Cui ecclesie ꝺebeať canonica poꝛtio vaga bundi vel viatoꝛ Pau.m cle.dudū.¶veruꝫ de sepult.m ver.prochialibus.

¶Canonica detrahiť p epm vel ecclesiam ꝺ legatis testi etiā factis multo tpe ānte mōtē testatōis vide Jmo.m.c.requisisti de testa. in glo.j.

¶Canonica ꝺebeť etiaꝫ de legato facto pau peribꝫ et pīis locis Jo.an.m.c.dudū de con ꝺug.addeglo.et Jmo.de sepul.c.ij.Arch. rij.q.ij.¶sed aliud.

¶Ecclesia puať canonica qñ in ea violēter sepelitur coꝛpus ꝺefuncti qui eligit alibi se pulturam de sepul.cum liberum.

¶Si ecclesia prochialis negligit petere ca nonicam petet etiam epus de sepul.relatum vbi etiam tractatur an exempti soluāt cano nicam de quo etiam m.c.certificari eo.ti.

¶Canonica poꝛtio dētur ecclesie prochiali de rebus mobilibꝫ et immobilibꝫ vide de se pul.relatum.

¶Cōsuetuꝺme pť mꝺuci vt epus de legatis nō recipiat canonicaꝫ Jmo.de testa.requi sisti in glo.iij.de sepul.certificare.

¶An quota canonice pť ꝺsuetuꝺme minui vide nō.p Jo.an.m ꝺ.c.certificari vide etiam eo.ti.m nostra et adde nō.m.c de quarta de

¶An cānica ꝺēať eccie prochia ꝺ pscrip. li si prochianus alibi sepeliť vide Jo.an.i.c. ij.de sepul.

¶Cui ecclesie solui ꝺebeat canonica portio de legatis regis vel alterius pncipis quoti die p territoriū suū ꝺiscurrentis vide glo.m .c.omes de ma.ꝛ ob.Jmo.m.c.ij.de sepul. vbi etiam tractat de quibꝫ obuentiōibꝫ ꝺe beat solui canonica poꝛtio.

¶Casus ī qbꝫ nō soluiť canōica portio no glo.ꝛ ꝺoc.de sepul.c.ij.de v.sig.exprte.

¶An si ingressus religionem moriať mfra annū ꝓbatōis prochialis ecclesie possit pe tere canonicam Archi.ꝺ sepul.c.ij.lib.vj.te net qꝺ sic ꝺoc.eo.ti.de his Hostien.ibi tenet otrariuꝫ vide m cle.ij.ꝺ sepul.Arch.xiij.q. ij.¶sed aliud.

¶An ꝓ relictis ꝓ trr.vel ar miuersario ꝺēa tur canonica poꝛtio Pau.in cle.ꝺudū de se pul.et ibi glo.m.ver.fūeralibꝫ de verb.sig. cum mter.

¶An si epus vel rectoꝛ seu prelatus ecclesie sepeliatur i alia ecclesia ꝺētur canonica por tio ecclesie ꝓprie Pau.m cle.ne romāi de e lec.facit ter.de symo.audiuimus.

¶An si funus ꝺeferať ad vnam ecclesiā nō vt ibi maneat sed vt alibi ꝺeferať canonica ꝺebeat soluiꝓme vel secunde ecclesie făc ter. ꝺ prime de excess.prela.minꝰ in ctrariū est ter.in.l.cum ꝓpria.ff.de reli.et sūp.fune.sed melius in.l.si quis cum eo co.ti.glo.in cle. j.m ver.eis de sepul.

¶An si coītatenses ꝓpter gueꝛram fugiant ad ciuitatem et ibi moriant ac sepeliant ꝓue tur prochialis canōica poꝛtione vid Jo.an. in.c.cum quis de sepul.li.vj.

¶An si ꝺetrahiť canonica prochialis possit etiā ꝺetrahi ꝺe eoꝺem relicto canonica ep̄al vide nō.in.c.certificari de sepul.vbi videtur concludi qꝺ sic.

¶An heredes possunt cōpelli ad soluendum canonicam prochiali ecclesie ꝺ legatis facti ecclesie in qua sepultus est glo.in ver.lega ri et ibi Pau.m cle.dudū.¶verum de sepul. Jnno.in.c.de his eo.ti.

¶An ꝓpter legatū factū a testōe ecclesie vť illi cui ꝺētur canōica excludatur facultas pe endi canonicam Pau.in cle.ꝺudum.¶ve rum de sepul.Jo.an.in.c.certificari eoꝺē ti.

et.c.officij ꝺ testa.vbi in simili videt casus ꝺ hoc dicã.j.sb dictõe ꝯpensatio adde qꝺ dicã plene in disputatõe mea que incipit statuto seu de ꝯsuetudine ciuitatis cauet et qꝺ dicã .j.sub dictione quarta.

¶An canonica portio dẽat ecclesie prochiali si testõ in vita soluerit legatum.glo.in cle. dudũ.¶.vey de sepult.

¶Canõica dẽt eccie prochiali etiã si defũctus mãdauerit se cũ hitu religiosoꝝ sepeliri glo.i cle.dudũ.¶.vey.v.decesserit de sepul.

¶An canõica dẽat de relictis factis ꝓ succursu ecclesie vide de sepul.in nostra.

¶Canonica soluit prochiali ecclesie ꝓ relictis factis in mõtis articlo etiã singularibꝫ frib⁹ ꝓuisto qꝺ ꝯcernat eoꝝ vtilitatem glo.i cle. dudũ.¶.vey in.v.recte de sepul.

¶Canonica portio non datur a prochiano alij ecclesie q̃z vbi sepelitur glo.in ꝺ.¶.verũ in.v.quartam glo.i.c.j.de sepul.et ibi doct. Jnnoc.eo.ti.c.ij.et.c.in nostra Archi.xiij.q j.¶.sed aliud.

¶Canonica portio dẽtur ex fũeralibꝫ vbi parochianus sepelit posito qꝺ in ecclesia prochiali aliqua funeralia interuenerunt que sibi fuerunt applicata glo.in ꝺ.cle.dudum.¶.verũ in.v.integro vbi vide.

¶An ꝺ funeribꝫ habitis tempore quo cõp⁹ alibi sepultum fuit si nunc nouiter alibi sepelitur dẽatur canonica portio ꝓau.in ꝺ.cle. j.de sepul.

¶An canõica dẽatur ecclesie prochiali si corpus aliquo caũ non debuerit impoñi in loco electe sepulture cui tamen fuit solutum legatum ꝓau.in cle.dudũ de sepul.in.v.nec non Jmo.eo.ti.in nostra.

¶Canonica portio debetur ecclesie prochiali posito qꝺ eius prochianus de iure dẽat alibi sepeliri Jmo.in.c.in nostra de sepul.in glo. magna.

¶An de relicto hospitali hñti eccĩaz amerzam dẽat canonica Jnno.i ꝺ.c.in nostra.

¶An de relictis deo simpliciter detrahat canonica portio istud vidi de facto qꝺ qꝺã legauerat pꝛ hꝫ vba lego oñipotenti deo vmeã meaz et ducatoꝝ xxv.de quo fuit dubitatum vide Archi.xiij.q.ij.¶.sed aliud vbi vide.

¶An epus hẽat canonicã de fũeralibꝫ illiꝰ qui elegit in aliena ecclesia vel dioc.sepulturam vide Jnno.i.c.ij.de sepult.

¶An ꝓuilegiatus sup iure sepeliẽdi dẽat psoluẽ licz i eius ꝓuilegio de hꝫ nulla fit mẽtio Jo.an.in.c.certificari de sepul.

¶An canonica dẽat detrahi anteq̃z sepeliat defunctus Joh.an.in ꝺ.c.certificari et eo.ti. cum quis li.vj.vbi vide.

¶Monachi etiã exempti an debeãt soluere canonicam ecclesie cathedrali Archi.in ꝺ.¶.hꝫ aliud xiij.q.ij.

¶An prochialis ecclesia debeat habere canonicam portionem de anniuersario facto per consanguineos de quo non disposuit testõr do.Anto.de but.consuluit in ꝯsilio suo ꝓau in cle.ij.de sepul.

¶An de bandecis seu velis que ponuntur in ecclesia ob memoriam defunctorum dẽat solui canonica docto.moder.ponunt in.c.ij. de sepul.qꝺ nõ.

¶An ꝓ canonica competat actio ex testõ cõtra heredem dic vt no.de sepul.c.de his rõnẽ posui supra in principio huius dictionis canonica.

¶Si legatur aliquid pro fabrica ecclesie et ecclesia tunc non indiget fabrica an debeatur tunc canonica episcopo tenet Hostien.qꝺ sic de ver.sigñi.ex pte el.ij.alias autem relicta pro fabrica sunt priuilegiata vt habetur in .c.fi.de testamen.

¶Canonica debetur de relicto facto hospitali etiam si non sit autoritate episcopi fundatuz de testa.requisisti.

¶An de relictis iure institutionis debeatur canonica episcopo vide de sepul.c.j.

¶Canonica parochialis et episcopalis de iure communi est quarta de prescrip.c.quarta not.in.c.relatum ij.de testamen.et.c.j.ij. et.c.cum liberum et.c.certificari et.c.in nostra de sepul.

¶An canonica debeatur parrochiali ecclesie si testõ elegit alibi sepulturam et ibi aliquid legat tamen ex aliqua causa ibi non ẽ sepultus puta quia est submersus vel mortuus in bello et eius corpus non reperit vidĩ Jnno.de sep.c.in nostra adde quod in simili not.Bart.in.l.miles.¶.vlt.ff.de adult.dixi aliquid supra.

¶An canonica debeatur de legato facto ecclesie si non exprimtur qꝺ ꝓ aniã legat vide doc.de sepul.c.j.

¶Si ecclesia prochialis negligit petere canonicam episcopus repetet no.in.c.relatum de testa.et ꝺ.c.requisisti.

¶De legato facto exempto non debetur canonica episcopalis sed parrochialis sic no. de sepult.de his et.c.certificari et ꝺ testamẽ. requisisti.

¶An canonica que debetur epo possit ꝯsuetudine vel prescriptione minui no.in.c.ꝺ q̃rta de prescrip.

¶Canonica dẽt tam ꝓ rebꝫ mobilibꝫ q̃z immobilibꝫ legatis de sepul.c.relatum.

¶De relicto facto ꝓ ꝯdẽda cappella non detrahit q̃rta si p talẽ detractionez impediret ꝯstructõ.ff.ad.l.fal.l.si seruus.ꝺ.Car.i cle. dudũ de sepul.in iij.q.

Lantus.Lantare.

¶ Clerici debent cantare ieiumi de conse. di. j. sacramenta.

¶ Quid dicat cantare no. Jo. an. in c. vt q̃s quis de vit. et hone. cleri.

¶ Cantãdũ est coꝛde magis q̃z oꝛe rcij. dicantantes quod bene no.

Cappella. Cappellanus. Cappella facta in loco fratrum non accipitur in tẽu tam no. Bar. in l. aufidius ff. de pui. e redi.

¶ Que iura potest sibi acquirẽ cappella subdita ecclesie matrici nõ. plene do. Anto. i. c. cũ contingat de decim. ver. vemo igitur ad secundum.

¶ Si reddit⁹ vnius cappelle non sufficiũt debꝫ p̃positus super hoc prouidere lxx. di. sanctorum.

¶ An cappella monachorum teneatur ad oꝛnera epalia Jnno. de stat. mo. c. j. Archi. et Jo. an. in c. j. de preben. li. vj.

¶ De relicto facto p̃ ostituenda cappella ñ detrahit quarta si p̃ talem detractionem impediretur ostructõ ff. ad l. fal. l. si seruus vidõ do. Car. flo. in cle. dudũ de sepul. in q. iiij. adde quod dixi supra sb̃ dictiõe canonica.

¶ Qñ cappella ñ pt̃ fieri i loco p̃ iussit testoꝛ an possit mutari p epm vt fiat in alio loco de testa. nos q̃dem Ba. in l. legatum ff. de vsuf. lega. adde Bal. in l. j. C. de his que pe. no. in antepe. et vlt. colũ.

¶ Cappellanum p̃uatum pt̃ q̃s hr̃e in domũ suam ad orandum etiam sine licentia ꝫ non ad celebrandum de reli. do. ad hoc de censi. c. fi. et ibi Jnno.

¶ An acquisita p̃ cappellanũ exercendo curã videantur acquisita mtuitu clerici vel ecclesie Jnno. in c. cum inter de ver. sig. idem de testa. reqsisti in fi. fac q̃d not. in c. j. eo. ti.

¶ Cappella edificata i domo fratrum vel ecclesia noie alicuius constructa non potest etiam illo destructo seu defuncto assignari alteri nec arma abradi ꝛ alia poni vide Bar. in l. ij. ¶ fi. ff. d ope. pu. vide quod dicam p̃xime et quod dixi sub dictione arma vbi vide.

¶ Cappella nõ p̃batur esse ecclesia eo q̃ dicat lego tali ecclesie not. xxvj. di. deinde in glo.

¶ Cappella non dꝫ habere decimas nisi ex p̃uilegio sed tantũ mater ecclesia glo. in c. ex transmissa de prescrip.

¶ An simplex cappellanus in ecclesia cathedrali habeat vocem in capitulo dic q̃ non p̃ter. nõ. i. c. fi. de sta. mo. qui licet loquat i seculariby hñtibꝫ cappellas i ecclesia regulari tamen extendit ad seculares hñtes cappellas in ecclesia cathedrali secundũ Jnno. i. c. j. de mst.

¶ Cappellanus q̃libꝫ appellatur rectõ ecclesie de offi. delega. coram iũcta supscriptõe.

¶ An cappelle q̃ sunt in domibus vel plateis magnoꝝ dñoꝝ subsint epo i cuius dioc. vel ciuitate consistunt vidꝫ quod dicam infra sb̃ dictione ecclesia.

Capitaneus. De capitaneo p̃tis guelfemitarum pusij vidꝫ Ba. i rubrica. C. d mu li. ꝛ i quo loco li. x.

¶ Capitanei gentium aringeroꝝ sunt iudices imbi occurrẽtibꝫ inter gẽtes aliq̃ vt. C. de iur. o. iu. l. magisterio et dñt tantũ bene iudicare secundũ csuetudinẽ arõrũ et loci et gentium quibꝫ p̃sũt vide do. Ange. i quodã consilio suo quod incipit innouata guerra.

Capitulum. An appellatione capituli veniat caput glo. in cle. vt hi qui de eta. ꝛ q̃ li. nõ. de concess. preben. post electõnem d f̃ scrip. eã te pulchre de testa. reqsisti vbi tex. glo. et doc. p̃ do. Car. i cle. vt p̃fessiões d regu. in quibꝫ concludit q̃ non in otrariuꝫ videtur q̃ appellatõe familie venit dñs. ff. d p̃. sig. l. familie item appellatõne exercitus dur vel p̃nceps coprehendit ff. de his qui no. infa. l. ij. in p̃n. item appellatõe decurionũ eoꝝ p̃ses continetur ff. quã. app. sit. l. j. ¶ si plures item noie monachoꝝ venit abbas de symo. c. fi. de hac materia dic vt nõ. d. Cã. i d. cle. vt hi qui vbi vide.

¶ An caplũm mortuo epo possit reuocare statutũ factũ p epm not. do. Car. flo. in c. cum omnes de consti.

¶ An caplũm vacante sede succedat in potestate dispensandi illis casibꝫ quibꝫ poterat epus dispensare nõ do. Car. i d. c. cum omes de osti. vbi dicit se cõsuluisse q̃ sic / q̃ dispẽsare est iurisdictionis vt nõ. l. di. vt ostituetur / ẽ em dispẽsatõ iuris coĩs relaxatõ secundum Jnno. de tempo. oꝛdi. cum dilectus ꝛ d iudi. at si clerici hoc tenet Jo. an. in c. cum ex eo de elec. li. vj. i glo. ꝛ i nouella d quo i ¶ pe. ti. de le ¶ nunc de epoꝝ ver. sed nũq̃d / ifrede suo consilio cxxxviij. glo. xvj. q. j. ecclesia q̃ etiam tangit an a sẽtentia capituli possit appellari.

¶ An capitulum sede vacante succedat i potestate excommunicandi et absoluendi no. i. c. j. de ma. et obe.

¶ Capitulum proprie dicitur ecclesie secularis de preben. c. significatum / q̃ñq̃ tamen ponitur pro collegio / q̃ñq̃ pro articulo vt no. p̃au. in cle. j. de re. eccle. nõ al. q̃ñq̃ p̃ conuẽtu inter q̃ tamẽ est dña vt no. Jo. an in c. q̃ sepe in p̃n. de elec. li. vj.

¶ Capitulum dicitur vbi est maioꝛ pars de

elec·cum inter canonicos de prebē·ex pte·
¶An caplūm vacante sede possit transigere doc·in·c·otigit de trāſ·ocludūt q̄ non·
¶An caplūm succedat p̄lato in his que sibi competebant iure p̄ticulari vel accidētali no·glo·et doc·de elec·scriptum bene facit quod no·Jnno·d̄ fo·compe.vex xxiiij·di·presbyteri et ibi no·adde Jo·an·in·c·j·ne se·vac·li·vj·m̄ōtrariū vide tex·in cle·statutū d̄ elec·vide Jnno·in·c·cum in cunctis de elec·d̄ ma·et obe·cum olim et·c·ij·ne se·va·
¶Procurator constitutus a maiori parte capituli habebit expensas a caplō no·de elec·cum inter canonicos in glo·j·
¶An caplūm vacante sede succedat in potestatem admittendi renūciatões bñficiorum no·do·Anto·de bu·et moder·in·c·q̄ in dubiis de renūc·vbi cōcludit q̄ sic q̄ hec potestas videt esse iurisdictionis bñ fāc tex·ī ex trauagan·execrabilis·Ş·q̄ vo Jo·xxij·
¶An caplūm succedat p̄lato in pōtate licentiandi prelatum non exemptū vt trāseat de vno monasterio ad aliud Jo·mo·q̄ sic de elec·si abbatez li·vj·et ibi Jo·an·in no uella contrariū no·Archi·de sup·neg·prela·c·fi·li·vj·faciūt no·de ma·et obe·eū q̄ xxiij·di·p̄ sbyteri lxx·di·fratermitatem·
¶An caplūm succedat in pōtate dandi licentiam de qua in cle·j·Ş·volumus de fo·compe·dic vt no·ibi in glo·que dicit q̄ sic·
¶An caplūm succedat ī pōtate dādi lr̄as cōmēdaticias ad ordines n̄·d̄ tēpo·or·cū null9
¶An caplūm succedat ī pōtate inſti ſli·vj·tuendi p̄ntatū p patronū dic q̄ sic de inſti·c·j·li·vj·et ibi no·
¶An capitulū succedat in potestate oferendi bñficia no·in·c·j·ne se·va·li·vj·et ibi n̄·glo·et doc·in·c·his que de ma·et obe·xxiiij·di·presbyteri·
¶Ad quē ptinet ogregare caplūm dic ad illum qui hz de osue·si eī nulla est talis tūc ad illum qui est maior ordine z dignitate in capitulo Jnno·in·c·j·et in·c·statuim9 de ma·et obe·epūs aūt si interest tanq̄z epūs et caput ipe q̄n vult ouocat capitulum alias statur osuetudiní vel maioritati vt dictum est vide doc·de offi·ordi·irrefragabili Ş·ceterum ad de glo·in·c·si capitulum de concef·p̄ben·li·vj·Jnno·in·c·ij·de no·op·nunc·Bar·in·l·iij·C·de decur·li·x·
¶Qualiter vocandū sit seu ogregandū capitulum glo·in·c·bone·j·de elec·melior glo·ī ·c·si caplō de concef·preben·li·vj·fāc qd̄ no·glo·et doc·in cle·cām de elect·Bar·in·l·ij·ff·de decu·et ibi glo·
¶Quot d̄nt esse presētes in capitulo q̄n fit actus capitularis nōt·in·c·fi·de ma·et obe·Jnno·in·c·ij·de no·op·nunc·Bar·in·l·quod maior·ff·ad municip·
¶An vacante sede possit aliquid ālienare d̄ rebo ecclesie tex·et ibi glo·no·xij·q·ij·si qua no·in·c·j·ne se·va·
¶An illi d̄ caplō dēant se subscribere actibo capitularibo Archi·xij·q·ij·sine exceptione Jnno·in·c·ij·de his que fi·a prela·
¶Si capitulū aliquid facit capitularit singuli non possunt illud reuocare si esset talis casus qui posset ab initio ꝓhiberi p̄ vnuz de postu·prela·bone el ij·no·de elec·in causis sup ver·a singulis et·c·quia ꝓpter sup ver·assumat vbi vide·
¶De multiplici sigficato huiꝰ dcōis caplūz no·Jo·an·ī·c·caplūm sācte crucis de rescrip·
¶Caplūm vacante sede pt̄ dici vicarius epi dictū est Jnno·in·c·cum eā te de rescrip·vbi etiaz tractat an caplūz vacante sede teneat exequi mandatum pape directum·
¶An caplūm vacante sede succedat in potestate vtendi bñficia doc·q̄ sic in cle·ne in agro·Ş·ad hoc de sta·regu·vbi do·Cā·flo·q·vj·faciūt n̄·in cle·j·de re·pmu·d̄ ma·z ob·c·j·li·vj·
¶An caplūm ecclesie cathedralis possit inducere cessationem diuinoꝝ vel supponē ecclesiam interdicto sine consensu epi dic q̄ non de iure commuí nisi illud habeat ex ꝯsuetudine glo·et doc·in·c·si canonici de offi or·in ver·cessare li·vj·vbi vide·
¶An ad actus capli sint ouersi ecclesie vocandi glo·in·c·ex eo de elec·li·vj·Jo·an·in addi·ad Spe·ti·de sindico·ver·quid de conuersis no·doc·de ꝓcur·c·j·
¶An caplūm possit condere statuta et an in illis condendis req̄rat osēsus epi no·glo·et doc·in·c·j·de his que fi·a ma·pt·ca·doc·de ꝯsue·cum ꝯsuetudinis de cōsti·cum omes de ver·sig·c·ij·lib·vj·fāc quod not·glo·xxvij·di·placuit et not·doct·de cler·no resi·cum dilectus·
¶An actus capitulares dēant fieri capitulariter vel possunt fieri simpliciter no·de cauſo·cum ecclesia sutrina de rescr·eā te de postulare·bone el ij·no·de elec·ī genesi vbi Jnno·et doc·glo·d̄ osti·cū omes vbi p̄ moder·Bā in·l·omes populi·ff·de iusti·et iur·
¶An caplūm vacante sede possit petere charitatiuū subsidiū d̄ni siat poterat epūs viuens glo·in·c·cupientes Ş·ad hoc de elec·li·vj·no·de censi·cum apostolus·
¶An singulares de caplō possint sine mandato agere vel respondere ꝓ caplō no·de ꝓcur·c·j·de rescrip·edoceri de concef·preb·ex pte in glo·
¶An capitulū vacante sede possit prestare autoritatem pmutatiois beneficiorum glo in cle·j·de re·pmu·

¶ Beneficiatus in pluribꝫ ecclesiis vocabitur ad actus caplōꝝ illarum ecclesiarum nō de preben. q̄ in tantū in glo. j.

¶ An relictū capitulo videat relictū ecclesie glo. et doc. de testa. requisiti Bar. in l. ciui bus. ff. ꝺ re. du. faciūt nō. p doc. in c. si diligēti de fo. compe.

¶ An capitulū vacante sede succedat in potestate exequēdi vltimas volūtates defūctorum Spe. ti. de instru. edi. ¶ nunc aliqua. ꝺ. sed quid erit in prelato et. ver. se. Jo. an. i. c. j. de testa.

¶ An maiorꝑs capituli possit ostituē ꝓcuā rem contradicente minori pāte / dic q̄ sic vt dixi supra adde no. in. c. cupientes in glo. ij. ꝺ elec. li. vj.

¶ Si caplūm citarī ꝺz agere p ꝓcuratorem ne eccīa destituat diuino officio vel obseqꝺ de ma. et ob. c. fi. i glo. vbi etiā p Jo. an.

¶ An sine ossēsu capituli solus epūs posset deponere clericum ꝓ crimine ab officio et bñficio glo. xv. q. vij. in sūma Jmo. in. c. graue de pben. Archi. i. c. j. de heret. li. vj.

¶ An ꝑlatus possit absoluē vel excoicare sine ossensu capituli vide glo. et doc. de excess. pla. c. j. Jmo. i. c. cū mter de osuetu.

¶ An capitulū succedat in pāte petendi rōnem adminis tratōis ab executoribꝫ vltimarum volūtatum Spe. ti. de instru. edi. ¶ nūc vero. ꝺ. item circa et ibi vide Jo. an. q̄ videt meliare i p̄tez affirmatiuā de q̄ p doc. maxie p do. Car. flo. i cle. j. de testa. i. q. j.

¶ An caplūm vacante sede succedat in pāte visitandi et recipiēdi ꝓcuratōes que debētur rōne visitatōis glo. in cle. multoꝝ de heret. Jo. an. in. c. fi. de sup. neg. pla. li. vj. vbi tenet q̄ non do. Car. flo. i cle. attendende de sta. regu. in. q. iiij.

¶ An caplūz sine ossensu et autoritate episcopi possit constituere ꝓcuratorez ad negocia vel ad lites ecclesie dic q̄ non de iudi. cāz de ꝓcu. c. j. glo. v. q. iij. q̄ epī.

¶ An caplūm sede vacante possit concedere indulgentias quas poterat epūs / dic q̄ nō secundū Pau. in cle. j. de heret. idem tenz ꝺ. Gasp. de cal. i repe. c. nostro de pe. et re.

¶ An caplūm vacante sede succedat in pāte examinandi scholares et doctorandi in illis vniuersitatibꝫ i quibꝫ epūs ē cancellari us sicut padue et pusij dic q̄ nō vt in. c. j. ne se. vac. li. vj. facit glo. de elec. scriptum cir ca princ.

¶ An caplūm sede vacante succedat in pāte admittendi fratres ad ofessionez secūdū formam cle. dudū ¶ statuim⁹ de sepul. doc. ibi tenēt q̄ sic quod est notandū ego tamen alias disputando multa allegaui in oppositū p̄sertim q̄ ista pāas non est iurisdictionis sed potius ex ꝓuilegio iure oī clauso.

¶ Caplūm nō succedit prelato in bonis habitis respectu dignitatis Jmo. in. c. relatū de testa. el ij.

¶ Quādo maiorꝑs capituli aliquid facit qꝺ tendit ad vtilitatem ecclesie vel saltem non tendit ad dānum totum caplūm videt fecisse secus si tendit ad dānū q̄ tunc minorꝑs vt pauci contradicere possunt et illud non dicitur factuz a capitulo ita nō. Guil. de cun. et doct. in l. iubemus. C. de sacrosanc. ec. qꝺ bene nō.

¶ An sine ossensu capituli prelatus possit agere. glo. et doc. in. c. edoceri de rescri. glo. de procur. c. j. adde qꝺ dicam infra sub dictiōne prelatus.

¶ An prelatus nō hāns capitulū possit per se solū facere que iure fieri non possunt sine ossensu capituli et qualiter facē debz in talibus vide Jnno. in. c. j. de his que fi. a prela. tex. in cle. j. de re. eccle. non. alie.

¶ An caplūm debeat consulere epūm si vult mouere litem contra ipsum Jo. an. in. c. vlt. de his que fi. a prela. quod no.

¶ Cōsensus capituli i actu gerēdo p ꝑlatū semp requirēdus est qn̄ agit de eoꝝ ꝓiudicio doc. in. c. in. de his q̄ fi. a ꝑla. Jnno. eo. ti. nouit vbi docet qn̄ requirit consensus eius et qn̄ consilium quod bñ nō.

¶ Cōsuetudo non valet q̄ in actibꝫ in quibꝫ prelatus de iure ꝺz requirere ossensum capituli non requirat secus in ossilio glo. et Pau. in cle. ij. de reb. eccle. non alie.

¶ Caūs in quibꝫ ꝑlatus dēat requirere consensum capituli vide p Archi. xxiij. di. epūs nō. in. c. nouit de his q̄ fi. a prela.

¶ Nūq̄z requirit ossensus capituli ab ipo ꝑlato nisi in casibꝫ a iure expressis Jo. an. in addi. Spe. ti. de cle. egro. sup rubrica in fi. Bá. i. l. actoꝝ ff. rē ra. habe. quod no.

¶ Totuz caplūm preest singularibꝫ de capitulo Jmo. de preben. cum non ignores glo. et docto. i. c. irrefragabili ¶ excessus de officio ordi.

¶ Singulares de capitulo non ꝑsūt clericis ecclesie sed totum capitulū Jnno. i. c. ij. ꝺ his que fi. a ma. par. ca.

¶ An debite ogregato capitulo licet maiorꝑs recedat possint alij gerere actū glo. q̄ sic in cle. ne romani ¶ poꝛro de ele. nec illi recedentes sūt amplius vocandi Jnno. i. c. osulu it de offi. dele. tex. et ibi doc. in. c. vbi piculuz ¶ sane de elec. li. vj. Jnno. i. c. considerauimus de elec. et i. c. ecclesia el ij. eo. ti. Archi. lxiij. di. si fortē Spe. ti. de sindico ¶. x. ꝺ. qd si omnes.

¶ Si aliquis de caplō est inhabilis ad vocē dādā nō ē vocandus ad actū caplī Jnno. ꝺ

postu·prela·bone in fi. Jo·an·de consue·cū dilectus·

¶ Si actu gerendo contemnitur singularis de capitulo/an reuocato illo actu p contemptū deuoluat ius gerēdi ad illū qui fuit otempt9 glo·in·c·gratū de postu·prela·

¶ An caplūm ecclesie inferioris a cathedrali possit determinare numerum in ecclesia sine consensu capli Archi·xij·q·j·¶ si ergo·

¶ Si pncipale caput capli ē absens an presentes possunt eū et alios vocare ad actū capituli glo·qp sic de elec·cū inter vniuersas·

¶ An et qñ actū cū maiori pte capli dicatur factū à caplō ter in·c·ex pte de excess·prela. et in·c·cū inter canonicos de elec·Archi·lxiij. di·si forte glo·ī·c·si p te de rescrip·li·vj·glo in cle·ne romani de elec·

¶ Consensus capli consuetus interuenire ī actu gesto p epūm presumit nisi contrariū pbet p Compos. in·c·cum dilectus de osue. docto·in·c·ea noscit de his que fi·a prelat. quod no·

¶ Singlāribus de caplō cōpetit ius eligendi iure puato Jnno·de consue·cum dilectus de elec·cū vigore·in glo·eo·ti·qp sicut et·c. nihil de dol·et otu·veritatis Jnno·in·c·fi. de p̄cu·in·c·cum in ecclesiis de prebē·li·vj·qđ limito nisi exerceant iure deuoluto dictū est Lap·in·c·j·de rescript·li·vj. et in·c·j·ne seva·eo·li·et in cle·j·de regu·vbi vide·

¶ An actus caplāres dēant fieri in loco capituli vel possunt fieri vbicunq Jnno·de rescrip·eam te de postu·prela·c·j·de elec·ī generali et·c·bone el ij·ter·eo·ti·cum ī terra glo. in·c·cum omnes de osti. et ibi Jnno·idem in·c. cum osuetudinis de osue·glo·in·c·cum inter canonicos et·c·in causis de elec·et·c·sicut eo. ti·li·vj·in glo·glo·in·c·j·de re·ec·nō alie. li·vj·aliquid p doct·de arbi·cum olim glo. lxiij·di·c·j·ij·q·vj. nominacōes·

¶ An ad validitatem actuum caplōz requratur pntia duaz ptium totius capli glo·in·c. bone de postu·prela·in·c·licz de elec. eo·ti·cū inter vniuersas sup ver·reōti glo. de ma. et obe·humilis glo·in·c·j·de his que fi·a ma· pt. cap·idem in·c·cum omnes de osti·in·c·j·đ cle·egro. li·vj·in ver·due ptes·

¶ An caplūm scribendo alicui dēat vti vbis pluralis numeri vel singularis no·de rescri· ·c·caplūm sancte crucis·

¶ Quare citari dēat caplūm vid glo·et Jo· an·de elec·bōe de osc·p̄bē·si caplō li·vj·

¶ Caplūm dicit vbi ē totū vel maior ps de his q̄ fi·a ma·pt·ca·c·j·ff·ad municip·l·ij. de elec·cū inter canonicos qō nō·bñ·

¶ An capituluz sede vacante possit ꝓcedere contra hereticos vide de heret·ad abolēdam in cle·j·eo·ti·

¶ Caplūm sede vacante dz custodire iura episcopi de elec·qz sepe li·vj·de offi. ordi·p̄sē ti eo·li·xij·q·ij·hoc ius·

¶ An caplūm sede vacante dat coadiutor rementi vel infirō vide in·c·j·de elec·li·vj·

¶ Caplūm sede vacante non succedit in immunitatibz z p̄uilegiis epalibz dignitatibz concessis de quibz in·c·fi·de priuil·li·vj·

¶ Quādo caplūm possit dispensare no·đ sy mo. ex insinuatōe de preben. cum non ignores xvj·q·j·alia et in·c·ij·de eo q̄ fur·oz. sus·

¶ An capitulū sede vacante dispenset in septimo rōe studij Jo·an·in·c·ex eo de elec·libro vj·

¶ Qualiter capitulum ꝓbabit se non fuisse citatū no·de elec. bone el j·ī glo·que incipit et sic esset·

¶ Capitulū ecclesie cathedralis non potest infringere cōstōem factam p episcopuz ñ·ī cle·ne romani de elec·

¶ An caplūm possit cognoscere de causa matrimoniali vide de spon·preterea de consu·et affi·c·j·

¶ In quibz actibz caplāribz sint vocandi absentes vide glo·in·c·presentiū de testi·li·vj· glo·in·c·q̄zuis de offi·ordi·eo·lib·Jnno·et Hostien·de nou·ope. nunc·c·ij·glo·et doct·ī ·c·licz de elec. et eo·lib·cuz. inter vniuersas sup ver·remoti et in·c·j·de his que fi·a ma. par·cap·

¶ Capitulum congregatuz non dicit dissolui etiā p recessum maioris ptis licz si ātēq̄z congregetur due ptes recederent non videā tur conuenisse in cle. ne romani ¶ porro de elec·et ibi no·p do·pe·de ancha·

¶ Quosdā cāus pmissos caplō et quosdam ꝓhibitos vide p Jo·an·et moder·ī·c·j·đ ma· et obe. li·vj·

¶ Quādo dicant vnum vel plura capilā diuersa vel comera vide Bar·in l. aurelius ¶ pe ff·de lib·lega.

¶ An caplūm sede vacante posset dispensare cū illegitimō secundū tenorē·c·j·de fil·presb· li·vj·Jo·an·ibi dicit qp egeret declaratōe đ q̄bz i cle·j·de heret·in glo·hec lra·

¶ Caplūm totum pt esse purū Jo·mo·in·c· vt circa de elec·li·vj·ī glo·nouiter·

¶ An singlāris de caplō tractans cāz ecclesie dz hre sūptus ab ecclesia glo·et doc·de elec·cū inter canonicos vbi vide.

¶ De q̄z remoto loco sūt vocandi absentes ad caplūm tex·et glo·in·c·qp sic de elec·

¶ An in actu gerendo p caplūm vel instrō de actu gesto p caplūm requiratur descriptō singulorz vel sufficiat generalis descriptio capituli vid đ ꝓcu·c·j·et·c·fi·de his q̄ fi·a pre· si·cons·ca·c·q̄zto et mo·de ord. cog·c·cuz dilectus/do·de rot·conclōe cxxvj·Oldra·con

silio cxij· Spe· ti. de sindic ¶ j· ver· item opꝫ ponitur adde Bar· in l· qꝫ maior· ff· ad mūic· do· pe· de ancha· i· c· fi· i fi· de pac· li· vj·
¶ An caplūm de iure habeat aliquam iurisꝫ dictiōez Inno· qꝫ nō i· c· quesiuit de his que fi· a ma· par· ca·
¶ In actibꝫ capitularibꝫ i qbꝫ vocandi sunt absentes pſentes nō possunt actū facere absꝫ sentibꝫ nō vocatis secus i actibꝫ i qbꝫ nō sūt vocandi absētes qꝫ pſentes illū actuz facere possunt licz sint pauci glo· i· c· fi· de ma· z ob·
¶ Actꝰ expediēdus a caplō soꝫ ꝫ vbi vidnans i ius nō pt fieri p singulares secus si sit tantum facti nō Inno· de rescrip· eā te de postula· prela· bone ij· Zap· i· c· cū i ecclesiis de prebē· li· vj· aliquid p Inno· i· c· irrefragabi li de offi· ordi· qꝰ bene nō·
¶ An Archidiaconus sit ꝺ capitulo tex· pro et contra de prescrip· eā te·
¶ Quid de aliis plātis ecclesie vide de ꝑ bē· c· cum i ecclesiis et· c· fi· li· vj·
¶ An absēte pncipali pte capituli pñt pñtes actū capitularem facere glo· de elec· cum inter vniuersas·
¶ An plati inferioris ecclesie a pncipali seu cathedrali possint eē de caplō ecclesie cathedralis vide Jo· de imo· in· c· fi· de prebē· li· vj in qbusdā ecclesiis alamanie est ꝺsuetudo qꝫ ad electionem epi nō solū canonici ecclesie cathedralis sed etiam aliarū ecclesiarum colliatarꝫ ciuitatis vocantur·
¶ An si caplūm sede vacante disceꝺz in electione vicarij qui regat ecclesiam possit superior illum constituere tex· de rescrip· cum dilecta·
¶ Capitulum ecclesie regularis pt agitare cās ecclesie sede vacante Imo· de ꝺsuetu· cū dilectus et de resti· i integ· c· ij·
¶ Vacante sede caplūm nō succedit misi i his que a iure specifice sunt concessa et admissa optimus tex· i· c· illa ne se· vac· glo· i cle· j· ꝺ here· i ver· et capituli·
¶ An caplūz sede vacante possit soluere auocatis ecclesie Pau· qꝫ sic in cle· statutum de elec·
¶ An caplūm sede vacāte succedat epo i postestate sibi a iure delegata Hostien· in· c· ad abolēdum de heret· Pau· i cle· j· eo· ti·
¶ An caplūm sede vacante possit dare licentiam vt suffraganei consecrentur doc· i· c· suffraganeis de elec·
¶ Caplūm sede vacante non succedit in his que sunt volūtarie iurisdictionis respicientia totā ciuitatez z dioc· glo· i cle· j· ꝺ heret·
¶ An caplūm sede vacante possit dare licentiam tñseundi de vna ecclesia ad aliā Archi· qꝫ sic in· c· si abbatem de elec· li· vj· aliquid p doct· in· c· fraternitatis de cler· non resi· contrarium tenet glo· i· c· ij· ꝺ sup· neg· plā· doc· eo· ti· c· fi· li· vj·
¶ Qñ pſuatur qꝫ caplūm alicui actui ꝺsenserit vide de his q fi· a prela· ea noscitur et ꝺ re iudi· cum inter·
¶ An caplūm mortuo prelato de consuetuꝺme pcipiat fructus ecclesie idem si plātus transfertur Archi· vij· q· j· ¶ ecce apparz et de rescrip· si pter li· vj·
¶ An caplūm ecclesie collegiate succedat in custodia bonoꝝ ecclesie tempore vacatiōis Hostien· i· c· ea que de sta· regu· Archi· in· c· presenti de offi· ordi· li· vj· vide Jo· an· pꝰ Zap· in· c· cupientes ¶ ad hoc de elec· li· vj· de sup· neg· prela· c· fi· eo· li· ter· in cle· statutum de elec· et ibi Zau·
¶ An prelatus cum caplō possit statuere super bñficio vacante ad preiudiciū succesſōis glo· in cle· ij· de re· eccle· non alie·
¶ Caplūm sede vacante non succedit in pta te pſtandi ꝺsensum illi actui quē expedire ñ pt sine epo glo· pe· in cle· j· de re· pmu·
¶ An caplūm sede vacante possit aliqꝺ alienare de bonis ecclesie glo· et Pau· xij· q· ij· si q de reb· Arch· ea ca· et· q· precarie·
¶ Caplūm sede vacante ꝺz conseruare successori quicqꝺ ꝓuenit ex iurisdictione vel sigillo vt in cle· statutū de elec·
¶ An caplūm sede vacante succedat in potestate ꝺmēdādi ecclesiā quam epꝰ poterat commendare Archi· xxiij· di· pſbyteri Jo· an· in· c· j· ne se· vac· li· vj·
¶ In actibꝫ i quibꝫ requirit cōsensus caplī q̄liter faciet plātus non hñs capitulū Inno· in· c· j· de re· eccle· nō alie· Archi· xij· q· ij· placuit credo qꝫ sit vna bona glo· in· c· potuit de loca· adde quod dixi ibi·
¶ An caplūm possit statuē sup tangētibꝫ ecclesiam vide de ꝺsu· cum consuetudinis·
¶ Caplūm sede vacante pt accipere ꝺ bonis mense plati ad ꝓsequēdū negotiū electōis de elec· vt p̄terite i glo· et· c· cupientes i glo· fi· eo· ti· li· vj·
¶ Si epꝰ facit aliquid in ꝓiudiciū sue dignitatis caplūm pt illud reuocare et appellare de ma· et obe· dilecti z ibi nōt·
¶ Caplūm sede vacante pt excommūicatoꝰ absoluere de ma· et obe· c· j· li· vj·
¶ Caplūm sede vacāte nō pt minuē fructus canonicoꝝ de iureiuran· sic in glo· ŋ· e·
¶ Caplūm regulariū canonicoꝝ vel monachoꝝ ꝺz fieri de triennio in triennū de stat· mo· in singulis et· c· ea que·
¶ Que dicāt plura caplā vel vnū vide Bā· in l· aurelius ¶ idem quesit ff· de li· le· et l· filius ¶ si aūt ff· de lib· et postu·
¶ Mōtuo plato subditi tenentur obedire capitulo de maio· et obe· his qui et· c· cum olim

eo·ti·no·in·c·eō·ti·li·vj·

¶ Quot requiruntur vt gesta p caplūm ra leant vide Ang·i consilio suo xliij·quod in cipit q sufficiat reuocatio·

¶ Caplūm dicit vnū corpus ideo non dz di uerso iure censeri xij·q·ij· qe cognouimus e de deci·cum in tua·

¶ Capitulū pt ordinare vt canonica psētent alteris vicibz ad ecclesiā pronalem vacan tem glo. in cle·ij·de iu·pa·in·vi·. alterius·

Capiens. Captus. Captiuus.

Cape intelligitur cum effectu ff de v. sig·l·a liud et l·cepisse.

¶ Captus in alieno territorio debet relaxari de ver·sig. ex parte et facit l·fi·ff·de iur·om· iudi·

¶ Capere non videtur qui habet necesse resti tuere·ff·de regu·iu·l·non videtur·

¶ An quis possit cape ꝓpria autoritate deli quentem vide Bar·in·l·si quis in seruitute ¶· fi·ff·de fur·

¶ An captus ab hostibz possit ꝓ curatorem constituere no·in·l·absentem·ff·de ver. sig· in glo·pe·et de ꝓcu·accedens·

¶ Omnis qui hz iurisdictionem pt capere delinquentem non aūt ꝓuatus carens iurisdi ctione misi forte ille cuius interest et de fuga timetur vt·l·ait pretor·¶ si debitorem·ff· q in frau·cre·ff·de vsur·l·si qs solutōi·¶ mora vi detur vel si deprehensus fuerit delinquēs in faci nore secundū Jnno·in·c·vt fae de sen·ex·vel ꝓpter immanitatem cris·l·fi·C·de malefi·z mathe·vide Jo·an·in addi·Spe·ti·de accu ·¶ j·ver·hoc autem·

¶ Quis dicatur captus vide inst·i·qui et ex quib·cau·ma·in prin·

¶ Qn capi posset quis ꝓ debito vel crimine Bar·in·l·cum eo·ff·ad·l·iul·pecu·addō qd ci uis non pt capi ꝓ debito auli Guil·in·l·j·ff· de eo quod cer·loc·et in·l·fi·ff·de libe. ho. ex hib·

¶ Aliud est cape aliud accipe·ff·de ver·sig· ·l·aliud vbi vide de hoc·

¶ An capti hodie fiant serui capientiū Bar· in·l·diuus commodius·ff·de iur·fis·ff·de te· sta·l·qui a latrombz plene in ·l· hostes·ff·de capti·dicam·j·sub dictione seruus·

¶ Si capti morianť cuius sunt bona eoz ñ· in pallegata·l·diuus commodius·ff·de iur· fis·vbi glo·et Bar·plene·

¶ An capti vsucapiant no·ff·de vsucapi·l·si is qui ꝓ emptore in glo. sup·ver. hre et ibi Bar·plene vide·ff·de cap·et postli· reuers·l·i bello·¶ te autem i glo. sup. v· possidens·

¶ De capto in fraganti crie vid quēdā tra ctatū do·Ang·qui incipit hic queritur·

¶ An captus i alieno territorio possit ꝛpeti vide Bar. in·l·si cui ¶ fi·ff·de accu·

¶ Qualiter puniať exīmēs vel liberans ca ptum de manibus familie vide in·l·si quis·ff· ad·l·iul·ma. Bar·in·l·iul·ff·de vi pub·

¶ An quis possit capi in domo videtur q nō ter·et ibi Bar·in·l·plerigz·ff·dī i ius vo·

¶ An captus relaxatus sub iuramento tene tur redire ad captiuitatem etiam si inde mor tem timeret not·in cle. pastoralis de re·iu· in glo·

¶ Captiuus dicit qui est captiue detentus ·ff·de lib·ho·exhi·l·j·

¶ In tantū est odiosa captura q aliū facies indebite capi pdit debitum secundū Bal·q al legat ter·in·l·sed si vni·¶ si autem·ff·de iur iuran·quod no·

¶ Si ex forma statuti in festo natalis dñi vel alio festo dz extrahi vnus captiuus q ste tit in captiuitate p annum et non repitur ali quis qui stetit p annū quid sit faciendū vid Bā·in·l·debitor·¶ verisimile·ff·de contrahē· emptio·

¶ Captura psōalis dicitur realis citatio secū dū Bar·in·l·ait pretor·¶ si debitorē·ff·que in frau. credi·glo·in·l·consētaneum. C· quo· et quā·iu·

¶ Ex quibz causis impeditur captura vl ex quibus veniat captus relaxandus no·in·l·ij in prin·ff·de in ius voc·

¶ De captiuis relaxandis sub fide agentibz armoz vide Ang·in disputatione sua que in incipit renouata facit secūdū eū ter·in·l·ij·¶ ait pretor·ff·de his qui no·infa·

¶ De eo qui non poterat ꝓ aliquo debito ca pi vide Bar·in consilio suo lxxiiij·quod incipit statuto ciuitatis·

¶ Captus in vno territorio si ducatur ad ter ritorium alterius debet relaxari Bar. in·l·qd sit fugitiuus·¶ apud labeonem·ff·de edi·e dic·

Captatoria. Captiosa.

Captiosa dispositio non dicitur esse beneficium princi pis·ff·de preto·stipu·l·paulus·

¶ Que dicatur dispositio captatoria siue le gatū siue institutio et an valeat no·in·l·cap tatorias·C·de testa·mili·vide Ang·consi lio suo iij·quod incipit viso theāte·

¶ An dispositio ista dicatur captatoria le go centum pauperibus quos ticius elegerit no. Cy·in d·l·captatorias·C·de test·mili·

Caput.

Abscisso capite ceteā membra de ficiunt ter·j·q.j·illi offerunt·

¶ Caput aliqñ exponitur pro anima j·q·ij· petitum adde de hac dictione quod no·de p scrip·c·cum non liceat·

¶ Vbi caput hois sepultum est fit locus re

ligiosus licet nō sūt ibi alia membra glo. xiij. q. ij. i ecclesia glo. misti. de re. diui C. religiosum.

¶ Quot capita tot sñie de cōse. di. iiij. sicut in sacris. ff. de arbi. l. item si vnus C. ꝑncipaliter glo. de conœs. ꝓb. qꝫ diuersitatem.

¶ Nō l'cet a capite mẽbra discedere de ꝑscp. cum nō liceat. xij. di. c. j. de ose. di. iij. celebri tatem vbi vide et i auꝫ. de eccle. titu. i ꝑn. ff. de aqu. quot. et esti. l. j. C. ℔ itelligitur.

¶ A capite edenda est ratio. ff. de edē. l. argēs tarius C. edi. ff. de ne. gest. l. atqu natura.

¶ Omia membra caput sequunt ad ephes. iiij. xij. di. non decet.

¶ Quid tollat capitis diminutio nō, misti. de leg. agna. tute C. pe. ī glo. pe. i fi. de re iu. l. iura sanguinis.

¶ Itez quotuplex est capitis diminutio nō. misti. de capit. di. C. j. ī glo. j. et ꝑ totum.

¶ Caput et pes q̄ dicant vide Bar. in tractatu tiberiadis.

¶ Caput malorum est diabolus et eius antichristus sanctꝰ Tho. i tercia pte. q. viij. art. vij. et. viij.

¶ Caput ecclesię est christus scdm qꝫ homo idē i tercia pte. q. viij. ar. j. et i. iij. di. xiij. ar. j. dicā. ñ. sub dictōe christus.

Laprarius.

Quidam dicāt caprarij vide de offi. ꝑfec. ꝑto. l. iij.

Laporalis.

Est ille qui facit vel fieri facit / Bar. in l. j. C. de ser. fu.

¶ Caporalis tenet de eo quod facit ratione sue societatis scm Bal. in d. l. j. in. v. colū. qui allegat. l. quoniam multa. C. ad. l. iuli. de vi publi.

¶ Caporales dicunt qui caput siue principium alicuiꝰ facti siue rei tenēt pro quo vidētur tex. i. l. ij. C. siqs nō hoies. ff. vi. bo. rap.

Laracter.

Quid sit caracter nō plene de sacr. nō iter. sup ℟ca. s. Tho. i. iiij. di. iiij. q. j. ar. j. i. iij. parte. q. lxiij. arti. ij. et. iiij. ad. de glo. in cle. in plerisqꝫ de elect. i glo. qꝫ.

¶ Quis imprimat caracterem i anima deus vel ecclesia aut mister conferens / Imo. tenet qꝫ solus deus. c. j. de baptis. s. Tho. dicit qꝫ caracter efficit a tota trinitate i tercia pte q. lxiij. arti. iij. et i. iiij. di. iiij. q. j. ar. iiij.

¶ An caractere semel recepto possit quis renunciare dic qꝫ non de consec. di. iij. queris et. c. puuli. sed effectiue sic nō. doct. de bapmatores. C. item quia adde quod nō. glo. i dicta clemen. in plerisqꝫ vbi dicat qꝫ caracter impressus nūqꝫ tollitur sanctꝰ Tho. dicit qꝫ caracter est indelebilis i tercia parte. q. lxiij arti. v. et. iij. di. iiij. q. j. arti. iij.

¶ Non licet scribere caracteres et ponere super aliquem vel ligare. xxvj. q. v. nec mirū.

¶ Caracterem etiam mali mistri imꝑmunt dum tamen seruet forma ecclesię de consec. di. iiij. qū exaudiuit deus.

¶ Caracter est signum impressum animę per receptionem sacramenti. j. q. j. qꝫ quidaz.

¶ An in quolibet ordine imprimatur caracter nō. Archi. xxj. di. c. j. xxxij. di. i sūma.

¶ Ad de in quibꝰ sacramentis imꝑmatur caracter per sanctū Tho. i tercia ꝑte. q. lxiij. arti. j. et. iij. et in. xxiij. q. j. ar. ij.

¶ Caracter ofirmationis et baptismi nō sūt idem s. Tho. iij. di. vij. q. ij. ar. j.

Larbo.

Quid comprehendatur appellatione carbonū vide in. l. carbonum. ff. de v. sig. de lega. iij. l. ligna et. l. pali.

Larbonianum.

Quando habet locū carbonianum edictum nō. C. de carbo. edi. l. j. in glo. filio et in. l. ij. C. j. in glo. ij. ꝓo. tit. et ꝑ totū. ff. de carbo. edi. Jo. an. i addi. & petit. de testamen. C. viso ver. expeditus in ꝑn. vbi plene.

Larcer Larceratus.

An valeat pactum de capiendo vel carcerando debitorem fugientez non soluentem / Bar. in. l. ticio cētum. C. ticio genero. ff. de cōdi. et demon. Cy. i. l. j. C. qui. bo. ce. pos. doc. moder. de iuriurē. ex rescꝑto et de solut. Odoardus. C. de actō. et obli. l. obes.

¶ Quid autem si in tali pacto interuenit iuramentum nō. Cy. in dicta. l. j. Barto. in. l. siquis pro eo. ff. de fidetusso. doct. de iuriurē. cum contingat.

¶ Quādo quis possit personaliter capi et cārerari nō. Barto. i. l. sacrilegij. C. labeo. ff. ad l. iulia. pec. et. l. j. ff. de custo. reo.

¶ An debitor carceratus debeat ali expensis suis vel creditoris glo. singu. tenet qꝫ expensis suis. l. finali de er. mil. anno. li. xj. alibi videtur dici qꝫ custos carceris debet sibi prouidere. C. de episcopa. audi. l. iudices nō. gl. xvij. q. iiij. diffimuit.

¶ An debitor carceratus ad petitionez vnius creditoris fui intelligitur etiam carceratus ad petitionem aliorum habentiū simlē causam ita vt licet illi satisfecerit ad cuius petitionem est carceratus non tamē relaxatur misi aliis satisfecerit nō. Bal. in auten. ei qui iurat. C. de bo. au. iu. pos.

¶ An positus ex vna causa in carceribus pt ex alia recomendari Bar. in. l. ij. ff. de custo. reo. et in. l. si cui C. fi. ff. de accu. ad de Barto. i d. auten. ei qui.

¶An ille qui erit apto carcere videatur frā/gere carcerem et de hoc puniri debeat glo. in l. succurritur ff. ex qb. cau. ma. făc. l. j. §. j. ff. ď effract. et expila.

¶An qs possit teneri sñ cibo et potu ad enā/randam veritatem glo. i. l. item apud labeo/nem. §. quęstōz. ff. de minŭ. et i cle. multoz uz de hęret. et ibi habet q carcer ē mala māsio.

¶Debitoz nō pt carcerari si creditozes renū cīāt iuri incarcerandi / Bal. ī. l. j. C. qui bo. ce/po. alibi dicit Bar. q debitoz q fuit incarcera tus pt dare creditozi i solutū de rebz suis eti am dū est m carceribz ī. l. qui neq. ff. de ver.

¶Debitoz cui bona fraudulenter /sig. non apparent pt includi i carcerem. l. fi. §. fi. ff. q̄ m frau. cre. ſm vnam lecturaz.

¶Si carceratus relaxatur de mādato iudic custos carceris non tenetur Bar. i. l. siq̄s pro ri. §. si fugitiuum. ff. de furt.

¶Quid significet per carcerez nō. ff. ex qui. cau. ma. l. succurritur vide de of. ord. cū ep̄s in glo. pe. li. vj.

¶Carcerare potest qui aliter non pt de cri/mie iudicare in fuga reptum nō. Jmmo. de se. ex co. vt fame vbi vide.

¶In carcere non debz esse p̄mixtio sexuū. C. de custo. reo. l. quoniam et glo. in. c. q̄nuis de pe. li. vj.

¶De carcere nō. tex. et quod ibi not. glo. et doct. i. c. q̄nuis de pe. li. vj. et qđ nō. Jo. an. ď apposita a nobis.

¶An positus i carcere potest allegare iustū metū / Spe. ti. de his q̄ vi. me. cau. v. pozro.

¶An inferioz episcopo possit habere carcerē vide de pe. c. iij. li. vj. i glo. iij.

¶An homo liber est carcerandus p̄ debito de pigno. c. ij. vide ď hoc ī. c. ex rescripto de iu/returan.

¶Licet capitulū habeat carcerem et iurisdi/ctionem non tñ i suo sed in episcopali carce/re tenebitur carceratus sede vacāte vt ī cle. j. §. pozro de heret.

¶Omis incarceratus est captus sed nō cō/uertitur not. Pau. ī d. cle. j. i ver. arrestare.

¶De iure ciuili carcer est tm̄ ad custodiam non ad penam vt. l. aut damnū. §. solent. ff. de pe. et. l. vlā debile. ff. de pe. alĝs. C. de pe. licz sec9 de iure canonico vt ī. c. q̄zuis de pe. in vj.

¶Stante hoc quod proxime dictum est q̄/ro an iudex ecclesiasticus cognoscens de cau sa ecclesiastica contra laicum possit punire laicum pena carceris ꝓpetui dic q̄ non quia dictū. c. q̄nuis habet locum q̄ puniatur per/sona ecclesiastica non laica dictū est Oldra. consilio. lxxxviij. quem sequitur Joan. an. ī addi. Spe. ti. de offi. ordi. ī Rca. pro quo be ne facit recte intelligendo. c. cum episcopus de offi. or. li. vj.

¶Pro quibus crimibus debeat impoñ pe na carceris / Jmmo. de accu. qualiter. ij. ī glo. magna ver. si aūt.

¶Qualiter puniatur custos carceris fugi/ens cum carcerato tex. et ibi Bar. m. l. nō est ff. de custo. reo.

¶Qualiter puniatur frangēs carcerē. Bā. in. l. ī eos. ff. de custo. et exhi. reo. Spe. ti. de prescrip. §. ij. Hostiē. de aposta. a nobis vbi dicit q̄ fractoz carceris ſm legem punitur pęna capitali etiam si alias fuerit innocens.

¶Qualiter debeat relaxari detentus in car/ceribus si non reperiatur ad cuius instantiā detineatur vide Bar. in. l. siquis vxori. §. si fu/gitiuum. ff. de furt.

¶An detentus in carceribus possit constitu ere procuratozem tex. et ibi doct. de procu. accedēs Bar. in. l. is qui reus. ff. de pub. iud.

¶An scriptoz qui promisit scribere librum possit poni ī carceribus vel detineri donec scri bat librum glo. ī. l. stipulatio. §. sin autem. ff. de no. ope. nunci. Spe. ti. de renūc. et oclu. §. j. ver. item est beneficium.

¶An pro debito ciuili potest quis capi et in carceribz deduci et detineri dic q̄ nō regulari ter vt. C. de ac. z obli. l. ob es. C. qui bo. ced. pos. l. fi. et. c. latoz de pig. Bart. in. l. alia. §. eleganter ff. solu. ma. fallit in debitoze fugi/ente per. l. ait pretoz. §. si debitozem. ff. que ī frau. cre. de iudi. cum non ab homīe sup gl. j. item fallit quando non dum dies aduenit et est suspectus de fuga. ff. si cui plus q̄z p. l. fal. l. hęc autem fallit in debitoze publicarū functionum. C. de exact. tri. li. x. vide nōt. p doct. in dicto. c. latoz ad materiaz vide quod not. Bar. in. l. fi. ff. ad. l. iul. pec. et p. Ange. in. l. nemo carcerem. C. de exact. trib. li. x.

¶Qui detinetur in carcere videtur legittime impeditus ad soluēdum in termino quo sol/uere tenebat de pigno. sigmificāte et ibi nō.

¶An clericus detentus in carcere hostili q̄n/tūcunq̄ longo tempoze possit priuari eccle/sia sua glo. dicit q̄ non in. c. cum per bellicam xxxiij. q. j.

¶Quid sit priuatus carcer et quando alicui dicatur teneri ī carcere priuato / Bal. ī. l. ca/pite quinto. ff de adult.

¶An iudex possit facere recommēdari ī car/ceribus positum per alium iudicem a quis ex eis sit potioz / Bar. ff. de accu. l. si cui. §. fi. vbi vide per eum bene.

¶Si aufugit carceratus cui potestas depu tauit custodiam an eo casu teneatur custos carcerum / Bartolus in. l. si vt certo. §. si ď me ff. com.

¶An et quando imputetur custodi carceris si non adhibuit debitam diligentiā circa car ceratos q̄ erant ī causa relaxatoris si aufugiūt

Bar. in l. si pecuniã. ℭ. pe. ff. de condi. ob ca.

¶ Iudex pt tenere aliquẽ in carceribꝰ ad finẽ vt manifestet socios Bar. in l. ij. ℭ. diuus. ff. de iure fis.

¶ An quis possit ꝓ debito incarcerari diebꝰ feriatis / Bar. in l. fi. et l. omẽs. C. de fer.

¶ An quis ꝓ debito publico possit carcerari Bar. in l. cũ eo. ℭ. fi. ff. ad l. iul. pe. idẽ in l. nemo carcerem. C. de exact. trib. li. x. et ibi plene p Ang. in repet. vbi ponit circa materiã carceris multas questiones vbi vide et adde qꝑ debitor fiscalis si est paratus soluere vel satisda re nõ pt carcerari not. tex. et glo. in l. ij. C. de exact. trib. li. x.

¶ An et qñ mulier possit ꝓ debito carcerari nõ. Ang. in d. l. nemo carcerez et. ff. de in ius vo. l. neqꝫ vbi etiã vide de pupilla.

¶ An tempus carceris computet in tempore exilij / Bar. in l. moris. ℭ. siqs. ff. de pe.

¶ An valeat contractus factus a carcerato Bar. in l. qui a latrombꝰ. ff. d testa. Bal. in ꝟca C. de rescin. ven.

¶ An carceratus possit cõtrahere matrimoniũ vide de sponsa. cũ loco et qd ibi no.

¶ An legata facta illi qui est damnatus ad ꝓpetuũ carcerem sint pro nõ scripta Bart. in l. si in metallum. ff. de his q ꝓ nõ scrip. ha.

¶ An delinquens sit detinẽdus in carceribꝰ do nec discutiatur de crimine tex. videt qꝑ sic de heret. vt inquisitionis li. vj. de sent. excõ. c. si clericos eo. li.

¶ An detinẽs mulierẽ liberam inclusã causa libidinis teneatur de plagio vide de ꝑua car. Bar. qꝑ sic si tenuerit eaz ꝑ. xxiij. horas alias secus vide in l. rez in fi. ff. de fur.

¶ Quid si carceratus est ꝑmo cõmendatus ꝓ executione / scdo ꝓ processu / an scda impediat primã / Bar. in l. ij. ℭ. j. de cust. reo.

¶ Si ꝑm formaz statuti pro aliquo crimine prior venit imponẽda pena pecuniaria et in ea defectu corporalis an ita odemnatus debeat carcerari z an si fuerit carceratus ita debeat relaxari dando fideiussores idoneos vel faciendo depositũ de pecunia / vide Bar. in l. j. ff. d cust. reo.

¶ Pena carceris habz locum depositionis de apost. a nobis de pe. qzuis li. vj. faciũt quę dixi supra.

¶ An statuta vel reformationes q̃ fiũt ꝓ aliquibꝰ extendantur ad carceratos et qñ Bar. in l. denũciamus. ff. ad turp. Jo. an. in ℞pe. de ob. et solu. sup ꝟca. in addi. fi.

¶ Statutum factum de carceratis relaxandis nõ extendit ad carceratos ob crimen falsi Bar. in l. lucius. ff. ad turpil.

¶ An ille q est indebite positus in carcere possit ꝓ aliq debito recõuenirí Bar. in l. nõ ẽ verisimile. ff. qd met. ca. et in. q. p eum disputata q̃ incipit Lapus et in l. ij. C. de exac. trib.

¶ Cãceri ꝓpetuo debẽt mãcipari monachi z moniales vacantes luxurię. xxvij. q. j. impudicas et. c. peruenit ad nos.

¶ Qui cõdemnatus est ꝓ debito pt incarcerari vide glo. ij. q. vj. arguta.

¶ Monialis lapsa in peccatũ carnis debet in alio monasterio carcerari. xxv. q. j. si qua.

¶ Debitor qui nõ est soluẽdo potest incarcerari glo. in l. iij. ℭ. tutores. ff. de suspec. tut. et ibi Barto.

¶ An sine peccato possit quis licite carcerari vel detineri in carceribꝰ vide s. Tho. secunda secũde. q. lxv. arti. iij.

¶ Carcer est mala mansio vt. l. si hominẽ. ff. de pen.

¶ An a carceratiõe potest appellari vide Bal. in l. ij. C. de episc. audi.

¶ In causa carcerati ꝓcedi potest diebꝰ feriatis ob vtilitatem hoim no. in l. custodias. ff. de publ. iudi. glo. in l. pe. ff. de ser.

¶ Licet pro executiõe sẽtentie carceretur debitor si tn per illam viam nõ satisfit creditor procedẽdũ est ad alia remedia vide do. Ang. in l. qui restituere. ff. de re. ven. făc. l. ꝓ executione. C. de pig. et aũt. qui semel. C. qũo et quã. iu. et ibi Bar. tex. est nõ. in l. a quo fũdus. ff. de dam. infec. et ibi Bar. et l. cõsentaneũ. C. quo. et quan. iu.

¶ Qui iuste carceratus est obligatus est ad nõ recedẽdum ita dicit glo. in l. succurritur. ff. ex quib. cau.

¶ An carceratus dicatur ille cui assignatus est locus ꝓ carcere etiaz si essz ciuitas / Jnno. in. c. nup de sen. ex. adde qꝑ incarceratus dicit q̃ detinet mutatus vt. l. ij. ff. de li. ho. ex.

¶ Carceratus etiã iniuste qui dedit fideiussores de non recedẽdo de palatio dicit capturam confirmare vt. l. fi. iuncta. l. sed et pt. ff. qd met. cau. ita firmat Bar. in disputatiõe sua q̃ incipit lapus liez multũ faciãt in cõtrariũ quę nõ. Bal. in l. vt debitũ in fi. C. de actõ. here.

¶ An carceratus q̃ citatus nõ cõpet possit dici verus cõtumax ita qꝑ nõ possit appellare vide Ang. in consilio suo. lxiij.

¶ Carcerato qñ aliter fieri non potest etiaz ex publico prestantur alimenta vt. l. iudices. C. de epis. aud. alias debent fieri de ꝓpo et si nõ pmittit pũit impedies vt. l. si victũ. ff. d re iudi. imo si ꝓpter illud moritur tenet pena capitali vt. l. j. in fi. C. de cust. reo.

¶ Jn q̃ differt a vidicta nõ. ff. d v. sig. l. rez ẽ

¶ An quis possit damnari ad ꝓpetuũ carcerem nõ. C. de cust. reo. l. siqs. ℭ. j. in glo. cõstiterit et ibi Cy. idẽ in l. seruus. C. de pen. ad de qꝑ dãnare ad ꝓpetuũ carcerez sic faciũt iudices ecclesiastici nõ ẽ permissum de iure civili ꝑm Bar. in l. imperiũ. ff. de iurisdi. om. iud. et in l. aut damnum. ℭ. solet. ff. de pen.

¶ An damnatio ad ꝑpetuū carcerez sit pena capitalis/ Bar. i. l. ij. in tercia colū. ff. de pub. iu. et. l. is qui reus ad fi. eo. ti.

¶ An priuato carcere poni possit reus vide Bart. i. l. j. ff. de cust. et exhi. reo.

¶ Debitor non debz detrudi i carcerē nisi ꝓ9 excussis bōis nō. ff. de suspec. tutō. l. tutor cū ¶. pe. et ibi Bar. Abb. i. c. ij. de pigno.

¶ An carcerat9 possit otrahere et testari nō. ff. qđ me. cā. l. qui carcerē et ibi doct. Bar. in l. qui a latrombo ff. de testa. ff. de v. sig. l. qui neq; et ibi Bar.

¶ An carceratus teneat ire vel mittere ad iudiciū nō. C. ex q. ca. ma. l. ij. vbi Cy. & pe. ti. de cita. ¶. j. v. itē ꝙ citatus/ Bar. i. l. ij. ff. de minus. vō. et in l. is qui reus ff. de pub. iud. moder. dicūt i. l. q̄stū ff. de re iudi. vbi vide.

¶ Caꝛ. angēs carcerē pūit ea pena q̄ puniret si vex esset crimen nō. C. de cust. reo. l. ad omē/

¶ Oñ carcer dicat fractus vi/ /tariensē. de i. l. verū z. l. si quis vtori ¶. si fugitiuū Bal. i. l. vbi absunt ff. đ tut. et cur. da. ab his me/lius i. l. j. ff. de of. ꝓcōsu. idē Bal. et Ange. i. l. fi. ff. de custo. reo.

¶ Quid sit carcer vide i. l. j. ff. de cust. reo. et i. c. q̄nuis de pe. li. vj.

¶ An carceratio possit delegari vide Bar. i. l. ij. C. de iu. fis. li. x. et i. l. j. C. de ꝑua. carce.

¶ In quo loco debeat carcerari captus ꝓ ali quo debito vide Ang. i repe. l. nemo carcerem C. de exac. tri. li. x. et i. l. j. C. đ ꝑua. car.

¶ An mimor possit ꝓ debito cācerari vide in d. l. nemo carcerem.

¶ Si redimo aliquē de carceribz an possim illū licite vinctum retinere vide Ang. i. l. nēo vbi etiam tenet qñ liceat vti ꝑuato carcere.

¶ Carcer potest euadi p dationē fideiussioꝝ si cā nō est capitalis ꝝm Bal. in l. eos. ¶. ij. C. de app. et. l. mīme eo. ti. et. i. l. null9. C. de ex/

¶ Carcer qui dā ad penā q̄dam /bi. re. ad custodiā vt. l. aut damnū. ¶. solēt. ff. de pe. et. c. q̄nuis de pe. li. vj. plene p Ang. i d. l. nemo carcerem vbi vide.

¶ Oñ vnus captiuus remanet ꝓ alio qui vadit procurando taliā vide tex. i. l. nam et su9 ff. de neg. gest.

¶ An retineri i carcere sit lesio vel iniuria vide Jmo. i. c. nup de sen. ex co.

¶ Qui i carcere damnat debz luere in corp9 verba sunt Ang. in l. si quis id quod ff. de iu. om. iudi. vbi vide.

¶ Nobilis non debz poni i compedibus sicut ignobilis ff. de offi. prefect. vrb. l. j. ¶. item solent.

¶ Solus habens merum imperium habz potestatem incarcerandi tex. de in ius voc. l. ij. et ibi Bar.

¶ An et quādo carceratus sit relaxandus fi/ deiussoꝝ ibz Bal. in l. nullus. C. de exhi. re.

¶ Pactū ꝙ quis possit carcerari pro debito nō transit ad heredes/ Bar. ff. qui satisda. co. l. sciendum.

¶ An absoluēs carceratū ex misericoꝝdia teneatur vide. ff. de dol. l. eleganter. ¶. idez labeo vbi vide.

¶ Carcerati debēt per iudicē visitari et videri et prouideri eis de alimētis et extrahi ad lucem. C. de epi. au. l. iudices.

¶ Carcer est spēs seruitutis. ff. de lib. ho. exhi. l. j. fāt quod nōt. Bar. i. l. frater a fratre. ¶. quesitū. ff. de condi. ideb.

¶ In diebz paschalibz aperiri debent carceres omibz ꝓter q̄z quibusdam delinq̄ntibus enoꝝ inter. l. nemo. C. de epi. au.

¶ Mortuo carcerato prestitutur dolus carcerantis nisi probetur otrariū glo. i. l. cum ita. ¶. spēs. ff. de le. ij.

¶ Priuatum carcerem dicit inferre qui detinet aliquē vltra q̄z per. xx. hoꝝas. C. de ꝑua. car. l. j. vbi vide.

¶ Damnatus ad ꝑpetuum carcerez pt testari z testimonium phibere qñ genus delicti ex quo carceratus est nō reddit ipsum inhabilem ita tenet dñs p. de ancha. i. c. q̄nuis de pe. li. vj. Bar. i d. l. capite quito. ff. de adul.

¶ Quando alicui concedit arbitriū excarceratioꝝ captiuoꝝ non potest excarcerare eū qui tenet ꝓ enoꝝmi delicto nec pt excarcerare iterū excarceratos tex. ꝝm Bal. in l. inj. C. de epi. au. vbi vide.

Cardinalis. Qui sunt cardinales habētes titulū et q̄ nō vide Spe. ti. de libel. ꝓcep. ¶. iam uūc vidēdum ver. si vo oīa cardinali et ibi Jo. an. in addi. vbi vide adde ꝙ pbyteri habēt titulum et diacon nō de testa. raynucius de consue. cū venerabilis dom. Car. in cle. ne romani de elect.

¶ An clerici cōmoꝝātes cum cardinalibus habeant fructus beneficioꝝum suoꝝum acsi residerent/ Jo. an. in addi. Spec. ti. de cle. non resi. in fi. idē et post eum scribētes in. c. cum dilectus de cle. non resi.

¶ Cardinales pbyteri et diacon nō pstāt naturalem obediētiam ꝝm Jmo. in. c. antiqua de priuil.

¶ De pena offendētis vel interficientis cardinalez seu eius officiales vel familiares vel ministros vel etiā capientes vide tex. et ibi plene i. c. felicis de pe. li. vj.

¶ An stetur dicto cardinalis vide quod nō. i. c. cū olim essem9 de puil. Bar. i. l. iurisiurā. C. de testi. vbi plene đ hoc Ang. i. l. quicūq; i fi. ff. de publi. Jmo. i d. c. cum olim et. c. cum i iure. de of. dele. Jmo. de accu. cum dilecti tex. et glo. xcvij. di. nobilissimus.

¶An monachus factus cardinalis sit capax et quid si postea efficiatur papa vide nō. i. l. siquis mihi bona. ¶ j. ff. de acq. here.

¶Collegiū cardinalium equipatur senatui .xcvj. di. cōstātinus / Qau. et moder. i cle. ne romani de electi. Jmo. i. c. cū te de re iudi. et ideo multa potest q̄ olim poterat senatus romanus ꝑm do. Jo. de imo. i. l. si q̄ram⁹. ff. de testa. adde nō. in. c. ad probādū de re. iudi. vbi vide.

¶A quo tpe cœperūt cardinales z de potestate eoz nōt. Alber. C. de sū. tri. sup ℟ca. glo. i cle. ne. romani. ¶ j. de elec. Host. eo. ti. i. c. j. quidam dicunt ꝙ cardinales cœperī tempore Pōtiani pape qui fuit āno d. ccxxxj vt dicit in cronica martiriana vbi etiā habet ꝙ Marcellus papa q̄ fuit āno dñi. ccciij. cōstituit. xv. cardinales i vrbe ꝓpter baptismū et sepulturas adde ꝙ tpe Pontiani pape cardinales fuerūt. ccxxxvj. vt nō. doc. in d. cle. ne romani. ¶ porro itē adde ꝑm beatū Hieronymū ꝙ Euaristus secūdus a Clemēte natione grecus dimisit titulos i vrbe et Marcellus natione romanus tercius ante beatū Silvestrū. xxv. titulos i vrbe constituit.

¶An i lris pape sit necessaria subscriptio cardinaliū vide de testi. cū a nobis i glo. fi. ter. et glo. xij. q. ij. cū redemptō.

¶An litteris et sigillis cardinaliū adhibeat plena fides gl. de re iudi. ad aplice li. vj. doc. i. c. ꝙ sup his de fi. instru. facūt nō. in. c. ꝓpter cessionem de ꝓba.

¶Cardinales hodie tenēt locū pfecti vrbis glo. i. l. j. ¶ item solēt. ff. de of. pfec. vrbis.

¶An iter cardinales possit esse aliquis inferior diacono glo. ꝙ nō i cle. vt hi qui de ꝓta. et qualit.

¶Quare cardinales appellātur hoc nomine glo. de of. archip resc. c. ij. facit ter. cū glo. xxij di. sacrosācta. xxiij. di. i noie dñi. lxxxix. di. oportebat et. c. siqs ex episcopis de offi. le. c. j et vlt. li. vj.

¶An Cardinalis i titulis habeat iurisdictōz et q̄lem dic ꝙ q̄si epalem doc. de ma. et obe. siqs idē dicit Jo. mo. fuit cardinalis in. c. j. de ma. et obe. li. vj. vbi dicit se de ꝑ papā iterrogasse qui ita respondit, adde quod nō. Innocē. i. c. cū dilectus de cap. mo.

¶Capelle cardinaliū habēt loco dioce. nō. de temp. ordi. c. cū nullus li. vj. dñs Car. florentinus i dicta cle. ne romani de elect.

¶An cardinales sede vacante possunt remouere legatū antea cōstitutū ꝑ papam glo. in. c. ij. de offi. le. li. vj. Host. in. c. cum ex lris de resti. i integ. vbi vide.

¶Presbyter cardinalis licz sit epus nō exerceat pontificalia sine mandato pape spāli vide Host. i. c. ex tue de cle. nō resi.

¶Quę sit potestas cardinaliū sede vacante nō. lxxix. di. c. nullus. ij. vbi glo. bona.

¶An possit deponere epm Host. de pe. et remis. cū ex eo glo. destima. c. j. li. vj. et in cle. ne romani de elect. et in. c. vbi periculum eoti. li. vj.

¶An collegium cardinaliū possit dispēsare sede vacante i casibus i quibus non possūt epi / Jmo. de re iudi. cum te vbi etiā vide per eū an dictum collegiū possit ad famā restituere de q̄ etiā i ꝓallegata cle. ne romani.

¶An et qn̄ cardinales diacoi subsint ꝓsbyteris cardinalibus vel ecōtra nō. lxxix. di. siquis et. xciij. di. ¶ vt ex pmissis et. c. legimus i glo. Archi. xiij. q. ij. cum. redemptor.

¶An vxoratus possit ꝓmoueri ad cardinalatum dic ꝙ sic de licentia vxoris Host. et doc. de cōue. cōiug. sane vbi tenēt doc. ꝙ eo casu vxor debz imgredi religionem aliquā.

¶An cardinalatus liberet aliquē a patria potestate vide zenze. in extrauag. execrabilis Jo. xxij.

¶Quō cardinales habeāt ius capituli vel collegij nō. Hosti. de iude. ad liberādā gl. i cle. ne romani de elect. vbi de hoc.

¶Cardinales sūt coadiutores pape i executione sacerdotalis officij q̄ fil. sint leg. ꝑ venerabilem et. c. fūdamēta de elect. li. vj.

¶De cardinalibus habet. lxxix. di. c. j. et. c. oportebat et. c. si quis ex epis et. c. siqs pecuia. xxiij di. c. j. lxxxxiij. di. diacoi. ij. q. iij. ꝓsul.

¶An cardinalis possit renunciare voci sue in electione pape nōt. plene de renūci. c. misi in ¶ propter maliciam vide de elect. vbi picullum. ¶ sane libro. vj.

¶Sicut cardie regitur hostium sic ecclesia romana consilium cardinalium gl. xxij. di. sacrosancta i fi. Archi. i dicto. c. vbi periculum glo. in. c. ij. de offi. archipresby.

¶Cardinales sunt sacerdotes leuitici generis de vterono. c. xvij. q̄ fil. sint. leg. ꝑ venerabilē. C. ad. l. iul. ma. l. quisqs. vj. q. j. siquis cū militibus vbi vide.

¶Cardinalium accusatio de facili nō admittitur ꝑm Hostiensē qui hoc no. de accusa. ad petitionem.

¶In collegio cardinalium q̄dam sunt diacoi sub diacoibus succedentes de quibus actuū vij. z in. cxiij. di. diacoi quidaz ꝓsbyteri tipum. lxxij. discipulorum tenētes. xxj. di. i nouo q̄dā epi vicē aplōrum tenētes. xiij. di. legim⁹ et ex his fit senat⁹ romāe ecclię. xvj. q. j. eccia

¶Quō cardinalibus sit loquēdū eos cōmēsando vide Spe. ti. de aduo. ¶ nūc de exordiis adde quod no. de eis in. c. fundamenta de eleli. vj. Jo. an. post Hosti. in antiqua decretali ad abolendam de iude.

¶Cardinales aliqn̄ capiunt pro epis. xxj.

q·j·relatio·vij. q·j·pastoralis. lxxj·di·fra/ termitatem. xxiij·di. pbyteri·

¶ Cardinales cū delinquūt debēt a criuſ pu/ niri cum aſſiſtant ſactiſſimo dño noſtro pa/ pe qui eſt vicarius chriſti et hoc exēplo Ade de quo dicit beatus Auguſ·q ānto erat deo p̄mior tanto grauius peccauit de pe·di·v. conſideret exemplo etiā Luciferi de pe·di·ij· p̄nceps et·c·principū caueāt g° ne ſint nebu/ le ſine aqua deuotioīs lachrymaꝝ turbini/ bus agitate vt dic Oſtī·i ſūma de pe·et re. ¶·cui cōfitendū ver·cui cardinaleſ ꝛ an poſ/ ſūt eligere cōfeſſores ſine licentia pape dicit q nō ibi etiā tenet q ſi licentia papę nō poſ/ ſūt facere teſtamentū nec poſſūt ſāguinē mi/ nuere ſine eius licentia qđ mirū eſt et nōdū niſi forte eſſ absens ob cauſā legatioīs tunc em̄ gaudet p̄uilegio epiſcopoꝝ vt i·c·ne pro dilatione de pe·et re·

¶ An cardinales poſſunt vti inſigniis ponti/ ficalibꝫ et ſolenniter bñdicere docto·q ſic de ſupp. neg·p̄la·c·j. Jo·an·in addi. Spe·ti·de le¶·nūc oſtendēdū circa fi·

¶ An epus cardinalis poſſit in archiepm p̄ moueri ter·et ibi doct·de preb·dilect9 de po/ ſtu·prela·el·j·vbi concludit q nō pt eligi ſ debꝫ poſtulari de quo etiā nō·in·c·fi. de poſt. pre·vbi idē ꝛcludit i pbyteris cardinalibus de quo i·c·ecclesia·ij·de elect·

¶ De veſtibꝫ quibꝫ coopiebāt equi cardi/ nalīū nō·i glo·xciij·di·¶·compagis·

¶ Cardinales habēt de conſuetudīe q ſi ob/ uiat eis quiſ qui ducit ad mortē poſſūt ipm liberare dictū ē Bal·i·l·adiectoſ. C. de app·

¶ Cardinales ob reuerētiā eccleſie debēt p̄/ ferri oībꝫ alijs prelatis Jo·an·i·c·dilect9 de p̄bē·et i·c·j·de of·le·li·vj. adde q cardinaleſ habēt miorem dignitatem q̄ꝫ epi ſed maius officiū / Bar·i·l·j·¶·ſiquiſ ff de app·

¶ An pbyter cardinalis poſſit ordineſ mi/ nores cōferre / Jo.an·q ſic i·c·j·de ſup·ne·p·

¶ An cardinaleſ ſede vacante poſſint aliquē reſtituere ad famā vide doct·i cle·ne roma/ nim prin·de elect·

¶ An cardinales ſede vacāte ſuſtineāt caput totius vniuerſalis eccleſie / Archi·lxxix·di· nullus·lxvj·di·porro vbi vide·

¶ Cardinales ab alio iudicari nō poſſūt niſi a papa / Jo·an·i·c·dilecto de prebē·

¶ Cardinales i electōe papę nō tenēt ſeruare reformā cōcilij g̃haliſ nō. de ele·i·c·ſi cui i vj

¶ An cardinales diacoꝝ p̄ferāt alijs pbyte/ ris nō·xciij·di·legimus·

¶ Cardinaleſ legati conferūt beneficia etiā quoꝝ collatio eſt ad ſedeꝫ aplicam deuoluta de preb·venerabili de off·le·c·j·li·vj·vbi gl· nō·i cle·p litteraſ de p̄bē·i glo·antepenul·

¶ In depoſitōe cardinalis epi·lxxij. teſteſ re/ quiruntur i cardinalibꝫ preſbyteris·liij·in cardinalibꝫ diacoꝝis·xxvij·vt habetur·ij·q iiij·preſul·

¶ An cardinales priuētur iure eligendi pa/ pam ſi male eligant nō·lxxix·di·ſiq̄ſ papa·

¶ An cardinaleſ poſſunt accuſari q papaꝫ p ſimoniaꝫ elegerūt nō·xl·di·ſi papa·lxxix di·ſiquis pecuia·ij·q·vij. noſſi i competēter ix·q·iij·nemo / Jmo. i·c·licz de elect·

¶ An p̄ſbyter ſeu diaconus cardinalis debe/ at precedere epm glo·tenet q non. ij·q·vij. quicqđ vbi dicit q beat9 Dieronym9 fuit cā/ dinalis ad idē glo. xciij·di·legim9 et·xxj·q· j·generaliter i ver·ſi oſtendit Bugu. tamen ibi contra et ita ſeruat curia·

¶ Quis poſſit deponere cardinalem glo·et doc·de cle. non reſi·ex geſtiſ de ſcif·c·j·li·vj·

¶ An cardinales gaudeant p̄uilegio·c·q̄ pe/ riculoſū de ſen·ex·li·vj·Oſtī·dicit q ſic i·c· ex geſtis de cle·non reſi·

¶ An cardinaleſ ſede vacāte poſſunt mitte/ re cardīalem legatū et ſi nō velit ire p defen/ ſione eccleſie an poſſint eū cogere dic q non in cle·ne romani de elect·

¶ An preſbyter cardinalis poſſit deponere epm dic q nō ſine ſpāli mādato papę Oſt. et doct·i·c·ex tue de cle·nō reſi·

¶ Preſbyteri cardinales habēt titulū / dia/ coniū nō et ſic intelligendū quod dixi ſupra i p̄nci. huiꝰ dictioīs et ſic ſeruat curia i litteris ſuis de telta·raynucius et·c·raynaldus de cō/ ſue·cū venerabili de elect·coram et·c·q̄relaꝫ aliter papę littera eēt falſa de cri·fal·q̄ꝫ gra/ ui adde qđ nō·Car·ſio·in cle. ne romani in p̄n·de elect·i·vj·q·

¶ Eccleſia compoſtolana et eccleſia rauen/ nenſis habēt ex p̄uilegio canonicoſ cardina/ les mitratos·vij·q·j·paſtoralis vide not: in cle·dignū de cele. miſ·vbi glo·et Compoſ.ꝛ Jo·an·i·c·cum acceſſiſſent de cōſti. ꝛ Domi· m·c·fi·de of·dele·li vj·¶·conſeruatoreſ·

¶ An iurans fidelitatem papę videatur etiā iuraſſe cardinalibus glo·q ſic·lxiij·di·tibi domino·

¶ Cardinales ſūt reuerendiſſimi·xciij. di· a ſubdiacono vbi tex·

¶ An liceat de epiſcopo facere pbyterū car/ dinalem ſicut quotidie videm9 fieri / Jo·an. dicit q hoc non ſeruauit curia vſq ad tem/ pora Clementis·v·ſed poſtea ſeruatur vſq ad tempus preſens et melius ita dicit in·c·cū aliquibus de reſcrip·li·vi·

¶ Solis cardinalibus papa committit cau/ ſas eccleſiaꝝ cathedraliū et regularium gl· i cle·audito de reſcrip·

¶ An cardinales vacante ſede poſſunt nouꝫ cardinalē creare / Oſtī·in·c·licet de elec. dic q ſic contrariū eſt verius vt nōt·gl·in cle·ne

romani de elect. qđ nō.
¶ Dñi cardinali papa sēp cōmittit officium maioris penitētiarij glo. ī cle. ne romani im per. maiorē de elec.
¶ An credat verbo cardīalis dicentis se eē legatū ī aliqua prouincia lz nō ostendat lit teras legatiois glo. videt velle ꝙ sic. xcvij. di. nobilissim9 et Spe. ti. de le. ¶ sequitur.
¶ An sit necesse ad hoc vt aliquis sit cardīalis ꝙ habeat titulū sibi assignatū / Jo. an. ī. c. ad liberandam de iudi. dicit ꝙ nō et ꝙ talis ante assignationem tituli est cardinalis ecclesię romane.
¶ An cardinali asserenti sibi esse commissionem factam a papa sup aliqua re viue vocis oraculo credi debeat nō. in. l. j. C. de man. pn. et ita seruat curia romana.
¶ Cardīales habēt titulos alicuius ecclesię nomine cardinalatus / Jo. an. ī addi. Spe. tit. de libel. obla. ¶ iaz nūc ī prin.
¶ Priuilegia cardinalū vide in Spe. de leg. ¶ sequit ver. sicut si et ibi p Jo. an. ī addi. et per Host. qui fuit cardinalis in. c. antiqua de priuile.
¶ Quę sit forma creandi cardinales et q̄ solennitates siue cerimonie seruent et de aliis multis statum eoꝝ tangentibus vide ī cerimoniali ecclesię romanę.
¶ Cardinalis nihil potest qđ ius ꝓhibeat vi de Jo. an. de elec. nemo demceps li. vj. Bal. ff de offi. pfec. pt. l. j.

Carina. Dicit carentia et ē penitentia. xl. diez ī pane et aqua de accu. accusasti et. c. j. 8 spon. duo. c. ī capite. l. di.

Caritas. De hac virtute caritatis quid sit et quotuplex et an semel habita possit amitti plene habet de pe. di. ij. ī glo. sume et per totam di. maxie ꝙ glo. ī ¶ hęc quę de caritate de quo p s. Tho. scđa scđę. q. xxiij. z. xxv
¶ An sit idē caritas et amicicia z benivolentia vide s. Tho. scđa scđę. q. xxiij. ar ti. j. et in iij. di. xxv. ar. v.
¶ Caritas est virtus specialis idem ī. di. xxvij. q. ij. ar iij.
¶ Caritas est mater oim vtutū s. Tho. scđa scđę. q. clxxxvj. ar. viij.
¶ Caritas nō pt esse informis. i. simul cū mortali peccato scđa scđę. q. cxxxvj. ar. iij. et in iij. di. xxvij. q. ij. ar. iij.
¶ Caritas est finis bonaꝝ voluntatum sctus Tho. ī. ij. di. xxxviij. ar. ij.
¶ Quelibz caritas sufficit ad resistēdū ciuilibus tentatiobz idē ī. iij. di. xxij. ar. iij.
¶ Sine caritate nulluz corpus est viuū misi iustificetur idē ī tercia pte. q. lxxxix. ar. v. et in. iij. di. xvij. ar. viij.
¶ Caritas sine virtutibz aliis haberi non pt idē secūda secundę. q. lxv. ar. ij.
¶ Ordo caritatis manebit i pria secunda secunde. q. xxvj. ar. xij.
¶ Duo sunt pcepta caritatis idem secūda. ij. q. xlix. ar. ij. et iij.
¶ Ex caritate diligēdus est primus idē secūda scđe. q. xxv. ar. j.
¶ Preceptū caritatis quod ptinet ad deū pt seruari in hac vita idē secūda secūde. q. xliij. ar ti. iij. et v.
¶ Caritas vno modo sequit fidē et spez alio modo ecōuerso secunda secūde. q. xlj. ar. iij et ī secūda secūde. q. xvij. ar. vj.
¶ Caritas est forma fidei idē secunda secūde q. iij. ar. xij. et ī. ij. di. xxij. ar. xij.
¶ Cum caritate nō manet timor seruilis idē secunda secūde. q. xix. ar. vj.
¶ Sine caritate nō pt esse aliqua virtus vera et perfecta secūda secunde. q. xxij. ar. vij
¶ Caritate crescēte crescit timor filialis et decrescit seruilis et ecōuerso idē secunda secūde q. xix. ar. x.
¶ Ex caritate potest homo sine peccato diligere secunda scđe. q. xxv. ar. iij. z in. iij. di. xxix. ar. vj. z ibi vide quid de simplicibus qđ de rationabilibz quid de angelis quid de dęmonibus.
¶ Quot requiruntur ad diligendū deū. iij. q. xlvj. ar. j. et in. iij. di. xxix. ar. eo.
¶ An ex caritate melior primus sit magis diligendus q̄z nobis coniūctior / z an pater q̄z mater / et an vxor q̄z pater / et an benefactor q̄z beneficiatus vide secunda secūde. q. xxvj. ar. vj. vij. viij. ix. x. xj. et ī. iij. di. xxix. ar. vj et. vij.
¶ Effectus caritatis sunt gaudiū et pax secunda secūde. q. xxviij. ar. j. et. ij.
¶ Caritas potior est misericordia secunda. ij q. xxx. ar ti. iij.
¶ Actus caritatis est beneficia et datio elemosynarum secunda secunde. q. xxxj. ar ti. j
¶ Actus caritatis est fraterna correctio secunda secunde. q. xxij. ar. j.
¶ Quis sit effectus caritatis nō. gl. in cle. j de sum. tri. in glo. pe.
¶ Prima et ordinata caritas incipit a seipso. l. preses. C. de serui. z. aqua no. de supplen. negligen. prela. c. j. li. vj. et quod nō. xlij. di. quiescamus de pe. di. ij. in ꝑma et. c. misi specialis de vsu. pau. in fine / et ibi glo. Barto. in. l. pupillum ff de excu. tuto. glo. fi. ad fi. in. c. ex parte el. ij. de cle. non resi.
¶ Operibus factis sine caritate non debetur premium. j. q. j. ¶ ex his verbis.
¶ Prelatus caritatiue moueri debz ad correctionem subditorum. xlv. di. licz.
¶ Ex caritate melius est alterius crimina tu dicare q̄z celare. v. q. j. nō vos.

¶ Judex condēnando reū debet ſeruare cari-
tatem · xxiij · q · v · quis etē ·
¶ Ab eo qui habz caritatez et ſcōm illā opa
tur mīl mali ꝓ cedere poteſt de pē · di · ij · ra
dicata ·
¶ Electi nūq3 perdunt caritatem ſed ī illa ſp
ficiunt de pe · di · ij · nō reuertebantur ·
¶ Illa caritas ficta eſt q̄ deſeritur in aduer-
ſitate de pe · di · ij · pī diſcurſus ¶ ficta ·
¶ Caritas eſt illa aqua de qua dīs dic ī euā
gelio ꝙ qui ex hac aqua biberit non ſitiet in
eternum vt d · c · pī ¶ caritas ·
¶ Multi ſancti caritatem habuerunt a q̄ po-
ſtea peccādo ceciderūt de pe · di · ij · oppomtur ·
¶ Caritas eſt ignis quo peccata exuruntur
de pe · di · iij · inter hec hircum ·
¶ Bona opera facta ſine caritate valent ad
minꝰ ſuppliciū ſubeūdum nō autē ad p̄miū
eternum conſequendū de pe · di · ij · ſiquis at
ad de qđ ſcribit · s · Tho · ī · iij · di · xiij ·
¶ Caritatis vinculum quo chriſtus nos di-
lexit maxie in ſacro altaris nobis demōſtra-
tum eſt vt de conſe · di · ij · Hꝫ eſt ſacmentum ·
¶ Vtrum diligere inimicos ſit de neceſſita-
te caritatis vide ſanctū Tho · ſecūda ſecūdē · q ·
xxv · art · viij · vbi etiā tractat an ſit de neceſſi
tate caritatis ꝙ homo inimico ſuo oſtendat
ſigna vel affectus dilectōis an ſufficiat cari-
tatem et dilectionem gerere ī aīmo ſuo ·
¶ Vbi non prodeſt caritas eſt adhibēda po
teſtas · xlv · di · licet de exceſ · pla · c · j · i glo ·
¶ Non eſt caritas ſed languor vbi mali mo
res nō corrigūtur · xxiij · q · v · c · non putas ·
¶ Vbi caritas nō eſt ibi fides et iuſticia eē
non poſſunt · xxiij · q · j · vbi ſana ·

Caritatiuum ſubſidium. Ani-
feriores ep̄o poſſūt clericis ſibi ſubiectis im-
ponere ſubſidium caritatiuū vide Arch. xcviij
diſ, c · finali ·
¶ Quādo et ex quibus cauſis poſſit quis pe
tere caritatiuum ſubſidium a ſuis ſubditis vi
de de cēnſi · cum apoſtolus / Poſt · i ſumma ð
offi · le · ¶ quid pertinet circa p̄nc ·

Carmelite. ¶ An carmelitarū ordo ſit de
numēro mendicantium vide Ang · i quodaz
ſuo conſil · quod mīpit facta carmelita nūe-
ro · lxxxvj · adde quod dicā · j · ſub dictōe mē-
dicantes ·

Caro carnes. An appellatione carnium
veniant ova et lacticinia nō · p · di · demq3 ad
de quod dicam infra ſub dictione ieiuniū
glo · xxxiij · q · ij · admonere vbi vide quid de
lardo adde · lxxxij · diſ · preſbyter in glo · quę
dicit ꝙ p̄miſſo eſu ouorū et caſei intelligitur
p̄miſſus eſus lardi vel ſagininis adde quod
dicam infra ꝙ prime ·

¶ An damnatum eſu carnium comedēs ana-
thema ſit · xxx · di · ſiquis carnem et alius ter.
dicit ꝙ eſt hereticus cenſendus ꝓa · di · ſiquis
preſbyter ·
¶ Eſus carnium et potus poſt diluuium eſt
conceſſus · xxxv · di · ab exōrdio ·
¶ Ab eſu carnium abſtinēdum eſt diebuſ
mercurij et veneris de conſec · di · iij · de eſu cā
nium et etiam die ſabbati de conſec · diſ · v ·
quia dies ·
¶ A ſtimulo carnis nullus in hac vita libera
tur aut ſecurus redditur, xxxij · q · v · ſi pau-
lus ·
¶ Carnis infirmitas luxuriam fugat de pei ·
di · j · poteſt ·
¶ Carne bene vtitur qui eius mēbra ad be-
ne operandū conuertit de oſe · di · v · ieiuniū
¶ An carnalitas inducat ſuſpitionez nō · vt
eccle · benefi · c · j · in fi ·
¶ Ad curam iudicis ſpectat vt carnes ven-
dantur iuſto p̄cio · ff · de of · prefe · vrb · l · j ¶ cu
ra carnis ·
¶ In carne preter carnem viuere magis an-
gelicum q3 humanum eſt not · xxxij · q · viij ·
omnes cauſationes ·
¶ Nemo naturaliter carnem ſuam odio ha-
buit ad ephe · v · xiij · q · ij · nō eſt inimemus /
Spe · ti · de aduo · ¶ j · v · item qđ poſtulat ·
¶ Que ſunt in carne deo placere nō poſſunt
ad roma · viij · lxxxij · di · propoſuiſti ·
¶ Carnes non ſunt comedende in ſabbato ð
conſecra · di · v · q ·
¶ Carnes in diebus prohibitis licet come-
dere rōne infirmitatis vel neceſſitatis de ob-
ſerua · ieiu · conſilium ibi nō ·
¶ Appellatione carniū non venit lardū ſm
Bar · in l · j · C · de ero · mil · anno · li · xij · p illū
¶ Caro remota oīno nō eſt ꝓpa ſtex ·
caro ſed equiuoce · s · Tho · ī · iij · di · art · j ·

Charta, proprie dicitur bōbaſiā · ff · de le ·
iij · librorū · ¶ chartis / ſiue ſit noua ſiue abra-
ſa ſiue non · ff · de bo · po · ſec · tab · l · charte adde
· ff · de le · iij · l · chartis aliquid de ꝓpa · cū cāz ·
¶ Locus vbi conſeruātur vel cuſtodiuntur
charte vocatur carthophilatiū de ꝓpa · c · j ·
¶ Charta vilis reddit inſtrumētum ſuſpectū
vt · l · contractus · C · de fi · inſtru ·
¶ Si in eadem charta reperiunt plura inſtru
menta ſolennizata eiſdem teſtibz an valeāt
vide Bar · de vul · et pu · ff · ī · l · pīs a filij ·
¶ An vna ſigillatio ſufficiat ī vna charta eti
am ſi eſſent mille contractus / Bal · ꝙ ſic m · l ·
eo ꝙ a multis · C · ſi cer · pet ·
¶ Quid comprehendatur chartis legatis vi
de tertium in · l · librorū · ¶ chartis ff · de le · iij ·
¶ Charta dicitur publica / ſcripta manu pu-
blici notarij vel officialis publici vt · l · in

ter·cartulas. C·de sue·fil·deb.li·x. Bar·in ·l.si quis legatum in pn·ff·de fal·faciũt nõ·i ·c.j·de iura·calũ·vbi plene de hoc.

Cartusienses. Qualiter fratres cartusienses opando et laborando hũerũt locũ p pe bonoriam ponit idem Jo·an·in·c.ij·ỗ de ci·li·vj.

Cassare. Cassatio. An ista ẏba conferant ad factũ tantũ et sic ad id qđ est nulluz quod est dicẽ an illud quod nullũ est cassari possit glo·et doc·de postu. prela·gratuz vt lit. non contes. accedens·i·in glo·

¶ Cassatio ꝓcessus et sententie ꝓdest omnibus qui ex eis lederentur cauũ si fiat ipis nõ citatis ita nõ·Jmmo·in·c·in nostra de ꝓcu·

¶ Petere cassari instrumẽtum aut testamẽtum qz non est insinuatum est dicere nulluz secũduz Bal·in·l.hi qui ad ciuilia. C·de appella·sed deſ vide Ang·in suo·nõ·cons·xxx v·quod incipit ꝓ decisione quesitoꝝ et ad ỗ C·de sacrosan. ec·auten·cassã et irrita z·l·de cernimus eo. ti·vbi vide·

¶ Cassum·i·nullum·C·ỗ leg·l·nõ dubium Jtem cassum. i·mefficax et sine effectu tex. in·l·epãle·C. de epis·audi·

¶ Duplex est causa cassatõnis. s·nullitas et iniquitas de qua materia vide Bal·in·l. hi q ad ciuilia·C·de appel.

Casale. Jdẽ ẽ quod familia vt nõ·Bal·in ·l.peto Ş fratre·ff·de le.ij·i ij·nõ·qui mouet ꝑ glo·q̃ dicat idẽ esse si testatõ legat familie ·i·domui et ideꝝ si legat familie vel casali seu casate et hoc est videre meo vocabulũ venetoꝝ apud quos dicit talis casata·i·familia·

Causina. Quid sit vide·ff·de minor·l·verum·Ş si locupleti heres.

Castellum Castellanus. Quid dicat castellum vide in·l.j·Ş castellum·ff·de aqua quo·et esti·l·in·C·ỗ aqu·duc·li·xj.

¶ Castellum est receptaculum quod ꝛcipit aquam publicam·ff·de aqua quoti·et esti·l·j·Ş equissimum.

¶ Interdum castellum sũmitur ꝓ castro·ff· de le·ij·l·titia·Ş fi·de hoc no·de cau·pos·pastoralis in glo·iij.

¶ Si castellanus offert dño edificij claues et dñs non vult recipe licet maneat in fortilitio non tamen tenetur de piculo contingente ꝓpter custodiam non solemniter ad hibitam ita no·in·l·fi·ff·solu·ma·

Castigatio. Castigatio modica est aliquibus permissa·ff·de iur·o·iu·l·iurantibus in auten. de nup·Ş si vero et ibi no·vij·q·j·sicut adde not·ff·ad·l·acqui·l·sed si Ş fi. in glo·docenti.

¶ Quem diligo castigo·glo·ij·c·si qñ de rescrip·et ibi sunt concor.

¶ Adde q verbum castigare refertur ad castigationem leuẽ et domesticaz·C·de pat·po·l·iij·dic melius quid venit appellatiõe castigationis vt habetur in·l·nec qui cq̃z·Ş de plaõ·ff·de offi·proconſ·et le·

Castitas. Si testõr reliquit vxori·x·annua si caste et honeste vixerit / an si transeat ad secũda vota dicatur honeste viuere Bá. et Ang·in·l·mulier·Ş cum ꝓponeretur·ff·ad trebel·Bal·in·l·fi·C·ỗ edic·diu·adri·tol.

¶ Stante testõ supradicto quid si mulier increditur religionem vide Bal·in·l.deo nobis C·de epi·et cleri·

¶ Castitas sola est que deo pt animas presentare vt in auten·ỗ leno·Ş j·

¶ An castitas sit annexa ordini clericali no·glo·de conuer·coniug·cum olim.

¶ Castitas potest suaderi non precipi et est consilium non preceptum xxxij·q·j. integritas doc·de coniu·lepro·c·ij·

¶ Qui deliberat castitatem seruare retrẽtus se ab hoc ꝓposito meritum perdit xvij·q·j· qui bona·

¶ Castitas vidualis melior est q̃z secunde nuptie xxxj·q·j·quod si dormierit·

¶ Qui dimittit vxorem castam crudelis est xxxij·q·j·sicut crudelis·

¶ Violenter corrupta non pdit castitatem xxxij·q·v·quod autem et·c·ꝓposito.

¶ Castitas mentis melior est castitate corporis xxxij·q.v·tolerabilius·

¶ Castitas qñq̃ intacto corpore perditur xxxij·q.v·nec solo·

¶ Qui vult digne eucaristiam sumere debet castitatem seruare tempore ieiuniorum et a coniugatis etiam seruanda est xxxiij·q·iiij· penitentiam·

¶ Vir vxori debitum reddens nõ perdit merita castitatis xxxiij·q·quinta·c·secundum verba·

¶ Castitatem inuiolati corporis clerici perpetuo debent seruare xxxj. di·Ş causa vero et ·c·sacerdotibus et ·c·si laycus et ·c·lex continẽtie et in sacris ordinibus constituti castitatem non seruantes priuantur suis ordinibꝫ et dignitatibꝫ xxxij·di·erubescãt et ·c·placuit·

¶ An coniuges qui promiserunt mutuam castitatem possint mutuo commiscere Jnocẽtius et Hostiensis de conuer·coniug·ducũ Joannes an. de pot·c·j·li·vj·de iururã. tua nos el ij·

¶ Vulgare ꝓuerbium si non caste tamen caute Jo·an·de accu·c·vlt·

¶ Difficile est viuere in castitate tex·et glo j·di. quia sanctitas.

¶ Castitas pt dicí ocubitus viri cum vxore & pe·ti·de eo q̃ mit·in pos·ver. porro·
¶ Castis in quibꝰ castitas est deterior formi catõe no. xxxiij·di·fratermitatis·
¶ Castitas est p̃ferenda vite·ff·d̃ origi·iut·l·ij·¶·et cum placuisset·
¶ Castitas maxime reddit hoiem aptuz ad otemplatõez·s. Tho. secunda secũde·q·cli·
¶ Castitas ẽ virtus spũalis·s·Tho. secũda secũde·q. cli. ar·j·et ij·
¶ Et an castitas differat ab abstimentia vide in preallegata·q·ar·iiij·
¶ Castitas est in aĩa sicut in sbiecto secũda secũde·q·cli·ar·j·

Castratus. Ille qui est castratus nõ habet neccẽ seruare carnẽ vel puluerẽ vt dicũt vulgares si vult promoueri ii·lv·di·eunuchꝰ adde quod dicaz ·j· sb̃ dictione ordo·
¶ Que sit pena castrãtis seruũ suũ et etiã me dicí opantis hẽt lv·di·si qs a medicis·
¶ Castratus non meret abstinẽdo nec pauper parce viuendo de pe·di·ij·si em̃ inqnt in glo. ar. p spado.
¶ Castratus non pt esse miles lv·di·precepta in glo·
¶ An castratus sit hãbilis ad dignitatẽ no·de elec·si forte li·vj·in glo·sup ver·si vo·
¶ Castratus naturaliter ẽ impotẽs ad coiꝰtuz spado vo ex accidẽti·ff· de adop·l·ij·¶·illd

Castrense. In castrensi peculio filiusfamiliãs vicez patrisfamilias optinet tex·ẽ in·l·ij·ff·ad macedo·ad hanc materiã vid quod dicam ·j· sb̃ dictione peculium·

Castrum. ¶ Quõ vna ciuitas dicat castra metari contra aliam no·Bar·in·l·j·C·d̃ meta. li·xij·
¶ Vnde dicatur castrum vide Jo·an·in·c·si ciuitas de sen: ex·li·vj·
¶ In castris aut puis villis nõ dz ordinare epus lxxx·di·illud et·c·se·de pui·c·j·
¶ Incastellatus p r̃gem in aliquo castro an dicat pati violentiam no·de sen. ex. nup.
¶ Si vendit castrum intelligit venditum tus pronatus ei amerũ secus si vendit palatium cãz diuersitatis vide p Jnno·ĩ·c·ex lr̃is de iur. pa·adde Hosti·in sũma de iu·pa·¶·q̃liter et de offi·dele·¶·que delegari· ver·item ea que sũt iurisdictionis·q·vij·accusatio·
¶ Non licz facere castra vel alia ad emulationem Jnno·in·c·pisanis de resti·spol·
¶ Adde q̃ castruz factũ ad emulationez debet euelli secũdũ Ang. ĩ osilio suo·osil·clvij·alias clxiij·qd̃ incipit visis oñibꝰ adde no·ĩ ·l·ij·C·de fun·limi·li·xj·Jnno. de excef·pladilecta de offi·ordi·cum ab ecclesiarum Bá et Bal. ĩ·l·j·ff·q̃ cuiusq̃ vniuer·

¶ Princepꝰ fac aliquẽ locum castrũ eoipo q̃ scribit sibi tanq̃z castro Jnno·in·c·cum ab ecclesiarum de offi·ord. qd̃ est nõndũ / add qd̃ dicam sb̃ dictione ciuitas·
¶ Castrum qd̃ quis mihi furtiue abstulit et occupauit / si est difficile mihi recupare / possũ etiã furtiue sibi auferre ita dic Jnno·in·c·oꝰlim de resti·spo.
¶ An ecclesia possit incastellari dicaz sub dictione ecclesia vbi vide·
¶ Contra tenẽtes castra in aliquo castro vide Bar·in·l·q̃cũq̃z·C·de fun·limit. li·xj·
¶ An oesso castro dicat cõcessa eius curia Bar·in·l·si qñ·C·de bo·pa·li·x·
¶ Qui non restituit castrũ illi a quo r̃cepit incurrit crimẽ lese maiestatis vt·ff·ad·l·iulma·l·iij·
¶ Quod dicat castrum vide Bar. in·l·j·¶·sive aũt·ff·de no·op·nunc. Bal·in·l·j·ff·d̃ offi·prefe·et Bar. in extrauagã·quomiã nup·
¶ An ciuitas possit p iurisdictione sua accipe castrũ quod hz ecclesia no. Cy·in·l·ij·C de sũ·tri·
¶ Si castrum vi vel obsidione capit que actio detur ad recupandũ Bar·ff·de vi et vi ar·l·si vi me·
¶ Si aliquis promisit custodire castrum p certa mercede et illud ab hostibꝰ capiat an ille teneat Jo. an·ĩ addi·Spe. ti·de loc·super
¶ Si qs oedit alicui locũ ad edi / rubricandũ castrũ an videatur eximere locum a eũ cui concedit a iurisdictione sua / vide Bá·in consi·quod incipit coũne spoleti·
¶ Si aliquis promisit custodire castrum vsq̃z ad tempus et eo finito obtulit castruz an teneat postea de custodia vide Bá·ĩ·l·si mora·ff·so. ma·
¶ Si quis promisit custodire castrum p ānũ et dedit fideiussores et post annuz ammittit an fideiussores teneant vide Bar·in·l·lutius ·¶·paulus·ff·admi·tuto·
¶ An appellatione castri otineat villa Bá·ff d̃ dam·infec·l·si finita·¶·ex hoc edicto·
¶ Castrũ nõ pt fieri sine licentia dñi secũdũ Jnno. in·c·pisanis de resti·spo·
¶ Licet aliquis dederit alteri custodiã castri potest tamen si vult p se custodire·ff· de vsu et hab·l·si ita·¶·j·fac ad hoc·ff·commo·l·si vt certo·¶·si de me·
¶ Si osensi tibi vt in fũdo meo ostrueretur castrum an possum in eum ponere custodias te inuito vide Dy·ff·de vsu et habit·l·si ita·¶· dominus·
¶ Tenẽtes castra et fortilitia in osimbꝰ territoriꝰ possunt compelli illa relaxare vt·l·q̃cq̃z. C·de fun·limi·li·xj·et ibi p Bar·
¶ In castro coram vicario solent cause ordinarie tractari secundũ Bal·in autẽ·misi bre

uiores·C·de sen·ex pi·reci·

¶An ꝛ qñ castrū teneat de delicto commis so in eius territorio viđ m·l·ij·ff· vi bon·rap vbi vide.

¶An liceat castrum in quocūqꝫ loco edifi/ care vide p Bali·in·l·ex hoc iure·ff·de iust·ꝛ

¶Oñ vendit castrū cū ptinētiis an iure· intelligāt vendite possessiões quas vendito hz ī territorio dicti castri viđ d·Jo·đ Jmo· in·l·iij·in fi·p̄n·ff·de acqui·pos·

¶Castꝫ qđ hz p se regnū licet in aliquo de seruiat ciuitati nō ꝓpterea ꝓprie dicitur esse mēbꝫ ciuitatis nec de cōitate nā illa dicūt es se membra ciuitatis q̄ sūt ps rei et non q̄ sūt res sepate et p se stantes vt in·l·scaphā·ff·de euic. et ibi Bal.

Casus. Casus aduenticij attendi et ꝯsiderari non dnt·ff·de adm·re·ad ci·pti·l·ꝫ·Ç·si eo tpe·ff·qui et a quibꝫ·l·iulianus·

¶De casu·l·nulla est q̄o. C·đ fur·l·ancille et ibi nō.

¶Casuꝫ videtur appetere qui positis gradi/ bus querit ascensum nō·ff·de negoc·gest·l· que vtiliter in p̄n·xlviij·di·c·sicut neophi/ tus quod nō·et ibi vide.

¶Casus dimissus habet pro obmisso·ff·de liber·et postu·l·omodissime Jo·an·đ rescrip susceptum li·vj. et ibi etiam glo.

¶Casus qñqꝫ ponit ꝓ casu de iud·c·j·ī glo que ponit concor·glo·m·l·eam quam. C·đ fideicommis.

¶Casus non dꝫ expectari cuius euentus ni hil opat de pe·di·vij·quicunqꝫ egerit ad fi de symo·p tuas·ff·de fideius·l·pe·

¶Casibꝫ futuris prudenter occurrere debe/ mus xxiij·di·in nomine·

¶Ratione casuū emergentium licitum ē trā gredi leges·l·equissimū·ff·de vsufruct·not· Jmo·c·j. de ost.

¶Oñ res venit ad cū casū a quo non pt inci pere viciatur·l·ꝓ pte·ff·condi·msti/ et·ff·đ ꝯ uit·l·ꝓ pte·ff·de re·mili·l·qui cum vno·Ç·reꝰ et·l·pluribꝫ·Ç·fi·ff·de verb·obli·vbi de hoc p Bar·quod nō·

¶Casus multi euenire possunt qui rez impe diunt·l·naturalis·Ç·j·ff·de acq̄·re·dom·ꝫ m sti·de re·diui·Ç·illud quesitum·

Casus fortuitus. Oñ ex pacto vnꝰ vnus debz in eodem opā alteri que casu for/ tuito prestari non pt an possit exigere mer ce dem vide Bar·in·l·j·Ç·diuus·ff·đ va·et extra or. cogni.

¶An quis teneatur de caū qñ culpa p̄cessit casū Bar.ī·l·si vt certo·Ç·interdū·ff·commo et·l·ī rebꝫ eo·ti·et·l·si quis ex argentariis·Ç· vlt·ff·đ edē. Cy·in·l·que fortuitis·C·đ pig· act·adde no·de depo·c·fi·adde de spō·remēs Archi·de conse·di·p·c·fi·

¶An expressio faciat quē teneri de caū for/ tuito Bar·in·l·si vt certo·Ç·nūc videndū·ff·c mo·ꝫ in·l·sed ꝫ si quis·Ç·quesitū·ff·si q̄s ca· vbi glo/ adđ qđ dicā·j·sđ dictōe estimatō·

¶An furtum numeret inter caūs fortuitos vide doc·in·l·q̄ fortuitis·C. de pig·ac·glo· in·l·cum duobꝫ·Ç·dāna·ff·ꝓ so·doc·in·c·j·đ commo·adde·l·et ita·Ç·si vero ꝫ qđ ibi nō·ff· nau.cau.sta·adde·ff·ad·l·fal.l·qua rōe·Ç·ij· C·de lati·lib·tol.l·j·Ç·sed ne furādi et quid de latrocinio vide glo·et qđ ibi nōt·Bal.in·l· i·C·depositi·et ibi Cy·q̄ dic q̄ si q̄s ē diſroba tus in siluis solitis commorari ē caūs/ si aūt in non solitis est culpa quod no·

¶In iudiciis bōe fidei an q̄s tēat de caū for tuito vide nō·ī p̄allegata·l·q̄ fortuitis·

¶Qui sūt caūs fortuiti nō·in sti.q̄·mo·re· contra obli·Ç·item si is in glo·q̄ incipit nau/ fragio·ff·de regu·iur·l·contractus·

¶Casus q̄ñqꝫ sūmit ꝓ negligētia·ff·đ in/ cen·rui·nau·l·q̄ edes et·ff·ad·l·cō·đ sicca·l·j· ·Ç· diuus·

¶An et qñ valeat denūciatō casuū fortuito/ rum viđ glo·et doc·in·l·sed et si·Ç·quesitū·ff· si quis cau·nō·in·c·j·de commo. vbi vide.

¶Casus fortuitus nō venit ex nata ōct9 de positi fallit in caibꝰ ñ·de depo·c·secundo·

¶Casus fortuitus excusat a piurio de pig·si gnificante/ adde quod dicaz·ī·sub dictiōe iu ramentum·

¶Casus fortuiti ꝓuideri non possunt glo· de eta·et quali·ad aures·ff·commo·l·in hꝰ ·ff·de acti·et obli·l·j·Ç·is quoqꝫ·

¶Quid opetur ꝓ missio qua q̄s obligat se teneri de caū fortuito nō. mđ·l·sed et si q̄s·Ç· quesituz doc·in d·c·j. đ cōmo·et in·l·si vt cer to·Ç·nunc videndum·ff·commo·et in·l·j·C· commo·tangit etiā·ff·manda·l·aristo đ pe ti·de loca·et Jo·an·ibi in addi·

¶An iniuria iudicis sit casus fortuitus doc· dicunt q̄ sic in·c·fi. de emp·et vendi·

¶Qualiter ꝓbet caūs fortuitus·nō·Ja·de are·in·l·scire oportz·Ç·suffic·ff·đ exau·tu·Bā in·l·j·C·depo·glo. in·l·iij·Ç·si ad diez·ff·de re·mili·vbi viđ an sufficiat ꝓbare p iuramē tum de quo in·c·q̄ ꝓpter de elec·et in·c·cum bertoldus de re iudi·Archi·in·c·j·de dol·et contu.li.vj.adde Bar.in·l·ij·C·de nau·li· xj. quod nō·

¶Oñ quis teneat de caū fortuito extra natu ram contractus vel ꝓpter moram quid ope tur obligatō no·in·l·si mora·ff·sol·mat·

¶Caūs fortuitus pt ꝓbari in territorio illi us iudicis vbi quis passus ē illū casū et ille ꝓbatōes faciēt fidē coram iudice opetēti etiā

si pʃ non fuit citata coꝝ primo iudice Bar·in ·l·ij. C·de nauf. li xj.

¶ Si qs renūciat casibꝫ fortuitis tenet qđ intellige nisi esset talis casus q euenire ꝺ mille vicibꝫ vna Bar·in·l·lutius·ff·ad tur.

¶ Oñ casus fortuitus imputet debitori vel creditori vide de pig. significante Spe·ti·ꝺ loca·Ꝙ·iam dicendū·ver·sed quid.

¶ An violentia sit casus fortuitus de sepul· sacris vbi vide.

¶ Casus imputari nō dz cuius culpa vel mora non p̄cessit de elec·cum ex eo li·vj.

¶ An appellatõe piculi veniat casus fortuit9 glo·dicit qp nō in·l·opus qđ aduersione·ff·loca·qđ limito ñ vbū piculi aliter nihil oparetur qz comprehendit caūm fortuitum casus est no·quez ad hoc induxit coꝝ ꝺo·meo ꝺo· Rapha. ful·in·l·item qz·Ꝙ si g ēma·ff·loca. bñ facit ad materiā·l·fi·eo·ti·

¶ Casus supueniens non absoꝛbꝫ culpaz precedentez qñ culpa ad caūm rez facili modo ꝺi sponit·ff·de dam·infec·l·fluminū·Ꝙ·idem ait vide·l·si vehēda·ff·ad·l·rodi·de iac·et·l·huic scripture·ff·ad·l·acql.

¶ An mors sit casus fortuitus·ff·de iudi·l·interduz et dicit glo. sing·insti·de capi·di·qp oñis mors siue naturalis siue cilis venit dei iudicio viꝺ Bal·in·l·j·C. qui admit·ad bo· pos·in xviij·sua oppositõe vide ī·l·fi·C·de iudi·doc·et Bal·in·l·j·C·q ad liber·pue·ñ po.

¶ Si quis suscipiat in se cāz oñez vel oñe piculū noui caūs intelligit de casu inopinato Bal·in·l·fi·in fi·C·de ac·emp·

¶ Quid sit caūs fortuitus ñ insti·de re·di·Ꝙ thesauros in glo·fortuito caū vide Bal·in ·l·que fortuitus. C·de pig·ac·

¶ An is qui recepit in se piculū et fortunam teneat de caū fortuito ñ·ff·de acq·re·do·l·si is

¶ Quis debz ꝓbare casum fortuitum ꝙ· quis dolum quis culpam z qualiter nō·ff·loca·l·si quis domū·Ꝙ impator ī glo· ꝓbari ñ· ·ff·nau. cau·sta·l·et ita·Ꝙ·ij·in glo·exceptionem Insti·quib·mo·re con·obli·Ꝙ·pe·C·de pigno·acti·l·si creditor vbi Cy·et Bal. Spe ti·de pigno·ac·Ꝙ·j·v·ℏ q̄rit et ibi Jo. an·ī·l· fi·Ꝙ·fi·in glo. ī. ver·ꝓbādi·ff·de cuſ·reo·z ibi Bar·et Cy·in·l·si qs ex argētariis Ꝙ·pe·in glo·habere et ibi Bar·ff·de eden·

¶ Mercator qui tenet pecuniam ad lucruz et damnum probare debet casum fortuitum ñ· Bar·in·l·ij·C·de nau. li. xj·

¶ An casus fortuitus excuset in arbitros ñ· in·l·celsus·ff·de arbi·in glo·q̄ztū in ipso.

¶ Ad quē spectat rō vite vel interitus post litem otestatam no·in·l·si moraz·ff·ꝺ re·vē· et eo·ti·l·itez si vbeātū·Ꝙ·fi·ī gl·morā passo·

¶ An casus fortuitus liberet debitorē no·ī·l· interdum·C·si·cert·peta·et ibi Cy·plene.

¶ An casus supueniens excuset a precedenti delicto not·ff·ad turp·l·in seātus·Ꝙ si ꝓpter mortem in glo. non ideo adde qp casus superueniens non tollit obligationem contractā ex culpa vel delicto precedenti qñ casus mogitate euenit post culpaz·ff·quod vi aut clā ·l·si alius·Ꝙ·idem ait·

¶ In conditione an noceat casus fortuitus no·C·de condi·ob cau·l·pe·et ibi Cy·

¶ Oñ caūs fortuitus dicat expressus ex mēte vel ex verbis vide Bar·in·l·si debitor·Ꝙ·verisimile·ff·de cōtrahen. emp·fāc qđ no·in·l· gallus Ꝙ nunc de le·ff·de liber·et post·

¶ An suscipiens in se casū fortuitū teneat etiam de casu ontingenti culpa aduersarij vide in·l·qui officij·Ꝙ·fi·ff·de contrahen. emp·

¶ Qui ꝓmittit indēnitatem videt ꝓmittē casum fortuitum no·ī·l·j·C·cōmo·vbi ter·

¶ Suscipiens in se casum fortuitum et piculum edificij intelligit obligari donec edificium fuerit pfectum no·in·l·sed hec distinctio ·Ꝙ·j·ff·loca. vbi vide.

¶ Qualiter puniat casus fortuitus vide ī·l· recipiendum Ꝙ delinquunt et ī·l·aut facta Ꝙ euentus·ff·de pe·

¶ An incendium siue latrocinū sit casus fortuitus vide Bal·in·l·j·C·depo.

Catastrum. Bona sua ponēs ī catastro ali cuius cā fraudandi coē punitur qz illa a fisco vendicantur vt·l·ordinem·Ꝙ in fraudez ·ff·ad municipa·

¶ Catastrum aut extimū non ꝓbat dñium vt·l·solēmbꝫ·C. de re. ven·

¶ Dñs rei tenetur soluere collectas licet non hēat illā rem ī catastro vt·l·fi ff·de incē·ruinauf·et coīter contra posſessorem rei licet ñ sit dominus vt·l·si pendentes·Ꝙ·si qđ·ff·de vsuf·fāc·l·in sūma·C. de pigno.

¶ Oñ bona que ponūt in catastro possunt fiscari vide Bal. in·l·j·C·vbi cau·fis·

¶ An libra z catastrum defūcti dēant cumulari cum catastro et libra heredis ad sciendū si heres possit habere stante statuto qp null9 possit hēre officiū nisi hūerit tātū ī libra Bā· ī·l·q fūdū·Ꝙ·fi·ff·ad·l·acql·ī iiij·col·

¶ Res non pt̄ tolli de catastro vnius qñ ponitur in catastro alterius q sit exigibilis Bal in autē·sed piculū·C·sine censu·

¶ Creditō non tenetur facere poni rem pignoratam in catastro suo secūdū Ang·in·l·sciendum·Ꝙ·pt̄·ff·qui satisda. co· etiam stante statuto qp qulibet possidens aliquam rem teneatur eam ponere in catastro sb̄ pena·

Cathalogus. Quid sit z vnde dicatur glo·xxxiiij·di·quorundam rix·q·iij·quoniam vnꝺ cathalogus est sermo continēs nomina clericoꝝ et laycoꝝ·

¶ Carthalogus ẽ ſupioꝛ pſ molẽdim vt .ff. de fun. mſtru. l. cũ ꝺ lamonis ℭ idez ꝺſultuſ.

Cathedra. Quid ſit cathedra z quotuꝓ pler et vnde dicaſ et quis habeat cathedrã nõ. glo. in cle. dudũ de ſepul. in ꝑ. ſuper cathedram xl. di. multi. C. ꝺ offi. diue. iu. l. ſciant. C. vbi ſeãt. vel clariſſimi. l. fi. xl. di. nõ eſt i quibꝫ ꝓbaſ ꝙ papa impator iudex docꝛ habꝫ cathedraz adde ꝙ dux venetoꝝ hꝫ cathedraz quã fãc ante ſe deferri ex donatõe Alexandri pape iij.

¶ Jnq̃ dr̃at cathedra a ſolio et tribũali vi ꝺ glo. in d. cle. dudum in princ.

¶ Cathedra nõ fãc ſacerdotem ſed ſacerdoſ cathedram xl. di. multi ſacerdotes.

¶ Nõ eſt facile cathedram tenere regnãtiuꝫ cum chriſto et ſtare loco ꝑetri dicit beatus Hieronymus xl. di. non eſt facile.

¶ Qui vſurpat cathedram epi ipo viuente peiꝛ eſt fure et latrone vij. q. j. non furem.

¶ Eccleſia cathedralis ſeu cathedra epi vꝛ gente neceſſitate ad alia loca pt̃ tñſferri xvj q. j. et tempoꝝ qualitas.

¶ Quelibꝫ cathedralis eccleſia hꝫ circa ſe xl paſſus immunitatis/ alie vo inferiores hñt xxx. ter. eſt xvij. q. iij. ſicut antiquitus.

¶ Cuꝫ ſcribit ꝺ eccleſia cathedrali ſtilus curie eſt ꝙ non expriãtur nomẽ ſancti. c. q̃zuis de preben. li. vj. in glo. ante pe.

¶ Que ꝺr̃a ſit inter cathedraz põtificalez et magiſtralem vide p. s. Tho. q̃li. iij. q. iij.

Cathedraticum. Quid ſit cathedraticum nõ. glo. de offi. oꝛ. conquerente de reli. do. conſtitutus x. q. iij. placuit et. c. priuil.

¶ An cathedraticum preſcribi poſſit vi ꝺ Jo an. de preben. c. j. li. vj.

¶ Cathedraticum daſ pro honore cathedre x. q. iij. placuit aliqñ dicit ſynodicum vt ñ. in d. c. placuit et. c. dilectus de offi. ordi. vbi vide.

¶ Pro iure cathedraticoo ep̃s vltra duoſ ſolidoſ exigere non poteſt x. q. iij. illud et. c. inter cetera et adde ꝙ vltra cathedraticum nõ debꝫ ep̃us recipe x. q. iij. nec numerus.

¶ Cathedraticum non dicitur ſynodaticum qr in ſynodo frequenter et cõmuniter ſoluit ſecundum glo. x. q. iij. in ſumma et. c olim et. c. cum cauſam de cenſi.

¶ An cathedraticuꝫ poſſit exp̃ſſe remitti dic ꝙ non de dona. paſtoralis glo. in d. c. cũ cãz vide Jmo. in d. c. cum ex officij. de preſcrip. Monaſteria exempta abſoluũt abſolutione cathedraticij x. q. iij. inter cetera.

¶ Canonici eccleſie cathedralis non tenent ſoluere cathedraticum cum ſint vnũ corpus cũ epo. c. nouit de his q̃ fi. a pla. ſi conſe. ca.

Cathecíſmus. Quid ſit cathecíſmus nõ glo. ꝺ cap. mo. dilectus et ꝺ cognat. ſpi. c. contracto eo. ti. cathecíſmum li. vj. xxx. q. j. c. j. vide de ſa. vnc. c. j. ℭ ſi vo. m fi.

¶ An cathecíſmus moriẽs ante baptiſmum poſſit ſaluari habeaſ de conſe. di. iij. cathecíſmum et. c. non dubito in quibꝫ videaſ concluꝺi ꝙ ſi habuit firmum ꝓpoſitum baptizandi ſic ꝺtrarium videaſ tenere glo. in d. c. contracto xxx. q. j. puẽit ꝺ oſe. di. iij. c. cathecíſmũ.

¶ Qui ſũt baptizandi dñt ꝑmo cathecizari de conſe. di. iij. cathecíſmus.

¶ Cathecumini ante baptiſmum dẽnt p xx. dies exoꝛcizari de oſe. di. iij. exoꝛcizari.

¶ Judei debent ſtare octo menſibꝫ poſt cathecíſmum anteq̃z baptizentur de conſe. di. iij. iudei.

¶ Cathecíſmus catholicus prefertur hereti co baptizato de oſe. di. iij. non. dubito.

Cauillatio. Quid ſit cauíllatio nõ. Jona. de iudi. venerabilis de verb. ſig. l. natura cauíllatõis et. ff. de regu. iur. l. ea eſt.

Caupo. Caupo dicitur is qui cauponea exercet ff. nau. ca. ſta. l. ij. ℭ caupones.

Cauſa. An ceſſante cauſa impulſiua ceſſet effectus dic ꝙ non vt nõt. in. l. j. ℭ ſerum. ff. de poſtu. glo. de renũ. poſt tranſlationem C. de condi. ob cau. l. ſi militem in glo. C. ꝺ naut. fene. l. j. Cy. in. l. generaliter. C. de epiſ. et cle. Spe. ti. de diſ. et alle. ℭ poſt ℏ vi vt illud conſtitutum.

¶ Cauſa mediata attendi debꝫ magis q̃z remota glo. in. c. de cetero de homi. et ibi ꝺcor.

¶ An ſit verꝫ ꝙ ceſſante cauſa ceſſꝫ effect9 et an ĩ dubio p̃ſumit cã finalis vel impulſiua. Cy. in. l. generaliter. C. de epiſ. z cleri. plene vbi glo. et Bar. in. l. ij. ℭ fi. ff. de donat. glo. ꝺ renũc. poſt tranſlationem p modeꝛ. de app. cũ ceſſante j. q. vij. ꝙ ꝑ ꝛmedio adde ꝙ vbi ſunt plures cauſe ceſſante vna cã ceſſat effectus no. ff. de his q̃ no. infa. l. liberoꝝ in gloſa Bar. in. l. j. ff. ſo. ma. ff. de puil. cre. ſi neutri. ff. de excep. re. iudi. l. ſi quis ad exhibẽdũ et ibi Bar. idem ĩ extraua. ad reꝓmendã ſup verne ex eoꝝ fallit vbi eſſent plures z omes ceſſarent. l. qꝺ dictũ. ff. de pac. l. generaliter. C. ꝺ epiſ. z cle. l. adigere. ℭ q̃zuis. ff. ꝺ iur. pat.

¶ Cauſa limitata ꝑ ducit effectũ limitatuz. ff. de acq̃. re. do. l. in agris de vot. ꝙ ſup his ter. et glo. in clem. j. de ſequeſ. poſ. et fruc. ſup ver. reſtituat.

¶ De ſigficato huiꝰ vbi cã vel cãtus ñ. glo. j. q. iij. audiuimꝰ. ff. de inſtito. l. ℏ ſi pupillꝰ. ℭ de q̃ adꝺ. ff. de le. ij. l. cũ pr̃. ℭ pr̃ pluribꝫ et. l. ita aũt. in ꝓnc. ff. de admi. tuto.

¶ An appellatione cause ciuilis veniat causa spiritualis not· in cle· j· de offi· dele· in glo. sup ver· ciuili vbi vide.

¶ Quot modis sumit hoc nomen causa No sti· de accu· cum dilecti de re iudi· cum eter; mi li· vj· do· de rot· conclusione cccvij· Pau· plene in cle· dudū de sepul· vbi vide dr̄iaz inter causaz z occasionem de quo hēs in c· solute de ma· et obe· de pe· di· j· resuscitat in di. sit itaq; ꝓmiū lxxviij· ca·

¶ An causa ecclesiastica debeat terminari secundū leges vel canones etiā si agat coram iudice seculari vide ff· de osti· c· j· et· c· ecclesie sancte marie ō fo· ope· c· q; clericus vbi caū q; secūdū canones de eta· et qual. cum sit·

¶ Vbi occurrunt due cause quaruz vna a potentiori p̄ncipio surgit alia a minus potenti preferet surgens a potentiori de dec· cum nō sit i hoie de preben· si a sede et· c· hi q li· vj· ad de q; vbi occurrunt due cause vna p prius alia p posteriꝰ effectus denoiat a priori vt· l· ex placito· C· de re· pmu·

¶ An falsitas cause vicīet actū sp̄ualem no· de con· coniug· ex pte et· c· dudū·

¶ Generaliter qñ falsa cā vicīet dispositionē vide Bar· in l· demonstratō· ff· ō odi· et demō et eo· ti· l· cum tale· ¶ falsū in l· j· C· ō fal· cau· adiec· le· Jmo· de puile· c· ex pte doc· de con· et affi· qō etiā fāc de fi· mstru· quod super ō sen· ex· cum p causa·

¶ Ad multiplicationē cause sequit multiplicatio effectus· ff· de ver· obl· l· scire· ij· q· iij· ¶ in fi· mimorum· ver· si plura de elec· in gene· de ꝓcu· si duo· li· vj·

¶ Que dicat causa mediocris no· glo· xvj· q· j· fratermitatis adde q; cause maiores sunt ad sedem ap̄licaz referēde de baptis· maiores lxxx· di· vides·

¶ Causa est multiplex ciuilis et crimīalis et qñ vna p̄iudicet alteri vid no· in l· vnica· C· qñ ciuil· ac· cri· pre·

¶ In cāz cognitōe nō dnt esse ꝑba litigiosa sed plana v· q· iiij· in loco·

¶ Tria sūt genera cāz ciuilis crimīalis z spiritualis no· Jnno· in· c nouit de iudi·

¶ Cause criminales secūdū ius canonicum delegari possunt excepta causa v· timi supplicij de rapto· in archiep̄atu·

¶ Si cā ē simpliciter commissa intelligitur commissum petitoriū et possessoriuz secuz si specialiter de sequest· pos· c· j·

¶ Qñ causa dicat sumere initiū no· Bar· i· l· eum q; res de ꝓcu· z in l· iij· ff· de ali· et ci· le·

¶ Ex p̄fat ōibꝰ colligit causa finalis dispōis Bar· in l· fi· ff· de iusti· et iur·

¶ An causa simpliciter p̄uilegiata intelligāt priuilegiata oīa q; ip̄az cāz tangūt Bar· in l· solent· ff· de ali· et ciba· le·

¶ An ex causa adiecta de futuro vicietur dispositum tā in octibꝰ q̄z in vltimis volūtatibꝰ Bar· in l· libertis· ff· de ali· et ci· le· la· j·

¶ An in causis in q̄bꝰ sūia fāc modicū p̄ iudicū in illis requirat plena cognitio Bart· in l· si constante· ff· sol· ma· mj· q·

¶ Cā respicies actū p̄mū in dubio p̄sumit finalis· C· de dona· l· si q̄s ꝓ rep̄tōe et· l· si ego· ff· de tut· dot· Bar· in l· ij· ¶ titio· ff· de dona·

¶ Jnspicit cā q̄ nocz· ff· de aq̄ plu· ar· l· j·

¶ facilius tollit cā accidentalis q̄z naturalis· ff· de adop· l· in adoptionibꝰ·

¶ Causa remota qñq; sumit ꝓ ꝓxima et illaz exponit ff· de dā· ifec· l· si finita· ¶ nōndū·

¶ Ad positionē effectus sequit positō cause· ff· de ma· testa· l· si quis·

¶ Vbi due cause occurrunt quaruz vna ꝓ cā alia noct attendit que ꝓ dest et sic p altum q̄s cōsequtur quod p se nō ofequeretur· ff· de li· ca· l· liberis ¶ si duo z ff· qui ad libe· ꝓclaū licz· l· fi· vid ff· ō acq· re· do· l· adeo· ¶ cū q̄s·

¶ Cum aliquid occedit respectu cert te cause id concedit solū cum eā impellit non aūte cum altero respectu id fiat ter· in l· j· ff· de aq̄ qua plu· ar·

¶ Occasio aliqñ sumitur pro causa· ff· de do· cau· mor· l· mortis·

¶ Causa facti plus attenditur q̄z factū· ff· ō acq· re· do· l· adeo· ¶ fi· et qō ibi no·

¶ Cā turpis in p̄ambulo nō mīcit immediatam in q̄ non est turpitudo glo· in l· apō· ¶ si cū ltēma· ff· de dol· except·

¶ Defectus cause que sōt in notatione nō vicīat ip̄o iure secus si in odicione· de· pe· de ancha· i cle· j· de offi· dele· v· quarto quero·

¶ Concurrente duplici causa finali nō cessat dispositō altea cessante· l· si ventri· ¶ i bōis· ff· de pueil· credi· Jnsti· de nup· ¶ affinitatis· ff· de his qui no· mfa· l· liberoꝝ Bar· in l· ita stipulatus· ff· de ver· obli·

¶ De dr̄ia inter causam et litem vide glo· in l· causas· C· de tr̄sac· et in l· j· ff· de testa· Joan· de accu· cum dilecti·

¶ Que sit causa ꝓxima et q̄ remota vid Bā i· l· et an eade ¶ actōes· ff· de excep· re· iudi·

¶ Regulariter oīs cā requirit cause cognitionem no· Bar· in extraua· ad reprēdam in glo· ne ex eoꝝ vbi vide·

¶ Error in cā finali remouet osensum ab actu Bal· in l· eam quā· C· de fideico· fāc· l per errorē· ff· de iur· oī· iudi· adde quod dicaz· j· sō dictione error·

¶ Causa adiecta donationi in dubio presumitur impulsiua· ff· de adimē le· l· iij· l· ij· i fi· cum l· seq· ff· sol· ma·

¶ Qñ aliq̄d ē applicandū fisco illa cā est criminalis vt· l· iij· ff· de sepul· viola· adde quod dicam· j· sub dictione crimē·

¶ Regulariter cā nō possz delegari inter im
lites si est criminalis siue ciuilis ter· singu ·i
·l· tam collatores ·C· de re mili· li· xij·
¶ Dna et eadem causa nō parit diuersos ef
fectus xvj ·q· j· legi· de renūc· sāe de fideius·
puemt ·C· de fur ·l· j· ff· de ver· obli· l· inter sti
pulantem ·¶· sacram xij· di· nos ꝺsuetudmez
de bap· mato· ver· si ad hoc de elec· cum nō
deceat li· vj· idem non pt esse sui ipsius et iō
diuersa sunt causa et causatum de iur· pat· p
beatas de elec· qualiter de pe· di· j· ¶· hoc idē
xxiij· q· j· didicimus de inst· c· fi·
¶ Causa est potentior causato v· q· v· non
omis de elec· significasti· C· de legi· l· digna
vox xj· q· iij· omis iactantia de conces· pre
ben· ꝓposuit de accu· cū dilecti de ꝓcur· if q
¶ Causa dicit vilis q nō excedit du li· vj·
os aureos ¶ pe· ti· de libel· concep· ¶· nūc dicē
dum· ver· iij· ff· de dol· l· si qs oleum·
¶ Causa qnqz dicit lis seu iudiciū vt· C· de
transac· l· causas de verb· sig· c· forus·
¶ Qnqz cā dicit actio vel titulus· ff· de pub·
·l· si ego ·¶· ptus· ff· sol· ma· l· j·
¶ Item causa· i· ꝺtractus vt· l· qꝺ in heredē
·¶· eligere· ff· de tribu· itē causa· i· testamētuz
·l· cum antiquitas· C· de testa·
¶ Item causa· i· qo· ff· de his q i testa· delē·
·l· ꝓrie qnqz cā· i· circūstātia secūdū Jmo·
·c· de testi· cū cāz Jtē cā· i· vtilitas· ff· ꝺ statu li
be· l· si qs ita ·¶· j· vid Jo· an· de accu· cū dilecti
de cri· fal· c· fi· Pau· i cle· j· dubū sup ver· rōe
de sepul· vid Jo· mo· ꝺ iurāmētā· c· fi· li· vj·
¶ Driaz inter cāz et occasionē ponit Jo· an·
de rescrip· statutū ¶· j· li vj· idē de ma· z ob·
solite ad de quod dixi supra·
¶ Non sufficit narrare factū misi causa facti
narretur nō· de rescrip· dilectus·
¶ Cā ꝓbabilis et iusta dicit q ꝺ iure appo
bat ita nō· Jmo· i· c· bone de appel·
¶ Ubi cā immediata est certa ꝺ mediata n
curat· ff· de le· ij· l· peto ·¶· i rē xvj ·q· vij· et ꝫ
dixim xxvij· q· j· idolatria j· q· j· vt euidē
ter de ose· di· iij· nemo tollit de v· sig· abba
tem fi· de offi· dele· si sup grā li· vj· de ꝓben·
si eum et· l· si is cui eo· li·
¶ Cā crimialis est maior qcunqz pecuniaria
vt· l· in seruorum· ff· de pen·
¶ Cā ꝓbat ꝑ effectū xij· q· ij· quatuor·
¶ Cā possessiōis et ꝓprietatis possunt sīl ꝑ
no et eodem iudice tractari ꝺ cau· pos· c· j·
¶ Que dicāt cause mime nō· glo· i· c· ꝺ appel
latōibz de appel· vid ī auten· ꝺ appel ·¶· illꝺ
co l· iij· in glo· sup ver· mimis·
¶ Quot sūt gña cāz ñ· xj· q· j· i sūma· Spe·
in ti· de ꝺtuma ·¶· ij· circa ꝑn· et ī ti· ꝺ offi· vi·
·¶· finali·
¶ Merita cāz ꝓtiū assertōe pandūt· C· si p
uim vel alu· l· ij· nōt· de postu· prela· c· postu
latōez in glo· vlt· de i integ· res· cū ex lris·
¶ Istud est cā alicuius cuius positiōe illud
ponitur et eius remotione remouet· ff· mā·
·l· si vero de appellati· cum cessante de prebē·
si pauper li· vj· vbi vide·
¶ Causa agēs ē potētior patiēte· ff· si· qua·
pau· fe· di· l· j· ¶· cum arietes· ff· ad· l· acqli· l· si
ex plagis ·¶· taberārius et· ff· de reb· dub· l· q
duos· ¶· peūl· de pe· di· j· qz diuītatis et· c· me
diāna de regu· iur· defleat·
¶ Nemo ꝺz esse melioris ꝺditionis illo a q
habuit causam de regu· iur· l· in omibz·
¶ Quociēscūqz due cause disponūt vnuz et
eundē effectū vna vt ꝓria alia vt reōta ef
fectus ille est in cā ꝓria noiandus de oces·
preben· qz diuersitatem Jmo· de testibz te
stimoniū· C· ꝺ re· pmu· l· ex placito·
¶ Qnqz attēdit cātū et nō cā xj· q· ij· c· qui
bus epi xix· di· in memoria· c· di· otra morez
xxij· q· j· quid culpat de sen· ex· venerabili
bus ·¶· vbi autem li· vj·
¶ Omis causa ꝺz tacitaz demōstratōez de o
iug· ex pte de osa· z affi· qz circa nō· ff· de cō
dic· et demon· l· demonstratō ·¶· qꝺ autem·
¶ Effectus cause defluētis patiētem causā
reddit mutilem j· q· vij· ꝺaybertum de re
gu· iur· nemo iur· ff· de acq· re· do· l· traditio
de iur· pat· qꝺ aūt ꝺ donat· inter vir· et vxo
¶ Cuiꝰ cā nulla ē ipsuz quoqz nullū nup·
ē no· de cēnsi· cum clerici·
¶ Cātū seqt natāz sue cause z eiusdē rōis ē
cā z cātū· l· māuimissiōes· ff· de ius· et iur· et
¶ In dubio cū fit mētio ꝺ cāis itel ibi Bal·
ligit de ꝓris ñ· i· l· si mulier· ff· re· amo· ff· de
vsuf· l· sed et si qꝺ ·¶· nec distinguimus·
¶ Ubi ē dare cāz ibi est ꝺare effectū· ff· de a
li· iudi· mu· ca· fac· l· prima·
¶ Cā et cātuz necessario dicunt· ff· de ḡ· l· nō
facile ·¶· affiēs· Ja· bu· i· l· de qbꝺ· ff· de legi·
¶ Ad pemptōez cause nō pimit cātum qñ
causatuz nō assumit cāz ꝓ causa ꝓmendi in
·l· fi· ¶· j· ff· solut· matri·
¶ Actus regulat a nā cause· ff· de postu· l· ex
cā et· ff· ꝺ his qui no· infa· l· ij· ¶· ignominie·
¶ Que ꝺuemūt in cā ꝺuemūt in effectu· ff·
ex quib· cau· ma· l· ab hostibz ¶· sed quod sim
pliciter· l· deo nobis· C· de epis· et cle·
¶ Quod pmittit causa necessitatis hz locuz
in stante necessitate et nō vlteri· ff· de iudi·
·l· sed et si restituat ¶· edium·
¶ An valeat actus exercitus pretextu falsē
cause vel adsit vera cuius effect geri non pt
·ff· de iudi· l· si fideicommissum ·¶· tractatum
et ibi glo· in ver· putem·
¶ Cā· i· nata vel ꝺcō· ff· de ꝺdi· imde· l· si nō
sortē· ¶· sed si opas et ibi glo· i· ver· cām·
¶ Ubi due cause cōcurrunt opposite illa su
spicitur per quaz minus obuiatur iuri· ff· de

eo quod cert. loc. l. non vtiqz.
¶ Causa alicuius dicit illa sine qua illud ẽe non potest ff. de reli. et sũpt. fu. l. at si qs. ¶ funerum vbi vide.
¶ Prohibẽ mensure trahit ad mẽsuras caẽ. ff. de rit. nupt. l. si qs officium.
¶ Cã regulat dictũ ff. ꝺ acq. pos. l. si s q mihi et ff. de calũ. l. hec actio.
¶ Illud dicit fieri causa cognita qꝺ fit pte psente vel contumaciter absente vt. l. in causa. ¶ cã aũt cognita ff. de mino. Bar. in l. plactam. C. de sent. et interlo.
¶ Si dubitat ꝺ causa que mouit iudicẽ sta tur verbo iudicꝭ et eius declaratõm glo. m. l. hoc iure ff. de euic. Jaco. but. in l. j. ff. de constit. princ.
¶ Cãtum pmit causa pempta vide in c. ita quorundam de iude.
¶ Causa naturaliter precedit causatũ ꝺ pedi. ij. qe radix.
¶ Quod iuris est in effectu idem est in causa. ff. de pecu. l. iij. ꝺ pe. di. ij. post discursus z. ¶ in his itaqz et ¶ ficta de pũp. ex studiis z. c. lris in fine de sta. re. qꝺ dei de no. op. nũ. c. ij. in fine.
¶ Qualis est cã talis ꝓducit effectus j. q. j. fertur et c. vulnerato et in l. de pupillo. ff. de no. op. nũ. de spõ. tue ꝺ despõ. impu. ac cessit et c. ex lris de cens. cum clerici et ibi no.
¶ Quot modis dicat causa Jo. an. de accu. cum dilectus no. in l. j. ff. sol. matr. in glo. ij de vbo. sig. forus.
¶ Quid sit cã vide Bar. in l. demõstratõ flã. ¶ qꝺ aut. ff. de condi. et demõ. vbi etiaz vide p eũ que dictiones indicant causã.
¶ Causa est de pterito res de futuro no. ff. de odic. ob ca. i rubrica z. C. eo. ti. sup rubrica.
¶ An inspiciat prima vl secũda causa no. ff. de odic. ob tur. cau. l. iiij. ¶ sed quod meretrici in glo. sed noua.
¶ An datum ob causam causa nõ secuta possit repeti et quid sit causa non secuta vide. ff. de odic. ob cau. p totum et no. C. de odi. ob cau. l. j. et ibi Cy.
¶ An sit addenda cã qñ aliqd fit no. ff. de his qui no. infa. l. ij. ¶ ignominie in glo. miles ꝺ rescrip. dilectus in glo. j.
¶ Ad sciendũ que sit obligatõ volũtaria z q necessaria inspicit cã ꝓxima non remota vt. l. de die. ¶ tutor. ff. qui satisda. co. et. l. sociũ q. ff. ꝓ socio.
¶ Cã impulsiua non inducit repetitõem etiam si sit de pterito ff. de odic. mde. l. dñs et. l. si repetendi. C. de odic. ob cau. l. ij. ¶ fi. ff. ꝺ donat. fac glo. in l. si mulier. C. de iu. do. Bã. in extrauagan. ad reprmẽdã i. ꝺ. ne ex eaꝝ.
¶ An due cause lucratiue possunt concurre re circa idem m eadem psõa no. i. l. meuiꝰ. ¶ duobꝰ ff. de le. ij. et ibi plene p Bar.
¶ Cã aliqñ hẽt ꝓ non cã. ff. de pac. l. iur gẽtium. ¶ si ob maleficiũ in glo. nulla.
¶ Si causa exprimitur generaliter et superueniat pendente iudicio an sequatur condẽnatio. no. Bar. in l. et an eadem. ¶ actiones. ff. de excep. rei iudi.
¶ In quo dñt cã et actio no. Jnsti. de acti. in princ. in glo. ij. ff. de eden. l. j. glo. vt ꝓui de. C. eo. l. edita.
¶ An preualeat cã naturalis qz accidentalis no. Bar. in l. iij. in princ. ff. de tute.
¶ Que dicat cã ꝓpria no. C. de testi. l. omnibus et ibi Cy. q. j.
¶ Omne ius est potentius ĩ cã qz in cãto vt. l. digna vox. C. ꝺ legi. z ita dicit ibi Ja. buper illum tex.
¶ Due cause vicũt vnã in aut. ita. C. de suc.
¶ Si cã non est apposita i instrõ an possit ꝓbari p testes vide no. in l. generaliter. C. de non nume. pe. tex. videt velle q sic in c. si cautio de fi. instru.
¶ Cessante cã ꝓuilegij cessat priuilegiũ vt. l. ticia seyo. ¶ vsuras ff. ꝺ le. ij. l. amicissimoꝰ. ¶ lutius ff. de ex cu. tu. qꝺ sãe intellexit Bal. in l. j. ff. de offi. eius cui man. est iurisdi. esse verum nisi quatenus priuilegiũ retro habuit effectuz ar. l. pre furioso. ff. ꝺ his q sũt sui. vel alie. iur.
¶ Cã iusta iustificat suũ cãtũ et ipm vestit et informat nec pt esse iustũ qꝺ fit cũ cã iusta. ff. de in integr. resti. l. omnes.
¶ Potentioz est ꝓhibitio in cã qz ĩ cãto. C. de epis. et cleri. l. fi. ff. vt in pos. le. l. fi.
¶ An consensu ptiũ possit cã ordinaria fieri sũmaria vide no. in cle. sepe de ver. sig.
¶ Causa quelibz dicat ordinaria nisi ꝓbetur sũmaria. l. iudices. C. de iudi. in cle. dispendiosam de iudi. l. iij. ¶ sciendũ. ff. ad exhibendum vide Bal. in l. j. ff. sol. matr.
¶ Cõmissa causa simpliciter intelligit omissa cã possessionis et ꝓprietatis vide no. in c. j de sequest. pos. et fruc.
¶ Oñ ꝓncepꝭ mouetur ex duplici causa ad aliquid occẽdũ et vna apparet flã cessat dispositio vt in c. quoniã ¶ porro vt li. nõ con.
¶ Inspicienda est cã ꝓpter quaz fit dispõ vt. ff. ꝺ adim. le. l. legata mutiliter Ang. in cõsilio ccli. qꝺ mipit in splendidissima.
¶ Insufficientia cause pt ex duobꝰ oriri. Tho. in iij. di. xvij.
¶ Oñqz nõ posita causa nõ ponitur effectus. Tho. in iij. di. xxx.
¶ Applicatõ causati ad suã cãz est duplex idem m ij. di. xxiij.

Causa capitalis. Que dicat cã capitalis Cy. ĩ l. j. C. ꝺ dila. l. si fugiti. C. ꝺ sez. fugi. l. edctõ. ¶ rei at capitat ff. ꝺ bo. pos. do c. de

dilat. preterea.

¶ An accusatio p quã qs veit dãnandus ad ꝑpetuũ carcerẽ dicat cã capitalis/Bar. in l. ij. ff. de publi. iudi. adde qđ dixi sb dctoe cãcer

Causidicus. Causidicus generaliter dicitur causã agens siue aduocat9 siue iudex vt C. de postu. l. quisquis et ibi nõ.

Cautio. Quid veniat appellatiõe cautionis nõ. Bar. et Bal. i. l. j. C. de ꝑcur. et l. scim9 C. de v. sig. Cano. i. c. litteras de resti. spo. de do. post duor. p nras de v. sig. ex pte de cõstitug. ex publico vbi glo. addit qꝙ aliqñ cautio dr mstrm qꝛ i eo caueat ff. de pac. l. ij. qñz sumit cautio ꝙ dilatione in aut. de litig. ¶ si vo adde ff. de odic. et demõst. et de. l. mutiane ff. de pto. stipu. l. j ¶. fi.

¶ Quã cautionẽ debz pstare vir qui ẽ recõciliatus sibi vxorem nõ. de resti. spo. litteras et c. ex tñs missa. xxxij. q. j. de bñdicto. C. de his qꝫ ad eccle. cõfu. l. pseti. ¶ placet.

¶ Quam cautionẽ valeat pstare is qꝫ agit et cõuenit i iudicio noie suo vel alieno nõ. plene do. Car. flo. i cle. j. de ꝑcur. i. q. ix. Azo i sũma de satisda. z an hec cautio habeat locũ coram arbitro vide Spe. ti. de satisda. ¶ j. et ¶. in sequentibus.

¶ Licet cautio de iudicio sisti sit pstita nõ p hoc est legitimata psona iudicij coram qꝫ pstatur de iure vel de volũtate ptiũ nõ. Imo. in c. inter monasteriũ de re iudi.

¶ Cautio mutiana ẽ cũ fideiussore secõm Bã. in l. mutiane de condi. et demonst. ff. vbi etiã tractat an heredi qui veit otra cautionẽ auferatur hereditas tanqz si nõ fuisset heres ibi etiam tractat glo. et Bar. post eam qualiter prestetur hec cautio mutiana.

¶ Qñ interpoit cautio sup debito ꝑteito vel super eo qđ nõ erat debitũ an ex tali cautiõe possit agi Bar. i. l. si patron9. ff. de dona.

¶ An z qñ possit peti cautio de nõ offendendo Bar. i. l. qui bona. ¶ siquis vxor. ff. de dã. infec. et l. denũciamus. C. de his qꝫ ad eccl. cõfug. vbi Cy. et Bar. tangitur etiam per eũ i. l ij. ff. solu. mat.

¶ Quid importent ista verba facies me cautum et securum ad sensum sapiẽtis vide in. l. ex ea pte. ff. de v. obli. et. l. illa institutio. ff. de here. msti. per Bar.

¶ Quid operetur cautionis prestatio / vide Bar. in l. j. C. de cõue. fis. debi. li. x.

¶ Qualiter fructuarius et dominus caueãt inter se vide Barto. in l. damni in princ. ff. de dam. infect.

¶ Contra nõ cauentem fit missio ex qua pt pueiri ad secõm decretũ/Bar. i. l. debitores ff de ꝓuile. credi.

¶ Ille qui ꝓmisit satisdare liberatur satisdã-

do semel nec mopia fideiussoris supueniens illi nocet Bar. i. l. iij. ff. de pret. stipula.

¶ Quilibet debet cauere aduersus futura de procura. c. j. ibi sunt concor. i glo.

¶ An i cautionibo et satisdatõibo teneat qs obligare bona sua Bar. ff. d pt. stip. i. l. ꝑtoie

¶ Qualis ẽ forma cautionis de rato Bar. i. l. ꝑcur. ff. rem ra. habe. et de hac cautiõe de rato qualiter et qñ sit prestãda nõ. de of. delegat. ¶ i glo. j. de cõsti. cũ. m. in gl. j. de ꝑcu. c. j

¶ Creus agens lz nõ teneat cauere de rato cauere tamen tenet de defẽdendo reũ si ab altero ꝺueniatur Bar. i. l. nõ solũ. ff. sol. mat. in. iij. colũ.

¶ An et qñ cõuentus teneat cauere de restituẽdo vel ꝑsequendo qñ res nõ apparet Bar. in l. cũ res. ¶ j. ff. de le. j.

¶ Plus cautiõis ẽ in re qꝫ in psona msti. de obl. q ex deli. na. ¶ furti. ff. de regu. iur. l. pl9

¶ An cautio mutiana habeat locũ i cõtractibus/Bar. i. l. mutiane. ff. de ꝺodi. et demonst.

¶ Que differẽtia sit iter simplicẽ cautionẽ z sufficientem siue idoneam ter. et qđ ibi not. i. l. sancim9. ff. de ver. sig. de resti. spo. ex tñs missa de vsu. qꝫqꝫ li. vj. i glo.

¶ De multiplici genere cautiois vel simplici competẽti sufficienti et iuratoria/vide Jo. an. i addi. Spe. de pigno. sup ℞ca.

¶ Quodcũqz viciose cautũ ẽ ꝙ nõ cauto habetur. l. quotiẽs. ff. qui satisda. cog.

¶ Cautio debz prestari parti vide de eo qđ mi. impos. in. c. j. i glo. in ver. pati.

¶ Cautio iuratoria nõ sufficit qñ constat de verberatione manuũ sed requirit satisdatio doc. de sen. exco. ad h de verb. sig. ex parte. glo. de appel. pueit de iudi. postulasti.

¶ In arbitrio iudicis ẽ qđ sit sufficiens cautio a quo si male arbitrabit poterit appellari de pur. cano. iterdũ v. si ex parte.

¶ In cã spuali nõ ẽ necesse ꝙ procurator caueat de iudicato soluẽdo vel de iudicio sisti ꝫ sufficit sola cautio de rato nõ. Archi. xvj. q. j. monachi a monasterio.

¶ Non sufficit sola cautionis oblatio nisi factum sequatur de of. ordi. pastoralis.

¶ De cautione damni infecti vide Spe. ti. de satisda. ¶ est qđ ver. item est et alia et titu. de no. ope. nũc. per totum.

¶ An sufficiat ei qui aliquid restituit sub pena prestari cautionem nõ. glo. de elec. quia sepe li. vj.

¶ Debitor recessurus debet cauere ꝛm Bal. x. coll. de pace iura. firm.

¶ Cautio prestatur ratione incertitudis vt ff. de coll. bono. l. j.

¶ An assumpti ad officia publica debeant ꝓmo cauere vel satisdare nõ. Bart. in l. j. C. de munie. li. xj.

¶ Hoc verbū cautio prolatū a lege ītelligit cum fideiussoribꝫ nō. Cy. de v. sig. l. sancimus Bar. ī. l. diuortio. ¶ iterdū. ff. sol. ma. C. de oī agr. deser. l. quicunqꝫ li. xj. vide nō. de iuriu. ad nrāz el. j. ff. de pt. sti. l. ptorie.

¶ Oñ quis cogatur pstare cautionē nōt. C. de transac. l. siue apud acta in glo.

¶ Quādo pstetur cautio de re restituenda si ad eius manꝰ puenerit nō. ff. depo. l. si sī dolo.

¶ Cautō ē pstanda ī restitutiōe hereditatis nō. vt in pos. leg. cū archimedotā in glo.

¶ Si ex forma statuti quis obligat ad satisdandū et añ acceptationē ē idoneꝰ facultatibus satisfacit statuto ex oñi obligatōe bōorꝫ suorꝫ / Bar. ī. l. quicunqꝫ. C. d fū. limit. li. xj.

¶ An ꝙlibꝫ mutatō iudicis vel iudicij extinguat cautōem prestitā de iudicato soluēdo / Bar. ī. l. cum apud. ff. iu. sol.

¶ An si cautio nō ē prestita ī cā principali debet pstari ī causa appellatōis nō. glo. i. l. ij. C de pcurat. Spe. ti. de satisda. ¶ expedito. v. sed pone glo. ij. q. vij. nō solēt / Bar. ī. l. cum apud. ff. iudi. sol. ¶ ca.

¶ Quid sit satisdatio vide gl. de satisda. sup

¶ An compellat offensus pstare cautōez offēdēti de nō offendēdo vide Bar. ī. l. ꝙ bona. ¶ siquis iusto. ff. de dam. īfec. gl. ī. c. de bñdcto xxxij. q. j. faciūt nō. p Abb. ī. c. j. vt lit. nō cōtes. faciūt no. p Jnno. ī. c. ī pūtia de probat.

¶ Quot sūt spēs cautōnū vel satisdationū ꝛ quī debēt eas pstare Arch. xvj. q. j. mōachi.

¶ An in cautōe pstanda debeat vocari otra quē pstat nō. ī. c. prudētiā. ¶ serta d of. dele.

¶ An obligatus ad dādum cautōz idoneam possit dare fideiussores vel possit pstare iuratoriā cautōez gl. ꝙ sic de vsu. c. j. li. vj. et doc. in. c. j. de eo qui mit. ī pos. glo. ī. c. fi. ¶ illis de sen. ex co. li. vj. glo. ī. c. j. de dol. et cōt. glo. et doc. ī. c. odardus de solu.

¶ Verbū cautō simpliciter ꝓlatū nō ītelligitur nisi de pignoribꝫ vel fideiussioibꝫ si hoc exigit materia ī ꝙ ꝓferet glo. ī. c. qua fronte d appel. alias si materia ē idifferēs dic vt ī iuribꝫ pallegatis ī pncipio huiꝰ dictiōis adde nō. de iuriur. ad nrāz. C. de om. agr. deser. l. iij. li. xj.

¶ Cōdēnatus ad soluēdū ī termio debz idoneam cautōz pstare de soluendo aduemente termio alias pendēte dilatōe potest carcerari donec satisdet / Bar. ī. l. si debitor. ff. de iudi.

¶ An cautio euictionis pstet a petitore possessorio si det extimationem rei petite nō. ff. de rei vendi. l. at ex diuerso. ¶ pe. ff de dona. iter vir. et vx. l. si donatē in glo. de euict.

¶ An cautio pstetur ab eo qui quemitur coram iudice non competenti nō. ff. de iudi. l. ij. ¶ sed dubitetur in glo. accipere.

¶ Cautio iuratoria aliquando sufficit in iudicio aliquando non vt in d. l. ij. ¶ sed si dubitetur de dol. et cōtu. ꝓ vt in glo. ij.

¶ An alio tpe prestetur et alio tempore agatur nō. in. l. ij. ¶ sed si dubitetur. ff. de iudi. in glo. sisti.

¶ Quando cautio de rato datur et vsqꝫ ad quātū tempus dari debeat nō. Cy. ī. l. j. ī fi. C. de consor. eiusdem lit. idē plenꝰ ī. l. mihil. C. de procu.

¶ Cautio supuacua non est pstanda nō. ff. d procura. l. nō cogendū. ¶ fi. ī gl. vlt. et. l. hec stipulatio. ¶ j. ff. vt lega. no. caue.

¶ An actor pstet cautionem de prouocatōe appellationis nō. in aut. de litigi. ¶ ad excludēdas in glo. pmanet cū glo. decimaz et glo. ex consensu coll. vij.

¶ Cui sit prestanda cautio ī iudicio per contumacē nō. de eo ꝙ mi. ī po. ca. rei ser. c. j. ī gl.

¶ Oñ sit pstanda cautio de implēda a volūta de defūcti vide ī. l. peto. ¶ qp si cautio. ff. de le. ij. et in aut. ℔ amplius. C. de fideicōmis. ff. ꝛ. C vt lega. no. caue. ꝙi p totum.

¶ Cautio nō immutat malū uolū animū vt. l. qꝛ satisdatio. ff. de suspec. tuto. misti. eo. ti. ¶

¶ Cautio ois fragilitati non ſnouissime debz quis se submittere vt. l. suspectus. ff. de suspect. tut. et. l. qui ita. ¶ j. ff. ad trebel.

¶ Cū cautōe de rato non admittit pcurator de cuius mādato dubitat qñ per talem cautionem plene nō subueit. l. ꝙ ita. ¶ ad treb.

¶ Quando nō pt alicui ꝓmissiom facte sōuenire recurritur ad remediū cautionis dicit glo. quā ibi declarat Bal. ī. l. ij. C. de Coll. fac. l. diuortio. ¶ interdum. ff. solu. matri.

¶ Jbi cautius ē agēdū vbi maius est piculū vij. q. j. c. vlt. xlij. di. quiescā et. l. j. ¶ ij. ff. ad carbo. de elect. vbi piculum li. vj.

¶ Cautū ītelligit siue rebꝫ siue pſōis sit cautum. l. habē. ¶ cautum. ff. de ver. sig.

¶ An ex cautiōe mterposita sup debito d peccato vel sup eo qd nō ē debitū ꝙs cogi possit vide Bar. ī. l. si patron. ff. de dona.

¶ De cautione fructuarij et dñi vide Bar. in. l. dām ī pn. ff. de dam. infect.

¶ An in cautōe teneat ꝙs bona sua obligare Bar. m. l. ꝓtorie. ff. de preto. stipu.

¶ Cautio debz eē de defēdēdo ꝓ reo vel cōiūcta psona non de rato / Bar. ī. l. cū res. ¶ itaqꝫ. ff. de le. j.

Cautela. Cautelam ꝙ nūqꝫ actus possit reuocari vide p Bar. ī. l. ij. ff. d iuriur. vbi vide

¶ Cautela ꝓpe ē rex. fuit. ax. de sen. ex. cū desidens de ser. nō or. c. j. Jo. an. d sen. ex co. solet li. vj. de ꝓcu. c. j.

¶ Quam cautelaz debz habere ille qui habet aliqd agere cū iudice ꝛ timet de eo Bar. in. l. de pupillo. ¶ siqs. ff. de no. op. nūc.

¶ Aliqua facere ad cautelã nõ nocet .l. di. p; sbyteros .xxxiiij. q. ij. in lectum.
¶ Abũdans cautela nõ nocet nõ .ff. de arbi. l. si cũ dies. ¶ plenũ i glo. exprimere. C. de testamẽ. l. testamentum.
¶ Doctor siue pdicator debz cũ magna cautela preferre sermonẽ .xliij. di. piter q̃.
¶ Cautela bonor est casus malorũ de pen. di. ij. apostolus sciens.
¶ Cautelã illius qui nõ pt probare intentionem misi p vnũ testẽ vide p Spe. ti. de pc. ¶ sequit v. i sũma nõ. et ti. de testi. ¶ j. ver. sed pone mutuauit.
¶ Cautę supplẽdũ est qđ incautę pter missus fuerit de sacr. nõ iter. c. j.
¶ Quotiẽs aliquid fit ad cautelã non requiritur ordo iuris nõ. glo. de elect. bone.
¶ Cautela bona est i q̃ totũ ratio agit et furoris mil vendicat. xj. q. iij. illa ꝓpositor.
¶ Cautela bona vt iter duo mala mimũ cõmittat. xiij. di. duo mala.
¶ Nihil quod ad cautelã ptinet est obmittẽdum. lxiij. di. q̃nto i. c. j. et vlt. de sac. nõ iter.
¶ Ad cautelas qs possit absoluere nõ. de sẽ. exc. solet li. vj. et qđ ibi not. Jmo et Jo. an. Archi. ij. q. vj. quotiẽs adde q̃ dixi sb dictõe absolutio.

Lecus Lecitas.

An cecus committens maleficium ꝓpter qđ ex forma statuti debz effodi oculus possit puniri i alio membro Jo. an. i regula nemo pt li. vj. nõ. de elect. si cõ promissarius li. vj. i glo. fi.
¶ Cecus si ceco ducatũ pstet ambo i foueam cadũt. xxxviij. di. q̃ ipsis de renũc. post tñ sati onem de eta. et q̃li. cũ sit / de cõsec. di. iiij. añ baptismum.
¶ Cecus vel ignarus nõ debz esse rector vel ꝑlatus alior. xlviij. di. ¶ cecus ad materiam vide quod dicã sub dictõe oculus.
¶ An cecitas mentis sit peccatũ s. Tho. sc̃da sc̃de. q. xv. ar. j. et s. Greg. li. xxxj. moraliũ.
¶ An cecus possit tenere dignitatẽ quã habet añ cecitatem vide Spe. ti. de testi. ¶ j. v. nũquid cecus. ff. de sta. ho. l. qui furere.
¶ An cecus excaulatus propter crimen testari possit vel codicillari / Spe. ti. de instr. edi. ¶ compendiose v. xvj. et ver. se.
¶ An cecus possit esse iudex vel testis nõ. C. de testi. l. testamentũ / Jo. an. de testi. cũ causam Spe. ti. de testi. ¶ j. ver. ꝫ nũquid cecꝰ vi de de re iudi. c. fi. in glo. ii. li. vj. adde. l. j. ¶ casu. ff. de postula.
¶ Cecus non excusatur a psonalibor muneribus nõ. C. qui mor. se excu. l. j. li. x. adde nõ. de testi. spo. c. licet.
¶ An cecus possit reddere rationẽ de his q̃ gesta fuert tpe q̃ videbat vide Bar. i. l. ad testamentum. ff. de testa.
¶ Cecus esse nõ pt in cõfectiõe iuẽtarij tex. est i aut. de here. et fal. ¶ si vo absũt coll. j.
¶ Ceci sũt et duces ceconꝝ de quibus per do. an. vide i. c. magne de pot.

Cedula.

Si testator dicat volo qp satisfiat oibz q̃ sũt i cedula q̃ẽ apud guardianũ sc̃ti ffrancisci vide Bar. i. l. si ita. ff. de cõdi. ⁊ de monst. et i. l. heredes palã i pn. ff. de testa.
¶ Quid importet cedula vacua licz sigillata prout vidi adduci ad regẽ francie dũ essem apud eũ legatus missus p s. do. nr̃m Eugeiij. cũ quodã legato de latere vide Jmo. i. c. ij. de fi. instru. Jmo. bñ ad materiã loquit i. c. si q̃ũdã de sol. adde qđ dicã. j. sb dictoe sigillum vbi vide.

Celeritas.

An et qñ approbat celeritas / glo. i. c. fi. de elec. li. vj. ff. de fe. l. ij. ff. de dã. i; fect. l. j. Archi. xciij. di. c. j. xxiij. di. oñs filiꝰ lxv. di. disciplina i cle. j. de immu. eccle. Archi. xxviij. di. de siracusane ꝺ reb. eccl. nõ alie.
¶ Nihil ẽ qđ possit cũ aĩ cele- / -c. siquis. ritate otẽdere Jo. an. de spõ. tua nos sup gl. j
¶ Celeritas necessaria q̃cq excusat a pena / Pau. i cle. j. de reb. ec. non alie.

Celeriter.

Quis dicat sibi celeriter ꝓuidere tex. et glo. i. c. potuit de loca. ꝓ hoc vide Spe. ti. de loca. ¶ nũc aliq̃ ver. lxxxiiij. de reb. eccl. nõ ali. siquis pbyterorꝝ et ibi not.
¶ De significato huiꝰ dictõis nõ. glo. i d. c. si quis pbyterorꝝ et de loca. c. fi. de reg. nõ est.

Celo Celare.

Aliud est celare aliud non indicare ff. de act. emp. l. j. ¶ j.
¶ Celans punit vt. ff. de otra. empt. l. j.
¶ Non videt celare q̃ nõ dicit ei qui scit. ff. de ac. emp. l. j. in fi.

Celum.

Exponit celũ. i. aer isti. de iur. naim pn. i glo. in celo.

Cella.

Quid ueiat appellatiõe celle ⁊ vnde dicat nõ. de ver. sig. c. pe. li. vi.

Cenobium.

Cenobium id est mõasterium dicatur a cenon quod est commune nõ. Abb. de consue. cum dilectus idem etiaz habetur de or. cog. c. ij.

Cepille.

Quãdo quis dicatur cepisse nõ. ff. de regu. iur̃. l. non videtur cepisse adde. ff. de ope. no. nũc. l. de pupillo. ¶ denũciationem vbi vide q̃n opus dicatur ceptum.

Censeri Censitum.

Censeri id ẽ stare vel pẽpere ꝺẽpere vel iudicare. ff. de v. sig. l. censeri. C. de agri. et censi. l. iiij. libro. xj.

¶ Censitū est vnū genus colom̄ · C · iquí · co lo · cen · l · ij · lí · xij · C · de agri · et cens · p totum ·

Censemus. De significato huí⁹ dictōís nō · glo · in cle · j · de ꝺcef · pbē · alia glo · ī cle · j · de ꝓba . ī quíbꝫ vide ꝙ hoc vbū appositum ī coństitutione sit noui iuris iductiuum.

Census. An solutio census sēp inducat et ꝓbet solutionē nō · de ca · pof · c · fi · de cēsi · q̄nto et · c · cū oís aīa de priuil . si papa li · vj · ꝺ tńsa · p̄terea el · ij . Cy · ī · l · si certis ām̄is · C · de pac · et not · ī · l · cum de ī rem verso · ff · de vsur · adde Bal · ī · l · iudicia · C · de re · vendi . z · l · solēmbus eo · tī · adde ꝙ p solutiōez census ꝓbat q̄liter castrū vel villa sit de alic̄ territorio vt · l · iij · C de na · lib · et ita dic ibi Bal · qui allegat aut · quí · mo · na · ef · sui ¶ liceat ıgít⁹ ex qualibꝫ.

¶ An solutio census probet dominiū vide de resti · spo · c · olim ·

¶ Quę sit dría īter ꝺctū cēsualē et emphite oticū nō · de iurisꝺ · q̄relaz de cens · p totum ꝺ re · do · ostitut⁹ de cap . mo · dilect⁹ glo · et Bā · m · l · j · ff · de publica · vbi vide quíd sit cēsus q̄d tributū quíd vectigal adde qꝺ nō · Archi · ij . q · vij · q̄situm vbi vide quíd sit census ·

¶ Omis p̄statio census q̄ non apparet a iure prmssa censet⁹ phibita et dicēs censū debet debet ꝓbare et oñdē causā · x · q · iij · qe cognoui mus et qꝺ ibi nō · in glo · de vit . et ho · cle · cum ab oí in glo · doc · de cens · puemt et · c · q̄nto de

¶ An obligatio census sit tpe ¶ ac · cū olī acquisibilis no · ī · c · pueīt de censi · faciūt nō · ī · l · si certis annis . C · de pact ·

¶ Quís possit censū ecclesijs imponē nō · de censi · phibem⁹ et · c · se · z · c · significauit vbi ad imponēdū cēsū tria requirūt⁹ / epi autoritas iusta causa / et impositio facta tpe fūdatiōís Jtez consēsus capituli vtriusq; ꝺm Host · ibi quí addit glo · xvj · q · ij · sane ad materiā vide de ꝙta . et qual . eam te de sta · mo · clem · j ¶ ad hec · xvij · q · ij . seruicīū · j · q · j · nullus epus de vit . et ho · cle · c · qm̄ de censi · qī et qꝺ ibi nō · et in cle · j · de censi .

¶ Qua actiōe agat⁹ ꝺ sꝺtrahentē censū debi tum nō · Jmo · ī · c · significauit de censi .

¶ An si census debitus sit p̄script⁹ī nō soluē do et postea renouet⁹ p superiorē dicat⁹ debit⁹ vide Jmo . ī ꝺ · c · sigficauit vbi p do · Ant ·

¶ An census possit ex iusta causa augeri vi⁹ de de censi · prohibem⁹ z · c · significauit de pac · cum clericis et ibi Hosti ·

¶ Licet census non soluatur per biennīū nō perditur res censualis sicut emphiteotica gl · fi · in · c · constitutus de re · do · de resti · spo · ī lit⁹ teris melius in · c · fi · de cau · pos · et propri · de pem · calūniam ·

¶ Census et pensio differunt nō . glo · ī cle · j · de sup · negli . prel · ī per · pensiones ·

¶ Appellatione census potest cōphendi red⁹ ditus alicuius tex · ī · c · apostolicę de dona ·

¶ Qualiter cognoscatur an census sit realis vel non / Jnnocen · de postula · p̄ęla · c · finali ī glo · magna ·

¶ An solutio census sit spūalis vide Jmo · ī · c · p̄terea · ij · de transact ·

¶ An census ecclesię possit p transactionez vel gratis remitti vide de transact . p̄ęterea el · ij .

¶ Non est verisimile q; ecclesia minor reci⁹ piat censum a maiori / Jmo · ī ꝺ · c · p̄terea el · ij

¶ Subditi non possunt se facere censuales si ne licentia sui superioris / Jo · an · in · c · licet de probat · vbi vide ·

¶ Quę differentia sit inter censum et tribu ⁹ tum vide Jo · an · in · c · ad audientiā de p̄scrip · Bar . ī · l · j · ff · de publ · ꝙj

¶ Quíd sit census dic ꝙ est ānua pensio quę de prouentibus ecclesię debetur nō · j · q · iij · q̄situm ·

¶ Scꝺm quam mensuram de moneta debe ⁹ at fieri solutio census not · de censi , ex parte et · c · olim ·

¶ Qualiter dicatur cēsus nouus vide nō . de censi · significauit ī glo · placet ·

¶ Si census solutur a non exempto p̄sumi tur solui ī signum subiectiois si soluēs sit cle ricus secus si sit laicus · vij . di · quo iure si aūt ab exempto tunc habet locum · c · ī cā de cau · pos · et quod ibi nō · Host · et doct ·

¶ Quando census ꝓbat subiectionem et qī non nō · de priuil · recepim⁹ adde qꝺ dixi sup ·

¶ Existens in q̄i possessione percipiēdi cen ⁹ sum dicitur spoliari illa hoc ipso ꝙ petit cen ⁹ sum et non soluitur de elect . q̄relā et ibi nō ·

¶ Census potest a fundatore impomi tem ⁹ pore fūdationis de iur · patro · p̄terea ꝺ cēsi , q̄nto in glo · j . habito tamen consensu episco pi et alijs requisitis ad hoc de quibꝫ supra ·

¶ An scripturę librorū cēsualiū credat⁹ q̄ad plenā ꝓbatiōez vide p · Bal · ī · l · exēplo · C · de ꝓba · adde · j · sꝺ dictōe libros Jmo · ꝺ reseri ·

¶ Prestatio census facta ¶ ad audiētiaz ecclesię de re mea ī p̄iudiciū meum p̄iudicat mihi p̄sertim si diu p̄stiti vide Bal . ī · l · cū falsa C · de iur · et fac · ignoran ·

¶ Cessatio etiā p · xl . ānos ī solutiōe census nō ē sufficiēs ad p̄uatōz tex · ē ꝺm vnū itelle ⁹ ctū de reli · do · ostitut⁹ / Bar . ī · l · j · ff · de publ · do · pe · de ancha · ī · c · ad aplicę de re iud · li · vj ·

Censura. Quíd sit cēsura aut sęueritas ecclesiastica tex · ē et ibi nō · de ꝺ · sig · q̄renti · Host . et Jo · an · de censi · in quibusdam ·

¶ Quíd autem sit censura vide Hosti · m · c · irrefragabili ¶ vlti · ꝺ of . or · ad de qꝺ nō · do · Jo · ꝺ ligna , fecit tractatū de censura ecclesia

stica quem vide et per Jo. cal. in tractatu de ecclesia. inter.

¶ Rationes ꝗre a censura non appellat vide per glo. i. c. nemo contemnat. xj. q. iij.

¶ Contra censuras iuste latas vide tex. vj. q. iij. illud de sen. ex. sacro eo. ti. c. j. li. vj, vbi impone pena iudici.

¶ Appellatione censure nō ꝯprehenditur deg⁊ datio seu depositio de rer. sig. ꝗrenti.

Certitudo Certum.

Qualiter intelligitur illa regula qꝫ is qui certus est amplius certificari nō debz nō. i. l. j. ff. de ac. emp. Bar. in. l. iij. i fi. ff. solu. ma. Dy. i regula eū qꝫ habz Bar. i. l. siquis. ff. de testa. tu. qđ fac ꝓ teste q̄ dicit se scire qꝫ vehemēter credit nam nō valet dictum vide ibi Bar.

¶ Quid sit certū nō. de ꝓb. si bene faciat et iā. ff. si cer. pet. l. certum / adde qđ nō. Archi. de elect. c. ij. li. vj. vbi etiā ponit quid est icertū de quo dicam. j. sub dictōe mcertū.

¶ Aliud est certū aliud exꝓssum nō. de ꝓbē. si ep̄us cui li. vj. in glo. et exꝓssas.

¶ Quid sit certitudo vide Jo. an. de sep. certificari glo. i. c. cōstitutionē de v. sig. li. vj.

¶ Idē opat certa scientia ꝓncipis qđ cla non obstante. ff. de excu. tu. l. idē scripsit. Ꝯ fi. nō. de eta. et ꝗli. c. j. li. vj. Immo. de fil. ꝓsby. c. vere circūstātijs veris licet altera sit falsa. l. patronus. Ꝯ. sēpronio et. Ꝯ. fi. ff. de le. iij.

¶ Paria sūt aliqđ esse certū et posse fieri certum Jo. an. de v. sig. ostitutiōez li. vj. sup v. manifestū adde qđ nō. Archi. i. c. iij. de elec. li. vj. vbi vide.

¶ Si ꝓmitto esse i aliq̄ loco die martis vel certo die iouis ista vba importāt vel saltem die iouis. ff. de legibz. l. naz vt ait pedius.

¶ Certo certius ē compatiuū ḥ v ba habētur. ff. de v. ob. l. stipulatio ista. Ꝯ. j. et. c. iter dilectos v. rursus de fi. instru.

¶ Potius debz attendi certū ꝙz icertum. ff. de cōdi. isti. l. qꝫ rō et ibi nō. ff. ad trebel. l. cogi. Ꝯ. si seru⁹. ff. de here. inst. l. quotiēs. Ꝯ. heres de pen. di. iij. qui egerit. xiij. di. sic de spōiuueis de hom. ad audiētiam et. c. petitio de concess. preben. c. j. li. vj.

¶ Quilibz debz esse certus de facto suo. c. ab excōicato de rescrip. vbi glo. et doct.

¶ Nō i certis ḥ i incertis locus est oblecture vt. l. continuus. Ꝯ. cū ita. ff. de ver. obli.

¶ Qñ dicat ex certa scia ꝓnceps aliquid facere nō. Jo. an. de rescrip. nōnulli adde nō. de cōfir. vti. vel muti. pcrecta.

¶ Certioratus dolo non caret. ff. de lib. hoī. exhiben. l. iij. Ꝯ. is qui de preben. si beneficia libro vj.

Cereusia

Quid sit et vbi fiat hēt dē hoī. c. iij. in tex. et glo. q̄ dic ꝙ fit in anglia et ego sepius bibi de ea dū essem collector pro sede apostolica i regno illo.

¶ Quidaz alamanus cui⁹ nomen erat Raynaldus quē habeo i domo mea solet dicere ꝙ cereusia est potus nobiliū i alemania bassa adde. xiij. q. ij. c. fi. et de vim. trit. et ole. le. l. si quis vinum.

Cessio. Cedens. Cessionarius.

An valeat cessionario cedere bois Cy. i. l. j. C q̄ bo. ce. pos. i vlt. q. Bar. i. l. alia. Ꝯ. elegāter. ff. sol. mat. Bal. i d. l. j. do. Rapha. cū a. i. l. j. ff. de ces. bono.

¶ An is cui facta est cessio actionū ꝓ excōicatum poterit agere iure cessio illo manēte i excōicatoe glo. i. c. j. de iure pat. li. vj. Spe. ti. de ꝓcu. Ꝯ. fi. circa pn. vbi ꝛcludit ꝙ sic Jo. an. in dicto. c. j. de iur. pat. li. vj.

¶ An cessio actōnū facta ꝓ laicū cleico videat facta i fraudē vide Cy. et Bal. i. l. q̄ stipendia C. de ꝓcura. Bal. i. l. fi. C. ne li. potē. tex. i. c. ij. de ali. iudi. mu. cau. fa. vbi nō. et ibi vide.

¶ Cedere diē est remisse diē quo aliqđ icipit deberi. ff. de v. sig. l. cedere diem.

¶ Item cedere. i. ꝛcedere vel restituere vel cōstruere siue cōstituere. ff. co. pdi. l. qui ꝓ certū. ff. de ser. rusti. p̄. l. ꝓ fundū / Item cedere id ē recedere. ff. arb. fur. ces. l. cedere.

¶ An cedēs alicui cessiones suas si postea agat ō debitorem suū possit repelli exceptiōe cessionis / Item an confessio cedētis noceat cessionario et quid de solutōe et similibz Bart. i l. facta. Ꝯ. si heres. ff. ad trebel.

¶ An agens ex iure cesso teneat añ litē cōtestatam ostēdere cessionē / Spe. ti. de istru. edi. Ꝯ. nūc dicam⁹ ver. sed quid ecce.

¶ Partes possūt cedere sine licētia iudicis de pac. cū. pdē vide nō. i. l. postq̄z liti. C. de pac. vbi vide.

¶ An et quando valeat vel non cessio actionum nō. m. l. j. et. ij. C. ne li. poten. l. per diuersas et. l. ab anastasio. C. manda. nō. i. c. ij. de alie. iudi. mutan. cau. fa.

¶ An cedens teneatur indicare bona cessionario glo. ꝙ sic m. l. penult. ff. de cessio. bo. et. m. l. j. C. qui. bonis cede. pos. facit quod nōt. Specu. titu. de primo et secūdo decre. Ꝯ. nunc videamus ver. fi.

¶ An cessione facta possit debitor remitere / dic ꝙ sic Bart. in. l. pe. ff. de ces. bo. in. vj. q. tex. videtur ꝙ sic in. l. is qui bonis la. j. et i. l. is quem remittet. ff. eo. ti.

¶ Stante statuto ꝙ nobilis non possit recipere cessionez ꝛtra papam vel clericus contra laicum an si ab aliquo istituitur nobilis

vel clericus q̃ poterat vti actõe cessionaria posterũt et illa eadẽ vti dic q̃ sic p̃ glo. ĩ. c. j. ĩ ver. conductores ne cle. vel mo.

¶ Cessio nõ p̃sumit̃ simulata nisi probet̃ et aliud ẽ cessio aliud contractus nõ. Jnno. in .c. ex pte de ali. iu mut. ca. fac.

¶ Q̃ siť dr̃ia inter cedere et cõcedẽ/ Bar. ĩ l. ad eũ. ff. de dona. et ĩ quo det̃ dr̃ia iter cedẽ actõi et mãdare nõ. Bar. ĩ. l. j. ff. de ac. et obli. vbi etiã tenet q̃ cessio ẽ loco traditionis ꝛ ibi

¶ Q̃ sit forma denũciationis ꝛ vide eũ quã debz facere cessionarius debitori/ Bar. ĩ l. j. in p̀n. ff. de no. op. nũc.

¶ An licentia ĩgrediẽdi rẽ debitoris p̀pa auctoritate posset cedi/ Bar. ĩ. l. j. C. fi. ff. de noui

¶ An et q̃n cedẽs possit vti iure ꝛ op. nũ. cesso õ cedẽtem vide Bar. ĩ d. l. j. vbi etiaz tractat si res cessa pueiat ad cedẽtem qua actio ne succurritur cessionario.

¶ Cessionarius cui de nĉitate debz fieri cessio pt̃ agere absente eo qui debz cedẽ casus ẽ ĩ. l. damm. C. fi. ff. de dam. ifec. q̃ nõ est alibi.

¶ Cessionarius p̀m9 p̃fert̃ scdo tex. est in. l. nõ quocũq; C. qui gatus. ff. de le. ij.

¶ An quis liberet̃ cedẽdo rẽ et in q̃ntũ tpus/ Bar. ĩ. l. is cum quo. ff. de aqua plu. ar.

¶ An cessionari9 possit ĩtentare vtilẽ actiõez noie suo/ Bar. ĩ. l. j. C. vsufructuari9. ff. de no. op. nũ. adde q̃ ĩtentat vtilem noie suo ã directam noie cedẽtis casus ẽ ĩ. l. emptor. C. de her. vel actio. vẽ. et ibi Bar. et ĩ. l. fi. eo. ti.

¶ An ĩ cessiõe actioĩs ex cã venditiõis requiratur ĩteruẽtus pecuię/ Bartu. ĩ. l. singularia. ff. si cer. pet. vbi vide.

¶ An q̃s possit renũciare beneficio cessionis bonoz/ Bar. ĩ. l. fi. ff. de ces. bo.

¶ An valeat pactũ de nõ petendo cessionem vel de nõ renũciãdo beneficio cessioĩs bonorũ Bar. ĩ. l. alia. C. elegãter. ff. solu. mat.

¶ An simplex cessio alicui9 loca ad castz. ẽdificandũ eximat dictum locum et cessionariũ a iurisdictione cedẽtis/ vide Bar. ĩ cõsilio suo quod icipit commune spoleti.

¶ An cessa rei vendicatione transeat in cessionariũ vtile dominiũ vel directũ/ Bar. ĩ. l. j. ff. de ac. et obli. vbi etiã tractat an p̃ cessionẽ videat̃ mandatũ exercitium directaz.

¶ An hypothecaria possit cedi sine p̀ncipali et an et q̃n principali cessa intelligatur cessa hypothecaria/ Bar. ĩ. l. hẽredem. ff. manda. idẽ m. l. fideiussor obligari in principio. ff. de fideiuss. Cy. m. l. fi. C. de hẽre. vel ac. Bar. in. l. ij. C. de lui. pignori. Cy. l. vsucapio. C. de pignor.

¶ Per cessionem actionis realis nõ transfertur vtile dominiũ sed solũ actõ realis et practicam tũc libellandi vide per Bar. ĩ. l. fi. C. d hẽre. vel ac. vendi.

¶ Casus in quo exceptio obstãt cedẽti non obstat cessionario vide ĩ. l. fi. C. de iudi. ỏ quo ibi per Bal.

¶ An et q̃n quis cedendo rei de qua est obligat̃ liber̃ vide Bal. ĩ. l. scia. ff. de do. cau. mo.

¶ Quid importent illa verba notarij/ dedit transtulit et cessit vide ĩ. l. j. C. de ac. et obli.

¶ Quid op̃atur traditio ĩ corporalibz nõ. in. l. fi. C. quan. fis. vel priua. C. de donat. l. j. p Bar. in d. l. j. ꝛ in casibz in quibz transfertur dominiũ sine traditione tr̃sfertur in psonali sine cessione/ ita dicit Cy. in d. l. j.

¶ An cedẽs ius in debitorẽ trãsferat ius hypothecę quod habz i bonis debitoris tex. fac q̃ sic in. l. si in solutum. C. de act. ꝛ obli. et ibi Bar. et. l. sequenti.

¶ Constituendo p̃curatorẽ in rez suam quis vere cedere dicitur/ Cy. in d. l. si in solutũ.

¶ Vtilis cessa est eiusdem nature cui9 dirẽcta tex. C. de hẽre. vel ac. ven. l. emptor.

¶ An cessa actõe de dote ĩ alium transeãt p̃uilegia actiõis de dote Cy. ĩ. l. fi. C. qui pot. ĩ pig. habe. ĩ vlti. q. et in. l. j. C. de p̃uil. do.

¶ Quando cessionarius debeat denũciare cedenti ne soluat et an sufficiat q̃ denũciet simpliciter vel debeat eũ certificare/ vide Bar. in. l. j. in p̀n. ff. ỏ no. op. nũ. in. xj. q.

¶ An officium iudicis extra iudicialiter competens possit ex pacto cedi/ Bar. in. l. j. ĩ fi. ff. de no. oper. nunc.

¶ Actio vtilis mihi q̃ritur sine cessione q̃n is qui tenetur cedere non pt̃ cedere. ff. de dam. infect. l. damni. C. fi. ff. de insti. l. j. et. ij. C. de act. et obli. l. j. et. l. multum. C. si quis alte. vel sibi/ Bar. ĩ d. l. damni de dam. ifec. C. fi.

¶ Jn iuribus iseperabilibus a persona queritur actio sine cessione sicut in vsufructu. ff. ad trebel. l. quesita. Bar. ff. de acqui. pos. l. possessio.

¶ An cessa actione vtra p̀ncipalem videat̃ cessa cõtra fideiussores/ Bar. in. l. si hẽres. ff.

¶ An cessio potest fieri p̃ pte ꝛ ad trebel. vel debeat fieri ĩ solidũ/ Bar. in. l. si plures. ff. de admistra. tuto.

¶ An valeat cessio fca de re litigiosa vel dubia/ Bar. in. l. ij. C. ne fis. vel pri. ꝛ ideo si duo fratres habẽt vnum castrum et vnus expulit alium si expulsus cedit ius suum alicui ciuitati non valet cessio.

¶ Si alicui cesse sunt actiones vt ipe agat ante litem contestatam an debeat discuti de eius cessione/ Bar. ĩ. l. ff. de ac. et obli.

¶ Cessio actõis petit̃ iudicis officio per legatariũ vel hẽredẽ glo. et Bar. in. l. si res obligata in fi. ff. de le. j.

¶ Cessio idem op̃at̃ ĩ iuribus et actionibus cessis quod op̃atur traditio ĩ rebus corporalibus vide nõt. per doc. moder. ĩ. l. ex legato

C. de lega.

¶ An ius deliberandi cõpetens creditori i obligatiõe alternatiua trãseat i cessionariũ Bar. in .l. si sic. ¶. fi. ff. de le. j.

¶ An excõicati vel bãniti possunt cedere glo. de iur. pat. c. j. li. vj. lo. ost. de excep. pia eo. li. adde nõ. i. l. apud celsũ. ¶. de actoris. ff. de dol.

¶ An et qñ actio cessa vni possit cedi alij Bar. i. l. non quocũqz. ¶. qui gaiũ. ff. de le. j.

¶ In dubio ꝑ bũ cedo opaꝫ donationẽ Bar. in .l. prozi. ff. de leg. iij.

¶ An debitor ante denũciatõez possit excipere ỏ creditorẽ qꝫ cessit / Bar. i. l. facta. ¶. si heres. ff. ad trebel. vbi etiaz tractat an pena vel trãsactio vel ofessio debitoris noceat cessionario vbi vide.

¶ Cedẽs liti ꝑt9 publicatiõez ꝓcessus ex quo scit illud qd̃ ꝑus ignorabat euadit odẽnationem expensaz Bar. i. l. destitisse. ff. de iudi.

¶ Cessionarius debz i denũciatõe quã fac debitori ne soluat cedẽti ostẽdere mstrm cessionis alias debitor nõ tenet credẽ. Cy. i. l nomẽ C. q̃ res pig. obl. po. Bar. i. l. grege ff. ỏ pig. vide nõ. ꝑ eũ i. l. j ff. de no. op. nũ. adde Spe. ti. de mstrumen. edic. ¶. nũc dicam9 ỏ. sed qd ecce vide Jo. an. i. c. j. de ali. iu. mut. cau. fa.

¶ Qui licẽtiã cedẽdi petit et obtinuit opellitur cedere de renũ. quid in dubijs.

¶ An i filiũ ỏ patrẽ possit cedi actõ Bar. i. l. actiones. ff. de acti. et obli.

¶ An cessio possit fieri i absẽtẽ vide Jo. an. i addi. Spe. ti. de testa. ¶. otra.

¶ An cedẽs possit testificari ꝑ cessionario super iure cesso nõ. de testi. msuꝑ Spe. t. de ꝑ sus ẽ i aut. vt ct9 nũe. cler. ¶. licz ad aliũ.

¶ Js qui nõ ꝑt ꝓbare intentũ suũ misi p vnũ tecto cessionari9 hẽbit duos testes. s. cedẽtẽ et aliũ / quã cautelã poit Spe. ti. de ꝑcura. ¶. se quiẽ videre vide tex. ibi positũ p Jo. an. ỏ cau

¶ An cessionari9 possit vti tela illã Spe. rescripto ipetrato p cedẽtẽ vide doct. i. c. fi. de rescript. q̃ videẽ dicere qꝫ non.

¶ Anteqz fiat cessio bonorũ debz constare de debito. ff. de concess. bono. l. pe.

¶ An cedẽs libereꝫ ab obligatiõe ciuili et naturali glo. qꝫ sic ar. l. heres a debitore. ¶. quod si stipulator. ff. de fideius. otrariũ nõ. i. l. vbi cunqz. ff. eo. vbi Bar.

¶ Cessiones nõ valẽt misi iustã causã vel titulũ habeãt Spe. de pac. ỏ. finis aũt.

¶ Si is ỏ quẽ mquiriẽ cedit an iudex possit desistere ab mquisitione nõ. de simo. per tuas in fine.

¶ An i debitis fiscalibꝰ habeat locũ cessio bonoz / Bar. i. l. fi. ff. ad le. iu. pecul.

¶ An cessio possit fieri ex interuallo / Bar. in .l. cum is. ff. de fideiusso.

¶ Cedẽs bonis pt̃ ne reuocare vide. ff. de ces. bono. l. iij.

¶ An is q̃ cessit bõis debeat paup remanere. ff. de ces. bo. l. qui bona vbi ꝑ Bar.

¶ Instãtia iudicij cedi pt̃. ff. ad trebel. l. j. in ꝓn. ff. de iudic. l. cum ex contractibꝰ.

¶ In cessiõe siẽ tñsferꝫ vtilis actõ sic et vtilis obligatio. ff. ỏ ac. et obl. l. j. et ibi vide Bar.

¶ An cessionarius possit itentare directã vide Bar. in ỏ. l. j.

¶ An qñ cedẽdo nõ remanet directa vel vtilis penes cessionariũ pdaꝫ remediũ. l. iij. C. de noua. Bar. i. l. j. C. de act. et oblig.

¶ Vbi dol9ẽ cã actõis q̃rende exq̃ obstat cedẽti obstat cessionario secus si dol9 fit ꝑ alio ad habitus et ex alio pdita ẽ actõ. l. apud celsũ. ¶. si cũ legitima. ff. de dol. excep.

¶ An ius optandi possit cedi nõ. ff. de v. obl. .l. si stipulatus fuerim et ibi Bar.

¶ An ius psõale ꝑ futitute consequẽda cedi possit. ff. de v. obl. l. si sub vna. ¶. j.

¶ Quod ỏz habẽtez actõz teneri cedẽ eo qꝫ hẽat actõz rez ẽ qui hẽt actionẽ ỏ certaz et determiatam psonã alias nõ dic Guil. i. l. ff et si quis. ¶. quesitũ. ff. siquis cau.

¶ Cessio litis et actõis potest fieri inter absentes glo. ff. de ꝓcu. l. i cause. ¶. j.

¶ An cessionarius teneꝫ defẽdere cedẽtẽ si cõuematur tex. glo. et ibi Bar. i. l. seruũ. ¶. fi. cũ .l. sequẽti. ff. de ꝓcurato.

¶ An cessio possit fieri inter absẽtes gl. qꝫ sic. ff. de ꝓcur. l. i rez et Bal. ibi dicit bonomie fuisse disputatũ otrariũ.

¶ Jus restitutõis i integꝝ pt̃ in alhũ cedi. ff. de mĩoz. l. qꝫ si minoz in ꝓn.

¶ Quod ỏz cessionariũ ꝓoccupãdo ꝓcludere viã cedẽti vt. l. iij. C. de nou. est verꝝ qñ lis ẽ legitime mota. ff. de alie. iu. mu. cau. fac. in. l. cum miles,

¶ Actõe cessa nõ vtiẽ pr̃ ỏ filium nec ecõtra tex. est de v. obli. l. venditores.

¶ Actio etiã ex delicto cediẽ. ff. ỏ peti. here. .l. qꝫ si in diem. ¶. iul. et. l. fi. C. de her. vel act. vendi.

¶ Possidẽs potest cedere actiõi tex. et glo. in .l. si culpa. ff. de rei vendi. glo. otraria i. l. fi. C de here. vel ac. ven. Dy. in regula ꝑ possessore libro. vj.

¶ Ei qui habz vtilẽ pt̃ cedi exercicãũ directe glo. ff. si cer. pet. l. cũ fũdũ. ¶. si seruũ.

¶ Actio mutilis penes cedẽtem / efficiẽ vtilis penes cessionariũ. l. fi. C. de iur. do. Bar. in. l. qui se debere. ff. de condi. ob. cau.

¶ Cõdicio indebiti transit ad eum ad quem res ptinet ratificatione etiam sine cessione. ff. de condi. inde. l. ij. et. l. cũ fundũ. ¶. seruũ tuũ

·ff· si cer·peta·

¶ Q,ñ mihi obligatus cedẽdo obligatiõz li⸗berat ex ęquitate habeo actõnẽ ỹ illũ ỹ quez cedẽda ẽ vt d·Ç·seruum tuum·

¶ Traditõe iuris vniuersalis actiõeſ ꝑ illo cõpetẽtes nõ videt traditę misi cedantur·ff·d pecul·l·si sticcho·

¶ Obligatus mihi ad cedẽdũ tenet facé vo⸗lũtatem meã de illa actione·ff·mãd·l·demq; ·Ç·si mãdat·

¶ An acceptilatio cedẽtiſ etiaz exluctiua cã facta cessione obstet cessionario ·ff·de hęre· vel ac·ven·l·venditoz·

¶ Vtilis sñ cessiõe tñsit i ẽptorẽ hęreditatſ qñ ꝑ defũctũ actõ ẽ q̃sita secuſ si ꝑ hęredẽ qꝝ tũc expectat cessio gl·i·d·l·vẽditoz·Ç·solet·

¶ An cessa actiõe ꝺtra ꝑncipalẽ sit cessa vel cedi debeat ỹ fideiussorez vide i d·l·venditoz·

¶ Exacta ꝑ cedẽtem sũt restituẽda cessiona⸗rio dicta·l·venditoz·Ç·fi·

¶ Vbi q̃s liberatur cedẽdo debet cedẽ ꝑiculo cessionarij·ff·de ac·emp·l·si ęa·

¶ An ius retentõis sit cessibile gl·ff·de pig· l·j·Ç·cum pdium / et ibi Bar·tenet qꝝ sic·

¶ Denũciatio q̃ fit cessionario nõ debz eẽ nu⸗da vt impediat solutionez ꝟ ỹz vt faciat fidẽ de cessione / Bar·ff·de pig·ac·l·gręcę·Ç·cum pi⸗gnori eo ipo qꝝ cõueit vt ius tale qđ mihi de betur ad te pueniat vidz ꝑ ꝟ facta cessio·ff·d pig·ac·l·si ꝺuenerit q̃ ter·etiã ꝓbat qꝝ ꝑ eipo qꝝ obligatũ ẽ nomẽ vtilis actõ videt cessa ꝓ debito exigẽdo·

¶ An creditoz cedat pignoraticiam vide·ff· de euic·l·i creditore·

¶ An oñe tñſ missibile sit cessibile·ff·de iur· do·l·si mulier·Ç·ex asse et·l·ex pluribꝫ·ff·de admistra·tuto·doc·i·l·j·C·de pecul·do·Bar· ·ff·de v·obli·l·si stipulatuſ fuerim illud et i d· ·Ç·ex asse·

¶ An actio iuriaꝝ possit cedi / Bar·in·l·in⸗iuriaꝝ·ff·de iniur·

¶ Quid sit cessio nõ·Jo·an·i·c·qꝫ intentio is de priuile·

¶ An debitoz ex maleficio cedere ꝺbis possit nõ·de solu·odoardus·

¶ Vñ ꝑdest cessio facta soluẽdo debitũ alicꝰ misi fiat ante solutiõz / Immo·i·c·sic de iuriu· misti·qui·mo·tol·obli·Ç·itẽ ex diuerso Jo· an·de re·ęccl·non alie·siqſ ꝑsbyterorꝫ·Spe· ti·de renũ·et cõclu·Ç·j·v·quid si cessio·

¶ An valeat cessio facta i potẽtiorez / Spe· ti·de ces·ac Ç·sciendum in pn·

¶ An fideiussoz seu coreus possit petere sibi fieri cessionem ỹ alios / Specu·ti·de renu·et conclu Ç·j·ver·postremo·

¶ An dñs possit pmissionẽ factam suo ꝓcu⸗ratori i aliũ transferre anteq̃z procurator si⸗bi cedat actiõz / Bar·i·l·apud cęlsũ·Ç·mãda⸗ui·ff·de dol·exceꝑ·

¶ In quo differunt cedere et mandare nõ·C de ac·et obli·l·j·i glo·mãdare z ibi Cy·q·iiij

¶ An exceptio q̃ obstat cedẽti obstet cessio⸗nario / Bar·i·l·apud cęlsum·Ç·de actoris·ff·de dol·exceꝑ·adde·l·siquis in rem vbi glo·ff·de procura·facat qđ habetur i·l·et hęredi·Ç·nos autẽ·ff·de pac·adde Bar·i·l·cum is·ff·de fide iusso·

¶ An ius eligendi competẽs cedẽti i alterna tiua competat cessionario / vide Bar·in·l·fi· ·ff·de le·j·

¶ An et qñ actio cessa vni possit cedi alteri / Bar·i·l·nõ quocunqꝫ·Ç·qui gaiũ·ff·de le·j·

¶ An cedẽs vtilẽ quam habz apud se aliquid retineat / vide Bar·in·l·facta·Ç·si hęres·ff·ad trebel·et ibi vide an cessionariꝰ possit vti iure cesso contra cedẽtem·

¶ An cessio ad vsum cõprehendat proprie⸗tatem / Bar·i·l·donatiões·Ç·spẽs·ff·de dona·

¶ Quando quis cedit omnia bona sua quid iportet vide Bar·i·l·seya·ff·de doñ·cau·moz·

¶ An cessionarius tenet cedẽti instrumentũ condere vide Ang·i consilio·lxxxiij·quod i⸗cipit cessionarius·

¶ An cessio debz fieri i totũ vel i pte ỹ coreũ debẽdi vel fideiussorẽ nõ·ff·de pecul·l·quęsitũ ·Ç·ij·melius in·l·modestinus·ff·de solu·z ibi Di·et Bar·tangit·ff·de admistra·tu·l·si plu res i glo·penul·et ibi Bar·et Spe·ti·de ces⸗sio·Ç·j·ver·sed pone debitoz et ibi Jo·an·

¶ An procurator tutor z curator possint ce⸗dere Spe·ti·de ces·acti·Ç·j·ver·item q̃ritur an procurator / Bar·in·l·restituta·Ç·pupil⸗lus·ff·ad trebel·

¶ An cessio facta ỹ principalez videat facta ỹ fideiussorem vide·ff·ad treb·l·si hęres pe⸗ cuniam / Spe·ti·de ces·ac·Ç·j·v·ẽ nunquid·

¶ An valeat cessio si dicat cõfessus ẽ se habu isse vel sit ne cesse pcium solutũ exꝓmere nõ· C·mãda·l·per diuersas·i glo·solutaꝝ / Bá· in·l·j·ad fi·C·ne licę·poten·tenet qꝝ ꝓfessio nõ sufficat / Spe·ti·de ces·ac·Ç·j·v·itẽ scõm

¶ facta cessione an possit cedẽs cessionariuz preuenire Jo·an·i Spe·de ces·acti·Ç·j·ver· sed nunquid·

¶ An cessio possit fieri earum rerum qę ad hęredes nõ transmittuntur vide·ff·d admi⸗stra·tuto·l·si ex pluribꝫ et·ff·de ver·obli· l·si stipulatus fuerim in princi·

¶ An illi cui etiam ex necessitate facta ẽ ces⸗sio possit obiici compensatio / Ange·in·con⸗sil·cclxxj·quod incipit ex isto themate / Bá· in·l·qui duoſ in prin·ff·de le·ij·

Cessare Cessatio·

¶ Quę dria sit inter cessare et extinguere / Bar·i·l·ex facto·ff·de pulg·et pupi·adde qꝝ

ceſſare idē videt qđ extīgui ff de ver ob l imt
¶ sacrā ff de sol l q res ¶ areā.
¶ Quīqz ponūt vt diuersa vt ff quē ad ser.
amit l si is q/no ff de ver ob l ij ¶ j.
¶ Qualit possit fieri ceſſatō a diuinis no in
c quāuis et c li canonica de of oz li vj.
¶ Ne ceſſitate ceſſante ceſſare dī illud qđ p
ne ceſſitate factū ē rj q j ordinatōnes.
¶ An z qī in pītia maioris ceſſet officiū mi
noris de of de e volētes xxij di demqz.
¶ Nō potens facere nō dī ceſſans sic nō dī
nolle q nō pt velle vt l pī seuerinā in pn ff đ
odi et demō et ibi no.
¶ Ceſſante piculo ceſſat remediū piculi ff đ
don cau mor l jj et ibi no.

Leterum. De significato huius dictōis
no doc in c ceterꝫ de reſcri et c ceterꝫ de tur.
calū de fi instru int dilectos ¶ ceterꝫ doc đ
cohabi cle et mul vestra ¶ ceterꝫ adde qp hec
dictō nō semp facit relatōnē vt ff de pcur l.
nō solū ¶ queritꝫ et ibi no glo int v ceteros.
¶ Interdū ponitꝫ p certe ri de pau l q oīa i
gl ceterꝫ adde ad hanc dictōnē ff de ali mu
mu ca fa l nō solū ¶ j ff de pig ac l si neceſ
sarias ¶ fi m l si iurꝫ ¶ eadē ff de ex re iu.

Leteri. Quid cōprehendat hec dictō no.
ff de pau l nō solū ¶ qritꝫ m glo ceteros vbi
vide.

Letera. De sigmificato huiꝰ dictōis Bar.
m l gallus ¶ idem credendum ff de lib et po
stu et l si duo prōm in ¶ j et Bar in l argē
tarius ī pn ff de eden l si qs mouerit ff đ iurꝫ
iuran et l magis puta ¶ si pupillus ff de re.
eo do An et moder m c ſuſpitōnis de of de
le z de hac dictōne qn ē extensa vide m l ad
pbatōnē C de pb et l ommū C de neg g
et m l de pupillo ¶ si q/is riuos ff de no op.
nūc z m l iij ¶ duas ff de dā infect ff de is
q/ no infa l athletas ff de vsu z habi l plenū
¶ sed si pecoris ff de of pre pr l j ¶ cura ff
de trſact l cū hi ¶ si cui nō et l itez veniūt ¶
petit ā el ij de peti here.
¶ Quid obtineatꝫ appellatōne ceteroꝝ vide
no m aut ex cā C de lib prete vel exhere ī
l filio p̄terito ff de inoff rup teſt.
¶ Quid veniat appellatōe ceteroꝝ ff de p̄
ſig l ceteroꝝ l di vt ostitueretꝫ glo in c j de
reli do li vj m glo q̄ mapit satis videt no
m phemio ſertū in glo m ver de cetero.

Letus Quot homines faciunt cetuꝫ gētē
et populū Bar m l pretoꝛ ¶ j ff vi bo rap.
¶ De multiplici sigmificato huius dictōnis
cetus no glo m cle ne romani in pn de ele
et ibi vide doc xv di c canones m fi.

Libus Libaria. Cibaria faciunt illud
pmitti quod alias nō ꝓmitteretꝫ no ff de m
of teſta l si instituta ¶ pe in glo m ver de
cerui.
¶ Jtē cibaria nō veniunt in expensis vt ff de
rei ven l si res mobilis in glo fi.
¶ Quid obtineatꝫ noie cibariorꝝ vide Bart m
tractatu de alimētis in j col.
¶ An noie cibi cōprehēdatꝫ potus ff de aur.
et arg le l si nō sunt ¶ si aūt Archi xxx di.
oio de c di ij c m quibꝰ ff de ver sig l verbo
victus.

Licatrix. Cicatrix remanet post sanita/
tem vulneris j q j ventū no đ hac dictōne
xxiij q viij c si quis mēbroꝝ in glo putrue
runt et corrupte sunt cicatrices in ee psal xxx
vij de pe di iij ¶ fi adde qp cicatrices rema
neant in sanctis sanct Thom in iij q liij
ar iij.
¶ per cicatricem deformatꝫ pena ff de vſuf.
l locuꝫ ¶ j de hoc verbo vide ff de edil edic.
l queritꝫ ¶ fi et ideo lex ve. statutum loquēs
de cicatrice debet itelligi de illa que deformat
multū ita videt ꝓbari m l ex hac ff si q pau
per fec vbi p đ flo et adde quod idē no ī l.
fi ff de is qui deie vel effu vbi notabiliter di
cit qp non sufficit formari ꝓcessum simplicit
de cicatrice qn statutum dicit penā duplicari
ꝓpter cicatricez msi in processu dicatur de ci/
catrice deformante et ibi etiam vide que di/
catꝫ cicatrix.
¶ Jn quo differt cicatrix a vitupabili signo
Ang in osi clxviij quod mapit super p̄mo
¶ Cicatrix ē dupler quedam euidens z picu
losa quedā tecta a veritimētis vt i quentꝫ ¶
fi ff de edil edic no Cy m l j C de edi ac
p hoc dico qp si statutū punit facientē cicatri
cē euidētē nōbt locū ī pcutiēte ī tibijs vel cru
ribꝰ q̄ caligis teguntꝫ ꝫ m eo q facit cicatricē
in vultu vel in manu qr he ptes corpis non
sunt tecte sed omnibꝰ euidentꝫ apparent vide
Ang m l extat ff qp me ca.

Limiterium. An cimiteriū gaudeat
ea īmunitate qua ecclesia not xvij q iij sic
antiqtus et c quisquis z c se glo de ose ec.
vel al consuluisti et c decet de immun ecc le.
li vj adde de īmun ec cum ecclesia et ibi vi
de concordan Archi xiij q j c j de osec ec vel
al c j li vj.
¶ An polluta ecclesia mtelligatꝫ pollutum ci
miteriū et eō vide m đ c j de osec ec vel al.
li vj.
¶ An cimiterium possit accedere loco nō sa/
cro puta oratorio vel hospitali dic qp nō sine
licentia pape no Jnn de sepul abolende vbi
etiā dicit qp nō ē necesse cimiteriū eē ꝓpe ec/
clesiā sic est m francia ꝓpter fetoꝛē cadauer
dicit etiā ibi qp plures ecclesie pītoꝝ ē ius se
pelliendi in eodem cimiterio.

¶ Quid sit cimiteriū et vñ dicat no. Jo. an. in. c.j. de sec. ec. vel al. li. vj.

¶ An in cimiterio ecclesie pñt fieri nundine et edificia laycor. vide i. c. decet de imu. ec. li. vj. xij. q. j. necessaria et. c. nulluz et ibi glo. et conclusio ē qp nō.

¶ Quāte latitudinis debeat eē cimiteriū aut iuslibz ecclesie no. xvij. q. iij. sic antiqtus.

¶ An sit necesse qp cimiteriū bñdicat p epm vt possint in eo corpa sepeliri videt qp sic de cō. di. j. nemo glo. in cle. eos de sepul. vbi p do. Car. flo. m. iij. q. vide in aut. de mo. ¶. illud.

¶ Cimiteriū nō efficit sacrū p immissionē caldaueris sed p autoritatē epi vide Jm. de sepul. abolende pau. m cle. j. e. ti. misti. de rediui. ¶. sacry.

¶ Ecclesia sine cura pt hre cimiteriuz er consuetudine cū autoritate epi no. Archi. de sepul. c.j. li. vj.

¶ Licet laycꝰ nō pñt edificare i cimiterio vel ppe bm canones. xvij. q. iij. si qs otumax et. c. sic antiqtus si tñ clerici edificant et postea dicta edificia vendant layci qp pt fieri bm. c.ij. de re. ec. nō alie. li. vj. laycꝰ tñ licite pñt retinere.

¶ Cimiteriuz pt assignari qñ locus ecclesie deputatur vel consecratur de consecrat. di. j. nemo.

¶ Cimiteriū vendi pt rōne terre et ex necessitate ecclesie sanct. Tho. m. iij. di. xxv. q. iij ar ti. ij.

Circa De hac dictōe no. pHost. ō despō. impu. otinebat. c. attestationes in glo. Ar. de offi. or. c.j. li. vj. ō despon. ipu. c. fi. m gl. ij

¶ Hec dictō denōt mcertitudinez licet circa modicū ff. de ver. si. l. adiectō et ff. ex q. cauma. l. ab hostibꝰ. ¶. sed quod sim. pliciter.

¶ Quod aūt dt qp hec dictō refert ad modicū no. i aut. quo opor. epi. ¶. qui ta col. j. iū ct a. l. multa. C. de epi. et cle.

Circuitus Circuitus est euitandus qñ nō est vtilis vt. l. singularia ff. si cer. pet. z. l. dñs testō. ff. de odi. mdebi. Bart. m. l. si quis mihi bona in pn. ff. de acq. here. tractat an z qñ circuitus sit euitandus adde qō no. doc. m cle. auditor de rescript. in glo. pe. a dde. ff. de sta. lib. l. si ita scriptū et ibi oor. in glo. ij. C. de eman. lib. l. fi. in glo.

Circumuentio An illud quod fit circumuentōnem reuocari possit not. Hostien. de re iudi. cum Bertoldus vbi vide notabiliter.

¶ Circumuentō euitat. ff. de transacti. l. cum hi. ¶. si cum lis.

¶ Circumuentio nō videt valere vt no. dere gu iur. scienti li. vj. ar. C. de rap. virg. l.j. ¶. pe. de re iudi. cū olim.

Circumducere Quid sit circumducere vide m. l. ij. ff. de his q̄ in testa. delen. ff. de adile. l. nihil interest et. l. si quis libertatem i pn. ff. de pet. here.

¶ Aliud ē circumducere aliud ab instantia vel obseruatione iudicij absoluere Jnno. de of. dele. oluit vide. xj. q. j. placuit vide. l. et post edictū ¶. circumducto ff. de iudi.

Circumscripsit De significato huius verbi no. de rest spo. freques li. vj.

Circumstantia Singule circumstantie sunt requirende a teste Spe. ti. de test. ¶. vj. ver. interrogatoriū

¶ Circumstantie ōctuū tolli pñt p pactū de cons. c.ij. de cōmo. c.j.

¶ An circumstantie pbent p instrm vide de ma. et obe. cū m ecclesijs.

¶ An circumstantie aggrauent peccatū. xl. di. hō christianus et ibi not. de iudi. cum quidam adde quōd dicam sub dictione peccatum.

Circumcisio Paulus apostolus circumcidi fecit Timotheū. xxxv. q. ix. snia vbi glo. et dic qp hoc est bm legē Moysi.

¶ An circumcidere sit prmissum iudeis Spe. ti. de iur. calū. ¶. iij. in ver. sed pone.

¶ Quid olim opabat circumcisio no. in. c. maiores de bap. de cons. di. iiij. qō apud nos.

¶ In circumcisione christus legē impleuit licet esset dñs legis de cons. di. iiij. si quis.

¶ Circumcisio valebat olim ō ouigmale peccatū sic hodie valet baptismus de cons. di. iiij. er quo mstituta.

¶ Circumcisio olim erat signū iustitie nō aut causa iustificationis de pe. di. j. omnis. q nō diligit.

¶ Circumcisio nō fuit añ diluuiū ꝫ post. xxxv di. ab exordio.

¶ Que circumcisio sit sublata vide Archi. de cons. di. iiij. qō apud.

Chirographus An legato chirographo videat legatū debitū qō m chirogrpho otinet vide ff. de pac. l. labeo. ff. de le. iij. l. qui chirographū.

¶ Chirographum quo diabolo tenebamur obnoxij deletur per mortem christi de pe. di. iij. c. ille ter.

Cistercienſis Ordinem cistercienſium mutilis honoribus et priuilegijs ditauit papa no. Jo. an. de dec. c.ij. ¶. religiosos in pn. li. vj.

¶ Cistercienses et premonstratenses habēt priuilegium papale vt electi possint sine aliqua confirmatione admīstrare no. Jo. an. i d.

·c.ij·de deci.

¶ De cisterciensibꝫ vide no·p Spe·ti·de re/scrip·pñtata·Ç.iij·ver·itē cisterciensibꝫ·

Chirurgia ¶ An sit credendū chirurgico de his que ptinent ad artē suā vide Spe·ti·de pbat·Ç.ñ·ver·hoc q̄·

¶ An ars chirurgie possit exercel p clericos vide in·c·sniam ne cle·vel mona·adde q̄ dicā ·j·sub dictōne clericus vbi vide·

Citatio Quot duplex ē citatō qūo fiat z p quē no·Cy.C.·qūo et quan·tu·aut·qui se mel in·q·pe·p glo·x·col·de mili·vas·q̄ otu·et in cle·dudū de iudi·Spe·ti·de cita·p totū·

¶ Citatio olī fiebat p edicta hodie p nūcios nō·in aut·de litig·Ç.videamus in gl·col·viij·C·quomō z quan·tu·aut·qui semel in ver·vocē·

¶ An citatio debet fieri in psona pupilli vel adulti vel tutoris vel curatoris et quid de alijs actōmibꝫ iudicialibꝫ Bar·in·l·j·Ç.sufficit·ff·de adim·tu·vbi tex·et in·l·si dictus·Ç.fi·ff·de euict·

¶ An valeat citatō die feriata Cy·in·l·fi·C·de fer·Bar·in·l·j·Ç.nunciatō·ff·de no·op·nū·Cy·in·l in minor·C·in qui·cau·restit·nō ē necel·Bar·in·l·cum filius·Ç.vlt·ff·de ver·ob·doc·plene in·c·fi·de fer·glo·xij·q·v·placita et in cle·j·de so·compe·vbi videt esse casus specialis q̄ valeat citatio die feriata de quo ibi glo·

¶ An et qñ iudex pœdit ex officio suo debeat fieri citatō et dic quor interest vel g̃naliť vel nominatim Inn·de ma·et ob·c·fi·ꝺ ele·li·vj facit aut·si oēs·C·si vt se ab here·absti·nō·in·c·fi·de ele·li·vj·

¶ Si papa mandat alicui q̄ moneat titiuz restituē talē rē sex o·j·mēsem alioq̄n citz eū vt·j·duos mēses cōpeat in curia ille monuit titiū vt·j·mēsem restituat alioq̄n ex tūc euz citat q̄·j·duos menses compeat coꝝ sede a/postolica an valeat talis citatio dic q̄ nō q̄ debuit expectare p mensem et postea citare fm formā rescripti hoc voluit Spe·ti·de cit·Ç.j·in ver·sed pone papa do·Car·flo·i cle·j·Ç.sane de so·com·

¶ An in cā crīali citatō artet citatū si nō cꝛp mit ea que objciūť a citato dic q̄nō·v·q·nj si pmates·lxxxj·di·marinianus·vnj·q·j·p/sentiū no·iij·q·ix mdicas faciūt no·i cle·ij·vt lit·pen·vbi Car·m·v·q·

¶ An vt iudex possit pœdere ꝺ citatū sit nce eū eē factū certioꝛē de executōne snie citatō/nis doc·in·c·fi·de eo q̄ mit i pos·faciūt no·i ꝺ·cle·ij·vt lit·pen·

¶ An citatus in pœssu debeat iterato citari vide·l·statu liberos·Ç.strictius·ff·de sta·lib·Inn·de of·dele·asuluit doc·de dilat·c·fi·do·Car·flo·in cle·j·Ç.sane de so·cō·i·v·q·Spti·de cit·Ç.viso ver·itē licet·

¶ An post conclusionē in cā debeat fieri citatō ad sniam Inn·dicit q̄ sic de pcu·audit/Bal·in·l·nec quicquā·Ç.vbi decretū·ff·de of·po·et lega·

¶ An semp in iudicialibꝫ req̄rat trina citatō dic q̄ si q̄s citat tanq̄m ps in iudicio req̄rit trina citatō alias si citatur vt actui interfit sufficit vnica glo·in cle·j·de here·Bal·in·l·fi·Ç.cū igit·C·de iur·de lib·

¶ An valeat citatio sine die et hora Bart·et doc·in·l·liber homo·Ç.decē·ff·de ver·ob·tenet q̄ nō Cy·in·l·fi·C·ꝺ fer·no·in·l·aut q̄ aliter·Ç.j·ff·q̄ vi aut clā facit·l·fi·C·de iu·do·īpet·ver·et certū tp̄s et dicta aut·de exhi·et mt°·re·Ç.igit ibi et det in ducias certas z cꝺ Spe·ti·de cit·Ç.sequit ver·quid si nō p̄fixerat Jo·an·et moder·de fer·c·fi·vbi tenet q̄ valz talis citatō p ter·in·c·cū dilecti de dol·et otu·

¶ An p simplicē citatōnē dicat incohatū iu/diciū Bar·in·l·vbi cepit ff de iudi·vbi vide z ·l·q̄·ff de iu·om·iu·glo·z doc·in·c·gītū z·c·re latū de of·deleg·de of·leg·c·fi·

¶ An in citatōe q̄ emanat ī cā criali iuder debet exprimé cria s q̄ꝺ vult p̄cedé vide de dilat·c·ij·in glo·ij·

¶ An phibitus aliquē trahere sꝰ pena in iu dicio mdat in penā si faciet eū citari no·do·Ant de but·i·c·si diligēti de so·cō·Cy·z Bā·in·l·in criali·C·de iu·om·iud·facit·xj·q·j·solita et·c·placuit et·l·āpl'ius·ff rē ra·ha·et quod ibi notat ff de moffic o·testa·l·pa/pianus alias incipit ꝺ peterā·Ç.me misse·ff de bo·lib·l·q̄ cū maior·Ç.accusasse et·l·luti9·Ç.tres heredes·ff ad treb·vbi vide·

¶ Circa materiaz citatōnis ē bona et plena glo·de mil·vas·q̄ otu·ē·c·j·x·col·glo·adde·xxiij·q·iij·de illicita·

¶ De diuersis formis citatōnū vide Spe·t·de cit·Ç.dicta·

¶ Vbi nulla ē citatō q̄ nō tenet vel q̄ nō e manauit ibi nulla ē snia Inn·in·c·p̄terea de rescrip·ꝺ pcu·querelā·ff iudi·sol·l·vir bon9 et·l·si p̄·C·ne de sta·defun·de appl·vt debit9

¶ Adeo aūt ē necessaria citatō vt valeat sen tentia q̄ nec papa nec īpator aliter p̄nt fer/re snīam vt in ꝺ·c·j·de cau·po·et ꝓpie·i cle·pastoralis de re iud·q̄ citatio ē de iure diui no et naturali nā dūs citauit Adam vt dicit Bar·in extrauag·ad rep̄mendā et in·l·fi·C de legi·hoc fallit nisi papa vel impator ferat sententias ꝺ illos qui errātes rebelles eccle/sie vel impij retinent eoꝝ terras q̄ tūc valet sententia ꝺ eos etiā sine citatōne dictū ē sin gulare Jo·an·in·c·cū olī de re iudi·ar·illius tex·de q̄ ꝺ cō Bal·facit magnū fr̄stū in ꝓhe mio feudoꝝ in ꝑn·quarte carthe·

¶ Valet sñia lata sine citatõne si ẽ lata pñte
ptẽ no. Jnn. m. c. exceptõnẽ de exce. no. m. c.
qñ õ deꝓba. in glo. que incipit p̃sumit̃ in
fi. et de of. dele. cum in iur̃ no. glo. in dicto. c.
exceptõnẽ.

¶ Qualit̃ debeat citari vniuersitas siue capi
tulũ glo. in. l. aliud. Ç. referẽt. ff. de re. iur. et m
. c. si capitulo de ꝺcef. preb. li. vj. glo. et doc.
de elec. bone Jo. an. de ma. et obe. humilis in
ver. plato. Bar. m. l. nõ oñes. ff. de re. mili.

¶ An ꝛ qñ incipiat currere tps appositũ in ci
tatõne. ℸ. qõ dẽ citatus cõpere dic qꝺ a die re
ceptõnis l̃rar. nisi aliud in citatõne dictũ fu
erit de app. sup eo. iiij. q. v. c. j. et ibi no. i glo.

¶ An ꝺtumax debeat itez citari no. xxiiij. q.
iij. de illicita de dol. et ꝺtu. c. j. li. vj.

¶ Qui sunt iudices qui pñt citare ꝓ edictuz
no. in clem. j. de iudi. Sꝑ. ti. de cit. Ç. sequit̃
ver. et nota.

¶ An citatio in qua nõ exꝓmit̃ cã citatõnis
artet citatũ no. in. l. j. Ç. itẽ cum ex edicto. ff. q
sen. sin. app. rescin. glo. in. c. cuz ꝺtumacia de
here. li. vj. Bal. in. l. ꝺsentaneũ. C. quo et qñ
iu. Bar. in. l. inter ff. de pub. iud. glo. iij. q. ij
si eꝑs que videt̃ dicere qꝺ nõ idem. v. q. ij. si
ꝓmates.

¶ An iudex vnius loci possit citari in territo
rio alterius Bar. in. l. j. ff. de req. re. in cle. pa
storalis de re iud. tex. Cy. in. l. oẽs. C. de epi.
et cler. Jo. an. in. c. romana. Ç. ꝺhentes de fo.
compe. li. vj. Bar. in extraua. ad repmẽ. ad
de qꝺ ad requisitõnẽ iudicis cause iudex ter
ritorij in quo ẽ citandus citabit vt d. l. ꝺhẽtes

¶ An valeat iudiciũ si nõ precessit citatõ ꝓ
emptoria nec ℏ apparet in actis Bar. in. l. si
finita. Ç. iulianus ff. de dam. infec. no. de of.
dele. ꝺsuluit. glo. xxiiij. q. iij. de illicita.

¶ An interlocutoria ad sui validitatez req
rit ptis ꝺtumaciã glo. in. l. nec quicq̃z. Ç. vbi
decretũ ff. de of. pcõsu. et. l. li mꝑpellat̃. Ç. j. ff.
de arb. Jnn. de. paur. querelã et. c. audita de
sen. ex. sacro Bar. in ꝺ. l. ne qcq̃z. Ç. vbi decre
tũ do. de. rot. decisi. eccxv.

¶ An quis possit citare ꝓpria autoritate ꝛan
iudex possit citare nõ req̃situs a pte Bar. ℸ. l.
iiij. Ç. pter et Ç. ℏ iudiciũ ff. de dam. infec. ꝛ. l.
nemĩnẽ. C. de exhi. ꝛ mtro. re. do. Anto. de
bu. in. c. j. de iud.

¶ An pñs in iudicio sit citãdus ad validita
tẽ pcessus Bar. in. l. j. ff. de mius po. et in aut.
si oẽs. C. si vt se ab here. abst. ꝛ. l. furioso ff.
de re iud. vbi etiã Bar. ꝛ imꝛica C. de mius
po. no. in ꝺ. c. j. de iudi.

¶ An nõ cõpns in cã pncipali ꝺcẽnari debe
at in expensis et sit itez citandus Bar. in. l. ñ
ignoret. C. de fruc. et lit. expen. et. l. ex q̃cũq̃
. ff. si qꝺ mius po. nõ ier. Bar. ℸ. l. sanam9. C.
de iud. vbi Cy. doc. in. c. q̃relã de. pcu. e. t. ꝺ
stitutis in glo. fi. et in. c. j. de iudi.

¶ An necessario qs sit citãdus ad videndũ ꝓ
duci testes tex. optim9 in. c. ij. de test. glo. in. l.
pe. C. de testi. et C. de fi. mstr. l. iudices ĩ tex
et glo. Sꝑ. t. de test. Ç. nũc ẽctandũ in pn. ꝛ
videt̃ ꝺcludere qꝺ sic.

¶ An citatõ solẽnis et necessaria sit illis ca
sibꝫ necessaria quibꝫ ꝓcedi pt ad diffinitiuã
lite nõ ꝺtestata Jnn. qꝺ sic in. c. j. vt li. nõ ꝺt.

¶ An qñ citatio fit de longinq̃ iudex possit
facere pemptoriã ad totã cãm no. in. c. ꝺsulu
it de of. dele. de accu. ad petitõnẽ de dol. et ꝺ
tu. cũ dilecti pulcher tex. et glo. de rest. in in
teg. cũ er l̃ris. Ç. fi.

¶ An iudex in pncipio cause possit citare ꝑ
emptorie dic qꝺ nõ nisi cũ cã vrgẽte de dila
dilecti glo. iiij. q. j. c. j. glo. xxiiij. q. iij. de illi
cita. C. quo et qñ iu. l. ꝺsentaneũ et in aut. q
semel doc. in ꝺ. c. dilecti do. Car. flo. in cle. j.
. Ç. asen. de fo. compe.

¶ An qs debeat citari qñ sñia mãdat̃ execu
tõi Jnn. de appel. ex rõe Bar. in. l. a diuo pio
. Ç. in venditõne. ff. de re iud.

¶ An valeat citatõ facta ad ẽminũ ad quez
qs nõ posset venire ꝓpter longitudinẽ itine
ris doc. in. c. cũ dilecti de dol. et ꝺtu. Bar. in. l.
aut q alit̃ in pn. ff. qꝺ vi aut clã faciũt not. de
dilat. c. j.

¶ An ps debeat citari qñ iudex mtꝺmit au
toritatẽ suã exꝑplificatõni alicꝰ mstri Jnn.
de fi. instr. c. fi. Bar. in aut. si qs in aliq. C. de
eden. vbi vide.

¶ An qñ publicatõ testiũ fit sit citanda ps
ter. ꝛ glo. qꝺ sic in cle. fi. de testi. vbi ꝓ doc. ad
de glo. singul. in. l. gesta. C. ꝺ re iud. q̃ videt̃
dicere õriũ.

¶ An ps debeat citari ad absolutõnẽ seu a re
laxatõe a iuramẽto doc. de iu. iur. debitores
vbi Jnn. et Host. dixi plene in repe. ꝺ. c. debi
tores vbi vide.

¶ An mhibitoria quã facit vnus iudex alteri
sit necessaria citatõ ptis no. de iur̃ iur. debito
res plene in. c. tuã de or. co g. ad de q̃ dicaz ℸ.
sꝫ dictõne mhibitõ.

¶ An in absolutõne ab excõicatõe sit necess
saria ptis citatõ gl. ir. q. iij. excõicatos Jnn.
de of. dele. prudẽtiã Ç. sexta de appel. romana
. Ç. snias li. vj.

¶ An ps debeat vocari pus qñ deslicentia ca
picdi Bal. in. l. iij. C. si cer. pet. ar. xxiij. q. ij.
abbatẽ vbi vide.

¶ An citatõ ꝓcessoris artet citatũ ad cõpn
dũ coram successore vide in. c. licet de accu. doc.
in cle. ne romani ad fi. de ele. ar. xxiiij. q. iij
de illicita.

¶ Si citatus ad certu mtempus venit ad lo
cum iudicij ante lapsum terminum non te
netur compere coram iudice glo. in ver. cõmo

de im·c·cupientes de elect· li·vj·

¶An citatio facta p delegatū ad locū distā/te vl̄t dietā a domicilio ptis artet citatum vt saltē teneat cōpe allegaturus ꝓuilegiū suū nō·i·c·statutū de rescri·li·vj·no·Jnn·de dila·

¶Terea doc· de excep·c·olim·

¶Quot sūt modi citādi dic quattuor p lr̄as iudic/ de ꝓb·qm̄/ voce p̄comis de appe·cū pa ti/ dispōne iuris de elec·c·j·z·c·cupientes li·vj·p edictū m albo p̄toris m cle·j·d iudic·z C·quo et qn̄ nu·m aut·qui semel·

¶Qualit̄ dt̄ ꝓbari q citatus ipediuit ad se venire citatōnē Bar·ff·q vi aut clā·l·j·Cari/sto et·Cfi·doct·m·c·qm̄ frequent·Cpostro vt lit·nō ote·

¶An appellans añ sniam a guamie sit citā/dus ad alios actus no·m·c·eū qui de dol·et otu·li·vj·et m cle·j·e·t·

¶An m reuocatōne guamis quā facit iudex a q̄ sit citandus is q̄ ꝓt illud guamē appel/lauit no·m·c·si a iudice de appell·li·vj·cuius mtellectū vide p do·Car·flo·m cle·j·de dol· et otu·iiij·oppōne·

¶Qualiter mtelligunt illa verba cites oēs q̄ volūt et pñt se opponere Jnn·de excep·c·fi· li·vj·

¶An iudex sit citandus vt defendat ꝓcessum et suā sniam Jnn·de ꝓcur·m nra et·c·decete/ro de tñsa·de sen·ex·venerabilibꝫ Csecus li· vj·vbi tex·z glo·Jnn·de appel·cū spāli Bar· m·l·j·m fi·ff·ad turpil·

¶An m mterp̄tatōne ꝓuilegij statuti vel re scripti sit necessaria ptis citatō no·d ver·sig· m his·

¶An citatōs q̄ fiūt circa incerta caué cense/ant pemptorie no·de of·de lega·osuluit·

¶An valeat citatio facta a nō hñte iurisdi/ctōnē a lege glo·q nō de accu·venies ad de ter m cle·j·vt lit·pen·bñ facit de appel·p̄te/rea/ an aūt eo casu debeat ps cōpere coram iu dice allegatura defectū iurisdictōis no·glo· de rescri·sup lr̄is et m d·c·venies faciūt no·m cle·pastoralis de re iud·de fo·cō·romana li· vj·et·l·si qs ex aliena·ff·de iudi·Jn·et doc·de dila·p̄terea de off·dele ga·prudētiā m p̄n·et ibi doc·glo·iij·q·ij·si eps q̄ videt velle q nō simlit·ix·q·j·nullus eps q̄ dicat q qñ citatō ē nulla rōne psone tpis vel cē nō tenet qs cō pere allegare ꝓuilegiū adde glo·xv·q·iiij· placita et qd̄ no·Jo·an·m regula sciēti li·vj adde glo·m·c·cū cām de of·deleg·

¶An clericus citatus a layco tenet cōpere/ allegaturus ꝓuilegiū glo·xxiij·q·viij·oue mor adde qd̄ no·glo·et Archi·m·c·statutuz ·Cm nullo de restri·li·vj·

¶An valeat citatō nō exp̄sso loco vel ad lo cū incertū no·glo·ff·de iudi·l·si locus faciunt no·m·c·fi·de rescri·p doc·

¶Adde q secus ē qn̄ papa citat et nō exp̄ri/mit certū locū sed solū dicit cōpeas coram no bis vel te nr̄o ospectui repn̄tes de dol·z otu cū dilecti de excess·p̄la·tāta de resti·m integ· er lr̄is de dila·exposuit de appel·cū pati de el· cū mt vniuersas de ele·c·j·li·vj·rō ē q vni/cuiq facile pt ee notū vbi papa ē vel eccla

¶An vna sola citatō ostituat citatū nō cōpa rētē in otumacia no·gl·m cle·religiosi de de ci·sup·ver·factā·

¶An cōminatō iudic/ q ꝓcedat ad vlteri/ora habeat vi citatōis glo·v·q·ij·m sūma tz q sic doc·de rescri·cām de of·delega·osuluit Spe·t·de cit·Cia de citat/ ver·viso de ꝓcur· auditis·

¶An regularit trina citatō dicat pemptoria licet m ea nō dicat exp̄sse dic q sic vt no·v· q·ij·m sūma Spe·t·de cit·Cviso ver·sit g°·

¶Si apparet citatōnē factā ad domū alicq q ht plures domos nc apparet ad quā ista sit facta ista citatō an valeat ꝓcessus dic q sic Bar·m·l·sciendū·ff·de ver·ob·glo·m cle· cām de ele·doc·m·c·qm̄ ō et·c·post cessionez de ꝓba·

¶Citatus ad vnū actū z alios successiue de bz mittere ꝓcuratorez ad oia sed citatus tm̄ ad vnū actū nō tenet ꝓcuratorē mittere ni si ad illū actum tm̄ ita not·m·c·ostitutus de ꝓcura·

¶An et qñ citatō debeat fieri ad domū vel ad ecclesiā no·m·l·fulcinius·ff·ex qui·cau·i po· e·l·iiij·Csed domū ff·de dā·infec·de dol·et otu cām et·c·fi·de eo q mit·m pos·vbi plene de hꝫ de cle·nō resi·c·tue·

¶An valeat citatō facta ad domū vel ad ec clesiā de eo qui nō ē absens sed sui p̄sentiā exhibz Host·dicit q nō m·c·cāz de dol·et cō·fa cit·qd̄ no·Spe·t·de cit·Csequit ver·sed nūquid sufficit adde no·p doc·m cle·j·de iudi· et m cle·cām de ele·

¶Nūcius nō dt̄ intraé domū citādi alias fa cit ei iniuriā et tenet actōe iniuriar·ff·de in ius vo·l·plerigꝫ·

¶In actibꝫ nemi p̄iudicātibꝫ nō ē fiēda ci/tatō Bar·i·l·iij·Cpe·et ibi glo·ff·de bo·po·fa cit qd̄ no·glo·i cle·j·de of·dele·

¶An de valore sniē sit necesse q citatō pue mat ad citati notitiā dic vt no·C·quo et qn̄ iu·l·ea que et·l·ab eo·ff·que sen·si ap·res·l· j·Citē cū ex hoc edicto et qd̄ no·iij·q·ix·ca/ueant Jnno·de ꝓcura·c·ij·et·iiij·q·v·quis/quis de resti·m integ·ex lr̄is et·lxxxij·di·p posuisti et m cle·j·de iud·Jnn·de accu·ad pe titōnē glo ff·qn̄ appel·sit·l·j·Cfi·no·de eo q mit·m pos·c·fi·cle·quāuis de fo·cō·z i cle·ij vt lit·pen·adde quod dicā·j·sub dictōne iu/risdictio·

¶Que sit forma citationis ꝓ sniā ferenda

no·Bar·in extrau·ad reꝑmẽdã·et m·t· si
apparitor de co ar·ꝑn·li·xij·
¶ An ad receptõnẽ dispensatõis vel ꝑui le
gi sit ps citãda no Jnn·z Jo·an·de fil·ꝑsb·
remẽs de ꝑui·cũ oli essemus·
¶ An ad declaratõnẽ iuramenti ad litẽ siue
de veritate siue de affectõne sit ps citãda no·
in·c·fi·de iudiciis·de his q̃ vi me·re ca·fi·c·fi·
do·de rot·oclusione·ccxciij·
¶ Citatus ad ꝓcessuz nõ ẽ citandus ad mis
locutoriã secus in diffinitiua ita no·in·c·aus
ditis de ꝓcur·Ja·de are·in·l·ne q̃cq̃m·¶ vbi
decretũ ff de of· ꝓco·et le·glo·nõ·in au·iube
nr9 C·de iud·Jnn·in·c·cũ oli de test·
¶ Citatus sine apositõne hore videt citar9
ad horã osuetã ad quã solitus erat citari vt
cõpeat vel ad horã iuridicã vt no·Jnn·de es
se·bone et in·c·cũ nobis·
¶ De effectu citatõnis facte ꝑ iudicez a q̃ ẽ
appellatũ Jnn·in·c·ꝑlatoz de accu·
¶ Citatõ facta de aliq̃ vt cõpeat si sua puta
uerit mfẽ nõ facit quẽ otumacẽ si nõ cõpe
at vide Bal·r· col·de mil·vas·qui otu·ẽ·c·j·
¶ Si citat aliqs vt cõpeat ist in structus cũ mu
nimẽtis cẽ qd debeat secũ portare glo·i·c·au
piẽtes·¶ si vero de ele·li·vj·et in·c·coꝛã felic
de rest·in mteg·
¶ An inhabũs ad aliquẽ actũ gerendũ sit
necessario citãdus cũ ille actus gerit Jo·an·
in·c·cũ victoriẽsis de ele·z·c·mbil de dol·z o
tu·veritatis facit glo·de of·oꝛ·irrefragabili
Jnn·in·c·fi·de ꝓcu·doc·in·c·cũ dilectus de o
siue vbi oclu dif q̃nã·
¶ Licet cõit dicat q̃ iudex pt mittẽ pemp
toꝛiũ·l·osentaneũ z·l·tres·C·quo et q̃n iu·h
ẽ nez misi pena remat alias iponẽda z exigã
tur tres denũciatõnes q̃ tẽ nõ sufficit vna ꝓ
oibz glo·ẽ singularis in cle·j·de vit·et hon·
cler·item limita nisi citatio esset fienda per
edictum tunc enim vna non sufficit pro om
nibz dictũ ẽ Jo·an in add·Spe·de cle·nõ re
si·qđ referunt et sequũt do·in de·i·c·ex tue
de cle·nõ resi·qđ ẽ bñ nõndũ·
¶ An citatus excusẽt si in loco ad quẽ citat
ẽ pestilẽtia vide glo·et ibi doc·de dol·et otu·
cũ dilecti sup ver·caloris tz Bar·q̃ sic m·l·de
etate ff·ad treb·adde gl·xxiij di·cõis vbi vi
de adde lxxiiij·di·quoꝛũdã facit·c·ad suppli
catõnẽ iũcta glo·de renu·c·ex pte de appel·
¶ An citatus vt ospectui iudicis se repñtet
possit cõpẽ ꝑ ꝓcuratorẽ no·de post·pl·e·vlt·
¶ Oñ aliqs erami at ext iudiciũ nõ ẽ neces
saria citatõ alicuius dictũ ẽ sing·Jnn·in·c·fi
de tñsla·pl·vbi dicit q̃ q̃n fit ꝓuisio siue cõ
missio de puidendo alicui de bñficio si ẽ ido
neus nõ ẽ necesse fieri citatõnẽ ad sciendũ si
ille ẽ idoneus qđ bñ nõ·
¶ Si citatus nõ cõpat nõ ꝓpterea dicit tur
bare iurisdictiõnẽ ita no·Jnn·in·c·significa
sti de of·oꝛ·
¶ Citatus ꝯ mõ si voluerit opponere nõ dt
citatus precise aut simpliciter ꝯ sõ mõ ita not·
Jnn·in·c·cũ ecclesiastice de excep·et·l·ea q̃dẽ
C·si mãci·ita fue·alt·addeBal·in·l·iij·C·si o·
ius vel vtil·publ·
¶ Citatõ pt fieri alternatiue vt cõpeat tali
die vel tali vel sõ oditõne si tua putaueris in
tereſſe vel si uis ödicere vel sic ita no·Abb·
in·c·ij·de test·cog et no·in d·l·ea quadẽ·C·si
mãci·ita fu·alie·
¶ Citatõ dt eẽ psonalis si scit vbi ẽ ꝑsona ci
tanda alias ꝑ edictũ q̃ si mr ac cu·post·c·fi·
de cle·nõ resi·ex tue de eo q̃ mit·in pof·c·cãz
et·c·fi·z Bar·in·l·iij·¶ ꝓtoꝛ ff·de dã·infec·vi
de in cle·cãm de elec·
¶ An iudex ordinarius ext ꝓuinciã dioc·vel terri
toriũ possit citare vel decernẽ citatõnez dic q̃
nõ ꝑ no de of·leg·nouit de dol·et otu·cũ oli
in glo·iij·q·vj·nemĩnẽ Spe·ti·de ci·¶ j·vbi
ẽ q̃ sit ext ꝓuinciã·
¶ An citatus teneat credẽ nũcio citãti Spe
ti·de cit·¶ sequit ver·vtz de appel·cũ pati in
glo·
¶ An stet iuramẽto ptis diceẽtis se ignoras
se citatõnez videt q̃ sic·xxiij·q·ij·in lectũ·
lxxxij·di·ꝓposuisti in glo q̃ incipit ex ꝯ videt
idẽ iij·q·v·qlcqs in glo·z·c·cũ pati de appel·
idẽ Archi·in·c·venerabilibz de sen·ex·li·vj·
glo·iiij·q·ij··¶ itẽ in criali ver·itẽ testes itẽ
adde qđ dicã sõ dictõne nũcius idẽ tz Bar·
in·l·fi·C·si ꝓt publ·pensi·
¶ An citatõ ad locũ nõ tutũ aut cert citatũ no·ꝺ
appel·ex pte et ẽ cle·pasto ralis de re iud·gl·
in ver·notoriũ et ibi doc·videt concludere q̃ nõ
etiã si nõ cõpuerit·
¶ Citatus simplr q̃ psonalit nõ cõpet tenet
mittẽ ꝓcuratoꝛẽ etiã si sit in carcere no·in·l·
ij·¶ q̃ dixim9 ff si qs cau·
¶ Citatus vt cõpeat psonalit si nõ pt cõpe
re tenet mittẽ ꝓcuratoꝛẽ sufficient il structũ
secus si gnalit ẽ citat9 ad domũ dictũ ẽ Jnn·
in·c·dilectus de ꝓcur·
¶ Quid dt otiné citatõ delegati pomit Jnn·
nõbilit in·c·ꝓterea de dilat·
¶ Citat9 ad totã cãz si ẽ otumax in vno arti
culo nõ ẽ citãd9 in alio dictũ ẽ Jnn·i·c·osuluit
ꝺ of dele·Alb·i·l·ꝓrãdũ ¶ sin at C·ꝺ iud
¶ Citatõ ẽ necessaria quotiẽs tractat de ꝑ
iudicio alicuius l·in cẽ·¶ cã aüt cognita ff·
de mino·l·de vno q̃ ff·de re iud·dema·et ob
mt quattuoꝛ·
¶ Citatio otinens otumacia ferende sme hꝺ
vim pemptoꝛij glo·in·l·si apparitoꝛ·C·de co ar
ꝑn·li·xij·quã nõ·
¶ An citatõ que non artat mterrumpat ꝓ·e
scriptionez vide no·in·l·sicut·C·de ꝓscri·

xxx·vel·xl·anno·

¶ Oñ citaf aliquis nobilis citatō dꝺ fieri in scriptis ter·m·l·quotiēs·C·de pig·li·xij·

¶ Citatō facta mpsona dñi vt veniat ad vidēdū iurare qñ ꝓcuratoꝛ fuit litē ꝺtestatus nō valet dictū ē Jo·an·in·c·in noīe dñi de testi· Bal·m·l·si qñ·C·e·t·

¶ Citatō pemptoꝛia nō requiriꝛ in publicatōne testiū sed bñ in receptōne dictū ē Bal·m·l·testiū·C·de testi·Jo·an·tenuit ꝺriū de cf·dele·c·ꝺsuluit qꝺ videꝛ verius·

¶ Citatō ad sentētiā audiēdā pt fieri ad domū eꝰ q̄ ē in carcē glo·in·l·ij·C·ex q̄·ca·ma·

¶ Citatō pemptoꝛia est necessaria in causa appellatōnis Jnn·in·c·ecclesie sancte marie de ꝺstitut·

¶ Citatō verbalis pt fieri sine commissione iudicis nec requirit causē cognitōnē dictū ē Bal·m·l·pe·C·de testi·glo·m·l·cū ꝓponas·C·qūo et qñ iu·

¶ An citatō possit fieri in eccīa no·in aut·de manda·pn·& demceps Bal·m·l·ij·C·de sacro sanc·ec·

¶ Licet ad snīam requiraf citatō si tn̄ nō fiat valet snīa lata vtraq; pte pñte Jnn·in·c·exceptōnē de excep·

¶ Citatus cōparēs coꝛā iudice et recedēs sine licentia dꝫ otumar Jnn·in·c·calūniā de pscrip vide·c·j·de iudi·et quod ibi no·do·An·et moder·

¶ Cū quis citaf ad videndum examinari testes ad ꝓpetuā rei memoꝛiā nō sufficit citatō ad domū imo si nō repiꝛ dꝫ expectari q̄usq; iuemaf qꝺ ego intelligo si nō erat periculū in mora alias secus Jnn·de testi·significauit addē no·p Bal·m·l·j·ff·de iurisꝺ·om·iudi·

¶ Si ps cōparet in iudicio p̄sumiꝛ citata nolle petere q̄ aduersarius ꝓbet de citatōne ꝺ elec·bone in ver·nos igiꝛ·

¶ Citatus sine termīno pfixione dꝫ cōparere qñ primū poterit de dol·et ꝺtu·cum dilecti et·c·finē qui ma·accu·posf·c·fi·v·q·j·quidā vide que dixi s̄·

¶ Si citatus vlt duas dietas vel vnā cōpet et nō excipit si postea iterꝫ eo mō citeꝛ poterit excipe vide de rescri·nō nulli et·c·dilectus

¶ Oñ dicaf euidenter citatōnē nō tenere vide Jnn·de accu·veniens·

¶ Oñ reqraf citatō psonaliter no·de eo q̄ mitti posf·c·fi·et i·c·ꝺsuluit de of·dele·

¶ Citatō gñalis pt fieri ad totā cām ꝺ dol·et ꝺtu·c·fi·ꝫ ad vigoꝛē talis citatōnis ꝓcedi pt ad snīam vt·C·qūo ꝫ qñ iu·l·ꝺsentaneū no·de of·dele·c·ꝺsuluit·

¶ An citatus q̄ nō compet in termino tenef compere saltē post terminū Jnn·q; nō ꝺ dol·et ꝺtu·cū dilecti·

¶ An par pt citare parem dic nō sed bñ pt requirere dictū ē Jnn·in·c·cū nobis de elec·

¶ An ad taxatōnē expensaꝝ sit necessaria ptis citatō Jnn·dicit q; nō q; taxatō ē quedā iplicita ꝺemnatō in·c·querelaz de ele·et in·c·sup eo q; me·cau·

¶ An in agnoscēdo bonoꝝ possessionē sit facienda citatō glo·q; nō in·l·ij·& fi·ff·ꝺ bo·pos·

¶ Citatō pt fieri sub ꝺitōne vt·l·pupillo·& ne mimisse·ff·de no·ope·nū·

¶ Citatō incognita reddit ꝓcessus nullus vt cle·pastoralis de iurꝫ·glo·in·l·si accusatoribꝰ·C·de accu·

¶ An sola citatō in cā criali infamet glo·in·l·fi·ff·de re iudi·

¶ Citatō nō ē necessaria qñ testīm ꝺfirmaf glo·in·l·fi·C·q̄ admit·ad bo·posf·posf·

¶ Illicentiatus q̄ recessit nō dꝫ ꝺtumar si nō ē citatus Jnn·in·c·calūniā de pen·

¶ An pñs sit citandus vide in·l·ab eo et qꝺ ibi no·glo·C·qūo et qñ iu·Bal·in·l·nā ita diuus·ff·de adop·

¶ An in insinuatōne instrī ps sit citanda itē an possessoꝛ sit citādus añqm̄ spolieꝫ et an i mera executōne sit fienda citatō et de multis alijs circa citationez vide Bal·in·ꝺ·l·nam ita diuus·

¶ Citatus nō tenef comparere qñ citatō peccat in materia vel in foꝛma no·Jnn·in·c·pte rea de dilat·

¶ Citatō quā faciunt canonici ad eligendum nō ē ꝓprie citatō sed denunciatō Jnn·in·c·cuz nobis de ele·vbi vide·

¶ Si citatus timet vī fieri psone sue dꝫ mittere ꝓcuratoꝛē doc·in·c·bone de ele·

¶ Vnus ex pluribꝰ delegatis nō pt citaē misi addat cām q; ad eū deuoluta ē integ̃ et totalis iurisdictō Jnn·in·c·prudētiā de of·dele·

¶ Citatio ē initiū & exoꝛdium iurisdictōnis & q̄ ad cām mitiū ē litis ꝺtestatō illa em̄ q̄ pcedunt litis ꝺtestatōnē sūt quedā preludia non litis ingressus ꝑm Jnn·in·c·super questōnū de off·delega·facit·l·j·C·de prescript·lon·tem·

¶ Nō est necesse citare singulos de vniuersitate in negocijs vniuersitatis sed solū admīstratoꝛes et rectoꝛes·l·municipibꝰ·ff·de ꝺdi·& demō·no·Jnn·de ma·& obe·hūilis ad de que dicā·j·sb̄ dictōe vniuerlitas facit·l·fi··& et de iur·calū·

¶ Oñ citatō fit ad domū si nullus in ea repiꝛ dꝫ affigi foꝛibꝰ domus dicit Jnn·in·c·si aduersarius de eo q̄ mit·in posf·

¶ Citatio etiā in notoꝛijs requiriꝛ Jnno·de iurꝫ·ad nostram el·iij·idem Jnn·in·c·sacro de sen·ex·& in·c·tua de coha·cleri·et mulie·ad de que dicam·j·sub dictōne notoꝛium idem dicunt doc·de ele·bone el in glo·de purgat·can·cum dilectus glo·ij·q·j·c·que

lothar̃ius et ãn requirant plures citatõnes vel sufficit vna no. Jo. an. in. c. ex pte el. j. de cle. nõ resi. Archi. de of. dele. c. vlt. li. vj. et m cle. ij. de re iud.

¶ An si ago ō aliquẽ q̃ h̃t substitutũ vel ali⁹ uz ad quẽ res ẽ reuersura ille sit citãd⁹ Bar. no. q̃ nõ m. l. in diẽ. ff. de aqua plu. arcen.

¶ Q̃n citat quis p duabꝫ causis an p vtq̃ debeat rñdere Bart. in. l. ij. ¶. ij. ff. de cust. reo.

¶ An in citatõne dẽ apponi verbũ pempto⁹ rie ita q̃ eius omissio viciet. Jtẽ quid si citatus semel dicat nolo venire an debeat amplius citari. Jtẽ quid si in termino cõpet reus et nõ actor. Jtez quid si p̃curator hñs plures cãs dixit citatus p̃nto me in oibꝫ causis q̃s hẽo. Jtẽ si citatus nõ repiat q̃ erit forma cõmissionis quã facit iudex nũcio et de multis q̃stõmbꝫ circa materiã citatõnis vide Bar. m. l. nij. ¶. pretor et. l. si finita. ff. de dam. infe. quẽ vide.

¶ An citatõ facta ad statõnẽ vel ad apothecã librariorꝫ teneat ac si facta fuisset ad domũ vide Bar. m. l. itẽ apud labeonẽ. ¶. quitiũ et. l. lex cornelia. ¶. si tñ. ff. de miur. et. l. iiij. ¶. p tor ff. de dam. infect.

¶ Per citatõnẽ videt quis approbare psonã citati. Bar. m. l. de pupillo ī pn. ff. de no. op. nun.

¶ Citatõ dẽt otinere nomẽ citati et cãm z ad cuius mstantiã ter. ẽ sing. m. l. sancimus. C. ad trebell.

¶ An in snia absolutoria iudicij debeat ps citari no. m. l. cũ ticia. ff. de accu.

¶ Q̃n in vna citatõne plures termin̄ assignant quo tpe sufficiat citatũ cõpẽ no. Bar. m. l. p̃tor. ¶. si aliqñ. ff. de no. op. nũ.

¶ Illud q̃ ẽ nullũ pẽt sine citatõne declarari nullũ. ita no. abb. in. c. cãm q̃ de rescri.

¶ Si nõ apparet in actis de citatõne nõ p̃sumit intuemisse Guil. in. l. j. ff. de in ius. vo.

¶ Ad ꝟ vt citatus nõ excusek cõpns p procuratorẽ dẽt iudex in citatõne dicere vt cõpeat psonalit q̃ vult ab eo scire veritatẽ Bar. m. l. in pecuniarijs. C. de p̃cur. vbi vide.

¶ Citatõ p edictũ ogruit ordinarijs et delegatis a p̃ncipe nõ alijs dicit Bar. in extraua. ad rep̃m. in ver. p̃dictis.

¶ Citatus a delegato nõ tenek cõpere si nõ mittat copia rescripti in citatoria de dilat. p terea et ibi no. et in. c. cũ in iure de of. deleg.

¶ Citatõ nõ dẽt fieri nisi de mãdato iudicis. C. de exhi. re. l. neminez et qõ ibi no. in aut. de eq̃li. do. ¶. si vero coll. vj.

¶ An ista sint pia cito te vna p oibꝫ z cito te pemptorie Bar. in. l. otumacia. ff. de re iud.

¶ An debeat eẽ ofõnis citatõ actui adquẽ fit alias videak eẽ facta pte nõ citata Bar. in. l. aut q̃ alit in p̃n. q̃ vi aut clã et ibi vide.

¶ An et q̃lit possit q̃s p̃bare se nõ fuisse citatũ vide. C. de rela. l. j. de elec. qõ sic. ¶. qõ aũt de p̃ba. qm̃ ō no. ij. q. vj. quis quis.

¶ An citatio facta in vna causa vel articulo p̃petuet iurisdictõnẽ in alia cã vel articulo. vide no. in. c. p. et. g. in glo. de of. dele.

¶ Q̃n currit terminus appositus in citatõne dic q̃ a die p̃ntationis citatõnis nisi aliud ex p̃mak. iij. q. v. c. j. in gl. in cle. quãuis de appel. et in. c. sup eo de app. in glo. fi. de cle. exmi. illud.

¶ An subditus exñs extra territoriuz possit p superiorẽ suũ citari no. de fo. comp. romana. ¶. ōhentes li. vj. glo. et ibi p̃au. in cle. ij. de reli. do. et ꝟpe. ti. de comp. iud. adi. ¶. j. versed quid.

¶ Qualit̃ p̃bek citatũ fuisse captũ no. de elebone.

¶ De mõ citandi no. glo. in d. c. bone in ver. singulares et ibi doc. glo. in. c. si capitulo de ocess. p̃bẽ. li. vj. glo. in. c. fi de ma. et ob. Arc. xliij. di. cõmessatos Bar. in ex̃tua. ad rep̃.

¶ Citator non debet intrare domum citati ō voluntatem ipsius de eo qui mit. in pos. c. fi. glo. sup ver. in domo in cle. causam de elect. et ibi Bal. in. l. plericꝫ. ff. de in ius vo. dixi aliquid s.

¶ Q̃n aliqs citak ad aliquẽ actũ in tali hora actus ille dẽt fieri illa hora alias non valz Bar. m. l. fi. ff. q̃ vi aut clã.

¶ An reus citatus in pluribꝫ terminis si vemẽs in p̃mo absente actore teneak etiã venire ī alijs Bar. in. l. q̃ añ calẽdas ff. de ver. ob.

¶ An post pemptoriũ dẽat q̃s citari ad audiẽdã sniaz ō otumacẽ Bar. in. l. ō desertorez. ¶. ad diẽ. ff. de re mili.

¶ Citatio dẽt fieri ad p̃tis petitionẽ alias n valet Bar. in. l. si finita. ¶. iulianus. ff. de dã. infect.

¶ Q̃n q̃s citak ad domũ tutũ ẽ q̃ nũcius referat se non potuisse hre eũ psonalit Bar. in. l. cũ q̃dã. ff. de leg. ij.

¶ Q̃n plures diuerse iurisdictionis sũt citãdi ad actũ otẽtiosũ q̃d sit faciendum Bar. ī. l. solẽt. ff. de ali. et cib. lega.

¶ Si citak titius de tali capella et tali villa z ibi sunt plures titij q̃d iuris Bart. in. l. iij. ¶. si duobꝫ. ff. de adimẽ. lega.

¶ Si q̃s citek vt ō eũ mq̃rak sb̃ alio noie q̃z hẽat an valeat p̃cessus Bar. in. l. demonstratio. ff. de odi. et demonstra.

¶ Si ẽ otentio an q̃s fuerit citatus vel nõ q̃s p̃babit glo. in. c. qm̃ ō de p̃bat. Bar. in. l. scire oportet. ¶. sufficit. ff. de excu. tu. dixi ꝟ ade quod not. idem Barthol. in. l. magis puto. ff. de reb. eo. Cyn. in. l. si quis de curio. C. de fal.

¶ An in representatione instrumenti req̃rit

citatio Jo. an. in regula ꝑsumit li. vj. Bar. in extrag. ad reꝑmen.

¶ An et qñ citatus excusek nõ cõpendo Bar. et doc. m. l. si ex q̃cunq; ff. si qs mius vo.

¶ An qñ citatus hꝫ plures domos valet relatio nũcij dicentis se citasse ad domũ nõ exꝑmẽdo ad quã Bar. in l. heredi ff. de acq. he. in. l. m ius vocari ff. de m ius vo. glo. in. l. si id certo. C. ex q. ca. ma. Bar. in. l. is q reus. ¶. j. ff. de pub. iudi.

¶ Qñ lis fuit otestata cũ ꝓcuratore debz ip se citari et nõ dñs alias actus nõ valet Bar. in. l. mutari ff. de ꝓcur. z. l. furiosus. ff. de re iu dic. licet regulariter ꝑma citatio fieri debeat dño et nõ ꝓcuratori dictũ est Bar. in. l. j. C. de iur. reipu. li. xj.

¶ Citatio vt quis cõpareat psonalit nõ arstat psonã citati de iur. calũ. c. pe. de appell. cuz pati glo. in. c. q sic de ele. tenet ỹriũ et. e. t. m hil de testi. cog. c. ij. de postul. ꝑla. c. pe. de dilat. exposuit.

¶ An fugienti ꝺ carceribz req̃rak citatõ si ex fuga sup eo de crie ꝓcedak Spe. t. de ꝑsup. ¶. spẽs circa ꝑn.

¶ Quare a iure fuerit muẽtus modus citandi pemptorie Spe. t. de excep. ¶. j. ver. et nõt et ¶. se. ver. hoc q̃.

¶ An in dilatõne que fit a iudice sup pena ĩterposita a iure ipofacto sit necessaria citatõ glo. q sic in cle. fi. de cẽnsi. ĩ ver. ostiterit alia in cle. ij. de pe. tex. z glo. de appel. reꝑhensibik do. An. in. c. ꝑra de coha. cle. et mu. in. ij. mẽbro ꝑn. do. Car. flo. in. c. extirpande de ꝑben.

¶ An citatõ ad sniam req̃rak trina vel pemptoria glo. de osti. ec. glo. in cle. sepe ꝺ ver. si. in ver. pemptoria tex. vt lit. nõ ote. qm̃. ¶. porro glo. xxiij. q. iij. de illicita glo. in. c. cum bertol dus de re iud. Jnn. in. c. osuluit de offi. dele. et in. c. ad petitõnẽ de accu.

¶ An citatus q̃ veniẽdo ad iudicẽ fuit captus in via ꝺemneꝁ ĩ expensis glo. in. c. venerabilibz in ver. captus de sen. ex. li. vj.

¶ Citatio psone mcerte dẽ eẽ cũ pemptorij solẽnitate nec sufficit eo casu vna ꝑ ommbz sed req̃rit trina Jo. an. de cleri. nõ resi. ex tue et. e. t. in add. Spe. no. in cle. j. de vit. et ho. cle. in glo. sup ver. tercio adde tex. et glo. ĩ. c. ostõne. ¶. statuim9 de sen. ex. li. vj.

¶ Citatõ facta aliter qm̃ debeat nõ valz no. Arch. p. q. ij. si ꝑmates et glo. iij. q. ix. in dicas Jnn. de dila. ꝑterea tex. in cle. pastoralis de re iudi.

¶ An monitio habeak loco citatõnis tex. q sic vt lit. nõ ꝺ. accedẽs. j. doc. de iud. c. j. adde q̃ dicã. j. sub dictõne monitio.

¶ Citatõ gñalis volẽtiũ ꝺicẽ fit p tubã gl. in. l. ꝟ aũt. ff. er q. ca. in pos. ea.

¶ An in actibz q̃ fiũt ꝺ absentẽ sint citãdi ꝓsanguinei Bar. q nõ in d. l. ꝟ aũt. ¶. nõ defẽdi

¶ An in executõne z ꝓnũciatõne q ꝑncipalis nõ sit soluẽdo debeãt citari fideiussores z possessores bonoꝝ z q̃lit fiat talk citatõ Bar. in. l. decẽ. ff. de ver. ob.

¶ An in citatõne que fit in cã crialj debeat ĩseri copia inq̃sitõnis vel accusatõnis ter. de accu. ¶ Bar. t¶ q nõ in. l. int. ff. de pub. iud. vbi et¶ t¶ q in crialj necessaria ẽ trina citatio distincta vbi et¶ t¶ q in crialibz reus dẽ citari psonalit vide et¶ ibi qualit ꝓcedak si accusatõ et accusatus fuerunt otumaces.

¶ An citatõ intelligak pemptoria qñ apponik illa dictõ ex tũc z¶ no. glo. ĩ cle. j. de exc.

¶ De exceptõne si tua putaueris interesse ñ facit nõ cõpentẽ otumacẽ Bal. in. x. col. ꝺ mili. vas. qui otu. ẽ adde q ꝺ dicã sb dictõne ostumacia tractat et¶ ibi Bal. qualiter fiat citatõ ỹ infantem.

¶ Si nũcius alit erꝑmat citatõnẽ q̃m illi cõmisit iudex nõ ãtat citatũ gl. ĩ cle. ij ne li. pẽ

¶ Plus dẽ otemm citatio ꝑcomis qm̃ illa q fit p campanã glo. in cle. quãuis de sen. ex.

¶ Citatõ q̃ fit p auditorẽ ỹdictaz ñ hꝫ locũ si qs hꝫ ꝓcuratorẽ gñalẽ in curia dictũ ẽ Joan. in. c. cũ olim de re iudi.

¶ An ꝓcurator fisci debeat citari in cã appellatõnis interposite ab inferiore ꝓter penaz fisco applicandã Bar. q nõ in. l. fi. C. si re. vel accu. moz. fue.

¶ Qñ quis ẽ citatus vt psonalit cõpareat ñ pt̃ mittere ꝓcuratorem ad se defendendũ ꝟ bene ad se excusandum si ẽ legitime impedi tus no. glo. de ma. et obe. c. fi. de dilat. c. fi. de dol. et otu. cũ dilecti de iudi. c. placet li. vj. de materia no. in. c. veniens de accusat. v. q. iiij in summa.

¶ Citãdus nõ ẽ is qui citatus mutiliter veniret no. Jnn. de postu. ꝑla. gtũ.

¶ Si citatõ nõ valz nec ꝓcessus fact9 vigore illius no. de ele. bone el. ij. in glo. vlt.

¶ An ỏdinarius vel eius delegatus possit citare vlt duas dietas Spe. t. delega. ¶. sup ẽ ver. ꝟ et et ibi Jo. an. in add.

¶ Citatõ ẽ snia Bar. in. l. in sacris. C. de ꝓx. sa. scri. li. xij. et ibi no. C. de epis. et cle. oẽs in ꝑn. et. l. cũ clericis post ꝑn.

¶ Si ps debet citari ad aliquẽ actũ z mihilo min9 iudex nõ citat an actus sit nullus ter. iij. q. ix. oia.

¶ An nũcio citanti credak sine lr̃is Bar. in. l. ij. C. de col. fun. fis. li. xj. vide q ꝺ no. idẽ Bar. in. l. theopõpus. ff. de do. ꝓcle.

¶ Si citak ad actũ is q̃ citãdus nõ ẽ an valeat actus illo nõ expectato glo. z doc. in. c. cũ mt̃ vniuersas de elect.

¶ Qui sint citandi quãdo petit beneficium

vel ofirmatõ electõnis no. Jnn. in c. decretes ro de transact.

¶ An i cõmissis arbitrio iudicꝭ debeat iuder qñ arbitrat nõre ptes 2 au. in cle. j. de sepul.

¶ Nõ sufficit si citatõ que fit p edictũ sit affis ra misi steterit p tantũ tps qp verisimile sit qp potuerit tñsire ad noticiã citati Bar. in extra uag. ad repmen.

¶ An quis possit ptẽ citare Pau. in cle. ij. de deci. do. Ant. in c. j. de iud.

¶ Si ps venit casu ad iudiciuz an possit cõs pelli rndere absqz alia citatõne vide. v. q. ij. vocatio.

¶ Si quis citat ad certũ articulũ cautela ẽ addere citatõni et ad alia mcũbentia Jnn. de pcu. ostitutus.

¶ An mandatũ iudicis factũ alicui vt satis faciat hẽat vi citatõnis Jnn. in c. tua de cob. cler. et mu. Jo. an. in c. pra. e. t. do. Ant. in c. pe. de fo. compe.

¶ Juder ex officio suo nõ pt apponere pems ptoriũ in citatõe sed ad instantiã ptis Bar. in l. ad pemptoriũ ff. de iud. et lz nõ exprmat in citatõne nihilominus valet citatio text. ẽ in c. fi. de do. adde qõ dixi s.

¶ Citatio iudicis pemptoria exprssa nõ plꝰ valet aut pt qñ citatio turis glo. in cle. j. de excepti.

¶ Per secũdã citatõnẽ sup eodẽ articulo fas ctã nõ videt recessuz a prma ter. ẽ i. c. j. de dil.

¶ An citatio dẽat tñsire in notitia citati glo. et doc. in c. fi. de eo q̃ mit. in poss. glo. in cle. cãm de elec. Pau. in cle. j. de iud. Arch. iij. q. ix. caueãt Spe. t. de accu. ¶ sequit circa fi.

¶ Citatio ht in se ãnexũ pceptũ z pt dicã mt locutoria ter. de dila. exposuit in pn. Jnn. et. p̃terea de of. dele ofuluit Pau. in cle. ostõz de ele. Jo an. in c. romana. ¶ ohentes de fo. cõpe. li. vj. glo. in l. cũ clericis. C. de epis. et cle. ter. in l. pũi. C. de is q̃ ad eccl. ofu. glo. et Bar. in l. placet. C. de dig. li. xij. vbi vide.

¶ Citatus eo tẽpe quo citatõ nõ artat nõ dt venire sed illius citatõnis tpe debito cõpere glo. et Jnn. in pt. glo. in c. bone el. ij. de ele. Jo. an. in c. fi. de fer.

¶ Citatus ad vnũ ãticulũ pt sup alio ouem ri et si rndet valet qõ agit ter. de cau. pos. pa storalis in pn. si aũt nõ vult rndẽ an dẽat cõ pelli Jn. i. c. fi. ff. fo. cõ. gl. et Ar. v. q. ij. võtõ

¶ An citatõ facta de cõpndo infra tres dies post pñtatõnẽ nũerandos includat diẽ citas tõnis glo. qsic. xxij. q. iij. ea vndicta Jo. an. in c. cupiẽtes. ¶ j. de elec. li. vj. et in c. j. de miur. li. vj. glo. et doc. iiij. q. v. quisquis.

¶ In oĩ actu in q̃ requirit cẽ cognitõ requi rit citatio Spe. t. de j. et ij. decret. ¶ nũc dis camus in pn. ter. in c. fi. de sup. neg. prel. li. vj. vbi vide.

¶ An citato sindico vniuersitatis possit pce di õ vniuersitatẽ Bar. in l. j. C. de ra. op. pu.

¶ An si ptes citate cõpent et iuder ibi nõ est an debeãt iterato cõpere sine noua citatione vide Jnn. in c. ofuluit de off. dele. in glo. ij.

¶ An citatio p̃decessoris tñseat ad successos rẽ doc. de ac. licet et in cle. ne romani de ele. Arch. iij. q. ix. caueant adde qõ dixi s.

¶ An si iuder citauit ptes ad audiẽdã snĩaz cuius pnũciationẽ postea cõmittit alteri sit opus noua citatione Jnn. qp nõ in c. dudũ el ij. de ele. Archi. v. q. iij. si egrotans.

¶ An si vna ptiũ citata nõ tenet cõpere ppt defectũ loci ad quẽ citata ẽ teneat nihilomi nus altera cõpere ter. qp nõ in l. si cũ dies. ¶ si arbiter. ff. de arbi. Jo. an. in regula in iudi cijs li. vj.

¶ An si iuder pemptorie citet ad snĩaz audi endã et reus nõ venit nec iuder pnũciauit possit pꝰter minũ pnũciare sñ noua citatõe Spe. t. de ci. ¶ viso ver. itẽ lz in die do. Ant. de bu. in c. cũ dilecti de dol. et otu.

¶ An citatõ sit de pcessu glo. qsic in c. prudẽ tiã. ¶ j. de of. de'e. Jo. an. in c. fi. de fer.

¶ Vbi in actu requirit citatio pemptoria si fiat vnica et citatus cõpet nõ opponẽdo valz actus Spe. t. de sen. ¶ vt aũt et ibi Jo. an. in addi. que mipit sciat.

¶ Citatio ad ꝟ vt quis oñdat titulũ sue pos sessionis ẽ nulla Bar. in l. j. C. de odu. li. xj.

¶ An in cã agitata p procuratorem debeat ad snĩam citari dñs vel procurator Bal. in l. furio so. ff. de re iud. Jo. an. de testi. in noĩe dñi do Ant. in c. querelã de pcur.

¶ Citatio facta ad locũ turpẽ an arcet citas tũ Jnn. de dila. pterea Bar. in l. si cũ dies. ¶ si arbiter. ff. de arbi.

¶ In vna et eadẽ scedula plures citatões fi eri pñt glo. in c. ij. de testi. cogen. glo. in cle sepe. de ver. si. facit ter. de pti. cũ olim el. ij.

¶ Qñ quis nõ fuit citatus decreta tñ fuit citas tõ si venit ad iudiciũ psumit citatus Arch. lxxxij. di. proposuisti do. Anton. in c. j. de iu dic.

¶ Qñ actus ẽ talis qp pt fieri non obstante õdictõne ptis valet actus sine citatione Jo. an. in c. ij. de no. ope. nũ. do. de rot. oclusione lxj. alias xj.

¶ Citatõ facta p edictũ nõ piudicat ppabi lit ignorãti Jnn. in c. fi. de ma. et obe.

¶ Vbi et qñ dt citari vagabundus Jnn. in c. fi. de eo q̃ mit. in poss. et c. qz ppter de ele. do. Car. in cle. causaz de ele. dicã sb dictõne va gabundus.

¶ Citatus vt cõpeat vsqz ad certã diem pt cõpere qualibet die Joã. an. in c. fi. de heret. glo. in clem. quãuis de appel. ¶ frede. de sen. osi. lxxxj.

¶ Citatio ptiū nō requrit̄ qñ iudex ꝓncipaliť fac actū ad sui instructiōez Inn. in .c. ex tenore d re iudi. d accu. ex pte Bar. ī extrauaad reꝓmē. in glo. hic modus.

¶ Citatio q̄ fit p viā iuris nō requrit̄ tria dō Ant. in .c. qm̄ ¶ si vō vt lit. nō otes.

¶ Dies citatiōis currit a die p̄sētatōis facte citato de elec. cū inť vniuersas dixi supra.

¶ An citatio otinens ī se exp̄ssuz errore arctet citatum Inno. in .c. ꝓterea de dila. et .c. finali de accu.

¶ Citatio ad sñiam valet eť si nō dū sit plene cogītū de cā doc. de puniť. cū olim ij.

¶ An requrať citatio ad retractatōez sēt̄ētie rōe nullitatis Jo. an. ī .c. cām de reser. glo. in .c. tua nobis de offi. vica. gl. et doc. ī .c. in nīa de paura. ter. ī cle. ij. in fine de iudi.

¶ Si i citatōe nō exp̄mitť loc9 ad quē intelligať qs citat9 vide glo. ī .c. fi. de rescrip. Inn. ī .c. osuluit de offi. dele. dixi de hoc sup̄.

¶ Citatōis defect9 reddit sñiaz ipo iure nulla vide Ang. ī suo osil. cclxvij. qđ incipit dcā ītez locutōi ata ter. ī cle. sepe de ver. sig.

¶ Nō sufficit si iudex moneat ptes ad audiendā volūtatem suā vt nōt in d. cle. sepe sup ver. ad id ī glo. fāc ter. in .c. ij. de dol. z otu. li. vj. fāc l. j. ¶ item ex hoc edicto ff. q̄. sen. si appe. rescin.

¶ Etiā vbi ꝓcedi pt̄ sūmarie et de plano requrit̄ mbilom m9 citatio vt ī d. cle. sepe facit. c. cū olim de test. d. de ro. oclō ccxxij.

¶ Citatio requrit̄ eť si aliqs ē surrogat9 loco illi9 q̄ iā ī cā ocluserat et citauerat ad audiē dū ei9 voluntatē vt l. edictū ff. de iudi.

¶ Citatōis appellatōe itelligit̄ d validā secūdū gl. ī l. si patez C. ne de sta. defūct. et in .c. vt debitus de appel. in cle. ij. ne. lit. pen. ad hoc l. iuj. ¶ o demnatū ff. de re. iu.

¶ Monitio facta p iudicē ad ptis īstātiam hēt vim citatiōis tex. et glo. in l. ij. C. quō et qñ iu. Jo. an. in .c. fi. de elec. li. vj. imo dicit̄ sē tētia ītez locutoria vt l. cū clerici et l. oēs ¶ ꝓterea et ¶ si nō apitō de epi. et cler.

¶ Locus ad quē citat̄ dēt eē oī respectu tutius nō solū rōe psone citati vt in cle. pastoralis de re iudi. de appel. ex ptē et l. sciēdum in fi. ff. ad trebel. sed eť rōne testiū ꝓcurato rū et aduocatoꝝ rōe eť cause et honestatis xxiij. q. ij. siue de diuortijs in q. ix. hortamur ij. q. j. c. vlt. l. eū dies ¶ sed si ff. de arbi. et pt̄ ob hāc cām appellari nō solū de iure canonico vt in d. c. ex ptē et dixi supra sub dictiōe appellatio sedent de iure ciuili cū tale grauamen nō sit repabile per appellationē a diffinitiua vt l. ante sñie tempus C. quo ap. nō re. ff. de iudi. l. si locus et qđ nō glo. ff. ad trebel. l. de etat de quo vide p Ang. in q. sua q̄ incipit bonomien.

¶ An citatiōe facta ad domū resultet rei cōtumacia nō opēdo Ang. ī osi. suo clxxviij. quod incidit visis.

¶ Presumitť qꝫ illi de domo hēant noticiam citatiōis facte ad domuz. l. vt pfectius C. de ána. excep. C. de epi. au. l. si legibz. l. iiij. ¶ j. ff. de dān. infec.

¶ An citatio facta reo ꝓpter vnaz cām possit fieri etiaz propter aliā eodē termio durāte nō. ff. de custo. reo. l. siqis ¶ q̄ exhibendi in glo. nē recipiūt et ibi Bar. pulchre.

¶ Siue citatio sit iusta siue iniusta dēt citatꝰ venire ne puniať vt otumax nō. ff. d iudic. l. siqs ex aliena nō. ff. siqs ī ius vo. nō ie. l. ij. in glo. magna Cy. ī l. gēraliť ī prin. C. d epi. et cle. de offi. dele. prudētiaz ī glo. i. de accu. vemēs in glo. fi. ff. iudic. sol. l. si reus.

¶ An ī citatiōe dēat exprimi causa vid̄ Spe. ti. de cita. ¶ j. ver. item qꝫ mea et ibi Jo. an. v. q. ij. c. j. et .c. fi.

¶ Citatio prima pē fieri eť sine cause cognitiōe Inno. in .c. fi. de accu.

¶ Citatꝰ ad cām si postea mutauit forū dēt mbilominꝰ coram primo iudice opere de for. ope. ꝓposuisti in tex. et glo. et ibi nō.

¶ Vmca citatō nō sufficit vt possit fieri missio ī possessiōez sed trina requrit̄ vt .c. quoniā ¶ si aūt vt lit. non otes.

¶ Citatio gēralis sufficit qñ nō est̄ psona q̄ posset citari alias requrit̄ spālis qui ma. acc. po. cū i tua meliꝰ de elec. c. fi. li. vj.

¶ Citatus legitime ipeditus potest facē fidē de ipedimento p propriū iuramentum nō. iij. q. v. qfquis in fi.

¶ Citatus vt aliqđ faciat īfra terminum pt̄ qñcūqꝫ īfra illū tminū o gruo tī loco et tpe illud facere nō. ī cle. ij. de appel.

¶ Citatiōis inducie sūt arbitrarie de ꝓuidentia dilectus v. q. iij. si egrotans nō. Archi. v. q. ij. c. ij.

Citra. De sīficato huiꝰ dictiōis citra hēt̄ i l. si filia ¶ pomponius ff. fa. herez C. d reb. cre. l. nec filius ff. solu. mat. l. quotiens ¶ j. de offi. dele. prudentiam ver. illa quoqꝫ Joan. de ord. cog. c. j. li. vj. ff. de transl. transigere in fi.

¶ Citra i. preter nō. C. de sacrosāc. ec. aut. q̄ res nō. ī l. fi. ff. de calū. ī ver. sed et citra.

¶ Hec dictio est otinuatiua temporis nōt. doc. de ꝓba. c. licet causam.

¶ Hec dictio poiť ꝓ añ vt l. q̄ liberis ī ꝓnc. ff. de vul. et pup. et l. si mtra ff. de pac. vide do. Raph. cu. ī l. omo dissic ff. d lib. z postu.

Civis. Civitas. Quid sit ciuitas quid villa Bar. m. l. j. ¶ sinautem ff. de nau. ope. nūc. et ī l. si heres ¶ vicis ff. de lega. j. et in l. vrbis ff. de ver. sig. nō. m. c. si ciuitas

de sen. ex. li. vj. do. Car. ffl. plene i cle. du dū. ¶ statuiꝰ ꝛez. extra ciuitates de sepul.

¶ An ꝓuilegiū ꝺcessuz ciuitati extendaꝯ ad castra vel ad villaſ gl. et doc. i. l. reipubl. ff. ex q. ca. ma. Bar. i. l. ij. ff. de ꝛez. sig. glo. ꝛ ibi idē Bart. i. l. si finita. ¶ si de vectigalibꝫ ff. de dān. ifec. Bal. in l. j. ¶ cū ꝛbē. ff. de offi. pfec. ꝛb. et l. j. ¶ fi. C. de sacrosanc. eccl.

¶ An capta ciuitate ciues pdāt ciuilitatem Bar. in l. eiꝰ q. ¶ celsus. ff. ad mumc.

¶ Quid si ciuitas destruaꝯ an pdat ꝓuile/gia et qd si postea reedificēꝯ an recupet illa vide Bal. x. coll. de pac. ostan.

¶ Esse de ciuitate iporꝛtat quē esse ciuē secū dum Bar. in l. j. ff. ad mumc.

¶ Qd fit a maiori pte ciuitatū mulcē colli/gataꝝ itelligiꝯ factū ab ommbꝫ vide Bal. x coll. de pac. ostan. ꝛez. Jtē ciuitates.

¶ Jtem qd facit osiliū itelligiꝯ factū a tota ciuitate glo. sup rubrica. C. q sit long. ꝺsue. Jnno. de iureiuran. c. q̄nto Bar. super rubri. ff. de decurio.

¶ An ꝓhibitꝰ stare i ciuitate itelligaꝯ ꝓhi bitꝰ stare i suburbꝫ vel i districtu Abb. pul chre i. l. ꝓsente. C. de his q ad eccl. cōf. add nō. i. c. si ciuitas de sen. ex. li. vj. vbi vide an appellatōe ciuitatis veniāt sburbia dq i. l. q i ꝺcntiēbꝫ et. l. edificia et. l. pupillꝰ. ¶ icola ff. de ꝛez. sig. et. l. nā qp. ¶ si ita ff. de penu. le. add de lxiij. di. ego Ludouicꝰ ꝛez. et glo. fāc. l. cetera. ¶ hoc senatꝰ et qd ibi nō. ff. de le. j.

¶ An appellatōe ciuitatis veniāt dioc. i. c. si ciuitas de appel. li. vj. fāc. l. fi. ff. de offi. ꝓfe. vrb. facūt nō. p doc. i. c. sua nobꝫ de offi. vica. ꝓ hoc glo. de ꝓben. c. fi. de eta. ꝛ qualit. accē pimus m quibꝫ tractaꝯ an ꝓmandatū fac/tū de ꝓuidēdo alicui m ecclesia ciuitatis cō phendaꝯ ecclesia que ē i dioceſi ꝛ econtra et ꝺcludiꝯ qp nō de q vide do. Car. ffl. i cle. ne romani. ¶ sane de elec. m vij. q. et nō. in. c. ro dulphus de rescrip.

¶ Qualiter puniaꝯ ciuitas que mterficit su um episcopū habeꝯ xxv. q. ij. ita nos de pe. i qbusdā et. c. ad aures vide m cle. siqs. ¶ ciui tas de pen. quod nō.

¶ An de subā ciuitatis sit qp hēat sedeꝛ epa/lem adeo qp alias nō dicaꝯ ciuitaſ Bar. qp nō in. l. j. C. de metropol. li. xj. fāc. glo. xvj. q. j. et tpis glo. lxxxj. di. epi et i. c. j. de ꝓui. Bal dicit ꝺtrariū in. l. rescrip. C. de precā. impe. offe. allegat xvj. q. j. precipimus.

¶ Que sūt de subā et de esse ciuitatis nō. Jn/no. de offi. ordi. cū ab ecclesiaꝝ.

¶ Quis dicatur ciuis vide do. Car. ffl. su/per rubrica de ꝓba.

¶ Que dicebanꝯ olim ciuitates refugij nō. glo. xv. q. j. illa hēꝯ de vtrono. xix. c.

¶ De ciuitate ianuēsi qp dēt appellari ienua et nō ianua vidē ter. xxxv. q. vj. c. ij. lxiij. di.

¶ Si ciuitas vel populꝰ alicuiꝰ ci /q̄nto/uitatis sbmittat se alicui dño an molendia et alia q sūt de pīmonio illiꝰ ciuitatiſ itelli/gāꝯ eē ꝺcessa Jac. bu. disputauit ꝯ i dispu/tatōe q mapit nō reuocando in dubiū.

¶ In ciuitatibus insingmbꝫ ꝓsumēꝯ esse co pia pitoꝝ vt m. l. scire oportet. ¶ j. et ¶ seq. ff. de ercu. tu. Bar. i. l. si ab hostibꝫ ¶ si vi. ff. sol. ma. vide. l. j. et qd ibi nō. C. de stu. lib. vr. ro. li. xj.

¶ An ciuitaſ possit vendere loca publica glo et Baꝛ. in l. continuus. ¶ cum qs ff. de v. ob. faciunt que habentur m. l. apud iulianuz. ¶ j. ff. de lega. j.

¶ An ciuitas q nō recognoscit supiorē sit li bera et an possit i suiſ terris qd pē impator in vniuerſo Bar. in. l. hostes. ff. de cap. et po stli. reuerſ. et. l. ifamē. ff. de publ. iudic.

¶ An ciuitas possit dispēsare cum pſōa in habili ciꝛca iurisdictiōz Baꝛ. in. l. qdā ꝺsule bat. ff. de re iudi.

¶ Si iniuria fit ciui an ciuitas possit ꝓ illo agere Bar. in. l. j. ff. de iniur.

¶ An ꝛ qñ ciuitas possit ꝺcedere imunita/tem Baꝛ. in. l. hi q. ff. de uir. immum.

¶ An ciuitates restituanꝯ sicut res publica Bar. in. l. rei publice. ff. ex qbꝫ cau. ma. Jnn. in. c. j. de immteg. resti.

¶ Ciuitas i aliqbꝫ ē ꝓuilegiata de qbꝫ vidē Bar. et alios in. l. fi. C. de sacrosāc. eccl.

¶ Qñ ciuitas mittit aliquē ad aliqd officiū nō dēt redire sine licentia ciuitatis Baꝛ. in. l. nullus. C. de offi. recto. puin.

¶ Que dicunꝯ ciuitates magne maiores ꝛ maxime Baꝛ. i extraua. quomā ipator i ꝺ. lombardie nō. in. l. si duas. ¶ gramatici. ff. d exau. tu. in glo. maxime et Baꝛ. in. l. j. C. de metropol. li. xi.

¶ Melius ē esse ciuem alicuius ciuitatis q̄z nobilē alterius loci inferioris Bar. in. l. i. C. de ex. alex. prima.

¶ Ciuitaſ pē ofiscare bona si hoc habet ex ꝓ uilegio vel ꝺsuetudie alias secus dictū est Jnno in. c. postulasti de for. ꝺpe. m auten. de dōēſ. ciuit. ¶ nulla existēte in fi. gl. magē qr confiscare ē meri imperii nō. in. l. i. C. de bo. vac. li. x.

¶ An vna ciuitas possit habere duos epōs dic qp nō. c. quoniam in pleriſq de offi. ord. Bar. in. l. i. C. de metro. li. xi.

¶ Ciuitas de vrbanitate tēꝯ reficē dāna m flicta ab hostibus vtputa nūcio vel legato seu ābassiatōi suo q mihi videꝯ qp nō solū de vrbānitate q eſt de iure Jnn. in. c. siē de iureiu/rā. ad de qd dixi s. in dictiōe ambassiatō.

¶ Quando aliqs ꝓtendit se habere aliqd m ciuitate castro vel villa contra quē dēt agē

Bar. ff. de libe. exhib. l. demiqz. ¶ hoc aūt.
¶ An ciuitates possunt facere statuta ōria iurisdictiōi Bar. ī. l. oēs populi ff. de iust. z iur. qđ lita dūmō tale statutū nō sit ī pudi ciū singulāi pōe Jnn. ī. c. veniēs ō iuriurā.
¶ An ciuitas casty. vel villa possunt edificari sine licentia supiōis Bar. ī. l. fi. ff. de col. illi. idē ī. l. ij. ff. de ver. sig. glo. ī. l. ex hoc iure. ff. de iusti. et iur. et ibi Baly. in repe.
¶ Quibꝰ modis ciuitas desinit eē ciuitas Bar. ī. l. vsufructu. ff. qb. mo. vsuf. amit.
¶ Si ciuitas casty. vel villa vniat alteri ciuitati ꝓuilegia statuta vel osuetudines sequē de sunt Bā. ī. l. si ouenerit. ¶ si nuda. ff. ō pig. ac. et ī. l. j. C. de metropo. li. xj. adde bonam glo. in. c. j. ne se. vac.
¶ Ciuitas muroꝝ ambitu clauditur de ele. vbi periculum li. vj.
¶ Tuscus et lombardꝰ, puicia sigficant floren. et senen. ciuitatez Bar. ī. l. si vt ꝓponas C. de mu. origi. li. x.
¶ An nō ciuis possit exeq ius ciuitatis Bar. ī. l. in ꝓuicali. ¶ fi. ff. de no. ope. nūc.
¶ An p ciuez acq̄rat actio ciuitati Bar. in. l. si ita stipulatus. ¶ grisogonꝰ. ff. de ver. obl. doc. ī. l. illud C. de sacrosāc. eccl. Bar. in. l. j. ff. de iur. fis.
¶ Que sit dria iter ciuē et comitatē sē Bar. ī. l. j. ff. ad. municipal.
¶ An ꝓuilegiū osessuz ciuibꝰ extēdat ad comitatē ses Bar ī. l. vbis. ff. de ver. sig.
¶ An comitatiuꝰ natus ī ciuitate sit ciuis vel comitatiūs Bar. ī. osilio qđ incipit dubia occurrenda idē Bar m. l. i. et. l. puicialis ff. ad municip. et ī osilio qđ icipit ciuitati cōmerī et ē xij. alias xxj. doc. ī. phemio gre.
¶ An sit dria mīt hec duo/sit ciuis/et hēatur ꝓ ciue/Bar. ī. l. si is q ꝓpētōe ff. ō vsuca.
¶ Quī aliqs ꝓmisit tractare aliquē vt ciuē q̄lit debeat itelligi sua ꝓmissio nō. Bar. ī. l. q dā cū filium ff. de ō. ob.
¶ Ciues sūt honorabiliores q̄z comitatenses dicit Jnn. ī. c. rodulphus de rescrip.
¶ An mulier efficiat ciuis illi9 loci cui9 maritus glo. in. l. ciues C. de icol. li. x. et. l. origi. nē C. de muli. et in q̄ lo. li. x. vbi glo. et Bar ī. l. fi. ¶ idem rescripserūt ff. ad munic. p. fa. cit. l. femine. ff. de sena.
¶ An rector ecclesie efficiatur ciuis illi9 loci vbi ē ecclesia Bar. ī. l. j. ff. ad munic. z doc. in phemi. grego.
¶ De mfatibꝰ q sūt ipositi ad hospitale cui9 loci dicūt eē ciues p̄sertim illi quoꝝ pentes ignorant Bar. ī. l. j. ff. ad munic.
¶ Quis hēat creare sindicū ciuitatis et an hoc ptineat ad osiliuz ciuitatis Bar. ī. l. pcuratōes C. de decuri. li. x.
¶ Esse ciuē ciuitatis icludit necessario esse habitatōez ciuitatis Bar. ī. d. l. pcuratōes.
¶ An dānata ciuitate ad destructiōez itelligat esse dānata castra Jo. an. de pe. felic. li. vj. Bal. x. coll. de pac. osta.
¶ An ex ꝓpria sigficatōe ille possit dici ciuis q nō sbijt onera ciuitatis Bā. ī. l. j. ff. ad mūi.
¶ An qs possit eē ciuis ex ocessiōe ciuiū Bā in d. l. j. ff. ad munic.
¶ Natus ī castro vicano ciuitatis nō dicitur ciuis illi9 ciuitatis si casty. ē alteri9 ꝓuincie Bar. m d. l. j. ff. ad munic.
¶ Nat9i aliq vico ē de illa ciuitate cui9ē ille vicus nā et virgilius fuit mantuan9 licet ex vico illi9 ciuitatis vocato plecte do nat9 fuerit gl. ē de hoc ī. l. q ex vico ff. ad munic.
¶ Cū ciuitas de nouo facta appellat a pnci pe ciuitas videt hēre oia ꝓuilegia q habent alie vicie ciuitates dictū ē Jnno. ī. c. q ī eccia rū de osti. vide Bar ī. l. fi. ff. de coll. illi.
¶ Ciuitas pt aztare tpus ostitutū ad appellādū licet hoc nō possit iudex glo. fin. ī. l. prescriptōe C. si otra ius vel vtil. pu.
¶ Ciuitas pt ꝓscribē iura legitimādi z ea q sūt meri vel mixti īperij glo. ī aut. de ōfē. ci. Bar. ī. l. j. ff. de dān. infe. et ī. l. hostes. ff. de capti. et postli. reuers.
¶ An ciuitas tēat de robaria facta ī territorio suo et qđ de villa Jtem qñ agit ō ciuitatē vel villā q̄liter damnū ꝓbabit Jtem an de tali dāno q̄libz de ciuitate vel villa teneat ī soli dū et q̄litez īponet collecta ꝓ tali dāno Bar ī. l. ne qđ. ff. de mœnd. rui. nau.
¶ Ciues ciuitatis in q̄ sūt bñficia dēnt ī eoꝝ assignatiōe p̄ferri extraneis lxj. di. nec emeritis et. c. nullus. c. obitū.
¶ In qbꝰ ciuitatibꝰ ordinari dēant p̄riarche in qbꝰ archiep̄i et ep̄i lxxx. di. in illis.
¶ Ciuitates ep̄ales nō dēnt multuz ad mutuum distare lxxx. di. fraternitatem.
¶ Quot ciuitates dēat habere quelibz ꝓuincia habet vj. q. iij. scitote.
¶ An statutuz loquēs de ciue itelligat ō originario vel de eo q ē ciuis ex ꝓuilegio Bar. ī. l. si is q ꝓ emptore. ff. de vsuca. et in. l. edificij. ff. de ver. sigm. Bal. in. l. ij. C. de iurī. om. iu. et. l. ciues C. ō appel. et. l. ī vibe. ff. ō sta. adde qđ nō. Baz. m. l. si maritus. ¶ j. ff. ō adulte. vbi q̄rit de statuto dictante aliquez hēri ꝓ ciue vbi vide.
¶ Quī ciuitas dicat libera vel nō Baz. ī. l. nō dubito. ff. de capt.
¶ Quī ciuitas poat bñficiū ciuitatis nō. ī. l. siqs mstruct9. ff. ad munic.
¶ An osuetudo ciuitatis extendat ad loca postea posita seu quesita nōt Cy. C. de iur. del. l. etiam.
¶ An ꝓuilegium concessum ciuitati videat ocessuz villis nō. Bar. m. l. ff et reprobari. ¶

ãpli9·ff·de excu·tu·l·ij·ff de ver·sig·dixiss·
¶An quelibz ciuitas vtatur eo iure quo ci/
uitas romana no·ff·de pet·her·l·item vem/
ut·Ç·aut senatus i glo·potētiũ vide glo·mde
·l·ij·C·de iur·reipu·li·xj·et ibi Baz·
¶Ciuitas vtit eodem iure quo ecclesia nõ·
C·de sacrosanc·eccl·l·fi·in glo·ij·
¶An ciuitas sit idem qd fiscus vel differat
vide·C·de iur·reipu·in rubrica li·xj·
¶Quanto tempore prescribit otra ciuita/
tem et qbus casibus nõ·C·d sacrosãc·eccl·
·l·fi·in glo·cētum et ibi Cy·in ij·q·et i aut·
quas actiõs eo·ti·C·coi de vsuca·l·iam pri
dem i glo·ij·et ibi Cy·
¶An ciuitas teneatur ex facto admistrato
ris nõ·C·qñ ex fac·l·ij·in glo·si rem nõ·doc
i·l·ciuitas·ff·si cer·pet·
¶Qualiter bona ciuitatis possunt vendi p
admnistratõez Bar in·l·phibẽ·Ç·plane·ff·
qp vi aut clã nõ·in autẽ·de alie·et emphi·
·Ç·emphiteosis i glo·chartulariis·
¶An si vna ciuitas occupat bona alterius
possit illa recuperare sua auctoritate nõ·Bar·
i·l·si ali9·Ç·bellissime·ff·qp vi aut clam·
¶Si ciuitas otendit de ciue vel si hz otētio/
nẽ cũ ciue qs ognoscet vide in·l·de iur·et ibi
Bar·ff·ad mũicip·et i·l·oẽs·C·d icolis li·x
¶An miles doctor vel stipẽdiari9 sit ciuis
illius ciuitatis vbi degit nõt Baz·in·l·mumi
cipes·ff·ad mumic·
¶An ciuis possit mutare ciuilitatem nõ·i·l·
assumptõ i pnc·ff·ad mumic·
¶An filius seqẽ ciuilitatem patris origims
vel domicilij nõ·ff·ad mumic·l·assumptõ·Ç·
filius et·l·libertus·Ç·patris vide·l·filios·C·
de mumic·li·x·
¶An ciuitas possit eligẽ ppetuum officia/
lem vel amouere nõ·de iudi·c·vlt·de osti·q
in ecclesiarum scdm Inno·
¶Ciuitas tempore guerre debz custodiri a
rusticis priuilegio antiquo nõ obstãte de i/
muinta ecc·c·ij·

Ciuiliter,Ciuiliter agi pt p qlibz deli/
cto p quo agi pt ciraliter vt·l·q nõie·ff·de
¶An sufficit aliqd fieri ciuiliter nõ /sal·
Cy·C·de epi·et cler·l·deo nobis in pnc·nõ·
C·de his q veni·eta·impe·l·fi·glo·fi·Bar·in
·l·gallus·Ç·et qd si tantũ·ff·de libe·z postu·
nõ·ff·de ver·obl·l·ex ea·Ç·in insula Jo·an·de
conuer·cõiug·cum sis·

Clades,De clade vel clasmate nõ·de loca
·c·fi·in glo·pe·Spe·ti·d loc·Ç·nunc aliqua
ver·sed quare·

Clam,Quando aliqd dicatur claz factũ
nõt·ff·de re·iuz·l·quo tutela Bar·i·l·ij·C·d
his q ex pu·co·li·x·
¶Clam possidere qliter accipitur nõ·C·de
serui·et aqua·l·j·i glo·j·et ibi Cy·ij·q·nõ
·ff·vti pos·l·j·i glo·clã et·l·j·Ç·fi·i glo·eo·ti
¶Que sit differentia mter factũ claz et fa/
ctũ palam Bal·i·l·iij·C·de sũma tri·
¶Clam·i·furtim·ff·arbo·fuz·ces·l·facẽda
·Ç·j·ff·d acq·pos·l·clam possidere·ff·qp vi aut
clam·l·ij·Ç·fi·cum·l·seq·
¶Si testator precepit alicui vt p9 mortez
suam vẽdat duas possessiões suas et qp hoc
pceptũ nemini vnqz reuelet nõ tenet scdm
Bal i·l·nõ itelligit·ff·de iur·fis·
¶An iste possit opelli ad illud secretũ ppa/
lãdũ dic qp sic glo·et Bar·id·l·nõ itelligitur
·Ç·tacita·ff·de iu·fis·plene i·l·j·ff·d his q·vt
idig·fac qd no·i·c·statutũ·Ç·assessiõz de re/
scrip·li·vj·et i cle·j·de iur·patro·
¶Ea q clã fiũt psumunt fraudulent facta
gl·et Jnn·i·c·osuluit de offi·de leg·
¶An ille q facit aliqd clã magis puniatur
qz ille q facit palam Bar·i·l·emptoz·Ç·i hac
actione·ff·vi·bo·rap·
¶Clãdestina nõ caret suspitiõe·ff·de vẽt·i
spic·l·j·Ç·mittãt·ff·de repu·l·vrões·
¶An illud de quo ertat publicũ istrũm di/
cat factũ palã Baz·i·l·iij·Ç·tacita·ff·d iu·fis·
¶Que dicat clãdestia collatõ bnficij et an
valeat vid Jo·an·i·c·j·vt ecc·bene·Archi·in
c·si tibi d pbẽ·li·vj·fac de clã·despõs·c·j·et ij·

Clauus,Quid sit dic qp ẽ habitus mili/
taris·C·de ve·oli·l·tempore li·xi·

Clamoz Vnde dicat qs potuisse se audi
re clamorẽ vide i·l·j·Ç·potuisse cum seq·ff·ad
sill·de excs·pla·c·j·li·vi·
¶Clamoz populi exaudiendus nõ ẽ rrij·
q·uij·vnusqs qs vbi glo·viij·q·j·si ergo·c·ij
de elec·vbi de hoc·
¶Driam mter clamorem et infamiam vide
de accu·c·qualiter·

Clarissimus,Quis dicat vide·C·vbi
sena·vel clar·i rubro et i migro addc Spe·d
iur·om·iu·ver·scdm canones·

Clava,Qiu clava peutit leuius pumitur
·ff·ad leg·corne·de sicca·l·j·

Clauis,An et qñ tradicõ clauis otineat
tradicõez rez sb custodia clauiũ otẽtaz nõ
i·l·clauibz·ff·de otraben·emp·z i·l·ij·ff·d ac
qui·po·glo·et doc i·c·ij·de osue·
¶An p tradicõez clauiũ liberet qs a custo
dia rez xxv·di·plecti xxiij·di·hostiari9 glo·
i·l·fi·Ç·j·sup ver·pdixerit·ff·na·ca·sta·
¶An tradicõ clauiũ trãsferat dniũ vel tan
tũ custodiã i·l·cũ pater·Ç·pr pluribz·ff·d l·
ij·et ibi vide fac qd dixi sup vbi vide·
¶An claues eccleſie seu ptas eaz se exten/
dat ad mortuos Hosti·qp nõ de cler·non re
si·qz non nulli de sen·ex·a nobis e·el·gran

de de pe. et re. c. q; aūt Hosti. īsūma d exco. p la. ℣ vlt. idem in sūma de pe. et remiss. ℣. quibus mortuis.

¶ Item custos clauis ciuitatis vel castri dēt eligi a p̄sidibus siue consulibus ciuitatis in aute. de defē. c. ℣ p̄cepim̄. l. j. C. de itenatibus li. x. et hoc intelligē cū autoritate p̄cipis vide in tractatu de offi. p̄do. Maz.

¶ De claubus ecclesie nōt. de sūm. trī. c. j. ℣ vna de sen. ex. p̄senti li. vj.

¶ In quibus modis qualiter altera fauet alteri a detrahit p̄lati clauiū stā dū est illi que fauet dictū est Hosti. et alioz doc. īcirca quod cle. vel vo. vbi vide.

¶ Contēnens claues ecclesie nō videt esse alienus ab hereti de excess. p̄la. tanta de pen. et remiss. c. j. facit xxx. di. c. j.

¶ An eccīa hēat duas claues vel vnā tantū Hosti. dicit duas vnā fori dētiosi aliā fori pemitēcialis īsūma de pen. et re. ℣. j. nō. in. c. noua q̄dam de pe. et re. adde s. Tho. m iiij. di. xviij. q. j. art. j. vide q̄d nō. glo. xx. di. decretales et de excess. pl. tāta et q̄d ibi nō.

¶ An scismatici suspensi et excoīcati hēant vsū clauiū si mitiores degradati vide s. Tho. in iiij. di. xix. q. j. art. ij. et q. iij.

¶ In claubus collatis a christo b̄to petro nō scia et p̄tas xx. di. decretales vbi vide.

¶ An claues fuerit date soli petro vid xviij. q. j. q̄cūq; de pe. noua quedā adde q̄d dicam sub dictiōe papa et q̄d dixi in tractatu meo de p̄tate ecclesie.

¶ Qui negāt claues ecclesie sūt diuisi a deo intelligendo p claues p̄tatem ligādi atq; soluendi de pe. di. j. p̄t fieri aliqs.

Claudicatio. Claudicare. Claudus.

¶ An claudus sit morbosus vide ff. de edil. edic. l. item claud9 Hosti. īsūma de cor. vic. ℣. et q̄ impediant ver. si claudus.

¶ Claudicare nō dēt oract9 nec iudiciuz vt habet̄ i. c. cū inf̄ de excep. et de p̄cur. nō de despon. ipu. de illis xxvij. q. ij. si infidelis adde gl. in. l. iul ℣ siqs a pupillo ff. de acti. emp. et. l. nulli C. de iudi. z. l. terminato C. d fruct. et lit. expen.

¶ An claudus possit ordīari nō. de cor. vi. c. j. super glo. vlt.

¶ Claudicare nō dēt opromissuz Spec. ti. de arbi. ℣ excipit̄ ver. ite q̄ claudicat.

Clausula.

¶ Quoties ē materia fauorabilis et ampliāda clausula i fine posita refert̄ ad p̄cedēcia nisi p talē relatōez materia amplīāda restringet̄ tex. ē singu. de iude. ad liberādā p quē limito. c. ij. reqrs z. c. mqsitōi d. Jo. an. i. c. certificari de sepul. sup v. clausula

¶ Quid ꝑtet clā illa si q̄d residuū fuerit q̄ōis Inno. i. c. ad rep̄mēdā de offi. ord. Joan. de rescrip. ab excoīcato sup glo. vlt.

¶ Clausula illa q̄d canonicū fuerit decernas restringit̄ ad petitū dictū ē Compos. in. c. sup lr̄is de rescrip.

¶ De illa clausula dūmō i bn̄ficio faciat legitime deseruiri nō. de p̄bē. nō p̄t li. vj. i glo.

¶ De illa clausula q̄ntuz de iure poterit vide Inno. i. c. cām q̄ de rescrip. i glo. ij.

¶ De illa clausula si p alīo nō scripserimus nō. i. c. mandatū et. c. abbatem de rescrip. et i. c. pe. eo. ti. li. vj.

¶ De illa clā amoto īde q̄libz illicito detēto re nō. Jo. an. de p̄ti. cum olim de excess. p̄ben. ꝑposuit de re. pmu. cū vniuersoz. adde que dicam j. sub dictiōe rescriptum.

¶ De illa clā q̄uscz sup hoc aliter dureri9 disponendum habeē p Jo. an. in. c. si gratio sede rescrip. li. vj.

¶ De illa clā reuocato i irritū vide de rescri. significāte z. c. rodul ph9 de iudic. exhibita.

¶ An clā illa ādictōes p cēsurā oph̄ēdat ōes dictōes iuris tātū vel et facti nō. i. c. p illoz. de p̄bē. adō q̄d dicā j. sō dictiōe rescriptū.

¶ De clā añferri nōt. de p̄ben. c. j. li. vj. de cōce. p̄ben. autoritate et. c. vlt. eo. ti. et li.

¶ De illa clausula ne īane nomē canonicū feras nō. glo de preb. si applicet li. vj.

¶ De illa clausula coīter vel diuisim spectāte nō. de p̄ben. c. vlt. i fi. li. vj. et eo. ti. cum illis ℣ vlt. eo. li.

¶ De illa clausula moueas attēti9 z īducas nō. Jo. an. i. c. si paup de p̄b. li. vj.

¶ De illa clausula dūmō nō īcēptū clauiū vide de sen. ex. cum illoz.

¶ De clausula illa dūmō pene otinentie non sit imitatō vide i. c. lr̄as de fil. p̄sby.

¶ Clausula ꝑut tibi visū fuerit ītelligit̄ ꝑrectitudine regulante nō. i. c. ij. de corp. vic.

¶ De illa clā ꝑuiso q̄ cura aiaz nō negligatur nō mtelligitur factū bn̄ficium curatum nō. glo. in cle. j. de preben.

¶ An et qñ clausula posita i aliqua dispositōe si ē de medio siue de fine refert̄ ad oia capitula dispositōis Bar. in. l. iij. ℣ filius ff. de lib. et post. et. l. talis scriptura ff. de lega. j. et. l. fi ff. de reb. dub. nō. de rescrip. causā q̄ i gl. p̄cedat et. c. oli eo. ti. Jo. an. i addi. Spe ti. de dispu. et alle. ℣ p9 hoc ver. vel īpne.

¶ De illa clausula et q̄dē alij. nōt. gl. i. c. ij. de rescrip. li. vj. et in. c. sedes eo. ti.

¶ Clausula p̄cedens ē maiōis effect9 ad restringendū sequētia q̄z sequēs ad restringēdū p̄cedētia Bar. i. l. siqs ff. de leg. iij.

¶ Clausula gēralis refert̄ rātū ad ea in quibus p̄t habere locū ff. ad. l. fal. ℣ j.

¶ De clausula non obstante et añferri nō.

Jo·an.i·c·duobꝫ de rescrip·li.vj·et i·c·j. de
excef·p̄la·Bar.i extrauag·ad rep̄·i fi·&pe
i ti·de istru.edi.¶ nūc aūt vbi vide an et qñ
clā im istrō p̄uilegio vel statuto posita refer⁊
tur ad p̄cedētia vel ad sequētia adde nō·i·c·
q̄ m ecclesiaꝝ de ostitu·vbi vide.

¶ Quid si dicat nō obstāte aliq̄ lege vel sta
tuto adde bonā glo.i·c·j·de pac·ostā·r.col

¶ Quid opat clā gēralis posita p⁹ aliq̄ spe
cificata Bar·i·l·sed et siqs·¶ quesitū·ff·siqs
cau·et nō.i·c·qui ad agēdū de p̄cu·li·vj.et
i cle·nō p̄t eo.ti·nō·ff·de qb·cau·ma·l·sed et
si·¶·deide i glo·ff·de leg·iij·l·vxorez·¶ j·ff·
de aur·z ar·le·l·qnt⁹ muti⁹·ff·de ver.obli·l·
doli et ibi Bā·Cy·i·l·cū qō.C.d legā·Bar·i
·l·si seruus cois sibi·ff·de stipul·seruo.

¶ Clā generalis restringit ad specificata tā
tū si p̄t fieri salua rōne recti ꝑmonis nō·ff·d
solu·l·si ex pluribꝫ Bar·im·l·aurelius·¶ gay
o·ff·de libe·lega·

¶ Clā nō obstantibꝫ q̄buscūq; in ōriuz nō
videt tollere statutū iuratū glo·est sing·m
·c·cū nō deceat de elec.li·vj.idē si dicatur nō
obstantibꝫ cuiuscūq; pactis qz nō tollunt
pacta iurata glo·im cle·dudū·¶ pe·super
ver·pacta de sepul·

¶ Clausula sicut sibi iustum videbit debet i
telligi·i.videri poterit et debebit nōt Jnno·
im·c·j·de consti·

¶ Clausula illa q̄ntum de iure poterim⁹ p⁊
cedemus nō habz vim pemptorij dic Jnno.
im·c·sedes de rescrip·

¶ Clā illa si idone⁹ zc nō req̄rit iudiciale di
sceptatiōz Jnno·im·c·licet de transla·p̄la

¶ Clā illam studeas ad ius reuocare deno⁊
tat nudam possessionem Jnno·im·c·episcop⁹
de reb·eccl·non alie·

¶ Clā illa a tali tempore citra nō inducit tē
pus otinuum sed si apponat clā cadēs inter
principium et finem mcludit mediū temp⁹
ita dic Abb.i·c·licet cām de p̄ba.

¶ Per istam clām facias tibi p̄uideri p̄t ille
cui scribit p̄uidere ita dic Abb·im·c·p̄lloruz
de preben·

¶ Clā generalis raro est i vsu vbi spāliſ p⁊
uidet nō·ff·ex q̄·cau·ma·l·ꝫ edictū i glo·iij·
vide·ff·de edil·edi·l·qd si fugitiu⁹·¶·q̄ aiūt·

¶ Quid op et clā generalis que solet appo⁊
ni i renūciationibꝫ et p̄missiōibꝫ de nō oue⁊
miendo vide Ang·in consi·xij.alias·lxxxx·
quod incipit pro parte.

n.B. ¶ Clā rato manēte pacto nō p̄dst ei q̄ ex p
te sua nō seruat p̄missa dic Baz·im·l·pat·¶
liberti·ff·de le·ij·de qua clā vide plene im
·l·qui fidem·ff·de transac·

¶ Clā de nō veniendo otra contractū intelli
git nisi aliq̄ causa supuenerit ꝓpter quā ali⁊
as licuisset venire contra contractū ter.est
im·c·quero·¶ inter locatorem·ff·loca·quez
ad hoc īducit Bar·et p⁹ eū nō.domi·meus
Rapha·ful.ibi·

¶ De clā sup q̄bus ommibꝫ et singulis vi·p
Baz·m·l·ij·¶ si publice·ff·de adulte.ver·ter⁊
cio quero Ang.i·l·si vacantia·C.de bo·pac.
circa fi·li·x·Bal·in·l·edita·C.de eden.plene
im·l·ij.C.de p̄ba.vbi vide·

¶ Clā·intelligit tam in accessorio q̄z i p̄nci
pali nō.de rescrip·olim.

¶ De clā illa quo tiēs videbit expedire nō·
Jo.an·de iur.cal.c·ij.li·vj·in fi·

Clementia, per clemēciaz deū imitaꝝ
C·de nup.l·impialis circa p̄ncipium lxxxvj·
di·q̄ clementiam·

Clericus Clerus.

¶ Clerus et populus sūt diuersa de p̄uil·ex
pte de sen·ex·c·si sīnia li.vj·xij·q·j. duo sunt
genera et in·c·j·de preben·

An et qñ valeat ꝓcessus fact⁹ p iudicē se⁊
cularem otra clericuz doc.in aut·statuim⁹
C·de epi·z cler.Bal.r·col·de pac.te.c·si cle⁊
ricus plene nō·in·c·si diligēti de for.ope.C.
de epi.et clez.l.cum clericꝫ et.l.oīs·

¶ An clericus gaudeat p̄uilegio ne ouenia
tur nisi māntū facere p̄t glo.et Baz·in·l·m⁊
les in p̄nci·ff·de re·iu.et Hosti.et doc·in·c·
odardus de solu·glo.l·di·studeat no·m·c·j·
de cle·cgz·vel deb·fāc ter·et qd ibi no·de sez·
nō ordi·eo libentius vbi vide·

¶ Si papa mandat q̄ clerici exeant ciuita⊂
tem tpe interdicti exceptis prochialibꝫ cle
ricꝫ in religiōe hntes curam debent excusari
no.de elec·c·statutum li·vj·

¶ An clericꝰ possit satisfacē creditōibꝫ suis
de fructibꝫ bnficij sui ꝓ debito otracto non
occasiōe bnficij no·de resti·spo·oli el·ij·et de
fideius·puēit vbi ter.fāc qd no.i d·c·puēit·

¶ An siqs ex chirographo agat ō clericum
excepto nō numerate pecunie terminet biē
nio dic q̄ nō sed ē ꝑpetua d sol·c·fi·do·Ant·
im·c·si cautō de fi.instrument.

¶ An clericus possit torqueri glo·v·q·v·il
li q̄ xv·q·vj·i sūma de dposi·grauis Jo.an.
et Hosti·de regu.iuz·cū incontē platōe d ap
pel·dilect⁹ de aposta·a nobis adde no·per
doc·im·c·sup his de pen·vbi dicitur q̄ clericus
vacillans in testimonio p̄t torq̄ri·

¶ An clericus possit verberibꝫ subiici gl·xlv
di.cum bēs v.q·v.illi q̄ in glo·q̄ dicit q̄ sic
p iudicē ecclesiasticū optim⁹ ter·cū glo·
xxiij.q·v·circumtelliones de sen·ex·vnius
tatis v·q·vi·q̄ iuxta·c·i·de calū·

¶ An clerici sint fructuarii rez ecclesiarum
siue beneficiorꝫ et generaliter quale ius hēnt
in bonis ecclesiasticꝫ no.in·c·inq̄rēdū et·c·fi·
de pecu.cle·glo.de offi.ordi·c·presenti li·vi·

clericus fundum vel possessiones vel quid huiusmodi ab vxore emere vel ꝑ vxorem vendere vel eis donare non potest. Ff. de fundo instructo.

·c·statutū. ¶ assessorē de rescrip·eo· li. plē p
do. Ant·de bu·i·c·fi·de pign. q dic qp clerici
sūt ysuarij do Caz·iflo·i cle. gre de rescrip·
ad de glo. xij·q·j·duo sūt vbi dicit qp sūt dñi
fructuū pceptoz. qđ itelligo q̄ntū ad fidelē
et debitā dispēsatōez et non alit vt dicit Az
chi. i d. ¶ assessorē quod nō.

¶ An licet laico sine nota excoicatōis capere
clericū in facinore deprhensū glo de iudi. cum
nō ab hoie gl·lxxxj·di. pbyter vbi Archi·
de sen·ex. vt fame zenze i cle. j·de offi· or·fa
cit glo·i·c·ex pte de puile. ad de Bar·in l·siqs
in seruitute·ff·de furt.

¶ Qualia sūt et i qbo assistant puilegia cle
ricoz do·Car·iflo·i repe·c·ppē dī9 de sen·ex.
et in cle j·de vit·et ho. cler·q·xvij.

¶ An clericus possit pter adulteriū depo
ter. qp sic·l·di. siqs dyacon9 glo·v·q.vj·de
lator vide nōt·de iudi. at si clerici·¶ j.

¶ An et qñ liceat vel nō liceat clerici venari
z de multiplici venatōe nō. doc·d cler·vena·
·c·j. lxxxvj. di. q venatoribo do. Caz·iflo·in
cle. ne i agro. ¶ porro de stat·mo. Inno·i·c·
duduū el·ij. de elec. dic qp qñqs cā recreatōis
licet clerico venari.

¶ An licet clericis piscari dic qp sic do. Car·
iflo·i d. ¶ porro i j·q·et ij. Hosti·i sūma de
cle. uēat. ¶ que et qbus.

¶ An ille q̄ nō est cleric9 possit ipetrare et ob
tinere bnficiū ecclesiasticū nō. de rescrip·cuz
adeo d trāsac. ex lris vbi tex·z ibi nō·Jo·an·
idem de isti·c·fi. idē Spe·ti. de act·et peti. ¶
sup actiōibo ver. sed nūqd scholaris.

¶ Cleric9 p iceptu dēt dpōi gl. ij·q. vij. latō

¶ An cleric9 alicui9 ecclesie admittatur ad
agendum ipetrandum et defendendū p illa
eccia sine plato nō·de postu·c·ij·de osti· cū
in sup glo·j·Inn. de testi·cū oli glo. et doc·
de offi. dele. coz ā dilecto nō·de rescrip·non
nulli de ppura·c·fi·a dde qđ dicā ·j. sub dicti
one coniuncta psona.

¶ Clericus capiēs sponsā alicui9 ē deponen
d9 tex. de pu·ca·siqs de gradu.

¶ An appellatōe clericoz pphendāt oēs
tā prelati q̄z mferiores nō. de vit. et ho. cle·
sup rubrica xij·q·i·duo sūt de fil·pbyt·lras
in glo·i auten. de san·epis. ¶ pbyteroz xj.
q·j·de psona glo. et doc·i·c·ij·de coha·cle·z
nuli·Jo·an·i·c·j·de cler. egro·li. vj·glo. in
·c·ij·de pben. et de ver·sig·ex tua z i·c·cū tibi
adde nō. p doc·mader·de fo. ope·c·ij·et·c·cū
sit glo·xvij·q·iiij·qsqs vbi templarij et ho
spitalarij dicūt psone ecclesiastice adde qđ
dicā ·j. sub dictōe religio.

¶ An appellatōe clericoruz vemāt religiosi
nō. Jo. an. i addi. Spe·ti. de rescrip·psen
tat. ¶ ōe forme ver. item cum dicit et nō. m
·c·cū nō ab hoie de iudic.

¶ Qualiter puniat clericus corrumpēs mo
malē tex. et glo·xxvij·q·j·siqs epūs.

¶ An clerici debeāt pōtare vestes clausas dic
qp sic glo·xxxvij·di·que ipsis z de vit. z ho
ne. cler·c·pe.

¶ An appellatōe clericoz vemāt oūgati et
i qbo gaudeant puilegio clericali nō. Jo. an.
de cler. oūg. ioannes et eo·ti·c·j. li·vj·vbi
dicit Jo. an·qp tales clerici oūgati i ecclesia
debent stare mt laicos et nō mt clericos. idē
nōt. de vit. et ho. cler·c·j.

¶ Clericus pcutiēs aliuz vt subuemat alteri
ē deponēdus tex·lv·di·c·fi·glo·i·c·j·de cler.

¶ Que sūt psone q̄ gaudēt puile ⁊ pcus·
gio clericali doc·i·c·ij·de for·ope. Hosti·in
sūma de regu. ¶ j·ver. qđ de rusticis Spe·ti·
de sta·mo·ver·xxxvj·Zau·et do. Car. flo·
i cle·p lras de pben. in xij. q. vbi vide qđ de
hospitalarijs qđ de leprosarijs qđ de frībo
terāj ordinis sācti francisci.

¶ An valeat statutum qp clericus nō possit
declīare iurisdictiōez ptatis si corā eo ouc⁊
miat Bal i aut·cassa C·de sacrosāc·ecc·et in
aute. statuim9 C·de epi. z cle. z i·l·ab ad
mīstratiōe C. ꝟ lega·Ang. i·l·velle·ff·de ac
here. Bal·i·l·j. ¶ clericus de pac· te· coll. x·
Bar. i·l·pe. ¶ ad crimē·ff·de publi·iudi·do.
Ant·de bu. z moder z·c·si diligēti ꝟ fo·ope.

¶ An bōa clericoz gaudeāt puilegio q̄ bōa
ecclesiaz nō. gl. de pigno·ex lris xvj·q·j·si⁊
militer tex·i cle·j. de vit·et ho·cle·z ibi gl.

¶ An cleric9 de fructibo pa ⁊ i ver i rebo·
trimoialibo teneat solue collectas census et
alia onera doc·i·c·fi·de vi·et ho·cle. Spe·ti·
de cle·oūg·ver·ad huiq aūt vide que dicaz
sub dictione collecta.

¶ An clericus secularis possit iuito episco
po trāsire ad ordinē cruciferoz vel hospita⁊
liarioz Azchi·xix·j. in sūma.

¶ An clericus deponens falsū corā iudice se
culari possit p eū puniri dic qp nō scdm Ho⁊
sti·de for·ope·c·i·et doc·de cri·fal·c·i.

¶ Clericus dēprhensus in crimine sine habi⁊
tu et tonsura nō pt declīare iurisdictiōez iudi
cis secularis de puile·ex pte.

¶ Qua pena puniat clericus nō ordinatus
mīstrans glo. de ose·di·j·nullus de cler·nō
ordi·c·i·et p totum.

¶ An clericus ecclesie possit esse notarius in
contractibus ecclesie vide nō. in ·c·clericā ne
cler·vel mona.

¶ In qbo casibo cognoscit iudex secularis de
clerico et de rebo ecclesiasticis Spe·ti·de cō⁊
pe·iu·adi. ¶ regulariter ver·i qbusdā.

¶ An bona patrimonialia clerici sint tacite
obligata ecclesie p mala admīstratione
clerici glo qp sic xvi·q·i·similiter glo·de pig
no·ex lris doc·i cle.j·de vit·et ho·cler.

¶An supior ordiarij possit statuere ꝺ statuẽtes vt reuocẽt statutum eoꝝ vel declarẽt ꝙ generaliṫ intelligi pt ꝺphendẽdo clericos Jo.an·ꝙ sic in.c.fi.de imu.eccle.li.vj.doc. in.c.j·de ꝺsue.vbi vide.

¶An et qñ clericus se imiscẽs secularibꝫ negocijs et turpibꝫ et incedẽs sine habitu z tõsura pdat ꝓuilegiũ clericale doc.de vi.et ho cle.c.fi.cle.j.eo.ti.c.j.eo.ti.li.vj.de sen. ex.c. otigit do.Cã.iflo.in d.repet.c.ꝓpendiꝫ de se. ex.faciũt q hẽnt in.c.j.de app.vbi vide.

¶An clericꝫ q ꝺmisit habitũ et tonsuraz si postea reassumit recupet ꝓuilegiũ clericale Jo.an.et doc.in.c.ioannes de cler.ꝺuel in cle.j de vit.et ho.cler.glo.xj.q.iij.quisqs.

¶Quot modis dicatur clericus se immiscẽ negocijs secularibꝫ xxj.q.iij.in sũma et tene mẽti tex.ea.ca.et q.c.j.cũ glo.

¶A qbus muneribus clerici sũt imunes ꝺic vt nõ in cle.j.de vit.et ho.cler.vbi do.Car. q distinguit inter muẽra synodalia sordi da et honesta quod nõ.

¶An appellatiõe cleri veniant exẽpti tex.cũ gl.videṫ velle ꝙ nõ de off.or.c.gue de ꝓuile. exꝑte glo.in cle.si de bnficio de ꝓben.et ibi do.Caz.iflo.in q.j.declaret intellectũ d.c.gue cuiꝫ materia de facto ẽ in curia addõ ad materiã de rescrip.si ꝓpter li.vj.et qd nõ.Jnn. et Jo.an.in.c.abbatẽ de rescrip.glo in cle.frequẽs ꝺ excess.prel.et in cle.ne romani de elec.

¶An clerici possunt apelli ad custodiẽdos muros ciuitatis nõ.de imunit.eccl.nõ minus qd aṫ vbi Jnn.et doc.q videṫ dicere ꝙ in magna necessitate et qñ bellũ ẽ iustũ et pcu lũ imminẽs tenenṫ facit xxiij.q.viij.ig.

¶Quid aũt de refectiõe pontiũ an clerici teneanṫ Jo.an.dicit ꝙ nõ misi ꝺsulaṫ papa ꝺ imũi.eccle.non minus.

¶An liceat clericis emere z vendere causa lucri glo.et doc.in.c.j.ne cle.vel mo.dicit ꝙ nõ vide lxxxvij.di.p totũ glo.xiij.q.iij.c.j. q dicit ꝙ licet clericis emere aliquã rem z ex inde artificio suo ꝺficere aliquid z sic lucrari boũs tex.cũ glo.xiij.q.iij.canonũ.

¶An clericus possit ee ꝓcurator laici nõ.de ꝙmo.cui essẽt ne cle.vel mo.c.sed nec vbi cõcluditur ꝙ sic in vno vel duobꝫ sed nõ generaliter in omnibꝫ.

¶An clericus possit ꝺsulere principi vel iudici in cã sãguinis nõ.ne cle.vel mo.c.clerici glo.de excess.prela.c.ex lris xxiij.q.vlt.pessima xxiij.q.v.arẽ ũcelliões hospitũ in sũma ne cler.vel mo.q.ij.per.possent tñ.

¶An clericus possit ee aduocatus in cã sãguinis nõ.de homi.ad audiẽtiã ne cle.vel mo. ssñiaz addo q dixi sub dictiõe aduocati.

¶An liceat clericis mteresse ludis theatralibus et conuiuijs et sponsalibus dic ꝙ non xxxiij di.ꝓsbyteri de cõs.di.v.nõ oportet de vit. z ho.cle.cum decorem.

¶An clericus bnficiatus in duabꝫ ecclesijs possit ꝓstare patrocinũ vni contra aliã gl. j.q.vij.c.j.glo.m.c.fi.de postul.dic ꝙ clericus ꝓstãs ꝓcinũ ꝺ ecclesiã in q̃ hz bnficium ẽ illo ꝓuandus adde que dixi sub dictione aduocatus.

¶An crimen ꝓbatum contra clericum in iudicio seculari i modũ exceptiõis eũ infamz in foro ecclesiastico vt sic saltẽ corã ecclesiastico ꝺeat purgari nõ.de excep.c.j.glo.ij.q.j. multi videṫ velle ꝙ sic.

¶An clericus possit accusare laicuz de crimine corã iudice seculari dic ꝙ sic ciuiliṫ nõ criminaliter ij.q.vij.laicos et ibi glo.adde Jnn de accu.cũ p.de homi.c.j.li.vj.

¶An clerici ꝺeant pmittẽ se magis occidi q̃z alium occidẽ glo.xxiij.q.j.in sũma et q.v.

¶An regulariter liceat clericis vi si nõ. vi repellere glo.xxiij.q.j.in sũma de resti. spoli.olim causam.

¶An et qñ clericus possit vel nõ esse fideiussor nõ.de fideiuss.c.j.xi.q.i.de qdem Bar.in.l. j.ff.siqs in ius uo.

¶An clericus possit esse testis in strõ edito sup rebꝫ secularibꝫ nõ.xiiij.q.ii.c.fi.

¶An clericus ꝓductꝰ in testẽ in iudicio seculari ꝺeat ꝺponere corã iudice seculari vl potius corã ecclesiastico dic ꝙ corã epo vel deputato ab eo gl.xiiii.q.ii.c.fi.glo.ii.q.vi. statuẽduz qd nõ in.c.j.de iur.cal.et in.c.cum ad sedem de resti.spo.&pe.ti.de test.&seqẽ ver.qd de ꝓsbytero.

¶Que sit pena clerici vsurarii dic depositio lxv.di.c.i.et.c.siqs et q.ii.c.quoniam quod nõ.de vit.et ho.cle.c.clerici vbi vide.

¶An et qñ clericus possit esse aduocatus coraz iudice seculari vel ecclesiastico nõ.de postul.c.i.et.c.fi.glo.xv.q.ii.in sũma vbi vid an liceat ei recipe munera ꝓ pricipio.

¶An possit clericus sine licencia epi dimissa ecclesia sua migredi monasteriũ nõ.xix.q. ii.et iii.per totum.

¶Que sit pena clerici q relicto iudice ecclesiastico vadit ad secularem nõ.xcvi.di.dem qz et xxi.q.v.si qs a ꝓprio et.c.si epõr nõ. ꝺfo.ope.si diligẽti glo.xxiii.q.fi.siqs epus.

¶Clerici in aliqbus sũt deterioris ꝺitionis qz laici de pe.di.i.mẽsurã vbi vid ꝺcordã.

¶An clericus possit litigare coraz alio iudice qz ecclesiastico sine licencia sui epi Baz.in l.i.&et post.ff.de no.ope.nũc causs ẽ in.c.postulasti de fo.ope.et in.c.rõna eo.ti.li.vi.

¶An clericus homicida possit degradari gl. ꝙ sic ne cle.vel mo.c.i.facit in contrarium.c. cum non ab homine de homic.

¶Clerici minores minora seruicia faciunt

vt purgare eccleſiã accẽdẽ lãpades et ſi ⸗
milia de ma. et obe. c. ſtatum⁹.
¶An cleric⁹ poſſit locare opas ſuas nõ. xcj. di. clericus xciij. di. legimus de preben. ſig
nificatum.
¶Clerici tenent opas ſuas exhibere eccleſie xviij. q. j. nos aũt in glo.
¶Clericus in minoribꝫ ẽ capax depoſitiõis et degradatõis ter. de purg. ca. nõ ſiqs de gradu de iudi. cũ nõ ab hoie de elec. c. j. glo. xxj. di. cleros glo. xj. q. iij. eps.
¶Cleric⁹ vocat⁹ a iudice ſeculari nõ tẽt re⸗
mire et ad allegãdũ ꝓuilegiũ ſuũ nõ. xxiij. q. viij. ꝙuẽiõ de fo. ope. ſi diligẽti xj. q. j. nul
lus eps. Spe. ti. de ci. ¶. j. ver. ꝫ pone qꝫ iudx.
¶Clericus in tribꝫ caſibꝫ tradit curie ſecula
rino. xj. q. j. ſiqs ſacerdotẽ nõt. xv. alias xcvj di. ſicut Jnno. de accu. q̃liter de iudi. cum nõ
ab hoie de ſen. ex. ꝑpendim⁹ z. c. ꝙtingit nõ.
de heret. ad abolendã.
¶Si cleric⁹ amplexet mulierẽ itez ꝑtari de
bem⁹ qꝫ fac ex cã bñdicõis et in dubio i melio
rẽ ptẽ accipim⁹ nõ. xj. q. iij. abſit.
¶An cleric⁹ poſſit ꝙuemi coꝝ iudice ſecu
lari vide xvj. di. demqꝫ de iudi. at. ſi clerici z
ibi plene nõt de mutu. pe. c. j. et ij. dixi plene
in diſputatione mea que incipit ſtatuto ci ⸗
uitatis venetiarum.
¶Clericus factus comes pdit ꝓuilegiũ cle⸗
ricale xx. q. iij. preſens in glo. facit. c. ſcripſit
xxvij. q. ij.
¶An clericus hẽns eccleſiã poſſit iterduz ſe
ab ei⁹ obſeqo ſubtrahere et de artificio ſuo vi
uere vide xcj. di. ¶. j. et. c. clericus.
¶Cleric⁹ abſẽs pt p aliũ etiã laicũ de bñfi
cio iueſtiri de ꝑben. accedẽs et ibi nõ.
¶An clerici in minoribꝫ gaudeãt ꝓuilegio ca
nonis ſiqs ſuadente glo. qꝫ ſic xxj. di. cleros
bene faciũt nõ. in. c. j. de cle. ꝙiug. li. vj. adde
qđ nõt. Jnno. in. c. j. de apoſta. q̃ dicit qꝫ cleri⸗
ci in minoribꝫ gaudẽt ꝓuilegio fori et imunita
tis miñ cõtradicat conſuetudo.
¶An clericus poſſit eſſe ductor vel ꝑeſſe gẽ
tibus armoꝝ vide Jnno. in. c. ſ̃niam ne cler.
vel mona.
¶Que artificia ſint ꝓmiſſa clericis et q̃ non
vide xxj. q. iij. in ſũma xv. q. ij. in ſuã de cõ
ſecra. di. vij. nũqꝫ Spe. ti. de cle. ꝙiug. vide
i. c. j. ne cle. vel mo. z ꝑ totũ tit. quẽ vidꝫ ꝑ te
z Abb. ſup rubrica eo. ti. lxxxviij. di. ꝑ totã.
¶An ille q̃ ꝑ⁹ maleficiũ efficit cleric⁹ poſſit
puniri p iudicẽ ſecularẽ Bar. in. l. j. ff. de pe.
doc. in. c. j. de obli. ad ratõ. et ibi Jo. an.
¶Qualiter ꝙſulat clerico accãto vel iq̃ſito ſi
vult euadere penã ſtatuti quo cauet qꝫ decli
nãs iuriſdicõez ptatis zc vide Bar. i. l. pe. ¶.
¶Clerici dicunt maiores qbꝫcũqꝫ laici glo.

de reſcript. ſedes xij. q. j. duo ſunt.
¶Qualit poſſit iponi poſſeſſiõibꝫ clericoꝝ collecta Bar. in. l. reſcripta. ¶. ſciendũ. ff. de mu. et hon.
¶An et qñ cleric⁹ videatur obligatus metu vel reuerentia epiſcopi Bar. in. l. j. ff. quaruz re. act. non dat.
¶Qualit ꝑ ſtatutuz poſſit fieri vt non red⸗
dat ius clerico Bar. in conſilio ſuo qđ incipit ciuitati. iſloren.
¶An cleric⁹ poſſet renũciare priuilegio ſuo Bar. i. l. ij. C. de ſacroſãc. eccl. nõ. i. c. ſi diligẽ
ti de for. ope. vbi vide ꝑ doc.
¶An et qñ relictũ clerico intelligit relictũ cõ templatõe ipi⁹ vel eccie Bar. in. l. oibꝫ. ff. de reb. dub. hẽtur in. c. reqſiſti de teſta.
¶Quis det curatorẽ clerico adulto Bar. i. l. j. ff. de tut. et cura. dat. ab his.
¶An cleric⁹ poſſit eẽ arbit vel arbitratõ Jo. an. in addi. Spe. ti. d arb. ¶. reſtat tenet qꝫ ſic de q̃ Saly. i. l. nõ pluresꝫ C. de ſacroſãc. eccl.
¶An cleric⁹ poſſit teſtari de fructibus be⸗
neficij ſui nõ. in. c. j. et fi. de pecu. cler. et. c. pre⸗
ſenti de offi. ord. li. vj.
¶An clerici teneant ſoluẽ munera ipoſita ꝓ rebꝫ eccie Bar. i. l. hi penes C. de agri. et cen
ſi. li. xj. et i. l. fi. C. d cenſu. pu. li. xij. vbi tra
ctat an tenent ſoluere collectas ipoſitas ꝓ pecuniis ſoluendis ſtipendariis.
¶An clericus degradat⁹ gaudeat ꝓuilegio clericali glo. qꝫ nõ. l. di. accedens vide nõ. in. c. ij. de pe. li. vj.
¶Quid de depoſito glo. qꝫ ſic de ſen. ex. vt fame et. c. ꝙtingit doc. de iudic. cui nõ ab hoie glo. de heret. ad abolẽdã i ver. prerogatiua Jnno. eo. ti. c. excoicam⁹ idem de cler. ꝙiug. ex ptẽ glo. xj. q. j. clericum.
¶An cleric⁹ excoicatus poſtea abſolutus dẽat habere fructus medij temporis Jnno. de appel. ex inſinuatione.
¶Cleric⁹ rõne feudi pt ꝙuemi coꝝ iudice ſeculari Jnn. de for. ope. rex de iu. ceterꝝ.
¶An cleric⁹ ſuccedẽs pri ſoluat collectas ꝓ rebꝫ prim gl. i. c. j. de imunit. eccle. li. vj.
¶Cã clerici agẽtis contra laicũ in foro ſecula
ri debꝫ determinari ſecm ius municipale vel cõ
mune ſiue ciuile gl. i. c. qđ clerici de for. ope. Archi. ij. q. vj. nõ ita q̃ dicit qꝫ eo caſu cleri⸗
cus debꝫ appellãe ad iudicẽ ſeculazẽ non ad eccleſiaſticũ qđ tene menti.
¶Clericus accãs laicum cꝛialiter debꝫ pro teſtari ſecm formam. c. ij. de homic. li. vj. xxiij. q. iij. maximian⁹.
¶Clericus bñficiat⁹ reſidẽs in curia dẽt ꝓpe fructus ac ſi reſideret i bñficio Bal. in. l. ſed z reprobari. ¶. pe. ff. de ex cu. tut. vide qđ dicã infra ſub dictione reſidentia.
¶Clericus ex ſola delatione armoꝝ cũ mo ⸗

mtõe pdit priuilegium canonis glo de vit. et ho · cle · m cle · ij .

¶ Clerici possunt esse ꝓcuratores in curia i causa ecclesiastica vel seculari Jnno · im · c · j · de obli · ad ratio · ꝓbat̃ i · c · ꝑ venerabilem q̃ fil · sũt le . vbi Abb · idem Abb · in · c · ij · et i · c · ℔ nec ne cler · vel mo · et i · c · j · de iur · calũp ·

¶ An ꝓ iniuria illata clerico opetat actio iniuriarum nõ · i · c · otingit de sen · ex ·

¶ Clericus paussus potest remittẽ actionẽ iuriaꝝ sed nõ exactiõem Jnno . i · c · nõ dubium et · c · penẽs de sen · exco ·

¶ Clerici nõ possunt dare ꝺ̃bõis ecclesie vel de fructibꝰ bñficiorum suorum aliq̃d libere cõsãguineis paupibꝰ glo . xxxj · di · oĩs abbas z ibi autẽ · licẽciãet qd ibi nõ . C · ꝺ epi · z cle ·

¶ Clerici negociatões tẽnt̃ ꝺuãe statuta loci vbi negociãt̃ Abb · i · c · ex lr̃is ꝺ vit · z ho · cle

¶ Clericus fugiẽs pt̃ detineri a creditore suo sine pena excoũicationis Abb · m · c · vt fame de sen · exco ·

¶ Clerici ꝛeculares monasteriorum nõ habent vocem i electiõe prelatoꝝ illoꝝ monachorum Jnno . i · c · cũ causã de elec ·

¶ Clericus etiã volẽs nõ posset detineri captiuus a iudice seculari qꝛ est iniuria totiuꝰ ordinis clericalis Jnno · i · c · ex rescripto de iur · iuran · vbi vide ·

¶ Clericus infamatus infamia iuris deponi potent et infamia facti suspendi gl · ꝺ iuris di · at si clerica glo · de renũc · misi cũ pdẽ ad finẽ glo · magne gl · ij · q · iij · sup cã et · c · pre ·

¶ Clericus nec ad curiam romanã ꝛbyt · nec ad aliũ locũ pt̃ pegrinari sine licẽcia sui episcopi Jnno · i · c · j . de cler · pegri · secuꝰ si graꝛuaret̃ vel ex cã appellatiõis accederet qꝛ tũc nõ tẽtur petere licenciã misi de honestate .

¶ Item si tenẽt regalia vt nõ . Jnno · i · c · cum

¶ Clericꝰ ex sola enormis ꝛpati ꝺ appel. ꝺlicti ifãia remouẽꝺ ꝰ ẽ dic Jnn · i · c · ex tuaꝝ

¶ Clericꝰ penes quẽ ẽ factũ ꝛde pur · ca. de positiõ pecunie de mãdato iudicis secularis pt̃ p eũ cogi ad restituẽdũ ꝺpositũ dictũ ẽ Bal · i · l · acceptã · C · ꝺ vsu · qꝺ fõte nõ ẽ pez ·

¶ Clericus potest iurare p caput suũ si ẽ sacratum qꝛ ẽ in sacris ordinibꝰ et perinde est acsi iuret p deũ dicit Bal · i autẽ · sacrã · pube . C · si aduer · ven . ego tamen nõ video q̃lit caput sacerdotum possit esse sacratũ cuꝝ nõ vngat̃ sed forte voluit Bal . de epo dicere cuius caput vngituꝝ crismate sacro vt nõ · in · c · j . de sac · vnc · et ibi ter .

¶ Clericus ita debet seruire ecclesie sicut vasallus dño xxij . q · ij · de forma Abb · in · l · ij · C de aduo · c · diuer · iudi ·

¶ Si clericus in sacris nõ constitutus facit contraria ordin̄ suo perdit priuilegium clericale puta si fiat miles vel ducat viduã vxorem vel penitus deserit habitũ et tonsurã uõ Jnno · in · c · j · de aposta ·

¶ An liceat clerico conducere possessiones ad affectũ Jnno · in · c · j · de obli · ad ratio · gl · lxxxvj . di · c · fi ·

¶ Clericꝰ accusatꝰ de hereſi non ꝑt̃ pendẽte iudicio missaꝝ celebrare gl . istit · de suspect · tu · C · suspectꝰ .

¶ Clericꝰ adiuuãs scient ad baptizandũ ilꝛ jũ q̃ alias fuit baptizatꝰ scdm leges capite pumit̃ glo · in · l · ij . C · ne fac · bap · reite · rebaptiza

¶ An clericꝰ excommũicatꝰ gaudeat priuilegio clericali vide Cy · in · l · q̃ sub p̃tertu . C · ꝺ

¶ Clericꝰ q̃ ẽ exẽptꝰ a iurisdi ꝛepi · et clerichiõe epi dẽt ꝺuemiri coraꝝ supiõe suo vide i auct · cassa . C . de sacrosanct · eccle ·

¶ Clericus factus sacerdos liberatur a pria potestate glo . in · c · indecoꝝ de etat · z qual · hosti · ibi contra .

¶ Clerici nõ vxorati nõ tenent̃ aliquid solꝛuere ꝓ datio vel gabella Bal . i · l · j · C · ꝺ epi

¶ Vnde dicat̃ clericꝰ vide ꝺ pbẽ · ꝛet clericũ scdm xxi · di . cleros vbi habes de eorum gradibus et officijs et ea · di · ministri · vnde dicit

¶ Per susceptiõem ordinis clericalis ammittitur dignitas secularis vt puta si erat rex dux vel comes xxvij . q · ij · scripsit quid de milicia glo · xx · q · iij . presẽs de cler . nõ resi . qualiter in glo ·

¶ Quanta et honesta debeat esse vita et conuersatio clericorum vide xxiij . di his ig ·

¶ Clerici nõ dẽnt nutrire comaꝝ de vit · et honest · cler · clericus xiij · di · clerici qui ·

¶ Clerici nõ dẽnt ꝛmedere in dño hymno et pꝰcabũ debent gratias agere lxiij · di · c · fi ·

¶ Clerici plus dẽnt attendẽ veritati q̃ ꝛnamento verboꝝ xviij · di · sedulo ·

¶ Clerici habitu et incessu ꝓfessiõem suam et honestatem oĩbꝰ dẽnt et vestienta hõesta habẽ xlj · di · ecce z · c · clericꝰ de vit · z hõest · cler · cpe . bñ fac̃ · c · si iudex laicꝰ de sen · ex · li · vj ·

¶ Clericus non debet frequentare tabernas xliij · di · quasi p totum ·

¶ Clericus adulter z ꝓditor deponitur xl vj di · clericus ·

¶ Clerici naues m ꝓmotõe p̃ferendi sunt extraneis misi aliud subsistat lxj · di · nec emeritis lxxj . di . p totum .

¶ Nullus clericus sine litteris epi m aliq̃ ecclesia sit recipiẽdꝰ lxxj · di · c · extraneo z · c · hortamur vide de cle · peg · c · ij · vbi de hoc .

¶ Clerici secundũ tempus ordinatõnũ suarũ ad musicem p̃poni debent vel postponi · l · di · ordinatões · c · j · de ma · et obe ·

¶ Clericus adulter in monasterio dẽt carcerari lxxxj . di . si qs clericus et · c · nõnus et · c · sũt presbyteri vbi habes q clerici notorie fornicantes nõ debent ingredi ecclesiam .

balnea

Clericꝰ nō debēt ingredi balnea cū mulieribꝫ lxxxj·di·nō ꝙrtz qm̄ eis necessaria ē castitas·lxxxij·di·plurimos sacerdotes.

¶ Quę pna sit ponēda clericis fornicantibꝫ vide·lxxxij·di·pbyter.

¶ Clericꝰ si aliunde nō hnt debēt sibi ꝓprio labore q̄rere victū xij·di·q̄ aūt et·c·clericus victū et·c·clericus q̄ ad opus.

¶ Clericis nō debēt ipm et p ēm vilia seruilia et seruilia onera·xj·q·j·nullus ēps.

¶ Clericus q̄ aliquē falso crie ipedit coione ꝑuatus ē·ij·q·iij·si qs ēm.

¶ Clericus tenet oi indigenti auxiliū pstare·iij·q·j·nulli dubiū et·c·deus gº.

¶ Quę pena debēt clerici puniri phibētes testimoniū falsū habet·v·q·vj·pbyteri.

¶ Clericꝰ maxime diebꝫ festis ab eoꝝ eccle sijs abesse nō debēt·v·q·j·si qs famoso.

¶ Clericus non pt sibi in ecclesia sua vel bñficio succession mstituē·viij·q·j·apostolica de fil·pb·c·pitiū de pben·c·j.

¶ Clericus inobediēs epo suo et ꝺ ipsū insurgens debꝫ deponi ꝛ postea tradi curie seculari habet xj·q·j·si quis sacerdotū ꝛ·c·statuiꝰ

¶ Quę sit pena clerici ꝺiuratoris et ꝺspiratoris·xj·q·j·ꝺiuratōnū et·c·se·et·c·si qs clericꝰ ab hoibꝫ debēt honorari. ꝛricoꝝ xij·q·j·sacerdotes.

¶ Clerici iuuenes sb custodia antiq̄ magistri debēt gubernari·xij·q·j·ois etas.

¶ Clerici oēs a regēdo reges dicī pnt qse ꝛ alios regē debēt·xij·q·j·duo sūt.

¶ Clerici oia q̄ plꝰ victū hnt debēt paupibꝫ erogare·xij·q·j·qꝛ tua.

¶ Clericꝰ cōit debēt intendere tā ad sustentatōnē pauperꝫ qm̄ ad fabricā et ornamētū ecclesie·xij·q·ij·aurꝫ hꝰ et·c·gloria epi.

¶ Clericꝰ ꝛ marie regulares si ꝓ datis ꝺsilijs aliqꝺ exigāt ꝺsurarij iudicant·xv·q ij·obseruandū.

¶ An clericus possit eē ꝓcurator layci Jnnocit q nō in·c·j·de obli·ad rō·in ōniū videt ter·q fil·si·leg·p venerabilē ꝺixi aliqꝺ s.

¶ Clericꝰ debēt incedere ornatis vestibꝫ glo. in·c·fi·de cust·eccla·qꝺ ꝺic vt dicā·j·sb dicti one vestis adde q nō dnt vti vestibꝫ pciosis et sericeis·xxj·q·iij·omnis iactantia.

¶ An clericꝰ dnt eē male induti glo·xxj·q·iij·in sūma alias·xx·q·iij·in sūma.

¶ Quilibꝫ delinquēs etiā si erit clericus pt detineri in loco vbi delinqt p no·in·c·vt fame de sen·ex·et·c·si clericus·e·t·li·vj.

¶ Licet dicat q bona clericoꝝ gaudeant eo puilegio q̄ bona ecclesiaꝝ vt no·i·c·fi·de vi·et ho·cle·vt ꝺixi s fallit tn̄ in pscriptōnibꝫ nā ō ecclesiā nō pscribit nisi·xl·annis·c·de quarta de pscriptōne.

¶ Clericus usurarius stati deponit·xiiij·q·iij·c·j·i glo·de excess·pla·in fi dilectōs de vi·et ho·cle·c·ij·in glo·fi·de usur·c·j·et·c·pterea

¶ Clericus auētus coram seculari petēs se remitti ad ecclesiā dicit se ꝓbare clericū coram iudice ecclesiastico de quo Jo·an·in·c·si iudex layeus de sen·ex·li·vj.

¶ Clericus ꝺiugatus de cā mere ciuili pt ꝺuenire coram iudice seculari etiā si mꝺatū habitu clericali et tonsura de cā nō criali siue ciuili criali intentata secus vt no·Jo·cal·i·c·j de rap·plene de materia in·c·j·de cle.ꝺiu·li·vj·p Jo·an·an·et ibi moder.

¶ Clerici inhabiles sunt ad officia ciuilia et publica·vj·q·j·gnaliter Jnn·de obli·ad ratio·c·j.

¶ An clerici teneāt ꝺtribuere qñ pecunie dātur stipēdiarijs ne destituat comitatꝰ Bar·in·l·nullus·C·de anga·et pang li·xij.

¶ Clericus habitans in aliqua prochia dicit prochianus illius de off·ordi·cū ab ecclesia.

¶ Clerici die ac nocte spiritualibꝫ rebꝫ debent insistere·xxj·q·iij·hi q in ecclesia et·c·sacerdotum.

¶ Arma clericoꝝ sūt lacrime ꝛ oīones·xxiij q·viij·cū a iudeis et·c·quemꝺadmꝺixi s sb dicti one arma.

¶ Clericus in bello ā rixa ā ludo gētiliū mortuus coione puat et oībꝫ ecclesie non tn̄ sepulture·xxiij·q·viij·qcūqꝫ.

¶ Clericus q̄ magicas artes seu incantatōs obseruauerit cōione puat et degꝺat·xvj·q·j·admonere.

¶ An clericis ꝓhibitū sit pulsare instrā musicalia glo·in·c·j·de vit·et ho·cle·li·vj·glo. lxxxvj·di·donare.

¶ Clerici dissoluti eqpant coruo ꝛāre glo·ij q·viij nō ois.

¶ Clericus deponens habitū nō pdit puilegiū clericale nisi post trinā monitōnē glo·ꝺ sen·exc·si vero ¶·glo·p·q·iiij·sine ornatu. Archi·iij ꝺi·c·fi·adde q lꝛ exsola ꝺimissione habit? nō pdat bn̄ cū dicit tn̄ pdere fruct? Archi·xj·di·nō ē idē·iij·q·iij·si quis.

¶ Quot requnt ad ꝯ q clericus dicat hre necessaria vite zenze in extrauag·Jo·xxij·q̄ incipit execrabilis adde que ꝺixi de dictōne bñficiū.

¶ An clericus in minoribꝫ compellat deferre tonsurā et habitū clericalē gl·de cler·ꝺiu· Jo·glo·xxiij·di·clerici·lxxxiij·di·quisquis

¶ In quibꝫ ꝺsistat habitus clericalis text· et ibi doc·in·c·si iudex layeus de sen·ex·li·vj ibi vide.

¶ An clericꝰ p ꝺia eqpant militibꝫ Bar·i·l· miles in pn·ff·de re iudi·Jo·an·i regula sine culpa·li·vj·in mercu.

¶ Clericꝰ nō dnt abū sumē sine lectore·xliij di·qñ et·c·p reuerētia et·c·nō lꝛ.

¶ An liceat clerico hñti ĩmicos ferre ãma glo·xxiij·q·viij·qcūqꝫ Jo·cal·de hom·petitō
¶ An sit absꝫmēdū ab officijs clericoꝝ ꝺcubinarioꝝ·
¶ An clerico ꝺcubinario quo ad ſuſpenſionē vel bñficij ꝓuatōnē reqrat̄ tercia monitio Arch·in d·c·ad hoc do·An·de bu·m·c·ſi oſtenderit de accu·adde quod dicaꝫ ĵ·ſb dictione monitio·
¶ An clericus ꝺuugatus poſſit eſſe vicarius epi vel hre ad mmiſtratōnē eccleſie doc·m·c·ſi·de of·vica·li·vj·
¶ An clericus ꝺuugatus et bñficiatus debeat viuere clicalit̄ ter·m cle·j·de vi·et hon·cle·de cle·qui·Joānes gl·xij·q·j·qꝫ tua Ar·de cle·qui·li·vj·c·j·in ver·nolumus idē·xij·di·placuit·
¶ An clericus ꝺuugatus hns bñficiū teneat̄ dicere officiū glo·xij·q·j·qꝫ tua·xij·q·ij·ſi q̄
¶ Clericus ꝺuugatus z nō bñficiatus volēs gaudere bñficio clicali nō dt̄ ſe ĩmiſcere negocijs laycoꝝ Jm·de vi·et ho·cle·qui·glo·xij·q·j·qꝫ tua glo·xij·q·ij·ſi q̄·
¶ Ad quā penā pt̄ clericus ſe obligare no·xxiij·di·quāqm̄ glo·de cri·fal·c·j·de ele·cuz dilecti de pe·lz in ter·et glo·c·j·de of·deleg·
¶ An clericus grecus hĩtans mt̄ lr̄os poſſit retinere vxorē ſuā Arch·x·di·qm̄ Jo·an·de temp·or·cū ſcaundū·
¶ An clericus ꝺuugatus poſſit hre bñficiuz glo·et Arch·xij·di·placuit Zau·in cle·j·de re·ec·nō alie·glo·xij·q·j·qꝫ tua·
¶ Clericus nō dt̄ eē fideiuſſor ſi tñ fideiuſſit tenet̄ de fideiuſ·c·j·adde no ff·q ſatiſda·cog·l·de die·¶·j·in glo·ꝑbādi no·m aut·de ſacꝰ ſan·ec·¶ aliū aūt m glo·z·C·loca·l·milites in glo·ꝓuratores·
¶ An clericus ꝺbendo mr̄imoniū teneat̄ renūciare bñficio Jm·in c·cū nr̄is de ꝺce·ꝑb·Arxij·di·placuit Zau·m cle·j·de re·ecc·nō alit Arch·viij·q·j·mutatōnes facit quod dixi ꝑprime·
¶ An clericus ꝺuugatus poſſit ꝑ debito ciuili ꝺſtrĩgi ꝑſonalit̄ a iudice layco Zap·qꝫ nō in·c·j·de cle·qui·ga·li·vj· Abb·m·c·ex pte·e·t
¶ Clericus petēs et obtinēs licētiā eūdi ad ſtudiū nō exꝫſolo pt̄ licite pape fructus bñficij exñs in ſtudio niſi exꝑſſe cū eo actū ſit nō ſit cautus petēdo licētiā vt etiā hꝫ petat abeꝑo ita no·Arch·xx·di·de quibo·
¶ An clericus ꝺuugatus poſſit eē cōpromiſſarius in cā electōis vel poſtulatōis abbatiſſe Zap·qꝫ nō in·c·j·de of·vic·li·vj·
¶ An clericus ꝺuugatꝰ ꝓmotus a greco ſm eoꝝ ritū poſſit vti mr̄imonio ꝺtracto inter latinos Jo·an in cle·qꝫ translatōnem de temꝑe·
¶ An clericus hns altare i eccleſia ꝑ quod dt̄ celebrare et eē i choro ſi nō etiā canonicꝰ eccleſie dt̄ hre quotidianas diſtributōes Fred·de ſe·ſi·cxxvj·
¶ An clerici demoniaci vel hñtes morbū caducū pñt celebrare glo·xxxiij·di·c·cōit et·c·ſe·vij·q·ij·m lr̄is·
¶ Quis pt̄ dare clericis lr̄as cōmēdaticias doc·in·c·fr̄mitati de cle·nō reſi·
¶ Clericus q̄ gloriat̄ de cr̄ie ꝑ ſe cōmiſſo dt̄ ſuſpendi de exceſ·prela·quā ſit m glo·j·
¶ Clerici pñt teſtari de peculio aduentitio glo·et doc·de teſta·qꝫ nos·
¶ Quid aūt de quotidianis diſtributōibꝰ Zau·tz qꝫ ſic m cle·ſi·de ꝑbē·ter·in·c·j·m ſide cle·nō reſi·li·vj·adde que dicā ĵ·ſub dictione diſtributō·
¶ An clici bñficiati dēant dimittē bona pr̄imonialia fr̄ibꝰ ſuis Arch·viij·q·j·ſi gº dixi ſb dictōne bñficiū·
¶ Bona clerici depoſiti tradunt̄ monaſterio glo·xvj·q·vj·placuit et·c·de lapſis de renu·c·iij·
¶ An clericis licēat vti vel ire e Te torneamētis vide·c·j·de torne·glo·lxxxvj·di·donare·
¶ Clericus recipiēs ſponſā alterius ē deponēdus de pur·ca·ſiquis·
¶ Clerici puniri pñt pecunialit̄·x·di·qm̄ m in glo·ſi·xj·q·j·ſi quis de of·or· irrefragabili·m ſi·et ibi no·glo·
¶ Clericus rapiens bona eccleſiaſtica ꝑuat̄ bonis ꝓpr̄ijs·xvj·q·vj·placuit et·c·de lapſis
¶ An ꝓpter ꝑſſionē clericus deponi poſſit glo·m·c·j·de cle·pauſ·
¶ Clericus dt̄ ferre tonſurā i modū coꝛone ſup tonſurā capillorꝫ ab mfra cuius rōnē vide ꝑ glo·m clem·j·de vi·et ho·cle·s·Tho·m ij·di·xxiiij·q·iij·ar·j·adde qđ dicā ĵ·ſub dictōne tonſura·
¶ An clerici vel ꝑlati q̄ ꝺſumūt bona eccleſiaꝝ in vſus illicitos ſint raptoꝛes vel ſaltem peccent mortalit̄ vide s·Tho·ſecunda ſcē·q lxij·ar·v·ad v·
¶ Cleicus de bonis eccleſiaſtic̄ amiſſis ſua negligentia ſiue dolo ſiue culpa tenet̄ ·c·ea q̄ et ibi no·doc·de of·arch·xij·q·ij·monemus
¶ An clericus poſſit ĩurare coꝛā delegato ſine licentia epi vide Jm·de ꝓcu·petitō doc·dō
¶ An ſimplex clericus poſſit ſiur·calū·c·j·acqr̄ē q̄ſi poſſeſſionē doc·de fo·cō·cū ꝺtinegat de of·or·irrefragabili·¶ exceſſus et·c·dq̄rēte de reſt·ſpo·olī vbi plē do·An·de reſcp ·c·in lr̄is Jo·an·in·c·auaricie de ele·li·vj·
¶ Qualiter et coram quo ꝺueniant̄ clerici ꝺ eo quod fecerunt et ꝺtraxerunt ante clericatum Cy·C·ꝺ epi·et cle·aut·causa quod no·C·de ſacroſanc·ec·aut·ingreſſi et ibi Dy·et Bar·in·l·nō ſolū·¶ ſunt aūt ff·de exca·tu·idē Bartho·in·l·pe·ff·ſi ex noxa·cau·aga·idem

m.l.j.ff.de pen.
¶An clerici tenẽãt seruare statuta ptinẽtia ad ordinatõnẽ iudicij vide Ang.in osi.suo qđ mapit viso puncto numero.clxiij.et ali quid dixi s̃.
¶Si clerici sũt deprehensi in habitu laycali/ an possint iudicari a iudice seculari do.Car. flor.de sen.ex.c.ꝑpendimus vide qđ no.de ꝓui.ex pte.ij.de sen.ex.si iuder laycus li.vj
¶An clericus debeat satisdare in iudicõ no. C.de epi.et cle.l.omnes.Ꝯ in hac in glo.ĩ v. fi deiussoribꝫ.
¶Clericus nõ ouenit̃ nisi in quãtũ facere pt̃ no.ff.de re iud.l.miles.in glo.et ibi Bar.no. glo.m.c.odoardus de solu.
¶An clericus pt̃ eẽ tutor no.inst̃i.de excu. tu.Ꝯ idẽ in milite no.C.de epi.et cle.aut.ꝑ sbyteros in glo.Bart.in.l legitimas.Ꝯ fi.ff. de legi.tu.no.lxxxvj.di.c.fi.in glo.pe.et Spe.ti.de tu.Ꝯ fi.ver.itẽ opponit̃.
¶Clerici q̃ cessant ab ecclesia dñt cessari a ꝑ benda de iis q̃ in gre.ad ap.in glo.col.v.đ osti.cũ oñs in glo.fi.de ele.dubũ in glo. pe.Spe.in t.de cle.nõ resi.et ibi Jo.an
¶Clerici sũt sub tuitõne laycor.l.si q̃s in ꝟ genus in fi.de epi.et cle.
¶Clerici nõ dñt ludere nisi ad schacchos z si ludãt q̃ pena puniant̃ vide.C.de epi.et cle. aut.interdicimus de vi.z ho.cle.c.pe.in glo. ad de qđ dicã.ĩ.sub dictõne ludus vbi vide.
¶Quis inducit clericor̃ tinẽtiã no.lxxxiij di.cũ in preterito not.de cler.coniuga.cũ olim.
¶An clerici pñt tenere mulieres in domo no. C.de epi.et cle.l.eũ q̃ z in aut.ibi posita de co ha.cle.et mu.c.j.lxxxj.di.volumus.
¶An clericus possit legare vel donare coubi ne Bar.in.l.miles in pn.ff.de re iud.et.l.af fectõnis.ff.de dona.vbi idem Bar.et de his q̃ vt indig.l.mulierem adde qđ dicam.ĩ.sb di ctõne coubma.
¶An clericus ꝑsumat̃ acqrere de bonis suis no.de testa.cũ in officijs no.de dona.int̃ vi. et vx.c.ij.in glo.fi.
¶Clericus nõ pt̃ dare sniam in cã sanguis vide.xv.q.iij.in sũma h̃ di.c.j.de excess.prel. ex lr̃is in glo.j.et.ij.ne cle.vel mo.c.sniam. xxxiij.q.iiij.illud.
¶Clericus vadẽs de nocte nõ incurrit penã statuti ciuitatis sed alias dt̃ puniri p sũũ iu dicẽ p.c.ecclesia de osti.xcvj.di.bñ quidẽ de sen.ex.grauẽ.
¶Clericus luxurians õ naturaz deponit̃ de excess.prela.clerici vide quod dicam.ĩ.sub di ctione pena.
¶Clericus deponens falsũ cor̃ã iudice secu lari non potest ab eo puniri ꝟm Hostien. de foro com.verum doct.de crimi.fal.c.j.eti am facit.l.nullũ.C.de testi.

Cloaca. Quid sit clõaca vide m.l.j.Ꝯ.clo aca et.Ꝯ.cloace ff.de cloa.Spe.t.de cau.pos. et ꝓpie.Ꝯ.iij.in fi.et.Ꝯ.iiij.ver.porro et ver. sed nunquid.
¶Celũ pestilẽs et ruinas minãt̃ in mũdicie cloacor̃.ff.de cloa.l.j.Ꝯ.j.
¶An possum facere cloacaz in̄ me et vicinũ meũ ipo muro Spe.t.de cau pos.Ꝯ.ꝓuata in plt.col.ver.sed nũquid.
Cluse Cluse que fiũt in fluminibꝫ sũt eor̃ qui faciunt eas si sunt supra aquam et de alijs circa clusas vide Bar.ff.de dam.infec.l.flu minũ in pn.et Bar.in.l.cõmunis.ff.de flumi.
Coaceruatio. An coaceruatio debet attendi no.de donat.c.ij.in glo.graues.ff.de iur.om.iu.l.si idem cum eodẽ in glo.iij.z ibi Bar.vbi vide.
Coactio. Coacta voluntas volũtas ẽ.l. si mulier.Ꝯ.si metu.ff.qp me.cau.no.de symmatthеus et ibi vide coꝛ.in glo.
¶Qui coactus facit nõ h̃t meritũ.ff.de her. inst̃i.l.si seruo.xiij.q.ij.qm̃ ꝓpostex.
¶Coactõ excludit dolũ.ff.de liber.cau.l.imo vbi vide.
¶Cogere.i.cogi facere.ff.de fer.l.j.in pn.
¶Que dicat̃ coactõ absoluta et que adítõ nalis vide in.c.abbas de his q̃ vi me.uc cau. fi.et in.c.maiores de bapt.
Coadiutor. Si clerico egroto datus ẽ coadiutor penes quẽ est cura animar̃ doc. de cle.egro.c.iij.excludũt qp quo ad habituz ẽ penes pncipalẽ rectorẽ quo vero ad exer citiũ penes coadiutorẽ.
¶Quid sit coadiutor z q̃s possit dare z da ri et q̃lis sit et eius officiũ qñ expirz et de silꝫ bꝫ vide Jo.an.in add.Spe.t.de cle.egro.sr̃ Rica et doc.in.c.fi.de cle.egro.vbi etiã tenz Jo.an.qp pt̃ dari multo de q̃ no.e.ti.c.pe.in glo.adde glo.de of.dele.c.venerabili in glo. coadiutorẽ.
¶An religiosis possit dari coadiutor ab epo vel presbytero seculari no.Jo.an.in d.c.fi. docto in cle.j.Ꝯ.j.de regu.et ibi do.Car.flo. in.xj.q.
¶An plebano infirmo possit dari coadiutor ab epo sine licentia capituli Archi.v.q.j.c.j
¶An abbas ꝓpter infirmitatẽ sit remouẽ dus an magis dand9 coadiutor Jo.an.in d .c.fi.de cle.egr.et in.c.fi.de sup.negl.p.li.vj
¶Officiũ coadiutoris colligit̃ ex forma da tõis electõis no.Jo.an.in pallegato.c.fi.et e.t.c.j.li.vj.
¶An sacerdoti hũti vnũ oculũ tm̃ sit dãdus coadiutor glo.et doct.in d.c.fi.
¶Laycus pt̃ dari coadiutor in regno vel pncipatu et maliꝫ actibꝫ qui possunt fieri

p laycū vt.c.grande de sup.ne.pre.li.vj.

¶ Coadiutor dat̄ suspecto de dilapidatōne de off.dele.venerabili. Jtē et leproso de cle. egro.c.tua. Jtē et epilētico.e.t.osultantibo. Jtez impedito ꝑpetuo ipedimēto no.de cle. egro.c.j.li.vj.

¶ An feia masculo possit dari coadiutrix vel eō.c.j.de coh.cle.et mu.

¶ Prelato exuli vel capto nō ē dandus coad iutor sed p vicariū ipe ꝓuidebit ecclesie sue vide in cle.j.de fo.com.et de sup.ne.prela.si eps li.vj.

¶ Coadiutor dat̄ epo et supioribo p sedē a postolicā de cle.eg.c.j.li.vj.de inferioribo di cunt doc.q is ad quē spectat institutō in bñ ficio dabit coadiutorez vt in.c.osultatōibo de cle.egro.

¶ Coadiutoris pīas expirat mōtuo illo cui datus ē de sup.ne.prel.c.grande li.vj.et ibi glo.fi.idē in morte ciuili.xvj.q.j.placuit in glo.et glo.in.c.iij.de sup.ne.pre.li.vj.

¶ Duo z nō plures pnt dari coadiutores v; in de cle.eg.c.j.Ç.si vero li.vj.z ibi glo.

¶ An coadiutor datus epo possit exercere pontificalia vide in.c.is cui in fi.de ele.li.vj.

¶ Coadiutor dī eē talis qualis ē ille cui da; tus ē puta laycus layco et clericus clerico de sup.ne.pre.c.grande li.vj.

¶ Hospitalario dat̄ coadiutor laycus qz la ycus pt̄ preeē hospitali.xviij.q.ij.quidā de ec.edi.c.cū dicat vide no.in cle.qz ōtingit de reli.do.secus si eēt tale officiū cui laycus p; eē nō posset qz tūc nō pt̄ eē coadiutor vt i.c. ij.de oēs.pbē.no.in.c.ij.de iud.

¶ Clericus secularis pt̄ dari coadiutor pla; to regulari quo ad tpalia sed nō quo ad mi nistratōnē que respicit obseruantiā regula rē no.doc.de cle.eg.c.osultatōibo.

¶ An coadiutor possit oferre bñficia Jo.an in.c.pe.de cle.eg.

¶ An ille q̄ pt̄ ōdicere vel appellare pt̄ offici uz iudicis coadiuare no.Arch.de ele.li.vj. sup ver.offic.

Coadiuuatio. Coadiuari dicunt̄ q̄ etiā nō in vno loco sūt sed multū distāt no. Bar.ff.vi.bo.rap.l.p̄tor.Ç.hoc edicto.

¶ Quot hoīes faciūt coadiuuatōnē no.Bar in.l.pretor in pn.ff.vi.bo.rap.

Coder. Coder dī gnaliter ois liber no.i aut.de re.et ea que pari.Ç.ij.coll.iiij.

¶ Quid sit coder et quō olī fiebat no.in.l.j. ff.de eden.

Codicillus. Quot modis fiant codicil li Azo in sūma.C.de codi.

¶ An p illa verba quisquis mihi heres erit det titio.r.inducat̄ cla codicillor adeo q̄ vi deant̄ gnati remētes ab intestato glo.ē sin. i.l.ex duobo Ç.fi.ff.de vul.z pu.et ibi Bart.et Bal.quē limita ſm doc.et eūdē Bal.in.l.si qs cū nullū.ff.de iur.codi.

¶ An p̄ qui non pt̄ facere testamentū filio misi faciat sibi.l.ij.ff.de vul.et pup.l.p̄ris et fi lij.e.t.possit tn̄ facere codicillos filio licet nō faciat sibi codicillos neq; testamentum vide notat.in.l.si fundum sub cōdici.Ç.fi.ff.de le; ga.j.

¶ An valeant disposita in codicillis vbi ab intestato adeat̄ hereditas dic q̄ nō sic dicim? in testō glo.ē no.i.l.q̄ filio.Ç.j.ff.de her.insti.

¶ An paria sint in testō appom clam codicil larē vel legata facta in testō repeti ab intes; stato glo.et Bal.in.l.qz aūt in pn.ff.si qs om mi cau.testa.

¶ De virtute ac pīate clausule codicillaris plene no.m aut.ex cā.C.de liber.p.Bal.i.l. j.C.de iur.codi.Spe.t.de instr.edic.Ç.opē diose ver.quid aūt opet̄.

¶ An phibitus testari possit codicillari Bar. in.l.ij.ff.de leg.j.vbi etiā tractat an statutū coartans nūez testiū circa testm̄ videat̄ etiā coartare circa codicillos.

¶ Clausula codicillaris facit deberi legata lz nō adeat̄ hereditas p heredē scriptū sed pue mētes ab intestato.ff.de here.insti.l.filios.Ç. seruos no.in.l.ea quaz.C.de fidecōmiss.vbi Bal.plene.

¶ Codicillus qnq; pomit̄ ꝓ quodā gne vlti time volūtatis z tūc regulat̄ vt plene pomit̄ .ff.et.C.de codicil.

¶ Qnq; pomit̄ in singulari vt.l.cū antiq̄tas

¶ Qnq; p lr̄as ab ipatore missis ;C.de sta. C.vbi sena.vel cla.l.quotiēs.

¶ Qnq; p dignitate vt.C.de of.pre.pretor li.j.

¶ In codicillis nō pt̄ dari neq; adimi hereditas.ff.ad trebel.l.sceuola Jo.an.de testi.si p̄ in glo.sup ver.interdū.li.vj.

¶ Si testm̄ nō valet iure testī nō valet etiaz iure codicillor misi testor ꝫ dicat.l.fi.C.de codicil.et hec fuit cōis opīnio et osuetudo qi codicillis sufficiūt.v.testes.C.de codicil.l. fi.glo.de testi.lz el.j.

¶ De materia codicillor dixi ſ et vide in di Spe.t.de instru.edi.Ç.viso ver.j.et p to; tum.

¶ Pt̄ mulier eē testis in codicil glo.et doc. in.l.q̄ testō.Ç.mulier.ff.de testa.

¶ An codicilli rumpant̄ agnatōne postumi no.in.l.j.C.de odi.in glo.ij.

¶ An codicilli pnt fieri sine scriptura no.gl. insti.de codi.in ffica et.C.eo.sup ffica.

¶ Si codicilli ofirment̄ vbi ruptū erat tes; tm̄ qualit̄ valeant no.C.de codi.l.j.i glo. iudiciū et ibi Cy.q.ij.

¶ A quo tempe valeāt codicilli an tempore

testamēti vel codicilloꝝ nō. Cy. in. l. sine nūcio. C. de codicil. vbi vide.

Coerrare . Qualiť accipiať no ff de of. pfec. vigi. l. iij. in glo. coerrare.

Cogitatio . An et qñ sola cogitatō puniať no. m. c. j. de eo q̄ mit. in posť. m glo. nō tñ studiosā Jo. an. de homic. p humanā li. vj ff de pe. l. cogitatōnis vbi vide.

¶ Nō debemus ſm p̄ceptū cogitare ꝺ crasti no Mat. vj. xij. q. j. habebat.

¶ Cogitatōne peccati mōtalis cū ꝺsensu et sine ope aia dānať. xlix. di. hinc etē.

¶ An in aliq̄ actu veniāt ea de quibꝫ nō est cogitatū no. de of. dele. cū olī vbi ponit glo. plures ꝺcoꝛ.

Cognatio Est triplex. xxx. q. iij. ī sūma sanguī. quā vide.

¶ Omnes sumus cognati ff de iusti. et iur. l. j. in fi. z ibi no.

Cognitio Cognoscere Cognitio cause sūmarie pt̄ fieri p solū iudicē sine pñtia ptiū no. m. c. expte de accu. adde no. ī cle. dispendiosā de iud. z cle. sepe de ver. si. ī. c. fi. de here. lí. vj. Bar. in extrauag. ad repmen. Spe t. de of iud. Cposterius.

¶ Cognitō sūmaria fit in cā restitutōnis in integꝝ de resti. in integ. cū venissent.

¶ Cognitō sūmaria intelligiť duplex ſm oꝛ dinē et pbatōnē Bar in. l. j Cfi. ff de prętoꝛ. stipu.

¶ Cognitō cause mīmonialis ē solius epi de pui. accepimus de ꝺsan. et aff. c. j. in fi.

¶ Cognito summaria sufficit in ꝺfirmatōne Jnn. in. c. cū dilectus de ele.

¶ Si sit alicui māꝺata cognitō deriſoꝛie Bā. in. l. a diuo pio in pn ff de re iudi. Spe. ti. de leg. Csequiť ver. et no. et ibi Jo. an. no ff de. p cur. l qui. p curatoꝛē ꝺat.

¶ De qua re cognoscit iudex de eaꝺē pnūcia re ꝺt ff de iud. l. de qua re et ibi no.

¶ Cognitō sūmaria ꝺt p̄cedere restitutōnē in integꝝ de rest. in integ. cū remisſent.

¶ Cognitō sūmaria nō ē de sť alibꝫ executō mis māꝺati de ꝺcesſ p̄ben. ꝓposuit.

Cohabitatio . Cohabitatō ē duoꝝ vi ri et vxoꝛis et an ꝓbet mīmonīū videť qꝺ nō de p̄sump. illud xxx. q. v. c. j.

¶ An et qñ liceat vt clerici cohabitēt cū mulieꝛibꝫ vel nō vide in. c. j. et. ij. et p totū de cohab. cle. et mu. et aliq̄ꝺ dixi ſꝺ dictō e clerico.

Coherentia . Ea que coherent assumť naturā eoꝝ quibꝫ cohereť ff de re. ven. l. que religiosis de of. leg. volentes.

¶ In coherentibꝫ ꝓbato vno ꝓbať et reliquū. xxxj. ꝺi. si layeus et ibi Archi. j. q. j. sic̄ christus.

¶ De hoc verbo coherens vide de of. dele. pastoꝛalis m pn. m glo. ꝺ fo. comp. cū ꝺcingat de sacr. vnc. c. j.

Coitus . An coitus illicitus inducat affinitatē vide. c. de mfidelibꝫ de ꝺsan. et affi. aliquiꝺ dixīmus sub dictōne affinitas adde glo. in. c diſcretōnem de eo qui cogno consanguī.

¶ Coitus illicitus qualiť p̄mittit ꝛc Lar. in. l si adulterū cū mœstu ff de adult.

Collatio . An libꝛi quos emit pr̄ filio cā studiī veniāt post moꝛtē pr̄is m collatōnē cū fr̄ibꝫ Bar. in. l. j. C nec castrense ff de col. bo.

¶ Si pater expendit ꝓ filio vt habeat beneficiū ecclesiasticū vel militiā secularē antales expense computent in diuisione hereditatis z veniant conferende cū fr̄ibꝫ Bar. in ꝺ. C nec castrēse vbi et tractat quiꝺ si pr̄ expendit ꝓ doctoꝛatu filij an tales expensa veniat in collatōnē et filio cōputeť in quarta/ ibi et tractat ꝺ pecunia ꝺata p pr̄em filio cā studioꝝ idē quiꝺ ꝺ expensis quas facit in nuptiis filij.

¶ Collatio est ꝓpetua cōmixtio non tpalis. Pau. m cle. j. de sup. negl. prela.

¶ Que ꝺr̄ia sit mť collatōnē ꝺispositōnē et puisionē et electōnē vide m cle. j. de sup. negli. prel. sup ver. ꝺispone ꝺe f̄ ben. cū m illis sup ver. collatōnē li. vj. de elec. cucrelā aliqñ ponit ꝓ eo ꝺē ꝺe preben. ꝓ illoꝝ et. c. accedens de ꝺcesſ. preben. c. ne captande et. c. autoꝛitate li. vj.

collatio ꝺicit̄ ꝓpie ꝓ electio

¶ An collatio habeat locū in ꝺonatione simplici no. m aut. ex testō. C. de coll. et ibi Cy. adde. C. e. t. l. si ꝺonatōnez m aut. de trien. et semi. C illud qꝺ in glo. oio col. iij. Bar. m. l. j. C nec castrense ff de col bo.

¶ An collatō habeat locū m erpēsis redēptōis ab hostibꝫ no. m aut. ex testō. C. de col. Spec. m ti. de iudi. Csequiť ver. qꝺ si aliqꝺ.

¶ An collatō habeat locū m collatōne facta a pr̄e ꝓť ꝺēnatōnē filij no. Bar. ī. l. sticchꝰ ff de pecul. z m. l ff a fre de ꝺi. m ꝺe. Jo. an. ī add. Spe. m ti. de iud. m Cseqť ꝺ. qꝺ si alť

¶ Quo remedio fiat collatō no. C. de col. l. si soꝛoꝝ in glo. ij. et ibi Cy. no. m. l. postumola. secunda. e. t.

¶ Ad collatōnē nō cogiť qꝺm vniuersū succedit no. C. de col. l a pr̄e.

¶ An in male acqsitis hēat locū collatō no. Bar. ff de acq. pos. l. seruus. C. de bo. q̄ liberť cū oporteat m glo. ex eis et ibi p Bar. et Cy.

¶ Collatōnis materiā bene tractat Bart. et Cyn. in. l. si emancipati. C. de colla. et audiui Pau. de cas. repetentem padue legē illaz

vide ad materiã qđ scripsit Bar. in l. pr̃ filiũ ff. de col. bo.

Collecta. De multiplici significatõne huius verbi no. glo. et doct. de of. archipsb. c. j. glo. de ose. di. p. quemit.

¶ An collecte que alicui imponunt sint licite et qs possit eas imponere et qbus hẽt C. de vaca. mu. l. vna li. x. vide no. p doc. in c. ij. de imu. ec. ff. de iur. imu. l. semp ℭ fi. C. de exau. mu. l. placet li. x.

Collecte semp p̃sumunt illicite que nõ a iure statuto vel osuetudine permittunt dicunt doc. in c. j. de excess. prela. idẽ Jo. an. in antiq decretali ad liberãdã de iude.

¶ An et vsq ad qñt ũ tps liberet quis collectis et tributis cedendo rem cuius occasione collectã soluebat Bar. in l. is cũ q alias mãpit hactenus ff. de aqu. plu. ar.

¶ Cõitas qualit cogat ad collectas vel odẽ net Bar. in l. iiij ℭ j. ff. de re iud.

¶ An p nõ solutõnẽ p̃scribat quis libertati nõ soluẽdi collectã vide Bar. i quodã osi. qđ mãpit cõe spoleti.

¶ An clerici succedentes in possessionibo alicuius teneant solvere collectas ipositas suis añcessoribo bm liberatõnẽ et extimatõnez ipsay possessionũ an vero sint immunes vide Bar. in suo osi. quod mãpit si qua possessione extimata si grauat vltra vires patrimonij an succurrat officio iudicis vel remedio appellatõnis vide tex. z ibi no. in l. sextũ ff. de vaca. mune ℭ fi.

¶ Js a quo petit collecta pt̃ dicere officiali oñdite mihi liby vt viceã si sũ descpt9 in ipo z mqñtũ Bar. in l. ducemarij C. de exac. tribu. li. x.

¶ Soluẽs longo tpe collectã p̃ re que erat alterius sciente z patiente dño p̃iudicat ei q̃ ad dñũ glo. ẽ no. in l. solẽmbo. C. de rei vẽ. de qua Bal. facit ibi magnũ festũ.

¶ De collectis iponẽdis ꝓpter aduẽtũ p̃ncipis et q̃ tenent ad eay solutõnẽ z de mõ vtẽdo in illis iponendis vide Saly. in l. nemĩnẽ C. de sacrosan. ec. vbi glo.

¶ An nõrij et cancellarij teneant ad solutõz collectay Bar. in l. j. C. de imu. ne. oc. li. x

¶ An hñs p̃dia in alia ciuitate debeat oferre ad collectas in ciuitate in q̃ habitat vel vbi hẽt p̃dia Spe. in ti. de censi. ℭ j. glo. in l. j C. de muli. et in quo loco li. x. Bar. in l. ordine. ℭ sola. ff. ad mum. adde Jo. an. in c. pastoralis de p̃u. et in c. j. de imu. ecc. li. vj. Guil. de mon. lau. in cle. j. de iur. patro.

¶ An si iponant collecte singulis de ciuitate debeat etiã ille otribuere q̃ mittit ad defendẽdũ ciuitatẽ glo. in c. cũ nõ deceat de ele. li. vj

¶ Qualit quis dicat obligat9 ad collectas Bar. in l. in cola. ff. ad mumi.

¶ Officiales debẽt sic alij soluere collectas ciuitatis glo. in l. actor C. de exac. tri. li. x. Bart. in l. j. C. de imu. nemi. oce. li. x. no. ff. de mune. et hon. l. honorẽ et ibi Bal.

¶ Exactor collecte pt̃ illã paupi remittere glo. in l. omnes. C. de anno. et tribu. li. x.

¶ An quelibz ciuitas vel castr̃ possit iponere collectas glo. in ver. p̃ osul. ff. qp ciuis qs vniuer. no. l. j ℭ qp si nemo.

¶ Oñ collecte dñt impoñi p capita vel bñ extimatõnẽ bonor Bar. in l. j. C. de apo. puli. x. et in l. ij. e. t. tractat qp si vnus vel plures de ciuitate non p̃nt soluere collectas an alij compellant.

¶ An ciuitas possit ocedere imunitatẽ vt qs nõ teneat soluere collectas glo. et Bar. in l. vacante. C. de de cur. li. x. Bar. in l. ij ff. de iur immunitat.

¶ An forensi hñti domũ in ciuitate possit ipo mi onus soluendi collectas Bar. in l. cũ neqs C. de meo. li. x.

¶ An hñtes p̃dia tributaria vel censualia teneant ad collectas Bar. in l. puate. C. de excu. mune. li. x.

¶ Clerici imponere p̃nt layc̃is subditis suis collectas et caualcaturas et alia onera p bonis p̃riomalibo doc. de re. ec. nõ alij. osensus Arch. x. q. iij. qs cognouimus.

¶ An clerici teneant solue collectas p bonis p̃riomalibo Pau. in cle. j. de censi. et c. fi. e. t. Gulie. de mon. lau. in cle. j. de vi. z ho. cle. vi de no. i. c. nõ minus et c. aduersus de imu. ec. adde que diximus sub dictione clericus.

¶ An si iponat collecta epo et exemptis seu patim ecclesie subiecte exẽptis quo ad ius p̃ronat9 teneat otribuere cũ epo vel cũ exẽptis Jm. in c. cũ et plantare ℭ in ecclesijs de p̃ule. in glo. magna circa finẽ Gulie. de mon. lau. in c. freques de excess. ptel.

¶ An appellatõne collecte remant pedagia et quis possit exigere Arch. xxiiij. q. iij. si qs rompetas.

¶ An ille cui solut pedagiũ debeat emẽdare res ablatas soluẽti i suo territorio Arc. in d. c. si qs rompetas vbi etiaz tẽtat an pedagium possit soluí saracenis.

¶ An si aliqs sit p̃uilegiatus sup nõ solutõe collectay alij nõ p̃uilegiati loco illius solvere teneant Jo. an. de imu. ec. c. ij. de matela vide cle. fi. de censi. Spe. in ti. de censi. ℭ j ver. aliud Bar. in l. ab omnibo ℭ j. ff. de le. j. hũ de facto in dioces mea.

¶ Jus ciuile vel statutũ layc̃or nõ pt̃ astringere ecclesias ad collectas Jo. an. de immu. ec. c. j.

¶ An domini temporales possint cũ bona scientia subditis suis collectas imponere Archi. xxiiij. q. iij. si quis rompetas de

imunit·ec.c.ij.

¶Collecte que imponunt psonis rone bo/ nor censent psonales et reales Jo.an.in.c.j de imuni.ec.Bar.in.l.rescripto in fi.ff.de mu ne.et hon.

¶Si semel soluta e collecta afficienti z ille aufugit no tenet ille q soluit Bar.in.l.p his C.de naufra.li.xj.

¶Colonus non pt copelli soluere collectas de fructibo dni Bar.in.l.hi.penes quos.C. de agri.et censi.li.xj.vbi etia tenet Bar.qp curatoz no pt compelli p collectis dni dicit ee ibi casu qp solus ille tenet ad collecta sol/ uenda q re possidet noie p:rio dicat etiaz ibi qp dns no tenet soluere collectas p famulo suo que no.qz sunt quotidiana.

¶An laycus factus ouersus alicuius religi oms teneat soluere collectas sibi antea ipo sitas vide glo.z Bar.in.l.moola.ff.ad muni.

¶An possessiones laycoz venetes ad eccle sia debeat soluere collectas cu laycis Jo.an. in.c.j.de imuni.ec.li.vj.Bar.in.l.si diui.C.de exac.trib.li.xij.et in.l.oz dime.ff.ad munici. in.l.rescripto.C.fi.ff.de mune.z hon.

¶An bamitus debeat soluere collectas Ba. in.l.si finita.C.si dns.ff.de dam infect.

¶An clericus excoicatus p pena pdens fru ctus bficij debeat soluere collectas glo.et Bar.in d.C.si dns.

¶An obligat9 ad collectas liberet si debat rei p qua tenebat Bar.in.l.is p quo.ff.de aq plu.arcen.

¶An maritus debeat solue collectas p rebo dotalibo vel vxoz Bar.in.l.lucius.C.ide rndit .ff.ad municipa.

¶An venies ad habitandu in ciuitate debe/ at soluere collectas Bar.in.l.in honorem.ff.de mune.et hon.

¶An milites gaudentes et frres tercij ordi/ nis sancti ffrancisci sint imunes a solutione collectaz Bar.in.l.si p.C.fi.ff.de mun.et ho.

¶An vasallus debeat solue collectas de bo/ nis feudalibo Bal.i.c.j.i.x.col.pqs fiat iues.

¶Collecta no ponit nisi p fructibo eiusdez vide Bal.in.C.fi.de capi.con.x.col.

¶An hns priuilegiu no soluendi collecta nisi de vno vsu si ponat collecta d alio vsu trnsfe rat i vsu vbi pus no tenebat soluere Bal.x. col.de pace iur.fir.ver.ouentionales.

¶Collecta e ponenda fm qntitate priorij no fm nuez psonaz no.C.de apo.pu.l.j. i glo.vt et mopes li.x.et ibi Bar.

¶An collecta q ponit vniuersitati sit ipo/ nenda p es vel libra an vero p capita Bar.i.l. iiij.C.acto.ff.de reiud.C.de sen.aduer.fis. l.j.et ibi Bal.li.x.p eude melius et latius qz alibi in.l.j.C.de muli.et m q.loco.li.x.

¶An loca pia teneant soluere collecta vi/ de Ang.in osilio suo qd incipit p decisione et e

¶Collecta psonalis dr onus nuero.ccc ordinariu decima vero epalis dr extraordinariu fm Bal.in.l.neminem.C.de sacrosan.ec.facit glo.in cle.dispendiosaz de iud.sup ver.deci mis facit qd no.Jo.an.in.c.j.de imu.ec.li.vj et io si ecclesia ex qua debet decima epo e fa/ cta paupioz ita qp redditus no sufficiut nisi ad decima epalem si ponat postea collecta papalis p q eps tenet p extimatone valo/ ris sui epatus m q extimatoe otinet etia de cima qua solue tenet ecclesia coputata pau ptate dicte ecclesie na pauptas ecclesie non aguat dictu epm ad solucdu p ea dicta col lecta papale et collecta papalis pferet deci me epali p q facit cle.si bnficion de deci.et qd ibi no.do.Ca.facit.l.fora.C.j.ff.de censi.z ita me alias subscripsi in quibusbaz osilijs.

¶Collectaz iposita tenet soluere platus q tuc erat et no successor.c.pti de of.oz.li.vj. et ibi no.

¶Si rex vel baro remittit collecta aliquibo an illud sit detrahendu de portione alioz vel alij teneant ad integra collecta Host.de i/ munit.ec.puenit vide s.

¶De significato huius dictonis vide de of. archip.c.j.in glo.vbi collecta ponit p oroe q dr in missa.

¶An doctoz possit recipe collecta a schola/ ribo no.ple de magi.c.qz no nulli no.de excess

¶Collecte dnt ipom respectu facul /pla. tatu de sta.regu.ea q diri s.

Collegium.Que dicant collegia licita et an talia pnt facere statuta no.Bar.in.l.cu senatus.ff.de re.dub.plene in.l.fi..ff.de col. illic.Jnn.pulchre in.c.dilecta de excess.pla. et.c.cu ab ecclesiaz de of.oz.no.ff.qp cuius/ qz vniuer.no.l.j.in glo.alioz.

¶An excoicato vel interdicto collegio sub rogati in locu mortuoz censeant excoicati vel interdicti Bar.in.l.qd i rez.C.fi.ff.de leg j.plenius p eu in.l.mt stipulate.C.sacra de ver.ob.in.c.aduersus de imu.ec.et Jnno.de sen.ex.graue.

¶An et qlit collegiuz possit excoicari vel no no.in.c.rona.C.i vniuersitate de sen.ex.li.vj bona gl.in sifi de ele.qp sic sup ver.osetie i fi.

¶Quot hoies faciut collegiu Bar.sup Rica de colle.ill.glo.de postu.prela.gtu.ff.de p. sig.l.neracius doc.in.c.fi.de pui.alia glo.x. q.j.c.j.q dicat qp duo vel tres faciut collegiu adde qd no.de ele.c.j.vbi glo.

¶Qualiter pbet qp plures stituant colle/ gium Jnn.de excess.prela.dilecta de iur.pa tro.c.pe.z dic qp tria sunt signa collegij com mune sigillum de appel.significauit commu nis tractatus de pba.et tercio loco cois ar ca ff.qp cuius qz vni.no.l.j.Jnn de iur.pat.

postulasti et c. nobis Pau. m cle. vt ij. qui de eta. z qual. glo. i. c. statutū de ele. li. vj. Host. in sūma de excess. pla. ¶. j. ver. sed qñ scrā.

¶ Omne collegiū et rector psonaꝝ collegij subest gnali rectori ciuitatis vel castri vbi ē collegiū illud Jnn. in. c. dilecta de excess. prefacit. l. fi. et ibi no. C. de iur. om. iud.

¶ An nouit ingrediens teneat ad debita antiq̄ añ ingressum suum dic q̄ nō tenet ad illa attribuere casus ē in. l. p uidēdū. C. de decur. li. x. quidā allegāt Dy. in. l. mcola. ff. ad municip. adde que dicā sub dictōne vniuersitas.

¶ Quilibz pt libere exire collegiū q̄ nec exire nec intrare cogit Jnn. in. c. dilecta de excē. p.

¶ An vbi collegiū tenet suis sumptibz mittere defensores si mittat aliquos de collegio debeāt illi attribuere ad sumptus vide glo. fi. de ele. c. cū nō deceat li. vj.

¶ Que dicat ecclesia collegiata no. p modū. c. statutū de ele. li. vj. Host. de excess. pla. dilecta Jo. an. in. c. nobis de iur. patro.

¶ An de sba collegij sit qd̄ habeat caput sive rectorez Jnn. q̄ nō de p̄bē. cū nō ignorez vbi ē eius dictū singulare refert z sequit̄ do. Car. in. c. cū oīs de osti. adde qd̄ no. Jnn. de no. op. nū. c. ij. adde no. p Pau. m cle. j. de regula. Bar. in. l. fi. de col. illici.

¶ An ius collegiū possit obseruari in vno dic q̄ sic vt no. i. l. sic. ¶. vl. ff. q̄ cuius q̄z vni. nō. glo. in. l. de testō ¶. mutus. ff. de ver. sig. l. neracius. e. t. no. glo. de postu. prela. e. gratū alia glo. in. c. bone ct. ij. de ele. p modū. in. c. fi. de presum.

¶ An relictū vni de collegio videat relictuz collegio Bar. in. l. ciuibz. ff. de re. dub. Albe. in. l. j. C. de sacrosa. ec. no. i. c. reqsisti de test.

¶ An actus collegij debeant fieri collegialit no. de cau. pos. et p̄. cū ecclesia sutrina de rescp. eā te de postu. pre. bone de ele. in genesi et. c. cū terra Bal. in. l. oīs populi. ff. de iust. et iur. glo. in. c. cū oīs de osti. et ibi p modū.

¶ An in actibz collegij debeant eē due ptes pñtes et videt̄ q̄ sic p. l. plane. ff. q̄ cuiusq̄ vniue. no. l. iij. ff. de decre. ab or. fa. qd̄ ē nōnd et quod no. in. c. q̄ p̄p̄ter de ele. in ver. deberet et qd̄ nō. e. t. ecclesia in ver. otemptū z ita cō putant̄ due ptes q̄ in nūero absentiū nō cō putant̄ illi q̄ vocari nō debent.

¶ An quis possit simul eē de pluribz collegiis dic q̄ nō vbi nō sūt sub ordinata. l. j. in fi. ff. de col. il. doc. in. c. dilecta de excē. p.

¶ An exīs in alicq̄ collegio nō tñ exercēs ar tē illius collegij dicat eē de illo collegio no. Bar. i. l. j. de coll. cato. et nū. li. xj. adde qd̄ diximus sb dictōne ars.

¶ An iuramētū vel obedientia p̄stita superiori a collegio obliget absentes Jnn. in. c. olim de resti. spo.

¶ Vbi collegiū existit in psonis diuersarū qualitatū maiorīs et minorīs q̄ ad denoiandū illd collegiū a q̄ qualitate de noiabit̄ dic q̄ a maiori qualitate vide oīs ter. in q̄bz dicit papa de consilio ffm nrorum cardinaliū cū mittunt eos sint p̄bri et diaconi quos seorsū nō appellat frēs sed filios glo. in. c. j. de of. leg. li. vj. misi maior q̄litas sit multū pua in nūero p glo. in p̄hemio. vj. ver. filius vide Bart. in. l. fi. C. de colle. il.

¶ An clerici p̄nt creare nouū collegiū Jnn. de of. or. cū ab ecclesiarū z in. d. c. dilecta.

¶ An de iure cōi oīes ecclesie cathedrales et regulares sint collegiate Host. in. c. dilecta de excē. p. Pau. m cle. ij. de eta. et q̄li. in p̄n.

¶ Collegiū nō tribuit autoritatē ad exercē dū aliquē actū sine licētia epi Jnn. in. c. vt archidiaconus de of. arch.

¶ An eo ipo q̄ papa scribit collegio videat ipm approbasse Jnn. de of. arch. cū ab ecclesiarū vide casū in cle. attēdētes de sta. re. doc. in p̄ma osti. Greg. adde no. in cle. fi. de sen. ex. et qd̄ dicā sb dictōne papa.

¶ Vbi ad actū gerendū req̄runt̄ duo collegia nō tanq̄m collegia sed tanq̄m singulares voces eorū describunt̄ p capita nō aūt p collegia ter. ē in. c. pastoralis de rescp. et in. c. fi. de parro. adde glo. in. c. j. ne se. vac. li. vj.

¶ An cardinales habeāt iura collegij glo. in cle. ij. ¶. j. de ele. dixi sb dictōne cardinalis.

¶ An destructo collegio bona eiꝰ distribuī debeāt inter singulos de collegio Jnn. in. d. c. dilecta ter. de reli. do. c. j. li. vj. glo. in. c. cū dilecta de rescrip. in glo. fi. ter. et glo. xviij. q. ij. in aliquo glo. in. l. j. ff. de col. il. Bart. in. l. fi. e. t.

¶ An in eodē cōpe ecclesie possint eē duo collegia diuersa no. glo. in cle. j. de elec. in monasterij.

¶ An collegiū cardinaliū possit restituī quē ad famam Jnn. q̄ sic de re iud. cum te dixi in. ver. cardinalis. adde Bal. in. l. j. ¶. euz qui. ff. de postula.

¶ An collegiū possit ōstituī p curatorē Bar in. l. nz. C. de pac. adde q̄ collegiū ep̄o sbiectū possit ostituī p curatorē et sine eiꝰ autoritatē de iur. calū. c. j.

¶ An collegiū possit recusari nō specificatis aliqbz psonis Albe. in. l. aptissime. C. de iud. adde no. in cle. j. de iud. et in. c. lz de fo. com.

¶ Tantā p̄fatez hī rector in ecclesia sua nō collegiata q̄ntā p̄latus cū capitulo in ecclesia collegiata gl. in. c. potuit de loca. ter. in. c. relatū de testa. Jo. an. in. c. edoceri de rescp. aliqd̄ de p̄b. cū nō ignorez.

¶ Nō dr eē collegiuz lz plures eligāt vel ꝛ hāt societatē ommū bonoꝝ Jnn. in. d. c. relatū et in. d. c. dilecta.

¶ An et qñ collegiū possit facere statuta et q̄lia vide Jo. an. i. c. cū omnes de ostit.
¶ An i cā collegij singulāe possint eē testes nō. de test. i. sup nō. Jnn. i. c. cū oēs d ostit.
¶ Collegiū destruit̄ ꝓpt delictū collegiatoꝝ ꝙ pe. i. ti. de dona. ver. qd si aliqs baro.
¶ An collegiū possit sibi facere priorē nō ¶ de aduoc. diuer. iudi. l. iubem9 i glo. j.
¶ In quo drāt collegiū a corpore et q̄t noīa hēt nō. Bar. ff. d colle. illic. sup rubrica ff. q̄ cuiusq; vniuer. no. l. j. et ij.
¶ Qua pena puniat̄ exigēs collegiū illicitū nō ff. de colle. illi. l. q̄sq; et ibi Bar.
¶ An rector ciuitatis possit videre statuta collegij si sint licita vt qd nō spectet ad religionē dissoluat̄ nōt. Bar. i. l. sub. ptextu. ff. de var. et extraor. crim.
¶ Cū mandat̄ aliqd collegio q̄libz de collegio tenet̄ exeq̄ si pē nō. de rescrip. eā te i gl. decet ad de qd dixi i dictiōe caplūm.
¶ Si vnus de collegio morit̄ i q̄ sunt plures supnūerarij quis debet poni in loco defūcti Bart. in. l. siquis inter tres. ff. de excusatu.

Collega.

¶ Quid ō tineat̄ appellatōe collega. nō. ff. de off. pcōs. l. j. ff. de ver. sig. l. collega. et dic q̄ ō tinēt̄ bi q̄ sūt eiusdez officij et pīatis vt nō. i. c. licet de off. dele.
¶ An collega impedito qui icepit cognoscere possit alter collega finire dic q̄ sic. ff. de off. osu. l. j. et qd ibi nōt.

Colonus Colere.

¶ Quotuplex sit colon9 nō. C. de agri. et cēsi. sup rubrica li. xj. Spe. i ti. de feud. q̄ fi. v. vlt. vide Bar. i. l. si merces. q̄. vis maior. ff. loca vbi et̄ vide q̄ tpe colon9 fac. fructus suos.
¶ Dns pt̄ ciuiliter accāre iniuriātē colonuz suum Baz. i. l. j. q̄. fi. ff. de iniur.
¶ An colon9 possit suo vel ꝓcuratorio noīe dñi ꝓseq̄ nūciationem noui opis Bar. i. l. j. ifi. ff. de no. op. nūc. vbi vide de mq̄lio.
¶ Emptor aliqñ pt̄ opellere colonū aliqñ nō Bar. m. l. j. q̄. ꝙ aūt. ff. de fur. nō. i. l. emptorē. C. loca. vbi vide Cy. i vj. q. Bar. in. l. si filio. q̄. si vir. ff. sol. mat. vbi generaliter querit an et qñ successor singularis vel vniuersalis teneat̄ stare colono.
¶ Si colon9 sit ouent9 et nō noiauit dñm i iudicō et fuerit odemnatus an ꝑiudicet dño Bar. i. l. pegre. q̄. fi. ff. de acq̄. poss.
¶ An ꝓ furto fcō colono possit dns agē dic ꝙ nō de appel. dilectus de priuil. autoritate li. vj.
¶ An colon9 partiari9 anteq̄z diuidat̄ fructus possit deducere sūptus fcōs occōe fructuū Bar. i. l. fruct9. ff. so. ma.
¶ Colon9 dicit̄ i villa i ciuitate iqlim9. ff. de acq̄. pos. l. repignoris. adde i quo differat colon9 ab iqlino qd nō. C. de acq. pos. i glo. j. l. fi. Cy. m. l. si p̄dium. C. coia p̄di. et. C. loca. l. certi vbi etiā ponit Cy. i vij. q. C. de agri. et cēs. l. diffmi9 i glo. ij. li. xj.
¶ An colon9 teneat̄ plantare arbores et fossata facere Baz. i. l. ipense ff. de impen.
¶ Colonus nō possidet glo. in. l. si pign9. ff. de pign. act. l. multuz. C. siqs alte. vel sib.
¶ Colon9 vendēs fruct9 dēt potius vendere dño ꝓ iusto precio q̄z alteri Baz. i. l. j. C. de metal. li. xj.
¶ An int colonū ptiariū et dnm sit societas vel otract9 locatiōis ter. i. l. si merces. q̄. vis maior. ff. loca. et ibi Bar. tēt q̄ est societas adde glo. isti. loca. q̄. j.
¶ Si colon9 vi eiciat̄ dns amittit ciuilē possessionem tm̄ Jnnoc. et Hosti. in. c. quoniaz vt lit. nō contes.
¶ An colon9 cessans solue cadat a iure suo sicut emphiteota gl. x. q. ij. q̄. q rē Bar. i. l. vectigal. q̄. ij. ff. de publi.
¶ Si duo litigāt sup dñio eiusdē fūdi pt̄ colon9 denegare solutiōez fructuū quousq; lis int̄ eos sopiat̄ Baz. i. l. litibz. ifi. C. de agri. z censi. li. xj.
¶ Colon9 ille q̄ nūmis colit / ptiari9 dicit̄ ille q̄ capit ptē fructuū. l. si merces. q̄. vis maior. ff. loca. l. rē pignoris. ff. de acq. pos.
¶ Statutū disponēs q̄ colon9 nō possit deserere possessionē itelligit̄ dūmō nō sint riro si vel n̄ huēt pacta Baz. i. l. pe. C. de agri. et cēsi. li. xj. bn̄ fac. l. quero. q̄. int locatorē. ff. de act. ēp. et qd ibi nō. glo. et doc. vbi vide.
¶ An colon9 plātans arbores faciat illas suas nō. m. l. certo. ff. de ser. rusti. predi.
¶ Siq̄s turbat colonū meū i meā iniuriaz cō petit mihi vtilis mterdictū / vti pos. secus si nō i meā iniuriaz de appel. dilect9.
¶ Colon9 nō ꝓscribit ō dñm. l. male agit̄ C. de ꝓscrip. xxx. anno.
¶ Qui sūt colomi origiarij et ascripticij nō. m. l. oēs C. de agri. et cēsi. li. xj.
¶ Colon9 dño possidet et ei tēt̄ actiōe locati. Spe. i. ti. de loca. q̄. postq̄z ver. ad hoc.
¶ Stās xxx. annis otinuo i fūdo meo efficit̄ me9 Spe. ti. de feu. q̄. j. ver. ij. q.
¶ An colon9 ascriptus possit vendi vel alienari nō. C. de agri. et censi. l. quemadmoduz libro xj.
¶ An colon9 faciat fruct9 suos nō. ff. de fur. l. si apes. q̄. fi. m gl. et ibi Bar. z i. l. eū q̄. q. ꝓterea co. ti. et. l. seruus cōmunis. q̄. locaui et ibi Bá. eo. ti. nō. dīsti. d re. diui. q̄. is ad quē m glo. colono.
¶ An colon9 posset dño resistere vbi multo tpe soluit nō. Cy. C. de presc. xxx. anno. l. comperit m pe. qōe.

¶An colonus cogatur stare in conductiõne nõ. C. loca. l. si cum hermes in glo. deti nentur.

¶An et qñ ꝺcedũt vel reꝺuãt fructꝰ intelligat de pte colom vide i glo. l. siqs legauerit .ff. de lega. j. ꝺriuz tenet Raph. ful. m. l. si in vẽditione ff. coia. ꝑdi. p illuz tex.

¶An et qñ colõꝰ pt petere vt fiat sibi remissio pẽsionis nõ. C. loca. l. licet et ibi Cy. vide glo. et Baz. in. l. si mercedes. ¶. vis maior. ff. loca Cy. in. l. lege. C. loca nõ. de pac. cũ clerici in glo. ij. et i. c. qnto de cẽsi. i gl. fi. faciũt nõ. in .c. propter sterilitatem de loca.

¶Colonꝰ non pt expelli nec ei pẽsio augeri si de fundo sterili fac bonũ nõ. Bar. i. l. quamqs C. de om. agr. de serz. li. xj.

¶An Colonꝰ si habuit ꝺanũ a latroibo vel ab hostibꝰ mbilomiꝰ pẽsionẽ soluere teat nõ. C. de loca. l. ꝺanũ et ibi Cy. z Bar.

¶Qua actione ꝺuematꝰ doloſus colonꝰ nõ. .ff. depo. l. j. ¶. siqs ꝺuuz i glo. non datꝰ msti. de act ¶. item ꝺuiana i glo. colom et glo. se. Baz. i. l. apes. ¶. fi. circa finẽ. ff. de furt.

¶Si colonus cõ ꝺurit possessionẽ ad magnuz tempus et debz aliquã pẽsionez soluẽ si vult recedẽ sequestrantꝰ eiꝰ bona de seqꝰst. po. et fru. ꝺilectus.

Lolor. Quiꝺ sit color rhetoricus qꝺ ꝺicit occupatio nõ. de renũ. misi cum prideꝰ. ¶. vex. glo. de ma. et obe. c. solite et ibi nõ.

¶Color quesitus non ꝓꝺest .ff. ad macc. l. sed et si iulianus.

¶An color rei sit exprimendꝰ vide .ff. de rei vendi. l. si rem. ff. depo. l. j. ¶. si qs argentuz.

¶Color non mutat rem ar. ff. de acq. re. dol. sed si ex tabulis. ¶. fi.

Lolumba. De septem proprietatibꝰ qꝫ attribuunt columbe ex qbꝰ eliciunt septem ꝺona ꝺ septem peccã mortalia primo caret felle visũ recupet et p hoc mtellectus contra luxuriã / nullũ ledit z p hoc consiliuz contra auariciã / alienos pullos nutrit et p hoc pietas ꝺ iuꝺiciã / gemituz habz ꝓ cãtu et p hoc timor ꝺ supbiã iuxta fluuiuz morat et p ꝟ scia contra iraz grano puro vescit z p hoc sapiẽtia contra gulã i petra edificat et per hoc fortitudo contra accidiam Jo. an. m. c. vnico de sacra vnc.

Lolluſio. An si magnũ iuꝺiciũ expediatuz in duobꝰ vel tribꝰ ꝺiebꝰ ꝑsumat collusio adeo qꝫ contra sñiaz possit oppoi de collusione Baz. qꝫ sic in ꝓhemo C. et ff. de adult. l. miles. ¶. vlt. xl. ꝺi. non nos addc qꝫ ꝓbat collusio saltez ꝑsũptione et breuitate tpis.

¶De materia collusionis nõt. Bar. in. l. pꝰ contractuz. ff. de donat.

¶Quid sit collusio nõ. glo. m. c. cum clerici Archi. ij. q. vij. glo. ꝺ collu. dete. c. iij.

¶Obuiãdum est collusionibꝰ et illusionibus vt i. c. sup eo de eo qꝫ cogn. ꝺsã. vxo. sue et de ꝺuor. qnto et de iurꝫuran. tua el. ij. de postul. prel. bone el. ij. de alie. iuꝺi. mutau. fac. c. j. addc tex. et glo. i cle. j. de renũc. vij. q. i. qꝺã de re iuꝺi. cũ olim i qbꝰ casibꝰ videt qꝫ collusio accipit ꝓ deceptõe et fraude alibi aliter accipit vij. ꝺi. testũm.

¶Collusio vnus nõ debz nocere alteri. ff. de do. l. elegãt. ¶. si dolo. ff. si ser. vẽ. l. si de coi.

¶Colludens nõ dẽt remanere impunitꝰ x. q. iij. si quẽ permiserit et de eo qꝫ cogn. ꝺsã. vx. su. sup eo. de collu. dete. c. j. et p totum.

¶Si accãtor colludit pt iuder ꝓcedẽ ex officio C. de collu. dete. l. j. et p totum.

Lolumna. De columna vide qꝺ nõt. de offi. custo. c. custos sollicitus.

¶An adhibeat fides lĩis sculptis in aliq̃ columna nõ. xiij. q. ij. sane plene de ꝓbat. c. cuz

¶Domꝰ siue familia de colũna apoſ cãm. stataz simstra ꝓducẽs ifructuosos palmites de scisma. ad succedendos li. vj.

Lomedia. Vnde ꝺicatur comedia vide glo. et ibi Archi. i. c. sacerdotes xxxvij. ꝺi.

Lommendo. Lommendare.

¶An bñficia ꝺmẽdata ꝺicãt vacare dic qꝫ sic i cle. j. vt lit. pen. ꝺtrarium nõ. glo. in. c. nro. ¶. deiceps de elec. li. vj.

¶An sublata comenda p papam potestas conferendi beneficium redeat ad ordinariũ vel sit solum apud papam nõ. de excess. prela. inter dilectos addẽ. p Archi. et Jo. an. de elec. in cui li. vj.

¶De significatiõe huiꝰ verbi commendo dic vt .ff. depo. l. lutius .ff. de verz. sigñ. l. commenda re. xxij. q. ij. ne qs depo. c. j. m quibus habetur qꝫ idem est quod deponere alibi accipit videlicet pro eo quod commũit ꝺicit habeas hunc commendatum. l. si non remunerãꝺi. ¶. cum qꝺam. l. idem cum eodem. ¶. fi. m glo. pe. ff. mãda. nõ. i ꝺ. c. nẽo deiceps de elec li. vj. vbi ꝺicit qꝫ verbũ ꝺmẽdare accipitur et ꝓ laudare .ff. de ꝺhen. empt. l. ea qñ et ita hẽt vsus addẽ qꝺ nõ. Hosti. et Jnno. i. c. ꝺudũ el. primo circa finẽ de elect.

¶Quale ius hẽt ꝺmẽdatariꝰ in bñficio Jnno. circa fi. in. c. ꝺudum el. ij. de elec. nõt. in ꝺ. c. nemo de accu. si constiterit vbi ꝺicat qꝫ cõmendatarius possit ꝓ libito voluntatis sue commendam reuocare glo. qꝫ sic xxj. q. j. q plures ad materiã vide nõt. in. c. si gñose ꝺ rescript. li. vj.

¶Commẽdans aliquẽ alicui non tenet .l. si nõ remũerandi .ff. mãda. addꝺ ff. ꝺ dol. l. qꝺ vẽditor j. q. ij. c. fi. j. q. iij. saluator z i ꝺ. l. si nõ remunerandi. ¶. cũ qꝺã vbi gl. ꝺicit qꝫ hoc

beñe sciũt facere bonomienses.

¶An mãdatarius faciat fructus suos tex. i. l. lutius. §. j. ad trebel. facit qđ nõ. in. c. nemo de cõcep. de elec. li. vj.

¶Omne genus alienatõis interdicit ei cui ecclesia ẽ data i commẽda de of. dele. c. vẽrabili secũm Jnno.

¶Ea q̃ sũt mãifesta nõ idiget omẽdatione ff. de restit. i integ. l. j. de do. ple. l. j. in fi.

¶An liceat alicui se commẽdare. i. laudare Jo. an. de renũ. c. misi. §. porro xxxj. di. teneri addc qđ dicã i ver. laus.

¶Qđ cã commẽdãdi dicit hẽt ꝑ nõ dicto nõ. j. q. iij. saluator i fi. vbi glo.

¶Commẽdãdi cã dẽt facere qs id qđ alteri nocere. xj. q. iij. siqs vero.

¶Cõmẽdatarius non videt hẽre aliqđ in beneficio sed solã simplicẽ omẽdationẽ secũm Jnno. i. c. dudũ de ele. l. lucius. §. mevia. ff. đpo

¶Verba omende manifesta sũt diligenter ꝓferenda. c. cum dilecta de rescrip.

¶Habens ecclesiã omẽdatã si ꝓuerit illa violẽter nõ agit interdicto vti pos. qz non possidet. c. ostitut9 de appel. i glo.

¶Ordinarius pt dare i commẽdã bñficia deuoluta ad papam Jo. an. in. c. nemo decẽps de elec. li. vj.

¶Nõ pt qs habere duas ecclesias omẽdatas sic nec ititulatas dicit Jo. an. i d. c. nemo vnã tamẽ ititulatã et aliã omẽdatã sic terẽ et ibi glo. i. c. dudũ de elec.

¶An de omẽda quã qs hẽt dẽt facẽ mẽtõez in ꝑatione bñficij dic qz sic ar. c. literas et. c. cũ nris de ꝓbẽn. Jo. an. i d. c. nemo.

¶Commenda non expirat mõte ommendãtis vide Jo. an. in d. c. nemo qui hoc tenet m glo. fi.

¶Qñ bñficiũ cõmendat dẽnt citari illi qui ex cõmenda ledunt an interfit illoz. l. nã ita diuus. ff. de adop. vocabit pronus secundũ Jnno. et Hosti. i. c. si ostiterit de accu. ar. xp q. v. si autẽ reuocabit commẽda vide glo. i d. c. nemo Jnno. et Hostien. in dicto. c. si constiterit.

¶Commẽdã pt acceptare clericus sine consensu epi ꝓpꝛij qz non ẽ obligat9 ad eã tenẽdam misi iqntum voluerit secundũ Jnno. in d. c. si constiterit.

Comes. Comes palatin9 q̃ habet autoritatem a papa pt creare tabelliones i terris imperij. C. de sum. trin. l. j. per Bal. ibi m repet. nõ. in. c. per venerabilem q fil. si. legit.

¶Comes palatin9 qui auctoritate pape pt legitimare nõ pt pronunciare legitimũ dictum est Bal. i. l. ij. C. de seruj. et aqua.

¶An comes itentõez suã fundet de iure cõmuni i comitatu vide Jo. an. in. c. dilecto de offic. Archi. sup glo ij.

¶Quis dicat comes vide m. l. itẽ apud §. duriciũ ff. de minor. et qđ nõ. Bar. i. l. j. ff. ad. l. iul. ma. c. fi. qs dux. co. vel ma. coll. x.

Commessatio. Commessatões sũt illicite maxime diebꝰ festis xliij. di. c. j.

¶Commesatio est gule intemperantia xliij. di. c. j. et se.

¶Dicunt commessatões laicꝰ sũt dãnabiles multo magis et sacerdotibꝰ putant ad gehennã xliij. di. non liceat.

¶Quorũdã abusus reputant q̃ nõ putant digne celebrare festa sãctoꝝ misi commessatio nibꝰ seruãt xliij. di. c. j.

Comitatus. Quid sit comitat9 et m q̃ differat a ciuitate districtu vel territorio nõ doc. in de. ne romani. §. sane de elec. tex. in. l. j. C. qñ impa. int pu. et pi. faciũt nõ i. c. rodulphus de rescrip.

¶Comitatus dicit districtus alicui9 ciuitatis vbi ẽ epꝰ xviij. di. c. j. adde nõ. xcix. di ꝓuintie in glo. comitibꝰ.

Committo. Cõmitto est passim committere. ff. de ope. no. nunc. l. j. §. committi potest C. de testamen. l. iubem9.

¶Committo alicui vices suas inqntũ possum delegare de offi. dele. c. venerabili et. c. super qõnum. §. j. in. c. si dilect9 eo. ti. li. vj.

¶Commissio pt fieri i loco iurisdictiõis licet omittens sit extra locum glo đ offi. dele. peruenit.

¶Cõmissiones ꝓbãtur per singula sigilla committentiũ secũm Jnn. de ꝓba. qñ đ off. dele. gratum.

¶Cõmissio facta dignitati presumitur realis secus si persone secundum Jnno. de mis. ticum remisserit.

¶Commissio dispẽsatõis dẽt fieri viris sublimibus et literatis. c. dudũ de elec.

Comminatio. An et qñ ommatõ habeat vim sñie late vel ꝓferẽde de sagit. c. j. lxiij di salomitane vid glo. ff. đ admi. tuto. q rep toriũ. §. q depositõi fac qđ nõ. gl. q matri. ac cu. pos. cũ i tua Host. i sũma đ re iudi. §. multa Spe. i ti. đ dispu. z alle. §. iiij. p. vel illud ẽ omiatõ addc C. omi. vel epi. i rubro z nigro

¶An ominatiõe iudicij qliter appellatur vide Spe. in iij. pte de appel. §. ij. adde que dixi sub dictiõe appellatõ.

Commilium Commissoria

¶De pactis legis omissorie vide C. de pac. p totum ff. de pigno. l. si fund9. §. fi.

¶An cum iuramento possit renunciari pacto legis omissorie nõ. C. de pact. l. fi. Jnn. de pigno. significatut et in. c. cum contingat de iureiuran.

Commixtio. An et qñ rep. omixtio mutuè cõunctap. vna trahat ad se aliã dic vt nõ de ose. eccle. vel alt. qõ i dubiis de eccle. mis. cum marthe. ¶ qsiuisti. ff. de aqua qt. et esti. l. j. ¶ item siqs oclõ ẽ qp si sũt sepabiles vnũ nõ trahit ad se reliquũ si võ isepabilia aut eiusdem nature sic do. Caz. in cle. j. de deci. in ꝟ. oppõne.

¶ Cõmixtio iterdũ iprobat iterdũ approbat nõ. de cau. pos. c. ij. de tẽpo. ordi. c. ij.

Commodatum.
Commodatarius.

¶ Quid sit hẽt i. c. j. ff. cõmo. nõt. i. c. j. de cõ

¶ Cõmodatarius eq ad bellũ nõ te mo. net si equs moriat in bello nõt. i. c. sicut ꝺ iurãran. adde qꝺ dicã sub dictiõe conductor et dixi sub dictiõe bellum.

¶ Drias inter omodatũ et pcariũ vide p glo. i. l. j. ff. de preca. Inn. de cõmo. c. j.

¶ An si res mihi omodata p nũciuz trãsmissa i via peat sit piculuz meũ vel cõmodãtis xcp. di. pbyteri Jo. an. i. c. fi. de pigno. Bá. in l. eum q ¶ j. ff. commo.

¶ Si peto vt omodes mihi rẽ ad certũ vsũ et tu simplicit accõmodes an dicat cõmodatũ vel pcariũ Baz. i. l. j. ff de preca.

¶ An accõmodãs vas coruptũ teneat cõmodati gl. de pen. di. iij. iter hec i ver. vasa.

¶ An pdẽs rẽ omodatã teneat aliã eque bonã restituere Inno. i. c. sicut de iurãran.

¶ An liceat cõmodãti ꝓpria autoritate accipere rem cõmodatã fim to vsu ad quẽ fuit cõmodata Inno dicit qp sic in. c. propter sterilitatem de loca.

¶ An expense facte ꝺ re omodata possint repeti Jo. an. i addi. Spe. i ti. de pign. ¶ Hrubrica i addi. q mapit i hoc ista vide q hẽnt i. l. i rebus. ¶ possunt. ff. commo.

¶ Cõmodatũ añ vsũ cõpletuz reuocari non pt nõ. de omo. c. j. Spe. i ti. de omo. ¶ i. ver qꝺ si res item accipit adde ff. cõmo. l. in commodato. ¶ sicut.

¶ Cõmodatarius nõ tẽt regꝛariꝛ ꝺ casu fortuito nisi i tribꝰ casibꝰ q nõnt de omo. c. j. itẽ tenet de leui culpa ꝺ. c. j. et i. c. vlt. de depo.

¶ Qui vtit re cõmodata ad aliũ vsũ q̃z ad quẽ omodata ẽ tẽtuz furti. ff. omo. l. si vt certo. ¶ vsq adeo Ray. i sũma de furt. ¶ ex his

¶ Percutiẽs equũ omodatuz liquet. fuste vel baculo tenetur si moriat secus si viga vel calcaniꝰ Bar. in l. j. C. de curru. publi. libro xij.

¶ Si mulum cõmodatũ onerauerit cõmodatarius scꝺm coẽm osuetudinẽ nõ tenet si rõne illius oneris moriatur Bar. in l. publica. C. de cursu publi. li. xij.

¶ Dãs male ad comodendũ cui quo omodato tenet omodatariꝰ ad itesse dicit Baz. i. l. aia lia C. de cursu publi. li. xij. q etiã dicit qp cõducẽs equũ vilis pcij nõ dẽt dare tãtum de blado q̃ntũ si esset magni precij.

¶ An omodatũ possit esse i re corporali nõ. ff. omo. l. j. i glo. et i. c. j. co. ti. i glo. j.

¶ Si equs omodatꝰ restituit deterioratus nõ tenet cõmodator illũ recipe sine oblatiõe deterioratõis Bar. in l. siqs. ¶ q stichum. ff. de solu. vbi vide qꝺ si recepit sine emẽda deterioratõis an sibi piudicet.

¶ Ad qꝺ teneat omodatariꝰ vide insti. qb. mo. re. otra. obli. ¶ item is i glo. exacta Cy. plene i. l j. C. omo. c. j. i glo. ij. de omo.

¶ An omodatarius vel dñs possit agere ꝺ eum q retinet sibi omodatũ nõ. ff. de peti. here. l. et non tantum i glo. facile.

¶ An actio omodati sit actualis vel pretoria nõ. ff. commo. l. j. i glo. j. et eo. ti. l. i cõmodato. ¶ sicut i glo. actualiter Dy. isti. de act. ¶ sed iste et ibi glo. Jo. an. i addi. Spe. in ti. commo. in principio.

¶ An possit agi actiõe commodati añ vsuz completum nõ. ff. commo. l. i omodato. ¶ sic in glo. et ibi Baz.

¶ An actione omodati possim agere ꝺ eũ qui rem meã hẽt ab eo q mihi abstulit Cy. i. l. pe. C. de exhib. re.

Commodum Commodũ hoc dicim posse qꝺ possumus commode. ff. de ver. sig. l. nepos ꝓculo C. q bo. ce. pos. l. j. insti. de off. tuto. ¶ qp si commode.

¶ Que dicant commode fieri vide que nõ. i cle. j. de pe. et ibi sunt concordantie m glo. i ver. commode.

¶ Qui sentit onus dẽt sentire commodum C. de caduc. tol. l. vnica. ¶ ꝓ secũdo z ibi Cy in. v. oppo. de regu. in li. vj. q sentit insti. de legit. pzõ. tute. ¶ si.

Comparatiuus. Cõparatiuus psupponit positiuuz. l. nõ autem in principio de ver. obli. Jo. an. in. c. cum dilectus de elec. i ver. dignioꝛes facit. c. nisi de renũ. adde qꝺ aliqñ comparatiuus non participat positiuo. ff. ꝺ nego. gest. l. j.

¶ Compatiuus aliqñ ponitur pro positiuo de etat. et q̃li. cũ sit de cele. mis. osiliũ i gl. finõ. gl. et doc. de ꝺspon. ipu. ex trꝛis i v. potiꝰ de pbẽ. si bñficia li. vj. de vsu. pal. c. pe. de symo. q̃tiẽs z. c. se. glo. j. q. iij. saluatõ vñ dicim9 certioꝛes vel liberioꝛes. i. liberi vel certi.

¶ Compatiuus habz ꝺ natura vt relinquat formam positiui in extremo nõ. Bar. ff. de lega. ij. l cum filius pater.

Comparatio. Quid sint compatiões

et qñ et qbꝫ mſtris et chartis et qlit̃ et ꝓ qs fiãt et qs ſit eoꝝ effectꝰ nõ. C. de fid. inſtru. l. opatões et ibi Cy. adde qꝫ idẽ nõ. i auten. ad hec et in aut. et ſi ẽtractus ibi poſitꝰ et ibi Bar. et i aut. de inſtru. cau. et fid. ℭ. j. et ij. col vj. Ho oſt. i ſũma de fid. inſtru. ℭ. iij. et Spe. i ti. de ꝓba. ℭ. fi. ver. ſed inſtrõrum Dy. Bar. et Saly. i. l. vendito. ff. de iu.

℄ Cõpatões lr̃a facit iudex nõ. in d. aut. de inſtru. cau. et fi ℭ. ſin vero.

℄ Quę ſit dr̃ia imẽ opare et emere nõ. in. l. j. ff. de otrah. emp. vbi eẽ tractat Bar. an illud verbũ oparare ſigñficet ſolam emptionẽ vel etiam ꝓmutatiõez.

℄ Cõpatõ nõ fit i vno ff. q̃ pot. i pig. ha. l. ij. in fi. ar. otra. ff. de ver. ſig. l. illa verba.

℄ Cõpare aliqñ ꝓ vendẽ aliqñ ꝓ emere nõ. i. l. j. ff. de ꝓui. cre. in glo.

Compareo.

Paria ſũt nõ opere vel̃ mi nꝰ ſufficiẽter oparere vt ꝓbaẽ i. c. j. de ꝓcura. de dol. et otu. cum dilecti.

℄ Cõpere nõ dicit̃ q̃ minꝰ legitie opet C. de his q̃ ad eccl. ofu. l. ꝓſẽti. ℭ. cũ aũ C. de ꝓcura. l. fi. Jnno. de elec. qꝫ ꝓpter in glo. ſup hoc.

℄ An ọparẽs corã iudice poſſit poſtea recuſare eum videt̃ qꝫ nõ ij. q. vj. ℭ. biduũ cir ca fi. iij. q. iij. offerat̃ i glo. magna.

Compater Compaternitas.

℄ An mit̃ duos leuãtes de ſacro fõte eundez otrahat̃ aliq̃ compr̃mitas dic Jnn. qꝫ nõ de cognat. ſpi. martinuſ doc. eo. ti. c. fi. li. vj. glo. xxx. q. iiij. c. fi. et ibi Archi.

℄ An cõpr̃mitas poſſit ọbi ꝓ ꝓcuratorem Bar. i. l. gallus ℭ. ſi forſitan ff. ọ lib. z poſtu. Bal. in. l. j. ℭ. nõ aũt ff. de ca. tol. adde quod dicã. ſub dictiõe ꝓcurato.

℄ An p catheciſmũ ọbiat̃ cõpaterit aſ dic qꝫ ſic ipediẽs mr̃imoniũ ꝧ nõ dirimẽs iã otra ctũ i. c. otracto de cognati. ſp. eo. ti. p cathe ciſmũ li. vj. de hoc. c. puenit xxx. q. j. de cõſa. di. iij. in catheciſmo xxx. q. iiij. ſi qſqꝫ vnꝰ.

℄ An p cõpatermitatẽ ſoluẽtẽ mr̃imonium ſoluant̃ ſpõſalia de futuro glo. qꝫ ſic de cog ſpi. vemẽs qđ de mr̃imonio eo. ti. c. ij. vbi vi detur qꝫ non.

℄ Cõpr̃ẽ fideiuſſor apud deũ ꝓ illo quẽ le uat ọ ſacro fõte ter. ẽ ọ oſe. di. iiij. noſ añ oia

℄ Quod compr̃ debeat docere leuatũ ponit Jo. an. i. c. j. de cogn. ſpi. li. vj.

℄ An cõpatermitas poſſit ọbi ꝓ vniuerſita tẽ doc. qꝫ nõ de cogna. ſpi. vemẽs qꝫ q̃ nõ ẽ baptizatus nõ pt̃ leuari de conſec. di. iiij. in baptiſmate ọriũ tñ ſeruat oſuetudo qꝫ licet vniuerſitas nõ ſit baptizata habz tñ cõſenſũ qꝫ nõ habz aiam ſed qñ ſingulares oẽs vel maior pars conſentit videt̃ conſentire vni uerſitas ſeu aliqđ agere.

℄ An cõtrahat̃ compr̃mitas inẽ chriſtianũ et iudeum cuius filius leuatur de ſacro fonte glo. videt̃ velle qꝫ ſic xxx. q. j. c. j. que idem di cit ibi in hereticis.

℄ An inter maritũ et vxorem ọbiat̃ cõpater mitas ſi alter eoꝝ ſciẽter vel ignoraãter leuet filiuz alteriꝰ ſeu cõmunẽ nõ. xxx. q. j. in ſũ ma et de cogna. ſpi. c. ij.

℄ An oĩs q̃ ẽ compr̃ vroris mee ſit eẽ opat̃ meus et econtra glo. dic qꝫ nõ xxx. q. iij. i ſũ ma niſi qñ filiꝰ ẽ cõmunis adde qꝫ vir et vrõ coicat ſibi actiões ſpũales de q̃ i. c. martinꝰ de cogna. ſpi. et ibi glo. z doc.

℄ An p coitũ formicariũ coicẽt compr̃mitas nõ. glo. xxx. q. iiij. ſiqſ vnꝰ Archi. de cogn. ſpi. c. j. li. vj. adde qđ dicã ſub dcõe ocubia.

℄ An ad contrahendũ cõpatermitatẽ ſit ne ceſſe tangere puerum Archi. xxx. q. iiij. qꝫ aẽ dicit ſufficere tangere lintеũ in quo puer eſt iuolutus ꝓ quo facit qđ idem nõt. de cogn. ſpi. c. fi. li. vj.

℄ An monachus baptizando poſſit eſſe cõpater glo. xxx. q. j. oẽs alia glo. xviij. q. ij. puemit dicit qꝫ ſic nõ autẽ leuãdo Arch. ọ cõ ſe. di. iij. monachi.

℄ An iudeus paganus vel hereticus poſſit ọtrahẽ compatermitatẽ Jo. an. in regula ex eo. li. vj. in mercu. glo. de conſecr. di. iij. m baptiſmate Jo. an. aliqđ de iur. pa. illud z i. c. j. de cogn. ſpi. li. vj.

℄ Qua pena puniẽt̃ ọmiſcẽs ſe cum cõmatre vide tex. xxxij. q. ij. ſiqs cũ cõmatre et xxx. q. j. omnes.

℄ An ſimulans tangere puerꝫ i baptiſmo z nõ tãgẽs licz tñ exꝑmat verba ſicut alij patri m ſit compr̃ dic qꝫ nõ de oſe. di. iiij. c. nõ plu res et ibi ꝓ Archi.

℄ An oẽs tenẽtes manꝰ i baptiſmo ſint cõ pr̃es Arch. xxx. q. iij. c. fi. ọ cog. ſpi. c. fi. li. vj.

℄ An i baptiſmate collato ꝓ laicũ ọtrahat̃ cõpatermitas inter baptizantem et pentes baptizati Jo. an. i. c. fi. de cogn. ſpi. vide xxx q. j. omnes et ibi nõ.

℄ Cõpatermitaſ nõ tranſcẽdit patermitatẽ filiatõem ſororitatẽ et fratermitatẽ glo. xxx. q. iij. in ſũma Archi. ea. ca. et qõ. c. fi.

℄ An mit̃ iudeos ex circũciſiõe ọtrahat̃ com pr̃mitas Jo. an. i. c. j. de co. ſpi. li. vj.

℄ Quo ad ọpr̃mitatẽ ọhendã nõ ẽ neceſſa ria reſpõſio patrim ſed ſufficit tactus cum i tẽtione Arch. de conſe. di. iiij. nõ plureſ.

℄ An compr̃mitaſ ọtrahat̃ cum patre iudei baptizati glo. xxx. q. j. c. j. de cogn. ſpi. c. j. li. vj. adde que dicam et que dixi ſupra.

℄ An rõe compr̃mitatis iudex poſſit recuſa ri vt ſuſpectus vide do. Ant. i. c. cũ ſpãli et in c. poſtremo de appel.

Compendium, Compēdiū dicit id qđ ē breue et vtile vid de rescript. dispēdiam glo. j. li. vj. et i phemio clem. i glo. nō. ꝺ iudic. i cle. dispendiosam.

Compensatio, An si ex vna pte ē debitū alternatiue spēi et q̄ntitatis tantū admittat opēsatio tex. in l. j. C. si ma. fac. raha. glo. et Bar. in l. si seruus cois. Ꝙ idē dicendū ff. de furt. vbi vide.

¶ An debitor fiscalis possit fisco petenti opponē opēsatōz i. l. auferē. Ꝙ vt debitoribꝰ ff. de iu. fis. doc. i. c. ij. de depo.

¶ An emphiteota possit dño obiicere opensatōez nō. Spe. i ti. de loca. Ꝙ nūc aliq̄ ver. lxxix. doc. de tēpo. appel. c. ij.

¶ Paria delicta mutua opēsatōe tollūt nō. xxxij. q. vj. nihil de adult. c. pe. z fi. ff. so. ma. l. viro at q̄ ff. ꝺ accu. l. si vxor. Ꝙ. si iudex. c. dilecti de exceꝑ. doc. i. c. sigficasti de diuor.

¶ An omodū cū icōmodo ꝺbeat opēsari nō i. c. j. ꝺ sponsati. vide nō. i. c. ꝑpē sterilitatē de

¶ An illicitis admittat opēsatō loca. nō ff. sol. ma. l. viro de diuor. c. sigmficasti.

¶ Culpa cū culpa opēsat. l. si ābo ff. ꝺ opē.

¶ Que p exceptōez primi possunt i opēsatiōnē non remūt ff. de opensa. l. quecūq̄.

¶ Lucr cū dāno cōpensatur ff. de neg. ges. l. si negocia ff. p soci. l. de illo.

¶ An fisco petēti tributa possit obiici cōpēsatio vide quod dixi s. ꝑrie doc. dicunt q nō de q̄ dicā sub dispōe decia et sb dcōe fiscus.

¶ Ꝺeneralit i quibꝰ causis fiat vel non fiat cōpensatio nō. glo. de re iudi. sub orta glo. de fi. istru. cū ioannes xij. q. iij. sacerdotes adde qđ dixit Cy. i. l. fi. C. de cōpen.

¶ Cōpensatō nō opponit petenti restitutōz de ordi. cogni. c. fi. in glo.

¶ Compensatō oppoit p9 sñiaz si nō fuerit appellatū. c. cū ioannes de fi. istr. i glo. fi.

¶ Compensatō pt fieri i penis qñ neutra ps fidem seruat de pen. cōstitutus.

¶ An compensatō non admissa in iudicō contra quē iudex ꝓnūciet possit oppoi p9 sententiā de re iudi. c. sb orta in glo. pe.

¶ An fieri possit cōpensatio de debito tantū naturali glo. et Bar. in l. procurator. Ꝙ. ij. ff. rē ra. habe. adde nōt. ff. de condic. indeb. l. cum his. Ꝙ fideiussor in glo. magna et ibi Bā. Cy C. si aduer. solu. l. ij.

¶ An malū cū bono licite compēsēt glo. i. c. nō magno ne cle. vel mo. de depo. c. ij. i fi.

¶ An compēsatō q̄ntitatis fiat ipo iure vel tantū ope exceptionis glo. i. l. si constat C. de opē. adde ñ. i. l. rey z ibi Bā. ff. de opē. ñ. ff. so. ma. l. rei iudicate. Ꝙ. j. in glo. obligat9

¶ An debitor ex pluribꝰ causis cōpensēt in quā rē; velit Bar. i. l. cū ex pluribꝰ ff. ꝺ solu.

¶ An q̄ ꝑmisit non petere incidat i penā cōpensādo Bar. i. l. āplius ff. rē rat. ha.

¶ Infra q̄ntū temp9 dēt liq̄dari debituz pt possit fieri opensatio Bar i. l. si ꝟu9. Ꝙ idem dicendū ff. de fur. et i. l. auferat. Ꝙ q̄ compensationem ff. de iur. fis.

¶ Quātitatis ad rem et econtra non fit opēsatio Cy. i. l. fi. C. de compē. doc. i. c. ad nraz de iurīuran. Bar. in l. si seruus. Ꝙ idem dicendum ff. de furt.

¶ An de q̄ntitate fructuū ad q̄ntitatē pecuie admittat compēsatio vide i. l. diuortio. ff. solu mat. et ibi Bar.

¶ Si reus debitor fuerit iuste absolut9 a debito forte ꝑpt ipitiā iudicis z is postea agit contra me ad aliud debitū an possim appellare z opponere exceptionē compēsationis de ꝑmo debito de quo iuste fuit absolutus vide Cy. in l. ij. C. de compensat.

¶ An sic possuz opponē opēsationē debitori meo ita possuz et alij cui ipe cessit Cy. i. l. fi. C. de opē. Jo. an. i regula sicꝰ i ius li. vj.

¶ An ei9 qđ debet ciuili vel naturali obligatione ibi tm nō ē nata actio possit obiici opensatō Bar. i. l. imē tutōes ff. de admi. tuto.

¶ Compēsatio non admittit i delictis quo ad penas temporales vel spūales vel fisco applicandas nō. i. c. sicut de iurīuran. vide in. c. intellexim9 de adulte.

¶ Compēsatio pt fieri et declarari extra iudiciū Bar. i. l. j. ff. de compēs.

¶ Compensatio non habz locum in depositō. c. fi. de depo.

¶ Non admittit opēsatō ei9 quod debet officiō iudicis nobili nō ff. de odic. i de. l. fi. i glo. et ibi Bar. z bñ ei9 quod debet officiō iudicis mercenario nō ff. de cōpē. l. pecunia.

¶ An admittat opensatō ei9 quod alij debet C. de compē. l. eiu9 z quod ibi nō. Cy. et nō. Bar ff. eo. l. siqđ a fideiussore Bar. ff. ꝺ admituto. l. inter tutores.

¶ An cōpēsatō hēat locū m dote nō. ff. sol. ma. l. diuortio Ꝙ. ob donatōes et ibi Bar. nō C. de rei vxo. act. l. j. Ꝙ taceat i glo. retentio et ibi Cy. in uj. oppo.

¶ An compensatō hēat locū vbi aliqđ debetur gra conditōis iplē de nō. Bar. ff. de stat. l. l. statu liber. ff. de condi. i de. l. iulian9.

¶ An admittat compēsatō q̄ntitatis ad q̄ntitatē diuersorū genez Bar. m. l. diuortio. Ꝙ ob donatōes ff. sol. mat.

¶ An admittat compensatō maioris debiti ad minus non dū petitū de fi. istr. c. cū ioannes i glo. j. et i. l. i reb Ꝙ. ōrio ff. com.

¶ In qbꝰ casibꝰ cessat opensatio licet sit debitum nō. ff. de compe. l. ob negocium et. l. in rebus. Ꝙ hoc autem ff. commo. et. l. fi. C. de compens. isti. de act. Ꝙ. in bone fidei i glo. ff.

sol·ma·l·diuortio·¶·dōatōes vbi·nō·i glo·
¶An ɔpensatō possit oppōi p9 sīuaz nō·i·l·j
·ff·que sēt·sin·app·ɔef·in glo·fi·nō·id·c·cū
ioannes i fi·gl·Spe·i ti·de ap·¶·pe·ver·sed
nūqd i cā adde nō·de ordi·eogmi·tuam·
¶Nō admittit ɔpēsatō rex nisi ptes expsse
vel tacite voluerit facē ɔpensatōez / quō aūt
et qñ dicat tacite vide in·l·j·¶·item si cū me i
glo·ɔpensatio·ff·si ps he·pe·
¶An ɔpensatō siue exceptio ɔpensationis
impediat executōem instrūi confessiōati Ang·i
osil·cxxx. quod incipit visis dictis·
¶An bannit9 vel excōicatus possit opēsatio
nē obicere nō·de excep·cum inter vbi Jnno·
Archi·üñ·q·j·i sūma·

Compitum·Quid sit ɔpitū dic q est
loc9 vbi plures vie ogregāt xñ·q·ñ·de viro·

Completum·An aliqd videat eē cō /
pletū dū aliqd restat ad faciēdū ter· et ibi
nō·i·l·cum filamanum C·ad sil·glo·de sac·
vnc·c·vnico·
¶Compleri·i·roborari Jtem oplere·i·fir
re·l·fi·C·de op·publi·

Complices·Si factū ē pclama i ciui
tate q qcūqz idicauerit occisores titij hēat
centū an si vn9 ex pluribz idicauerit alios de
beat hēre illud p̄miuz Bar i·l·siqs i gui·¶·si
stipulat9·ff·ad sil·l·iñ·ff·de odi·ob tur·cau·
¶Qui dicant oplices vide de accu·i·c·cum
oporteat et qd ibi nōt·

Compositio·De hoc nō·in·c·j·de sū·
tri·i glo·nō·q multiplex·
¶Ad oppositionem debz iudex primo dare o
per am·l·j·¶·et post opis·ff·de no·op·nūc·
Spe·in ti·de offi·iudi·¶·iñ·ver·et gēraliē
·c·fi·de transac·
¶An oppositio amicabilis possit interuenī /
re in spūalibus vide Spe·in ti·de pac·ver·
amicabilis·
¶Compositū ex pluribz p ūbz dēt eē eiusdē
materie cuius sunt ptes oponentes·ff·si cer·
pe·l·i·et de heret·exoīcamus·
¶Quot modis dicat oppositō nō·in·l·fi·C·
de sūm·tri·et fi·cathol·
¶Si vna ps nō seruat compositiōem an al
tera possit ad ius suum redire nō·in·c·cū inter·
de electio·

Compromissum Compromittere.

¶An valeat opromissuz in quo offendens
opromittit se i offensū nō·Cy·i·l·si cū ea C
de do·p̄miss·et i·l·si de re sua de arbi·ter·et
glo·de renūc·veniens·
¶An litigantes possint ad opromittēdum
opelli ex dispōe statuti vel ex officio iudicis
Bar·in·l·furti·¶·qui iussu·ff·de his q nō·ifa·
et p eundē i prima cōsti·C·et ibi Bal·et i·c·j
·¶·si quis aliquā de pace te·de elec·cū mīt·r·
vide qd nō·Bar·ff·de decre ab ordi·fa·l·am /
biciosa adde q talia statuta cōpellētia ad cō
promissuz sūt exorbitantia nō·doc·in·c·cū tem
pore de arbi·
¶Inferior a papa non videtur posse cōpel /
lere ptes ad compromissum de rebus suis
Jnno·de elec·cum inter·r·et docto·de arbi·
·c·j·vbi ter·
¶An pena apposita i ɔpromisso possit hodi
e de iure canōico peti vide nō·i·l·stipulatio
ista·¶·alteri9·ff·de ver·obl·glo·de arbi·di
lecti et·c·sūma de pen·vbi de hoc·
¶An facto opromisso int emptorē et ven /
ditorē emptor possit agere de euictiōe hēt
·ff·de euic·l·si edictū·¶·si ɔpromisso quē ter
limita singulariter p nō·ff·de arbi·l·ij·ver·ñ /
nūqd i venditiōe et ver·se·
¶Quid si fiat opromissuz vt pnūciet de iu
re an possit pnūciari scōm statuta mūicipa
lia Bar·et Bal·ff·de hered·insti·hilla istitutō
dixi sub dictiōe arbiter adde qd nō·Jo·an·
m addi·Spe·in ti·de arbit·¶·excipit ver·ñ /
qd si tulerit contra ius·
¶An opromissuz factum in aliquem sub no
mine dignitatis transeat ad successorem in
dignitate Bar·in·l·qui liberis·¶·hec verba
·ff·de vulg·et pup·Jnno·in·c·quoniam ab
bas et·c·fi·de off·dele·
¶An opromissuz transeat ad heredes opro
mittentiū vide in·c·vlt·ō arbit·
¶An valeat opromissuz sup cā vsuraz Bal·
r·coll·de cōtrouer·iuesti·c·j·¶·finaliter·
¶Stante statuto q cause inter ɔsāguineos
opromittāt factū ē opromissuz qd expira
ūt ante cām finitā an iterū possit opelli ad
opromittendum Bal·q sic in·l·veluti·¶·hec
vox·ff·de eden·et i·l·fideicōmissa·¶·siquis de
lega·iij·do·meus Rapha·i·l·si finita i p̄nc·
·ff·de dān·infect·
¶An opromissuz factū a plato solo vel pre
lato et capitulo morte prelati expiret nōt·
Spe·i ti·de arbi·¶·finit ver·qd si prelatus
Bar·in·l·si p eplām·ff·de acq·here·faciūt nō
i·c·j·ne se·pac·li·vi·Jnno de testi·psentiuz
eo·li·Hosti·Jnno·et modernī i·c·delicti de
for·ope·de arbi·c·fi·glo·in cle·fi·de p̄cu·
vbi ter·de hoc·
¶Si factum est compromissum in duos q
assumpserīt tertiū an p hoc videat nouuz cō
promissuz Bar in·l·si domiuz·ff·de furt·
¶An stante statuto q ɔsāguinei opellan /
tur opromittēt et tu moues litem ei cui ven /
didisti et ego p illo suscipio iudiciū hēat lo
cum statutum Bar·in·l·j·C·vbi ī rē act·dē
i·l·p̄curator ad exigēdū·¶·j·ff·rē ra·ba·Bā·

ī diſputatiõe ſuã q̃ ĩcipit piſane ciuitatis ·
¶ An ſtãte deõ ſtatuto poſſit iudex eos ⁊ gere ad ꝯpmiſſuz cũ pena vide do. Ant · de elec · cũ dilecti ſup glo · ī ver · oſtẽſũ ·
¶ An ī iudicẽ ðlegatũ vel ðdiariũ ptes poſſint ꝯpmittẽ nõ · ðpſũp · lras ðpſcrip · cũ ex officij vbi plene de arbit · cũ tpe ī glo · j · ⁊ ibi doc · gl · de no · ope · nũc · l · j · ℭ ⁊ p⁹ opis ⁊ ñ · q · vj · a iudicibꝰ i tex · et gl · ℭ y · ī · l · si q̃ ex oſẽſu C · de epi · au · moder · de iurĩurã · qntaualliſ de arbit · ex pte vbi ẽ caſus ⁊ an eo caſu iudex poſſit vtraq; via ꝓcedẽ vide nõ ð re · p mut ·
¶ An ſup actiõe iniuriaꝝ poſſit ꝯpro ſ · c · fi · mitti nõ · ī · c · qntaualliſ de iurĩurã · vbi tex · vi de de ħ de reſti · ī integ · c · pe ·
¶ An timor vel reuerentia viciet ꝯpmiſſuz vide de elec · cũ iter Bá · ff · qua · re · act · nõda · l · j · ℭ q̃ honorande qð nõ · de offi · dele cauſã moder · m d · c · qntaualliſ ·
¶ An ꝓcurator hẽns gẽrale mãdatũ poſſit ꝯpromitte Bar · ī · l · mãdato gẽrali ff · de procu · hẽẽ ī tex · et glo · de arbit · p tuas fãc · c · q ad agẽdũ ī fi · de ꝓcu · li · vj ·
¶ An ꝯpmiſſuz factũ p ꝑdecẽſſores nocẽat ſucẽſſoribꝰ nõ · de re iudi · q̃uis Bar · ī · l · facta ℭ j · ff · ad trebe · Jo · an · de teſti p̃ſẽtata ·
¶ An de cã matrimoniali poſſit ꝯpromitti nõ · de trãſ · c · fi · de reſti · ī integ · c · pe · glo · ī · c · j · de oſã · et affi · vbi doc · et ff · de arbit · l · non di ſtiguem⁹ ℭ de liberali ⁊ ibi vide ·
¶ An ī pſonã vel clericũ eccie poſſit de cã ecclesie ꝯpmitti nõ ð p̃ſcript · c · cũ oli ⁊ ibi doc · Spe · i ti · de arbi · ℭ ſeqt̃ v · ħ nũqd abbas et
¶ An de cã ꝺuſatõiſ vel monaſ ibi Jo · ancatõiſ poſſit ꝯpmitti nõ · gl · ī · l · nõ diſtigue m⁹ ℭ de liberali · ff · de arbi doc · i · c · pe · de reſti ·
¶ An de cã alimẽtoꝝ ⁊ tutele ſ ī integ · poſſit ꝯpmitti Spe · i ti · de arbi · ℭ reſtat v · ſed nũqd faciũt nõ · ī · l · cũ hi · ff · de trãſact ·
¶ An ꝯpmiſſuz factũ ī laicuz p clericuz ſine licentia epi ſi ſit ſup ſtatu ⁊ rebꝰ eccie valeat nõ Spe · i ti · de arbi · ℭ reſtat ver · ħ nũqd clericꝰ et ℭ fimt̃ ver · ħ nũqd p̃lat⁹ nõ · doc · de arbi · puemit vbi Hoſti · et do · Ant · o · i · m · c · cuz tẽpore eo · ti · ubi videt̃ caſus glo · i · m · c · ſi diligẽ ti de for · ꝯpe · alia glo · ī · c · rõna · ℭ j · ver · iudices de for · cõpe · li vj ·
¶ An ſup cã ſtat⁹ poſſit ꝯpmitti nõ · ff · de arbi · l · nõ diſtinguem⁹ ℭ de liberali et m · c · pe · de reſti · ī integ · doc · m · c · cũ tpe de arbi · et ī · c · cum olim eo · ti · adde qð nõ · Bar · m · l · p̃tor · ff · de tu · et curat · da · abbis ·
¶ An de rebꝰ q̃ nõ poſſunt alienari poſſit fieri ꝯpromiſſuz d · c · q nõ p tex · de arbi · i · c · cuz tempore et ibi nõ doc ·
¶ An valeat cõpromiſſuz factũ p vaſallum de re feudali ſine licẽtia dñi dic q nõ ⁊ Hoſti · in ſũm · de arbit · ℭ ſed q̃rit̃ ver · ſed nun q̃ vaſall⁹ faciunt nõ · in · c · puemit ⁊ ī · c · cum tempore de arbit ·
¶ An valeat cõpromiſſuz factũ ī laicum de rebꝰ ſpũalibꝰ caſus ẽ q nõ de arbit · ꝺtingit vbi nõ · q ſ olus papa hẽt p̃tatez faciẽdi ad de q de cã electiõis eccie p̃ cõpromitti ī laicũ ſcðm Jnno · de arbi · cõtingit adde qð nõ · Spe · de arbi · ℭ reſtat ver · item de ſñia ·
¶ Quid ſi fiat cõpromiſſuz ð re ſpũali ī clericũ et laicũ ſimul vide de arbi · p tuas ·
¶ Nõ q cõpromiſſuz cẽſet̃ eẽ q̃dam trãſactio m aut · vt diffe · iudi · ℭ · ſi võ · contigerit nõ glo · de arbi · c · expoſita ·
¶ Stante ſtatuto de cõ pmiſſo iter cõſãguineos an ſi petit̃ execõ ſñie ad quã oppõit̃ per oſã guineũ p̃ ꝯpromitti Bá · i · l · ob rẽ · ff · de trãſac · do · Ant · et moder · m d · c · expoſita ·
¶ Cõpromiſſuz gẽraleno extẽdit̃ ad cognita glo ñ · i · c · veniens de iurĩuran ·
¶ An p cõpromiſſuz factũ ī cã aliꝰ delegata expediret p̃tas delegata cois opio q nõ de q̃ p glo · Jnn · ⁊ doc · de arbi · ī · c · nouit de p
¶ An valeat cõpromiſſuz ī du ben · c · miſſos ħ addito q ſi diſcõdauerit eligãt tertiuz nõ · i · c · inotuit de arbi · ⁊ qð nõ · Jo · an · m addi · Spe · ī ti · de arb · ℭ ſeqt̃ v · ſed et q̃ dixi ·
¶ Stante ſtatuto de cõpromiſſo facẽdo inter conſãguineos et q̃ arbitez itez finiat · j · duos mẽſes niſi ſpõte cõpromiſerit expirat cõ pmiſſuz poſt lapſũ duoꝝ mẽſiuz nõ · in · l · ſi duo · ff · de acquí · here ·
¶ An valeat ꝯpmiſſuz ð omni eo qð fit laudatum et q̃liter ītelligat̃ nõ · m · c · expoſita ð arbit · Ang · in conſilio ſuo xl ·
¶ Qui nõ p̃ alienare nõ p̃ cõpromittere nõ · Hoſti · ⁊ Jo · an · de arbi · cum ꝓ ·
¶ Si fiat ꝯpromiſſuz i clericũ non hẽntem dignitatẽ non cogit̃ laudare ſi ad dignita tẽ ꝓmoueat̃ de teſti · p̃ſẽtiuz ī glo · j ·
¶ An valeat ꝯpromiſſuz q̃ arbit̃ ꝓnũciet ſcðm ꝺſiliuz talis ꝓut illi videbit̃ nõt · glo · Bar · et Cal · ff de here · inſti · l · illa inſtitutio Jnno · de offi · dele · ſi p debilitate Spe · m ti · de arbi · cum olim adde Ang · ī ꝺſilio xxxvij · qð incipit prim⁹ punct⁹ ·
¶ De intellectu illius clẽ q̃ cõmuniter appmit̃ in ꝯpromiſſis q̃ pena ſoluta vel non mitigat omnem⁹ ſtet̃ laudo Hoſti · tractat m ſũma de arbi · ℭ q̃liter inſtituat̃ Spe · ð arbi · ℭ exci pit̃ ver · item q̃ pena et ℭ fi · ver · quid ergo ſecundum glo · ff · de arbi · l · ij · alia glo · de arb · dilecti m glo · fi ·
¶ Quãto tpe de iure duret compromiſſum Spe · in ti · de arbi · ℭ defert vbi Jo · an glo · i · l · item ſi vnus · ℭ ſi multo p⁹ · ff · de arbi · adde Bar · i · l · ſi tãtũ · ff · de tẽpo · appe · Jo · de imol · in · l · multa ff · de condi · et demonſ ·
¶ Compmiſſuz ſoluitur ſoluta pcumia nõ

Jnno·m·c·ex pte de arbitr·

¶ Cõpromissum nõ pt̃ fieri post ſnīam de arbit·exposita qr cã ẽ tã sopita·

¶ Compromissum pt9 electõz nõ cõmtti⸗ tur ꝓ̃o cõmissario Jnn̄·i·c·ī cãis de ele·

¶ Qñ qs cogit̃ ad cõpromittẽdũ an possit appellari vide ī·l·fi·C·de iudi·vbi Bar·

¶ An sup cã restitutõis ī itegr̄ possit cõpro mittī arbitratoꝛẽ nõ ī·l·cũ ãtea·C·vbi z a⸗ pud quẽ vide ī·c·pe·de resti·ī mtegr·

¶ An si quí cõpromittũt m alíquẽ vt libere faciat qđ vult an possit ab eius sẽtentia ap⸗ pellari nõt·ī·c·irrefragabilí de offi. ordi·

¶ An et qñ tercius assumpt9 m opromisso possit z cogat̃ ſnīaé Bá·ī·l·si dñũ·ff·đ furt·

¶ Et qꝑ cõpromissum nõ expiret iudiciũ Jo·an·ī·c·siḡficãtibꝫ sup gl·qđ fieri đ offi· delegat·

¶ An valeat cõpromissum factũ m eũ q̃ est publicæ excõmũicat9 Jo·an·disputauit ī re gula doli li·vj·faciũt nõt·ī·c·decermimus de sen. exc. eo·li·dixi plene ī repe·c·intellexim9 de iudic·

¶ Qualiter ītelligẽdũ sit íd qđ cõiter dicit̃ qꝺ nõ valet cõpromissuz sine pena Bar·m·l· si ita stipulatus de ver·obli·

¶ De cõpromisso facto cũ plate ꝓcedẽdi đ iure et đ facto·ꝓnũciãdi tñ đ iure tãtũ nõ· Bar·ī·l·diẽ·¶·stari·ff·đ arbi·et ī·l·si societatẽ ·¶·arbitroꝝ·ff·ꝑ soti·Jo·an·ī·c·ex mſinua⸗ tione de rescript·

¶ An tps cõpromissi qđ deducit̃ de appel⸗ latione deducat̃ etiã de cã ꝓncipali Jo·an·m addi·Spe·m ti·de leg··¶·restat ver·ꝭ nũqđ et·l·q̃zdiu de appella·

¶ Cõpromissuz finit̃ morte cõpromittẽtiũ vide ī·l·diẽ·¶·j·ff·đ arbi·gl·ī·c·ex pte eo·ti·

¶ Vigore statuti disponẽtis qꝺ ꝑ q̃libꝫ lite vel otroueꝛsia fiat cõpromissuz ñ cogit̃ qs cõ promittẽ de otẽtis ī mstrõ qđ hẽt patã ex⸗ ecõem Bar·ī·l·eleganter·ff·de odic·ī debi· idẽ m prima dstitutõe·C·circa medium·

¶ Stante supdicto statuto an possit cõpro mitti sup cã an debeat alí pupill9 nõt ī·l·non distmguem9·¶·q̃situ·ff·đ arbi

¶ An de cãis mixti ipij possit opromitti nõ· m·l·nõ dist mguem9·¶·de liberali·

¶ An iudex possit cõpellẽ ptes vt ī eũ com⸗ promittãt Bar·qꝺ nõ vt ī·l·p̃toꝛ·ff·đ tuto·et cura·da·ab his·

¶ Si ꝯ modo cõpromittit̃ vt mtelligat̃ sup oĩ eo cõpromissum qđ fuerit laudatũ sup eo mtelligit̃ eẽ opromissum sup quo est otro⸗ uersia mter ptes et ídꝺo si arbiter ꝓnũciauit sup determiato p ſnīaz nõ valet tale arbitri um qꝛ opromissuz ñ poterat se extẽdi ad iã decisa ita dicit đo·Ant·m·c·exposita de arbi· et de hac clausala vide Ang·ī suo dsil·xxxx·

¶ An stante statuto de causis mter ꝺsãgui⸗ neos cõpromittẽdis possit iudex compelle⸗ re ad compromittẽdũ sub pena đo·Ant·po mit m·c cũ dilecti de elect·

¶ An ꝑlatus possit compromittẽ de rebꝫ ꝓ ecclesie sine ꝺsẽsu capituli vide glo·c·fi·đ ma· et obe·Jo·an·ī·c·cũ tempore de arbi·

¶ Quare secũdũ compromissum faciat ex⸗ pirare ꝑmũ nõ·ꝑau·ī cle·q̃zdiu de appell·

¶ An abbas possit ꝺpromittẽ ī monachum suuz vt ſnia ꝑ eũ lata valeat·gl·xxij·q·viij· quẽ ad modũ Jmo·đ iur·iurã·veniens et·c· qntauallis Bal·de lege cotra·c·j·x·coll·

¶ An magis expediat facẽ compromissum m vnũ q̃z ī duos gl·m·c·prudẽtiã·¶·j·đ of· dele·et m c·j·de arbi·

¶ Prelati q̃ iurant ñ alienare bona eccleſia⸗ stica mcõsulto sũmo pontificẽ ñ possunt com promittẽ dictũ ẽ ꝺ osti·m c·cũ tpe đ arbit·

¶ Cõpromissum q̃ obligat̃ ecclesia ñ pt̃ fie⸗ ri ecclesia vacante etiaz si fieret ītꝛ clericos eiusdẽ ecclesie Jo.an.đ pbẽ·nisi essent·

¶ An mortuo ꝑlato expiret ꝺpromissuz fa ctũ ꝑ ipm de rebꝫ ecclesie gl·ī c·fi·đ ꝓcuã· Jo.an·m c·ꝑsentata de testi·

¶ An valeat ꝺpromissuz p qđ arbiter astri git̃ ad aliqđ certũ ꝓnũciãdũ glo m c·pe.de elect·li·vj·m ver·decreta et ibi·Jo.an·

¶ An pendẽte cõpromisso possit iudex adiri sup cã de q̃ ẽ ꝺpromissum glo·qꝑ sic m·c·siḡ ficantibꝫ đ offi·deleg·gl·ī cle·q̃mdiu de ap pel·Jo·an·de p̃sũp·c·lr̃as·

¶ An licite possit vigore ꝺpromissi retineri bñficiũ gl·đ trãsact·sup eo đ pbẽ·nisi·

¶ An sup re eccleſiastica possit fieri cõpro missum de facto not·Jnn·ī c·j·m fi·đ depo·

¶ Compromissuz ñ pt̃ fieri de ſnīa excõica⸗ tõis nec de cã liberali nec crim mali đ resti· ī mtegr·c·pe·et ibi glo·

¶ Per q̃ vba eligãt siue ꝓnuncient compro⸗ missarij de elect·sicut li·vj·not·ī c·quia ꝓ pter de elect·

¶ An vbi ꝺpromissum nõ tenet pena ꝺmit⸗ tat̃ not·ff de arbi·l·nõ dist̃guem9·¶·iulian9 in glo·execõem hẽs tex·in·l·seyus et auge⸗ rius·ff ad trebel·vbi vide·

¶ Formaz ꝺpromissi vide ī Spe. de sẽt·¶·vt aũt ꝺpromissum et ponũt aliqui moderni đ·¶·arbitrorum·

¶ An si in cõpromisso sit apposita pena pos⸗ sit laudũ emologari et ad qđ agat̃·Cy·C· de arbi·l·cũ ãtea Spe. in ti. de arbi·¶·fi·ver· consueuit·¶·Si in compromisso sit appos⸗ ita pena et dictũ rato manẽte pacto seu lau⸗ do an pena possit agi seu excipi not·Cy·C· de ãbitr·l·cũ ãtea not·de arbi·dilecti I gl·fi· Spe·l ti·đ arbi·¶·fi·ꝑ·qđ gº ſm pmissa et ver·quid si in compromisso·

¶An cõpromissum possit fieri sup re iudi⸗
cata vel de q̃p arbitr̃. alias ẽ cogtũ no. Cy.
C. ꝺ trãsac. l. si cã cogta gl. et doct. de arbi.
exposita diuersa de arbi.
¶On̄ petit execõ. s̄nie nõ pt fieri cõpromis
sũ sup tali petitione dixi aliqd sup̃ vide nõ.
i. l. possessiõez. ff. de trãsact. et i. l. eleganter
. ¶. si q̃s polt. ff. de odic. indeb. Bar. et Bal. in
pma ost. C. et i. l. cãs C. de transact. et i. l. is⸗
petrata C. sen. res. nõ pos. Ang. in. l. tale pa⸗
ctũ. ¶. q. puocauit ff. ꝺ pac. qꝺ nõt. Bar. i. l.
ãbitiosa ff. ꝺ decre. ab ordi. fa. et qꝺ nõ. i. l. e
dicto. C. ꝺ edict. di. adri. tol.
¶Cõpromissuz videt iõ fieri a ptibꝫ q̃ lites
abhorrent ar. l. si ad. l. falcid. et. l. cõgruenti⸗
bus C. q̃ po. in pig. hab. l. iij. ¶. pe. ff. ꝺ alie.
iu. mu. cau. fa. not. i. c. j. de transact. Bal. i. l.
q̃se p̄ris C. vnde libe. et i. l. affinitatis. C. cõ
munia de succes. ¶Cõpromissuz ñ pt refer
ri ad liqda dic Bal. in. l. cũ hi. ¶. ẜ cũ lis. ff. de
transact. Bal. i. l. si fratris ff. de transact. bo
nus tex. i. l. de his. ff. de arbi. bene facit qꝺ di
cit. Bar. i. l. aqlia. ff. ꝺ transac. fallit vbi ōriũ
apparet ex teno ẽ q̃ rei sue vnus quisq; ẽ mo
derato et arbiter. l. i re mãdata. ff. mãd. et q⸗
libz rei sue pt legez īponé. l. i traditionibꝫ.
ff. de pac. et. l. legẽ C. de pact. adde An. i cõ
sil. suo ccxij. qꝺ incipit visa vacatione.
¶An et q̃liter cõpromissuz possit ꝓrogari
vide. l. nõ distinguem. ¶. diẽ ff. de arbi.
¶An i cõpromisso poterit pign̄ iteruenire
et q̃s debeat illud hẽre nõ C. de arbi. l. cũ an⸗
tea i gl. et ibi Cy. in vij. q.
¶An i cõpromisso possit renũciari petitiõi
reductõi⸗ ad arbitriũ boni viri cũ iuramẽ⸗
to nõ. Cy. C. de arb. l. cũ ãtea i vlt. q. Bar. i
d. ¶. arbitroz. i x. q. ff. a qb. appel. nõ lic. l. j. ¶.
si q̃s et Spe. i ti. de arbi. i. ¶. fi. ꝟ. itẽ quid si
cõpromissuz et ibi Jo. an. dic vt i regula sci
ẽti li. vj. ¶An i cõpromisso iuret ꝺ calũnia
nõ. i. l. ŋ. ¶. ẜ et q̃ de iur. calũ. i gl. cõpromisso
¶Quis ñ cogit suscipe cõpromissuz C. ꝺ ꝓ⸗
xi. sacr. scrin. l. i sacris i gl. cõsẽsit li. xij.
¶An cõpromissuz finiat morte vni⁹ ãbitro
rum nõ. ꝺ offi. dele. c. pe. Spe. in ti. de ar⸗
bi. ¶. fin. ꝟ. ij. vbi vide ⸗Spe. in ꝺ. ¶. fin.
¶Quibꝫ modis fin. compromissuz vide m
¶Quid sit cõpromissuz not. Dy. in regula
sciẽti li. vj. ¶An valeat cõpromissuz factũ
a tutore sup alienatõne bonoz pupilli vide
Ang. cos. lxij. qꝺ incipit comes. ¶On̄ i cõ
promisso addit qꝺ intelligat esse ler q̃cq̃d
fuerit laudatũ vide Ang. i d. cõsil. lxij. alias
lxiij. ¶Quo iure petat compromissum vel
laudũ reduci ad arbitrium boni viri et quis
sit iudex talis reductõis Bar. in ꝺ. ¶. arbi⸗
troz. in q. vij. et viij. Spe. ti. ꝺ arbi. ¶. fi. ꝟ.
item quid si compromissum et ver. se.

¶Per q̃ntũ tps possit r̃ductõ ista peti Spe.
in ti. de arbi. ¶. fi. ꝟ. ẜ. j. qꝺ tpus et ver. itẽ q̃ꝺ
si compromissuz cum duobꝫ seq.
¶Quid si sit petita talis reductõ an a sẽten
tia sup ea lata possit appellari Jo. an. in ad⸗
di. Spe. in ti. de appel. ¶. ij. adde q̃ dixi sup̃ i
ver. appellatio.
¶Si petitũ ẽ q̃ cõpromissum vel laudũ re
ducat ad arbitriũ boni viri z condẽnatus sit
petens ex pma vel ex secunda s̄nia Bar. in. l.
multa. ff. de condict. et demõstra.
¶Si petit reductõ qualiter debeat conclu⸗
dere et ꝓbare et õ eũ excipere Bar. i. l. siquis
cum aliter. ff. de ꝟbo obli. i pe. q. idez in. l. lu
tius. ¶. fi. ff. ad trebel. et in ꝺ. ¶. arbitroruz q.
ij. et q. xij.
¶Si petit reductõ pena nõ commit tit Bar.
in ꝺ. ¶. arbitroz. Jo. an. in addi. Spe. in ti.
de arbi. ¶. fi. ꝟ. item qꝺ si cõpromissum.
¶Quid si cõpromissuz fit in aliquẽ tanq̃m
in arbitrũ vel arbitratorem et nõ apparet si
ꝓnũciauit vt arbiter vel vt arbitrator quid
iuris Spe. in ti. de arbi. ¶. fi. ꝟ. sed pone sicis.
Bar. in ꝺ. ¶. arbitroz. in v. q. et. l. miles. ff. ꝺ
testamẽ. mli. ¶qꝺ si cõpromittat in aliqs
vt oẽs debeãt eẽ cõcordes an possint eligere
aliuz not. Jo. cal. in c. cũ iure de elect.
¶Ratione cõpromissi q̃s sortit foz. Spe. ti.
de compe. iudi ad. ¶. j. ꝟ. p̄rv.

commune. An id qꝺ ẽ commune pos⸗
sit dici meũ Bal. i. l. j. C. ꝺ testa. fac. pos. Bã.
i. l. forma C. de vendẽ. re. fisca. li. xij. et xij. q
j. c. vlt. ¶Qualiter et q̃n re coi possunt plu
res vti in solidũ not in. l. si heres. ff. commu⸗
ni diui. Bar. i. l. si vt certo. ¶. si duobꝫ vehicu
lũ. ff. cõmo. Dy. in regula coi. li. vj.
¶Duo habent rẽ coẽz quã alter altero abs
te ihabitauit an eo reuerso tenetur ei dare
pensionẽ ꝓ pte sua gl. in. l. sabinus. ff. coi di
vi. Bal. in. l. duo fratres. ff. de acqui. here.
adde not. in. l. si qs puteus. ¶. cũ at. ff. cõi di⸗
vi. Bal. in. c. j. ¶. p̄terea de ꝓbi. ali. feu. p fre.
facit gl. in. l. iubẽ⁹ C. de sacrosã. ec.
¶Si pluribꝫ scolaribꝫ conducentibꝫ domuz
communiter an vnus ꝓ pte alterius qui se
absentat teneat not. do. meus Rapha. cu.
in. l. duo fratres. ff. de acqui. here. faciũt no.
p Bal. in. l. j. C. de testam. fa. pos.
¶Si duoꝝ coẽz habitantiũ domũ vn⁹ delin
qt an ꝓpter delictũ tota domus sit confisca
da vel destruenda Bar. in. l. hactenus. ¶. fi. ff.
ꝺ aq̃ plu. arcen. adde. Jo. an. super. Spe/
in t. de priuile.
¶An uire coi pluribꝫ liceat vni ōdicere si
alter facere velit ōdicente altero glosa in. l.
sabinus. ff. commo. gl. in regula in re com
muni li. vj. Bar. in. l q maiõ. ff. de admi. tu.

¶ Secūdū bonaz pollicia deberent vroēs esse coēs ita dixit Socrates quem refert do. Car. m. ℞ca de spōs. qō ibi improbat assi⸗ gnando multas rōes mouement e.

¶ An tpe necessitatis obaria sint coīa dic ꝙ sic. ff. ad. l. ro. de iac. l. ij. ¶. idē z. ¶. cū aūt nota gl. lxxxvj. di. pasce fame morientem in ōri um fact. l. palam. ¶. nō ē ignoscēdū ff. de rit. nupt. vide nō. m. c. ciij. de furt. vbi gl. o. nō. adde xlviij. di. sicis. xij. q. ij. c. j.

¶ Qui amat coēz vtilitatez plus q̄z ꝑpaz ñ amat christuz viij. q. j. m scripturis.

¶ Oia debēt eē clericis coīa xij. q. j. dilectis simꝰ et c. necessaria et. c. clericꝰ et c. duo sūt

¶ Ille q̄ assidue vtit re coī ita ꝙ ad aliū vsū ptinē nō pt̄ acquiri pt̄ omuni diuidūdo licz res nō sit diuidēda. l. ipatores. ff. ō ser. rusti. predi. l. arbor. ff. coī diui. ¶. j. sup ver. oīa.

¶ Communis paries pt̄ refici muito socio et reficiēs potest apellere socium ad reficien das expensas Bar. in. l. mālmo ff de dān. in fec. vbi etiā tractat q̄liter paries dicat coīs ꝑ diuiso et idiuiso ō q̄ i. l. dām in pn. eo. ti.

¶ Si duobꝰ socijs ambulantibꝰ p viaz vnꝰ inueniat margaritā vel sacculz ducatoꝝ an de neat dicaē socio vide. Cy i. l. q̄zdiu. C. ꝑ so.

¶ Que verba sūt communia Bar. in. l. centu rio. ff de vulga. et pup. et i. l. ꝓbo. C. de im pub. et ali. substit. adde que dicam sub dic̄one verba.

¶ Oñ ꝙ disponit simpliciter sup re q̄ē oīs sibi et alteri an videat disponē de toto vel de pte Bar. i. l. seruꝰ electōe de le. j.

¶ Quid sit omune vel omunitas vide Bar. i extrauag. ad repmen. m gl. cōmunitas.

¶ facile otēmit vel negligit id qō cōmune est m. l. ij. C. qñ et q. qua. ps. de. li. r. de re⸗ sti. spo. cū ꝓmissent. r. e. s. r. a. c. j. in glo.

¶ De iure ꝑmeuo oīa erant coīa v. de tex. xij q. j. dilectissimis.

¶ Si vnꝰ lucrat cū bobꝰ coibꝰ vni et alteri debꝫ illud lucꝝ diuidi p medium Bal. x. col. m. c. j. de bñfi. fratris.

¶ De coibꝰ nemo potest dicere hoc est me um xij. q. j. ¶. vltimo.

¶ Communio parit discordiam. l. cū pater ¶. dulcissimis de lega. ij. ne se. va. c. j. i gl. ij. de resti. spo. cum remissent lxxxj. di. c. j. Imo. m c. quod sup de vot. vbi vide.

¶ Quid dicat fieri coīter vide Jo. an. in. c. pastoralis de resc ipt.

¶ An coīs vtilitas ꝓferatur puate. C. de ca duc. tol. l. j ¶. pe. viij. q. j. scias glo. m. c. nō ē de voto. c. bone el. j. de postul. pl.

¶ Pro coī vtilitate multa ō rōz introducta sūt ff. de iud. l. fulcinus et. l. si longius.

¶ An iure cōi possit aliqd fieri muito socio not ff. ō ser. rusti. p̄di. l. fistulam. ¶. fi. in gl.

fi. et i. l. i re. coi et. l. parietem eo. ti. et in. l. sa bīꝫ. ff. coī diui. et in regula i re coī. li. vj.

¶ An qñ cogat starre i cōmunōe nō. ff. fam. herciſ. l. j. i gl. coheredibꝰ ff de odi. in debit. i. l. si nō sortem. ¶. si centum i gl. nō. C. de ānā. excep. l. j. ¶. ad hoc et ibi Cy. not. C. cōm. di uī. l. fi. et ibi Cy. not ff ꝑ dot. l. fi. in fine Jo. an. in addi. Spe. in ti. de iud. ¶. sequit vide⸗ dere ver. item si heres.

¶ Qui habet rē oēz cū alio nō pt̄ illā vendē vel locare vel in emphyteosim dare irrequi sito socio vide i extrauag. frede. que incipit scimus in glo. et ibi Bal.

¶ Licet qs steterit in cōmunione p ānos. xxxx. nō tamē ꝓscripsit quo minus possit pe ti diuisio Ang. in consilio. iiij. qō incipit ex pacto de re vendēda.

¶ An res empta ex pecunia communi sit cō mune Ang. in consilio lxxij. alias cxvj. qō incipit circa ꝑmū Bal. i. l. si patruꝰ C. cō. vtri⸗ usꝫ. iu z in. l. ij. C. si quis alt. vel sib.

¶ An vni ex habētibꝰ rē oēz possit denūcia⸗ ri nouū opus vide in. l. iij. ff de op. no. nū.

¶ Quod si vnus ex hñtibꝰ rē coēz velit eam locare Bal. in. l. j. C. q̄ testa. fac. po. et in. l. si duo de acqui. heredi.

¶ A cōmuniter accidēnibꝰ potest arguī. l. iij C. de spō. dixi sup̄ sub dictōe argumentum

¶ Judicium communi diuidūdo recipit ea que fam. hercis not ff. commu. diu. l. si quis putans. ¶. penult.

¶ Judicium coī diuidūdo directū vel vtile qñ hēat locū ñ ff. cōm. diu. l. j. in glo. ij.

¶ An et qñ nascat et qñ currat p̄scriptio pos sidēti not. C. de annal. excepti. l. j. in glo. cō⸗ mum.

Quod est commune nō est singuloruz not. in. c. j. de ꝑbend. vide quod dicam infra sub dictione vniuersitas.

communico.communicatio

An p illa verba nullus communicet tali vi⸗ deat ille excommunicatus vide in. c. j. de iu di. et in. c. ꝓposuit de cle. excō. mīmi.

¶ Cui rō dicat viuo nō omūicat mōtuo fal lit in casibꝰ not. de sepul. ex ꝑte. el. ij.

¶ An et qñ quis teneat cōmunicare no. ff. ad. l. ro. de iac. l. ij. ¶. cū autem eum.

Ille dicat cū altero omunicare vel alterius eē comes qui ob id principaliter cum illo est z illum frequentat. l. item apud labeonem. ¶. communiter ff. de minr.

Concentus. Dicitur auiū cantus de cē⸗ lebr. mis. dolentes.

conciones. Dicuntur pamēta de immu mi. ecclē. ¶. decet li. vj.

concedo.concessio.

An ocessio iu⸗

ris ꝑsūmat realis vel personalis Spe. in ti. de mstru. edi. ¶ nūc aūt ꝺ. itē q̄ fuit ꝺcessio. gl. de his q̄ fi. a pref. tua Jo. an. i regula ꝑ; uilegiū li. vj. Hosti. i sūma de pact. ¶ q̄ sūt diuisiones de ist. c. cū remissent.

¶ An hūs ꝑlatez ꝺferēdi vel eligendi possit illā alteri ꝺcedē nō. de elect. i cāis de ꝺce. ꝑ bē. institutꝰ de offi. vica. c. fi. li. vj.

¶ Cōcedēs alicui simpliciter aliquā rē videt ꝺcedere iusꝫ qđ habet i ea ita nō. Abb. i c. pastoralis de donat.

¶ An ad tempus concessum post tempꝰ vi deat ꝓhibitum et econtra ff. de legi. l. cū ler. ff. de postu. l. impator vide Jnno. in c. cū oli et. c. in cāis de offic. de lega.

¶ Concessio debet itelligi sine alterius mu; ria ff. ne quid i lo. pu. i. l. ij.

¶ Concessio personalis finit cū psōa realis aūt ē ꝑpetua de ꝑbē. n i fine de ist. cū veissent

¶ Qñ aliqđ ꝺcedit videtur concessum oīe id ꝑ qđ puemtur ad illud ff. de iurdict. oī iudi. l. ij. ff. de ꝓcurat. l. ad rem mobilem et. l. ad legatum.

¶ Cū aliqđ concedit illa q̄ accedunt viden; tur esse concessa ff. de ōben. empt. l. fistulas in prin. et. l. qui fundū ar. contra in. l. predia. ¶ fi ff. de fun. istru. et istru. le.

¶ Cum aliquid concedit videtur concessuz omne qđ concedēs arcta id ꝺsueuit facere ff. de vsu. et habit. l. plenū. ¶ equitij.

¶ frustra ꝑabꝫ iterꝑtat q ꝺ aiure commu ꝺcedit glo. de tempo. oꝛdi. eo; li. vj. et m. l. clarū. C. de aucto. ꝑstā.

¶ Quod alicui ḡtiose concedit nō debet tra hi alijs ad exēplū i regula qđ alicui. li. vj.

¶ An hoc verbum concedo sit potēs ad trās ferendū dominium nōt ff. de donat. l. j. ꝺ of. delega. p. et. g. et de donat. pastoralis.

¶ An et qñ concessum ad vsū contineat eti; az ꝓpetatē Bar. i. l. doñtões. ¶ spēs. ff. ꝺ doñ.

¶ Verbū ꝺcessuz iportat donatōez Bar. i. l. vxorem de lega. ij.

¶ Concessio sēp videt facta ad mstātiaz ali cuius nisi de motu ꝓ̄po appareat Bar. i. l. j C. de peti. bono. subl. adde qđ dicā sub dictōe motus ꝓ̄rius.

¶ Quod nō est ꝓhibitum videt concessum z eō gl. ꝺ trāsla. pla. iter ff. ꝺ pcu. l. j.

¶ An vna via possit concedi qđ alia ꝓhibe tur vide ff. de tuto. et curat. da. ab his. l. sci; re. ¶ j. et i regula cū quid vna via li. vj.

¶ Quod de vno concedit de alio ꝓhibet C. de ꝓcurat. l. maritus et econtra ff. de legi. l. cum lex xxv. di. qualis de hoc. xxxiij. q. v. qui scit ff. de iudic. l. cū ꝓtō. c. nōne de ꝑsup.

¶ Concesso vno oīa vident simlia concessa nō. iij. di. demiqꝫ xiiij. q. v. penale. ij. q. vj. be q̄ ꝑpe Archi. j. q. j. fertur.

¶ Qñq; aliqđ secūdario ꝺcedit qđ ꝑius nō ꝺcederet ff. de pact. l. cū ꝓbatio i gl. fi.

¶ In quo concedere et mādare differunt nō. de rescrip. cū aliqbꝫ i gl. concedimus li. vj.

concilium. Quid sit concilium habet in ter. xvij. di. synodū.

¶ Ad quē spectet ꝺgregatio ꝺcilij generaz lis xvij. di. ꝑ totum de elect. sigficasti z ibi nō. de ꝺsec. di. j. ecclesia et q. vij. mādatis xcvj. di. bene qđē facit ter. j. q. vij. ꝺue; mētibꝫ lxiij. di. adrianus xvij. di. regula in ver. legatio. iij. di. ¶ porro vbi gl. et Archi. not. de offi. deleg. qđ translatōz i glo. ꝺ ex; cess. ꝑla. sicut vmre Spe. i ti. de lega. ¶ sup; est videre ꝺs. sed nūqđ. s. Tho. secūda ſcde q. j. ar. x. et ij. q. xxxvj. ar. ij. et ē conclusio ꝓ ad solū papā z dixi plene i tractatu meo ꝺ ꝑtate pape et ꝺ cōcilijs generalibꝫ.

¶ Cōcilium generale vniuersale in ecclesiā repūtat pro q̄ bonus ter. xxiij. q. maiores

¶ Qualiter ꝑlati sint vocandi ad cōcilium habet xvij. di. si eps vbi glo. et Arch. dicit sufficere hoc casu vnā citatōez facit qđ not. Jo. an. de iure. iurā. c. vex. Jnno. de elect. cuz nobis Jo. an. ꝺ imunit. eccle. nō minus.

¶ Que pena puniāt nō venientes ad cōci lium not. xvij. di. epī ad synodum adde ꝓ iusta cā ē excusādi ipm a veniendo ad cōci lium si eodē tpe vocatus a rege glo. v. q. iij. si egrotās vbi ꝺ hoc.

¶ An ꝑlati possint āte finē ꝺcilij recedē ter; xvij. di. siqs aūt xj. q. iij. cētum facit ꝺ iudi. c. j. ꝺ elect. si postq̄m li. vj. dixi plene in ꝺ tractatu ꝺ potestate pape.

¶ Qui et q̄les ꝺstituāt ꝺcilium generale et sint ꝺ corpe ipīus dic ꝑmo romanus ponti; fex ē caput ꝺcilij ꝺ ele. significasti z. c. licz ad de quod dicā sub dictōe papa. itez collegi um cardīaliū ꝑm ho osti. ꝺ ꝑtile. anāq̄ facit ꝺ re iudi. ad applice. ¶ nos itaq; li. vj. itē ꝑ archie xvij. di. huc sedi. Jtem epī de iur u. ego em xv. xvj. et xvij. di. p totū. itez abba; tes lxij. di. adrianus et i d. c. ouemē tibꝫ j. q. i. ¶ sed hoc intelligēdum vbi Arch.

¶ Quid aūt ꝺ alijs ꝑnāpalibꝫ aut iferioribꝫ ꝑlatis dixi plene in dicto tractatu ꝫ q̄ non oēs eū habēt remitto ad gl. i c. fi. de his q̄ fi. a ꝑlat. vide xxj. q. j. relatum adde. xxix. q. ij. si quis ingenuus i supraſcriptione vbi rex Pipinus fuit in concilio adde xcvi. di. nos. ad fidē lxiij. di. adrianus qui fuit i ꝺcilio mi; ceno vt refert Euseby in hystoria eccleſia; stica et habet xij. q. j. futuram.

¶ Que solēnitates sint seruande i ichoatōe ꝺcilij et alijs actibꝫ ea; dic missa ꝺ spiritusā cto not. Jnno. de elect. cū nobis oli de cau. pos. et ꝓ. cū ecclesia sutrina. Jtez ꝑlati de; bent esse induti sacris vestibꝫ ꝓ hoc facit dē

electi·q̄ sic̄ ꝛ q̄ ibi not·facit·c· vt apostol̄i
ce de p̄cūle li·vj·dixi plene in dicto tracta⸗
tu vbi etiā dixi q̄liter p̄·a tā sint ordinādi ises
sionib⁹.

¶ Autoritas cōcilioꝝ saluberima ē in eccleſia·
¶ An cōcilium possit recusari vt suspectū vi
de nō·p doct·et gl·de iudi·c·j·de stat·mo·in
singulis vbi cōcludiē q̄ sic ad de san·Jō·chri⸗
sostomus recusauit iudiciuz cōcilij·iij·q·v·
q̄ suspecti.
¶ An oēs sacerdotes teneāt̄ ire ad cōcilium
Jo·an·in·c·q̄ sup his de ma·et obe·et docto·
in·c·graue de p̄bē.
¶ Con cilium in actu iurisdictōis seu exerci
tio nō ē iudex cū papa sed cōsultor etiā in ar
duis glo·in·c·apostolicæ de re iudi·li·vj·
¶ An cōcilium possit deponi papā p hereſi
Archi·in·c·in fidei de hæret·li·vj·gl·ij·q·vij·
sicut xl·di·si papa doc·de p̄bē·graue dixi la
te in dicto tractatu.
¶ Papa residet et preest generali cōcilio in·c·
j·de symo·in suꝑscriptis·ñ·q·vij·cū pasto
ris in suꝑscriptione·xvij·q·fi·si q̄s dogmata·
xxiij·di·nullus xxiij·di·in noīe domini·
¶ An cōcilium gñale hēat iurisdictōz p̄sēte
papa dixi aliq̄d suꝑ p̄ie ad de q̄ nō·ix·q·
iij·cuncta per mūdum.
¶ Concilium generale p̄ congregari sine me⸗
tropolitano q̄n nō est ibi xvij·di·placuit.
¶ Cōcilium nō p̄ restringē voluntatem pa
pe sine eiꝰ cōsensu gl·xvij·di·¶ huic etiaz de
iudi·notat vbi Jo·an·ter·xxj·di·sacrosan
cta imo q̄d plus est nec ipo cōsentiente vt nō·
xxj·di·nūc aūt Jo·an·in·c·ecclesia d̄ osti·qz
eꝰ p̄tas a deo ē immediate vt ē gl·in d·¶ huic·
¶ Si cōciliuz ō dicat pape cuius sñia p̄ualet
glo·xix·di·ana stasius gl·xxiiij·q·j·q̄dcū⸗
q̄ Hugu·ir·q·iij·cūcta p mūdū Archi·xv
di·sicās.
¶ Concilium p̄ p habē vt nemo p̄cipet cū
papa q̄n ē hēticꝰ Hugu·xix·di·anastasiꝰ.
¶ Concilium p̄ audire cās ciuiles ō papā
sed nō eū cōpellere sedm Hugu·xcvj·di·cuz
ad verum.
¶ Concilium debet facē id q̄d facit papa in c
cilio p̄bant duo ter·simul vnti videlicet·c·
q̄muis et·c p̄uida de elect·li·vj·
¶ An in actibꝰ cōcilij oēs de cōcilio sint iudices
Inno·d p̄bē·gue facit xj·q·iij·si eps d re iu
di·ad aplicē·¶ nos ita h·vj·de hom·p hu⸗
mani·eo·li·dixi plene in d·tractatu dictam
formā pōit ter·de re iudi·ad aplicē li·vj·z
d·c·p hūani·et d sen·ex sacro de vsur·cū tu
te cōcilio de bap·c·fi·ter·ē nō·xij·q·ij·d lai⸗
cis papa vero absēte dicta habēt sb noīe cō
cilij vel vniuersitatis seu cōgregatōis et de
diuersis formis hēt xij·di·de his et in·c·pla⸗
cuit·xxvj·di·bene q̄dē xxiij·di·illud statuē
dū ꝛ c·q̄nq̄zxvj·q·j·c·j·q̄dā mō achi·iij·di
c·vl·xvij·q·iij·diffimūt xxxij·dis·qm̄ ꝛ c·
interdixit xlv·di·de iudeis xx·di·qm̄ multi
de elect·c·ij·de rebꝰ eccle·nō alie·c·iij·d ob
li·ad ra·c·j·de offi·custo·c·fi·de spō·c·ij·d
suc·ab intest·c·ij·xxij·q·v·decreuit cē pac·
c·j·xij·q·ij·apl̄icos xj·c·ij·si q̄s iā trāslat9
q·iiij·osius de test·c·i·x·q·iij·vnio xxij·q
vij·decreuit cū aliis multis similibꝰ que vide
¶ Hereticī·nō sūt de corpe cōcilij·ter·xxiiij·
q·iij cū q̄bꝰ·ij·q·vij·cōuemētibꝰ·
¶ Quid debeat fieri et tractari in cōciliis nō·d
accu·q̄liter ij·et·c·se·de p̄bē·graue vbi per
Jmo de stat·mo·in singulis et·c·ea q̄·
¶ Aliud ē cōcilium aliud cetus et horꝝ diffe
rentiam vide xv·di·c·canones circa fi·
¶ Cōcilia epoꝝ añ q̄dragesimā et extra vn
ctōz debēt celebrari xviij·di·hēaē d cau·pos
sicut olim·
¶ An si ostendāt duo de papatu dēat cōciliū
iter eos iudicaē nō·lxxix di·si duo·i·q·i·hu
ic etiā·¶ item si matheus d hoc ē canō cōcilii c
stantinē·q̄ incipit freq̄ns do·Car·flo·in·c·
licet de elect·ego dixi in d·tractatu abb·in d·
c·licet·
¶ An cōciliuz gñale possit p papā dissolui
ego sēp tenui q̄ sic subsistēte iusta cā p gl·
sig·in·c·vbi p̄iculū de ele·li·vi·fac·c·licz in fi·
de elect·dixi plene in d·tractatu meo et ita
p̄cticauit s·dñs nr̄ papa eugenius q̄rtꝰ q̄
dissoluit cōcilū illi translatū statuēs papā
nō posse aliq̄d facē ex q̄ altercatōe orta sunt
multa mala in eccleſia et tādē scisma pniciosū
¶ Concilium lacedonēse fuit.ccccccxxx.epoꝝ
j·q·iij·saluator·¶ An cōciliū niceni nō le⸗
gitē fuisse aliud cōciliū dic̄·gl·xij·q·j·fuꝛaz
ego alias dixi ō vt patz legēti actꝰ aplorꝝ·
¶ Illud dicit̄ cōciliū vniuersale in q̄ ē papa
vel eꝰ legatꝰ gl·j·q·vij·cōuemētibꝰ·
¶ In loco cōcilij debz cessare risus·strepitꝰ
ꝛ tumultꝰ·v·q·iij·in loco·¶ Concilium debz
accedē ad sedē bti petri vj·q·iiii·osius·
¶ Concilium acclamauit Symaco pape sit
vita xvi·q·i·in canonibꝰ fi·¶ Que dicatuz
esse mutatō cōcilii·nō·xvi·q·iii·p̄actōne q̄
ad solū papā p̄tinet vel sibi soli fuit reserua⸗
ta ego tenui q̄ nō in gl·de cle·excō·c·iii·vi·
q·i·mutatōnes et·c·eps de loco dixi plene
in d·tractatu·¶ An in cōcilio gñali possunt li⸗
tes et cāe tractari videt̄ q̄ sic d iud·c·i·xxi·
q·v·si q̄s a p̄po Inn·et docto·d p̄bē·gue di·
xi·in q̄d cā libello meo ō pānōm tanū ad de·
Abb·in·c·j·de spōs·et in·c·licet·de elec·
¶ An canones cōcilii sint p̄ferendi dictis san
ctoꝝ xx·di·d libellis in gl·xxxvj·q·ii·c·tria
vbi autoritas Hieronymi p̄fert et cē·
¶ Qui et quot possunt p̄sidere nomie pape

m cõcilio gñali habet̃ · j · q · vij · oueientibus vij · q · j · hoc nequaq3 i suprascriptõe / Jo. papa · Petrus pbyter cardinalis · Euge · epus Hostien5 / Paul9 ancoitanus epi5 · xciij · diſdiacomi i supraſcriptioibo. xcviij · di · nullus in supraſcriptõe · ij · q · vij · cũ paſtoris vbi papa pſidet i cõcilijs adde · lxiij · di · adrianus et i concilio carbaginẽ · vbi pfuit Fauſtmus romañ ecclesiæ legatus et i concilio nicæno pfuit Conſtãtin9 impator · xij · q · j · futurã · j · q j · continẽtia et · c · sacerdotibo ·

¶ In concilijs generalibo olim ꝓcedebat̃ per vota singulo9 de ser. nõ or · c · j · de ele · o sius · xvij · di · Ꝯ huic etiã · xcvj · di · bene quidẽ · j · q · vij · cõuemẽtibo de pact · c · j · xxij · q · iij · actõe xxvj · q · vj · c · si iubz et · c · aurelius · xxiij · q · ij · sane prefertur et · c · se ·

¶ Qñ papa ẽ pñs i cilio ipe hẽ pſẽtiaz supmam i eo · xxvij · q · j · siqs dogmata i supscriptione de di · vij · i die vbi Gregorius vij · prefuit i cõcilio gñali idẽ · xvj · q · vij · siqs deicepſ adde qp papa est caput ecclesiæ et p osequẽs cilij · xxiij · q · j · rogamus adde ad materiaz de simo · c · j · ij · q · vij · cũ paſtoris · xciij · di · nullus · xxiij · di · i noie dñi adde qd dicã infra sub

¶ Cõciliũ gñale pt̃ errare ⁄ dictõe papa · patet · xxxvj · q · ij · de puellis et · c · fi · i qbo ptz concilium cabilonen. et meldonen · errasse iũ cto · c · fi · de rap · bo · glo · et ibi Arch · xx. di · c · j

¶ Cõciliũ orminen · errauit et ẽ ꝓpetuo dãnatũ di · xvij · scta i pn · arminen · ad idẽ · xxiij · q · j · aduocauit ver · impator cassauit gesta

¶ Qd dicat̃ cilium generale et ⁄ concilii / quod lateranen. de qbo sepe fit mẽtio i supra scriptioibo decretaliũ dic vtrũqz fuisse generale ꝟ id i quo pfuit Alex · tercia9 qd fuit celebratũ anno dñi mi · clxxix · scdm Jo · an. in · c · nemo de mœps de elec · li · vj · võt̃ lateranen ·

¶ Aliud võ. i quo pfuit Jnno · qrtus quod fuit in ano dñi mi · ccxv · vocat̃ gẽrale vt nõt glo · i cle · j · de sum · tri ·

¶ Quoddaz dr concilium lugdanen · celebratũ sub Gregorio · x · aliud fuit tpe Jnno · iij · de quo9 quolibz fac mẽtionẽ / Jo · an · in d · c · nemo

¶ De tpibo qbo fuerũt celebrata multa alia concilia pomit Jo · an · sub data li · vj · in fi ·

¶ De cõcilio lateranen · de quo supra dixi pomit Jo · an · i · c · cũ apostolicæ de his q fi · a pla ·

¶ Qui agit seu ptinaciter tenet ꝺ qttuor cilia ꝑncipalia cẽsẽdus ẽ hereticꝰ vt i epistola iter claras · Ꝯ · suscepimus · C · de sum · tri · xv

¶ In concilio gñali lugdonẽ · ⁄ di · sic scti celebrato p Gregoriũ · x · tractatũ fuit de tollendo impedimento publicæ honestatis circa matrimoniũ vt refert Jo · an · de cõsã · z · affinõ debz qd cõciliũ celebratũ fuit anno domini mill · cclxxiij · et durauit a ꝑncipio mai vsq ad augustũ ꝟm Jo · an · i d · c · nemo de ele · li ·

¶ Cõciliũ lugdonen · fuit pus celebratum p Jnno · qrtũ anno dñi mill · ccxlvij · scdm vinc · in Spe · hiſtoriali ·

¶ Quattuor fuerunt concilia generalia ꝑncipalia quę beatus Gregorius dic se venerari sicut quattuor euãgelia · xv · di · sicut · s · micenũ / constantinopolitanũ / epheſõ / et calcedonẽ · xv · di · canõcs · xvj · di · scta et · c · se · vbi vide sub quibo pontificibo et impatoribo fuert celebrata adde ter · et glo · de renũc · post trãslationem i · Ꝯ · j ·

¶ Concilium sardicense autoritate apostolica receptũ est · xvj · di · qd dicitur ·

¶ Cõciliũ nõ dr ꝟ ouẽticulũ qd sine autorita te sedis aplicæ cõgregatũ ẽ · xvij · di · multis

¶ Concilium ad corrigendos defectus papę absq eius licentia congregandũ non est · xvij di · Ꝯ huic etiam ·

¶ Concilia epalia debẽt bis i ano congregari · xvij · di · de concilijs de accu · sicꝺ · xvij · di ·

¶ In concilijs epalibo clerici ⁄ habeat̃ · reddant rationez epo de offio animaꝝ et cura · xxxvij · di · quando ·

¶ Si i concilijs discors sntia repiat̃ illius teneat̃ sntia c9 ãtiquior et potior ẽ autoritas · l · di · apostolica · xxiij · q · iij · sicut excellentia ·

¶ Quãdo ẽ quęstio de papatu cõciliũ põt congregari p aliũ q3 p papã / Jo · an · i · c · licz de elec · idẽ i · c · j · de renũc · li · vj · lxxix · di · si duo ·

¶ Cõcilium nõ pt̃ tollere ostitutionẽ papę glo · i cle · ne romani de ele · i ꝑ · inferiorem ·

¶ Concilium pt̃ congregari ꝑ negocijs ptcularibo ꝑuincię glo · vj · q · iij · si inter ·

¶ Cõciliũ vniuersale vacãte sede pt̃ disponẽ otra iura posita z illa tollere / Arch · lxvj · di · c · porro / Jnno · de sacra · nõ ite · c · fi · ter · ꝺ libel · obla · c · j · idẽ i cle · ne romani i ver · inferiorem

¶ Omnes epi sũt de concilio ⁄ de elect · generali ter · l · di · siquis diaconus ·

¶ Sacerdotes parochiales debent venire ad concilium epi ter · xxvij · di · quomaz ·

¶ An cilium det pcatẽ papę / dic qp nõ / ꝟ de9 glo · iij · q · vj · dudũ ter · z gl · xvij · dis · Ꝯ huic etiaz ter · et gl · xxj · di · qnuis · xx · di · c · ij ·

¶ Ali9a papa nõ pt̃ congregare cciliũ gẽrale ter · et gl · ij · q · iij · mãdastis · xvij · dis · p totũ

¶ Si cciliũ ꝺicꝺ pa ⁄ gl · iij · di · Ꝯ porropę cui stat̃ / vidr qp papę p ea q dixi sup glo · xix · di · anastasius glo · ix · q · iij · nemo / Arch · xvij · di · sicut Hugu · ix · q · iij · cuncta ·

¶ Qñ papa depoit imperatorẽ nõ ẽ nẽe congregare cciliũ gl · i · c · ad aplicę de re iud · li · vj ·

¶ In cõcilio vn9 pt̃ ꝑ oibo rndẽ / Hug · xcvj · di · bñ qdẽ · xi · q · j · petim9 i ter ·

¶ Cõciliũ pt̃ congregari p cõmissarios papę qui illi psunt · ii · q · vii · conuemẽtibus in supraſcripti · vii · q · i · hoc nequaq3 ter · lxii ·

di. cū adrian⁹. xvj. di. septuagīta. xvij. di. c. ij. et ibi glo. nō. plene ī. c. qp tñslatiōz ꝺ of. ¶ Quouſqz ꝯciliū eſt cōgrega/ ſlegatū pt cognoſcē. xij. q. j. diacom. ¶ Cōciliū debz iuſtis ſtatutis cōſetire. xij. q. ij. ſi epūs.

appellā ad. ꝯciliū in mōnialib⁹

¶ An in cauſis mīimonialibꝫ poſſit appellal ad cōciliū ter. qp ſic. xvj. q. j. ſtitutum. ¶ Cōciliū debz ſeruare canōes ātiquos. xvj q. vij. ī noua actiōe et ad hoc pt ꝯciliuz cogi per papam. xxvij. q. fi. ſiquis. ¶ Rex pt ītereſſe concilio. xxix. q. ij. ſi qſ im/ genuū ī ſupſcriptiōe. xxxj. q. ij. illud in ſupſcrip. hug. ij. q. iij. mādaſtis. ¶ Statuta cōciliꝫ confirmāt p papaz ter. lxxx/ xvj. di. bñ quidez ego alias allegaui cōcilia multa ī quoꝝ geſtis legit fuiſſe petitaz confirmatiōez a papa de qbꝫ dicā ſꝫ dictōe papa nus ꝺz pfectū. xvij. di. c. pe. xcij. di. c. ſi quis ¶ In cōcilꝰ ſol⁹ papa pt ſtatuē /epūs. ter. xliij. di. multos. xvj. q. j. ī canoibꝫ de p ben. ſtatutū li. vj. ī ſupraſcrip. de ſymo. c. j. in ſupraſcript. ¶ Cōciliū pt adiri p modū ōrele ter. liij. di. ¶ Apoſtoli fecerūt cōcilia glo. /gnalis. xxij. di. c. ij. vbi vide. ¶ An cōciliū ꝓuinciale iudicet de factis ar/ chiepi glo. xvij. di. multis. xxj. di. nūc aūt ix. q. iij. ſaluo. lxiij. di. ſalomitane. ¶ Qꝺ ſoli epi ſint de nūero faciēciū concīliū gnale ꝓbat ter. xv. di. c. j. et. c. ſcta ea. di. xvj di. ſeptuagīta. xvij. di. c. ꝯcilia. ¶ hic etiā. xxj di. nūc aūt. ij. q. vij. itē cū balaami ſi. cum/ cto dicto. ¶ hmc etiā. xvij. di. lxiij. di. adria nus. xcvj. di. bene quidem et. c. ſatiſ.

uirgilius nr̄s

¶ An ꝓcuratores ꝓuinciaꝝ habeāt vocez ī cō/ cilio dic qp ſic ꝓbat ter. et glo. ij. q. vij. oue/ ¶ Cōciliū ſñ papa ꝺz corpus /mentibꝫ. acephalum. xxj. di. ſubmittitur. ¶ An facta ī cōcilio ꝓuinciali ligēt ſubditoſ ſuffraganeoꝝ nō. ī. c. romana. ¶ j. de fo. ope. li. vj. m glo. canon. ¶ A q̄ tpe inceperint cōcilia generalia/ Arch. xiij. q. ij. placuit. ¶ Cōciliū pt cōgregari p aliū q̄z p papā qñ eſſet q̄ſtio de papatu dixi aliquid ſup adde nō. p Jo. an. ſup. ver. cardinalis ī. c. liz de cle. vbi vide do. Car. flo. idē ī. c. j. de renūc. li. vj. ¶ Qui debeant intereſſe concilio epi ali vel ꝓ uinciali ꝺ quibꝫ rebꝫ debeāt reſpondere nōt. Jnno. de pbē. graue ī pn.

Conclaue. Quid ſit habetur in l. qui cō claue. ff. de dam. infect. et in. c. vbi periculum ¶ j. de elect. li. vj.

Concluſio in cauſa. An per conclu ſionē ī cauſa dicat pendere iudiciū nō. p glo. ī. c. j. de mutu. peti. quā nō. ad multa. ¶ An in cauſa beneficiali poteſt iuder p⁹cō/ cluſum in cauſa ex officio ſuo recipe nouas ꝓbatiōes vide Jo. an. de accu. ad petitiōez. ¶ Poſt cōcluſionē ī cauſa an poſſint teſtes ī terrogari nō. in. c. per tuas et. c. cum cla/ mor de teſti. de hoc in. c. cum ioannes heremi ta de fid. inſtru. faciūt nō. ī cle. ij. de teſti. ¶ Concluſio in cauſa principali non inclu/ dit vel impedit productionem in cauſa ap/ pellationis de fid. inſtru. cum dilectus z ibi Hoſtien. ¶ An poſt concluſionem in cauſa poſſint fi/ eri acta in cauſa nō. de ꝓcur. audit/ de fi. in/ ſtru. cum ioannes et dict. c. cum. dilectus de cau. poſ. paſtoralis de teſti. ſignificaueꝝt in cle. j. de cau. poſ. vbi concluditur qp non ſꝫ beneficio reſtitutionis ſic caſus eſt ī. c. audi/ tis de reſti. in integr. ¶ An concluſio ī cauſa ſit neceſſaria ad va/ liditatem iudicij glo. qp nō in cle. ſepe de ꝺ. ſigni. Jo. an. in addi. Spe. ti. de alle. et con/ clu. ſup Rca. ¶ An poſt concluſionem ī cauſa admittatur obiectio exceptionis nouiter ſupueniētis nō. dom. Anto. de bu. et moder. in. c. paſtoralis de excep t. ¶ Quādo dicatur concluſum eſſe ī cauſa nō. Jnno. de cau. poſ. paſtoralis/ Spe. ti. de re/ nūc. et conclu. ver. audit/. et nō. et ver. gl. in. c. qm̄ otra ī ver. renūciationes de ꝓba. z ꝺ fi. inſtru. cum dilectus et oñiter dicitur qp qñ renūciatum eſt ꝓbationibꝫ iuris et facti ꝺ q̄ in cle. j. de cau. po. Cy. et Bal. in l. cū antea C. de dilat. do. Car. flo. ī dic. cle. j. xij. qōe. ¶ An poſt concluſionem in cauſa poſſunt ī/ ſtrumenta ꝓduci/ Bart. in l. diui fratres. ff. de peti. ¶ Illud qꝺ nō pt fieri p⁹ſnīaz nō pt fieri p⁹ concluſiōz i cā/ Bar. i. l. is q̄re⁹. ff. de pub. iudi. ¶ An p⁹concluſionē i cā poterit ſupplerī qꝺ fu/ erat omiſſū ſic pt⁹ſnīaz nōt. in l. p hāc. C. de ¶ Poſtq̄z concluſū ē in cauſa /tēpo. appel. nullę ſūt ptes iudicis nec ī ꝓnūciatōe nec ali qua allegatio iuris vel facti vidi admittēda Jnno. ī di. c. paſtoralis vbi ego dixi in repe. mea adde glo. ī cle. ſepe. de ver. ſig. ¶ Inter concluſionē ī cā z ſnīaz nō ē dare actū mediū niſi citare ad ſnīaz i aut. vt cū de app. ¶ Quę ſit dria iter concluſio/ /cognoſ. ¶ j. nem ī cauſa et renūciatōz/ vide Jo. an. z doc. in. c. paſtoralis vbi dixi ī repet. mea glo. in aut. de teſti. ¶ qꝛ vo multi/ et Archi. xxx. q. v. iudicantem Spe. ti. de renūc. et cōclu. in pn. et ꝺ. et nō. qp eo ipo et ibi Jo. an. ¶ Concluſio ī cauſa ꝺz finalis termiꝰdiſce/ ptionis et ſētentię dicit Jo. an. ī. c. auditis de iteg. reſti. et ī. c. paſtoralis de cau. poſ. et

ꝑprie / Baldus i l. error. C. de iur. et fact. ig.
¶ Cōclusio i cā fac ꝑ vt nihil possit oponé vel ꝓbare nisi ea q̄ ꝯnicat in iudētia vel emergētia in iudicio vt oponé exceptōes in psonas testiū et pſōr casus ē singu. i. c. j. de excep. li. vj. & pe. m ti. de renūc. et cōclus. ver. & scias.
¶ Dicit ēē ꝯclusū in cā etiā si ptes sepatim renūciant ꝓbatōibꝫ ꝙm Bal. i. l. post q̄z liti. C. de pact. i vlt. col.
¶ In crimi ali nō solet fieri ꝯclusio in cā q̄ renūciatio nō valet ff. de pact. l. pactū iter hȝ redes.

Concordia. An illud q̄d fit a maiori pte collegij vel vniuersitatis dicat factū ꝯcorditer glo. de sē. & re iudi. c. iñ. vidi. velle q̄ sic ad idē glo. c. vbi piculū de elec. li. vj. i v. singulis glo. dic ō m. c. cupiētes. ¶ ad hȝ de elec. li. vj. i v. ꝯcordē gl. dic idē i. c. licz de elec. & q̄d nō. ibi glo. et doct. de ma. & ob. c. j. de elec. cū nobis olim et ibi nō. ꝑ modernos et i. c. i causis eo. ti. & ibi doct. de postu. ꝑla. c. j. q̄d mecau. ad aures & ibi nō. glo. et doct. in cle. neroniani de elec. i ver. cœtus et i v. ꝯcorditer.
¶ An et q̄n iudex ꝓsit cū bōa cōscia laborare vt reducat ptes ad ꝯcordiaz gl. et doct. de transac. c. fi. studētū. rc. di. c. j. et. c. studiū in glo. ff. de no. op. nūc. l. j. ¶ et post opis et ibi Bar. adde glo. v. q. ij. si primates adde q̄ dixi sub dictione compositio.
¶ Pater ꝓt facere ꝯcordiā d̄ miuria facta filio / Bar. i. l. sed vnus ¶ filiꝰ. ff. de miur.
¶ Quid sit ꝯcordia et q̄d discordia / vid Joan. i. c. mādēmitatibus. ¶ post remo de elec. li.
¶ Cōcordia maritalis ꝓferēda ē omni lucro. l. reprehendēda. C. de mſti. et subſti. sub condic. fact. vbi vide.
¶ Epūs debz discordātes ad ꝯcordiā reuocare. rc. di. discordātes et. c. litigiosus.
¶ Promptū est iura iuribꝰ cōcordare. C. de iudi. do. l. j. C. de colla. l. illā aut. de exhib. et introdu. re ¶ i. de elec. cū expediat li. vj.
¶ Concordāda sūt dicta testiū quoad ꝓt fieri nō de testi. cum tu dicaz j. sō dictōe testis
¶ Distinguēdo loca tempora et psonas cōcordāt scripturę. ij. q. j. si peccauerit.
¶ Testes et mſtra debēt reduci ad concordiam ff. de pecu. habere. l. illud et. l. itez remūt in pn. et. C. de fi. mſtru. l. i exercēdis eo. ti. auz Joannes heremita.

Concubina Concubinatus.

An et quādo concubinatus sit vel nō sit permittus / Bar. in. l. in concubinatu ff. de cōcubidocto. i. c. latoz q̄ fi. si. legi. xxxij. q. iij. nemo et. c. meretrices / Joan. i regula sine culpa li. vj. in mercurialibus.
¶ Licet ſcdm ius ciuile officialis non possit contrahere mrīmoniuz cū subdita. l. j. C. si rect. ꝓuin. ꝓt tū tenere concubinam. l. fi. ff. de
¶ Quę sit pena clerici concubinarij / concubi. vel fornicatoris et an tale delictū sit dignum depositione glo. & doct. i. c. j. et. ij. et. iij. et. c. si aūt et. c. vña de cohab. cle. et muli. de iudi. cum nō ab homie vide tex. et glo. xxxij. di. c. j. et. c. nullus et quasi per totum.
¶ Quid veniat appellatiōe concubinę. ff. de v. sign. l. massurius. xxxiij. di. ¶ concubina nō. i pallegato. c. vña / adde Jo. an. i. c. si aūt de cohab. cle. et muli. vbi ponit quid sit concubina et quid fornicaria et quid pelex et q̄d mere
¶ An propter sterilitatez vroris / licitū sit tenere cōcubinā dic q̄ non de spondu o sup Rca. xxxij. q. iiij. nemo et. c. se. et maxime in. c. sicut et. c. dicat aliqs vbi Augu. et Ambro. q̄ nō vide eos.
¶ An concubina efficiat cōmater eius cuiꝰ filiū fornicarius seu concubinarius leuauit d̄ sacro fōte / Jmo. de cognatione spi. Martinꝰ doct. ibi concludūt q̄ nō vt in. c. c. otracto eo. ti. adde q̄d dixi sub dictione compater.
¶ An valeat legatū vel donatō facta ꝑ ꝑsbytez cōcubinę vel meretrici / Bar. in. l. milex. ff. de re iudi. dicā infra sō dctoe donatio.
¶ An filius natus ex concubina accepta i vxorem ptꝰ illud matrimoniū sit legitimus / Bar. i. l. bonoꝝ ff. rem ra. habe. c. tanta qui fil. si. le. et ibi nō.
¶ Cōcubina succedit amasio suo ab intesta to sicut vxor marito autē. de triē. et semſ ¶ considerentus q̄d nō puto verum.
¶ Concubinarius ad sacros ordines ꝓmoueri non debz. xxxiij. di. si quis.
¶ An concubina sequatur domicilium cōcubinarij ff. ad municipa. l. de iure / Bar. i. l. impatores. ¶ j. ff. ad mūicip. mſti. de pa. po. i glo. i diuiduā / et ff. de iudi. l. exigere i glo. fi. Bar. in. l. fi ff. ad munic. et in. l. cū q̄dam puella ff. de iurisd. om. iudi.
¶ An. accedēs ad concubinaz alterius et illi se cōmiscens puniatur / Bar. i. l. si vxor. ¶ j. ff. d̄
¶ An concubina clerici sit de foro ęc / adulte. clesię nō. ff. ad municipa. l. de iurē. ¶ fi. glo. dic q̄ sic. xxxij. di. cos / & pe. ti. de ope. iudi. adi. ¶ j. v. xliij. adde glo. xj. q. j. clericū rō q̄ concubina clerici ē de familia clerici. familia aūt cleſia seq̄t forū ęcclię. lxxxix. di. iudicatū nō. doct. in. l. ij. C. de epis. et cle.
¶ Nō lz ꝙm ius ciuile hr̄e vltra vnā concubinā
¶ Quę sit concubina legi / nō. C. de concu. l. j. tima nō. i aut. q̄. mo. natu. effi. su. ¶ si q̄s aūt &
¶ An is q̄ reliqt concubinaz / l. j. ff. de concubinis gnātē videat sibi libeis decessisse nō. ff. de re. iu. l. si qs ꝓgnātē / Bar. i. l. ex facto. ¶ si q̄s ro
¶ An concubinarius sacer / gatꝰ ff. ad trebel. dos possit audire concubinā suā i confessiōz et eā absoluē nō. gl. & Arch. xxx. q. j. oēs. xxxij.

q·ij·placuit ī glo·iij·q·vij·C̃pe·adde q̃ dicā sub dictione ꝺfessio·

¶ Cōcubiarius notoꝛius ē suspēsus q̃ ad se et quo ad alios plene nō·ī·c·pra de coha.de. et muli·dicam sub dictōe notoꝛiū·

Concupiscentia. Concupiscētia est abs q̄ culpa im coꝛpoꝛe nō ꝺsēciēte·xv·q·j·si

¶ Quid sit ꝺcupiscētia ⁊ ꝺcupiscentia· vide de cōsti·nam concupiscentiam.

Concursus Concurrere. Duobꝰ simul cōcurrentibꝰ ad brauiū ꝛ de duobꝰ simul mtrātibꝰ castꝝ cui eoꝝ ꝺtur p̄miū ꝓ missum ei q̃ p̄mo applicuerit et itrauerit dixi sup̄ sub dictiōe brauiū / vide Bar·ī·l·hoc articulo ff de hꝑe·mſti·Bal·ī·l·ex duobꝰ ff de vulga·et pu·docto·ī ꝓhemio ff facit qđ nō· ī·l·arethusa ff de sta.ho·

¶ An illud qđ seruaē q̄n diuersa iura sūt ī diuersis pſōis idē seruēt si ꝺcurrant ī vna pſōa Cy·ī·l·qui de causę·C·de acc·fāc·l·singulaꝛia ff si cer·pet·et ibi nō·

¶ Quādo ad petē dā rem ꝺcurrūt dn̄s rei et extraneus glo·et Bar·ī·l·si alienā ff so.ma·

¶ Cōcurrētibꝰ iuꝛicem duabꝰ causis q̃ꝝ vna ꝓdest alia nocet q̃ illaꝝ sit attēdēda / Bar·m ·l·si vir ff de vsuca·ꝓ donato et·l·si qs m gui cū·l·fi·ff ad sil.

¶ Si ad eūdē actū exercendū cōcurrūt epꝰ et archiepūs diuersa mandantes cui magis sit obediēdū nō·de tem·oꝛd·ad aures de ofdelega·pastoralis de appel·cū pati·doct·de p̄scrip·cū ex officij dixi ī libro meo quez feci ō impugnātes autoꝛitatem sedis aplicę S· do·Euge·quarti·

¶ Oñ ꝺcurrunt mandatū regis et archiepi cui debꝰ magis epūs obedire glo·tenet q̄ regi secus si cōcurrat mādatū papę et regis q̄ tūc papę mādatū p̄ferendū ē·xxiij·q·viij· repḧensibile vbi glo··

¶ An ꝛ qñ ꝺcurrentibꝰ ad aliquē actū habilis et mhabilis vicieē habilis ꝓpter admixtionem mhabiliū nō·de offi·dele· cū super de elec·cū vmtomen·do·Anto·plene m·c·fi·de ꝓcurat·credo me tractasse ī repet·c·ī tellexī?

¶ Quid si ad actū gerēdū cō⁊ ⁊ de iudi· currit aliqđ qđ faciat eū iualidū an ispiciaē id quod nocet an id qđ ꝓdest / Bar·q̄ id qđ nocet ī·l·si vir vxori ff de dona·facit·l·si spō te·C̃·si maritus ff de dona·mter virū et vxo· facit quod habeē m·c·contingit et·c·p tuas de arbi·facit qđ nōt·Jmo·de hꝑet·fraternita tis ī glo·hic habꝰ locū et m cle·j·ꝺ deci·ī gl· fac quod habeē ī regula vtile li·vj·vbi vide·

¶ An ꝺcurrentibꝰ petitoꝛio ꝛ possessorio alius rei actus vel turſ ad actū illum vel ius exercēdum alter alteri p̄ferāē et qs / Jmo· et docto·ī·c·cum ecclesia de cau·pos·de resti· spo·in litteris / Jnno·in·c consultationibus et·c·ex litteris de iur·patro·do·Anto·plene in repet·c·fi·de cau·pos·vbi vide·

¶ Quando duę causę priuilegiatę concurrunt p̄ferē magis priuilegiata glo·ī·c·suboꝛta de re iudi·secus si sūt pares qꝛ tūc procedetur sup vtraq̄ / Bar·ī·l·si inter me et te·ff de excep·re·iudi·

¶ Concursus duoꝛū actuum facit actum nō tenere qui alias teneret / vide Jo·cald·de reſcrip·in nostra·

Concussio. Quid sit crimen concussionis habeē·ff de concus·j·q·j·concussionis· xxiij·q·j·militat et est quādo quis mimatur alicui nisi ita dicat vel faciat se pecuniaz solutuꝛum adde glo·in·c·statutum C̃·notoꝛiuz ꝺ reſcrip·li·vj·quę dicit crimen ꝺcussionis eē vltra debitum ratione officij aliquid exigere j·q·v·scimus·j·q·j·iubem9.

Condemnatio. Condemnato iuste tenetur iuꝺex ad restitutionez sui toti9dam⁊ mi quod consequitur / Jnno·in·c·super eo qđ met·cau·

¶ Licz condēnat9 nō appellet potest tn̄ agere otra iudicem ad mteresse eo q̄ male iudicauerit / ꝺm Jnno·de sen·ex co·sacro·

¶ Condēnatus de crimie publico non ꝓpte rea dicitur depositus / Jnno·in·c·nihil·ī fi·ꝺ ele·vnde talis non statim perdit officiuz vel beneficium sed requiritur post illam condē⁊ nationez depositio ab officio vel beneficio dicit Jnno·in·c·qualiter ꝺ accu·

¶ Condēnato moꝛtuo nō fit execution sētētię condēnatoꝛię otra hꝑedes nisi illis priuś cā⁊ tatis / Jnno·de iudi·c·qꝛ iv·

¶ Condēnato sufficit mittere ad sedē apoſtolm et protestari ne mterim aliquid otra eū ayt nō·Jnno·in·c·vt debitus de appel·

¶ An quis possit retiere sine peccato illud in quo est ꝺdēnatus docto·de priuil·cū oli allego dictum Jnno·i·c·qꝛ plęriqꝫ de immuę ecclę·vbi per eum·

¶ Cō dēnatus a iudice mcōpetenti etiā si essz papa nō efficiē īfamis / Jnno·i·c·ex lr̄is et·c· lz de foꝛ·ope·Bal·ī·l·j·C·de his q̃ not·mfa·

¶ An ꝺdēnat9 de crie capi⁊ ⁊ vbi vide eū· tali q̃ nō pt̄ testari possit saltē elemosynā facere de testa·ad ꝗ ꝺ vsur·c·ij·li·vj·vbi Jo·an·

¶ Sme oꝛdine iudiciario ꝺdēnari possūt illi q̄s euidētia opis reos se eē oñdit·ij·q·j·qđ

¶ practicā ꝺdēnādi ī triplo ⁊ at et·c·se· vel q̄druplo si nō soluit ī termio poit Ang·ī l·nemo carcerē·C·de exactoꝛ·tribu·li·x·ad de qđ nō·Bar·ī·l·publico ff de publi·iu·

¶ An ꝺdemnatus ad abscissionez manus de beat amittere dextram vel simistrā bonam vel debilem / Bar·ī·l·eleganter C̃·q̄ reprobos ff

de pig· act· dicã sub dictione manus.

¶ Iniuste condẽnatus manet apud deũ iu= stificatus· xj· q. iij· et si.

¶ In condẽnãdo iudex sẽp debz seruare ęq̃ta tez et charitatẽ nõ· i· c. fi· de transac·

¶ An et qñ ex iure supuenięte pendẽte iudi= cio sequi debeat condẽnatio / Bar. i. l. ij. et l. z an eã dẽ. ¶ actiones ff. de excep. rei iudi·

¶ Cõdẽnatus i solidũ pt petẽ bñficiũ diuisio nis ff. de re iudi· paulus et ibi Bar.

¶ Si aliquis ẽ cõdẽnatus i mi9 ꝓpter aliquã q̃litatez obmissaz et soluit an possit itez age= re cũ adiectiõe q̃litatis / Bar· i. l. sepulchruz ff. de sepul· viola·

¶ An et qñ possit fieri vna cõdemnatio i vna q̃ntitate ꝓ pluribz delictis / Bar· i. l. lucius ¶ qui habebat ff. ad trebel·

¶ An cõdẽnatus ad pecũiaz cõdẽnet pcise ad solutionez pecuię / Jo· an· i addi· Spe· ti· de sen. exco ¶ sequit· ver· sin aũt·

¶ Is dicit odẽnatus qui rite ẽ odẽnatus. l. iiij ·¶ cõdemnatũ ff. de re iudi ff. de pe. l. capita=

¶ Cõdẽnatio nõ debz fieri misi ad =liũ i fi. id qõ fuit actũ de ordi· cogni. cũ dilect9 ad fi. de lit· cõtes c. j. m glo. qñqz tñ fit ad id qõ nõ fuit actũ nõ ff. de bis qui nõ. infa. l. qõ g° ¶ pęna grauior i glo. ij. ff de edili· edic. l. bo uem ¶ aliqñ i glo· offõ ff. si cer· pet. l. vnũ i glo. magna ff. de act· emp. l. j· glo. ij.

¶ Ad hoc vt executio corporalis cõdẽnati dif ferat cautela ẽ qꝺ accusẽt de crimię ꝺuiori er quo veniat pęna duriot imponẽda casus est sing· i. l. j. ¶ fi. ff. mil no. appe· pen. hãc caute= lam ponit Bar· i. l. ij. ¶ fi. ff de custo· reo·

¶ Eo ipso ꝙ qꝺ nõ est damnat9 videt absol= lutus / Spe· ti· de excep. ¶ ij· ver· ꝟ qꝺ si iudex

¶ Sãctius ẽ no cẽtez impunitũ relinq̃re q̃z innocẽtem cõdẽnare. l. absẽte ff. de pęnis·

¶ An cõdẽnatio debeat fieri i dñm vel ꝓcura torem seu defẽsorẽ de bis qui nõ. infa. l. furti ·¶ si quis alieno melius· C· de sẽ. et interl. l. j· i glo. magna et ibi Cy. et Bar. vide ff. de ꝓ= curat. l. licet ¶ pe. ff. de neg· gest. l. liberto ¶ fi. Cy· C. de iniur. l. si nõ· C· de ꝓcurato. l. iij· et ibi Cy. nõ. ꝺ· ver· sig. l. stipulatio ista ¶ si sti pulatio de elec· q̃relaz i glo· fi· Spe· ti. ꝺ se· ·¶ qualiter· ver· porro·

¶ An valeat odemnatio ꝺ eũ qui desijt possi dere nec dictũ fuit an possidẽ desierit nõ· doc. C. de usu· rei iudi. l. is qui i glo.

¶ An odẽnatus pro pte videat absolutus ꝓ alia pte vide qꝺ dicaz infra sb dictõe sma·

¶ Nullus debz cõdẽnari sine accusatore· l. re scripto ¶ si quis accusatorem ff. de mune· et ho. c. j. et ibi nõ. vt ęccle. bene.

¶ An versus cõdẽnatũ de vulnere possit inq̃ rim inquiri si mors secuta est ter. de accusa· ·c. de his de pac. c. j. Spe. ti· de acu. ¶ ꝟ pone·

Conditio Conditionalis.

An creditor cõditionalis vel i diẽ dicat iteri habere ius· do. meus Rapha cu· i. l. stipu= latus fuerim illud ¶ j ff de ver· ob·

¶ An apponẽs cõditionẽ videat eaz debere impleri glo· i. l. siqs locupler ff. de ma· tes· vbi vide·

¶ Testõ instituit filium suum sub conditi= one si iuerit ad sctm Jacobũ an sit impleta fi lio nõ eunte sed mittente / Bal· in. l. j. ¶ ne at C· de caduc. tollen·

¶ Cõditiones / si deus voluerit / vel si vixero vel si potero / videt messe in actu· xvj· q. j· in parochia. xxij· q. ij· beat9 Jnno de pot. scrip= turę bonus ter. cũ glo. xxij· q. ij· ne qꝺ arbi=

¶ Quę differẽtia sit inter cõditionẽ =tree et modũ g'lo· de cõdi. appo. vez· glo· in c. j· vt ęccle· bene· nõ· de cõdi. et demõ· sup ℞ ca. Bar· i. l. qbz diebz ¶ termilian9 ff. de odic· et demõ. doct. i c. raynaldus de testa· gl. isti· de lega. ¶ tutor at ꝺ· ℔ si i ver· oditõali ter·

¶ An impossibilis cõditio i vltimis volũta= tibz viciet actũ vel nõ nõt· isti· de le. ¶ fi· glo· C· de his q̃ pe· no. l. j· i fi. ff. de cõdic. z demõ· l. obtinuit nõ. ff. ꝺ ver· obli. l. gñaliter plene p doct. i. c. fi. de cõdic. appo· in· v· oppo· et· l· impossibilis et. l. se. ff. de ꝺ· ob· isti · de iuti· stip. ¶ ℔ impossibilis bona glo· xxxij· q. ij· solet

¶ An z qñ euẽtus cõditioĩs trahat retro ad diem celebrati actus sub cõditiõe. nõ· insti· de ver. obli. ¶ er cõditõali ff qui poti· i pig· habe· l. potior ff. de peric. et como· rei ven· l· quid si pendẽte c. pterea de appe· ter· et gl. de rescrip· si ꝓ te· li· vj· videt ꝓbari qꝺ nõ trahi tur retro in pñdiciũ actus i eo tpe celebra= ti addẽ nõ· i cle. vnica de ꝺcess. pb· Bar· i· l· si filius ff. de ver· obli·

¶ In institutionibz legatis et fideicõmissis attẽditur tpus euemẽtis cõditionis· ff. de re. iur· l· si legati· C· qñ di· le· ce. l· si vsufruct· C· de cõdic· inser· l· si vxor. ff. ꝺ ver· obli· vbi pomitdñiaz q̃re i cõtractibz cõditionalibus spes transmittit i hęredẽ secus i vltimis vo= luntatibus·

¶ An valeat collatio beneficij facta sub cõ= ditione si vacat / dic qꝺ sic i. c. ij. de elect· li· vj· glo· et Jo· an· in· c. si tibi absẽti de pb. eo. li· nõt· i regla act9 legitimi li. vj· vbi p Jo· an·

¶ Actus dicitur purus et sine conditione iz tacita conditio subintelligatur de sponsi· pñ terea glo· in· c. ij· de elec· li· vj· glo· in· c. j· de sponsi· impube. eo. li· glo. de iuriur· quẽad= modũ / Jo. an· de cõdic· er pte qꝺ intellige qñ nulla exprimitur cõditio sed tacite inseritur per ea quę dicam infra·

¶ Si promitto dare centum sb ꝺ oditione si dederis mihi librũ / qs nrm debet prior iplere

dūmodo

Jo·an·in regula frustra ī merau.

¶An hęc dictio dūmodo importet moduz vel ꝺitionē nō·ī·c·nō pt̄ de pb·li·vj·Ange.ī suo consilio tercio.

¶Actus ꝺr purus licz exp̄mat cōditio q̄ ī est tacite de elec·c·ij·li·vj·Jmo·de p̄sūp·dum glo·ī·c·j·de of.dele.Oldra·ī cōsilio suo rj·glo·ī·c·j·de spon·duoꝝ.

¶An ī dubio actus dicat a p̄n° pfectus sed resoluēdus ꝓpter ꝺitionē vel dicat suspens sus vsq; ad cōditōis euētū glo·ī·l·ij ff·de ī di em adiect·vbi vide.

¶Quādo mandatū dicat ꝺitōale/p au.in cle·j·de cōcess·p̄bē·ī ver.reputam9.

¶An ꝓfessio facta sub cōditōe ōria sb alibꝫ regulę obliget ꝓfessionē glo.de ꝺi.appo· ·c·fi.q̄ cler·vel mo·insinuāte/p au.ī cle·j·de regu.ad de qđ dicaz·j·sub dictiōe religio.

¶An si dicat ꝺo tibi rē eo ipso videat data sub cōditione vide de ser·nō or·colibētius.

¶An postq̄z res est tñslata possit apponi cō ditio detrahens ptē iuris ter·ꝙ nō de msti·c· pe·de condic apposi.

¶Quę p̄ba faciūt cōditiōz/Bar·et doc·ff·de condic.et demōs.sup Rca·et ī.l.quibꝫ diebꝫ

¶Hęc dictio si nō sēp facit cōdi ꝛeo·ti· tionē·ff·de ōnen·emp.l.fi vēditio ī p̄n·et qđ nō·de ꝺi.mdebi.l.qđ sub ea dicā ifra sb di ꝛctione si· tio si res ī eo dē statu pmāserit vide de rescp· ex pte cōuētus ī glo.adde qđ nō·de iur iur̄, quēadmodū ī glo·ij.

¶Cōditio interdū ꝺr modus pendēs ex futu ro qui ita se habz ad esse sicut ad nō esse·ff·si cer.pet.l.cū ad p̄sēs et ī.l.se·de cōdi·appo·c·ij li⁹ scriptura de leg·j·et ibi nō.

¶Cōditio.i.dies incert9.l.ta ꝛet·c·vex·

¶Cōditio affirmatiua aliter exponit q̄z negatiua de quo vide glo.p.q.j.quidam.

¶Cōditiones multę itelligūt ī impetratio mibꝫ bñficioꝝ de quibꝫ vide ī·c·si ꝓponēte de rescrip.ī glo.vltima.

¶Quę ꝺitiones possunt appoi ī mrimo mo nō·xxxij·q·ij.solet queri.

¶Quid si apponit cōditio interceptione or dinis glo.de bap.maiores sup ver.cōditio naliter vide plene de fi ī·c·fi·de cōdi·appo·

¶Pronomē qui iunctū verbo futuri tpis fa cit conditionē·ff·de leg·j·l.sticchū qui meus erit·l.serui electōe.¶.j.eo·ti·nō.Jo.imol.m extrauagan.Bonifacij q̄ incipit anteq̄z.

¶Ablatiui absoluti faciūt cōditōz.l.a testa tore·ff·de cōdi·et demōs.dixi sub ditione ab latiuus.

¶An et qñ hęc dictio cū faciat ꝺitionez·l· a testatore·ff·de ꝺi·et de·l.si decem cū petie a testatore·ff·de ver·obli·et·l.qui ꝓmisit·ff·de cōdic. mdebi.Bar.ī·l·j·ff·de condi·et demons·dicā

infra·sub dictione cum.

¶Conditio interdū poit ꝓ electione·C·de moffi·testa·l.ō/interdū ꝓ q̄litate seu dignita te·ff·de testi·l·iij.ī p̄n·interdū ꝓ actiōe·C·de pact·l·legem·ff·ꝓ soc·l·societatem. Condic⁹ fit

¶Cōtract9 dicit purus lz apponat ꝺitio re solutiua ter·ī·c·illo vos de pigno.

¶Si p̄ambulū ōctus fiat cōditionaliter et postea simpliciter ōhat an itelligat repetita conditio ter·ī·c·de illis de cōdi·appo·et·c.du dum de conuers.coniug.

¶An valeat sntia lata sb cōditione vide ī·l· ij·¶ biduū·ff·qñ appe·sit de resti·spo·olim ī fi.dicam infra sub dictione sntia.

¶In ōctibꝫ cōditiōalibꝫ nō fit retrotract9 qñ conditio ē p̄tatiua/Bar·ī·l·si filius·ff·de

¶An ī ōctibꝫ iter viuos ius im ꝛp·obli· plēde conditioīs tñseat ad hęredē/Bar.in·l· si decē cū petiero·ff·de ver·obli·

¶Cōditio ex p̄terito vel p̄nti. non impedit actū·ff·de ver·obli·l·a ticio nā conditio ꝓpe ꝺr quę hꝫ ōctū de futuro ter·et ibi Bar.ī·l·si ita·ff·de ver·obli.adde glo.de elec.significa sti super ver·conditionem.

¶Si cōditō purificat nō trahit retro ad p̄n cipiū qñ extremū ad qđ debz fieri retro ctus est extmctū/Bal·ī·l·quotiēs ī fi·ff·de noua· vbi etiā ter.

¶Condictō scriptū p cet p t ē qđdaz genus actioīs msti·de act·¶ appellamus.

¶Exp̄ssio cōditioīs oio extiture nō fac actū cōditionalē ter·ī·l·si pupillus ¶·q sub cōdi ꝛtione·ff·de nouat·

¶Jsta conditio si debitor eē desierit verifica tur altera tantū obligatiōe sublata vel debi ꝛtor e desinēte esse soluēdo/Bar·ī·l·h9ⁱ·ff·de

¶Quę cōditiones itelligāt iu ꝛp·obli· ramēto vide Jnno·de iuriur̄·quēadmoduz dicam infra sub dictione iuramētum.

¶Conditionū q̄daz sūt succēssiue/q̄daz icē ptiue/q̄dam exactiue/q̄dā extractiue/q̄dā momētaneę/Bar.ī·l.seruitutes·ff·de fui. condnonū dispo

¶An cōditio casualis adiecta hęredis isti tutioni viciet vel hēat ꝓ nō adiecta/Bar·in l·suus quoq;·ff·de hęre·msti.

¶An et qñ cōditio adiecta ī psona plurium postea ī psona vni9 vel quorūdā purificat di spositionē necesse sit in psona oim impleri/ Bar·ī·l·hęredes mei·¶·cū ita·ff·ad trebel·

¶Quid importet illa conditio si sñ libels ad iecta dispositioni facte de clerico/Bar·in·l· hęredes mei·¶·cū ita·ff·ad trebel.

¶An cōditio necessaria et certa seu incerta qñq; suspendat dispositionē/Bar·ī·l·j·ff·ꝺ cōdic·et demonstra.

¶An copulatiua vel alternatiua iducat con ditionē·Jt an noia vel ꝓnoia faciāt ꝺitiōz Jtē q̄d de distributiuis z q̄d de relatiuis·Jtē

quot modis dicat odicio tacita nõt. Bar. ff. de cõdic. et demon. in. l. j.

¶ An principiũ z gerũdiũ inducãt oditõem. Bar. i d. l. j. et. l. a testatore. ff. d odi. z demo.

¶ An phibita directa p modũ dispositionis intelligat phibita etiã p modum oditionis. Bar. i. l. ticio cẽtũ. ¶. j. ff. de odic. et demo. idẽ i. l. seruus. ff. ad. l. falci.

¶ Cõditio q non ẽ necessaria nõ reddit itel lectũ nullũ sec9 si sit necessaria nõt. i. l. cũ filio. ff. de vulga. et pu. Bar. i. l. gallus. in pnc. ff. de libe. et postu. nõ. i. l. filius matrez. C. de iof. testamẽ.

¶ Cõditio q nõ est oino extitura non vitiat oio testamẽtũ. l. h9. ff. qñ di. le. ce.

¶ Conditio si decesserit sine liberis ex prio corpore descendentibus comprehendit non solũ filios ꝫ etiã nepotes et pnepotes tex. ẽ ꝫm Bal. i. l. j. C. d odic. iser. Bar. i. l. liberoꝝ. ff. de ver. sig. qui ad ꝫ allegat. l. lucius. ij. ff. de here. insti. idẽ Bar. i. l. ex facto. ¶. si quis rogatus. ff. ad treb.

¶ Conditio pdicta si decesserit sñ liberis expirat p ingressũ monasterij nisi aliter appareat de mente testatoris ita dicunt doctores in auten. nisi rogati. C. ad trebel. nõ. i. c. i pncia de proba.

¶ Cõditio apposita i donatõne si donator habuerit filios nõ comprehendit intoitũ monasterij / Jo. an. i. c. i pncia de pba. Bal. i dic. auten. nisi rogati vbi nõ q talis oditõ si decesserit sine liberis nõ oprehendit ingressũ monasterij fratꝝ miorꝝ qd nõt. bn fac qd hẽt i cle. exiui. de ver. sig.

¶ An z qñ oditio possit adimpleri in simili et p similez / Bar. i. l. gallus. ¶. et quid si tãtũ. ff. de libe. et postu.

¶ An oditio ptatiua trãseat ad hẽredẽ in cõtractibꝰ glo. oꝛ. i. l. ij. C. de pac. inter emp. Bar. i. l. si decẽ cũ petiero. ff. de ver. obli.

¶ Jn q differat oditio a demõstratõe / Bar. in. l. noiatim i fi. ff. de odi. inde.

¶ Cõditio si deus voluerit q intelligit in quo libꝰ iuramẽto qd opet nõt. Jnno. de iuriur.

¶ Cõditones apposite / quẽadmodũ. õ natz octus vitiãt qd agit / Jnno. i. c. j. de

¶ Cõditio apposita executi / odi. ap. om legati fac legatũ odictõnale. ff. de odi. et demõ. l. quibꝰ diebꝰ. ¶. qdaz ticius.

¶ Cõditio q ẽ õ pcepta euangelica dicit impossibilis glo. i ver. oditones. ff. de odi. isti.

¶ Cõditio dandi. x. pupillo vel furioso non dicit soluta nisi illa. x. fuerint ouersa i eoꝝ vtilitatez glo. i. l. sticchũ. ¶. vsufructũ. ff. de

¶ Cõditio i legatis non trahit / solut. retro nisi sit apposita negatiue tex. i. l. neratius. ff. de ma. testamen.

¶ Actus oditionalis ẽ nõ purificata condi/tione. l. cedere diẽ. ff. de ver. sig. de odi. ap. sup eo. et. c. se. z in cle. cũ ei quẽ de oest. pbẽ. nõ. i. c. prudẽtiã i pmo rñso d offi. delegat.

¶ Omis oditio videt eẽ causa finalis dispositionis. ff. de donat. l. ij. de sponsi. c. j. li. vj. et in cle. cũ ei quẽ de oest. pbẽ.

¶ Cõditio q ipso iure iest bene appoit z expmit nec cõmittit symonia d elec. significasti

¶ Quu oditionez appoit vult eã impleri vel exister. ff. de odic. insti. l. verba.

¶ An impeditus implẽ oditionez tenet cessãte impedimẽto illã implẽ. ff. de arbi. l. cẽl sus in fi. et. l. se. qd nõ. Archi. viii. di. quę ꝺ mores / et. xij. q. j. scim9 i ver. quicũqꝫ / nõ. xxxiij. q. ij. antiqui.

¶ An oditio apposita in vna cã videat in sequentibꝰ repetita. ff. de odic. et demõ. et. l. auia. ff. de lega. iij. l. si tibi pure.

¶ Quotuplex sit oditõ et qs sit eaꝝ effect9 tractat Cy. i. l. j. C. de odi. insti. vide nõ. gl. ff. de odic. z demõ. i Rca. et Bar. i. l. j. eo. ti.

¶ An in dubio psumat modꝰ vel oditio Cy. in. l. vnica. C. de. his quę sub mo.

¶ Cõditio aliqñ subintelligit lz non appo/natur de rescrip. c. ij. in glo. oditõ nõt. de iu/reiuran. quẽadmodũ in glo. ij.

¶ An conditio sit modus tollende vel indu/cende obligatiois / nõ. ff. de seruí. l. iiij. i glo. sub conditione. ff. de lega. j. l. nemo pt.

¶ Si plures conditiones sunt appositę an oibꝰ sit parẽdũ nõ. isti. de hęre. insti. ¶. pe. in glo. si plures.

¶ Non debet expectari euẽt9 conditionis q nihil sit opaturus. ff. ad vel. l. aliqñ. ¶. fi. l. si fũdũ. ¶. si pater. ff. ad le. fal.

¶ An oditio nõ impleta habeat pro impleta si p aduersariũ vel aliũ stet nõ. ff. de reg. iur. l. iure ciuili. ff. de ꝓ. obli. l. i executio ibꝰ. ¶. fi. in glo. an i regula cũ nõ stet p eũ li. vj.

¶ An euẽtus cõditiois cõstituat quẽ i mora Bar. i. l. quotiẽs. ff. de ver. obli. Cy. in. l. in mioꝝ. C. i quibꝰ cau. i integ. res. nõ ẽ ne. in

¶ An cõditio retrotrahat ad / vj. qõe. temp9 octus nõ. insti. de testa. mili. ¶. q igit in glo. ff. de picul. et cõmo. re. vendi. l. necessario. ¶. q si pendẽte i glo. i pteritũ nõ. ff. qui pot. in pig. hab. l. potior in glo. ẽ interposita vide. ff. de ver. obli. l. si rez meã et ibi Bar. et. l. si filius eo. ti. Bar. plene. ff. de vsuca. l. si is qui pro emptore in vn. q. Jo. an. i addi. Specu. ti. de testi. ¶. nunc tractemus i addi. magna.

¶ An conditio impleta momento licet non duret habetur pro impleta vide Angelus in consilio. xxxiij. quod mapit et clerici.

¶ An cõditio adiecta i vno gdu intelligat in alio repetita vide in. l. quę conditio. ff. de condic. z de. et i. l. ſb oditõne. ff. de hęre.

mſti. nō ff de le. ij. l. cū pater. ℭ ab inſtituto.
℄ Condicō dies et mod9 ſūt coītes diſpōis et actus et ſcdm illas omis actus regulatur ff. de regu. iu. l. actus et regula actus li. vj. inſti. de v. ob. ℭ. ex cōdcōali.
℄ Qui allegat aliqd ſibi ſub odcōe fuiſſe cō ceſſū neceſſe hz ꝓbare odcōez extitiſſe. l. cum ita legatū ℭ. legato et. l. meniꝰ ff. de condi. et demō. Jmo. i. c. ex pte abbatiſſe d priui.
℄ Condicio nō inducit diſpōez ſed inductā ql̄ificat. l. ſi qs ſub odcōe. ff. ſi qs omiſ. cauteſta. et i. l. i. ℭ. ſi qs ſimpliciter de v. ob. ꝓbatur i. l. ex facto. ℭ. fi. de here. inſti.
℄ Condcō cui nō eſt adiectū tps ſufficit ſi purificat. l. ſi qs heredē C. de mſti. et ſubſtit. ſub odic. fact.
℄ Legatū factum ſubſtituto pupilli nō pi⁄det eſſe viuēte pupillo odcōale quo ad trās⁄miſſionem tex. eſt nōbilis in. l. heredis. ℭ. tā⁄tū dez. ff. qñ di. le. ce.
℄ Qñ odcō cauſalis vel poſitiua dēat ipleri nō. i. l. ij ff. de odic. et demonſ.
℄ Quotuplex ē odcō ipoſſibilis vide mſti. d lega. ℭ. fi. i gl. ipoſſibilia Cy. C. de mſti. ⁊ ſb ſti. l. j. Bar. i. l. j ff. de odic. et ſubſti.
℄ An odcō ptatiua ſcīdatur vt ꝓ pte poſſit ipleri et an p heredē grauari et an ea remiſſa remittatur ꝓ miſſum Cy. plene in. l. fi. C. de odic. inſer. Bar. in. l. cui fūdus. ff. de condic. ⁊ demonſ.
℄ Condcō pſone quot modis dicatur nō. i. l. pſenti C. de his q̄ ad eccle. ofu.

Conductor. An et qñ conductó videatur hēre mādatū a locatore ꝓ executōe iurisdictionis locate Bá. i. l. i. puitiali. ℭ. fi. ff. d no. op. nc.
℄ Quāti tporis ceſſatio in ſolutōe pensiōis ſufficit ad priuādum quēlibet conductorem Bar. in. l. vectigalia. ff. de iudi. de loca. potuit et ibi nō.
℄ Conductor eq̄ nō dēt ſibi dare tantum de blado qñ eſt carum ſicut qñ eſt vile dictum eſt Bar. i. l. aīalia C. de curſ. publi. li. xij.
℄ Conductor pōt agere ad mtereſſe contra locatorez q̄ vendidit rem locatā a q̄ emptor eum expulit añ finitam oductiōem nō. in. l. ſi merces. ℭ. vis maior. ff. loca. vide nōt. in. l. emptorem C. loca.
℄ Cōducēs ſtipendiarios vel equos ad bellū nō tenetur ad emendaz eōrum mortuorū niſi ex pacto alias ouenatur dīri ſub dcōne bellū vide Cy. C. ad. l. iu. de vi. pu. l. q ñ.
℄ An ⁊ quo tpore conductó teneatur ſolue pensionē vide Jmo. de loca. potuit.
℄ An oductor alicui9 rei poſſit eā alteri locare glo. de fi. inſtru. mter dilectos in v. non ſufficit glo. inſti. loca. ℭ. fi. adde nō ff. d iurif. l. moſchis. ℭ. j. et. l. nemo C. loca.
℄ An oductor poſſit añ tps deſerere rem cō ductā. Archi. xij. q. ij. alienatōs.
℄ An oductor poſſit rem retinere vltra tps conductōis ſi forte ī tp9 nō potuit p̄cipere fruct9 ex ea 2 au. in cle. j. de re. eccle. ñ alie.
℄ An oductor dom9 tētur reficere viaz ante domū Spe. ti. de cau. poſ. ℭ. qz nemo.
℄ An bōa oductōis ſint obligata locatori p mercede ter. et glo. inſti. de interdic. ℭ. inter dictū ff. de pact. l. item qz.
℄ Conductor poſſeſſionis vel agri ꝓ ſolōne certe ptis fructuū an deducat expenſas ſemiſ ⁊ opaz Jnn videt tēre q̄ non de dei. tua. ij. ad mām vide q̄ dicam. ī. ſub dcōe locatō.
℄ Qñ oductor det mercedē vel repetit dataz vel releuat a dādo ſi forte nō ptat re oducta nō ff. loca. l. ſi vno. ℭ. item cū q̄dam in glo. p⁄ſonis et ibi Bar.
℄ An plures oductores eiuſdē rei tēantur i ſolidū vel ꝓ pte ñ. C. loca. l. ſi diuiſa ⁊ ibi Cy.
℄ An oductori cōpetat aliqd iuris d re nō ff. de ſupfi. l. j. ℭ. q̄ aūt et ibi Bar.
℄ An qs poſſit oducere rem ſuā ff. de acq̄rē. poſ. l. ſi rē aliquā in glo. fi. ff. de vſuc. l. ei a q̄ et ibi Bar. C. loca. l. ad ꝓbationē.
℄ Si rei eccīe cōtractus reſcīditur an conductor agat ō locatorē no. de re. eccle. non alie. ad audiētiam in glo. fi.
℄ Conductor ꝑpetuus pōt rē vendere et donare et ad poſteros trāſmittē nō ff. de fū. inſtruct. l. p̄dia vbi glo.
℄ Si oductor ceſſat ſolue penſionē p biēnium cadit a iure ſuo Jmo. de loca. potuit bñ facit. l. quero. ℭ. inter locatorē ff. loca. vbi vid

Confederatio. An vaſallus ofederationē faciēs cum inimico domini ſui poſſit iuſte feudo priuari ⁊ alijs bonis ab ipſo domino Bar. in. l. j. de phib. feu. alie. v. q̄d ſi quis vero faciūt nō. de accu. cum oporteat / glo. et Bal. x. col. l. q̄o mo. feu. amitt. vide ter. ⁊ ibi nō. in cle pastoralis de re iudi.
℄ An qñ due ciuitates fūt ofederate ad mutuum bāmitus de vna intelligat bāmtus d alia Bar. videt cōcludere q̄ non in. l. non dubito ff. de capti.
℄ An et q̄les ofederatōs ſint vel nō ſint licite dicam. ī. ſub dcōe oſpiratio.
℄ An ſint licite cōfederatōs q̄ quotidie fiunt inter ciuitates q̄ vocant lige vide Bar. in. l. fi. ff. de colle. illi.

Confeſtim. De ſignificatōe biu9 dcōis vide. l. ij. ℭ. ofeſtim ff. ad tertull. et dicit ofeſtim. i. ſtatim ff. d euic. l. ſi is qñqz ofeſtim. i. qñto citi9 poterit ff. de iudi. here abſens ff. de reſti. miteg. l. diuus vbi vide.

Confeſſio iudicialis extraiu⁄

dicialis et ſacramentalis.

Quot mõis qs dicãt ofiteri nõ. de pſũp. nul

¶ Quot modis et q̃ dicat ꝑba ſ lusi gl. ñ. ⁊ ī ꝑba ofessio no. Cy. C. de ofe. l. vnica ī ꝑn.

¶ Cõfessio de veritate et credulitate eq̃ pre ſ iudicat nõ. de iuriurã. ex lr̃is in glo. fi. Spe. ti. de posi. ¶. sexto ꝑ. hoc tamẽ certus est.

¶ An ofessio extra iudiciũ fcã in vltima vo ſ lũtate vel inter viuos tẽat nõ. ff. de interrog. act. l. j. in glo. pe. ff. de ꝑba. l. cum de mdebito ¶. pe. Cy. in. l. gñaliter C. de nõ nũ. pec. ⁊ ibi glo. nõ. ff. de pact. l. tale pactũ in ꝑn. Bá. ī. l. nõ solũ ¶. si liberatõis. ff. de libe. lc. Spe. ti. de ofe. ¶. nũc vidẽdũ bonus ter. et ibi nõ. in. c. fi. de succes. ab intest. in glo. ofitentis et ibi p do. Ant. de but. q̃ de hoc etiã tractat in. c. j. de fi. mstr. vbi allegat d. c. fi. ꝑ cauũ singulari q̃ valet ofessio extra iudiciũ ⁊ ptẽ absẽte qñ fit ad exõeratõz oscic qđ est marie singulaꝛ

¶ An volẽs ꝓbare nũeratõz pecuie ⁊ ad nu ſ meratõz mducit testes q̃ deponũt ab alio fa ctam aũ ꝓbet intentuz suũ Bar. in. l. pdia. ff. de acq̃rẽ. pos. ff. de solu. l. si debitorez et in. l. ñ. in fi. ff. si cert. pet. Cy. et Alber. in. l. si ex cau ſ tõe C. de nõ num. pecu. Spe. ti. de teste ¶. j. et ¶. sed pone / ego ⁊ do. meus Raph. cu. ī. l. si ita stipulatus ¶. grisogonus. ff. de ꝑ. ob. do. Ant. et moder. in. c. si cautio de fi. mstr. bñ fac l. ꝑ ¶. si mutuã. ff. si quis. ñ. patro. vbi vide.

¶ An nõ rñdens positõibꝫ hẽatur ꝑ cõfesso glo. et Cy. in. l. ñ. ¶. q̃ obseruari. ff. de iur. ca ſ lũ. Bar. in. l. lex cornelia. ¶. fi. ff. ad sill. glo. et doc. de ofe. c. ñ. li. vj.

¶ An ofessus possit variare Jnno. q̃ nõ ma ſ xime qñ fit ofessio iuramẽto firmata in. c. ꝑ mq̃sitõz de ele. in. c. cum dilectus de accu. fac l. ꝑ in de. ff. ad. l. acq̃l. glo. est de hoc in autẽ. at q̃ semel C. de ꝑbat.

¶ Cõfessio non dirimit mriõniũ Jnno. ī. c. cãz que de offi. dele. de eo q̃ cogno. of. vxor. su. super eo.

¶ Cõfitens ostenta in mq̃sitiõe esse vera in q̃ otinebantur ea q̃ iuris erant q̃ nõ erant vera de iure sibi nõ ꝓiudicãt q̃ ps nõ pot per suaz ofessionẽ ea que iuris sũt immutare glo. ī. l. ornamentoꝝ. ff. de aur. et argẽ. lega. glo. ī. l. j. C. de ofe. glo. in. l. ñ. ¶. qđ obseruari. C. de iur. calũ. Ang. in osi. xj.

¶ Si reus ofitetur delictũ vtꝝ iudex ex quo cunq; ordinato processu pot penã infligere Jnno. q̃ sic in. c. qualiter de accu. vbi Jnnocẽ. dicit q̃ extraordinaria infligit de ele. ꝑ mq̃si ſ tionẽ et đ ofe. c. ñ. Ang. cõsi. clxxxx. qđ incipit visis actis.

¶ An ofessio facta q̃ ofitens sit heres talis ꝓsit absẽti saltez in vim aditiõis nõ. in. l. fin. ff. de intr. ro. act. in glo. fi. in fi.

¶ An otrahens cum aliquo tanq̃z cuz herede alicuius videat ita cõfiteri eũ esse heredez vt postea negare nõ possit uide ī. l. optimã C. đ otrahen. et o mit. stipu. Bar. ī. l. ex hac scrip ſ tura in fi. ff. de dona. Bar. in. l. his vbis dicta ꝑncipiũ. ff. de here. instit.

N.B.

¶ Di q̃ritur sup delicto omisso certo tpe ⁊ lo co et ofessio fit de delicto sed variata q̃litate loci vel tpis an ex tali confessione posset seq̃ odẽnatio vide Ang. in consilio. cxxxj. qđ incipit in causa.

¶ An cõfessio ꝓlati in iudicio noceat ecclesie nõ. glo. in. c. dudũ de ele. glo. et doc. in. c. fi. de ꝓscrip. Cy. in. l. j. C. de confe. in. xv. q. Bar. in. l. certũ. ¶. sed an ipsos. ff. de confe. ad de q̃ ofessio rectoris ꝓiudicat ecclesie qñ est vn9 tantũ rector in ecclesia / qđ est dicere qñ ec ſ clesia nõ est collegiata / de cap. mo. dilectus fac glo. ī. c. potuit de loca. in collegiata vero dicit nõ. in. c. ꝓsentiũ de resti. li. vj. Spe. ti. de confes. ¶. fi. Jmo. de excep. venerabilis / glo. xxij. di. de ostãtinopolitana / ter. ī. c. dilectus de cap. mo. de ꝓscrip. si diligẽti / Archi. x. q. ñ. Hius pot rectũ / Jo. an. ī. add di. Spe. de re. eccl. nõ alie. sup Rta.

¶ Quid sigficet hẽri pro ofesso Bar. ī. l. eius qui. ff. de iur. fi. vide nõ. in. c. ñ. de ofes. li. vi. Add de Bar. ī. l. lex cornelia. ff. ad sill. ⁊ l. absen ti. ff. de pe. doc. in. c. veritatis de dol. et contu. i quibꝫ tractat de intellectu statuti q̃ cauetur q̃ otumax hẽat ꝑ ofesso.

¶ An prochianus accedẽs ad alias ptes dẽat admitti ad confessionẽ sic̃ licentia sui sacer ſ dotis doc. in. c. ñ. de despõ. impub.

¶ An desistẽs ab accãtõe ex hoc solo hẽatur ꝑ ofesso Bar. in. l. si maritus. ¶. si negauerint ff. de adult.

¶ An ofessio possit approbari et ꝓ pte reprobari Cy. ⁊ Bar. in. l. j. C. de ofes. Bar. ⁊ Bal. in. l. ñ. C. de do. an. nup. Bar. in. l. aurelius. ¶. idem quesijt. ff. de lib. lega. doc. in. c. ex pte de cam de rescrip. et in. c. olim de cens. do. Car. flo. et moder. in. c. bene. ij. de postulat. prela. casus est đ hoc in. c. cũ venissent de instit. ⁊ ibi vide do. Car. flo. Archi. in. c. j. de ofes. li. vj. Jmo. de excep. cũ venerabilis Spe. ti. de posi. ¶. j. ꝑ. pe. Jnno. ī. c. cum otingat de offi. đ leg. vide oio Hosti. in. c. cum super de cõces. preben.

¶ An ofessio facta coraz nõ suo iudice obli ſ get ofitentẽ coraz suo iudice nõ. Bá. ī. l. clarum C. de auct. ꝓstã. nõ. ī. l. j. ff. de ofes. Jnn. de ele. ꝑ mq̃sitõz de succes. ab intẽ. cum dilectus ⁊ c. si ostituerint de accu.

¶ Quid sit ofessio ẽ facta corã nõ suo iudi ſ ce an possit hẽri rata ꝓ suũ iudicem dic q̃ non de pe. ⁊ renñs. q̃ autem de pe. di. v. c. ꝓtimo in glo. fi.

¶ Si testō credēs se ex infirmitate moriturū ofessus se habuisse a titio centū ex cā vsura/rum postea qualuit an ex tali cōfessione po/terit quemiri ad illa centū Bar. m.l. cū q̄ decē dens. ¶. quidicillis de le. ij. bene facit d. c. fi. de succes. ab mtest. et qd ibi nō.

¶ An ofessio extrauidicialis iducat notoriū vel solū faciat iudiciū glo. i. l. qm̄ z. l. ictus fu/stiū. ff. de his q̄ no. infam. Jnno. de of. dele. c. i. li. vj. glo. i. l. capite q̄nto. ff. de adul. et i l. q̄ro. ¶. fi. ff. de euic. Jnno. in. c. p inq̄sitōz de ele. plene p doc. de coa. cler. et mulic. c. nr̄a/ qd aūt de iudiciali vide ī d. c. nr̄a de accu. eui/dētia/glo. i. c. ex pte. ij. de v. sig. Hosti. i. c. cū

¶ An appellatōe spāli. ¶. porro de appe. pbatōis veniat p tis ofessio ter. et ibi nō. de iudi. at si clerici. ¶. si vo Cy. i. l. actor C. de p/ba. Jo. an. et ibi moder. de ele. bōe/nō. de p/ba. sup Rca. Archi. j. q. vltima actō d rest. spo. cū ad sedē. ¶. nos igit iūcta glo. in q̄bus ocludit q̄ ofessio nō ē ppe pbatō sed pbatio nis releuatio.

¶ An ofessio procuratoris noceat dño Cy. i. l. j. C. de cōfes. i. q. ix. Bar. in. l. certū. ¶. fz ante ipsos. ff. de ofe. glo. vt lit. nō contes. c. j. et ibi do. An. Spe. ti. de confe. ¶. postremo v. si vo de ele. scriptū de re iudi. suborta Cōpos. de ele. c. j. li. vj. de offi. dele. cū olim.

¶ An cōfessio fcā coz̄ā iudice opetenti in iu/dicio tamē nullo p̄iudicet ofitenti nō. Jnn. de or. cog. cū dilectus/de accu. sup his/ter. ē multū sing. i. c. pisanis de resti. spo. Bā. i. l. si ofessus. ff. de custo. z exhib. reo. doc. mo/der. plene i. c. p inq̄sitionem de elect.

¶ An ofessi ppium crimē dēant interrogari d socijs suggerētibo aut receptatoribo suis et an eoz confessio noceat illis ter. i. l. fi. et ibi Cy. C. de accu. Bā. in. l. repeti. ¶. j. ff. de q̄sti. doc. de ofes. c. j. adde de resti. veniēs.

¶ An cōfessio tutoris vel curatoris p̄iudicet pupillo vel adulto Bar. m.l. certū. ¶. sed ante ipsos. ff. de ofes. moder. in. c. j. vt lit. nō con. glo. in. l. ij. ¶. q̄ obseruari C. de iura. calū.

¶ An obiciēs exceptōz videat ofiteri inten/tionē aduersarij glo. et doc. i. l. si q̄dē C. d ex cep. z i. c. ex teōre de resti. in regla exceptōez obiciēs li. vj. d tñsac. p̄terea. ij. vbi tex. nōbi.

¶ An et qñ ofessio req̄rat ptis p̄sētiā glo. et Cy. i. l. j. C. de ofe. glo. i. l. gñaliter C. de nō nume. pec. glo. i. l. cū de mdebito. ¶. vlt. ff. d p ba. glo. i. c. fi. de ofes. glo. i. c. si cautō z ibi per Anto. de but. de fid. mstru. Bar. in. l. certum. ¶. si q̄s absēte. ff. d ofes. z i. l. nō solū. ¶. si libe ratiōis el. ij. ff. de libe. le. adde glo. j. q. vij. q̄tiēs coz dis Jo. an. i. c. fi. de succ. ab mtesta. adde q̄ ofessio fcā pte absēte fac̄ semiplenā p̄batoz adeo q̄ pot̄ dferre iuramētū i supple mētū Bal. i. l. j. C. d fur. add qd dixi s. p̄rie

¶ An vemēs contra suā ofessionē dēat audi ri dic q̄ nō regulariter. l. gñaliter C. de in nu. pe. l. cū de mdebito. ff. de pba. c. p tuas de pba. fallit q̄n ofessio ē reprobata p sniam de iur. iurā. ad nr̄az et ibi nō. doc. fac̄ glo. in autē. Jtem si possessor C. q̄ pot. in pign. ha. dictū est Jnno. de excep. cum venerabilis.

¶ Cōfessio in cā ciuili mādat̄ exequtōi fz nō in cā criali in q̄ expectatur sniā scdm Jnno. m. c. q̄renti de offi. dele. adde qd nō. m. c. du/dum de elect. de v. sig. ex pte in glo. m. c. sup eo de testi. cogē. ij. q. j. nos in quēq̄z do. An. in. c. at si clerici de iudi.

¶ Cōfessio vnius latronis otra aliū valet q̄ ad p̄sūptōz inducēdā nōt. Jnno. in. c. j. de ofes. fz nō vni falsarij ō aliū vt ibi nō. Jnno.

¶ An mitius agatur cū confesso q̄z cū con/victo dic q̄ sic q̄n sponte ofessus est secus si metu probationū nō. glo. l. di. presbyterum glo. de symo. de hoc vide ibi.

¶ Quid sit effectus ofessionis facte in foro cōtentioso et facte in foro penitētie et mixte nō de ele. inotuit Hosti. i sūma de scrut. ¶. fi.

¶ An ñ negans/dicat̄ cofiteri ter. de postul. prela. c. j. de transac. ex lr̄is de ord. cogni. cuz dilectus et qd in eis nō. fac̄ glo. fi. m. c. fi. de confe. li. vj. de reli. do. c. ostitutus/de ofe. c. fi. et glo. C. vnde vi. l. eum q̄rebatur/doc. i. l. fi. C. de iu. calū. facit. l. de etate. ¶. q̄ tacuit. ff. de i terro. act. doc. de coa. cle. et mul. nr̄a i ver. nō diffideā de condic. app. per tuas adde nō. p Bar. in. l. j. ¶. sciēdū. ff. de ven. ispi. vbi vide.

¶ An ofessio aduocati preiudicet clientulo nō. in. l. ij. C. de erro. aduo. de app. cū causā q̄ adde que diri s. sub dcōe aduocatus.

¶ An dicta ofessio possit reuocari et vsq̄z ad qd tempus nō. in. l. ij. C. de erro. aduo. vi de Spe. i ti. de ofe. ¶. postremo in pn. Archi. tēt q̄ possit reuocari vsq̄z ad sētentiā. xxxv. q. ix. et vide ibi glo.

¶ An stetur ofessioni fcē i istrō vid. xxxj. q. ij. lochārius nō. de fi. mstru. si cautio.

¶ Regula est q̄ ofessioni mutui de receptōe pot̄ de iure ciuili obici exceptio nō numera/te pecunie. j. bien̄iū de iure canonico ppetuo/modo dubitat̄ qd si dicat ofiteō me habuisse et recepisse a titio centū mutuo/an ppter ver/bum habuisse possit opponi exceptio nō nu/merate pecunie/dic q̄ sic p. l. singulares m. l. ex pluribo in glo. m v. hēre. ff. de solut. Et ē rō q̄ qs dicit̄ hēre illud ad qd hz actōz/casus ē m. l. si voluntate C. de do. pro. Idem si dicat ofiteor apud me habere ad qd ofequēdū ha beo actionē. l. id apud. ff. de ver. sign. secus si dicat cōfiteor penes me habere/q̄ tunc non pot̄ opponi exceptio nō numerate pecunie vel dicor penes me here qd iam recepi nō id ad qd agere possū/ter. ē m. l. penes. ff. d verbo.

sig·tene menti qz sūt nōbilia z nō faciliter vt puto reperies alibi·

¶ Confessio ptis extra iudiciū vbi est piudicialis opatur hūc effectū qz si postmodū cōfitens dicat ōriū in iudicio vt testis nō valet testimoniū de pac·p tuas vbi videt ter·

¶ Cōfessio de crie fcā extra iudiciū opat vt taliter ofitens nō admittat ad purgatōz d·c·p tuas Jo·an. de excel·pla·qz sit.

¶ An sacerdos in foro pnie ofessus de crine statim possit celebrare etiam añqz satisfaciat pnie impposite p crimie glo. qp sic·l·di. de his qō nō·cautela tamē est qp sacerdos imponat breuē pniaz sacmētalē quā ilico possit oplē z aliā satisfactoriā que reqrat certū tps secū dū theologos z ita seruāt prudētes ofessoes

¶ An sacerdotes possint sibi mutuoz ofiteri z se absoluere sie licentia superioris/ōclusio ē qp nō de qō Hosti. in sūma de pe·z re·¶·cui ofitedū v·c·ui pbyter nō·de pe·z re·ne p dilatione bonus ter·ē in·c·si eps·¶·vl. de pe·et re·li·vj·z ibi p do·Domi·de sāct·gem.

¶ An liceat aliq caū pcta cōfiteri layco glo·xxv·di·¶·cris v·alteruty glo. de offi·or·pastoralis ter·nō·de pe.di·j·quē pemitet.

¶ An ofessio ouētus vel capli p iudicet eccie nō·de or·co g·cū dilectus de test·i·psentiū li. vj de tñsac·p tērea lo.ij. vide q dixi s·

¶ An qs tēatur simpliciter ofiteri de venenia libz glo. de pe·di.j·perfecta·xxv·di·qualis s. Tho·in·ijij·di·xvj·

¶ An sint aliq caūs in qbz de eodem peccato dēat bis ofiteri glo. i·c·lachryme alias est·c·nō tibi dico ō pe·di·j·Hosti·m sūma de pe·¶·de qbz v·vj. Jo·mo·i extrau. Boifa· q incipit ātiqty glo·de pe.di·v.c.j·m v·oportet·

¶ An maritus igressus monasteriū possit cōfiteri se recepisse dotez ab vxore nō·Bart·in aut·si q mulier C·de sacrosāct·eccle·vbi etiā tractat qp post ingressū nō pot ordinare de restitutōe vsuraz z ibi etiā vide Bal.

¶ An ofessio p metū extorta sit ipo iure nulla vel ānullāda nō.xj·q.iij·q̄ttuoz doc·i·c·ab bas qō met·cau·glo·in·l·q m carcerē·ff·ō his q vi met·pe cau·fi·dic qp nō valz.

¶ Quibz remedijs possit rescidi cōfessio fcā spe future nūeratōis glo. et doc·m·c·si cautio de fi. mstru. Hosti. et moder·m·c·fi·de solu. vbi ocludit aliud esse de iure ciuili aliud de iure canonico.

¶ An ofessio facta m vltia volūtate piudicet ofitenti diri aliqd s·vide Bar.m·l·cuz qs decedēs·¶·codicillis·ff·de le·iij·Cy·m·l·gñaliter C·de nō nu·pec·do·Anto·et moder·i·c·cum dilectus de suces·ab mst·vbi nō·scdm vnū mtellectū qp ofessio facta m vltima volūtate nō aio cōtendi sed pp ter aliud valet ad excludendū actū restādi licet faciat plenā pbatōz tamē admiculata plene pbat misi directe vel indirecte probet ōriū·

¶ An ofessio facta i vno iudicio faciat fidem in alio dixi aliqd s·vide nō·de ele·p inqsitionē de cōfes·cum sup glo. et doc. de cap·mo. cum dilectus ter.m cle·ostōnē de ele·Jnno. in·c·cum dilectus de or·cog·&pe.ti.de ofe. ·¶·seqtur v.x. et in·¶·nūc videndū v.qd de cōfessione z v·sed nec vbi vide.

¶ Licet expressa ofessio facta in iudicio possit ostēso errore reuocari de ofe·c·fi. secqi tacita que surgit ex productione mstrumenti in iudicio dictū est nōbile Jnno. de cēns. cuz olim/ad de Jo.an.in addi. &pe.in ti. de depo·¶·nono ver. vex tamen in addi. que mapit vidi dubitari.

¶ An ofessus spe future nūeratōis possit p biennium licite in foro oscientie retinere qō est confessus doc. qp sic de immu·eccl. qz pleriqz vbi etiam tenet Jnno. qp si soluisset ille q recepit tenetur restituere faciūt nō. in·c·fin. de solu.

¶ Que interrogatōs debēt fieri in ofessione sacramētali Hosti. in sūma de pe. et re·¶·que interrogatōs.

¶ An dicenti se ee absolutuz dēat credi sāct. Tho. in qō. de quoli. Jo. in sūma de confe·q·xlviij·facit qō nō. misti·de act ¶·alie.

¶ An statim post pcm tētur qs confiteri vl possit differre saltē ad ānum nō·de pe.di·v. in sūma de pe.di·nj·ille ter·in pn· et ibi Archi·de pe·et re·omis in v.semel p Jnno·ad de s·Tho.i·ijij·di·xv.j·q·iij·ar.j·

¶ An ofessio obscura possit interp tari p heredem cōfitentis Jnno. qp nō in·c·fi. ō succe· abmtest·glo. in·l·idē pomp·scribit si frumē tum·¶·fi·ff·de rei ven·

¶ An confessus dēat habere maiorem fauorem conuicto Jnno·qp sic de offi·dele·prudētiam in glo·l·eum qui ff·de iureiur. insti·de actio·¶·item mixta de elect·in notuit de symo·ad hoc.

¶ An ofessus fratri electo secundum formā cle. dudum de sepul·tēatur itez confiteri curato suo/cōmunis est opinio qp nō in d·cle. dudum statuimus hodie ita est decisum i ertrauagā·que incipit vas electionis/contrarium dic Archi. de pe·di·j·iudicet/dicam·j· sub dcōe peccatum·

¶ An ofessio sacramētalis possit fieri p nūciū vel scripturam/dic qp nō de pe.di·j·quem pemitet misi in necessitatibz vel conualentibz xxx·q·v. qualis in glo·Jnno. de pemi·z reomnis vbi de surdo et muto/do. Car. flor. de spon. cū apud in·x·q. et vide Hosti·i sūma de pe·z re·¶·q pnia v·qd si aliqs sacerdos vbi vide qui de ceco muto vel furioso ō quo per sanctum Tho m·in·ijij·di·xvij·q·iij·ar·ijij·

¶An ofessio sacr̄alis sit p̄cepti nō. de pe. et re. omiſ /glo. de pe. di. j. ¶. ℔ idē ꝺ. hinc etiā dñs et ꝺ. p̄cepit cadi. ¶. alij otra vbi supra.
¶An sit precepti q̄ fiat sacerdoti glo. de pe. di. v. in sūma / Archi. de pe. di. j. ¶. alij / melius de pe. di. j. pfecta / de hoc p s. Tho. in. iij. di. iij. vbi dicit q̄ ita eſt precepti q̄ papa non poſt diſpenſare cum aliq̄ ne confiteatur licet poſſit diſpēſare q̄ differat vltra ānū.
¶Quot vicibꝫ tētur q̄s confiteri dic möch? semel in mense in clem. ne in agro. ¶. sane de ſta. mo. layci semel in ānō de pe. et re. c. ois / ſacerdotes quotiēs celebrant de q̄bꝫ et de p̄ latis vide i. c. de hoīe ꝺ celebre. miſ. habeſ et me liꝰ in. c. dolentes eo. ti. ℍ osti. in sūma eo. ti. ¶. j.
¶An liceat ofiteri alteri q̄ꝫ proprio sacerdo ti sine eius licentia dic q̄ nō vt d. c. ois / glo. in cle. dudū ꝺ. libere de sepul. videtur dicere otrarium / glo. de pe. di. j. quē pemitet sup ꝺ. ſciat / ſi aūt sacerdos nō vult dare licentiā re currendū ē ad ſupioꝛē ſcdm ℍ osti. in sūma de pe. ¶. q̄liter ꝺ. diſcreta.
¶Quid aūt ſi ꝓrius sacerdos sit ignorans: q̄ꝺ sepe contingit p̄ſertim in hac nr̄a ytalia: nō. in d. c. ois de quo vide glo. nōt. de pe. di. j. in. c. quē pemitet.
¶Ep̄o vel pemitentiarijs per ep̄m deputatis poſt q̄s ofiteri abſq̄ licentia sacerdotis ꝓprij nō. Archi. rj. q. iij. qui reſiſtit / ℍ osti. in sū ma. ¶. q̄bꝫ ofitendū ver. an p̄riarcha in fi. de materia vide s. Tho. in. iiij. di. vij.
¶An hec ofeſſio sacr̄alis hūit ortum a lege vel euangelio vel a ſola conſtōe ecclesie glo. de pe. di. v. in sūma tēt q̄ ex conſtōe ecc̄ie q̄ traxit cām ex nouo et veteri teſtō.
¶A quo tpe frequentari debet hec confeſſio ſacramentalis vide glo. ꝺ pe. di. v. in ſumma Archi. de pe. di. j. nō poſt vide s. Tho. in quá to di. ix.
¶An ille q̄ omiſſit dicere circūſtātias pcti tēaſ itez ofiteri de eo dē peccato cū debitis cir cūſtantijs glo. de pe. di. v. c. j. ocludit q̄ non niſi tales eſſent q̄ mutarent gen? peccati.
¶An liceat ofiteri p ptes hoc eſt aliq̄ peccata vni et aliqua alteri vel vno tpe aliqua ⁊ alio tpe alia tex. et glo. q̄ nō de pe. di. v. c. j. ver. q̄ꝺ ergo peccatum et. c. tantus sit de quo p s. Tho. in quarto di. xvij.
¶Qualis debꝫ eſſe ille q̄ admittit p ep̄m ad audiē ꝺaz ofeſſiōz bonus tex. in cle. dudū. ¶. ſtatuim? de sepul. et ibi doc.
¶Quot et q̄les circunſtātias dēat hēre ſa cr̄alis ofeſſio nō. Archi. de pe. di. v. ſiderāt.
¶An in cā crīali ſufficiat vna ofeſſio tantum Bar. i. l. i. ff. de cuſto. ⁊ exhib. reo.
¶An ofeſſus in iudicio de crīe poſſit ꝺēnari licet ꝓceſſus alias ſit iualidus Bar. i. l. ſi cō feſſus. ff. de cuſto. ⁊ exhi. reo. faciūt q̄ diri s.
¶Ex ofeſſione extraiudiciali poſt q̄s torqueri ſed non ꝺēnari Bar. in. l. capite q̄nto. ff. de adult. nō. Imo. de elec. p inq̄ſitionem faciūt que ſup̄ dixi de vi ofeſſionis extraiudicialis.
¶An ofeſſio facta coram iudice remittente: faciat fidem coraz eo ad quē remittitur Bá. in. l. ꝺuus. ff. de cuſto. ⁊ exhib. reo. Jo. an. i c. at si clerici de iudi.
¶Quātū ⁊ q̄n dicit ofeſſus pſeuerare in cō feſſione Bar. in. l. j. ff. de cuſto. et ex. reo.
¶An vbi req̄rit p̄ſens pecuia in contractu: ſufficiat ſola ofeſſio emiſſa taz circa pparato ria q̄z circa deciſoria iudiciꝰ Bar. in. l. nō fatet ff. de iudi.
¶Quid dēat ꝓbare volēs reuocare ofeſſiōz Jmo. i. c. cū dilecti de accu.
¶An ſufficiat ofeſſio eius q̄ hz mandatū ad recipiendū ſolutōem Bar. in. l. ſi debitor. ff. de ſolu. Jo. an. in addi. Spe. ti. de teſte. ¶. j. ꝺ. ſed pone ego otra te.
¶An ofeſſio facta in tormētis p̄iudicet dic q̄ nō / niſi pſeueret ofitēs poſt tormētū Bá. in. l. j. ff. de queſtō. in. ¶. q̄i. ff. de cuſto. reo. l. pe. et. l. ij. C. quo. appe. nō recipi.
¶Confeſſio quā fac̄ tercius sup̄ iur̄ meo tā tum nō valet in preiudiciū mei / de re iud. cū ſuper.
¶Confeſſio licet nullis admiculis adiuuata: tamē in crīali ſi ſponte fiat tenet vt bene pba tur ꝺ ꝺuoꝛt. ex l̄ris / et ibi nō. Bar. i. l. q̄ſtōis ff. de q̄. videt velle q̄ ſine mdicijs nō p̄iudi cat etiā ſi ſit pſeuerans.
¶Cōfeſſio pſonalis aliq̄n nō nocet fideiuſſo ri tex. in. l. taz mādatori C. de nō. nū. pe.
¶An emiſſa ofeſſione de p̄terito inſtrō id ſu per q̄ deducit p̄ſumat factum tpe ofectōis aut aliquo interuallo Bar. i. l. certi cōdcō. ¶. ſi nūmos. ff. si cert. pet.
¶An poſt ofeſſionē factā semp req̄rat ſnia: Bar. in. l. j. ff. iudic. ſol. q̄ ꝺic q̄ ofeſſio facta coraz iudice ſtatim poſt exeq̄ ſine ſnia.
¶An ille q̄ dicit ſe abſolutū ab excoicatōne: videat ſe ofiteri fuiſſe excoicatum in. l. j. ff. de no. ope. nūc. p Bar.
¶An q̄s ofitēdo peccata videatur renūciaſſe actōi iuriaꝝ Bar. in. l. non ſolū. ff. de iniur. adde q̄ꝺ dicam ſub dcōe iniuria.
¶Confeſſioni ptiū ſtat vbi dubitat de ꝓceſſu Jnno. de ꝓba. cū bone.
¶Cōfeſſus crimē poſt ꝺēnari etiā poſt tps prefixum in ſtātie p legem vel ſtatutum Bal. dicit ſingulariter in. l. ꝓperandum. ¶. j. ff. de iu di. quod nō.
¶Confeſſio facta poſt ſentētiā in criminali nō nocet q̄n poſſit appellari glo. ē ſing. in. l. nō tantū. ff. de appe. Bal. in. l. ſi q̄s in hoc gen? C. de epi. et cleri.

¶ In quibꝫ nō stat ꝯfessiōi alicuius ꝯtra se vide nō. de fi. instru. si cautio.

¶ An et qñ ꝯfessio in tormētis p iudicē dicti s. adde plene p Jo. an. m regla cū in contem;

¶ Confessionē er; /platōe nō. ij. q. j. c. j. roneā pōt quis reuocare etiaz post p̄ceptum sibi factū p iudicez de soluēdo id qđ fuerat cō fessus de v. sig. ex pte el. j. i glo.

¶ An sufficiat ꝯfessio executoris vel admi; nistratoris vendētis rem q̄ fatet se p̄ciū recez pisse Bar. i. l. alio. ff. de ali. z ca. lega.

¶ Cōfessio fcā ex cā mutui i dubio refertur ad mutuū qđ m eadez q̄zritate ꝓbat precise Bar. ff. de adimē. le. l. cū ꝯtum.

¶ Ad hoc vt ꝯfessio obliget ꝯfitentē req̄rūt multa de qbꝫ dicti s. vide Spe. ti. de ꝯfe. ¶. nō videndū glo. i. c. fi. de ꝯfes. m glo. magna.

¶ Cōfessio fcā extra iudiciū ex cā pte p̄sente nō valz nisi fiat ad petitōz ptis nō. m. l. gña liter C. de nō nu. pec. qđ est nō dnū si ē vez.

¶ Cōfessio duplex extra iudiciū fac plenam ꝓbatōz dictū ē Bā. i. l. j. C. de agri. et cēs. li. xj

¶ An ꝯfessio cedentis noceat cessionario nō. Spe. ti. de ces. actio ¶. j. v. sed nūquid et ibi Jo. an. m addi.

¶ Cōfessio minoris valz m crialibꝫ etiaz sine curatore. ff. đ mino. l. auxiliū. ¶. m delicti. ff. đ reb. eo. l. ij. Jo. an. m addi. Spec. ti. de ꝯfes. ¶. nūc videndū m p̄ncipio.

¶ An cōfessio simplex extra iudiciū fcā iure pacti pariat actōz et obligatōz Jo. an. m addi. Spe. ti. de teste ¶. j. v. sed pone egi dicit q nō p. l. publia. ff. depo. ad đ nō. i. l. j. C. de cō fes. et qđ nō. i. c. si cautio de fi. mstru. Spec. de ꝯfes. ¶. nūc videndū v. m sūma.

¶ Confessus m iure hētur pro iudicato z m ꝯfessū nulle sūt ptes iudicis preter q̄z modē; nā do. ff. ad le. aeq̄. l. p̄mde qđ qualiter m tel; ligatur nō. de re. pmu. cum olim de testi. pre sentiū de ele. dudum. ij.

¶ Q,ñ z q̄liter ꝯfessio posit reuocari dixi s. Bar. m. l. de etate. ff. de mterro. actio. m fi. et l. nō fatetur. ff. de ꝯfes. glo. i. c. fi. de iureiur. gl. i. c. ex lris de diuō. Jo. an. i. c. scriptū de ele.

¶ Confessio fcā coraz iudice p̄mus ciuitatis nō pōt ereq̄ m alia ciuitate misi ad req̄sitionē p̄mi iudicis Bar. i. l. j. ff. de i offi. testa. Cy. i l. j. C. de ꝯfes. fac marie qđ nō. Bar. m. l. cuz quedā puella. ff. de iurisdcō. om. iud.

¶ Confessio fcā coraz arbitro nocet in iudi; cio secus si coraz arbitratore Cy. m. l. j. C. de ꝯfes. Bar. i. l. fi. ff. de ꝯfes. Spe. m ti. de ꝯfes. ¶. nūc videndū v. qđ de cōfessione.

¶ In his que ꝓhibita sūt gñaliter z certo ca su sūt p̄missa nō stat cōfessioni dicentis ca; sū p̄missū Jo. an. m addi. Spe. ti. de re. ecc. nō ali. sup ℞ca.

¶ An ex cōfessione fcā coraz iudice de eo qđ nō otinet in libello nō possit confitens dam; nari in illa instantia vel debeat m cohari noua instantia Spec. ti. de act. et pe. ¶. sup actio mibꝫ et pet. ver. sed qđ si reus qđ limitat ibi Jo. an. m addi.

¶ An ꝯfessio heredis p̄iudicet legatarijs do. Ang. m ꝯsil. suo. vij.

¶ Assertōs ptiū hēnt ꝓ ꝯfessiombꝫ in pre; iudiciū asserentiū de eo q̄ mit. i pos. c. j. de re stri. m ite. c. cū ex lris.

¶ Confessio aduersarij nō ꝓbat intentionez alterius ptis qñ necessario vnū nō ꝯcludit ꝫ est vniuersalis m pluribꝫ glo. de excep. cum venerabilis ter. de accu. cū dilecti.

¶ Cōfessio defūcti etiā in crīali ciuiliter inte tata mādat executōi ꝯtra heredes Jo. an. m addi. Spe. ti. đ ꝯfes. ¶. postremo v. sed nūqđ confessus do. Anto. m. c. cum spāli. ¶. porro de appellatio.

¶ Confessio indeterminata ꝓbat q̄n quelibꝫ ps capti sup quo fit ꝯfessio concludit intēti; onē aduersarij ter. i. c. p̄terea el. ij. de trīsac.

¶ Producens mstrūm videtur confiteri oīa in eo ꝯtenta Jmo. m. c. cuz venerabilis de ex cep. de cens. cum olim.

¶ Rñdens interrogationi iudicis vbi đ iure interrogari nō debz nō hēt ꝓ ꝯfesso neq̄ p; iudicat dictū est do. Anto. i. c. j. de ꝯfe.

¶ Nō dicitur vera sed ficta ꝯfessio que īdu; citur ex ctumacia nolētis venire ad iudicium glo. de p̄sūp. nullus.

¶ An ꝯfessio in mriōnio spūali p̄iudicet gl. de rapt. c. cū cā Archi. xxx. q. v. nec illud et q̄ ꝯfitetur m tormētis dicitur sponte cōfessus Bar. i. l. j. ¶. j. ff. de q̄stio.

¶ An cōfessio fcā coraz notario ita p̄iudicet ac si esset fcā coraz iudice glo. z Bar. m. l. cum scimus C. de agri. z cens. li. xj. glo. m. c. ij. de vsur. li. vj. Bal. x. coll. de pac. iur. fir. ¶. item sacramēta.

¶ Stante statuto q̄ non rñdens simpliciter positōm hēat ꝓ ꝯfesso q̄dam dixit se nō ha; bere pecuniam et si debitor erat q̄ expendit m negocijs petitoris an iste habebitur ꝓ cō; fesso die q̄ sic quia duplicate respondit Bā. i. l. j. ¶. si q̄s simpliciter. ff. de v. ob.

¶ Confessio serui et filij p̄iudicat patri z pa trono seu dño m his i quibꝫ habēt admini; stratōz Bar. m. l. cuz filius. ¶. j. ff. de v. ob. et l. si ita stipulatus. ¶. grisogonus eo. ti.

¶ Confessiones iudiciales inducūt obliga; tōz et ex eis pōt agi. extraiudiciales vero ꝓ; batōz tantū Bar. i. l. triticū. ff. de v. ob. et i d. l. si ita stipulatus. ¶. grisogonus.

¶ Confessio rei debz intelligi scdm intentionē eius Bar. i. l. is q̄ reus. ff. de pub. iud. vide. c. cuz dilectus de accu.

¶ Confessio nō ē obligatio sed īducte obli;

gatōis ꝓbatio Bal· in·l· si ex cautōe C· d nō nume· pec·.

¶ Confessio facta coram duobꝫ iudicibꝫ ex tribꝫ datis ſiē clauſula ē ipo iur̄ nulla nec ꝑti preiudicat vt ī·c·olim de reſcrip·.

¶ Confessio ꝓ curatoris eligentiū nō ꝑiudicat electo de ele· dudū·ij·et ibi nō·de tñſac· vemēs nō·de reſti·in mte·c·ij·.

¶ Si qs bis varie ofitetur ſtādum ē prime ofeſſioni glo·in·c·vt nr̄m vt ecci· benefi· de p̄ ſcrip·l̄ras vbi vide·.

¶ An valeat ofeſſio pr̄is aſſerētis quem ēe ſuū filiū vide q fi·ſi legi·p tuas ſcdm Jnno·.

¶ An ofeſſio facta coraꝫ vno iudice poſſit p atiuꝫ mādari executōi Spe·ti·de ofe·¶ nūc vi dendū v·. qd de confeſſis et ibi Jo·an·.

¶ Quę ſit dr̄a inter ꝓfiteri et ofiteri vide Jo· an·in·c·j·de ſū·tri·li·vj·in v·. ꝓfeſſione·.

¶ Si poſt ꝓductōꝫ libelli et īducias datas reo/ reuſ ofitetur intentōꝫ actoris iudex fert ſētentiā ſi vo ſiē libello ofitetur iudex fac̄ pre ceptū qd ſoluat nō·ij·q·j·c·j·de ele·duduꝫ ij·in glo·ſed pone·.

¶ An ille q eſt ofeſſus ſe crīoſū poſſit ꝓbaē otrariū vide d exc̄p·cū venerabilis·.

¶ Confitēs extraneo ſacerdoti z ſiē cā et ſine licētia ꝓp̄ij ſacerdotis peccat mortaliter d pe· et re·qp aūt dixi ꝯ·late de hoc·.

¶ Confitēs crimē extra iudiciū licet vi talis ofeſſio nō poſſit condēnari tamē i iudicio nō poterit negare qd extra fuerat confeſſus ſcdm Jnno·de ele·p mqſitionez de exceſ·pla· ꝙz ſit vbi vide·.

¶ Qñ confitens admittat̄ ad declarandum ſuā confeſſionē vide de accu·cū dilecti·

¶ Si ofitens pcta ſua petat pnīaz de aliqbꝫ an ſit ſibi dāda vide de rap·ſup eo in glo·ij·d pe·di·ijij·¶ his autoritatibꝫ in glo·.

¶ An ofeſſus ſub condicōe dēat odēnari vide de miſti·cū veniſſēt et ibi concordā·in glo·

¶ Confitēs debꝫ ēe illius ꝓpoſiti qp decetero nō pecc̄et de v·ſig·nouimus in glo·fi·

¶ An ō eū qui in foro pnīe confitetur epo ſe aliqd crimē commiſiſſe qd ep̄s dicit ſe añ ſci uiſſe poſſit de eo dez iudicialiter mqri Jo·an· in·c·oīs de pe·et re·.

¶ Qutis dicit̄ tripliciter ofiteri / ore·rei eui/ dentia·et cōtuātia/ vide de p̄ſup·null9 i glo·

¶ Confeſſio fcā coraꝫ arbitro valet ſcdꝫ Cy· tanq̄ extraiudicialis C·de arbi·l·fi·

¶ Cōfeſſio fcā in teſtō cū iuramēto inducit ꝓbatōꝫ ff· de le·ijj·l·cū q̄ſ·¶ codicillis ſine iu ramēto dic vt in·l·lutius·¶ ſēpromie eo·ti·

¶ An ſtet̄ cōfeſſionī p̄lati confitētis i miſtru mēto aliēatōis rei eccię qp talis alienatio fu erit in vtilitatem eccię tex·qp nō in·c·j·de re· ecle·nō alie·li·vj·. Jo·an·in·c·ſi cautio de fi· miſtru·de ſolu·c·fi·¶ frede·de ſe·in cōſilio clj·. fac̄ glo·C·de p̄di·minor·l·mioꝝ·Archi·x·q· ij·hoc ius in cle·j·de re·ecclē·nō alie·.

¶ Stante ſtatuto qp vnuſ iudex nō poſſit pe tere ſine alio an ſi coraꝫ vno reus ofiteat̄ pre iudicet ſibi ofeſſo nō obſtāte ſtatuto nō·in cle·j·de here·v·. ipſo iure·.

¶ Si qs ofitetur ſe dediſſe centū titione eum accāret de homicidio an poſſit ex tali ofeſſio/ ne odemnari Bal·x·coll·de pac·iur·fir·Jo· an·in·c·i·de accu·li·vj·.

¶ Cōfitens delictuꝫ licet dicat ſe feciſſe id ꝓ ſua defēſione debꝫ ꝓbare hoc Jo·an·de offi·d le·c·j·li·vj·de v·ſig·ex pte Bar·in·l·aureli9 ·¶ idem queſijt ff· de libe·lega·.

¶ Cōfeſſio ſubita et nō deliberata videt̄ er/ rōea et iō pōt reuocari ter·xix·di·c·ij·nō·ī·c· ſi qs iratus·ij·q·iij·. adde qp ofeſſus indelibe rate et calore iracundie videtur errare nō·de diuō·ex l̄ris in glo·ſed nūqd/ vt ecc̄l·benefi· vt nr̄um in glo·tū prīe ex l̄ris de cenſi·olim Archi·de iur·iurā·c·fi·li·vj·.

¶ Cōfeſſio nō ꝑiudicat ofitenti niſi ad illum finē ad quē ē inſtituta inſtātia iudicij/ glo· l·di·ex pententibꝫ in glo·magna in fi·et ibi Archi·glo·de ofeſ·c·fi·ter·de exc̄p·c·j·.

¶ Effectus multos ofeſſioms extraiudicia lis ex cā crīali vide p Ang·in conſ·xv·.

¶ Interrogatio hz incluſā ofeſſiōꝫ iterrogā/ tis·xxij·q·ij·qp ait z·c·q̄rit̄·xxv·q·vij·q̄cūq

¶ An ofeſſio extraiudicialis fcā in miſtrō cū cā ꝓbet cām verā fuiſſe Spe·ti·de reſti··¶ j· v·ſed pone egi otra te et ibi Jo·an·.

¶ Cōfitens debitū ſed exc̄ptōꝫ obiciēs eſt ſup ea audiēd9 glo·xiij·q·ij·q oblōeſ de of· dele·ex pte·ij·ff·de le·j·l·ſi dom9·¶·q ofitetur

¶ An ofeſſio iudicialis vel extra ſup crimine infamet Jnno·de accu·ſup his Bar·ī·l·infa/ mē·ff·de publi·iudi·.

¶ Confeſſio facta in iudicio ī cā crīali etiam abſēte accuſatore p̄iudicat ofitenti Jnno·ī·c· qr in fi·de iudi·.

¶ Confeſſio fcā nō extendit̄ ad aliā ꝑſonam q̄ꝫ ad illā otra quā inducit̄ Bar·in·l·cum fili/ us·¶ j·ff·de v·ob·.

¶ Confeſſio reuocari pōt etiā poſt p̄ceptum nō aūt poſt ſētentiam glo·ī·c·ex pte·j·de v· ſignifi·.

¶ An in ofeſſione extraiudiciali ſeu eius re probatōe req̄rat̄ ſcriptura Jnno·de ele·per iq̄ſitionē Arch·xxxij·q·j·lotharius ſup gl·.

¶ Judex videt̄ ofiteri ēe vera oia q̄ otinentur in ſnia tex·in·c·cū ſup de offi·dele·.

¶ An ofeſſio facta in foro mixto inducat ꝓ/ bationem vt ex ea cōfitens condēnari poſſit Hoſti·de eta·et qualit·queris/ et in ſumma deſcrut·¶ fi·in fi·cuius verba ponit do·An· de but·in·c·tercio loco de ꝓba·vide·l·di·ex pe nitentibus in glo·tex·in·c·innotuit de elect·.

¶An confessio fcā m cā criali possit reuocari Arch. in c.j. de accu. li. vj. et doc. in c. ex lris de diuō. Archi. xiij. q. j. i sūma Jo. an. in c. at testatōs de despon. impub.

¶An simpliciter ofitens de homicidio possit ex interuallo cōfessionē reuocare Bal. x. coll. de otrouer. muesti. ¶. itē si vasallus.

¶Confessio electoz pīudicat electo scienti et patienti si est fcā in iudicio secus si extra Jmo. in c.ij. d restī. i mte. glo. lix. di. ordinatos vide Jnno. in c. dudū. ij. de elec.

¶An ofessio fcā p pmissionē qp nō iputabitur ei a iudice factā pīudicet et an tēaꝫ seruare tale pmissum Arch. xxij. q. ij. vtilem.

¶Cōfessio facta ō id qd qs facere nō potuit nō tenet Zap. i. c. romana de sē. ex. li. vj.

¶Oñ ofessio iudicialis q̄ sit i scriptis pīudicat pticz fiat m absētia ipsi9 Bar. i. l. ij. ¶. fi.

¶An petēs remā de delicto ff. d iur. fis. videatur illud ofiteri glo. i. c. exhibita de homic. vide qd nō. Jnno. de elec. c. venerabilis

¶An fugiēs p delicto si capiatuz hēatur pro ofesso glo. Bá. z qd nō. i. l. raptores. ¶. sin aꝫ C. de rap. iur. vide Spe. ti. de pfūp. ¶. j. i pn.

¶An rñdens p verbū credo videatur cōfiteri glo. fi. de iurīurā. ex lris Bar. in l. itez omīs. ¶. j. ff. de furt.

¶An ofessio fcā p vnā ptiū in cā beneficiali iuuet aliā Jo. an. i. c. j. de eo q̄ mit. i pos. li. vj. z i. c. j. de ofes. eo. li. do. d rot. oclusione. xxvij glo. nō. in v. si nō appareat m. c. pe. de rescri. li. vj. optimus ter. m. c. cuz ad sedem de restispo. et. c. j. de ofes. li. vj.

¶An tacens hēatur p confesso Jnno. i. c. duduz el. ij. de elec. z m. c. j. de postu. pla. Spe. ti. deposi. ¶. nouo.

¶An ofessio hēntis cāz onerā cuz alio illi p iudicet, glo. ij. q. iij. alias. q. v. interrogatū glo. lix. di. c. fi Jnno. i. c. osulti de regu.

¶Jn foro pēitentiali staꝫ ofitenti p Arch. xij. q. ij. cuz deuotissimā facit de iurīurā. mulieri et qd ibi nō.

¶Confessio facta sup possessionē m iudicio moto sup ꝓprietatem nō preiudicat ofitenti Zap. m. c. bone de postu. prela. Jo. an. m. c. j. de cap. mo.

¶An facta ofessio faciat fidē Bar. m. l. eius q̄ delatorez ff de iur. fis.

¶An ofessus audiatur appellans glo. z doc. de appel. cum spāli. ¶. porro dixi s. sub dcōne appellatio.

¶An cōfessio erronea sit nulla ipso iure vel reuocetur p restitutōz nō. Jnno. de resti. m mteg. ex lris et i. l. erroz C. de iu. z fac. igno.

¶Confessio pīudicat possidēti et ō eum hēt ꝓ probatiōe Cōpos. m. c. ex pte decani de rescri. d postu. pla. bone el. ij. d iurīur. mlieri.

¶An ofessio filij noceat patri vel testatoris heredi Bar. m. l. eius q̄ delatorez ff. d iu. fis.

¶Confessio secreta facta iudici ꝓpalari pot de elec. innotuit.

¶An cōfessio inter aliquos facta alijs pīudicet. ij. q. iij. alias. q. v. interrogatuz. xv. q. iij. nemini.

¶Recognoscēs actū dicitur illū confiteri d exces. pla. tanta glo. z ter. de ele. p inqsitōz/ ter. z glo. i. c. odardus de solu.

¶An qs dēat ofiteri peccata sua occulte vel publice Arch. de pe. di. j. porro z. c. vltimo.

¶An ofessio debeat fieri p peccato origmali nō. glo. de pe. di. iij. c. fi. dic qp nō qz deletur in baptismo.

¶An de oibz venialibus debeat qs confiteri glo. de pe. di. j. pfecta et. c. fi. Jmo. in. c. omīs super ver. peccata de pe. et re. glo. in prohemio. vj. sup ver. benedictōz Archi. xxv. di. m. ¶. crimīis.

¶Laicuz est ofiteri peccata sua cuiqz et petere sup illis osiliū circa absolutōz glo. fi. m c. ij. de pe. et re. li. vj.

¶An de peccato sola nēcitate omisso teneaꝫ qs ofiteri glo. de pe. di. j. ¶. itē sicut.

¶An sacerdos possit audire confessionē sue cōcubine glo. z Arch. xxx. q. j. omīs/glo. xxxiij q. ij. placuit/Arch. iij. q. vij. ¶. vlti. et ibi Archi. Jo. an. in. c. fi. de or. ab epi. q renūc. epi. et in. c. ommis de pe. z re.

¶An sacerdos peccet si audit confessionē qñ est impcfo glo. de pe. di. vj. c. j. et. nj. q. viij. ¶. itez in euāgelio.

¶An ofitens peccata sua alicui sacerdoti sit q̄ ad deū absolutus glo. in cle. dudū ¶. statuimus in v. auditur de sepul. alia glo. de elec. dudū/xcv. di. ecce/glo. ix. q. nj. nemo et. c. alioz/glo. de excēs. pla. dilectus/ad de quod nō. Zau. in cle. i. de reli. do.

¶An sacerdos possit audire ofessionē prochianoz suoz extra prochiā Hosti. qp sic in sūma de pe. et re. ¶. cui ofitendum sit iurta pn. Archi. de pe. vj. placuit/Oldra. osi. lxxij. faꝫ qd in simili nō. de sē. ex. canonica vbi dicit qp est volūtarie iurisdcōis vide Zau. et Pau. m cle. dudum de sepult. vbi contrariantur ad inuicem.

¶An dyacon9 possit audire ofessionē glo. et Jnn. i. c. ij. de furt. Pau. in cle. j. de bap.

¶An monachi debēt ofiteri peccata sua sacerdoti prochiali vel eoz superiori Pau. in clemē. dudum sup v. imptiri de sepul. Archi. xvj. q. i. c. placuit el. j. et adde nō. in clem. ne magro de sta. mo.

¶Sacerdos pot ꝓpalare ofessionem confitētis de consensu ofitentis de adul. significasti Jo. an. de ele. innotuit Jnno. de pen. c. omīs adde quod scribit s. Tho. in quarto. di. xxj. q. iij. arti. ij.

¶ Qcz layc⁹ possit audire ofessionē ī tpe ne-
cessitatis nunq3 tñ pōt absoluē de off. or. pa
storalis m glo. Inno. de off. archi. c. j. m glo.
dixi sub dictōe absolutio.
¶ An ofessus de vno peccato et nō de alijs et
recepta vna pñia ꝺ illo si p9 ea confiteat alia
debz illud repetere et itez pñiam recipe vide
glo. j. de pe. di. iij. ¶ his autoritatibꝫ Jo. an.
in. d. c. oīs Arch. ꝺ pe. di. iij. c. fi. z ibi glo.
¶ Confessio ñ pt fieri heretico aut absolutio
ab eo recipi doc. de sponsali. non est.
¶ Confesso corā deo et nō sacerdote peccata
sua spes venie ꝓmittit de his ofiteri volens
sed morte puēt9 nō valēs. xxvj. q. vj. si ali-
qs et. c. se. ⁊ padisū. xvj. q. ognouim9.
¶ Cōfessio nota a latrone in cruce apuit sibi
¶ Sacerdos ognoscēs filiā ofessionis depo-
mit z ꝓpetuo carceribus tradit. xxx. q. pma
oēs qs et. c. si qs sacerdos. et. c. se.
¶ Cofessio ē sc̄da tabula p9 naufragiū si q-
dē pma ē baptis m9 de pe. di. j. secūda.
¶ Penitēti certū tēp9 pnie ipomit qꝫ ofessō
cōtritōez peccatoris ignorat de pe. di. j. ī ac
tione. ⁊ factōis de pe. di. j. q3 penitet.
¶ Erubescentia m ofitente ē magna ps satis
¶ Cōfessorē idoneū q̄libz dēt eligere et ñ mi
n9 idoneū sciēt. vt. d. c. quē penitet z de pen.
di. vj. q̄ vult ofiteri de pe. et remis. oīs et qꝺ
ibi no. vbi vide.
¶ Que sit pena revelātis ofessionē dic qꝫ de
pomit et ꝓpetuo pgit pegrinus de pe. omis
z de hac materia revelādi ofessionez vide. s.
Tho. ī. nij. di. xxi. q. iij. ar. j. z. q. j. p totum.
pa sc̄de. q. lxx. ar. j.
¶ Quot sūt ofessionis ꝺitōes dic qꝫ sūt. xvj
qs pōit. s. tho. ī pal. li. di. xviij. q. iij. ar. nij
¶ An ofessio facta sie cōtritione valeat vt pu-
ta qꝫ peccator ñ dolz de oīb⁹ vel nō firmit ꝓ-
pomit ab oīb⁹ abstinere. s. Tho. ī pal. di. xvij
q. iij. ar. nij.
¶ An liceat ī ofessione detegere aliēa. s. tho.
m. nij. di. xvij. q. iij. ar. ij.
¶ Cōfessio aduersarij opat qꝫ otra ꝓbatōz
vel p̄sūptōez iuris et de iure admittit ꝓ batō
q̄ alias admitti nō dēt glo. ē sing. ī aut. ꝺ e-
quali. do. ¶ illud col. vij. ¶ An valeat ofessio
facta die feriata dic Jnn. qꝫ sic ī. c. vlt. ꝺ test.
Alber. m. l. fi. C. de fer.
¶ Cōfessio ifamat sicut sñia glo ē ī. l. ij si pos
sessori. ¶ si eū de hereditate. ff. ꝺ iureiuran.
¶ An mfitiēs seipm hēat ꝓ ofesso ꝺ crimie
Bar. i. l. fi. ff. de his q̄ mor. si consci.
¶ Cōfessio facta mter ōhētes qꝫ ille sit ei⁹ ꝺ-
bitor ī dubio p̄sūit m fraudē misi ꝓbet ꝑ pa-
tē veritas ofessati tex. ē ī. l. q̄ testūm. ff. ꝺ ꝓb.
¶ An liceat ofiteri peccata q̄ qs nō ommisit vi-
dē. s. Tho. ī q̄rto. di. xxj. ar. iij. vbi etiā trac-
tat an cū qs dubitat de peccato vtꝝ sit mor-
tale vel veniale teneat ofiteri et dicat qꝫ sic.
¶ An ꝑ ofessionem generalem deleant ven-
alia glo. m prohemio vj. super ver. benedi-
ctionem. s. Tho. m pall. di. xxj. adde qꝺ di-
cam sub dictōe peccatū.
¶ An quis possit seu dēat pluries pluribꝫ sa-
cerdotibus confiteri et ad qꝺ prosit talis con
fessio ponit. s. Tho. in quarto di. xvij. faci-
unt no. m. c. fi. de pe. et remis.
¶ An recidiuans teneatur confiteri peccata
priora. s. Tho. in quarto di. xvij. q. j.
¶ An superior q̄ scit peccata sui subditi p cō-
fessionem sacramentalem possit postmoduz
illa pumire tanqz sibi nota dixi supra de hoc.
adde qꝫ potest non m foro contentioso sed
penitentionali quia talis scit vt deus non vt
homo ꝑm. s. Tho. in q̄rto di. xxj. q. iij. ar. j.
¶ An sigillum confessionis extendat ad alia
que non sunt de confessione. s. Thomas po-
nit m q̄rto di. viceſima prima. q. tercia arti. j
¶ Quid si aliquis extra confessionem dicat
aliquid alicui sub sigillo confessionis dicit.
s. Tho. in pal. di. xxj. qꝫ nullo modo qs debz
dictum facile audire si tamē audit et ꝓmittit
dēt suare ꝓmissuz.
¶ An non sacerdos q̄ imfdū est mterpres cō-
fessionū dēat peccata celare. s. Tho. in quar-
to di. xxj. q. iij. ar. j. dicit qꝫ sic.
¶ An si is qui confitet sit excomunicatus ta
li excomunicatione q̄ non potest eum absol-
uere ab alijs suis peccatis possit eum absol
uere vide. s. Tho. m. nij. di. xvij. q. iij. ar. nij.
¶ An is cui epus ommittit vices suas circa con-
fessiones possit m casibus ipsi epo sp āliter re-
seruatis absoluere dic qꝫ non nisi expresse o-
mittat ī regula in generali. li. vj. et. c. si eps
de pe. et remissione eo. li.
¶ Que interrogationes faciende sunt per sa-
cerdotem in confessione habetur de pe. di. vj.
. c. q̄ vult de pe. et remiss. c. oīs Hosti. in sūma
eo. ti. ¶ q̄ interrogatōes per totū maxime sꝫ
per. de luxuria.
¶ Confessio facta in tormentis p̄nūbus īris
iudicis facit semiplenam probationēm glo.
m. l. ij. C. de custo. reo. adde qꝫ si fuerit revo-
cata pōt cogi persist ēm ea per repetitionez
tormentoꝝ dictū est Bal. m. l. m bone fidei.
C. de re. cred. et iureiuran
¶ Cōfessio facta ī vltima volūtate ad vtilita
tē nō capacis itelligit facta ī fraudē. l. q̄ testa
mtū. ff. de ꝓba. l. cū quis. ¶ titia. ff. de le. ij.
¶ An cōfessio facta in carcere vbi quis pati-
atur famem z frigus dicatur facta in tormē-
tis Bartolus qꝫ sic in. l. item apud labeonem
¶ questionis. ff. de iniur. z. l. secunda. ¶ si qs
. ff. de vi z. vi arm. dum dicit sufficit terror ar-
moꝝ idem si est facta apud tormēta in. l. no-
uissime. ff. qꝫ fal. tu.

¶ Cõfessus i iudicio nõ appellat nisi ꝓbet errorẽ suũ dic Jo. an. i. c. romana de app. li. vj Bal. i. l. j. C. de lit. ꝺnes. dixi s.

¶ An confessio facta corã nõrio noceat dic q̃ vide l. interrogata ꝛ l. iubem9. C. ꝺ libe. cau.

¶ In q̃ ꝺeat confessio i vltima volũtate differre ab ea q̃ fit inter vivos nõ. C. de fal. ca. adie. l. j. i glo. fi. et ibi Cy. m. nõ. oppo.

¶ Confessio ꝺr̃ euidentissima ꝓbatio nõ ff. ꝺ iu re fis. l. nõ intelligit̃ i. ℭ tacite i glo. sup ꝑ. manifestissimis.

¶ De nullo grãe ꝓbationũ oritᷣ actio nisi ex iuramẽti confessione vt. l. ꝟ et possessor i. ℭ si cũ de hereditate ff. ꝺ iurerurã. ꝛ ibi nõ maxime cũ facta ẽ in iudicio vt. l. j. et ibi no. C. de nõ nume. pec. i glo. nj. ꝛ. l. cũ scim9. C. ꝺ agri. et censi. li. xj.

¶ Confessio validat ꝓcessũ alias iualidũ ꝑm Bar. i. l. si confessus ff. ꝺ cus. reo. Inn. de restit. spo. pisam ꝛ suppl3 defectũ illi tantie ꝑm Bal. in l. ꝓperandũ. C. de iudi.

¶ An confessio facta i iudicio ꝟ nõ i forma iudicij ꝓiudicet Bar. i. l. cũ scim9 ad fi. C. ꝺ agri et censi. l. j. li xj.

¶ Confessio i dubio vr̃ eor̃ q̃ i iudicio ponũtur no. C. de libe. ca. l. cũ ꝓcũ Cy. C. ꝺ odio. ob tur. cau. l. mercalẽ Bar. i. l. certũ. ℭ si qs abstẽte ff. ꝺ confes. ℭ pe. ti. de positio. ℭ j.

¶ An p confessionẽ iudex acquirat ꝓti abstẽti de epi. et cle. aut gñaliter et. C. de confes. l. j. in glo.

¶ An confessio ꝓcuratoris aut alteri9 admi stratoris noceat dño no. Cy. C. ꝺ confes. l. j et. l. nj. ℭ q̃ obstuari. C. de iu. calũ ff. de confes l. certũ. ℭ si aliꝑos et ibi Bar. ff. de interro. act. l. si sane. ℭ si de confesso. i gl. tenet̃ ℭ pe. ti. de confes ℭ. ij. ꝟ. xnj. ꝛ ibi Jo. an. i addi.

¶ Confessio facta metu non tenz de ꝓcura. accedẽs i gl. j. ℭ pe. ti. de confes. ℭ ij. i princi.

¶ De confessione facta i tormẽtis an noceat di ri aliqd s. nõ. Cy. i. l. fi. C. ꝺ qõ i. v. ꝛ. vj. q

¶ Bar i. l. j. ℭ. diu9 seuer9 ff. de q̃sti. C. de confes. l. vnica i gl. nj. no. C. q̃ app. ñ rec. l. obstua re i glo. pe. no. nj. q. j. c. j. in glo nj.

¶ Que aũt dicat̃ facta i tormẽtis vel metu tormẽtor̃ vi ꝺ Bar. i. ꝺ. ℭ diu9 seuerus

¶ Ex confessione facta i tormẽtis non ꝑcedẽtibus iudicijs qs non cõdẽnat̃ etiã si i tali confessione pseueret Bar. i. l. pe. ff. de q̃stio. vi ꝺ do. Math. de math. nõ. lvj.

¶ An confessio faciat penã trãsire ad heredes ff. de bo eor̃ q̃ añ sen. mor. sib. cõsti. l. nj. in gl o defẽsionẽ et ibi Bar. idem in. l. ei9 qui ff. de iur. fis.

¶ **Confessoria.** Que sit actio confessoria vel negatoria nõ ff. si ser. ven. l. nj ℭ j. Jnstit. de act. ℭ cõtra in glo. alti9 vide. l. pe ℭ fi. ff. de

¶ vsucap. nõt. ꝺ iud. examiata in glo. ij. nõ. ꝺ cau. pos. et ꝓprie. cũ eccia i glo. vtraq̃ pt

¶ Quid ꝺeat facere agẽs confessoria nõ ff. si ser. ven. l. loci. corp9. ℭ si qs mihi ff. de iti. actuq̃ pri. l. j. ℭ hoc mẽ dicto i glo. j. ꝛ ibi Bar. fac̃ q̃ idẽ nõ. i. l. si pus. ff. de no. ope. nũc. Jno. de postu. ꝑla. c. j. i glo. et hoc ideo.

¶ Contra quẽ ꝺetur confessoria nõ. ff. si ser. ven. m. l. et si fortis ℭ hec aũt actio i gl. ꝺnm Jnsti. de actio. ℭ contra m glo. altius.

¶ Quid ꝺtineat confessoria nõt̃ m. l. nj. ff. si ser. ven. m glo. q̃ negat

¶ Quid remat mea nõ. C. de ser. ꝛ aqu. l. si q̃ ꝺ ps et Cy. ibi.

¶ Qualit̃ formet̃ libellus m actõe confessoria vide Spe. ti. de cau. pos. et ꝓprie. ℭ vlt. i ꝑn. Jnn. de ver. sig. abbate m glo. j. de off. ord. conq̃rente m glo. nj.

¶ Confessoria ꝺebet̃ possidẽti rẽ ne imq̃etet negatoria ꝺat̃ ꝺño q̃ negat seruitutem ꝺebe ri vide vbi s. et p do. Anto. i repe. c. fi. de cau. pos. et ꝓprie. ad de q̃ ꝺixi s. sb dictõe actõ

Confinia. Qualiter puniendus sit ille qui fregit cõfinia Bar. m. l. aut damnum. ℭ quisq̃s ff de pe. et m. l. j. ff. commo.

¶ Qualiter formand9 sit libellus et qualiter ponend9 i materia confiniũ Spe. ti ꝺ proch ver. et q̃ ꝺ de limitibo

¶ Si iudex ponit quẽ ad confinia que assignabit et postea moriat̃ nulla facta assignatione q̃ ꝺ iuris nõt Bal. ꝛ do. Raph. i. l. j. m fi. ff. de here. mi. fac̃ q̃ nõ. m. l. titi9 seruus ff. de ser. expor.

¶ Stante statuto q̃ ꝺmittẽs homicidium debeat stare ad confinia per decem annos et infra illud decennĩ ꝺmittat aliud homicidium q̃ ñ ꝺẽt mẽpe aliud decennĩ Bar. m. l. sequnat9. ff. ad turp.

¶ Cui mẽbat on9 ꝓbãdi obseruatõz ꝺfiniũ Bar. m. l. relegati ff. de penis.

¶ Confinia nõ pñt dari extra territoriũ confinantis et data non valẽt Bar. i. l. relegato rũ. ℭ quedã ff. de interdic. et rele. florentiñ tñ buãt contrariũ.

¶ De cõfirmatione facta p hec verba donec voluero vel donec revocauero Bar. in. l. cẽte sim9. ℭ fi. ff. de ver. obli.

¶ An admitti ꝺeat petitio alicui9 rei nõ ꝺesignatis ꝺfinibus vide in. l. si rem. ff. de rei vẽ di. l. forma et ibi glo. ff. de cens. ad de q̃ ꝺicã. ñ sub dictione libell9.

¶ Qualiter ꝛ qs gubernat eccĩam suã i confinio duaꝝ terraꝝ vel duaꝝ prochiaꝝ g. o.

xvj·q·iij·licz Jnno. de ꝓbat sup eo·glo·z do cto. de sepul·cū ꝗs li·vj. Bar·i·l·qđ cū claue ff·de dā·mse. faciūt no·m·c·j·de ose·ecc·vel alta·li·vj. m glo.

¶De ofimbo apponēdis no. Spe·đ cau·pos·

¶nūc dicēdū restat circa prin.

¶Vbamis pdijs nō dēnt ꝓprie ofimia appo mi Spe·ti. de ēp. z pen·. ¶ sciēdū ꝙ·ꝫ si dēm re tex. et glo. m.l. forma ff. de cēs.

¶Nō ꝙanti ofimia duplicaē tēp9 qđ resta bat vide Bar·i·l. aut dāna. ¶j ff đ. pen.

¶Posit9 ad ofimia ē ꝙat9 dignitate ita ꝙ nō pōt mteri eligi Bar·m·l·iij. C / de his ꝙ m exil·dā·li. x.

¶Eq̄is ē pena nō accedētis ad ofimia et ac cedētis z ñ obꝙātis Bar. i.l. rlegati ff đ pe.

¶An tēp9 q̄ quis stat m carcere oputeē m ē mio qđ dēt stare ad ofimia Bar. i.l. aut dāna ff de pe. et m. ¶ qſ quis z vide qđ dicā j. sub dictōe exiliū.

¶Quicqđ otineē mt ofines dr eē de re ofi mata vt.l. fūđi i pn. z.l. luti9 z.l. labeo ff đ ac ēp. Bar. i.l. prōn9. ¶j ff de le. in.

Confirmatio. Appellatōe ofirmatōis simpliciē mtelligiē de ofirmatōe i forma coi qđ fm đo. Caz. fto. singulariē ꝓbaē m.c. ex ꝑte iuncta glos. de osti. v. confirmatōe

¶An dēat ꝺsiderari tēpus q̄ act9 fit vel quo cōfirmaē vide de rescrip. cjus li. vj. de offi. dele. pastoralis ff. de seruit. rusti. pdi. l. p fūs dum.

¶Cū petiē ofirmatio nullo se opponente nō ē neceſſari9 libell9 nec litis conteſ. Spe. ti. de libel. oep. ¶ nūc dicendū. ver. vj.

¶Confirmatio i frōte ē omibo fidelibo ne cessaria ad salutē de ose. di. v. c.j. de sen. ex. rnso i glo. ad đ qđ dicā j. sub dictōe crisma

¶An et qñ agiē de ofirmatione electōis ad mittaneē articuli obiectōis et crimiales vide Jo. an. m.c. ꝙ sicut de elec.

¶Petēs electionē ofirmari videē agere pe titorio nō possessorio Jo. an. m.c.ij. de restit. m mteg.

¶An ofirmatio q̄ pōt referri ad actū nullu et otra ius et ad actū validū et fm ius poti us interpteē et confirmet q̄z mualidet tex. vi deē đ deci. ad audientiā.

¶Qualiter dēat ꝓcedere iudex qñ petens o firmari electōz vt canonicā et nō ꝓbat eē ca nonicā doc. de off. dele. cū contingat de rest. spo. ex oqōne Jnno. de ꝓcu. ex msinuatōne

¶An is qui obtinuit snīaz ꝙ se possit pete re illā ofirmari Jnn. et doc. de ofir. vti. vel m uti. c.j.

¶Quid opeē ofirmatio pape apposita i aliq actu no. de ofir. vti. vel muti. c.j. et. ij. et ꝙ to tū opti. glo. in c. frater. xvij. q. nij. que dicit ꝙ hēt tres effectus ꝑm9ē quia facit rem ma ioris autoritatis / scđ9 validat mualidū / ter cius reddit actū irreuocabilē qđ puto intel ligendū de ofirmatōe ex certa scīa alias for te secus adde ad materiā de ostit. ex pte et. c. cum accessissent m glo. sed nūqđ de concēs. pbe. qr diuersitatē.

¶Cōfirmatus sttim hēt ius admīstrandi tpalia sine aliqua possessione vel muestitura Jnn. et Hosti. in c. trās missaz de elec.

¶Cōfirmatio nō tribuit ius vbi req̄riē dis pensatio et cessat ptās dispensatōis Jnno. m.c. innotuit de elec.

¶Confirmatio facit valere actū licz nulluz Jnno. m.c. cum dilectus de elec.

¶An ofirmatio valeat etiaz si null9 citeē vi deē ꝙ sic et talis ofirmatio hēt vim senten tie Jnno. m.c. cū olim de dol. et otu. in ōriū vi deē ter. in c. si. de elec li. vj. dic vt ibi.

¶Confirmat9 nō agit ꝑ bñficio obtinēdo ꝺ pro iam obtēto Jnno. in c. fin. de eo qui mit. in pos.

¶Confirmat9 ꝙ papam pōt ouemi coraz inferiore de symonia misi agaē otra ofirma tōz istud ē dictū Jnn. in c. de cetero de re. iu.

¶Confirmās ꝙ epistolā testūm raptū agna tōe postumi videē codicillari cāus ē in l.j. C. de codicil. et ibi no.

¶Dēns ptātem ofirmandi statuta si cassat aliqua videē alia tacite ofirmare Bar. in l.ij. C. de sacrosāc. ecc.

¶Confirmatio respicit temp9 ofirmatomis de libe. lega. l. aureli9. ¶ testō dictū ē Bal. m. l. si qua mulier. C. ad velley. De materia cō firmationis vide Bal. in l. ex placito. C. đ re. pmuta.

¶An ꝗs possit peteē ofirmatōz sibi ī qđ ius erat de se validuz Bar. in l. de pupillo. ¶ qui opus. ff. de no. ope. nunc.

¶Confirmatio statutoz vel priuilegioz si militer facta mtelligiē de statutis vel ꝓuile gijs licitis et possibilibus Bar. m.l.j. ff đ his qui sūt su. vel ali. iur. bene faē. c.j. de iureiu ran. li. vj. ¶An ad validādū testūm ī quo filius ē m tpāte ꝑterit9 req̄raē confirmatio ex ꝑssa vel sufficiat tacita Bar. m.l. filio ꝑtento. ff de minst. rup. et irri. test.

¶An et qñ ius supuemēs exposť facto con firmet dispositōz precedentē Bar. i.l. serui fi lij. ff. dele. j.

¶Confirmatio facta cū cāe cogtione hēt vi diffimitie z reuocari nō pt et si reuocēē pt ap pellari vt no. Jo. an. i.c. fi. de elec. li. vj.

¶Qđ ius acquiraē confirmato Jnn. đ arb. ex pte Lau. in cle romam. ¶ nos itaq̄ de iu reiuran.

¶An populus possit petere ofirmationem

Jo·an·in·c·q̄dei de sta·regu·de ele·cū nobis olim et·c·cū inter·

¶ Si eccia adiudicat vm ex duobꝫ collitigātibꝫ sup sua electōe videt ille confirmatꝫ licet aliter expresse nō confirmet doc·in·c·cū q̄s duas·Ḡ·fi.de elec.li·vj·circa p̄nci·adde tex.in·c. dudū de elec·

¶ Cōfirmatio electōis nulle nō validat eā glo·de postu·pla.c.j·li·vj·glo·de elec.cū sit eo·li·Jnn·et Cōpos·in·c·q̄ sic̄ d elec·Archi. et Jo.an·ī·c·si cui de elec·li·vj·Hosti·de accu.c.fi.Jnn·ī·c·si celebrat de elec·exc·mi·idez Jni·in·c·inotuit·de elec·Pau·ī cle·j.eo·ti· Jnn.ī·c·cū dilectꝫ de elec·ī glo·iij·

¶ An confirmatōe req̄rit cāe cognitio Jnno·in·c·si celebrat·de cle.ex·mi·tex·in cle·romam·Ḡ·nos itaq̄ de iureiurā·Jo·an·ī·c·fi· de off·dele·Jnn·et Hosti·in·c·q̄ diuersitatē circa.fi·de conces·pben·

¶ An confirmari possit electio absentis vide Jnn·ī·c·cū dilecti de dol·i glo·j.tex.q̄ sic.lx iij·di·q̄nto et·c·q̄ igit·

¶ De quibꝫ dēat inq̄rere supior ī confirmatōe prelati·vide Jnn·in·c·j·de postu·prela· vbi vide·

¶ An confirmare sit iurisdictōnis dic q̄ sic est glo·de cōsue·cū·dilectꝫ et ibi doc·alia glo·de trāsla·pla.c.j·Jo·an·ī·c·q̄cq̄d d elec·li·vj·

¶ An añ confirmatōz possit q̄s administrare vide casus positos ī·c·in dēmitis tabus·Ḡ·si vero d elec·li·vj·et in·Ḡ·cetery faciūt nō·in·c·venerabilem de elec.

¶ An confirmatio electōis sit actꝰ iudicialis vel extiudicialis Jnn·videt dicere q̄ extiudicialis d cau·pos·cū olim de app·constitutus contrariū videt velle idē Jnn.ī·c·cū inter canonicos de elec·Zap.et doc.moder.ī·c·fi·eo·ti. li·vj.Jnn·de reiudi.q̄ ad consultatōz in fine glo·magne in·c·ad dissoluēdū de despō·in pub·et ī·c·venerabili de cens.vbi etiā p Jnn·

¶ Qui sūt vocandi ī confirmatōe electōis Jnno ī·c·d ceto de trāsac·vid ī·c·fi·d ele·li·vj·

¶ An confirmatio electōis possit peti p procuratorē glo·ī·c·cupientes·Ḡ·q̄ si p rr·de elec· li·vj·Jnn·de dol·cū dilecti tex·ī cle·romāi ·Ḡ·nos eodē de iureiurā·tex·vij·q·i·q̄lit̄ do· de rot·ockone·lxvj·vid m·c·mihil de elec·

¶ An dicat confirmata electio si supior dicat adiudico tibi talē dignitatem Jo.an·ī·c· vt q̄s duas de elec·li·vj·

¶ An cōfirmatio aliq̄d addat ad electōem Jo·an.ī addi·Spe·ti·de act·z pe·Ḡ·sup actiombꝫ v̄·auctor·Archi·vij·q·j·si q̄s epus· idē·xij·q.expedit sup glo·j·

¶ An confirmatio sit ps electōnis Jo·an·in addi·Spe.ti·de act·z peti·Ḡ·sup actōibꝫ v̄· auctor·

¶ An confirmatio electionis possit fieri extra diocē·confirmātis Archi·lj·di·q̄ in aliq̄ Jo· an·de off·vica·c·fi·li·vj·

¶ An electio metropolitani dēat confirmari p papam glo·lxiij·di·qz igit

¶ An pꝰ cōfirmatōz possit oppōi defectꝰ forme electionis vide nō·in·c·in dēmitatibꝫ·Ḡ·si vero de elec·li·vj·

¶ Q,d ius acquirat confirmato Jnn·d arbi· ex pte im v̄·inhibitō Zau.ī cle·j·Ḡ·nos itaq̄ de iureiuran·

¶ Prouisio hēt ī se annexā electionē et confirmatōz gl.ī·c·j·de ele·li·vi·et Zaud·ī cle· cām eo.ti.gl·ij·ī·c·vt circa eo·ti·li·vj·ī·c·cū oli de cau·pos·ī glo·j·idē Jo·an·ī·c·cū millis de pben·li·vj·glo.ij·ī·c·dilectꝰ de off.leg. Hosti·ī·c·ī lris de resti·spo·in fi·gl·magne.

¶ Qui confirmat non donat de fi·mstru·in ter dilectos v̄·cetery.

¶ Qui petit confirmatōz gre sibi facte a lego ita dēt facere mētōz de aliis bnficijs q̄ hēt sicut si peteret dispēsationē nō·d pbē·si apostolice li·vj·ī gl·pe·Archi·ī·c·si motu eo·ti· et libro·

¶ Cōfirmatōis petitio n̄ dirigit spāliter extra aliquē z iudicis offic·implorat Jnn·de or· cog·cū dilectꝰ de cau·pos·cum ecclesia·

¶ Cōfirmatio fit ꝑpe a supiore nō ab miseriore vel a pari bm Hostie·ī·c·i·de loca·

¶ Cōfirmati pnt ꝑpa autoritate cape bonorū possessionē ptinētiū ad eoz bnficia si ōdictorē nō hēnt si vero contradictorē hēnt et bona possidēt oportet q̄ doceāt se confirmatos ab hēnte pt ātē nec hēnt necesse ꝓbare de iusta electione et confirmatione Jo·an·in·c·trāsmissa de elec.in sua glo·circa medium.

¶ Cōfirmatio priuilegij facta ī rescripto facit robur licz priuilegiū n̄ possz exhiberi·xix· di·si romanoz m glo·

¶ Cōfirmatō pt fieri ī cāera d app·q̄ fronte

¶ An confirmatio impediatur p exceptionē obiectaz contra confirmandū vide de accu. accedens·

¶ Si peto confirmationē electionis z iudex infirmat an possum item petere confirmationē vide de procura·ex insinuatione·

¶ An possit peti confirmatio snie q̄ trāsiuit in rē iudicatā Jnn·de confir·vtil si q̄s·

¶ Quid ꝓdest tenorē cōfirmatōis vel compositōis ī confirmatōe iserere vide d confir·vtil· vel.ivtil·venerabilis dic q̄ videt papa ex certa sciētia miserere bm Archi·vij·q·j·pnūium lxiij·di·in sinodo·

¶ An confirmatio pape supplet defectus vid d deci·dudū vbi Jnn·

¶ Cōfirmatōz electi pnt petere eligētes de re iudi·inter monasteriū de ele vt pteritur·

¶ Quid opat confirmatio facta p ista verba cōfirmamus et concedimus vide de offic.

lega· ſtuduiſti de fi· inſtru· inter dilectos.
¶ Cõfirmatõi pt exceptio crimis oppoñ ne i poſſeſſionẽ iducat ꝺ excel· pre· mꝫ dilectos
¶ Cõfirmatõ electõis ẽ debita ſi aliud non exiſtit et ꝟ iure actõis peti põt de poſtu· pre· ·c·vlt· ꝟ meli9 vꝝ iplorare officiũ iudicis vt di xi ſupra.
¶ Dñs ptãtẽ ofirmãdi ſi omittat ofirmatõ ne alij q̃ ofirãt idignuz nõ pũiꝫ miſi ſit i dolo ſm Hoſti· de elec mihil· et eo· ti· ſi opromiſ ſari9 lib· vj· de renũc· c·ij· eo· li·.
¶ An ſol9 ꝓnceps poſſit ofirmare ſniaz que nulla eſt vide de accu· ad petitionẽ·
¶ An cõfirmatio pape faciat ꝓſonalẽ trãſa/ ctõnẽ cẽſeri realẽ vide ꝺ trãſa· remẽſ eo· ti· ſtatuim9 et· c· de cetero vbi idẽm cõfirmatõe ordmarij
¶ Electio dat iuriſdictõnẽ ꝟ ofirmatio exer atiũ· C· de iuꝝ· o· iud· l· iuris ordinẽ ꝛ ibi Cy Jnno· de off· or· cõuento· Archi· xxxij· di· c·iij·
¶ An qꝺ nullũ ẽ valideꝫ ꝑ ofirãtõz no· ff· de app· l· ſi exꝑſſm ꝺ ele· qꝑ ſic et· c· mihil et ibi Jn no· ꝺ ofir· vti· vel iut· c·j· ꝺ cau· poſ· ꝛ ꝓꝑ· cuz ſup Archi· xij· q· ij· alienatões· xv· q· vj· c·j· in regula nõ firmaꝫ li· vj·
¶ An cõfirãre ſit dare no· ff· de iuꝝ· o· iu· l· et qꝑ i glo· nec ipa ꝺ excel· ꝓbẽ· qꝑ diũſitatẽ i gl· coi & pe· ti· de· iſtru edi· ¶· nũc aũt circa ꝓnci·
¶ An cõfirãtõe facta ꝑ papã poſſit mferior cõgnoſcere ſine ei9 mãdato no· ꝺ ofir· vti· vel iuti· c·j· i glo· fi· adde nö· ꝺ iud· cũ vẽiſſẽt
¶ Quid opaꝫ ofirmatio no· de excel· ꝓbẽ· qꝑ diũſitatẽ i glo· cõi ꝺ ofir· vti· vel iuti· c·j· et· ij· ꝛ c· examiata i glo· vlt· Bar· i· l· ſi qs· C· de decur· li· x· faciũt q̃ dixi ſ̃· & pe· ti· de mſtru· edi· ¶· nũc aũt i ꝓn·
¶ Formã ofirmatõis vide i & pe· de reſcri· ꝓ ſẽtata ¶· rõe forme ꝺ· itẽ qñ ofirmat9 et ſeq̃
¶ Cõfirmãs aliq̃ ex pluribꝫ certa vꝝ mfirma re doc· i· l· legata mutilit· ff· de le· j·
¶ Cõfirmãs qꝺ erat ipfectũ vel nullũ vel iua lidũ ſi ex ipi9 certa ſcia faciat facꝫ eũ validũ ꝛ ofirmãs q̃ hẽt ptãtẽ tollere cõfirmatũ vꝝ cõ firmãdo de nouo cõferre ſeu cõcedẽ ꝛ ofirã/ tũ autorizare illiqꝫ robur validũ dare ar· l· ad optio ff· ꝺ adop· ff· ꝺ le· j· l· legata iutilit· aut· ꝺ defẽſ cuj· ¶· ꝟ ſi iterũ· Bá· i· l more ff· de iur· o· iu· tex· ꝛ ibi no· ꝺ fi· iſtru· mꝫ dilectos de cõce· ꝓbẽ· qꝑ diũſitatẽ do· Ant· de bu· in· c· qꝺ clericis de fo· comp·
¶ Confirãtio ñ ſupplet defect9 miſi ex certa ſci ẽtia glo· m· c· q̃z ſit de elec· li· vj·
¶ Cõfirãtio gñalis ñ compꝓbẽdit iualida et iuri õria ar· l· legata iutilit· ff· de le· j· Baldus elegãt· x· col· ꝑ qs fi· iueſt· m· c·j· vbi allegat ad ꝟ multa iura Cy· m· l· more ff· ꝺ iur· o· iu· in adꝺ· dixi de hoc ſ̃·
¶ Cõfirãtio fit vbis ꝛ facto ꝑ libꝫ modis de qbꝫ vide Jnno· in· c· tranſmiſſaz de elec·
¶ Jn qbꝫ bñficijs req̃rit cõfirãtio ꝛ qꝺ m eis opaꝫ vide i· c· ꝓpoſuit ꝺ cõcel· ꝓbẽ· ꝛ c· qꝑ diu ſitatẽ de trãſac remẽs ſm Jnno· de cõfir· vti· vel muti· c·j·
¶ Qñ ex ratihabitõe confirmãt ea q̃ añ ge ſta ſũt vide de elec· auditis de pac· c·ij· ꝺ eo q̃ dux· i mat· ſigficauit ꝺ his q̃ ſi· a pl· cũ vos·
¶ An appellat9 poſſit petere ofirmatõez ſen tentie· j· añ de appel· oblate ſm Jnno·
¶ Confirmatio illi9 cui9 electio nõ tenet nõ facꝫ fructus ſuos ſi illos ꝓcipit p9 electionez retractatã ſec9 ſi añ· de cau· poſ· cum ſuper·
¶ Qñqꝫ qs eligẽdo ofirmat de elec· cũ mter canonicos ſm Compoſ· ꝛ ibi no· Arch· lxij· diſ· in ſynodo·
¶ Cõfirmacio ꝓpetui ꝓorat9 vel adminiſtrati omis rgl̃aris ꝑſũiꝫ falſa miſi ꝓbeꝫ emanaſſe ex certaſcia pape de ofirmat· vti· vel mutil· porrecta ſm Jnno·
¶ An ſẽtẽtia excois tõis poſſit ꝑ papã ofirma ri ꝛ p mferiorẽ iudicẽ qui excõmũicauit fieri abſolutio & pec· ti· de ſen· ex·
¶ Confirmatio electionis que nulla eſt tri/ buit ptãtẽ adminiſtrandi no· Jnno· de elec· qꝑ ſicut et· c· cuz dilect9 vbi ꝑ do· & baſ· de cal·

Confiſcatio ¶ An iudex poſſit confiſcare vide· C· nec ſi· iuſ· prin· l· j· et ibi Cy· ad ma teriam vide que dicam· ¶· ſub dictione fiſcuſ
¶ Quando condemnaꝫ aliquis habens bo/ na in diuerſis ꝓuincijs cui fiat confiſcatio et per quez· ff· de capi· di· l· tutelaſ· ¶· fi· ꝛ ibi no· et· ff· de mtez et rele· l· j· ¶· j·
¶ Si bona debent ex aliqua cauſa confiſcari eccleſie non poteſt prelatus ſine capitulo li/ cet nonduz fuerint confiſcata eccleſie illud re mittere de ſen· ex co· contingit in glo· et ibi per· ꝺ· Cal·
¶ Confiſcata ſũt bona hereticoꝝ ipo iure de heret· ad abolendaz plene eo· ti· cũ ſcdz li· vj
¶ An ꝑ illicitũ cõfiſceẽ licitũ Bar· i· l· cotẽ fer ro· ff· de publica·

Confuſio. Confunditur actio quando debitor ſuccedit creditori· ff· de ſolut· l· ſtichũ ·¶· additio not· de deci nouum genus
¶ Confuſio vitanda eſt m licitis de reli· do· ·c· fin· de hoc not· in ꝓhemio greg· ſuper ver· confuſionem·
¶ Vbi duo iura mequalia concurrunt in ea dem perſona confunditur vnum per aliud· ff· de vſufru· accreſ· l· itez neracius· ¶· fi· ꝛ· ff· ꝺ fi deiuſ· l· generaliter

Congregatio. Quot hoies faciũt con gregatõz no Bar· in· l· pretor in ꝓn· ff· vi· bo· rapt· adde ꝺ elec· c·j· in glo· & pe· ti· de no· cri· ·¶· vm· ꝓ· ad hoc·
¶ An ꝺẽnat9 q̃ tenuit vel hũit homines cõ

gregatos in armis dicat cõdẽnat⁹ ꝑ violẽ
tia Bar·i·l·j·ff·ad·l·iul·de vi publi.
¶ Cuilibz licitũ est cõgregare exercitũ aico⁹
rũ et alio⁹ ꝑ defensione rei sue nec dicit bel⁹
lũ ꝫ defẽsio·Jtẽ hoc licz ꝑ occupatõe possessi
onis m cõtinẽti et nõ solũ laycis ꝫ etiã cleri⁹
cis·c·cũ olim de resti·spl·

Longruum. Longruitas. Con⁹
gruitas loci et tpis attendi dẽt ar·ff·de vsur·l·
mora·nõ·Archi·de offi·ordi·cũ epus li·vj·
de puile·cũ psone eo·li.
¶ Hoc verbũ cõgruit aliqñ iportat necessita
tẽ m regula accessoriũ li·vj·
¶ Q,uãd dicat tẽpus cõgruũ dic relinquẽduz
ee arbitrio iudicis·l·j·ff·de iu·deli·nõ de cle.
nõ resi·mter q̃ttuor i glo·pe.

Lonniuentia. Q,uid sit nõ·ff·d manu
mis·l·j·doc m·c·eo libenti⁹ de ser·nõ·or·ter.
m·c·tua de his que fi, a pre·et ibi nõ·doc.
¶ Cõmicere·i.cõiectũrare de isti·ad decorẽ
·ff·man·l·is q̃ se·C·de bo·q̃ libe·l·ij·et. C·de
postul·l·cũ q̃s cũ simlibus·

Loniectura. De materia cõiecturaruz
tã m vltimis volũtatibꝫ q̃ i cõtractibꝫ nõt.
glo·et Bar, m·l·seru⁹ pluriũ·¶ fi·ff·de leg·j·
Bar. latissime i·l·cũ acutissimi·C·d fideicõ.
¶ Jn mcertis nõ i certis ẽ loc⁹ cõiecture de
le·j·l·si seru⁹ pluriũ et m·l·ꝺtinu⁹·¶ cũ ita·ff·
de ver·obli·ff·de re·iur·l·i obscuris ꝛ regula
aspicimus li·vj. glo·i·l·arbitrio·ff·de arbit.
¶ Coniecture qualiter capiant vide Ang·i
cõsilio suo qd incipit thema numero·cclxiij·
¶ Coniecture multũ valẽt imo totũ faciunt
in his q̃ fiũt in secreto vel ꝺsistunt m animo
hominis·ff·ex qui·cau·impos·ea·l·fulcim⁹
in princi.et·l·dolum·C·de dol·l·reprehendẽ
da.C.de insti·ꝛ substi·sub cõdict·fac.ꝛ·ff·
de questio·l·fi·
¶ Coniecturis standum est ad arbitriũ iu⁹
dicis·C·de dol·l·dolum·ff·de ꝓbat·l·quotiẽs
·¶ qui dolo·ff·de questi·l·fi·
¶ Coniectura dicit snia ex verbis nõ ꝓpria
sed m ꝓpria ter·est sing·m·l·j·ibi non pro⁹
prie scriptus videbit·ff·si tabu·tes·nul.sta.
¶ De coniecturis non potest dari certa do⁹
ctrina·ff·de pign·act·l·si seruos·ff·de iureiu⁹
ran·l·iusiurandum et ad peumias

Coniuncta. Coniunctio.

¶ Coniuncta valent que disiuncta vitian⁹
tur·ff·de acquiren·pos·l·pomponius·¶ que⁹
situm·ff·de diuers·et tempo·prescrip·l·i vsu
capiombus·¶ j·
¶ Conuncta quandoqz sumitur pro disiũ⁹
cta et econuerso vt.C.de liber·preter·aut·
ex causa·C·de verbo·sigm·l·cum quid de re
scrip·c·ij·

¶ Jn coniunctiombus potest vna pomi pro
ut necesse fuerit·ff·de cõdi·et demõ·l·has cãs
et ibi nõ·
¶ An coniuncta retineant naturã simpliciũ
vid d reli·do·c·ij·et qd ibi no·ne·se·vac·c··j
¶ Q,ñ duo dant cõiunctim nõ pt adimi se⁹
patim qñ vnũ hẽt depẽdẽtiam ab alio·ff·d li
be·et postu·l·si ita·¶ regula nõ·de off·dele·
ꝓterea ẽ expressuz de ꝓbe·si is cui li·vj·
¶ Coniũcta q̃nqz sepant et de his statuitur
vt de sepatis Bar·ff·de adulter·l·vim passam
·¶ ꝓscriptões·ff·de ver·ob·l·ij·ff·de libe et po
stu·l·si ita·ff·de contrahen·ept·l·sed celsus·¶
j·m glo·vel hoc:
¶ Q,ñ dicant cõiũcti re et verbis nõ·ff·d vsu
fruc·acc·l·j·i glo·sepatim Jnsti·de lega·¶
si ea dẽ m glo disiuncti Cy·C·de caduc·tol·l·
j·¶ vbi aũt Bar·m·l·re coniuncti·ff·de le·ij.
¶ Cõiũctio legalis ẽ vbi pluribus ꝑ vnũ ac
quirit Bar·m·l·et ꝓculo ff·de le·ij.

Coniunctapersona. Q,ue dicãtur
cõiũcte psone nõ·ff·de ꝓcura·l·ꝫ hec et·l·exi
gendi·C·de ꝓcu·c nõnulli de rescrip.li·vj·
de postu·c·fi·i glo.C·de epis.et cle·aut·li⁹
centiã glo·et Bar·et do·me⁹ Raph·i·l·cũ q̃⁹
dã ¶ qd dicit·ff·de acq̃·here·Bar·i·l·j·ff·de
accu·nõ·d testa.reqsisti i gl·a ꝓpmq̃ & pe
ti.de aduoca·¶ j·ver.item qẽ clericus circa
medium.
¶ An coniuncta psona possit ꝓ ꝺiuncta so
lutõz recipe glo.et Bar·m·l·vero ꝓcuratori
·ff·de solu·ter·m·l·ij·ff·vt lega·no·ca·ꝛ·l·iij·
et·l·qui hoiem·¶ si gener·ff·so·ma·et Bar·in
·l·si quis apud m·¶ j·ff·iudi·sol·¶ grauí·ff·
de solut.et ibi Bar·
¶ An canonicus possit tanq̃z cõiũcta psona
agere ꝓ cõcanõico glo·et doc·i·c·cũ.m.de cõ
sti·et·c·cum cã de off·dele·et·c·corã dilecto·
eo·ti.et·c·j.de procur·
¶ Canonic⁹ ꝓ cõiũcto nõ admittit vbi nõ
põt se obligare ad mteresse si ratũ nõ hẽat·
ꝓau·m cle·j·de cõcess·prebẽ.
¶ An coniũctio psone suppleat defectũ mã⁹
dati in illis casibꝫ q̃bus exigit spãle mãda⁹
tum dic q nõ p·l·j.m ꝓncipiũcta·l·illud·¶ j·
·ff·de mio·gl·i·c·cõstitut⁹·de rest in mte.fa
ciũt nõ·in·c·nõnulli·de rescrip·et m·c·q ada
gendũ de ꝓcu·li·vj·fac q̃d nõ·glo de pac.
cum pridem doc·m·l·exigendi·C·de ꝓcur·
et·l·sed he ff·eo·ti·
¶ An cõiunctio i beneficialibꝫ suppleat mã⁹
datũ glo·q sic·m·c·coram de off·dele·glo·
m·c·nonnulli de rescrip.
¶ An cõiũctio sãguinis tollat suspicõnem
vel iducat nõ.lxxxjx·di.decẽter.x·q·ij.hec
vsus et·c·epus de coha·cle·et muli.·c·pe.
¶ An ꝺiũctio sãguinis hẽat locũ in religio

sis vt possit diūct⁹ agere ꝑ diūcto sine mā⁄dato glo. ꝙ nō i.c.ij. de postu. do. Car. flor. m cle. religiosus de ꝓcu. i. x. op. q̄ aūt ad succ essionē dic ꝙ hēt locū diunctio sanguinis etiā in eis vt not. m dictis iuribꝫ

¶An illegitim⁹ cēseat eē diūcta psona nō. m.c. nō mouste de ꝓcura.

¶An diūcta psona possit approbari ꝑ diunctā z an sit necessaria ratihabitio no. i.l.j. ff. de app. re. Jmo. i.c. auditis z i.c. genesi ꝺ ele.

¶Cōiuncta psona etiā vbi req̄rit spāle mā datū pōt agere ꝓ pupillo z ꝓdigo ꝺm Bal. p tex. q̄ nō ē alibi i.l. prīs. ff. de mi.

¶Si diūcta psona in crimīali appellauit ꝑ cōiuncta et iudex nō detulit appellationi pōt resistere iudici si velit facere execut̄oēz dictū ē Jnno. i.c. si qñ de off. dele. Bal. i.l. ad dictos C. de epi. audi. vbi vide.

¶Cōiūcta psōa nō pt agere ꝺ aliā eq̄ diunctā. C. de ꝓcur. l. exigēdi Bal. i.l. pe. ff. eo.

¶Licz diūcta psona nō vere possit exigē de bitū vel solutionē recipe vt ē tex. sin. i.l.j. ¶ fi cū. l. se ff. vt le. no. ca. pōt tn̄ petere ꝙ pecunia debita deponat̄ Guil. ꝺ cu. i.l. sin aūt ff. ꝺ ne⁄ges. vbi Bal.

¶An cōsors admittat̄ ꝑ sortē sine māda⁄to glo. m cle. religiosus de ꝓcur.

¶Licz diūcta psona admittat̄ sine māndato tn̄ nō pōt dici ꝓcurator glo. et ibi Bar. m.l. si qs apud ¶.j. ff iudi. sol.

Connexio. Connexum.

De onex⁄is idē ē iudiciū. ff. de mn̄.l. etiā. ff. de neg. ges. .l. eū actū / de iudi. q̄nto. ij. q. vj. hec quippe qꝺ no. viij. di. quo iure de osti. trāslato z.l. qui proprio. ¶item queritur. ff. de ꝓcu. de cō sti. translato et.l. si cognati. C. de neg. ges. de offi. dele. preterea in glo. vlt.

¶Ratione onexi pmittit̄ qꝺ alias nō pmit terē. xi. q. iij. nolite z ibi no. xxmj q. nij. q̄ magnū & pe. ti. de sen. ex. ¶.j. v. sed pone.

Consanguineus. Consanguinitas.

¶Quis dicat̄ consanguineus hosti. in sum⁄ma de consang. et affi. ¶.j. et. ij. glo. i.l.j. z. ij. ¶ fi. ff. de su. et legi. faciūt no. m.l. cū aliena C. de lega. bona glo. i.c. postremo de app.

¶An et q̄tenus osanguineus admittat̄ ad prosequendā miuriā consanguinei vel non ciuilit̄ vel crimialiter Bar. m.l. lex cornelia in prin. ff. de mur.

¶Quid iporteat osāguineus Bar. in.l. cū q⁄dā. ¶ ꝙ dicit̄. ff. de acqui. here. Jo. an. m.c.j. de spon. li. vj.

¶Stante statuto ꝙ mulier nō possit testari vel otrahere sine consensu osanguineorū et ipsi nolunt consentire ad officiū iudicis spec tat mq̄rere cās ꝺ dictōis vel non osēsus Bar. in.l. si cū dotē. ¶si eo tpe. ff. so. ma.

¶An consāguine⁹ repellat̄ a testō in cā cō⁄sāguinei ciuili vel crimīali Bar. in.l. lex cor⁄nelia in pn̄. ff. de mur. & pe. ti. de teste. ¶.j. v. sed nunqꝺ.

¶An osāguinitas sit vna vel plures Archi. et Jo. an. ꝺ spō. c.j. li. vj. dixi s. sō dcoe affi mitas.

¶Quedā licēt alijs q̄ nō licēt osāguineis. C. de sacrosāc. ecc. aut. quibuscūq

¶Dr̄am int̄ vterinos et osāguineos vide in & pe. ti. de testa. ¶. int̄. v. sed nūqꝺ homo

¶An appellatione osanguineoꝝ veniant affines vide Jo. an. de elec. sciāt cūcti li. vj.

¶Cōsāguinitas mterdū inducit suspictōez no. m.c.j. i fi. vt eccl. bñfi. de cohab. cle. z mu li. c.j. vide de testa. req̄sisti.

¶Cōsāguinitas repellit iudicē sed nō testē glo. de off. dele. imsinuāte

¶Quāq̄ hēt̄ ratō osāguinitatis. ff. ꝺ iur. o. iudi. l. q̄ iurisdictōi ff. q̄ satisda. cog. l. ij. iij. q. v. in sūma et. c.j.

¶Omnibꝫ consanguineis dēt̄ eq̄lis pietas vt. ff. de liber. agno. l. si q̄s a liberis. ¶ vt ꝝ.

¶Quā agit̄ de osāguinitate ꝑ banda sufficit incipe a pmo gradu licz de stipite nulla fiat mentio de testi. series et. c. licz er q̄dam plenius m.c. non dēt et. c. fi. p glo. et docto. de osāg. et affi.

¶Cōsāguinitatis ꝓbatio reputatur legitti ma si duo testes deponant de vno gradu z alij duo de alio. ꝺm Jnno. m. ꝺ. c. series et. c. li cet ex quadam

¶Quꝺ facit osāguineus in cā tangente con sanguineum p̄sumit̄ de ipsi⁹ mādato facere de testi. constitutus z ibi no.

¶Consanguinitas vl q̄ ad quē gradū intelli gatur no. de appel. postremo.

¶Rōne osāguinitatis q̄s p̄sumit̄ scire z cog⁄noscere etatē statū et negocia osanguinei no. C. de int̄e. rest. i.l. de tutela i glo. fi.

¶Consāguineoꝝ diunctōes dīna lex ꝓhi⁄bet leuiti. xviij. xxxv. q. iij. diunctōes adde qꝺ dicam j. sub dictōe grad⁹.

¶Consanguine⁹ inimici mei repellit̄ a iudi cando in cā vertente inter me et titiū vt lit. ñ contes. accedēs et ibi no.

¶An ad reprobādā osāguinitatem sufficit destruere ꝑmū gradū no. i.c. series. de tes.

¶Cōsāguineū meū non possuz adducere in testē otra accātū ꝑ me. de accusa. cū opōteat

¶Que osanguinitas repellat testem vel er pellat aliquē ne contra consanguineū depo⁄nere compellatur & pe. ti. de test. ¶. j. v. sed nunqꝺ frater. et se.

Conscientia.

¶An et qñ quis sit relin

quēd⁹ ꝑrie ꝺſcīētie nō · de renū. miſi ifi. gl · q̄ allegat iura ī · c · fi · de voto vbi ē tex. adde de iureiurā. mulieri et ī cle. j. ¶ ſane de fo · ope · et ī cle · dudū · ¶ ī qbꝫ de ſepul · et ī cle · j · ꝺ̄ iu · patr. z ī cle. exiui · ¶ nos volētes de ver · ſig ·

¶ An et qñ aliq̄d cōmittit ꝺſcīētie alic⁹ poſſit illud ī dubiū reuocari dic vt nō · glo · in · c · ſtatutū · ¶ aſſeſſorem de reſcript · li · vj . adde qꝺ dixi ſub dictōe appellatio ·

¶ An et qñ aliq̄d dicat remitti ꝺſcientie alicui⁹ vide Ange · in ꝺſilio ſuo qꝺ incipit ad p̄ mū numero . cxlij ·

¶ Non debemus ſemp ſeq̄ ꝑriam ꝺſcientiā xxxij · di. habuiſſe.

¶ An ī foro ꝺſcīētie heres teneatur vltra vires hereditatis ℔ar · ff · de acq̄ · here · ſup ꝓica Jnn · i · c · q̄ plericꝫ de īmu · ecc · vide qꝺ dicā · ī · ſub dictōe heres et ſub dictōe forus ꝺſcīē tie et forus ꝺtentioſus ·

¶ Extra ꝺſciam expōit · ī . extra autoritatem · lxnij · di · extra cōſcientiam ·

¶ Jtē extra cōſciam alic⁹ dicitur aliq̄d de q̄ qꝺ non recordat de pe · di · iij · ¶ illud · ſcit

¶ Cruēta ꝺſcīa · i · mackata · ij · q · j · ſi peccaue⁊

¶ Quid ſit ꝺſcīa hēt ꝑ Archi · de reſcrip · ſta tutum · ¶ aſſeſſorez li · vj . idē · xxvij · q · j . · ¶ ex his tex · et Jo · an · de tempo · ordi · c · vlt · vbi vide q̄ꝺ ipe dic de bona ꝺſcīētia

¶ Qua ꝺſcīa · i · qua frōte · lxj · di · ſacerdoti bus ī fine.

¶ Qui facit ō cōſciaz edificat ad iehemā de reſti · ſpo · lras de p̄ſcrip . q̄mā oīe de ſymo p tuas · ij · et ibi Jmo ·

¶ Procuraſ vt qs ꝓmoueat ad ordies vel ad dignitatez q̄m male meret ſubtrahendo elemoſinas paupibꝫ diuinū cultū minuēdo teneat ī foro cōſcīētie ſatiſfacere leſioni ex tali ꝓmotōe ſubſecute ℨau · ī cle. q̄ cōtingit de reli · do.

¶ Cōſcientia bona ē in hac vita ſūmū bonuz de tempo · ordi · q̄ſitum ℌm ℔oſti ·

¶ Vbi de alic⁹ cōſcīa q̄rit ſtāꝺū eſt iudicio illius nō · Jo · an · de elec · bone de homic · ſig⁊ mificaſti de ſen · ex · ſi vero · ij · vbi · glo ·

¶ An retinēs rez alienā ꝺtra iuris diſpōnē ſi fac cū diſpēſatōe tēat eaz cū bona ꝺſcīa vide Jo · an · ī · c · cū apoſtolica de his q̄ fi · a prelat · adde qꝺ dicā · ī · ſub dictōe diſpēſatio ·

¶ An damnatus vigore ſtatuti qꝺ nō tenz poſſit cū bona ꝺſcīa furto vl̄ dolo vel alio mō rē in q̄ eſt cōdēnatus auferre vide ℨau · ī cle · paſtoralis in fi · de re iudi · vide Jmo · in · c · olim · j . de rapto ·

¶ Qui fidēs ꝺſcīe ſue famā negligit crudelis eſt · xij · q · j · nolo ·

¶ ℨicet oīe qꝺ fit ō cōſcīam ſit peccatum vt dixi ſ · nō tn oīe qꝺ fit ex ꝺſcīa ē bonum tex · xxviij · q · j · ¶ ex his ·

¶ Anis cuius conſcientie actus aliꝗs ꝺmittit poſſit alteri delegare dicā · ī · ſub dictōe delegat⁹ vbi vide ·

¶ Vnuſquiſq; remittit ꝺſcīe ſue an dēat q tidie ꝺmūicare de cōſe . di · ij · quotidie ·

¶ An ꝺſcīa errōea obliget ad aliq̄d faciendū vel dimittēdū vid · s · Tho · ꝑa · ij · q · xxj · ar · vj

¶ Cōſcīa turbata nō inducit malā fidē q̄ ma fides nō cadit miſi ſup certa ꝺſcīa dictū ē Jn⁊ no · in · c · fi · de p̄ſcrip · qꝺ bene nota ·

¶ Vtrūs ꝺſciam erroneā dēt illā deponere ad cōſiliū ꝑiti doc · moder · ī · c · p tuas de ſymo ·

¶ Habēs cōſcīētiā leſā de aliquo facto nō de bz p aliū facere qꝺ p ſe facere non pōt vel nō vult de pur · ca · c · accedēs ·

¶ Satis ē de ꝑa cōſcīa p ſuramētū fidē fa⁊ cere · C . de his q̄ ad ecc . confu · l · pūti · i · q · j · qꝺ q̄dam j q · iij · p̄ſulatus · ℨpe · ti · ꝺ furt · v · q̄ꝺ ſi pegrinus ·

¶ Cōtra ꝺſcientiā nō cogit q̄s ꝓ nūciare de offi · dele · paſtoralis · ¶ q̄ vero in glo ·

¶ De remorſu conſcientie vide Ang · ī ꝺſilio ſuo · clxxxiij · qꝺ incipit ſup hoc ·

Conſcius ⁺ Cōſci⁹ fraudis nō agit · ff · de eo p quē fac . e · l · fi · ff · de neg · ge · l · ex fco in fi ·

¶ Cōſcij crimiſ dēnt pūiri · C · de rap · vir · l · j · C · de fal · mo · l · j · lvj · di . quaſi p totum ·

Conſecratio . Quare mulier corrupta nō conſecrat epūs aūt ſic gl . xxvj · di · accuſti⁹ de materia videliczan mulier corrupta ꝺſecre tur vide tex . xxiij · di · ſāctimonialis ꝑau · in cle . ij · de ſta · regu · Archi · xx · q · j · tuuenculaſ et ibi glo ·

¶ Quiꝺ tribuat ꝺſecratio epō glo · et doc · ꝺ elec · tranſmiſſam ·

¶ Quibꝫ caſibꝫ ecc̄ia vel altare ſit conſecrā dū vide Jnn · ſup ꝓica de cōſe . ecc · vel alta · et in · c · j · eo · ti · ī · c · ꝓpoſuiſti vbi glo · z doc · adꝺ qꝺ dicā · ī · ſub dictione ecc̄ia ·

¶ An ſit de ſubſtātia ꝺſecratōis epi qꝺ miſſa le tēat ſup caput ꝺſecrādi gl · xxiij · di · epus

¶ Cōſecrare · i · ſimul cū alio ſociare vt ī · d · c · epus Jtē ꝺſecrare · i · dare · xij · q ij . nulli ſiue cōferre · i · q · iij · ſaluator · Jtē pōit ꝓ bapti ſare de ꝺſe · di · nij · cū itaq; · Jtē ꝓ ordinare lnij · di · c · ij · Jtez ꝓ ſāctificare de pe · di · j · tres ſūt · de cōſe · di · nij · p totum alias p quaz ·

¶ Qualiter ꝓbet ꝺſecratio Jnn · de cōſe · ec · vel alta · in ꝓica · et eo · ti · c · ꝓpoſuiſti in glo · adde q̄ vnus teſtis ꝓbat ꝺſecratōz eccleſie et eius dicto credit glo · de ꝺſe · di · nij · pla⁊ cuit de mſantibus ·

¶ An plures epi ſeu plura altaria p̄ñt vno die conſecrari dic q̄ ſic tex · et ibi nō · de cōſe · ecclē · vel alta · cum ſis ·

¶ In quibꝫ partibꝫ ecc̄ie fiat ipi⁹ conſecra tio dic in parietibus glo · in · c · in ligneis de

consecra·eccle· vel alta·et ibi vide do·Ant·
qui dicit qꝫ cruces et vnctiones fiũt m parie
tibꝫ ꝛ illis assistit csectõis sõa secũdũ ℔ os·
¶An csecratõ ecclesie facta sine csensu dio
cesani reddat locũ religiosũ glo· tenet qꝫ sic
xvj·q·ij·latoꝛ.
¶Que exceptões impediãt consecratiõem
vel non nõ. Jmo·et doc. de accusa·sup his·
¶An epꝰ possit execre locuꝫ sacrum Jo·an·
de iur·pa·c·ij·sup glo.
¶An altare viaticum debeat esse totum la⁄
pideum ad ℏ vt csecrari possit Archi·de cse
cra·di·j·concedimus Jo·an·aliquid m·c·j·
de csecra·eccle·vel alta.
¶An si lapis altaris viatici remoueaꝰ a lig⁄
no dẽat altare cõsecrari Jo·an·ꝺ csec.eccle·
vel alta·ligneis.
¶In quibꝫ casibꝫ ecclesia sit csecranda vel
reconciliãda Jmo·de csec·ec·vel alta·sup
rubrica glo·eo·ti·ꝓposuisti de csec·di·j·ec⁄
clesia vbi Arch. dicit duplicem esse csecrati
onem ecclesie·i. maiorem et minorem.
¶An cõsecratio ecclesie possit esse sine cele⁄
bratõe misse glo·de csecra·di.j.c·ij·glo.de
elect·qꝺ sic / addeqꝺ dicaꝫ sꝺ dictõe missa·
¶Cuius sup tibꝫ sit ecclesia csecranda vel re
conciliãda zenze·in cle.j·de cele·mss·ꝛ in
cle·de excess·prela·Jo.an·de censi.c.j·li·vj·
idem in·c.ꝓposuisti de csec.ec.vel alta·
¶An si eccie csecte addaꝰ aliqꝺ ĩ lõgitudie
latitudie vel altitudie dẽat csecrari Arch·qꝫ
nõ de csec·di.j·de fabrica m glo.
¶An ecclesia sit reconciliãda si ibi interfici
atur martyꝛ Arch. xxj·di·q̃zuis de csec·di·
j·ecclesiis.
¶An si altare csecratũ remoueaꝰ de vno lo
co ad aliũ dẽat resecri Arch·de csec·di·j·si
motum glo·de csec·ec·vel alta·c·j.
¶An si qs seipsũ in ecclesia interficiat req̃ra
tur csecratõ ecclesie Jo·an·ĩ·c·j. de csec·eccie
vel alta.li.vj.
¶An si violatõ eccie sit occulta dẽat eccia re
conciliari Arch·de consec·di·j·c ecciis de csec·
ec·vel·alta·c·j·li·vj·vbi glo.
¶In dubio ꝑsumiꝰ eccia nõ csecta glo·lxv
iij·di·ꝑsbyteri de csec.di·j·eccia et·c·solẽni⁄
tates et j·de csec·ec·vel·alt·ꝓposuisti.
¶An altare possit csecri sine reliqis sãctorũ
vel saltẽ sine coꝛpore christi glo·et Archi·ꝺ
csec·di·j·placuit Jo·an·de csec·ec·vel alt·c·
¶An eccia egeat csectiõe vel ⁄j·sup glo·
sufficiat reconciliatõ si ĩ ea sepeliaꝰ exꝛicat?
Arch·de csec·di·j·ecclesia Nost·ꝺ csec·eccle·
vel alta·consuluisti.
¶An si eccia cburaꝰ dẽat altare resecri Jo.
an.de cõse.ec.vel·alta·cõsuluisti.
¶An ꝓpter violẽtiã factã ĩ eccia sine sãgui
nis effusiõe sit eccia csecrãda vel recõciliã⁄
da Jo·an·de csec.ec.vel alt·aqua eo·ti·c·v
nico li·vj.m glo·de csec·di·j·ecclesiis·
¶Epus die dñico ꝛ a tribꝫ epis dz csecri lj·
di·q̃ aliq̃ addꝺ qꝺ·j·dicã sꝺ dictõe epus.
¶Qualiter fiat cõsecratõ epi vid de elect.
quod sicut m glo·sed qualiter.
¶Que aũt cerimõie seruẽt et de officõ csec⁄
tõis tã epi q̃z eccie vid plene i pontificali.
¶Nullus dz m epm cõsecrari misi sit cã onice
electus lxij·di·nullus·
¶Cõsecri nõ debet epꝰ sine autoritate me⁄
tropolitam lxiij·di·exẽ csciaz et·c·epm·
¶Quid si metropolitanꝰ otradicit csecrati
oni epi sed omes suffraganei csentiũt vel eõ
vide lxvj.di.sane et quod ibi nõ·ꝛ ĩ·c·suffra
ganeis de electio.
¶Quid si metropolitanꝰ nõ vult cõsecrare
suffraganeũ an cõsecratio sit petenda a suf⁄
fraganeis vide lxiij di·qꝫ hodie m eccia ro⁄
mana ꝓmouent epi ꝑ papã et daꝰ eis facul
tas recipiẽdi munus cõsecratõis a quocũqꝫ
catholico epo grãz ꝛ cionẽ sedis aplice hñ⁄
¶In csectõe epi idẽ epꝰ dz dicẽ vba ĩ ⁄te·
imꝑsitõe manꝰ xxiij·di·quorundã.
¶Qua hora hñt consecrari sacerdotes et alij
clerici vide.lxxv·di·ordinatões.
¶Solũ certis tpibꝫ possunt moniales csecrari xx·q·j·deuotꝰ·et·c·placuit vid ĩ clemẽ·
attẽdentꝰ·et ibi no·de statu ꝛgu·addꝺ quod
dicam·ꝫ·sub dictione monialis·
¶Cõsecrari nõ pñt moniales ante xxv.ãnũ
xx·q·j·placuit·
¶Consecratõ monialiũ ad solũ epm ptinꝫ
xxvj·q·vj·si iubz·
¶Pro cõsecratõe ecclesie nihil exigi pꝰ sed
bene recipi gratis oblatum·j·qõ·j·statui⁄
mus j·q·ij·placuit·
¶Epus edificans ecclesiã in aliena dioc·ñ
debet eã consecrare sed ille in cuius dioc·
consecrata ẽ xvj·q·ij latoꝛ.
¶In ecclesia vel altari non consecrato nõ dz
ꝑsumere quis missaz celebrare misi ℏ exigat
necessitas de cõse·di·j. sic nõ aliꝫ de quo dic
vt dixi sꝺ dictione altare et dicam sub dicti⁄
one ecclesia.
¶Singulis annis debz celebrari anniuersa⁄
rium cõsecratõis ecclesie de cõse·di·j·solẽ⁄
nitates et·c·solẽnitates vbi vide·
¶Ymgẽs csectõez eccie vel altaris q̃ nõ est
si clericus ẽ degradaꝰ si laycus exꝛicaꝰ de c
secra·di·i.nullus ꝑsbyter.
¶Nõ dñt cõsecrari vel reconciliari altaria i
quibꝫ deq̃ data celebrauerũt de sacra·nõ ite·
a nobis·
¶An inferioꝛ possit consecre episcopũ pro
notum ꝑ papam glo·fi. et ibi Jo·an·sup ea
c·si eo tpe de elect·li·vj·hodie seruaꝰ qꝺ
dixi sup ꝓxime.

sub dubio ꝛ si certus ꝑt csecrat quid agꝫ ꝑt
Vide ꝛ de certus cõsecrando
d' temꝑe di ꝛ si ꝑ habetur
Vbi nec reuta ꝓpter nec testes existunt
aquibꝫ asserto sinistro absq; ulla dubi
tatione fatebr eos ꝓfecrandos
Nec tabs trepidabo fauit declarationem
tuam nõ ignorat declaratu esse / qꝺ nequit fatuꝰ esse

¶ Jnfra q̃ztū tps epūs dēat ꝺsecri vidē lxxv. di. q̃mā de elec. cū in cūctis et ibi no.

¶ Quibꝫ diebꝫ fiat ꝺsecratio ecclesie vel altaris vide de ꝺsec. ec. vel alta. tua.

¶ An epꝰ possit ꝺsecrare ecclesiā nō dotataz vide de ꝺse. ec. vel al. cū sint de ꝺse. di. j. nēo de fil. p̄sbyte. vētēs xvj. q. vlt. pie mentis.

¶ A q̃ sit ꝺsecrādus epꝰ grecus vicarius in aliq̃ ciuitate ꝓpter grecoꝝ a latino epō deputatus vide de offi. ordi. q̃mā̃ et ibi no.

¶ An epus teneat ecclesiā suis expēsis ꝺsecre si non pt̄ sibi ꝓcuratōem exhibere vide de symo. cum sit romana.

¶ An scismaticus vl̄ hereticus possit ꝺsecrari vide xxiij. q. j. pudenda de ꝺse. di. j. in. c. ecclesiis et. c. se. et. c. hic ergo.

¶ Si ꝺsectō epi ē facta i casu a iure ꝓhibito vel alias sit nulla ipō iure an dēat iterum ꝺsecrari vel sola execō concedi no. ꝺ elect. ꝓuida li. vj.

¶ Consecratur. i. mundat de ꝺse. di. j. si mo

¶ Cōsecratōez epi ꝺz pcedere ⁊tuz vbi vidē confirmatō alias nō vz glo. de elect. ꝓuida li. vj. de dol. et contu. cum olim.

¶ Si ecclesia fornicatōe vel homicidio pol⁊luta fuerit aqua bñdicta cū sale sparsa p epi scopū reconciliabit̄ de ꝺse. di. j. si motum n̄. de ꝺse. ec. vel alta. aqua.

¶ An canonicā debeāt ꝺferre ad expensas cōsecratōis epi vel ecclesie cathedralis no. Jo. an. de prescrip. attendentes.

¶ An metropolitanus possit consecrari sine consēsu pape et a quibꝫ vide. c. di. scriptoruz li. di. q̃ in aliq̃ xxiij. q. j. pudēda de tēpo. ordi. si archiepꝰ et. c. se. lxiij. di. metropolitano.

¶ Si epꝰ renūciat ordinī an possit iteruz ad aliū episcopatū ꝺsecrari vide not. de renunc. post translationem.

¶ Non est ꝺsecrāda ecclesia in qua corpora fideliū et infideliū sūt sepulta nisi illis prius eiectis de conse. di. j. ecclesiam.

¶ Oīs res ꝺsecrata siue homo siue animal siue q̃d aliud in pt̄ate est sacerdotum xij. q. ij. nulli licet vbi vide.

¶ Res aliena ꝺsecrata restitui non ꝺz ꝫ equi ualēs xiij. q. vj. cōpiūs. liij. di. frequēs.

¶ Locus semel cōsecratus non ꝺz ampliꝰ ad hois habitationē ꝺuerti xvij. q. vlti. questi. de reli. do. ad hec.

¶ An ꝺsecrans sit maioꝛ ꝺsecrato vide xxiij. di. in nomine dñi.

¶ An cōsecratus vno ex suffraganeis ꝺtempto sit cōsectus. i. hēat ordinis execōez habetur lxiij. di. epi no. Jnno. ꝺ tempo. ord. c. nec episcopi.

¶ Consecrare est ordinis sed iudicare iuris dictionis de cōse. ec. vel alta. aqua et ibi no. in glo. de elec. suffraganeis et. c. trīs missam.

¶ Si aliqꝫs ē ꝺsecratus sine ꝺsēsu ꝓpli vel pꝫ appellatōem an cesset q̃ ꝺ gestū est vide lxij di. c. j. no. p Jnno. et doc. de accu. sup his.

¶ An q̃ omnes plati astātes consentiant et annarus impositō sit ꝺ sbā consecrationis habetur xxiij. di. c. episcopus Jo. an. de elec. q̃ sicut vbi vide.

¶ A quibꝫ fuerit inuenta consecratō et que ornamenta consecrentur vide de cōse. di. j. Jacobꝫ de sac. vnctio. c. j.

¶ Vbi nec scriptura nec testes reperiūt eccle sia ꝓpter dubiū est consecranda de cōse. di. j. solemnitates.

¶ In ꝺsecratōibꝫ epoꝝ quō fieri debeāt opatur ꝺsuetudo lxiij. di. q̃zto xxiij. q. j. pudēda no. in. c. nihil de elec.

Consensus. An et q̃n p̄sens videatur cō sentire Cy. in. l. inuitus. C. de ꝓcura. Bar. in. l. que dotis. ff. sol. matr. glo. de p̄sūp. nonne xxvij. di. diaconus glo. et doc. de transac. re mens adde q̃ in fauorabilibꝫ presens et tacens habetur ꝓ ꝺsentiente. ff. mād. l. si nō re munerandi. ¶ si passus et. l. qui patitur et ibi glo. de ꝫ in regula q̃ tacz li. vj. ꝺ elec. i gene si de materia vide in p̄allegato. c. nōne.

¶ Stāte statuto q̃ mulier nō possit ꝺtrahere seu obligare se sine licentia duoꝝ ꝓximoꝝ an poterit adire hereditatem Bar. in. l. mutum. ¶ j. et. l. more. ff. de acq̃. her. et. l. apud iulianum. ¶ fi. ff. ex q̃b. cau. in pos. ea. Bal. i. l. j. in fi. C. q̃ admit. ad bo. pos. vbi cōcludit̄ q̃ nō q̃ limito q̃n talis aditō fieret vt se liberaret et fidem impleret q̃ tunc posset etiā sine consensu ꝓximoꝝ puta si essz institutus et rogata de restituendo totaz hereditatē q̃ ꝺ esset bñ notandū et forsitan nouū ad q̃ ꝺ allego glo. in. l. ij. ff. de acceptil. q̃ ad ꝫ ē singu.

¶ An stante dcō statuto possit mulier petere bonoꝝ possessionē sine ꝺsensu ꝓximoꝝ dic q̃ nō ter. est ꝺiūcta glo. in. l. quoties in fi. ff. de sepa. adꝺ circa itellectū huiꝰ statuti q̃ ñ. Bar. in. l. stichū q̃ me⁹. ff. de legat. j.

¶ An valeat statutū q̃ mulier non possit stare sine ꝺsēsu duoꝝ ꝓximoꝝ Bal. in. l. gñali C. de sacrosan. ec. vidē ter. ꝫ quod ibi ñ. doc. in. l. j. C. de sacrosan. ec.

¶ An si me ꝺsētiente res mea relinquit̄ alteri ꝓiudicet̄ mihi ex tali ꝺsensu Bar. in. l. cum quis decedens in pn. ff. de le. iij.

¶ An et q̃n in actibꝫ vniuersitatis req̃ratur consensus oīm vel sufficiat maioꝛ pars Bar. in. l. q̃ maioꝛ. ff. ad mun. glo. ꝫ doc. de ꝺsti. cū oēs adde q̃ dixi sub dictione caplūm.

¶ Si vnus litigantiū petit a papa vnum iudicez alius petit alium et papa dat tertiū an iste dicat̄ datus de consensu ptium Jo. an. in addi. Spec. ti. de rescript. presentata. ¶ ratione quoq; defectus. per. itez q̃ non fuit.

¶An cõsentiẽtes litigare sõ vno qui pt es/ se arbiter videant m dubio cõsentire i eũ vt i tudicem glo. et ibi doc. C. de epis. au. l. epi/ scopale vbi vide.

¶Qualiter intelligat qp agẽtes z cõsẽtien/ tes pari pena puniãt sen. ex. q̃zte plene p glo. et doct. de offi. dele. c. j. ff. de sepul. vio. l. iij. ¶ diuus. C. de sacrosan. ec. l. iubem9 add leuiti. rr. et esdre j. lxxxvj. di. faciẽtis ij. q. j notum xviij. q. iij. omnis

¶Qui cõsentit actui et ilico post actũ cõtra dicit presumit non spõte o sẽsisse ter. est ñ. in. c. cõsultatõi ij. respõso de spon. ad idem j. q. j. cõstat xxxj. q. ij. de nept. de spõsa. c. ad id et quod ibi no. in glo. ij.

¶An et qñ aliquid dicat fieri vnanimo cõ/ sensu. do. Ant. de but. et moder. in. c. scriptuz de elect. ter. in. c. ad aures de his que ui. me. ve. cau. fi. et ibi doc.

¶Que dria sit inter cõsensũ et autoritatem Cy. in. l. fi. C. ad mace. Bar. in. l. si quis mihi bona. ¶ iussum. ff. de acq. here. glo. in. c. j. de re. ec. li. vj. Jnno. i. c. cũ cõsuetudinis de con sue. vbi p do. Ant. et moder. q̃ examinãt ibi quo tempore dẽat fieri vtrũq; z qñ cõsensus requirat vt cõsensus vel vt autoritas

¶Quot mõis dicat qs alicui actui cõsẽtire glo. ponit tres mõs. ij. q. j. notũ vid. ẽ. prie

¶In actibo collegij requirit cõsensus pluri um non seorsũ sed simul secus in his que pti nent ad vtilitatem collegij sicut ẽ diuisio redi tuũ nõ. Jnno. in. c. cũ omes de cõsti.

¶Quis pt in oĩibo suis actibo cõsentire i non suũ iudicez sed non in inquisitõe marie in preiudiciuz alterius iurisdictionis ita no. Jnno. i. c. ad petitõez de accu. qõ tene mẽti.

¶Cõsensus ẽ quadruplex vnus est osensus negligentie alius consilij. alius cooperatõis. alius autoritatis siue ofessiõis ita dic Jnno. in. c. j. de offi. dele. in glo. sup. ver. pẽa adde quod nõ. Jo. an. in cle. j. de pen. vide Bart. recitantez vba Jnno. in. l. is qui opem. ff. de furt. adde glo. ij. q. j. notum Jo. an. i. c. felis cis de pe. li. vj.

¶Cõsentire ẽ vnũ eligẽ Jnno. et Hosti. de elec. cũ i iure fac. l. si pr. ¶ fi. ff. de mãu vi dic.

¶Cõsensus eoz q̃ prius erãt in possessione est necessarius ad querẽdam possessionem iurium dictum est Jnno. de resti. i integ. cũ remissent.

¶Si dicta testiũ alias ñ valẽt ratificãt p ose suz ptiũ dic Jnn. i. c. cãz alias cũ cãz de testi.

¶Cõsensus fictus inducit a iure ciuili non inducit naturalẽ obligatõez secus in osensu ficto inducto a iure naturali. l. cum amplius ¶ is natura. ff. de re. iur.

¶Consensus simplex inducit obligatõnem bonoz qñ aliquis ad aliquẽ actũ tenet bõa sua obligare ista ẽ theorica Bar. i. l. si cũ dotẽ ¶ transgrediamur. ff. sol. ma.

¶Cõsensus sp ẽ ab eo req̃rẽdus penes quẽ ksidz ius pncipale dictũ ẽ Bal. in. l. pmittẽte

¶Cõsẽtiẽs pcto vt peccãs de ¶C. ad mace poit xj. q. iij. ita cõpis et. c. q̃ peccãtibo.

¶Cõsẽtiẽtes indebite aliẽ atõi rey ecclie ho nore suo puant xij. q. ij. c. non liceat.

¶Qñ possit reuocari cõsẽsus vid lxj. di. e/

¶Qñqz qs ¶piscopũ lxiij. di. obeũtibo. osẽtit alicui actui z tamẽ eũ ñ approbat viij. q. j. audacter et qd ibi ñ. xxvij. q. ij. ¶ cũ g°.

¶An qs cogat osẽtire negocio i q̃ se sbscri/ bit vid ter. et qd ibi ñ. i. c. si qs psbr̃ey d re. ec. ñ alie. z. l. gay9 z ibi glo. ff. d pigno. ac.

¶Cõsẽsus psumit ex diuturna taciturnita/ te. ff. de vsur. l. cũ qdã ¶ diuus.

¶Cõsentit qs salutãdo lxiij. di. cũ adrian9 et ibi nõ. xxxiij. q. j. ois d sẽ. ex. si aliqñ d p uile. cũ olim essem9 d his q̃ fi. a ma. pa. ca. ex ore d offi. dele. cũ olim el. pmo. a õrio.

¶Item ofirmando quis consẽtit lxiij. di. qz igitur et. c. se.

¶Item osculando de cõse. di. ij. pacem.

¶Consensus p batur p verba vt. ff. de lega. iij. l. non aliter.

¶Vbi in actu requirit cõsẽsus aliq̃z si non mteruenat non vz act9 nõ. lxiij. di. obeũti bus Jnno. de cõsue. cũ consuetudinis.

¶Consensus ptis i iudicem h opat qd ñ pt causari non aũt tollit alias exceptiones Cõ pos. de rescrip. sup lris.

¶Consẽtiẽs dicit cõcedere vel donare de do nat. pastoralis et quod ibi nõ.

¶Inter cõsentire et dissentire est dare medi um sez non dissentire vt nõ. glo. in. c. cupien tes. ¶ demqz de elect. li. vj.

¶Quo tpe requirat cõsensus epi in consti tutiombo p caplũ faciendis vide d consue. cum consuetudinis.

¶Vbi requirit consensus exp̃ssus nõ suffi/ cit tacitus glo. sup ver. exp̃ssus i. c. statutuz ¶ in nullo q̃qz de rescrip. li. vj. z ibi. Archi.

¶Consensus post actũ factũ p̃stitus nõ vz de elec. idẽmtatibo li. vj. secũdũ Jo. an.

¶Plus est expresse contradicere q̃z non cõ sentire de symo. sicut tuis de homici. petrus.

¶Pro consentiente habetur qui iustaz cau sam contradicendi non habet. ff. sol. mat. l. q̃ dotis. ff. ad trebel. l. quia poterat. ff. de no. ope. nunc. l. j. in principio.

¶Qñ ler consensum requirit intelligitur de expresso. ff. de rit. nupt. l. in eo iure ¶ deide de pe. di. vj. placuit iũcto. c. omnis de pe. et re. nõ. lxj. si quis in glo. et lxxxvj. di. in glo. nõ. ergo nõ. ff. solu. matri. l. ij ¶ voluntate i glo. prima.

¶Per que verba debeat quis consẽtire elec

ciom de se facte Jo. an. de elec. c. ij. z. c. q3 sit d eec. li. vj. z i. c. cupientes. ¶. dei q3 eo. ti. z li.

¶ Qui non obuiat malo cū pt consentire videtur de homic. sicut dignū ij. q. vij. negligere xxiij. q. in. qui pt lxxxiij. di. error de heret. c. ij. et ibi no.

¶ Cōsentire aliemis peccatis est tangere immundum xxiij. q. iiij. recedite.

¶ Cōsensus ē duoz vel pluriū i del sensus vnde osensus dicit q3si sit sensus xix. q. j. ¶. his ita.

¶ Consensus non euacuat error qualitat vel fortune sed errore psōe vel odicōis xxix. q. j. ver. ad hoc.

¶ Consentire non pt qui nō intelligit qd ꝓ ponitur xxx. q. ij. sponsalia.

¶ Consentiēs ꝓprie libidim vel aliene committit adulteriū lxxxiij. di. c. j.

¶ Non ꝓdest suo malo non polluí si alieno vitio quis osenserit lxxxix. di. quid ꝓdest.

¶ Consensus et volūtas possunt precedere z seq. Bar. in l. sin aūt. ff. de aqua plu. ar.

¶ An pia sint osētire actui z osētire psōe facēti actū Bā. i. l. pōpom9. ff. de iudi. vbi vid

¶ Pr̄ pt osentire filio vt sit m iudicio p nuncium vel epistolam Bar. in l. si quis mihi bona. ¶. iussum. ff. de acqui. here.

¶ Qñ plures simul gerūt aliquem actū videntur sibi mutuo osentire Bar. in l. cuz pater ¶. libertis. ff. de lega. ij.

¶ Non cōsentit qui errat. ff. de iur. om. iudi. l. si p errorem. ff. de acq. re. do. l. si ꝓ curatō meus. ff. de iudi. l. j. et ij.

¶ Apposito sigilli facta ex certa scia inducit osensum vt. l. distrahente. C. de re. ec. non ali. vbi vide Alber. ad de not. in l. i fraude. ¶. j. ff. de testamē. in l. et qd dicā. j. sub dictione si.

¶ Cōsensus illicitus nō habet ꝓ o gillū. sēsu xvj. q. vj. c. placuit et qd ibi no. de elec. osius. C. de salgamo. hospi. nō prebē. l. j. li. xij. C. de rapt. virgi. l. vna.

¶ Quis actus inducat consensum vid in regula qui tacet de re. iur. li. vj. bona glo. in. l. gayus. ff. de pigno. acti.

¶ Consensui aduersat ius et metus. ff. d re. iur. l. consensum.

¶ Consensus etiam coactus factus autoritate illius qui pt ius tollere etiaz cessante osensu vz vide tex. in. c. cum inter de elec.

¶ An subsistente lite inter prelatū et caplūz req̄rat cōsensus alterius ipoz vide glo. q̄ dat practicaz i. c. edoceri de rescri. glo. i. c. irrefragabili de offi. oz. de app. significauit.

¶ Quis aliqñ pt alicui actui osētire quē ipe facē nō pt. ff. de manumis. vindic. l. ij. Bā. i. l. si fūdus. ¶. j. ff. de pigno. l. j. C. de pac.

¶ Cōsensus duplex plus opat q3 simplex ñ. in autē. vt immobi. ante nup. dona. in glo. consensum col. v.

¶ Tacitus consensus presumitur ex tempe ñ. de sponsa. ad id quod in glo. ij.

¶ Vbi certo et determiato tpe req̄rit osens9 alicuius nō sufficit ex post facto interuenire ñ. ff. de his q̄ no. in fa. l. qd g° vbi glo. z Bart.

¶ Consensus eius q̄ tacet non dicit ꝓprie osensus secundum Bar. in l. ij. ¶. fi. ff. sol. ma.

¶ Consensus aliqñ accipit ꝓ confirmatōne ix. q. j. c. fi. ix. q. iij. nullus pmas.

¶ Non omnis qui consentit ratificat vt. C. d eiuc. l. exceptōe. ff. ꝙ iussu. l. j. ¶. sed ego.

¶ An id qd alicuius consensu fieri dēt eius dissensu tollatur z an qs possit p lras vel nūciū consēsū suū exprimē vid lxij. di. obeūtibo lxiij. di. c. j. lj. di. qui in aliquo.

¶ Qñ quis possit reuocare consensū vid lxv di. epus et in allegato. c. obeūtibo lxiij. di.

¶ An sufficiat tātū semel cōsētire vide xxij. q. v. horrendus.

¶ Aliud est osentire aliud consiliū dare gl. in. c. j. ne se. va. li. vj.

¶ Cōsētiēs i aliquē iudicez an videat illius iurisdictionē ꝓgare no. d of. dele. p. z g.

¶ Consentiēs opositōi que fit p iudicez sibi pīudicat etiā si ignorat modū compositiōis de ma. et obe. humilis.

¶ Consensus aliqñ pūitur etiā si non sequatur effectus de elect. c. ij. li. vj.

Consequens. Consequentia.

Quod contra regulas iuris communis est non est trahendum ad consequentiam. ff. de legi. l. qd no. et i regula que a iure li. vj.

¶ Plus iuris habet qs in eo qd debet p consequentiam q3 in eo qd debet directe. ff. de v sufruc. l. item si fūdi. ¶. instrumenti.

¶ Qd directe fieri ꝓhibet non dz fieri indirecte nec p osequntiā. ff. de his qui not. infa. l. athletas. ¶. ait ꝓtor. ff. d nego. gest. l. si duoz heredi ordiū. ff. de auc. tu. l. j. C. de iudi. l. quotj.

¶ An valeat argumētū a consequenti vide lxxxviij. di. c. ij. lvj. di. presbyteroz. xliij. di. in mādatis de offi. delegat. ex lris d accusa. ad petitiōz add qd dixi sb dictōe argumētū.

¶ Quod ex consequentia prioris actus fit priori actui attribuitur iō non req̄rit nou9 consēsus ar. ff. de mino. l. iij. ¶. scio fāc. c. d causis de offi. dele.

Consequenter.

Exponitur. i. a simili xvj. q. vij. et hec diximus.

Consequi.

An qs pt p aliū osequi qd p se pt no. ff. de edil. edic. l. cū aūt. ¶. fi. glo. nocebit. ff. q̄ res pigno. obl. pos. l. aristo i glo. fi. glo et Bā. i. l. is em. ff. de fur. Dy. i reglā qd alicui li. vj. ad de qd dixi sb dictiōe alius.

Conseruator.

Quis possit dari conseruator et de eorum potestate not. in. c. j. et

·c.fi. de offi. delegat. li. vj. glo. m clemẽ. ij. de rescript. adde q̃ conseruatores possunt im notares mquirere ex eorum officõ Jmo. in c. statutum de offi. dele. li. vj. dicit q̃ eorum officiũ osistit in mero impio.

¶An conseruatõ possit reuocari glo. in c. j. de offi. delega. li. vj. vbi tenet q̃ non.

¶Quis possit esse cõseruator nõ. glo. i cle. et si pncipalis de rescrip. in glo. delegatus z in c. fi. de offi. delegat. li. vj.

Consignatio. Consignare. i. tradere xj. q. j. statuimus consignare. i. crismare j. q. j. baptizandus de reli. do. c. j.

¶An consignatio habeat locũ in aialibꝫ not. ff. sol. ma. l. si mora in glo. j. et ibi. Bar. C. ꝺ sur. l. acceptam in glo. j.

¶Sola osignatõ vel cũ depositõe qd opet nõ. i autẽ. vt ex acto. instã. do. ¶ fi. glo. pe. coll. ¶An et qñ osignatõ req̃rat vel sufficiat sola oblatõ vide nõ. i. l. acceptaz. C. de usur. do. Jo. de imo. in. l. si seruus cois. ff. de vulgar. et pupil. et. l. si mora. ff. sol. matr.

Consilium. Cõmissum ẽ alicui vt feat sententiam secũ dũ consiliũ titij titius ñ vult cõsulẽ vel ẽ mortuus quõ fiet Bart. in l. si qs arbitratu. ff. de ver. obli. et in l. j. ¶ si plures. ff. de exercito. i repe. et i. l. titiũ z meuiũ. ff. ꝺ adm̃. tu. fac tex. ne se. vac. c. j. li. vj et quod sti. ex pte de elect. cũ i veteri de arbi. cũ oli. ¶Quis dicat dare consiliũ auxiliũ et fauorem nõ. Bar. in l. is cuius. ff. de furt. Bal. i. l. si fugitiui. C. de ser. fugi.

¶Qñ cã committit consilio sapiẽtis q̃d im portet talis commissio Bar. in l. q̃d tamẽ. ¶ qs et i. l. j. C. si aduer. solu. z i. l. cũ iudex. C. de se. et mterlo. om. iudi. Jo. an. de elec. trãsmissaz Bar. i. l. illa mstitutõ. ff. ꝺ here. msti. glo. i. l. si mãdato titij. ¶ fi. ff. mãda.

¶An quis obliget ex osilio Bart. in l. j. ¶ si plures. ff. de exercito. Bal. i. l. iij. C. de ser. fugit. nõ. de elec. cũ i veteri de rnũc. c. pe. i glo. silio et ibi tex. et glo. li. vj. nõ. ff. depositi. l. j. ¶ idem põpoius i glo. q̃ rem msti. de obli. q̃ ex delic. ¶ si ꝺo ope i glo. nõ tenet ñ ꝺ se. exnup i glo. ij. ff. de ver. sig. l. sepe in fi.

¶Quis dicat potuisse osulẽ pitores Bá. i. l. ¶An et qñ lex phibitiua vl pcepti sit osilij vel pcepti plene p ꝺ. Anto. et moder. de osti. nã acupiscẽtiã et i. c. ij de maio. et obe. vbi vide.

¶An et qñ lex ẽ osilij sit ei necessario parendũ glo. de tempo. oz. ad aures el ij. glo. i clemen. j. de testi. xiij. q. j. qmsquis.

¶An is q̃ ex forma mãdati necessario hz requirere osiliũ alteri9 teneat eũ expectare z dato q̃ sic an teneat illꝺ seq̃ glo. et doc. de elecũ i veteri vbi ꝺ ℔ ñ. glo. et doct. de of. delegati cabili vbi ꝑbat q̃ si is cui9 osiliũ requiri dz sit pticeps cũ mqrente ñ fficiat rqrẽ ñ seq̃t fac qꝺ nõ. glo. de cõpo. vici. c. ij. de q̃. i. l. q̃daz decedẽs. ¶ põpoius. ff. ꝺ admi. tu. l. j. ¶ si plures. ff. ꝺ exercito. doc. i. c. cũ olim ꝺ arbi.

¶An pbens alicui malũ consiliũ ex ignorantia vel pitia et nõ sequens in osulẽdo traditiones artis sue teneat pti lese dic q̃ sic in foro cõscie nõ. Cy. post pe. i autẽ. sed hodie C. de iudic. p do. Anto. et doc. in. c. ad aures de tempo. ord.

¶An illi quoz cõsiliuz ẽ req̃rendũ a delegato ex forma sint etiam delegati Dy. q̃ nõ p nõ. de of. delega. si p debilitate licet glo. dicat õrium et male in. c. ij. de corpo. vici. de quo dic vt ibi nõt.

¶An valeat statutũ q̃ i iudicando vel in exercendo aliquẽ actũ qs teneat req̃rẽ osiliuz Spe. ti. de req̃si. cõsil. ¶ j. ꝺ. vt aũt et ibi Joan. Bar. i. l. si ouenerit. ff. de re iudi. z. ff. ꝺ admi. tu. l. titiũ z meuiũ i pn. Bar. i. l. j. ¶ si plures. ff. de exercito in repe. illius. ¶.

¶An si is cuius osiliũ ẽ req̃rẽdũ sit absẽs valeat nihilomius act9 factus irreq̃sito osilio no. in. c. j. in fi. ne se. va. li. vj. vbi bon9 tex. Bar. in ꝺ. ¶ si plures doc. de arbi. cum olim.

¶An si aliquid dẽat fieri cum consilio vel de consilio alicuius dẽat pcedere actum nõ. de elect. cum in veteri vbi Jmo. ne se. va. c. j. li. vi. adde Bar. i. l. sin aut. ff. de aq̃ plu. ar. vti

¶Cõsiliũ i rebꝫ agẽdis q̃qz ẽ sumẽ vid dũ ab vxore glo. i autẽ. vt iudi. sine q̃. suf. ¶ ℔ omnia et ita faciebat genitor me9 q̃ de oibus agẽdis osulebat matrem meam.

¶An osiliarij osilio possint rcusari vt suspecti Jo. an. q̃ sic in. c. statutũ de rescrip. li. vj. adde quod no. Albe. in. l. aptissimi. C. de iudi. qui idem videt dicere de aduocatis quibus aliquid impomit consulendum.

¶Si osultus osuluit aliquem odẽnandum z iudex odemnauit p hec verba pnũcio secũdum formã osilij vtrũ illũ videat odẽnasse cõsultus Bá. in l. fũdus. ff. de resc. ven.

¶An cõsiliũ liget osulentez vide i reglã nullus ex osilio li. vj. i. l. ij. in fi. ff. manda.

¶An is cuius osilio vel suasiõe factũ ẽ furtum teneat qñ faciens furtuz erat mbilomi nus alias facturus etiã sine osilio Bar. in. l. non solũ. ¶ si mandato. ff. de iniur.

¶De modo ouocandi osiliũ ciuitatis et cui9 mandato et quid sit pponẽdũ i eo nõ. Bart. in. l. obseruare. C. ꝺ decur. li. x.

¶Judex qui omisit cãm osulendã pt omissionem reuocare etiã sine osensu ptiũ Bart. in. l. ad pncipez. ff. de appel.

¶ Assumptus ad consulendū nō debz recipé nouas probatiões Bar. in l. j. §. ij. ff. de appel.
¶ Nō licet mutare consilium in alterius detrimentū. ff. de re. iur. l. nemo pt̄ z in regula mutare li. vj. et ibi glo. et Dy.
¶ Sapiētis est mutaé osiliū in autē. ō nup. §. fi. et qō ibi no. coll. iiij. xij. q. j. cte vbi vide
¶ Consilio reuerentiali obediēdū est vj. di. testamētū de symo. Matheus de osilio vo. p fectiōis vid. xiij. q. j. qsqs de tēp. or. ad aues
¶ An qlibz reqsitus teneat dare osiliū vid qō not. Bá. in l. i sacris C. de ꝓxi. sa. scri. li. xij.
¶ Dās alij osiliū peccādi dēt pūiri lxxxvj. dictāta sic dās bonū osiliū meret xij. q. j. bōe rei
¶ Consulendum est vtilitati maloz mgis qz ipsoz volūtati xxiij. q. v. non vos.
¶ Consilio solo quis efficat homicida de pe. di. j. periculose.
¶ Si petat osiliū sapiētis quis debeat solué Bar. in l. qui postulauerit. ff. de adult.
¶ An delegās cāz possit sibi reſuare osiliuz no. Jo. an. in c. si ꝓ debilitate de off. dele.
¶ Aliud é osiliū aliud osēsus n̄. de arbit. cuz olim de elec. cū i veteri ne se. vacāt. c. j. li. vj.
¶ An sit dra si mandatur aliquid fieri cū consilio alicuius vel de osilio Archi. xlix. di. hic etem nō. ne. se. va. c. j. li. vj.
¶ Consiliarius nō pt̄ agere contra consiliariū interdicto secunduz Jnno. de elect. querelaz de rest. spoli. cuz ad sedem.
¶ Quomodo osiliū requirenduz est ex formā mādati si nō pt̄ hēri referendū est mādāti ne se. va. c. j. li. vj. sup ver. statuto.
¶ Consulēs clericū vberari si ex consilio secuta est pcussio est excoicatus de sen. ex. qzte et. c. nup et quod ibi no.
¶ Consiliū nō inducit necessitatē. ff. māda. l. j. xiiij. q. j. c. pe. et fi. et ibi Archi. de etat. et q; lit. ad aures.
¶ Ea que fiūt in osilio sapientū pſumūt bene facta. C. de legi. l. humanū in fi. et C. de epi. aud. l. ēpalem.
¶ In oi re consulēdi sūt pitores vt. l. sed et si §. pscribere. ff. de insti. ff. de iur. z fa. ign. l. regula vbi vide.
¶ An valeat sētentia si iuder dicat ꝓnuncio secundū consiliū talis Spe. ti. de excep. §. viso ver. porro ad de qō dicā. j. sub dcōe sētētia.
¶ An possit cā cōpromitti ita qz ꝓnūciet secundū osiliū sapiētis vid de offi. deleg. si pro debilitate Spe. ti. de arbit. §. fi.
¶ Reuelās consiliū ꝓncipis qua pena puniturz no ff. de pe. l. si quis aliquid. §. j. coll. iiij.
¶ Que in consilio fiūt nō solēt inducere pmi tentiaz no. in autē. de appel. §. j. in gl. plēissiē
¶ Nouū factum nouum requirit osiliū no. ff. de vent. in spi. l. j. in glo. apponant.
¶ Consiliarij debēt sedere ad latus ꝓncipis non ad pedes secundum Bar. in l. iuris peritos ff. de exc. tu.
¶ Quādoqz plus puniūtur consulentes quā facientes nō. xiiij. q. iij. qui alioz.
¶ An clericus dans consiliū in cā sāguinis sit irregularis vide de excēs. prela. ex lris ne cle. vel mo. clericis.

Conspiratio. De conspiratione siue cōiuratione no. xj. q. j. coniurationum et. c. conspirationū de testi. c. pe. Archi. in c. constōuz de ver. sig. li. vj. ō here. fratrmitatis de re. iudi. cū. i. et a. ter. de iudi. exhibita vide cle. ne in agro de stat. mo.
¶ Qua pena puniantur clerici vel sacerdotes conspirantes contra dnm tēporalē dic qz sūt degdandi et priuandi officijs et beneficijs xxij q. v. si quis laycus.
¶ An conspirator admittat ad testificandū Spe. ti. de teste. §. j. in prin. et ver. itez qz est conspirator.
¶ Qualiter puniātur clerici vel laici conspirantes aduersus ēpm glo. in c. fi. de testi. cogen. plene. xj. q. j. conspirationū et tribus. cosequentibz in qbz videt excludi qz clerici depo nunt et laici excoicantur Adde Jnno. in c. j. ō scisma. et. c. p tuas de symo. adde qō no. Bar. in l. nō dubito. ff. de capti. glo. in c. constitutionem de ver. sig. sup ver. canonicas li. vj.
¶ Que sūt iuramēta in ospiratiōibz licita et que illicita no. xj. q. j. si qui clericoz.
¶ An z quales conspirationes prohibent vel non dic vt in turibz preallegatis adde. C. de monopol. l. j. ff. de colle. illi. l. j. Bal. x. coll. de pac. te. l. hac edictali §. conuenticulas. xiij. dist. si quis de testi. cogen. c. fi. xj. q. j. si qui Bart. in extraua. quomiaz in princi. ver. occulte vbi tractat an z quādo valeāt ofederatiões z ligecitatū. vide que dixi sub dcōe confederatio.
¶ Nullus conspirator accusare pt̄. iij. q. iiij. conspiratores Spe. ti. de accusatore ver. itē qz est inimicus et ver. item qz est conspirato et consentientes sūt infames et excoicati. xi. q. j. ospirationū et tales per ēpos sunt puniē di. xj. q. j. si qui.
¶ Conspirator quandoqz sumitur in partem bonam. C. de profes. et medi. l. nō gistros li. x. in auten. vt cum de app. cog. §. si quid Archidiaco. de verborum significa. constitutōum li. vj. xxiij. di. illud.

Consistorium. Consistorium propie est locus vbi papa vel impator audit not. in aut. sed lis §. ij. in glo. consistoriū de appel. ñ glo. in clemen. pastoralis in ver. consistoriū de re. iudi. et ibi dicūt docto. qz est locus in q sedet ꝓnceps in audientia vide. ij. q. vj. anteriorum. xxiij. q. vlti. conuenior vbi vide.
¶ Tribunal vero inferioz vide de appel. ex in

sinuatõne vj·q·j·si quis cum militibꝫ et ibi Arch·de appel·romana in ꝓnc·li·vj·

Consors. Quis dicat̃ cõs sors cũ sociis litis et an z qñ admittat̃ ꝓ sorte glo in·c·cũ dilecti de dol·et ctu·ĩ glo·j·que vult q̃ sors tium litis non suppleat defectũ ꝓcuratez a cã de q̃ agit̃ vnde sors non admittit̃ ꝓ sorte in cã criminali glo·in cle·religiosus d̃ ꝓ cur· vbi cõsortiũ eiusdez litis non supleat inhabilitatem psone plenꝫ de materia in·c cuz·m·

¶ Consors eiusdem litis admittit̃ ⁊ d̃ sotio etiam sine mandato glo de sotio·cum·m·de dol·et contu·cum dilecti in glo·j·

¶ Consors·i·socius de hered·c pe·li·vj·

¶ Cõsortiũ·i·coio xj·q·j·placuit·

¶ Omnis pñas impatiẽs ẽ cõsortis vij·q·j·ĩ apibꝫ xxiij·q·vij·quod autem·

¶ Appellatõe sortis otinet̃ etiaz femina vt C·de sor·eiꝰ lit·ĩ rubro z nigro vide Ang· in cons·suo cxciij·qd incipit sup puncto·

Consuetudo. Consuetudo quid sit ñ· Cy·m·l·ij·C·que sit lon·consue·vbi querit in quo differt a lege statuto stilo et prescri ptione vide de testi·co·cetex in glo·j·di·c suetudo de cõsuetu. nõ ẽ i glo. cõsuetudo li· vj·Spe·ti·de pscrip·ver·sed que ẽ dria·

¶ Que sit cõsuetudo rõnabilis relinq̃t arbi trio iudicis nõ·i·c·j·de cõsue·li·vj·

¶ An semp dẽam9 seq consuetudmẽ romãe ecclesie ñ xj·di·nolite xj·di·c·vlt·de tẽpo· ordi·c·ij·de celebra·nnſ·ꝓmiosus de here· ad abolẽdam nõ·de cognat·spi·super eo de spõ·duo·c·fi·vbi glo·et doct·glo.m·c·ij·de prebẽ·li·vj·de re iudic·sicut in tex. de cõsti· er lr̃is Jmo·m·c·q̃ tr̃slatõez de offi·le·glo in·ver·docuit ĩ·c·j·de sũm.tri·li·vj·glo·in·c· ad fin de sen·ex·cõsultatõi glo·xciij·di·legi9·

¶ An populus possit abrogare cõsuetudmez iiij·di.in istis ⁊ leges ĩ glo.ad de qd̃ ñ·do· Car·flo·i cle·gnalẽ de eta·et q̃li·vbi bonus tex·et ibi vide ꝓ eũ i iij·oppo·vbi tractat qñ gnalis cõsuetudo derogat legi.

¶ An cõsuetudo deliquẽdi excuß a pẽa distin gue inter penã spũalẽ z tpalẽ glo iiij·di·de mq̃ et m·l·aut facta ⁊ vlt ff d̃ pe·z qd̃ ibi ñ·

¶ An cõsuetudo possit minuere solẽmitates iuris glo·in·l·rem nõ nouã·C de iudic. et ibi Cy·Bar. et Bal·m·l·ij·C· que sit lon·cõsue· vbi Cy·in v.q·pncipali faciũt no·C·de sa· crosan·ec. autẽ·fin ius porrectum Cy·m·l·ij· ⁊ sed quia veremur·C·de iur·calũ·

¶ An consuetudo possit minuere solennita· tes requisitas a iure in alienatõe rei ecclesie Bar·in autẽ·fin ius porrectũ·C·de sacrosan· eccle. doct·m·c·nulli de reb·ec·non alien·vbi Jmo·Jo·an·et alij / adde q̃ consuetudo non pt̃ opari vt p̃latus alienet bõa ecclesie sine cõ sensu capli ñ·de re iudi·cũ cãz ĩ glo·li·vj·

¶ An cõsuetudo localis sit stricti iuris nõ·in ·l·fi·ff·de re·di·pua. Bal·in pludiis feudoꝝ i ·c·j. de feu·coḡ·r·coll·

¶ An cõsuetudo q̃ ẽ i ciuitate dẽat seruari etiã in castris et i comitatu glo·i·l·cũctos populos·C·de sũm·tri·plene p d̃·Anto·z modernos de cõsue·c·fi. bõa glo·ne·se·vac·c·j·

¶ An cõsuetudine possit tolli vel minui legi tima iuris nõ·tex·q̃ nõ ẽ alibi et vult q̃ sic i ·c·raynutius de testa·add̃ qd̃ dicã sõ d̃ cõne

¶ An cõsuetudo liget viatores vi ⁊ legitia de xij·di·illa Cy. et alij doc·m·l·j·C·de sũm. tri. doc·in·c·fi. de consue·

¶ Excusat cõsuetudo a pẽa tpali licz ñ ab ex⁊ na iiij·di. demq̃ d̃ tẽpo·or·c·ij·et ibi vide.

¶ Cõsuetudo qua excusat̃ hominũ vita hẽt̃ loco cõstõis viij·di·que contra·

¶ An consuetudo transferat possessionẽ ipo iure sine apprehensione Jmo. et Hostien·te nent q̃ sic m·c·ij·de consue.

¶ An valeat cõsuetudo q̃ iuramẽtũ calũnie diffeat̃ vsq̃ ad calculum sñie et det̃ victori Jo.an.ĩ addi·Spe·ti·de iura·cal·⁊ seqtur·

¶ An cõsuetudine possit mduci q̃ plena pro batio habeat̃ ꝓ non plena et econtra nõ·ĩ ·c·ij·de ꝓba. ffrede·de se. consilio xxvj·doct· de appel·c·j·vbi vide·

¶ An in crimine cui a iure nõ ẽ mstituta pẽa certa illa censeat̃ ordinaria q̃ solita ẽ ex cõsue tudine apponi dic q̃ sic glo·ẽ sing·ĩ·l·quid ergo ⁊ pena grauior·ff·de his q̃ no·mfa·

¶ An in consuetudine magis presumat̃ ta cita a ꝓbatio ꝓncipis q̃z i statuto licz ab eo dem sint facta dic q̃ sic vt colligit̃ ex nõ·i·c· que i ecclesiaꝝ de cõsti·faciũt nõ·p Jmo. de fi·mstru·cũ p. tabellio ex quibꝰ limitat̃·c·j· de consti·li·vj·

¶ An factũ notoriũ possit transire in cõsue⁊ tudinẽ no·de cle·coniug·Jo·z ibi tex·no·d̃ consue·c·fi·et ibi doc. de his que fi·a pla·c·ea noscitur·

¶ An cõsuetudine possit mduci q̃ quota litis hẽat̃ Spe·ti·de salar·⁊ j·ver·si vo ordinarius et. ver·sequẽti vbi sentit q̃ sic contrariũ no· glo.in·c·statutũ de rescrip·li·vj·fac qd̃ no·i ·c·cũ ab omni de vit·et hone·cleri·

¶ An damnata simpliciter et mdistincte cõ suetudine intelligat̃ etiã de futura glo·i cle· statutũ de elec·et i cle. si vna de re·ec·ñ alí·

¶ An ꝓceps possit certi loci cõsuetudinez re ꝓbare dic q̃ sic ter·cũ glo·i cle·q̃ cõtingit ·⁊ vt aũt de reli·do·et i cle·ne m agro·⁊ fãe de sta·mo.i cle·ij·i fi·eo.ti·et i cle·j·de iur· pat·de cõsti·c·j·et·c·cum omnes·

¶ An cõtra ius ꝓceptoriũ vel prohibitoriũ mduci possit consuetudo dic q̃ non Hostiẽ· de offi·ordi·inter cetera de treu·et pac·c·j·fa

cát qđ no. Jo. mo. et Jo. an. in. c. veniens. ℭ. cē/
℄ An appellatione /tex. de ver. sig. li. vj. ɔsuetudíms ī dubio íntelligať de p̄scripta tex et ibi doc. de elec. cūana plene de ɔsu. c. fi. ⁊ eo. ti. c. fi. li. vj. in glo. ffrede. de sē. ɔsilio. lxxxvj.
℄ Qualiť íntelligāť illa v̄ba de iure vel de cō suetudíe vide do. An. et moder. nōbiliť loqn tes in. c. cūana de elec. et de eo q̄ mít. ī pos. cū
℄ An ɔsuetudo possit tribuć /veníssent. iurísdictionē alias nō habētí dic qp sic đ exceſ. pla. accēdētibo in fi. iūcta glo. de of. arch. c. fi. et qđ ibi nō. xv. dí. plecť/ ⁊ ibi nōt. de p̄scrip. audiť/ de fo. cōpe. cū ɔtigat đ of. ordi. irrefra
℄ An et qn̄ ɔsuetudo exístēs in /gabili. aliq̄ loco seu aliq̄ iura extēdanť ad alía loca plene Jnno. et doc. in. c. dilecto de offi. archi.
℄ An ad índucendā consuetudínez req̄ratur titulus dic qp non vt. nōt. de p̄scrip. cum olím plene in. c. fī. de consue. li. vj. per docto.
℄ An valeat ɔsuetudo qp bōa deputata ad v/ nū vsū expendāť in aliū doc. qp nō in. cle. qr ɔ tigit ī prī. ⁊ ī. ℭ. vt ať p̄missa đ rel. do. p illū. ℭ.
℄ An ɔsuetudíe possit índuci qp q̄s sn̄ licētia supioris eligat sibi ɔfessorē vide nōt. de pe. et
℄ Cōsuetudo ecčie gallicāe /re. c. ij. li. vj. ē qp de toto regno frācie vocēť absentes ad ele ctiōz epi díc tex. ī. c. genesi ad fi. đ electi. ⁊ ita vidi ſuari tpe q̄ fui ibi apostolice sed/ legatꝰ
℄ An testamentum factū in suburbijs ciuíta tis in qua diuersa est consuetudo ab alia que est extra ciuítatem debeat iudicari secundum consuetudínez ciuítatis vel secundū illā que est extra nō. in. l. titijs. ℭ. rome. ff. de excu. tu. et ibi tex. nōbiliť de hoc Bal. ī. l. ij. C. q̄ admo. testa. aper. facť qđ nō. in. l. ex ea. ff. de postu.
℄ An consuetudo ligz extraneos ōhentes vel delínquentes ín loco cōsuetudíms Cy. in. l. j. C. de emāci. libe. p eūdez et Bar. in. l. j. C. đ sū ma. tri. nō. in. c. ij. de consti. li. vj. viij. di. que contra in quíbo dístinguiť an sint transeūtes aut morantur et an consuetudo sit latens vel patens Spe. ti. de cōstit. ver. et sūt hec Jnn. in. c. ex pte de cōsue. vbi tex. dixí late in qō. per me disputata padue que īcipit statuto vel cō suetudíne ciuítatis venetiarum.
℄ An consuetudo clericoꝝ ligz laycos vel e/ contra Jnno. de consue. sup ℟brica de cōsti. ecclesia sancte Marie et. c. j. eo. ti. de eo q̄ mít. in pos. cū vemíssent Bar. in. l. j. C. đ sū. tri. cu/ ius opínio reprobať per doc in. d. c. ecclesiam
℄ Licet consuetudo non excuset in delictis vt in. c. fi. de ɔsue. Jnno. in. c. j. de treu. et pac. gl. vlt. in. c. ij. de temp. ordi. et ibi Jnno. iiij. di. demiqs. viij. di. mala índucit tamē faciliorez cām dispensādi est tex. iuncta glo. de cōsue. cū venerabilis et ibi doc. facit de diuor. gaude mus de consan. et affi. qp sup his.
℄ An ad probādā consuetudínē m aliquo lo co particulari sufficiat p̄bare generalē ɔsue tudínem in regno vel p̄uíntia cui locus ē sub iectus Jnno. et doc. de offi. archidi. dilecto de ele. cū eccía vulterana bonus tex. in. c. super eo de cognat. spí. et ibi nōt. de cēnsi. sopite de consuet. cum olím.
℄ Quis sit generaliť modus p̄bādi consue/ tudínē vide Hosti. de v̄bo. sig. abbate Jo. an. et docto. de consue. c. fi.
℄ An consuetudo aliquid posit circa ea que sūt iurísdictomis seu autoritatis pontificalis nō. de iudic. c. cetez de for. compe. cum contí gat de exceſ. prela. accedentibus et quid circa ea que sūt ordíms nō. de consue. q̄nto vbi vide
℄ An ín his que sūt reseruata p̄ncipi in signū sūme p̄tatis aliquid possit consuetudo nō. đ postu. prela. bone. ij. de offic. le. qp translatio nem de prescrip. audítis et. c. ad aures in qui bus ɔcludiť qp nō adde qp dicā. ī. sub dictione prescriptio et aduerte qr liber populus p̄ ea que sūt príncipi reseruata Bar. in. l. nō ābigi/ tur. ff. de legi. et m. l. j. ℭ. de qua. ff. de postu. et. l. demiqs in princ. ff. de mino. l. q̄dam consule bat. ff. de re. iudi. et. l. acta. eo. ti. do. Anto. et moder. qui fil. si. leg. per venerabilem.
℄ An ciuítas possit per ɔsuetudínez aliquem legitimare nō. in. d. c. p venerabilem adde qđ nō. Bar. in. l. hostes. ff. de capti.
℄ An ɔsuetudo possit tribuere p̄tatē exoícā di nō. de fo. compe. cū ɔtingat de restit. spo. olím. ij. de offic. or. cum ab ecclesiarum.
℄ An si est consuetudo in maiori parte eccleſi arum ciuítatis vel dioce. alie ecclesie teneātur eam seruare nō. Jnno. de offící. archi. dilecto do. Car. flo. in clemen. qr ɔtingit. ℭ. vt aūt de reli. do. m. x. q. facit de ɔsue. cum olím.
℄ Cōsuetudo attēdiť in multis. s. baptísmo in ieiunio in matrimonio et diuíms officijs de obser. ieiu. c. ij. xij. di. nos consuetudínez lxiij. di. qr facta in. c. cum olím de cler. coniu/ gat. de cele. miſ. pnicíose de cōsā. et aff. c. iij. et. c. quod super xxxij. di. placuit ⁊ de v̄bo. sig. abbate Jnno. de consuet. sup ℟brica. de cēsi. sup eo vbi bona glo.
℄ Consuetudo pro lege seruatur de offic. le. c. nouit et ibi nō.
℄ Judex appellatiōis debz sequi consuetudíez loci iudicꝭ a quo fuit appellatuz de testa. rayū/ tius et ibi nō. adde ad hoc quod dixí sub dcōe appellatio.
℄ Consuetudíe p̄ índuci facultas appellandí que aliquo casu a iure esset prohibíta de ap/ pel. si duobo et ibi nō.
℄ Consuetudo p̄ restringé facultatē eligen di ad vnā tantū p̄sonā vide de ver. si. abbate.
℄ An valeat consuetudo qp pro homicidio ve mat ímponenda pena pecuniala vide de elec. c. ij. et quod ibi nō.

¶An valeat cõsuetudo q̃ religiosus vnius habitus possit prefici monasterio alterius ordinis et habitus de v. sigm. abbate cle. j. de electõe et qd ibi nõ.

¶An valeat cõsuetudo q̃ i feudo succedat femina vel heres dicã. j. sb dictõe feudi.

¶Cõsuetudo ō libertatẽ ecclesiasticã nõ valet de elect. cũ terra.

¶An valeat cõsuetudo q̃ facta plena p̃batione nihilomin9 exigat iuramẽtũ ptis dic q̃ nõ de proba. c. ij. de testa. cũ esset et ibi nõ.

¶Cõsuetudo pt disponere q̃ infirmo vel legitime impedito dentur quotidiane distributiones de cle. non resi. c. j. li. vj. et qd ibi nõ. adde qd dicam. j. sb dictione distributio.

¶Canonici oĩ cõsensu possunt venire ō cõsuetudinẽ etiã iuramẽto firmatã si iusta cã sbest glo. xj. di. i his Arch. ō i. c. j. de cler. nõ resi. li. vj. tu tene q̃ nõ. p Jo. an. i. c. j. de his q̃ fi. a ma. par. ca. super ver. iuramenti vbi plene de nouo cõuersa ad fidem quã cõsuetudinez sequi debeat vide de cẽsi. sup eo et qd ibi nõ. glo. alia glo. i. c. cũ olim de cler. cõiuga.

¶An si i aliq̃ eccia erat consuetudo d aliq̃ facẽdo et multo tpe cessatũ est illud fieri an ex hoc dicat interrupta consuetudo vide qd nõt. Jo. an. i. c. vlt. de consue. li. vj. sup v. possunt

¶Si omẽs pter vnũ vtant aliq̃ cõsuetudie extenditur ad illum Hosti. et doct. de his q̃ fi. a ma. pte ca. c. ea noscit Jo. an. i. c. fi. d offi. arch. et ibi nõ. i glo. magna.

¶Consuetudo generalis loci artat clericũ ō laicum qñ laicus est de tpali iurisdictõne ecclesie vide de eo q̃ mit. m pos. cũ remissent.

¶Cõsuetudine pt induci vt vxor lucret̃ tertiam pte im bõis mariti p mortẽtis nõ. de testa. raynutius in glo. sed qd.

¶An valeat consuetudo q̃ noui testes accipiãtur publicatis attestationibz videt q̃ nõ q̃ dat materiaz delinquẽdi atrariũ tenet do. Anto. et meli9 i. c. series de testi. qui allegat Jo. an. in addi. Spe.

¶An cõsuetudo possit aliquid opari circa ea q̃ sũt meri imperij Cy. i. l. j. C. de emanci. lib. doct. i. c. cum contigat de for. compe.

¶An consuetudo faciat eligibilem illuz qui est alias meligibilis et ecõtra glo. et doct. de cler. cõiug. cũ olim. xlij. di. nos osuetudinẽ.

¶An valeat consuetudo disponens q̃ circa collõm fiendã a plato nõ requirat cõsensus capituli et ecõuerso Hosti. et doct. i. c. ca nos scitur de his q̃ fi. a pla. vbi vide.

¶An valeat consuetudo vel statutum q̃ i actibz capitularibus non stetur maiori parti nõ. de his q̃ fi. a ma. pte. ca. i. c. ij. vbi Jmo. et doc. de hoc ad de q̃ valet consuetudo q̃ minor pars ōdicat maiori etiã in his qbz vertitur vtilitas ecclesie de consti. cũ omnes.

¶An cõsuetudo possit aliquid circa sacramẽta eccie tex. et glo. q̃ sic de cele. missa. c. vlt.

¶An consuetudie possit induci q̃ quis recipiat sacra ecclesie a nõ suo sacerdote prochiali vide i cle. q̃ otingit de reli. do. i fi. et i cle. j. de priuil egi.

¶An et qñ possit cõsuetudo aliqd opari circa matrimoniũ vide d cognat spi. c. j. et. c. sup eo et ibi nõ. de cõsan. et affi. q̃ sup his et. c. nõ debz vbi vide.

¶An consuetudo possit induci vt absentes percipiant fructus bñficiorũ sine pcto glo. fi. de consti cũ omẽs glo. pe. i. c. dudũ el. ij. de elec.

¶An valeat osuetudo q̃ minor pferat maiori vide Jo. an. i. c. j. de ma. et obe.

¶Ex osuetudie orit ius petendi cõfirmatõz et infirmatiõz Jnno. i. c. abbate de v. sig.

¶Consuetudo trãsfert possessionẽ ipso iure sine apprehẽsione possessionis Jnno. et Host.

¶Cõsuetudo q̃ dat alicui p̃ de osue. c. j. bẽdam videt dare licẽtiã possidẽdi Jo. an. i. c. j. de cõsuetu.

¶Consuetudo vniuersitatis afficit etiã singulares psonas nõ. Jnno. i. c. fi. de cõsue.

¶Consuetudo extendit ad priuilegiũ q̃ nõ p̃scriptio Jnno. et Host. i. c. fi. de offi. Arch.

¶Consuetudo indiget facti p̃batiõe i. c. j. d

¶Cõsuetudo rõnabilis dr q̃ est osti. li. vj a iure approbata irrõnabilis q̃ ẽ improbata Jo. an. de cõsue. sup Rca. vbi allegat multa.

¶An possit induci consuetudie vt clerici vendant rem ecclesie sine cõsensu capituli dixi s. vide glo. i Rca. que sit lon. consue. et m. l. de quibus ff. de leg.

¶Consuetudo et pactũ eq̃pollent ff. de leg. l. de quibz de elect. sacrosancta adde nõ. i. l. cõsuetud mis. C. q̃ sit lon. osue. vbi Cy. z Bar. adde q̃ de cõsuetudie ad pactũ valet argumentũ Archi. xj. di. cõsuetudis glo. magna in. c. ij. de consue. li. vj.

¶Id quod pt induci consuetudine pt etiam pacto. C. de agr. z censi. l. j. li. xj. C. de decre. decur. i Rca. ff. quẽ ad. fui. amit. l. nõ satis.

¶Consuetudo dat licentiã delegandi causas casus ẽ sing. i. l. cũ ptor. ff. de iudic.

¶Consuetudie nõ pt induci q̃ mgressi mõnasteriũ faciant testamentum nõ. i. autẽ. i. gressi. C. de sacrosanc. eccle.

¶Consuetudine nõ pt induci q̃ credatur litteris mercatoz dictũ ẽ Bal. i. l. j. C. de cõfe.

¶Consuetudo facit nõ esse culpabile qd aliquas culpabile iudicaret glo. in. l. pignus. C. d actio. pigno. et ibi Bal.

¶Ex osuetudine p̃sumit volũtas et mandatum Bal. C. de exercito. sup Rca.

¶Consuetudo pt dare nõrio officium stipulendi Bal. i. l. j. C. p quas psonas nob. acqr.

¶ Cõsuetudo facit vt recedat a maiori solen=
nitate et minori subroget loco maioris i aut.
de mstru. cau. ¶ oportet adde qđ nõ. Bal. i. l.
j. C. ad velle.

¶ An consuetudo probet p vnũ actũ i otra=
dictorio iudicio z j. decẽmũ glo. msti. de iur=
natu ¶ ex nõ scripto vbi vide.

¶ An cõsuetudo debeat esse obtẽta i otradi=
ctorio iudicio nõ. de v. sig. abbatẽ i glo. đ re
iudi. cũ cã q̃ vide nõ. i glo. de cõsue. c. fi. glo.
viij. di. frustra, Jo an. i. c. fi. de ẽta. et q̃li.

¶ An cõsuetudo i scriptis redacta desinat eẽ
cõsuetudo et dicat ius / Bar. i. l. iij. i prin. ff. de
vul. et pupil.

¶ An ponẽs osuetudines et statuta succũbet
et q̃ dria est iter statuta mores et osuetudines
et q̃ requirant ad cõsuetudinẽ inducẽdam et
an mulieres possint inducẽ cõsuetudinẽ et an
ex snia iudicis lata õ legẽ pũte populo et tacẽ
te inducat cõsuetudo et an ex sẽtentijs arbitro
rum et q̃t testes probãt cõsuetudinẽ z quot
actus inducant cõsuetudinẽ de his et multis
alijs vide Cy. et Bar. i. l. consuetudis. C. q̃ sit
lon. consue.

¶ An cõsuetudini derogetur p statutum / Bar.
i. l. viros. C. de diuer. offi. et appa. li. xij.

¶ Nõ valeat cõsuetudo q̃ ius alterius vsur=
pat ita dic Bal. i disputatõe sua q̃ incipit ac
cusatus de vi turbatiua et. l. iniuriarum actõ ¶
fi ff. de iniur.

¶ An cõsuetudo qđ talis familia censeat nobi=
lis vel ignobilis valeat nõ. Bar. in. l. exẽplo
C. de decur. li. x.

¶ An cõsuetũ solitũ et vsitatũ idẽ importent
nõ. Bar. i. l. j. C. quõ et qñ tu.

¶ Quę sit dria inter cõsuetudines et vsũ Jnno.
de cõsue. cum consuetudinis.

¶ An valeat osuetudo qđ canonici possint de
stari de fructibus perceptis de pbẽdis suis vsq
ad ãnũ post mortem ipsorum Jo. an. i regula ne
mo plus li. vj. Jo. cal. i. c. relatũ de test a. zen=
ze. in extrauag. suscepti Jo. xxij.

¶ An cõsuetudo reprobata excuset a pecca=
to glo. sing. qđ sic i. c. venerabilis de cõsuetu.
quã limito p glo. iij. di. demiq̃.

¶ Allegãs osuetudines debz illã pbare vt. l.
ex pte ff. de pba. i. c. j. de cõsti. li. vj.

¶ Quę dicat lõga cõsuetudo hẽt i glo. j. di.
mos at nõ. i. c. fi. de cõsue. vide i extrauag.
Jo. xxij. q̃ incipit suscepti.

¶ Cõsuetudo nõ inducit p plures actus vel etiã
p vnã cõsuetudinẽ nisi p illos actus cõstitua
tur quodãmodo p osuetudinem fuerit glo. j. di.
cõsuetudo glo. j. di. mos de ca. post. cũ eccle=
sia et ibi videt velle qđ ex duabus viabus induca
tur cõsuetudo.

¶ An cõsuetudo liget infantes z furiosos z an si
iterũ iudicatũ ẽ p osuetudinem iterũ õ ex plu
ribus simis sit introducta consuetudo z an osue
tudo maioris ptis ppli nõ cõsentientis liget Bar.
in d. l. cõsuetudis vbi etiã tractat si vna cõsue
tudo ẽ in foro actoris alia in foro rei alia in lo=
co iudicij q̃ ex his seqnda sit de quo p Jnno.
de cosue. sup Rca. & pe. ti. de fer. ¶ j. v. & po
ne Paul. in cle. sepe de v. sig.

¶ Cõsuetudo municipij piudicat maioribus sic
minoribus de re. mi. ite. g. statutus et ibi nõ.

¶ An in vna ecclesia debeãt seruari consuetu=
dines vicinarum ecclesiarũ vide. xij. di. illud de
cognatione spi. sup eo. c. di. supra morẽ de of. archi.
dilecto de censi. ex pte de cõsue. cum olim.

¶ Cõsuetudo parificat priuilegio de iudic. no
uit et ibi nõ. de fo. compe. cũ contingat.

¶ Cõsuetudo nõ pt derogare iuri diuino pt
nec augere diminuere vel distinguere Jnno. in
. c. fi. de cõsue. et in. c. q̃ in ecclesiarum de cõsti.

¶ Cõsuetudo fac qđ scriptura puata sit cẽse=
da autẽtica de fi. instru. cũ dilectus.

¶ Consuetudo tollẽs solemnia iudicij puta lit.
otest. z libelli oblatõz et sigilla nõ valet đ pba. c. ij

¶ Consuetudo requirit. x. ãnos cũ freqntia
actus nõ. Bar in. l. de quibus. ff. de le.

¶ Consuetudo req̃rẽs necessario tres testes
et qđ nõ sufficiat p batio duorum non valet vt

¶ An osuetudo q̃ de=
fert primogenito hereditatẽ piudicet sẽdogeni=
to si ẽ clericus Jo. an. in regula sine culpa li.
vj. vbi vide an valeat talis cõsuetudo qđ pri
mogenitus habeat totã hereditatẽ paternam
vide qđ dicam. j. sb dictõne genitus.

¶ Si diuerse sũt in loco osuetudines circa so=
lutõz canonice portionis q̃ seruãda sit vide do.
pe. de peru. in tractatu canonice portionis in sẽda
pte. c. ij. nõ. de sepul. c. j. et. c. certificari.

¶ An cõsuetudo admittat pbatõz in ordiu gl.
et do. Anto. de but. i. c. fi. de cõsue.

¶ An valeat cõsuetudo disponẽs qđ sin spãli
mãdato possit qs apponẽ manũ ad ea q̃ exi=
gũt spãle mãdatũ nõ. de offi. lega. qđ tñ latius
onẽ Jo. an. de sẽ. ex eo. mulieres vbi vide.

¶ Cõtractus in dubio itelligũt facti fm osue
tudinẽ loci Bar. i. l. magistratus. ff. ad muni
pa. et. l. sep. ff. de regu. iur.

¶ Bone cõsuetudines tacite itelligũt appro=
bari p principem Bal. in. coll. de pa. cõst. v. ro
manor. vbi etiã dicit vnũ nobile verbum videli
cet qđ error consuetudinis expressus in senten
tia non facit illã nullã ibi etiam tractat an cõ=
suetudo valeat õ concilia gñalia.

¶ An consuetudo contra ius extendatur de
casu vero ad casum fictum Jo. an. in. c. finali
de consuetudi. li. vj. et in. c. vt litigantes de
offi. ord. e. li.

¶ Quantũ ad tempus requirat cõsuetu=
dinem prescribẽda nõ. i. c. fi. de consue. Zan. in
extrauag. Jo. xxij. glo. xij. di. osuetudo.

¶ Cõsuetudie inducinõ pt vt quis sit iudex i cã ꝓba/Jo.an.i.c.ex pte el.j.de v.sig.
¶ Qñ sit possibile vt cõsuetudo tollat legem positiuam Archi.xj.di.i his.
¶ Cõsuetudo emanãs sup opinõe postea re probata nõ valet tex.et doc.de biga.c.j.li.vj
¶ Scdm locoꝝ consuetudies cõputent die/ te glo.de rescrip.nõnulli glo.de elec.cupiẽ/ tes.Cj.li.vj.et i.c.pñti.Clocat.de pb.eo.li.
¶ An epus possit nouã cõsuetudinem indu cere i sua ecclesia glo.xij.di.nouit alia glo. de consecr.di.iij.c.j.
¶ Consuetudo gñalis ꝓuincie ꝓbat spãlem certi loci in prouincia illa existẽtem de elec.cũ ecclesia Jnn.de of.archi.c.fi.xij.di.illud tex. in.c.super eo de cogna.spiri.glo.et Jmo.de censi.sopite adde quod dixi s.
¶ Differẽtia iter cõsuetudinẽ et pscriptionẽ vide p gl.i.c.fi.de cõsue.li.vj.et i regula sine possessione eo.libro.
¶ Actus est cõsuetudo certaꝝ psõaꝝ de cle. cõiug.cũ olim Jmo.otra de offi.ordi.qm in plerisqꝫ de tẽp.ordi.cũ scdm Archi.in.c.cõ/ tra christianos de heret.li.vj.
¶ Nõ valet cõsuetudo õ rationem iuris posi/ tiui spãliter probataz ꝑ au.i cle.j.de elec.
¶ Ex cõsuetudine pt interpretari ꝓuilegiũ et statutũ tex.de cõs.cũ dilect9 gl.i.c.j.õ loca.
¶ Cõsuetudine pt queri onus et non honor glo.c.di.cõtra morẽ Archi.xj.di.catholica
¶ Vbi duo certo casu pficiant a iure cõsue/ tudo disponens super vno extenditur ad aliuz glo.in.c.quuis de offi.ordi.li.vj.
¶ Appellatiõe cõsuetudis i materia stricta i/ dubio intelligit de pscripta tex.et ibi doc.de elect.cumana glo.i.c.generali eo.ti.li.vj. Jo.an.i regula nemo eo.li.i õriũ videt tex. de elect.q relam glo.i.c.fi.de elec.li.vj.adde .c.cũ de bnficio de pbẽ.eo.li.
¶ Cõsuetudo extenditur ad reprhensa sub ra tione tex.xij.di.cõsuetudo.
¶ Vna ps ciuitatis vel dioc/.pt cõsuetudi/ nem introducẽ tex.de offi.ordi.quoniam.
¶ An simplex clericus ex consuetudine pos/ sit acquirere potestatem exercendi doct.de fo.compe.cum contingat de resti.spo.olim iij.de his que fi.a ma.par.ca.qsiuit de offi. ordi.irrefragabili.Cexcessus et.c.cõquerente glo.et doct.de appel.dilectus glo.ij.q.j.ne mo do.Anto.i repe.c.in litteris de resti.spo. Archi.in.c.episcopoꝝ de priuile.li.vj.Pau. in cle.j.de sen.ex co.
¶ An populus de temporali iurisditione ec/ clesie possit introducere consuetudinem cõ/ trariam canoibꝫ tex.de eo q̃ mt.i pos.c.pe. cõsuetudo superuenẽs post ius irritans ꝫ õriũ nõ.Pau.i cle.j.de excess.pla.et i cle.si vna de re.eccle.non alie.et ibi nõ glo.Jmo. in.c.pe.de const.glo.i.c.j.de osti.li.vj.
¶ Cõsuetudo õ ius requirit causã lz nõ titu/ lũ glo.i.c.cũ ecclesia de ca.pos.et ꝓpe.sup v. breuitatem Hosti.i.c.cũ olim de pscript.Jo. an.i.c.j.de pscrip.li.vj.et i.c.iij.de cõsue.eo. li.doct.i.c.fi.de consue.
¶ Snia lata ptextu iniq̃ consuetudis valet a ab ea pt appellari de re iudi.cum causa.
¶ Consuetudo õ libertatem ecclesiasticã nõ valet glo.i.c.clerici de iudic.
¶ De modo ꝓbãdi antiquã osuetudiez cuiꝰ õrij nõ extat memoria vide de pscrip.cũ nob doct.in.c.sup quibusdã de ver.sig.glo.i.c.j. de const.li.vj.nõ.i.c.j.de pscrip.eo.li.Jmo. de vb.sig.remis Bar.i.l.hoc iur.C.ductus aq̃ .ff.de aq̃ quoti.et est iua.
¶ Que dicat lõga osuetudo gl.ff.de legi.l de qbꝫ nõ.C.q̃ sit longa cõsue.sup Rca.et.ff. de legi.l.diuturna et.l.cũ de cõsuetudine.C. de pscrip.lon.temp.l.fi.de ver.sig.
¶ Ad pias et laudabiles cõsuetudines obꝫ/ uandas laici compelli possũt p iudicẽ eccle/ siasticũ de sepul.ad abolendam de simo.ad apostolicam.
¶ In qbꝫ casibꝫ nõ ꝓdest consuetudo nõ.de const.cum inter.in glo.ij.
¶ Ad iudicẽ ecclesiasticũ ptinet declarare cõ suetudines locoꝝ q̃ cõcernũt peccatũ sm do cto.i.c.ex parte de const.et i auten.vt clerici a prepo.epis.Csi vo coll.vj.
¶ Cõsuetudo ẽ altera nata.ff.ad mace.l.j.ff de libe.et postu.l.j.Cbestias.ff de acquir.re. do.l.natalem.Ci his insti.de re.di.Cpauonũ
¶ Cõsuetudo regioꝫ attẽdit.ff.de offi.ꝓcõ. .l.obseruare.C añqz.ff.manda.l.idẽqz sic cõ/ suetudo muicipij.ff.qp cuiusqz vniuer.l.item eoꝝ.Cj.ff.de aqua plu.ar.l.j.Cfi.sic cõsuetu do ai aliũ attẽdit isti.de re.di.Cpauonũ.ff. de acqr.re.do.l.naturalem.
¶ Qñ osuetudines sũt diuerse q̃ illaꝝ debꝫ ob seruari Jmo.de cõsu.c.j.Archi.viij.di.q̃ õ xij.di.illa et ibi nõ.
¶ An osuetudo trahat ad fiscũ vide.ff.õ legi. .l.qõ vo de ele.cupiẽtes Arch.xj.di.i his.
¶ An osuetudo onerosa eccie sit ꝓuãda nõ.õ
¶ An osuetudo i /cõs.c.j.de of.arch.c.plt. terpũt vel distiguat ius natale vide de cõs. .c.fi.ꝑm Jmo.et docto.
¶ Cõsuetudo aggrauat delictũ.ff.de pen.l.ca pitaliũ.Csolẽt de re mili.l.deserto rẽ.Csi pres de cõs.c.fi.vbi tex.et ibi nõ.
¶ Si ptꝰpscriptã cõsuetudiez semel aut bis õuenit nõ videt interrupta ar.ff.de pact.l.si vnus.Csi pactũ Cy.i.l.j.C.q̃ sit lon.cõsue. no.de consue.c.fi.Archi.viij.di.frustra i fi. Jmo.i.c.accedẽtibꝫ de priuile.nõ.de osue.c.fi.
¶ Ad hoc vt introducat consuetudo requi/

ritur vt actus fiat animo iducẽdi ꝺsuetudiez
·ff· de legi·l· de q̃bꝫ. ꝯ·di. cõsuetudo·viij·di·
frustra/et ibi Archi·

¶ Qualiter aĩ possit cõstare de tali aio vide
nõ·i· ℟ca·de consuet·de postul·pre·bone de
offi·ordꝺ·cõq̃rente de cap·mo·c·ij, et dic qꝺ ex
frequẽtatione actuũ cũ lapsu tpis pſumitur
animus·C. ad vell e·l·si mulier·

¶ Cõsuetudimẽ malã miqui assumũt pro p̃
uilegio·viij. di. mala,

¶ Suffraganei debẽt seruare cõsuetudinem
ecclesię metropolitanę de q̃·i·c·sane de tẽpo.
ordi·de spõ·duo·c·vlt·et i·c·ꝯ·de postu·pla.
et i·c·sup eo de cognat·spi·

¶ Ad ℏ vt dicaĩ consuetudo antiq̃ si agiĩ de
consuetudine preter ius sufficiat qꝺ sit. x. ãno
rum ita intelligiĩ glo·i·l·de quibꝫ·ff·de legi·

¶ Si non agiĩ de cõsuetudine iuri ꝺria req̃
riĩ tm̃ tps cui⁹mitij memoria non existit di
ctũ est nõbile/Archi·i·c·generali de elect·li·
vj. ad de qꝺ cõsuetudo p̃ter legem vt dixi va
lidatur·x. annis gl·i·c·fi. de consue·li·vj·qꝺ
est vez nisi essz p̃ter legẽ q̃ derogaret iuri p
ticulari ecclesię qꝛ tũc nõ censeĩ valida nisi
p lapsũ·xl·ãnoꝝ/ꝺm Jmo·i·c·cũ dilectus
ad fi·de cõsue·qꝺ est bene nõndũ sup ꝑ·an
tiqua vide moder. i·c·fi·de consue·

¶ In consuetudine excẽdẽte memoriã hoim
nõ est necesse qꝺ alie circũstãtie ꝓbẽĩ Arch.
xij·di·consuetudo.

¶ An consuetudo alicui⁹ particularis loci liget
hoies alterius loci vel eiusdẽ extra illũ locũ
nõ·i·c·ij·de consti·li·vj·zenze i cle·fi·de ver.
sig·vbi vide·

¶ Nõ valet consuetudo õ substantiaz actus
glo·magna i·c·ij·de cõs·li·vj,

¶ An i crimialibꝫ vna vice inducatur cõsue
tudo·xxv·q·j. ita nos·ꝯ·di·mos in glo·

¶ An i cõsuetudine q̃ inducĩ õ ius requira
tur tacitus vel exp̃ssus cõsẽsus principis vide
pau. i cle. qꝛ contingit de reli·do·Jmo. in·c.
er pte de cõsue·Jo. an. i addi. Spe. ti. de in
stru·edi·℣·compẽdiose ver. sed nũq̃d de con
suetudine z ti·de sen·sup ℟ca gl·iij·di·℣ le
ges. xj·di·i sũma glo·in cle. fi. de ẽta·et q̃li·
Arch. x·q·j. relatũ glo·i·c·gratia de rescrip
li·vj·Jo. an·i·c·cũ de beneficio de p̃b·eo. ti·

¶ Si princeps improbat cõsuetudinẽ ꝺ no
uo illa reiterari nõ pt̃/Jo. an·i·c·ꝯ·de cẽsi·li·
vj·ter·et ibi Jmo·i·c·ex pte de ꝺsue·vbi vide

¶ An valeat consuetudo inualidans plenas
ꝓbatiões testiũ et instrũoꝝ Jo. an·i Spe·ti.
de instru·edi·℣ cõpendiose ꝑ·sed ecõtra·

¶ An consuetudine induci potest vt electus
admittret sine aliqua confirmatione Com
pos qꝺ nõ de consue. cum venerabilis/Arch·
i·c·cum qui de p̃bẽ·li·vj·

¶ Zex plerũqꝫ recipit interpretatiõez a con
suetudie Spe·ti. de loca·℣ nunc aliq̃ ꝑ·q̃nto
queritur·

¶ Sicut i ꝺsuetudie introducẽda req̃riĩ spa
ciũ·xl·annoꝝ vt dixi s̃·sic i introducta tollen
da glo·et Jmo. i·c·accedẽtibꝫ de p̃ui·glo·i
·c·cum de beneficio de prebẽ·li·vj·Arch·xj·
di·i his glo·i ver·solite i cle·ij. de sta·regu·

¶ Cõsuetudo volũtate introducta et obserua
ta intelligiĩ habere volũtatẽ obligandi z qꝺ
seruãs eaz voluerit se obligare Jnno. i·c·ad
apostolicam de simo·

¶ An consuetudinẽ tollere possit lex p̃cepti
glo·et doct·iij. di·℣ leges glo·et Jmo·i·c·
j·de treu·et pa·do·Anto·de but·i·c·qꝺ dile
ctis de consã·et affi. Jo·an·i·c·cũ de beneficio
de p̃bẽ·li·vj·

¶ An z qñ dicaĩ consuetudo ratiõnabilis Arch·
viij·di·℣ leges idez et melius. viij. di. frustra
gl·i·c·j. de consti. li·vj·i ꝑ·rõnalia et ibi doc·

¶ An consuetudini detrahaĩ ex vnica cõtra
uentiõe Jmo·de priui·attẽdẽtibꝫ Arch·xj·
di·i his glo·i·c·si de beneficio de p̃ben·li·vj·
do·Anto·i·c·fi. de cõsuetu·

¶ An ꝺsuetudo exorbitãs extendaĩ ad idẽpti
tatẽ rõis Jo·an. i addi. Sp. t. ꝺ se·sup ℟ca·

¶ Qualiter ꝺsuetudo i iure multiplicater no
minetur/Zau. i extraua. suscepti Jo·xxij·

¶ Obseruãtes legem nõ videtur i dubio fa
cere aio inducendi consuetudinẽ sup eo sup
quo lex ꝺisponit Jo·an·in ꝑ·volum⁹ i·c·ꝯ·de
cleri·coniu. li·vj·

¶ Cõsuetudo nõ pt̃ opari vt nõ examinat⁹ ex
erceat actũ qui debz fieri ab examinato Jnn·
de offi·ordi·conq̃rente qꝺ nõ·

¶ Consuetudo mala ẽ appellãda corruptela
viij·di·mala et nulla rõe est seruãda nõ·C·ꝺ
decur·l·omẽs iudices i glo·ꝯ·li·x·et·C·ne fil·
ꝓ pat·aut·habita i glo·i aut·vt nulli iudi·
·℣·ꝯ·in glo·magna coll·ix·

¶ Jus ꝺsuetudinis pt⁹ legẽ naturalem ha
buit exordium. xj·di·in his·

¶ Consuetudo debz cedere veritati et rationi
viij·di·veritate manifesta.

¶ Cõsuetudo est immobilis q̃ nec legibꝫ hu
manis nec sacris obuiat ꝺstitutõibꝫ·xj·di·
ecclesiasticarum·

¶ Cõsuetudo vniuscuiusq̃ eccię i ea seruari
debz. viij. di. quę õ. xij·di·illa fallit i ecĉia ro
mana c⁹ ꝺsuetudo etiã alibi seruaĩ de q̃ ꝺixi
s̃·i ṗn·hui⁹ dictõis·

¶ An ꝺsuetudo tollat legẽ vel tollaĩ a lege/
Jmol·i·l·de q̃bꝫ·ff·ꝺ legi·i glo·fi, de ꝺsti·c·i
li·vj·Hos·de treu·et pac·c·j·Arch·j·di·ꝺsue
tudo·vi j·di·fruſtra·xj·di·i his·C·q̃ sit lõg·
ꝺsue·l·ij. i gl. magna z ibi Cy·nõ ff·qꝺ cuiusq̃
vniuers·l·itẽ eoꝝ i gl·vel ꝓid ẽ illi·i ꝓemio
℣·pe·i gl·i desuetudie isti·de iur·na ℣ ex nõ
ꝛscꝑto gl. imitãĩ·ff·ꝺ re·iur·l·nẽo aliẽo i gl·

tpalis·C.de testa.l.ex impfecto et ibi Cy·ñ
x·coll.de feu·cog̃.c.j·ī glo·j·glo.et doc.ð cō·
·c.fi.de pba.c.ij·ī glo·xj·di·ꝯsuetudims.
¶An debeat attēdi cōsuetudo loci contract9
vel iudicij nō.de eo qð cer·lo.l.ij.ī glo.Cy.ī
l.j·in pe.q.C.q̄ sit lon·cōsue.et ibi gl.j.Cy.
in.l.j·ī.iij.q.C.de sū·tri·et ibi glo·ij·nō.ī
cle.q̄nuis.Ꝯ etiā de fo.compet·ī gl·oīmodā
Spe.ti.de fer.Ꝯ.j·ver·ꝟ pone xij·di·illud ꝛ ibi
nō.ī glo.magna vide q̄ dixi ꝰ.
¶An et qñ spectanda sit ꝯsuetudo p̄ris familias vel cuiuslibꝫ alteri9 nō.ff.cōmoda·l.si vt
cer.to.Ꝯ custodiā.ff.de neg.gest·l.si negocia
Ꝯ solus ī fi.Cy.ī.l.nemo.C.de epi·audi.ff.
de ali·et tiba·le.l.mella.Ꝯ sed si alimenta.
¶Cōsuetudo inducit p̄sūptionē nō.ff.ð pig.
act.l.si pignore ff.de edil.edic.l.ꝙ si nolit.Ꝯ
qui assidua ī glo.et ff.de aq̄ plu.ar.l.j.Ꝯ.fi.
in glo.finali.
¶Quid operꝫ cōsuetudo gl.nō.et magistra
xviij.q.ij.c.finali.
¶Qñ glo.dicit aliqð seruari de ꝯsuetudine
debꝫ ei credi vt.l.dos a patre.C.solu.mat.
glo.i.l.natalem.Ꝯ illud.ff.de acqr·re, do.
¶An cōsuetudo ciuitatis et regni extendaꝫ
ad loca olim sibi subdita ꝟ amissa Cy.ī.l.j.in
fi.C.que sit long.consue.
¶An cessante cā cōsuetudis cesset ipa ꝯsuetudo Cy.ī.l.ij.eo.ti.instī.de iure na.gen.et
ci.Ꝯ ex non scripto ī glo.C.de agr.et censi.l.
dñi ī gl.fi.li.xj.de ꝯsue.c.fi.ī fi.vbi glo.
¶Qualiter ꝓponaꝫ ī iudicio et an in libello
ꝓponaꝫ nō.Cy.ī.l.ij.C.q̄ sit lon.ꝯsuet.Joan.ī Spe.ti.de consue.ī pn.
¶Quis sit effectus cōsuetudis Cy.ī.l.ij.C.
q̄ sit long.consue.ī.vj.q.principali.
¶Quot sūt vtutes ꝯsuetudims nō.ī.l.fi.in
glo.j.C.q̄ sit lon.cōsue.īsti.de iur.na.gen.
et ci.Ꝯ ex nō scripto ī glo.imitatur.
¶An cōsuetudo tollaꝫ vbi populus īcōtra-
riū vtiꝫ nō.ff.de re·iur.l.nemo.Ꝯ tpalis Cy.
ī.l.ij.C.q̄ sit long.consue.
¶Cōsuetudo facit q̄daꝫ esse licita q̄ aliaꝫ nō
essent nō.ī auꝫ.de defē.ciui.Ꝯ.qr vo ī glo.pci-
tur vt trāsgressor ꝯsuetudinis puniaꝫ ꝟ piēt
stolica ī gl.fi.xj.di.ī his gl.ī.c.ex lris ð ꝯsue.
¶Propter consuetudinez excusatur quis a
pena tpali ꝟm Bal.ī auꝫ.omes pegrini.C.
comūia de suc.
¶Qñ aliqua consuetudo refertur ab aliquo
doctore ei creditꝫ vt dicit Barto.in repeti.in
.l.de quibꝫ.ff.de legi.

Consul. An valeat instrm sine ꝯsule nō.
C.de diue.rescript.l.fi.vide.c.inter dilectos
de fi.instru.
¶Coram consulibꝫ mercatorū q̄ de veritate
et equitate cognoscūt nō licz de iuris ap̄icis disputare vide ī.l.si fideiussor.Ꝯ quedaz
ff.manda·nō·Bar.ī.l.si ꝓ ea.C.manda.

Consultatio. Dicaꝫ rescriptū ab impatore illatū nō.ī auꝫ.de iudi.Ꝯ sed debūt ī glo.
cōsultationū coll.vj.
¶Qñ ad cōsultatiōz respondeaꝫ ius oñe non
cōtinet not.de fi.pref.tua et m.c.ꝯsultationi
de tēpo.ordi.
¶An consultatiōi pape vel ip̄atoris sit obediēdū vel nō vide ī.c.si qñ ī gl.vlt.de rescrip.

Consultor. Consultor debꝫ recipe mercedē ꝟm laborem quē habz ī reuoluendo cartas alias ḡtis cōsulere debz alle·gl.ꝓ sing.
xj.q.iij.nō licz.
¶Cuius pecunie debet solui consultoris salariū Bar.ī.l.si postulauerit ff.de adult.adde
qð nō.Saly.in.l.crimen.C.de adult.adde
Spe.ti.de assess.Ꝯ salariū ver.qð si alter Joan.ī addi.ti.de req̄.ꝯsue.ī pn.sup v̄.salariū
¶Cōsultor assumptꝰ debz solū de his cōsulere q̄ sibi a iudice trāsmittūaꝫ / Barto.in.l.j.Ꝯ
quesitū.ff.de appella.
¶Cōsultoribꝫ discordātibꝫ iudex eligit si ꝟm
formaz statuti debeat seq̄ ꝯsiliū Bart.ī.l.duo
iudices.ff.de re iudi.
¶Vbi ptes discordāt ī ꝯsultore eligēdo vel
in puncto formando iudex hoc facit Bar.in.l.
in venditione.ff.de bo.aut.iudic.posse.
¶Assumptio cōsultoris habeaꝫ ꝓ rei incohatione et cōclusione ī cā Jmo.i.c.vlt.de rs.m
iteg.Cy.et Bar.ī.l.j.C.de rela.
¶Cōsultor assūptꝰ ad ꝯsulēdū de iure nō debet nouas ꝓbatōes recipe ꝟ sup his q̄ a iudice trāsmittūaꝫ ꝯsulē nō.ī.l.cū a nob.C.ð dila.
Bar.ī.l.j.Ꝯ.q̄sitū.ff.de appel.dixi ꝰ.ſb dictiōe
¶An ꝯsultor teneaꝫ de malo cō- ꝟsiliū-
silio dato vide Bar.ī.l.si filiꝰ.ff.de iudic.
¶Non ē nēce qꝺ cōsultor ī exhibitōe cōsilij allegeat iura ꝟ sufficit qꝺ dicat sic ē vel non Spe.
ti.de req̄s.cōs Ꝯ.porro v̄.ī sūma et ti.de sen.Ꝯ.
q̄liter v̄.vex et hoc marie Buaki ptibꝫ Lombardie in Tuscia vo secus.
¶De ꝯsultore suspecto vide ꝯsiliū Ang.qð
incipit visis nūero.clxxxviij.ꝛ qꝺ cōsultor possit recusari vt suspectꝰ vide eūdē ī ꝯsilio.ccxx
qð incipit q̄riꝫ vbi allegat.l.nō distinguem9
.Ꝯ cū quidaz.ff.de arbi.de of.dele.īsinuāte iij
q.v.qr suspecti Spe.ti.de req̄s.cōs.Ꝯ.j.versed nūqd huiꝰ consiliarij.
¶An ꝯsultō acceptꝰ ꝓ iudicē possit p eū revocari et ip̄e iudicare nō.Bar.ī.l.ad pncipē.ff.
¶An ꝯsultorē debeāt assumere ꝟ de appelptes vel iudex Bar.ī.l.j.Ꝯ.j.ff.de vent.īspic.
Spe.ti.de cōs.req̄.circa pncipium.
¶An ꝯsultor possit mutare ꝯsiliū vide Joan.ī addi.Spe.ti.de req̄.cōs.ver.potest.

¶ Plura de consultore vide p Jo. an. i addi. & pe. ti. de p allegato videlz de requis. cō.

Consumptum Consummare

Quādo res dicat consūpta nō. īsti. qb. alienō licz. Sz nūc admonēdi im glo. cōsumpti vi de glo. i. l. si alienī. ff. de solu. doct. et Bar. i. l. rogasti. Sz fi. cū duabus se. ff. si cer. pet.

¶ Consummare. i. coaceruare. C. de vsu. rei iudi. l. fi. qñqz idem est qz sumere. ff. de offic. proconsul. l. si i aliam.

¶ Qui mapit cogitur consūmare et cōplere. ff. de pollic. l. j. ff. de arbi. l. iij. Sz j.

¶ Cōsūptiōe recōciliatur mutuum et obligatio. ff. si cer. pet. l. si a furioso et. l. nā z si fur.

¶ Differentia ē vt bene intelligaf iter osumē et consummare/cōsumere ē delere extinguē vnde dicit talis consumpsit omia bona sua z dicitur a consumo consumis.

¶ Cōsūmare est cōplere pficere implere iuxta illud verbū dñi im cruce cōsummatū est. i. impletū qđ ē pdictū de me/Paul. ad corim. bonū certamen certaui cursum consummaui. i. impleui et pfeci ad hoc vide vocabulistas

Constare.

Constare dicit quod ē certuz vel manifestū vel habz psumptionē vehemētem. iij. q. ix. de cerimō de heret. cū cōtumatia li. vj. j. q. j. si q a simoniacis vbi de hoc.

¶ Cōstare dicit p sētentiam vel per testes de of. dele. prudētiam vel per euidentiā facti de restit. spol. c. fi. vel exact. iudi. de iuriuf. ad nostrā. ij. de ver. sig. c. fozus et ibi nō. vide. c. cum ad sedē de resti. spol.

¶ Cōstare. i. exīstere vt hoc ostat ex illis. i. exīstit. lxiij. di. q̄nto vel cōstat id est cognoscitur. ij. q. vij. lator de v. sig. fozus.

¶ Constare videt aliquādo de aliquo eo ipo qz constat de contrario de procura. cōstitut9 et ibi Jo. an. j. q. j. q̄ a simoniacis. vbi de hoc late.

Constantia.

Est virtus et ideo cōmendatur. ff. de iust. et iu. l. iustitia z. ff. qđ met. cā. l. metū.

¶ Constantia debz esse maior in viro q̄z in muliere de elect. mōēmitatibz li. vj.

¶ Cōstātia et mozū gūitas multū oueit clericis de rescript. gratia sm Archi. aliquid im. c. ad audientiam qđ met. cau.

¶ Nō dicitur mcōstans qui ꝓpositū mutat i melius de rescrip. statutū li. vj.

Constitutum Constituere.

Constitutū pt fieri nudo pacto nō. ff. đ osti. pe. l. hactenus. Sz j. ī glo. tenetur.

¶ Materiā ostituti vide p Azo. i sūma đ cōsti. pecu. ff. et. C. eo. ti.

¶ Cōstituitur. i. cōfirmat. C. de ofir. tuto. im. l. si vt proponis.

¶ Cōstituerūt. i. dederūt vel cōtulerūt. xij. q. v. quia homines.

¶ Cōstituimus. i. ordinamus iuxta illud ęc clesiastici cōstitui te sup gentes et regna. j. q. vij. daybertū. xxx. di. Sz ecce facit. ij. q. vij iustā de ma. et obe. solite vel cōstituim9. i. pāpimus. ij. q vij. cum pastoris.

¶ Qñ aliquis constituit se possidere nomine alterius vt hoc aliquid opetur. debz ꝓbare cōstituentez tūc possedisse sm Ange. i. l. q̄zuis. Sz fi. ff. de acq. pos.

Constitutio.

Quid sit constitutio nō. ij. di. constitutio et dicit q̄. communis statuitio seu oīe statutum sm Archi. de ostit. c. j. li. vj.

¶ Cōstitutio fieri debz ab habēte pātem de of. dele. c. fi. ad materiā vide q̄ dicam. j. sub dictione lex et dictione statutum.

Contagium.

Contagiū exponit p pestilentia de coh. cle. et mul. vīa qz quicqđ tāgit polluit sm Archi. xxiij. q. iij. ē miusta.

Contaminatio.

Contaminatus eāt olim populus i conspectu dñi et omia q̄ offerebat erant contamiata. j. q. j. populus idē verbum. xj. q. iij. c. fi. xij. q. ij. aurum habet. l. di. siquis pbyter et. c. de his vero. lxxxij. di. proposuisti.

Contemplatio.

Actus attribuitur illi cuius contemplatione fit. ff. de neg. gest. l. si pupilli. Sz j. ff. de eden. l. ptoz i pn. contra. ff. đ pet. here. l. sed et si. Sz si quis re sua et. ff. de cōdict. et demonst. l. falsa.

¶ Contemplatio. i. consideratio. xxxiij. q. v tunc saluabitur.

¶ An vita contemplatiua sit melioz actiua habetur de renūc. misi cum prīdē de regu. licz ad de quod dicam sub dictōe vita.

Contemnere Contemptus.

Cōtēnere ptozē vel iudicē is videt q̄ non pet eius citatiom peremptorie et pena ē vt ptoz suam illi deneg et iurisdictōez. ff. si qs im ius vo. nō ier. l. ij. ff. si quis ius di. nō obtempera. l. j. facit de appel. cum pati/Jo. an. ī Spe. ti. de ci. Sz viso im prima. addi. circa medīū.

¶ facere bonū im contemptū est pcīm. xxx. di. siquis tanq̄z.

¶ Cōtemnens ea q̄ sunt salubriter īstituta debet sequere puniri. lx. di. nullus.

¶ Quādo qs dicat contemnere nō. Archi. đ app. c. j. li. vj. sup ver. contempserit de iudi. cum nō ab hoie ī fi. xij. q. ij. q̄ diuinis. xj. q. iij. excellētissim9 zenze. pulchre i cle. j. de sepult. vbi do. Car. flo. ī q̄rto nōbili.

¶ In his quę sunt necessitatis contemnere z negligere a pari iudicant/Archi. et Jo. an.

in.e.cupientes ī ver. contempserit de elec. li. vj. i glo. x. di. quis aūt.
¶ Docens contēnendā esse ecclesiā et cī mā data anathema est. xxx. di. siquis extra.
¶ Numa faillaritas parit contemptū. ff. de of. p̄si. l. obseruādū. ff. de of. p cons. ne quicq̄ .Ç. circa aduocatos de iude. et si iudeos.
¶ Differētia iter contēnere et negligere nō. xx. di. si decreta de electi. cupientes .Ç. q̄ si p xx. super ver. contempserit.
¶ Aliud ē otemnere aliud nō respondere de iu. om. iudi. l. si famlia. ff. de iterroga. act. l. ō etate. Ç. qui tacuit.
¶ Judex debz punire contēnentem se. ff. siq̄s iu. di. nō ob. l. j. ff. de postu. l. j.
¶ Ex contemptu quis amplio ligat de cle. excō. mi. si celebrat et qō ibi nō. et de excēs. p̄la. c. fi. de sen. excō. p tuas. xxiiij. q. iij. notās dū et. q. j. omibz. xj. q. iij. Ç. cū ergo.
¶ Contemnere nō dicat si quis ex iusta causa nō obtempat ar. ff. de ī ius vo. l. satis et qō ibi nō. gl. ff. siquis ius di. nō ob. l. j. facit qō nō. de elect. cupientes li. vj. de excep. c. ij. eo. li. et i. c. si quādo de rescrip.
¶ Cōtemnere ē despicere aspernari et nō curare. xxij. di. de cōstantinopolitana / Archid. de elect. cupiētes li. vj. de sen. ex. c. j. eo. li.
¶ Non pt agi de cōtemptu facta confirmatione ex q̄ edicto ꝓpositū fuit de ele. c. vl. li. vj
¶ Contemptus mducat dolū vt. ff. de re. iur. l. non potest dolo.
¶ Quis dicat celebrare ī contemptū clauiū vide ter. et qō ibi nō. de cler. excom. mīi. si celebrat.
¶ Jultum est vt contēnens puniat et iudici contempto satisfaciat de pui. epoz. li. vj. vi de qō nō. de ma. cōtract. otra iter. ecclesie. c. j. ī glo. pe. Jo. an. i p̄allegato. c. episcopoz. m ver. contempserint.
¶ Si contemptus cōsentit post electōez posteā nō pt agere de otemptu nec eius vox auget numerū de elect. ecclesie.
¶ Plus nocet ī electōibz contemptus vnius q̄z otradictō multoz de elect. q̄ sicut et. c. venerabilem et quod ibi nō.
¶ De cōtemptu alterius tercius non excipit nec iudex ex officio suo potest electiōz cassare nō. ī d. c. q̄ sicut de elect.
¶ Ex conuersatiōe eq̄li cōtemptus nascitur dignitatis Spe. ti. de le. Ç. iij. ver. ī sūma.
¶ Cōtemmit sentētiaz excōicatiōis qui absolutionem nō petit de sen. ex. per tuas.
¶ Sentētia excōicatōis otemmit multis modis quos nō. Jo. an. de sen. ex. dilecto filio. ver. contemptus lib. vj.

Contentio Contendere.

Contendere accipit ꝓ appetē. l. di. pterea / Jt ꝓ pure pare. xcv. di. p̄sbyteros vel simul tendere. iij. q. vj. h q̄ppe / adde alias significatiōes de osedi. ij. h ē qō diam9 de p̄bē. de multa de resti. spol. c. j. li. vj, ſm Archi.
¶ Contētio cōsistit ī verbis litibz et iudicijs et rixis nō. ne cle. vel mo. c. j.
¶ Predicatores suos veritas mbil p cōtentiōnem agere p̄cepit. xvj. q. v. osuetudo.
¶ An contentio sit peccatū mortale s. Tho. scda secūde. q. xxxviij. ar. j. vbi vide.
¶ Amantes cōtentiones et lites debent cormigi. xviij. di. siquis.
¶ Contētioms vicīū humilitatis caret exercitio de pe. di. ij. siquis semel.

Contextus.

Qñ aliquid dicat fieri vno cōtextu habet ī. l. heredes palam ī fi. ff. de testa. de elec. q̄ ꝓter et. l. q̄ extrinsecus. ff. ō v. obli. ī cle. q̄nus rigor de appella.
¶ Contextus vboz et scripture attēdit. ff. de ma. testa. l. meuia. ff. de le. j. l. si seruus plurium. Ç. finali.

Contiguum.

Ex contiguitate actus p sumit volūtas. ff. ex qui. ca. ma. l. ab hostibz .Ç. j. C. de his q̄ vi. met. ve ca. fi. l. ij. z ibi Cy.
¶ Quid dicat contiguū nō. de sen. ex. si ciuitas li. vj. facit qō habet ī. c. j. de cōsec. eccle. vel al. eo. li. et ibi vide.
¶ Cōtiguū sapit natam eius cui cōiungit. ff. de ver. sig. l. ñ. et. l. edificia de osec. eccl. vel al. c. j. et ibi glo. et Jo. an. li. vj.

Continens.

Aliq̄n potit ꝓ cōtento ō vi. et ho. cle. monasteia de eta. et q̄li. cū otingat. ff. de reli. et sūp. fu. l. cū ī diuerb. xciij. di. legim9 ī fi. de of. archi. ea q̄ aliq̄n ecōuerso. xiij q. v. penale. xxxiij. q. iij. meretrices z Arch. de cōse. di. ij. cū omne. ff de pac. l. iur gētiū .Ç. qō fere. ff. de iudi. l. si lōgi9. Ç. si filius. ff ad. l. acquil. l. ita vulneratus ad fi. nōt. ff. de seruusti. pred. l. certo ī gl. actū ē. ff de of. cōsu. l. solent.

Continentia.

Cōtinētia suadē pt ipatoz i ver. cōditionaliter ī. c. maiores de bap. xxviij. di. nullum m glo.
¶ An a cōtinētia excusetur eo q̄ naturaliter appetitur vide. l. di. q̄ tua de pur. cano. c. vlt. ī glo. ij. vide nō. ī cle. ad nrm de heret.
¶ An ponatur alicui necessitas continendi / Spe. ti. de ꝓba. Ç. fi. ver. quarto p eundētiā.
¶ Continentia cause diuidi nō debz de seq̄s. pos. et fruct. c. j. et. ij. C. de iud. l. nulli.

Contingens contingere.

An im putetur casus dummodo mbil de contingentibus obmittatur. ff. de offi. pres. l. illicitas.
¶ Cōtingere. i. tangere. xj. q. iij. qō g° cons

tingere · i · contingere posse ff de dam · infec · l · si finita ¶ cum autem.

Continue. De significato huius dictois nō · i · c · cum causa de elec · et plenius per doct · i prohemio grego.

¶ Qualiter ꝓbet ocinua possessio nō · Spe · ti · de ꝓba · ¶ j · i fi · adde quod dicam · j · sub dictione cōtinuū et continuitas.

Continuo. De significato huius dictois nō · doct · i · c · cetery de rescrip · vbi dicunt qd significat idē qđ statim vel incontinenti vt ff ꝓ socio · l · iij · quod fac pro teste adde qđ dicā · j · sub dictione continuum.

¶ Cōtinuo expoit quicqs pro integro ter · est in l · paulus ¶ gaius ff de lib · ca ·

¶ Dicz continuo vt dixi exponat pro statim vel mcōtinēti tn intelligitur cū tpis interuallo vt est glo · x ibi Bar · i · l · si stipulatus sum dā mā ff de ver · obli.

Continuum Continuitas.

Si in aliquo actu requirat continuitas ita qd interuallū habeat viciare an per responsionez ante finitū actum dicat viciatus actus glo · est singularis sm · Bar · ibi i · l · duos ¶ fi ff de duo · re · q̄ est bene nōnda ·

¶ An ad hoc vt aliquid dicat esse ocinuū requiratur qd nullam habeat interpellatōz dic qd nō ff de here · insti · l · ex facto ¶ rex ff de ser · vrba · pdi · l · forame ff de aqua quot · et est · l · j · ¶ qđ diana fac · l · di · sicqs voluntarie ff de v · obli · l · continuus · adde qđ nō · Bar · ff de odi · et de · l · siquis ita legauerit · et i · l · j ff sol · ma ·

¶ Diffinitio cause continue nō habz locum nisi in uribus mere realibus Barto · in · l · j ff vti pos · et ibi pomt q̄ sit ratio huius ·

¶ Qualiter probet possessio ocinua / Spe · ti de proba · ¶ fi · i fi ·

¶ Actus dicitur continuus quādo partes nō diuertunt ad alios actus extraneos et iptinētes licet interuallum interueniat ff de pact · l · iure gentium · ¶ quinimmo ff de seruit · l · seruitutes facit de of · archipresby · c · j · et ibi Jo · an · lxxvj · di · scire vide de ver · sig · c · vlt · li · vj · adde de conse · di · v · nunqz · xxxvj · di · c · fi · xxxviij · di · de quibusdam glo · et doct · i · prohemio grego ·

¶ Cōtinuo id est tempore ogruo de ver · sig · c · vlt · li · vj · dixi sub dictōe continuo ·

¶ Propter continuam actionē plures actus reputantur vnus ff ad · l · acquil · l · illud ¶ fi · de emp · ord · c · litteras ·

¶ Quid dicat continuū vide Jo · an · de cler · nō resi · ex parte.

Contra. De significato huius dictois nōt · glo · i · l · duobz ¶ fi ff de iuriur ·

¶ Cōt · i · citra, C, mādati · l · mādati · iij · q · iij offeratur ·

¶ Qui nō est mecū ō me est · C · de iude · l · ecclesiolax qđ intelligit si debeat esse mecū alias nō · xxiiij · q · j · quoniam vetus i fi ·

¶ An liceat venire ō factū ꝓpium ff d adop · l · ptymo; tem et ibi nō · de cle · coniu · diuerb de fil · pbyt · vemēs de elect · nosti ·

¶ Cōtra · i · ecōuerso de osec · di · ij · i · c · i christo patre vel contra · i · extra · viij · q · j · sciēdū ·

¶ Quod quis recipit pro se debz etiā recipe contra ff qp cuiusqz iu · l · j · xix · di · si romanorum · xxxij · di · siquid ·

¶ Qui facit ō mandatum etiā si bene fac pumiri debz · C · de neg · gest · l · fi ff de re · mli · l · ij · ¶ in bello ·

¶ An qui promisit aliquē iuuare debz iuuare contra se vide ff de condi · indeb · l · fi · de iureiuran · c · petitio ·

¶ Contra me aliquid facere non compellor Spe · ti · de teste · ¶ ij · ver · post hoc ·

¶ Cōtrarius, i · aduersarius · xj · q · iij · eoz ·

¶ Contra accipit pro ꝓpter nōt ff de iuriu · l · ij · ¶ sed et si ·

¶ Cōtra qualiter accipiat nō ff de iuriur · l · duobz · ¶ fi · i glo · contra ·

Contractus Contrahere.

Ancō tractus inoiati possint fieri p si vel debeāt fieri p vt tm / Bar · i · l · sicqs ff de iurciuran ·

¶ Cuę dīa sit inter ōctū et vltimā volūtatē Bar · i · l · cum quis ff de ver · obli ·

¶ An statutum disponens de contractu extendat ad q̄ contractū / Bar · i · l · apud fin ¶ fi ff ex quibz cau · i pos · ea ·

¶ De effectu statuti disponētis qp ōctus nō valeat vide Bar · i · l · cum lex ff de fideiu ·

¶ In iudicijs q̄ cōtrahit tam p lit · cōtes · q̄z p sniaz / Bar · i · l · ij · ¶ i · ff de pret · stip · et ff de pecu · l · iij · ¶ idē scribit ·

¶ Qñ ōctus dicat fieri gratia vtriusqz vel alterius tm Bar · i · l · sicqs nec causā ff si cer · pet ·

¶ In ōctibz potius inspicim; intitū et causā q̄z finē vt · l · si ꝓcuratorem i prin · ff manda · a · l · si id quod · ¶ filius ff ꝓ socio ·

¶ An ōct; possit fieri i ecclia / Bar · i · l · nemo · C · de sacrosā · eccl · nō · i · c · decz de immu · ec · li · vj · i glo · adde qđ dicā sb dictōe ecclesia ·

¶ An otractus fact; i carceribz valeat Bar · i · l · qui i carcerez · ff qđ met · cau · adde qđ dixi sub dictōe carcer vbi vide ·

¶ Cōtractus i dubio intelligit sm osuetudiez loci / Bar · i · l · si pus · ¶ recte · ff d aq̄ plu · arc ·

¶ An i ōctu liceat recedere a pona Bar · in · l · sicqs arbitratu ff de ver · obli ·

¶ Qñ lex aliqd pcipit fieri tempore contractus si nō fiat an valeat / Bar · i · l · si ita qs ¶ ea lege ff de ver · obli ·

¶ An quando ex contractu serui dominus

obligef itē an ecclesia teneaf ex ōctu capitu
li vel admīstratoris itē an pupillus vel ad
ultus teneatur ex ōctu sui ꝓcuratoris de his
oīb9 vide Bar·m·l·ei q̄ seruo·C·quod cū eo·
¶ An ꝓhibitus ōhere possit adire hereditā
tē Bar·m·l·more·ff·de acquī·here·
¶ Nō mtelligif ōctus vbi ē negociū gestuz
sed vbi pecunia est solūēda·ff·de bo·aut·iu·
pos·l·iiij·Jo·an·in·c·romana de fo·cō·li·vj·ī
glo·sup ver·rñdere·
¶ Contrahens cū aliq̄ dī eē certus de odītō
ne eius cū q̄ ōbit·ff·de re·iur·l·q̄ cū alio·e·t
ꝓ quis li·vj·vbi Jo·an·ar·ō·ff·de exercito
l·j·m ꝑn·
¶ An in ōctibo regularit tñsferaf dñin sine
traditione·l·traditōmibo·C·de pact·l·nūq̄ñ
·ff·de acq̄·re·do·ad de qđ dicaz·j·sb dictōne
dñiū et sb dictōne ecclesia·
¶ An ōctus ēptōmis et venditōis possit sta
tuto ꝓhiberi Bar·m·l·in his C·de p̄di·naui·
¶ An valeat ōctus factus sup re li·xj·
ecclesie si ex eo nō ē meliorata nec deterioza
ta odītō ecclesie doc·in·c·cū aplica de is q̄ fi·
a pre·glo·xiij·q·ij·sine exceptōne·
¶ Contractus ex ouentōe legē accipiūt·ff·
de posi·l·j·¶·si ouenat·ff·de re·iur·l·ōctus·ff·
de pact·l·iurgentiū·¶·ait ꝓtor regula ōctus
li·vj·
¶ An attend af locus et tps ōctus not·ff·de
euict·l·si fundus ff de vsur·l·j·
¶ Qđ mf ōhentes agif habendū ē ꝓ expsso
·ff·si cer·pe·l·nij·ff·de ver·ob·l·triticū·
¶ Sic ōct9 cōi osensu celebraf sic cōi osensu
dissoluif·ff·de pac·l·ab emptore de re·iur·c·j
¶ An ex ōctu vnius alius obligef vide in
·l·ei q̄ C·qđ cū eo ff đ neg·g̃·l·si pupilli·¶·j·
¶ Qui sunt otractus bone fidei et qui stricti
iuris no·glo·in·c·cū venerabilis de excepti·
no·m c·vlt·de p̄scrip·sup glo·ij·
¶ Contractus ꝓprie dī qñ vtrobiq̄ oriī ob
ligatō ff de ver·si·l·labeo qñq̄ nō ita stricte
accipiī vt·C·de fi·mstr·l·ōctus·ff·de ver·si·
·l·verba ff·de act·et ob·l·ōrisse·ff·de bo·aut·
iu·pos·l·ij·
¶ Contractus imitus cū excoicato tenet ipe
tñ ex eo nō pī agere misi fuit absolutus đ do·
z odu·veritatis đ pe·felic·¶·vexli·vj·de sen·
ex·decerminus et ibi no·diri plene in repe·c·
intellexim us de iudi·
¶ Naturalis pena ōhentiū ō ius vel ō p̄cep
tum p̄ncipis nō ē nullitatis ōctus ꝑm Jnn·
de sen·ex·si vere·
¶ Contractus tenet dūmō forma seruef ꝑm
Jmi·m·c·gñis de deposi·
¶ Contractus p̄sumif pure celebratus si m
istro nō apparet modus vel odītō de fi·istr·
cū Joannes·
¶ An post iuramentū p̄stitum de nō ōhendo
si quis ōhat valeat ōctus no·Jo·an·de p̄b·
dilecto·
¶ Qñ ex vna pte daf res et ex alia res et p̄
cium videf ōctus pmutatōmis de re·pmut·
ad questiones et ibi no·
¶ Vbi solēnitas sb alis deficit ōctus nō tenz
ipo iure·xxiij·di·quozūdā·xxxviij·di·q̄ ipis
et ibi no·de eo q̄ dux·in ma·c·vlt·et ibi g'o·
¶ Contractus sub certo tpe ostitut9 qñ ex
lapsu tp̄is validef vide glo·et doc·de spon·
er lr̄is·
¶ Si in p̄ambulo ōctus fuit apposita odītō
q̄ postea in ōctu non repif mtelligif ōctus
pure celebratus tex·de odi·app·c·ij·de ouer·
iu·ex publico·
¶ Quis pī ouemi vbi ōrit si ibi repif đ fo·
cō·romana·¶·ōhentes li·vj·vel vbi hī domi
ciliū de fo·cō·c·fi·
¶ An ōctus possit fieri m testō dic ꝓ sic vt·l·
heredes palā·¶·fi·ff·de testamē·
¶ Contractus in q̄ fit mentō mtuemisse iur
solēnitatē ꝓbat gl·i·l·nec ī arbitris·C·đ arb·
¶ Vbi ōctus emptōmis ē nullus emptor nō
lucraf fructus Bar·m·l·j·C·de p̄di·curi·li·x
et i·l·j·C·de fi·mstr·et iur·hast·fis·li·x·
¶ Qñ in ōctu inoīato mteruemit iura mētū
iurans nūq̄ñ pī penitere glo·m·l·si pecuniā
im p̄n·ff·de odi·ob cau·
¶ Qñ cūq̄ ōctus ē celebrādus sb certa so
lēnitate vel forma illi solēnitati vel forme nō
pī adhi vel dēbi dictū ē Bal·m·l·ī quēt cibo
·ff·de ver·ob·et ibi tex·
¶ Male ōhens dī puniri bonus text·in·l·eo
ꝓ a multis·C·si cer·pe·
¶ Contratus arrayz ē sepatus a ōctu p̄nci
pal glo·in·l·ōctus·C·đ fi·mstr·adde qđ di
xi s̄ sb dictōne arra·
¶ Contractus de cuius natura dubitaf p̄su
mī cē emptōmis et venditōmis·C·de p̄di·
curia·l·ij·et qđ ibi no·
¶ Cōtractus mductus de nouo de q̄ lex nō
facit mētōnē dī ōctus inoīatus glo·m aut·
eo decursū·C·de donat·añ nup·q̄ ꝑm Bal·ñ
ē alibi·
¶ An ī ōctibo volūtas habeaf ꝓ facto Jnn·
de spon·c·fi·
¶ Contractus noīati raro p̄nt ꝓbari p pu
blica istra cū cōif nōrij apponāt ī fine istroz
ꝓ p̄dicta oīa et singula ptes p̄dicte ꝓ mise
rūt sibi mutuē p solemnē stipulatōz ita dic
Bar·in·l·ij·in fi·C·de odi·ob cau·qđ ē vtile
qz tūc nō ē locus penitentie re mteg̃·itē oriī
actō añ implemētū vt·l·iurgentiū m p̄n·ff·
de pact·qđ nō ē ī ōctibo inoīatis vt·l·ex pla
cito et ibi no·C·de re·pmut·
¶ Contractus facti p subditū cuz superiore
sunt seruandi z si ille superior habeat p̄tatē le
gis condende vt·l·cesar·ff·de publi·l·fi·C·de

do. imꝫ vi. et vr. et supior ad obseruantiã dꝭ
cti ōctus artaꝫ vt no. in. c. j. de ꝓba. et. l. di;
gna vor. C. de legi. et ibi Cy.
¶ An appellatõne ōctus cõprehendaꝫ pa;
ctũ de nõ petẽdo vide Ang. in osi. xc. qð ma;
pit. p ptẽ.
¶ Contra ōctũ lz venire etiã si. p missũz ẽ nõ
venire et ꝫ supuemẽte cã legitima p quã nõ
mteruemẽte dicta p missione licebat venire
ō bonus ter. in. l. quero. C. mꝫ locatoz ẽ. ff. loca
q̃ ter. inducit ad multa.
¶ Cõmunis natura ōctuz ẽ osensus sine q̃
nullus ōctus perficitur. l. osensu. ff. de act. et
obli.
¶ In dubio standuz ẽ verbis ōctus vt. l. ille
aut ille. C. cũ in verbis. ff. de le. iij. et ōctus co
gnoscit ex verbis. l. fi. ff. de odi. ob cau.
¶ Cõtractus ẽ facti vt. l. osilio. ff. de cur. fur.
et ex eo oritꝫ obligatõ q̃ mr ẽ actõis vt. l. lz. C.
ea obligatõ. ff. de ꝓcu.
¶ Cõtractus dicꝫ qñ hmc inde oritꝫ mutua ob
ligatõ. l. labeo. C. ōctũ. ff. de ver. sig.
¶ Vbi mꝫ ōhentes ex osensu nõ resultat ali;
quis ōctus nõ resultat etiã aliq̃ obligatõ vt
. l. mꝫ stipulãtẽ in pn. ff. de ver. ob.
¶ Contractus pficit ex oclusione vt. l. cũ. C.
de fi. mstru. vbi vide.
¶ Contractus q̃ frequentãt p osuetudinez
approbant. l. pe. ff. si cer. pet. Bar. in. l. eum q̃
. ff. de ver. ob.
¶ Contractus nõ dicꝫ claudicare vt. l. iut. C. si
quis a pupillo. ff. de act. emp. in glo.
¶ Qui sũt ōctus de iure ciuili et gentiũ no.
imsti. de iur. natu. C. ex hiure in glo. pe.
¶ Qui ōctus reqrant scripturã vide bo. gl.
in. c. de censi. li. vj. dicã. j. sb dictõne scꝑtura.
¶ Qui contractus possunt fieri extra iudici;
um vide Cy. in. l. siue apud acta. C. de transi;
act.
¶ Contractus ẽ iudicandus hm naturã eiꝰ
qð ꝑualet in eo no Cy. in. l. cũ te. C. de pac.
imt emp. et ven. Bar. in. l. aristo. ff. de donat.
¶ Contractus in dubio dicꝫ otinere ea q̃ sũt ð
natura ipsius no. Bar. ff. de aqua plu. ar. l. si
pus. C. via publica. ff. de ver. ob. l. ex capite.
¶ In ōctibꝰ bone fidei veniũt ea ð quibꝰ nõ
ẽ actũ nz cogitatũ no. ff. de odi. ob tur. eau. l.
fi. in glo. fi.
¶ Qui sũt otractus in quibꝰ venit dolus cul
pa et casus fortuitus siue negligentia no. ff.
cõmo. l. si vt certo. C. nũc videndũ. ff. de re. iudi
. l. otractus Bart. in. l. qꝫ nerua. ff. depositi. vbi
plene.
An et qñ mspiciaꝫ tps celebrati contractus
no. ff. de otrahen emp. l. rutilia polla in glo. ij
no. ff. de here. vel act. ven. l. ij. C. j. in glo. in vẽ
ditione vbi vide.
¶ An ōctus possit celebrari die feriata bonꝫ
ter. in. l. fi. C. de fer. vbideꝫ qꝫ sic vbi vide no.
in. c. fi. de fer.
¶ An ōctus ꝓncipis debeat seruari ꝑ lege
dic vt no. Cy. C. de dona. imꝫ vi. z vr. l. pe. ad
de qð dixi ſ.
¶ An valeat ōctus factus de nocte no. doc.
in. l. nõ minorẽ. C. de transact. doc. in. l. more
. ff. de fer.
¶ An valeat ōctus collatus in arbitriũ alte
rius no. C. de ōhen. emp. z ibi Cy. l. sup rebꝰ
no. ff. de ver. ob. l. centesimis calendis. C. fi. in
glo. et ibi Bar. ff. dere. iur. l. in psonã. C. gene
ralit.
¶ Si quis in ōctu sit deceptus vltra dimi;
diã iusti pcij qð remediũ habeat Cy. in. l. ij.
C. de resem. pen. Bar. in. l. si qs cũ aliter. ff. de
ver. obl.
¶ In dubio psumitꝫ puatus prius celebrasse
ōctum no. Bar. in. l. nõ puto. ff. de iu. fis.
¶ Cõtractꝰ pticꝫ in vna pte dissolui no. ff.
de pac. l. si queneit. C. de resc. vẽ. l. j. in gl. ẽ gꝰ
¶ Cõtractus inoiati vestiuntꝫ rei imuetu nõ
aũt nudo pacto glo. ẽ quã sequuntꝫ doc. in. l.
traditõmbꝰ. ff. de pact. bñ facit. l. ex placito.
C. de re. pmu. Bal. in. l. j. C. de vsuca. ꝑ don.
¶ Cõtractus aliqñ dicꝫ nullus ex pte vmꝫnõ
alterius no. ff. ð ac. em. l. si sterilis. C. quãuis
in glo. sup ver venditor de eo qui dux. in ma.
quã. pol. p adult. c. j. in glo. fi.
¶ Vbicunq; ōctus dicꝫ eẽ gtuitus si mterue;
mt pecunia censeꝫ locatõ no. ff. manda. l. j. in
glo. fi.
¶ An ex ōctu mutili agi possit no. in aut. de
nõ ali. re. ec. C. si qs igitꝫ emere in glo. ōctu.
¶ An et qñ ex imutili ōctu tñferat dñiũ vi;
de no. in. l. ij. et in. l. nõ dubiũ. C. de le. glo. ad
de qð dicã. j. sub dictõne dñiũ.
¶ An ōctus inoiatus denoieꝫ ꝓponas z ibi
ex forma ouentõis no. in. l. cũ ꝓponas z ibi
doc. C. de dol. Bart. in. l. iur gentiũ. C. j. et ibi
glo. ff. de pact.
¶ Contractus aliqñ expomitꝫ id ẽ detractus
vt. C. de om. agr. deser. l. ommiũ li. ri.
¶ Contrit id ẽ ōrisse apparuit de fri. c. ex lris
¶ Ad ꝫ vt ōctus dicaꝫ simulatus et fictus
atz in fraudẽ vsurarꝫ duo reqruntꝫ scz qꝫ sit vẽ
dita res ꝓ minori dimidia iusti pcij et qꝫ sit
pactũ factũ de retro vẽdẽdo vt habeaꝫ in ter.
et ibi glo. de emp. et ven. ad nrã z
¶ An in otractibꝰ habeat locũ remissio vide
tes de fo. compe. li. vj. z in cle. pastoralis de
re iud. z ibi no. adde quod dicam. j. sub dicti
one remissio.

Contradictio plus ẽ ōdictõ qñ nõ o
sentire de symo. sic suis.
¶ Qui nõ contradicit dum potest intelligit

ꝺsentire de re iud· ꝙ ad ꝺsultatōnē· C· de leg· l· ij· et· C· de paga· l nemo·

¶ An ōdicens ērcuseᷣ a pena lata m v niuersitatē vel collegiū no· Jo· an· de sen· ex· i sententia li· vj·

¶ An in actibꝰ extiudicialibꝰ sufficiat ōditō sine appellatōne vide no· m· c· j· de is que fi· z ma· pt· cap·

¶ Si omnes de vniuersitate vel collegio vel let facere ō ꝓuilegia et ꝺsuetas obseruātias vnus solus pt̄ ōdicere de ꝓui· accedentibꝰ z qꝺ ibi no·

¶ In assignatōne terminī nō sufficit sola ōditō sine appellatōne z sic nō appellās videᷣ ꝺsentiē et terminū acceptare de re iud· ꝙ ad ꝺsultatōnē et ibi no·

Contrarium. Contrarietas.

Contrarioꝝ ōria ē rō et effectus· xxxij· di· hospicioluꝫ de pe· di· j· resuscitatus· ¶ itē vt a i| e biga· nup de rest· spo· lras de fi· mstru· ꝓputari ff· de ver· obl· l· mt̄ stipulantē ¶ sacrā de excep· cū mt̄ de ꝓui· cū oli· no· ff· de mino· l· pap· exuli·

¶ An ad positōnez vnius ōrioꝝ sequaᷣ destructō et remotio alterius vide ff· de mst̄i· l· fi· et· l· si pupillus· ¶ si historia m glo· ecce ff· de ꝓcu· l· pōponius· ff· de ver· sig· l ℔ verba in aut· de mand· ꝓn· ¶ nec aūt Dy· m regula q̄ sentit li· vj· ff· de diuor· l· fi· in glo· mīmomū

¶ An duo ctria pñt ee simul bona vel mala vide· xxxij· di· hospicioluꝫ et ibi Archi· de iur· mtellecto·

¶ Contraria ctrarijs curanᷣ· xxxj· q· vij· effectu depe· di· ij· si quis semel glo· in cle· cupientes de pe·

¶ Ex duobꝰ ōrijs qñq; idē sequit̄ effectus de pe· di· ij· nihil·

¶ An eligens vnū ex duobꝰ ōrijs videaᷣ alteri renūciaē vide ff· de tribu· l· ꝙ m heredē ¶ eligere et ibi no· in glo· C· de mof· testa· l· eū q̄ et· l· ō maiores· C· de furt· l· j· et ibi no· ī gl· ff· de le ij· l· cū filius ¶ variis no· in· l· j· et· ij· C· de legi· et· lxxxj· di· si qs sacerdotū·

¶ Cōtraria non debent dici que tendunt ad eundē effectum· C de mof· testa· l· eū qui de ꝺsecrat· di· ij· quotidie Jo· an· de ꝺsue· c· fi· de iur· iur· mtellecto·

¶ Eadē res nō dt̄ opari ōrios effectus ff· de odi· mde· l· cū is in ꝑn·

¶ Ex optimis ōrijs fit optimū tpamētū ff· si qs cau· l· ij· ¶ si qs ff· de ver· ob· l· ctinuus ¶ q̄ mſulā·

¶ Contria sūt virtus et viciū nᶜ se cōpatiūᷣ· xxxij· q· j· cū renūciaᷣ· xiiij· di· c· j· m glo·

¶ Contrarietas viciat qꝺ agiᷣ Spe· t· de arbi ¶ fi· ver· sed pone sic·

¶ Contrarioꝝ eadez ē disciplina ff· de is qui su· vel ali· iur· l· j· ff· q̄ satisda· cog· l· sciendū ¶ fi· in glo· Archi· viij· q· j· sciendū glo· in cle· j· de sen· ex· ¶ ꝙ obseruari ff· de ꝓcu· l· pōponius· ¶ fi· ī glo· mſti· de is q̄ sūt sui vel· m ꝑn· glo· Bar· m· l· predia ff· de ac· em· vide no ff· de neg· gſ· l· si qs negocia Bar· m· l· mt̄ stipulātē· ¶ sacrā ff· de ver· ob·

¶ Dry aūt sp ōrioꝝ sit eadē discipl'ia dic ꝙ nō vt ē ter· m· l· cū q̄ m ver· ego dubito iūcto ver· aliquid decet ff· ad· l· fal· et de ista materia brocardica vide ꝙ Cy· m· l· vnica ¶ ꝙ secūdo in· vij· oppo· C· de cadu· tollē· z ibi Bal et ꝙ Bar· m· l· mt̄ stipulātē· ¶ sacrā· ff· de ꝑ· ob·

¶ Si in vno volumīe reperiunᷣ statuta ōria cui standū ē Cy· in· l· ij· C· de testa· tu· Bar· in· l· si certaꝝ ¶ si eodē· ff· de testa· mli z ī· l· gallus· ¶ qꝺā recte ff· de lib· et postu· et m· l· oēs ppli ff· de iust· z iur· Alb· m· l· scripture· C· de fi·

¶ Oñer ōriaᷣ canoni cui magis ⁊instruſtandū ē distīgue materias et formas et habebis veritatē glo· x· di· ꝺstōnes Bar· in· l· in nouatōne et in· l· ꝓuilegia· C· de sacrosa· ec· et in· l· ij· de no· op· nū· et m· l· clerici de iudic·

¶ Allegans ctraria nō ē audiendus· C· de furt· l· j· et ibi no· de iudi· examīata de ele· vt qs duas li· vj· de appel sollicitudmē· xxiij· q· vij· qꝺ aūt in tex· et gl· ad de· C· de mof· test· l· eū q̄ ff· de ꝺdit· z demō· l· tritia regula null9 li· vj· Bal· plene m· l· j· C· de fur· l· ꝑbi repugnantia ff· de re· iur·

¶ Cōtraria nō pñt stare m eodē ſbiecto et v nius inclusio alterius ē exclusio m cle· gre ꝺ rescrip· plene do· Car· fl o· in· c· j· de ꝺsti·

¶ Que dicanᷣ capitula ōria no· glo· in cle· fi· de testi·

¶ Contrī9 mod9 id ē adūsarī9· x· q· iij· eoꝝ·

¶ De ctrarietate legū et statutoꝝ Bar· optime in extrauagan· ad repmendam in ver· nō obstantibꝰ·

¶ Dñiam mt̄ ctrariū et diuersū collige in· l· sed et ipis ff· vt le· no· ca· C· de fi· mstru· l· scripture et ibi no·

¶ facta seu iducta ad vnū effectū nō debēt opari ōriū vt· l· legata mutilit· ff· de adi· le· et· l· elegant· ¶ fi· et· l· cū his ¶ j· ff· de ꝺd· mde· l· qui homine ff· de so· nō· m· ç· cum dilectus ꝺ ord· cogni·

¶ Plerūq; duo ctraria ī idē viciū mādūt sic accipe peumiā ad accusandū vel nō accusandū no· doc· de symo· nemo·

¶ Intellectus ō tus alicuius dispōnis dt̄ ꝓprius nec verus sed fictus et tacitus vt no· C· de furt· l· apud antiqs· xxv· di discipl'mā de is q̄ fi· a pre· cū aplica q̄lis· xlv· de reg· cū vig et qꝺ ibi no·

¶ Per intelligentiā vnius ex ōrijs interduz apit̄ intellectus alterius Dy· in regula nullus li· vj· Spe· t· de arbi ¶ ij· m ꝑn·

¶ Contraria sūt directe affirmatō et nega⁊

tio no·m regula nullus pluribꝰ li·vj

Contributio. Qñ plures hñt ctribuere ad aliqd quo int se dñt diuidere vide de ele·cupiẽtes. ℭ ad hoc li·vj·m glo·si aũt·

ℭ Qui hẽ ctribuere ad expensas que fiunt ad ꝓsequẽdã cfirmatõnẽ electõis an bona ꝓlati vel capituli seu alioꝝ subditoꝝ Jo. an·de ele·vt ꝓterite·

ℭ Qui dñt ctribuere ad reformandã eccleſiã q corruit vel qiã ẽ destructa vide no·m·c·j·de ec·edifi·ad de qd dicã·j·su dictõne eccleſia·

Contritio. Quid sit ctritio dic ꝑm·s· Tho·m quarto sen·di·xvij·q·ij·ar·j·qẽ dolor voluntarie ꝓ peccatis assumptus cũ ꝓpo sito cfitendi·

ℭ Que dꝛia sit mẽ ctritionẽ et attritõnẽ vide·s·Tho·m quarto di·xvij·vbi dicit qd attritõ significat quandã displicentiã de peccatis sed nõ pfectã·

ℭ An necessaria sit ctritõ penalis d quolibꝫ peccato s·Tho·i d·loco qui etiã tractat ibi an ctritõ posset eẽ m vno et vtꝝ post remissionẽ peccati debeat eẽ ctritõ·

ℭ Contritus vere dẽ potius optare eẽ im ifermo qm̃ peccare s·Tho·m quarto di·xvij·q·ij ar·iij·quodlib·j·q·v·

ℭ An effectus ctritõis sit remissio peccati s·Tho·m quarto di·xvij·q etiã ibi querit an ctritio sola possit tollere totũ reatũ pene·

ℭ Contritio cordis peccata remittit de pe·di j·℈·similit et m·℈·cuncta·

ℭ Contritione lachrymis ieiumijs z oroibꝰ fit satisfactio de peccatis de pe·di·j·nõ suffic

ℭ Mensura ctritõis magis ẽ cõsideranda i penitẽte qm̃ tpis de pe·di·j·m actõe z·c·mẽ surã vbi no·glo·qꝺ cfessor posset tantã ctritõnẽ cognoscere im peccatore qꝺ nullã aliã exteriorẽ satisfactõnẽ sibi imponeret·

ℭ Contritio cognoscit̃ ꝓ sig exteriora de pe·di·j·in actõne·

ℭ Confessio vera sine ctritione hñi nõ pt̃ de pe·di·ij·itẽ si ẽ charitate·

ℭ Cõtritõ cfessio et satisfactõ sũt tres ptes pnie de pe·di·iij·pfecta·

Controuersia. Controuersia ẽ añ lit cte·ſt·ff·de pet her·l·ſed z ſi·℈·ſi añ·

ℭ Controuersie resistens nõ videt facere cõtrouersiã ff·ad trebel·l·lutius ℈·meuia·xxiij q·iij·nõ mferenda·et·c·se·et·q·iij·ipsa pietas de ma·et ob·solite vt ec·bñfi·c·j·

ℭ Qñ dicat̃ ctrouersia no·ff·de pe·he·diu m glo·j·

ℭ An quis faciat ctrouersiã m accipiendo no·ff·de ꝓcur·l·nõ solũ·℈·si status m glo·c trouersia·ff·si ꝑs here·pe·l·permittendi m glo·fi·

Cotubernium Contubernium id est consortium·xi·q·iij·pcipue·xvj·q·j·si clericatus·

ℭ Contubermiũ est seruoꝝ ciugiũ·C·de mceſ·nu·l·cũ ãcille vñ et ctubnales dicunt̃ seruoꝝ vxores·ff·de fun·mstru·l·quesitũ·℈·si mstructũ·

ℭ Contubermiũ qñqꝫ dꝛ mrionũ quod cõhunt sacerdotes vt no·de cle·ciug·sane·ij·vide etiã qd habet̃·xj·q·iij·pcipne m ver·ctubermio·

Contumax. Contumacia.

Quid sit ctumacia et qt modis dicat̃ vide Spe·m·t·de ctu·m·℈·j·de dol·et ctu·c·cãm qꝫ·ff·de re iud·l·ctumacia·m glo·j·et·ij·z ibi Bar·no·vt li·nõ c·qm̃·℈·porro m glo·ipedit Hosti·m ti·de ctu·℈·j·m pn·

ℭ An pr̃ tenear̃ soluere de peculio ꝓ filio cdẽnato ob ctumaciã Bar·m·l·si fimta·℈·si d vectigalibꝰ·ff·de dã·mfec·

ℭ Qñ quis dicat̃ ctumax Jnn·pulchre i·c·calũnia de pe·Bar·i·l·cſetaneũ·C·quo z qñ iu·et i·l·si fimta·℈·iul·ff·de dã·mfec·do·Anet moder·m·c·j·de iudi·

ℭ Cont̃ ctumacẽ citatũ nõ ẽ iposita certa pena ꝫ bñ cõ cdẽnatũ ctumacẽ Jnn·m·c·de cãis de cſ·de le·circa fi·

ℭ An dñs dicat̃ ctumax si cõpet ꝓ procuratorẽ nõ ita legalẽ sic ipe ẽ Bar·m·l·ptor·℈·fi·ff·ex qui·ca·m poſſ·ea·

ℭ An sola ctumacia iducat ꝓbatõnẽ delicti Bar·m·l·absentẽ·ff·de pe·ter·et glo·iij·q·ix

ℭ Citatõ facta alicui si suapte decermin tauelt mteresse nõ reddit ctumacẽ nõ cõpntẽ·x·col·de mil·vaſ·q ctu·ẽ·

ℭ Tanto maior cenſet̃ eẽ ctumacia quãto surgit ex maiori re vel cã gl·xcp·di·duo Joan·de iudic·cũ nõ ab hoie·

ℭ Nõ excusat̃ ctumacia eꝰ qꝺ tarde arripuit it lz postea ipediat̃ Arch·xj·q·iij·eoꝝ·

ℭ Citatus nõ cõpns nõ dꝛ ctumax si nõ tenebat̃ cõpere vide i·c·accedẽs ij·vt lit·nõ cde ele·bone·ij·cle·si aũt de dol·z ctu·no·i cle ij·de re iud·

ℭ Nõ dꝛ ctumax qꝺ etſi pñs eẽt nõ tñ teneat̃ subire iudiciũ·ff·si qs m iu·l·ij·m fi·ff·de arb·l·arbit̃·ff·de iudi·l·si qs ex aliena·

ℭ Si neutra ps cõpz i termino an possit pri ctumacia glo·qꝺ nõ·iiij·q·v·c·j·

ℭ Pro ctumacia nõ pt̃ qs puniri misi iuder i termino sederit et accusata fuerit contumacia Ange·in consilio suo·xxx·facit de dol·et ctu·c·j·li·vj·

ℭ Contumax dicit̃ eẽ q nõ compet legitime ad mstantiã illegitime psone etiãſi detegat̃ illegitimitas in termio ter·est·m·c·veniẽs de acu·

¶ Contumacia qñq; pt̄ eē delictū glo. in. c. ad apostolice de re iud. li. vj. in ver. excessi; by glo. ix. q. iij. patet ad idē. iiij. q. j. in sūma glo. j. de eta. et quali. cū bone Bar. in. l. pe. ff de re iudica. no. glo. in. l. si filius la p̄ma. ff. de mīrog. actio. Bar. in. l. si plures. ff. de admī. tuto.

¶ An illud quod aufert otumacia restituat obedientia nota. de constitut. ex litteris vbi tex. facit. l. j. in princip. C. de caduc. tol. vbi vide.

¶ An reus nō compens in prima citatione sed malijs sic debeat tanquam contumax o; demnari in expensis Bartho. et Bal. et Alberi. in. l. sancimus. C. de iudi. glo. et doc. in. c. que relam de p̄curat. & pe. ti. de citat. ¶ viso ver. sed quid si tres.

¶ An contumax in vno actu iudicij debeat in alijs citari tex. et glo. in. c. eum qui de dol. et otu. li. vj. et in cle. j. e. t.

¶ Contumax in processu debet nihil omin9 citari ad sententiam Innoc. in. c. cum olim de testi. glo. in. c. ad petitionē de accusat. secus de interlocutoria vt not. Jmo. in. c. audi tis de p̄cur.

¶ An is dicat̄ verus contumax qui recepta citatione dixit se nolle venire Bal. in. l. p̄erā dum. C. de iudic. et in. l. peremptorium. ¶ vlt. ff. de iudic. Bart. in. l. ex consensu. ¶ vlt. ff. de appel. glo. in cle. j. de dol. et otu glo. no. in. c. in venerabilibus. ¶ secus de sen. ex. li. vj. la; te p̄ Bar. in. l. fi. ff. de in integ. rest̄it. vbi ē bo; na glo. et in. l. fi. ff. ex qui. cau. in pos. ea. que dicat q̄ talis ē aptus otumax q̄ recepta cita; tione dicit se nolle venire.

¶ Quis dicatur manifestus contumax no. glo. in dicta cle. j. de dol. et otum. vbi etiam quis verus et quis fictus et ibi. do. Card. in. viij. viij. et ix. q. de quo etiam Spe. e. t. ¶ j. ver. et nō.

¶ An citatus per iudicem ad aliquem termi num non comparens ad illum dicatur otu; max. si ulla die iudex non fuit in loco iudicij glo. est singularis q̄ non in. c. fi. de dol. et o; tu. et vide glo. in. c. j. de dol. et otu. li. vj. Jnn. in. c. calumniam de pen. glosa in dicta clem. j. de dol. et otu. adde quod dixi sub dictione citatio.

¶ Contumax etiam non apposito peremp; torio in citatione potest condemnari in expē sis. c. querelam de p̄curat. c. j. de dol. et con tuma. li. vj. et ibi notat. glo. xxiiij. q. iij. de il licita.

¶ An et quando maior pars capituli possit constituere minorem absentem in contuma cia glo. et docto. de electio. cum nobis et. c. bone. j.

¶ An ad excusandum otumaciā sufficiat di; cere se fuisse impeditū licet nō assignet̄ cau; sa impedimenti glo. q̄ nō. xviij. di. placuit. facit de rescp. scis citatus de of. dele ga. p̄udē tiā et no. glo. i d. c. placuit q̄ dicat sufficē vnū testez ad p̄bandum causaz impedimenti vi de glo. in. l. j. ¶ hoc iudiciū. ff. si quis ius dic. nō obtempaue. vbi iusta causa allegata ex; cusat eū a pena iudicis.

¶ An si vna pars fecit citari aliā nec compet in termino possit post terminum accusare contumaciam citati tex. facit q̄ non in. c. j. ō dol. et contuma. li. vj. vide Jmo. in. c. osuluit de of. dele.

¶ An citatus a iure vel monitus si non cōpet in termino iuris dicat̄ otumax verus vel fi; ctus Cyn. in. l. properandum. ¶ sin autez re us. C. de iudi. glo. in clement. j. de dol. et con tuma. dicit eum esse verum otumacem de q̄ ibi p̄ doc.

¶ An monitō seu requisitō p̄tis possit aliaz ostituē in otumacia ad finē mādēdi in penā no. in cle. j. de vit. z ho. cle. in ver. regula vbi dr̄ q̄ non fallit in casu clemen. j. de deci. vbi doc. z glo.

¶ Contumax i vno actu nō p̄sumit̄ otumax in alijs glo. in. c. ii. de arbi. li. vj. glo. de dol. z otu. eū qui li. vj. in ver. nō tenet̄ et in glo. fi. Jmo. in. c. ecclesia. j. de ele. p̄au. in cle. fi. de ver. sig. de accu. ad petitionē ter. nij. q. ix. car; te Jnn. in. c. fi. de iur. calū.

¶ Contumax tam diu potest opponere decli natoriam q̄ndiu potest comparere Jnno. de dila. p̄terea

¶ Contumax circa p̄ducendos testes nihil ominus est citandus ad diffinitiuā Jnnoc. in. c. ecclesia de ele.

¶ An citatus compens et p̄testans simpli; citer q̄ non intendit osentire in illum tanq̄z in iudicē dicat̄ otumax Jnn. q̄ sic secus si di ceretur et p̄testaretur conditionaliter mli de iure teneat̄ vel si et in quātū sit iudex in. c. cumana de ele.

¶ Qualiter p̄obet̄ q̄ aliquis nō fuit contu; max no. docto. in. c. actor de dol. et contum. libro. vj. Guil. in. l. ex consensu. ¶ j. ff. de ap; pella.

¶ An contumax possit mulctari Archi. xj. q. iij. certum Goffred. in. c. tue vt lit. non conte stat.

¶ Sicut otumax verus non auditur appel; lans ita itineris arreptio nil p̄dest ei Jnn. in. c. oli de dol. et otu.

¶ Contumax in appellatōne p̄ducenda siue terminus sit statutus a iure siue ab homi; ne habet̄ p̄ desertore appellationis ita not. Jnn. et Host. de appel. psonas z. c. se. qō limi ta iuxta no. p eundem Jnno. e. t. ex ratione Abb. ibi.

¶ Contumax verus in pma citatione pt̄ nichilominus appellare Bal. in l. ij. C. si pen. ap mo. mtue. vbi vide.

¶ Contumax verus qui purgauit moram .j. illud tempus quod datur post peremptoriuz potest nichilominus appellare dictum ē Bal. in d. l. ij.

¶ De mō p̄cedendi ō actorē añ litis otestatōnē vel post Jmmo. in. c. j. et. c. qm̄ vt lit. non otest.

¶ An otumax in causis spūalibꝫ hēat̄ p ofesso qñ nō vult rñdere positōnibꝫ Archi. qp nō in. c. j. de ofes. li. vj.

¶ Contumax in vno iudicio nō solū sibi p̄iudicat in illo sed etiā in alio vt nō audiat̄ nisi purgata otumacia coram eo iudice glo. q̄ nō est alibi in l. sed et si p̄etorem. ff. ex quica. ima.

¶ Licet otumax verus nō audiat̄ tñ volens dicere sententiam nullam audit̄ dictum est Bal. singulare in l. si vt p̄opomis. C. quo. et et qñ. iu.

¶ An otumax in nō obediendo duci belli debeat decapitari tex. in l. ob delictum. ff. de remili.

¶ An otumacia inducat p̄batōz delicti Bar. in l. absentē. ff. de pe. tex. z glo. iij. q. ix. decernimus vbi vide zc̄.

¶ An otumacia defuncti tñseat ad heredem Bal. x. col. si de feu. fu. otrouer. c. si vasallus. glo. iiij. q. j. in summa glo. xj. q. iij. absit z. c. episcopus et. xl. di. si papa glo. xxiiij. q. j. ommibꝫ.

¶ Si reg negat maleficiū et dat fideiussores postea apparēt indicia sufficientia ō eū z ipe ē otumax qualit̄ p̄cedat̄ ō eū Bar. in l. questōnis. ff. de quest.

¶ Quid fiet si accusatus z accusans sint otumaces Bar. in l. mt̄. ff. de pub. iud.

¶ Qñ cognoscet̄ an otumacia sit p̄curatoris vel dñi Bar. in l. cum filius. ¶ in hac. ff. de ver. ob.

¶ Nō dt̄ verus otumax qui exñs in domō audit se citari et nō cōpet Cy. in l. p̄erandū. ¶ sin aūt. C. de iud. zde materia an ex citatōne ad domū resultat vera otumacia vide Ang. in cōsilio. ccxx. vbi vide quis dicatur verus otumax.

¶ Clerici otumaces prout ordo dignitatis p̄miserit ab episcopis corrigi debent. l. di. otumaces.

¶ Contumacibꝫ et supbis p̄lati dñt eē seueri. iij. q. v. qñto m fi.

¶ Contumaces dñt a supioribꝫ excōicari. iij q. vj. quisquis. viij. q. j. si quis p̄sbyt. xxiiij. q. iij. ecce.

¶ An otumax in vno iudicio possit se iuuare ex gestis illius iudicij in alio iudicio vbi idē negocīū agit̄ no. Bar. in l. sepulchri. ff. de sepul. vio. l. facit quod no. Bar. i. l. quāuis. ff. de dam. infec.

¶ An actor vel accusator hēat nīce accusare ōtūacīā rei Bar. in l. accusatorē. ff. de pub. iu.

¶ An ō otumacē q̄ ex forma statuti hēt̄ p ofesso possit iudex ad odemnationē p̄cedere si cōstat sibi otumacez posse aliq̄ mō se tueri Bar. in l. absentē. ff. de pe.

¶ An vera otumacia p̄curatoris nocēat dño q̄n̄ possit appellare Bar. in l. j. ¶ si aduersus. ff. qñ appe. sit. et in l. j. ff. si quis ius dicere non obtem.

¶ An ad h̄ vt q̄s hēat̄ p otumacē sit nīce qp iudex p̄nuncīet eū otumacē vel sufficiat eū reperiri in actis otumacē ita qr fuit citatus personaliter et nō cōparuit et itermīo fuit accusata et otumacia glo. pe. et ibi doc. in l. pe. C. ad trebel. Bar. in l. si finita. ¶ iul. ff. de dā. infe. ff. de no. op. nū. l. stipulatō ista in fi. Bart. in aut. sed hodie. C. de ac. et ob.

¶ An otumacia faciat litē hīri p̄ otestata qñ ps nō vult litē otestari Bar. in l. scire oportz. ¶ sufficit. ff. de exc. tut.

¶ An sufficiat qp actor accuset otumaciā rei qui illicentiatus recessit Bart. in l. quesitum. ff. de re iud. et in l. si finita. ¶ iul. ff. de damn. infect.

¶ An ex cōtumacia p̄curatoris possit veniri ad secundū decretum ō dñm Bar. in l. amplius. ff. de dam. infec. et l. eum qui. C. de p̄cur.

¶ An intentato vno remedio ō otumacem possit recurri ad aliud Bar. in l. j. ¶ si cui. ff. de ventr. inspi.

¶ An valeat p̄nunciatō iudicis ō otumacez cuius otumacia nō erat nō iudici qr nō erat relatō facta p nūciū no. Bar. in l. multū. ff. de odi. et demō. adde glo. in l. sancimus. C. ad trebel. Jmm. in. c. cū otingat de of. dele. Bar. in l. ħ aūt. ¶ j. ff. ex q̄. ca. i pof. ea.

¶ Contumacia p̄curatoris impediti nō nocet dño Bar. in l. cū a mribꝫ C. q̄. pe. tut. idē in l. si p̄curator. ff. de odi. inde. idē in l. j. ff. si qs ius dicere. nō obtem.

¶ Cōtumax nō audit̄ nisi refectis expensis. C. de iud. l. sancimus. Spe. t. de expens. ¶ nūc de expensis ver. ħ q̄.

¶ De iure cōi sola otumacia nō facit quē hīri p ofesso Bar. i extraua. ad rep̄mēdā in verarreptōz de q̄ i. l. loco. C. de om. ag. deserti. xj. doc. i. c. veritatis de dol. et otu. Spe. t. de act. in p̄n. et ¶ sequit̄ glo. i. c. cū otumacia ō heret. li. vj. glo. in. c. nullus de p̄scp. iij. q. j. in p̄n. iij. q. v. i sūma tex. i. c. j. de dol. et otu. li. vj. glo. videt̄ dicē ōriū in. c. fi. de dol. et otu. li.

¶ Quid requiratur ad hoc vt quis dicatur otumaciter abesse Bar. in l. osentaneum. C. qūo z qñ iu.

¶ Qualiter procedat̃ ō vniuersitatē otuma
cem Archidi·xij·q·ij·eps qui·vij·q·j·sicut
vir.

¶ Maior otumacia ē otemnere edictū citatō
nis qm̃ vocē ꝓcomis glo·m cle·ij·de pe.

¶ An otumax odēnari possit in expensis ꝙ ci
tatus nō sit ad odēnatōn ēē expensar. Jnn·m
·c·calūniā de pe.

¶ Citatus cōpens sed recedēs sine licētia dr
otumax no·m·c·calūniā de pe·facit·c·j·de iu
di·et qd ibi ñ·qd limita qñ nō pficit actū ad
quē citabat alias secus de q̃·in d·c·j.

¶ Contumax pt̃ sine citatōne damnari in ex
pensis no·de·pcu·ostitutus in glo·fi.

¶ Rōne otumacie clericus posset ꝓuari bñfi
cio qd ē verꝫ ab ordinario secus a delegato
de eta·z·q̃li·bone.

¶ Quelibꝫ otumacia pt̃ puniri excōicatōne
vt lit·nō ote·tue·rcvj·di·duo.

¶ Cōtumacia facit quē hr̃i ꝓ ptē in odiuꝫ
otumax. C. de iudi. l. ꝑadū. ¶ sin aūt ff. d
mio. l. i causē. ¶ fi. z de heret. cū otūacia li·vj

¶ An cōpens ꝓ absente ꝓtestās q nō mtē
dit in iudicē ossentire sit otumax vide Jnn·m
·c·cumana de elect.

¶ An otumax postea cōpns iudice sedēte p
tribunali mdigeat restitutōne ad appellādū
Jnn. tractat de ele·q̃relā ꝫ nō firmat pdē tu
dic q nō ꝫ ipo iure pt̃ appellare q̃ lex admit
tit copitōnē suā et fingit eū nō otumacez vt
·l. diuus. ff. de rest. in integ. glo. m. l. fi. e. t.

¶ Oñ cōmutat otumacia in nō cōpendo vi
de vt lit·nō ote·tue.

¶ Cōtumax pt̃ arcta iudicē ꝓ iuramētū d
stando iuri de dol. et otu. put.

¶ Cōtumax habet ꝓ confesso ꝓsūptōne nō est
tm talis et tanta ꝓsūptō q ex ea possit ꝓcedi
ad sniaz de ꝓsū. nullus de ofes. c. ij. vbi Jnn. d
heret. cū otumacia li·vj.

¶ Punitus ꝓpter otumaciā si postea ē obedi
ens restituit ad ꝑstmū statū ff. de col. bo. l. j.
¶ si fr̃ de ostit. ex lr̃is.

¶ Cōtumacia q̃q ꝓ dest. ff. de inof. tes. l. pa
pinianus ¶ memisse.

¶ Crescente otumacia dr̃ crescere pena de iu
dic. at si clerici et c. cū nō ab hoie in fi. vt lit.
nō ote. qm̃.

¶ Cōtumax dr̃ cōpns añ terminū ter. de ap
pell. sepe circa fi.

¶ An otumax nō cōpns in termīo possit p9
terminū accusari. iij. q. iij. qp fieri.

¶ An p solā otumaciā q̃s possit suspēdi a bñ
ficio et officio. iiij. q. v. c. j.

¶ An citatus nō cōpēs sit tanqm̃ otumax in
expensis odēnādus si iudex et illo cōpnte nō
potuisset ꝓcedere glo. m. c. fi. de dol. et otu. et
glo. m. c. j. e. t. li. vj. Jnn. m. c. calūniaz de pe.
glo. i. c. prudētiā de of. dele. Arch. iiij. q. v. c. j

¶ An citatus cōpens minus legitime repu
tetur otumax glo. in. c. pe. in ver. admittu de
ele. li. vj. ter. in c. auditis in fi. de ꝓcu. glo. fi.
i. c. accedēs. e. t. ter. ē expssius. e. t. ostitutus
de accu. vemēs.

¶ Si sñia ferat̃ ꝓ otumace an debeat fieri i
pena otūacie odēnatō expēsar. ter. et glo. in
·c. calū. de pe. z. l. ꝑadū. ¶ z sic q̃dē. C. d iud.

¶ An otumacia et culpa eq̃pent̃ Jnn. m. c. ex
tua de cle. nō resi.

¶ An sit otumax reus vel actō vbi dant̃ tres
dilatōnes et m alt̃q eox cōpeāt ꝫ nō in vltia
Bar. in l. añ calēdas ff. de ver. ob. et ff. de no.
op. nū. l. ꝓtor. ¶ p. de dol. z otu. c. j. li. vj. i gl.
ij. Sp. t. de cit. ¶ viso ver. qd si m ꝑmo z ibi
Jo. an. adde qd dici ꝑ dictōne citatō.

¶ Qualit̃ et qñ et q̃t modis punit̃ otūax ñ.
ff. de re iud. l. otūacia et ibi Bar. ff. ex q. ca. m
pos. ea. l. fulcimus et ibi Bart. x. col. de mili.
vas. q̃ o. ē. c. j. in gl. ma. Sp. t. de otu. ¶ iij. ꝑ
pcu. q̃rela in glo. sup ver. rōnabili.

¶ An excōicatus ꝓpter otumaciā soluat ex
pensas añqm̃ absoluat̃ et an ps sit vocanda
Sp. e. t. de iur. ¶ fi. ver. sed nūqd excōicati
Jo. an. de sen. ex. ¶ potro li. vj. m. c. q̃renti de
of. dele. et in. c. cū atingat in glo.

¶ Contumaci nō pt̃ iudex pcere seu remittē
expensas in ꝑ iudiciū aduersarij de of. dele. c.
consuluit.

Contumelia. ¶ Quid ē otūelia. s. Tho.
secūda secūde. q. lxxij. ar. j. vbi dicit q otūe
lia importat dehonoratōnē alicuius ꝑ verba
aut facta aut q̃cq̃d aliud.

¶ An otumelia sit peccatū mortale. s. Tho.
vbi s̃ ar. ij. dicit q sic nō min9 qm̃ furtuz vel
rapina q nō min9 hr̃ hō amare honorē suū
qm̃ aliā rē a se possessam.

¶ An liceat cā correctōnis vel discipline o
tūe tā dicē. s. T. secūda secūde. q. lxxij. ar. ij
dicit q sic exēpto dñi q discipulos appellat
stultos 2u. vlt. ad gal. iij. vbi vide.

¶ An christianus debeat otumelias sibi illa
tas sustinē. s. Tho. scda scde. q. lxxij. ar. iij. z
q. lxxiij. ar. iij. dicit q̃ talibꝫ semp debem9
hr̃e aimū patū ad patiētiā q̃ñ q̃ tñ expedit
vt otumeliā repellamus et forte ꝓpter bonū
illius q̃ otumeliā infert vt eius audacia re
ꝑmat̃ vel ꝓpter bonū multoꝝ q̃ꝫ ꝓfectus i
pedir̃ huiusmodi otumeliꝫ.

¶ Contumelia reputat̃ iniuria. ff. de iniur. l.
j. in ꝑn.

¶ An impediens honorē alicuius faciendū di
cat̃ inferre iniuriā. ff. de iniur. l. otumelia. ¶.
si q̃s de honoribꝰ.

¶ Contumelia accipit̃ ꝓ accusatōne. ij. q.
vij. qualis vel ꝓ graui conuicio. xj. q. ij. si
quis sacerdotum vel pro innouatione. xij.

q·ij·predia·

Conualescentia. An quod ab initio nō valet tractu tpis ualescat vide de ser·vr ba·pre·l·p fundū·ff·de re·iur·l·qđ ab initio Dy·m regula non firmat li·vj·de rescp·si eo tpe·e·li·

¶ Per ualescētiā reuocat donatio·ff·de do·cau·mor·l·senatus de sen·ex·eos qui li·vj·

¶ Qui diu stetit in firmitate si postea fit sine illa dr ualescere·vij·q·ij·c·j·

Conuentus. Quid veniat appellatio/ ne ecclesie uentualis an veniat ecclesia se/ cularis collegiata no·de rescp·c·cām de tñsa· cū tingit de pbē·misi de ca·pos·cū ecclesia su trina Jo·an·de iur·pa·nobis et·c·postulasti ·e·t·vbi Hosti·in quibꝫ ocludit qp ꝓprie lo/ quendo uentus dr ogregatō ecclesie regu laris capitulū vero secularis lz iura aliqñ ꝑ miscue utant talibꝫ terminis facit qđ hēt de ele·in notuit p do·An·de off·or·int cetera et in·c·j·de ele·vbi Jnn·no·in cle·et si ꝑnā pa/ lis de rescp·

¶ In uētu id ē in ecclesia de ose·di·iij·mu lier·xvj·q·j·c·ij·

¶ De poratibꝫ uentualibꝫ vide glo·in cle· ne in agro·¶·cetex de sta·mo·

¶ Vbi uentus hr bona distincta a plato pt in illis facere sindicuz etiā sine autoritate plati Jnn·in·c·edoceri de rescp·idē si vacet p/ latus de osue·cū dilectus·

¶ An mortuo plato regulari pras eius de/ uoluat in spūalibꝫ et tpalibꝫ ad uentū vi/ de Zau·in cle·j·de sta·reg·adde no·p Jnn· in·c·is q de ma·et obe·

¶ In uentu id ē ogregatōne·xciij·di·c·dia/ conus vo·xcvij·di·ecclesie·v·q·ij·c·j·xij·q·ij quicūqꝫ suffragio·

¶ Conuentus vacante monasterio pt recipe re aliquē i monachū vel ad ꝓfessionē quod intellige si receptō spectat ad abbatē z uē tū simul secus si ad abbatē solum de reg·c·fi· li·vj·

Conuenit Conueniens. Nō uenit id ē nō est honestū·xxxj·q·j·illud de pe· di·ij·dum sanctā·j·q·vij·necessaria·

¶ Conuenias id ē moneas·xij·q·j·puenit i cle·cām de ele·xxiij·q·viij·uenior·

¶ Cōuenit id ē uenient pertinet·xviij·q·ij· nullā de coh·cle·et mu·tua de do·int vi·z vr· p vras de heret·c·pe·

¶ Cōuenire scz naturalit·lxxvij·di·c·fi·x·q· ij·precarie·

¶ Cōuenientibꝫ id ē ogregatis·j·q·vij·o/ uenientibꝫ·xv·q·iiij·c·j·

¶ Cōuenti id ē requisiti·xxiij·q·v·admini/ stratores zc·itē uenti id ē admoniti vel cō pu'si·xj·q j·penitus de accu·c·ij·

¶ Cōueient·i·vere·xxiij·q·iij·¶·quātus g⁹

¶ Añqm uenirēt nō iportat qp postea ue nerūt Matth·j·xxvij·q·ij·pusqm de ver·sig· quod dicit·

¶ Cōuentō puatoꝝ iuri publico nō derogat de iu·om·iud·l·puatoꝝ cū sibꝫ

¶ Cōuenit id ē amicabilit cōposuit no·Ar· xvj·q·j·plures·

Conuenire Conueniri. An quim vno loco promisit in quolibet loco cōueniri possit no·ff·de eo quod cer·lo·l·j·in glo·fi· ·ff·de iud·l·cū qui·ff·de ast·pe·l·si duo·C·vbi ue·qui cer·lo·da·pm·l·j·et ibi Cy·in·l·ti/ tium et mutuum ¶ tutores·C·de admi·tu· ad de no·de fo·compe·c·fi·in glo·

¶ An possit uenire q succesit in vniuersū ius licet nō sit heres no·ff·de ver·sig·l·nō in/ telligit·¶·cū er causa et ibi Bar·

¶ An possit quis ab eodem ꝑ diuersis cauꝭ cor̄ā diuersis iudicibꝫ uenire no·de rescp· ·c·fi·in glo·litteras et ibi Jnn·e·ti·dispen/ dia in glo·psonas li·vj·Bar·in·l·fi·C·de re· mil·li·xij·Spe·t·de rescrip·presentata ¶·ra tione autē cause ver·item qp ad diuersos et ver·se·

¶ Cor̄ā quo pñt malefactores ecclesiaꝝ o/ uenire no·de fo·com·cū sit gñale in glo·fi·

¶ Volēs intentare iudiciū reale an hēat eli gere si velit reū uenire vel vbi hr domiciliū vel vbi res ē no·C·vbi i rē act·l·fi·in fi·z ibi gl·adde de fo·com·c·fi·et ibi no·in gl·ratō ne possessionis·

¶ Si uentus rei vendicatōne dicat se non possidere cū possideat tñsferr possessio i acto rē qñuis ñ pbz rē suā eē de testa·raynald⁹·

¶ Conuentus realis si probet se dñm poterit dñs declarari p iudicem sm Hosti·de resti· spo·ex questione p·c·cū cām de re·iud·qđ est vez si reus hoc postulet alias nō de ver· sig·abbate·

¶ Cōuenīs aliquē cor̄ā delegato an possit eū uenire cor̄ā ordinario sup cōi cā vide de rescp·c·fi·in glo·sup ver·lras·

¶ Cōuenīri pt quis vbi ōrit si ibi inuenit de fo·com·romana ¶·ōhentes li·vj·z vbi hr do micilium·e·t·c·fi·

¶ Cōueniendus ē quilibet reus cor̄ā suo iu/ dice fallit in casibꝫ no·ij·q·vj·in sūma de fo· compe·cū sit in glo·fi·

¶ Conuenit ea dē lege quā quis sibi fieri po stulat·ff·qp quisqꝫ iur·l·j·de mu·pet·c·j·in glo·j·

Conuenticulum. Conuenticulum dicitur congregatio subditorum siue ossensu prelatorum vel alioꝝ superiorum·xvij·di· multis·lxxix·di·c·ij·de heret·cum ex mūn/ cto in pin·et·c·excommunicamus in fine·

Archi. de ver. sig. c. ij. ll. vj.

Conuersus. An uersi admittant ad electōnē prelati tex. et ibi no. de ele ex eo. e. li. Host. de mstri. c. ij. doct. de iud. decernimus glo. in. c. vt puilegia de pui. de sen. ex. nō dubiū vbi tex. et glo. xij. q. ij. duo sūt alia glo. xvij. q. iiij. quis quis adde qđ dicā. j. sb dicti one electio item adde glo. m. c. sciant cuncti de elect. li. vj.

¶ An aliquis uersus q̄ tm nō ē clericus possit hre ecclesiā doc. đ deci. quāuis vbi tenent q̄ ex tolerantia pt hre nō curatā.

¶ Cū uersus fueris et mgemueris tūc saluus eris Jer. xxxiij. xxvj. q. vj. is qui.

¶ An uersus possit ōhere matrimoniū gl. q̄ sic. xxvij. q. j. vt lex z ibi videt tex. ibi etiā tenet glo. q̄ talis debet cēseri psona ecclesiastica.

¶ An eo ipso q̄ quis efficit uersus videat voluisse renunciasse ꝓpriis no. m d. c. vt lex z ibi glo. glo. in cle. j. de deci. et ibi vide quid de oblati.

¶ Que dria sit int oblatū et uersū vide qđ no. in d. cle. j. p do. Car. flo.

¶ An uersi regulares possint interesse actibꝰ q̄ gerūt p uētū Jnn. m. c. ij. de msti. Arc. xij. q. ij. placuit glo. in. c. ex eo de ele. li. vj

¶ Cōuertimi ad me et ego uertar ad vos Ezech. xxxvj. zacha. j. de pe. di. j. ¶. his autoritatibꝰ. xvj. q. j. reuertimini.

¶ An uersus possit odere testm Spe. ti. de stat. reg. lxiiij.

¶ Ille nō ē ꝓprie uersus qui retinet ꝓpriū licet in mstrō dicat q̄ fecit se uersū Jo. an. de sen. ex. nō dubiū.

¶ Cōuertit q̄ vndiq; vertit de pe. di. j. ¶. his autoritatibꝰ.

¶ An bona uersi post eius mortē sint monasterij Archi. xxviij. di. q̄ sūt culpe.

¶ An uersi eccīa; secularīū gaudeāt puilegio clericali vide Jo. an. de ma. z ob. dilecta

¶ An uersi et oblati gaudeāt puilegio religionis cui se offerunt tex. de pui. cū et plantare. ¶. fratribꝰ. e. t. vt puilegia Jnno. e. t. re

cepimus in glo. magna ver. itē dicimus tex. no. de pui. c. pe. tex. et ibi Jo. an. de puile. per e. t. tuam ad fi. glo. in cle. j. de deci. vide Jnexemptōnem li. vj. e. t. accedentibus in tex. de cap. mo. dilectus de excess. prelat. mimis el. ij.

An uersus sit liber et an possideat ab eccīa no. ff. de acq̄. pos. l. cū heredes. ¶. fi. et ibi Bar. vide p Spe. t. de regu.

¶ Cōuersi p ure hospitalis pnt cās in iudicio deduce de ver. sig. m his.

¶ An uersus bigamus gaudeat imunitate disputat in regla delictū li. vj. Jo. an. m

mierau. adde no. m. c. j. de biga. li. vj.

Conuersatio. Standū ē iudicio et testimonio illoꝝ cū quibꝰ quis ē uersatus. ff. de questio. l. de mino. C. de aduoc. diuer. iu. l. nemi de ele. si post qm̄ z. c. scptū. ij. q. vij cū pastoris.

¶ Honesta uersatō attendit potius qm̄ nobilitas de pbē. venerabilis.

¶ Talis hō presumit qualis ē locus vbi ꝯtinue uersat. l. iusto errore. ff. de vsuca. doc. m. l. ij. C. vbi sena. vel clarisi.

¶ Mimores debēt cū antiqs z maioribꝰ uersari m aut. de monac. ¶. cogitandū.

¶ In vestibꝰ et cibis quis dt se ꝛmare ilit cū quibꝰ uersat. xlj. di. c. j. et quod ibi not. Archi.

¶ Cōuersat. i. cohabitat. lxxxj. di. volum9.

¶ Prelati debēt seipos oñdere q̄libt oportz alios in domū dei uersari. j. ad Thimo. j. de elec. cū in cunctis in pn.

Conuicium. Quid dicat uiciū vide i. l. itē apud labeonē. ¶. uiciū. ff. de iniur. ad. de qđ no. Bar. in quodā osilio qđ mapit in q̄stione vertente mt dnm.

¶ An uiciū sit peccatū mortale vide. s. Th. sc̄da sc̄de. q. lxxij. ar. ij. vbi dicit q̄ sic nō minus amat homo honorē qm̄ rem ꝓpriam et possessam.

¶ Quid sit uiciuz et vnde dicat vide in d. l. item apud labeonem. ¶. uiciū et. ¶. his Arc. xj. q. j. si quis sacerdotum idē hēs de iurtiurpemens.

¶ An p uicio teneat qs actōne iniuriarū Jo. an. in add. Spe. t. de iniur. ¶. j. in pn.

Conuictus. Quot modis dicat quis uictus dic testibꝰ/mstris/ofessione ꝓpa/seu facti euidētia no. gl. ij. q. j. nos i quēqm

¶ Oñq; dt quis uictus ita demū si testibꝰ uincat licet nō p ofessionē. C. de confess. l. fi vide. ij. q. j. c. j. de restitu. spo. cum ad sedem in glo. pe.

¶ Duriꝰ agit ō uiciū qm̄ ofessuz. C. q̄. ap. nō rec. l. ij. ij. q. j. in prmis in glo. adde qđ diri sb dictōne ofessio de ele. inotuit. l. di. c. iij.

¶ Dria int uictū et ofessuz sumit ex his q̄ hnt de iudic. at si clerici. C. de exe. re. iu. l. fi. C. q̄. ap. nō rec. l. ij.

Conuiuium Cōuiuia phibēt clerici. xxiij. di. cū liceat. xxiij. di. his igit et ibi Arc.

¶ Conuiuum id est consortiuz. xvij. q. iij. id constituimus.

Copia. Copia mstri vel alterius scripture debet fieri ei tm cuius interest z de illa tm parte que ad ipsum spectat Bar. in. l. fi. ff. de bo. aut. iu pos. adde qđ dicam. j. sub dictōe mstrm

¶ Copia id ē abundantia vel multitudo no. Jo. an. m. c. statutū. j. rūso de rescrip. li. vj.

Copula. Copulatiua. Ad verita/tē copulatiue requirat veritas ommū ptiū. Bart. m. l. si is q̄ ducenta. ¶ vtr. ff. de re. dub. Bal. ī. l. j. ff. de iust. et iur. et ī. l. sepe ff. de v. si.

¶ Copulatiua aliqñ exponit p disiūctiua no. de ver. sig. l. cū quidā de ose. di. ij. m calice de rescrip. ex pte el. j. m glo. de ꝓcur. manda to et ibi doc. m glo. C. de ver. sig. l. cū quidā.

¶ An et qñ copulatiua posita imt psonas de/notet ocursū vel o2dimē copulato2. tā m ulti mis volūtatibo qñ i aliis dispositōibo Bar. in. l. gallus. ¶ j. ff. de lib. z postu. et. l. vxorē ¶. testamēto. ff. de leg. iij.

¶ De natura copulatiue vide Bar. m. l. ea tñ adiectō. ff. de leg. a. iij. z in. l. vt vi. ff. de iust. z iu. et. l. si is qui ducenta. ¶ vtr. ff. de re. dub.

¶ Copula posita imt mꝯ compassibilia resoluit m disiunctiuā. ff. de iu. codicil. l. fi. ꝑ Bar. z. ff. de vsufr. leg. l. si titio fundum.

¶ Que dria sit imt oronē copulatiuā z de co pulato extremo no. doc. m. c. ij. de rescp. glo. m cle. sepe de ver. si. m pn. et ibi do. Car. flo. m. ix. q. et p eū pulchre m cle. m plerisq; de elect.

¶ Copula et pomit mt diuersa. C. p quas p/so. no. acqui. l. si duo et qđ no. ff. de iur. et fa. igno. sup Rica. xvj. di. duo sunt de sum. tri. dānamus de ele. ecclesia. ij.

¶ Virtus copule est q̄ naturā et ꝓprietatē precedentiū sequentibo attribuat. ff. de fun. mstruct. l. seye. ¶. gayo. ff. de odi. et de. l. auia m pn.

¶ Copula otinet otinuatōnē Host. et Jo. an de. ꝓb. lz. ff. de aqu. quo. et esti. l. j. ¶. qđ aūt.

¶ Copula requirit vtrunq; seruari seu fieri. ff. de ver. ob. l. si qs ita stipulatus.

¶ Qñ plura copulatiue mādant an sufficiat alter. fieri vide de rescp. ex pte sup glo. et qñ plura ꝓponunt copulatiue que tendūt ad eū dez finē an sufficiat ꝓbare alter. plene no. de ele. is q̄ li. vj. m glo. vlt.

¶ Copulatiua sine negatōne seu affirmatō ne occpta requirit ocursū copulato2. vide osi. Ang. l. viij. qđ mapit querit.

¶ Copulatiua nūqm ponit expositiue ff. ad. l. iul. de vi. pu. l. q̄ cetu. C. de app. l. eos. ¶ fi. C. quo. ap. nō rec. l. anpe.

¶ De copulatiuis oroibo disiunctis no. Dy. in regula alternatiuis li. vj. et ibi Jo. an. su p glo. fi.

Cor. Deus respicit co2 vt hēt de vsur. m ci uitate vbi glo. allegat occo2. facit. xv. q. vj. ¶. j. m fi. glo. m. l. ij. ff. de do. inter vi. et vx. ij. v. osuluisti.

¶ Corda filio2 hoim sunt nota soli deo no. p All. vj. Luc. xvij. act. j.

¶ Co2 de magis qm ope ī illatis iniurijs hñ da ē patientia. xxiij. q. j. patus.

¶ Impudicus oculus ipudici co2dis ē nūq9 xxij. q. v. nec solo.

¶ Co2 debemus hre ad deū dū missa celebra tur de ose. di. j. qñ aūt.

Coram. De significato huius dictionis no ff. de arbi. l. diē ¶. co2ā vbi ter. et ff. de ver. si. l. co2ā glo. m. c. vt circa de ele. li. vj.

Corea. An co2ee sint licite dic vt habet m cle. j. de cele. miss. et m cle. attēdētes de sta. regu. de vi. et hon. cler. cū deco2ē et. c. pe. ad/de qđ dicā. j. sub dictōne ludus.

Correctio. Qua pena puniri debz ꝓdu cens statutū co2rectū no. Bar. m. ¶ falsi. C. de iusti. co. ofir. de hoc dic vt no. glo. m. l. iu stas. C. de iur. fis. li. x. glo. et doc. de iud. no uit doc. de osti. c. j. bona glo vij. di. fuerūt m ver. necessaria et ē oclusio q; ꝓducens legez co2rectā ꝓ decisione punit pena falsi secus si allegat eius rōnem Bar. m. l. fi. ff. de fal. adde qđ dixi s sub dictōne allegatio et qđ dicā. j. sō dictōne falsitas.

¶ Noua dispositō co2rigēs et exo2bitans lz ī vno tm co2rigat tñ videt co2rigere oē id qđ iuenit necessariū o seq; ad id qđ ē co2rectū z qđ de eo facit mentōnē glo ē nōbilis m. c. nō dī de osan. et affi.

¶ Co2rectō iuriū ē vitanda. l. illā. C. de col. et. l. j. C. de mof. dot. l. sancimus. C. de testa. de elec. cū expediat li. vj.

¶ Constitutō noua z co2rigēs nō trahit ad ꝓterita misi emanauerit declarando irrōnabi litatē veteris legis glo. no. m. c. j. de postu. ꝓ la. li. vj. no. in cle. j. de ele.

¶ Quis tenet ad co2rectōnē delinquētiū et sic de intellectu illius auto2itatis si peccaue/rit in te zc. ij. q. j. si peccauerit de iud. nouit xxiij. q. iij. duo ista.

¶ Pro co2rectōne vide bonos ter. j q. viij. c. j et. ij. p totū. xlv. di. cū bt̄us et. c. discipl'ma

¶ Alit co2rigere dī platus deliquētes z alit socius bona glo. xxiij. q. iij. c. j.

¶ An desistendū sit a co2rectōne vbi multi/tudo deliquētiū ē m cā et timet de magno scā dalo no. xxiij. q. iij. ipa pietas et m. c. nō pt

¶ In co2rectōe sp adhibēda ē miseri co2dia

¶ In co2rectōe tuād9 ē /xlv. di. disciplia mod9 vt. l. si ostāte. ¶ si maritus ff. so. ma.

¶ Non ē pudo2 si qs seipm /lxxxvj. di. qñ co2rigat ī eo qđ male gessit m aut. de nup. ī fi. j. col. xij. q. j. certe no. de osan. et af. nō dī de excep. pia li. vj. et. c. statutū de rescp. e. li. ff. de vul. et pupil. l. ex facto de occ. ꝓb. de testāda li. vj. xxxv. q. ix. vemā de restit. in mteg. tū ex trīs. xxij. q. iiij. icōmutabilis

accusa·qualiter.
¶ Que dria sit mē corrigē et reprobāe glo· et doc·ī cle. statutū de electiōe glo·pe·ī cle· si romanus de prebendis.
¶ An is cui mandata ē correctio alicuius possit illum deponere nō de verſigm·querē/ tim glo·j·adde quod dicam infra sub dicti one visitator.
¶ Que īactis fiūt possunt corrigi et emēda ri Bar·ī.l.actor verba·ff·de re iudi·
¶ An testis possit corrigere dictum suum Bar.in.l.si postulauerit·ff·de adult. dicam ī.j.sub dictione testis.
¶ Ex identitate rationis noue ostitutionis corrigentis non pt̄ argui vt corrigat̄ alius casus q̄z expressus in noua ostitutiōe corri gente Bar·ī.l.gallus·¶·ille casus·ff·de liber· et postumiſ.et i.l.si vero·¶·de viro·ff·so.ma· Saly.et doc.in anten·quas actiōes.C.de sacrosāc·eccle.
¶ Aliud est correctio aliud reformatio de offic·ordin·irrefragabili et sic notarius ac/ tum a se potest reformare non autem corri/ gere secundum dominum Antonium in d.c. irrefragabili.
¶ Correctio erroris non admittitur nisi re/ fectis expensis Baz·in.l.pura·C·de om· agr.deser·li·xj·
¶ Occulta peccata nō debent manifeste cor rigi iij·q·j·si peccauerit de pe·et re·c·j·
¶ Negligentes corrigere malos cum pos/ sūt vident̄ eis ōsentire ij·q·vj.negligere·
¶ Quilibz debet seipsum prius q̄z alios cor gere iij·q·vij·q̄ sine peccato et·c·postulatus et·c·sacerdos et·c·iudicet.
¶ Inobedientes deo et parentibz seuere cō ripiendi sūt xxiij·q·iij·iustum est·
¶ A correctione malorz non est cessandum xxiij·q·viij·sicut nō ē et·c·ipsa pietas.
¶ Corrigendi sunt pauci vt multi saluent̄ xxiij·q·iij·ecce aūt crimina·
¶ Malos quos non potest ecclesia corrigere secularis dēt potestas cohercere xxiij·q.v· principes et·c·mestuosi·
¶ Filius qñq̄z corrigit patrē·ff·de condic· ob cau·l.iij·¶·siquis az·contra·ff de tutor·et curato·da.ab his·l.is qui et in aute·de mo· ·¶·si vero coll.j·
¶ Causa correctionis licet qđ aliaſ non lice ret·ff·qui et a quib.l.si ex quacumque·¶·si mgr̄ et quod nōt·ff·sol·mat·l.si constāte·¶· si maritus.
¶ Qui paratus est corrigi etiam si erret in fide non ē damnand9 vt hereticus xxiij·q· j.hoc est fides vbi vide·
¶ Qui vult seipsum corrigere de delicto an sit puniendus nōt.de excesſi.prelato·c·in/ ter dilectos.

¶ Qui z quando possint corrigere errorē ſu um vide C·de iur·et fact·ignorant·l·error C·de error·aduocat·l·fi·nōt·ī regula ignoſ/ rantia lt·vj·nō·de diuor.ex lr̄is·
¶ Prelatus excedēs modum ī corrigendo pt̄ depoñi gl·fi·xxiij.q·iiij·q̄ peccat·
¶ Qui obmittit corrigere errantē nō amat eū xxiij·q.v·non putes·
¶ Incorrigibilibus veīa dari non pt̄ xxiij· q·ij·dānatōis sñiam·
¶ Nō corrigens deliquentes tacendo eos oc adit xliij·di·ephesijs·
¶ Corriguntur hoies si vitia odio behaātur lxxxvj·di.odio·
¶ Prelatus correctiōez subditoz sine pec/ cato differre non pt̄ lxxxiiij·di·puenit et de modo corrigendi vide xlv·di·licet et·c·disci plina et·c·omnis q̄ et·c·sunt nanq̄.
¶ An cessandum sit a correctiōe vbi time/ tur ne corrigendus efficiatur deterior sanc. Tho.in secunda secunde q·xxxiij.ar.v.et in iiij·di·xix·q.ij·ar.ij·adde qđ nōt·docto· de iudic·nouit et concludit sanct·Thom·q correctio ptinēs ad plātos non est obmit/ tenda ꝓpter turbatiōem eius q̄ corrigit̄ se/ cus ī correctiōe fraterna·
¶ An qui est in vno peccato possit corrige/ re alium existentem in eodem vide s·Thom· vbi supra·
¶ Qualiter ꝓcedendum est ad correctio/ nē cum multitudo ē in delicto sanct·Tho.se/ cunda secunde q.cviij·vbi dicit nō·q̄ tolle/ randū est peccatum principis q̄ sine scanda lo multitudinis puniri nō pt̄ qđ pluries al legauit in consilio basilien. dum procederē tur furiose contra papam·
¶ An correctio fraterna sit preceptū sanct· Thomas secunda secunde q·xxxiij.dicit q̄ est preceptum affirmatiuum quod non ob/ ligat pro semper sed pro loco et tempore et ibi etiam tractat an debeamus querere q̄s corrigamus·
¶ An p̄ceptum de correctione fraterna se ex tendat ad omnes sanct·Tho.secunda secū de in p̄allegata q·vbi etiā dicit q̄ ē dupler correctio vna que ē actus charitatis alia q̄ ē act9 iurisdictiōis qđ ē nōbile ibi etiā trac tat an ſbditi tēant̄ corrigē plātos et q̄ or/ dine ī correctiōe fraterna ꝓcedendū ē adde nō·p do.Ant·i.c nouit de iudi·et qđ dixi ī li bro meo ō panormitanū ī illo articlō qualiter conclūdū possit corrigere papā.
¶ Corrigere aliq̄n sumitur ꝓ addere ī aut. qb.mo·nat·effi.le·in princ.etī·l·j·¶·qui o/ peras·ff·ad tertul·
¶ A correctiōe nō appellatur de appel·reꝑ/ hensibilis et·c·cum spāli ad fi·et·c·ad nostrā nō·de offi·ord·irrefragabili dixi ī·sub dic

tiõe appellatõ.

¶ Papa impator et quilibz ali9 sapiẽs corrigit errorem suũ Spe. ti. de excep. Cy. iiij. verbi autem.

Correlatiua. Pater et filius sũt correlatiua glo. et Bar. i. l. q plures. Cj. ff. de vul. et pupil. Jo. an. de fil. pres. michael glo. ponit naturã cõrelatiuoz i. c. debitũ i fine de bap.

¶ An statutũ penale loquẽs de vno correlatiuoz hẽat locũ in alio puta dic statutũ siqs vẽdiderit talẽ rẽ pũiatur x. an hẽat locuz i emptore cũ vẽditoz z emptor sint correlatiua Bar. pulchre i. l. fi. C. de iudi. viduj. tol. l. j. glo. i. l. j. i fi. C. ne filius. doti. Bã. i. l. libero. ff. de his q nõ ifa. glo. et doc. i. c. j. de loca. de elec. si post q̃z li. vj. omino adde qd nõ Bar. i. l. fi. ff. de accept. l.

¶ Natura correlatiuoz ẽ qp se nõ opatiũt in eodẽ subiecto nõ de app. vt debit9 i glo. vlt. vide nõ. i cle. j. de sũm. trin. bene fac. c. fi. de inst. vbi alius ẽ dãs alius accipiẽs.

Coneus. An factũ vni9 cõrei credẽdi alii correis noceat nõ. ff. de pact. l. fideiussõr i gl. ij. ff. de duobus reis. l. ex duobus vbi Bart. plene in. l. pe. ff. eo. ti.

¶ Quid m cõreis debẽdi an vni9 factũ noceat alteri et nũquid vn9 vtat exceptõe alteri9 nõ. ff. de pact. l. idẽ i duobz i glo. j. et. ff. de duo. re. l. ex duobz Bar. i. l. pe. eo. ti.

¶ An plures i solidũ obligati hẽant bñficiuz noue ordinationis de duobz reis nõ. ff. de cõsti. pe. l. si duo Bar. i. l. iij. ff. de du. re.

¶ An plures cõrei teneat de facto cõrei qlibet i solidũ vel p pte nõ. ff. de post. l. j. Cj. si apud duos i glo. puenirẽt arca fi. z. ff. cõmo. l. si vt certo. Cj. fi. i glo. Cy. C. si cer. pe. l. cum te C. de duo. re. l. j. i princ.

¶ An vnus ex cõreis agẽs caueat aliũ rẽ ratã habituz nõt ff. so. ma. l. iij. i glo. et ibi Bã et i. l. si ex duobz i fi ff. de duo. re.

¶ An vnus correus videat fideiussor alteri9 nõ. C. de du. re. l. j. i glo. fi. z ibi Cy. z Baz. ff. de du. re. l. reos nõ ff. ad vel. l. vir vxori i fi. i aut. de du. re. i pn. i gl. fideiussiõe coll. vij.

¶ Si vn9 ex correis soluit totũ qa actiõe repetat correo nõ. C. de duo. re. l. i i gl. fi. et ibi Cy. i j. q. Bar. ff. e. ti. l. reos vbi plene.

¶ Si vn9 ex ipsis soluit totũ an cogat creditor cedẽ actiões et i quãtũ no. C. de duo. re. l. j. in glo. fi. et ibi Cy.

¶ An omnes correi credẽdi seu debẽdi possũt i eodẽ libello quemiri vel quemire nõ. Cy. C. de duo. re. aut. hoc ita i. xiij. q. Bar. ff. de no. ope. nũc. l. de pupillo. Cj. si plurib res. ff. de duo. re. l. iij. Cj. vbi Spe. ti. de libell. oep. Cj. fi. ver. eadẽ etiã et ibi Jo. an.

¶ An vni9 absolutio prosit alijs Cy. in autẽ. hoc ita C. de duo. re. i r. q.

¶ An duo vel plures possunt in solidũ obligari ex iteruallo Cy. in aut. pfẽte C. de fide/iuss. gat an teneat attribuere alij et q actiõe nõ. Cy. C. de duo. re. autẽ hoc ita i vlt. q. Bar. ff. eo. l. reos i vij. q. ff. de solu. l. q hominẽ Cj. si duo i glo. cois et ibi Bar. Jo. an in addi. Spe. ti. de obli. et solu. sup rubrica.

¶ Plures rei pbendi qualiter ordinãt nõ. Bar. ff. de duo. re. l. ij.

¶ In qbus obligatiõibz ordinãtur duo rei Baz. in. l. eadẽ. ff. de duo. re.

¶ Que diuersitates ipediũt ordinẽs duoruz reoz nõ. Bar. i. l. fi. ff. de duo. re.

¶ Quibz modis cognoscitur qp sint duo correi debendi vel credendi Bar. ff. de duob. re. l. fi. in fi.

Corona. Corona qñqz dat i signuz ipij vt i cle. rõmi de iurãturan. qñqz i signũ victorie et pmij militaris j. di. ius militare qñqz i signũ spũalis victorie rij. q. j. duo vide gl. i d. cle. ne rõmi. Cj. nos itaqz i ver. dyadema.

¶ Vbi et qlit et p quos fiat corona ipatoris adde qd dicã. j. sub dictiõe ipatoz. alibi hec corona appellat ipialis tex i. l. bene a zeõe C. de quadr. pscrip.

¶ Quid significet corona clerica vide xxiij. di. phibete adde qd dicã. j. sb dcõe tõsura.

¶ Nõ coronabit misi q legitie certauerit vba sũt apli ij. thimo. ij. c.

Corpus. Corporeum

¶ Quis nõ ẽ soluendo m ere luat in corpore C. de seru. fugi. l. quicunqz.

¶ Tria sũt gẽra corpoz vt ff. de vsucap. l. reum mixtura et. l. eũ qui edes.

¶ Ex m dispõe corporis seqt idispõ mentl vt ff. de edi. edic. l. j. Cj. iter dũ et de pe. et re. cum infirmitas.

¶ Diuersitatem corpoz seqtur diuersitas animoz de concess. pben. quia diuersitatem i principio vbi glo.

¶ Corp9 hẽt multas significatiões et multiplicat sumit nõ de excess. pla. dilecta i glo. j.

¶ Nõ pl9 qz necesse sit debem9 corpi sed sola ei9 infirmitas reficit vt ipm hẽam9 dispositũ ad vsũ virtutis ter. i. c. contiua xliij. di.

¶ Corp9 libez nõ recipit estimatõz. ff. de rei. iur. l. libez et. l. libertas.

¶ Corpis integritas qñqz p aspectũ inspicit. Spe. ti. de pba. Cj. iij. ver. quarto.

¶ Corp9 pferẽduz ẽ rebz Spe. ti. de acqui. Cj. seqtur ver. qd si non potest.

¶ Corporale iuramẽtũ qd dicat vide nõ. i ecl. j. de heret. i glo. in ver. tacta adde qd dicam. j. sub dictiõe iuramentu. m

¶ Corpora excoicatoꝝ dēnt poni ꝓcul a cimiterio ita ꝙ voces psallentiū nō possint ibi audiri de sepul. sacris dicam .j. sub dictione excōmunicatio.

¶ An cōpore viciati possint ꝓmoueri et qñ sufficiat dispēsatio epi vel reqratur pape de corp. vic. c. j. et. c. ex pte et. c. vlt. et p totuz dicam .j. sub dictiōe dispēsatō.

¶ De corpore christi qđ ē in sacramēto altaris dicā .j. sub dictiōe christus.

Cortina De cōtina vid exo. xxvj. z xxxvj et Judic. xxiiij.

Corruptio. De penis corrūpētiū iudicē nō. i. c. j. de sen. et re iudi. li. vj. et i. l. i. C. de pe. adde qđ dicam .j. sub dictiōe iudex.

¶ Nō ē ꝺ fidendū de illis q̄ ꝓ pecuniam consueuerunt corrumpi. Ꝺ pe. ti. de ꝓba. ¶ sñiā. ¶ item nō.

Crapula. Proprie ē supfluitas ciboꝝ et dicit̄ q̄si cruda epula / ebrietas ē supfluitas potꝰ vide Jo. an. de vit. et ho. cle. a crapula.

Creator Creatura.

¶ Mala nō fuerūt a deo creata de sū. tri. c. j. m glo. vnde salamon q̄ viuit i eternū creauit omnia simul z c̄ xxxv. di. sexto.

Credentia. An lr̄is credentie sit danda fides plena Baz. i. l. lutiꝰ. ff. de fideiuss. Cy. z Bal. i. l. fi. C. ꝙ cum eo doc. i. c. fraternitatis de cle. nō resi. vbi do. Ant. de bu et moder.

Credere Credulitas.

¶ An ille dicatur probabiliter credere qui credit pitis Bar. m. l. in bonorum ff. de bo. poss. facit quod nō. idem Bar. m. l. j. ff. ꝺ pē. inspi. et. l. cum qđam. ¶ quod dicatur ff. ꝺ acqren. hered. bonus tex. in. l. semel. C. de re. imli. li. xij.

¶ An p verbū credere detur certa responsio tex. videtur ꝙ sic i. c. ij. de postu. et ibi. n.

¶ An minima credulitas imputet alicui nō. i. l. j. ff. de eo p quem fac. est et. l. cum plures. ¶ seruū meū ff. loc. xj. q. iij. nō solū lxxxvj. di. si qđ xxij. q. iiij. q̄z magnū et ibi bona gl. significasti de homi.

¶ Credi dēt libro censuali et talis facit fidem Jnno in. c. ad audientiā de rescrip.

¶ In extraiudicialibus creditur lr̄is epi si gillatis secus in iudicialibꝰ Jnno i. c. pꝰ cessionem de ꝓba.

¶ Creditur relatōi publici nūcij licet nō appareat ꝺ omissiōe secus est in nūcio priuate assumpto Jnno. m. c. qm̄ contra de ꝓba. z. c. cū pati de appe. Cy. i. l. j. C. de req. re. dicit ꝙ sēp dēt apparere de omissiōe dicā .j. sꝫ dcōe

¶ Credulitas nō excusat a iuramē nūciꝰ. to calūnie ita nō. Jnno. i. c. fi. de iura. calū.

¶ Ita reus est q̄ credit leuiter falsa sic̄ q̄ dicit falsa xj. q. iij. non solum.

¶ Credere vel nō credere i his q̄ nō spectāt ad fidē nō ē peccatum xxij. q. ij. i quibꝰ.

¶ Nihil stultius ē q̄z credere sibi ipi plꝰ q̄z sapientibꝰ xxiij. q. iij. qđ mꝝris.

¶ Credere nō debemꝰ facile aliorꝝ mala audit/ xxx. q. v. nullum.

¶ Credere in christo ē amando tēdere i christum qđ nullus sine charitate facere pt̄ ꝺ pe di. ij. item dñs.

¶ Item debemus credere i ecclesiā catholicā de ꝺ se. di. iij. et hoc fōte.

¶ Credere nihil aliud ē q̄z fidē habere de cō se. di. iij. nihil aliud.

¶ Intm̄ est credē ꝺ dictis doctoꝝ i q̄ntum canō id/ scripturis deseruiūt ix. di. noli i eis.

¶ Quilibꝫ p̄sumitur credere illud qđ asserit Bar. in. l. is ff. de acq̄. here.

¶ Credo. i. ex fide sentio de sū. tri. l. ij. Item credo. i. ꝺ sentio vel pmitto C. q̄ testa. fac. pos. l. hac ꝺ sultissima. ¶ at cū humana.

¶ Item credo. i. ꝺ traho. ff. si cer. pet. l. eius q̄ in prouincia.

¶ Q̄ñ hoc verbum credo ꝓfertur a lege ꝺ tinet veritatem. l. pt siqs. ¶ si cum fuerit. ff. ꝺ reli. et sūpt. fu.

¶ Credo deo. i. credo his q̄ dicit deꝰ credere i deum ē amore tēdere in deū / credere deū est credere deū esse vide glo. que ponit hec ꝺ pe. di. ij. charitas et aqua.

¶ Attēdit dēt id qđ ē credibilius. ff. de proba. l. cū de etate et. l. cū de i debito. ¶ j.

¶ Creditur duobꝰ ꝺ tra vnuz de re iudi. l. fi. nō. de elec. cum dilectus.

¶ Credere et scire q̄ñqz ponunt̄ ꝓ eodem de re iudi. cū olim sup ver. credimꝰ.

¶ Inter credere et nō credere ē dare meduz. s. dubitare Ꝺ pe. ti. de deposi. ¶ vi. ver. hoc tamen certum.

¶ Casus in q̄bus creditur vni soli nō. i. c. licet vniuersis de testi.

¶ Credulitas omūis excusat nō. ff. ad mace. l. ij. ff. de edil. edic. l. qđ si fugitiuus. ¶ apd labeonem.

¶ Credulitas falsa nō nocet. ff. de pac. l. sicuti. ff. de moffi. testa. l. mater. ¶ fi.

¶ An respōsio ꝓ verbuz credo valeat vide Bá i. l. marcellus. ¶ j. ff. re. amo. et. l. inter omēs. ¶ recte. ff. de furt.

¶ Testatoribꝰ obtemperatur sed nō semp creditur. ff. ad sill. l. siqs in graui. ¶ j. C. ꝺ testamen. in. l. verba.

¶ Multitudini credētiuz erat cor vnuz et anima vna act. iij. de sū. tri. c. ij.

¶ Eque preiudicat confessio de credulitate sicut de veritate de iureiurā. ex lr̄is i gl. pe.

¶ An valeat hec respõsio credo ꝑut ī mstrõ ꝺnẽt Spe. ti. ꝺ teste ℭ. q̃liter ver. q̃d ergo.
¶ Si ex duob⁹ testib⁹ loquẽtib⁹ de tẽpore vnus deponit ꝑ verbũ credit alius ꝓ̃sẽ deponit de eodẽ tpe cuius ius melio⁹ probetur vide Ang. ī cõsilio suo.
¶ Per hoc verbuz credo fit litis ꝺtestatio de resti. spo. cum ad sedem.
¶ Dicẽti se habere ꝓuilegiũ nõ credit ñ ostẽdat de ꝓuil. pòro melio⁹ eo. ti. cũ ꝓsone li. vj
¶ Credit vm̃ m sui preiudiciũ de tem. or ꝟ di. c. dilectus.
¶ Qui credit ī deũ hẽt vitã eternã Jo. vi. de pe. di. ij. caritas ẽ aqua et di. iiij. c. filius.
¶ An credendum sit officiali de accu. c. sicut olim.
¶ An credat iudicꝫ vide de ꝓba. qm̃ et ij. q. vj. statuendũ xj. q. iij. q̃zuis.

Creditor. ¶ Creditor ẽ is cui aliq̃d debet ff. si cert. pet. l. certi ꝺicõ ℭ. pe. ff. de ver. sig. l. creditões cum l. se.
¶ An creditor teneat ꝺseruare rem sibi ꝓ gnoratam Bar. m. l. si fimta ℭ. siqs dãm. ff. de dãn infec.
¶ An creditor teneat sic ad recipiendũ sic debitor ad dãdũ Bar. ī. l. j. ff. de acceptil.
¶ An soluẽdo creditori q̃s liberet Bar ī. l. si opa. ff. de do. excep. et. l. nõ soluz. ff. so. ma.
¶ Creditor peccat vtẽdo re sibi deputata de re iudi. cũ bertoldus ī glo. ꝑ hoc.
¶ An et qñ creditor ꝺsentiẽdo alienationi vel obligatõi rei debitoris q̃ sibi erat obligata sibi preiudicet Jaco. but. et B. z. ī. l. fi. C de remss. pignor.
¶ An valeat pactũ ꝙ liceat creditõi capere suũ debitorẽ Bá ī. l. alia. ℭ. elegãt. ff. so. mat.
¶ An valeat statutũ ꝙ misi creditor petierit debitũ j. certum tempꝰ cadat a iure suo Bá ī. l. seq̃tur. ℭ. si via ff. de vsuca. et. l. omnes populi ff. de iusti. et iur.
¶ Ille cuius bona venduntur per creditores ꝓsumit nõ soluendo Bar. ī. l. tres tutores. ff. de admmist. tuto.
¶ An creditor possit deferre bona debitoris sibi obligata q̃ ꝑter delictũ dẽnt degustari vigore statuti qd delictũ fuit ꝺmissuz post obligatõz bonoꝝ Bar. m. l. j. ℭ. fuꝰ. ff. ad sil. Cy. ī. l. pignꝰ. C. de pign. act.
¶ Creditor dẽt sibi ꝺputãe ī sortẽ illud qd ꝓcepit seu ꝓpe potuit ex re pignorata p. l. ñ. C. de pac. pigno. de pigno. cũ ã de vsur. qm̃. C. de pigno. ac. l. creditõs fallit ℔ qñ dñs rei vtiliter rẽ ī qua habet vtile dñiuz pignorat dño tũc em̃ fructus nõ ꝺputãt ī sortẽ exẽplũ ī feudatario vel ẽphiteota casus ẽ nõ. m. c. j. de feu. et in. c. ꝺquest⁹ de vsu.
¶ Creditor capiẽs propria autoritate res debitoris punit scdm. l. extãt. ff. q̃ me. ca. et. l. siqs ī tantã. C. vnde vi.
¶ Creditõ exigẽs plꝰ debito pt̃ puniri crie ꝺcussiõis vel falsi. s. ī q̃druplũ nõ. Ang ī. l. nemo carcerẽ. C. de erac. tri. li. xj.
¶ Si creditõ succedit debitori suo ꝑ additõ nẽ hẽditatis cõfudũt actiões. C. ꝺ pac. l. debitõi z. l. i iponẽda C. ad. l. fal. siue ī solidũ siue ꝑ ptẽ put heres ꝺstituit gl. ī. l. iij. C. de
¶ An creditor rẽstituẽs pignꝰ de fideiuss. bitori videat ꝑ hoc remittẽ debitũ si nõ redꝺdat istrũm debiti vide ī. c. ecclia ij. vt lit. pen. casus ẽ q̃ nõ ī. l. postquã. ff. de pac.
¶ Creditor rẽ pignoratã pt̃ alteri locare et fructꝰ cõputãc ī sortẽ glo. fi. de re iud. cum
¶ Creditor q̃ recipe dẽt vinũ bertoldus vel bladũ ad certũ tꝑus nõ ꝺpellit añ tꝑus illud recipe nec aliq̃d aliud qꝺ curru tpis ꝺteriorari pt̃ scdm Bart. de cu. quẽ refert Bal m. l. plures C. de fi. instru.
¶ Nec oẽrosus creditor nec delicatꝰ debitor ẽ audiẽꝺ. ff. de pign. ac. l. si fuꝰ ī princ.
¶ An ꝓbꝫ possi dẽtib⁹ bõa possit creditor eligẽ qꝺ vult vide Bar. ī. l. moschus. ff. de iu.
¶ An creditor restituẽs pignꝰ debi fistori videat ꝑ ℔ renunciare debitũ gl. ī. c. eccle sia ij. vt lit pen. ij. q. ij. siqs cleric⁹ ī glo.
¶ An creditor possit ipedire ne mortuus debitor sepelliat ꝺ sec. di. j. solet ī glo. adde qꝺ dicã. j. sub dictiõe sepultura.
¶ Creditori primo soluẽda ẽ pecuia deinde hẽnda ẽ rõ fructuũ de iurãturan. ad nostrã.
¶ Creditor cogit restituere pignꝰ debitori soluta pecunia ꝺ iurãturan. ad nrãz idẽ si ꝑ cepit tot fructꝰ ex re q̃ equiualeant sorti ꝺductis expensis de vsu. c. j.
¶ An sic creditor priuatus recusãs recipe debitũ sibi ogruo tempore oblatum nõ perdit ius suũ ita et creditor reipublice p. l. sed z si postea. ff. ꝺ arbi. l. si ꝑ emptorẽ ī fi. ff. de act. emp. dic. q̃ nõ imo speciale ẽ ī republica ꝺ offerendo debitũ creditori si nõ vult recipere creditor ꝓdat ius p duos ter. in. l. nulli et. l. fortissimi C. de erro. mil. ãno. li. xij.
¶ Is aliq̃n creditor dicit q̃ ꝓbat pecunia ī vtilitatẽ dñi eẽ ouersã C. de sacrosãc. ec. at. hoc ius et ibi nõ ff. si cer. peta. l. ciuitas. C. si aduersus trãs. l. j. per doc. de depo. c. j.
¶ Creditori multo aliud ꝑ alio solui non pt̃ nõ. xij. q. ij. hoc ius Spe. ti. de istru. edic. ℭ. ideõ ꝺ. nũc vbi Jo. an. nõ. ī. l. ij. ff. si cer. pe.
¶ An creditor ecclie dẽt esse curiosus ad scie dũ ī cuius vtilitatẽ ouersa est pecunia mutuata vide nõ. ī dicta aut. hoc ius de fideius. ꝙ quibusdam.
¶ Qñ creditori possit satisfieri de fri ct̃ bo beneficij de fideiu. puenit et ibi Jnno. Petrus episcopus brixiensis.

Crescere.

¶An qs possit tātū crescere ī malo q̄ntū m bono vel plus ī bono nō. xlvij. di. ¶Crescēte ō tumacia dēt crescē pe ꝯhuiꝰ na de iud. cū nō ab hoie C. de ser. fugi. l. q̄cūꝙ ij. q. ix hortam adde qđ dixi ſ̄ dictione ¶Pro ificiatōe crescit pena ff. ꝯtūacia. ad. l. acql. l. ij. C. e. contra negantē. ¶Crescite et multiplicamini gene. viij. et xxxij. q. iij. ī principio.

Cretenses.

Cretēses mēdaces male beſtie pigri j. q. j. dñs declarauit.

Crimen Criminosus.

¶An obiectio criminū hēat ipedire acqſiſtōez possessiōis electi et confirmati nō. de accu. accedens de elec. cū olim et ī. c. iter dilectos de excess. prela.

¶Cria vndecūq; claruerint pumēda sunt xxiij. q. iij. ecce.

¶Quot mōis sumit crimē gl. xlij. di. orari uz. ¶nunc aūt ver. ponit quattuor modos.

¶Quō differūt crimē et peccatū nō. lxxxj. di. c. j. Jo. an. ī. c. peccatū li. vj. ī mercur.

¶Crimē ꝓbatū ī modū exceptōis nō valet ad īducēdā sententiā Jnno. ī. c. mit dilectos de excess. prela.

¶Crimen fracte pacis principaliter ptinet ad ecclesiam nō. Jnno. ī. c. nouit de iudic.

¶Cria recipiūt augmentatōez p multitudinē actuū vel augmētatiōis iurie Jnno. ī dicto. c. nouit.

¶Crimis enormitas īducit aliud q̄z ipm crimen Jnno. ī. c. cū nō ab hoie de iudi.

¶Crimen notoriū pumit ex testibꝫ receptis sup iqsitōe gērali nō aliud crimē Jnno. et hosti. ī. c. bone de elec.

¶Crimen expilate hereditatis nō reddit rē iusucapibilē tex. ē vnic ī. l. si hō. ff. de vsuca.

¶Crimē lese maiestatis omittit si viuo papa de electiōe tractat Jo. an. ī. c. veniens de testi. Bal. in l. q̄mā C. de testam. adde qđ dicam. j. sub dictiōe papa.

¶Qñ crimen obicitur testi sic dēt specificari locus et tempꝰ sicut qñ aliqs de crimine accusat nō. de testi. presentiū Bal. in aut. si dicat C. de testi. adde quod dicam infra sub dictione testis.

¶Qñ ꝓ cria pt agi criāliter vtr; possit agi ciuiliter vide Cy. et gl. ī. l. fi. C. de fi. ilustr. ꝛ tex. et glo. ī. l. ij. ff. de carbo. edic. et ibi Bar.

¶Crimen lese maiestatis nō omittit cōtra tirānū sed contra ꝓncipē nō. Arch. ij. q. j. si qs ī hoc genus vide do. Car. flo. ī cle. pastoralis de re iudi. ī viij. q.

¶Crimē lese maiestatis nō ōmittit a nō ſ̄b iecto ñ ī cle. pastoralis de re iudi ver. rursus

¶Quot et qbus modis omittatur crimē lese maiestatis habetur ff. et C. ad. l. iul. ma. ter. et ibi doc. ī d. cle. pastoralis vbi nō. qđ facit rebellare ciuitates principis Jtem qui iuriatur officialibus eius Jtem qui facit aduersus rēpublicā rōnoꝫ. omittit crimen lese maiestatis vide do. Car. flo. ī d. cle. pastoralis vbi enūerat multos caūs et multa specialia q̄ sūt ī dicto cria ō materia vide plene p Bar. m extraua. qm nup in ver. rebelles et ver. rebellando.

¶Qñ ex eo dē facto oriūt plura cria an pēa sit extraordinaria Bar. ī. l. senatꝰ. ff. de accu.

¶Qñ ī cribꝫ dicat semplene ꝓbatuꝫ vide Bar. ī. l. ij. C. de custo. reo.

¶An criosus sit remittendꝰ ad locū delicti et an ad hoc possit vi opelli Bar. ī. l. j. C. ubi de crimi. agi opor.

¶An crimē possit ꝓbari p ītrūm Bar. in. l. senatus. ff. ad turpil. Cy. in. l. fi. C. de ꝓba. Jo. an. in. c. ij. de ver. sig. li. vj. et in regla semel malus eo. li. adde de ma. et obe. cū ī eccleſijs de resti. spo. cū ad sedem.

¶In quo differāt crimē et delictū glo. et ibi Bar. in. l. j. C. si aduers. delic.

¶Quid sit iudiciū criale et ī q̄ differat a ciuili Bar. in. l. fi. ff. de ꝓua. delict. et in. l. ꝓtor. ff. de sepul. viol.

¶An cē criminales et ciuiles descēdentes ex diuersis factis possint simul intētari Bar. in. l. ij. ¶j. in fi. ff. vi bo. rap.

¶Qñ ō criminosū cria liter agit ꝓ delicto nō pt agi ciuiliter Bar. in d. l. ij. ¶j. in fi.

¶An ille q̄ destitit ab actiōe ciuili possit criminaliter ꝓ eodē delicto agere Bar. in d. l. ij. ¶j. in fi. et l. q̄ destitit. ff. ad turpil.

¶An in cā crimmali sit deferēdū iuramentū Bal ī. l. marit. ff. de q̄stio. idē ī. l. j. C. ō iudicalū. facit. c. fi. et ibi nō. de iurīuran. et in. c. fi de his que vi me. ve cau.

¶Appellatōe cris peccatū oē ō tinetur xxv.

¶Quedā sūt cria capitalia ꝯdi ¶nomine. quedā leuia xxv. di. ¶. crimis et ¶. alias.

¶Pietas ꝓlati crimina nō pumentis nō est pietas sed crudelitas inimica bonitas. l. di. sicꝫ dyaconus.

¶Ibi cā crimis dēt agitari vbi omissum ē crimen C. vbi de cri. ag. op. l. j. et p totum.

¶Celās crimen alterius magis illi nocet q̄z is q̄ ex charitate manifestat v. q. v. nō nos

¶Cria sūt pumēda qñ salua pace ecclesie ferri possunt xxxiij. q. iij. ¶. ecce.

¶Pro q̄litate cris īponenda ē pēa xxvj. q. vij. ꝓ q̄litate adde quod dicam infra sub dictiōe penitentia.

¶Crimen lese maiestatis et symonie pnisc̄atur vj. q. j. ¶. porro

¶An cā dicatur sup crimen ciuiliter mota qñ imponitur pena pecuniaria Jo. an. de testi. cum litteris Jnno. de accusati. qualiter

el. ñ. et in. c. ij. de pe. ĩsti. de ĩiur. ℂ. sinaĩ Bar. ĩ. l. j. ff. de sepul. vio. z ĩ. l. siquis. ff. de pua. de lict. faciũt nõ. ĩ. c. tue de ꝓcura.

℄ Qñ dicaĩ agi de crimine ad vĩdictã et qñ ꝓ suo ĩtereẽ Bar. ĩ. l. pretõ. ℂ. j. ff. de ĩiur.

℄ Pro culpa leuissima nõ pt̃ agi criminaliĩ dicit Bal. de pac. ĩur. fir. c. j.

℄ Crĩalis actio dicaĩ ciliter mota qñ pena veĩt applicãda pti fec9 si fisco no. ĩ. c. j. de testi. li. vj. z ĩ. c. testiomũ de testi. Jnn. ĩ. c. qliter el. ij. de accu. vel qñ nõ admittiĩ ꝓcuratõ ĩ lite dicaĩ moueri crĩaliter gl. i. c. cupientes ℂ. si võ. de elec. li. vj. Ifred. de se. ĩ cõsilio suo xxv. Jnn. de pbẽ. gue ĩ gl. magna ter. de symo. p tuas do. de ro. oclõe ccxiij. gl. iij. q. vj hec qppe ĩsti. de ĩiur. ℂ. ĩ sũma Jnn. ℣ accu. c. ij

℄ An post mortẽ crĩ si possit agi ad penam crĩs gl. de sẽ. ex. a nobis. ij. q. fil. si. le. causã et ccxiij. di. quoꝝdã glo. lxxxviij. di. neqꝫ gl de heret. siqs eps li. vj. aliqd p doc. ĩ. c. accusato eo. ti. et li. plena glo. xxiij. q. ij. ĩ sumꝫma add̃ qd̃ dicã ℣. sub dictiõe moꝛs.

℄ An si agaĩ de crĩe ciuiliĩ sñia dicaĩ ciuilis vel crĩalis do. de rot. oclõe ccxxvj.

℄ Crimẽ ecclesiasticũ puĩri pt̃ ĩ vtroqꝫ foꝛro de pe. feli. li. vj. et ibi Archi. v. q. vlt. pꝫ

℄ Quod dicaĩ crimẽ capitale ꝫbyteri vide. ff. de ver. sigñ. l. licet. ff. de bo. pos. l. edicto. ℂ. rei. ff. de pen. l. ij. nõ. iij. q. vij. infames plene p Jnn. de accu. qliter ĩ gl. cui9 noĩe xxv di. ℂ. crĩs et ℂ. alias.

℄ Crĩa regulariĩ morte extinguiĩ nõ. xxiiij. q ij. in sũma lxxxviij. di. c. fi.

℄ Que sũt crĩa publica et q̃ ꝑuata et in quo differãt vide Spec. ti. de accu. ℂ. j. adde nõ. vi. q. j. infames gl. pe. ĩ. c. j. de collu. dete.

℄ An de eodẽ crĩe possit agi ciuiliĩ z crĩaliter Spe. ti. de fur. ℂ. j. ver. sed nũqd.

℄ Quid sit crimẽ peculat9 glo. ĩ. c. vt nostrũ vt eccl. bñf. Spe. ti. de ꝓba. ℂ. j. ℣. decimo.

℄ In cã crĩali ciuiliĩ mtẽ tata vn9 admittiĩ ꝓ aliis nõ. de do. et cõt. cũ dilecti.

℄ An ꝓtextu crimĩs quis repellaĩ ab agendo nõ. de elec. illa et ibi Jo. an.

℄ Quis dicaĩ eẽ sine crimine vide xxv. di. vnum in glo.

℄ Si de crimie agatur crimi aliĩ an sufficiat fama cũ vno teste de testi. remẽs.

℄ Crimẽ quattuor modis deducĩ in iudicium de quo dic vt nõ. de accu. remẽs.

℄ Que sũt crimĩa q̃ ĩpediũt execõnẽ ordis vide de accu. inq̃sitõis de renũ. misi.

℄ An opponẽs crimẽ õ aliquẽ tẽaĩ exꝑmẽ circũstãtias crĩs ℣ puz. ca. accepim9 ℣ testi. pẽtiũ li. vj. et ibi nõ. de ꝓcurat. c. tue.

℄ Quod dicaĩ ꝓprie crimẽ ecclesiasticũ vide nõ. de fo. opet. cũ sit gẽrale.

℄ Que sunt crimina mmora nõ. de iudi. at si clerici. ℂ. de adulteriis.

℄ An crimẽ occultuz ligetur cõstõe ecclesie de accu. qualiter glo. in cle. j. de heret.

℄ Nemo sine crimine viuit de renũc. misi cũ pdẽ. ℂ. ꝓpter oscietiã et ibi concor. ĩ glo. super ver. forsitan.

℄ Propter crimẽ quis pdit bõa oscietie qd̃ ẽ sũmũ bonũ scd̃z Jnn. i. c. fi. de tẽpo. ordi.

℄ Reipublice expedit ne crimia remaneant ipunita ff. ad. l. acq. l. ita vulnerat9 ĩ fi. ff. de posi. bona fides de sen. ex. vt fame.

℄ An ꝓ crimĩbꝫ possit licite ĩponi pecuiaria vide de vit. et ho. cler. vt clicoꝝ de offi. archi. irrefragabili in fi. et qd̃ ibi no.

℄ Omni criminoso dñs est imimic9 de pe. di. iiij. si er bono.

℄ Causa crimĩalis dicit̃ qñ agiĩ ad depositiõeꝫ dignitatis de accu. q̃liter et qñ el. ñ. et quod ibi no. liiij. di. frequẽs.

℄ In crimie lese maiestatis dicaĩ iã ꝑ quis patriã ipugnat glo. m. l. fallacater. C. de accusat. et ibi Ang. et Saly.

℄ An q̃s teneaĩ respõdere an sit criminosus Jo. an. p9 Jnno. de elec. dudũ. j. sup ver. de dicenda veritate.

℄ Que crimĩa teneaĩ ꝓmouẽd9 ofiteri nõ Jo. an. ℣ cor. vici. c. pe. sup glo. vlt.

℄ Que crimĩa ĩducũt priuatiõem ipo iure vide de accu. accedens.

℄ Crimẽ ꝓbatũ õ aliquẽ p modũ exceptionis repellit eũ ab accusãdo licz nõ ifameĩ ij. q. vj. ipi apli nõ. ℣ accu. sup his vbi ℣ hoc.

℄ Cõmittes plura crimĩa eĩ in vna re. s. sacrilegiũ adulteriũ et incestũ an puniaĩ tanqꝫ ꝓ vno an tanqꝫ ꝓ pluribꝫ vide nõ. xxviij q. j. viz zimbo m glo. j.

℄ Crimĩa que quis pt̃ emendare et nõ corrigit ipse omittit xxiij. q. viij. preterea et de syon. licet hely.

Crisma. Crismare.

℄ An omni anno sit nouum crisma ofician dũ p epm dic qꝫ sic de cõs di. iij. lr̃is z di. iiij oĩ tpe no. de cele. mis. referente.

℄ Que sit pena sacerdotis yngẽtis aliquem veteri crismate no. Jo. an. et Archi ĩ. c. qm̃ ℣ sen. ex. li. vj. vbi dicit Jo. an. nõ eẽ deponẽ dũ adde de ose. di. iij. siqs.

℄ Hoc sacramentũ crismatõis ẽ deuote oferendũ de reli. do. c. xvi. q. iii. licz ĩ regulis qd̃ fac otra epos ãglie q̃ crismãt equitando.

℄ Cõfectõ crismatis ẽ meri ĩpij Spe. ti. de iu. om. iu. ver. sc̃d canones.

℄ An crisma possit ofici tpe ĩterdicti vid̃ de sen. ex. qm̃ ei. vi. adde quod dicã sub dictione interdictum.

℄ Presbyteri accepturi crisma nihil debent dare epõ i. q. j. statuimus de symo ea q̃.

℄ Crisma vetus oburi dẽt singulis ãmis ter.

de ose. di. iij. lris glo. i ver. ofirmatõe i cle. j. de re. et ve. sac. gl. fi. i. c. qmã de sẽ. ex. li. vj.

¶ Quibo sit oferẽdũ illud sacrũm crismatis i. ofirmatõis Archi. de ose. di. v. c. j.

¶ An post ofirmatõez dẽt crismatus pãno i fronte ligari nõ. Archi de ose. di. v. nouissime adde de ose. di. iij. siqs voluerit.

¶ An habẽs duos epatus vnitos vnũ i titulum et alium omẽdatũ dẽat i qlibz oficere crisma doc. dicũt qi vno ãno i vno z i alio i alio et de vna ecclesia cathedrali ẽ mittẽdũ ad aliã de cele. mis. referente.

¶ An de subã celebratõis crismatis sit celebratõ misse glo. dicit qd sic i d. c. referẽte ad de qõ dicam sub dictiõe missa.

¶ An crismatõ i fronte q̃ dicit ofirmatõ sit de necessitate salutis glo. de sen. ex. respõso q̃ dicit qd q̃ õtemit crismari nõ plene est christianꝰ fac gl. de trãsac. remiẽs glo. de ose. di. v. c. j. vide p s. Tho. i quarto di. v. adde tex. de ose. di. v. omnes.

¶ Quid operat i nobis hec crismatõ habetur de ose. di. v. c. j. vbi tex. et glo.

¶ An crismatõ i fronte dẽat fieri a ieiuõ dic qd sic de ose. di. j. sacramẽta i glo. et di. v. vt ieiuni et. c. se. qõ nõ seruat ꝛc.

¶ An crismate vngere liceat baptizatos vide de ose. di. iij. pbyteris.

¶ An a ꝓprio epo dẽt sacerdos petere crisma dic qd sic et per se nõ p aliũ clericũ simplicem vide de ose. di. iij. pbyteri q̃ dyocesanos et. c. se. qõ nõ. qr i pluribꝰ locꝭ laici vemunt ad accipiendũ crisma et ita obseruabat i dyocesi mea brixiẽsi sed ego illũ modũ subtuli nõ sine difficultate.

¶ Crismatõ i fr̃õte ẽ maius sacmẽtũ q̃z baptismus qr a solis epis oferẽ de cose. di. v. de his vero vbi tex.

¶ Crismatõ nõ ẽ iteranda sicut nec alia sacmẽta de conse. di. v. dictũ et. c. se.

¶ Quid sit crisma vide de sac. vnc. c. j. gl. rcp di. ij istõ vbi gl. dicẽ qd ẽ oleũ balsamõ ad mixtũ

¶ Que sũt de ibã huiꝰ sacmẽti vide s. Tho. in quart. di. viij. plene i. c. j. de sac. vnc.

¶ Que sit forma huiꝰ sacmẽti et an p ipm oferat gr̃a et qbꝫ dẽat dari s. Tho. i pallegata di. viij. q. j. ar. j. et i iij. p te q. lxxij. ar. j.

¶ An vnus dẽat tenere aliũ ad crismatiõez seu ad ofirmatõez sic in baptismo s. Tho. i iij. pte q. lxxij. ar. x. coit̃ fuat qd sic nec sacerdotis nec diaconi manꝰ crismate vnguntur xxij. di. pterea vide melius i põtificali.

¶ Crismati ẽ mixta iuisiblis spũs sãcti virtus lxx. di. ordiatões.

¶ Solus epꝰ oficit crisma xxj. q. j. qm̃ qcqd xxvj. q. vj. si iubet et solus crismat i fronte de ose. di. iij. nullus et. c. de eo adde de sac. neu. c. j. ¶ qr võ de osue. q̃nto et ibi nõ de ocn se. di. iij. omni tpe et. c. pbyteri.

¶ Nemo pt crismari misi a ꝓprio epo Inno. i. c. j. de reli. do.

¶ De hac crismatõe i fronte vide Io. an. i. c. j. de cog. spi. li. vj. Arch. dõ ose. di. v. spũs

¶ An puer q̃ ẽ i distrie mortis dẽat crismari Archi. de ose. di. v. c. ij.

¶ An i ofirmatiõe adulti debeat iterueire le uãs Jo. an. de cog. spi. c. i. li. vj. Arch. de consecra. di. v. c. j.

¶ Crisma oficitur ex oleo et balsamo et cuz tali debz vngi eps de sac. vnc. c. j. ¶. adexiben dum vide qõ nõt. Spe. ti. de iu. om. iud. v. secundum canones.

¶ Quo tempore crisma ofíciatur dic quolibet anno mi die cene dñi de celebra. miss. referente et ibi nõt.

¶ An pbyter de mandato pape possit conficere crisma nõ. rcp. di. pbiteri et. c. puẽit vide glo. et doc. in. c. q̃nto de osue. adde quod dicam. j. sub dictiõe papa.

¶ Clericus vendẽs crisma omittit symoniã j. q. iij. siqs prebendas j. q. j. dictum de symo. non satis.

¶ Omnis pbyter ad baptizandũ vadẽs debet cum crismate ꝓcedere de conse. di. iij. nullus ministrorum.

Christianus. Duo sũt gẽra christiãorum. s. clericoꝝ et laicoꝝ xii. q. j. duo sũt glo. i cle. ij. de heret. li. vj.

Cronica. An cronic sit dãda fidẽs gl. tenet qd sic i. c. imẽ dilectos de fi. mstru.

Crux. Cum sacerdos sacris vestibꝰ induit dẽt habere ornamentum ad modum crucis xj. di. ecclesiasticorum.

¶ Quod fidelis cruc signaculo se muniat nõ habet ex aliq̃ scriptura sed potiꝰ ex osuetudine fidelium xj. di. eccl̃esiasticaꝝ.

¶ Crux dicitur a cruciatu iij. q. j. nulli dubium devoto magne circa ꝑn. de festo iuentionis crucis dicã sub dictiõe ferie.

¶ An crucẽ debeat aliqs cultus dic qd nõ latria q̃ debet soli deo sed dulia q̃ dẽtur creaturis de ose. di. iij. c. j. et. c. platũ et. c. venerabilis ij. p glo. i cle. j. de sũm. tri. i pez. crucẽ vbi vide do. Car. flo.

¶ Qualit fideles dẽant se signre signo crucis Arch. xj. di. ecclãsticaꝝ gl. de ose. di. v. nũ

¶ Crux ẽ signũ pegriatiõis vnde ꝙuã pegrim crucẽ signãt devoto magne / itẽi signũ ordis dõ resti. spo. cũ ad sedẽ vñ ẽ õdo cruciferoꝝ. Itẽ ẽ signũ dignitatis dõ ꝑui antiqua.

¶ Crux christi fuit de quattuor speciebꝰ lignoꝝ z q̃druplex causa assignatur quare christus elegit mortem crucis glo. et doc. i cle. j. de sum. tri. ad materiã crucis vide q̃ dicam. j.

vide de s. thoma doc sotus 3. p. q. 24. ar. q. qui a sentẽ vi. z j. qui s. pa. thgus nr. fuit gẽhetio

cõd sup hys

sub dictiõe christus.

¶ Plura sũt sacramẽta q̃ nõ ꝺferũt sine signaculo crucis q̃ vide de ꝺse. di. v. nũq̃d.

¶ Crux christi iuenta fuit tpe Eusebij pape nõ. de ꝺse. di. iiij. crucis.

¶ Postq̃z pr̃iarchalis eps palliũ recepit a papa dẽt crucẽ añ se facẽ ꝺferri ꝺ p̃uil. ãtiq̃.

¶ Añ archiep̃m deferenda ẽ crux i ꝓumtia sua et nõ alibi misi hẽat ex p̃uilegio sic est in archiep̃atu eboracen. q̃ p totã angliã añ se facit deferri crucẽ vt lit. pen. c. j. z ibi nõ. gl. et ita vidi seruari de facto dũ eẽm i anglia.

¶ Crucesignatis i voto vltra marino p̃t papa oẽm delicti penã remittẽ ꝑau. i cle. reli. giosi ꝺ p̃uil. vide qꝺ nõ. ꝺ iude. ad liberãdũ

¶ Ideo baptizãdi crucesignãt vt diabolus p iterpositõez siue signũ vas suũ pristinum sciat demceps esse alienum de consec. di. iiij postea signat.

¶ Illi q̃bus ꝺmittitur p̃dicare crucẽ nõ possunt sꝺelegare de of. de. e. q̃m i fine.

¶ Qualiter scribat ꝓ crucesignatis ꝺpeti. ꝺ rescrip. p̃sentata. ¶ iiij. ver. nũc dicam9 petrus eps brixien.

Culpa. Culpabilis.

¶ Qñ lex fac mẽtiõez ꝺ culpa anitelligatur de lata vide glo. i. l. si mora. ff. so. ma. nõ. ff. de bo. auc. i pos. l. in vẽdicõe.

¶ Quibꝫ casibꝫ lata culpa eq̃pat dolo glo. in. l. i actiõibꝫ. ff. de i lit. iur. l. j. ¶ nõ at. ff. si q̃s testa. lib. ius. esse. fu. plene p eũ in. l. q̃ nerua. ff. depo. Bal. latissime i. l. pign9. C. ꝺ pignor. act. ad de glo. et ibi doc. i. c. j. de depo. Dy. in regula ignorãtia li. vj.

¶ An is q̃ tenet de culpa teneat de oibꝫ que sequũt ex illa glo. xv. q. j. iebriauerũt gl. de depo. c. j. et ibi nõ.

¶ Que sit leuis culpa nõ. lxviij. di. c. j. Bar. in ꝺ. l. quod nerua.

¶ An et qñ mandatari9 teneat de leuissima culpa vel nõ Baz. in. l. eũ q̃. ¶ fi. ff. de furt.

¶ An i ctractu cõmodati et depositi veniat leuissima culpa dic q̃ sic Bar. i. l. si ꝺu9 cois. ¶ qꝺ võ. ff. de furt. z i. l. qꝺ nerua ꝓallegata.

¶ Qñ ꝓ delicto agit ciuiliter lata culpa eq̃pat dolo qñ q̃s dat opã rei illicite. l. siq̃s ali qꝺ. ¶ q̃ abortõis. ff. de pe. Jtẽ qñ tacite z nõ exp̃sse asserit. l. atlethas et. l. fi. ff. de custo. et exhi. reo. gl. i. l. ij. ff. q̃ q̃sq̃ iu. i delictis aũt mere penalibꝫ exceptis casibꝫ p̃dictis lata culpa nõ eq̃pat dolo. l. in lege ff. ad. l. cor. ꝺ sic. glo. isti. de suspe. tu. ¶ suspect9 at. i ꝓsecutoris aũt eq̃perat. l. j. ¶ hec actio ff. si mes. fal. mo. dixe. Baz. in ꝺ. l. quod nerua.

¶ An i actiõe mandati ctraria veniat culpa leuissima tex. ẽ vnic9 in. l. si seruus. ¶ qꝺ nõ. ff. de furt. glo. i. l. furti. ¶ ctrario. ff. de bis

¶ Culpa claud to ulos /qui nõ. infa. q̃s apit pena xxviij. q. j. si custos q̃ oĩs culpa p̃ p̃emtẽtiã ꝺmittit. j. q. vj. siq̃s.

¶ Diuersitas culpaꝝ merito exigit diuersitatẽ penaꝝ xxiiij. q. iij. corripiat.

¶ Bonaꝝ mẽtiũ scdm Greg ẽ ibi culpam timere vbi culpa nõ ẽ vi. di. ad eius nõ.

¶ Culpa maioz maiori pena puniri debet. l. di. quia tua.

¶ Culpe subditoꝝ iputat p̃latis negligentibꝫ lxxxvi. di. inferiorũ.

¶ Culpa facientis iputatur ei q̃ emendare pt et negligit lxxxvj. di. facientis.

¶ Lata culpa eq̃pat dolo icõtumacia Jnn. i. c. ex tue de clez. nõ res. i glo. j.

¶ Culpa ẽ triplex. ff. ꝺmo. l. si vt certo. ¶ nũc videdũ. ff. de le. j. l. cũ res. ¶ culpa de ꝺmo. c. j de depo. c. j. et ij. ff. loca. l. videam9 in p̃nc.

¶ Qui sũt similes i culpa debent esse similes in pena. C. de epis. et cle. l. si quẽquã.

¶ Culpa ẽ qñ a diligẽti potuit ꝓuideri. ff. ad. l. acql. l. si putator.

¶ Inter culpã leuissimã et casũ nullũ ẽ mediũ nõ. ff. nau. ca. stab. l sed ita. ¶ si võ.

¶ Ignorantia iuris ẽ lata culpa et nõ dolus glo. i. l. liberoꝝ ff. de his q̃ nõ. ifa. isti. de supec. tuto. ¶ suspect9 glo. siue culpa.

¶ Quis aliqñ punit sine culpa nõ tñ sine cã. ff. de pen. l. sãcim9 de diuor. quãto vt lit. nõ otes. c. quomã. ¶ si vero.

¶ Culpa ex qua q̃s sentit lucꝝ nõ p̃t opponi. ff. de euic. l. sed et exceptõ. ff. de iur. ꝺo. l. cum in fundo.

¶ In culpa est is q̃ vtit opa maloꝝ glo. insti. de obli. queer q̃i delic. ¶ exercitor.

¶ Diligentia excusat a culpa. ff. ad. l. acql. l. si putator. ff. loc. l. si merces. ¶ q̃ calũmã.

¶ Caret culpa q̃ scit sed nõ p̃t ꝓhibere. ff. ꝺ re. iuz. l. culpa caret.

¶ In culpa ẽ q̃ cũ ipitis versatus ẽ. ff. ad. l. ac ql. l. qua actiõe. ¶ fi. et. l. se.

¶ In culpa ẽ q̃ modũ excedit. ff. loca. l. item q̃ritur. ¶ idem iul.

¶ Quedã sũt culpe i q̃bꝫ culpa est relaxare uidicta de postu. prel. c. j. circa p̃nc.

¶ In culpa ẽ q̃ fac qꝺ facere nõ debet Jtem si obmisit qꝺ facere debuit ff. de re. iur. l. culpa et. l. qui nõ facit in regula siue culpa li. vj Jtẽ si in tẽpestiue fac. ff. ad. l. acquil. l. si putator et. l. item obstetrix.

¶ Item si fac loco et tempore ingruis. ff. ad. l. acq. l. q̃ foueas et. l. se. itẽ si cũ ipito vsat9 ẽ. ff. ad. l. acql. l. qua actiõe. ¶ fi. et. l. se. item si modũ excedat. ff. loc. l. itẽ queritꝰ. ¶ item iul. z ff. ad. l. acquil. l. ꝟ z si quẽcuq̃. ¶ fi. itẽ si ignorauit qꝺ scire debuit. ff. ad. l. acq. l. idẽ iuris. ¶ pe. ff. de fur. l. si ꝺu9 cois.

¶ Qñ plures fuerũt culpabiles et ignorat quis an omnes sint puniendi nõ. de elec. cus

pietes. ¶ Cetex i glo. si hos ignoret li. vj.

Cultus diuinus.

¶ Cultus diuinus augendi non diminuendi de consuet. c. vlt. li. vj. de. osti. c. pe.

¶ De legatis ad diuinum officium et ad cultum ppetuum non detur quarta epo de testa. c. fi.

Cum.

¶ De significatione huius dictionis habetur i. l. siqs arbitratu. ff. de ver. obli. adde no. i. l. j. et ij. C. de ver. sig.

¶ Oriam inter cum et postea vide ff. de ver. obl. l. in illa.

¶ Hec dictio cum auget ff. dele. j. l. si mihi et tibi secundum Bar.

¶ Hec dictio cum quandoque implicat. ff. de mor. iferen. l. negat et qd ibi notat.

¶ An et qn hec dictio cum importat oditionem apparet ex his q dixi sub dictione oditio.

¶ An sit oria si dicatur ille cum illo an ille et ille Jo. an. in. c. cum marthe. ¶ quesiuisti de cele bra. missa. sup ver. aqua cum vino.

¶ Cum dare poterit. i. cum dabit ff. de stat. li be. l. iij. ¶ siqs sic.

¶ Oriam inter cum et si vide in. l. centesimis. l. qd cum quadam ff. de ver. obli.

¶ Cum sumit diuersis modis quandoque p aliquis isti. de vsuca. ¶. j. i glo. j. quandoque p et ff. o mo. l. si vt certo et ¶ si me rogaueris ff. de fud. in stru. l. si is cui fundum et ibi i glo. j. et hec q facit copulam qui potest me res aliqua vna e accessio alterius isti. de lega. ¶. siqs aquillas aliqui potest cum p vt ff. de odi. m debi. l. m debiti i fi. quandoque potest p qz de osue. c. fi. Item cum potest p qui ff. depos. l. publia. C. depo. l. siqs Item potest p postea de resti. spo. c. iij. vbi vide.

¶ Cum dare voluerit. i. quamdiu viuat vide i. l. fideicommissa ¶ sic ff. de le. iij.

¶ Cum nupserit. i. qui nupserit dic vt. ff. de odic. et de. l. hec adeo i princ. et eo. ti. l. cui ita legatum.

Cumulatio.

¶ Si iuder paupit alicui vt faciat aliqd sub pena libraz. x. Item paupit vt faciat sub pena xx. ille adhuc no fac tercio sub pena xxx. ille adhuc no fac an fiat cumulatio omnium istaz penaz ita q omnes exigat vel altera tantum. Spe. ti. de otu. ¶ nunc dicam q ver. q poe iudex Bar. i. l. nunquam plura ff. de pua. delic. fac qd no. doc. i. l. eos C. de mo. mul. glo. i. c. j. de pe. vj. q. j. imitare.

¶ Stante statuto q extrahens bladum de territorio pdat aial sup qportauerit et condemnetur in. x. Item stante statuto alio. s. q mmalis commissis de nocte pena duplicetur aliqs extrahit de nocte bladum sup mulo an pdat duos mulos et condemnetur in xx. Bar i. l. meuius. ¶ duobus in xvj. coll. de le. ij. item in. l. scio. ff. de pe.

¶ Stante statuto q danatus a centum libris sup possit ipum offendi aliqs ex vna ca e danatus in xxv. et ex alia in xl. et ex alia in xl. an fiat cumulatio oium istaz summaz vt dicatur posse ipum offendi taliquis danatus a cetum libris supra Bar. q no in. l. vbi fideiussor. ff. de fol. doc. i. l. si idem cum eodem. ff. de iu. om. iud. in otrarium fac q no. Bar. in. l. hos accare. ¶ omnibus. ff. de accu. Bal. in aut. sed nouo iur C. de ser. fugit. faciunt no. p glo. et docto. m. l. ij. de dona.

¶ Stante statuto q ludens ad azardum pumsa ki x. quoties luserit an fiat cumulato ludoruz vt fiat vnum delictum iteratuz gl. et Bar. i. l. pomponius. ff. de nego. gest. plene ide i. l. ificiando. ¶ ifans. ff. de furt. vbi pulchre examinat.

¶ An et qn exiteratione videant plura delicta vel vnum faciut no. de sen. exc. cum voluntate de materia vide plene p Bar. i. l. edita C. de eden. et ibi Cy. et Bal. i repe. et Dy. i regula nullus pluribus li. vj. Bar. i. l. fundum. ff. de excep. et i. l. naturaliter. ¶ mbil. ff. de acq. pos. i repe. ide i. l. j. ¶ si plures. ff. si fa. fur. fe. dic.

¶ Quot sunt gera cumulationum vide Bar. in d. l. edita C. de eden.

¶ De cumulatione pluriu electionum vide tex. et ibi no. i. c. vt qs duas de elec. li. vj.

Cupiditas. Cupidus.

¶ Cupidus dicit multis modis q no. p Archi. xlvij. di. quoniam multi no. m probemio decre.

¶ Cupidi phibent ordinari ad thimo. iij. xlvij. di. m prin. et. c. vix lxxxv. di. florentinum alias mapit archidiaconum.

¶ Cupiditas e radix ommu maloruz. j. ad thimo. vj. de pe. di. ij. q radix.

Cura. Curatus.

¶ An sacerdos curatus possit ppria autoritate curam omittere alteri pbytero vel hoc solum faciat episcopus glo. et doc. m. c. ex eo de elect. li. vj. glo. m. c. pe. ne pla. vi. su. plene p doc. i. cle. j. de offic. vica.

¶ Quid sit cura et i quo consistit Hosti. et Jo. an. de pe. omnis Jnno. de offi. archi. cum satis p eundem in. c. de multa o preben. vbi habes qd dicatur bnficium curatum. Spe. ti. de le. ¶ videndum ver. sed qritur viij. q. i. q epatuz in cle. j. de offi. vica. vbi doc. p do. Car. flo. in cle. j. de pben. iij. q. vij. adde qd dicaz sb dictione prochia.

¶ An habens curam animarum possit alteri omittere sacerdotalia dixi. proxime no de pe. et re. omnis in glo. m ver. alieno.

¶ Ubicuq sacerdos e preficiendus cure animarum ubi institutio et destitutio spectat ad epm dictum e Jnno. in. c. j. de cap. mo. gl. xvj. q. vij. nullus omino vbi videt q solus epus dat curam animarum ad quod bn fac

cit de offi· archi· c· cū satis et qđ ibi nō·
¶ An ecclesia curalis i qua nullus habitāet postea aliq̄ remūt ad habitādū possit dici curata Item q̄ si omnes prochiani recedūt ab ecclesia z transferunt domicilia ad aliā parochiā an ecclesia remaneat curata Hosti· et Jo· an· de cle· nō resi· q̄ nō nulli Pau· in cle· j· de offi· vica· et ibi p dñm Car· Flo· iij q· xj· adde qđ dicā· j· sb dictiōe prochia·
¶ An cura fori penitētialis possit pscribi dic vt nō· in cle· ij· ¶ vlt· de celebra· mis· addō qđ dicam· j· sub dictiōe pscriptō·
¶ Qualiter pbetur cura animaꝝ et qualit testes pbent seu deponant sup ea Jnn· in· c· dudum de elec·
¶ Monachi debēt reddere rōnem epō de cura prochiāoꝝ quos tenēt xxj· q· ij· sane·
¶ Quesit maior cura an fori otentiosi vel penitencialis Zau· in cle· j· de preben·
¶ An cura vnius prochie possit penes plures pbyteros eē Jnn· i· c· cū nō ignōes dō pbē·
¶ Quis dicat hēre curā animaꝝ ecclesie i qua ē similit habens administratiōz bonorum· i· vicarius qui p exercitio cure recepit certam porciōez an iste vel pbendarius nōt· Zau· in cle· j· de re· eccl· non alie· et glo· i· c· super eo de pben· li· vj·
¶ Oñ mandat puideri de ecclesiasticis personatibus vel dignitatibꝰ nō remūt bñficia curata vide de pben· cū in illis j· respōso li· vj· adde· c· q̄uis et· c· nō pt eo· ti· et li·
¶ Cura animaꝝ nō pt ocedi sine autorite epi nec valet osuetudo in otrarium nec pscriptō glo· de of· archi· cum satis·
¶ Si collegio ānectit ecclesia curata cura ē penes collegiū de pben· exposuisti·
¶ An ad curam ptineat suspēsio excommunicatio iterdictū absolutō iqsitō et pcurato nō· doc· in· c· dudū ff· de elec· de of· or· con q̄rente et· c· dilectus·
¶ Qui suoꝝ et maxime domesticoꝝ curam non habet deterior est infideli· j· thi· iij· xlvij di· ¶ necesse·
¶ Oñ promittit quis simplicite factum alienum videtur promittere se curaturum q̄ illud fiat· ff· de verbo· obl· l· illa stipulatio z l· inter stipulantem in pn·
¶ Que dicantur hodie beneficia curata que sunt incompatibilia vide in extrauag· execrabilis Jo· xxij· adde quod dicam infra sub dictione pluralitas·

Curator. An sit differentia inē curare et facere Bar· in· l· illa stipulatio· ¶ eum qui· ff· de verbo· obli·
¶ An curator hēat bñficiū dioms Bar· i· l· ij· ff· de cur· bo· da·
¶ Curator datus bonis tenet de dolo et lata culpa tantū Bar· in· l· ptor· ¶ gēaliter et ¶ ē pterea· ff· de bo· aut· iudi pos·
¶ An curator datus bonis possit actionem vel accusationem exercere Bal· in· l· j· ff· de cura· bo· dan· Spe· ti· de cura· ¶ fi ver· itē curator ad litem·
¶ Curator ad litem vel certam speciem nō tenetur facere inuentarium Bar· in· l· j· ff· de cura· bo· dan·
¶ An iudex ex officio suo possit dare curatorē nemīe petēte dic q̄ sic i curatōe pdigi et furiosi secus i aliis Bar· in· l· ij ff· de cura· bo· dan· vbi vide an talis teneat acceptare·
¶ Curator pt dari bonis absētis ff· dō negogest· l· j· ff· de mu· et ho· l· j· ¶ illud·
¶ Quesit differentia inter curatorem et curatorem datum loco tutoris Bar· in· l· i oēz ff· de tu· et cu· da· ab his·
¶ Curator debet dari ab eo q̄ habz iurisdictionē i euz cui datur et clerico debet dari ab epo Bar· in d· l· j· ff· de tu· et cu· da· ab his· p illum tex· et ita servatur·
¶ An curator possit onerari duzāte cura in curatore furiosi dic q̄ sic· ff· de tut· et ratio· dis· l· misi in fine et ibi glo· in curatore adulti est dubium vt ibi et etiam in· l· ij· C· de admins· tu· glo· m sti· de aut· tu· ¶ fi·
¶ An luxuriose viuēti sicut ē pdig9 sit dan curator nō· glo· in· l· j· C· dō cu· fur· domi· Ant· et moderni in· c· pastoralis de iudic·
¶ Curator potest de iure canonico dari i testamento sicut et tutor nōt· Jo· an· in· c· vlt· de iudic· li· vj·
¶ Curatorum multa sunt genera· ff· de mu· z ho· l· j· ¶ fi· adō nōt· ff· de cu· bo· dan· i rubrica Spe· ti· de cura·
¶ An curator detur bonis absentis vel infirmi vide ff· ex quib· cau· ma· l· ab hostibus i principio·
¶ In quo differt tutor a curatore nō· ff· dō tu et cu· da· ab his· l· ventri·
¶ Quid sit officium curatoris z que sint differentie curatorum vide ff· de cura· bo· dan· l· ij· in glo· habebunt Curator enim datus ad litem non facit inuentarium nō· C· dō epi· audi· l· de creationibus in glo· conscripto z ibi Cy· et Bar· idem ff· rem pupil· sal· for· l· fi· in fine·
¶ An maritus possit dari curator ad litem Specu· ti· de curat· ¶ vt autem ver· sed numquid vir·
¶ Curator datus ad lītē dēt satisdare nō ff rē pupil· sal· fo· l· et si ad sp s z ibi Bar·
¶ Oñ curator dat iuitus et muito nōt· C· q̄· pet· tu· l· j· et ibi Cy nō· ff· de pcura· l· mutus· ¶ is q̄ glo· osētiente adde ff· de mino· l· ait pretor· ¶ pmittitur in glo· Spe· ti· de cu· ¶ fi· ver· sed nunq̄d muit9·
¶ An curator furiosi prodigi et alioꝝ z le

gitim9 vel datiu9 nō. C. ꝺ epi. audi. l. de cre atōibꝫ ī glo. et ibi Cy.

¶ Si deꝯ curatō furioso cuz nō sit legitim9 an valeat datio ñ. C. ꝺ cur. fur. l. j. ī glo. fi.

¶ Curator daꝯ capto ab hostibꝫ et cuilibꝫ ī digēti nōt. C. de cap. z postli. re. l. cū ogna toſ im glo. ŋ.

¶ De q̄ tēꝯ curatō et eiꝰ heres nō. C. de ne go. ge. l. creditō ī glo. pe. C. si tu. vel cura. iterue. l. j. ī glo. fi.

¶ Curatō daꝯ bōis eiꝰ de q̄ dubitaꝯ an vi uat nō. Bar. ff. de tute. et rati. diſ. l. si pupill9 Ç. si tutoꝛ im fi.

¶ An curatō possit apꝛehendē possessionē noie adulti nō. C. qui. admt. l. bonoꝝ q̄o iŋ. ¶ Mr̄ nō pt̄ dari a pr̄e tutrix filiſ ī testō post puberē ętatez Ang. ī ꝺsilio suo xlvij. quod mꝫpit m themate.

¶ An lucrū qꝺ curatō acq̄rit cū pecunia a dulti sit suū et q̄ꝺ si ꝺuertit pecuniā adulti ī suoſ vſuset ua teneaꝯ ꝺare eā sō vſura z na statutuz possit diſponē ꝙ ex pecunia adulti aliq̄ꝺ p̄apiaꝯ vide Ang. ī conſ. lxxxij. alies c. xv. qꝺ mꝫpit ꝓ decisione.

¶ An curatō possit ꝺari bōis defūcti herede ñ citato z nō ꝺato termino ad ꝺeūꝺū here ditatez Ang. dicit ꝙ sic ī conſ. clxxxviij. qꝺ mꝫpit q̄ritur. ¶ An curatō ꝺatus bōis he reditatis iacentis possit ꝺpromittere vi Ang. m pꝛealle ꝺsilio suo.

¶ In q̄ꝺ casibꝫ possit ꝺeuemiri ad ꝺatōem curatoꝝ bonoꝝ z curatore ꝺāto bōis filiiſ fa. pr̄e recusāte et ꝺe curatore ꝺato bōis ab sentis ī fauoꝛē absētis siue ī fauoꝛē creditoꝝ ruz vide Ang. ī ꝺsilio cxv. alias lxxxij. qꝺ mꝫ ꝯpit ꝓ decisione.

¶ An et q̄n et ad q̄ꝺ curatō possit ꝺari non hñti tutorez tex. glo. et Bar. ī. l. tutoꝛ et. l. cu ratō. ff. de tuto. et cu. da. ab his. et ī. l. cura toꝛez. ff. de au. tu. vbi Bar.

¶ An curatoꝛ possit apꝛehendere bonoruz possessiōem noie furiosi vel ꝓꝺigi nō. C. de cu. fu. l. fi. Ç. tali m glo. accedat.

¶ Oñ ꝺesimit esse curatoꝛ imſti. q̄b. mo. tu fi. im glo. fi. Bar. de tute. l. solet.

¶ Curatō im duabꝫ tātū pſōis debz esse legi timus sez im furioso et ꝓꝺigo m aliis ē ꝺati uus imſti. de cu. dā. Ç. furiosi ī glo. j. vide ñ i. l. āmiſſiōis. ff. de excu. tu. z ī. l. de creatōibꝫ C. de epi. au. vbi ꝑ Cy. fac qꝺ ꝺixi supꝝ.

¶ Oñ pr̄ emancipat filiū suū p̄ncipaliter. nāciſciē eius tutelā a lege nō sic nāciſciē cu ram si emācipat adultū ita nō. glo. imſti. de fiꝺu. tu. Ç. i. ī glo. im plures.

Curia. Curia romana est coē forū oibus no. Jmo. m. c. exposuit de ꝺila.

¶ An accedens ad curiā romanā possit co uēiri et an hēat ius reuocandi ꝺñiū Jmo. ī. c. licz et. c. fi. de fo. ope. et ibi doc.

¶ Curia romana seruat ferias litigātiuz et sic q̄libꝫ iuꝺex ꝺebz seruare ferias suas et sui fori. Jnno. m. c. oquestus de fer.

¶ Hoc p̄ bū curia sumiꝯ multis mōiſ ꝺ sta mo. c. j. Ç. porro li. vi. ꝺ sen. exc. decernim9 z. c. si iuꝺex layeus eo. li.

Curialitas. Si ex his quę causa curia litatis fiūt p̄scriptō alleget nō sufficit ꝓba re tpſ ñ ꝓbet et titulus Spe. ti. de loc. Ç. nē aliq̄. p̄. lxiij. z iiij. bñ faciūt nō. ī. l. cū de ī rez p̄so. ff. de vſu. ī glo. z docto. ī. c. puēit ꝺ cēſi

Curiosus, Curiositas. Nō ꝺz q̄s ēe nimis curiosus. ff. de iur. et fac igno. l. nec supma et ibi Bar. ī. Ç. sciā.

¶ Curiositas ē subtilitas mētis nimia cura exq̄sita no. ī cle. j. ꝺ iur. iur. ꝺ renūc. c. j. li. vj. et ibi cōcō. ī glo. petrus. epſ brixien.

Custodia custos. Ad quē ptīeat custodia ęccīay vacātiū no. ꝺ offic. ordi. cū noſ de appel. bōe lxiij. di. si ī plebibꝫ de mſti. cū remiſſent p̄ glo. et docto. ī c. j. vt ęccle. bene. adde qꝺ no. de p̄uile. cū et plātare. Ç. ī ęcclesiis de preb. ī lateranēsi Jnno. ī. c. sic tuis de p̄uile. glo. et arch. xij. q. j. illi adde glo. no. ī c. cū voſ de offi. or. do. Abb. plē ī c. bōe. ꝺ appel. ¶ An p̄scripta mſtōe videaꝯ p̄scripta custodia vide do. Abb. ī c. cū vēiſ ſēt de imſti.

¶ An custodia sit nomē digtatis tex. videꝯ ꝙ sic ꝺ mſti. c. fi. z ibi docto. idē ꝺicūt ꝺ suc cētōia ꝺ excē. p̄. mt̄ dilcōſ. vbi viꝺ.

¶ An paſtō teneaꝯ de custodia gregis glo ī de. j. de deci. glo. ī regla q̄zuis de reg. iu. z ibi no. Spe. ti. de accu Ç. j. ver. itē no. ꝙ si

¶ An custoſ castri teneaꝯ ꝺ dāmis datis i bideꝫ Jo. an ī. c. secūꝺo de ordi. cōgm.

¶ An z quāꝺo appellatō custodis facta nō hēat eximē a piculo ęcclesię custodiēde q̄ alias tenebaꝯ im. l. si vt certo Ç. si de me. ff. cō mo. et m. l. si mora. ff. solu. matri.

¶ An custodes p̄sumāꝯ scire id qꝺ agiꝯ im eoꝝ custodia Bá ī. l. si ita. ff. defū ꝺ. mſtr.

¶ Si q̄s suscipit im se custodiaz castri vl ꝺ durit ad tpſ quo finito obtulit ꝺño claueſ qui nō recipit an custoſ teneaꝯ de occupati one vel āmiſsione castri Bar. ī. l. si nō mora im fine. ff. solut. matrimonio z̄c.

¶ Si castellan9 vel alius ꝺedit fideiussōes ꝓ custodia certi tpis q̄ finito reānet adhuc custodia si tunc pꝺat castrū an fideiussōeſ teneāꝯ Bá ī. l. lutius. Ç. paulus. ff. de admī. tu idē ī. l. itē q̄riꝯ. Ç. q̄ impleto. ff. loca. vbi viꝺ.

¶ An custoſ possideat vide de acqui. poſ. l. j im fi. et quod ibi no.

¶ Qualiter p custodiam animalium ꝓbet ipor mors vel ꝓditio vide Bar. in l. qđ non presens. C. de murile. li. xj.

¶ Quid possit facere de fructibꝫ is qui hz custodiã bonoꝝ ecclesie đ iure vel de ꝓuilegio not. in c. gñali de elec. li. vj. in glo. pe.

¶ An ad officium custodis spectet pulsatio campanarum no. Jo. an. de homi. ioãnes vide de offic. custo. c. j.

¶ De notoriis custodibꝫ ciuitatis vel muroꝝ rum qui vocantur excubitores idem đ custodibꝫ pontiũ vel portuum vide Spe. ti. de accusa ¶. j. in fine.

¶ An custos teneat de culpa vel solũ de casu vide ff. de offi. prefec. vigil. l. ij. ¶. fi. Spe. ti. de loc. ¶. postq̃z. ver. qđ si locaui tibi boues.

¶ Stante statuto qꝺ custos carceris tenetur pena capitis si carceratus aufugiat an teneat de casu vide l. fi. ¶. inter dũ. ff. đ custo. reo.

¶ Qualiter custodia debeat ꝑstari rebꝫ venditis no. ff. đ pic. et omo. re. vẽdi. l. custodiã no. ff. omo. l. si vt certo. ¶. nunc videndum in glo. facere.

¶ Qualis custodia adhibeatur rebꝫ venditis no. ff. de cõtraben. emp. l. qđ sepe. ¶. si res vendita vbi vide.

¶ Qñ quis videat renũciare custodie no. ff. omo. l. si vt certo. ¶. si me in glo. Bar. ff. de libe. agno. l. j. ¶. quemadmodum.

acium Dacia rius. An et qñ daciarius possit petẽ remissiõz vid̃ i. l. cõtẽ fenno. ff. đ publi. đ mã dacij vide qđ dicam. j. sub dictione gabella.

Dalmatica. Absq̃z licentia apostolica nec episcopi nec diaconi possunt vti dalmaticis xxiij. di. communis filius.

: al' oīs filius

¶ Quid sit dalmatica et quid̃ signficet vid̃ Archi. xxiij di. ¶. dalmaticas.

Damnum. An si aliquis dat damnuz propter me ego tenear de illo damno Bar. et dominus meus Rapha. in l. pe. in princ. ff. solu. ma. vbi Bar. et Bal. in l. ij. ¶. item si in facto et. ¶. ex his. ff. de ꝓbo. obli. vid̃ Bar. in tertatu repsa. fac. l. si parit. ff. đ libe. ca. z. l. nõ distiguem. ¶. cũ qđã. ff. de arbi. vbi vide.

¶ An aial dãs dãnũ in domo vel agro possit retineri ꝓ illo dãno Bar in l. ℔ amplius. ff. đ dam. infec. Spe. ti. de actore. ¶. j. ꝓ. ℔ pone

muemio pecudẽ adde Bá. in l. ratis. ff. de incẽ. rui. nau. tu adde qđ ñ. Gofre. in libell. đ actõ. in factũ de paupie in ¶. itez assidue q̃ritur.

¶ An ciues teneãt reficere dãnũ alicui illatum ꝓ incendio repando Bar. in l. creditor. ff. de solu. Bal. in l. falsus. C. de furt. et in l. si đ bomis. C. de tur. de libe. facit ter. de accus. cũ ꝓ. et nõ. in l. i his. ff. sol. ma.

¶ An ꝓnceps vel dominus ciuitatis possit đ ponere de dãnis populo suo factis tpe guer re ignorante vel muto dicto populo hosti in sũma đ pe. ¶. fi. ꝓ. ℔ pone qꝺ guerra fac qđ nõ. de iur. turan. q̃zto.

¶ Qualiter agat ꝓ dãno dato in re ex quo res fit deterior glo. in l. elegãter ¶. nõ solũ. ff. de dol. l. iij. ¶. si reddita. ff. omo. Cy. in l. exhibitõis. C. ad exhibẽ. Bá. in l. q̃ sibi. ¶. j. ff. đ sol ¶ Aliqñ qs fac dãnũ aitẽ qđ tamẽ sibi non ꝓdẽ. C. vnde vir et vxõ. l. j. C. de natu. libe. l. plãe in ꝓncipio. ff. đ lega. j. xij. q. q̃rta et ij.

¶ An ille q̃ dat cãz dãni videat dãnũ dedisse glo. j. q. j. bi q̃scũq̃ đ mur. si egressꝰ et. c. fi. eo. ti. ff. ad. l. acq̃. l. q̃ occidit. ¶. pe. xxv. q. ij. đ nepti. l. di. sepe xxiij. q. v. đ occidẽ. in glo ¶ An et qñ domin9 teneat ꝓ dãno dato ꝓ aial suũ vide ff. si q̃. pau. fe. di. ꝓ totuz. ff. ad l. acq̃. l. ꝓ totũ bõa glo. xxiij. q. v. đ occidẽdis vbi videt qꝺ rigõ iuris ciuilis nõ hẽat locum secundum equitatem canonicam.

¶ An ille cui ẽ datũ dãnũ teneat ad otributi onẽ Bar. in l. ij. ¶. cũ in eadẽ. ff. ad le. ro. đ iact. ¶ An ciuitas vel villa teneat de dãno dato in suo territorio viatoribꝫ Bar. in l. ne qđ. C. de incen. rui. naufra.

¶ Si statutũ dicat qꝺ de dãno dato stet nuda mẽto actõis z reus dicit iudicia ite vel mitte ad vidẽdum qꝺ ex aspectu appareat nullus dãnũ datũ que erũt ptes iudicis dic qꝺ debz ire vel mittẽ ꝓ vt ei videbit. Bá. in l. satis. ff. đ iniurs. vo.

¶ Damna moruz sunt maiora q̃z rerum dãna vj. q. j. verum.

¶ Si hospes dic damnũ sibi datũ in rebꝫ positis in hospitõ an stet dcõ suo an debeat illđ ꝓbare vide l. j. ff. fur. aduer. na. cau. sta. adde quod dicam. j. sub dictione hospes.

¶ Ille qui ẽ inter coactos nõ teneat misi đ dãno ꝓ se dato Bar. in l. hi. ¶. si qs nõ hoies. ff. vi. bo. rap.

¶ Obligatus ad emẽdãdũ dãnũ datũ in bello teneat emẽdare equuz vulneratũ in bello q postea moriat in ciuitate Bar. in l. j. ¶. j. ff. de incendi. ruin. naufra.

¶ An si dãnũ sit datũ iniuriose possit agi criminaliter Bal. in. x. coll. de pac. iur. fir. c. j. ter cio respõso in glo. magna.

¶ Damna data tempore disiomis restituũt facta pace etiã si fuerit ablata ꝓ viã sñie Bal

ꝛ. coll. de pac. cõſtan. ſuper. ver. ſententie.
¶ Stante ſtatuto qꝫ emendeꝫ dãnuꝫ datuꝫ
ꝑ molas loci q̃liter debeãt ſatiſſacé ville de
dãno dato in cõfinibꝰ duarũ villaꝝ vide in
l. ne qd̃. ff. de incendi. rui. naufrag. docto.
iu. c. j. de rap. vbi de hoc.
¶ Quę dicaꝫ actio damni vide ī l. dãnũ. ¶.
j. ff. de dã. ifec. de offi. ordi. c. ſi canõica li. vj.
in glo. ¶ An dãnũ datũ cõductõi ꝓpt̃ immi
ũtias locatoꝛis noceat ꝺuctõi Bal. in l. ſi vi
res. ¶. culpe. ff. loca.
¶ Qñ ignoraꝫ dãnũ datũ an ꝓeſũmatur a
victimis Bar. in l. ſi ita in fi. ff. de fi. miſtr.
¶ Dãnũ dicit̃ diminutõ pr̃imonij. ff. de dã.
infect. l. iij. qñqꝫ ꝑditio turis. l. nõ ampliꝰ. ¶.
ſi cert̃ū de le. ij. de dã. infect. l. ꝑculuſ. C. cõ.
diui. l. fi. ¶ Qñqꝫ dãnũ dicit̃ eſtiãtõ dãni. l. ſi
liber hõ. ¶. ſi ſeruꝰ. ff. ad. l. acq̃. vide no. ꝑ Jo.
an. ꝺ ele. qꝫ ſepe li. vj. ſup. v. iactuã vbi vid
¶ Pro qꝺ dãno hẽat locũ actio legis acq̃lie
vide miſti. ad. l. acq̃. i. reſpõſo z qꝺ ibi no.
¶ Aliqꝺ dãnũ cuiꝫ aliquo lucro ęcclesia non
vult ꝓpenſare de ꝓuerſ. mfidel. c. i.
¶ Damnũ patit̃ qꝺ ꝓmodũ qꝺ hẽbat amit̃
tit. ff. ne qꝺ m lo. pub. l. i. ¶. dãnũ fac. l. ij. ff. vi
bo. rap. ¶ Nõ ẽ par rõ lucri nõ capere dãna
ſẽtire. C. de pac. l. ſeruus. C. de ꝓdicil. l. fi.
¶ Nõ videt̃ pati dãnũ qꝺ excludit̃ a lucro. ff.
ꝓ ſoc. l. neõ. ff. de aqu. pl. ar. l. i. ¶. ſicut.
¶ An appellatõe dãnoꝝ veniãt expẽſe vide
qꝺ no. Archi. ij. q. j. ī ꝓmis de offi. or. ſi ca
nonici li. vj.
¶ Qualiter ꝓbet̃ dãnũ expenſaꝝ ſiue inter
eſſe no. de ſen. excõ. ſacro in glo.
¶ Qui oñes res vel maioꝛes ꝓtes ꝑdit gue
dãnum pati dicit̃ de reſti. ſpo. freq̃ns li. vj.
¶ An de dãno dato ab vno ſocio alij tenea
tur vide in d. c. frequens li. vj.
¶ Quid iuris ſi qs patit̃ dãnũ ꝓ ꝛmuni v̄
tilitate no. ff. ad. le. ro. de iac. l. ij. ¶. eqſſimuꝫ
no. ff. ꝺ fur. l. ſi quis vroꝛi ¶. pe.
¶ An damnũ eſtiẽtur ī futuꝝ an tãtũ m ꝑ
ſenti. Cy. l. fi. C. ad. l. acq̃.
¶ Dãnũ qñqꝫ ꝓbat̃ ꝑ iuramẽtũ no. C. vn
de. vi. l. ſi qñ et ibi Cy. et Bar. ff. qñ ex fac. tu.
l. j. et i. c. fi. qꝺ me. ca. Spe. ti. de fru. et mteſ
in prime. ver. illud etiam et. ver. ſe.
¶ Adꝫ vt qs teneaꝫ de dãno quę culpa de
beat mtuenire ñ. de iniur. c. fi. in glo.
¶ Si damnũ ſit datũ ab hoie libero vel ſer
uo vel animali manſueto vel fero q̃ actione
agaꝫ et ad qꝺ no. i. c. fi. de iniur. i glo. tua.
¶ An cautio dãni mfecti deꝫ a vicino q̃ vult
demoliri ꝛmunẽ pietem no. ff. de ſer. vrba. ꝑ
di. l. quidam yberus.
¶ Quot ſũt remedia dãni ifecti et ceſſiõis ñ
ff. de dã. mfec. l. fluminũ ¶. quãqꝫ primo in
glo. non venire et ibi Bar.

¶ iformã ſatiſdatiõis dãni infec. vide Spe.
ti. de ſatiſda. ¶. fi. ver. ij.
¶ Si dãnũ dãs negat et ꝓbatũ fuerit ꝺẽ
naꝫ in duplũ de iniur. c. fi. in glo. iiij.

Damnatus. Dãnatus ad mortẽ et ar
reptus de mãibꝰ familię remãet ſeruus pe
ne Bar. in l. vltima. ff. de pe.
¶ An dãnatus ad mõtez poſſit diſponé ad
pias cauſas Bar. in l. j. C. ꝺ ſacroſã. ec.
¶ An ciuitas capiat bõ dãnatoꝝ ad mõtez
Bá. ī l. j. C. de bo. vac. li. x. ¶ Vullꝰ dãnatꝰ
ſine merito male volũtatis ẽ dãnatus xxiij.
q. iiij. diſplicet. ¶ Dãnatões eterne pene qñ
qꝫ incipit deꝰ dare ī ꝫ mꝺo ilꝫ q̃ inter flagel
la mdurãt̃ xxiij. q. v. quid ergo.
¶ Dãnatus ꝑ ſententiã ꝓ maleficõ ꝺmiſſo q̃
ſẽtentia reqrit confirmatõez alteriꝰ ſupioris ī
terimẽ tenẽꝺ in cuſtodia ꝑ iudicẽ q ꝺem
nauit ſecũꝺũ Jnno. ī. c. vt fãe. de ſen. ex.
¶ An dãnatus ad mortez poſſit facé miſtru
mẽtũ Spe. ti. de miſtru. edi. ¶. opẽ dioſe. v.
ij. et iij. ¶ Quis dicaꝫ natus ex dãnato coi
tu. ñ. C. de incẽſti. nup. ī aut. ex oplexu z in
aut. q̃ mo. na. effi. ſu. ¶. fi. et ibi glo.
¶ Dãnatus ad ꝓpetuũ carcerẽ dicit̃ eẽ ſer
uus pene Jnno. in c. q̃liter de accu.
¶ Dãnatus ad mortẽ a iudice nõ ſuo nõ effi
citur intẽſtabilis caſus ẽ ſingularis ī l. ſi quis
decurio. C. de falſis.

Daniel. Ante iuuenilẽ ętatez ſpm̃ ꝓphe
tie accepit lxxviij. di. ¶. fi.
¶ In daniele et ſalomõe oñdit deꝰ auctoꝛẽ
eſſe toti⁹ ſapiẽtie xxxviij di. legim⁹. ¶. hĩc eti
am Hieronym⁹.
¶ Dãiel miuriã vidicãſ nabuchodonoſor p
ſecutoꝛi nõ fuit xxiij. q. v. ſi ꝓterea.

Dans. Dare. An dãs pecuniã videaꝫ
mutuare vel potiꝰ dõare glo. et Bar. in l. cũ
quid. ff. ſi cert. petat.
¶ Verbũ dare in ſtipulatõibꝰ accipit̃ ꝓ tra
dere aliqñ ꝓprie aliqñ im ꝓprie ſecũꝺũ ſubiec
taz materiã ff. de vbo. obli. l. ſtipulões ñ diui
dũt̃. ¶. j. vbi Bar. eo. ti. l. ſcire debem⁹. ¶. fi.
¶ An ſi expectetur qꝫ quis deſinat poſſe da
re an intelligatur ipſo iure vel ope exceptõ
mis Bar. in l. prima. ff. ad trebell.
¶ Ad quid teneaꝫ qui abſolutus eſt ſiue in
contractu ſiue in vltima voluntate Bar. ī l.
legata. ff. de lega. j.
¶ An verbũ do vel dare ſit directũ vel obli
quũ Bar. in l. ſi ita de lega. primo et in l. cen
turio. ff. de vulga. et pupill. Bal. in l. precibꝰ
C. de impu. z ali. ſubſti.
¶ Propt̃ cuitãdã ſtrictaz exponit̃ dare. i.
tradere. Bar. ſuper rubrica. ff. ſolu. ma.
¶ An obligatus dare debeat ita dare qꝫ non

possit ab accipiente auferri Bar. in l. que a ſb ſi uto. ¶. j. de le. j. et in l. in numeratoribo. ff. de ſolu. et l. ſi fideiuſſor. ¶. ſi. ff. de le. j.

¶ Nemo dat qđ nō habet de iu. patr. qđ aĩ v. q. j. traditō de re. iu. nemo li. vj

¶ Dare ſua illis qui hñt nihil aliud ẽ q̃z pde re data. j. q. v. paſtor.

¶ Beatꝰ ẽ dare q̃z accipe vt ñ. glo. ff. omo. l. j. de cele. miſ. cū máthe xvj. q. j. p̄dicator

¶ Qui ꝓhibet lege vel ſtatuto dare ꝓhibetur etiam accipere glo. ſingularis in l. j. ¶. ſin aĩ. ff. de calū.

¶ Dr̃az inter dare et donare vide xxiij. q. vj. ¶. ex his omnibo. et ibi no.

¶ Dr̃az inter dare et facẽ vid inſti. qb. modo. tol. obli. ¶. eſt enim in glo. dare.

¶ Pro nō dato hẽtur qđ ab eo daĩ qui dare nō pt̄ de iur. patro. quod aūt in fine.

¶ Nō videtur datum qđ periit đ pe. di. j. ex bono et facilius eſt ꝓmittere q̃z dare. ff. ad vell. l. ſed ſi ego. C. de ſpon. l. fi.

¶ Dare et remittere idẽ ſūt de ſymo. c. vlt. in glo. ij. de teſti. veniens el. j. et ibi no. l. fi. C. ad. l. fal. et ibi. not.

¶ Inter dãtez et accipiẽtez dz ẽe diſtinctio p ſõalis de bapt. debituz de inſti. c. fi. cū multis ſimilibo. ff. de aut. tu. l. j. xxiij. q. j. didicius

¶ Datum nō videt qđ ẽ reuocabile no. ff. de in diẽ adiec. l. qđ aĩ ſabiūs i glo. j.

¶ Dare ẽ accipiẽtis facere inſti. de accuſ. ¶. ſic itaq; ẽ. itez dare. i. omodare inſti. q. more otra. obli. ¶. item is.

¶ Itez dat q̃ ꝓmittit et q̃ opẽſat. ff. de verbo ſignifi. l. de diſſe.

¶ Itez q̃ remittit. ff. de calū. l. ꝓhaliter fac qđ habetur de teſti. veniens.

¶ Itez dare. i. reddere in auten. de nup. ¶. qđ aūt. C. de iur. do. l. mulier. et econuerſo redde re. i. dare. ff. de lega. iij. l. heres meus i p̀n. ff. de p̀bo. ſig. l. p̀bum reddendi.

¶ Itez dare. i. dare velle. ff. de p̀bo. obli. l. ſtipulatus ſū. ff. de odi. et de. l. pr̄ ſeuerinā.

Data. An tpꝰ dati reſcripti vel p̄ſẽtatōis ſit attẽdẽdū no. de p̄bẽ. dilectꝰ et i. c. eã te de reſcrip. et i. c. caplūm. Jo. an ſup data li. vj. vbi vid adde de appell. vt debitꝰ de vſur. qe fruſtra.

Datio in ſolutum. An deceptus in datõe i ſolutū vlt̄ dimidiã iuſti p̄cij poſſit agere z q̃liter no. Spe. ti. de iudi. ¶. ſequit.

¶ Datō i ſolutū ẽ ſpẽs alienatōis. l. ſi p̄diū C. de ſolu. l. liba. C. đ ſẽt. qđ iteligę qñ ſpẽs ꝓ pecūia daĩ. ſi aĩ tollaĩ p̀ma obligatō ad q̃zitatez ita q̃ ſi res data i ſolutū euicaĩ nō pt̄ agi p̀ma actõe ꝫ tantū đ euictõe vid glo et Bar. i p̄allegata. l. libera.

Dauid. Dauid regẽ ab homicidio obli; gatꝰ mḟ oratõe reuocauit xxij. q. iiij. ſi aq̃đ

¶ Dauid durit berſabee i vxorẽ quã tamen ãte pollueat adultero xxxij. q. j. ¶. ꝫ obiicit.

¶ Peccatū poſt penitentiã et ofeſſionẽ ſtatim fuit remiſſum dauid de pen. di. j. ¶. ſi peccatum.

¶ Exẽplo dauid qui non corrigit filioſ i iuuẽtute repit eoſ otumaces i ſenectute xlvij. di. ¶. neceſſe.

¶ Dauid agẽdo penitentiam docuit etiam alioſ penitere. l. di. ponderet.

De. De ſigficato huiꝰ dcõis et de ethimologia dcõis ex vide Bar. i. l. pretor ad ſi. ff. đ bo. aut. iu. poſ. et. l. j. ¶. ex incẽdio. ff. de incẽdiis. rui. z nau. z. l. ꝫ iure. ff. đ inſti. et iur. idẽ Bá in. l. ſerui. ff. đ leg. j. de cle. ex co. mi. c. j. z ij. đ pe. dẽ datõ li. vj. ff. đ furt. l. ij. ¶. ſi. đ here. vt omiſſi li. vj. Archi. xiij. q. j. eccĩas xxxv. di. c. j. in glo.

¶ De aliqñ expoit̄. i. p̄ter no. ff. ad. l. iul. de vi. publi. l. ſi crimis. C. qñ ciui ac. preiu. cri. l. j. in glo. j.

¶ Anꝫ dcõ de ſignificet cauſam proximam vel remotam no. i. l. prima ¶. ex incendio. ff. đ incendi. rui. et nau.

Debet. De ſigficato huiꝰ no. glo. xj. q. iij. dñt đ de ſpõ. ipub. c. j. glo. de appe. ꝫ poſuit glo. i cle. attẽdẽtes de ſta. regu. Bar. i. l. creditores. C. de pignor. i p̀n. optima glo. xxv. q. j. c. j. q̃ dicit q̃ aliqñ importat hõeſtatem glo. in cle. diſpẽdioſã de iudic. i regu. j. li. vj. in glo. ij. aliqñ pmitur debet pro poteſt et econtra in autẽ ſed periculuz. C. ſi. cẽſ. vel reli. glo. ff. de offi. proconſ. l. obꝑuare in glo. poſt ꝫ. ff. de iudic. l. pe. ff. đ lega. ij. l. ſi qs ſeruum. ¶. ſi inter habeĩ de foro. ope. ſi clericꝰ et. c. cū ordinat et. c. poſtulaſti.

¶ Nō qđ fit ꝫ qđ fieri dz attẽdẽdū ẽ xciij. di. legimꝰ de elec. cū cãz. l. ius pluribo. ff. de iuriſti. et iur. l. et licz. ff. de offic. preſi.

¶ Hec dcõ dz importat neceſſitatẽ. ff. de offi proconſ. l. ſepe.

¶ Verbū debẽ late ptz vt no. de of. Archi. c. vltimo ſup ver. debere.

¶ Quid ꝺpheñdat iſtud p̀bū dz et debetur i lága et ſtricta ſignificatõe ñ. inſti. de act. i princ. i glo. ſup ver. debetur.

¶ Hoc p̀bū accipiẽdum ẽ cū effectu no. ff. đ inſtit. l. eū q̃. ¶. ſi mulier in glo.

Debitor. Debitum. An peremptam re debitor dẽat id qđ ex ea ſupẽ vel actio ꝓ ea opetẽs Bá. i. l. ſticho. ff. de ver. obli. fac. l. ſi ſeruus. ¶. bone. ff. de odi. furt.

¶ Qualiter intelligaĩ q̃ qs deſinat ẽe debitor Bar in. l. huiuſmodi. ff. de ver. obli.

¶ An debitum naturale quo quis teneĩ ad

anthidota impediat repetitōez Bar·i·l·si te/
stō·ff·de fideiuſ·z de tali debito vide i·l·ſed z
ſi ¶ ſoluit z qnod nō·ff·de pet·her·fāc ter·
et ibi no·de teſta·cum i officiis·
¶An otra debitorē meū aliqđ ānuū deꝫ mi
hi mterdictū Bar·i·l·fi·ff·de ver·obli·
¶Si res mihi debita ab alio occidaꝫ debitō
teneꝫ mihi cedere iura otra ocaſorē Bar·in
·l·ſticho·ff·de verbo·obli·
¶Debitor defūcti pt̄ ḡuare fideiuſſorem·l·ſi
pecunia·ff·de lega·i·glo·no·i·l·i·¶ p ſecun/
do·C·de caduc·tol·
¶Debitor q̄ teneꝫ ſoluē cētū·j·x·dies ſb pe
na nō euitat penam p pte offerēdo et p pte
ſoluendo creditori muito ſed agi poterit ad
totaz penaz caſus ē i·l·tuto·¶ lutius·ff·de vſu
glo·i·l·ij·¶·j·ff·de v̄bo·obli·vbi vide·
¶An et qn̄ poſſit res debitoris detineri p de
bito p creditorē Bar·i·l·fi·ff·de fideiuſſo·
¶An debitor p̄ſumaꝫ liberatus eo ipo q̄ hz
inſtrumentū debiti penes ſe Dy·i·l·itez fullo
·¶·fi·ff·de fur·Jo·an·i·c·eccīa ſācte marie vt
lit·pen·vidi·i·l·j·¶·fi·C·de la·li·tol·adde qđ
dicam·j·ſub dictione inſtrumentum·
¶An debitor ex q̄cunq̄ cauſa et pro q̄cunq̄
debito poſſit petē cedē bōis vide·C·q̄·pot·in
pigno·habe·l·cū et filij vbi Bar·
¶An debitor poſſit rogare creditorē ad fa/
ciendū ſibi inſtrumētū de ſolutōe Bā·i·l·ſi fi
mita·¶·eleganter·ff·de dam·infec·glo·i·c·ſi
gnificauit de teſti·idē Bā·i·l·ij·i fi·ff·ſol·ma
¶An debitor i dubio videaꝫ relm q̄re credi/
tori nō opēſando vide·ff·ſolu·ma·l·ſi cū dotē
·¶·ſi pater et ibi no·
¶An ex vna cauſa debitū poſſit in alia ouer
ti Bal·in·l·ſecūda·ff·ſi cert·pet·
¶Debitor ē a quo muito pt̄ extorq̄ri alias
abuſiue dicit̄ debitor·ff·de fideiuſ·l·fideiuſſō
vbi Bar·ff·de v̄bo·ſig̃·l·debitor·ff·de leg·iij·l·
fideicōmiſſa·¶·ſi rez ſuā vbi de hoc·
¶Debitori ſpōte ofeſſo fit p̄ceptū de ſoluen
do p·l·ſi debitori·ff·de iudi·
¶Si debitō fuit i mora ſoluēdi tpe debito et
poſtea oportuit creditorē recipe pecuniā ſb
vſura teneꝫ debitō illas reſtituē creditori tā
q̄z interē tex·i·l·p hāc·C·đ er·mil·anno li·
xij·Jnno·i·c·j·đ vſur·Bal·i·l·nūmis i fiē·ff·
de m lit·iuran·
¶Si debitō ex diuerſis cauſis z octibꝫ ab/
ſoluaꝫ nō ſpecificādo p q̄ cā vl̄ octu pt̄ cre
ditō i quā cāz maluerit cōputare ℞pe·ti·de
acti·z obli·¶·nē aliq̄·v·ſi nō debitū vid m·l·
j·ff·de ſolu·et ibi no·¶Debitō ſuſpectus pt̄
capi etiā die feriato ſi eꝫ ſit deteriorata odi
tio vt no·Bā·i·l·fi·C·de fer·
¶Debitorē fugiētez p̄pria auctoritate cape
poſſumus·l·ait pretō·¶·ſi debitorē·ff·que m
frau·credi·vbi vide·

¶Debitor volens gaudere iudiciis quadri
meſtribꝫ vel đ aliqbꝫ dz ſatiſdare de ſoluēdo
aduemēte termino Bā·i·l·ſi debitori·ff·de iu
di·alias pt̄ capi et pendente termino·
¶An debita otracta p vnū ex fratribꝫ omu
nem hereditatez hñtibꝫ remāt de omuni ſol
uendo Bā·in·l·ex pte·ff·fam·herciſ·
¶An debitor teneaꝫ portare pecuniā p euz
debitā ad domū creditoris vide·ff·de trāſa·l·
cū hi·¶·i cā i glo·et doct·i·l·itez illa·ff·de cō/
ſti·pec·et·c·ſignificāte de pigno·
¶Debitores eccleſie nō dñt ſoluē p̄lato ille
gitimo ſed debitores p̄lati ſic ſecūdū Jmo·
in·c·in lr̄is de reſti·ſpo·
¶Debitum nō openſaꝫ cuz fructibꝫ miſi ſint
oſumpti z tunc p̄prie dicit̄ fieri openſatō cū
p̄cio fructuū Jmo·in·c·ad noſtrā de iuiur·
¶Debitor heretici nō tenetur ei ſoluere dic
Jnno·i·c·fi·de heret·adde qđ dicā·j·ſub dic
tione hereticis·
¶Qualiter liberaꝫ debitor curie et ciuitatis
vide glo·in·l·ij·C·de pred·cu·libro decimo·
¶Debitum debz conferri miſi lata ſit ſenten/
tia de ſoluendo creditori ter·in·l·certum·C·
fam·herc·
¶An debitor ſoluens creditori ſui creditōꝛ
liberet̄ Jo·an·q̄ ſic de iur·iuran·ea te·
¶Si debitor qui teneꝫ directa actōe ſucce/
dit illi q̄ teneꝫ vtili illa directa ofirmatur di
ctū ē Bar·in·l·ſtichū·¶·titio·ff·de ſolu·
¶Licet debitō ex cauſa p̄uata non poſſit ca
pi in domo ſua ſi tamē fugitiuꝰ exiſtēs exī
domū ad eā ofugit pt̄ poſtea capi i domo di
ctū ē Bal·i·l·cūctoꝛ populoꝛ·C·de ſum·tri·
¶Debitor inſtitutus a creditore ſi ſtat diu
ad ſoluendū debitum videtur adire hereditā
tem·Bal·in·l·ſi certis annis·C·de pact·
¶Debitor debz reſiſtere birrorario ſeu nū/
cio publico ſi capit pignus ſuum vltra mo/
dū tex·ē in·l·oī nr̄a·C·de exa·et exen·li·xij
¶Debitor fiſcalis exigit̄ ſūma tūm tex·in·l·
hi qui fiſco·C·de oue·fiſ·deb·li·x·
¶An debitor p̄mittēs ſoluē decē i pecunia
numerata poſſit decē ſoluē i materia groſſa
etiāſi ſit oſuetudo vl̄ius i loco q̄ pna pecunia
poſſit ſoluī p alia glo·tz q̄ nō i·l·ſi qs ag̃ētū
C·đ dōa·Bal i·l·ſi ſtipl̄aꝫ ſū mihi·ff·đ ſolu
¶Js q̄ eſt debitor non ex aliquo otractu ꝫ
ex eo q̄ ad eum pecunia peruenit non tene/
tur eam portare ad domum creditoris ꝫ ſuf
fic̄ ſi eam đponit caſus eſt ſecundum aliqs
in·l·q̄uis·¶·fi·ff·de pignor·act·
¶Debitor impetrans ius iniquū non p̄te/
rea fāc·q̄ illud ius competat fideiuſſoribus
glo·in·l·vbicunq̄·ff·de interro·act·
¶Debitor etiam ex cauſa priuata poteſt ſe
aſtringere ad ſtandum in aliquo loco z in đ
nō recedēdum quouſq̄ ſatiſfaciat nō·Jnno·

im.c.ex rescripto de iur.iuran.

¶ Debitor q̃ soluit collectas thesauralo qui aufugit liberat tex.ī.l.p̄ his.C.de nau.li.xj.adde qđ dixi s̄ sub dictione collecta.

¶ Debitō ī diem si sit fugitiuus p̄t capi etiā ante diez tex.ē cū glo.ī.l.quesitum.ff.de pig no.Bal.ī.l.j.ī fi.C.de ꝺdic.ex le.

¶ An ꝓpter delictum debitoris possit dari guastu rei pignorate multo creditore Bar. et Bal.ī.l.pignus.C.de pigno.ac.et ibi Cy adde quod dixi s̄ dictione creditor.

¶ An debitor pecunie q̃ nō p̄t eā soluē si vult dare fūdū vel aliā spēz loco pecunie cū q̃ solēnitate dēat fieri talis solutō tex.ī autē.ꝺ si deius Ç.qđ aūt Bar.ī.l.ij.Ç.j.ff.si cer.pet.

¶ Debitor debitoris mei nō est me9.C.si aduersꝰ vendi.l.si aduersus.

¶ Si debitor nō muemit creditorē et pat9 ē soluē ī effectu liberat xxiiij.q.j.aduocauit vidī ī.l.acceptā.C.de vsur.l.obsignatōe.C de solu.

¶ Si debitor soluit vni ex pluribꝰ creditori bus in solidū ab oībꝰ liberat Jo.an.ī.c.ea te de iur.iuran.

¶ Debitor ī die vel sb̄ ꝺditione p̄t cōpelli ad cauendū.l.m oībꝰ.ff.de iudi.fallit vbi pos set pemitere casus ē singularis ī.l.seya ī p̄n.c. .ff.de dōa.cau.mor.

¶ Si debitō ꝺuemiet ex maleficō z ē nō sol uendo punier corpaliter secus si ex cōtractu lxxxvj.di.nō satis ī glo.q̃ incipit ℔ loquit z glo.xij.q.ij.fraternitas ī glo.ij.

¶ Debitor qui dicit sortem esse estimatā ex fructuū pceptione ꝺz quattuor ꝓbare de q̃ bus ī.c.ex lr̄is de iur.iuran.p docto.

¶ facto debitoris nō p̄t tolli ius creditoris sine suo cōsēsu qꝺ me.ca.cū dilect9 ꝺ arbi.cū tempore de verbo.significa.abbate.

¶ An debitores dign̄tatis possint soluē capi tulo sede vacante vide ne se.va.ꝺstitutis.

¶ Quotupler sit debituz no.ff.si cer.pe.l.qđ te ī glo.j.Cy.ī.l.cū quis.C.de iur.et fact. ignor.

¶ An appellatōe debiti ꝺtineat tantum debi tum naturale no.Bar.ī.l.quibꝰ diebꝰ.Ç.dn̄s .ff.de ꝺdi.et demō.

¶ Qñ debitor ē absens vel mōtuus ita qꝺ nō p̄t interpellari q̃lit sb̄uemiat creditori vide ī .l.vt pfecti9.C.de āna.excep.glo.j.l.ij.C.ꝺ nau.do.me9 Rapha.ī.l.ad idē ꝺ vbo.obli.

¶ Quis dicat debitor no.de re.iur.l.mācel lus.ff.de fideius.l.fideiussor vide no.ī.l.lega ui.ff.de libe.leg.ī glo.fi.et ibi Bar.

¶ An debitor sit liberatus si soluit creditori pensionem q̃n creditor alij cessit iura cōtra eum Cy.C.de noua.l.si delegatio dixi s̄ sub dictione cessio.

¶ An debitor preiudicet creditori si agat z non ꝺtrariat no.ff.de pigno.l.si supatus nō C.eo.l.preses in glo.fi.

¶ Debitor psonalis duri9 ꝺz astringi no.ff. de edi.edic.l.redhibere ī glo.fi.

¶ Si qs ē debitor generis vel spēi an ad ip sum spectet piculū ante morā no.ff.loca.l.i naue sauselli.ī glo.sup ver.dū taxat.ff.de ꝺ bo.obli.l.si certos nūmos et ibi Bar.ꝺ mate ria ī.l.incendium.C.si cert.pet.

¶ An debitō ī diē vel sb̄ ꝺditōe liberet solues ante diē no.ff.ꝺ ꝺbo.obl.l.stipulatō ista.Ç. inter cetera et ibi Bar.

¶ An debitor in diez possit soluē ante diem multo creditore no.de ꝺbo.sig.l.qui rome ī pnc.ī glo.magna et ibi Bar.vide.ff.si cert. pet.l.si pecunia de cōse.di.j.solēt ī glo.

¶ Qñ debitor nō p̄t ī domo capi que caute la p̄t adhiberi.vt possit poste a capi no.ad.l. iul.pecul.l.cum eo.

¶ Si debitor alienat ī fraudē p̄t carcerari si res nō muemit Bar.ff.que ī fra.cre.l.fi.Ç.fi. z ibi glo.Spe.ti.ꝺ re.eccle.ñ ali.ꝺ.porro.

¶ Jn debitore ciuitatis q̃ttuor specialia sūt que no.C.de ꝺue.fi.deb.l.fi.ī glo.fi.li.x.

¶ Debitori si legat libeatō a creditore an sit liberatus ipo iure vel ope exceptōis no.Cy. C.de fideicon.l.si creditoris Bar.ī.l.iiij.Ç.nūc de effectu.ff.de libe.lega.

¶ Post q̃z debitor soluit creditori q̃ actōne petat instrumētū vel cirographū sibi reddi ñ. C.de exhib.l.fi.ī glo.fi.et ibi Cy.Spe.ti.ꝺ ī strumē.edic.Ç.tertio.ꝺ.qđ si debitō vbi vid ¶ Debitor p̄t petē a creditore vt faciat sibi liberationē vel instrumētū de soluto Bar.in .l.plures apocis.C.de fi.instru.Spe.de in strumē.edic.Ç.postea.ꝺ.qđ si debita et .ꝺ. se.adde no.p Bar.ī.l.q̃ tabulas.ff.de fur.

¶ Qualiter debitor debitoris ꝺueniat a cre ditore no.Spe.ti.de pigno.Ç.j.ꝺ.sed pone C.de here.vel actō.pen.l.iij.et ibi Cy.

¶ An debitō purus statim teneat et statim dēat soluē no.ff.de ꝺbo.obli.l.eū q̃ litteris z ibi Bā.insti.ꝺ ꝺbo.obli.Ç.pure.

¶ Debitō ꝺditōnalis nō p̄t ꝺstitui in mora negligēdo sed ꝺmittēdo no.Bā.ff.de ꝺbo. obli.l.cū ita.Ç.fi.circa p̄nc.

¶ Si debitō ē bāmitus ad petitōem credito ris p̄t erimi no.ff.de no.ope.nunc.l.j.Ç.z p9 operum.

¶ Si debitō soluat creditori posteriori et p priorem pecunia repetat qua actōne cōue mit a ꝓmo creditore ille cui soluit no.in.l.de ferre.Ç.fi.ff.de iur.fis.ī glo.auferenda z glo se.et ibi Bā.

¶ An debitor teneat facere instrūm credi tori nō.Bā.ff.solu.ma.l.ij.ff.de dān.infect. .l.si finita.Ç.elegant no.de testi.significauit in glo.pe.Spe.ti.ꝺ instru.edic.Ç.postq̃z.ꝺ.

quid si soluit.
¶ Si debitor teneat cauē ꝛ fideiussorē dare an ad ꝯ teneat si ē soluēdo Cy. ī. l. vniuersa C. de ꝓcu. impera. offe. et. C. de here. vel act uē. l. ij. et. l. j. ī fi. C. vt ī pos. legat. vid not. ꝺ ope. lib. l. pen. no. ff. ꝺ iudic. l. ī oib no. ff. ꝺ ꝺo dic. ob cau. l. iij. ī glo. ij. Bar. ff. ꝺ puul. credi. l. si creditores. ff. solut. ma. l. ij. et. l. diuōtio vide Cy. ī. l. sancim. C. de. ver. si.
¶ Si debitō vult cedē bōis ī cui⁹ electōe sit an cedat vel accipiat tpus q̄nq̄genale not. C. q̄ bo. ce. po. l. fi. ī glo. sup. ver. ꝯ inducias
¶ An ꝛ ī q̄ntū debitor possit quemiri post cessionē no. Cy. C. de bo. auc. iu. po. l. excōtractu de solu. c. odoardus ī glo. fi. Jo. an. ī add. Spe. ti. ꝺ sen. excomu. ¶ fi. ver. viij.
¶ Si debitor cedat bōis an sit necessaria excussio vt possit ad alios quemiri no. Cy. C. ꝺ pigno. act. l. hoc. debitum in fi.
¶ Nō audiē debitor nolēs cedē bōis ꝯ teneē bōa sua indicare no. ff. ꝺ cess. bo. l. pe. ī glo. fi. et ibi Bar. et Cy. in. l. j. C. eo. ti.
¶ An debitor q̄ cessit bōis possit petere nō. ff. de cess. bon. l. pe. in glo. fi. et ibi Bar. Cy. ī. l. j. C. eo. in quarta q̄o.
¶ An debitor possit cogi accipe mutuū p⁹ ꝺo ctū vel eō Bar. in. l. si fideiussor. ff. de fideius.
¶ An debitor possit agē de ꝓprietate rei pignorate Spe. ti. de actore. ꝑ. item impeditur

Decanus. Quod sit officiū decani ꝛ an teneatur ad residētiam glo. tenet q̄ sic in. c. expte. j. de cler. non resi. Jo. an. in commento. c. cum in iure de offic. delegat.
¶ Quid sit officiū decani ruralis glo. ī cle. ij. ꝺ rescrip. doc. ī. c. ad hoc ꝺ offi. archi.
¶ Epūs nō pt decanū ostituere in ecclesia sua nisi sit sacerdos lx. di. innouamus.
¶ Decanus non potest beneficia vel officia conferre vel distribuere sine licentia episcopi xvj. q̄o. v. nullus.
¶ Decanus dicitur honorabilior de capitulo de concess. prebend. post electionem glo. de electō. cum inter vniuersas.

Decem. An decē anni dicāt lōgū tpus no C. que sit lōg. consuetud. in rubrica misti. de vsucap. ¶ j. C. ꝺ ꝓscript. lōg. tempo. l. j.
¶ An decem dies dati ad appellandum currant a die sententie no. ij. q̄o. vj. anteriorꝫ adde quod dixi sub dictione appellatō.

Decet. Exponitur q̄nq̄s pro opōtet. ff. de misti. l. prima in principio. C. ꝺ capt. et p⁹ li. reuer. l. finali Archi. de regula. non solū libro sexto de immūit. eccle. c. decet eodem libro de electō. fundamenta et capitulo cuꝫ non deceat eo. li.
¶ Decentia debent attendi. ff. de regu. iur. l. semper in coniunctionibꝫ de uoto. magne. circa principiuꝫ de immūit. eccle. decꝫ. li. vj. de elect. cum non deceat eo. li.

Decernimus. Istud ꝑbū in lege vel ī constitutione positum est nouī turis inductiuum glo. in clem. per litteras de prebend. vbi vid.
¶ An per hoc verbum decerno inducatur sē tentia videtur q̄ non ꝺ offi. ordi. conquerē te facit. c. in his ꝺ verbo. significa.

Decetero. De significatōe huius dictōis posita in noua constitutione est ter. cū glo in. c. secundo de concess. prebend. li. vj. et in. c. primo de postula. prela. eo. li. per Archi. ꝺ regula. non solum li. vi. vid ter. et glo. in clemen. prima ꝺ electō. et in. c. primo de cōsue. li. vj. de offi. de. p. et g. xxxiij. q. iiij. dixit sarra.

Decime. Si seminauī porros ī prochia sancti andree quos ibi natos plantauī in prochia sācti bñdicti cui ecclesie debeāt decime Jo. an. in regula qui prior li. vj.
¶ Si episcopo petenti quartam partem decimarum oppomit prescriptō quis debeat ꝓbare Jo. an. in regula sine possessione li. vj
¶ Decime prediales debētur baptismali ecclesie in cuius territorio sita sūt predia xiij. q̄o. prima ꝺ yocesani.
¶ Cui ecclie debeat solue decias trāslat⁹ ꝺ pna cura ad aliam vide xiij. q. secunda facultates vbi vide.
¶ Decie nō debēt mōachis nec ipi possūt eas recipe xvj. q. j. pueit ad nos licz ō riū videat decidi. ea. causa et. q. c. moderamine.
¶ Aduocati nō dñt solue decimas ꝺ ꝓpriis q̄ tollūt xvj. q. j. ¶ de his vero.
¶ Decime a priuato hoie nullo tpe pscribūt xvj. q. iij. placuit el ꝯ. nec layci misi auctoritate pape possunt eas possidē xvij. q. v. q̄ at ecclesias ꝺ mau. et. c. decimas.
¶ Decime solui dñt ꝺ noualibꝫ xvj. q. ꝑma ꝑsbyter et. c. dilecti filij.
¶ Decime dari dñt illis ecclesiis qbꝫ epūs ordinabit xvj. q. i. in sacris.
¶ Epūs pt dare ius decias mōachis et aliis religiosis xvj. q. i. q̄mā quicquid.
¶ Decime de oibꝫ bōis sūt fiēde fideliē xvj. q ꝓj q̄cunq̄s recognouerit et. c. omes decime.
¶ Si decimas nō dam⁹ ius plerūq̄s in bōis tpalibꝫ pdim⁹ xvj. q. j. reuertimini.
¶ Quot sūt gña decimaꝝ nō. ī. c. j. ꝺ dec. ad de bonā glo. xiij. q. j. ¶ his itaq̄.
¶ An obligatō soluendi decimas sit de iure omuni introducta adeo q̄ nō soluētes peccent mōtaliter no. Inno. de dec. sup rubrica Hostiē. ꝺ dec. ī sūma. ¶ vtrum. ver. item de

iure canonico xvj·q·vij·decimas z i·c·q̃ cū/ qz i glo. de dec· prochianos et·c·i aliqbz z·c· cū nō sit et·c·tua nobis glo·i·c·j. de dec·li·vj facit de dec. puenit·

¶ Nō soluētes decimas dñt excommūicari ter·in·c·cū apostolica de his q̃ fi·a prel·vid s·Tho·secūda secūde·q·lxxxvj·ar·j·

¶ An decia q̃ soluit de caseo et lacte vel de fe tu aialis sit persōalis vel an sit realis glo. et doc·de dec· ad apostolice vbi vide qn̄ tal' de/ cima sit soluenda de quo glo·xvj·q·j·reuer timin̄ in glo·super. ver·non tamen·

¶ An is cui debet decima possit interdicē ne fructus renoueant de fūdo misi ipso p̄sente & pe·ti· de dec·circa fi·doc·d dec·ex pte·

¶ An iuder ex officio possit opellere ad solu tōem decimarū videt qz sic i cle· dispēdiosā de iudi·vbi vide formā lītaz qs iuder debz cō cedere in tali casu·

¶ Ex sūctiōe decīarū q̃ttuō mala puenūt puaricatō dñi mādati diminutō p̄monij· et rez tpaliū qbz olim soluētes decias abun dabat xvj·q·vij·maiores vnō decīaz nō sol/ uētes reuertunt ad decimā xvj·q·j·decime itez dāna fiūt i suis aialibz xvj·q·j·reūtimī·

¶ Hoc qd̄ non recipit christus accipit fisc9 vt d·c·maiores xvj·q·vij·

¶ An liceat dare ecclesiis certas possessiōes p decimis no·de re·pmut·c·fi·de re·eccle. ñ alie·vt super in glo·prima.

¶ Ommū iuste quesitoz decīa ps est deo de bita de dec·tua el ij. xvj·q·j. decime·

¶ An ꝺsuetudo aliqd opet in executione nō so uēnium decimas Inno·de dec. sup rubrica glo i·c·cū aliqbz d̄ dec. z ibi no·glo·do. āto de outr·i·c·prochianos d̄ dec. et i·c·cū sint ho mines vbi idē do·Anto. Zau·i clem.j. de de ci·vide i regula q̃ poꝛli·vj·i mercurī·s Tho secūda secūde q·lxxxvj·ar·iij·late i tractatu meo de dec. quē fec basilee tpe ꝺcilij gn̄alis

¶ An non bñs reditus sufficientes ad sustē tationē suā et familie sue teneat ad solutiōz decimaz glo. xij. q·j·qz tua z i·c·hēbat doc· in·c·cum sint homines de dec·

¶ An ille q̃ diu cessauit i solutōe decimaruz et nunc nō habz vnde soluat si nō vendat oīa bona sua compellat ad venditionē glo·xvj· q·vij·quanqz glo. xj·q·j·qz tua Jo·an.in ·c·cum sint homines de dec·

¶ Paupes d̄ elemosynis tenentur soluere decimam Jo·an. de dec·cum sint homines·

¶ An ante solōem decimaz deducant expen se nō·plene i d·c·cum sint hoies vbi vide qd i dec·a papali an deducātur expense vid i ·c·pastoralis de dec· glo·i cle·dispendiosā d̄ iudic·ñ ff·d̄ pet·here·l·si a dño·& fi i glo·i pensis Bar·in·l·fructus·ff·solu·ma·Hosti· in summa d̄ dec·& qualiter·

¶ An de illicite quesitis sit soluenda decima nō·j·q·j·nō ē putāda glo·et doc·de dec·ex tñs missa dixi i predicto tractatu i·q·quart xvj·q·j. decime in glo·xiij·q·j·in pnc.

¶ An ꝓpter malā vitam sacerdotis possit q̃s subtrahere se a solutione decimarum tex·de dec·tua nobis et ibi nō·doc·

¶ An papa possit suo ꝓuilegio exime quez a solōne decimaz no. glo·et doc. d̄ dec·a no bis dixi i dicto tractatu glo·xvj·q·j·c·d̄ de cimis q̃ dic qꝺ papa posset suo ꝓuilegio exi/ mere z nō facē ost̄oez ad̄ glo·xvj·q·iij·& pt vbi etiā vid an layeus possit p̄scribē dec/ mas d̄ q̃ dic vt i·c·cāz d̄ p̄scrip·ad p̄dicta ad de dec. tua et·c·i aliqbz Hosti·i sūma eo· ti·& a quibz in pncipio vbi pulchre.

¶ Qualiter intelligēda sūt ꝓuilegia d̄ dec/ imis labor vel nutriētiū aialiū glo·in cle·j· d̄ dec·q̃ dic eas intelligendas d̄ terris quas ꝓprie colūt d̄ aialibz que pse nutriūt nō eas quas vel que tradunt aliis colēda vel nutri enda d̄ dec·ex pte et·c·nup.

¶ An decime sint soluēde epō vel ecclesie p rochiali no. xvj·q·j·decimas d̄ dec·q̃maz et·c·dubū et·c·cū ot̄ngat et·c·prochianos de offic. ord·oq̃rente d̄ p̄scrip· auditis et·c· ter tio· gl. xvj·q·j·q̃cūqz d̄ dec·cū ot̄igat glo r·q·j·d̄ his xvj·q·j·statuim9 i glo·do·ato· i·c·cū ot̄igat d̄ dec·di·xj·i dcto tractatu i·q·v

¶ An iste decie sint d̄ p̄cepto sic z obligatō nes no·de ose. di.j·ois christian9 et ibi glo s Tho·secunda secunde q̃o·lxxxvj. ar·pmo Hosti·in summa et p totum·& fi·dixi·in d· tractatu q.viij·

¶ An in decimis habeat locum compensatō doct·d̄ dec·cum sint hoies etiā vid an habe at locum compensatō vel remissio facta p eum ad quē decima ptinz ocko ē qꝺ p̄ p̄teritis va let nō p futuris add̄ ad materiā ꝺpensatiōis quod not·glo·d̄ dec·c·j·que dic·qꝺ non rō qz fisco petenti tributa non possz obiici com pensatio·l·ij·C·d̄ compensa·l·non auferē·& qui ꝺpensationem ff·d̄ iur·fis·

¶ An de grāo sit soluēda decima anteqz de palea sepet doc·qꝺ sic de dec·ad apostolice vbi ocludit seruādam esse ꝺsuetudinē de q̃ & pe·ti·d̄ dec·circa·fi·

¶ An decima sit portanda ad domū eius cui debetur glo·qꝺ sic xvj·q·j·reuertimini no. in p̄allegato·c·ad apostolice d̄ dec·vbi doc glo·xvj·q·vij·c·j. Jo·an·in·c·ex pte d̄ dec· ¶ An decima dēatur religiosis q̃ deseruiūt ecclesie prochiali p vicarium vel ipi vicario Zau·i clemē·j·d̄ dec·dic qꝺ religiosis qz vi carius dz esse contētus portiōe sibi assigna ta idē ibi dic do. Carfio·in·q·ix·

¶ An colom priuilegiator ū super decimis ñ soluēdis gaudeāt z ipi ꝓuilegio tali glo·

in clem. j. de deci. in ver. excolendas quã se quuntur docto. in. c. veniens de transact.

¶ An colõi epõr et abbatũr de põtiõe eis otigẽte tẽãt solué decimã viñ xvi. q. j. q̃sti.

¶ Propt nõ solutionẽ decĩarũ psumt de celo venire sterilitas xvj. q. j. reũtimini z. c. ñ ame vnde vide q̃ dic Hosti. q̃ nõ dẽt fieri remissio pẽsiõis ꝓpt sterilitatẽ casu q̃ ñ solũissz decias et sic hoc casu ñ hẽt locũ. l. si mercẽs. ¶ uis maiõ. ff. loc. et. l. licz. C. eo. q̃ illud hẽt locũ qñ sterilitas ꝓuemt ex meritis rei nõ psõe dictũ Hosti. valde sing. ĩ. c. ꝓpt sterilitatẽ de loc. qñ bene not.

An liceat alicui tradere possessiões illi cui tẽtur solué decĩas vt p hoc alie possessiões sue sint libere a solutiõe decimarũ glo. q̃ nõ in. c. finali de re. permut.

An clerici teneantur ad solutionẽ decimarũ nõ. de deci. nouũ genus vbi vide q̃d de epis vbi ocludit Jnno. et Hosti. q̃ epi soluũt decimas psõales suis eccleſijs a q̃bz recipiũt sacrmẽta. reales illis vbi sũt posita eorũ predia que oclusio videt cont illũ tex. ibi etiaz vide an clerici teneantur soluere decimas pape.

¶ An monachi teneãt ad solutiõz decias dicti aliq̃d sup vide nõ. de decimis. ex parte et. c. nup. c. suggestũ xvj. q. j. ¶ de his in glo.

¶ An sui et mẽcenarij tẽant ad decias Jnno. et doc. de deci. nouũ genus vbi ocludit ĩ mercenarijs q̃ tenent soluere de suis dic q̃ ñ q̃ acq̃rũt dñis ideo dñi tenent soluere.

¶ An si in ter aratoria de quo soluebãtur decime grni plantent vites debeat decima ꝺ vino doc. q̃ sic de deci. commissum et. c. cũ i tua

¶ De q̃bz piscibz et pascuis sit soluẽda decima et an et qñ Jnno. de deci. commissuz z. c. nõ est plene eo. ti. puemit vbi etiã p doc. qui enũerant ibi oĩa ex quibz debẽt decie de quo vide q̃d nõ. Hosti. in sũma de deci. ¶ q̃t sunt spẽs Hug. xvj. q. j. decimas glo. in cle. j. de deci. vbi do. Car. flo. m. q. xv.

¶ Quo iure et qua actiõe petãt decime nõt. xvj. q. j. moderamine de deci. tua nobis et. c. parochianos vbi Jnno.

¶ In decimis soluendis statur consuetudini

¶ De rebz donatis nõ soluit decima si sint mobiles siue immobiles Jnno. de deci. nõ est z. c. pastoralis.

¶ In decimis nõ appellat nõ. ij. q. vj. ¶ diffinitiua versi. quotiens vide. nõt. de deci. tua nobis in glo. j.

¶ Possidens dẽt soluere decimas. C. de exac. trib. l. j. li. x. xvj. q. j. si q̃s layeus et ibi arch.

¶ Remissio decĩarũ fcã alicui p dyocesanuz cõphẽdit pẽtes et futuras de ꝓui. q̃ circa cõmissũ nõ. Hosti. de pact. plericz.

¶ Clericus pbẽdatus soluit decimã pbẽdalẽ nõ illi ecclesie in qua hẽt pbẽdas seu illi i cuius territorio sita sũt pdia nisi cõsuetudo aliter disponat secũdũ Jnno. in. c. ij. de deci.

Licz mutet q̃litas rei ñ pmittus illi papi endi decimas. c. commissum de deci.

¶ Decime psonales sunt soluende in fine ãni xvj. q. j. reuertimini.

¶ Apud quem sit dominium decimarz glo. xvj. q. j. moderamine.

¶ An ecclesia possit agere ad decimam estimatiõis arborz cesarz vel segetum cõbustarz Jnno de deci. commissuz tenz q̃ sic de quo dic vt ibi Jo. an. et doc.

¶ Ad quẽ pt meat decima cui renunciat layeus exhortatione epi nõt. Hosti. et doct. de deci. c. quoniam.

¶ Cui ecclesie sint soluende decime. q̃n colonus vnius parochie colit terras sitas in alia parochia Jnno. de deci. a nobis vbi distinguit inter colonũ pẽsionariuz et ptionarium Jo. an. et doc. de deci. cum sint homines.

¶ An venatores et piscatores cõputent mẽ reditus reales vel psonales ad scienduz cui ecclesie decima debeat Jnno. et docto. in. c. ñ est in potestate de deci.

¶ Qui dicit se exemptũ a prestatione decimarz debz illud probare quia ius omũe est otra eũ de deci. a nobis de prescrip. c. j. li. vi. facit de priuile. cum persone eo. li.

¶ An is cui debẽt decime possit eas remittere de preterito vel de futuro docto. de dec. pastoralis per illũ tex. facit l. impatores. ff. de publi. Jo. an. eo. cum sint homines.

¶ An valeat pactũ in traditiõe rei factũ de decimis nõ soluẽdis dic q̃ nõ de pact. pleniq̃s xvj. q. j. si q̃s layeus et ibi bona glo. de deci. cum non sit.

¶ Quo tpe sint soluẽde decime dicim realibus statim collectis fructibz in personalibz sufficit in fine anni secundũ Jnno. de deci. pastoralis glo. xvj. q. j. reũtimini vbi glo. q̃ si ager bis in anno reddit fructz bis sũt soluende decime.

¶ Qui pt de iure priuilegio vel prescriptione percipere decimas de aliqua re pt de oĩbus ibi nascentibz decimas percipere tex. ẽ cũ ibi nõ. per Jo. an. et doc. de deci. cũ i tua.

¶ An liceat decimas in pignus recipe dic q̃ nõ de deci. c. fi. et ibi nõ.

¶ Si edificat vna ecclesia infra limites alterius cui dẽat decia glo. et doc. de eccl. edifi. ad audiẽtiã vid ꝺ ꝺci. cũ otigat et ibi nõ.

¶ An decime possit cõcedi laycis. nõ. ꝺ his que fi. a prelat. cuz apostolica de deci. tua glosa. i. q. iij. peruemit xvj. q. iij. c. placuit el grãde vbi tex. et glo. ad idẽ. c. puemit xvj. q. vij. vbi epus concedens decias laicis dicitur

non melius

hereticus et maximus antichristus.
¶ Penes quē sit dñiuz decime ātequz solua/tur. glo. xvj. q. j. moderamine.
¶ An de hereditate et legato debeat decima glo. xvj. q. j. decime. ¶ An doc. et aduōt9 de salario suo teneat ad decias glo. q sic xvj. q. j. decime no. in c. pastoralis de dec.
¶ An collegiū le psoz vel hospitale teat ecclesie parochiali. not. de eccle. edifi. cum dicat. bōa glo. in clemen. j. de dec.
¶ An valeat cōpōitio de dec. de dādo aliqd mi9 de decia. Hosti. videt tēreq sic i. c. statu/im9 de trāsac. doc. in cle. dispēdiosā de iudi. vbi videt gl. et ibi vid do. Cā. flo. i. q. xvij. et. q. xix. vide de re. pmu. exhibita do. Anto de butri. tz ptē affirmatiuā i. c. prochiāos de dec. vbi dic ita fecisse Jo. an. ad d no. d re. p mu. c. fi. de re. ec. nō ali. vt sup.
¶ An decie possint decedi layco i feudū Jm. i. c. aplica d his q fi. a ma. pt. ca. glo. d dec. quis. ¶ Sup decimis nō pt fieri cōpō vt ā pli9 nō soluāt dato feudo eccliē glo. d re. ec cle. nō alie. vt sup glo. d re. pmu. c. fi. glo. d dec. ex multiplicā Pau. in cle. ij. de dec. glo. de trāsact. c. ij. Jo. an. de dec. cum omnes.
¶ An decimas in pteritū nō solutas possit rector petere secū dū estimationē ter. de trās/ac. c. pemēs glo. in c. cū sint hoies de dec.
¶ Si decāt alicui decime in parochia z p9 concessionē noue accrescunt nō pemūt in cō cessione glo. j. q. iij. peruemt.
¶ Decime sūt tributa paupuz ter. xvj. q. j. decime et in c. tua el ij. de dec.
¶ Qualit fuerit facta taratio decie papali i benefitijs Zau. in extraua. suspeti in glo. que incipit quartum.
¶ An colon9 possit soluere decimas illi ec/cle. de fūdo in qua situs est fūdus vel illi ec/clesie i qua habitat Jo. an. in. c. cū sint d dec.
¶ An colomi vel cēsuales puilegiatoz sō de cimis nō soluēdis dēt soluere decimas glo. et Pau. in cle. j. de dec.
¶ Cui ecclesie rex dēat solue decias glosa. d ma. et obe. oēs add qd dicā. j. sō dcōe rex.
¶ An pēsionari9 teat soluere decias vid xiv q. j. si q layc9 d dec. dilcī et. c. a nob vbi etiā Jm. Hosti. et Jo. an. de pac. plericq Jo. an. de dec. c. cū n sit Pau. in clemē. pma eo. ti.
¶ Loca mōialiū q sīē elemsyona sustētari n pnt. nō tenēt solue decias ppales vide Pau. in clemē. ij. d dec. add qd dicā. j. sō dictio ne moniales. ¶ Clericus nō dēt solue decias d primōio qd hēt loco tituli no. Hosti. de si mo. tua de cēsi. c. j. de pbē. tuis in glo. ij.
¶ An decime alienēt vel dētur ad firmā sen/tentiā vide Jm. de loca. nostra et. c. ad hoc.
¶ An fructus decimaz vel decima possit pig nori obligari Spe. ti. de pigno. q. j. in fi.

¶ Causa decimaz spectat ad iudicē eccles asticū cle. dispēdiosā de iudi. Spe. ti. de cō pe. iud. adi. q. j. ver. illud adeo q nec. i mo/dū recōuentiōis tractari pt coram seculari Spe. ti. de conue. z recōuen. q. j. d. et credo.
¶ An pscribi possit q decime soluantur i mi nori qntitate de dec. in aliqbz Jnocen. et Hosti de transac. vemēs Archi. xvj. q. vij. maiores glo. de transac. c. ij. vbi hēs an de o sēsu epi layc9 possz soluē p dcia miorē ptē.
¶ An clericus vel ecclesia possit pscribere vt nulli soluant decimam glo. et Jnno. de pa/rochijs. c. fi. glo. de dec. nuper.
¶ An et cui ecclesie soluat decima de pascu is dixi s. vide Jnno. de dec. commissum.
¶ An ecclesie rector possit agere ō combu/rentes vel deuastantes segetes in sua paro/chia Jnno. in dcō. c. commissuz.
¶ Cui ecclesie dēat solui decima piscīū et a/uium nō recluszz Jnnoc. in d. c. cōmissum.
¶ An decima dēat solui de pēsiōibz domoz vel pdioz et qs debeat solue Jo. an. d pact. plericq vide. in extrauagant. Bonifacij q i cipit declarationes.
¶ Que dicāt decime psōales et que pdia/les glo. de. dec. apostolice Jnno. eo. ti. cō/missum Zau. in clemen. j. de dec.
¶ Priuilegiatus vt de ortis et de ortaliis nō soluat decimas intelligit puiligiatus de his que colit pro vsu suo Jo. an. de. ec. edi. cū dicat. ¶ Si aialia iacēt in alia parochia et pascua in alia cui soluēt decie glo. i. c. ad apostolice de dec. glo. i. c. questi. xvj. q. j.
¶ An rector ecclesie possit decimā exigere ab illo apud quē fructus sūt etiā si nō sint sui Jnno. de dec. a nobis in glo. magna eo. ti. tua xvj. q. j. decime in glo. magna.
¶ An recipiēs certam pensionē vel fructus de fūdo teneatur soluere decimam si fructus inde recepti erāt decimati Jnno. de dec. cum sit Jo. an. eo. ti. cū sint hoies et. c. tua ij.
¶ An papa pro qualibz cā possit exigere de cimam beneficiorum vide Jnno. d dec. c. ij.
¶ An nolens colligē fructus vt non soluat decimā possit cōpelli ad colligendū Archi. xvj. q. j. reuertimini.
¶ An fur vel mualor rei decialis possit com pelli ad decimā glo. xvj. q. j. decime vbi etiā tractat glo. an de quesitis ex donatione sol uatur decima.
¶ Si non soluatur decima licet postea seqē sterilitas non potest tamen recusari solutio nō. doct. in c. j. de dec. li. vi. Jo. an. in. c. pt sterilitatem de loca. in ver. sine culpa.
¶ An si rectō fecit pactū cū aliquo super de cimis et. fit taratio fructuū p āmis x. rectō aūt pro illis recepit vnā vineaz q facit illos fructus si casmate perit possit petē decimas

suas Archi·xpj·q·vij·c·decimas el j·

¶An nō soluēs decimas tpe debito possit cō
pelli ad soluēdā estimationē ter. de trāsac·
vemēs in fi·ibi etiā tractat Jnn. ō quē dēat
pōrigi iudiciū si agat sup iure deciali feudi.

¶Quādo dēant soluī decime aīaliū Jo. an·
de deci. cū sint hoies eo·ti. nō est vbi vide cui
ecclesie dēat soluī decima animaliū·

¶Pactū factū cū dño feudi de decimis ñ sol
uēdis ñ extēdit ad colonos de trāsac. pētes·

¶An decia ex pte fructuū colomi cēseat pre
dialis vel psonalis Jo·an·de deci·cū sint·

¶Si abscindunt ligna in vna prochia vbi
sūt pui valoris et vendūt malia vbi sūt mgni
valoris vbi debet decia Jo. an. de dec nō est·

¶Si obligat9 ad dcias psōales dōmitī vna
parochia et hēt larē in alia cui ecclesie dēat
soluē decias glo·in·c·ad aplice de decimis·

¶Colon9 pēsionari9 exēptoꝝ nō soluit deci
mas ex pēsiōe pau·i cle·j·d dci·i·ꝑ excolēdas

¶Qui nō vult recipe decimā tpe fertilitatis
nō dēt etiā tpe penurie bōus ter·m·l·fortissi
mi et·l·se·C·de ero·mili·anno·li·xij·ꝟ ille
ter·loqtur in debito rei publice tū eadē vid
tur ratio si ꝛsuetudo hēt ꝙ colon9 soluat par
tem decimaꝝ dū ab eo fiet ractio glo·i·ꝑ·
erat in·l·litibꝫ. C·de agri. et cens·li·xj·

¶An nō monitus vt soluat decimam possit
dici in mora nō soluēdo hosti·de deci. nō ē.

¶An pro decima dēant dari optima dic ꝙ
de agnis et pullis nō tenet qs dare optios
nec etiā dñt dari deteriores ꝟ mediocres vl ſic
vt trāseūt sub virga pastoris indignū ē em
dare qđ dedignat xpj·q·vij·oēs de deci·

¶Religiosi audientes confessionem tenēt
facere ꝛscientiam confitentibꝫ de soluendis
decimis qđ si obmiserint suspensi sūt ab offi
cio predicationis donec faciant si possūt cō
mode et si iterim ꝑdicant sūt excomūicati il
li etiā religiosi qui aliquē retrahūt a soluti
one decimaꝝ sūt excomū cati·Jtem ꝑceptuꝫ
graue fit ꝑdicatoribꝫ verbi dei ꝙ in ꝑma do
minica quadragesime quarta et vltima in fe
sto ascensionis dominī·penthecostes. nata
lis·assumptionis. et natiuitatis ioannis bap
tiste in formēt audiētes de solutiōe decimā
ꝟ hēē m cle·cupiētes de pe·qđ male seruat
ex negligētia vel ignorātia prelatoꝝ et ma
litia predicatoꝝ ego tñ feci seruari brixie li·
cet nullum fructum attulerit·

¶Que sit retributio fideliter soluētiuꝫ deci
mas dic quattuor videlicet abundātia rerū
temporalū sanitates corpoꝝ·remissio pec
catoꝝ vltimo celeste rḡnū vide in sūma pisa
nelle sb dcōe decime·Cj·ꝑ·que rēuneratio·

¶Clerici coniugati et tōsurati dēnt dare de
cimas secundū vsum·m·c·nouū genus de deci
vide nō·de cle. coniu·c·j. li·vj.

¶An iudei teneant soluere decimas dic pso
nales nō quia nulla recipiūt sacramēta secꝫ
de realibꝫ vt m·c·de terris de deci·adde qđ di
cam·ñ·sb dictiōe iudeꝫ Jo·an. in addi·Spe.
ti·de iude·super rubrica·

¶An clerici teneant dare decimā pape reqꝛ
rentis·s. Tho. scda secūde·q·lxxxvj·de deci·
c. ij. xvj. q·j·decimas·

¶Ēps qui dicit se ꝑscripsisse decimas in ali
eno ēpatu dēt allegaē ꝛ probare titulū quia
ius cōe est contra euz nisi tanti tpis alleget
prescriptio cuius initij memoria nō existit
ter·m·c·j·de prescrip·li·vj·

¶Quid si in eodē anno in eadem terra diu
sa seminant et colligunt an de omnibꝫ dēat
dari decima nōt·de deci·c·ex parte.

¶An de illicite acqsitis teneat qs dare deci
mas s·Tho·secunda secūde·q·lxxxvij·et qđ
nota·in sūma pisane sub dictione decime·Cꝙ
vtꝫ de illicitis vbi vide multa vtilia ad hāc
materiam adde quod s·dixi·

¶An ꝑlati possint decimas infeudare ter·ꝛ
ibi Jnno·de his que fi·a prela·cum aposto
lica glo·in·c·q̄uis de deci·

¶Qualiter probet q̄si possessio papiēdi de
cimas Spe·ti·ꝺ teste·Cꝙam de interrogato
rijs ver. item de tempore·

¶An a sētētia super decimis appellet Spe.
ti·de appel·Cij·ver·quarto de deci·tua i glo.
prima et ibi Jo·an·

¶An vendens vel alienās rem cū omni iure
qđ hēt in ea intelligat alienasse ius decimā
Jnno·de iure. patro. ex lris Spe·ti·de emp·
et vend·Cj·ꝑ·nonūqꝫ Jo·an·in addi·Spe.
de deci. super rubrica·

¶An clerici habētes aliūde sufficientem vi
ctum possint licite decimas recipe hosti. in
sūma de deci·Cvlti·ver·quarto queritur.

¶De quibꝫ rebꝫ debeat soluī decima benefi
ciaꝝ no·in cle·si beneficiaꝝ de deci·i glo·j·

¶An decime possint pignorari Specu·ti.
de pigno. ver·fi·

¶An illi cui debet decima possit petere imꝫ
dici dño feudi ne colligat fructus donec mit
tatur nuncius dixi aliquid s·adde qđ dicit
Spe·ti·de deci·in fi·qui tenet ꝙ sic·

¶Que dicantur decime minute vide de de
ci·cum in tua et quod ibi nōt·

¶Rustici debēt portare decimas ad hōrea
sacerdotū vt nō·xvi·q·j·decime et expēsis
illius q̄ debꝫ soluere Spe·ti·de deci·in fi·in
ver. fi·vbi tenꝫ ꝙ sūt portande ad horreum
hosti·de deci·Cfi·ver xvj. quero·

¶An decime possint alienari vel dari ad fir
mam vide Jnno·de deci ad hoc·

¶Priuilegiū de decimis nō soluēdis ē ius
publicum autoritate priuatum ꝓ vtilitate
ideo ei potest renunciari Spe·ti. de renunc

et conclu.¶.j.ver.ius vero publicum.

Deceptio, Deceptus. Nō multuz distat ī vicio vel ɔcape vel ɔcapi posse xvj.q.j.si cupis.

¶An et quando liceat alicui decipere alium vide xxij.q.ij.vtilem simulationem.

¶In deceptione vltra dimidiaz iusti precii habz locū.c.cū dilecti de emp.et vēd.an aī hēat locū m locatōe vide Jo.an.ī d.c.dilci

¶Quid aūt de adiudicatiōe m solutū vide Spe.ti.de iudi.¶.sequitur videre.

¶Deceptis et nō decipientibz iura sʒuemiunt.l.ij.¶.hec verba.ff.ad vell.de dona.c.mī de re.permut.cum vniuersorum.

¶Nō debz quis decipi alterius beneficō.l.cō modato.¶.pe.ff.cōmo.et.l.iij..ff.de arbi.

¶Nō decipit̄ q̄ vsus est iure cōmūi.ff.de mino.l.vez.ff.de regu.iu.l.mhil oſesu.¶.nō capit̄.C.de ī mte.resti.m.l.nō videtur.

¶Licituz est ɔtrahētibz mutuoz se decipere.l.m causa.¶.pōpoius.ff.de mio.et.l.itez que precio.¶.quēadmoduz et.l.se.ff.locat.dum modo de hoc nō mteruenat dolus nec sit mg na deceptio C.ɔresci.vē.l.ij.de vsu.i ciuitate nōt.x.q.ij.hoc ius et ibi Archi.vide tex.et ibi nōt.glo.et doc.i d.l.ij.C.de resci.vendi.adde.nōt.m.l.sed si pupillus.ff.de mīsti.

¶Deceptiōes sūt euitande.ff.de rei vēd.l.ī fundo.ff.de euic.l.que libertati.m fi.

¶Deceptus ſbuemendus est nōt.ff.ɔ pig.act.l.si rem.¶.omnis m glo.

¶An ex futuro p̄sumat̄ quis deceptus m p̄teritum ñ.Cy.m.l.si minorē.C.de mīte.res.

¶An liceat aduōto decipere aduersariū dic q̄ sic si fouet iustā cāz nō.xxiij.q.ij.domn9 noster.ff.de dol.l.j.xliij.di.m mandatis.

Declaramus. Declaratio. De sigmficatione huius dictiōis declaratio vel declaramus posita m lege vel statuto nōt.ī clemen.fi.de rescrip.et m cle statutū de elec.

¶An et qñ liceat heredi declarare volūtatē defūcti Bar.m.l.si q̄s a filio.¶.j.de le.p̄mo.

¶Ex alijs scripturis declaratur voluntas defūcti Bar.ī lege alienata.ff.de ali.et ciba.le.

¶Si est dubiū de p̄sōa electi eligētes possunt declarare.de quo sēserūt Bar.m.l.q̄dā .ff.ɔ reb.dub.et m.l.ab executōe.ff.ɔ appel.

¶Declaratio iusti p̄cij facta p iudicē m revocatiōe p̄cij est m̄ locutoia habēs vī diffinitiue Bar.m.l.creditores C.de pigno.

¶An ius declarādi trāseat ad heredē Bā.m l.mter stipulātē ¶.j.de.p̄.obli.et m.l.si q̄s a filio.¶.si p̄ces ɔ lega.j.doc.ī.l.ī emēt.et.l.fi. ad fi.C.de contrahen.emp.et m.le.stipulatiōis.¶.illɔ aut illɔ.ff.de verbo.obli.

¶An declaratio libelli obscuri concepti per defunctum possit fieri per heredē nō.glo.ī. l.item pōpoius scribit si fructū.ff.ɔ rei.vēd. que tenz q̄ non.

¶An appellatiōe declaratiōis veniat suppletio et correctio et sic an ille cui data est potestas declarandi possit supplere et cōrigere vide doc.m.c.sup q̄stionū m princ.de offic. dele.faciūt nō.m cle.ne romāi de electi.et ī le.heredes palam.¶.si q̄d post.ff.de testa.

¶Quī declarat nō dat sed datū ostendit. ff.ɔ testa.j.heredes palā.¶.si q̄d p9 notat.ɔ apel.nouit de dila.c.tercio.

¶Quid tribuat declaratio et ad qɔ tēpus referatur Jo.an.m addi.Spe.ti.ɔ teste.¶. nūc videndum ver.pe.

¶Declaracio libelli obscuri ptinz ad actorem.ff.de iudi.l.si quis mtentiōe ambigua.

¶Ex que ponitur ad declarationē alterī9 trahit̄ ad p̄terita.C.māda.l.fi.circa fi.nō. Hosti.ī sūma de osti.¶.pe.dicā.sb dcōe lex.

¶Declaratio principis dēt apparere p istrumentū.l.j.C.de manda.princ.

¶A principio dubia ex postfacto declarantur.ff.de vsufruct.l.fz et si q̄s.¶.fi.ff.de acq̄r. here.l.pro herede mstit.de actō.¶.fuerat vide qɔ no.Jo.an.m ꝓhemio decret.sup.v. declarantur.

Declinatio. Quī obmīsit semel declinare iudiciū nō p̄t āpliꝰ petitē ɔ iudic.c.j.

¶Constituens procuratoꝛē ad iudiciū simpliciter vel cum clā saluis exceptiōibz nō dicitur renunciare declmatorie fori ñ de dila. exposuit.

¶Scies sibi declinatoriā cōpetē dēt iudici p̄ pōere.C.ɔ ꝓbat.auten.q̄ sēl.et ibi no.ɔ excep.exceptiōez ɔ ꝓba.q̄mā ɔ ɔ re.iud.mī mōasteriū et ibi Jnn.et Jo.an.vide qɔ dicā ī.sub dictione exceptio.

Decurio. De sigmficato huius vōbuli vide.ff.ɔ decurio.l.ɔcuriōes eāt em ōdo m ciuitate preuidēs regimīm ciuitatis.

¶Decurio ē alēd9 a patria Spe.ti.q̄ fil.si.leg .v.q̄d.ɔ adoptiuo.¶.Decuriōes ñ p̄nt age ō ciuitatē.l.ij.¶.decuriōes.ff.de postu.

¶An notarius possit esse decurio not.C.de primpilo.l.secunda.libro duodecimo.

¶Licet decurio non dēat exercere officium tabellionꝰ tamē si exercz valēt mstrā facta per eum Bar.m.l.q̄uncp̄s C.de tabu.li.x.

¶Jn quo drānt decuriones a curialibz no. C.de decur.m rubrica.libro decimo.

¶Quē honorē et qɔ onus habeāt decuriones not.C.de decur.l.j.libro x.m glo.

¶Si sint remoti z postea restituti an recup̄t p̄mū gradum not.ff.de decur.l.ij.m glo. magna et ibi Bar.et m.l.ambitiosa.C.de decret.ab ord.fac.vbi vide.

¶Decuriones descendētes a ciuitate īfirmi

vel aliaſ impedti nō dēnt expectari ad ōdi/
um Bar. in l. fi. C. de lega. li. x.

Decretales. An ſtet decretali extraua
ganti nō. de fi. mſtru. paſtoralis.

¶ In quo drānt decretaleſ canon et fācto vi
de nō. iij. di. in glo. ſumme.

¶ An et qñ decretalis generalis vel ſpēalis
habeat vim ūris nō. iiij. di. in princ.

Decretum. An p̄ſumat̄ p decreto ūdi/
ciaſ qđ ſit ſolēniter it̄poſitū Spe. ti. đ ēp.
et ven. ¶ nūc dicendū ver. et breuit Bart. i l.
platā. C. de ſen. et l. nō tñ. ff. de appel. et i l.
cū hi. ¶ ſi p̄tor. ff. de trāſac. do. me⁹ Rapha.
in l. ſciendū. ff. de verbo. obli. fāc qđ nō. in l.
j. C. de fi. mſtru. et ūr. haſt. fiſ. li. x.

¶ An factū contra decretum ſit nullū Zap.
in c. ſtatut ū de reſcrip. li. vj.

¶ Que ſit dr̄ia inter ūſſum decretū autori/
tatem et conſenſuz nō. in c. j. de re. ec. nō ali.
Bar. in l. ſi quis mihi bona. ¶ ūſſuz. ff. de ac/
qui. here. et in l. ſi. aūt. ff. de aqu. plu. ar.

¶ An p̀mū et ſecūdū decretū ūdiciis ſit ſētē
tia diffinitiua vel īterlocutoria doc. i. c. ōtin
git de dol. dicūt q p̄ē iterlocutoria. c. cū oli de
reſti. ſpo. Spe. ti. de pri. et ſec. đ. ¶. j. i p̄ic.
vide l. cū ap đ. ff. de bo. aut. ūd. poſ. Bā. i l. ſi
finita. ¶ iuliā⁹. ff. de dā. īfec. z i l. āteq̄z eo. ti.

¶ An decretū pape vicet actū poſtea geſtū
docto. q ſic i ſpūalibz et tēporalibz nō. Jo.
an. et. docto. de p̄bē. dilecto de reſcrip. c. j. li.
vj. qđ aūt in ſacrāmlibz doct. de elect. quida
li. vj. de deſpō. ipub. ad diſſoluēdā vid i to
to titulo de ma. ō. cōt mtdictū. eccleſie doc.
in c. q̄nto de conſue. qđ aūt de decreto inferiorū
nō. in d. c. dilco ad de qđ nō. Bar. in l. j. C. de
predi. curialibus libro decimo.

¶ An ſimplex mhibitio pape ſine decre. ali/
quid opetur nō. đ conceſ. preb. c. ij. li. vj. qđ
de inferiore nōt. de in integ. reſti. c. ij. ad de qđ
dicam ſub dictione reſcriptum et papa.

¶ An decretū pape liget ignorātes nōt. i. c.
tibi qui et. c. dudū et. c. ſi apoſtolice de p̄bē. li.
vj. ſuper ver. attentari et oīmūiter tēt̄ q ſic.

¶ Decretū dēt fieri cū cauſe cogtōne Jnno.
et Jo. an. de conceſ. p̄bē. c. j. li. vj. in glo mag̃
Jnno. in c. tua nobis de of. vica. idē in c. dile/
cti. de prebē. idem in c. fi. qui ma. ac. poſ.

¶ Secūdū decre. p̄t. iponi i reali f̄m Jnno.
in c. dilect⁹ de p̀bo. ſig. qđ itelligit̄ iponi cā ſi/
lētij nō adiudicatiuū dñij q alias agēs eēt
ſibi ipſi ōrius nōt. glo. et doc. in l. ſi finita. ¶.
iul. ff de dam. infect.

¶ Decretū ſecundū nō eſt actori neceſſariū
in actione reali tñ p̄t iterponi Jnno. et Do
cti. in c. quoniā vt lit. nō conteſ.

¶ Decretū nō ligat ignorantem tamen pre
ſumit̄ qs ſcire publicū bānū Hoſti. et Jnn.
in c. j. de poſtu. prela. faciūt s̄ p̀rime dcā.

¶ Quid p̄deſt vel op̄et ſecūdū decre. in be/
neficialibz nō. Jnn. in c. otigit de dol. et otu.

¶ Decretū p̄ut reſidz in iudice idem eſt qđ
iuſtus ſed p̄ut reſidz in executore idē eſt qđ
actualis miſſio Jnn. in c. j. de eo q̄ mit. i poſ.

¶ Decretū p̄t apponi etiā perpuatuz in ſuis
diſpoſitionibz Jnno. et Hoſti. de preb. di/
lecto Jnno. aliqđ in c. j. de cōceſ. preb. li. vj.
in fi. glo. magne.

¶ Decretū iudiciis ofirmanſ contractū opa
tur q ptes nō poterūt cōq̄ri ſe eſſe decepta
vltra dimidiam iuſti precii caſus eſt ſing. i
l. ij. C. de pred. curia. libro. x.

¶ Decretū vniuerſitatis dēt autoritate ma/
giſtrat⁹ populi ofirmari. l. j. C. đ ſer. rei pu.

¶ Decretū interuenies in his que ſūt iuris
dictionis voluntarie facit p̄ſumere omnia ſo
lenniter acta dictum eſt Specula. in ti. de
empt. et vend. quod non eſt alibi.

¶ Qui ſint iudices qui poſſunt apponere de/
cretum Jnno. in c. j. de conceſ. preb. li. vj. in
glo. ij. Archi. viij. q. j. quia frater.

¶ Forma decreti interponēdi in q̄cūq actu
vid p Bā. i l. j. circa fi. C. q admi. ad bo. poſ.

¶ An interpoſitio primi decreti hēat vim o
ſtēdis ad hoc vt faciat actionē penalem trāſi
toriam ad heredes Bar. in l. prima. ff. de pri/
ua. delic.

¶ Secundum decretum nō eſt ſētentia dif/
finitiua. l. ſi ſorte. ff. de dam. infect.

¶ Qualiter fit miſſio ex p̀mo decreto in iu/
diciis duplicibz ſeu dimiſſoriis Baz. in l. a/
pud iul. in princ. ff. ex qb. ca. in poſ. ea.

¶ An facta miſſione in poſſeſſionez in vna
re ex p̀mo decreto poſſit fieri alia ex ſecundo
decreto Bar. in l. cum vnus. ff. de bo. aut. iu.
poſ. et l. q̄zuis eo. ti.

¶ Quas ſolēnitates req̄rat decretum ſuperi/
oris vide l. j. C. de pred. curia. libro. x.

¶ Infra quātū tps audiatur is cōt quem
eſt interpoſitū p̀mum decretū Baz. in l. ſi fi/
nita. ¶ iul. ff. de dam. infect. vbi etiā vide pe⁹
eū in actione exēpto an dēat interponi p̀mū
decretū et an miſſus ex p̀mo decreto lucret̄
fructus ibi etiā tractat an p̀mum decretum
hēt titulū et dic q ñ đ q̄ Jo. an. i addi. Spe.
ti. de p̀mo decre. ¶ iaz de effectu. p. ij q diu.

¶ Decretum ſup alienatiōe rer. minoriſ dēt
interponi iudice ſedente pro tribunali et die ñ
feriata Speçula. ti. de fer. ¶ ſequitur per ſicu.
finali.

¶ An decretū poſſit apponi per executorem
ſi nō eſt ei data facultas i litteris glo. m. p.
in ritum in c. j. de cōceſ. pre. li. vj. et ibi Jo. an.

¶ Decretū per mēdacium impetratum nulli
us ē momēti. l. cū pō. ¶ ſubuētū et ¶. ij ſēat⁹
ff. de fideic. lib. ſecus in ſētētia que valz ſed

venit rescidenda per restitutionē. l. si p̄tor. ¶. marcellus. ff. de iudic.

¶ Decretuz i cāis futuris ītpom nō pōt ter. i. l. item eorū. ¶. si ita. ff. qd cuiusq; vniūs.

¶ De potētia p̀mi et secūdi decreti vide Jnno ī c. j. i glo. fi. dee o q̄ mit. ī pos. Bar. m. l. si finita. ¶. iuliā 9. ff. de dā. infect. Specu. ti. de p̀mo et secū. decre. ¶. fi. ¶ Missio ex secū. decreto fit ō tutorē nō ō pupilluz dic. Bar. ī. l. p̀ma C. de iur. reipu. li. xj. ¶ An procedat ad iterpositionē decreti ō cōtumacē qñ agit possessorio retinēde Spe. ti. d. pri. et secū. d cre. ¶. seq̄t. p. vez. ¶ Decretū appositū i litels nō opat nisi volēte illo pro q̄ ītpomitur Jnn. d. oces. p̄bē. c. j. li. vj. ī fi. glo. ingne Joan. ī c. statutū d. p̄bē. eo. li. Oldra. osilio xxij ¶ Missio i possessionē ex p̀mo decre. fit ad p̄t̄ otumaciā ītesse actiōis Jnno. ī c. p̀mo. d. eo q̄ mit. ī pos. li. vj. ¶ Missio i possessiōez ex p̀mo decreto nō valz vbicūq; re9ē tut9 exceptiōe Jnno. ī c. otigit de dol. et otuma. Bā. m l. fulcinius. ¶. cū hoc. ff. ex qb. cau. ī pos. ea ¶ Nō valz iterpō p̀mi decreti facta sine sūmaria cogtōe Archi. ij. q. vj. ¶. sūt q̄rum.

¶ Que sunt examinānda p iudicez i mterpositiōe secūdi decreti Jo. an. ī c. otigit de dol. et contu. vbi do. Anto. de butri.

¶ An decretū pape afficiat man9ei9z suoz executoz tex et ibi Zap ī c. penl. de preb. li. vj. et ī c. p̀mo. de concess. preb. eo. li.

¶ An decretū īferioz a papa līget ignorantes vide dep̄ben. si apostolice li. vj. de cōcess. preb. c. ī. eo li. m glo. magna.

¶ Decretū potest īterpoi etiam m absentia ptis adūse vide. Jo. an. ī c. j. sup glo.

¶ Nō. q̄ qñ decretū nō afficit misi sit modus expressus m lr̄is vide domi. An. m. consilio suo xlvj.

¶ De decreto electōis nōt. ī c. innotuit de elect. et an decretū sit de sba electiōis et q̄d o tinere dēat ñ. lxiij. di. q̄nto de iur. pat. nob.

¶ Decretum iudicis non excusat a prohibitis a iure Jo. an. in c. fi. de re. pmu. nec validat actū a iure prohibitū tex. de. cens. significauit.

¶ Decretum epi super cōtractu nō validat contractum quin episcopus possit postea ognoscere de validitate otractus vide Bal. r. coll. de contr. mues. c. j.

¶ An missus ex p̀mo decreto recupet expensas quas fecit in re in qua fuit facta missio Jo. an. in c penul. de eo qui mit. m pos. et in c. ex parte de constit.

¶ An ex missione ex secūdo decreto trāsferatur. dominū rei glo. ī sti. de offi. iudic. ¶. fi. tex. in c. q̄riaz. ¶. si aūt vt lit. nō contes. glo. ī c. pro vt et c. contingit de dol. et otu. Bar. in l. si finita. ¶. iul. ff. de dam. infect.

¶ An otra missuz ex p̀mo decreto possit agi rei vendicatione Jo. an. in dcō c. cōtingit et ibi per dominū Anto.

¶ An ī interpositiōe p̀mi decreti requiratur plena probatō eius qui petit illud mītpomi Bar. in l. fulcinius. ¶. cū hoc. ff. ex quib. cau. in pos. ea. glo. et Bar. in l. hereditariū. ff. de bo. auc. iudi. pos.

¶ An pro expēsis factis et fiēdis possit fieri missio ex p̀mo decreto Bar. in l. fulcin. 9. ¶. si quis. ff. ex quib. cau. inpos. ea.

¶ Contra bāmitū nō pt̄ fieri interpositio secundi decreti Bar. in l. ad cognitionez. ff. ex quib. cau. in pos. ea.

¶ Missus ex p̀mo decreto potest locare vēdere fructus ter. in l. in vēditiōe. ¶. ij. et ibi Bar. ff. de bo. aut. iu. pos.

¶ Non valet p̀mum decretum si fiat ad īstāciaz nō hēntis ius Bar. in l. i. ¶. hec verba. ff. ne vis fiat. ei.

¶ An p̀mū vel secūdū decretū fiat in refeudali vel emphiteotica glo. et Bar. in l. si finita. ¶. si de vectigalibo. ff. de dā. infect.

¶ An missus ex secūdo decreto in spūalibo licite ad ministret Jmoc. et Hosti in c. cōtingit de dol. nō tñ missus ex p̀mo decreto in p̄cedēte tercia momitiōe vel vna peremptoria glo. in ver. dilationes in c. q̄riaz contra de proba. glo. in c. querelā de procurat. Spe. ti. de p̀mo et secundo decre. ¶. iā d effectu. p. sed quid si iudex facit tex. vt lit. nō cōtē. q̄riam. ¶. q̄ si sup de eo qui mi. m pos. c. j. et ibi notat.

¶ An interpositiōe secundi decreti pars cōtra quam fit sit vocanda Jmo. in c. j. d eo qui mit. m pos. et ibi not. Spe. ti. de pri. et secū. decre. ¶. nūc dicamus. in princ.

¶ Secundū decretū debz interpoi in scriptis Spe. in p̄allato. ¶. nūc dicamus ver. et p̄ceditur.

¶ An reo petente iuocare missionē ex p̀mo decreto obstet exceptio excōmūicatiōis Jo. an. in c. dilecto de vbo. sig. Spe. ti. de cōtu. ¶. nūc dicamus ver. sed pone excōmūicat9 Jo. an. de rescrip. c. j. li. vj. dixi in repetitia. mea. c. intellexim̄us de iudi. dicam sub dcō ne excommunicatio.

¶ Qualiter fiat missio ex secundo decreto in iuribus in corporabilibo Jmo. in c. j. de eo q̄ mit. m pos. Jo. an. in c. i. eo. ti. li. vj.

¶ Post citationē factā in procuratore et nō in domino potest fieri missio ex p̀mo sed nō ex secundo decreto Bar. in l. solēt. ff. de alim. et ība. legat.

¶ Secundū decretū potest interpoi in realita nō. Jmo. in c. dilecto de vbo sig. glo. et Bā. in d. l. si finita. ¶. iul. vide. in c. p̀mo de eo qui mit. in pos. z c. q̄mā vt lit. non conte.

¶ Decretū iudicis ex falsa probatiõe latū ẽ nullū ipso iure Jnno. de dila. preterea m fi. glo. mgne docto. m.c.licz causã de ꝓba. idẽ si ex cã mulsta tex. de cẽs. significauit do. de ro. deci. clxij. et cccl v. Bar. m.l. ambicioſa in prĩ. ff. de decre. ab ordi. fa. et l. actó. ff. rẽ ra. hab. et Bar. late m.l. tutor et m.l. seye egres se. ff. de rap. et l. iuste possidz. ff. ꝺ acq. pos. Bal. ĩ.l.ij. C. qñ ꝓuoc. nõ ẽ necẽs. et Bá. ĩ.l.si nõ sortẽ. ¶ centũ. ff. de ꝺdi. in de. vide Bar. in l. is apud quẽ. ff. de acq. her. m princ.

¶ Qui nõ habẽt ꝺcreta sũmoꝝ põtificũ vel hẽnt et nõ ꝓuãt sũt puniẽdi xx. di. si. ꝺcreta.

¶ An creditor pdat ius ꝑmi decreti si nõ m trauit possessionẽ sibi priuilegiatam assignatam l. ꝓtor. ¶ m eum. ff. de bo. au. iu. pos.

¶ An secũdũ decretũ seu datio ĩsolutũ ĩdebite fcã ꝓ ptẽ vicieꝰ m totũ Bar ĩ.l.si nõ sortẽ. ¶ si cẽtũ. ff. de ꝺdi. in deb. ¶ Decretũ iudicis. siẽ cãe cogmtiõe valz si in veritate sbe cã ꝓpt q̃z dẽt itponi Spe. ti. de ꝓcur. ¶. j. ꝺ. qd si solũ. ¶ Decretũ epi sup ꝺtractu ex colluſi õe ne celebrato ñ validat ꝺtractũ gl. ꝺ cẽsi. cũ clerici Bá. ĩ.l. ãbicõsa. ff. ꝺ decre. ab or. fac. Decretũ nõ valet misi ꝓbetur cause cogmtõ Bar in.l.j. C. de pred. cur. li. x.

¶ An secundũ decretũ sit sẽtẽtia mtlocutoria vel diffmitiua z huiꝰmõi effectꝰ p nõ. ꝺ appel. cũ cessãte et ĩ.c.j. ꝺ appel. li. vi. Jnno. i.c. dilecto de. ꝺ. sig. videt velle q sit itlocutoria qꝺicit q tudex pt qñcũq si cõstiterit secũdũ decretũ esse mulstũ illud reuocare.

¶ An decretũ iniquum vel ambicioſum per obreptionẽ obtentum valeat vid. ff. de tut. et cura. dat. ab his. l. scire oportz Archi. ri. q. j. qui resistit Jnno. de elec. cum dilecti.

¶ Qualiter ligat decretũ executore et qualiter nõ nõ. de cõcẽs. prebẽ. si capitulo et. c. si soli li. vj. ¶ Quid ꝓdest secundũ decretũ m beneficialibꝰ vide Jnno. de dol. et ꝺtuma. cõtingit faciunt que dixi supra.

¶ Quid sit decretuz nõ. de re. ec. nõ alie. c. j. li. vj. in glo. magna. Spe. ti. de ꝑmo z secũdo decre. m princ. et ibi Jo. an.

¶ Quid sit primuz quid sit secundũ quãdo deꝰ et ꝓ quibꝰ causis nõ. ff. de dã. mfec. l. si fimita. ¶ iul. m glo. j. et Bar. ibi plene m.l. is cui. ff. vt in pos. le. Cy. m.l. cũ ꝓponas. C. ꝺ bo. aut. iu pos. Spe. ti. de ꝑmo z secũ. decre. ¶. ij. in princ. et ibi Jo. an. m addi.

¶ An decretũ iudicis possit mtpõi die feriata in aliẽatione rei minoris Cy. C. de fer. l. actus Spe. ti. de fer ¶. ij. ver. fi.

¶ Quo tpe expiret virtus ꝑmi decreti Baz. et Ang. m.l. eleganter. ¶ si quis metu. ff. de dam. mfect. vbi vide eos.

¶ In alienatiõe rei miꝰ vel ecclesie ille interponit decretuz cui pſõa alienãs ẽ ſbiecta licet res sit alibi licet cautiꝰ sit q̃ vteꝛq; fac; at Cy. C. de pre. mino. l. si pdiũ m ij. q.

¶ In quibꝰ casibꝰ non habz locum decretuz nõ. C. qñ decre. opus nõ est. in rubrica.

¶ Ad hoc vt decretũ teneat debet mterponi recte et rite nõ. Bar. ff. de acq̃po. l. iuste.

¶ An creditor amittat beneficiũ ꝑmi decreti si nõ mtrauit qñ missus est a iudice nõt. Bar. ff. de bo. aut. iu. pos. l. cum vnus. ¶. j.

¶ Si secundũ decretũ sit mterpositum pro vno creditore an alius potiõ poterit ad bõa data in solutũ recursũ habere Spe. ti. ꝺ primo et secũ. decre. ¶ nũc dicamus ver. ſ ponequ vnus et ibi Jo. an.

¶ Quãdo incipit currere tempus ꝑmi decreti Spe. ti. de pri. et sec. de. ¶ mterdũ ver. hoc quoq; et ibi Jo. an.

¶ Secundũ decretũ nõ debet mterponi misi plene ostet de debito Bar. m.l. iij. ¶ ꝓtor. ff. de dam. mfect. glo. m.l. hereditariũ. ff. ꝺ bo. aut. iu. po. glo. m.l. fulcinius. ¶ cuz aũt. ff. exquib. cau. in pos. ea. et ibi Bar.

¶ Decretũ mulstũ nõ valz nõ. ff. de reb. eo. l. magis puto. ¶ si es alienum m glo. nulla Bar. m.l.j. C. de pred. cur. li. x.

¶ Quot sunt necessaria ad hoc vt valeat decretum decurionuz nõt. ff. de decre. ab ordi. fac. l. ij. et iij. z ibi. Bar.

¶ Decretum fuit cõpositũ anno dñi mil. cv. secundum formã appellationis que pomitur ij. questione. viij. ¶ forma sed vt glo. ibi dicit fuit mil. cl. qꝺ dicit glo. colligi ex cronicis.

¶ Decretũ nõ est a ꝓbatũ quo ad ꝺcã Gratiam sed bene quo ad compilationẽ de quo per Jo. an. de biga. debituz per eũ de rescip. ex parte el primo.

¶ An ista verba decernentes irritũ. ac. possint apponi per iferiorẽ a papa not. Jo. an. de concess. prebẽ. c. j. li. vj. et ibi Arch. vij. q. prima. qualiter.

¶ Decretum debz precedere pẽditõem. ff. de re. eo. l. secunda et. l. mgis puto. ¶ nõ passi.

Dedicatio. Quid sigmficet et q̃t modo sumatur glo. et do. c. de reli. do. c. j.

¶ Pro dedicatiõe monasterij epi nihil dẽt recipere misi prout habetur xvij. q. secunda eleutherius.

¶ Domus deo dedicata nõ dẽt amplius trãsire in vsus et habitationẽ layco; xir. q. tertia que semel adde. ff. de re. di. l. m tãtũ. ¶ sacere. C. de sacrosã. ec. l. sãcimus de re. pmu. c. mãcipia et. c. seq. et in regula semel deo li. vj misti. de re. di. ¶ locus.

¶ Dedicationes ecclesiaꝝ possunt fieri diebus feriatis doct. m.c. secundo de tempo. or. super ver. de dedicationibus.

Defectus. Deficere.

¶ Quid veniat appellatiõe defectuũ nõt· glo· m de· cõstõez ꝺ electi· et ibi ꝑ do· Cå· ſio· in q· xix· quẽ vide·

¶ Defectus alioꝝ nemo ſupplet niſi i caſibus a iure exꝓſſis nõ· Jnn· de cõceſ· pre· q̃ diuerſitatez· ¶ An ꝓpter defectũ· locatõis vicięt teſtes et mſtra nõ· xvj· q· vij· c· et ꝯ dirim9· ¶ An vbi req̃runt plures defect9 vnus vicięt actũ· vide ff· de trãſac· l· cum hi ¶ ſi q̃ſ et ¶ ſi ꝑtõ· ff· de adop· l· nõ emz· ff· de diuõ· l· fi· xxxviij· di· que ipſe· de elec quia ꝓpter· et c· cuz in veteri ꝺ ſpõ· tua noſ ꝺ bap c· j· ¶ Cũ aliq̃d deficit mhil dicit eẽ actum· ff· de ori· iur· l· j· ff· ꝺ verbo ſig· l· ędificia· ¶ ꝑ feciſſe· ff· de au· et arg· le· l· et ſi nõ ſint· ¶ q̃ ergo· C· ad ſilam· l· pe· in fine·

¶ In defectũ aliq̃d admittit q̃ ꝺ alias nõ admitteret· C· de heret· l· pe· ff· de mu· et hol· vt gradatim in pric· lxij· di· c· i·

¶ Deficere dicunt illi qui ab hiſ ſub quoꝝ impio ſũt deſiſtũt et in hoſtiũ nuõ ſe cõferẽt l· poſtliminiũ· ¶ j· ff· de capt·

Defenſor. Defenſio. Dupler ẽ defẽſio de qua per Bar· in l· de pupillo· ¶ ꝺuo· ff· de no· opeſ nũc· vbi etiã vide per eũ· q̃liter excoicatuſ poſſit defẽdere ſe de quo plẽ· dixi ni repet· c· intellexim9 de iudic·

¶ An ille qui nõ poteſt agẽ ꝟ tm̃ ſe defẽdere poſſit petere reuocari tenutaz· Bar· in l· de pupillo· ¶ fi· ff· de no· ope· nũc·

¶ Ad q̃d teneat qui ꝓmittit aliũ ꝺfendere de iure et de facto Bar· in l· ſtipulatio iſta· ff· de ꝟbo· obli· facit q̃ ꝺ idẽ notat i· l· ꝓmiſceri· ff· ꝺ· acq̃· poſ· Bal· in l· fi· C· de act· emp·

¶ Si malefactor defendit ſe a famꝫlia volente ipſũ capere poteſt licite iterfici· Bar· in l· ſi ſuus C· de his qui ad eccl· ꝺfu· et in l· fi· C· quãdo licet ſi iudi· ſe vidi·

¶ An promiſſio facta de aliquẽ defẽdẽdo in iudicõ trãſeat ad heredes ꝓmittẽtis in ſolidum an pro parte ꝛ ſic an talis obligatõ ſit ꝺidua· Bå· in l· eadẽ· ¶ cato· ff· de ꝟ· obli·

¶ Quãdo quiſ dicat aliquid facere ad ſuã defẽſionẽ Bå· in l· deuotũ C· ꝺ metha· li· xij

¶ Defẽſio· a nã vl̃ eq̃tate ꝺceſſa nũq̃z tollit ꝑ· Bal· in q̃ſtiõe ꝑ eũ diſputata q̃ incipit· ſtatuto cauetur q̃ ꝓ fenerator·

¶ De multiplici defẽſione circa rem et ꝓſonam vi ꝺ notat· per do· Anto· ꝺ butri· et Bå in l· vt vim· ff· de iuſti· et iur· vbi etiã glo·

¶ Ille qui conuenit vt heres poteſt vti defenſionibꝫ ſibi competentibꝫ etiã vt nõ heres Bar· in l· lutius· ¶ fi· ff· ſo· ma·

¶ An volẽs defẽdere partez vniuerſitatis ſit audiẽd9 ſpe· ti· de defẽ· p9ꝓn· et ibi io· ã

¶ Qualiter intelligatur vnicuiq̃ permiſſa defenſio dic vt nõ· in l· j· C· vnde vi· opt a gloſa· xxiij· q· j· in mma et· c· j· vbi glo· ſu per ver· fugiens que tractat an liceat cleri co cuz armis ſe defẽdere et q̃ ꝺ ſi hoc faciat nõ pro defẽſione perſone ſed rerum ſuarum·

¶ Quãdo q̃s fouet iuſtã cãz pt̃ q̃ſ defẽdere per malicias et cauillatiões aduſariũ repellendo nõ tñ debz falſas ꝓbatiões inmiſcere glo· eſt nõ· xxiij· q· ij· dominuſ· alia glo· in· c· cupientes in ver· malignantes ꝺ electi· li· vj· Bar· ſup rubrica· de fi· mſtru· in xiij· col· ¶ Eccleſia debz defẽdere puulos expoſitoſ ante eccleſiã lxxxvij· di· c· fi·

¶ Cuilibz ante ꝺdẽnationẽ danꝺ9 eſt loc9 ad defẽſionẽ iij· qõ· ix· c· habet ꝛ c· q̃ accãr·

¶ Qui nõ defẽdit libere veritatez ꝓditõ ẽ veritatiſ xj· queſtio· tercia· nolite·

¶ Princeps debz defẽdere eccleſiã et ei9bona· xxiij· qõ· v· princeps· et c· res omnes·

¶ Qui pro defẽſionẽ eccleſie vl̃ pꝛie moit celeſte regnũ ꝺſequit xxiij· q· viij· oĩ tiore·

¶ Quilibz debz defẽdere bõa ciuitatiſ mgis q̃z ꝓpriũ corpus· xxiij· q· viij conuenior·

¶ Licitũ ẽ iuuare vnũqmq̃z defẽdẽtez ſe et ſua dũmõ ñ excedat modũ· Jnn· in c· ſi võ de ſẽ· ex· et ꝓmo· et ibi nõ· ꝓ proijciẽtes lapides ad ſedãdã rixã nõ pumũt·

¶ Defẽſio facta ꝑ ꝺfẽſorẽ fideiuſſoiſ ꝓdeſt ꝓncipali ter· q̃ ñ ẽ alibi i· l· j· ¶ fi· ꝺ iu· iurã·

¶ Defẽſor q̃ mtuemit ꝓ alio ad ſuſcipiẽdũ iudiciũ tãq̃ ꝓcurator in rẽ ſuã aĩo nouandi poteſt ante liti· oteſt· oſtituere ꝓcuratorem Bar in l· ſolões· ff· de ſolu· ¶ ſpec· tit· de ꝓcu· ¶ j· ver· ſed nunq̃ ꝺ defẽſor· ¶ Defẽſor admittit in cã criminali ſiẽ cautiõe de rato ad allegãdũ cãz abſentię glo· ẽ ſingulariſ i· in eo· ¶ j· ff· de re· iur·

¶ Admittit defẽſor ſiẽ mãdato cũ cau· vide Jnn· in c· venerabilis· ꝺ reli· do· i glo· ij· q· vj nõ ſolẽt Jnn· in c· de accu· ſup his i prin· et i c· oſtitutus de ꝓcu· i glo· fi· ¶ An q̃ſ poſſit vti defẽſionibꝫ iuſtis glo· fi· x· qõ· in· nul· luſ· xxiij· qõ· ij· dñſ glo· in c· cupientes· ¶ j· de elect· li· vj· ¶ An reus cõpellat ꝓ ſe defẽdere Jo· an· de reſti· ſpo· frequẽſ· li· vj· Jnnoc· de teſti· cum olim· vbi vide·

¶ Qui debz defẽdere aliquẽ ꝺ tra aliũ multo fortiꝰ ꝺ tra ſe· ff· ſi ſer· ven· l· aliqui9· ix· ꝺi· noli de nat· ex libe· ven· c· j· xviij· qõ· j· in caſi· nomiꝫ ſed hoc forte nõ eſt ver ꝓ nõ· i· l· in q̃ſitõ· C· de ſolu· et c· petitio in glo· ꝺ iu· iuran· ad de q̃ ꝺ dixi ſub dictiõe auxiliũ·

¶ Defenſor vocatur procurator eccleſie· i· queſtio· tercia ſaluator·

¶ Quis dicatur defendere nõ· ff· de procu· l· ꝟ et ꝟ· ¶ defẽdere et ¶ fi· ff· ex q̃b· cau· ma· l· item ait· ff· ex q̃bꝫ cau· in poſ· ea· l· hec autẽ· ¶ non defendere notat· in cle· ſi quis ſuadẽ· de pe· ĩ glo· Jo· an· et Archi de hẽ· c· ij· li· vi·

¶ Defẽſione non intẽzuemente in cauſa q̃n

ferenda sit sētentia Jmo. q̄ fil. si. lc. c. causā
ij. in fi. magne glo.
¶ Nemo aliene litis defensor exist̄it idoneꝰ
sine satisdatione. ff. d. pcur. l. q. pr̄io. ¶. q̄ ali
um defēdit. ¶ Publice utilitatis ē reos de-
fēdere. l. seruū. ¶. publice. ff. d. pcu. l. nam rei-
publicæ. ff. d. no. ope. nūc. clemē. pastora
lis de re. iudic.
¶ Defensio est de iure naturali et p̄ p̄ncipem
tolli nō pot̄ vt in d. cle. pastoralis.
¶ Qui alios defēdit errorez damnabilior
ē illo q̄ fāc xxiij. q. j. ij. q̄ alios.
¶ Qui debz me defēdere vel uuaē me nō de
bet impugnare. ff. si ser. ven. l. altius xxvj. di.
vna tantū xxv. di. c. vlt. glo. d. nat. libe. vē.
c. i. xj. q. 1. siluester. ff. d. odic. ide. l. frater a
fratre. ¶ Defendere q̄nz exponit̄ p̄ agere
C. de aboli. l. secunda et eō. ff. de dol. l. si oleū
viij. di. quo iure.
¶ An defensor semp satisdet iudicatū solui
nō. ff. q̄ satisda. cog. l. sciendū. ¶. tutores in
fi. gl. fi. uide Jo. an. i addi. & pe. ti. d. defē.
in ℞ca. Quot modis acq̄piatur defensor
vid. Bā. i. l. de pupillo. ¶. fi. ff. de op. no. nū.
¶ Si p̄ mīsit q̄s defēdere intelligit̄ d. iure et
nō de fcō nōt. Bā. in. l. damni infecti. ¶. qui
dam. ff. de dam. infect.
¶ Quis pot̄ alium etiaz inuitū defendere si
facit aīo donādi i auten. vt omīs obe. iudi. ¶.
si nō aliter i glo. litt. coll. v. & pe. ti. d. defē.
¶. sed nuq̄d nō. Jo. an. i addi. & pe. de eo q̄
mit. i pos. super ℞ca.
¶ An q̄s possit esse defensor iuito actoē ñ.
Bā. i. l. solutōem. ff. de solu. in v. q.
¶ An defēsor añ litis otestatōz possit con-
stituere p̄curatōem Bā. ff. d. solu. l. solutōez
& pe. ti. de pcu. ¶. j. ver. sed nūq̄d defensor.
¶ Defendendo licet q̄d alias nō liceret. ff. si
qua. pau. fe. di. l. j. ¶. cū arietes d. resti. spo.
olim i fi. de sē. exc. si vō de h̄. cum modera-
mine tamē vt in. l. i. z ibi nō. C vnde vj.

De formis. An habeatur ratio defor-
mitatis vide i. l. ex hac lege. ff. si q̄. pau. fe.
di. ¶ Modica deformitas nō impedit C. d. pe.
l. si q̄s i metallum. ff. d. offi. presi. l. si presēs

Defunctus. Vltīa voluntas defuncti
ē seruanda. xiij. q. ij. vltima votūtas autē.
de nup. ¶. disponat C. de sacrosā ec. l. sanci-
mus. ¶ Suffragia quę dum viuerent
eoparit̄ p̄sunt mortuis xiij. q. ij. nō estis
mus et c. p̄ obeūtibz. ¶ Quaē certi dies ob
seruāt̄ ad memoratōez defūctoz puta ix.
z vij. dic vt hēt̄ xiij. q. ij. c. qr. alij ad mām
vid. q̄d dicā. j. sb̄ dcōe mors.

Degradatio. Degradatus. Clericus adulator proditor degradatur ab officio suo xlvj. di. c. clericus qui adulatō
mbo. ¶ Degradat̄ clericus maledicus si re
mā postulaē noluerit xlvj. di. clericus.
¶ Degdat̄ clericꝰ usurariꝰ xlvij. di. c. epus
et c. se. ¶ Ep̄s degdatus sacros ordies ofer
re nō potest. j. q. j. ex his vide vt i c. prīo. z
ij. de ordi. ab epis. q renūc. epis.
¶ An clericus degradatus possit conficere
corpꝰ christi gl. j. c. ij. de pe. li. vj. gl. z doc.
i c. ij. d. cle. exco. mi. adde glo. l. di. accedēs
z ix. q. j. i sūma q̄ dic̄ q̄ non q̄ exutus ē oi
priuilegio clericali adde de cōse. di. quarta
ostēdit̄. j. q. j. q̄ q̄dā xj. q. tercia ep̄s el ij.
¶ An clericus post degradatiōem statī sit
de foro seculari Jo. an. et ibi do. Anto. d. iu
dic. at si clerici. ¶. de adulteriis z c. cū nō ab
hoie de heret. ad abolendam.
¶ Qualiter dicatur tradi curie seculari nō.
de verbo. sig. nouimꝰ adde q̄d dico. j. p̄rie.
¶ An clericus degradatus pdat priuilegi-
um clericale Jmo. z doc. de cle. exc. mi. c.
pe. glo. xi. q. iij. clericū vbi vide.
¶ Q̄nq̄ p̄p̄ter actioem ciuilē etiā cōtra nō
corrigibilem ipomit̄ pēā degradatōis cāus
est sing. i c. nullus de sen. nō ord. vbi d. hoc.
¶ Quot tuplex sit degdatio dic duplex vel
balis z realis de q̄bz plene nō. de iudic. cuz
nō ab hoie de pe. degdatio li. vj. de ver. sig.
nouimus pulchre i c. prīo de obli. ad rati.
Bar. i tractatu de multiplici. degdationes
z ad quē effectū fiat i. l. pe. ff. si ex no. ca. ag
¶ P̄tas degradatōis est ordis quā nō pot̄
facere electus et confirmatus q̄ nō est consecra
tus tamen bene pot̄ p̄nūciare d. gradanduz
Jo. an. de elect. trās missaz vbi glo. idē Jo.
an. i c. ij. de pe. li. vj. sup ver. epus.
¶ An degradatus verbaliter sit de foro se-
culari vide de iudi. cum non ab hoie de ver.
sig. nouimus de materia vide & pecu. ti. de
conpe. iudi. adi. ¶. j. ver. i q̄busdā adde q̄ d.
gradatus nō est tradēdus curie seclari misi
in tribz caibz. p̄ti 9m crie heresi de here. ad
abolendaz. misi ad p̄niam mcō tinēti redire
voluerit. d. heret. excoicamus. ¶. damnati.
secūdus i falsario trāz. aplicaz de cri. fal. c.
ad falsariorz. tertius cuz q̄s deponit̄ p̄pter
calūniā quā intulit suo epo.
¶ Degradatus actualiter conficit si cele-
brat glo. Jnno. et Hosti. de cler. exco. mi. c.
secundo Archi. l. di. accedēs dixi s. adde q̄d
dicam sub dcōe christus.
¶ An degradatus tenetur dicere horas ca-
noicas glo i. c. ij. de cler. exco. mi. l. di. accē-
dēs. i glo. xxviij. di. presbyterꝰ adde q̄d di-
cam sub dcōe officium.
¶ Degdatus agēs i suo ordie vt priꝰ debz
excoicari. d. cler. ex. mi. si q̄s p̄sbyter i glo.
¶ An epus degradatus possit itez i epum

ꝓmoueri Archi·secūda qō·vij·¶·hoc edcō·
¶ Quę sunt cria digna degradatione nō·ꝺ
iudic·at si clerici et·c·cū nō ab hoie boā glo·
xv·q·vlt·m sūma vbi vide quę sūt cria aīpe⁄
diētia exēcutionē officij ꝺ q̄ plē i·c·fi·ꝺ tēp·
ordi·nō·de iudic·at si clerici ¶·de adulterijs
lxvij·di·c·j·xlv·di licet
¶ An ep̄s vel presbyter omittens otra ꝑn⁄
cipem suū secularē crimen lese maiestatis sit
degradandus xxij·q·v·si q̄s laycus ꝓ·ep̄us
et est palea·
¶ An ꝓ simplici fornicatione clericus sit de⁄
gradand9 glo·q̄ non q̄ pauci sine illo crie
mueniuntur lxxxj·di·maximian9 de q̄ etiam
lxxxij·di·p̄sbyter idem dic̄ glo·l·di·q̄ tua et
xxxnij·di·fraternitatis·
¶ Que dr̄a sit inter degradare et ꝓnūciare
degradandū Cy·et Bá·m·l·j·C·vbi ꝛ apud
quē gl·de·offi·dele·sup eo·
¶ An clericus in minoribꝰ ordinibus possit de
gradari ꝺ cle·ex·mi c·ij·Jo·an·de pe··c·ɳ·li·
vj·nōt·m·c·sed clericus si tonsura de vit·et
ho·cle·
¶ Quot epi requiruntur in degradatione
presbyteri dic vij·degdante oputato·xv·q·
j·de crie xv·q·vij c·felix et ¶·si aūt et·c·si pre
sbyter de pe·c·ij·li·vj·vbi vide·
¶ Qñ sacerdos esset ꝓ hereſi degradandus
et tradēdus curie seculari pot̄ hoc fieri solum
p epum suū ꝺuo catis abbatibus et aliis reli⁄
giosis et litteratis sue dioc·de here·quo mā
libro vj·
¶ An clericus degradat9 possit otrahere ma
trimoniū doc·q̄ nō de cle·ex·mi c·ij·q̄ reti⁄
net caracterē de quo adde de vi·et ho·cle·c·
clericus si·
¶ Quis possit restituere ad gradum dic si ē
solenniter degradat9 solus papa alias secus
glo·ij·q·vj·c·iō si contrabitur Jnno·i d·c·ij·
de pe·i vj·xj·q·iij·epus in sinodo xlviij·di·
clericus maledicus·
¶ An degradatus possit accusare alium cle⁄
ricum gl·q̄ nō ij·q·v·ipi apli·
¶ Degradatio q̄ñq̄s pom̄ solz ꝓ suspēsione
glo·xlviij·di·clericus·
¶ Depositus ꝑpetuo ab officō et bñficio di⁄
citur degꝺat9 Jo·an·de acc·i q̄sit·sup glo·j·
¶ An pauciens clericū degradatum mandat
cāonē nō·gl·l·di·accedēs ꝛ·c·otumaces lxxxi·
di·dictum i gl·de sē·ex·otingit adde quod
dicam·j·sub dcōe excoicatio·

Deierans. Qualiter fōmet libell9 dē⁄
ierātez Ja·butr·i·l·cūctos ꝓ·os C·ꝺ sūm·tri·
¶ Qualiter deierās puiat Cy·i·l·ij·C·de re·
cre·adꝺ qꝺ dicā·j·sꝺ dictōe iuramentum ꝛ
ꝑiuriū·

Deinceps. De significato huius dcōis
vide i·c·nēo demœps ꝛ·c·licz canō de elect li·
vi·ff·ꝺ vsur·l·seya nō·i cle·i·¶ petro ꝺ sū·tri·
¶ Qñ hec dcō ponitur i noua cōstōne legis
qꝺ ipoꝛtet nō·glo·m cle·eos de regula·

Delator. An et qñ delator ifametur si ñ
ꝓbat vide Bá·i·l·ij·i ꝑn·ff·de iu·fis·ꝛ ibi nō·
¶ Si q̄s deferat boā i fiscū et nō ꝓbz an tene
at nōt·ff·de iu·fis·l·seātus·¶·si q̄s delatorez
in gl·erariū ij·C·ꝺ dela·l·exuaria li·x·
¶ Quot modis q̄s dicatur deferre nō·C·ꝺ
dela·sup Rca·li·x·vbi vide qui ꝓhibeantur
deferre quod nō·
¶ Deferre est arguere ꝺuincē accusare ff·ꝺ
verbo·sig·l·iudicasse·
¶ Jllaudabile gen9 ē deferre C·de dila·l·ex
varia et·l·fi·li·x·

Delectatio. An ꝺsensus in delectatiōe
sit peccatum mortale sā·Tho·secunda secun
de q·clxij·vbi etiā vide q̄ delectatio nō dicit
morosa secundū diuturnitatē temporis sed
eo q̄ ratio deliberans i ea moratur q̄ statim
vt attingit respuit debz·
¶ Delectatio peccantis ē cir cūstātia aggra
uās peccatum de pe·di·v·consideret·

Delegatus. Delegatio.

An delegatus possit citare per edictum Jo·
an·de for·compe·si quis contra sup gl·vltī
ma qꝺ nō·de cle·nō resi·ex tuę sup prīa gl·
¶ An delegatus qui tempore date lr̄ę erat
habilis tēpore nō presentationis repit mha
bilis possit ꝓ cā sibi cōmissa cognoscere nō·
glo·ꝛ Jo·an·de rescript·statutū li·vj·Bal·
m·l·eā quā C·de fideicōi·
¶ An delegatus p litis ꝺtestationē efficiat
dominus litis glo·i aute·de exi·et itro·re·¶·
si nō et·l·aptissimi C·de iudi·
¶ An delegatus possit suaz sniam mandare
executōi nō·Bal·m·l·a diuo pio m pric·ff·ꝺ
re·iudi·m·c·pastoralis·¶·q̄ nō de offi·dele·
vbi glo·et doc·Jnno·de arbi·in otuit glo·et
doct·de so·cōpe·si q̄s contra clericū vbi do·
Anto·Spe·ti·de sen·ex·¶·j·m prin·Jnno·
de offi·ordi·cū ab ęcclisiaꝝ ꝛ m·c·dilecto de
verbo·sig·de offic·dele·sigficasti et·c·queren
ti plē ꝑ docto·m cle·auditor de rescrip·gl·
ij·q·vj·q̄sq̄s vbi vide pulchre ꝛ nōbiliter·
¶ An delegatus in procedendo dēat seruare
statuta et ꝺsuetudines loci in quo ꝺatus est
delegatus Jnno·de consue·m Rca fāc quod
nō·Bá·in repe·l·si societatem·¶·arbitrorum
·ff·pro so·
¶ An iurisdcō delegata possit dari a lege ñ·
de of·ordi·irrefragabili·¶·cetez de heret·ad
abolēdā i fi fac qꝺ nō·gl·de iu·iuran·c·j·
¶ Si iuder post delegationē sibi factam ex
coicetur an expiret eius ptās nōt·docto·ꝺ

offi. dele licet glo. de offi. vica. rõna li. vj. fac qđ nõ. in. l. iudiciũ soluitur. ff. de iudi.

¶ An iudex ôdinarius vl cui est fca omissio vel delegatõ alicui⁹ cause possit simul ꝓcedere ex iurisdcõe ordinaria z delegata Jnn. z doct. de ꝑscrip. cũ ex officij de corpo. vitia. significauit tex. cũ glo. de offi. or. licet.

¶ An iudex hẽns ordmariã iurisdcõz z delegataz si eligat ꝓcedere delegata valeat ꝓcessus z illa tm̃ dẽat vti nõ. doc. i ꝑ allegato. c. cũ ex officij de ꝑscrip. vbi Abb. col. vj. adde de corpor. vi. c. sigficauit ꝑbẽ. n.

¶ Delegatõ appellal omissio de iud. exhibita vbi vide.

¶ An vno delegato ipedito sint alij ipediti z qđ si nõ ostet đ ipediento vid de rescrip. sciscitatus in glo. pe. z vlt.

¶ An delegatus de cui⁹ iurisdcõe dubitat possit citare nõ. de ꝑscript. pastõalis i glo. j. fac qđ nõ. glo. eo. ti. sup lris.

¶ Cause criales possunt delegari đ iur. canoico excepto vltio supplicõ ita n̄. Jnn. i. c. m archiepatu de rap. gl. i cle. j. de of. dele. eo. ti. sup qõnũ z ibi nõ de of. or. qđ sedẽ.

¶ An delegatus possit restituere aduersus sniam p se latam hosti. i. c. suscitata đ rest. i integr. vbi vide.

¶ An p simplicez cause delegatõz itelligat omissum petitorium et possessorium dic ꝙ sic de cau. pos. c. ij. et de sequest. c. j.

¶ An delegatus pape possit citare exẽptos vid do. Car. flo. i cle. dudũ. Ş. nos đ sepul. in r. q. et rj.

¶ An delegatus possit priuare quẽ bnficõ suo Jo. an. dic. ꝙ nõ misi hẽat spãle mãdatum vt nõt. i. c. ꝑ humanã de homi. li. vj.

¶ An valeat ꝓcessus delegati q̄ se putat đ legatum ab vno cum in veritate sit delegatus ab alio Spe. ti. đ se. ꝓla. Ş. qm̃ ver. qđ si dixit et doc. de ꝑscript. cũ ex officij.

¶ An valeat ꝓcessus iudi. hẽntis ordmariã z đlegatã nõ exꝑsso ex q̄ cã ꝓcedat ꝛfre. de. osilio suo rrr. doc. i d. c. cũ ex officij

¶ An valeat ꝓcessus delegati dati ab eo q̄ tpe delegatõis nõ hũit pt̄atez delegandi q̄ tamẽ postea supueit gl. Cy. z Bå. i. l. j. C. q ꝙ sua iur. z i. l. j. C. vbi de cri. ag. opõ. doctõz suã cãz delegaé Cy. i. l. j. C. q̄ ꝙ sua iur. Jo. an. in addi. Specu. ti. de offic. dele. Ş. excipi potest ver. sed nunquid.

¶ An valeat ꝓcessus eius q̄ cũ nõ esset delegatus ꝓcessit vt delegatus ꝑ superior postea ratum hũit gl. in. l. licz. ff. đ iudi. et ibi Bå. doc. de ꝑscrip. cũ ex officij gl. de for. com pe. significasti vbi vide p modernos.

¶ An delegatus pape possit absoluere ad cautelã litigãtẽ corã se gl. đ appe. ad pniaz z c. solz đ sẽ. ex li. vj. in gl. nõ. in c. prudẽti am. Ş. sexta de offi. dele. de testi. vemẽs

¶ An delegatus possit ꝓ defẽsione iurisdcõis sue sic ordmarij impl oraé brachiũ secular im auxiliũ rriij. q. v. administratõs đ habet vt officiũ li. vj. nõ. in c. đ causis đ offi. dele. faciũt n̄. i. c. j. de of. or. z i. l. epale. C. đ epi. audi. Jmo. z doc. đ of. dele. sigcasti tenẽt ꝙ sic adde ad mãm qđ nõt. glo. z ibi doct. i. c. fi. đ deci. vbi videt ꝙ hꝫ nõ possit misi spãliter omittat vl misi ẽet tanta rebellio ꝙ ꝑ cẽsuraz ꝓcedi nõ posset ꝓuideri de q̄ est q̄daz extrauagãs Bonifacij viij. itez adde qđ nõ. Zau. i cle. j. đ off. dele. z ibi doc. Cå. flo. i q̄rta. q. z qđ n̄. Jmo. i. c. cum satis đ offi. archi. ¶ Delegatꝰ ad vniuersitatẽ cãꝝ cẽset similis ordiario iõ potl alij sbdelegare gl. de appel. cũ cãz alia gl. i. c. statutũ Ş. m sup de rescrip. li. vj. adde doc. i cle. ij. de rescrip. Archi. i. c. statutũ đ heret. li. vj. tex. i. c. ij. đ of. dele. eo. li. hosti. i. c. qm̃ abbas eo. ti. z i. c. fi. đ of. or. gl. i. l. fi. C. de iudi.

¶ An delegatus iferioris a pncipe vl sbdelegatꝰ a legato pncipis datus cũ pl̄ate ad sbdelegandũ possit alij subdelegaé gl. i. c. is cui đ of. dele. li. vj. z i. c. j. đ ꝓcur. eo. li. Archi. de offi. dele. c. q̄zuis li. vj. Cy. in. l. a iudice C. de iudi. Bar. i. l. z q. ff. de iur. omn. iud. ple. p do. Cå. flo. i cle. j. đ of. le. i rj. q. vbi ꝺcludit ꝙ non.

¶ An coraz delegato q̄ absoluit reũ ab iepta petitõe actois z sic ab obꝺuatõe iudicij possit actõ itez ꝓponé aptã actõez Spe. ti. đ of. iud. Ş. debuit v. qđ si ꝓponẽs corã delegato tẽt ꝙ sic idẽ tẽt domi. Cå. flo. i cle. fi. de appel. i iiij. q. ¶ An delegatꝰ datus a papa sb odcõe si. j. certũ terminũ debitor non satisfecerit possit añ lapsũ termi illi ꝓgare qõ. fuit bonoie de fcõ Jo. an. tẽt ꝙ nõ de q̄ ꝑ do. Car. flo. i cle. j. de ꝺcess. ꝑbẽ. i q̄rta. q. faciũt nõt. ꝑ Jmo. in. c. prudẽtiã i pncl. de offi. dele. Specu. ti. de cita. Ş. j. ver. sed pone papa z in. c. si pro te de rescrip. li. vj.

¶ An processus nullus ꝓpetuet iurisdiciõez delegatam nõ. in. c. venerabili de offi. dele. hosti. et doc. in. c. licet vndiq; eo. ti.

¶ An delegatus principis q̄ male versatur in iudicando vel negligit iudicaé possit cõpelli p ordiariũ Cy. in aut. qua in prouincia C. vbi de cri. agi. opõ. Jo. an. z doct. in c. fi. de rescrip. Jo. an. tẽt ꝙ sic si excessus delicti ẽ notori⁹ in cle. i. de of. ord. z ibi p do. Car. flo. in tercia. q.

¶ An delegatus principis possit dici executor hr̄ de off. dele. saẽ et de for. cõpe. si qs cõtra clericũ de rescrip. ab excoicato gl. de of. ordi. pastoralis. Ş. qz nõ.

¶ An delegatus possit committere causam

alteri diffimẽdam secundũ cõsilium tertii ñ. glo. doc. in. c. si pro debilitate de offi. dele. et c. venerabili de electi. cum in veteri de arbi. cum olim.

¶ An delegatus possit mulctare gl. tenet q̃ nõ in. l. secunda C. de spor. z. l. eos C. ꝺ mo. mul. z in. l. defẽsoẽs C. ꝺ defẽ. ciui. glo. extra in. c. pastoralis de of. dele. de quo ibi p Jnno. et Hosti. in sũma de re. iud. in Rca. facit qꝺ nõ. ĩ. l. j. ff. si qs ius dic. nõ obtẽp. ad de nõ. in. c. ĩ causis ꝺ offi. dele.

¶ An delegatus possit augẽ vel mínuere pẽ nã statuti dic q̃ nõ secus in ordĩario glo. et doc. in. l. qꝺ ergo ℭ peã grauior ff. de his q̃ nõ. ĩfa. et in. l. si seuerió C. eo. ti. glo. in. c. de cãis ꝺ of. dele. gl. ĩ. c. licz ꝺ pe. ij. q. iij. ℭ nõn dũ Jnn. ꝺ est. c. j. z ibi p do. Anto. et moder.

¶ Delegatus cui ẽ omissa receptio testiũ nõ potẽ recipe testes reprobatorios misi vbi ꝯ hẽ ret ĩ mãdato scꝺm Jnno. ĩ. c. licz de probatõ.

¶ Delegatus datus cum clã potẽ procẽde colle ga ĩ remotis agẽte vel lõga absẽtia distãte de testi. pñsentata et ibi vide.

¶ Si duo delegati ferunt diuersas sẽtẽtias vtraq̃ ĩ arbitrio delegãtis pendz de re. iud. c. fi. de offi dele. cum te secundum Jnno.

¶ Delegatus eandẽ hz autoritatem in iurisꝺcõe prorogata sic in delegata ꝺ mup. pe. c. ij. de offi. dele. p. et g.

¶ Qui cã pendẽte coꝛã delegato ordĩarium adijt supeadẽ cã videt renũciaé lris delegatõ mis doc. ꝺ accu. ad petitoz ꝺ pur. ca. cũ dilct9.

¶ Relatõ delegatoꝛ omissa ad curiã facfiꝺẽ de pur. ca. cum dilectus.

¶ Si delegatus pfert sniaz excoicatõis gene ralẽ in ödictores rebelles expirat eo mõtuo de sen. excõ. a nobis el picolo et ibi nõ.

¶ Delegat9 potẽ facẽ missionẽ ex pño z scꝺo decreto scꝺm Jnn. ĩ. c. dilecto de vbo. sig.

¶ Delegat9 potẽ punire iniuriaz factaz pti in duobꝰ caibꝰ de of. dele. c. j. z. c. de causis.

¶ Delegatus potẽ reuõre sꝺelegatũ i casibꝰ q̃ habẽt de of. dele. si p debilitate.

¶ Delegatus q̃ executõem suę sẽtẽtie com misit ordinario potẽ cãm executõis reuocare de offi. dele. signíficasti.

¶ Si p cẽditur coraz delegato cui9 iurisꝺcõ ĩ veritate ẽ extermĩata z nihil p pteꝰ oppomitur an valeat p cessus nõ. ꝺ of. dele. gratũ.

¶ An delegatus ab episcopo sit maioꝛ vicario suo ĩ illa cã dic q̃ sic q̃ legatus pape hẽt ordinariam. c. ij. de offi. dele. li. vj. et tamen delegatus pape est maior eo de offi. le. studuisti et. c. sane.

¶ An et qñ delegatus a papa possit absoluẽ ab excomunicatõe lata p ordinarium vel alium delegatum pape vide nõ. in. c. prudẽtiam. ℭ sexta ꝺ offi. dele. z ibi Jnno.

¶ Vsq̃ ad quod tempus possit delegatus tueri missum in possessionem vi ꝺ m. c. querẽ ti ꝺ offi. dele.

¶ Qñ delegatus videatur se malicíose excõnerare vi ꝺ de of. dele. pastoralis.

¶ An iurisꝺcõ delegati ipediatur si delegãs excõicetur vi ꝺ in. c. licz de of. dele.

¶ Delegatus datus sup absolutione faciẽda nõ tenet exeq̃ ꝺ of. dele. cũ otingat.

¶ Delegatus sup nullitate sntie nõ potẽ cognoscere de iustitia nõ. ꝺ of. dele. p. z g.

¶ Delegatus nõ potẽ priuare clericum rõne otumacie ꝺ homí. p humai li. vj. ꝺ of. dle. ꝺ causis ꝺ ocel. prebẽ. c. q̃ diuersitatem.

¶ Licet delegatus p nũciãdo se nõ esse iudicem possit etiam ꝺ ptiũ volũtate reassumere iurisꝺcõem in pncipali ꝺ of. dele. sigficantibus hoc intellige qñ a tali sntia nõ ẽ appellatum secus si appellatur z appellatio ẽ iustificata nõ. ꝺ p bẽ. dilectus vbi vide.

¶ Delegatus potest omittere receptionem testiũ extra locũ vbi ẽ cã delegata ꝺ fideiuss. ostitutus.

¶ Delegatis omittens executõz sẽtẽtie videtur ex toto abdicare a se iurisꝺcõz misi aliqꝺ coertõis sibi reseruaret secundum Jnno. de offi. dele. in lris et. c. significasti.

¶ An valeat processus delegati reuocati p delegãtez ignoratis reuõtõez de appel. si duobꝰ faciũt q̃ habẽt in cle. j. de renũc.

¶ Quid si alter delegatoꝝ tempe delegationis nõ ẽ ĩ rey natura Jo. an. in. c. cãm matrimonij ꝺ of. dele. Spe. ti. j. ℭ restat.

¶ Si delegatus epi allegetur suspect9 illa cã dẽt tractari coraz epo casus videt in. c. si extra vnũ de of. dele. li. vj.

¶ An delegatus ordinarij dẽat hẽre expẽsas a ptibꝰ vide nõ. in. c. statutũ ꝺ rescrip. li. vi.

¶ An delegatus possit subdelegare nõ. in. l. a iudice C. de iudi. et de off. dele. si pro debilitate et. c. super qõnũ et. c. pastoralis glo. ff. de off. presi. l. sepe audiui concl̃ ẽ q̃ delegatus pncipis potest et alius nõ.

¶ An sit necesse q̃ delegatus pape omittat psonis de qbꝰ ĩ. c. statutum. ℭ j. de rescript. li. vj. glo. z doc. ibi deꝯ vbi Arch. tẽt q̃ sic.

¶ De mã subdelegatiõis an et qñ possit fieri et quę cause z qs articulus cause possit subdelegari nõ. Jnno. de re iudic. cum bertoldus vbi tractat an et qñ possit fieri z quę cause z qs articulus cause et quę receptio testiuz et exaĩnatio possit sꝺelegari p au. in de. j. de offi. dele. vbi etiã p do. Anto. et do. Car. flo. in nij. q. Speculator. de lega. ℭ iam nũc ver. sed nũquid. de materia vide doctor. de off. dele. z in cle. j. eo. ti. vbi glo. a de quod nõt. Bar. in. l. j. ff. qui. et aquil.

¶ An cui committitur citatio et pas citandi

possit illum articulū subdelegare nō · Jnno · et Hosti · de ꝓba · quoniā contra vide in · d · c · fi · de of · dele · et in cle · j · eo · ti ·

¶ An delegatꝰ omittēs vices suas videatur in illū iurisdcōz trāsferre tex · de of · dele · vene rabili gl · eo · ti · sup qōnū · Ç si vō · v · vices su as optimꝰ tex · eo · ti · q̄zuis li · vj ·

¶ An delegatꝰ sup muriis ꝛ violētiis factis alicui possit sup illis ꝓcedē p inq̄sitōez vide ifrede · de se · osilio suo iij · plē p doc · i · c · vene rabili ō of · dele · vbi ocludit q̄ nō tō colligit ex nōtis p Jnno · ō iur · ad nr̄az el · ij · vbi dic q̄ in his q̄ occurrūt ꝑuatū interesse nō potest procedere per inquisitionem ·

¶ An ea q̄ fūt meri vel mixti ipij possit dele gari ñ · i · l · j · ff · de of · ei ꝰ ꝛ i · l · ipiū ff ō iur · om tudi · i gl · ꝛ doc · ō of · or · q̄ō sedē gl · i · c · i ⁊chi epatū de rap · adde gl · xxiij · q · iij · illud q̄ tēt q̄ cā crialis scōz caōes potē delegari de q̄ di xis · adde bonā gl · i cle · j · de of · dele · et ibi p do · Cā · flo · i iij · ꝛ nij · op · Jdē i d · c · qō sedē vidō ad materiā Bā · m · l · j · C · q̄ · p sua · iuris ·

¶ An priō de ordine mendicātiū possit dari delegatꝰ a papa nō · doc · de ma · ꝛ obe · cū oli et ibi tex · in subscriptiōe tex · in cle · ꝛ si princi patis de rescrip · vbi plē ·

¶ An monachꝰ possit ēe ōlegatꝰ pape nō · de ꝑuil · cū olim Hosti · in sūma de of · dele · Ç si qs possit v · ß nūq̄d religiosus Archi · in · c · statutū · Ç · i · de rescrip · li · vj · ꝛ ē ocluso q̄ sic si ß exꝑmaē de rescrip · statutū li · vj · alias se cus idē nōt · gl · in cle · scōa de rescrip ·

¶ An aliq̄ casu possit valē ꝓcessus iudicis de legati non seruata forma statuti seu māda ti ē caūs q̄ sic in · c · sup lr̄is de rescrip ·

¶ An delegatꝰ possit cāz sōdelegare mutatis ptibꝰ coīter teneē q̄ sic de of · dele · si ꝓ debili tate nō · in · c · sup qōnū in ꝑnci · in gl · magna et · c · vlt · eo · ti · ad ō Jnn · ꝛ H ost · de ꝓba · qm̄ ō archi · in · c · si a sōdelegato de of · dele · li · vj · Spe · ti · de mistru · edi · Ç · nūc dicaūs ·

¶ An layc9 ꝛ clericꝰ possint ēe delegati in cā spūali Hosti · i sūma de off · dele · Ç · j · v · q̄ō si delegeē nōt · de arbit · p tuas vbi tex ·

¶ An iurisdcō delegati possit extendi vltra ter minos suos nō · plē de offici · dele · p · ꝛ g · adde q̄ extendit ad cām cōnexā in · c · veniēs ō spon · et ibi nō · Jnno · in gl · sup v · restitui tur et · c · prudētia · Ç · sexta et · c · j · ō officā · dele · adde casū in cle · auditoz de rescrip ·

¶ An iurisdcō delegata semp expiret p mō tē ōlegātis distinguē aut sit sub noīe ꝓprio aut sōb nomine dignitatis de of · dele · qm̄ ab bas vbi tex · glo · et doc · i cle · ij · de rescript · Bā · m · l · q̄ō ꝑncipi ꝛ · l · se · deleg · ij · et in · l · an nua · Ç · ij · ff · de ānu · le · Cy · in · l · cū hēdes C · de testa · ¶ An delegatꝰ ꝑncipis q̄ sōde legat possit reuōre subdelegationē vide de offi · dele · veneabili ꝛ eo · ti · q̄zuis li · vj · adde q̄ nō · Jn · i · c · sup qōnū ō offi · dele · q̄ tēt q̄ ñ alibi videē dicē q̄ poē reiteḡ i · c · lr̄is eo · ti ·

¶ An delegatus possit exeq̄ sniam ⁊bitroꝝ sic poē ordmarius etiā si lata sit sup cā sibi ō legata glo · et doct · de arbi · p tuas et · c · inno tuit Jnno · in · c · si quō de offi · dele ·

¶ An delegatꝰ cui omissa ē cā expediēda · j · mēsē excomuicās reū otumacez possit adhi beri post mēsē vt absoluat Hosti · de re · iud · q̄ ad osultatōz faciūt nōt · ō of · dele · q̄renti ·

¶ An īferior a papa possit alteri delegaē cāz quę est suę potestatis nō · de conse · ecc · vel · alta · aqua gl · et doc · de cōsue · q̄zto nōt · xxv · di · c · j · et ibi Archi ·

¶ An simplici assertōi dicentis se delegatuz credatur adeo q̄ citatus non viso rescripto delegationis aut non mserta copia teneatur comparere Bar · in · l · ij · ff · si quis ius di · non obtemp · doct · de offic · dele · cum in iure pul chre p Jnno · ꝛ do · Anto · in · c · ꝑterea de dilat ·

¶ Delegatus excommnicans aliquem non ostenso mandato nihil agit dictum ē Jnn · de censi · venerabili ·

¶ An exeq̄ dēat mandatū dicentis se esse de legatum nō visis lr̄is delegatiōis nō · Jnno · in d · c · venerabili de quo vide do · Car · flo · in cle · j · de for · cōpe · adde Spe · ti · ō cita Ç · viso ver · sed quid si ·

¶ An delegatus possit suam sniam revocare vide Jnno · de re · iud · super Rca · vbi tēt q̄ sic si lata est sup errore facti secus si iuris adde ad mām q̄ō nō · Spe · ō sen · prola · Ç · qualiter ver hoc q̄ faciūt nō · de accu · qualiter el pri mo · in cle · j · de re · iudi · vbi p do · Car · in x · q̄ō · Jnno · de offi · dele · in lr̄is ·

¶ An cā spūalis vt ecclastica ōlegata alicui possit tractari in loco vbi est copia legista rū ꝛ nō caōistaꝝ Archi · i · c · statutū · Ç · i · i v · pi toꝝ de rescript · li · vj · vbi dic q̄ obstat talis exceptō si talis ē cā spūalis q̄ nō possit bñ ter miari p illos seculares alias secus quod nō ·

¶ Delegatus nō poē citare ptem vt persona liter cōpeat nisi hoc in rescripto cōtineatur de dila · c · vlt · de iudi · c · j · li · vi ·

¶ An delegatus hēat exercitiū a tēpore da te lr̄aꝝ vel presētatōis Jnno · i · c · conquerente de resti · spo · Hosti · in · c · ex oq̄one eo · ti · zē ze · in cle · fi · de rescript · gl · in cle · j · de procu · in ver · recept · Jo · an · in · c · eā te de rescript · vbi dicit q̄ a tempoe date hēt exercitiū idez i · c · vt debitus de appel · ffrede · de sen · consilio suo xxvj ·

¶ Delegatus pape cui mandatur vt aliquē excoicet non poē illum absoluere nisi in cā si bi omissa vel nisi sit datus iudex ad causam xxvij · q · j · si homo i glo · fi ·

¶ An delegatus legati possit subdelegare

nō. de of. dele. c. vlti. eo. ti. is cui li. vj. ī glo. vlt. vbi Jo. an. sup ea.

¶ Si delegatus absoluit ab obseruatōe tu/ dicij expirat eius iurisdcō de offi. dele. c. vlti. sup glo. penl.

¶ Delegat9 dēt papaz osulé si ab eo diuerse fre emanāt sup ea dē cā de rescrip. si qñ.

¶ An delegatus possit dare curatorez miori glo. z ibi Jo. an. ī. c. iij. de iudi. li. vj. vbi vid.

¶ An si delegatus q̄ in totum subdelegauit pot vt suspectus recusari possit sikiter sb de/ legatus dic q̄ nō ī. c. iudex de of. dele. li. vj.

¶ Si delegatus associauit sibi iudicē in cō/ petentē nō dēt, p̄cessus valere q̄ p̄ cedēdo cū adiūcto nō tuat formā omissiōis sec9 ī ōdia rio scōm Jnn. ī. c. cū sup ō offi. dele. vbi vide.

¶ An delegatō possit p̄ bari vide p Jnn. in. c. cum olim de p̄uil. el priō circa fi.

¶ Delegatus nō pot sibi factam omissionē transferre in alios si ē psonalis sec9 si realis ter. in. c. fi. de offi. dele. et ibi nō.

¶ Si delegato omittitur iq̄sitō super cause cognitōe dēt prius inq̄rere sup fama sec9 in ordiario q̄ dēt prius iq̄rere sup cause cogni tiōe si nō p̄cedat inq̄sitō sup infamia dictuz ē Jnn. in. c. ex pte de accu. vbi vide.

¶ An delegati archiep̄i vel p̄riarche possint trahere vltra duas dietas Jnno. in. c. nō nul/ li de rescript.

¶ Delegat9 pape pot mittē ī possessiōz lay/ cor Jnn. ī. c. significasti de offi. dele. 2. au. in cle. j. eo. ti.

¶ Delegatus nō pot exeq̄ tn̄ sactōez ptiū q̄ nō fuit datus ad h̄ Jnno. ī. c. si qñ de off. dele. fac. l. tale pactum. ff. de pac. vbi vide.

¶ Si sūt plues delegati z vn9 dolose abē pos sūt mhilomin9 alij, p̄cedē sine illo Jnno. in. c. causā de offi. dele.

¶ Delegato nō sufficit veritas delegatōis si/ bi fce sine ei9 scia vel notícia ad hoc vt possit vti iurisdcōe ita nōt. Jnn. ī. c. prudētiā ō of. dele. idez videt dicere otrariū in. c. sup lris de rescrip. ad de q̄ idez nōt. de resti. spol. ex cō q̄stione z Bal. ī. l. falsus. ff. de fur.

¶ Delegat9 cui nō ē omissa p̄tas exeoicādi nō pot ea vti ex omissione sibi fcā sec9 m or/ diario Jnn. ī. c. cū olim in fi. de off. dele. idem de presūp. c. fi. idē ō cle. exc. mi. illud de of. ord. ex pte de rescrip. cū ostingat de p̄bē. pro illoz Archi. xi. q. iij. c. j.

¶ Licet delegat9 ad vnā cāz recipiat opro/ missuz ī eū factū nō, p̄pterea derogat iurisdi cōi sibi attribute nō. Jnn. ī. c. inno tuit ō ābi.

¶ Delegatōs, p̄banē p lras delegātis sigillo sigillatas z idē ī sbdelegatōibz dictū ē Jnn. ī. c. quomā ō ō, p̄ba. circa mediū.

¶ Delegatus lata sētētia functus est offi/ cio suo glo. in. l. si vt, p̄poīs C. quō z qñ iud. ter. ō offi. dele. et ibi nō. ī. c. ī lris q̄ō rey est misi sit lata p errorē fci dictū ē Jnn. in. c. j. de sen. et re iudi. dixi s. ad de q̄ nō. Bā. ī. l. iu/ der. ff. de re. iudi.

¶ Si delegat9 p̄ncipis deliqt ī cā sibi delega ta eo q̄ facilitē suā pot pumri a iudice illius loci ī q̄ dat9 ē delegat9 ita nō. Bal. ī aut. q̄ i p uicia C. vbi de cri. ag. opō. faciūt q̄ dixi s.

¶ Processus falsi delegati nō pot ratificari p rōnes quas ponit Bald. in. l. mācipia C. de reb. alie. nō alie.

¶ Delegatus vel subdelegatus nō a delega/ to p̄ncipis pot vnuz articulum subdelegare puta receptiones testiū nō. Jnn. ō re iudi. cū bertoldus de q̄ dic vt s. plenius.

¶ An delegatus a delegato pape possit sub delegare totam cām doct. in. c. cū vicesimum de offi. dele. vbi tenēt q̄ nō.

¶ Delegatus potest agé p̄ iniuria facta de offi. dele. cum olim.

¶ An is cui delegata ē cā appellatōis possit cognoscere de nullitate Archi. tēt q̄ sic ī. c. j. ō appel. li. vj. vbi etiā Jo. cal. l. j. C. qñ p̄ vo. ñ ē necef. ōriū tenēt ibi moder. z fōte melius.

¶ An delegat9 in snia possit sibi refuaé ta/ xatōz expēsaz Bā. ī. l. ab executoé. ff. ō appe.

¶ An facta delegatione creditoris a credito re statim debitor liberetur Bar in. l. delegare. ff. de nouat. et in autē. de fideiussoé circa p̄n cipium in glo.

¶ An plures delegati hēant iurisdcōem in so/ lidum vide in. c. prudētiam et. c. sup eo. ō off. dele. eo. ti. cū plures z. c. si duo li. vj. Bā. in. l. si vnus ex pluribz. ff. de re iudic.

¶ An penes delegatum subdelegantem aliq̄d iurisdcōis tmaēat Bal. ī. l. j. ff. ō dam. ī fect. vbi dic q̄ simpliciter omittēdo vices suas vi def totaliter omisisse nō. de. offi. dele. super qōnuz. ¶. si vō alias tantum apud eum rema net q̄ztum sibi retinet et intelligit illud reti/ nuisse quod non omisit.

¶ An delegatus q̄. j. terminum sibi prefixū snīam tollit possit illam exeq̄ elapso termio nō. in. c. de cāis de offi. dele. vbi Jo. an. tēt q̄ sic quē ibi seq̄tur Jo. cal. idē Hosti. in. c. osu/ luit eo. ti. p. c. querenti z. c. past oralis eo. ti. Archi. tēt otra xxvij. q. j. sibō.

¶ Oñ cā omittitur duobz adiecta clā q̄ q̄/ libz possit p̄nūciare qualiter intelligit talis omissio Bar. in. l. paulus. ff. de re iudi.

¶ Quis p̄pe dicatur delegatus vide Bā. in. l. suggerente C. de of. eius q̄ vi. alte. ger.

¶ An delegatus inferior a principe qui habz p̄tatem subdelegādi possit vigore huiusmo/ di mandati subdelegare glo. in. c. is cui ō. de. dele. li. vj. tēt q̄ sic q̄ delegat9 inferioris a p̄/ cipe nō pot p̄tatem dare subdelegato.

¶ Si delegata est cā duobz cū clausula q̄ si

ābo ꝛ alter eoꝝ renūciat an ipsuꝫ postea col
legatē atur admittē si eū pemteat vide Jo·
an·m reglā mutare li·vj·m mercur·
¶Delegatus cui cōmissa ē cā vniuersitatis
pot̄ vniuersitatem cōpellere ad ostituenduꝫ
procuratorem ·c·rōna de sen·exc·li·vj·Ja·
d are·i·l·ergo ff·de fideicō·lib·vbi vide·
¶Causa dlegat̄ etiā iuito·l·muēȳ·ff·d mu·
et ho·l·cū furiosus·ff·de iudi·et m·l·j·C·qui
p sua iurisd·
¶An dlegat9 possit cognoscē de veritate vl
falsitate rescripti m q̄ datus ē delegatus nōt·
Bar·m·l·iure nr̄o·ff·de testa·tu·
¶An cā possit dlegari illi q̄ semel male iudi
cauit Bā·i·l·si vt p̄ oīs C·quō ꝛ qn̄ iud·vid
nōt·i·c·cōdi d appel·li·vj·Ang·i d·l·si vt p̄
pomis· ¶An delegat9 possit retractaē sb̄de
legatōꝝ post cāꝫ cep taꝫ coꝝ ā delegato p litis
otestationem Jo·an·q̄ nō m addi·Specu·
de cōpe·iudi·adi·Ç·j·ver·sed nūquid·
¶Si delegat9 p̄ncipis cāꝫ sb̄delegat a sb̄de
legato appellat̄ ad delegatū sb̄delegātē·l·j·
C·q̄ p sua·quē tex·Bā·dic se alibi nescire·
¶An delegatus possit facere statuta ꝓpetua
dic q̄ nō de prebē· p illoꝝ et ibi doct·d sē·
exc·a nobis el piccolo·
¶Cās ꝓpter q̄s delegat9 vel sb̄delegat9 recu
sari possit vide p Spec·ti·de iud·dele·Ç supē
ꝛ d his q̄ possūt ō eū oppoī vid eo·ti·Ç·excipi·
¶An delegatus a quo ē appellatum possit
turbatū i possessionē reformare nō·d appel·
cū teneamur i glo·ij·dic vt ibi·
¶Verbum dubiū otentum i rescripto debꝫ
p delegatum declarari Spe·ti·de rescri·p̄sen
tata·Ç rōe aūt cause ver·item quod ē·
¶Delegatus opellit subdelegatum etiā m
uitū de of·dele·pastoralis i gl·ij·ꝛ sup ea·
¶An delegatus possit excoicare aliquē cum
oīb fautoribꝫ suis dic q̄ nō xi·q·iij·rogo·
¶Delegatus q̄ misit i possessionē pot̄ ꝛ debꝫ
iductum i possessiōeꝫ defēdere de testi·ex pte
ad de de symo·q̄relaꝫ·
¶Delegat9 vicē gerit dlegātis rciij·di·c·pl·
de of·dele·sāe i gl·ꝛ·c·cū olī i gl·ij·ꝛ ibi nō·
¶Delegatus nō potest compellere suū col
legā de elect·inotuit nō·de offi·dele·pasto
ralis circa p̄ncipiū secundum doct·
¶Delegatio fit i mutū nec ē ps citanda in
delegatōe faciē da de of·dele·sup qōnū in fi·
mādare execuoī n·d fo·cōpe·c·si q̄s ō de of·
dele·querenti et qd nō·ij·q·v·q̄s q̄s·
¶Delegatus etiā iferioris a p̄ncipe pot̄ mit
tere i coꝛporalem possessionē vide tex·d re·
iudi·cū bertoldus quod nō·
¶An Delegatus possit dispēsaē Jnno·q̄ n̄
de elect·dubū si·i gl·penl̄·et i·c·de causis de
offi·dele·

¶Delegatus subdelegando dicitur vti iuris
d cōe gl·m·c·ij·tex·d offi·dele·li·vj·et eo·ti·
c·si a subdelegato in ver·p̄ cessum tex·opti
mus in·c·pastoralis de offic·dele·Jo·an·in
addi·Spe·in ti·d rescript·presētata·Ç rōe
aī cause ver·q̄d si is Jo·an·dic̄ otrariū i·c·rō
na d offi·ordi·li·vi·sup glo·tractus·
¶Interpretatio dēt fieri benigna ne expi
ret iurisdcō delegata glo·i·c·si delegatus de
offi·dele·li·vj·
¶An snīa excoīcōis p̄lata·a dlegato nō ser
uata fōma·c·sacro d sē·exc·tēat Arch i·c·j·de
of·dele·li·vj·ꝛ i·c·cū illis d p̄bē·eo·li·d cō
cel·p̄bē·c·j·eo·li·Lap·i·c·j·d of·or·eo·li·
Jo·an·i·c·illud d cle·ex·mi·arch·xi·q·iij·c·i·
¶Delegans dicitur causam reuocare ad se
hoc ipo q̄ incipit de cā delegata cognoscere
Jnno·ꝛ Hosti·de appel·intimauit ꝛ doct·in
c·q̄zuis de offi·dele·li·vj·
¶An delegans possit reuocare delegatū siē
cā Hosti·m·c·cām ij·de iudi·
¶An p̄cessus factus p delegatum habētem
iurisdcōem habitu sed nō actu valeat vel sit
nullus ipo iure Jo·an·m·c·cū plures de off·
dele·li·vj· ¶An delegatus datus vt idu
cat illos q̄bus mādatur vt aliquez recipiant
possit eos recusātes excoīcare si hoc in lr̄is n̄
exprimatur Arch·q̄ sic ij·q·vj·q̄s quis Jo·
an·m·c·si paup clericus de prebē·li·vj·
¶An delegatus possit p vim in possessionē
mittere vide nōt·in·c·significasti de offici·
dele·idē in·c·cum olim de priuil·
¶An a delegato ordinarij possit appellari ad
papā obmisso medio doct·in·c·cū remissent
de eo q̄ mit·in po·gl·in cle·et si p̄ncipalis de
rescript·
¶An delegatus datus sub noīe dig̃tatis cog
noscat de cā si trāsferat̄ ad aliā dignitatē vide
Jo·an·in·c·q̄zuis de offic·dele·li·vj·
¶An delegat9 vel executoꝛ post q̄z executus ē
suā sētētiā possit se itromittē d alia molestia
fcā ꝓuisis p eū gl·ꝛ Jnn·i·c·ex pte ad de·de te
sti·doc·i·c·p illoꝝ de p̄bē·de off·dele·in lr̄is
et in cle·si plures de prebē·
¶An laycus possit esse delegatus clericis doc·
de appel·tua nobis·
¶An delegatus legati possit subdelegaē doc·
q̄ nō m·c·ij·de offi·dele·li·vj·Jo·an·in·c·fi·
de iudici·eo·li·Jnno·tēt contrariū in·c·cum
bertoldus de re·iudi·dixi s·
¶Jura loquētia de delegatis pape ꝓcedunt
etiā si sint delegati p viam iurisdcōis glo·in
ver·metropolitanus·c·vt litigātes de offic·
ordi·li·vj·vbi Domi·hoc colligit·
¶An delegatus p illa verba moueas et iudi
cas possit iurisdcōem exercere Jo·an·in·c·si
paup de prebē·li·vj·tex·in·c·cum apostoli
ca de his quę fi·a prela·c·ij·de spon·tex·in

c. excoīcamus ¶ monemus de heret.

¶ An habēs pīatē pīstādi ꝺsiliū possit ꝯ alij delegare Jo. an. i. c. j. ne se. va. li. vj.

¶ An delegatus pape dat9 ad excoicandum possit excoicatos a se absoluē gl. vij. q. j. p/ uenit glo. xxj. di. iferiō glo. z Host. de ma. et obe. cū iferiō glo. xxvij. q. j. si hō. Gof. in sūma de sēt. ex. ¶ sed qd si papa.

¶ An ordīari9 iferior ep̄o possit alteri dele/ gare iurisdcōz nōt. i. c. fi. de of. dele. ter. in. c. odoardus de solutō.

¶ Si sūt dati tres delegati cū clā q; si ñ oēs zc. z hi; pcedūt ꝯ i sīa duo ꝺcordāt z tertiꝰ discordat an i execuōe sīe illi duo dēant vo care illū tertiū gl. i. c. j. ꝺ dol. z ꝺcuma. li. vj.

¶ An delegatus pape possit ꝺpellere ordīa/ rium vt eius factū exeq̄tur Jmo. in. c. sigmi/ ficasti de offi. dele.

¶ Delegatus datus sup correctiōe pot inq̄/ rere vide Jo. an. in. c. cū j. z a. de re iudi.

¶ Modi p q̄s iurisdcō delegata expirat hēn tur in. l. iudiciū soluitur. ff. de iud. glo. in. c. i lris de offi. dele.

¶ An delegatus possit puire impedientes ex ecutōz suę sētētie Jnn. in. c. saē ij. ꝺ of. dele. ter. eo. ti. c. sigmificasti.

¶ An actus ꝺmissus ꝺscie alicuius sit ꝺlega tus Jo. an. in. c. ij. de etat. z qualit. bonꝰ ter. in. c. fi. de offi. dele. vbi vide.

¶ An ꝺlegatꝰ datꝰ cū clā possit pcedē altēo i remotiꝰ absētē abq̄ alia req̄sitōe vel certifi/ catōe volūtatiꝰ suę Jo. an. i. c. si ꝯ vnū de of. dele. li. vj. ¶ An vnꝰ delegatꝰ pape possit cāz pluribꝰ ſꝯ delegare ter. et ibi nō. i. c. cū te ꝺ of. dele. z i. c. pastoralis i pn. eo. ti. vbi ter.

¶ Dabēs iurisdcōz ꝓpetuā a lege z volūtari/ os subiectos dicat̄ hēre iurisdcōz delegatam glo. i v. ipenderz i cle. j. ¶ statuim9 ꝺ sepul.

¶ An secundi delegati pape dati sup appel/ latōe mterposita a sīa priōꝝ delegatoꝝ pos sint ꝺmittere mhibitoriam Jnno. in. c. pasto ralis in glo. ad mandatum de offi. dele.

¶ An delegatus pape possit ꝺpellere subde/ legatum a se ad acceptandū ſꝯ delegationez docto. in. c. fi. de offi. dele. dixi s.

¶ An executor datꝰ ad ꝓuidēdū dicat̄ dele/ gatꝰ gl. j. ꝺ rescrip. tibi q̄ li. vj. nō. i cle. j. ꝺ of. ꝺle. i v. executōſ dicā. j. ſꝯ dcōe executō.

¶ An ō delegatuz possit oppoī q; sit ifamis vel crio sus vide iij. q. v. in sūma de rescript. sciscitatus z i. c. sup lris de offi. dele. cū sup.

¶ An delegatus ante exercitiū iurisdcōiſ pos sit alteri subdelegare vide de rescrip. pasto/ ralis in glo. fi. ꝯ aduerte q; sic dixi supra se cundū vnā opinionē delegatus ꝯ ipo q; sub delegat videtur vti iurisdcōe.

¶ Cuius fori ꝺsuetud mem sequi dēt delega tus de eo q̄ mit. i pos. cū veissent ꝺ dilat. cō/ questus adde rij. di. illa. Spe. ti. de sen. ꝓla. ¶ seq̄tur post principium.

¶ An credatur lris et sigillis delegatorum vide nōt. de ꝓba. post cessionem.

¶ Si delegatus cū vno ꝑlato sub noīe dignī tatis q̄ cū dispēsatōe tenebat duas dignita/ tes eo aūt mortuo in suis dignitatibꝰ ſbrogāt duo an ambo vigore prime delegatōis cog noscāt de cā doc. i. c. quomā abbas ꝺ of. dle.

¶ An delegatus pape vel alterius absoluat ad cautelā nō. ꝺ sē. ex. solet li. vi. in glo. i v. supiorez nō. de app. ad pīsentiam.

¶ An delegatus possit ponere inter dictū in loco ter. z ibi doc. in. c. statutuz de sen. ex. li. vj. ter. cum glo. in. c. epī oꝝ ꝺ puī. eo. li.

¶ Delegatus metropolitani nō pot absoluē excōmunicatū p suffraganeū de offici. dele. prudentiam ¶ sexta.

¶ An coraz delegato possit fieri recōuentio et an i cā recōuētōis hēat delegatꝰ iurisdcōz vide in. c. dispēdia. ¶ reus q; et ibi nō. de re/ scrip. li. vj. glo. fi. in. c. p. et g. de offi. deleg. glo. in. c. si. de mu. peti.

¶ Per inhibitionē ꝓpetuat̄ iurisdcō delega/ tiJo. an. i. c. cū plures de of. dele. li. vi.

¶ Delegatus nō dicitur esse iudex añq̄z cō/ sētiat glo. xxiij. q. viij. sepe Jo. an. post ach. in. c. si iuder de offi. dele. li. vj.

¶ Delegatio iurisdcōis ē actus extraiudici alis nō. Jnno. ꝺ of. dele. prudētiā i glo. ma gna z Jo. an. sup glo. ij. Spec. ti. de mīstru. edict. ¶ nūc dicamus.

¶ Eps q̄ ē comes sic sum ego q̄ vocoꝝ ratōe ecclesię meę brixiēsis dux comes z marchio delegāſ cāz ad comitatū ptinētez simpliciter dicens se epum tēt ꝺmissio Jo. an. in. c. q; cle ricis de fo. ope. sup glo. comitiſ.

¶ An delegatus possit absoluere excoicatum a subdelegato Jo. an. in. c. sup q̄nū. ¶ veruz de of. dele. vide Spe. ti. de sen. exc. ¶ vt autē. ver. sed pone.

¶ An delegatꝰ datꝰ ad tractādā cāz vel cog noscēdū ꝺ cā possit illā diffmire viꝺ Jo. an. i. c. j. de resti. in itegr. Jnn. i. c. ad ꝯ in pnci. de of. ach. idē i addi. Spe. ti. ꝺle. ¶ seq̄ē ver. qd si ī ꝺmissiōe p glo. i cle. audito de rescri. Bā. i. l. a ꝺuo pio. ff. de re iudi. adde ad māz tex. i. c. cū ad sedē de resti. spo. ꝺ dol. z ꝺcu veritat. z de re iud. tenō. tex. de of. arch. c. fi. de sup. negli. ꝑla. li. vj. Jo. an. in. c. ij. de of. vic. eo. li. tex. z doc. i. c. cū epūs ꝺ of. ach. eo. li. tex. ij. q. vj. anterioꝝ. ¶ illud etiā.

¶ Si delegatur cā epo brixiēsi z vnuſ tanq̄z intrusus occupat ecciam vel alias legitimꝰ nō possidet q̄s hz de cā cognoscere Jo. an. in c. p venerabilē q̄ fi. si. le. ach. xj. q. j. si q̄sq̄z.

¶ Licet delegatus possit omnia siē q̄bus cā expediri nō pot tamē illa p quę causa sit con/

mſſa facili⁹ expediret glo. ꝛ Jo. an. ī. c. ſolꝫ. de ſen. exco. li. vj.

¶ De cā ſemel p papā delegata ordīarius ſe mtromittere nō pōt etiā ſi delegat⁹ nulliter ꝓnunciet Bal. r. col. de pa. iur. fir.

¶ An dicat delegat⁹ is q̄ adiūgit delegato ad ſibi ofulēdū glo. ī. c. cū ꝺ tua. ꝺ cōp. vicia

¶ Excuſatio delegati pōt fieri p nūciū ter. de reſcrip. ſciſcitat⁹ glo. ibi otra. ꝛ ī. cprudē tiam. ver. nunciū. de of. dele.

¶ An p actū extiudiciale expirꝫ iuriſdictō delegata nō. de of. dele. m lr̄is.

¶ Quas pēas pōt delegat⁹ īponere Jo. an. m. c. ꝓ humam de homi. li. vj.

¶ An cām im q̄ req̄rit ordo iudiciari⁹ mferi or a papa poſſit delegare ſine ſtrepitu ꝛ figura iudicij glo. q̄ nō ī. c. fi. de here li. vj. m glo. ī ver. figura. ꝛ in cle. fi. de ver. ſig.

¶ Juriſdictio delegata ipo iure extinguit p delegātis mortē glo. de teſti. cū remiſſꝫ ter. cū glo. ī. c. fi. ¶ officiū. de of. dele. li. vj.

¶ Subdelegat⁹ q̄nq̄ appellat delegat⁹ ter. de of. dele. c. coram.

¶ Si ps ſup cā delegata adit ordinariū nō pt p⁹ea redire ad delegatum glo. ꝺ pur. ca cum dilectus.

¶ An poſſit reſiſti delegato exeq̄nti ſnīam nullā vid de of. dele. ſi q̄n. ꝛ ibi Jnn. ī glo. ij. ī fi. ꝛ ī. c. ex lr̄is. ꝛ ī. c. paſtoralis. ¶ q̄n. eo. ti.

¶ An excōmūicato delegato ipediat q̄ ma gis ꝓcedē poſſit glo. et doct. de of. dele. licꝫ

¶ Examinatio teſtiū ī cā criminali delegari nō pōt glo. ꝺ of. dele. ſup q̄ſtionū de fideiuſ. coſtitutus glo. penul. in cle. j. de of. dele.

¶ An p citeriorem actū citatione ꝓpetuetur iuriſdictio delegata ꝺ of. dele. q̄uis. li. vj. et Pau. ī cle. ne aliq̄. de here. Arch. ij. q. vj nō ita.

¶ Delegat⁹ p prorationē amittit ptātez cō gnoſcēdi ꝺ cā ſpūali ſibi ātea ꝺlegata Pau. in cle. ꝛ ſi ꝑncipalis. de reſcrip. ſup glo. ij.

¶ An p actū nullū ꝓpetuet iuriſdictio dele gata de of. dele. licꝫ. Archi. ij. q. vj. non ita glo. m. c. ſi plures. de of. dele. li. vi.

¶ Prior fact⁹ monach⁹ pōt cōgnoſcere de cā ſibi delegata ſub nomīe ꝓpotꝑe ꝑoratus Pau. ī cle. ij. de reſcrip. Spe. ti. de lega. ¶ ex cipiē. ver. q̄ſ ſi fiat. Archi. et Jo. an. ī. c. ſta tutū. ¶ j. de reſcrip. li. vj.

¶ An pēpta mſtātia pmat iuriſdictio dele gata glo. ꝛ doct. de iudi. exaīata. de teſti. cām de here. ex pte.

¶ An cā q̄ nondum eſt orta poſſit delegari Jo. an. ī. c. ſi ofirmationē. de elec. li. vj. cācel laria quotidie omittit cām ꝛ cās q̄s. a. mtē dit mouere contra. b ꝛc̄.

¶ An dat⁹ iuder ad certā ptē dioceſis dicat hēre ordinariā vel delegatam glo. et docto. in cle. ij. de reſcrip. ꝺ oſti. de of. dele. q̄niam abbas.

¶ An delegat⁹ poſſit ꝺcretū irritare Jnn. de p̄bē. dilecto. Arch. vij. q. j. q̄ frat. ſup glo.

¶ Maior. xxv. āmſ pōt dari a q̄cūq̄ delega t⁹ minor ꝺo. xx. ſed maior. xviij. nō miſi de cōſenſu ptiū de of dele. cū vicēſimum.

¶ An delegat⁹ dēat dari de conſenſu actoris vel rei vel vtriuſq̄ dixi ſ. adde q̄ nōt. xj. q j. iudices. de fo. ope. c. j. de of. dele. cū iter. in glo. finali.

¶ An cleric⁹ poſſit eſſe delegat⁹ iudicis lay ci ter. q̄ ſic ī. c. iter dilectos de fi. iſtru. ter. et glo. de rap. ī archiepiſcopatu ter. ꝺ appel lat. cum pati.

¶ An delegat⁹ poſſit ꝓhibere ptibꝫ ne ꝓro gēt tēp⁹ datū p ipm delegatū ad finēdum cām Jo. an. ī addi. Spe. ti. ꝺ ope. iudi. adi. ¶ regularit. ꝺ q̄rit cū ordinari⁹.

¶ Verbū autoritate nra poſitū ī lr̄is vel re ſcripto fāc delegatū dato q̄ cā omittat ali as hēnti iuriſdictionē ordiariā ꝑau. ī cle. j de ſupple. negli. p. ter. de prebē. hi q. ij. rnſo li. vj. ō. nō. doc. de excеſ. ꝓla. ſic vnire glo. ī. c. ſignificauit. ꝺ cōp. ui. do. ī. c. lez. ꝺ offi. ordi vbi gl. corpo. ꝛ de elec. noſti. ter. ꝺ pbē. du dū ī ꝓncipio. li. vj. ter. ꝛ glo. ī ꝺ. oēdim⁹ de reſcrip. cū aliqbꝫ li. vj. ꝛ ibi glo. ī ꝺ. easdē.

¶ An delegat⁹ poſſit imponere penā ſuſpē ſionis ꝓpetue Jnn. de excеſ. prela. c. j. aliq̄d p Jo. an. ī. c. j. de homi. li. vj.

¶ Jura loquētia de iudicibꝫ hnt locū ī iudi ce delegato q̄n ē ea dē rō ī illis glo. ī. c. felicis de cenſi li. vj.

¶ An tolerātia iudicis delegātis valideꝫ ꝓ ceſſū delegati h ē dicere an tolerātia iuriſdi ctōis ꝺlegate validꝫ ꝓceſſū vid q̄ nō. ī. c. ſciſcitat⁹ ꝺ reſcri. ꝛ. c. cū dilēta eo. ti. r bi Jo. ā.

¶ An ꝓpetuatō iuriſdictōis delegati facta ī vno articlo extēdat ad aliū gl. ꝛ doc. ꝺ of. dele. licꝫ. glo. ꝺ here. pñti li. vi. ꝛ ibi Jo. an.

¶ Per abſētiā delegati pōt alteri cā delega ri Bar. ī. l. fi. ff. de var. ꝛ extor. crimi.

¶ An pēdēte cā recuſatōis ō vnū delegatū ali⁹ det cū clauſula. q̄ ſi nō ābo. ꝛc̄. q̄ poſſit ī cā ꝓcedē Jnn. ī. c. ſi ō vnū de offi. c. dele. li. vj. doc. ī. c. cū ſup eo. ti.

¶ An delegat⁹ cauſe cognitōe ſine deciſione poſſit pūire otumaciā glo. iij. q. vj. accātus.

¶ Nō valet delegatō facta de cā a iure ꝓhi bita neq̄ ꝓceſſus Jo. an. de conſue. c. ij. li. vj.

¶ Si delegat⁹ ſe excuſꝫ ad tēp⁹ ñ pdit iuriſdi ctionē cū ſuis delegatis ꝓcēdētibꝫ datā. cū clauſula q̄ ſi nō oēs ꝛc̄. Jo. an. ī. c. ſi duo de of. dele. li. vj. ¶ Si ꝺlegat⁹ omittit vices ſu as donec dureꝫt reuocādas ꝛ p ogmitōz cāe quā facit nō ītēdit reuocare ad ſe an p deat mhilomin⁹ reuocare ſi de cā poſtea ogno⁊

ſcit Jo·an·ī·c·ſi ðlegaꝝ·ð offi·dele·li·vi·
¶Jnduſtria delegati ītelligīt electa etſi ſð deleget ꝓceſſus ē null9 quē facit ſubdelegat9 Jo·an·ī·c·ſi his cui·ð off·dele·li·vj·
¶An ep̄us poſſit delegare his q̄ ſūt de alia dioceſi ſeu tritorio vid̄ ī ſūma piſa·ſub dcō ne delegare·ī p̄nc·et·Ꝯ fi·
¶An iuder appellatōis poſſit cām alti delegare no·ð off·dele·ſup q̄ſtionū·Ꝯ i tentōis vbi vid̄·¶Delegatō aliq̄n ē ſpēs nouatōis ꝛ ea facta q̄ actō det̄ ō delegātē vid̄·ff·ð noua·l·ðlegār·ī glo·ſup p̄·ꝯteſtatōz ꝛ ibi Bā·
¶An exceptō q̄ obſtat ðlegāti obſtet ei cui facta ē delegatō no·ff·ð nouat·l·ſiqs delegauerit·ꝛ ibi Bā·no·ff·eo·l·doli mali·ꝛ ibi Bā·
¶Ad hoc vt teneat delegatō q̄ ſūt neceſſaria no·ff·de iur·om·iu·l·eū qui ī glo·ŋ·C·q̄ ꝓ ſua iur·l·j·ī glo·receſſiſſet·
¶An ð iure canonico oīs cā iuriſdictōnaliſ cognoſcibilis ſit delegabilis Jo·an·ī cle·j·de off·dele·Jnn·ꝛ doc·ī·c·ſup qōnū·eo·ti·
¶De iure ciuili cāe ſimplicis iuriſdictōis vſq̄ ad cām ſolidoꝝ·cc·poſſunt delegari·l·placz·et·l·q̄dā ſūt negocia de peda·iudi·
¶An iuriſdictō delagata expirz mōte delegātis diri aliq̄d ſ̄·adde nō·ī·l·eiꝰ q̄ ī ꝓuicia·ff·ſi cer·pet·ī glo·ignoraſſz·ꝛ ibi Bar·no·ī auť·vt nulli iudicū·Ꝯ ſi nō·p̄cepta ī glo·p̄cipiet·Ꝯ pe·ti·de iu·dele·Ꝯ reſtat·p̄·itē moꝝtuo mādatore·Hoſti·ī·c·exp̄te·de reſcrip·nō·eo·ti·cœteꝝ ī glo·ŋ·de off·dele·c·ŋ·et ibi Jo·an·Bar·ī·l·q̄·ff·de iur·om iu·
¶Qualit̄ dať delegatꝰ ī curia no·ð fo cōpe ioāna·ī glo·fi·ꝛ ibi doc·li·vj·¶An ꝛ q̄n delegatꝰ poſſit recedere a p̄bis reſcripti no·ff·de arbi·l·pediꝰ·ī glo·fi·vid̄ ī auť·de iudi·Ꝯ ſe debūt ī glo·col·vj·¶Delegatꝰ teneť ſuas reſtatuta ꝓuicie Jo·an·ī ꝛica de ꝯſue·Bal·l·j·C·ſi ꝓ p̄·publi·pe·adde no·de fo·ꝯpe·q̄ clericis·¶An delegatꝰ p̄ncipis poſſit citar̄ p edictū no·ī auť·de litg·Ꝯ iubemꝰ ī gl·alīs col·v·¶Si ſūt plures delegati q̄lit̄ citēt et cōmittāt ſibi vices·Spe·ti·ð cita·Ꝯ pe·ver·hoc aūt no·et ſe·
¶An delegatus poſſit habere aſſeſſorē Cy·C·de iudi·auť·ad hec et·C·vbi de crim·ag·opō·auť·q̄ ī ꝓuicia de reſcrip·ſtatutnz·Ꝯ aſſeſſorē li·vi·ꝛ ibi no·¶Si delegatꝰ ſubdelegat donec ſibi placuerit ad quē appellabit̄ Bar·ī·l·iuriſpitos·ff·de exc·tuto·
¶An delegatꝰ debeat habere expenſas q̄n vadit ext̄ locū no·de vi·ꝛ ho·cle·cū ab oīni de reſcrip·ſtatutū·Ꝯ ī ſup ꝛ ibi no·li·vj·vbi etiā tractať an debeat habere ſalarium·

Deliberatio. Que cū deliberatōe fiūt maiori firmitate mitunť·C·de ſen·experi·re a·Bar·ī·l·j·C·de repu·ꝛ·l·dudū·C·de his q̄ no·ī fa·l·q̄ ergo·Archi·de accu·c·j·li·vj·ŋ·q·vj·anterioꝝ·xxviij·q·j·nuptiaꝝ·
¶Deliberatō excludit errorē ꝛ iteracōez·ff·ad vell·l·ſi mulier·no·ij·q·iij·ſi q̄s iratus·
¶Tempus ad deliberandum dandum ē·C·de lit·cōteſt·auct offerať·C·de iur·deli·l·fi·ff·de iur·deli·l·j·
¶Excuſať quī plene ðliberare nō poteſt·ff·de exercā·l·j·m princ·l·di·ponderet·
¶Que de nouo petuntur non ſūt ſine noua deliberatione concedenda nota·xxiij·di·cōmunis·et ibi Archi·
¶Deliberare nec ē affirmare nec negare·ff·ad trebel·l·ꝟ et ſi alio Ꝯ ſiqs ſub cōditōe·xxvij·q·j·nuptiaꝝ·xxxij·q·ij·ancilla de co·ſpiri·ſup eo·de ſimo·ſi cuttuis·
¶An q̄s poſſit petere tēpꝰ ad deliberandū an velit reſpondere vel iuuare no·ff·ð iterro act·l·q̄ iterroganť m glo·fi·
¶Quis poteſt deliberare ð appellatōe p dies no·ī auť·ð appe·Ꝯ j·ī gl·plēiſſiē·col·iiij
¶Q̄n p̄ōt peti tēpꝰ ad deliberandū adeundā hereditatē ꝛ q̄n īcipit currere no·Cy·ī·l·fi·Ꝯ ſed quia·C·de iu·deli·
¶an ſi petitū tēpꝰ ad deliberandū ad adeū dā hereditatē ſit tranſactū an videať adhibuiſſe no·ī·d·l·fi·Ꝯ ſed q̄ī glo·vel recuſauit et ibi Cy·ꝛ ī glo·fi·ibidem·
¶Vt iuꝰ ðliberādi tranſmittať q̄t ſūt neceſſaria no·ff·de re·dub·l·q̄ duos vide no·per glo·ꝛ doc·ī·l·cū ātiquioribꝰ·ꝛ ī·l·fi·C·iur·deliber·

Delicatus. Jura non fauēt delicatis·ar·ff·de ſerui·l·vt pomū·ff·de ver·obli·l·ꝯtinuus·Ꝯ cum ita·

Delictum. An ex delicto patriſ filiꝰ puniať Bal in·l·emācipatū·Ꝯ ſed et ſi pater·ff·ð ſenat·j·q·iiij·in ſumma·Cy·in·l·diuuo marco·C·de·qō·Bar·in·l·eum qui·ff·de in terdic·et rele·glo·Cy·et Saly·in·l·ꝑma C·de lib·et eo·li·glo in·l·fi·C·de reuo·do·Specu·ti·de loca·Ꝯ nūc aliqua·ver·cxl·iiij·adde nota·xxiiij·q·iij·in ſumma·Bal·in·l·fi·C·de libe·ca·adde glo·ad·l·iul·ma ie·l·quiſq̄s·ī ver·ꝯmittetur et ibi·Cy·in ŋ·q·no·ff·de decur·li·ij·Ꝯ pe·in glo·delictū·ff·de iur·pa·l·diu·fratres ī gl·fuiſſe·ꝛ·col·ſi vaſ·feu·priue·in glo·ij·no·de pe·in quibꝰ dam·in·glo·heredes·
¶Quid ſit delictū et in q̄ differat a crimie glo·ī ꝛica·C·ſi adūſus delictū et ī regula ð delictum li·vj·ff·de iur·fiſ·l·impatōes ī glo·ꝛ de pe·di·j·ſi peccatum·
¶Q̄n delictū cōmiſſum in vno loco qualificeť et augmenteť p ꝯmiſſa ī alio loco not Bar·i·l·ſi cui ff·de accu·
¶An id q̄ ð creditor vel alius ꝯſecutus eſt propter delictuz cōmiſſum contra rem meā

teneat ad rstituēdū mihi nō ī.l.si pignore
·ff.de pigno.act.Bar.ī.l.si ptor..¶.j.ff.ꝺ bo
au.iu.po.

¶An z qñ ex alieno delicto qs pūiat nō.Al
bz.i gca.C.ne fil.p.pa.no.ī.q.iij.ī sūma
et ī.l.sāc9.C.de pe.plene.xxiiij.q.iij.p totū
¶An ꝑuat9 iure suo ꝓpe delictū si p9ea pa
ūficauit recupet ius suū glo.z doc.de elec.
qꝺligētia Jnn.de heret.c.fi.glo.j.ad succe
dētes de schisma li.vj.in ver.publicatis de
cle.cō iu.qꝺ ad te.

¶An delictū possit ꝓbari p scripturā Bar.ī
.l.ī senat9.ff.ad tꝛpil.Jo.an.m regula semel
mal9 li.vj.de resti.spo.cū ad sedē vbi spo
liatē ꝓbat p īstrumītū glo.ī.c.fi.ꝺ iureiurā.
li.vj.facit de ma.et obe.cuz in eccīis vbi mo
bedientia ꝓbat p scripturā.

¶an ꝺlictū plati vl ꝑuēt9 noceat eccīe doc.
ī.l.iubem9.C.de sacrosāc.ec.et Jnn.de ordi.
cog.cū dilect9 glo.ī.c.ij.de dila.nō.ī regula
delictū li.vj.do.Anto.ī.c.j.ꝺ dol.bōa glo.
xvj.q.iij.placuit.q distīguit an delictū sit
i omittēdo id ē dic glo.xvj.q.vj.si ep̄uz.ad
de.l.iubē9.¶iconom9.C.de sacrosā.ec.z gl.
m.d.c.cuz dilect9.in glo.iiij.

¶An ex delicto oriat naīalis obligatio gl.
mīsti.de iu.nat.ver.pene qꝺ nō.

¶Dñs nō puniē criminalit ꝓ delicto admi
nistrator tex.ē nō.ī.l.polla.ff.ꝺ his qbꝫ vt
indig.dictū ē Jnn.in.c.tue vt lit.nō cōte.

¶Pluribꝫ deliquētibꝫ pit z ꝑncipaliē vnus
qs tenet vt ꝑncipalis de facto si factū pōt
discerni ita nōt.ī.c.sic de homi.z nō tenet ꝺ
ope qz nō videt ad ꝫ accessisse vt opē ferret
ꝫ eēt vt ꝑncipalis.

¶Qualit ītelligat illa regula qt psōe deli
quētiū tot sūt maleficia vide Bar.ī.l.cū si ex
bibuissēt.¶.fi.ff.ꝺ publi.et.l.j..¶.fi.ff.eo.ti.

¶Qñ petit ꝺliquētē remitti ad aliquē locū
dēt pō iudex a q̄ petit fieī rmissio vide si deli
qrit z p9ea remittē.l.j.C.vbi cā.stat9 z ibi
Bal.¶Deliquēs pōt crimīaliē accusari ꝓpe
damnū datū p dolū glo.ē singularis m.l.fi.
.ff.de ꝑuat.delict.

¶Delmquēs absqꝫ dolo nōē infamis tex.
ē nō.istit.de suspec.tu.¶.suspect9.

¶Deliquēs ī aliq̄ loco efficit de iurisdictōe
illi9 iudicis vbi delmqt ñ obstāte exceptōne
ꝑuilegij vel dīgtatis cas9ē ī.l.j.C.vbi se.vel
cla.¶Delmqre dicit q ex aio vel casu vel pōt
intētōez delmqt crimīosus tm dicit q ex aio
delmqt ꝫ colligit ex glo.nō.ī aut.q̄ in ꝓtin
cia.C.vbi de cri.aq.opor.qꝺ no.ad intel
lcteū statutoꝝ.¶Deliq̄ntibꝫ omītētibꝫ ho
micidiū vl robaria dēt fieī executō ī loco pu
blico ad exēplū aliox tex.ī.l.bona fides.ff.ꝺ
pol.et ī.l.diusi.C.vbi ca.fi.ꝝ Bal.ff.de pe.
.l.aut facta.¶.fi.ff.de seruis.expō.l.moueor

¶Delictū nō ꝓsumit idē ex q̄litate pene glo
ē m.l.ad ometariē sē.C.ꝺ custod.reo.

¶Delmquēs ī aliq̄ insula vel in mari dēt pu
niri a dño loci q est ꝓximiōr glo.z ibi Jo.
an.m.c.vbi piculuz ꝺ elect.li.vj.Albz.ī aut
q̄m ꝓuincia.C.vbi de crim.ag.opō.qꝺ nō

¶Delmquēs m aliq̄ ciuitate sortit ibi foz
nō solum iudicis ordmarij sed etiā delegati
Jnn.ī.c.dilecti de fo.cōpe.

¶Deliquēti licz allegare ignorātiā ad eius
omodū nō ad iomodū tex.ī.l.eos.ff.ꝺ custo

¶Eo ipo qꝫ qs delmqt sentit in penā glo.
in.l.j.¶.itē senat9.ff.de postu.vbi Bar.

¶An cōsuetudo sola sit plena ꝓbatio de de
licto Bar.ī.l.absentem.ff.de pe.

¶An delictū commissuz p ebrietatem veni
at puniendus Bar.ī.l.ī seruoz.ff.de pe.vide
.j.sub dictione ebrietas.

¶An deliquens p ignorātiam veniat puni
endus Bar.in.ꝺ.l.m seruoz.

¶An corpa delmquētiū et dānatoz possint
dari medicis ad anothomiā faciē dā Bar.ī.l.
fi.ff.de cada.pūi.dicā.j.sub dictōe medic9

¶Circumstātie agrauāt delictū.ff.de pe.l.á
facta.no.xl.di.homo christian9.vide ī cle.
stitutōem.¶.j.de elec.de testi..c.fi.li.vj.de
pe.di.j.¶.pene.et di.v.c.j.

¶Oñ vno ex pluribꝫ delmquentibꝫ conuē.
to alij liberent.no.Bar.ī.l.semp.¶.si ī sepul
chro.ff.qꝺ vi aut clam.

¶Delictū regulariter nō commīsitur sine
dolo.xxxiij.q.ij.i lectū.ar.contra.C.de sa
crosanc.ec.l.iubemus nullam.xj.q.iij.pri
uilegium.xvj.q.iij.placuit.de renunc.c.ij.
li.vj.dicam.j.sub dictione dolus.

¶Circumstantie alleuiant delictum.xv.q.
prima mebriauerunt.quod nota.xxix.di.
.c.j.de trāsacti.c.finali de iureiuran.cum qui
dam de testi.cum causam de pe.di.quinta.
consideret.

¶In pari delicto melior est conditio possi
dentis.ff.de conditio.ob tur.cau.l.tercia et
m.l.si ob turpem.¶.j.ff.de regu.iu..l.cū par
et in regula impari.li.vj.et ibi Cy.

¶Persona delmquēs aggrauat delictuz.ff.
de pe.l.aut facta.¶.psona.C.de epis.et cle.
.l.pb̄yteri.xxij.di.c.j.et ibi Archi.xlj.di.ñ
cogantur.xxxij.q.vj.mdignātur.

¶Locus aggrauat delictum.ff.de pe.l.aut
facta.¶.locus.de religi.z sūp.fu.l.ossa.z qꝺ
no.j.q.i.placuit.xxvij.q.i.nec viduas.itē
loc9 etiam vulnez.ff.de iureiuran.l.ꝓtor.
.¶.fi.et de ho mi.presbyterum.

¶Perseuerātia aggūat delictū.ff.de pe..l.
capitaliū.¶.solēt.z ff.ꝺ re mi.l.iij.¶.desertor

¶Ratione delicti qs pē ꝺueniri vbi delmqt
vbi hēt domiciliuz vbi muenitur quod ulti
mum intellige de vagabundo no.in.c.fi.de

fo·cõpe. ¶ Cõtumacia aggũat delictũ·ff·de pe·l·relegati·ff·de re·mili··l·oñe·Ç otũacia
¶ An de delicto eiusdẽ hoīs sepi9q̃rendum sit vide·ff·nau·cau·sta·l·licz·Ç fi·ꝛ·l·et ita·Ç nouíssime·eo·ti·C·de epi·ꝛ cle·l·nemo·ꝺ re sti·īmte·c·j·glo·xxvij·q·j·ꝑgībꝫ·nō·de ce le·mís·c·fi·¶ Delictuz aliqꝺ ẽ hcitũ m vna psona qꝺ nō est ī alia·ff·ꝺ re·mili·l·ij·ꝛ·l·nō oēs·¶ Cōmittēs delictū noīe alieno si que mak̃ nō pōt noīnare dñm ī iudicio vt li·nō cōtest·q̃mã·Ç qꝑ si·¶ An delictū alibi omís sũ si pumak̃ m loco domicilij pūiak̃ ꝺm statu ta illius loci vel ei9 vbi omíssuz ẽ nōt·ꝺsen·exco·a nobis el·picolo·
¶ Delictū dat iurisdictōez ei q̃ alias nō ha bz de for·cōpe·c·fi·vbi glo·
¶ Publicatō aggrauat·ff·de iureiuran··l·ait pretoꝛ·Ç fi·ff·de re·mili·l·oñe·Ç·quo ī acie·
¶ Delictū aggũak̃ rōe cause·ff·de his q̃ nō·ī fa·l·ictus fuit iuz·ff mãda·l·si ꝓuratoꝛē·ī pũ·et qꝺ ibi nō·ff·de pe·l·aut facta·Ç·j·
¶ Delictuz tunc dicit̃ eẽ ꝺmissione pfectū qñ trãsiuit tãtuz tēp9 qꝺ deliquēs potuit ac tuz adīplere nō·C·ꝺ his q̃b9 vt īdig··l·j·m glo·reddere ibi ꝛ trãsierit illud tēp9 ꝛc̃ Bā·m·l·j·cognitōe·ff·ad sille·¶ Delictū filij nō nocz pꝛī m acq̃sitōe necessaria ꝛ legali casus ẽ nō·ī·l·siqs·Ç fili9 me9·ff·qꝺ q̃sq̃ iur·ꝛ ibi ẽ casus qꝑ m rebꝫ filij ī q̃bꝫ pat̃ habz vsufru ctuz nō pōt dari guastuz ꝓpt̃ delictum filij iungēdo ibi tex·cuz glo·ꝺm Bal·
¶ Delictoꝝ q̃daz sũt nōinata quedã mnōi nata ꝺm Bar·ī·l·nunq̃d plura·ff·de priuat· delict·vbi vide·
¶ Exēpt9 stās m loco exēpto ꝓiecit lapi dẽ pquẽ pcussit existentẽ i loco nō exempto q̃s sit hui9 delicti iuder Jo·an·ī regula ī ob scuris li·vj·m mercur·
¶ Delicta maioruz nō sũt celãda Bar·m·l· ad splendidioris·C·de diuer·off·ꝛ appāri· li·xij·¶ In delictis eo ipo qꝑ nō ꝓbat delí ctū dicit̃ ostare ꝺ inocētia ita dicit Bal·ī·q· p eū disputata q̃ incipit acusat9 ꝺ vi t̃ batiua
¶ Quicz pena nō sit sine delicto C·ꝺpe··l·sã cim9·ff·ꝺ vbo sig·l·aliud tñ aliqñ est ꝺlictū sine pena·ff·de sepul viola·l·ij·Ç nō ꝓpetue et ibi nō·
¶ Nemo ex delicto dēt facere ꝺditōez suam meliozē·C·ꝺ trãsacti·l·transactōe finita·ff· de regu·iu·l·nō fraudak̃·Ç nēo·ꝛ qꝺ ibi nō· de hoc·xvj·q·j·legi·
¶ In delictis habet̃ duplex ꝺsideratio vna ex pte offense alia ex pte reipublice·ff·ꝺ pub lic·l·licitatio·Ç·qꝺ illicite·
¶ In delictiꝭ maxime attendit̃ volūtas·ff·ꝺ furt·l·qui iniurie in pncipio·ff·ad·l·cornelí· de sicar·l·diuus·

Quot modis delictuz omittak̃ ꝛ distin guak̃ nō·de act·ꝛ obli·l·maleficijs·
¶ An qꝺ a familia factuz ẽ sit vnuz delictuz vel plura·nō·ff·ad·l·acq̃·l·illꝺ·Ç·j·ī glo·Cy· in·l·libertam·C·de nup·
¶ An ꝛ qñ ī delictis ꝺsideret̃ imitiuz nō·C·ꝺ accu·l·qui de crimīe·ī glo·pe·
¶ Paria delicta mutua ꝺpensatōe tolluntur ·ff·ne qs eum qui ī ius uo·fu·l·ij·ī glo·j·ff·so mat·l·viro·ī glo·ij·ff·de ꝺpens·l·si ambo·et ibi doc·nō·de adul·c·fi·et·c·penul·
¶ Paria delicta parẽ vel similẽ penā merēt nō·C·de epis·ꝛ cle·l·q̃nq̃z·īglo·fi·ꝛ ī autñ· vt fratꝝ filij·Ç·fi·ī glo·coll·jꝛ·
¶ Quãto tpe pscribak̃ cognitō ī delicto nō C·de fal·l·querelam
¶ Delicta dicunt̃ grauiora de q̃bꝫ īpomtur pena capitalis nō·C·de req·re·l·j·Bar·ff·de mīu·l·nō solum·Ç·si mãdato·ff·ꝺ accusa·l·le uia·et qꝺ ibi nōt·
¶ Que delicta dicank̃ attrocia vide ī·l·ij·ff· de pub·iudi·que ꝺo sint capitalia nō·C·q accusa·nō pos·l·si magnum·C de transact· ·l·trãsigere·ī glo·ij·ꝛ ibi viꝺ Cy·i·iij·q·Bā ī ꝺ·l·ij·ff·de public·iudic·
¶ Delicta nō debent remanere īpunita·ff·de iud·l·si lōgi9·Ç·j·ī glo·ipunita·ff·ad·l·acq· ·l·ita vulnerat9·i fi·vbi tex·ꝛ glo·ꝺ sen·ex· vt fame·vbi tex·ꝛ glo·
¶ Delictū in omittēdo ī multꝭ differt a deli ctis m obmittendo vide Ange·m cōs·. deci mo qꝺ mapit ꝓ parte negatiua·
¶ Delicta debēt punirī ꝺm ꝺsuetudinem ꝓ uincie Bar·ff·ꝺ extraor·cri·l·fi·ꝛ·l·si cui·ī fi· ·ff·de accusa·Cy·m·l·j·C·de summa tri·vbi Bart·
¶ Que differentia sit īter delictū et crimen/ nō·C·si aduersus delictū·l·j·ī glo·delictuz dixi plene s̃·sub dictione crimen·
¶ In q̃ differt delictū a maleficio nōt·Bar· in·l·aut facta·ī prin·ff·de pe·
¶ Pro delictis publicis ẽ pena limitata nō· Bar·ī·l·j·ff·de pemis·
¶ An q̃ꝭ possit de vno delicto puniri a diuer sis iudicibꝫ et an ꝓcessus vm9 īpediat aliū nō·Bar·ff·de sepu·viola·l·sepulchra·
¶ Qui deliquit ī vno fact9 ẽ oim re9 de iure iurã·defleat·&pe·ti·de resti·Ç·j·ꝺ·item qī alijs·de pe·di·v·c·j·ff·ad sil·l·siqs ī grauí·Ç siquis·
¶ In delictis fit remissio licet sec9 ī contra/ dictibus vide clemen·pastoralis·de re·iudi· de vbo sig·ex pte el·j·
¶ Que delicta cadūt ī ipuberem vide ī·c·j· et·ij·de delict·pu·

Demon. Jurāti ꝓ demones nō ẽ dāda fi des·xxij·q·i·mouete·¶ Querere ꝺsilū dēo nū ẽ mai9 peccatū cꝫ sortibus vti·xxvj·q·

ñ.c.hi qui.
¶Demões multis modis diuinãt ꝛ p̄dicãt fuꝯa.xxvj.q.iiij.sciendum.
¶Predicẽs futura p demonũ ꝺsolatões cen ſeꝯ ydolatra.xxvj.q.ij.qui ſine.
¶Demões amãt sãguinẽ ideo q̃tiẽs cũq; fit nigromãcia aque mſcẽ ẽ ꝛ colore sãguinis faciliter ꝓuocanꝯ.xxvj.q.v.nec mir.
¶Colere demones est in vitijs vitã ducere xxxij.q.iiij.in eo fornicator
¶Demõ iterp̄tatꝯ sciẽs nõ.de sũma tri. sup ver.demões.et de pe.di.ij.si enim.
¶Demoniaci et epilẽtici ad altare mimſtra re nõ debẽt.xxxiij.di.clerici.
¶Demões dicunꝯ esse q̃rtas ps angelorum nõ.xvj.q.j.decime vbi vide.
¶Vno respectu seu certo casu bonũ est de/ mões esse vt nõ.xxiij.q.v.nõ solum.
¶Qualiter demões possint p̄dicere futura/ vide.xxvj.q.v.ne mir.

Demonſtratio. ¶An m ꝺctibꝫ inꝯ vi uos demõſtratio vicíet ꝺctũ seu dſpositõz Bã.i.l.ꝺmõſtratõ.ff.ꝺ cõdi.ꝛ demõ vbi etiã vlꝺ an falſa demõſtratõ vicíet relictũ ꝺ mã vide.ff.ꝺ ver.ob.l.si dúoꝛtio.C.si cer.pe.l.si er p̄cio.ff.ꝺ ꝺhẽ.ẽpt..l.siqs fundum.
¶Demõſtratõ falſa circa pſõas honoratas nõ vicíat dſpositõz.l.falſa.ff.ꝺ ꝺdi et demõ.
¶Demõſtratõ nõ exp̄ſſa ſpecíficẽ hẽt in se cõditõz nõ.ff.ꝺ ꝺdict.ꝛ demõſtra.l.q̃ ꝺditõ
¶Paritez demonſtrantꝯ ſocij crimis.ff.ꝺ re mſi.l.non ois.Ç.fi.C.de fer.l.puician.ar. contra.C.de accu.l.fi.
¶An demõſtratio falſa vicíet legatũ vlꝺ.ff. de cõdict.et demõ.l.falſa.et.l.demõſtratio.
¶Qui demonſtrãt non mãdãt.ff.ꝺ his qui nõ.infa.l.ob hec ꝛ ibi nota.
¶Demonſtratõ ẽ ꝓbanda qñ eiꝰ omiſſio redderet rem icertã si aũt certa alias remãe ret ſufficit ꝓbare circũſtãtias.l.j.Ç.si q̃s ar/ gentũ.ff.depo.et.l.j.ff.de dote prele.

Dena. ¶Hec dcõ ſignificat bis decem.ff.de ver.obli.l.si ita ſtipulatꝰ fuero/ alij dicũt q̃ dena idẽ ẽ q̃ ꝺcẽ ad ꝟ ſoleo allegare vſus virgilij qñ eneas dixit biſdemis frigiũ ꝺſcẽ/ dimꝰ nauibꝫ equor et tñ eneas nõ hũit miſi xx.naues et idẽ virgiliꝰ alibi aſpice biſſeõs letantes agmine cignos et tñ nõ fuerunt mi ſi duodecim cogita.

Denique. ¶Hec dictõ ẽ copulatiua ꝛ cõ tinuatiua ꝛ reſpicit p̄cedentia et illis ꝺtinuat ſequentia ꝺ elec.ecclia el.ij.aliaſ demq; po mitꝯ ꝓ et nõ.ff.ſi cer.pe.l.filius

Denunciatio. ¶Denunciatio põt fieri tã i iudicio q̃z extꝯ Jnno.i.c.ſolhicitudinem de appellatio.

¶Qñ autez debeat fieri i iudício et qñ extra Bar.i.l.ſi ex legati cauſa.ff.de ver.ob.ꝛ.l.cũ poſtulaſſem.ff.de dam.ifect.et i.l.cũ filio.Ç. fi.ff.de ver.ob.Cy.i.l.i.minoꝝ.C.i qbꝫ cau. in ite.reſt.nõ est ne.vide no.i.l.q rome.Ç.eo heredes.ff.de ver.obl.i glo.
¶Denuncians p calũniã puniꝯ extꝛaꝺinarie Jnno.i.c.cũ ꝺilectus de iur.calũ
¶Denunciatio delictoꝝ ad pias cãs põt fi eri p quecunq; tex.nõ.i.l.nulli.C.de epiſ.et cleri.vbi vide pulchre.
¶Js põt denunciare q põt accuſare.c.i omi de teſti.
¶De materia denũciatõis vlꝺ Jnn.de iudi. nouit.Bal.pulchre i auꝯ.ad hec.C.de vſu. Bar in.l.ꝺuus.ff.de cuſto.re.vbi de mate/ ria.Jnn.i.c.ſup his de accu.adde.ij.q.viij. i ſũma Archi.xxij.q.v.hoc iure
¶An vẽditor ſciẽs q̃stionẽ moueri ẽptori ſup re vẽdita teneaꝯ mhil omin9 de euictõe licet non fuerit ei denũciatũ glo.tenz q non i.l.emptor.C.de euict.q reputaꝯ ſingula/ ris vide Bar.i.l.q abſentẽ.ff.de ꝓcur.et i.l.j. i fi.ff.de act.emp.ꝛ i.l.non ſolũ.Ç.mõte.ff.ꝺ no.ope.nũcí.et i.l.denũciaſſe.ff.de adulte.et i.l.ij.ifi..ff.ſo.ma.doc.i.c.fi.de ẽpt.ꝛ vẽ.ad fi.vbi vide pulchram regulã an ꝛ qñ ſcienti debeat vel non dẽat fieri denũciatõ.
¶An denũciatio quã dẽt facere ẽptor vẽdi tori ſit faciẽda iurta formã cle.cãm de elec. do.Car.i.ꝺ.cle.tenz q sic qꝺ ẽ bene nõ
¶An ſola denũciatio excomũicatois ꝓbꝫ ex comũicatoiez ꝺic vt nõ.ꝺ of.dele.prudẽtiã .Ç.ſexta.Arch.et Jo.an.de ſẽ.ex.pia.li.vj do.Car.fl.i cle.j.de excep.i.x.q.ubi ꝺciu/ ꝺit q si denũciatio fit ſolẽnit a iudice ꝓbat alias ſecꝰ.
¶Stãte ſtatuto q teſtamẽta vſurariorꝫ va leãt an ep̄s poſſit denũciare ptãti ne illa exe q̃ Bal.i.l.conſulta.C de teſta. ¶Stãte ſtatuto q ſindicꝰ ville dẽat denũciare maleficia ſub pẽa an tẽaꝯ denũciare illa ex q̃bꝫ nlla pẽa ve mit iponẽda Bar.i.l.j.Ç.accuſatõz.ff.ad tur/ pil.ꝛ.l.fi.Ç.diuꝰ.ff.ꝺ publi.tex.videꝯ q non xxv.q.vj.ep̄s i ſinodo do.Anto.ꝛ moder.ꝺ accuſ.c.pe. ¶An iuramẽtuz ꝺ nõ denũciãdo tollat ptãtẽ denũciãdi dic q ñ tex.ẽ de iure/ iurã.q̃madmodũ.i fi.nõ.eo.ti.c.j per doct. et glo.xv.q.vj.autoritate.
¶An crimiꝺ admittaꝯ ad denũciãdũ no. de teſti.cog.p̄terea.ij.de co.ſpi.tua.
¶An ẽpeſ p̄ſõe admittãꝯ ad ꝺnũciãdũ no.i locíſ p̄allãtiſ Goff.i ſũma de accu.i fi.ꝛ doc. i.c.pe.de cog.ſpi.vbi hẽꝯ q talꝰ poſſũt crimẽ ꝺmiſſũ denũciare ñ aũt ꝺmittẽ dũ vide no.i .c.fi.i gl.q ma accu.poſ.ij.q.j ſi peccauerit.
¶An q̃libꝫ admittaꝯ ad denunciãduz impe dimẽtum matrimoñij nõt.de ſpon.cum m

tua ꝺ clā. deſpō. cū ibibitō q̄ ma. accu. poſ. .c. cū m tua bōa glo. ꝺ deſpō. ipub. ad diſſol uēduz. ¶An ille q̄ repellit ab accuſatōe re pellat etiā a denūciatōe nō de iureiu. quēad modū i fi. glo. et doc. q̄. ma. acu. po. ¶j. vbi diſtiguit iter denūciatōez iudicialē et extra iudicialē z ad p̄mā admittitur ad ſcḋaz nō ¶Quid opet ꝺnūciatō viḋ i. l. pe. C. deposi. et. l. q̄dā. ¶j. ff. de eden. z m. l. fūdū. C. de rei vendi. Bar. i. l. nō ſolū. ¶. morte. ff. de no. ope nunc. glo. m. l. ſi maior. C. de reſcin. vend. ¶An i denunciatione noui opis z eiꝰ ꝓſecu tione ſit neceſſaria denūciatio z de alijs q̄ſti omiꝺ circa materiā vide nōt / i. l. j. ¶. denūcia/ tio. ff. de no / ope / nunc

¶An z q̄tenꝰ credat denunciatōi Bar. in. l. diuuſ. ff. de cuſto. reo. vbi etiā tractat q̄ ſu per denūciatione pōt duobꝰ modis ꝓcedi / vbi etiā tractat an denūciator ꝓpt ignoran tiā excuſet a pena ſibi iposita ſi nō denuncia uerit vbi vide.

¶An ꝺnūciator teneat denūciare ad iſtiga tōez alteriꝰ Bar. i. l. athletas ff. de fal.

¶An ſindicꝰ teneat de delicto occulto nō de nūciato Bar. in. l. ſemp. ¶. hoc mēdictū. ff. qꝺ vi aut clam ¶An pꝰ ꝺtractū celebratū denū ciator oſtituat quē i mora Bar i. l. ait pretor ¶. ſi q̄ꝺ ff. q̄ i frau. cre.

¶An cto tpe debeat fieri denūciatō. l. j. i fi. .ff. ꝺ acti. empt. Bar. i. l. q̄ vxorē. ff. ꝺ adul.

¶Qualit puniat crimē deductū p viā ꝺnū ciatōis glo. ij. q. viij. i ſūma. Archi. ij. q. j. ſi qs peccauerit. Jo. an. de iureiurā. que/ admodū ¶An crimioſi z infames admit/ tant ad denūciandū dixi ſ. adde ꝺ accuſ. cū oporteat. i glo. vlt. z ſup ea. glo. j. q. v. i ſūma. ¶Denūciatꝰ de crimie q̄ pemitētiam egit opetent an poſſit pꝰ ea de eoḋē crimine accuſari vide de pur. ca. cū dilectꝰ.

¶Denūciatōe euangelica denūcians poteſt iplorare officiū iudicis dicēdo tatis tenet rē meā iuſte z otra ſciētiā quare peto ipſum cōpelli ad agēdū pēitētiā ꝑm Jnno. ꝺ iudi. notat / de deſpō. ipu. ad diſſoluendū

¶Denūcians q̄ deficit i ꝓbatōe ſuſpendit ab officio et bñficio. nō. debet. cal. c. ij. i glo. qꝺ nō. ¶Jn denūciatōe i q̄ de plano ꝓcedit libellꝰ nō ē neceſſarioꝰ. ℣pe. ti. de renū. ¶j. v. fi. ¶Denūciatō pōt fieri tā i iudicio q̄z extra ꝑm Jnno. de pur. ca. cum inter.

¶An denūciatio p̄cedēs impediat accuſatōez et an poſt mq̄ſitōez denūciatio admittatur ℣pe. ti. de inq̄ſi. ¶j. v. itez obiciat.

¶Falſa denūciatio habet ꝓ nō denūciatōe ℣pe. ti. de loca. ¶xij. ver. xcij.

¶Jn denunciatione euangelica denuciās habet ꝓ teſte de teſti. in omi.

¶Ad denūciādū otra platū illi tantum ad mittunt quoꝝ iterē de accu. illa.

¶An denūciatio ꝓbet nō. Jnno. et Jo. an. de excep. pia. li. vj. de ſen. ex. ſolet. et. c. licet eo. ti. xj. q. iij. cāue. et. c. nemo. ¶Qualiter puniant denūciatores maleficioꝝ viḋ Bar. i. l. ab accuſatōe ff. ad turpil. ¶An reficienti poſſit denunciari nouū opꝰ Bar. i. l. j. ¶. ſiqs. .ff. de no. ope. nunc / ¶Habens ius in re pōt denūciare nouū opus niſi ſit ius debile et de facili pituꝝ ſicut eſt vſus Bar. i. l. j. ¶. ſiqs edi ficiū i fi. ff. de nou. oper. nunc.

¶An valeat denunciatō noui opis p vnuz cepta et p aliū ꝓſecuta vide. l. j. ꝓnunciali. ¶. vlt. ff. de no. ope. nunc.

¶An valeat vēditō pignoris facta ſine ali qua denūciatōe Cy. i. l. iij. C. ꝺ diſtra. pig.

¶An denūciās crimē otra aliquē et ſuccum bēs teneat reficere expēſas illi otra quē de/ nūciauit vide Cy. i. l. ſcimꝰ. C. de iudi. z qua pena puniat nō ꝓbās crimē denūciatū vide i. l. j. ¶. calūniatoribꝰ. ff. ad turp. z m. l. ij. C. ꝺ coll. illi.

¶Que ſit cā q̄ libelli oblatō nō habet vim denunciatōis nec oſtituit debitorē in mora viḋ Bar. i. l. ꝺnūciaſſe. ¶. qꝺ tñ. ff. de adul.

¶Denūciatō ē neceſſaria ad hoc vt emptor agat de euictōe z ſic i eo cui res data ē in ſo lutū Bar. i. l. libera. C. de ſen. et mē. lo. om. iu di. adde qꝺ dixi ſ.

¶Jnfra q̄ntum tēpꝰ debeat fieri denūciatio p̄ceptorē vēditori Bar. i. l. hereni. ff. ꝺ euic.

¶An denūciatō debeat fieri de eo qꝺ ē ven/ ditori notoriū dic q̄ ſic. glo. eſt nō. i. l. exem pto. ¶. idem libro. ff. de act. emp.

¶An iura loquētia i accuſatiōe in materia ſtricti iuris habeāt locum i denūciatōe Jo. an. i addi. ℣pe. ti. ꝺ denūc. ¶j. dixi ſ. ſub dic tōe accuſatio vbi vide.

¶An layc⁹ admittatur ad denunciādū cle/ ricū criminoſuz viḋ glo. i. c. venerabili. ꝺ of. dele. glo. i. c. ex pte. addꝺ ꝺ teſti. glo. ij. q. vij in ſumma. et. c. latoꝝ.

¶Probato crimie p viā denūciatōis nō tm punitur crimnoſus ſed ei ipomit pemitentia de iureiurā. quem admodum. in fi. doc. i. c. ꝑmo. de offi. cuſto. ter. de accu. ſuper his qꝺ limita. prout notat. Archi. liij. di. exātiqs. Jo. an. de ſta. regu. c. fi. ſup glo. q̄ de plano glo. ij. q. viij. i ſūma. vide ommino. Archi. ij. q. j. i. c. ſi peccauerit.

¶An denūciator repellat q̄ denunciauit in crimine notorio vide Archi. ij. q. ij. calūnia toꝝ. glo. et doc. de accu. inquiſitionis.

¶An qs poſſit opelli ad denūciandum vide glo. ij. q. vj. qua ꝓter. glo. xxij. q. j. ſi qſ. p capitulū. glo. xcvj. di. in ſcripturis. glo. et ibi Archi. v. q. vj. ephiphanum. glo. ij. q. j. ſi peccauerit.

¶An denunciãs crimẽ alicꝫ peccet etiã si dicat vex. Inno. i. c. sollicitudine de appe.
¶Et gñaliť an añ denũciatõem dẽat pcedẽ monitõ vid. ij. q. viij. i sũma de iudic. nouit Archi. xxij. q. v. turamẽti. adde ꝺ accuſ. c. ij. in glo. et. c. cũ dilectꝫ. x. c. iqsit. eo. ti. i glo. ij. ¶An denũciatõ faciat quẽ male fidei posſessorẽ doct. i. c. grauis. ꝺ reſti. ſpo. addꝺ qꝺ dicã. j. prime.
¶An i denũciatõe faciẽda ſit citatio vide de here. cũ ſm. li. vj. glo. i cle. pſenti. de cẽſi. et in cle. j. de ꝺſãg. et affi. et ibi Lau. Jo. an. i. c. vſa. de coha. cle. et mulí.
¶Matiã denũciatõis crimis x qꝫ põt ꝺſtitui denũciator vide p Bar. i. l. diuus. ff. ꝺ cuſto. et exi. reo. Cy. i. l. ea q̃dẽ. C. ꝺ accu. Bar. i ex tuagãti ad repmẽdã i ꝺ. denũciatõez. Spe. ti. de denũc. Cꝫ ij. ꝺ. nũc aũt. ¶An denũciator hẽat neceſſe ſe iſcribere no. i. c. mqſitõis de accu. i glo. ij. ¶An denũciatõ ꝓput idẽ ẽ qꝺ ꝓteſtatõ ꝺſtituat quẽ i dolo dixi aliqd ſ. addе. ff. de edẽ. l q̃dã. Cꝫ is aũt. i glo. ſup ꝺ. tenebiť Cy. i. l. fũdũ. C. de rei. vẽdi. x ibi no. i glo. ij. ff. q̃m frau. cre. l. ait ptor. Cꝫ ſiqs pticeps. x ibi Bar. idẽ i. l. q aũt. Cꝫ ſciẽdũ. eo. ti. vbi ťctat ipe Bar. an ad ꝺſtituẽdũ debitorẽ i mora ſufficiat ſolũ denũciare. ¶Denũciatõ aliqñ põt ꝺtẽmi. ff. de fur. l. j. Cꝫ ſiqs i glo. j. ff. de edẽ. l. q̃dã. Cꝫ is aũt. i. glo. tenebitur.
¶An denũciatio poſſit fieri ꝓcuratori vel ꝺ beat fieri dño no. ff. de pe. her. l. itẽ veniunt. Cꝫ petitã. i glo. nõ nocebit Cy. C. i qbꝺ cau. mitte. reſti. nõ ẽ neceſſ. l. i miox. no. ff. qꝺ vi aut clã. l. aut q aliť. Cꝫ ſiqs i glo. ad domũ x ibi Bar. q remittit ad no. p eũ m. l. j. Cꝫ denũciatio ff. de no. ope. nũ. Jo. an. i regula gña li. vj. ¶An denũciatõ poſſit fieri ad domũ vel amicis ſiue vxori no. i. l. aut q aliť. Cꝫ ſi fõte. ff. qꝺ vi aut. clã. i glo. ad domũ cuz glo. ſe x ibi Bar.
¶An vna ꝺnũciatõ tollat aliã no. Cy. i. l. j. C. vt lit. nõ cõteſt. i. ꝺ. et. vj. q. Bar. in. l. j. ff. de libe. agno. et in extuagãti ad reprimẽdã. m ver. denunciationem.

Deorſum. Quid importet vide Bar. i tractatu ſuo tiberiad m ſcꝺo libro de inſula ſup ver. er vno latere.

Dependet. Qualiť vnaecclesia dependere dicať ab alia no. de etat. et qualit. eã te facit qꝺ no. glo. i. c. j. ne ſe vac. et i. c. extirpã de Cꝫ q põ. de preben. vbi vide.

Deperditum. Deperditũ dicať qꝺ ꝺſiſt eſſe in rex. nať a. ff. de pet. here. l. depditũ. ¶Depditum dicať qꝺ ꝺditõez mutauit puta qꝺ ẽ ꝺſecratũ vel publicatũ factũ eſt. ff. ꝓ ſocio. l. vltꝫ. Cꝫ penult.

De plano. Qualiter accipiatur no. ff. de iu patro. l. j. Cꝫ diuus. ff. de accu. l. lecta vbi Bar. Spe. ti. de of. iudi. Cꝫ fi. ꝺ. iij. vide tex. et gl. i cle. diſpẽdioſã de iudi. et i cle. ſepe ꝺ ver. ſig. et m. l. nequaqꝫ. Cꝫ de plão. ff. ꝺ of. ꝓ cõſ. et leg.

Deportatus. An deportatꝫ habeat actionẽ executiuaz eoꝝ q̃ ſũt iuꝝ gentiũ vide i. l. ſi mãdauero tibi. Cꝫ is cuiꝫ bona. ff. mãda. et no. Bå. m. l. vltꝫ. ff. de re. dub.
¶An deportatꝫ obliget ciuiliť Bar. m. l. quotiens. ff. de donat.
¶An deportatꝫ ſit oino mcapax etiã ipo iure vel tm̃ ipo facto ſeu i effectu Bar. in. l. de portati i prin. ff. de leg. iij.
¶An bona acqſita pꝫ deportatõez veniant confiſcanda. Bar. i. l. eiuſ q bona. ff. de teſta. et. d. l. ſi mandauero. Cꝫ is cuius.
¶Si fiſcus non vult ab inteſtato ſuccedere deportato ſuccedũt eius filij glo. m. l. ea ſola. ff. de re. iur. q̃ ꝑm Bal. nõ ẽ alibi qꝺ nõ.
¶An iudex poſſit i ſententia reſeruare bona deportata glo. i. l. ſi q̃ mulier. ff. exqui. cauma. qꝺ q̃liter ſit intelligendum vide p Bal. i. l. iij. C. ſi pen. app. mor. iterue.
¶Qui dicanť deportati vide i. l. i. Cꝫ hi quibꝺ. ff. de leg. iij. ff. de pe. l. ij. ff. de inſtruc. rup. et irri teſta. l. ſi quis filio exheredato. Cꝫ cuis qui et. l. j. C. de her. inſti.
¶Deportatꝫ hẽť ꝓ mortuo. ff. ꝓſoc. l. actione. Cꝫ publicatiõe ff. de bo. poſ. contra tabul. l. j. Cꝫ filium de hoc. xvi. q. j. placuit.
¶Deportati pdũt ea que ſũt iuris ciuilis ñ que ſũt naturalis. ff. de re. iu. l. ea ſola. ff. mãda. l. ſi mandauero tibi. et. l. is cuius. ff. de pe. l. quedam in glo. iuꝝ gentiũ.
¶Deportatio ſuccedit loco intdicti aque et ignis. ff. de le. iij. l. j. Cꝫ hi quibꝺ. ff. ad. l. iul. pecu. l. ij. ff. de pe. l. ij. Cꝫ oſtat.
¶Qui poſſunt deportare no. ff. de off. pre. l. illicitas. Cꝫ qui vniuerſas. adde nõt. mſti. qbꝺ modo. iuſ. pa. po. ſol. Cꝫ cũ aũt in glo. ꝺportatꝫ. ¶Deportatꝫ nõ pť ꝺſtituẽ ꝓcuratorẽ Spe. ti. de ꝓcur. Cꝫ ij. circa prin.
¶Deportatꝫ nõ põt heres mſtitui nec etiaz põt ligari Spe. ti. de mſtru. ꝑdic. Cꝫ cõpendioſe ꝺ. ff. deportatꝫ vide no. m. l. j. C. de here inſtit. Bar. i. l. ſi deportati. Cꝫ ſeruo. ff. de le. iij.
¶In q̃ differt deportatꝫ a relegato no. mſti. quibuſ modo. iuſ. pa. po. Cꝫ pari ratione in glo. ſtatum vide Cy. m. l. finali in. iij. opp. C. de ſen. paſ.
¶An deportatus cõtrahendo poſt deportationẽ obligeť Bar. m. l. q̃tiens. ff. de nouat.
¶An deportato debeanť a liberis opere obſequiales et reuerentiales nõt. ff. de iuſtis vo. l. ſi hac. Cꝫ ſi ꝓpetuaz i glo. honorez vbi vide.

Depopulator. Depopulator agro-
rum nō gaudet imunitate et si ofugit ad ec
clesiā extrahit ab ea absq; pena. de imu-
nit. ec. inter. et ibi nota.

¶ Quis dicat depopulator dic fructuū at
q; terre deuastator vt nō. i. d. c. inter.

Depositio. Depositus. Presby-
ter depositꝰ nō pōt i sacro ordie repari. l. di.
pbyteros et ibi nō. pulchre.

¶ Presbyter depositus ꝓpter homicidiū nō
pōt sacerdotale officiū āpliꝰ exercere. l. di-
miror. et. c. accedens.

¶ Sacerdos siue ex ꝓposito siue ira motꝰ si
aliquē occidat deponit. l. di. studeat.

¶ Clerico deposito ꝓpter aliqd crimen de-
bet p epm locꝰ pñiē assignari. lxxxj. di. sa
cerdos. et. c. dictū. et. c. siqs clericus.

¶ Clerici frequentantes domicilia mulier
deponunt. lxxxj. di. clericꝰ solus. et. c. nolu
mꝰ. et. c. archidiacono. Similiter clerici mi
nus intēti curis secularibus. lxxxvij. di.
consequens.

¶ Clerici muadentes loca alior deponunt
vj. q. j. eum qui. ¶ Clericꝰ cōfugiēs ad iu
dicū ipatoris dponit. xj. q. iij. siqs pbyt.
et. c. siqs epus. ¶ Qui altare erigit sine li-
cencia epi deponit. ꝫ x. q. ij. nullum.

¶ Clerici raptores puellar et consentientes
deponūt. xxxvj. q. ij. eos q. ꝫ. c. de puellis

¶ Deponit clericꝰ q celebrat i locis puatis
sine licētia epi. de cōse. di. j. clericos.

¶ Crimina leuia nō inducūt penā depositio
nis. glo. de iureiurā. sicut. ij.

¶ An inferior epo possit deponē ab officio
ꝫ bñficio glo. qp nō. i. c. cū ꝫ plantare. Ꝙ cū
in ecclesijs. de priui. vbi docto.

¶ An i depositōe bñficij q fit ciuiliꝫ req̄rat
nūerus epor. glo. i. q. vj. hoc q̄ppe in glo.
iij. adde Jo. an. i. c. fraternitatis. de cle. ex
co. mi. Jnno. de pben. graue. de excess. pla.
c. j. Jo. an. de pe. c. ij. li. vi. notat glo. xviij.
q. ij. siqs abbas. et ē oclusio qp nō.

¶ Qñ agitur ad depositionē a bñficio non
dicit causa crimi aliter mota glo. xviij. q. ij.
siqs abbas. ter. de simo. p tuas.

¶ An p crimine p viā denunciationis pos-
sit iponi pena depositionis glo. ij. et ibi doc.
qp sic de ser. nō or. nullus glo. i. ver. repro
batōis. ij. q. j. in primis glo. xviij. di. c. j.
Archi. ij. q. j. si peccauerit super glo. j. circa
fi. glo. ij. q. viij. in sūma Spe. ti. de mqsi. Ꝙ
pe. in princ.

¶ Depositꝰ ꝓpetuo a bñficio ꝫ officio dicit
degdatꝰ Jo. an. de accu. mqsitōis sup glo.
j. ¶ An p simplici formicatōe clericus sit de
ponendꝰ glo. qp nō. xxv. q. viij. c. j. Pau. in
cle. j. de off. or. glo. ij. q. v. latorem. glo. x-
viij. di. maximianus. ꝫ. c. presbyter. ij. q.
vij. paulꝰ. xxx. q. j. nō debet

¶ Sicut ꝓpt dolū sic p negligētiā q̄s depo
nit. xviij. di. dictū. ¶ Propt insufficiētiaz
deponit plat glo. i. c. j. de renunc. i ver. suf
ficiente. li. vj. glo. iij. di. sedulo. i ortariuz
glo. j. c. j. placuit. glo. de simo. per tuas ꝫ
ibi doc. ¶ An is q i ordiatōe sua occultauit cri
mē suū deponat. xviij. di. c. j. ꝫ. c. marianꝰ.
Jnno. de tēpo. ordi. ex teōre i glo. ij. de iur.
pat. preter. glo. xxix. di. epus. glo. l. di. si
epus. et. c. siqs pbyter glo. de vit. et ho.
cleri. vt clericoz. de coha. cle. ꝫ muli. sicut
glo. i ver. supplicauit. iq. v. psentiū ter. xxij
q. j. siqs pcappillū. glo. xxiij. q. ij. ni i ꝓpetu
uz. glo. ij. q. j. nō debz. doc. i cle. j. d of. or
glo. de cōse. di. ij. c. ij. adde qp pena deposi
tōis nō pōt iponi p q̄libz delicto. ter. d pe.
qd i dubijs ꝫ. c. tue. de accusa. q̄lit el. ij. de
here. ad abolēdā de iudi. cū nō ab hoie. xlv
di. licz. lxxij. di. honoratꝰ. xv. q. vij. i sū-
ma. ¶ An remētio tra canonē pena deposi
tōis iponat nō. glo. de elec. generali li. vi.
doc. d re. e c. nō. alie. epi. vid Hosti i sūma
de accusa. Ꝙ fi. ver. est ergo. ¶ Recipiēs sci
ent bñficiū alteri ē ꝓpetuo dponēdꝰ secꝰ si
ignorant credens vel putās se habere ius
Archi. ij. q. ij. audiuimus. ¶ Depositꝰ de-
bz nihilominꝰ viuere sm regulā ecclesia-
sticā et an penitiēs eū iudicat i canonē nō. x-
viij. di. dictuz. adde de sen. exco. stingit in
glo. ij. adde q dixi. ſ. sub dictione degda-
tio. ¶ An epus possit deponere abbatē glo.
xxj. q. vj. epo. Jo. an. de psue. c. ij. li. vj.

¶ Si aliqs ē depositꝰ iuste a bñficio ꝫ alt
us i locū eius mstitutꝰ ignorant de q̄ post
ea apparet an itle scdus debeat cedere et bñ-
ficium primo dimittere nō. de cōcess pre. c. j.
vbi de hoc.

¶ Que forma sueta i deponēdo aliquē vide
plene p Archi. xj. q. ij. si epus. et. c. pbyter
xviij. di. dictū m glo. ij. Spe. ti. de sen. Ꝙ
vj. ver. nōnunqd.

¶ Deponere aliqn accipit p suspendere no-
xxxiij. di. c. fi. i glo. vlti. Spe. ti. de accusa. Ꝙ
quarto. l. di. dño sācto. et econtra. lxxxij.
di. siquis.

¶ Solēmit depositus a solo papa restitui
tur Spe. ti. de imte. resti. Ꝙ ij. v. isūma. ad
de. xxiij. q. quarta nabuchodonosor. Spe.
titu. de accusationibz. Ꝙ secundo loco. ver.
item queritur.

¶ An depositus sit de foro seculari. xj. q. iij
epus. vbi Archi. de verbo sig. nouiꝰ. adde
que dixi sub dictione degradatio.

¶ Qualit debeat mōachꝰ deponi d simo.
dilectus. ¶ Si depositus otrahit postea tā
q̄z prelatus non valet qd agit de concess.

preben·c·j·li·vj·

¶An depositus teneat dicere horas cano/ meas glo·de cle·exco·mi·c·ij·adde que di xi sub dictione degradatio·

¶An clerico depositio debeat ꝓuideri ne e/ geat dic ꝙ sic ꝺ appel·pastoralis·in gl·fi·

¶Deponere ab officio et bñficio vel altero tm̃ ē iurisdictōis·deponere vero ab ōdine ē meri imperij no·de elect·transmissam·

¶An epꝰ possit presbyterꝝ a se depositum mutato patrono instituē qō ē dñicalis quā ponit gl·in·c·quāuis de rescrip·li·vj·que tenet ꝙ non de quo ꝓ docto in·c·ex transl/

¶An clericus depo /missa·de renunc· situs sit infamis et an possit esse ꝓcurator· Spe·ti·de ꝓcu·Ç·rōne igit̃·ver·itez abbas

¶Qualiter feratur sententia depositionis Spe·ti·de sen·Ç·vt aūt·ver·nonnunquaz

¶Depositum ab epō ꝓ otumacia ipē idem restituit·i·q·j·siquis·

Depositum depositarius.

Depositarius dicens rem apud se depositaz suam eē potest eā retinē·Cy·in·l·si quis pe cunias·C·depos·i·

¶Depositō pecunie vel alterius rei facta p otumaciā recipe nolentis habz multos bo nos effectus de quibꝫ Bar·et alij in·l·acce/ ptā·C·de vsur·et·l·obsignatōne·C·de sol·

¶Depositum non admittit compensatio/ nem ter·et ibi nō·in·l·fi·C·de compen·

¶In depositio venit dolus de deposi·c·j·z·ij et an depositarius teneat̃ de culpa z quali ꝺ loco piculo vel casu glo·insti·qb·mo·re·ō obl·Ç·preter·

¶Restituere depositum ꝓprie ē de iure na/ turali·j·di·ius naturale facit·l·bona fides·

¶Quid si depositarius vult red /·ff·deposi· dere similē rem rei deposite quā ꝓdidit z de ponens vult estimatōnē Spe·ti·de solu·Ç· sequit̃ in ꝑn·vbi formatur hāc·q·ī cōmodato

¶Qui dā deponit pecuniā apud cāpsorez de mandato iudicis vt dari debeat et assig nari cui ipse iudex mādauerit lite finita iu/ dex recedit ab officio añquā depositū resti/ tui mandet quid fieri debeat de illa pecunia et an debeat restitui deponenti text·videt̃ ꝙ sic·in·l·si apud·ff·de ꝑscrip·ver·

¶Si quis deposuit pecuniā apud Titium vt eam sibi restituat et si non restitui possz sibi det̃ Seyo/an mortuo deponente possit Seyus pecuniā petere vel potius sit reddē/ da heredi deponentis ter·et glo·in·l·bona/ tōs·Ç·pe·ff·de don·et·l·publia·ff·depo ī ꝑn·

¶Si res deposita apud depositariū seque stret̃ ꝙ debito deponentis vel qz alius dicit dictā rem ad se ptinere·an danda sit dica/ tio depositario ad notificādū ꝯ deponēti dic ꝙ sic glo·in·l·locū·Ç·ordenatō·ff·de tab·ex·

¶An ꝓ debito deponētis possit fieri execu tō ō depositariū in rebꝰ depositi·Bar·in·l·a diuo pio·ff·de re·iudi·

¶An depositarius teneat̃ de negligētia Jn

¶An imputet̃ /no·in·c·ea q̃ de of·arch· deponēti si elegit multū á minus idoneū de positariū ter·et gl·in·l·si soluturus·ff·de sol·

¶Si pecunia sit deponenda ꝓpter aliquez ōctuz et in loco nō sit ꝑsona de q̃ deponens ofidat·excusat̃ in d·l·si soluturus

¶An facta depositione debitor sit liberatus

¶Cuius piculo stet pecunia /Bar·ibidē· deposita ꝓ alterꝝ ex ōbentibꝰ·Bá·in d·l·si so

¶Deponēti licet qñcunq; sibi /luturus· placet depositū reuocare ter·et ibi Jnno·in c·bona fides de depo·et si ōriū essz in pacto exꝑssum qd̃ ē notandū·

¶An depositarius possit vti re deposita dic ꝙ nō imo vtendo cōmittit furtū misi depo/ nens ꝯ ꝺcesserit·ff·depos·l·licet·Ç·rei z·l·die sponsalioꝝ·Ç·q̃ pecuniā et·l·quintus·c·ti·

¶An peccet q̃ rem suā apud aliū depositaz vel iuste detentā furto surripit·s·Tho·se/

¶In ōctu depositi re /cūda scde·q·lxvj· ōbit̃ obligatio·ff·depo·l·j·Ç·penul·

¶Rei deposite sic̄ et cōmodate ꝓprietatez z possessionē apud nos retinemus·ff·depo·

¶An ecclesia teneat̃ de depo /·l·licet·Ç·rei· sito facto apud sacristā vel aliū ꝺ ecclesia

¶Causa depositi /nō·de depo·c·j·in glo·ij ē sūmaria z instrumentū depositi hꝫ pataz executōnē·l·si quis·C·depo·

¶An actō depositi sit ciuilis vel ꝑtoria ñ· ·ff·de· depo·l·j·Ç·j·in glo·dabo·

¶An possit agi depositi añ diē nō·ff·depo· ·l·j·Ç·pen·ff·cōmo·l·cōmodato·Ç·sic̄ in glo· officium adde glo·in·l·diem·Ç·j·e·ti·de de/ posi·c·ij·in glo·iij·

¶In quibꝰ sit ꝑuilegiata actō depositi no· ·ff·de ꝑui·cre·l·si neutri·Ç·in bonis·in glo·ꝑ uilegia·ff·depo·l·si hominez·Ç·fi·in aut·de depositi·in ꝑn·in glo·data sunt col·vj·

¶An depositarius teneat̃ de casu fortuito· no·ff·depo·l·j·Ç·sepe·et·C·ꝺ depo·l·j·in gl· ꝺuenit et ibi Cy·in·j·oppo·

¶Depositum aliqñ transit terminos depo sitio·e·ff·loca·l·in naue Saufelli in glo·sol/ uere·

¶An in actōne depositi ōria veniat leuissi ma culpa no·ff·depo·l·si seruus·Ç·ꝙ vero·

¶An actio depositi nascat̃ ex die depositō/ mis no·ff·de solut·l·si stipulatus·Ç·si lancez in glo·non modam·

¶Depositum q̃nq; fit gr̃a deponentis q̃nq; gratia depositarij no·de depo·c·j·

¶In causa depositi cessat recōuentō Spe· ti·de reconuē·Ç·j·in ver·sed qd̃ si agebam·

Deprehensio. Multū operaē ff. ad. l. acquil. l. quí occidit. in p̄n. l. di. si quis diaconus. et. c. de his. xv. q. viij. c. fi. de iudic. cū nō ab homine. lxxxj. di. presbyter.

¶ Dep̄hensio sola i crimine nō sufficit ad sententiaz nisi sequaē legitima p̄batō. mducaē tñ p talē dep̄hensionē in sentētia. ff. de ri. nu. l. palam. de iudi. cū nō ab homine. et ibi nō.

Derelictum. An clericus longo tpe deserens ecclesiā suā videaē eā hr̄e p derelicta nō. in. c. j. de of. vic. z in. c. fi. de cle. nō resi. gl. in. c. qualiter. e. tí.

¶ An merces ex nauí pulse ad solū venientes habeanē p derelicto. ff. p dereli. l. si quis. ff. de furt. l. falsus. Ç. si iactum.

¶ An derelinquat impius vias suas et vir iniquus cogitatōes suas. Esa. xlv. de pe. di. j. Ç. his autoritatibo.

Derisio. An derisio sit peccatū spāle. s. Tho. secūda sc̄de. q. lxxv. ar. j.

¶ An derisio sit peccatū mōtale. vide s. Tho. vbi. s. ar. ij. quí dicit p aliqñ ē veniale et aliqñ moztale.

¶ Deridēē iniurie nuictus. ff. in quí. cau. pi. l. est differentia. ff. de tes. l. doītius labeo.

¶ Deridendi nō sunt rudes antistites z clerici qui cum solocāsmis et barbarismis deum inuocant. xxxviij. di. sedulo.

Derogatio Derogare qñqz ē idē quod denegare. C. de aut. prest. l. ij.

¶ An de verbis derogatoziis sit in dispositō ne sequēti facienda spālis fides vel sufficiat gn̄alis. vide. ff. de le. j. l. si m̄ et tibi. Ç. i legatis plē. in. l. si quis. in p̄n. de le. ij. Dy. in regula qđ seē. li. vj. Cy. i. l. fi. C. si ō ius vel vti. pub.

Descendo. Aliud ē descendere aliud in clīari aliđ cadē. ij. q. vj. plerūqz vbi bō9 tex.

¶ Descendentes semp excludunt matrem a successione. vt nō. de testa. Raynuti9. in gl.

Desero desertor. Desertoz ē q̄ lōgo tpe vagatus tandē ad militiaz redit. ff. de re mili. l. iij. Ç. prioz. xxiij. q. v. c. vltimo.

¶ Quis dicaē locus desertus. ij. de ver. si. c. j

¶ Desertū qñqz sumiē p celo. l. di. qz tua.

¶ Qui deserit illū quē debz tueri teneē. ff. loca. l. dñs horreoz. et. l. fi. ff. de re. mili. l. desertorem.

Desiderium. Qualiter liceat desidera re ep̄atū hēē. viij. q. j. i scīpturis et. c. q̄ ep̄atū

¶ Desiderans nocere p̄mo suo ē homicida. de pe. di. j. homicidiū.

¶ Nemo potest desideraē vitā eternā nisi eū peniteat vite moztalis. de pe. di. j. tres sunt.

Desino desinere. Qñ aliquid dicaē desinere posse nō. in. l. seruus qđ. Ç. sed si filio ff. de here. inst.

¶ Desimit interdū qui nec incepit. ff. de vsufr. l. quesitum regulariter tñ nō dicaē desinē qui nec incepit. ff. de odi. et de. l. ticio.

¶ Nō desinunt eē qui licet absint habent tñ spem manendi in eodē loco. ff. er quibo cauma. l. si cui. Ç. j.

¶ Js videē desijsse eē soluendo qui ab initio eāt sed postea factus est nō soluendo. ff. qui satisdar. cog. l. si arbitrio. Ç. j.

¶ Desiisse possidere dicaē qui cū eadē res ab alio possideaē desijt habere restituendi facultatem. ff. de vi et vi ar. l. j. Ç. si seruus. et. ff. quoz le. l. j. Ç. quod aūt.

Desisto. Qualiter p̄uaē desistere tacite vel expresse ab accusatione. Bar. m. l. p̄uaricatio in fi. ff. de p̄ua.

¶ Qualiter puniaē desistens nō solū ab actōe iā instituta sed etiā a psecutione. Bā. l. miles. Ç. soc. ff. de adult.

¶ An denunciatore desistēte possit iudex ex officō suo psequi. Bar. in. l. si maritus. Ç. si negauerit. ff. de adult.

¶ An desistēs a lite mota post publicatōnē testum vel p̄ductōnē instri eo qp videt se iuste litigare cū añ crederet oppositū euitet odemnatōz expensaz. Bar. in. l. destitisse. ff. de iudic. et in. l. si quis inficiatus ff. depositi.

¶ Js videē desistere a lite quí nō differt sed quí in totū renunciat nō. de p̄ben. dilectus. ff. ad turpil. l. ab actore. Ç. j. C. de accu. l. ea q̄ dē. ij. q. iij. Ç. notandū in ver. destitisse.

¶ An desistens ab accusatione añ litis ostatonē euitet penā. vide. ff. de inuf. vo. l. q̄z uis. C. de his quibo vt mdi. l. alia. C. de iurom. iu. l. i crimi ali et. l. q̄ cū maiō. Ç. destitisse. ff. de bo. li.

¶ Destitisse videē qui factum vel negociuz inchoatū nō p̄sequiē. Spe. ti. de accu. Ç. v. añ mediū. vide nō. ff. ad turp. l. ab accusatore vbi habes qñ quis dicaē destitisse.

Desperatio. Signum desperationis ē moztuos minis plangere. xiij. q. j. vbiqz. ramus quis sit p̄destinatus. xxiiij. q. iij. coriant de pe. di. ij. nemo.

¶ Desperatio ē diffidentia diume misericoz die et p̄prie dicaē peccatū in spiritūsanctū de pe. di. iij. inter hec.

¶ An desperatio sit peccatum. vide sanctus Tho. secunda secunde. q. xx. ar. j. vide in sūma pisane sub dictōne penitentia.

¶ Desperatō aliquando inducit moztem de pe. et re. cum infirmitas.

Desponsatio. Desponsare et sub/

arare in quibꝫ differũt nõ. xxviij. q. ij. si qs despõnsauerit ĩ glo. ad materiã vide q̃ dicã sũ dictõe matrimoniũ ⁊ spõsa ⁊ spõsalicia

Destino Destinatio. Vtꝫ et qñ destinatio operet ita ꝙ destinatũ habeat ꝙ facto. Bar. i. l. certa. ff. de le. j. adde ff. de fur. l. fur. ⁊. l. se.

Destitutio. Multũ operat destitutio. ff. de ri. nup. l. tutori ⁊. l. si quis officium. ¶ tutorem.

¶ Si aliquis nõ est legitime destitutus alius ĩ eius locum non fit legitimus istitutus de accu. ad petitõnẽ et ibi nõ. de renũc. c. vlt

Destruo. An re destructa et postea redificata sit eadem cum prima. ff. & iu. l. ꝙ põebat. ff. & dã. ifec. l. q bonã. ¶. fi.

¶ Si aliquid fuit destructum ex pacto nõ potest reparari quia intelligit ꝙ petuo. Bá. ff. de adulter. l. si quis adulterium. ¶. j.

¶ An ꝓuilegia data vni monasterio vel loco durent si illõ monasteriũ aliquo casu destruat et postea reedificat nõ. de verb. sig. abbate. vide nõ. i regula ꝓuilegium li. vj.

¶ Si destruit ecclesia vel ciuitas vel alius locus sacer vel ꝙphanus autoritate superioris nullus debꝫ postea vocari clericus i illus ecclesie vel ciuis ā municeps illius ciuitatis vel loci. vide de no. ope. nunc. c. ij. et ibi nõt.

Detego. Qui detegit nihil noui facit ꝫ ostendit quod est. ff. de acq. re. do. l. ideo. ¶ cum quis et quod nota. ff. de iust. et iur. l. manumissiones.

¶ Qui detegit premiat. ff. de custo. reo. l. ieos. ff. de re mli. l. non omnes. ¶ penult.

¶ Quandoqꝫ punit. ff. deposit. l. j. ¶ si quis tabulas.

Detentio detentatio. Que sit differẽtia iter detinere ⁊ possidere nõ. de res. spo. i. lris

¶ Eo ipso ꝙ quis detinet presumit possidere de priui. cum olim et ꝓ ibi nõt.

¶ Detinens quemlt rei vendicatione vt auferat ab eo detentatio vel custodia rei non vera possessio quia non habꝫ vt lit. nõ dteqm ꝑm Jnno.

¶ Detentionem solam habet is cui res sac pignorat in casu necessitatis quia non ẽ verum pignus no. x. q. iij. ¶. hoc ius. in glo.

¶ Detinens aliquã etiã vt sponsã de futuro si spoliat ea potest petere restitutionẽ ⁊ seus si tenet vt dcubmã ꝑm Jnno. i. c. ex p te. de res. spol. quod est vtꝫ si spoliat a tercio seus si ab ipso qui ōrio consensu potest soluere sponsalia de appel. preterea.

Deterioratio. Qui rem ecclesie ĩ emphiteosim recipit et illam deteriorẽ facit repelli pt. x. q. ij. ¶. ℔ ius.

¶ Deteriorare non potest ꝓcurator rem ecclesie sed meliorare. xviij. q. v. si ergo.

¶ An restituens rem deterioratam liberet. vide. ff. de rei vendi. l. nõ solum. ¶ eleganter. ff. ad. l. acql. l. q tabernas facit. l. eleganter. ¶. qui reprobos. ff. de pigno. actio.

¶ Condicio vnus per alterꝫ deteriorari fieri nõ debꝫ. ar. ō. ff. ꝓ soc. l. vltꝫ. ¶. si cum res.

¶ Via dicit deterior si vsus eius ad eundum corrumpit. ff. ne quid i loc. pu. l. ij. ¶. deteriorem.

Determinatio. De pluribꝫ determinationibꝫ additis vni verbo. nõ. Bar. m. l. ij. ¶. si quis ff. vi. bo. rap.

¶ An et qñ in duobꝫ adiectiuis determinantibꝫ copulatiue vnũ substantiuũ sufficiat alterꝫ verificari. vide Bar. m. l. ꝓubmam in ꝓn. ff. de lega. iij.

¶ Ꝓriora determinant ꝙ posteriora. ff. de legi. l. nõ est nouũ. et. l. se. et ibi no. et econtra. ff. qui satisda. cog. l. sciendũ. ff. de leg. j. l. si seruus pluribus. ¶. fi. de rescri. causam que.

¶ Verba generalia vel vniuersalia determinatõnẽ recipiũt. ff. de serui. l. j. in fi. ff. qui satisda. cog. l. inter omnes. ff. de no. ope. nũc. l. j. ¶. item nunciatio. ⁊ no. in. l. j. C. de sacro sanct. ec. l. vt gradatim. ¶. sed si. ff. de mu. et ho. bonꝫ ter. quẽ soleo allegare iuncta gl. in. c. dilecto de sen. excõ. li. vj. c. j. de ostit. de sen. excõ. si vero.

¶ Quod nõ determinat a lege nec nos determinare debemus. ff. de euic. l. si rez. ¶ j. C. de diuer. rescrip. ō de ose. di. ij. liquido.

Detestatio. Detestatio ẽ denunciatõ facta cũ detestatõe vñ detestari ẽ abstẽti de nũciaẽ. ff. de ver. li. l. detestatõ ⁊. l. sꝫsignatũ. ¶. ij. Jo. an. i. c. ij. de ocs. ꝑ bẽ. li. vj. i nouella

Detractio. Vicium detractõnis est vicium in clericis damnabile. xlvj. di. ¶. ecce

¶ Detractores nec accusare pnt nec testificari. iij. q. iij. detractores.

¶ Qñqꝫ deus ꝓmittit detractõnẽ fieri ō bonos vt satis humlient. vj. q. j. imitare ⁊. c. sunt plurimi.

¶ Detractõnes inferiorꝫ ō superiorꝫ qñꝫ excitat diabolus vt facilius totũ corpus ecclie corrũpat. vj. q. j. vltꝫ alias incipit sic sc̄t tũ

¶ Mali homines detrahere nõ debẽt. vj. q. j. quiescunt et. c. ex merito.

¶ Detractõ qñqꝫ aufert vtilitatẽ ei cui debit. vj. q. j. ¶. ipsa aũt. et. c. se. ⁊. c. ex merito. vj. q. iij. mt verba ℔ sp ẽ dãnosa dẽbenti. in q. iij. detractores. vj. q. j. deteriores. ⁊. c. ex merito.

¶ Detractõ qñqꝫ dicit peccatũ in spiritum sanctum. de pe. di. i. homicidiorꝫ in glo.

¶ Detractor lõge deteriõ ẽ q̃ raptor bono

rum tempoꝛaliũm·vj·q·j·deteꝛioꝛes·
¶Ille quem ꝺscientia iuſtificat non debet timere detractionem·xj·q·iij·inter verba·
¶Niſi lingua a detractõe retrahat̃ nihil ꝓ deſt ieiunare aut alia bona facere de ꝺsec·di·v·nihil em̃ ꝓ deſt·
¶In quo differunt detractõ et ꝺtumelia s·Tho·ſecunda ſecunde·q·lxxij·et·q·lxxiij·vbi etiaꝫ vide quot modis quis detrahat fame alicuius et an detractõ ſit moꝛtale peccatuꝫ·
¶Qualiter detractõ debeat reſtituere famã vide s·Tho·ſecunda ſecunde·q·lxxiij·
¶An aliquis pecꝯt audiendo detractoꝛes vide s·Tho·ſecunda ſecunde·q·lxxiij·

Deuetum. Deuetum ſeu ꝓhibitõ ne extra ciuitateꝫ extrahat̃ frumentũ quare fit et qñ Ang·in ꝺsilio·ccxxiij·qõ incipit vt arbitroꝛ vbi dicit requiri ꝙ tale deuetũ ſeu ꝓhibitõ publicet̃ de quo vide in·l·cotem vbi Bar·ff·de publi·

Deuolutio. Qñ mõtuo prelato deuoluat̃ iuriſdictõ ad capitulũ·vide ne ſe·vac·c·j·li·vj·dixi plene ſub dictõne capitulum·
¶Qñ ex negligentia inferioꝛis deuoluatur poteſtas ad ſuperioꝛẽ vide in·c·ij·de ꝺsec·pꝛben·de ele·ne ꝓ defectu·
¶Si ad minoꝛẽ ptem aliqñ deuoluat̃ ius eligendi qñ currat et tps de ele·cum victoꝛien·et quod ibi nõ·
¶An ex negligentia adminiſtratoꝛis iuſtitie deuoluat̃ poteſtas iudicandi a iudice ſeculari ad eccleſiaſticuꝫ nõ·de iudi·nouit de foꝛ·comp·licet ex ſuſcepto et ibi nõ·

Deus. An et qñ dicat̃ deus commutare ſententiã ꝛ qualiter gl·de pe·di·ij·¶·nouit deus·xxij·q·iij·incõmutabiliſ vbi tex·vide gl·xxiij·q·iij·cum ſupna quod nõ·
¶An et qualiter ꝺcus ꝺet malis poteſtateꝫ nocẽndi vel mala ꝓmittit ꝓpter peccata habeb̃·vij·q·j·ſciſcitaris·
¶Deus ẽ remuneratoꝛ aduerbioꝝ nõ verboꝝ ſeu nominũ gl·in·c·j·de collu·dete·
¶Qui ẽ infidelis deo nõ poteſt eẽ fidelis coram hominibꝫ·ij·q·vij·nõ poteſt·
¶Deus magis attendit ad voluntatem offerentis q̃ꝫ ad oblatũ qꝫ deus acꝯptat oblationeꝫ ꝓpter offerentem eã de pe·di·v·c·j·et di·j·nũquid chaym·
¶Deum ꝓſequi dicit̃ qui aliquẽ iniuſte ꝓſequit̃·xj·q·iij·vnicuiq;·
¶Deus nulla ãi alicui ingerit immerito penã xj·q·iij·illud plane·
¶Obediendũ ẽ magis deo qm̃ cuilibꝫ hominum·xj·q·iij·ſi dñs et·c·qui reſtitit et·c·impatoꝛes et·c·iulianus et·c·is qui preeſt·
¶Qui timet deũ nihil agit õ eũ nec ꝺsentit xj·q·iij·qui omnipotentem·
¶Nihil poteſt eẽ miſerabilius qm̃ ꝺtemnẽ deum ꝓpter nummũ·xij·q·j·duo ſunt gña·
¶Deus in omni teſtõ debet computari in numero filioꝝ et ps ſubſtãtie ſibi relinquí·xiij q·ij·ſi quis iraſcit̃·
¶Deus reſpicit voluntatẽ et nõ opus lex aꝰ eõ·xv·q·j·ſi quis nõ iratus·
¶Deus patus ẽ nobis ſẽp bñ facere ſed nr̃a mala id ꝓhibent·xvj·q·j·decime tributa
¶Deo relinquenda eſt omnis vindicta·xxj q·iij·¶·ex his omnibꝫ et·c·cum in lege·
¶Quid ſit deũ dicere loqui vel audire ſepius em̃ habet̃ in ſcripturis dixit dñs locutus eſt dñs de ꝺse·di·v·ſaluatoꝛ·
¶Deum nemo vidit vnq̃m Jo·in ſua epiſtola·õ·viij·q·j·moyſes·
¶Deo nõ ſunt omnia·xij·di·erubeſcant·
¶Deus ſcit intentionẽ et coꝛda hominũ glin̄ſtit·de act·¶·alie et circa hoc vide plura per Ang·in ꝺſi·ſuo·lxxxviij·quod incipit viſis·ꝛc̃·et in alio ꝺſilio·lxxvj·quod incipit nõ ẽ et in alio·cccxxj·quod incipit fetum·

Dexter. Dexter et ſiniſter vide Bar·in ſcta tu tiberiade i v·li·de inſula ſr̃ p̃·ꝙ ſi ex vno la·

Diabolus. Nõ p ſuã ꝺditõnẽ ſ̄ p ſuaꝫ volũtatẽ factus ẽ malus·xxij·di·quis eps·
¶Diabolus ſemp bonuꝫ vertit in malũ et in electis maculaꝫ imponit·ij·q·vij·c·j·ꝛ illos maxime tentat quos reputat meliores·iij·q·j·nulli dubium·
¶Qualiter diabolus ſe tñ ſformat in angelũ vt homines decipiat habeb̃·xxvj·q·v·nec mir̃·xxix·q·j·¶·j·de regu·c·licet·
¶Diabolus dicit̃ cecidiſſe ab altitudine nõ quã habuit ſed quã habituꝛus erat·xxvij·q ij·¶·ex his omnibꝫ·
¶Adorans diabolũ credens adorare deũ nõ peccat·xxiij·q·j·ad hoc adde·xxix·q·j·his ita et·¶·quod aũt vbi ter·cum glo·
¶Peccatũ facit nos filios diaboli de pe·di·j omnis qui odit malum·
¶Diabolus excellentior omnibꝫ aliis angelis fuit creatus ſ̄ in veritate nõ ſtetit ꝓpter volũtate cõrupt̃ ꝺ pe·di·ij·¶·huic eꝰ ꝛ·c·oiſ lap̃
¶Per penã diaboli cognoſcit̃ qua pena punit̃ ſuperbia hominis de pe·di·ij·qui ergo·
¶Qualiter diabolus poſſit p̃dicere futura· habeb̃·xxvj·q·iij·ſciendum·
¶Diabolus fugat̃ aq̃ bñdicta de ꝺse·di·ij·aquã ꝺ pe·di·iij·tũc dñi fugat̃ eꝰ p exoꝛciſmũ de ꝺsec·di·iij·de hinc terum et·c·ſacerdotes vbi vide·
¶Diaboli nequitia vſq; ad baptiſmũ ptiar ẽ ſed poſt omnes vires ſuas p̃dit de ꝺſe·dim·nec quicquã·
¶Quot ſũt noia diaboli nõt·archi·rm·di·nerui teſticuloꝝ adde ꝙ multa noia diaboli reperiuntur quandoq; lupus rapax pater

mendacij ꝺ mimicus hominis · de elect · licet antiquus hostis demon · de elect · nec ꝓ defectu · pau · m cle · ad nr̃am de here · sup ver · sathane · vide · c · ij · ad fi · de sum · tri ·

¶ Diabolus habz mille modos nocendi · xvj · q · ij · visis litteris post p̀n ·

¶ Diabolus habet libez arbitriū sed tm̃ ad malum · no · xxiij · di · qui episcopus · m glo ·

¶ Diabolus dictus est homo ab euentu · qꝛ deuiat hominē qꝛ sicut Scipio dictus ē Affricanus quia vicit Affricaz · de elect · licet · ℭ statuimus · m glo · j · vbi vide ·

¶ Wn̄ dicat diabolus · glo · m · c · j · de sum · tri · m ver · diabolus · et dicit a dia qꝺ ē duo z bolos qꝛ facit duos bolos vnū de corpe et alid de anima sed illud ē impie et pueriliter dicū ex ignorantia līgue latine ideo dic ꝙ diabolus ē vocabulū grecū magis q̃z latinum licet greci aliter sonent et idē apud nos significat quod calumniator ·

Diaconus. Wn̄ dicat diacon9 z quod sit eius officiuz habet · xxj · di · cleros · xxv · di · perlectis · xciij · di · diacoꝝ ·

¶ Qualiter ordinet diaconus habet · xxiij · di · diaconus · et aduerte ꝙ manus eoꝝ non debent mungi chrismate · xxiij · di · preterea · sed episcopus debet manus imponere et verba proferre · xxiij · di · quorunda · dic de ℔ melius vt habet m pontificali ·

¶ Ad officium diacoꝝ ptinet lauare corpalia · de osec · di · j · nemo ·

¶ An diaconus possit baptizare vel ofirmare · xciij · di · diaconos · et · c · se · de osec · di · iiij · constat · et ibi no ·

¶ Diaconus orariū id ē stolā m sinistro humero gerere debet · xxv · di · sacerdos · et · c · vnū nec debet ordinari nisi prius fuerit castitatē ꝓfessus · xxvj · di · quod autem ·

¶ Diacoꝝ debent esse m qualibet cathedra ḥ ecclesia · xciij · di · diacoꝝ · et sunt ministri sacerdotum vt ibi · et debent esse subiecti presbyteris · ea · di · nonulli ·

¶ Diacon9 cū sacerdote sedere nō debz · xciij · di · legimus hodie diacoꝝ cardinales eccle sie romane sedent cū archiepis et p̄riarchis

¶ An tēpe apostoloꝝ fuerunt diacoꝝ · vide quod habet actuū · vj · vbi legit ꝙ apostoli septem diaconos elegerunt · xciij · di · dns ·

¶ An diaconus possit p̄dicare populo verbū dei · videt ꝙ nō · xxv · di · plectis · m tex · et gl · xvj · q · j · adijcimus · m tex · alia gl · xciij · di · m sancta · adde qꝺ dicā sꝺ dictōne p̄dicatō ·

¶ An diaconus possit portare corpus christi ad mfirmū · vide qꝺ habet · xciij · di · diaconus · et · c · nō oportet dicemus · j · sub dictō · di · xiij · arti · iij · vbi tenet ꝙ nō licet diacoꝝ sanguinē in calice dispensare qꝛ nō hñt manus ꝺsecratas ad tangēdū vide ibi · adde ꝙ in necessitate diaconus videt posse baptizare et cōmunicare populū · nō · gl · xciij · di · diaconus · vide gl · m · c · j · de cust · euchar · itē ad hāc materiā adde gl · j · q · j · nullus ep̄s · xxvj · q · vj · ministrare gl · de ose · di · ij · peruenit · et nō · bn̄ qꝛ doctores nō allegant istas glo ·

¶ An diaconus ex mandato pape possit ordinare aliū diaconū · glo · ꝙ sic · xcv · di · puenit de quo multū dubito ꝓ no · de ꝺsue · qñto m glo · ꝓ doc · et de ose · ec · vel al · aqua · et qꝺ ibi no · gl · dicam ꝛ · sub dictōne papa ·

¶ Quare diaconus postulat bn̄dictionem an̄ euangeliū · vide archi · xxv · di · perlectis vide m ratio · diui · offi ·

¶ An diacon9 possit bn̄dicere in matutinis volēte cātare lectoz · vide arch · xxj · di · demqz

¶ Diaconus cōmunicāti sacerdoti debz porrigere calicē · gl · xciij · di · puenit · et · c · diacoꝝ ·

¶ Diacon9 grece latine interp̄tat mīster de quo vide · xxj · di · cleros · xxv · di · plectis ·

¶ Diacoꝝ officio mli hac vita periculosius si male mil vtilius si bn̄ agat · xl · di · an̄ ·

Diadema. Diadema ꝑprie dicit corona impatoris vel regis q̃ fit de auro solo z ornatur lapidibz p̄ciosis et differt a serto qꝺ fit de floribz mseris et a corona q̃ ē articul9 capitis ꝺ quolibz metallo ꝺm gl · ī cle · rōm · sup ver · diadema de turreiura · qꝺ dr̃ a dia qꝺ ē duo et demo demis qꝛ ex sui rotunditate p̀n cipiū demit et finē · sed tantus vir ignorauit huius vocabuli origmē et puerilit mmis locutus seqñs quorundā gmaticoꝝ ignorantiā dic gꝰ m supplicabit portabit diadema · ecclē · xj · et recitat Jo · an · de elect · cum dilect9 m ver · admirantes ·

Diarium. Ad diariū tm̃ ptinet nec habitatio neqz vestitū neqz calciamētū ꝺtiet e9 apellatōe ff · de ali · z dib · leg · l · ātep · z ī no ·

Dictio. Wna dictō qñqz habet ꝓ actōe qñqz ꝓ passione sic̄ ista dictō violenter · ita not · Bar · m · l · si ita scriptum de le · j ·

¶ Dictō id ē potestas vnꝺ sub dictōne id ē sub potestate · de elect · quoꝛundā li · vj · et ita ibi no · archi · quem vide ·

¶ Dictō semel posita sumit ꝑprie z ipropꝛie · ff · de of · ꝓcon · l · ij · de rescri · plerūqz z ibi no ·

¶ An error ī vna di ꝺ of · dele · qm̃ abbas ctōe noceat · vide Jo · an · ī · c · ex pte ꝺ fi · īstru ·

Dictum. Quid sit dictū · vide m · l · scien dum ℭ dictum ff · de edil · edic ·

¶ Dictū nō debz eē idē cū rōne · ff · de of · p̄fec · vr · l · j · ℭ cura carnis · j · q · j · marchiō · xj · q · iij · añcessoꝛ · xxij · q · ij · is aūt ·

¶ Nō videt id dictum ab aliquo quod non

gerit in mente .l. habeo ff de supe. lega.
¶ Dicta pensat debet ex psona. C. siquis ipa tori male .l.j. et qđ nō .xxxvij. di. q de mensa
¶ Non ē attendendū quis dicat sed quid dicat. C. de veter. iur. enucle. l.j. ¶. ommbz. xcv di. esto subiectus.
¶ Dictū debz itelligi ꝑm materiā adiūcti. j. q. v. sacerdos de pui. ex ore et. c. qm.
¶ Dictū simpliciter debet simpliciter intelligi de deci. ad audiētiā. ff. de pub. l. de ꝑdo cū si
¶ Dictū pollicitatō et stipulatō i q̄ differūt. ff. de edi. edic. l. sciēdū. ¶.j. i gl. pollicitatōe.
¶ Dicens se eē talem debet ꝓbare illud. C. de accu. l. nō ignorat et ibi nō. facit quod nō. in. l. secunda. C. de ꝓbati.

Didragma. Didragma ē denarius q̄ valet duos nūmos vsuales stat/ aūt otinet duo didragmata ꝑm beatū Hieronymū quē refert archi. rj. q. j. magnuz vide Mattheum xv. m fi. vnde versus. Dat nūmos didragma duos stat/ id dupicabit.

Dies. Qn̄ dicat dies et qn̄ nox Bar. in. l. a facta. ¶ tps ff. d pe. et. l. ℔ vba in fi. ff. de v. si.
¶ An dies termini computetur in termino Bar. in. l.j. ff. si quis cau. et in. l.j. ¶. si maritus. ff. de libe. agno. adde nō. in. c. pia de excep. li. vj. Bal. in. l. eos. ¶. sinat. C. de appel. Bart. in. l. miles. ¶. seragmta. ff. de adult. glo. ij. q. vi anterioꝛ glo. de appel. sup eo glo. in. c. statui tū de ꝓben. li. vj. glo. in cle. quāuis de appel. Jo. an. in. c. felicis de pe. li. vj. Pau. in cle. causam de elec. glo. iij. q. v. c.j.
¶ An et qn̄ dies sit apponenda in stipulatō ne et qn̄ eius obmissio viciet. Bart. in. l. si ita stipulatus. ff. de ver. obli. vbi etiaz vide q̄ sit differentia inter diē qui mest obligatōm et diē qui miseratōis causa indulget adde nō. ff. q̄ satisda. cog. l. de die in glo. ij. et ibi Bar. Spe. ti. de instru. edic. ¶. instrm ver. quid ergo Jnno. et Hosti. de fide instru. inter dilectos. xxiij. di. in nomine dñi. xxv. q. ij. si q̄.
¶ An hora matutina ascribat diei vel nocti Bar. in. l. titius. ff. de libe. et postu.
¶ Dies interpellat ꝓ homine et morā indu cit et facit penā cōmitti absq denunciatōne. Bar. in. l. magnā. C. de otrah. et cōmt. stip. et. l. traiecticie. ¶. de illo. ff. de act. et obli.
¶ An si dicat q̄ talis actus fiat. j. tale tpus incho andū a tali die illa dies computet i tali tpe vide. iiij. q. v. quis quis et. ff. de req̄. re. l. annos. ff. de adulte. l. is cuius. ¶. ex senat/ et. l.j. ¶. quod dicimus. ff. de succes. edic. vide nō. ꝓ glo. et doc. in cle. sic de appel.
¶ Dies apposita in legato soluendo semp ꝓ sumit posita fauore heredis glo. in. l. cū quid dā. ff. de annu. lega.
¶ Dies quo ad collationē sacroz ordinum incipit a vespera z finit mane sequenti. lxxv di. quod a patribz de temp. oz. trās quo ad iudicia incipit ab ortu solis vsq ad occasuz cū iā iudex iuste et honeste ꝓt tribunali sedere nō possit aut. de iudi. ¶. sed debūt de of. dele. soluit/ quo ad ōctū et alia incipit a media nocte. ff. de fer. l. more romano/ quo ad treuguas incipit ab ortu solis et finit ad occasū de treu. et pac. c.j. quo ad ieiunia vide d̄ ose. di. iij. de esu. quo ad feriandū incipit a vespera ad vesperz de fer. c.ij. et ibi nō. rationem d̄ quibz ommbz vide ꝓ Jo. an. et alios doc. in. c. soluit de offi. dele. sup ver. desistat.
¶ Die dominico licet scribere legere audire panē et carnes coquere si necessitas fuerit/ qđ refert ad pans decoctōnē vide qđ dicaz. j. sub dictōne festū.
¶ Dies qnqz accipit ꝓ anno et septimona xxxj. di. tenere in glo. ij.
¶ Die dominico añ missam debet fieri ꝓcessio ad cemiteriū cū crucibz et aqua bñdicta de ose. di. iij. ieiumū archi. e. di. aquā.
¶ An et qn̄ dies ceptus habeat ꝓ complero vide ff. de mino. l.j. ¶. minorez et ibi glo. ff. de testa. l. q̄ etate. ff. de fer. l. more romano.
¶ Duplex ē dies scz naturalis et artificialis vide nō. in d. l. more et de ose. di. iij. in pn. d̄ fer. c.j. glo. in. l. ij ff de ver. sig.
¶ Maioꝛ ps diei ē postq̄z vij. hora ē. ff. de v. sig. l. ij. ¶.j. et ibi no.
¶ die dñico cuilibz ꝓhibitū ē ieiumū d̄ fe. c.j
¶ Dies dñica dr carnis priuiū. iij. di. demqz
¶ An obmissio diei vel tpis vi/ /et ibi no. ciet actū Bal. in. l.j. ¶. qbz. C. de no. co. cōp.
¶ Qualiter accipiat dies dixi ꝑ no. Bar. in. l. ij ff. de ver. sig. z in. l. more romano. ff. de feidem in. l.j. ff. de manu. z. l. aut facta. ¶. tēpus. ff. ad sil. et aduerte qz in his que nō pnt misi in luce expediri dies computat ab ortu solis vsq ad occasum ita no. de treu. et pa. c.j ꝓ illū tex. faciunt no. de of. dele. c. consuluit et C. de transact. l. non minorē ad materiā ad/ de bonā glo. de ose. di. iij. c.j. adde quod dicam. j. sub dictōne nox.
¶ Si actus factus vna die valet factus vō altera die nō valet in ofectōe mstri de ncrio apponi debz dies Bal. in. l. si qñ. C. de testi.
¶ Dies egyptiati nō sunt a fidelibz obseruā di. xxvi. q. viii. nō obseruetis ea. ca. q. ix.
¶ Est gue peccatū obserua /q̄ estimaret. re dies annos et tpa/ vt in d. c. q̄ estimaret.
¶ Dies calēdaz obseruare nō licet. xxvi. q. vm. nō licet et. c. admoneāt.
¶ Diebz mercurii et veneris ē a carnibz abstinendū de ose. di. m. ieiunia et. c. esu. carnium et ibi rationem vide.
¶ Die sabbati ē ieiunandū ob reuerentiā sepulture christi de osec. di. iij. sabbato dicam

ñ. sub dcõe ieiumũ secus die dnico et die io
us vt dixi s̃, et hẽtur de ose. di. iij. ieiumũ.
¶ Die dnico epi ab officio eccleſie ſe abſen
tare nõ dẽnt d ose. di. iij. epi ſi infirmitate.
¶ Die dnico in oromibꝫ nõ flectũt genua de
¶ Die dnico qs pt ose. di. iij. qm̃ sũt.
lauari p neceſſitate corpis nõ cã luxurie de
¶ An obſuatio ose. di. iij. pueit ad me.
diei dnice ſuccedat i loco ſabbati legalis vi
de p. s. Tho. ſcda secũde. q. crrij. q̃ dicit ꝙ
nõ ſuccedit ex vi pcepti ſed ex cõſtõe eccie
conſuetudine totius populi chriſtiani.
¶ Quot horas hz dies naturalis et artificia
lis nõ. de v. sig. l. ij ¶. vnuſcuiuſq; diei i gl.
¶ An dies ſit sẽp apponẽda inſtrumẽtis no
ff. de aqua. plu. ar. l. ij ¶. idẽ labeo in glo. ſu
per ver. conſulem et ibi Bar. i oppo. iij. Spe
ti. d inſtru. edi. ¶ inſtrumẽtũ ver. qd ergo.
¶ An dies icert9 habeat ꝙ odicõe not. ff. de
odi. inde. l. ſufficit in glo. C. qñ di. le. ce. l. ex
his verbis in glo. fi. et ibi Cy.
¶ Qñ dies cedat in obligatõibꝫ otractibꝫ
et vltimis volũtatibꝫ no. ff. de re. iur. l. i oibꝫ
obligatõibꝫ Bar. plene i. l. ſi ita ſtipulatus d
per. obli. ¶ nõ idẽ de re. iur. l. q̃ legata de ver.
obli. l. qda cũ filium z. l. fi. ff. de ſti. ſer. facũt
no. in. l. j. C. quando di. le. ce.
¶ Dies ẽ ſũma ps ſtipulatõis vel inſtrumẽti
i quo otinet ſtipulatõ not. ff. de eden. l. j ¶. di
em. in glo. ſuper ver. ſumma.
¶ Qñ i diẽ plus vel min9 ſoluere dicat not.
i dca. l. j ¶. diẽ. ff. de edẽ. et. ff. d v. sig. l. min9
¶ Qñ plures actus repiunt facti eadez die
qs psumat preceſſiſſe vid. glo. i. l. j. ff. de bo
po. ſe. tab. et i. l. fi. C. de edi. di. adri. toll. et i
c. ſi duobꝫ de reſcrip. li. vj. adde qd no. Bal
i pma dſtitutiõe. C. ¶. qbꝫ et in. l. falſus. C. d
furt. et i. l. cũ ꝓponas. C. de codicil. z i. l. j. C.
¶ Dies receptiõis lr̃ay nõ de puil. credi.
oputat i termio aſſignato iudicii ad litẽ fini
endam nõ. de appellatõ. ſuper eo.
¶ An dies ſit apponend9 i libello dicã. j. ſub
¶ Cum qs citatur ad cer dictõe libell9.
tũ diẽ tota dies illi cedit ij. q. vj. anterioꝛ.

Dieta. Quid ſit dieta et qd miliaria con
tineat nõ. i. l. j. ff. ſi qs cau. glo. ij. q. vj. ſi quis
iudicẽ glo. in. c. cũ inter de elec. Jnno. de re
ſcrip. nõnulli et ibi glo. duas dietas facit de
prebẽ. psenti. ¶ loca li. vj. Archi. de reſcrip.
ſtatutum. ¶. cum võ. li. vj. vide nõ. i. l. ij. ff. de
ver ſig. et qd habet m. l. j. ff. q̃ ſatisd. cog.
¶ Coputatio diete fit a fine dioc. vnd quis
trahit nõt. i d. c. nõ nulli z. c. ſtatutũ. ¶. cũ
aũt in glo. olim eo. ti. li. vj.
¶ A quo loco debeat computari dieta nõt.
in d. c. ſtatutum. ¶. cũ autẽ in glo. vna die
Spec. ti. de cita. ¶. primo. ver. et nõ.
¶ An appellatiõe diete itelligat de uulgari
vel legali nõ. de reſcrip. non nulli in glo. j. et
c. cupientes eo. ti. li. vi. et Spe. ti. d cita. ¶. j

Dietarii. Dietarii ſunt q̃ i aliena cenacu
la ſe dirigunt animo furandi. ff. de extraor.
cogni. l. ſaccularij / dicuntur etiam q̃ admi
niſtrant dietas et cibos. ff. nau. cau. ſta. l. j.
¶. q̃ ſunt et ff. de his qui nõt. in fam. l. athle
tas in principio.

Diffamatio. Quis dicatur diffama
tus nõ. Bar. in. l. turpia. ff. de le. primo.
¶ In cauſa diffamationis procedit lite non
conteſtata d acu. licet facit. l. diffamari. C.
de ingenu. et manu. et quod ibi nõ.
¶ Diffamare eſt malum de aliquo predica
re vel vilificare vel dehoneſtare vid d obli.
ad ratio. c. j. i fi. et i cle. prima de of. ordi.

Differentia. Differentia vocabulorũ
inducit differentiam vel diuerſitatem rerũ
C. de codicil. l. ſi idem.
¶ Differentia inter artifices nõt. ff. d ſolut.
. l. inter artifices.

Differre. Non dicitur differre qui non
eſt potens nõ. de elect. ꝙ ſit in glo. per hoc
li. vj.
¶ Quod differtur non aufertur. ff. d arbi.
. l. quãuis. ff. de iudi. l. deſtitiſſe nõ. de ele.
cum poſt petitã glo. in. c. nõ eſt de po. xxxij.
q. ij. ancillam de pe. di. vij. nemo.
¶ Omne quod differẽdi cauſa fit more an
numerandũ eſt de heret. ſtatutum et ibi vi
de concor. li. vi.
¶ An differri debet quod maiorem poſcit
mdagine nõ. ff. ad exhib. l. iii. i glo. ſi obſcu
rior vbi vide.

Difficile. Difficultas.

¶ Difficile eſt tenere prelationem male ac
quiſitam. j. q. prima principatus.
¶ Omnia difficilia fiunt per caritatem faci
lia de pe. di. ij. ego ſi.
¶ Difficile eſt inter ementes et vendentes
mendacium non interuenire et peccatum de
pe. di. v. qualitas vbi ter.
¶ An difficultas ſolutionis impediat ſolu
tionem pene Baz. in. l. continuus. ¶. item qui
inſulam. ff. de ver. obli. adde. ff. ſi cer. pe. l.
quod te in glo. nõ. in. l. fi. ff. ad. l. ro. de iac.
m glo. nõt. ff. de dol. excep. l. apud celſum. ¶.
ſi arbitrium et ibi Bart. de iur. turan. breui
m glo.
Difficile quandoq; exponitur pro impoſſibi
le. ff. de peti. hered. l. ſed et ſi lege. ¶. ſi me et
. ff. de pigno. act. l. j. ff. pro ſoc. l. de illo rluij
di. quãtũq; j. q. i. principat9 aliqñ eõ. ff. lo
cat. l. cum i plures. ¶. veſtimẽta. C. de edil.
act. l. i. vide Jo. an. d. fi. iſtru. accepimus.

¶ Multū difficilia reputant ipossibila .ff. de neg . gest. l. sinaūt i prin. ff. famī. here. l. famī
¶ Que cū difficultate fiūt nō vident ꝛlie. fieri posse .ff. de transact. l. cū hi. Ç. i cā de versig. l nepos ꝓculo .
¶ Ratōe difficultatis aliqđ admittitur qđ alias ꝓhiberet nō . de ec. edi. ad audiētiam
¶ Difficultas excusat a ꝑiurio ð ꝛi glo . j .
¶ Difficile pomit aliqñ ꝛiur . iurā . breui. ꝓ nō aliqñ ꝓ vix aliqñ ꝓ nunqz no . j . q . j . ꝓnapat9 . ŋ . q . vj . biduū . l . di . qcūqz digni ꝛtatē Jo . an . de si . istru . accepimus vbi vide .
¶ Oñ ois difficultas excludit tūc aliqđ di ꝛcit fieri de ꝓben . si bēficia li . vi .
¶ An difficultas excuset ab excois catōe vide . ñ . sub dcōe excomunicatō .
¶ Difficultas ꝑtinz ad icōmodū ꝓmissiōis a sic nō impedit nec vitiat obligatōez nec excu ꝛsat a mora ff. ð arbit . l . celsus ff. si cer . pe . l . qđ te Dy . i regula peccatū li . vj . ñ . q . vŋ . beati ińŋ . q . v . qſqs ar . contra de iur . iurā breui ð testi . cog . cum super .

Diffidatio. An diffidatio facta cōtra vnū videat fca cōtra oēs ei9 cōplices dicit Jnno . q sic i . c . olim cām de resti . spo . Bal .
¶ Quis dicatur ꝛi . l . ñ . C . de ser . et aqua . diffidat9 et qđ opet diffidatio vide Jo . an . de homi . ꝓ humani li . vj . Hosti . m . c . felic . de
¶ An diffidēs alū videat ꝛpe . eo . li . o sequēt ab eo diffidat9 ar . ff. ꝓ soc . l . si socij et . l . actōe . Ç. dixim9 et . C . de repu . l . licet .
¶ Diffidēs mīuste tenet diffidato ad oīa q rōe diffidatōis pdidit de ꝑui . c . j . vbi ð hoc
¶ Diffidēs de iure suo dēt illi renunciare de elec . dudū . Ç. j . de post . prel . c . bōe .
¶ Ex diffidētia iuris ꝓmittit aliqui diffida cio vel variatō dūmō nō fiat alteri ꝑiudiciū ð postu . prela . bone . j . sup . ver . diffidere .

Diffinitio. Quid debz ordiné diffinitio
¶ Cui opetit diffini ꝛvide . l . i . ff. de testa . tio eidē opetit diffinitum . ff. de dol . l . j . insti . de iudē . in princ . de rap . cum causam
¶ Omnis diffinitio debet conuerti cum dif finito no . de pe . di . j . tres sūt actiones de sū . tri . super rubrica . no . de rapt . cum cā . et . l . fi . de verbo . signifīca .
¶ Cui non competit diffinitio nec diffinitū . ff. de re . iur . l . omnis diffinitio .
¶ Quis plerumqz audit et non diffinit de of . ordi . ad hoc .

Digestum. hoc sumitur multis modis vt no . Jo . an . in ꝓhemio li . vi . in fi .

Digitus. Quare digitus grossus hūa ꝛne manus vocetur pollex no . Jo . an . i . c . ñ . de cor . vicia .
¶ Digitus non ē membrū sed officium mē bri . ff. de testa . or . l . non sūt i glo . fi . ff. de edil edi . l . idem offitius et ibi no .
¶ An habens sex digitos vel quattuor i ma nu possit ordinari vide Jo . an . de cor . vicia . c . ñ . super glo . vltima que tenet q sic .

Dignitas Diguus.

¶ Quilibz ꝑsumitur dignus nisi ꝓbet idig nus tex . et ibi Bar . i . l . cum qdam . ff. de leg . ñ . ff. q satisda . cog . l . si vō . Ç. q ꝓ rei et de pre sump . c . fi .
¶ Qualiter accipiat hoc nomen dignitas glo de cler . nō resi . non nulli Bar . i . l . j . C . ð digta . li . xij . glo . i . c . statutūm ꝑn ð rescrip . li . vj . Archi . ð osue . c . fi . eo . li . et ibi no . q ꝑ sumēdū est ꝓ existente i dignitate no . i ru ꝛbrica . de ꝑben . et dignita .
¶ Quot modis sumat dignitas glo . de re ꝛscrip . sedes glo . xij . di . demqz add ð q qñqz sūmit digtas ꝓ bona opinione . ff. de . ven . m pos . mittē . l . quarta .
¶ Que digtas liberat a patria ꝑtate Bar . i . l . si mādatū . C . de pa . po . et ibi glo . ð eta . et qua . iōcoꝛ adde q dignitas sacēdotalis li berat a pria ꝑtate non tñ tollit existentiam sui heredis dictū ē Bar . i . l . apud hostes . C .
¶ An posse ferre testi ꝛde suis et legit . monū sit digtas ñ . de testi . testimoniuz in
¶ Dignitas reputat eē seruū ꝛglo . ij . ecie de re . permu . inustum ꝑm Abba .
¶ Dignitates dēnt ꝓcedere et hēre meliores ꝑ bendas de ꝑben . cū dilectus in glo .
¶ An et qñ digtas aggrauet et minuat pe ꝛnā nō . i . l . ꝑsbyteris . C . de epis . et cler . Cy . in . l . nemo . C . de sū . tri . nō . ff. de . pe . l . moris . Ç. iste fere et . l . ā fca . Ç. j . j . q . iij . saluatio . v . q . vlt . ꝑ ſbri glo . de tām . l . ꝑlat . c . fi . vide de sta . mo . ea q Spe . ti . de accu . Ç. ho loco . l . fi . gl . ꝛ doc . ð iuꝛ iuꝛ . cū qdā gl . j . q . j . nullꝰ . xj . q . iij . ꝑ apue . xl . di . hō . christianꝰ . xxv . q . i . nul li facit de pe . di . ij . principium .
¶ An digmitas personatus et officium sit i ꝛdem ñ . Archi . m . c . j . de consue . li . vj . Jnno . in . c . de multa de preben . ꝛ in . c . quia . non nul li de cle . non resi . de constit . cum . accessisset do . Car . flo . in cle . vt hi qui . Ç. j . de etat et qualita .
¶ Licet qs reputet idoneꝰ ad vnā digmita tē nō tamen ad aliā nō . de ele . scriptū i glo . sup ver . ꝑsumptōe vide de eta . et qual . accē ꝛsonat in digmitatem nō . Jo . an . et doc . de ꝑ ben . de multa faciūt no . de cler . nō resi . q nō nulli de osue . cū oli Jo . mo . i . c . si forte ð elec . li . vi . plē . per Archi . et Jo . an . i . c . primo de consue . li . vj . do . ð rot . cōclōe . clxxxvij . lau in cle . j . de preb .
¶ An ordo clericalis sit digmitas no . doc . i . c . eo libenciꝰ de . ser . nō ordi . de or . ab epi .

q̄ renū epi·c·j·. vbi exponit dig̃tas ·i· ordo·
¶ An noua dignitas possit creari in ecclesia vel antiq̄ extīgui sine licētia pape no·glo·j·
de pstue·cū olim glo·et doc·plene de pstit·cū
accessissent adde q̄d dicā ·j· sub dcōe epūs
¶ An maius dignū trahat ad se min9 dig⁄
nū vide ar·ff·de peti·here·l· hereditas de of·
dele·sup q̄nū·¶ si nō de pse·ec·vel alt·q̄d ī
dubijs Archi·ij·q·vj·āterior·lxxvj·di·d
¶ An q̄s possit cogi ad dignitatē acceptandā·siue sit ecclesiastica siue se
cularis no·doc·de postu·prel·c·fi·glo·vij·q·
j·epī d loco·viij·q·j·ī scripturis·lxxiij·di·
vbi ista xxiij·q·v·displicz·xl·di·añ omnia
xxj·q·j·nos aūt·j·q·vj·c·vlti·m glo·
¶ An p̀oratus sit dignitas no de p̄ben·nisi
ī cle·et si p̀ncipalis de rescrip·vbi oclusit q̄
cōuentualis ē dignitas diuisibilis d q̄ dicā
·j· sub dcōe prior adde q̄d nō·¶ au·ī cle·j·
ad fi·d sup·negl·prela·z ī extraua·erecta
bilis Archi·ī·c·p̄senti·de of·ord·li·vj·¶ ap
ī·c·is cui de p̄ben·eo·li·
¶ Que sit pena ambitōse petētis dignitatē
secularē vel ecclesiasticam nōm·l·j·ff·ad·l·
iul·de ambi·j·q·i·c·null9 j·q·vj·sicut·viij
q·i·m scripturis adde no·in·l· barbari9·ff·
de of·pret·et ī·l·ij·et ibi Bar··ff·de interro·
act·Cy·C·ad·l·iul·de ambi·l·ij·
¶ An appellatōe dig̃tatis veniat ep̄at9 glo·
q̄ nō q̄ nō ē dignitas sed culmē dignitatis
d p̄ben·c·ij·li·vj·facit no·ī·c·fi·de re·iudi·
¶ Dignitas ecclesiastica ⁄eo·li·vbi vide·
q̄zto maiō ē tanto piculosiō·xl·di·ante·
¶ Malus sacerdos nō acq̄rit dignitatem ex
sacrificio suo sed crimen·xl·di·multi·
¶ Dignitas nō facit p̄latū sed bona vita·ij·
¶ Dig̃tate q̄s nō reputat ⁄q·vij·nō oēs·
maiō vel minō alio sed bonitate et sanctita
¶ Dignitate p̄latōis ⁄te·ij·q·vij·paul9
petrus maior fuit paulo sed meritis fuerūt
equales·ij·q·septima beati·
¶ Dignitatē ecclesie non debz recipere cleri
cus de manu laici·xvi·q·vij·si q̄s deiceps·
¶ Dignitas secularis acq̄sita per pecuniaz
meo noie et me ignorante dat ī nō facit me
ī cidere in penā·l·iul·de ambitu vide in·c·fi·z
ibi no·de elec·glo m·l·i·ff·ad·l·iul·de ābi·
¶ Si dignitas otemnat potest agē succes⁄
sor de otemptu nō·Jnn·ī·c·q̄d sic d ele·ad⁄
de q̄d nō·Bar·ī·l·bonor ī fi·ff·rē ra·ha·vbi
¶ Dignitas ecclesie nō ordinat ⁄vide
scd̄m ius ciuile nec er eo sumit iuris dcōez
ita no·Jnn·Hosti·ī·c·ad hoc·de of·Archi·
¶ Si scribit p dignitate an includat dig⁄
nitas habēs canonicatū vel p̄bendam ānex⁄
am glo·in cle·fi·de preben·
¶ Dignriores debent sedere ī loco altiori gl·
ī sti·de bo·pos·¶ aliam vō·

¶ Dignitas agnoscit in cessionibo honori ⁄
bo et alijs p̄eminentijs vt est tex·et ibi no·d
¶ Qui p̄cedit in digni ⁄dsue·cū olim
tate debz etiā p̄cedere in alijs q̄rta di·dem q̄
¶ Propter dignitatem vtilitas debz auge⁄
ri nō minui no·de resti·spo·ex parte·
¶ Qñ consideretur maior dignitas nōt·de
of·dele·c·pe·in glo·tercia·
¶ An q̄s possit obtinere dignitatē ī ecclesia
sub expectatōe no·de p̄ben·is cui li·vi·z in
¶ Dignitati p̄ anecti ⁄cle·fi·eo·ti·
ecclesia curata q̄ poterit teneri sine dispēsa⁄
tiōe cū alia curata scd̄m Hosti·de p̄ben·ex⁄
posuisti casus ē in·c·super eo·eo·ti·li·vi·
¶ Habenda ē rō dignitatis ·ff·d pac·l·ma
iorem·ff·de iudi·l·si longi9·C·de epi·z cle·
¶ Porte dignitatis patet ⁄·l·nec honor·
re nō debent in dignis·C·de dignita·l·ij·li·
xn·et de testi·licet ex quadam·
¶ Ex dignitate nō admittit condicio perso
ne·ff·d senā·l·senatores·ff·d condic·z dīmō
·l·falsa·¶ sed et si cui·
¶ Quelibz dignitas habet onus annexū·ff·
de colla·bo·l·i·¶ si cui illud·ff·de mu·et ho·l·
¶ An dignitas sit idem q̄d no ⁄rescripto
bilitas Bar·in·l·i·C·de digni·li·xii·
¶ An dignitas excuset a tormentis vide·C·
ad·l·iul·ma·l·nullus et ibi Cy·
¶ An dignitatem recupe relegatus vel ab
ordie mot9 possit nō·ff·de his q̄ no·īfa·l·q̄d
g°·¶·pena grauiō ī gl·honorasset nō·īstit·
q̄b·mo·ius·pa·po·sol·¶ rlegari nō·ff·d fal·
l·falsa et ibi Bar·no·ff·d decur·l·ii·i glo·sup
ver·venit et ibi Bar·
¶ Maior dignitas ē p̄ferenda minori instī·
de iur·na·¶ fi·in glo·fi·facit q̄d no·ff·de aq̄
plu·ar·l·i·¶ sed et si·in glo·seruitutē facit
·c·i·et ii·et ibi no·de ma·et obe·
¶ Si de dignitate ī aliq̄ dispositōe fit men
cio an res illa transeat ad successorē vid Cy
C·q̄ testa·fa·po·l·si q̄s Bar·ff·de leg·ij·l·q̄d
principi idē·ff·de vulg·et pupil·l·q̄ liberū·¶·
hec verba nō·ff·de pact·l·tale pactum ī glo·
fi·de rescrip·si gracōse in glo·sup ver·apo⁄
stolice li·vj·d of·dele·qm abbas ī glo·pe·di
cam·j·sub dcōe successor·
¶ An dignitas tollat vel inducat p̄sumpti⁄
onem metus Cy·in·l·inuidiam·C·q̄d met·
cau·facit q̄d no·glo·et Bar·ī·l·j·¶ que hono·
rande·ff·qua·re·act·non da·
¶ Quilibz infamis quacūq̄z infamia·vel tur⁄
pitudine repellit a dignitate·C·de dig̃·l·ij
ij·xij·vbi glo·plene·C·d his q̄ no·īfa·l·j··¶
¶ Dig̃tates no debent diuidi ⁄q̄ publico·
de testa·si heredes no·de testi·licz vniuers
¶ Dignitas facit plene p̄summi ⁄ī glo·fi·
p aliq̄ no·de rescrip·statutū·¶ primo li·vj·
in glo·habentibus et ibi vide con·cor·

¶ Qua actõe petat tã ecclesiastica q̃z secularis dig̃tas · Spe · ti · de p̃bẽ · et dig̃ · iup rubrica ·

Dii. Ego dixi dñ · estis psal · lxxxj · ℞ omnes dñ gẽcãũ demonia psal · xcv · xxvj · q · j · q̃ sine saluatore ·

Dilatio. De dilatõe vide Bar · i extraua gã · ad ꝛ primẽdã m ver · sequẽtia ·

¶ An dilatõs q̃ dantur ad veniẽdũ ad alle gãdũ ꝛ pbãdũ sint sui natura pẽptorie vid Bar · i · l · cessante · C . quõ et qñ iud ·

¶ An iudex possit augere vel minuẽ dilationes legales et q̃ sit iusta cã eas augẽdi vel minuẽdi vide Bar · m · l · ij ff · de re · iudic · glo · m · c · romana de appel · li · vj · ff · de iu · deli · l · j · vbi p Bal · et m · l · j · C · ꝺ dila · adde Jnn · de testi · vlt̃ terciã nota · de re · iur · i dultũ li · vi · vi de iudic̃ . c · pe · glo / et doc · de dila · ꝓterea ·

¶ An pẽdente una dilatõe possit dari alia / Bar · m · l · ij · ff · de re · iudi / et · l · quãdiu · ff · ꝺ ac

¶ Producẽs pbatiõs m fine / qui · here · dilatiõis pbatorie nõ hz necesse facer̃ cita / ri aduersariũ ad vidẽdũ pductiõz alias sic Bar · m · l · ij · ff · de · re · iudi / et m · l · itẽ illa · ff · de

¶ Si data ẽ dilatio ad aliquid / osti · pe · faciẽdũ illo fcõ stati cẽsek esse finita dila / tio adeo q̃ iudex pt̃ ad vlteriora pcedere nõ expectato q̃ dilatio finiat̃ / Bar · i · l · filio · Ç · fi · ff · ad trebel · et m · l · si ita q̃s heres scriptus · ff · de acquir · here / et Bar · i · l · siue ps · C · ꝺ dila · do · Anto · i · c · ꝓterea de dila · fãc · l · j · et ij · Ç · stice9ãnua ff · ꝺ sta · libe · vbi ẽ casus Bar · m · l · ij · ff · de re · iud · i vl · q · glo · i cle · secunda ꝺ magis · Jo · an · de elec · cũ i cũctis · Ç · fi · fãc q̃ hẽt̃ de appel · ab eo · li · vj · doc · ꝺ loca · po / tuit adde q̃ fco actu ad quẽ faciendũ data fuit dilatõ videt̃ rnũciatũ dilatõi gl · i · c · cu / piẽtes · Ç · j · sup v · cõmode ꝺ elec · li · vj · ꝺ ap pel · significatiõ et ibi doc · tex · i cle · ij · m fi · de appel · et · c · ab eo · eo · ti · li · vj ·

¶ Nõ valz dilatõ ad aliq̃ faciẽdũ q̃ fcm ẽet nullũ nec ipedit pcessuz Bar · i · l · cũ pat

¶ An valeãt ge / Ç · curatoris ff · ꝺ le · ii · sta imt̃ pma ꝛ scꝺaz dilatõez Bar · i · l · j · i fi · ff ·

¶ Dilatões deliberatõie q̃q̃z / ꝺ iur · ꝺli · denegãt̃ Spe · ti · de dila · Ç · j · ver · delibera /

¶ Dilatõ dari nõ dẽt ad id q̃ ꝺ ps / torie potuit puidere Bart · i · l · secũda · C · de dila ·

¶ Dilatõ q̃liter p9 pma intelligat̃ perem / ptoria Jnn · m · c · osuluit de of · dele · Bar · in autẽ · q̃ semel · C · de testi · et · l · fi · C · de fer ·

¶ Dilatõ pma dat̃ sine cãe cogtiõe vel leui secũda cũ grauí · tercia et quarta cũ grauis / sima · q̃nta nunq̃z Spe · ti · de dila · Ç · fi · ver · i sũma · ff · de fer · l · orõne et · l · fi · i glo · mag̃ · C · de dilatio · l · prima ·

¶ Dilatões ocesse p principem debitoribus sup solutiõe mutãde sũt debitore satisdante idonee de soluendo aduenẽte termio tex · ẽ nõt · m · l · vnica · C · de pã · i pato ꝛ · offe ·

¶ Si iudex dedit dilatõez · x · diez̃ actõi ad pducẽdos testes reus allãt alios · x · p9 il / los ad pducẽda mtrogatõia actõ at̃ stati scꝺa die pducit testes an statĩ currẽt · x · di es dati reo vel expectet̃ lapsus · x · diez̃ da / toruz actõi nõt · Bal · m · l · fi · C · q̃ admt · fãc

¶ Dilatõs pbatõie i dubio cẽ qꝺ · s · dixi · sẽt̃ pẽptorie sec9 m expectatorijs gl · i · l · fi · ff · de fer · Bar · m · l · si finita · Ç · iulianus · ff · de dam · ifec · et i · l · ij · C · quõ et qñ iu ·

¶ Ois dilatõ data p9 ichoatũ iudiciũ cẽsẽt̃ eẽ pẽptoria licz nõ i ea · de accu · ad petitõez vbi Jnn · Spe · ti · de cita · Ç · viso v · q̃ꝺ si ẽ data idẽ dicit gl · de dilatõe data ad exceptões puidẽdas m cle · j · de excepsup · v · pẽptor · adde notat m · c · j · ꝺ dila · et m · c · pastoralis

¶ An i dilatõe data ad pducẽ / de excep dos testes possit ps pducẽ mstrã et ecõtra nõ · i glo · nij · q · ij · null9 glo · m cle · sepe m ver · pducẽdum de ver · sig̃ · Jo · an · de testi · cog · puẽit faciũt nõ p Bá · i · l · aut q̃ alit̃ · Ç · i ·

¶ Quot sũt spẽs iducia ꝛ / ff · qꝺ · vj · a clã seu dilatõnũ glo · ij · q · ij · m summa ·

¶ An dilatõ deliberatoria q̃ dat̃ reo p9 po ꝛ / rectiõez libelli sit de sbã iudicij · ñ · m autẽ · offerat̃ · C · de lit · ꝓtest · glo · ij · q · i · i summa doc · de libel · obl · c · j · vbi p Jnno · q̃ dic q̃ iu / der pt̃ talẽ dilatõz abbreuiãe sed nõ omino

¶ An et q̃lit̃ dilatõ dãda sit / denegare · emptori ad denũciãdũ venditõi litẽ motam in re ẽpta doc · de emp · et ven · c · fi · Spe · ti ·

¶ An dãnat9 ad mortẽ / de dila · ẽca pri · vel ad aliã penam corporalẽ possit rnũciare dilatõibꝰ a iure vel statuto ocessis Bar · i · l · custodias · ff · de pu · iu ·

¶ An et qñ ꝓter absẽtiã aduocati sit concedẽda dilatõ pti nõ · vt lit · nõ cõ · c · primo de dol · et cõ · ꝑ vt · C · de postu · l · pelamento ·

¶ An et qñ ad eundẽ actuz possint dari plures dilatões / et q̃t sunt dãde vide · ff · de fer · · l · fi · ij · q · ij · Ç · spaciũ ꝺ testi · i causis et · c · si gnificauerũt · C · de iudi · autẽ · iubemus ·

¶ Dilatõs sũt ita moderãde q̃ non transeat tp̃s p̃fixũ mstãtie a · l · statute vel ab hoie nõ · Jnn · i · c · i cãis ꝺ testi · x · c · ad petitõez ꝺ ac ·

¶ Dilatõ nõ dat̃ p9 / facit · l · fi · C · ꝺ adul · lapsũ termi dati ad pbã · ñ rõne ipedimẽti

¶ Si pma dilatõ / Jnn · i · c · i cãis ꝺ testi · sit pẽptõia nõ dat̃ scꝺa ñ cũ cãe ogmitõe i q̃ nõ sufficit p batõ ipedimẽti p iuramẽtũ h̃ ꝛ / q̃rit̃ p testes ita nõ · Jnn · i dco · c · i cãis ꝺ te

¶ Dilatõ ꝺliberatõia ñ ẽ dãda ñ sel / sti · · l · fi · Ç · sed q̃ · C · de iur de libe ·

¶ Dilatões abreuiari debent in cãis in car /

cerator ter·no. ī.l.fi·C·de custo·reo·
¶Dilatō pt̄ progari p iudicē tc elapso ter/
mino ipi9 dilatōis unde/si finita dilatōe iu
der dicat progo ad·x·dies alios mihil om̄
nus valet Bal·in·l.j.C·de tēpo·appel·
¶Dilatō ad excludēdū ī cā ē arbitraria gl·
i ver·remouet ī·c·ad petitōez de accu·
¶Dilatōe pēdente sup vno articulo nō qe/
scit iudic officiū ī alijs casus ē in·l·gēralit·¶
his de psentibz et ibi Bar. C. de re·cre·
¶Si petit quarta dilatō legitie ad pdu/
cēdos testes si iuder eā deneget simpliciter
nō assignādo cām sm̄a eo ipo est inīqua et
pt̄ appellari Jnn·ī·c·significauert de testi·
¶Dilatō seu termin9 ad officiēdū iuentāiū
currit miori licz possit restitui glo·ē nō·ī·l·
¶Qñ dat̄ dilatō p /auriliū·ff·d mior·
ꝑba gīti casus videlicz·viij·diez q̄libz die pt̄
fieri act9 Spe·ti·de dila·p·qd si dicat̄ Bar·
in·l·eū q calēdis de p·obl·et ē necessaria p/
tis citatō vt p Bar·in·d·l·eū qui qd nō·
¶Si ipedimētū supuenies ī fine dilatōis ē
tale qd absorbeat totā dilatōz pcedētē dat̄
iterato integra dilatō Bar·ī·l·si ita·stipula/
¶An ī q̄libz dilatione /t9·ff·de ver·obli·
debeāt opere actor et reus Bar·ī·l·inter·ff·d
¶Juder ī crīalibz dēt dare reo /pu iudi·
dilatōs ad se defendēdū·l·d in9 ī fi·ff·d q̄sti·
¶Quelibz dilatō itelligit̄ esse pemptoria
Bal·x·col·q̄ tpe·mile ī vet·c·j·ī fi·no·in·c·j·
de elec·li·vj·hoc vez nisi subsit legitimum
ipedimētū qe tūc nō intelligit̄ peremptoria
Bal·x·col·de phi·feu·alie·p lotha·c·fi·facit
de elec·cupientes·¶·qp si·p rr·li·vj·
¶An p9 dilatōz pēptoriā datam alicui ad
opponēdū audiat̄ dicens aliqd de nouo ad
noticiā puenisse Bal·x·col·de inl·vas·qui
¶Qñ dilatō statuit̄ vt incipiat /con est·
ab actu curret de momēto ad momētū gl·
ī cle·cām de elec·in·p·interpositiōe vbi ī di/
latōe ponit̄ vnū ex nūc itelligit̄ peremptoria
glo·in cle·j·de excep·
¶Vbi dilatio data ad pbandū nō obstat
q̄mmus qs audiatur multo mi9 dēt ob/
stare si datur ad ponendum glo·pe·ī cle·j
¶Nō pt̄ iuder artare aliquē /d exceptō·
vt quolibz die assignate dilatōis cōpeat co/
rā se glo·in cle·j·de excep·tio·
¶An debeat dari dilatō ad pbandū extra
curiam exceptōz dilatoriā Jo·an·d rescrip·
non nulli et in·c·j·de sen·ex·li·vj·
¶Deliberatoria dilatio denegat̄ reo si p ci/
tatorium potuit istruide negocio principali
no·de dila·preterea vbi Jnn·et moder·
¶Qñ sit danda dilatō ad conuincendū ma
liciam vide in·c·put de do·et contu·
¶Si dilatō est arbitraria presumitur mo
deratō fieri ex iusta cā si non est legalis nū
q̄z p̄sumitur misi exprimat̄ cā et pbet̄ iusta
de accu·ad peticionem·
¶Qui habuit dilationem nō pt̄ dicē se er/
rasse ij·q·ij·si quis iratus ī gl·pe·
¶An sit dāda dilatio ad amicos consulen/
dos vid ij·q·ij·c·j·vt lit·nō cō·c·j·et ibi not·
¶Dilatō data ad pcedendū ī cā itelligitur
data vt veniat īstruct9 Jo·an·ī·c·j·de elec·
li·vj·sup glo·m ver·mstructus·
¶Processus fact9 pendēte dilatōe ē nullus
Jo·an·ī·c·j·de elec·li·vj·
¶Quō et qñ debeat fieri act9 qñ dilatio nō
datur no·glo·v·q·j·c·j·
¶An ī cā adulterij sint dande dilatōs glo·
ij q·ij·spacium Bar·ī ertraua·ad repmen
dā sup ver·declaratio Spe·ti·d dila·¶·viden
dum ver·vtz valeat do·Anto·in·c·licet d ad
ulter·ter·in·l·din9·¶·fi·ff·d questi·
¶An iuder possit simul vnā dilatōem assig
nare ad pbādas omnes exceptiones opete
tes ter·d pba·licet cām in prin·q̄ loquitur
in peremptorijs et dilatorijs·xij·q·ij·¶·qe
g° do Anto·d testi·vltra tertiam·
¶An iuder ex officio suo possit dare dilatōz
ad pbandū glo·ij·in·c·licet causā d pbat·
¶An q̄libz dilatō currat d momēto ad mo
mentum vid d appel·sup eo el·ij·Archi·nij
q·v·c·j·Jo·an·d pe·c·felic·circa mediū li·vj
Zap·d iur·iuzā·c·fi·eo·li·Bal·x·col·quo
tempo·mi·muesti·c·j·
¶Qñ quis hz duo domicilia a quo tēpore
dēat computari dilatō arbitrio iudis mo/
deranda glo·ī·c·cupiētes·¶·j·in ver·, absq
fraud d elec·li·vj·
¶Nō dat̄ noua dilatio ad pbandū dilato/
riam qñ nō est grauis p iudicij et pt̄ iterato
opponi etiā si opponens fuerit ī pma dilatiōe
ipedit9 glo·ī·p·octo diez in·c·pia d excep·
¶Si dilatio statuit̄ non ad ouicē /li·vj·
dā malicia alicui9 sed ad puidēdum actui
currit dño ignoranti glo·ī·p·numeranduz
¶Pt̄ assignāi /ī·c·statutū de pbē·li·vj·
dilatō sit actori et reo qñ re9 pēptoriā oppo
nit añ fundatā itentiōez actōis Jo·an·ī·c·fi
¶An vbi dēt assignari /lij d heret·li·vj·
dilatō sufficiat assignari procuratōi gerenti
actum nomine domini vide Pau·in cle·j·de
¶Si dat̄ dilatio hodie ad·viij /iur·pa·
dies vel·viij·dierum non potest antea act9
fieri glo·ī cle·q̄zuis de for·compe·
¶Vbi ius requirit terciam citationem non
sufficit vna etiam cum peremptorio nō·Jo·
an·in addi·Spe·ti·de cle·non resi·et ī cle·
j·de·vi·et ho·cler·in ver·ij·ad de quod dixi
s·in ver·citatio·
¶In dilatione data ad reprobandum cur
rit tempus quo iuder dicit se habere delibe/
rare an admittere debeat pbatos vel nō gl·

im c. cupiētes. ¶ q̄ si p̄ xx. ī ver. videbitur de elect. libro vi.

¶ An n̄ ī residuo dilatiōis appareat ptē nō posse p̄cedere ad ulteriora nō obstāte pena dētia terminī possit p̄cedi ad ulteriō et vide ī c. cōmissa de elect. li. vi. et ibi gl. ī ver. elapsus. ¶ An dilatiōe data vt q̄s faciat actū ante. x. dies cōputentur ī nuō glo. ij. q. vj. anteriorum.

¶ An si datur dilatio usq̄ ad diē septimaz tota dies septima quaerat gl. de fer. capellanus. ¶ An data dilatiōe vt q̄s faciat actum seu vt q̄s p̄ducat testes si nō potuit p̄ducere p̄ter impedimētū actoris currat sibi temp9 Jnno. ī c. tā lr̄is de testi. glo. ī cle. i. de testi. ī teg. ī ver. finiri.

¶ Dilatiōis datio ad augēdū hēt vim citatiōis ter. de off. de le. quomā.

¶ An dilatio data ad p̄batiōez sit utilis vel continua doc. ī. c. licet cām. d̄ p̄ba. Jnno. ī. c. ultra tertiā ī fi. de testi. gl. xv. q. iiij. placita adde Archi. iij. q. vj. āterior. Jo. an. ī. c. q̄ diuersitatem de oces. preb. vbi vide an et qn̄ dilatiōes sint utiles vel continue.

¶ An si ultīa dies sit feriata possit act9 fieri die sequēti Spe. ti. de dilatio. ¶. dilatiōez ver. ℔ pone iudex glo. ī. c. cupiētes. ¶ q̄ si p̄ xx. de elect. li. vj. nō. ī. c. ꝯsuluit de of. dele.

¶ An dilatio possit dari ad p̄bandū alteram pte nō citata Spe. ti. de dila. ¶ nūc videam9 ver. ℔ pōe do. Anto. ī c. licet cām de p̄ba. doc. ī. c. ij. de dila. ¶ Si q̄s citatur vt cōpeat hīc ad. x. dies a q̄ tpe incipit dilatio do. Ant ī. c. licet cāz de p̄ba. glo. ī cle. sepe de ver. sig̃. ¶ An inter dilatiōez datā reo ad p̄bādū possit actor p̄bare et sic an dilatio sit cōmūis Jnno. q̄ sic ī. ꝯsupeo. el. ij. d̄ appel. ī gl. magn̄ Jo. an. m. c. ij. d̄ dila. ter. ī. l. petē d̄. C. de tempo. in iteg. resti. z ī. c. solz d̄ sēt. exc. li. vi. in ver. octo diez. ¶ An q̄s debeat punīri ex delicto añq̄z det dilatio ad se corrigē dū ꝓcede. de se. cōsi. c. ij. ¶ An lapso termio dilatiōis ad accāndū vel aliud faciēdū dēat is audiri cui data ē dilatio glo. z Jnno ī. c. cū tua q̄ ma. accu. po. glo. z doc. d̄ p̄ba. liz cām Jo. an. ī regula mora. li. vi. ī mercu. Oldra. cōsi. suo. ij.

¶ An et qn̄ dātur alicui diuerse dilatiōes ad actus diuersos expediēdos an possint illi actus fieri in vna dilatiōe Jo. an. q̄ sic in c. cōmissa de elec. li. vi. et ī. c. cū plures d̄ of. d̄ le. eo. li. gl. fi. ī. c. fi d̄ sta. regu. gl. ī v. p9 datiōez ī cle. sepe d̄ ver. sig̃.

¶ An i dilatiōibꝰ currāt dies feriati glo. in c. cupiētes. ¶ q̄ si p. xx. de elec. li. vi. Jnno. ī. c. vlt tertiā de testi. ¶ Si ille cui fuit assignata dilatō ad p̄bādū sit impedit9 fcō ptis non currit sibi dilatio Jnn. ī. c. d̄ cāis de of. dele. glo. ī ver. octo diez. ī. c. solz d̄ sen. exli. vi.

¶ An dilatō data p papā possit moderari p̄ iferiorē doc. in. c. ad ℔. el. ij d̄ appel. glo. xxxij. q. ij. latorē glo. xxvi. q. vij. tpa.

¶ An p̄curatori dāda sit dilatō ad ꝯsulendū d̄ nīm Jnno. in. c. ī p̄tractādis d̄ iud. calū ī. c. dilect9 de p̄cu. c. veritatis de do. et conspe. ti. de dila. ¶ vidē. ver. sed quero.

¶ Vbi dilatio petit sup actu odioso nō dēt dari sic magna cause cognitiōe itē d̄bet eē breuis Jnn. ī. c. licz el. iij. de testi.

¶ Qn̄ dēnt dari dilatorie dilatōes ad deliberādū ī rōe fiēda p iuramētū calūnie vide nōt. ī. c. cū cām d̄ iura. calū. vbi plene per

¶ Dari dēt dilatō extra ꝯ Abba. ī p̄ma. q. curiā ad p̄bādum acta ad remēdū cū iuramētis si sibi de nouo aliq̄d oppōat glo. ī p̄. otigētibꝰ ī. c. cupiētes. ¶ i. de elec. li. vj.

¶ Pēdēte dilatiōe iudex cōgescit officiū d̄ appe. sig̃ficāte q̄d lita p nō ī. c. cū oli d̄ p̄uglo. ī. c. p̄sēti sup ver. prudēciā de of. de le. li. vi. glo. m. c. ij. d̄ dila. Spe. ti. d̄ dila. ¶ i ver. deliberatorie sūt q̄d nō.

¶ Dilatō ad testes p̄ducēdos p̄t assignari ad īstātiā habētiū p̄ducer̄ testes. c. gtū de q̄l. ¶ Qn̄ q̄s hēt duplex domiciliū ꝯ of. dele. q̄l. dēt ꝯsideāe datōez dilatōis glo. ī ver. absq̄ ī. c. cupiētes. ¶ j. de elec li. vi.

¶ Regulariter oēs dilatōes sūt arbitrarie etiā si ℔ nō exp̄mat Jnn. d̄ accu. ad petitiōez.

¶ An debeat dari dilatio p̄curatōi actoris ad p̄ducēdū mādatū Spe. ti. de satisda. ¶

¶ Dilatōez datā a iure iudex ꝯsulo i p̄missitare vel pōrigē nō p̄t glo. in. c. cupientes. ¶ q̄ si p xx. de elec. li. vi. et doc. de appel. cū sit rōna glo. in. c. licz de elec. li. vj. in glo. ātepe. aliq̄d p glo. in. c. solz de sen. exc. li. vj d̄ ꝯsu p̄curatōr fm Arch. ij. q. vj. ¶ ad ℔ glo. ī rgula imdultū li. vj.

¶ An dari dēat dilatō p aduocato q̄rēdo glo. q̄ sic in. c. j. vt lit. nō ꝓest. glo in. c. p

¶ Dilatō p̄batōria dēt sta ꝯterea d̄ dilatui ad imstātiā illi9 q̄ artat ad p̄bādū terin. l. petē de. C. d̄ tēpo. in iteg. resti. pe.

¶ An in cā crinali dēt dilatiōes deliberatorie glo. iij. q. ij. in sūma aliq̄d vide. ij. q. viij pscripta et Archi. Jo. an. in. c. ij. de dila. et in. c. q̄lit et qn̄ de accā. p̄ au. in cle. fi. vt lit. pen Archi. iij. q. iij. offeratur.

¶ An dilatō data ad exceptiōes p̄bādas cēseat p̄ēptoria doc. in. c. pastōalis de excē. glo. in cle. j. de excē. ī ver. p̄ēptoria tenz

¶ Ad dilatorias p̄ponēdas dat ꝯ q̄ sic vna dilatō sec9 in p̄ēpt ōiꝰ Jo. an. ī addi. Spe. ti. d̄ teste. ¶ q̄lit ver. ℔ cū sup do. Anto. ī. c. vltra tertiā de resti.

¶ A quo tēpore incipiāt currere dilationes

a iudice assignte an a die vel ab actu Spe-
ti. de dila. ¶ dilatoez ver. ꝟ pone. ¶ An as-
signatio dilatonū fiat cuz cause cognitoe cū
sit iurisdictois Inno. i. c. cū ting at de re-
scrip. gl. i c. cuz cām de of. dele. Inno i c.
prudentiā eo. ti. i glo. scda. ¶ An i dilatio
ne enumerent etiā dies feriati glo. i ver. o-
peri c. cupientes. ¶ si p xx. de elect. li. vj.
Inno. et Hosti. i c. liz cāz et i c. vltra tertiā
d testi. doc. d ocef. preb. c. ij. gl. i c. fi. d fe-
casus est i l. siue ps C. de dila. diri s. prie
Quid sit dilatō nō Cy. i l. j. C. d dil. i pma
qstoe. C. vt j. cer. tep. qst. termi.
¶ An dilatō possit peti tpe smie Cy. i l. ij.
¶ An dilatoes date a lege possint p iudicē
augeri ꝓminui nō C. d lit. cōt. aut offera-
tur i gl. x. diez C. d dila. l. j. i. gl. et ibi Cy.
eo. ti. in l. iudices. C. quō et qn. i aut. q se-
mel i gl. et ibi Cy. i v. q. nō. ff. d iudi. l. non
nūqz i gl. sup ver. tpoz. ff. d re. iudi. l. ij. in
gl. artat Dy. i regula idultū li. vi. gl. nō. i
aut. d exh. re. ¶ sāci9 i glo. xx. dies col. v.
d of. cele. d cāis i gl. j. de pcu. dilect9 i gl.
fi. d dila. ptea. de ap. cū sit rōna i gl. Spe-
ti. d dil. ¶ nūc videā9 p. ꝟ nūqd z ibi Jo. an-
in addi. ¶ Dilatōibo qcalūmādi cā petūt
via ē fūdit9 pcēda l. ij. C. de appel. l. satis a
pte C. d fal. l. fi. C. de dila. d dilat. c. j.
¶ Quę dicatur minis breuis dilatio nō.
¶ An reus possit renūciare dilatōi sibi da-
te vt ea ñ vtat actō. Spe. ti. d dila. ¶ fi. v.
quid si re9 Bar. ff. d otra tabu. l. si p9 mōtez
¶ fi. ¶ An dilatō possit assignari simp actori
et ro ad p bādū Spe. ti. de pba. in pn. et
ibi Jo. an. et alij
¶ An dilatō possit progari pte absente et
p9 terminū pēptoiū Spec. ti. d dila. ¶ nūc
videdū ver. ꝟ pone iudex.
¶ An dilatō deliberatoria detur reo vel ac-
tori nō. Cy. C. d dila. l. j. nō. de dila. c. ij. i
gl. fi. circa mediū.
¶ Omes dilatioes sūt arbitrarie exceptis
appellatoriis de dila. c. j. in glo. j.
¶ Si sit minis breuis dilatio vel etiaz per
emptoria pōt appellari d dil. c. j. et ibi nō.
Spe. ti. d dil. ¶ ij. ver. ꝟ quē dicēs et ibi Jo.
an. ¶ Qñ dilatō dat ad ānum an dies bi-
sexti oputet p vno tātū gl. i l. ij. ff. de diuc.
et temp. p. et i l. iiij. ff. de sta. li. vide. in ca.
qsiuit d ver. si. ¶ Data dilatōe ad opponē
dū ō psonas testiū sufficit q cria opponāt
sine specificatōne tenet tn opponēs postea
ad istātiā ptis specificare nō. i cle. ostitu-
tōz in ver. circūstantiaz de elect.
¶ An ipso facto debeat quis habere dila
tionem nota. l. di. ponderet.
¶ Dilatio ñ debz afferre lucrū ꝟ excusare a
principio l. i fideicōmisso. ¶ j. ff. de vsu.

¶ Petens dilatōz ratificat actū. ff. de pac.
l. tale pactū. ¶ q. puocauerit. ff. de re. iudi.
qd ad olatōz. ¶ Dilatō m pluribz tacite
mest. ff. de. eo. qd cer. lo. l. iij. ¶ si qs ita. ff.
loca. l. insulam. ¶ primo
¶ Dilatō regulariter opponit fauore debi-
toris. ff. de ver. ob. l. eūq. ff. de re. iur. l. cuz
tps. ¶ Quidā act9 ex sui natra recipiūt tē-
poz dilatōz. ff. de fideius. l. ex testō. ¶. fi.

Dilapidatoz. Dilapidatio.

Omes plati vel clerici dilapidantes ecclę
się bona debēt remoueri ab admīstratōne
xij. q. ij. c. et si. et c. se. no. de ista. mo. c. vl.
de elect. ꝙ sicut i gl. fieri de re. ecclę. ñ ali-
si qs psbyteroz gl. de solu. si q̄rūdā faciūt
nō. i c. j. d of. custo. id si otigēter minuat
vt d. c. ij. ¶. vl. id si ē suspect9 i sti. d suspe-
tuto. ¶ si qs aī idē si ē negligēs gl. in c. excō
municamus. ¶ vl. i fi. de hęret.
¶ Dilapidatō bonoz ecclesię teneť illa re
stituere. xij. q. ij. eps qui
¶ Ille dicť dilapidatō de q̄ ē fama p vici-
nos ꝙ dilapidat oia bōa sua gl. i l. si ꝓ ea
C. māda. Nullus dicť magis dilapidare
q̄z ille qui cōmittit crimē tale ꝓpter qd bō
ofiscāť nō. i c. ex lris de pigno.
¶ Qualiter ꝓcedēdū sit ō platū dilapidā-
tē vl dilapidatōe suspectū gl. xij. q. ij. ꝙ
ea. gl. in c. licet heli. d symo. de accā. c. fi.
gl. et doc. plene de of. dele. venerabili.
¶ Qui admittit ad denūciādū vl accusādū
platū d dilapidatōe dicq̄libz cleric9 d ęc
clesia imo etiā clerici z parochiani gl. nō
i c. si qs psbyteroz de reb. ęc. nō alie. Inno.
de testi. cū oli gl. i c venerabili de offi. d le.
gl. lxxxj. di. maximianus.
¶ An suspect9 de dilapidatōe possit remo
ueri ab admīstratōe glo. ꝙ nō iij. q. ij. c. fi
gl. et doc. de of. dele. veneabili. de accu. c.
vlt. Archi xij. q. ij. vulterare. de symo licz
C. d suspec. tu. l. eū quē. d solu. c. ij.

dilectio. Signū dilectōis ē arguē pec-

cātē. xxiij. q. iij. ipa pietas addit ꝙ ñ dili
git errātez q̄ ipm ñ cōpit xxxiij. q. v. ñ pu
tes. ¶ Itē petrus ter ofessus ē se diligē chri
stū qe eū ter negauerat vj. q. j. imitare.
¶ Qui diligit plus coip9 q̄z aīam peccat
xxij. q. v. q̄ opulsus et c. si quis coactus.
¶ Ex noua pāpit diligē inimicos et eis
bñfacē. Ex aliť vet9 pmittebat odire et eis
malefacē. xxiij. q. iij. eū i lege. ¶ pcepta.
¶ Bonj persequūť malos dilectione ñ cru
delitate exē p o multoz sctoz xxiij. q. iij.
qd crudele et. c. ea vidicta ea. cā q. vij. qcū
qꝫ. ¶ Prelat9 q̄ sbditos negligēť gubnat
ñ hz dilctōz rei ij. q. j. vxor legitima.
¶ Filius teneť diligē tātū pīez spirituālē

sicut carnalē xxx. q. iij. ita diligere.
¶ Diligere proximū ꝓpriā mhoneste maiꝰē peccatū ꝗm aliā diligē. xxxij. q. iij. origo.
¶ nemo teneꝫ plꝰ diligē aliū ꝗm seipm. l. p ses C. de serui. et aq. no de iur. iur. petitō de vsu. palij. c. etiā si et ibi. vide concor. i gl. ad de qđ dixi s. sup v. caritas vbi vide.
¶ Differētiā iter amare et diligē ponit Archi. iij. q. v. accusatores.
¶ Plus diligitur cui plus donatur de pe. di. iij. species /
¶ Q. đ qs ñ diligit facile ptēmit. xxij. q. iij. presens. ;nos
¶ Q. un vnū diligit aliū odit đ pe. di. ij ¶ rō
Diligentia. An qs debeat eā đ diligēti az i rebꝫ alieis vel omuibꝫ adhibē ꝗz m suis Bar. i. l. j. ff. đ solu. et i. l. qđ nerua. ff. de posi. vbi plene p eū Bal. i. l. qs fortuitis. C. đ pigno. ac.
¶ Vbi ē diligētia iqsita ñ mūeit temeitas pūptōis đ ose. di. ārta si nulla.
¶ Q. uid sit diligentia vide lxxxiij. di. nihil adde qđ nō. in. l. sicut. C. de pigno in glo. fi.
¶ Diligentia debꝫ ꝓdesse nō nocē ei qē diligēs. C. đ allu. et pa. l. j. ff. depositi. l. fi. in glo.
¶ Diligētia excusat de eta. et qua. ad aures vbi gl. ponit concor.
¶ Q. ualis diligētia debeat adhiberi a creditore nō. de exerci. l. fi. i glo. ff. de mrē verf. l. in ¶ qđ tamē in gl. vtatur.
¶ An sufficiat adhiberi eā dē diligētiā i alienis quā in suis nō. ff. sol. ma. l. si cōstāte ¶ si marit9 i gl. culpanda nō ff de ac. ēp. l. pe. in gl. fueris ff. loca. l. si merces ¶ q calūniaz in gl. diligētissim9. ff. đ re. iu. l. ōct9 circa medium adde qđ nō. Spe. ti. de pig. ¶ j. v. z nō.
¶ Q. ñ psumatur diligens errare nō ff. de ꝓba. l. cū de mdebito in gl.
¶ Q. ui ē diligēs i vno psumit diligēs i alio C. de his q a nō. do. ma. l. fi. ar ō. C. q z aduers. qs. l. j. ;aduo ¶. v. v. omēdat aūt
¶ Diligētia est mr oim vtutū. Spe. ti. de
Dilucidum. Si qs hz dilucida iterualla ꝓsano reputatur. C. đ cura. fur. l. cū alijs C. de test a. l. furiosuz ar. ō. ff. de edi. edic. l. q terciana vide nō. inj. q. ix. mdicas et de succ. ab intesta. cū dilect9 adde qđ dicā ¶ sub v. furiosus.
Diluuium. Post diluuiū fuit esus carnū libell9 repudij z gladi9 circūcisiōis xxxv dī. ab exordio.
¶ In diluuio deletū ē gen9 hūanū exceptis his q fuerūt i archa. xciij. q. v. quid ergo.
Diminutio. Triplex ē capitis diminutō maiō media z mior. ff. de cap. di. l. j. et p totū ñ. Archi. ij. q. vij ¶ qr gō isti. đ capi. di. p totū. ¶ Q. iu pt tollē pt etiā diminuē. ff. de pac. l. iurē gētiū ¶. videam9.
Dimissorie. Dimissorie lr̄e sumunt ꝓ apostolis et dicūt dimissorie qr p illas appellatōes admittūt p iudicē a q. ff. đ v. sig. l. dimissorie vide not. m. c. j. de appel. li. vj.
¶ Dimissoriarū omēdaticiaꝝ lr̄aꝝ differētiā vide đ cle. nō resi. fratermitatis in glo. lxxxviij. di. mutiles.
¶ Formā dimissoriaꝝ vide in. c. qđ sedis de of. ordi. lxxiij. di. in ꝓncipio.
¶ Dimissorias nō debꝫ dare epūs misi postulanti lxxij. di. c. j. et per totam.
¶ An ptextu dimissoriaꝝ obmittat examia tō alicui9 vide no. ix. q. iij. in sūma et. c. epm i gl. fi. adde ad materiā quod dicā ¶. sub dictōne littere.
Diocesis. Quid veiat appellatōe diocesam dic sol9 epūs et supiores gl. i cle. j. đ iur. pa. ad materiā vide xj. q. j. de pōa. xxv. di. plectis i gl. er hoc videt in fi. de of. archi. c. fi. de fo. cōpe. cū ctingat vbi vide et not.
¶ An extra diocesim epūs possit offerre bñficia vacātia intra diocesim not. đ ocs. pb. c. p9 electōem no. i. c nouit đ of. le i gl. et ibi doc. adde qđ dixi s. sub dictōe beneficiū.
¶ Quid veniat appellatōe diocē. habetur đ pe. cle. c. j. ix. q. iij. epi plene p Archi. i. c. sta tutū ¶ cū not. de rescrip. li. vj. qui ad hoc allegat multa iura / adde ñ. in aut. quō oporteat epos. ¶ nat aliter in gl. diocē. col. j.
¶ An appellatōe diocesis veniat ciuitas ñdo. Car. flo. in cle. ne romani ¶ sane de elec. vide gl. de eta. et q. accepim9 videt esse oclusio qp nō i materia restrmgibili ad hoc facit. c. qzuis ij ¶. j. đ pb. li. vj. adđ doc. i. c. j. đ of. ord. vide i. c. dudū đ puil. li. vj. et qđ no. m c rodulphus de rescrip.
¶ An appellatōe diocē. veniat ꝓuintia etcōuersio vide do. Car flo. m cle. dudū v. extra ciuitatē đ sepul. fac qđ hēt xvj. q. iij. q cūqz v. di. studeat / i c. nō est nobis de spōsali. An ex distmctōe dnoꝝ mterritorio inducat vel pbet distmctō diocē. dic qp nō per not. in c. i. đ reli. do. vbi. gl. tex. xvi. q. iii licet m regul. cj. di. peruenit.
¶ An oēs đ diocē. cēseāt parochiam ecclie cathedralis dic qp sic đ offi. archi. c. j. xxiij. q ij. vbicūqz et sic oēs possunt m ecclesia cathedrali recipere ecclesiastica sacramēta đ offi. archipre. c. officii.
¶ Q. ui ex aliq cā sortit foꝝ vel habz domicilium i aliq diocē. an dicat de illa diocē. vide sub dictōne domicilium.
¶ An locus exēpt9 dicat de diocē. Jo. an. in c. abbatē de rescrip. plene dicaz ¶. subdictōne exemptio.

¶ An appellatõe dioceſ alicuı̃ intelligatur ꝺ dioceſi domicilij nõ · ꝺ reſcrip · ſtatutuz ℭ. cũ võ · m glo · olim li · vj ·

¶ Vbi intelligitur inchoare dioce · vide qꝺ nõ · Jo · an · de ſen · ex · ſi ciuitaſ ſup ver · crimi nali li · vj ·

¶ Licet eccleſia ſit de dioc · nõ tamẽ ꝓpter hoc ẽ ſubdita epõ q̃ ad tpalia ꝺ excepti · cuz venerabilis et ibi nõ ·

¶ Cum fit mẽtõ de dioc · intelligit̃ etiam de quo cũq; alio hñte in loco iuriſdictõem epi ℭ ſcopalem de quo dixi ſup ꝓxie adde Jo · an · de teſtamẽ · ioannes. ℭ di · puncti.

¶ A quo tẽpoꝛe fuerunt diſtincte dioc · xcix ·

Diſcere · Sẽp hõ debet diſcere · ff · de fi ℭ deicõ · libe · l · apud iulianum · xvj · q · j · ſic vi ℭ ue · xxxvij · di · nõne · xxiiij · q̃ſti · iij · ſi habes ·

¶ Par pena ẽ phibita diſcere q̃z docere C · ꝺ epiſ · z cle · ſi quẽq̃z C · ꝺ maleficis · z mathe · · l · culpe ar · õ C · de hẽ · l · q̃cũq; ℭ pe ·

Diſcipulus · Turpe ẽ illum fieri magi ſtꝝ q̃nõduz didicit ſe diſcipulũ eſſe de ele · cum ĩ mgr̃m lxj · di · miſeꝝ adde lix · di · or ℭ dinatos ·

¶ Oñ ille efficit̃ plat9 q̃ vix poteat eſſe di ſcipul9 cec9 ꝺo offert̃ xlviiij · di · ſacerdotes

¶ Sabin9 iuriſcõſult9 fuit pluries a ſuis diſcipulis ĩtẽtat9 · ff · ꝺ ori · iur · l · ij ℭ pe ·

¶ Diſcipul9 nõ debz eẽ ſup mgr̃m · ꝟ · q · v · ſacerdotes et c · oũſ xcvj · di · q̃s dubitet ·

¶ Diſcipulus debz defendẽ opionẽ ſui ma ℭ giſtri glo · xxiiij · q · iij · cũ deuotiſſimus facit tex · xj · di · de his tu vide · l · dicere · ff · de arbi · l · qualẽ ℭ iulian9 vbi caſſius ſnĩaz ſabinĩ ſui mgr̃i bene excuſat ·

¶ Diſcipulũ mgr̃ impune põt ꝟberare cau ℭ ſa correctõnis de pe · di · i · vt facto ·

Diſciplina · Diſciplĩe debet conuenire oĩs lex ꝑma di · conſuetudo ·

¶ Diſciplĩa cuiq; regẽti ẽ apta vt bonũ pa ẽat et cõrigat vitia · xxiiij · q · iij ℭ ne amiſſio

¶ Per diſciplinã excõmunicat9 a catholicis nõ recipitur · xxiiij · q · j · ſubdantur ·

¶ Quid ſit diſciplina · v · q · j · quidam ·

¶ Diſciplĩe militaris rei ſeruiunt oĩa ſpolia xxiij · q · v · dicat aliqs ·

¶ Antiqor fuit apud romanos diſciplĩa ca ſtroꝝ q̃z caritas liberoꝝ · l · poſtliminiũ ℭ fi li9 · ff · de capti ·

¶ Diſciplinã iprudẽtia tollit et ſcia ignorã tiã ꝺ pe · di · inj · ille ·

¶ Pro mõ viuẽdi diſciplina ponit̃ xxv · di · audite itẽ ꝓ rigoꝛe ſine pẽa · xl · di · diſciplina

¶ Item ꝓ correctõe v · q · j · quidam ·

Diſcordia · Via diſcordis danda nõ eſt · xvij · q · j · de viduis et ꝺ donat · per tuas

ĩ fi · ꝺ reſti · ſpo · lras ꝺ v · ſig · c · ij · li · vj ℭ tes

¶ Epus dz diſcõdãtes ocõdãe xc · di · diſſidẽ ℭ

¶ Amãtes diſcordias et otẽtões debẽt acri ter corrigi · xc · di · ſi q̃s et c · placuit

¶ Si iudices diſcordãt in ferenda ſententia q̃d agendũ ſit vide · vi · q · iiij · ſi q̃s et c · ſe · ff de re · iudi · c · pe · ꝺ of · deleg · vno delegato

¶ Diſcordia inter ptes de pterito terminan da relinq̃t arbitrio iudicis vide qꝺ dicam · ĩ · ſub dictione punct9 ·

¶ An diſcordia ſit peccatũ mõtale · ſã · tho · ſecunda ſecunde q · xxxvij ar · j ·

¶ Que electõ dicit̃ celebrata in diſcordia vi de Jo · an · i c · idẽ in tatibꝫ · ℭ poſtremo et c · q̃ rũdã ſuper ver · diſcordia · de ele · li · vi · ad ℭ de qꝺ dicaz · ĩ · ſub dictõe electio ·

Diſcretio · Diſcretio ꝑlato nccia exꝑmi tur p naſũ xlix · di · c · hĩc eteni ℭ puo naſo ·

¶ Maiorem diſcretõz indiget ſacramẽtũ or dis q̃z cetera · i · q · j ℭ ecce ·

¶ Quu dicãtur ãi diſcretõis vide i c · iuue ℭ nis de ſpõſ · et i c · ois de pe · et re ·

¶ Diſcretõ ẽ mr̃ ꝟtutũ ꝺ of · cuſto · c · j · ad ℭ ꝺ · j · q · v · pñtiũ i cle · paſto · ak ℭ ꝟm ꝺ re · iu ·

¶ Oñ aliqd cõmittit̃ diſcretõm alicuius dic ꝙ intelligit̃ ꝺ diſcretõe naturali et a deo data non ꝓ arbitrio vide tex · et ibi do · An ℭ to · m c · latores ꝺ cleri · ex · mi ·

Diſcuſſor · Quot modis dicat̃ q̃s diſ ℭ cuſſor nõ · C · de diſcuſ · ſuper Rca · li · x ·

Diſiunctiua · Diſiunctiua ſẽp ẽ incerta Jo · an · i c · pñtiũ ꝺ teſti · li · vj · Bar · i l · vbi aꝫ · ℭ illꝺ · ff · ꝺ ꝟ · obli · gl · in d · c · pñtiũ et i c · iſq̃ de elec · li · vj · adde qꝺ dixi ſub dictõne aut ·

¶ Diſiũctiua aliqñ ponit̃ ꝓ ciunctiua ꝺ re ℭ ſcrip · iter / adde nõ · i · l · cũ q̃dã · C · ꝺ ꝟ · ſig · i gl · pe · et fi · et ibi Cy · de ver · ſi · l · pe · z ibi Bar · idẽ i · l · cũ pr̃ ℭ pe · ꝺ leg · ij ·

¶ An ad veritatem diſiunctiue ſufficiat al ℭ teram ptẽ eẽ verã vide qꝺ dixi ſ · ſub dictõe alternatiua nõ · ff · de ver · ſi · l · aliẽo ℭ vltimo et · l · hec aũt ꝟba adde ad materiã Bar · in · l · is qui ℭ vtꝝ · ff · de re · dub ·

¶ An et qñ diſiũctiua poſſit poni in libello nõ · ꝺ ẽpt · et vẽdi · cũ cã nõ · Jo · an ꝺ teſta · ra ynutius ſup ꝟ · ſubſtitutõis omiſſarie adde Spe · ti · ꝺ libel · ocep ℭ ij · iuxta pn ·

¶ Omnis diſiũctiua dicit̃ idetermiata vt patet de elec · is qui li · vj ·

Diſparitas · An et qñ ad vnuz corpuſ faciẽdũ vel ad vnũ actũ exercendũ admitta tur oĩs diſparis ſtat9 vel odictõnis nõ · de ꝓcur · c · j · li · vj · Jo · an · in c · ioãnes ꝺ teſta · ñ · i c · cũ cãz ꝺ elec · i cle · j · eo · ti · ꝺ vit · et ho · de9 q̃ · ¶ Diſparitas reprobat̃ xij · q · j · cog ℭ uimus et xxj · q · ij · in noua ff · de vſucapio · l ·

eum qui edeſ .
¶ Diſpar ꝓfeſſio nō debꝫ eē in vno et eodē loco xviij. q. ij. ī nullo lxj. di. miſer. .

Diſpendium. Expoñ idest longuꝫ et mutile reſcriptū. c. diſpendia de reſcrip. li. vj. et ī cle. diſpendioſā de iudic.
¶ Diſpendio in quo occaſione iuriſ q̄d trahi nō debꝫ de priuil. qz nō nullis in glo. fi. de tranſla. p̄la. inter copulatiua. xlv. di. licet .

Diſpenſatio. An habēs p̄tatē diſpenſādi cū ſpurio et cuꝫ mœſtuoſo hēat p̄tatē cū eo in quo occurrit vtrunq; vide Bar. in l. vim paſſaꝫ. ℭ p̄ſcriptōe ff de adult.
¶ An papa poſſit diſpenſare inter aliquos vt mīm nomū valeat inter eos q̄ſq; filius maſculꝰ naſcat Jo. an. in regla actus li. vj ī mercu. Bal. r. col. ſi ꝺ feu. fu. ō. c. nakales
¶ An p̄nceps ſeculariſ poſſit ō legē diuinā vel canonicā diſpenſare et an ecclēſiaſticuſ ō legē ciuilem Cy. ī. l. q̄ ō. C. de mœſt. nup. doc. eo. ti. aut. ex cōplexu et ī. l. ī palis. C. ꝺ nup. gl. et doc ī. c. p veneabilē q̄ fi. ſi. leg. Bal. ī ꝓhemio. C. albe. ī ℟ca. C. ꝺ na. liber.
¶ Illud qꝺ nō p̄t fieri de iuꝝ coī ꝛ fit tm̄ ex diſpenſatōe cēnſet impoſſibile glo. i. l. otinuꝰ ℭ. cū q̄s ff ꝺ v̄. ob. Bar. in l. apud iul. ℭj. ff de leg. j. docto. ī. c. ſup eo de ꝺi. appo. Jnno. ī. c. paſtoralis de cā. poſ .
¶ An papa diſpenſāſ cū aliq̄ ſup diſtatibꝫ duabꝫ videat etiā diſpēſare q̄ m neutra teneat reſidere Spe. ti. de lega ℭ. videndū ꝺ . quid ſi tenet qꝺ nō. do. Car. flo. in cle. j. de p̄bē. in ix. q.
¶ An valeat diſpenſatio ad icōpatibilia ꝛ an p̄ſ videat diſpēſatū ſup reſidentia dic q̄ in vna illaꝝ debꝫ p̄ſonaliter deſeruire Spe. in ꝺ. ℭ. videndū ver. quid ſi indulgetur.
¶ An valeat diſpēſatō ad icōpatibilia et an iuſſuſ deſeruire p alteꝝ ſi id non facit valeat diſpenſatio Jnno. ī. c. dudū el. ii. ꝺ elect. tenet q̄ valet debet tm̄ puniri vide Spe. ī ꝺ. ℭ. videndū ꝺ . ꝛ qꝺ ſi indulgētia vide nō. p Car. flo. in cle. j. de p̄bē. ī iij. q.
¶ An p̄nceps ꝺcedēdo alicui aliqꝺ q̄ nō ē cā par ad illud obtinendū an videat cū illo diſpenſare Bar. i. l. q̄dā ꝺſulebāt. ff de re iudi. Jnno. et doct. ī. c. veniēs de fi. p̄ſby. facit qꝺ nō. ī cle. ſi ſum̄ de ſē. ex. adde pulchra ꝺba Jnno. ī. c. diuerſis de cle. ꝺiug. Spe. ti. ꝺ lega ℭ. q̄liter ver. nūqꝺ ergo .
¶ An habēs gn̄ale mandatū ab aliq̄ poſſit ꝓ eo petē diſpenſatōꝫ dic q̄ nō tex. ē ꝺ ele. in otuit et ibi nō. gl. ij. q. iiij. qua de cauſa.
¶ An ſupior peccet ſi nō vult diſpēſare vbi ſubē iuſta cā gl. no. l. di. dño ſācto Hoſti. ꝛ doc. de renūc. c. miſi ℭ. perſone. ¶ An q̄s poſſit ꝺpelli ad diſpēſādū nō. ꝺ elec. lꝫ canō lí. vj. l. di. miror et. c. vt oſtituere et ibi gl. ii. ī c. ij. ī ꝺ. ſi voluerit ꝺ eo q̄ fur. oz. ſu. gl. j. ℭ. v ꝺ. exigūt q̄ notabiliter vult q̄ ꝓloāri poſſit officiū iudicis ꝓ diſpenſatōe obtinenda
¶ An ī cāis ſibi a iure dœſſis poſſit epūs ſine dœſu capli diſpenſare nō. gl. lxxxj. di. ſi q̄ ſine Archi tenet de iure q̄ nō ī. c. j. de fi. p̄ſby. li. vj. ōniū ſeruatur de facto vide glo. j q. v. preſentium .
¶ An diſpenſatō ſit gr̄a vide gl. j. q. viij. di dicā. l. di. vt oſtituet vbi dicit q̄ diſpenſatō eſt iuris coīs relaxatio facit qꝺ not. Jnno. ꝺ tēpo. ord. di. ect9. j. q. viij. ℭ. n rigō ꝛ c. ſe.
¶ De inter p̄tatōe diſpēſatōis no. de dſā. et affi. q̄ dilectō de p̄bē. nō p̄t li. vj. de fil. p̄ſ. c. j. eo. li. ¶ An ī diſpēſatōibꝫ hēat locum ar. a maiori Hoſti. et moder. not. de reſcri. poſtulaſti de tranſla. p̄la. c. fi.
¶ An ſupior videat diſpēſare licet hoc ver ſ bū diſpēſam̄ nō exp̄mat ſolet allegari gl. ꝓ ſingulari de dœſ. p̄bē. lr̄aſ ego allego aliaz. xij. di. nos ꝺſuetudiez Hoſti. de fi. p. veniēs et ibi doc. Jmo. de cle. cōiu. diuerſis falſacijs vbi videt tenere q̄ nō eſt diſpēſatum niſi exp̄mat coīs opinio ō ī ꝺ. c. veniēs faciūt no. p moder. de cogna ſpi. ſup eo adꝺ quod no. Jo. an. ī. c. ij. de ſciſma Spe. ti. de le. ℭ. qualiter ver. dicūt aūt adꝺ qꝺ dicā. j. ſub dictione tolerantia .
¶ An inferior poſſit cognoſcē de validitate vel invaliditate diſpenſatōniſ dœſſe ꝓpter tex. videt q̄ nō ſ ad papā eſt remittendū ꝺ of. or. c. ordinarii li. vj ſ q. iiij. ipa pietaſ
¶ Diſpēſatō vocē vulnꝰ qz iꝰ vulneāt. xxiij
¶ Que ſunt illa que induc̄ūt diſpenſatōez j. q. vij. ī ſūma et c. et ſi illa c. de multa de p̄bē. eo. ti. expoſuiſti .
¶ An in occultis hēat locū diſpenſatō vide no. ꝺ tempo. or. c. vlt. l. di de his
¶ An diſpenſatio facta p inferiorē a p̄ncipe poſſit per eū ſine p̄ncipe reuocari ego aliquā do fui īterrogatꝰ et dixi q̄ ñ et allegaui gl. ſingularē ī. c. cū ex eo de elec. li vj. q̄ allegat c. ex tua de fi. p̄ſb. et c. j. de renūc. li. vj .
¶ In diſpenſatōe ad ꝺpatibilia vel ſup etate ordie vel reſidētia ſēp appoñ illa clauſula. puiſo q̄ aiaꝝ cura. ꝛc. gl. ī cle. j. de pre.
¶ Diſpenſatōes tāq; odioſe et ſtricti iuris nō ſūt āpliāde ſed potiꝰ reſtrigende de dſā. et affi. q̄ dilectō de fi. p̄ſb. c. j. et. ij. li. vj. qꝺ mtelligē q̄n diſpenſatō fit ad petitionez alteriꝰ ꝛ ad priuatam vtilitatem q̄ tunc eſt āpliāda vt eſt vnꝰ effectꝰ quez hz motus ꝓpius ita ſinguläriter no. do. An. et moder. ī c. cū ī cūctis ℭ. cū vō. de elect/ adde in contrariū qꝺ no. do. Car. flo. ī c. q̄ circa ꝺ cōſāguī. et affinit.
¶ An de iure coī ſine aliqua diſpenſatione

possit qs tenere duas ecclesias ārū neutra
pt de p se suū sustētare sacerdotez tex. ē pul/
cher de elect. dudū ij. vbi gl. et doc. de eta. et
qua. eā te vbi etiaz glo. z doc. de preb. ō mlt
ta. vbi plene Jnno. de cle. nō resi. qz ñ nulli
¶ An facultas data legato per papā vel al/
teri vt possit dispēsare cū filijs ꝑsbyteroruz
facta dispensatōe cum vno vel duobꝫ expi
runt post mōtez pape vel sit ꝓpetua quo ad
oēs alios Spect. tí. ō dele. Ç. vidēdū v. qō si
is vbi dicit qī facto obtinuit qp nō ē ꝓpetu/
ata tex. ē ī simli i c. pastoralis de rescript.
vide ō fi. ꝑsb. ex tua vbi doc. Jo. an. et mo/
der. i c. si cui de pbē. li. vj. vbi videt casus cō
tra opinionem Spe.
¶ An si dispensatur cum illegitīo qp possit
ꝓmoueri vigore huiꝰ dispensatōis possit
ꝓmoueri ad sacros coīs opīo ē qp nō ō quo
ē gl. fili et ibi doc. xxxiij. q. ij. c. fi. alia glo.
xxxvj. q. ij. si aūt de fi. pre. c. j. h. vi. Spe. tí. ō
le. Ç. vl. ēca pn. et ī fi. adde. gl. xxiij. di. lectō
¶ An si dispenset cū aliq qp possit ꝓmoueri
ad oēs ordines vigore huiꝰ dispēsatōis pos
sit ꝓmoueri ad bñficium ēntūcūqꝫ simplex
Jo. an. de v. sig. oli sup gl. vltimā facit de p/
bē. c. fi. ō transl. a. prel. c. fi. in gl. fi. Spe. m
d. Ç. vl. vbi etiā dic qp si dispēsat cū illegitio
ad oēs etiā ad oīa bñficia nō poterit vigore
illius dispensatōis ꝓmoueri ad dignita/
tez qō ñ. et lita ñ forte motu ꝓpo vt dixi sup
¶ Quis possit dispensare cū clerico pugnā
te in duello nō. in. c. j. et. ij. de cle. pu. in du. z
in. c. j. de cor. vicia.
¶ Vbicūqꝫ ius ꝓmittit dispēsatōz nec illaz
reseruat pape intelligit ꝓmittē eā inferiori
bus doc. de tēpo. or. dilect9 ō post. pla. c. fi.
Archi. in. c. licz canō de elect. li. vj. doct. ī. c.
ij. de eo qui fur. or. su. quod lita misi pene in
positō ꝓ eo delicto sup qꝰ fieri debz dispēsatō
reſuaret pape dictū ē. Hosti. i c. ij. ō big.
vnō ī casu qꝰ veīt epūs deponēdꝰ solus papa
dispēsat qz epī depositō qꝰ ē pēa ōlicti ē soli
pape reſuata nō. de excess. pla. sicut de dolo.
veritatis de of. le. qō translationem.
¶ De multiplici spē dispēsatōis et qs possit
dispēsare nō. glo. j. q. vij. req̄ritis vbi dic
de dispēsatōe qp ē iuris ois relaxatio cū cāe
cogītōe vide etiā ibi qꝰ sint iuste cauē dispē/
sandi de quo ē etiā gl. ea. cā et q. c. et si illa.
¶ An dispensatō facta sine cā releuet qꝰ ad
deū gl. dicit qp ñ etiā ī dispēsatōe papali i. c.
nō ē de voto. facit qō nō. gl. ī c. dudū ō ele.
qō singulariter lito ī dispensatōibꝰ qꝰ eēnt
ō ius diuinū vel naturale á ō statū gnalē vni
uersalis ecclesię sec9 si simplicit ō ius positi/
uū qz ī talibꝰ volūtas pape sufficit ꝓ cā ad ꝫ
allegata Spe. tí. de lega. Ç. nūc vidē v. z nō.
Jn. de sta. mo. cuz ad monasteriū.

¶ Multa pulchra circa materiā dispēsatōis
vide p Archi i. c. liz canō de elect. li. vj.
¶ Qicz dispēsatō sit stricti uriꝰ tñ dispēsās
sup ꝑncipali intelligit etiā dispēsare sup ac/
cessorio nō. gl. m. c. qz itm de pbēdis.
¶ Dispēsatō sup pluralitate bñficiorꝫ intelli
git de ꝑmis tex. cū gl. in. c. nō pt de ꝑb. li. vj
gl. in cle. si plures de ꝑb. Spe. tí. de le. Ç. vidē
dū ver. item si aliqs.
¶ Dispensatō super pluralitate bñficiorꝫ in
dubio intelligit in diuersis ecclesijs ñ i eadē
misi aliud exꝑmat verbum fuit Egidij quez
sequūt doc. in. c. de multa de pbē.
¶ Si fuit dispēsatū cū aliq sup aliq irregu
laritate qp possit ꝓmoueri ad honoēs eccle
siasticos seu dignitates an poterit ꝓmoue/
ri ad epatuz doc. qp nō de oce. pb. dilect9 fa/
cit. c qz piculosū de sē. exc. li. vj. adde qō di/
xi sub dictōne dignitas.
¶ Defectus cauē faciꝰ inducit dispensatō
nem casus ē de voto. magne et ibi notat.
¶ Dispēsatō ñ expediat ōr dissipatō dicit
Jo. ā. i c. ñ. Ç. pſōe sup v. discretōis ō renūc.
¶ Dispēsatō ē q̄dā ꝺmēsuratō rōis ois ad p
ticularia vñ gubnatoꝛ familie ōr dispēsatoꝛ
qz dispēsat singula simul ꝺsideraꝫ laboꝛē ꝓ/
miū et q̄litatē sā. Tho. j. ij. q. lxxxvij. ar. iij
secūda secūde. q. lxxxviij. ar. x.
¶ Dispensatō quādoqꝫ pomt ipropꝫe ꝓut
ē iuris coīs declaratō de iur. iurā. q̄ntualt
facit eo. tí. et si christ9 in fi. et qō ibi nō. gl.
fi. vide ī c. ij. de tornea.
¶ Dispensatō semel facta nō ē reuocāda e/
tiā p successorez Archi. j. q. vij. qꝰ ꝓ reme/
dio gl. ī c. cū ex eo de elect. li. vj. Spe. tí. ij.
Ç. post remo ver. ī sūma vide nō. de fil. ꝑsb.
ex pte m glo. pe. vbi vide.
¶ An valeat dispēsatō facta cū illegitimo
si nō fit mentio de q̄litate prīs Hosti. in. c.
finali de fi. pres.
¶ An dispensatō facta cū illegitio vt pos/
sit habere beneficiū in ecclesia cathedrali ex
tendat ad metropolitanā Jo. an. tenet qp ñ
in c. quāuis de pbē. li. vj.
¶ Quis possit dispensare cū corpe vicīato
vt ꝓmoueat ad ordines Jnnoc. ī. c. j. de cō
po. vicia. Jo. an. eo. tí. significauit.
¶ Si dispēset cū aliq vt possit esse abses a
bñficio nō videtur esse dispensatū vltra du
os menses nō. vij. q. j. presentiū.
¶ In quibꝰ votis dispenset epūs nō. de po. c.
j. dicaz ij. sub dictōne epūs.
¶ An dispensatō possit fieri nō vocatis illis
q̄ꝫ interest Jo. an. de renūc. misi Ç. pſone.
¶ Dispēsatio sēp est ꝓhibita abbati misi ap
peat qp sit sibi ꝺcessa doc ī c. ij. de eo q fur. oꝛ
di. su. adde qō dixi sub dictōne abbas.
¶ Dispensatio est odiosa de fil. ꝑsb. c. fi. de

prebē. nō pt̄ li. vj. de cle. exco. mi. postulas ti de pe. i qbusdā de osā. et affi. qd dilectō de fi. p̄sb. c. ij. li. vj.

¶ Dispēsare sup execōe ordinū lōge maiꝝē q3 absoluē ab excōicatōe d̄ sen. ex. cū illox.

¶ An dispēsatō facta lite pendēte valeat et validet actū sup q̄ pēdet lis Jo. an. sup R̄ca pt lit. pen. li. vj. q̄ tenet q̄ sic quez seq̄t do. Car. flo. i. c. cū aplica de spon.

¶ Facilius dispensat̄ in facto q3 in fiendo. xxvij. q. j. quotquot et. c. ipudicas et. c. se. z. c. vgmibo et. c. siqs sacro. et xxvij. di. decerni mꝰ et. c. d̄ his de iur. iurā. quēadmodū d̄ cō se. eccle. vel alt. aqua de diuor. c. fi.

¶ An et qñ iferiores ep̄o possint dispēsare dic q̄ solū qñ eis p̄mittit̄ a iure Jnno. d̄ eo q̄ fur. or. susc. c. j. Spe. ti. de lega. ¶. sūt quos q3 in fi. Archi. ij. q. vj. biduum.

¶ Vbicūq3 aliq̄d fit ō ius necesse ē dispensatio siue inter clericos siue inter laicos di ctū ē Jnno. i. c. ii. de eo q̄ co. cō. vxo. su.

¶ An p̄as ocessa p papā clerico dispēsādi i quarto gradu restringat̄ ad eos tātū q̄ eq̄liter distāt a stipite eodē gradu tex. q̄ nō mi si h3 hēat osuetudo q̄ scādalū generat d̄ cōs. et affi. q̄ dilectō vbi casus et ibi Jnno. Ho sti. et Jo. an. et doct. et ñ. bene p illū tex. q̄ osuetudo inter p̄tat̄ dispēsatōez seu facultatē dispēsādi.

¶ An i generali mādato facto legato remi at facultas dispēsādi glo. videt̄ dicere q̄ sic misi i specialiter reseruatis vide. ij. q. v. q̄ de cā. Spe. ti. ij. ¶. osequēter ver. generaliter.

¶ Quis possit dispensare cū diacono q̄ cele lebrauit āte ordinē sacerdotalē susceptū ñ. de cle. nō or. mi. c. ij. vbi gl. tenet q̄ ep̄s ōnium tamē verius.

¶ An habēs p̄tatem dispēsādi hēat etiā po testatem restituēdi ad famā gl. nō. xv. q. vl. c. ij. dicit q̄ sic.

¶ An si papa dispēsat cū aliq̄ vt p̄ter bene ficia q̄ habz possit habere aliud intelligat̄ di spēsasse cū his q̄ habz Jnno. dic̄ q̄ ñ de elec. duū el. ij. qd ē notādū adde qd dicā. ¶. sub dictōe misi et qd nō. Pau. et do. Car. flo. in cle. j. de sū. trī. vbi de dictōe p̄ter.

¶ An dispēsatō facta sup pluralitate cura tox nulla facta mētōe d̄ cura sit surrepticia nō. i cle. j. de p̄b. vbi vide tex. et adde qd ñ. ¶. sub dictōe rescriptum.

¶ Dispēsatō mordinata pt̄ reuocari tñ bene ficiū interī canonice possidet Jnno. i. c. diuersis de cler. cōiu.

¶ Si dispensat̄ cū meligibili an debeat e ligi vel postulari nō. de postu. pla. licet.

¶ Inferiō etiā sine cā pt̄ dispēsare ō ius cōe Jnn. i c. cū ad moasteriū d̄ sta. mo. lz id̄ vi deat̄ dicē ōriū i. c. ex tenore d̄ tempo. ordi.

¶ In dispēsatōibo q̄ fiūt i beneficialibo debz fieri ead̄ mētio q̄ fit i ipetratōibo beneficio rū gl. m. c. nō pt̄ de p̄bē. li. vj.

¶ An pendēte lite sup crimie ō electū possit superior cū eo dispēsare sup crimie illo vide de elect. dudū. ij.

¶ Ille cū q̄ est dispēsatū nō habz necesse fa cere mētōz d̄ dispēsatōe et tñ beneficiū ipetrat d̄ fi. p̄s. c. ij. li. vj. d̄ elect. cū victomen.

¶ Ei q̄ dicit se cū aliq̄ dispensasse nō credit h3 est necesse p̄bare dispensatōz marie cū a git̄ de illo pumēdo. lxxxj. di. si q̄ sine.

¶ Dispēsatō ad vnū ordiez extendit̄ ad alios xij. di. nos osuetudiem in glo. fi.

¶ Dispensatio et p̄uilegiū large sūpto vo cabulo id̄ sūt. iij. di. p̄uilegia.

¶ An i dispensatōe req̄rat̄ causa ar. q̄ sic d̄ elect. cū nobis olim Jnn. d̄ fil. p̄s. veniens d̄ sta. mo. cū ad monasteriū

¶ Quid aūt si cā exp̄mat̄ q̄ non est vera an videt̄ dispēsatō vide d̄ osā. et af q̄ de ouer. oiug. ex pte. lv. di. c. j. et ibi Arch. j. q. vij q̄ p remedio.

¶ In dispensatiombo debet fieri stricta int̄ p̄tatio q̄ exorbitat a iur̄ cōi de fi. p̄. c. j. et. ij. li. vj. ¶ Dispēsatio iuris nō indiget dispē satōe hois d̄ elect. mbil. Jo. cal. eo. ti. cuz in iure. ¶ Quid sit dispensatio z q̄liter fiat nōt. j. q. vij. ¶. misi rigō i glo. Spe. ti. ij. ¶. di spensatio i p̄n. do. Ant. m. c. p veneabilez. q̄ fi. si. leg. vbi poīt drāz iter dispensatōz et le gitimationez. ¶ Quis possit dispensare cū il legitimms nō. doc. de elect. cū dilect9 i gl. m etate de fi. p̄sb. c. fi. et i c. j. et. ij. eo. ti. li. vj. lv. di. i sūma. Spe. ti. de lega. ¶. nūc de ep̄o ver. vtrum cū.

¶ Que sit dispensatio arta ampla et āplior Jo. an. in addi. Spe. ti. de fi. p̄sb.

¶ Qualiter p̄bet̄ dispensatio et an possit q̄s accusari nō. de scisma. fraternitati in gl. j. vbi vide. ¶di. qui in aliq̄.

¶ Dispensatio aliquando fit ipo facto no. l. ¶ formas dispensatōnū siue fniaz sup dispensatōmbo vide Spe. ti. de fnia. ¶. vt autez p̄. postremo vbi vide.

¶ Proles q̄ñq3 iducit iustā cāz dispensandi d̄ eo. q̄ dux. i ma. cū haberet de osā. et aff. qe arca. ¶ Delicti manifestatio vel scādali an p̄hibeāt dispēsatōz de apost. c. j. et ibi not.

¶ Quēq3 dispensatur i officio et nō i bñficio et eō. l di. p̄sbyteros et. c. studeat.

Dispositio. Que sit drā inter dispositōz vniuersalez z generalez not. Bar. i. l. pro riff. de aur. et ar. le. facit qd̄ not. gl. i c. ij. de li bel. ob. et docto. i. l. edita. C. de eden.

¶ An dispō generalis extēdat̄ ad ea que sūt spāliter p̄uisa Bar. i. l. in sacris. C. de p̄. sacr. scri. li. xij. de p̄cur. quid ad agēdū li.

vj·in cle·nō pt̄ eo·ti·l·ꝟ et si q̄s·Ç·q̄sitū x ibi nō·ff si q̄s cau. facit qđ nō ·gl·xxiij·di·q̄nq̄z

¶Dispositō simpliciter debz referri ad ꝓpām nō ad oēz sigficatōz ff·de le·iij·l·legati·ser/uis et·l·noiati legatū·ff·de ver·sigfi·l·j·vide xxxj·q·j·quō de cōs·di·iiij·retulerūt·

¶Dispositio et mdispositio nō cōpatiunt se subeo dē genere nō i regula mora·li·vi· de pscb·nō bap·c·j·et·c.veniēs vbi vide·

¶Dispositio relata ad psonas opatur esse ctū millis psonis m q̄bz pt̄ in alijs nō·xxvj di·demde đ osā·et affi·de ifidelibz de rescri· sedes de elect·q̄ ꝓpter·ff·đ leg·j·l·plane·Ç si duobz·xiij·q·ij·non ēr timemus·

¶Dispō relata ad psonā recipit mtelligen/ tiā secūdū odītionem psone de ma·et obe· solite/de symo·et si q̄stiones

¶Dispō firmata i duabz rōibz ñ tollit̄ p re motionem vnius de rescrip·ad audientiam vide đ diuoz·c·gaudemus·Ç vltimo·

¶Dispō lītata dēt ꝑm suā determiatōz itelli gi de rescrip·c·ij·et·iij·đ trāsla·p̄·c·vlt·

¶Oē dispositū rgl̄at ꝑm nāz disponētis·ff· đ fū·istr·l·cū q̄rit̄ et·l·tabñ đ dspō·ipu·lrās et·c.accessit de or·co·c·ij·de bap·c.j·ad fi·

Disputatio. Disputatio de fide ꝓhibe tur.C.de sū·tri·l·nemo·ix.di.quis nesciat xcvj·di.nos ad fidez vide s̄. Tho·ij·ij·q·x ar.x.adde đ hēt.c.fi.Ç iubemus li.vj.

¶facile ē ventri pleno de ieiumo disputa/ re·xij·q·ij. socrates.

¶per disputationē veritas melius muemi tur·ff·de mu·et ho·l·fi·Ç·mixta·ff·đ iur.pat· ·l·diui fratres·ff·de orī·iur·l·ij·Ç·ex legibus

¶Disputatiōis gr̄a aliq̄ recipiūt̄·ff·ad·l·ac/ qui·l·ita vulneratus m fi·

¶Nō est dispūtādū de eo de q̄ statī cōstare pt̄·ff·vt i pos·le·l·si is a q̄·xcvj.di·bene qui/ dem et ibi glo.

Dissimulatio. Quid ē dissimulatio nō·C·đ iur.et fact·igno·l·pe.m glo·fi.ad de·qđ dicā·j·sub dictōe simulatio.

¶Dissimulatio est peccatū mortale im pla/ to xliij·di·sit rector de imu·ecclē·clericos i glo pe·li·vj·

¶Dissimulare aliqñ possū9·xxij·q·ij·vtilez

¶Dissimulatio multis modis suit̄ ñ·ix·q· j·officij i glo. ·/·ff·đ acus·

¶Qđ nō ē simulo dissimulo qđ est·l·j·i gl·

Dissuasio. An dissuadēs videat̄ māda re vel ꝓhibē vide·ff·de dol·l·si qs affirmauerit ·ff·đ le·iij·l·luti9·Ç·sēprom̄i9·ff·đ admi·tu· ·l·titium·

Distantia. Modica distātia nō nocz·ff· de i mte·resti·l·diu9·ff·đ arbi·l·itē si vn9·Ç·j

¶Distātia lōgay viay mducit plura p̄tile gia q̄ nō·de resti·in mteg·tum ex lr̄is ꝑpe· ti·de iura·calū·Ç·j·ver quid ergo.

Distinctio. Vbi lex vel canō nō distīm guit nec nos distīmgué debem9·ff·de publi/ cia·l·đ p̄to et ibi nō·de p̄tile. quia circa in glo·adde qđ dicā·j·sub dictōe lex

Distributio. An appellatōe distribu/ tionū q̄tidianay q̄ dar̄i ecclesijs veniāt an niuersarij dixi sup̄ sub dictōe āniuersarium

¶An clericꝰ hñs altare i ecclesia ꝓ q̄ debet celebrare et esse i choro sicut et canonicus de beat habere distributōes q̄tidianas·ifrede· de se·tenet·q̄ nō osilio suo cxxvj·

¶An valeat osuetudo q̄ interessentes vni ex horis canonicis puta matutīo vl vesp̄is reci piāt distributōes ꝓ oibz horis gl· q̄ sic quidam ō i cle·vt hi q̄·Ç illi sup̄ v·certis horis de eta·et qual·opimo gl·est coīor·

¶An valeat osuetudo q̄ nedū ꝓ horis canonicis ꝙ etiam ꝓ missa ꝓpiāt̄ distributiōes gl·videt velle q̄ sic in d.cle.vt hi q̄ đ eta et q̄li·

¶An seruiens ꝓ canonico absente debe/ at habere quotidianas distributōnes quas canonicꝰ haberet si psonaliter residet 2 au· q̄ sic·i d.cle·vt hiđ as·Cal·tenet contrariū

¶An valeat osuetudo q̄ hñs plura benefi/ cia si īterest diuinis i vno ipsoz habeat etiā distributiones alteriꝰ doct·q̄ ñ in d·cle·vt hi q̄ et ibi do·Car·flo·in viij·q·facit c.j·de cler·nō resi·li·vj·

¶An positio distributionū absentis accre/ scat p̄ntibz vel ꝙuētat̄ i vtilitatez ecclesię vl reseruet̄ illi cū erit p̄sēs gl·est notabilis m cle·ij·de vi·et ho·cle m ver·suspensus adde qđ plene dixi s̄·sub dictione accresco·

¶An canonicus ifirmꝰ dēat habere distri/ tiones q̄tidianas doc.i c.j.đ cle·ñ resi·li·vj

¶Distributō male ablatoz debz fieri p epm de vsu·cū tu ꝑm Hosti·dicā·j·sub dictione episcopus·

¶An facultas p̄cipiendi quotidiāas distri butōes peruemat ex iure canonicali vel p̄ben/ dali gl·de p̄ben·ꝓ illoz Oldra·suo consilio cxxvij·alias·cxliij·

¶An quotidiane distributiones sint ps̄ pre bēde dicā·j·sub dictōne p̄bēda·

¶An extimatione valoris beneficij ipetrā/ di ꝙputent q̄tidiane distributiones Oldr· osi·cxvij·do·de·rot·oclōe·xxviij·Jo·an·in addi·ꝑpe·sup̄ Rca·de conces̄·preb·tex·de scrip·c·fi·li·vj·optimꝰ tex·m·c.fi.de oce· preb·eo·li·

¶An distributiones quotidiane ita sint cle ricoz ꝙ đ ipsis possint testari 2 au·q̄ sic in clemen·fi·de p̄bē·vide tex·in·c·j.de cle·nō resi·li·vj·

¶An valeat osuetudo q̄ ifirmo vel alias le

gitime impedito debeant distributões quidia
ne Archi. ꝙ sic i c. i. de cle. nō resi. li. vj

Districtus. Quid otineat apellatione
districtꝰ Jo. an. i c. fi. de of. dele. li. vj. et m
c. ij. d deci. eo. li.

¶ Quid veniat appellatione districtus ho⁄
noris vel iurisdictōis no. de ꝓba. licet cāz d
fi. instr. iter dilectos vt lit. nō otes. accedēs
i cle. ne rōm. ¶. saē. de elect. vbi p gl. et doc.

¶ An appellatione districtualiū cōprehēdan
tur clerici nō. Jo. an. i c. fi. de of. dele. li. vj. z
i c. dilecti de for. cōpe.

¶ Districtus qnqz idē ē qd territoriū in cle.
ne romani ¶. sane d elect. eo. ti. vbi piculuz
¶. porro li. vj. d of. dele. c. vlt ¶. j. eo. li.

Districte. An iste termin⁹ districte po
situs i statutōe obliget contrafaciētem ad i
teresse vel ad pēnā nō. p do. Car. flo. in c. ij
de despō. īpub. facit de elect. duduz el. ij. i
pn. et ibi nō.

Diu. De ista dictōe vide Bar. i. l. j. ¶. demi
qz ff. de aqua plu. ar.

¶ Quod tpus dicat diu not. de eo q du. in
ma. c. cū hēret d diu. lepro. c. ij. d fide iuſ.
c. fi. et ibi not. Jo. an. et i cle. qmdiu de ap.
i. l. fideicōmissa. ¶. aristo ff. q et aquib. Ar⁄
chi. iij. q. ij. si eps de oes. pbē. c. ij. ⁄qndiu

¶ qd importat h dictio qndiu no. gl. i. d. cl.

¶ Diu vel diutius dicit tps. x. vel. xx. ānox
not. C. de acqui pos. l. ij. in gl. diu alibi dici⁄
tur arbitrio iudicis not ff. man. l. lucius. C.
man. l. si ꝓ eo vide ff. loca. l. cū domini i gl.
bienni. Cy. i. l. j. C. vbi cau. fis. not ff de re.
mili. l. debtorē. ¶. emāsor i gl. d diug. lepro.
c. ij. in gl. diutius adde de res. spo. freqns
li. vj.

Dives. Diuites nō cogūt vesci cibis pau
perū. xlj. di. delicie et. c. nō cogātur.

¶ Ideo deus diuitias hoibz otulit vt dei bo⁄
mitatē expirent ꝓ aupes per vtutem pacien⁄
tie coronentur. xliij. di. sicut.

¶ Dives et paup oēs i coi amonēt vt oferāt
nō hñti. lxxvij. di. i singulis vbi vide.

¶ Qui volūt diuitias p fas et nefas acquirē
ābulāt i obscuritatē mētis. xxxvij. di. nōne

¶ Dives fuit petrus h ꝓ christo oia reliqt.
j. q. ij. ¶. verū his autoritatibz h beat⁹ hiero⁄
nym⁹ sup illud ecce nos relimqm⁹ oia dicat
petr⁹ nō fuisse diuitē sed cibos sibi amare et
manu acquisiuisse.

¶ Dives elemosinarius minus pfect⁹ qm
paup voluntari⁹. j. q. ij. si quis ꝓpter hoc.

¶ Diuitias et vtutes hēre est valde difficile
xij. q. ij. socrates.

¶ Diuitias dat deus illis qui decimas soluūt
xvj. q. j. decime tributa.

¶ An magis puniatur dives qm paup vi⁄
vide not. i. l. fi. C. de sacrosā. eccle.

¶ Qñ qs ē dives nō satisdat h cauet tātū cū
hypoteca bonoꝝ. Bar. in l. qcūqz. C. de ser.
fugi. ¶ Ratōe diuitiaꝝ p sumit liberalitas
Bal. i. l. j. i fi. C. ad macedo. gl. i. l. sed si ego
ff ad vell.

¶ Diuites cū opibz bonis et cū iustitia non
sūt abijciē di. xxx. di. h at scripsim⁹ qd ñ. de
sta. mo. recolentes i ver. paupertate.

¶ An hēre diuitias sit de se malū ter. et gl.
xxx. di. h at scripsim⁹ gl. xij. q. j. clericus et
xiiij. q. j. c. j. ⁄malū. xij. q. j. clericus.

¶ Si adsūt bona opa habē diuitias nō essz

¶ Diuitie aliqñ ꝓsūt. ff. de test. l. j. ¶. j. i aut.
de testi. ¶. sācimus.

¶ Que dicant magne diuitie nō. isti. d at⁄
tuli. tuto. ¶. er h i gl. iussu.

¶ An psumat ps scire diuitias suas nō. C.
ad. l. fal. aut. sed cuz testor i gl. j. et ibi Cy.
vbi vide. ¶ Diuitie oseruant dignitatez et ho⁄
nestatē plene p Ang. i cōs. suo lxvj. qd ma
pit martin⁹ et ibi vide.

Diversitas. Quid est qd habz inducē
diuersitatem specificaz no. Bar. m. l. j. m pn
cipio ff. de acquirē. pos.

¶ Una et eadē res nō debet diuerso iure cē⁄
seri. ff. de re. pmu. l. j. ff. de vsuca. l. euz q edes
de deci. cum m tua.

¶ Ex diuersitate facti seqt diuersitas iur. l.
si ex plagijs ¶. i cliuo. ff. ad. l. acquil.

¶ Ex diversis nō fit illatio. l. si eū actū. ff. de
neg. gest. l. fi. ff. de calū. l. pap. exuli. ff. de mi
nor.

Diversorium. Quid sit diuersoriuz
not. ff. in qb. cau. pig. vel ypo. taci. ō. l. iij.

¶ De beata vgine refert euangelista qꝺ de⁄
clinauit puer i psepio quoniam nō erat ei
locus in diuersorio.

Divinatio. Nemo tenet diuinare qd
possit vel poterit accidere gl. in c. j. vt eccle.
bene. ff. man. l. si fideiussor not. bona gl. in c.
fi. de homi. gl. et doc. in c. j. ⁄de ser. nō or di.

¶ Quot sūt gña diuinatōnū vide. xxvj. q.
iij. in pn. z q. v. nec mirū adde pulchre per
sā. Tho. sca scde. q. xcv. et i sūma pisanel.
sub dictione ars.

¶ Qui dicat diuiator vide xxxvij. di. vino

¶ Que sit pēna clerici vel laici dantis opaz
diuiatoribz not. xxvj. q. j. p totaz et marie
in c. qcūqz. ¶ An crimen diuinatōnis sit ec
clesiasticū glo. ꝙ sic. xxvj. q⁄v. q diuinati
onē doct. i c. cōqlt⁹ de for. ope. et qd dixi s.
sub dictōne crimen.

¶ Diuinatoribz nō est credēdum licet qnqz
videant vez dicere xxvj. q. secunda itelligi

¶ Diuiatō etiaz iure ciuili videt ꝓhita. l. vj.

puzato⁹ ff. ad. l. acq̃l. et. l. fi. C. de male. a mathe. glo. ī. l. filiū quē habētez. C. fami. herc. q̃dic ꝙ diuinatio ē refugium miseroꝝ addenō. ꝑ Jo. an. ī addi. Spe. de so⁹til. sup ℟ca.

Diuisio diuiduum. Quid sit diuisio vel diuiduū hēt plene ī. l. ij. ī gl. Ç. cato. ff. de ꝓ. obli. l. stipulatiōe nō diuidūt / ꝑ Bar. ptes imfinitas / Bar. ī. l. si ita. ff. de seruit.

¶ Quodlibꝫ otinuū ē diuisibile ī ⁊ eo. ti.

¶ Bñficiū diuisiōis qđ habēt correi pt̄ oppoⁿi ꝑ ſnīaz / Bar. ī. l. duobꝫ. ff. de duo. reꝰ vbi

¶ Si duo frēs ꝑ diuiſo longo tpe ⁊ vide possiderūt aliquā rez nec apparet de diuisiōe an p̄sumat̄ facta diuisio / Bar. ī. l. si maior. C. oñi. diui. vbi vide.

¶ Qualiter petat deceptus diuisiōz rescindi nō. Jo. an. ī addi. Spe. ti. de iud. Ç. seq̃t ꝓ.

¶ Cui icūbat onꝰ ꝓbādi vt ⁊ itē hꝫeredes bñficiū diuisiōis hēat locū Bar. ī. l. duobꝫ. ff. diuisiōis et iō bñdixit dñs illis q̃ detestāt̄ divisionē et amant vnitatez. xxiiij. q. j. loq̃t et

¶ An bñficiū diuisiōis ocedat ⁊ c. schisma repetit⁹ solutū / Bā. ī. l. si testator. ff. đ fideiuss.

¶ An et q̃n mior possit ꝓuocare ad diuisiōz vide Bar. ī. l. iubē⁹la. ij. C. de sacrosā. ecclē.

¶ Diuisio ē q̃daz ꝓnūciatio ff. fami. herc. l. si filia. Ç. si p̄ nō. ff. de tñsac. l. q̃ cū tutoribꝫ.

¶ In diuisione debꝫ at̄ cauere alteri de euictiōe. ff. fam. herc. hꝫeredes. Ç. pe. C. fai. her.

¶ Vnus diuidit et alter eli⁹ ⁊ l. si failię. git de paro. c. j. ī glo. īsti. de le. Ç. ℟ nō vsqꝫ.

¶ Per diuisionē tñsferēt dñiū īsti. de of. iud. ī fi. Spe. ti. đ ꝓmo et scđo decre. Ç. vidē dū restat. ver. ℟ quid in duplicibꝫ.

¶ De effectibꝫ diuisiōis. ñ. gl. ī ꝓemio īsti.

¶ Nihil ē tā magnū qđ sic ī plures ptes diuidat̄ nō efficiat̄ q̃ nihil glo. ī aut. vt iudi. si ne quoq̃ suffra. m ꝓn.

¶ Quid si duo frēs habitāt ꝫ alū̄t̄ de oñibꝫ vnus hēt filios et alius nō an si remāt ad divisionez ille qui nō hꝫ possit repetere sūptus quos alter fecit circa filios / Bal. ī. l. si pater. nō. C. de neg. ges. vbi dicit se sepiuſ fuisse iterrogatū adde qđ singulariter nō. Bar. ī. l. q̃n⁹ tus. ff. de adim. lega.

¶ Testator habēs domū vel fūdū vni lega⁹ uit postea diuisit i plures vel ecōt̄ ad qđ vemiat i legato / Bar. ī. l. j. ff. de reb. du. casus vi det̄ de hoc ī. l. gaius. Ç. ticius. ff. de lega. ij.

¶ Quid importent v̄ba testoris mādātiſ fiⁿis suis vt diuidāt bona sua ęq̃liter / vid Bā. ī. l. cū p̄. Ç. dulcissimis. ff. de lega. ij.

¶ Quid significent illa verba ꝙ tale onuſ diuidat̄ inter tales ꝓ rata / Bal ī aut. defūcto. C. ad tercul. adde qđ dicā. ī. ſ. đ dictōe rata.

¶ An diuisiōi possit pacto renūciari seu possit diuisio ꝑpetuo prohiberi / Bar. ī. l. in ſ. iudicio. ff. cōmu. diui.

¶ Diuisio ē spēs alienatiōis / Bar. ī. l. cū p̄. Ç. hereditatez. ff. de lega. ij.

¶ Ea q̃ ī ptes diuidi nō possūt solida a singulis hꝫeredibꝫ debēt. ff. de re. iur. l. ea quę.

¶ Diuisio facta de fructibꝫ nō p̄iudicat iuri ꝑetatis nō. ff. fa. her. l. lucius et ticia ī glo.

¶ Quid otineat diuisio facta ⁊ p̄ im. c. mū inter cohęredes et an oꝑhendat fideicō. missū nō. ff. de ꝓbatio. l. si pactū de ꝓb. obli. l. q̃ romę. Ç. duo frēs ī glo. magna / ꝫ ibi Bar. plene vide. ff. de tñsactō. l. q̃ cū tutoribꝫ ī glo. ij. Spe. ti. de testa. Ç. j. ꝓ. itē quid si duobꝫ fribus et ibi Jo. an. m addi.

¶ Ad diuisionē faciēdaz p̄t̄ mior ꝓuocari ⁊ nō ꝓuocare nō. ff. de neg. ges. l. ex duobꝫ in gl. et Cy. C. si aduer. tñsac. l. j. ī. ij. q Bar. ff. de tuto. l. in Ç. j. et. l. inter pupillos. ff. de aut. tuto. ter. ī. l. pe. C. de predi. mio. Bar. ff. de reb. eo. l. si pupillorꝫ ī ꝓn. Cy. C. de sacrosā. ęc. l. iubē⁹la. ij. Jo. an. ī. addi. Spe. ti. de cura. sup ℟ca fallit q̃n sibi expedit vide m di. l. iubem⁹la. ij. C. de sacrosanc. ęccle.

¶ An diuisio possit fieri de rebꝫ mobilibꝫ ęcclesię nō. C. de sacrosā. ęc. l. iubē⁹ī glo. diui dēdū et ibi Cy. ī. ij. q.

¶ Si diuisio fiat ītęr cohęredes q̃n teneant̄ mutuo de euictiōe. nō. C. fai. herc. l. si failia vide Bar. ff. de ꝓ. obli. l. qui romę. Ç. fi. ī. q. j.

¶ An diuisio p̄sumat̄ eo ꝙ diu sepatī bona possederūt nō. C. cōmu. diui. l. pe. ī. glo. ij. et ibi Cy. Jo. an. ī addi. Spe. ti. de iudi. Ç. sequit̄ adde. ff. de oñibꝫ. ver. porro.

¶ Diuisio ē spēs alienatiōis / glo. i. l. pe. C. de pred. mio. fac qđ hēt̄ m. l. cū solus. ff. de

¶ Q̃n hēat locū iudiciū diuiſo⁹ ⁊ vsuca. riū vide Ang. ī cōſ. suo. cccv. qđ incipit ī. q̃ōe

¶ An et ī quibꝫ diuisio sit ſmilis emptic mi C. oñia. vtriusq̃ iud. l. j. ī glo. j. et. ij. ꝫ ibi

¶ An diuisio palat causā vſucapi⁹ ⁊ Cy. endi nō. C. commu. vtriusq̃ iudi. l. j. et ibi Cy. m q̃rta quęstione.

¶ Diuisionis formam ꝫ mstrm. vide ī Spe. ti. de iudi. Ç. sequitur videre de dictionibus. ver. porro.

¶ In diuisione nō venit qđ vi aut latrocinio habet̄. ff. fa. her. l. cętere. Ç. sed et si quid nō. Jo. an. de p̄bē. cū causā ī fine.

¶ Judicium communi diuidū. nō habꝫ locum vbi res desinit esse communis / Spe. ti. de loc. Ç. vj. ver. lxxxix.

¶ Non valet pactum ne res communis vnq̃ diuidatur sed ne diuidatur ad tempus bene valet vide ī p̄allegato. Ç. vj. ꝓ. lxxxix.

Diuortium. An inter coniuges inter quos non interuenit carnalis copula possit

dicā fieri diuortiū hēt ff de ō sig l iter stu/
prū ¶ diuōtiū glo xxvij q ij ¶ ecce q dicit
q nō ꝯ magis repudiū / idē glo xxxiiij q vij
c j ff re amo l si oubia
¶ Quod sit diuōtiū glo xxxij q vij c j ff re
¶ Diuortiū iter diu/ /amo l si oubia
ges fieri nō pt nisi ex cā formicatiōis xxvij
¶ An diuōtiū possit fieī /q ij agathosa
iter adulteros vide ar xxxij q vj ꝯ ponat /
¶ Diuortiū nō dicit /et c mihil iniquus
nisi qō fit ītentiōe ostituēdi discessiōz ꝓpe/
tuam de pē di j ¶ diuōtium
¶ Quę sit practica qñ alter oiugū petit di/
uortiū fieri ex quacūz cā vide in sūma pisani
sub dictiōe diuortium adde ℣pe de spon z
ma ¶ sequitur ver si vero
¶ Quę sit forma snię diuōtij ꝓpter adulte/
riū / Inno i c de illa ō diuō i fi gl magnę
¶ An pendente lite sup diuortio vir teneat
reddé debitū vxori hēt i c qm ¶ porro vt lit
nō otes et in c fi de adulter
¶ filia i p̄iudiciū pris diuortiū facé nō pōt
C de repu l consensu
¶ An diuortiū fieri possit osēsu ptiū nō C
de repu l osēsu ¶ sin at et ī aut qd hodie eo
ti no i l diuortio ff de neg ges
¶ Si fiat diuortiū sn cā q sit pęna no ī aut
ō nup ¶ si vo altera i gl peis z i gl se col iiij

Do,id ē accōmodo vide inst qb mo re
at obliga ¶ itez is cui ff si cer pe l cū qd zc
¶ Dare ē accipiētis facé / vt l vbi at i pn ff
de verbo obliga

Doctor doctrina.

Qualis debeat eē doctor et doctrina vide xliij di ī sūma z ibi
Archi xlvj di hz ꝯ ꝓpū / de ma z obe hūilis
viij q j qlis vij q j nouam ℣ q ℣ si mō
¶ An ille q simul doctor ē z miles debeat vti
vestibz militaribz dic q in actibz militaribz
debz vti veste imlitari ī doctoralibz doctora/
li ita colligit ex doctrina Jo an m c vt qs
¶ Credēdū ē dictis do/ /de vi et ho cle
ctoris iqntū scripturis canonicis debuiūt ix
¶ Doctoratus pt ꝓbari nō solū /di noli
p mstrm ꝯ etiā p testes q iterfuert ī publica
licētia seu examie vba sūt Bal i l solēnita/
tibz C de fi mstru
¶ An doctor semel approbatus possit repro
bari doc de despon ī pu de illis glo de pb
cū secūdū Archi xxxvij di de quibusdam
¶ Scripturę doctoꝝ possūt ī multis corrigi
et emēdari no ix di negare nō possum
¶ Mulier lz docta et scta nō dz docē xxiij di
mlier xxxiij q ℣ mulierē ō osec di iiij mu
¶ Prelati marie debēt eē doctores /lier
ꝓpter ī sacris scripturis vide xxxvj di si qs vult
¶ Doctores falsi sūt fortes sicut aqua nebu/
lę turbinibz agitate quibz caligo tenebraꝝ
reseruat qui libēter audiūtur cū dulces sint
in sermonibz de pę di ij ¶ opponit glo sunt
fortes nō lauātes ꝯ comqnātes ij q vnse/
¶ Et sacerdotes debēt hre docen /cuti sūt
di peritiam xliij di dispensatio
¶ Doctor scdm qlitatez auditoꝝ suorum de
bet seruare sermones xliij di ī mandatis
vij q j oportet
¶ Doctor secreta scripturaꝝ rudi populo p/
ponere nō debz xliij di pariter
¶ Nullus debz docere misi prius didicerit et sā
ctę uersationis exemplū potius de se alijs
prare possit qz ab alijs sumé xlix di sacdos/
¶ Doctō debz ope implere qd alios /tes
docet lxxxj di nemo
¶ Senex nō debz dedignari si a iuuene doce
atur xxiiij q ij si hēs xxxviij di c fi
¶ Nō pt esse bonus doctor qui ī tenera ęta
te nō icępit discere glo ī l j C de athle li x
¶ Doctores nō debent mittere margaritas
añ porcos xliij di ī mandatis Matthe vij
¶ Vera doctrina multum differt a doctrina
arrogantiū xlvj di hoc habz
¶ Doctrina bona etiaz mali doctoris vtilis ē
audiētibz lxxxiij di ¶ quicqd sacerdotem
¶ Doctrina vera quę i libris mfideliū seu gē
tiliū reperitur improbari nō debz j q j nō/
ne sodomitę
¶ Debem9 em magis osiderare veritatez do/
ctrinę qz turpitudiez vitę j q j significa/
sti et c non quales
¶ Defendēs doctrinā prauā ptinaciter cēn/
setur hereticus xxiiij q iij q m ecclesia
¶ Doctor legens tus ciuile ī aliqua ciuitate
nō potest vocari ad tutelā vt l reprobari ¶
j ff de excu tut
¶ Doctor salariatus i aliqua ciuitate non pt
otra oñe illius ciuitatis aduocare vt l ij C
de aduo di iudi vbi Bar
¶ Doctor debz haberi ī reuerentia a scholari/
bus sic pr a filio et in casu nčitatis ali ab eis
gl ī l ij C ō excu tu dixi s sb dictōe disci/
¶ Doctor pt eē testis ꝓ scholaī de li/ pul9
cētia sibi data gl et ibi tex ī l nemini C ō
aduo di iu vide xij q j oēs vbi gl videt
dicé q doctō pt de sci a et moribz scholaīs te
stificari vide Bar ī l cū aduocatō C ō ad
uo di iudi facit l nemini eo ti
¶ Doctor pt repellé mō achū de scholis q au
dit ius ciuile ot statuta canonū gl m c j de
¶ Doctor deputat9 ad legēdū pt /vsu li vj
huié p sōstitutū reputatū ęq bonū seu alias
approbatū arbitrio boni viri gl ī l si qs exē/
pti C de mūe z ho Bar ī l nēo ē q nesciat
ff de duo re z ī l j C ō ꝑncipi age ī reb
li xij vide in l j ¶ ne autē C de cad tol et
ibi Cy m quarta q adde pe an m c cui de
offi dele li vj Jo an m regula qui p aliuz

li. vj · in mercuria.

¶ Doctor non debet detineri in carceribus sicut nec mulier glo. in l. medicos. C. de profes. et

¶ Doctor q tpe debito noluit ſolue. li. x. recipe pagā suā nō audiet postea petēs quia applicat fisco tex. ē in l. fortissimi. C. d ero. mil. li. āno. li. xij. vide Bal. in l. acceptaz. C. de vsu. misi prius lecta scriptura dictū ē Bal. in l. fi. C. plus valet. qđ agi.

¶ In pmouēdis ad doctoratū trina examinatio reqrit̄ ſm Archi. xxxvnō. di. de qbusdā

¶ Ad qs de iure spectat examinatio doctorā di tex. z glo. in l. j. C. de pfes. z me. li. x. Bar. in l. atletis. C. de atletis li. x.

¶ An priuilegiū cessum clericis scholaribus vt possit studē in iure ciuili extēdat̄ ad doctorē Jo. an. in regula cū qđ li. vj. in merc. do. Anto. plene examinat in pœmio grego.

¶ Si doctor legens p aliquo salario deſ̄ li sentia recedēdi a loco p aliquos dies an debeat habē p illis salariū glo. in l. iij. ¶ si ad diez ff. de re. mili. quā Bal. allegat p singulari in l. iij. C. de condic. indebi.

¶ Quis dicat̄ doctor z qs magister z q dria sit inter eos nō. glo. in cle. ij. de magi. in ver. doctoratus alia glo. xxxvij. di. de quibusdā nō. de loca. c. j. de cōsti. ex litteris.

¶ Quot requirūt̄ vt qs possit effici doctor vide do. Car. flo. in pœmio cle. in salutatione vbi concludit q ille pōt dicī doctor qui actu docet ad de glo. in proœmio vi. sup ver. doctoribus vbi hēs vñ dicat̄ doctor z qlis eē debeat

¶ Quę et qt sūt insignia doctorū nō. glo. in cle. ij. de magis. in ver. insignia.

¶ Non sunt vituperandi doctores vtēteſ insignijs suis puto cingulo deaurato glo. in c. ad aplice de priuile. li. vj.

¶ An nō doctor vtens insignijs doctoris pumat̄ Bar. in l. reddat̄. C. de pfes. et me. li. x fac qđ nō. in l. eos. ¶ fi. ff. de fal.

¶ An ordo doctorū sit approbat̄ p ecclesiam dic q sic. c. cū ex iniūcto de hęre. faciūt nō in c. j. de reli. et vene. sanc. li. vj.

¶ An sit licitū doctori petere licēciā docēdi Archi. xlviij. di. in pn. et Jau. in cle. j. de neg. doctores / nō. in cle. ñ. de magis. in glo. fi.

¶ Si ē discōdia inter doctores ecclesię cuius opinio in vel snię magis stādū sit glo. ix. di. nō. doc. in pœmio cle. gemo cle. in j. de magi. vbi etiā vide an illegitimi possit doctorari.

¶ An doctor possit p licētia scholaris licite accipe pecūiaz nō. j. q. iij. nō solū / Host. in sū. magis. c. j. et c. v. Hosti. in allegato ti. de magis. ¶ quid iurisd. v. ſ nūquid in quibus videtur dicē q iudicādit in crimē accussiois. xxiij. q. j. pat9

¶ An doctor p doctrina possit licite petē salariū glo. q sic. j. q. iij. vēdētes / et. c. nō solū adde. xix. di. de eulogijs / Jau. in cle. ij. d magis. gl. eo. ti. q nōnullis bñ fac. l. cū plures ¶ si tutor. ff. de admi. tu. optima glo. xxvij. di. de quibusdaz vbi Archi. adde qđ dixi s. sub dictione aduocatus.

¶ An doctor possit petē collectā a scholaribus nō. de magis. q nōnullis.

¶ Quot sūt doctores ecclesię et qlit̄ sint celebrādi hēt̄ pulchre de reli. z vene. sā. c. j. li. vj

¶ An possit doctor eē iudex in cā scholaris dic vt hēt̄ in aut. habita. C. ne fi. p pa.

¶ An doctor at9 sit dignitas / vide Bar. in l. j. C. de no. co. cōpo. ver. qro circa ſ. vbi tractat an infamis z q alias ē incapax possit esse doctor adde qđ nō. Pau. in cle. j. de re. iudi. in

¶ De doctoribus vide aliqđ p ver. officij. Bar. in l. grāmaticos. C. de his q nuō. lib. et in l. iudices. C. de dig. li. xij. et in l. j. de stu. li. vr. li. xj. et in l. tyrones. C. de tyro. li. xij.

¶ Doctor legēs. xx. āmis est comes illustris tex. in l. j. C. de pfes. q in vr. cōstā li. xij. Bā. in l. alexandrinis. C. de decu. li. x.

¶ Quę sūt priuilegia doctorū zenze in cle. j. de magis. Jo. an. in regula cū quid li. vj.

¶ An doctores dicāt̄ nobiles glo. in l. priuilegiū. C. de postu. ñ. in c. de multa de pb. in fi.

¶ Bonus doctor debuit audiri z q habuit peritū doctorez debz illū defendē glo. xxiij. q. j.

¶ Doctor in acquisitis ex ſcūi bñissimus. scia dr hre ius qi castrēsis peculij tō nō teneat illa ānicare fribus Bar. in l. fi. C. de silen. li.

¶ Doctor dicat̄ cuius illius ciuitatis ſxij. vbi legit oducta sua durāte / Bar. in l. filij ¶.

¶ Potius seqnda ē doctri ſfi. ff. ad mūicipalē antiq doctoris qz inueis glo. xvj. q. j. si aut vide otrariū in cle. j. de sum. tri.

¶ An doctor nouus sit pferēdus ātiq vel ecōtra nō. glo. in aut. de mona. ¶ ordinatione. xvj. q. j. sic viue in glo. adde. xx. di. de quibus.

¶ An doctor decretorū debeat pœdē doctorē legū / Jo. an. de iudi. c. clerici.

¶ An doctor absēs aliq tpe si postea reuertat recupet locū suū in collegio vide in l. filio quē pater. ff. de lib. et postu.

¶ An doctor debeat pœdē militē vel ecōtra dic vt dicam sub dictione miles.

¶ Doctō minor xxv. āmis allāns se legisse nō ē audiēd9 tāqz allegāns suā ętatē diez vide qđ nō. glo. z Cy. in l. j. C. q z aduers. qs tpe eēt iurisperit / iura ignorare in qbus vsāt̄ vt dic elegāter tex. in l. ij. ff. de ori. iur. adde ad matelaz qđ nō. Bā. in l. fi. z. l. fi z reprobari circa pn. ff. de excu. tu. nō. in l. pfessio in gl. C. de excu.

¶ Licz doctō nō hēat nce vti ſāti. li. vj insignijs pt tn si vult etiā in pntia pncipis Bā.

im·l·j. C·de bo·vacan·li·xj·

¶ An doctor excusetur a mūeribꝫ no·C·de ꝓfe·et me·li·x·i ℞ca·et·l·medicos ꝓeo·ti·in

¶ filij doctorꝫ nō debent ⁊glo·magna aliqd ſoluere cū examianť/ no·C·de ꝓaduo·di·iudi·l·iubē9 i glo·ſumptibꝫ·

¶ An doctor teneať ponē diſputatiōz ſuam ad ſtationē publicaz/Jo·an·i regula acceſ ſoriū li·vj·in merc·et ibi vide q̄liter ſit itelli⁊ gendū ſtatutū hoc diſponēs·

¶ Doctor fact9 p corruptelaz doctorꝫ nō vi deť doctor/Bar·i·l·atletas i ꝑn°·ff·de excu·

¶ Si ſcholaris ꝓmittit audire ſō ⁊tut· tali doctore an valeat ꝓmiſſio videť q̄ non de magiſ·c·ij·vbi vide·

¶ An ſuſpenſus a doctoratu poſſit facē do⁊ ctorē et an fact9 a tali ſit doctor/no·in cle· ij·de magiſ·i glo·penul·

¶ In doctoratu alic9 q̄t doctores debeāt in⁊ tereſſe/no·C·de ꝓfeſ·et me.l·magiſtroſ in glo·fi·li·x·et ibi Bar·et i·l·j·C·de ꝓfeſ·qui· m vrb·oſtāti·li·xij·Abbas i·c·ꝓpoſuiſti ō ꝓba·Jo·an·i·c·j·de cele·mnſ·

Dogma Quid ſit habeť de ſū·tri·dam⁊ namus i fi·vbi Jo·an·de h̄ etiā no·xcvn·di· ſatis euidēter in fine.

Dolor Clerici q̄ cauſa doloris altaria ve⁊ ſte lugubri attingūt aut lumīaria extingūt deponūť·xxvj. q·v·quicunq; ſacerdotū.

¶ Dolor cordis ē pn̄ia/de pe·di·j·i actōe et

¶ Nulla ē nob tanta cauſa ⁊·Ç·his verb· dolois ſicut recordari caſū peccati/de pē·di· j·ſūt qui arbitrantur·

¶ Doloris menſura magis oſideranda ē q̄z pn̄ia tēpoꝛ de pēni·di·j·i actione·

¶ Pēnitētes ſp debēt dolē q; vbi ceſſat dolō ibi ceſſat etiā pn̄ia/ō pē·di·iij·ſi apoſtol9·

¶ Durus ē q nō pť dolorez lachrymaſ oñdē de pē·di·iij·ſūt plures·

¶ Juſtus dolor excuſat·ff·de edi·edic.l·bo⁊ uem·Ç mortis·ff·de iuř·fiſ·l·i fraudē·Ç·j·et ·ff·ad ſil·l·ſi quis i grauī·Ç ſecūdo·

Dolus An i ſtatutis pēnalibꝫ req̄rať do lus/Bar·i·l·j·Ç·j·ff·ſi q̄s teſta·lib·eē iuſ·fu·

¶ An et q̄tenus fama excuſet a dolo/Bar·in l·miles·Ç·mulier·ff·de adul·dicā·j.ſō dictōe

¶ An ei q̄ dolo deſijt poſſidere ſit ⁊fama· cedēda actō ab actore/Bar·in·l·iij·ff·de re

¶ Eſt bonus dolus et ē etiam ⁊iudi· malus·ff·de dol·l·j.z no·de of·cuſto·c·fi·in glo·fi·

¶ Vbi plures tenēť de dolo ſolutio vni9 li⁊ berat aliū.ff.de iu·om·iudi.l·ſi quis id qō

¶ Dolus q̄q; dat cauſā ⁊et qō ibi nō· ōctui q̄q; nocet in cōtractuz et q̄ iter h̄ ſit differentia plene nō·glo·de emp·et ven·cū

¶ Dolus ꝓponderat culpē vt ⁊dilecti· no·q; me·cau·cū dilect9i glo·vlti·

¶ Scientia et polēti n̄ fit dol9 regla ſcientia li·vj

¶ Nō ꝺmittit dolū qui vtit iure ſuo vt·ff·ꝓ ſoc·l·merito·ff·de re·iur·l·nullus·

¶ An alienās mota ꝺtrouerſia p̄ſumať ca⁊ lūniare/Bar·i·l·fulcinī9·Ç·quid ſit aūt·ff·ex quibꝫ cau·in poſ·ea·

¶ An dolo deſinēs poſſidere poſſit ex eadē cā cōdemnari/Bar·i·l·j·Ç·demq; ff·de aq pluꝫ·

¶ An ille q̄ doloſe alienauit poſ⁊ ⁊arc· ſit repetē/Bar·i·l·iuſiurandō qō ex ꝺuētione ·Ç·fi·ff·de iuriuran·

¶ An z qn̄ donatio alicui9rei añ crimē ōctū vel cōmiſſū p̄ſumať doloſa/Bar·i·l·pt9cō⁊

¶ An dol9 futuruſ poſ⁊ ⁊ect ū de dona·ff· ſit remitti/tex·q; nō/et ibi Bar·i·l·ſi vnuſ· ·Ç·illud·ff·de pac·et i·l·ſtipulatio h̄ modo et l·ſi plagij·ff·de ver·obli·adde Cy·i·l·ſub p⁊ tertu·C·de tn̄ſac·et de iuriuř·quēadmodū·i

¶ In q̄ differat dol9 et culpa ⁊gl·crimē· inſti·quibꝫ mo·ꝺtra·obli·Ç·p̄terea ſup·ver· debz/Bar·late i.l.qō nerua·ff·depoſi·z nō·i

¶ Sicut qn̄ doluſ dat cau⁊ ⁊·c·j·de ꝺmo· ſaz ōctui bone fidei ōctuſ ē nullus/ſic qn̄ dat cauſā diſtractui hoc ē illi rei p quaz recedit a ō ctu ita ſingulariter tenet glo·i·l·ſi maior ·C·de dolo·de q̄ Bar·facit ibi magnū feſtum

¶ Dolus nō p̄ſumit i lr̄is iuſticie vel paruę gratię h̄ magnę/ſic vide i·c·ad falſarioꝫ z·c· accedēs de cri.fal.ad qō vide glo.notabilez in.l.cū poſtea.C.de pact.

¶ An dolus ꝓcuratoris noceat dño vide gl. in.l.ſi ꝓcurator·ff·de dolo.glo.i·c·j.vt lit· nō ꝺteſ.adde nō.p Jnno·i·c·cū olim de cau· poſ.et ꝓpe adde qō nō.niſi q̄tenus ē factuſ locupletior·ff·qn̄ ex fac.tut.l.dolus/et.l.ſi tutor/et·ff·de trib.l.h̄ etſi ſuus·Ç·primo.

¶ Allegās dolū debz illū ꝓbare vt·l·doluz· ·C·de dol·et i·l·quoti·Ç·q dolo·de ꝓba·gl·i ·c·ij·de renū·li·vj·adde qō dolus ꝓbať p die cturas de excep·c·fi·ſup glo·h̄ quiſ tex·i ꝺ·c·

¶ Qui nō ē doli capax ⁊ij·et ibi de hoc· nō pť alteri iuriā facē·xv·q·j·illud·

¶ Dolus vel culpa p̄ſumiť interueire in deli cto ex q̄litate inſtri q̄ delictū ꝓpetrať dictuz eſt Jnno.i·c·ſignificaſti de hoie qui allegat l·j·Ç·h̄ et ſi claua·ff·de ſica·adde quod nō·in ꝺpe·de ꝓba·Ç·fi·glo·in·l·i·C·de ſicar·ff·ō loca·l·item queriť·Ç·iul·

¶ Qualiter itelligiť q; ſi doloſus agit cū do loſo vel doloſus excipit melior ē ꝺdictio ex⁊ cipiētis/Jnno·i·c·itelleri9 de adulť·

¶ Dolus i ſpūalibꝫ reſcindiť officio iudicis no·Abb·i·c·cū vniuerſoꝫ·

¶ Qualiter ꝓbetur dolū interueiſſe/Jnno· et Hoſti.in.c.ſup hoc de renūc·vide nōt·de elect·c·penul·Cy·in·l·dolum·C·de dolo·ff· de reſcin·vēdi·l·dol9i gl·et ff·de excep·dol·

l.j.¶fi.ī glo. facta ꝛ.l.apd cęlsū īpn.ī glo.
¶Dolus debz esse talis q̄ cadit in ⁄scda.
prudētez vir sicut met9 debz esse talis qui ca
dat i constātez vir Jnno.ī.c.cū dilectus qd
¶Dolus reqrit̄ delictis vt.l. ⁄met.cau.
j.C.de sica.ꝛ sēp ī delictis p̄sumit̄ misi delim
quēs sit mior vel mulier qr ī talibz ius nō p⁄
sumit qp dolo ęgerit glo.ē valde pulchra i.l.
vbi exigit̄.ff.de edē.ꝛ ideo lz dicat̄ qp mior de⁄
liquēs nō excusat̄ q̄ mim9 puniat̄ i.l.ij.C.si
mi.se ma.ē vez qñ certū eēt eū dolose ęgisse
alias ī dubio nō p̄sumit̄ dol9 m eo.
¶An ōctus bone fidei imitus p dolū sit ipso
iure nullus glo.ī.l.si mulier.ff.qd met.cau.
plene m.l.elegāter ī p̄n.ff.de do.glo.ij.i.c.cū
dilectus de emp.et ven.
¶An dolus debeat viciare mgressū religio⁄
ms glo.de ouer ouug.ex pte et doc.m.c.cū di
lectus qd met.cau.vbi tractat̄ an dol9 ī spi
ritualibz viciet et cōcludit̄ qp nō vide nō.xx.
q.ij.c.fi.m glo.sup̄ ver.pseuerare.
¶An dolus impediat q̄ mim9 bona ī gressi p
dolū acquirant̄ mōasterio Jnno.qp sic de cō⁄
uer.ouu.dudū tex.xx.q.ij.cōstituit ī glo.d
sepul.ī nr̄a bon9 tex.cū gl.xxij.q.ij.p̄mū vbi
tex.dicat qp null9 debz duci ad vitaz opitulāte
¶Vbicūqz ex dispositiōe iu⁄ ⁄mēdacio
ris qs ē obligat9 adesse ī certo loco se absen
tans p̄sumit̄ dolose et fraudulēter facē doc.ī
.c.ex tuę de cle.nō resi.de eo qui mit.in pos.
¶An dolus dās causā iuramēto ⁄ī.c.fi.
viciet iuramētū glo.qp sic.xxij.q.iij.inter.
¶An dol9 dās causā matrimonio viciet illud
tex.ꝛ ibi glo.de spō.tua qd met.cau.cū dile
ctus ī gl.xx.q.ij ¶.si vō.ī glo.ff.de rit.nup.
m.l.iure gētiū facit qr matrimoniū videt̄ cē
otractus bonę fidei.
¶Quę sit differētia inter dolū ꝛ maliciā gl.
et doc.m.l.iur⁄ gentiū.¶.fi si fraudādi.ff.de
¶Dolus ḡtuius pumit̄ q̄z negli⁄ ⁄pact.
gētia⁄Jo.an.de offi.ordi.significauit.
¶An doli capacitas suppleat ętatem in deli⁄
ctis vide d̄ desp̄.impu.c.vlt.de delict.pue.
¶Dolus et negligētia qñqz ⁄.c.j.et.ij.
ęquipant̄ de of.or.significauit et ibi nō.vi⁄
de m regula sciēti li.vj.
¶Omis dolus ē fraus ꝫ non ecōuerso.ff.de
pact.l.iure gentiū.¶.dolus nō.lxxx.di.apo
¶Dolus cū dolo cōpensat̄.ff. ⁄stolus.
de eo p quē fac.e.l.fi.¶.pe.ff.de dol.l.si duo d̄
iurīur.sicut.ff.de dā.ifec.l.dām.¶.j.
¶Dolus nō venit ī gn̄ali mandato vt.l.si p
cura.ff.de odict.mdeb.
¶In quo dolus defuncti noceat hęredi vide
Ange.m cōl suo.cccx.qd incipit portio.
¶Licz dolū omittere vt euitet̄ fraus nō.ff.d
dol.l.j.¶.ij.m glo.
¶Siquis dolo desijt possidē an ipse vel pos⁄
sessor prius debeat cōuenirī nō.ff.de pe.hęre.
.l.nec vllaz in glo.Cy.ī.l.j.C.de alie.iudi.
mu.ca.doc.ff.loca.l.cū in plures.¶.vestimē⁄
¶Gesta dolo cōmoditatē p̄stare ⁄ta.
non debēt vt.l.dubiū.C.de repu.
¶An dolus vim9 noceat alij nō.glo.ff.de dol.
l.eleganter.ff.de re.iur̄.l.alteri9 C.de act.ꝛ
obli.l.bona fides et ibi Cy.
¶An dol9 actolis noceat successori nō.ff.qb.
mo.pig.vel hypo.so.l.lz.¶.illud ī gl.potior
adde nō.ff.de dol.excep.l.apud cęlsū.¶.de au
toris in glo.finali.
¶Bonus dolus ē ō hostes nōt.ff.de dol.l.j.
xlij.di.in mandatis.
¶Quātū duret actō doli nō.ff.d dol.l.itaqz
¶Qñ det actio doli nō. ī glo.ꝑpetuo.
.ff.de dol.l.j.¶.ait p̄tor ī glo.adde glo.C.eo.
ti.l.ij.et ibi Cy.et nō.ff.de odic.ob cau.l.iij
.¶.quinimo in glo exceptionem.
¶An actio doli cōpetat cū alia nō.C.de do.
l.ij.et ibi Cy.sup̄ illa.
¶Ad quid det actio de dolo nō.de dol.l.ar⁄
bitrio ī glo.ea res.
¶Quotuplex sit exceptio rei nō.ff.d odi.ob
cau.l.q̄ se debere.
¶An doli exceptio sit in rē vel ī psonā nō.ff.
ad macedo.l.ꝫ iul.¶.ij.ī glo.submouebitur
nō.ff.de excep.doli.l.ij.¶.j.ī glo.noceat.
¶Doli exceptio nō tollit̄ biēmio.sic exceptio
nō nūerat̄ pecuię.ff.de odi.ob tur.cau.l.j.
¶An doli exceptio tollat̄ ⁄ī glo.magna.
doli replicatione/Bar.ff.so.ma.l.cū mulier
et.ff.de dol.excep.l.apud cęlsū.¶.marcellus
&pe.ti.de excep.¶.j.v.ꝫ nūqd ō exceptionē
nō.de excep.cū dilecti ī glo.fina.
¶An regula dolo fāc q̄ pet.ꝛc.habeat locū ī
petitorijs vel possessorijs nō.ff.de iur iur̄.l.ī cō
dēnationē.ff.d excep.do.l.dolo Cy.C.d edi.
di.adri.tol.l.fi.ad fi.idē.C.loc.l.siqs cōdu⁄
ctiōis.idē.C.de mterdic.l.mcerti in vj.q.ff.
so.mat.l.si socer et ibi Bar.nō.Goff.de offi.
de venerabili de or.cogm.c.fi.ff.de iud.l.si de
vi.C.de rei vē.l.ordinarij.

Domesticus Qui dicāt̄ domestici vel
de domo nō.ī.l.p̄senti.¶.sane.C.de his q̄ ad
ęc.cōfu.et.ff.de pe.l.respici ēdum.¶.furti vbi
Bar.glo.plene.iij.q.v.m sūma bona glo.ī
.c.m lr̄is de testi.Bar.m.l.etiā.C.d testi.vbi
p Saly.de ver.sig.c.vlt.li.vj.adde qd dicā
.ī.sub dictōne familia/adde qp pater ꝛ filij ī
eadem potestate dicūtur domestici tex.ff.qp
cuius.vniuer.nō.l.illud et.l.sequēti.
¶Item appellatione domesticorum veniūt
serui.ff.loca.l.si insulam.¶.finali et ibi Bart.
.ff.ad sil.l.p̄ma in p̄ncipio.
¶Item domestici dicuntur cancellarij iudi⁄
cum et alij officiales.C.de assess.l.cōciliarios

et·l·etiaz·C·de testi·l·spōsa·ff·de condi·ob cau·adde·l·huus et cōcubma ff·de le·iij·l·itē m legato·Ş huj·et·ff·de ṽ·sig·l·massuriꝰ de his vide Bal·m di·l·etiā·et adde qđ hētur ī·l·fi·Ş·sane·C·de hiſ qui ad ꝛc·ofu·

¶ factū i domo non pt ꝓbari me iꝰ q̄z per domesticos·C·de repu·l·ofensu de testi·ve/

¶ Domestici ab acusatōne /mēs el·ij· repellūt·C·q̄ accu·nō pos·l·si quis possit·

¶ An domesticus possit esse iudex vel testis vide ff·de testi·l·pe·et eo·ti·l·etiaz Spe·ti· de teste·Ş·j·ver·item exāpitur.

Domicilium. An in loco studij dica/tur scholaris hre domicilīū Bar·i·l·lex cor/nelia·Ş·si tñ ff·de iureiuran·adde qđ dicā·j·

¶ An ofinatus /sđ dictōne scholaris. vel relegatꝰ i aliq̄ loco dicat bi hre doiciliuz vide i·l·eiꝰi fi ff·ad muicipa. adde q̄ dixi sđ

¶ An clericꝰ beneficia/ /dictōe bāmitus· tus i vno loco possit i alio hre doiciliuz·no· Jnno·de pui·ex ore·casus est i·c·postulasti de fo·compe·et ibi do·Anto vbi dicit qp tñs/iens ad alia parochia et hospitiū ostituēs et in ea explicans sarcinulas suas et i eo se re/cipiēs aio remanēdi statī dr sortiri ibi doici liū q̄ ad ħ vt efficiat parochianꝰ illiꝰ ecclie ħ Hos·i·c·vlti·de paroc. et i·c·aplicę de deci·

¶ Adoptiōe et sic sbiectiōe rōe prię ptatis acquirit domiciliū glo·i·l·si tibi·ff·de adop·ar·q̄ ex vetustate pris et aui nepos capiat domiciliū·ff·de sena·l·emācipatū·Ş·ij·et ido ibi pt citari licz alibi degat·Bal·i·l·ij·de iu·om·iu·adde ea q̄ no·Bar·i·l·iiij·Ş·ptor·ff·đ

¶ Seruus nō pt sortiri doici/ dā·ifec· liū vide Guil·m·l·barbariꝰ·ff·đ offi·pto·

¶ Pupillus pt sortiri domiciliu mre et facto lz nō habeat animū·Bar·i·l·placz·ff·ad mu

¶ Quādo quis recedit relicta /micipal· familia et rebo nō videt habere aim tñ ferē/ di domiciliū secꝰ si recederet cū familia et re/bus vt·l·pdia·Ş·j·ver·q̄situ·ff·de fi·instru·

¶ Appellatiōe subiecti in /et ibi Bar. dubio mtelligit de subiecto rōe doiciliꝙ·no· glo·de sen·ex·a nobis sup·ver·misi sđ diti·

¶ Vbi quis negociauerit ibi subijt doiciliū ·ff·ad muicipa·l·labeo. itē vbi destimat aim commorādi·l·eiꝰ qui·Ş·cęlsus·co·ti·et·l·as sūptio·Ş·viris prudētibo·i tez vbi quis agit vēdit ōbit dicta·l·eiꝰ qui·Ş·cęlsus·no·glo· de rescrip·dilect9·item vbi artē fouet·i·fir/mam habitationez·l·ij·C·vbi sena·vel cla· et ibi Bar·et i·l·ij·C·de decu·li·x·

¶ Sola oductione domꝰ ad habitādum nisi aliter volūtas declaret vel deferat maiorem ptem bonoꝝ vel decēmo habitauerit nō sor titur quis domiciliū·Bar·i·l·hęres absēs

¶ An tñs ferēs doiciliū suū /·ff·đ iudi· ad aliū locū retineat nihilomiꝰ illud in loco origimis glo·i·c·ex parte de fo·cōpe·et i·c·ac cedēs vt lit·nō obtes·vide i·c·cū nullꝰ đ temp· or·li·vj·Spe·ti·de cōpe·iu·adi·Ş·j·ver·xliij· glo·et Bar·i·l·assumptio·Ş·j·ff·ad mūicia·

¶ An beneficiatꝰ censeat ibi hre domiciliuz vbi ē beneficiū suū maxie requirēs residētiā Jnno·de priui·m·c·ex ore/vbi dicit Jnno·q̄ abbas ht domiciliuz i monasterio suo/vide de rescrip·dilectꝰ de fo·cōpe·cū obtingat/do· Anto·et moder·i·c·postulasti eo·ti·glo·et ibi doct·de pben·qz i tantū/Archi·i·c·sta/tutū de rescrip·li·vj·de tēpo·or·cū nullus· eo·li·glo·lxxj·dis·pmatꝰ/et·c·clericos in glo·Ş pone/dixi s̄·sub dictiōe abbas et sub dictōe beneficiū/adde Bal·m·l·senatores· ·ff·de sena·

¶ Qui ē iudex alicꝰ rōe doiciliꝙ dr iudex na/turalis et ordmarius/glo·i·c·statutū de re/scrip·li·vj·q̄ icipit olim dicebamꝰ·

¶ An z quale doiciliū mutari possit no·đ fo· compe·c·pe·p do·Anto·Spe·ti·de compe· iudi·adi·Ş·j·

¶ Sōtiri foꝝ rōe doiciliꝙ ē maxīmi effectꝰ qz ꝓ omni delicto cōtractu vel q̄si poterit oue mini lz ibi nō mueiat·naz iudex domiciliꝙ ha/bet psonā subiectā vbicūq; sit et ille dr eius fotus natalis ex q̄ videt qp đ delictis alibi cō missis vbicunq; pt q̄s i loco doiciliꝙ cōuenīri qđ nō esset si aliter ouetꝰ doiciliū foti sortiat erigeret ōctus vel delictū/vt dicit Jo·cal·i ·c·j·de rap·i repe·vj·q·pmissa vera i domici/lio qđ sortiat q̄s tpe delicti·ħ si postea mutat et doiciliū nō posset ibi oueiri ꝓ delictis pteri tis/ad ħ·ff·de nora·l·i delictis·Ş·si extraneꝰ ·ff·de iudi·l·hęres absēs·Ş·si naz/et ibi Bal· aduerte qz illud qđ diri deliquētez alibi pos/se pūiri i loco doiciliꝙ ē verū si iudex ꝓcedit p accusatiōz secꝰ si p inq̄sitiōez ita nō·Jo·an· i addi·Spe·ti·de ope·iudi·adi·Ş·j·ver·vj· rōe crimis/et ver·ħ qđ si oueiat ħ ego rep/peri qp ista nō placet do·Anto·de but·i·c·lz de fo·cōpe·de quo dic vt ibi p eum·

¶ An assūptio clericatus sortiri faciat doici/liū/Jnno·de pui·ex ore·nō·de fo·ope·postu lasti de rescp·dilectꝰ/Jo·an·i·c·statutuz de rescrip·li·vj·glo·de pbē·qz i tactū glo·lxxj·

¶ Doiciliū dr vbi qs ostituit /di·pmatꝰ se habitare cum maiori pte bonoꝝ suorum glo·m·l·hęres absens·ff·de iudi·glo·m·c· omnes de ma·et obe·et i·c·ex parte b·de fo· compe·

¶ Jn q̄ loco dicatur quis sortiri doiciliū gl· in·c·dilectus de rescrip·de fo·cōpe·ex parte

de tẽpo · oz · cũ nullus / lí · vj · gl · ī · c · pſenti · ¶ pe · de p̃b · eo · li · glo · ī · c · cũ quis de ſepul · eo · li · gl · m · c · vbi cũq; · xlij · q · lj · et ī · ¶ ſe · vbi Arꝯ chi · plene p do · Anto · ī d · c · poſtulaſti de fo · cõpe · vbi alꝫ moderni.

¶ Qui ſortiť doīciliũ im dioceſi pť dici de dioceſi glo · ī · c · ſtatutũ · ¶ · ī illis de reſcrip · li · vj · q̃ mãpit olim dicebamus / adde qđ diri s̃ · ſub dictõne dioceſ · vbi vide p te.

¶ An et qñ rõe originis dicať quis habere doīciliuz / glo · ī · c · a cœdẽſ vt liť · nõ oteſ · et ibi doc · glo · ī · c · qm̃ · ¶ · pozro eo · ti · vide Jo · an · in · c · nullꝫ de tempo · oz · li · vj · Bar · i · l · aſſũptio · ¶ · fi · ff · ad municipa.

¶ An ratiõe originis paterne quis ſortiať domiciliũm vide glo · ī · c · j · de vſu · m vi.

¶ Domiciliũ ratione originis includit in ſe doīciliũm rõe habitatioīs nõ · glo · ī · c · pſenti

¶ An ex ſolo omorari in ſ de p̃bẽ · li · vj · aliq̃ loco dicať q̃s ſortiri doīciliũ gl · et Arch · xlij · q · ij · ¶ · qr g° / Do ſ · đ fo · ope · ꝙ cleicis · Jo · an · ī add ī · Spe · de ope · iudi · adi · ¶ · ij · v · qñꝫ to / Archi · lxxj · di · p̀mat9 Jnno · de fo · cõpe · ex pte · adde q lz q̃s ſtaret p mille ãnos ī vno loco aĩo recedẽdi nũq̃d ibi ſortireť doīciliũ ī dubio vbi p mozã x · ãnoꝝ viđ ī otraxiſſe doīciliũ / Bå · ī · l · lex cornelia · ¶ · ſi tñ · ff · đ iurisdic · ¶ Appellatõe doīcilij ī ſignificato ꝑpo ītelligiť de doīcilio habitatioīs nõ originis / gl · in · c · ſtatutũ · ¶ · cũ ať ī gl · olim dicebã9 ad fi · de reſcp · li · vj · adde · qđ dicit do · Anto · ī · c · lz de

¶ Vbi bãmt9 dicať hr̃e doīciꝫ ſ fo · ope · liũ / Spe · ti · de ope · iudi · adi · ¶ · regulariter · ver · ß pone diri s̃ · ſub dictione bãnitus.

¶ Quę đra ſit īter doīciliũ et domũ dicã · j · ſb lia vnũ ī vno loco aliud ī alio / Bar · ī · l · aſſũptio ¶ · pe · ff · ad mũicipa · glo · de ma · et obe · c · ñij · ff · de ſena · l · ſenatores · C · de mu · z origi · l · origĩe et ibi glo · li · x ·

¶ Eo ipſo q̃ quis recedit de loco cuz bonis p̃ſumiť velle mutare doīciliũ / Bar · ī di · l · aſſumptio ¶ · pe · et ī · l · domiciliũ · ff · ad municipa · vbi ſtipendarij ſortiũť doīciliũ / Bar · ī · l · fi · l · ij · ff · ad municipa ·

¶ Dignitas addit domiciliũ ß nõ mutat · ff · de ſena · l · ſenatores / adde qđ nõ · ff · ad mũicipa · l · aſſumptio · C · de mu · et · ho · l · certe · z · C · de īcol · l · cũeſ li · x ·

¶ An habẽs originẽ ī loco eo ipo hẽat doīciliũ diri s̃ · adde Bar · ī · l · eius · ¶ · cęlſus · ff · ad

¶ An nuda volũtate poſſit q̃ ſ mũicipa · mutare doīciliũ / Bar · ī · l · de iur̃ · ff · ad mũici ·

¶ An mulier nupta ī alia ciuitate pdat oīo p̀mũ doīciliũ / Bar · ī · l · pe · C · de mu · z ori · li · x · et ī · l · impatoreſ · ¶ · ij · ff · ad municipa ·

¶ Quare p̃ſumať quẽ velle mutare domiciliũm vide Jo · an · ī · c · fi · de paroc · Bar · in · l · ci ues · C · de incol · li · x ·

¶ An ex ſola emptione vel oductõe domuſ quis dicať hr̃e doīciliũ / doct · moder · ī · c · pe · de tempo oz di · li · vj ·

¶ Quis đz hr̃e doīciliũ vbi larẽ rez ſuaz ac fortunaz ſũmaz oſtituit vide · C · de īcol · l · ci ues li · x · ff · de ver · ſig · l · in lege deß no · ī · c · diꝯ lectus ij · de reſcrip · de fo · cõ · ex pte b · et c · ꝙ clericus de tẽp · oz · et ibi Archi · ī · c · cũ nullus li · vj · de ſepul · cũ q̃s eo · li · de reſcrip · ſtatutũ · ¶ · cũ võ ī glo · q̃ doīciliũ eo · li · vide no · i · c · ex ore de priui · et de p̃b · p̃ti · ¶ · j · li · vj · no · lxxj · di · c · clericos vbi vide.

¶ In crimĩalibz vbi q̃s cẽſeť hr̃e doīciliũ dic vbi ẽ oriũdus no · vt liť · nõ oteſ · accedẽſ ij · ī

¶ An habẽs doīciliũ ī vna dioꝯ ſ glo · iij · ceſi ſi res ſup qua agiť ẽ ī alia poſſit ocurri coraz iudice rei vide ī · c · romana · ¶ · hentes de fo · ope · li · vj · eo · ti · poſtulaſti et · c · vltimo.

¶ Siquis nec hť doīciliũ in loco nec ibi repitur moneri debẽt vicini vel cõſãguinei vt illũ defendãt idẽ ſi hz doīciliũ ß ibi non repiť vide no · ī · c · fi · de eo qui mit · in poſ ·

¶ An habẽs doīciliũ ī vna dioceſi et bñficiuz in alia poſſit ī loco beneficij ocurri no · ī · c · dilect9 de reſcrip · in glo · ij ·

¶ An nepos ſeq̃ť doīciliũ aui gl · ꝙ nõ · ff · ad municipa · l · aſſumptio in oriũ facit · l · libertus · ¶ · ī adoptiua eo · ti ·

¶ Vroz ſequiť doīciliũ viri / Bar · ī · l · impatores · ¶ · itẽ reſcripſerť · ff · ad mũici · et · l · cũ q̃ / daz puella de iu · om · iu · Spe · ti · de · fo · ope · ¶ · ij · ver · xx · dicã · j · ſb dictõne vroz · adde · ff · ad munic · l · de iur̃ · ¶ · fi ·

¶ Quis poſſit oſtituẽ doīciliũ z qđ vide Bå · ff · ad munic · l · placet ·

¶ An quis poſſit eſſe ſb domiciliio no · ī đ · l · eius qui · ¶ · cęlſus ī gl · doīcilio et ibi Bar.

Dominus dominium. Dñiuz et huntus ſũt iur̃ gẽtiũ nõ iur̃ naťaliꝫ · j · diſ · iuſ gẽtiũ · ff · de iuſ · z iur̃ · l · ex ß iure z ibi Cy.

¶ Quilibz dñs pť illã rẽ ī q̃ hz dñiũ aliena re libere · j · q · j · eos qui.

¶ Dñs bonus vel malus daťa deo ſcđm merita vel demerita ſubditoz · vij · q · j · audaceť.

¶ An dñs poſſit vendere ſuũ oꝛdiatũ i cleri cũ vide gl · j · q · j · qui ſtudet.

¶ Dñium rei q̃riť er poſſeſſiõe · C · de p̃ſcripton · tem · l · j · C · de rei ven · l · q̃ti · iſti · de actõ · ¶ · alie aũt et ecõtra poſſeſſio pomiť ꝙ dominio vt · C · de ſerui · l · ij · C · de cõtrahẽ · emp · t cum res nec tñ vnuz eſt aliud · ff · de acq̃ · poſ · l · mulier · ¶ · mihil oñe et ibi oñiter nõ.

¶ Nemo diciť habere poſſeſſionem ſui beneficij de re · permu · cum olim in glo · pe · z vl.

¶ Domini tpales fundãt intentionez ſuam de iure communi ſup ſbiectiõe rez territoꝛij

sibi subditi vide doc. de of. archi. c. fi. i cle. pastoralis de re iudi. Jo. an. de pscp. si di/ligenti et de accu. veiens. Spe. ti. de iu. om. iu. ¶. j. ver. hoc tn scias.

¶ Dnis temporalibꝫ i malū obediēdū non ē mariē i ijs quę sūt ō deū. xj. q. iij. Julianꝰ

¶ Dns solus pt seruū suū manumittere ꝯ iam manumissum non potest solus i seruitutem redigere. xv. q. vij. sexta.

¶ Occisor dni sui debꝫ publicā pēmitentiā agere. xxxiij. q. ij. quicunqꝫ.

¶ An dns peccet si pcipit seruo suo aliqd illicitū et ille obedit. vide glo. fi. xxiij. q. j quid culpatur.

¶ Si dns iurat de calumnia postea cōstituit procuratorem ad agēdū vel respondendum nō cogit procuratorꝫ iurare de sua malicia. no. Jmo. i. c. j. de iur. cal.

¶ Domiꝰ errorē procuratoris nudo verbo reuocat. j. triduū nōt. m. c. scriptū d elect.

¶ Dns castri vel villę pt agere p iuria facta subditis suis vel fidelibꝫ et si a iudice iniuriātis nō fiat iustitia potest mouere bellum ō miuriantez et subditos suos. Jmo. i. c. dilecti filii. de ap. adde qd dixi ſ. ſb dictione bellū.

¶ Quod nō licz dño nō licet et familię suę dictū ē Bal. i l. si habitatio. ¶. si vsus fundi ver. ceterꝫ. ff. de vsu. et habi.

¶ Dominiū et iurisdictō equiparantur ter. m. l. q furere. ff. de sta. ho. qui nō ē alibi.

¶ Dominiū cū vtili titulo nō tnsit sine traditione. casus ē i. l. si tibi. C. de his q a nō dño manu. ¶ Dominiū psumit ex possessione cū iusto vsu glo. m. l. qd az i suo. ff. d cōdi. mstri. ¶ Dominiū rei ita tnsit ex donatione vltimę volūtatis sicut ex donatōe inter viuos glo. singularis in. l. si nō dū. C.

¶ Dominiū nō p bat p rece/ptiōez ānuę pensiōis ita nōt Abb. i. c. cum bertold de re. iudi. adde nō. m. l. ticia. ff. de solu. do. Anto. et moder. de fi. mstru. i. c. it

¶ An et qñ errans tnsferat /dilectos. vel nō trāsferat dominiū glo. i. l. j. ff. de of. pcur. ces. et ibi Bar. et in. l. eius q in pun cia. ff. si cer. pe. glo. i. l. cū fūdus. ¶. seruū tum eo. ti. Bar. Ang. et Ludo. in. l. si id qd aux. de ver. obli. gl. i. l. si qs vxoi. ¶. cū ticio

¶ An habēs causā a iure / ex /ff. de furaliq ōctu vel ex aliqua re possit mihi referre quęstiōz dnij si agaz ō eū ad repetiōz rei meę no. gl. i. l. si qs oductōis. C. loca. Bā. i. l. omodare. ff. cōmo. et i. l. si alienā. ff. sol.

¶ Si ex duobꝫ dnis /ma. vbi vide. vniꝰ castri vel ciuitatis vnꝰ deliqt an alius possit eū puire Bar. i. l. cētū. ff. de re. iudi. fac qd no. Jnno. i. c. prudētiā iuxta pn. magnę glo. de offi. de leg. vbi vide.

¶ Qualit pbet dniū et an z qñ qs psumatur dns no. i. l. tricia. ff. de solu. z i. l. qdaz in suo. ff. de odi. isti. idē i. l. rē q vob. ff. d acq. pos. Spe. ti. de ac. et pe. ¶. seqt ver. sin aut relis. adde qd no. Bar. i. l. cęlsus. ff. de vsucapbi vide qlit pbet dniū adde de pbatione dnij qd nōt. C. de pba. l. cū res. et ibi Cy. i fi. q. Jnno. de psū. illud. Spe. ti. d testi. ¶. nūc tractādū v. qd si aliqs petit fūdū z qd si testis dic qd talis possedit rez p sua. xx. vel. xxx. āms an pbet dniū vide gl. et Bar. i Rca. et i. l. j. ff. p suo. itez adde qd pbatur dniū p possessiōz. xxx. ānoꝝ et si nemo pbet antiquior dns dr pbatū directū dniū vt no. Bar. i. l. ij. in fi. ff. de vsucap.

¶ An agēs ō aliquē tanqz dns videat deducē dniū vtile vel directū Bar. i. l. j. ff. de ac. et ob. z i. l. si mr. ¶. eādē. ff. de exce. re. iu.

¶ Stante statuto qd de dāno dato stet iuramēto dni rei an ophendat dns possessoris Jo. an. i addi. Spe. ti. de pba. ¶. fi. ver. ꝯpone statutū vide qd no. i. c. qm. ¶. qd

¶ An dns alicꝰ /si sup vt lit. nō otes. territorij fūdet i tentiōz suā sup rebꝫ illiꝰ territorij Hosti. et doc. i. c. mmrs d iureiurā.

¶ Dniū alicꝰ rei quis dr hre et nō ptectōz glo. ff. de re. di. l. ij. m ver. littora.

¶ Tradēs rē alienā vt pz az nō tnsfert dni/

¶ Quis aliqn /um de of. pcon. l. j. dr dns rōe tuitiōis et defensiōis gl. i. l. ij. ff. de re. di. fac. l. iterdū. ¶. furem. ff. de fur.

¶ Legē ordō nō pt pnceps dniū auferre sine cā neqz ciuitas statuēdo Jnno. de ost. quę i eccīay. et. l. totiēs. ¶. pe. ff. d polli. et. l si puatꝰ. ff. q et a qbꝫ. et. l. si vēditor. ¶. si cō

¶ An subditꝰ tenea/ /stat. ff. omu. p. tur seq dnm suis expensis vide i. l. ij. C. d his q a latro. occi. C. de epi. z cle. l. si qs i ꝯgenus. ff. de re. mli. l. nō oēs. x. col. q. vas. iu

¶ Quid de expensis dni vi /ra. debe. j. c. de i. l. suo victu. ff. de ope. lib. ff. de pcu. l. ꝯ et ꝯ. ¶. nō solum. et. ff. ad exhibēdū. l. ꝯ z si hęreditas. ¶. j. adde qp impator tenet seq decurio vel curialis. ff. de re. mli. l. q cū vno. ¶. qui filiū. ff. de mu. et ho. l. j. et. l. fi. C. de

¶ Per viā legis seu cō /re. mli. li. xij. suetudmis dniū tnsfert sine possessiōe vt i aut. de nup. i pn. de osuetu. c. ex literis.

¶ Ex ōctu nullo tnsfert dniū. ff. d dol. l. ele gāter in glo. vbi Ja. but.

¶ Appellatōe dni otinet ille qui hē in vita solā sbstentatōz. ff. de re. vē. l. i rem.

¶ An societate tnsfert dominiū sine traditōe. l. j. ff. p soc. et ibi vide Bar.

¶ Qd dr tnsferri dominiū solo titulo quādo est i possessiōe ille i quez fit alienatio ē verum quando res est pręsens vel absens a tpe q nactꝰ est naturaliter ter. ff. de rei vē.

.l.si res vide ibi glo.q̄ dicit sufficē q̄ possidet requirit tñ q̄ alienās sciat ip̄m possidē.
¶ Dominiū non transfert sine possessione fallit in casib⁹ quos enumerat glo.m.l. cum duob⁹.Ş.idē rñdit.ff.p̄ soc.ff.de pub.l.sunt et i glo. vide gl. eū errantē alios casus isti de ac.Ş.alie aūt adde qđ ē spāle in pacto le gis cōmissorie vt dominiū tñsferat sine possessionis ēditōe.ff.de re.ven.l.si q̄s hac lege
¶ An faciēs vel reficiēs nauē de alienis tabulis sit dñs nauis vide.ff.de rei ven.l.lutius.
¶ Si ōctus rei fit in possidentē tñsfert dominiū sine traditōne.ff.de rei ven.l.quedā mulier ꝑm intellectū.Bar.nō.Abb.de osue.c.ij.
¶ Licet p̄dam pecuniā vel errore alicubi dimittā nō p̄do dominiū ideo nō efficit muentis.ff.de rei ven.l.a tutore vide qđ nō.in.l. si q̄n.C.de bo.vac.li.x.
¶ Supuemēte dñio in p̄sona venditoris nō tñsfert dñiū in successorē ex antiq̄ cā misi no uiter res tradat glo.ff.de rei ven.l.a titio vide ibi Bar.x in.l.cū vir.ff.de vsuca.vbi vide.
¶ Sic in legatariū tñsit dñiū morte sine traditōne sic in donatōe cā mortis ter.ff.de pu
¶ Licet dñiū tñsferat in eccle ꝓblicia.l.ij. sia sine traditione nō tñ possessio licet canō iste ō in.c.er lris de osue.dic ō ꝑm Bal.in.l.fi C.de sacrosan.ec.et in.l.cū duob⁹.Ş.idē rñdit.ff.p̄ soci.nō.C.so.ma.l.dotis.ff.de acq̄. pos.l.j.Ş.fi.nō.Bal.in.l.sunt et.ff.de publicia vide de p̄ui.pastoralis et quod nō.do.Anto.de resti.spol.cum venisset dicā.j.sub dictōne ecclesia.
¶ Appellatōne ꝓpietatis nō cōprehendit dñiū q̄ ꝓpietas et dñiū differūt vide glo.ff.de vsu fru.l.q̄ vsufructū in.Ş.j.vbi vide.
¶ Creditor late dr̄ habere dñiū in re sibi credita et in obligatione psonali q̄ recipiendo qđ mihi debet late dicō recipe meū.ff.si cer. pe.l.si tibi pecuniā et.l.si me et titiū ꝛ ibi glo. ꝓcedat ad hoc.l.j.ff.de eo quod cer.lo.glo. in.l.j.ff.qđ cū eo in ver.sequit.
¶ Per cōmodatū nō arguit dñiū in cōmodāte ꝙ sola possessio ter.ff.cō.l.rei cōmodate
¶ Vbi a iure vel statuto transfert vel datur dominiū intelligit sine traditione vide Bar. in.l.commissa.ff.de publica.
¶ Pacta resolutiua ōctus nō tñfferunt dñium ipso iure.ff.de ōhen.empt.l.pacta et ibi glo.adde qđ nō.Bart.in.l.stipulatō ista.Ş. si quis insulā.ff.de ver.obli.
¶ In dubio traditō videt facta aio tñsferendi dominiū qđ intelligit si p̄cedat cā habit. .ff.de rei ven.l.cum vir.Ş.fi.
¶ Dñs possessionis dr̄ hñs ꝓprietatem.C. de epis.et cle.l.siqs p̄sbyter vide Jnno.vt lit. nō ō.c.q̄n frequenter.Ş.j.
¶ Hec verba recipias vel suscipias importāt dominiū.C.de tñsac.l.cum mota et ibi Baridē si dico ꝓmitto nō adij ciendo aliud q̄ allegat.l.si ita.Ş.j.ff.de ōhen.emp.
¶ Quasi dñs aliter dr̄ dñs vtiliter.C.vbi in rem actō.l.j.in glo.
¶ Dominiū aliq̄n exponit ꝓ possessione in .l.quotiens.ff.de rei vendi.
¶ Ex solutōne pensionis rei q̄ debet a re nō ꝓbat dominiū in soluēte misi verus dñs sciat et patiat ter.ꝛ glo.in.l.solēnib⁹.C.de rei ven.si tñ soluit tributa lōgo tp̄e ē p̄sumptio aliqua lis ꝓ dominio vt nō.in.l.si frater tuꝰ C.de act.emp.
¶ Appellatōne dñi vsufructuarius otinet. C.de vsuf.in Rca et ibi Bar.vide in.l.in vendi tōne.ff.de bo.au.iu.pos.
¶ Ex titulo vniuersal diuisionis nō tñsfert dñiū abq̄ ēditōe ter.in.l.si divisōe.C.i fa.herc
¶ Que sūt vera acta ad tñslatōez dñij no.in .l.j.ff.de don.adde q̄ verbū ꝓcedo ē appositū ad tñslatōnē dominij de excep.cū venerabilis adde qđ dixi s̄ sub dictōne ꝓcedo.
¶ Quid sit dominiū ꝛ quot dupler no.in.l. ex hoc iure.ff.de iust.et iur.Bar.in.l.si q̄s vi .Ş.dria.ff.de acqui.pos.do.Car.flo.latissime de osti.quem ecclesiam.
¶ An p̄lati habēt es iurisdictōnē tpalē in loco possint dici dñi no.in.c.fi.ne cle.vel mo.li vj.ter.ē tuncta glo.i cle.gnis de sen.exco.
¶ An et q̄n liceat vel nō tñlire p agr̄ alienū multo dño glo.j.di.omnes leges melius in .l.diuus.ff.de ser.rus.p̄e.vbi vide.
¶ Quid sit vtile dominium no.Bal.in p̄o. pheu.ver.iij.dixi.
¶ Quis sit dñs reg ecclesiasticar no.xij.q. j.expedit Jnn.et do.An.de cau.pos.et ꝓ ciecū sup.xij.q.j.duo sunt et.c.epi.de re.ec.nō ali.glo.i.c.cū ex eo de elec.li.vj.ꝓ hoc facit. xij.q.ij.quisquis eps et ea cā.q.j.sint manifeste i glo.j.adde q̄ plati nō sūt dñi sed ꝓcuratores et administratores de don.c.ij.bona glo.xxiij.q.viij.qđ aūt adde no.i.c.cāz de v. si.i gl.ij.do.an.pulchre i rep.c.fi.ꝙ cau.pos.
¶ Dñia ab imitio nō fuerūt distinct et ꝓpecta ꝙ oia erant cōia dictū ē Jnno.i.c.qđ sup de voto et licite fuerunt distincta et stante tali cōmunione licitum fuit vnicuiq̄ occupare qđ sibi placuit.
¶ An reg dominiū reg possit eē apud infideles Jnn.q̄ sic de voto qđ sup.viij.di.quo iure.xxiij.q.v.c.j.
¶ An dñs castri vel ville debeat satisfacere ꝙ robaria facta i suo territorio Bar.i.l.ne q̄d. .ff.de incen.rui.nau.
¶ Q̄n dñiuz alicui⁹ fere acquirat venatori. vel q̄n acquisitū p̄dat ff.de acqui.re.do.l.naturalē isti.de re.diu.Ş.fere glo.xxxiij.di.c.j
¶ An dominus sit iudex serui dic q̄ non mi

si ꝫ hēat ꝺsuetudo glo·ij·q·vij·accusatō·
¶ Oñ ꝓbat ꝺñiū nō·Bar·in·l·si qs vi·¶·differentia·ff·de acq̄·pos·glo·xxvij·q·ij·c·j·
¶ Casus in q̄ quis pt ꝓuari ꝺñio suo ꝑ lapsum sex mēsiū Bar·in·l·locoꝝ·C·de om·agr·deser·li·xj·
¶ Ad ꝓbatōnē ꝺñij nō sufficit ꝓbatō possessionis et facte vicinie �means Jnn·in·c·illud de ꝑsūp·in fi·Bar·in·l·cū res·C·de ꝓbat·
¶ An sit gñale in oibꝫ ꝺctibꝫ q̄ nō tñsferat ꝺñiū misi soluto ꝓtecō vel habita fide ꝺ illo Bar·in·l·si seruus communis·¶·locatoꝝ·ē·ff·de furt·
¶ An ꝑscriptōne acq̄rat ꝺñiū vtile vel directū Bar·in·l·j·¶·demq̄·ff·de aq̄ plu·ar·addꝫ qꝺ dicā·j·sub dictōne ꝑscriptō·
¶ Hoc verbū ꝺns nō semp denotat ꝓprietatē sed q̄nq̄ ꝓeemīnētiā nō·Bar·in·l·si cū exhibuisset·¶·qꝺ aūt·ff·de vi·pub·
¶ Dñiū ꝓdicit ꝑ renūciatōnē nō·de ele·audi·tis in glo·fi·
¶ Dns hēt iurisdictōnē ꝺmariā sup familiā suā nō·de fo·cō·cū ꝺtingat in glo·ij·
¶ Dño excōicato ſbditi nō tenent obedie vide in·c·q̄uis de pe·dicā·j·ſbditōe excōicatō
¶ Si ꝺns velit terrā suā subijcē alteri an ſbditi possint ꝺicē vide nō·de ma·et obe·dilī
¶ An hns rē ꝓpriā si patiat eā describi in libris cōis noīe suo videat ex ꝫ tñsferre ꝺñiū illius rei in fiscū ꝑ pte licet res nō sit tradita dic q̄ nō casus ē �means Bar·i·l·rura·C·de om·ag·deser·li·xj·et in·l·solēnibꝫ·C·de rei vē·fac glo·in·l·si ager·ff·de rei ven·et in·l·ij·ff·de publica·qꝺ ē nōndū·
¶ Dns ꝺñiū pt quattuoꝝ modis expellē imqlmū q̄ nō·in·c·ꝓter·de·loca·
¶ Dns pt appellare ꝑ ſbditis suis no·de appel·dilectus dixi s sub dictōne appellatō·
¶ Dns nō pt ꝺuemiri ꝑ delicto serui·ff·de pecul·l·licet·¶·ex furtiua de delic·pue·c·ij·
¶ Dns nō habet seuire in seruū ff·de is qui sunt sui vel alie·iur·l·j·z·ij·msti·e·¶·sed hoc tempore·
¶ An sufficiat ꝺño petenti rē ꝓbare q̄ aliq̄n possedit nō·de resti·spo·cū ad sedē in glo·j·
¶ An ꝺministratoꝝ possit hēre fidez de ꝑcio et tñsferre ꝺñiuz rei aliene Bart·in·l·a diuo pio·¶·si emptoꝝ·ff·de re iudi·
¶ Ex ꝺctu mutili tñsfert ꝺñiū vide Bar·in·l·si vir·ff·de acq̄·pos·et·l·eius q̄ in ꝓuintia ff·si cer·pe·addē nō·in·l·elegant in ꝑn·de dol·in glo·locū no·C·de ꝺdi·ob tur·cau·l·ij·i gl·ij·et ibi Cy no·C·si qs alteri vel sibi·l·multū in glo·fi·et ibi·Cy·
¶ Dñiū pt ꝓbari ꝑ famā vt·l·iiij·C·de ꝑ ba·misi ꝓbet ꝺriū·
¶ Detens re vt ꝺns ꝑsumit ꝺns misi ꝓbet ꝺriū·l·quid ā in suo·ff·de ꝺdi·msti·et ibi ple; ne vide ꝑ Bart·qualiter ꝓbet ꝺñiū ad idez·l·rem que nobis·ff·de acquī·pos·z·l·ij·ff·de vsuca·vbi ꝑ Bar·
¶ Ad tñsferēdū ꝺñiū nō exigit traditio vacue possessioīs gl·i·l·cū res·C·de ꝓb·z·l·ter·
¶ Sic in ꝺctu vēditōis nō tñsfert ꝺñiū rei si nō hēo fidē de ꝑcio ita et i alijs vñ et si do tibi rē vt des alijs z tu nō das tñsfert ꝺñiū rei mee·C·de dol·l·cū ꝓponas vbi vide Bar·
¶ An ad tñslatōnē ꝺñij requirat mductō in vacuā possessionē vide·C·de ac·em·l·si pater tuus·
¶ Quesita ꝑ sociū omniū bonoꝝ nō cōicant nec tñsferunt ad ꝺñiū misi tradant·C·si qs alte·vel si·l·pe·
¶ Dria ē int hrē ꝺñiū et rē esse in bonis vt·l·rē que nobis·ff·de acq̄·pos·
¶ Appellatōne ꝺñij nō cōprehendit vsufructus·l·apud·¶·fi·ff·de aq̄ plu·ar·addē q̄ habens vsufructū vtilit dicit ꝺns·e·t·l·si vsufructus·
¶ Si reus renūciat luti in q̄ agebat rei vendicatōne an ꝓpter ꝫ ꝺñiū tñsferat in gentēno·Bart·in·l·naturaliter·¶·nihil cōe·ff·de acq̄·pos·idē Bar·in·l·si ꝑfundo·C·de tñsact·
¶ An ꝺns teneat facē expensas famulo q̄ nō pt opari Bar·in·l·si cū dotem·¶·sinat·ff·sol·ma·addē qꝺ dicā·j·sub dictōne expensa·
¶ An aliqua sit differentia an ꝺñiū capiat ꝑ vsucapionē vel ꝑ traditōnē Cy·in·l·traditōmibꝫ·C·de pact·
¶ Dñiū qꝺ querit nō ex causa retrocedēte q̄ rit nobis eo tpe quo cā cepit Cy·in·l·si ancilla·C·de act·emp·
¶ An statutuz loquens de ꝺño hēat locū in gestis hereditate iacente Bart·in·l·heres q̄ ·ff·de acquī·here·
¶ Oñ quis appellat aliquē ꝺnm nō videat in dubio facere q̄ ita sit sed rōne honoris Bar·m·l·cū qs decedēs·¶·seyā·ff·de le·iij·
¶ An ex instrumento emphiteotico ꝓbetur dominiū ecclesie Bar·in·l·legata mutiliter·ff·de adimē·leg·vbi vide·
¶ Que sit ꝺria inter ꝺnm et heredē no·Bar·m·l·cetera ff de leg·j·addē qꝺ no·glo·msti·de here·quali·et diffe·
¶ An ꝺns teneat ex delicto famuli Bar·in·l·¶·iure·¶·labeo·ff·de don·et i·l·ij·C·de euict·
¶ In ꝺtractibꝫ nō tñsit dominiū sine traditione in aliquē vt·l·si quis argentū·¶·pe·C·de dona·Bar·in·l·ex hac scriptura ff de don·adde q̄ ꝺñiū omniū bonoꝝ inter vivos nō tñsfert sine traditōne ꝓpter q̄m in societate omniū bonoꝝ vt no·in·l·j·ff·ꝑ donato·addē casus notabiles in·l·traditiombꝫ·C·de pact·vide glo·notabilē in·l·cōmissa ff·de publi·et in·l·impatoꝝ·ff·de iure fis·
¶ An dominiū querat vel ꝓdatur ꝓsentem;

cia vide Jo·cal·m·c·ꝓposuit de ꝺœſ·ꝓꝛeb·et ibi nō·in glo·pe·Cy·m·l·j·C·cōi·vtriuſq; iu di·adde qꝺ nō·Bá ff·de rei ven·l·officiū ꝛ ibi glo·fi·nō·ff·de publicia·l·ſunt et alie i glo·fi· Bá ff·de exceꝑ·rei iu di·l·exceꝑ·et ibi glo·nō ·ff·de uſti·et iur·l·ex hoc iuꝛ in glo·diſticta ff·de ꝺdit·fur·l·et ideo in glo·retineas Bar· ·ff·de acquir·poſ·l·pomp·in Ç iuſſu.

¶ Dñs dicit̃is cuius ē res ff·de reli·ꝛ ſump· ſune·l·ij·Ç iij·ſiue q̃ ꝓpꝛietatē habet licet vſu fructus ſit alienus ff·ad ſilla·l·j·Ç·j·adde ff· de libe·et poſtu·l·in ſuis ff·de ſucc·edic·l·j·Ç· largius.

¶ Aliqñ dꝛ dñs toti9 rōne maioꝛis ꝓtis vel ꝓualentis vt ff·de rei ven·l·in rē·Ç ij.

¶ Interdū dꝛ dñs id ē poſſeſſoꝛ ff·de dā·in fec·l·ſi finita Ç iulianus.

¶ Interdū dñs ꝑſūptiue dꝛ vt·C·de rei vē· ·l·qui otiens·C·de ꝓba·l·ij.

¶ An dñs poſſit venire ō factū ꝓcuratoꝛis· vide de ꝑben·dilecto·in glo·ij·

¶ An ꝑſumaꝛ hodie q̃ olim fuit nō·C·de fur· tis in ciuile ī glo·fuiſſe Cy·C·ad exhi·l·non ignoꝛabit·C·de ꝓba·l·ſiue poſ·de reſti·ſpo· cū ad ſedē ī glo·in ſpe·ti·de ac·tiet peti·Ç ij ver·qui ſi ago ꝛc̃.

¶ An poſſidēs ꝑſumaꝛ dñs nō·Bar·in·l·cuꝫ res in fi·ff·de ꝓba·nō·ff·de condi·inſti·qui· dā in ſuo in glo·pe·in fi.

¶ Dñiū nō ꝓbaꝛ p extimū vel p cataſtꝝ niſi in p̃udiciū facientis fieri illā ſcꝛiptuꝛā vt·C de dona·l·cēſualis vide Bal·in·l·ſolennibꝫ· C·de rei·ven.

¶ Adde q̃ ſi ſoluí tibi ꝓ aliqua poſſeſſione cēſū vel penſionē iudiciū ē et p̃ſūptō q̃ poſ ſeſſio ſit tua et a te habeā C·de agri·et cēnſi· ·l·litibꝫ·Exſolutōne gꝰ cēnſus p̃ſumit̃ q̃ ille cui ſoluit̃ ē ꝓpetarius qꝺē nō·ſm Bal·in·l·in dicta·C·de rei ven.

¶ An quis p̃ſumaꝛ aliquid agere vt dñs· C·de acquí po·l·ij·in glo dominiū·

¶ An loco dñi ſit qui pꝛ vſucapere not·ff·de fun·dota·l·dotale·Ç j·in glo·dominiū·

¶ An dñs poſſit noiari in iudicio not·ff·ciō diui·l·cōi diuidūdo·Ç neq; colonis·C·vbi in rē act·l·ij·in glo·ꝛ ibi Cy·in·iij·q·no·ff· de rei ven·l·officiū i glo·fi·Spe·ti·de·j·ꝛ·ij· Ç q̃n frequenter·Ç q̃ ſi ſup rebꝫ·

¶ An dñs poſſit noiari p ꝓcuratoꝛē vel defē ſoꝛē in ꝑſonali actōne no·Cy·l·ii·C·vbi i rē

¶ An dñs poſſit noiari in a ſactō in·q·v· ctōe reali in re mobili no·C·vbi in rē actō ·l·ij·in glo·et ibi Cy·in·iiij·q·no·vt lit·nō ꝺ· q̃n frequenter in glo ī mobilibꝫ·

¶ Dñi terraꝝ q̃ in terris eoꝝ hñt̃ loco ꝓnci pis pñt̃ delegaé cauſas etiā capitales ꝛ me ri imperij ſm ang·in aſi·ſuo·ccxxj·quod in cipt in cauſa·

¶ Quis dicat̃ eſſe dñs alicuius ciuitatis vel terre vide ange·in conſilio ſuo·cclxx·quod in cipit non eſt dubium·

¶ Quot dupleꝛ ſit dñiū tā directū q̃n vtile ꝛ q̃ ſit ñ·Bá·i·l·ſiqs vi Ç dria ff·ꝺ acq·po·

¶ Quid ꝺtineat appellatōne dñi in no ff·de ꝺo exceꝑ·l·puꝛ Ç eadē·et ibi Bar·in·ij·et·iij·q·

¶ Q̃n dominiū ſine traditōne acquiraꝫ no· inſtit de re·di Ç interdū·C·de pac·l·traditō mibꝫ in glo·j·et fi·et ibi Cyn·plene no·C·de iu·do·aut·donatōne in glo·ij et ibi Cy·

¶ Dominiū queri pꝛ ſine poſſeſſione licꝫ re· aliter nō no·C·de pac·l·traditōmibꝫ fallit ff· de rei ven·l·ſi ager ff·de publ·l·ſunt et alie ff· de ꝺdi·fur·l·et ideo in glo·reꝛciens ff·de fun· ꝺo·l·ſi fundū ff·de acq·poſ·l·iij·in glo·ij·

¶ An dominiū ſola traditōe acq̃raꝫ no·iſti· de re·di Ç p traditōnē in glo·tꝛanſeraꝫ·C·ꝺ pac·l·traditōibꝫ in glo·j·et fi·ꝛ ibi Cy·Bá· in·l·nūquid nuda de acq·re·do·et ibi glo·q̃ī

¶ An ratihitione alicuiꝰ q̃ ſcipit iuſta cā· raꝫ dñiū no ff·de neg·ge·l·ſi ego in glo·facé

¶ An ſolo pacto tꝛanſeraꝫ dñiū no·ff·de ī di· adie·l·vbi aūt Ç idē iulianus in glo·deſinere et·ff·de rei ven·l·ſi quis hac·

¶ An dniuꝫ poſſit dari ſub ꝺditione no·ff·de iu·do·l·do tis fructus·Ç·ſi·in glo·nupſerit·

¶ An ꝺditō impediat dñi tꝛāſlatōnē no·ff· de ſolu·l·ſub ꝺditione et ibi Bar·

¶ Dñiū nō pꝛ eē in ſolidu penes duos no· ff·cōmo·l·ſi vt certo·Ç·ſi duobꝫ vehiculuꝫ in glo·et ibi docto·

¶ Q̃n ꝓcuratoꝛ vel negociogeſtoꝛ tranſ· fert dñiū no·ff·de of·ꝓcu·cē·l·j·ī glo dniū·

¶ An dñiū tꝛāſꝛeraꝫ ex falſo mitō no·C·de fal·l·ex mitō in glo·pe·et ibi Cy·et Bar·

¶ An ſoluens mdebitū tꝛāſꝛerat dñiū no·ff de fur·l·falſus in pn·et ibi Bar·

¶ An dñiū ſola volūtate amittaꝫ no·ff·ꝺdo na·inter vi·et vx·l·ſi maritus in glo·j·

¶ Dñiū nō tꝛāſꝛeꝛ ex ōctu ſikato tꝫ poſſeſ· ſio ſic Bá·in·l·quē admoꝺ·C·de agri·et cēn· ſi·li·xj·

¶ An dominiū tꝛāſꝛerat q̃ rē ſuā ſcienter ꝺ ducit no·C·loca·l·q̃ rē et ibi glo·ꝛ Cy·in·l· ad ꝓbatōnē e·ti·ōriū no·et male in·l·ſi rez aliquā de acquí·poſ·et ibi glo·ꝛ Bar·

¶ An dñiū tꝛāſꝛeraꝫ ex·ij·decret·no·ff·ex qui·ca·ma·l·ab hoſtibꝫ Ç·ſi dām in glo·ſub uenirí·ff·ſi ex noxa·cā aga·l·ij·in glo·fi· ꝛ·ff·de ꝺam·infec·l·pꝛoꝛ Ç officiū in glo· vſucapere et ibi Bar·

¶ An dñiū tꝛāſꝛeraꝫ alio ꝓ alio ꝺato no·ff de pigno·l·eleganter in glo·pe·

¶ Dñs dꝛ alias hñs pꝛeeminētiam aliquaꝫ tꝫ uō ſit dominus quo ad ꝓꝛietatem·ff·de publica·l·auꝫ ſi exhibuiſſent Ç j·ff·de ver·

sig·l·pnūciatō ℂ·pr̄·C·ne col·vel cēnſ·l·j·l·x et·l·titia·ℂ·fi·ff·de leg·ij·

℄ Ex delicto ſine traditōe tn̄ſſert dn̄iū ſi lex diſponat in fiſcū res cōmitti·ff·de pub·l·cō/

℄ Dn̄s ꝺ ē poſſeſſor·ff·de dā·ifec· ſimſſa·l·ſi ſimita·ℂ·iul·et ibi glo·ff·de ver·ſi·l·mterꝺ C·de rei ven·l·quotiēs·C·de pre·lon·tem·l·j

℄ Hꝛe rē ꝓpriā denōt dn̄iū·ff·de dā·mfec·l·ſi

℄ Modi acq̄rēdi dn̄iū ponūt ſ ꝓpetarius· p glo·m·l·j·ff·de acqui·re·do·

℄ Cauſe habiles ad acq̄rēdū dn̄iū melius q̄m alibi enumerant in·l·ij·℈·fi·ff·de ac·poſ·

℄ Dn̄iū ꝓpe non cadit m reꝺ meoꝝ palibꝺ ? vt·l·ij·ff·de vſuf·Bar·m·l·ſi q̄s vi·℈·dra·ff·ꝺ acq̄·poſ·vbi et/ vide p eū quid ſit directū q̄ꝺ vtile dn̄iū m q̄ differant·

℄ Bi pꝺo illud qꝺ ſufficiat ad p̄ſcriptōnez allegato dn̄io vero et directo ꝓbat dn̄iū di rectū ita dicit no·Bar·m·l·ij·de vſucap·vide qꝺ idē no·m·l·quidā in ſuo·ff·de ꝺdit·mſtit·

℄ An in dubio traditō mtelligat aīo tn̄ſſe/ rendi dn̄iū vide ff·p dot·l·j·et ibi hēs an titu lus ꝺditōnalis ꝓficiat ad tn̄ſlatōnē dn̄ij z·e t·l·ſeragmta·ff·de ſol·l·ſub ꝺditōne.

℄ Dn̄s ius late dr̄ dn̄s illius iur·ff·quod vi aut dā·l·ſemp·℈·m h̄ mterdicto et ſic poſſu/ mus dicere ꝙ aliquis ē dn̄s ſeruitutis·

℄ Dn̄iū ſupuenies actori poſt traditōnē o/ firmati pſonā ſucceſſoris vt potior ſit is cui ꝓr fuit tradita poſſeſſio z añq̄m fuiſſet dn̄s q̄m ille cui tradita ē poſtq̄m dn̄iū acq̄ſitū ē· ter·m·l·apud celſum ℈·ſi a titio·ff·de dol·ex·

℄ In dn̄io tn̄ſſerendo exigit effectus vtriuꝫ ſcz et dantis et accipientis·ff·de act·z obli·l· m ommbꝺ·

℄ Eo ꝙ quis oñdit mſtr̄a emptōis a fiſco ꝓbat dn̄iū·C·de fi·mſtr·et iu·baſ·fiſ·l·et ſi mſtr̄m li·x·

℄ Dn̄iū abſolute ē plena ꝓpetas cū alienā/ di potentia videBal·i·l·feie·℈·illud·C·de ſe· nu·q̄ dicit ibi ꝙ iſta ē ꝺgrua diffmitō quā ꝑ eū ponit Bar·m·l·ſi quis vi·℈·dra·ff·de acq̄· poſ·adde qꝺ no·idē Bal·in vſi·feu·poſt p̄n· m·iij·car·

℄ Dn̄iū et dn̄ij deſignatō nō requirit m acq ſitōne ſed ſufficit ꝙ dicat ꝙ talē rē ſubtrax/ it de dn̄i volūtate Ang·in·l·eum q̄ nocentem ·℈·ſi muria·ff·de mur·

℄ An vbi ex ſolo titulo tn̄ſſert dn̄iū ſine tra ditōne li titulus reſcīdat tranſſert dn̄iū·gl· fi·m·l·j·C·de moſ·dona·et ibi Bal·in fi

℄ Dominū tpaliter p̄t tranſferri p ꝺtractū et p vltimā volūtatē·l·fi·C·de legi·videBar· in·l·ea·C·de cō·ob cau·Bar·in·l·q̄ abſenti·℈· j·ff·de acq·poſ·

℄ Quare honorat dn̄s vide s·Tho·ſecūda ſecunde·q·cxxix·

℄ An dn̄iū trāſferat in ꝓuratorē falſū ·no C·de furt·l·falſus in glo·fi·et ibi·Cy·

℄ An pfalſū ꝓuratorē bona fide recipientē trāſferat dn̄ius ſi p̄ceſſit mādatū licet ſit re/ uocatū dic ꝙ ſic no·Bar·m·l·cū quis·℈·j·ff· de ſolu·et ibi glo·

℄ An dn̄iū trāſferat p detentōnē vſufruct9 no·C·de don·l·q̄ſq̄s i gl·fi·et ibi Cy·i·nij·q·

℄ An dn̄iū tranſferat ſi añ cōpletū ꝺtractū res tradat no·C·de fi·mſtru·l·ꝺctus in gl· emptor et ibi Cy·in·nij·q·

℄ An p̄ſcriptōne vel vſucapione queratur dn̄iū dixi aliquid s̄ adde no·ff·de rei ven·l·in rē in glo·j·ff·de publici·l·j·℈·j·in glo·actōnē no·ff·de dā·mfec·l·cū poſtulaſſem·℈·dāni in glo·dn̄iū no·mſti·de vſuc·m·℈·j·in gl·dn̄iū ·ff·ſi ſerui·ven·l·ſi q̄s diuturno m gl·j·in fi· vide Cy·C·de pac·l·traditōibꝺ in gl·ij·no· C·ex qui·ca·ma·l·fi·in glo·iij·z ibi Cy·no· ·ff·de vſuc·l·iij·in glo·et ibi Bar·Dy·i regula poſſeſſor li·vj

℄ An dn̄iū ſit aliqñ in pendēti no·ff·de vſuc· ·l·ſi is q̄ in glo·m pendenti·

℄ Dn̄ius vtile parit rei vendicatōnē Bar·in ·l·ſticcho·ff·de vſuf·le·Bal·in repetitōne·l·fi C·de p̄re·lon·tem·bñ facit·l·ſi q̄s emptōis· C·de p̄ſcri·xxx·anno·

℄ An in dn̄m tranſferat dn̄iū rei ſi ꝓurato vel negociorꝝ geſtor ꝓ ſe et dño emit et tra ditōnē recepit eoꝺē mō Ang·in ꝺſi·cccxxxvij qꝺ incipit factū·

℄ An teſtō poſſit facē ꝙ dn̄iū rei legate poſt tps ipo iur trāſferat i legetariuꝫ Ang·i ſuo ꝺſi·ccxxiij·qꝺ incipit i themate·

℄ An p iſtrm locatōnis ꝓbet dn̄ius no·C· loca·l·ad ꝓbatōnē in glo·j·et ibi Cy·vide de appel·bōe i gl·nij·ꝺ fi·iſtr·it ꝺlc̄os·i gl·p·

℄ An et qñ p cōmixtōnē vel ꝺiunctōnē rei querat dn̄iū no·ff·de rei ven·l·i rez·℈·ſi q̄s rei i glo·adiectōne et glo·ſe·

℄ Vt dn̄ium ſit apud emptorē q̄ emit a nō dño qui poſtea factus eſt dn̄s opus ē noua traditōe no·ff·de rei ven·l·ſi a titio i glo·fi·ff· de ac·em·l·ſi q̄s alienā·ff·de pub·l·ſiue āt·℈· ſi duobꝺ·

℄ An dn̄ium acquirat p tran/ ſactōnē no·C·de vſuc·p emp·ex cā et ibi cy

℄ Dominū nō poteſt eē apud vnuꝫ ex plu ribꝺ cauſis no·Bar·i·l·poſſideri·℈·ex pluribꝺ ·ff·de acq̄·po·et ibi glo·maꝝna de fi·ſtru·it dilectos i glo·meum ē·

℄ An ex ſtatuto poſſit tranſferri ſeu acquiri dn̄iuꝫ no·Bar·i·l·ij·ff·de vſuca·

℄ An queſtō dominij poſſit referri cy·m·l·ij C·ſi cer·pet·m·ij·q·C·loca·l·ſi quis condu/ ctōnis m gloſa finali et ibi cyn·Bartho·m·l· litibus·C·de agric·et cen·libꝺ·xj·et plene ·ff·ſoluto matrimonio·l·ſi alienam notat·de fide inſtrumentorum mter dilectos m glo· penultima·

Domus. Qualiter in statutis z legibꝫ acꝑiat hoc nomẽ domus · Bar · in l · lex cor/nelia ¶ domũ ff · de mun · et in l · qui domũ et in l · nec ideo ff · de adult ·

¶ An aũt appellatõe domus veniat apotheca vide Bar ff · de of · ꝓconsul · l · meminisse et in d · l · lex cornelia ·

¶ Curia sita inter duas domos altera simpliciter alienata cedit vtriqꝫ ꝓ pte · l · plus ff · de dam · infec · et ibi ꝑ Bar · vbi etiã vide de q̃ prochia dicat etiã hñs domuz sitã in duabꝫ prochijs de quo dicã · j · sub dictõne prochia

¶ An offendens in hostio domus dicat offẽdere in domo Bar · in l · lex cornelia ¶ j · ff · de iur · Spe · ti · de mun ¶ j · ver · sed pone in statuto doc · in c · j · de ose · ec · vel al · li · vj ·

¶ Quid obtineat appellatõne domus z quid appellatõne ediũ et an veniat porticus vide in l · cetera · ¶ ℞ senatus de le · j · et l · j · ff · de car · edic · An · in l · plericꝫ ff · de mun voc · de immunitate inter alia Spe · in d · ver · sed pone in statuto adde ꝙ aliqñ domus sumit ꝓ ogregatõne vt l · cũ inter in pn · de al · et ab · le · qñqꝫ ꝓ omnibꝫ habitantibꝫ in eadẽ domo vt lit · pen · l · j · et · C · si quacũqꝫ pre · po · l · j · ter · cũ gl · in l · j · C · de odu · et ꝑc · pr̃di · fis · li · xj · vbi domus acꝙrit ꝓ oĩbꝫ de domo qđ sãe si qs sb/stituat filio suo vel alij domũ de mãtignatõ intelligit substituẽ oẽs de illa domo ꝑm Bå · in d · l · j · adde qđ idẽ ñ · i · l · tutela ff · đ capi · di ·

¶ Que sũt ꝑsone domus q̃ a testimonio repelluntur Bar · in l · respicie dũ ¶ furta ff · đ pe · dixi s sb dictõe domestic dicã · j · sb dictõe test/

¶ Domus combusta ab igne ipposito in domũ vicini reficj et emẽdari debet ab ipso vicino ex cuius domo ignis exalauit ff · ad · l · aquí · l · qui occidit · ¶ in hac ·

¶ Domũ alienã nemo ingredi debet muito dño alias facit sibi iniuriã Jo · an · in cle · cãm de ele · sup ver · in domo ·

¶ Domus habet q̃nqꝫ pedes in circũstantia z ad domũ factũ videt id qđ fit ꝓpe eã ñ · Bå in l · lex cornelia ¶ j · ff · de mun ·

¶ An quis impune possit exthi đ domo ꝓpano ff · de mun vo · l · plericꝫ Bar · qꝫ nõ i · l · si duobꝫ · C · đ decu · li · x · adde no · ff · đ re · iur · l · neo de domo Bar · ff · ad · l · iul · pe · l · cũ eo no · in au/dẽat ꝑesse domui sue hẽt · xl vij · di · ¶ necesse

¶ In domo ꝓuata quilibꝫ debz vt socius hñ in publico stare vt maior · xcv · di · eps ·

¶ Clerici neqꝫ debẽt facẽ neqꝫ ꝑ cipe domorũ incendia nec facientibꝫ osentire · xxiij · q · viij · si quis membrorꝫ ·

¶ Domus dei dt ecclesia · xxiiij · q · j · oĩbꝫ

¶ Nõ licet circũdari domos lauro aut arboribꝫ · xxvj · q · vij · nõ licet ·

¶ In domo dei multe sunt mansiones de pe/

¶ Dom9 et tenet ⁊ di · iij · in domo pris mei sb noie mõasterij Jn · in · c · volẽtes đ pui · li · vj

¶ An fenestre et hostia domo affixa efficiãt dñi domus vide ff · de rei ven · l · habitatorꝫ ·

¶ Ho ñs titulũ in domo ht titulũ in cemẽtis dirupto edificio · ff · de pub · l · si ego ¶ idẽ ait vbi

¶ Ex quibꝫ bonis osistat domus et ⁊ videan solũ sit ps domus vide ff · de rei ven · l · solũ ter · et glo · ff · de vsuc · l · eũ q̃ edes vbi vide ·

¶ Ex domo dt aliqđ fieri mihi qñ fit a dño domus vel ab aliq̃ familiari de domo · C · vbi de cri · ag · op · aut · qua m ꝓuincia ·

¶ Domus dicunt due qñ ẽ diuisa pariete iterposito aio ostituendi duas licet sit in vno o tertu secus si sit diuisa nõ aio ostituendi duas glo · de dam · infe · l · si finita ¶ ex ℞ edicto

¶ An domus destructa et postea refecta videat eadẽ domus ter · et ibi Bar · in l · inter stipulatẽ · ¶ itẽ eũ de ver · ob ·

¶ An dom9 nuda volũtate ostituat vid gl · in l · cũ post · ¶ gñi ff · de iu · do · z · l · legato đ le · j

¶ Nõ lz hẽre domũ ꝓpe muros ciuitatis etsi ẽ fca dt destrui vt l · op9 ff · đ op · pub · z i Bå

¶ An appellatõe domus veniat capana gl · hẽs isti · de re · di · i · ¶ appellatõe bal · hẽs in · c · j de duobꝫ fribꝫ de bnfi · iue · Quido hẽs in · l · j · ¶ dñi ff · đ sen · osu · sil · z i · l · eũ q̃ edes · ff · de vsuc ·

¶ Nõ ẽ licitũ tenẽtibꝫ vel cjđ sibe qđ ꝓtendat sup domũ alienã nisi faciat iure seruitus/ sed nec ẽ licitũ id tollẽ ꝓpa autozitate de q̃ m l · q̃ foueas · ¶ j · ff · ad · l · acquí · p do · flo ·

¶ Per cuticẽs socij in domo cõi nõ pt puni pena dupli vigore statuti loqñtis qꝫ pena duplicat in domo qz nõ pt dici excessus factꝰ m domo pcussi ex q̃ domus erat cõis ar · l · merito · ff · ꝓ soc · z · l · dãno cõmisso · ff · fa · ber · de q̃ glo · in · c · cũ aliquibꝫ de rescri · li · vj · bal · m · l · si vero plures · ff · de bis q̃ deiec · vel effu ·

¶ Si domus ẽ ita ampla qcapiat de duabꝫ prochijs illi prochie cedit ꝑ quã ht aditum et si habz ꝑ vtrãqꝫ cedit illi ꝑ quã ht aditum magis freqñtatũ ar · l · ꝑdijs ¶ q domũ ff · đ le iij · et ibi bar · đ hac · q · vide Jo · an · in addi · spe · ti · de pro · i ℞ea dicaz · j · sub dictõne prochia ·

¶ An domus vendita paulo post añ delictũ debeat etiã posse aduocari ab emptore et destrui ex forã statuti sic dictãtis vide Jo · an · in addi · Spe · ti · de dona ¶ j · ver · ãtepe ·

¶ Si ꝓpter incendiuz destruit domus otigua illi in qua eroztũ ẽ incendiũ cuius expensis debeat reficj vel dãnũ emẽdari et qũo vicina mtelligat isto casu Jo · an · in ad · Sp · t · de iu · ff ℞ea bar · in · l · ij · ff · ad · l · ro · đ ia · vide in · l · siqs fuo · ¶ j · ff · ad · l · acq̃ · vbi vid do · fl · adde qđ no · io an · in · t · de pe · sup ℞ea in ad · Spe · z qđ no · bå · in · l · hactenus · ¶ de eo ope · ff · de aq̃ · plu · ar ·

¶ An appellatõne domus contineatur msula seu spacium vel ortus liue sit vicin domui

siue añ domũ siue post dic qꝫ sic si talis locus sit cã domus vt amenioꝛẽ ꝛ salubꝛioꝛẽ aerẽ faciat ar·eoꝛ que no·ĩ·l·qđ̃ m rex ℭ·j·de le·j·ꝛ ꝯ colligiť i·l·p̃dĩs ℭ·titio et ℭ·q̃ domũ ff· de le·iij·ex q̃bꝫ p̃t deadi q̃stõ de duobꝫ ffribꝫ q̃ diuiſert domos q̃s hẽbant cões et vna ad iudicata ẽ vni altera alteri nec de ſpacio aliquid dictũ ẽ videť qꝫ illi domui debeat adiudicari cui ẽ inſertũ et vicinũ ar·l·ſeye ℭ tyrã ne ff·de fun·inſt·ꝛ q̃ ibi no·ſi aũt nõ poſſz diſcerni cuius ẽ ſpaciũ dicerem9 eũ cõem et marie ſi p eũdẽ vnuſ q̃ſq̃ hũiſſet et hꝛet adi tũ ad domũ ſuã ꝯ dicãt Bal ad l̃ꝛaz ĩ·l·olipico

¶ An pcutiẽs monialẽ ℭ ff·de ſer·ru·prediurta p̃mũ clauſtꝝ monaſterij dicať pauſſiſſe m domo vide Bal·in·l·quíd ſit fugitiu9 ℭ apud labeonẽ ff·de edil·edic·

¶ Qui ſũt illi q̃ hñt ius reuocãdi domũ nodoc·ĩ·c·fi·de fo·cõ·et ĩ·l·ij ℭ legať ff·de iudi·

¶ Qñ mſultus vel aſſultus dicať fieri ad domũ no·glo·in·l·quídaz hiberi9 ff·de ſer·ru·prę·Bal·in·l·itẽ apd̃ labeonẽ ff·de iiur·Bal·r·coll·q̃·mo·feu·ãmi ℭ ſimiliter·

¶ Qñ aliqs dť cãtari ad domũ q̃s locus ocꝯ neať appellatõne domus Bar·in·l·j ℭ p̃mitti tur ff·de lib·ag·facit qđ̃ no·de p̃b·p̃ñ li·vj m ver·domus ꝓpꝛia Pau·in cle·j·de fo·cõp· Bã·m·l·iiij ℭ ait p̃toꝛ ff·de dã·infe·in quibꝫ hẽs q̃ dꝛa ſit mť domũ ꝛ domiciliũ ad qđ̃ gl· in·c·dilectus filius de reſcri·Pau·in cle·cãz

¶ An is q̃ ẽ oſtitu ꝯ de ele·in ver·habitare· tus vt cãtet aliquẽ ad domuz debeat mgredi domũ vel ſufficiat citatõnẽ fieri añ domũ Joan·in·c·fi·de eo q̃ mit·m poſ·glo·in cle·cãm de ele·m ver·domo q̃ ocludit ſtđm de q̃ vide Spe·t·de cita·ℭ ſequiť ver·ſed an reo·

¶ Dom9 qñq̃ pomiť p ſẽa siue p̃tioio ff·ſi cer·pe·l·lecta ff·de of·pꝛeſ·l·fi·qñq̃ p família et agnatõne vt ff·de al·et áb·leg·l·cũ vn9 m p̀n·C·ne li·pen·l·j·qñq̃ p edificio vt ff·đ̃ le·j·l·ſi domus·

¶ Domus oſiſtit er duobꝫ ſcz er ſolo ꝛ er ſu pficie ff·đ̃ rei vẽ·l·ſolũ ff·de ſol·l·q̃ res ℭ areã ff·de vſuc·l·eũ q̃ edes qñq̃ tñ domus pomiť p ſupficie ſola ſine edificio ff·de ō emp·l·j·

¶ Appellatõne domus aliqñ venũt ea q̃ cã domus pata ſũt ff·de le·inj·l·p̃dĩs ℭ vlt·

¶ An appellatõne domus veniat murus ociguꝰ no·xij·q·ij·c·vlt·Jo·an·de teſta·rayãld9 et raynutiꝰ ſup·ver·domus·xj·q·iij·ſic apli·

¶ Oĩa que in domo reperiunť p̃ſumunť eẽ p̃riſſam·Spe·t·de furt·ℭ j·v·quíd ſi res bñ facit·l·j ℭ recepit ff·nau·ca·ſta·vide ff·de re iud·l·a duo pio·ℭ ſi ſup rebꝫ et qđ̃ ibi no·

¶ Si te p̃te rẽ aliquã m domo tua poſui vi deō illã tibi tradidiſſe et tu videris cuſtodiaz illius recepiſſe vide no·de depo·g̃uis in gl·ij

¶ Qđ̃ dť de domo ꝓpꝛia an habeat locuz in domo cõi no·de pꝛeb·p̃ñ ℭ j·li·vj·

¶ Que in domo ſũt cenſeť obligata p pen/ ſione domus de fo·cõ·c·vlt·vide no·in·c·pa/

¶ Domus dť alicuius ſtoꝛalis deca·poſ· quã oductõ mbitat ff·de inin·l·lex cornelia ℭ domũ ff·de dã infec·l·inj ℭ aut pꝛetoꝛ ade no·de puí·c·j·li·vj·in glo·exempto·

¶ Domus dť eẽ de illa pꝛochia vñ hť aditũ Bar ff·de dã·infec·l·pe·idẽ m·l·iurpitos·ff·de erc·tu·de ſepu·cõ·q̃s in glo·domicilia li·vj de deci·ad apłicẽ in gloj·Jo·an·in ad·Sp· t·de proc·ſup ℟ca·e·t·ſup eo in glo·

¶ An domo legata in tel ligať et legata area no·inſti·de vſuf ℭ fi·

¶ An domꝰ ſit eadẽ deſtructa et refecta no· ff·de dã·infe·l·ſi edes in glo·nõ augeri p vid

¶ In domo nõ cõpelliť q̃s ſp ſtare tanq̃m li gatus no·ĩ aut·q̃ opor·epi ℭ nĉi ĝl·col·j

Donatio. Sũt multa in m donatõneꝰ ſideranda vt ſint licita ꝛ libera de quibꝫ ĩ·xvj· di ℭ in ipſa·

¶ Donare aliquíd venatoꝛibꝫ ſeu hiſtrionibꝫ vel alijs malis ẽ peccatuz·lxvj·di·donare et·c·quí venatoꝛibꝫ adde qđ̃ dicã·j ſub dictõne hiſtrio·

¶ Verbũ donatõis ſimpliciť p latũ omnẽ donatõnẽ cõp̃hendit ſiue inter viuos ſiue cã moꝛtis·ff·de don·cau·moꝛ·l·ſi alienã ℭ fi· et·l·vbi ita donať·e·t·

¶ Donatõ facta oſanguíneo in dubio víde facta rõne oſanguínitatis nõ remuneratõ/ mis ter·eſt ſingularis m·l·tutoꝛ ℭ q̃ tutoꝛibꝫ ff·de excu·tu·

¶ Donatio facta eccleſie p mgreſſum mona ſterij p licitũ egreſſum reuocať no·Jnno·in ·c·qđ̃ a te de cleri·oiug·adde qđ̃ idẽ no·m·cĩ p̃ñtiã de p̀b·

¶ Differentiã inter donare et remittere víd̃ in·c·ſtatutũ in fi·de reſcri·li·vj·et qđ̃ ibi no· faciunt no·in·l·fi·C·ad·l·fal·

¶ An donatõ facta inter oſanguíneos indi/ geat inſinuatione videť qꝫ ſic vt·l·donatões la·j·C·de dona·inter vi·et vx·

¶ An et quando ſoluens mdebitum videa/ tur donaſſe Barthol·in·l·j·in pꝛincipio ff·de donat·

¶ Donatio que fit per pactum liberatoꝛiuz ſtatim perficiť Bar·in·l·auunculo ff·de don· cau·moꝛ·

¶ Cuius etatis debet eſſe ille qui vult dona/ re cauſa moꝛtis ? et an in donatione quam fa cit filius requiratur ſpecialis licentia pa/ tris ? et ſi requiritur quando debet interuenire et quíd ſi pater conſentiat poſt donatio/ nem vide de his omnibus Bart·in·l·ſi filiofa milias ff·de do·ca·moꝛ·

¶ An donatio cauſa moꝛtis poſſit fieri in codicillis ? et quis poſſit donare cauſa moꝛ/

tis Bal·m d·l·si filiofamílias·ff· de donatio· cau·moꝛ.

¶An is qui nō pt̄ testarí possit donare cauſa moꝛtis· e·t·l·marcellus et·l·fi·

¶Quero si donauí causa mōtis patris vel fi lij an ego solus potero reuocare et quid si fi liꝰ dat rē patris pmittente patre cuius mō te ofir meꝫ donatio Bar·m·l·qui pꝛeco·ff· de donat·cau·moꝛ.

¶An is qui donat alíquā rē ecclesie im ꝓpꝛie tatem vel vtile dominiū possit recipe de ipsis rebꝰ censum ab ecclesia Jnno·m·c·de monachís de pꝛeben.

¶Donans se ꝛ sua est verus regularis quē cūqꝫ habitum poꝛtet ita dicit Abb. in·c·ij de testament·dicam·j·sub dictōne religiosus·

¶Donatio mofficiosa non reuocaꝫ mísi quatenus est mofficiosa dictum est Ab·m·c·raynaldus de testament·de quo Jaco·butri·et Bald·m autent·vide si parens·C·de moffi· testament.

¶Donatio facta psone censeꝫ psonalis facta aūt loco ceuseꝫ realis ita dicit Abb·m·c· cū vemissent de instit·

¶Donatarius agens de euictōne ō donantem teneꝫ denunciare donanti ante lítem ote statam tex·est in·l·qui concubinam·Ç si hꝛes ff·de leg·iij·

¶An donatoꝛ teneaꝫ de euictione·videtur ꝙ non sed tm̄ de dolo vt no·vij·q·j·presenti um de pꝛebend·cum secundum m glo·et·c·m ter cetera ad de Bart·in·l·aristo ff·de donati· et m·l·ij·Co·de euiction·Bartho·in·l iuli·Ç qui fundum ff·de verbo·obligatio·glo·mſtitut·de donatio·Ç alie glo·finali·vij·q·j· presentium.

¶Donatio causa moꝛtis non mfirmatur p conditionem impossibilem casus est singularis in·l·que sub condítione ff·de conditio· instituc·

¶Sicut donatio causa moꝛtis non infirmatur moꝛte sic deposꝛtatione vel banno·ff·de donation·inter virum et vꝛoꝛem·l·sed et si moꝛs·Ç·j·Bald·m·l·executoꝛem·C·de excꝛei iudic.

¶An pꝛesumatur donatio mter patrem et filium dic vt not·m·l·ad eum Ç·j·ff·de donat· Bal·in·l·filie cuius·C·fam·hercſ·et m·l·filium quem·e·t·

¶Donatō pꝛesumitur mter scientes vbi nulla causa alia subest vt·l·campanus ff·de opeꝛi·liber·quod est verum quando mteruenit stipulatio secus in pacto nudo et confessione per notata m·l·iuregentium·Ç sed cum nulla ff·de pact·ſm Bartholum m·l·nuda· ff·de donatio·quem refert Bald·m·l·fi·C·si cert·petat·

¶Donatio que fit tacite soluendo dotem p mulierem requirit mſinuationem text·est in ·l·fi·C·de iu·do·

¶Donatio que fit pꝛo redemptione captiuoꝛ dicit fieri ad pias causas Bal·m·l·illud ·C·de sacrosanc·ec·

¶Donatō non est quod fit m signum remunerationis vt·l·acquilius·ff·de donati·et·l·si pater·e·t·

¶Princeps seu ciuitas potest donare locum communem ecclesie vt ofecreꝫ ff·de re·diui· ·l·sacra et ibi Bal·

¶Obligatio naturalis ad antidota non impedit donationem ff de pet·here·l·sed et si Ç· osuluit et ibi glo·

¶An dolus sit otractus nominatus vel innominatus et quare olim nō pꝛoduceꝫ obligatio ex conuentione donationis glo·ꝛ Bar·m·l·iuregentium·Ç·j·ff·de pact·

¶An in mſinuatione donationis ꝛequiraꝫ decretum Guil·m·l·illud·C·de sacrosanc·ec· Cy·in·l·fi·C·qui admit·vide Bal·m·l·nᶜ qc quā·Ç·vbi decretum ff·de offi·pꝛoconsul·et legat·

¶Si donatio fiat pluribꝰ ab vno an dicaꝫ vna attenta psona donantis an plures attentis psonis donatarioꝝ vide Guil·ff·de pact· ·l·si plures·

¶Adhibitus ad stipulandū pꝛo coniuncto cui est donatum nō videꝫ adhibitus aío donandi ff·manda·l·idemqꝫ Ç·si cui·

¶Si quid donaꝫ in ōctu venditōmis de p̄cio vt si dicat dono quicquid valet vltra ē plena donatio quia respectiua ad pꝛecium Bā· m·l·si tibi decem·ff de pact·quod not·quia non eget talis donatō insinuatione.

¶Casus m quibꝰ filiusfamilias potest donare vide glo·de pact·l·otra iure·Ç·si filius· vbi not·

¶Vbi quis ex osuetudine ar tatur ad dandum illa ꝓpꝛie non est donatio Bart·m d·l· iuregentium·Ç·si filius·

¶Pactum de adulteríjs nō petendo nō p̄supponit necessario donationē vide glo·ꝛ Bar· m·l·iuregentiū·Ç·j·ff·de pac·

¶Donatio hodie est contractus nominatus glo ff de condi· ob cau·l·si pꝛecumiaꝫ glo· ·ff·de act·empt·l·j·in pꝛincipio fi de rerum p mutat·l·j·Ç item emptio glosa·ff·de pact·l· iuregentium circa principiuꝫ et glo·ff·de donat·l·m edilibus·Ç·ex rebus ꝛ ibi Bartholus et an sit bone fidei vel stricti iuris vide Bartholum m·l·fi·ff·de condic·ob cau·

¶An si in donatione vel pꝛomissione fit mentio de moꝛte vel apponitur conditio moꝛtis m dubio sit iudicanda donatio causa mōtis vel inter viuos vide pꝛo et contra in·l·nā si cuꝫ moꝛiar·ff·de condition·in debi·et ibi p Guil·et Bartholum in·l·apud celsum·Ç·j·ff

de do. excepţ. vide omnino Bal. in l. qne dotis ff. solut. ma.

¶ Datum alicui ob causam piam videţ donatum sub conditione si causa pia sequaţ aliter non valet donatio. ff. de condit. inde. l. dñs testamento.

¶ Renuncians exceptioni videtur donare. ff. de constitut. pecu. l. si maritus in glosa. ij.

¶ Quis non videtur donare ius contentum in instrumento vel rem de qua habet instrumentum tradendo instrumentum quando ē ditio affert illi cui tradit aliam commoditatem puta vt se defenderet ter. est ff. de pig. act. l. fi.

¶ Non ita faciliţ fit donatio sic̄ obligatio ff. ad vell. l. sed si ego. ¶. fi.

¶ Donatio presumitur in dubio vbi precessit alia donatio ab eo cui donatur. ff. manda. l. si vero non remunerandi. ¶. idem pomponius.

¶ Donator non conuenit̄ nisi inquantum ꝺ iure facere potest. ff. de iur. dot. l. si extraneus. ff. de dona. l. qui ex donatione et facere posse dicit̄ deducto ere alieno.

¶ Vbi precedit aliqua obligatio necessitatis ad dandum non dicitur donatio licet vtatur verbo donare ff. locat. l. si vno in principio.

¶ Pater potest donare filio vel econtra in castrensibo vel quasi glo. quibo modis pig. vel ypothe. solu. l. j. adde glo. ff. de vsu. l. cum de in rem vers. adde glo. C. de moffici. testa. aut. vnde si parens et glo. C. de reuo. dona. l. ij. Bald. in l. frater a fratre. ff. de condit. in debit.

¶ Remissio pignoris non est donare ter. et glo. in dicta. l. j. in contrarium est ter. in l. si consensit. ¶. j. eo. t. et l. sicut. ¶. an paciſci eo. titulo.

¶ Obmittere gratis exceptionem sibi competentem et propter hoc sententiam contra se reportare est donaé quod no. ter. est no. ff. de donat. inter vir. et vxo. l. si sponsus. ¶. si vxor.

¶ An donatio causa mortis retrohatur. ff. de donat. cau. mor. l. sed interim. ¶. j. et ¶. per glo. in quibo casibo et l. donationes. C. de dona. inter vi. et vx.

¶ Debitor in diem si soluit ante diem non videtur donare. ff. de donat. inter vi. et vx. l. ſ et si vir. ¶. si vir.

¶ Non petens cessiones sibi debitas remisso principali accessiones donare videtur. ff. de dona. inter vi. et vx. l. vir vsuras.

¶ Donatio que fit vltra quingentos aureos iudice non presente licet ei postea manifestetur nihilominus non valet imo a pncipio requirit̄ pñtia iudicis glo. ē singularis in aut. vt nō fiant pig. ¶. fi. coll. v. Bal. in l. illud. C. de sacrosan. ec.

¶ Donatio dicit̄ esse actus pertinens ad voluntariā iurisdictōnē glo. est no. in aut. ꝺ defenso. ciui. ¶. nulla.

¶ An donatio facta per Constantinum Siluestro tenuerit not. in aut. quomodo oportet episcopos in principio in glo. super verbo conferens domini legum in prohemio. C. et. ff. Bartho. in l. j. ff. de requi. re. Alberi. in l. bene a zenone. C. de quadrien. prescrip. ter. et ibi not. de electio. fundamenta libro. vj. in clement. romani de iureiuran. vide Joan. an. in additio. Spec. titulo de instrument. edictio. ¶. nunc autem ver. fi. adde. l. j. ¶. j. ff. de offi. prefect. vrb. et quod ibi not. Bar. in l. legatus. ff. de offi. presid. z in l. illud. C. de sacrosanct. eccles̄i. C. de na. lib. l. diui. ad hoc Jo. an. in addi. Specul. titulo de rescriptio. presentata. ¶. ratione ver. item quod est obtentum adde ad materiam extrauagantem Bonifacij. xij. que incipit vnam sanctam. quod notat. de iudic. nouit qui fil. sint legitimi. causam et. c. per venerabilem de. Cardino. in. c. perpendimus de sententi. excommuni. in. q. vij.

¶ Donatio ob causam non requirit insinuationem glosa est. l. prima. Codi. si aduer. donat.

¶ Donatio facta vltra quingentos aureos spe remunerationis non requirit insinuationem casus est decima collatio. qui. feu. dapos. c. fi.

¶ Donatio facta filiofamilias benemerito non est insinuanda glo. que non est alibi in l. acquilius. ff. de dona.

¶ Donatio causa mortis magis accedit contractui q̄m vltime voluntati glo. in l. ij. ff. de do. prele. Pau. in clement. dudum de sepul. adde de hac donatione Spe. ti. de instrum. edic. ¶. porro in p̄n.

¶ Donatio inter virum et vxorem non confirmatur morte quando stat in solis finibo promissionis casus est in l. papinianus de donat. inter vi. et vx.

¶ Reuocata donatione alicuius rei non pterea repetuntur fructus ex ea p̄ceptī vt l. generaliter. ¶. si quis alienū. ff. de fideicom mis. liber. adde qꝺ no. Bart. in l. mortis cau. ff. de donat. cau. mor.

¶ Donatio facta a patre filijs confirmatur morte licet non sit adita hereditas glo. est in l. filie. C. fam. herc.

¶ Donatio causa mortis inter viuos que ab initio non valuit sed morte confirmaţ computaţ in legitimā glo. est in l. filium quem hñtem. C. fam. herc.

¶ Rei donate causa mortis testatoris com-

petit actō sic̄ in legato vt .l. secūda .ff. de pu/blicia. et nō ē alibi.

¶ Donatio facta ecclesie dicit facta ad pias causas ita dicit Spe. ti. de instru. edic. §. nūc vero.

¶ An donatio causa mortis requirat insinuationem videt q̄ non tex. est in .l. fi. ff. de do/nat. cau. mor. qui non est alibi ꝑ doctores

¶ Donatio que resultat ex confessione in iudicio facta non requirit insinuationem puta si quis interrogatus an aliquid sibi debe/tur respondet animo donandi q̄ non / talis donatio non requirit insinuatōnem dictum est notabile Jacob. de bare. in .l. quidam in iure. ff. de donat. adde q̄ confessio ad liberandum et liberatio sine causa non egent insinuatōne quod procedit in confessione sine causa vbi est dubium an sciret causam nō subesse sed vbi ē certum q̄ sciret causam nō subesse est donatio et eget insinuatione Jacob. but. in .l. tale pactū ff. de pac. et ibi vide Bal.

¶ An donatio facta mcerte persone requirat insinuatōnem Bart. in .l. quod seruus ff. de stip. seruo.

¶ Donatō causa mortis quo ad sui valorez requirit ad minus pactum nudum glo. est in .l. cum pater. §. nemo de leg. ij. adde quod nō. in .l. ij. C. de iure do.

¶ Donatō causa mortis quo ad sui confirmationem non requirit additionem heredi tatis nōt. glo. in .l. etiam. C. de inoffic. testament. adde Bar. in .l. qui precio ff. de donat. cau. mor.

¶ Donatio causa mortis ita potest fieri hodie per pactum nudum sicut donatio inter viuos. l. siquis argentum. §. penultimo. C. de donat. glo. est singularis in dicta .l. cum pater. §. nemo. ff. de legat. secund. sed ego alle go aliam in .l. in lege. Cod. de iur. dot. secm Bartholum.

¶ An donatio inter virum et vxorem confirmetur morte viri quam meruit per sententiam capitalem Bar. in .l. post contractum. ff. de donat.

¶ Qualiter obliget donatio causa mortis et qua actōne petatur res taliter donata Bar. in .l. j. ff. de donat. cau. mor.

¶ An donatō causa mortis possit reuocari si qualescat donator Bart. in .l. iul. ff. de donat. cau. mor. adde q̄ donatō causa mortis tur/piter reuocat̄ sez voluntate donantis exꝑssa vel tacita itē mōte donatarij tex. et gl. ff. si certet. l. nō ois.

¶ An donatō facta occasione alicuius periculi cessante illo piculo sit nulla Bar. in .l. mortis causa donare. ff. de do. cau. mō.

¶ Regula est q̄ donatō reuocat̄ ꝓpter mg̃/titudinem de donat. c. fi. et. C. de reuoc. dona. .l. fi. fallit nisi sit donatō remūneratoria tex. est singularis in .l. si pater. §. j. ff. de donatō. et ibi nō.

¶ Donatio facta sub modo non reuocatur / nisi id actum sit nōt. de condit. appo. verum in glo. ij.

¶ An donatio immoderata reuocetur in totum vel solummodo in eo quod excedit mo/dū de donat. c. ij. et ibi nō.

¶ Qualiter facienda est interpretatio in donationibus et beneficijs vide de censi. ex parte de priuileg. in his de donatio. c. dilecti vbi vide.

¶ In donatōmbus causa mortis non potest dari hereditas sicut nec in codicillis. C. de pact. l. licet.

¶ Stans in eadem potestate cum patre suo non potest donare vxori fratris sui / vt .l. ij. §. qui in eiusdem. ff. de donatio. inter virum et vx.

¶ Mater non potest donare filio existenti in potestate viri quia queritur viro vt in d. l. ij §. verbū pātis.

¶ Repudians sibi acquirendum vt alteri querat̄ videt̄ illi donare vt .l. si sponsus. §. si maritus. ff. de donat. inter vi. et vx. vide ff. de fun. dot. l. si nuptura. §. fi.

¶ An si maritus nō detrahit idquod poterat p. l. falcidiam videatur donare vide quod nō ff. de donat. inter virum et vx. l. si sponsus §. si maritus.

¶ Valet donatio inter virum et vxorem causa mōtis. ff. de donat. inter virum et vx. l. vxori. §. fi. nec transfertur interim dominium sed demum aduenient̄ conditione eodem titulo. l. sed interim et ipsa mōte confirmata retro trahitur et euanescit reintegrato matrimonio vide eodem titulo. l. cum hic status. §. si diuortium.

¶ Valet donatō inter virum et vxorem in vsu vestis in vsu habitatōnis grati et in vsu serui. ff. de donat. inter virum et vxorē. l. si vir vxoris.

¶ Donari dicit̄ quod nullo iure cogente cōceditur ff. de donat. l. donari. ff. de re. iur. l. donari de pemi. di. in. ille tex. vide in cle. duduz §. verum de sepul. quod nota. xxiij. q. vj. §. ex his ommbus.

¶ An donatō facta inter sponsos possit reuocari nō secuto matrimonio Cy. in .l. cū virum. C. de dona. ant. nup.

¶ An per donatōnem causa mōtis possit dari hereditas Bar. in .l. licet. C. de pac. tenet q̄ nō sic̄ nec in codicillis.

¶ An amans possit obligare rem donatam anteq̄m tradat Bartho. q̄ sic in .l. j. ff. de iur. fis.

¶ An donatio sit contractus nominatus

vel imnominatus Bar·in·l·fi·ff·de condit·ob cau·

¶ Quando possit reuocari donatio causa mortis Bar·m·l·alienam·¶·ei qui·ff·de don· cau·mor·

¶ An in re donata a patre filio ꝓcedat vsucapio ꝛ an dicta donatō ꝛfirmet̄ morte Bá· in·l·j·ff·de don·cau·mor·

¶ Donatō causa mortis nō reuocat̄ penitentia donantis casus est ſm Ang·m·l·j·ff·qui sine manumiſ·

¶ An donatio facta ab vxore ꝓ militia vel doctoratu ꝙsequendo teneat Cy·in·l·si vt ꝓpomis·C·de do·inter vi·et vx·

¶ An valeat donatō facta patri a filio Bar· in·l· cū filius·¶·si pr̄·ff·de don·

¶ Si donauí domum vel fundum vel aliam rem alicui vt me aleret an illa re ꝓempta teneat̄ me alimentare no·Cy·et Bart·in·l·j·C· de iur·emphy·

¶ Quídam posuit coram me magnam qñtitatem ducatoꝝ dicens se velle donare míbi ego tunc accepí partem et postea voluí habere totam dicens ꝙ accipiendo partem fui mtentionis habere totum donans dicit ꝙ nō potui partem habere et accapere et partem repudiare ideo vult a me repetere ptem quā acceptauí quid iuris Bar·m·l·ij·m fi ff de acqui·here·

¶ Qualiter dicat̄ donatō mofficiosa et an reuocet̄ ipso iure an per querelam et an in totum vel ꝓ parte Bar·in·l·titia·¶·fi·ff·de leg· secund·

¶ Si maritus dat aliqua iocalia vxori vel vestem preciosam in festis vt ipsa decenter ī cedat non est donatio ff de donat·inter vi·et vx·l·sed si vir·¶·si vir·

¶ An anulus datus a viro vxori videat̄ donatus·ff·de donat·inter vir·et vx·l·si donatę ·¶·j·

¶ Donatio que confirmat̄ morte non retrotrahitur quo ad dominium sed quo ad fructus·l·ij·C·de reuo·donat·et·l·ij··C·de don· inter virum et vxorem / sed confirmata sola voluntate retrotrahitur ad tempus donationis vt ibi no·

¶ Donatio que morte confirmatur ē quasi legatuꝝ glosa·et Cy·m·l·filie·C·fam·her· vide Bart·in·l·ij·C·de condit·ob cau·et vide ·l·donationes·Codice de donation·inter vi· et vx·

¶ An vbi fit emptio nomine filij videat̄ facta animo donandi Cy·et Barthol·in dicta ·l·filie·

¶ Donatio non perficitur nudo consensu donantis sed requiritur consensus vtriuſq; gl· m·l·monumentum·Codice de reli·et sumpt· fu·e·

¶ Licet donatio inter virum et vxorem valeat donato prędio quo ad fructus non tamen valet donatio ꝑncipaliter fructuū·C· de iur·dot·l·pro oneribus et ibi Cy·pomit ra tionem·

¶ Casus in quibꝫ tenet donatio ꝛstante matrimonio vide in gl o·l·si quidē·C·de donat· inter vi·et vx·

¶ Si maritus patiente vxore consumit bona ad ipsam spectantia presumit̄ ꝙ hoc patiat̄ animo donandi no·C·de dona·inter vi· et vx·m·l·ex his·

¶ An retentio vsuraꝝ sit donatō vide·ff· de odit·in debi·l·j·

¶ An valeat donatio facta ꝑ filium in extranеū ꝙsentiente patre siue donet castrensia siue profectícia vel aduentitia vide Bal·in·l·ij ·ff·de donat·

¶ Si ꝓmitto te in domo mea habitaē donatio est in eo ꝙ non es ꝓ pensione·ff·de don· ·l·in edibꝫ vbi vide·

¶ Donatio causa ꝙditionis implende nō est donatio·ff·de dona·cau·mor·l·mortis causa

¶ Donatio dr̄ quasi domi datio·ff·de donat· ·l·senatus·¶·fi·

¶ Si ꝓmitto tibi vt dones rem meam sunt due donatōes vt·l·m edibꝫ·¶·qđ filius ꝛ qđ ibi no·ff·de donat·

¶ Vt sit donatio nō exigit̄ actualis traditō sed sufficit patientia vt hñs teneat·e·titu·l· absenti·

¶ Donatio qñq; cadit in iur̄ vsuario medij tpis·l·aristo·ff·de donat·

¶ Donatio iudicialis nō eget mſinuatōe ꝙ eo ipo ꝙ fit in iudicio est mſinuata·ff·de donat·l·quidā in iure·

¶ An ex pacto adhibito animo donandi oriat̄ obligatio vide qđ no·ff·de dona·l·donatō nes·¶·eiusmodi·

¶ Per hec verba tolle nō fit donatō vide m pallegata·l·douatōnes ff·de don·

¶ De multis differentijs inter donationem causa mortis et legatum vide de donati·cau· mortis·l·senatus mſtitut·de donat·¶·primo· et·l·marcellus·¶·finali·ff·de donation·cau· mor·

¶ Res donata causa mortis petitur actione ex testamento·ff·de donatio·cau·mor· ·l·ij·

¶ Donatio olim nō fiebat misi traditione·l· mortis causa·ff·de donat·cau·mor·hodie fit pacto nudo etiam donatio causa mortis vidē glosam·ff·de legat·ij·l·cum pater·¶·nemo vbi vide Barthol·in·l·j·ff·de donation·causa mortis·

¶ Vt donatō causa mōtis propriꝫ valeat ergit̄ presentia partis·ff·de donat·cau·mōt·l· inter mōtis·vbi vide·

¶Si donatio causa mortis fiat per stipula⸗
tionem petitur actione ex stipulatu si fiat p
pactum nudum petitur condictione ex lege
si fiat absenti et ex testamento petitur actio⸗
ne ex testamento sed tunc proprie non est
donatio causa mortis et idem si fiat in codi⸗
cillis nō. in. l. prima. C. de lega. et in. l. fidei⸗
commissa. ff. de lega. iij. Dy. et Bart. in. l. se⸗
cunda. ff. de donatio. caus. mort. docto. in. l.
prima. C. eo.

¶Donatio causa mortis differt a mortis cau
sa capione. ff. de donatio. causa mortis. l. qui
precio et quod ibi nō. per Bart. glo. in. l. iter
mortis eo. ti.

¶An es alienum absorbeat donationem cā
mortis vel mortis causa capionem vide. ff. q
et a quib. l. si mortis.

¶An donatio causa mortis facta a filio pa
tre permittente confirmetur morte filij glo.
in. l. neque fratris. C. de donatio. causa mor
tis Bart. ī prealleg. ata. l. qui p̄cio. ff. eo.

¶In donatione causa mortis non potest fie
ri directa substitutio nisi per stipulationez
. ff. de donatio. causa mor. l. si cui vide glo. que
aliter dicit et male in. l. j. C. eodem videm. l.
seya. ff. de dot. prele.

¶Potest fieri donatio causa mortis cum pa
cto q̄ non possit revocari z talis donatio di⸗
citur interim vinos tex. ff. de donatio. l. si alienaz
. ¶. marcellus et ibi glo. et in. l. vbi ita donat̄
eodem titu.

¶Donatarius causa mortis si res ei tradat̄
in vita non facit fructus suos sentit glo. ff. de
donatio. causa mortis. l. si mortis causa vide
tex. cum glo. ff. de condictioni. ob caus. l. cū
quis.

¶An donatio causa mortis exigat aditio⸗
nem hereditatis Bar. dicit q̄ sic. ff. de dona.
cau. mor. l. in mortis causa.

¶Ad esse donationis causa mortis non exi
gitur testamentum fieri licet exigatur potē
cia testandi excepto filiofamilias. ff. de do.
cau. mor. l. tam is.

¶Donatio causa mortis requirit quinque
testes glo. in preallegata. l. tam is et tamen
non est testamentum neque codicilli sed vl⸗
tima alia voluntas secundum glo. in dicta
. l. tam is et quod idem nō. in. l. tercia. ff. de do
p̄le. et ī. l. qui in potestate. ff. de testa.

¶Ad perfectiōez donatiōis liberatorie nul
la exigitur traditio. ff. de dona. causa. mor. l.
auunculo et. l. mortis. ¶. titia eo. ti.

¶An moriente donatario expiret donatio
causa mortis. ff. de donatio. cau. mor. l. mor.
causa et. l. si alienam. ¶. marcellus eo. titu. et
quod ibi nō.

¶Quo ad capacitatem donatarij donatio
causa mortis equiperatur legato. ff. de don.
causa mort. l. omnibus et. l. marcellus. ¶. pau
lus adde q̄ in multis alijs equiperantur eo
dem ti. l. illud.

¶An in donatione causa mortis habeat lo
cum ius accrescendi vide Bart. in prealle⸗
gata. l. illud.

¶An valeat donatio quam facit filius pro
patre volēte dō are vide Bart. in. l. secunda
. ff. de dona.

¶Si pater dicat se donasse filio vt bene me
rito non creditur ei. ff. de castrensi peculio. l. si
forte glo. in. l. si donatione. C. de collat. et ibi
Bart.

¶An et quando propter superuenientiam
filiorum revocetur donatio precedens Bar.
plene in. l. si totus. C. de revoc. dona. dicit q̄
revocatur iure poli sed non iure fori nisi vs
q̄ ad debitum bonorum subsidium xviij. q.
iiij. c. vltimo glo. et doc. in. c. finali de dona. et
in. l. si vnquam. C. de revoc. do.

¶An valeat donatio ommum bonorum col
lata post mortem Ange. ī. l. prima d̄ acquir.
hered. glo. et quod ibi nō. Bar. in. l. stipula
tio hoc modo concepta. ff. de ver. obli. vbi ple
ne de ista donatione ommium bonorum vide
ad materiam Ange. in suo consilio. xcix. et
an valeat donatio ommium bonorum prese⸗
tium et futurorum reservato sibi vsufructu
vide Bar. in consilio suo. xviij. quod incipit
in dei nomine.

¶An consentiēs in alienatiōe rei sue videa
tur donare Bar. in. l. que dotis. ff. sol. ma.

¶An donatio inter vi. et vxo. firmetur iura
mento Bar. in. l. si pro eo. ff. de fideius. z in. l.
seyus et augerius ff. ad. l. falc. d. Ant. et mo
der. in. c. cum contingat de iureiuran. et qd̄
nō. in. c. licet de pact. li. vj.

¶An appellatione donationis veniat dona
tio causa mortis Bar. in. l. filiusfamilias. ff.
de donatio. et an donatio sub modo possit re⸗
vocari multo domino in cuius favorem po⸗
situs est modus vide Bart. in. l. qui rome. ¶.
flauius. ff. de ver. obli.

¶An pater multo filio possit revocar̄ dona
tionem factam per filium causa mortis ipso
consentiente Bar. in. l. secunda in principio
. ff. de dona.

¶Donatio est prohibita inter virum et vx⸗
orem sed non remuneratio Bar. in. l. volun⸗
tate. C. de do. promissio.

¶An princeps vel domimus donare possit
aliquid ex quo eius potentia minuatur Bā.
in. l. prohibere. ff. q̄ vi aut clam.

¶An donatio excedens quingentos aure⸗
os valeat sine insinuatione alias tamen iu⸗
ramento et renunciatione firmata vide Jo.
an. in addi. Spe. d̄ instrumen. edi. ¶. porro
m fine vbi vide etiam alia circa materiā insi⸗

nuationis donationis .
¶ An valeat donatio facta per sororem nuptam fratri simul cum ea existenti in potestate Jo. an. in dic. ¶ porro.
¶ An valeat donatio omnium bonorum facta ecclesie vide Bar. in l. fi. C. de pac.
¶ An valeat donatio facta per clericum concubme Cy. ī. l. ancille. C. de dona. inter vi. et vxo. doct. in c. fi. et in c. relatum. ij. de testa. Jo. an. in c. de hijs de sepul ff de dona. l. affectionis per Bar. in l. miles in prin ff. de re iudi. Jo. an. in regula sine culpa li. vj. dixi. s̄ sub dictione concubina.
¶ An et quibus casibus presumatur donatio glo. ī. l. ℔ si ego ff. ad velle glo. et Bar. i. l. cū q̄d ff. si cer. pet. et ī. l. si vero ¶ idē papi. ff. man. Bar. et Bal. ī. l. q̄ dotis ff. so. ma.
¶ De donatione et liberalitate vide ter. in c. j. de dona. xxviij. q. j. iam nunc.
¶ Dispō. l. cū acutissim. C. de fideicommiss. habet locum etiam in donationibus causa mortis glo. que reputatur singularis in l. j. C. de dona causa mor.
¶ An ī generali potestate administrati concessa alicui comprehendatur potestas donādi dic q̄ nō vt. l. filius ff. de dona. et l. contrarium ¶ filius ff. ō pact. fallit ī generali pōtate administrandi quam habet prelatus dictum est nō. Jnno. ī c. veniens de prescrip.
¶ An collatio beneficiorum sit donatio nō. de instī. cum venissent vbi ter. de preben. relatum de rescrip. eam te et ibi nō. de concess. preben. pastoralis .
¶ An imperator possit donare terras imperij nō. doc. in prohemio ff et glo. et Jo. an. in c. grandi de supplē. negli. prela. li. vj. Bā. in l. prohibere. ¶ plane ff. q. vi aut clā ter. lxiij. di. ī sinodo Bal. x. col. ī defeu. fue. contro c. generali q̄d nō. Albe. late in l. bene azenone. C. de quadri. prescrip. vide ī. c. intellecto de iureiur.
¶ An donatio vel promissio facta ab eo qui credebat se morituru postea eo cōualescēte nualidetur nō. Bar. i. l. fi. ff. de solutio.
¶ An valeat pactum appositum ī donatione dic q̄ nō Spe. ti. de dona. v. q. si in tantū et ibi Jo. an. doc. i. c. fi. de. dona.
¶ An donans possit apponere modum in donatiōe a quo nō liceat recedere glo. sup ver. fecerit in l. j. ¶ accedat. C. de rei vxo. actione et ibi Cy. vide nō. in c. verum et. c. fi. de condi. appo.
¶ An ille cui fit donatio omnium bonorum teneatur respondere creditoribus donantis Cy. ī. l. tutores. C. ad. l. iul. de vi pub. Dy. in l. si marito ff soluto matrimonio et Bar. ī. l. hereditatem ff. de dona. et ī. l. mulier ff. de iure dotium.
¶ Donatio potest rata haberi post mortem xij. q. v. quia iohannes.
¶ Differentia inter donare et dare vide Archi. xij. q. j. duo sunt.
¶ Tanto est maius donum q̄nto fit a maiori ff. de albo scribēn l. fi. et ibi nō. C. de aduo. diuer. iudi. l. restituendo in fi. de preben. et quidā li. vj.
¶ Non est respiciendum ad dentem equi donati. l. ad res donatas ff de edil. edit.
¶ Donatio iofficiosa facta filio vt extraneo reuocatur vsq; ad ltimam nō. de testa Raynaldus ī glo. xvij. q. iiij. quicunq; de regula cum scimus et ibi nō. glo. et doc.
¶ Differentia inter donum et munus vide ī. c. j. de matrimonio otracto ō iter. eccle. i glo. de here. accusatus ¶ ille quoq; li. vj. in glo. de symo. et si q̄nes in glo. et ibi Jo. an. glo. ī. l. mortuo ff. del. ij.
¶ Dona spiritussancti sunt septem que nō. xxx. q. j. peruenit.
¶ An donato castro ītelligatur donata iurisdictio Bal. x. coll. de pa. iura fir. ¶ fi.
¶ An exaffectiōe possum9 donare meretrici vltra debitum glo. lxxxvj. di. qui venatoribus vide ī. l. iiij. ff. de condi. ob turpem causā adde quod dicam. j. sub dictiōe meretrix.
¶ An hec verba mortis causa apposita in donatione faciāt eam censeri donationem causa mortis vid Bā. ī. l. que dotis ff. so. ma.
¶ An donatio tantum pro patre teneat vid glo. ī. c. questi. xxij. q. iiij.
¶ Donatio nō potest velut iofficiosa reuocari nisi per eum cui de necessitate est aliquid relmquendum notat ī. c. fi. de succe. ab ite. m glo. fi.
¶ An valeat donatio facta pauperibꝫ iceritis nō. ī. l. illud. C. de sacrosanct ī g. fi. Spe ti. de istru. edi. ¶ nūc vero. v. ℔ q̄nq; fuit.
¶ An donatio sit contractus bone fidei nō. Bar. ī. l. ī edibus. ¶ ij ff. d̄ dona.
¶ Que sit differentia īter iofficiosam donationem et iofficiosum testamentum Jo. an. ī. c. raynucius de testa.
¶ An decuriōes possint donare de bonis ciuitatis vel omunis suipomit Bar. ī. l. ambitiosa ff. decre. ab or. fa.
¶ Quotiēs debeat fieri isinuatio donatiōis et coram quo iudice vide Spe. ti. de istru. edi. ¶ porro. ver. donatio Bar. ī. l. modesti nus. ff. de dona.
¶ An donatio prīcipis vltra summam q̄n gentorum aureorum valeat sine isinuatiōe Spe. ī dicto. ¶ porro ver. item nō. Bar. i d. l. modestinus.
¶ Nō dicit donatio quādo vtraq; pars ex eodem facto commodum cōsequi potest vide ī dicto. ¶ porro ver. fuit etiam alia q.

¶ Qualiter intelligatur solidus ex donatione vide in d. ℣ porro ver. vltimo adde quod dicam .j. sub dictione solidus.

¶ An in donationibus habeat locum ius accrescendi ℣ pe. dicit quod nō. ti. de dona. in princ. Bart. m. l. si mihi et titio. ff de verborum obligatio.

¶ An fundꝰ hostiū q̄ nūq̄ fuit in donatione deduci possit Bart. m. l. liber homo ff de ver. obli. ter. in. c. abbate de re iudi. li. vj.

¶ An donata ciuitate vel villa videantur donata molendina ea existentia vide Bal. x. col. de capi. qui curri. ven. c. j. in secunda et tercia et quarta colla.

¶ An in generali donatione alicuius castri vel loci quam facit princeps alicui transferatur mixtum et merum imperiū Bal. x. col. in. c. j. de capi. qui curri. ven. in v. col.

¶ An liceat donare hominem liberum Bar. m. l. ij. ff. ad. l. fauiam de plagia.

¶ An valeat donatio sine insinuatione si dicatur in instrumento ꝙ voluit donator tot esse donationes quot sunt iugera terre Bā. dicit ꝙ nō. in. l. modestinus ff de dona. et ita consului apud eugobium.

¶ An valeat donatio rerum existentiū apd infideles ter. de re iudi. abbate li. vj. Inno. d voto ꝙ super i. l. liber hō. ff de ver. obli.

¶ An ciuitas seu eius dominus possit donare sine consensu populi Bal. x. col. si de feu. fue. contro. in. c. generali doc. de ma. et obe. c. delicti.

¶ An rex possit donare filijs suis non emācipatis Bal. x. col. de pa. iura. fiz. ver. item sacramenta in vj. coll. in fi.

¶ An donata arce vel alias principali parte castri videatur donatum totum castrū Bal. x. coll. de capite qui curia. vendi.

¶ An prelatus possit donare bona ecclesie sue vide in. c. ceterum et. c. apostolice de dona. glo. et Archi. lxiij. di. ego Ludouicus doc. in. c. sicut. ij. de iureiuran.

¶ An si donatio ē facta ecclesie vel prelato ita vt res alienari non possit cogente necessitate possit nihilominus res alienari glo. in doc. de condi. appo. verum aliquid in. c. raynaldus de testa.

¶ An si rex verus vel putatiuus donare bō regni sui ecclesijs possit successor illam donationem reuocare ℣ pe. ti. de instru. edi. ℣ nunc autem ver. quid si et ibi Jo. and. in addi.

¶ An pro dono facto doctoribus agi possit Bar. m. l. j. ℣ an philosophi ff de var. et extraor. cog.

¶ An donatio omnium bonorum reuocari possit a filio donantis glo. xvij. q. iij. c. fi.

¶ An donato castro intelligatur donata curia Bart. m. l. ij. C. de bonis vacan. li. decimo Bal. x. col. qui. mo. feu. amit. c. fi. et d capis taqui cu. acu. c. j.

¶ An donata domo intelligatur donatus ortus illi contiguus glo. xij. q. ij. c. fi. de testi. Raynaldus in prin. et m. l. ij. C. de bo. vacā. li. x. adde quod dixi ℣. sub dictione domꝰ.

¶ An donata domo intelligatur donata via eundi ad illam glo. in ver. reuertatur tuendi xvij. q. iij. quesiti. glo. xvj. q. j. possessiones Jo. an. in regula priuilegium li. vj.

¶ Donatio facta filio in doctoratu vel in milicia ipsius filij valet nec venit fratribus cōmunicanda Bar. m. l. fi. C. d silentia. li. xij. ad de quod dixi ℣. in dictione collatio.

¶ Qualiter intelligatur donatio facta ecclesie de vsu rei tantum glo. xvj. q. j. possessiones.

¶ Quis donauit ecclesie romane ciuitatem bonomensem et romandiolam vide Archi. lxiij. di. ego Ludouicus adde quod dixi supra d dictiōe Bonomia.

¶ An donatio facta collegio vel religioni q̄ usq̄ nō immutauerit habitū irritet si mutauit habitū vide Jo. an. i. c. j. de reli. do li. vj.

¶ Quid sit donum nō. Jo. an. i. c. j. de cēsi. in vj. de rescrip. statutum eo. li. vbi etiam gl. alia glo. xxiij. q. vj. ℣ ex his.

¶ Donatio facta tempore vltime voluntatis in dubio censetur facta inter viuos et tenet contractus vide ter. de consue. c. ij. d sepul. de his ter. in clc. dudum eo. titu. glo. in sti. de dona. ℣ j. super ver. humanitus glo. i l. fi. C. de dona. cau. mor. ℣ pe. ti. de instru. edi. ℣ porro ver. et quoniam Jo. an. in. c. j. d his de sepul.

¶ An donatio ad pias causas valeat sine insinuatione doc. tenent ꝙ sic i. c. cum omnes de testa ter. i. l. sancimus. ℣ j. C. de dona. gl. in. l. illud C. de sacrosanc. eccle. Archi. lxiij. di. c. Ludouicus ℣ pe. ti. de instru. edi. ℣ porro ver. item nō.

¶ Si pena remittitur vasallo non dicitur vera donatio Bal. x. col. quid iuris sit si post alie. feu. uas.

¶ Donatio facta inter viuos regulariter irreuocabilis est secus si causa mortis vide plene per Jo. an. in regula beneficium li. sexto fallit in certis casibus qui nō. in. c. fi. de donatio. et in capitulo in causis de elec. in glo. magna.

¶ Donatio facta a prelato consanguineis presumitur viciosa glo. i. lxxxix. di. decenter glo. i. c. j. vt ecc. bene. iter. carnalitatis Jo. ā. in addi. ℣ pe. ti. de his que fi. a prela.

¶ An donatio inter viuos per quam impeditur libera testamenti factio valet vide in. l. fina. C. de pac. Bart. in. l. stipulatio hoc mō

ff de ver. ob. Bal. r. col. de feu. da. i vic. l. co nmisso. c. ij.

¶ Quando donatio dicitur perfecta vidi gl. et Bar. in l. j. C. de iure fisci li. x.

¶ Donatio per verba multum generalia et larga nihil tribuit q verba sunt aliquando i proprie intelligenda de insti. cum remisset et ibi nō.

¶ An episcopus abundans in bonis mense sue possit de illis donare canonico egēti. Ho sti. de his que fiunt a prela. no. i.

¶ Donatio facta de rē spirituali non tribuit causam prescribendi de decadudum secun duz Hosti.

¶ Donator nō potest testificari pro dona tario i re sibi donata nō. de testi. in sup & pe ti. de procu. i fi.

¶ Donare est perdere ff. de dona. l. filiua. ff cum similibus et ideo in generali mandato nō venit donatio nec presumitur in dubio quis velle donare. ff. de proba. l. cum ō in debito insti. de dona. ¶. j. nisi in casibus nō. ff. mandati. l. si procuratorem. ¶. contrario et l. si mandato titij ad de qp donatio est dila pidatio. ff. de proba. l. cum de indebito fallit quando quis mouetur iusta ratione. ff. de do na. l. si filius.

¶ An episcopus donādo villam et omnia q ibi habet videat donare decimas et alia spū alia nō. de iure patro. ex litteris.

¶ An donatio facta per imperatorem pape poterit prescribi vide Cy. i. l. comperit. C. de prescrip. xxx. vel. xl. annorum.

¶ An donatio facta presidi vt plebiscito te neat vide Cy. C. ad. l. iul. repe. i. l. fi.

¶ An donatio sit contractus nominatus nō. ff. ō pac. l. iure gē. ¶. j. in glo. facies nō. ff. ō dona. i. l. in edibus. ¶. ex rebus et ibi Bart. et l. cum qui eo. ti.

¶ An in dubio presumatur donatio. ff. si cer. pe. l. cum quid in glo. pro tanto ff. ad velle. l. sed si ego iuncta glo ff. mā. l. si vō non remu nerandi. ¶. idem pomp. in glo. donasse. ff. fa ber cū. l. qui patri filio in glo. j. vide ff. man. l. si vero mandato titij i glo. omnino nō. ff. so. ma. l. que dotis et ibi Bar. C. de nego. ges. l. si filius et ibi Cy.

¶ An donatio facta nudo pacto fiat nō. ff. de consti. pecu. l. hactenus. ¶. j. in glo. tenetur isti. de dona. ¶. j. i glo. j.

¶ An sit donatio vbi precium rei imponit animo nō exigendi nō. ff. ō contrahen. emp. l. cum in venditione.

¶ An pignoris remissio sit donatio nō. ff. q mo. pignus vel ypo. sol. l. j. i glo. iutilem.

¶ An renūciatio sit donatio nō. Bar. ff. que in fraudem credi. l. fi. in prin. ff. de noua. l. si quis delegauerit Jo. an. in addi. & pe. ti.

de instru. editio ¶. porro in fi.

¶ An per exheredatiōem filij pater videat reuocare donationem vide ff. pro donato. l. si pater.

¶ Valet donatio facta per patrem filio na turali ff. que i fraudem credi. l. omnes. ¶. lu cius et quid ō spurijs vide Bart. in l. j. C. de natura. libe. et vide eūdem in l. fi. ¶. si a socero ff. que in fraudem credi.

¶ Donatio facta per existentem i infirmita te nō sumitur causa mortis glo. est nō. iuncto ff. de do. except. l. apud celsum ¶. j.

¶ Si pater dicat filio dono tibi fundum in alimenta vel in vsufructum nō videtur dona re proprietatem secus in extraneo. ff. de do. l. donationes. ¶. species. ff. de transac. l. cū hij. ¶. sabin Bal. in l. ij. circa finem. C. de ioffi. dona.

¶ Non solum qui verbo donat sed etiaz qui cōsentit donare videtur vt. l. si liqueat. C. de inoffi. dona vide i. l. ij. C. si aduer. dona. Bar et Bal. in preal. l. si liqueat.

¶ Pater potest donare filio vsufruc. aduētō num & statim valet donatio ter. est in. l. cum oportet. ¶. non autem. C. de bo. que li. licz gl. ibi dicat contra et ibi vide quattuor casus in quibus statim valet donatio facta per pa trem filio.

¶ Pactum appositum donationi ad commo dum tertij potest communi consensu dona toris et donatarij revocari secus i herede eius dem Bart. per. l. quesitum. ff. de seruis expor tandis argu. ff. de iure dotium. l. si ego. ¶. si res sed Bal. idem dicit etiam i herede i. l. cum a socero. C. de iure dotium.

¶ Donatio causa mortis facta per filium cū consensu patris potest per patrem revoca ri in diffinicte viuente filio et idem mortuo fi lio si donatio fundatur super re patris secus si super re filij Bal. in l. fenium. C. qui te sta. fa. pos.

¶ An relicta in testamento trahātur ad do nationem causa mortis per clausulam codi cillarem Bal. q non in dicta. l. fenium.

¶ Sicut de donatione generali omnium bo norum presentium et futurorum deducunt multe res que non veniunt nisi de eis fiat spe cialis mentio. l. obligatione generalium. l. sequenti. ff. de pigno. ita et multo magis de bent ille res deduci de donatione inter vinos omnium bonorum presentium et futurorum quia illa est maioris preiudicij q3 sit pigno ris obligatio argu. eorum que notantur p gl. et doc. in l. fi. C. que res pig. ob. pos. et ideo videtur male loqui Bart. q stipulatio qua quis promittit omnia bona sua presentia & futura non valet quia per indirectuz aufert testamenti factionem hoc enim est falsum

cum in tali donatione videantur excepte res de quibus in d.l.obligatione cogita.

¶ Tacita donatio nō presumitur vbi expres sa non potest intervenire.ff.de dona.inter vi rum et vxorem.l.fi.i glo.fi.

¶ An si in instrumento dicatur factam esse donationem ob merita illud inducat dispositionem nō ff.de ver.obli.l.sciendum.

¶ An qñ donatio requirit insinuatiōez possit insinuatiōi renunciari Bar.ff.de do.l.modesti nus Jo.an.in addi Spe.ti.de instrument. edic.¶ porro ver.item nō.donationes.

¶ Donatio facta vt donatarius liberet donā tem a periculo vite sibi imminenti valet et re uocari non potest dixi aliquid.s.vide m.l. metum.¶ sed licet ff.quod met.ca.Bartu.m l.vt vim ff.de iusti.et iur.glo.in.c.quante d senten.excommu.iustissima enim mercēs est si pro tuenda vita aliqua alicui donan tur dicit tex.in.l.si pater in fine.ff.de dona.

¶ Donatio facta imagini alicuius sancti va let sed cui acquiratur vide An.ge.m questi one per eum disputata que incipit m reful genti.

¶ De materia inofficiose donationis vid gl. et Cy.late m.l.prima.C.de inoffici.donati. Bar.in.l.titia ¶ imperator.ff.de lega.ij.doc in.c.fi.de dona.

¶ Que donatio revocetur propter reatum superuentem nō.C.de donatio.inter vi rum et vxorem.l.res vxoris in glo.finali et vide Cy.ibi.

¶ An donatio facta absenti valeat nō.C.de donatio.l.nec ambigi.nō ff.de donati.caus. mortis.l.prima et.l.inter mortis et ibi Bar tolus.

¶ An revocetur donatio facta sb̄ modo qui non impletur z qua actione nō.C.de dona que sub mod.l.prima et.l.secunda.C.de con dic.ob caus.m glo.plene nō.per glo.et doc de con.appo.verum et.c.fi.

¶ Si donatio sit pura dissoluenda tamen sub condictione qua actione interim petat donatum nō.ff.de donatio.l.prima m glo. et ibi Bar.

¶ Si donatio sit facta et vnus dicat ꝙ sim pliciter et alter ꝙ sub modo quis probabit vide glo.C.d donatio.ant.nup.l.secunda et ibi Cy.

¶ Qualiter conficiatur instrumentum do nationis vide Spe.titu.de instrumen.edic. ¶ porro ad finem.

¶ An pactum gratuitum dicatur donatio ita ꝙ egeat insinuatione vide Ange in consi lio suo rc.quod incipit pro parte negatiua.

¶ An hodie sit donatio ante nuptias vel ꝙ p ter nuptias.C.de pact.conuen.auten.qua liter m glo.finali Jo.an.in addi, Spe.titu. de dona.inter vi.et vx.super rubrica.

¶ An donatio propter nuptias possit auge ri vel minui.C.d donati.ant.nup.l.si cōstā te in glo.finali et ibi Cy.in quarta et quinta questione.

¶ Donatio facta ob merita an presumatur simulata nisi probentur merita nōt.in.l.si donatione.C.de collat.z in.l.si forte.ff.de ca stren.pecu.aut.l.cum precibus.C.d proba tio.Bald.in.l.illud.C.de sacrosanc.eccle.et in dicta.l.si donatione adde ꝙ benemerita non debent esse levia z perfunctoria sed con digna dicit Bal.in.l.si unquam.C.de revo can.dona.

¶ An et quando donatio ꝓpter nuptias pos sit repeti vel non nō.C.de donatio.an.nup. l.cum veterum in glo.j.et ibi Cy.

¶ Vbi non tenet donatio inter virum et vx orem quis repetit nō.ff.de dona.inter vi.et vx.l.tercia ¶ j.in glo.concubine.

¶ Si inter virum et vxorem interuenit do natio cum alia causa que per se sola suffice ret ad acquirendum fit ꝙ alienatio et am missio rei donate repetitur que non repetere tur si sola donationis causa interueniret gl. est in.l.si sponsus ¶ si donationis.ff.de dona tio.inter virum et vxorem.

¶ Donatio inter virum z vxorem morte do nantis tacite confirmatur z morte donatarij revocatur.ff.de dona.inter vi.et vx.l.cuz hic status esset.¶ quod ait oīo m glo.secuto.

¶ Si donatio fiat in via antequam vxor p ueniat ad domum mariti an valeat nō.C. de donatio.ant.nup.l.cum m te glo.ante nuptias et ibi Cy.

¶ An talis donatio trahatur retro et a quo tempore et ad ad quid nō.C.de donatio.in ter vir.et vxo.l.donationes quas parentes in glo.referatur.

¶ Quibus casibus teneat vel non teneat do natio inter virum et vxorem et quādo tacite vel expresse revocetur nōt.de donatio.inter viru.n et vxorem.c.finali m glo.

¶ An et quando talis donatio habeat vim relicti nō.C.de donatio.inter virum et vxo rē.l.donatōes q̄s parentes m glo.refrat.

¶ An et quando talis donatio validetur iu ramento vide Baz.in.l.seyus et augerius.ff. ad.l.falc.do.Anto.et moderni m.c.cum con tingat de iureiuran.vide Baz.i.l.si quis pro eo.ff.de fideius.

¶ An semper vbi habita est mentio mortis dicatur donatio causa mortis dixi aliquid supra vide Ang.m consilio suo.cclvij.quod incipit hic quero et ibi vide d donatione cau sa mortis facta in testō vel codicil.

¶ Donatio causa mortis facta per filium d voluntate patris cuius morte confirmatur

nō ff de testa l qui in potestate ī glo iij C de donatio cau mor l nec fratris vbi habe/tur cuius periculo reuocetur talis donatio ·

¶ Si filia fecit donationem causa mortis ꝺ dote sua consentiēte patre quid iuris Spe. ti. de mstrumen edi Ç porro ver quid si fi/lia et ibi Jo an ī addi.

¶ Qualiter fiat donatio causa mortis vide in dicto Ç porro ·

¶ An in donatione causa mortis possit sub/stitui et qua actione agat substitutus nō C de donatio cauſ mort l prima in glo fi. et ibi Cy m q ij et iij·

¶ Quot modis reuocatur donatio causa mō tis nō ff si cert pet l non omnes in glo de/cessisset.

¶ Ad quid donator tenetur et in quantum vel eius heres donatāio vel eius heredi vel alijcōuenienti nō ff de re iur l diuus pius·

¶ An donator possit agere contra donatari um vt eum alimentet nō ff de re iur l m con demnatione in glo Cy m l fi C de reuoc donatio in iij q et ibi ī glo.

¶ Donum est proprium nomen spiritus sā/cti s Tho in prima parte q xxxviij ar ij z i pmo di xviij ar primo et ar ij.

¶ Donum est nomen personale in diuinis sanc Tho in j q xxxviij ar primo·

¶ Dona a virtutibus distinguntur idem in prima secunde q lxviij articulo quarto ·

¶ Donis respondent beatitudines et distin guntᵉ ab eis idem secunda secunde q lxviij articu pri et ter.

¶ Donum spiritussancti ponitur pro sapiē/tia idem secunda secunde q xlv ar primo·

¶ Donum est fortitudo idem secunda secun de q cxxxix ar j·

Donec. De significato huius dictionis nō m l prima ff de sena et in l prima in principio ff si ex nora cau aga et in c io/seph de verborum significa nō m clemen vt hi qui de etat et qualit in glo in ver do nec ex quibus omnibus colligitur qꝺ est dic/tio limitatiua temporis adde C de vsufru l ambiguitatem et ibi Bar.

¶ An hec dictio inducat condicti onez Bar. in l seruitutes ff de seruit adde ff ꝺ dolo l si quis affirmauit Ç si oleum alias incipit l si oleum·

¶ Donec est aduerbium limitatiuum ff de senator l femme C ꝺ vsufru l cuz ambigui tas C de iu delibe l fi Ç donec.

¶ Quid importent hec verba donec consti/terit de hoc nō m c de muliere de ma cōtra/icto contra mē ecclesie de electi quia sepe li vj de deci c primo de etat et qualitat cū bone

¶ De his verbis donec alias duximus sta tuendum vide Jo an ī c si gratiose ꝺ rescrip. libro sexto·

¶ Si iudex aliquem suspendit donec satisfe cerit an statim post satisfactionem sit abso lutus vide de censi exigit li vj faciunt nō p Jnno de etat z qualitat cum bone quod nō. lxxxj di si qui presbyteri Archid lxxxix. di decenter·

¶ Stante statuto qꝺ quis non debeat audi/ri donec soluat vel aliud quid faciat si poste a soluit audiatur z omnia pro eo retrogesti reintegrantur vt ī c pia et quod ibi nō gl. et doc de excep li vi Jo and ī addi Spe. ti de senten Ç iuxta m addi que incipit est sciendum nōt Bart ī l eleganter Ç si quis post ff de condic mꝺebi z per eūdem i l cum m predium ff de vsuca facit ff de here isti. l qui soluendo.

Dormire. Dormitorium.

¶ An clerici debeant simul dormire xxxij di si quis vero·

¶ Dormienti nō imputatur concupiscētia carnis preter voluntatem xv q j si cōcu/piscētia vj di testamētum.

¶ Vnum dormitorium ī commun cum ce/teris fratribus debent habere regulares xij. q j dilectissimis de sta mo cum ad mona sterium.

¶ An dormiēs possit peccare nō glo vj di. tastamētum ter. et glo ī clement si furio/sus de homicid·

¶ An si committat delictum debeat puniri vide plene m l si seruus Ç si formicarius ff. ad l acquil et ibi per do iflo·

¶ An dormiens possit baptizari z quid pro sit baptismus talis habetur de bapti maio/res xlv di de iudeis·

¶ De illo qui celebrat nō facta dormitione vide ī c si constiterit de accu·

¶ An dormiēs dicatur velle vide de bapti. maiores Ç verum·

¶ Augustinus dicitur aliquando dormitas se xxxij q j nuptiarꝫ ī glo ī ver pmde.

¶ Contra illos qui dormiunt ī scolis vidē gl. de pe di j sunt qui dicunt.

¶ Dormire vel surgere ꝺ se nō est peccatuz sed negligētia vel tarditas nōt Paul ī cle. prima ꝺ celebra missa·

¶ Stā ī peccato dicit dormire l di pōdēt.

Dos. Dotalitium.

¶ Si filia ī dote sibi plegata pfert ceteris lega tarijs si bona nō sufficiūt omnibꝫ Bar ī l qsi tum Ç si spōsa ff ꝺ priuile credi·

¶ In dote succedit precium loco rei Bart ff. solut matrimo super rubrica ·

¶ An ex mora commissa ī restituenda dote debeantur vsure secundum ius canonicum

Bar·m·l·insulam·¶penultimo·ff·solu·mat·
Bal·in·l·diuortio in princ·eo·ti·idē in auten·
et qui iurat·C. de bo·aut.iudi.pos·vide tex
et qđ ibi nō·in·c.salubriter de vsur.

¶An mulier pmittens marito vti rebus su
is videatur illas dedisse in dotem Bald·in·l·
in his·ff solut. mat.

¶An priuilegium quod datur pro dote de
tur actori vel mulieri nota. in auten· quāuis
C.de rei vxo·acti·

¶Si filiusfamilias habens vxorem vult te
nere domum per se et petit a patre dotem vx
oris sue an pater teneatur sibi dare Cy· in·l·
secunda·C.famī·hercis·

¶Quando nascatur actio de dote vide Bar·
in·l·si constante·¶si exheredato·ff·sol·ma·
diri plene in repetitione mea·l· auia·C. de
iure do. adde quod nōt·in·l·sed si alia·ff· de
bon·dān. in glo·fi. et·ff· de pact·l· iurgen
tium·¶quinimo in glo·tex·in·l·in rebus·¶
fi·de uire dot·ff & dot·prele·l·si socer·omūis
opinio est qđ nascatur soluto matrimonio
sed ego disputando tenui contra in dicta·l·
auia.

¶An fructus qui percipiuntur ex dote vel
re dotali debeant restitui vxori Bar·in·l·si cō
stante·¶quot·ff·solu·matri·Cy·in·l·pri
ma·¶exactio·C.de rei vxo.acti.

¶An mulier ingressa monasterium qđ qua
ter obtulit aliquid monasterio intelliga
tur dotata ita qđ tanquā dotata excludatur a
successione per statutum Bar·in·l·titio·¶ti
tio genero de condictio. et demon. in finali
bus verbis.

¶Dotans mulierem videtur dotare & suo mi
si administret bona mulieris quia tunc se
cus scōm Bart·in·l·nensemius·ff·de negoc.
gest. et per eundem in·l· cum post·¶primo
de admīs·tuto.

¶Priuilegia dotis sunt multa que ponit
&pecu. titu. de donatio. inter virum et vx
orem·¶fortis in fine adde·ff· solut·matri·
l·prima·vbi Bar.

¶An dos debeat solui socero viuente viro
docto. in·l·si dos·ff·ad·l falcid.¶in·l·si filia
·¶primo·ff·famī·hercīscun·&pecu. titu. de
iudic.¶sequitur ver. quid si commumone
manente ad idem·l·debitor·ff·de iur·dot·vi
de.c.p vestras de donatio. inter virum et vxo
rem et ibi nō.

¶Dos debet restitui spoliato antequam co
gnoscatur de federe matrimonij Jnno·i.c.ac
cedens vt lit·nō contes.

¶An rei dotalis possit fieri permutatio doc·
qđ sic in·l·finali·ff·de iure dot·Bal·in·l·si qua
mulier·C.ad velle.

¶Dos sponso futuro promissa ab extraneo
potest peti ante contractas nuptias secus si
ab ipsa muliere glo. que non est alibi in·l·ti
tio centum·¶titio genero·ff·de condi·et de
monst.

¶Dos que est communis patris et filie nō
perditur etiam si dissoluatur matrimoniu
culpa ipsius filie·l·secunda et quod ibi nō.
·ff·solu·matri·

¶Dos putatiua ita habet priuilegium ī p
sonam sicut dos vera item res empta de pe
cunia dotis putatiue efficitur quasi dotalis
vt·l·si cū dotem·¶finali·ff·sol·mat·

¶Res dotalis non potest legari si tamen fu
erit legata estimatio debetur ita dicunt do
cto·licet glo.tenuerit contrarium in·l· dota
lem·ff·de testa.mīli·

¶Res dotalis non computatur in bonis vi
ri glo.in·l·ad subeunda·C.de decurio·libro
decimo.

¶Qualiter conficiatur īstrumentum dotis
&pecul·titulo de donatiom. inter virum et
vxorem.

¶An fideiussor possit constitui pro dote dā
da vel restituenda seu conseruanda Bart·
in·l·si constante·¶quotiens·ff·solut·mat·
vide·C.ne fideiusso·do·dentur in rubrica et
in nigro adde·ff·manda·l·creditor·¶ad eū
in glo. dubito nota·de donatio·inter virum
et vxorem per vestras in glo. cautionē &pe
cul. eodez titulo·¶secundo ver. illud quoq
et ibi Jo·an·

¶Si mulier dedit ī dotem castrum cum iu
risdictione an fructus iurisdictionis per
tineat ad maritum Bal·in·l·in partem·ff·so
lut·matrimo·

¶An lucrum quod filius facit ex re vel pecu
nia dotali quam patre non consentiente re
cepit sit commune patri vel sit soliusʃ filij bā
ī·l·contra·¶quotiēs·ff·re.amo.

¶An patre viuo durante patria potestate
possit filia agere pro dote ipso patre muito
Bart·in·l·secunda·¶quod si in patris·ff·
solut.matrimo·

¶Item an actio competens patri et filie sit
vna vel plures Bart·ī dicta.l·secunda·¶si
voluntate vbi vide·

¶An is qui duxit vxorem minorem·xij·an
nis lucretur fructus dotis Bar. et glo·in·l·
si ante nuptias·ff·sol·mat·

¶Qua actione conueniatur maritus mit
dens arbores fundi dotalis glo·et Bar·ī·l·
diuortio·¶si fundum·ff·sol·mat·

¶Quādo fundus dotalis est plenus fructi
bus quid fiet soluto matrimonio Jtem q̄liē
et quando restituenda sit dos glo·et Bar·in
l·diuortio·¶interdum·ff.sol·mat·

¶Dos desinit esse soluto matrimonio. C·&
iur.dot.l·vbi adhuc·

¶Si maritus noluit ducere medicum ad

mulierem infirmam vel durit talem q̃ mĩbil sciebat seu vxorem deprehensam in adulte/rio interfecit mihil debz lucrari de dote glo. ꝛ Bar. in l. si ab hostibz. ¶ si vir ff. solu. matri. ad de. xxxiij. q. j. admonere.

¶ Si maritus non est soluendo ꝛ mulier sit pauper non gaudet maritus priuilegio ne conueniatur nisi inquantum facere potest se cundum Jaco. de are. et Barto. in l. mari/tum ff sol. matrimo. vide ibi et j. sub dicti one maritus.

¶ Quid si maritus culpa sua perdat sua bona an gaudeat illo priuilegio in restituẽ/da dote Bá. in l. etiam ¶ licz ff. solu. matri.

¶ Actio de dote est bone fidei tam ex parte vxoris q̃z viri secus si competeret extraneo Barto. in l. quãuis in fine ff solu. matrimo. vide in l. prima ¶ accedat. C. de rei vxo. ac. et ibi Cynus.

¶ An pater de nouo teneatur dotare filiam que consumpsit primam dotem glo. q̃ sic ĩ l. si post solutum. et ibi Bar. ff. sol. matrimo alias ẽ. l. si cum dotem ¶ si post solutum.

¶ An quo ad donationem et dotem propter nuptias idem sit de morte ciuili quod de na/turali vide. xvj. q. j. placuit. ij. Bar. in l. ii. ¶ j. ff. solu. matri.

¶ Causa dotis est fauorabilis vt. l. prima. ff. solu. matrimo. ff. de regu. iur. l. in ambiguis et ibi nota.

¶ An legatum factum per vxorem viro cõ/putetur ĩ partem dotis quam vir debz lucra ri secundum formam statuti Bar. q̃ sic in l. si cum dotem ¶ si pater ff solu matrimo.

¶ An pater teneatur consentire filio et obli/gare bona sua pro dote data filio Jtem q̃d si ex forma statuti vel alio modo vir lucratur partem dotis an teneatur fratribus suis cõ municare vide Bar. in l. si cum dotem ¶ trãs/grediamur ff solut. matrimoni et in l. do/tem ff de castren. pecu. et in l. secunda. C. fa mil. herciscun. idem in tractatu suo de duo/bus fratribus in sexta questione principali Bal. in dicta l. secuuda et plenius in auten. ex testamento. C. de colla. Ange. in l. prima C. de bon. que libe.

¶ An et quando marito vergente ad inopi/am possit vxor etiã constante matriomio do tem repetere et qua actione et qualiter pro babit eum vergere ad inopiam Jtem q̃si p9 restitutionem dotis maritus efficiatur di/ues et de multis similibus vide plene p Bar. in l. si constante in principio ff solu. matri. et in l. pluribus ¶ et si placet ff de ver. obli/gatio. vbi de vltima. q.

¶ An sufficiat si pater promittat simplicit dotem pro filia et postea tempore traditio/nis stipuletur sibi reddi dic q̃ non secundũ Bal in l. quotiẽs ff solu. mat.

¶ An mulier nupta habeat actionem de do te priuilegiata contra heredes primi mari ti Barto. in l. nupta ff solu. ma.

¶ Quando dos debet publicari propter de/lictum mulieris quod contingit in quinq̃ ca sibus et maritus ex pacto debet lucrari ali/quam partem dotis an debeat agere contra fiscum via ordinaria dato libello vide Bar. in l. quicunq̃ ff de bo dan.

¶ An pater teneatur dotare filiam spuriam Bart. in l. finali ¶ si a socero ff que in fraud. credit. adde l. vxorem ¶ pater naturalis ff. delegat. iij. Bald. in l. si pater. C. de dot. p̃o missio. Bart. in l. si quis a liberis ¶ verum ff. de libe. agnos. adde ad materiam quod nõ. Bart in l. auia ꝛ l. neque mater. C. de iure do tium cuius verba sunt multum notanda.

¶ An valeat confessio dotis non recepte fa/cta animo dotandi vxorem Bart. in l. si diuõ tio ff de ver. obli.

¶ An facta restitutione dotis constante ma trimonio si postea moritur maritus heredes sint liberati ab ipsius dotis exactione seu re stitutione vide in l. tercia. C. si constan. ma trimo. dos solu. fue.

¶ An dos veniat in substitutione facta fi/lie si decesserit sine filijs Barto. in l. lutius ¶ maritus ff ad trebell.

¶ Statutum q̃ maritus lucretur dotem vel partẽ dotis vxoris p̃defuncte habet locũ eti/am in vxore non ducta ad domum suam si tamen sit alias contractum matrimonium cum ea per verba de presenti nõ. Bart. in l. mi hil interest ff re. amo.

¶ An statutum loquens de dote habeat locum in dote tantum promissa Barto. in l. iubemus ¶ sane. C. de sacrosanct. eccles. et l. qui pupillum ff de adulte. adde quod dicam infra.

¶ An repetitio dotis habeat locum quando maritus est bannitus Bart. in l. soluto et. l. si constante in principio ff solu. matrimo. dixi aliquid supra.

¶ An pater teneatur dotare filiam iam nu/ptam Bart. in l. obligationum fere in prin/cipio ff de verbo obli.

¶ An pater qui in vita non dotauit filiam possit eam dotare in testamento ex rebus ꝯ tacentibus restitutiõi Bart. q̃ sic per il luz ter in l. quesitum ¶ si sponsa ff. de priuile. credito.

¶ An legatum factum nomine dotis sit cõ dictio analeBart. in l. si duo rtio. ff. de ver. obligati. titio ¶ si filio eodem titulo Cy. in i. sancimus. C. de nup. Bal. in l. generali ter. C. de epis. et cle. Albe. in autẽ. nouissima

C. de inoffic. testamē.

¶ Tempus prestitum in actione de dote ad restitutionem mobilium non concernit contractum siue obligationem Bart. in l. ita stipulatus in. xxv. coll. ff. de ver. obli.

¶ Que sit ratio quare in dotibus possunt cō stitui duo rei debendi nōt. Bar. in l. si id qđ ¶ idem quoq; ff. de duo. reis.

¶ An venditor fundi dotalis obligetur ipse et eius fideiussor cum effectu Bart. in l. cuz lex. ff. de fideius.

¶ An et quando dominium fundi dotalis reddeat ad mulierem vel eius heredes soluto matrimonio Bar. in l. nensemius ¶ fundum. ff. de re iudic.

¶ An contractus dotis sit iuris gentium vel iuris ciuilis Bar. ff. soluto matrimonio sup rubrica.

¶ An auus teneatur dotare neptem et matrem filiam et fratrem sororem Bar. in l. prima. ff. solu. matrimo. et in l. nec mater. C. de iure dotium adde nō. in l. cum plures ¶ penul. ff. de admins. tuto. et in l. finali. C. de dot. promis. faciunt nōta per doctores in. c. pervenit de arbitris.

¶ An pro dote quam maritus accepit fingatur stipulatio. ff. sol. ma. l. prima in fine.

¶ An maritus soluens dotem constante matrimonio extra casus a iure permissos libere tur Bart. in l. secunda. ff. solut. matrimo. in secunda col.

¶ An et quando res dotalis possit alienari Bar. in l. prima. ff. solut. matrimo. adde cautelā Bar. in l. doce. C. de rei vendic. adde qđ dicam .j. plenius.

¶ Qualis debet esse forma promissionis de restituenda dote Bar. in l. secunda. ff. solut. matrimo. in .vj. col.

¶ An filij possunt agere extra patrem vt dos matris eoz a patre nō assumatur Bar. in p. allegata l. secunda in ¶ ceterum in fine z in l. si astante. ff. solu. matri.

¶ An pater teneatur dotare filiam que contrahit matrimonium sine voluntate ipsius glo. tenet qđ sic que allegatur pro singulari xxxij. q. ij. c. finali glo. et Bar. in l. paulus. ff. de sta. ho. xxxvj. q. j. c. de raptoribus in glo. do. Car. flo. in. c. primo de despon. impub. in questione quarta dixi plene in quodam consilio meo quod incipit filiafamil.

¶ An quando vir est diues et habet pecuniam pre manibus teneatur in continenti solvere dotem Bar. in l. diuortio ¶ inter duz. ff. solut. matrimo.

¶ An filia in dote restituenda possit grauari per fideicommissum Bar. in l. lutius ¶ maritus. ff. ad trebell. adde in l. mulier ¶ cum ꝓ ponereturz. l. a filia eodem titulo et. ff. de legat. ij. l. finali ¶ filie Cy. in l. prima ¶ videamus. C. de rei vxo. acti. Bart. in dicto ¶ filie Bal. in l. quoniam nouella. C. de inoffic. testa. adde quod dicam .j.

¶ An equitas dictans qđ pater teneatur alere filium cesset si filius habet aliunde vnde potest se alere Bald. in l. mulier ¶ cum ponereturz. ff. ad trebel.

¶ An et quo respectu causa dotis dicatur lucrativa Bar. in l. vxore. ff. de legat. iij. adde quod dicam .j.

¶ An et quando extraneus dādo dotem vel ꝓmittēdo videat facere animo donādi vel repetēdi Bar. in l. vxo rē. ¶ pat. ff. de leg. iij.

¶ Si dans dotem pro muliere stipulat eaz sibi et mulieri reddi cui queratur actio Bar. in dicta l. vxorem. ¶ testamento de legat. iij. et in l. gayus. ff. solu. mat.

¶ An filia cui pater legauerat centum ꝓ dote et postea nupta minorem dotem habuit possit agere ad residuum legati Bar. in l. lucius. ff. de lega. ij.

¶ Ad quem spectat onus collectarum pro fundo dotali Bar. in l. neqz. ff. de impen. in re. dota. fac. adde l. lutius ¶ idem respondet cōstante. ff. ad municip.

¶ Quis sit effectus cum maritus confitet recepisse dotem et postea sibi promittitur non obstante confessione predicta vide Bar. in l. in his ¶ si vir. ff. solut. matrimo. adde quod idem Bart. dicit in consilio suo quod incipit statuto ciuitatis sarcin. Bart. in l. si voluntate. C. de do. promiss. et l. si absentis. C. si cert. peta. et l. prima. C. ad velle. C. de nō numerat. pecu. l. in contractibus ¶ primo glo. in l. fi. eo. ti.

¶ An pater consentiēs filio recipienti dotez videatur se obligare Bart. in l. si cum dotem ¶ transgrediamur. ff. solu. mat.

¶ An mater teneatur dotare filiam vide tex. in l. nec mater. C. de iure dot. glo. in l. cum plures ¶ cum tutor. ff. de admi. tu.

¶ Quid autem econtra an filius teneatur dotare matrem tex. est vnicus. ff. de admini. tu. l. tutor secōm dignitatem Bal. in l. nec mater C. de iur. dot. vide l. si quis filius vbi pupi. educ. debe. adde quod dico plene .j. quid in fratre an teneatur dotare sororem vide in l. cum pluzes ¶ penultimo. ff. de admiist. tuto. glo. in l. secunda. ff. ad macedo. Bal. in l. si pater. C. de dot. promis.

¶ Qualiter debet formari petitio in donatione propter nuptias vide Cy. in auten. dos data. C. de donati. ante nupt. in secunda et quinta questione.

¶ An soluto matrimonio ꝓpter consanguinitatē vxor repetat dotem vide in. c. plerūqz de donatio. item virum et vxorē secōm Jnno.

¶ Si marito vergente ad iopiam iuder assignet aliquem fundum mulieri loco dotis cē sebitur dos et gaudebit eodem priuilegio secundum Dosti. in c. raynuci de testam. qđ est bene notandum.

¶ Si extraneus dedit dotē p muliere et pactus est eandem sibi reddi an habeat locum hypothecaria Dy. isti. de actio. ¶ fuerat Cy m auten. sed quātis. C. de rei. vxo. act.

¶ Nūqd iste extraneus qui sic dedit possit agere contra maritū in solidum dic vt nō. Bā. in l. ij. in prin ff solu. ma.

¶ An dos data p muliere emancipata sit p fectitia dic q sic sed actio solum ē mulieris scdm Bar. in l. ij ¶ q si i patris ff sou. matrim. Cy. i. l. auia. C. đ iu. dot. vbi dixi in re

¶ An mulier possit alienare ſpet. mea. fundum dotalē consentiēte viro Cy. i. l. si p dium. C. de iur. dot. Bar. i. l. si extimatis ff solu. matri. adđ Spe. ti. de emp. et ven. ¶ in. ver. sed pone vxor Bal. i. l. vnica. ¶ et cū lex C. de rei. vxo. actio. et doc. in dicta. l. si predium. C. de iu. do. et in. l. cum lex de fideiusso. Imol. in l. cum vir de vsuca. idem Imol. in c. cum contingat de iur. iuran. in. xl. col.

¶ Si res emphiteotica detur in dotem q liter fiet restitutio Bar. in l. vsufructu in fi. ff solu. ma.

¶ An maritus possidens rem dotalem habeat illius beneficium ne conueniat nisi in tantum facere potest Bar. i. l. si filio famili ai. ff solu. matri.

¶ An filius institutus heres a patre vna cū alijs fratribus percipiet dotem quam pater eius receperat pro eo Bar. in l. si cum dotem ¶ transgrediamur ff solu. matri.

¶ An impense facte curando seruum dotalē deducant de dote Bar. in l. diuortio. ¶ impendia ff so. ma.

¶ Si mulier est paupercula an pferatur viro q non est soluendo in repetitione dotis Bar in l. maritum ff sol. ma.

¶ Propter mores mulieris nō ledentes pudorem matrimonij nec vir nec heredes hodie possunt retinere dotem ff solu. matrimo. l. rei. iudicata. ¶ mor. et ibi nō.

¶ Res mobiles dotales soluto matrimonio statim restituuntur secus in imobilibo. l. diuortio. ¶ interdum ff solu. ma. adde de tēpore restitutionis dotis quod habetur i. l. j. ¶ exactō. C. de rei vxo. act. Spe. ti. de excep

¶ Si pr vel extraneus ſ. ¶ nūc vidēdū. dās dotem p muliere stipulat eaz reddi eo casu q moriat sine liberis an si moriē cū liberis rmaneat apud maritū q̃si eā lucret ex tacito pactu an remancat apud eū p liberis tā q̃z p heredibo mulieris sic mulieri q̃sita etiā vidbat i casu omisso vide Bā. i. l. si cū dote et ff sol. ma. i. iij. col. Cy. i. l. p fauore. C. đ legi. Dy. i regula q ob gratiam li. vj.

¶ Omnes otractus ex qbo odicio dotis fit melior z vir nō fit pauperior valēt iter viū et vxorē regulā istā ponit Bā. i. l. si ostātei pri. ff sol. ma. adde qđ dicā j. sb dcōe vxor.

¶ Actō de dote repit directa z ōria Baz. i. l. oio. ff de ipen. in reb. do fac.

¶ Dos est vniuersale seu icorpale nō. Bā. ff sol. ma. super rubrica.

¶ Dos ostituta constante matrimonio p sum mē simulata i aut. sed iā necesse. C. de dōa. an. nup. et ibi nōt.

¶ Dos debet esse penes eū q̃ supportat onera matrimonij Baz. i. l. si is q̃ sticcū. ¶ j. ff. de

¶ An pr possit filie substituere ſiur. dot. i dote Cy. in l. j. ¶ videamus. C. de rei. vxo. act. adde ff dele. ij. l. fi. ¶ filie et ibi Bar. ñ. ff. ad trebel. l. a filia et ibi Baz. i. l. iuti. ¶ marituſ eo. ti. Spe. ti. đ instru. edi. ¶ vt aī ver. sed sup forma ñ pcedēti et ibi Jo. an. i addi. et an pater possit ei substituere i dote q̃ p statutuz nō succedit cū masculo Bā. ff đ suis z le. l. j.

¶ An aī filia possit grauari đ restituēda dote dic vsq ad legitimā nō potest sed. s. sic et dicit Dy. q licet i fideicōmisso vniuersali nō includit dos tñ speciale fideicōmissuz valet. ff. ad trebell. l. mulier. ¶ cū ꝓ poneret et. l. a filia eo. ti. et ff. dele. ij. l. fi. ¶ filie sed hoc intelligo q̃n dos erat reuersa ad heredē grauatis si aūt iure solutionis ptinebat ad filiam nō valeret fideicōmissuz nisi tātū dē filie legaret vel relinqueret i q̃ntū ipa gnaret vt l. ticia. ¶ q̃ vita ff de leg. ij. et. l. pr filium in prin ff ad. l. fal. z hoc tenz Bā. i đ. l. fi. ¶ filie z Bal. i. l. q̃n nouella i. ij. q. C. de iof. testa.

¶ An dos confessata gaudeat priuilegijs q bus dos vera dr aliqđ. s. adde glo. i. l. assiduis. C. qui pot. in pig. ha. et in. l. etiam ff sol. ma.

¶ An ad excludendum filiam a iure petendi legitimam vel rumpendi testamētū sufficiat q ipa sit in dote istituta glo et docto. in l. tercia. ¶ sed an hoc ff de minor. Specula. ti. de instrumen. edic. ¶ compendiose ver. ſ. sup forma glo. et doc. in c. raynuci de testa.

¶ An dos sit de substantia matrimonij dic vt habetur in l. secunda. C. de nupt. xxx. questio. quinta nullum in glo. et. c. aliter. adde q matrimonium bene potest esse sine dote sed non econtra Jo. and. in regula accessorium libro sexto. Innocen. de donatio. inter virum et vxorem per vestras in glo. finali. ter. xxx. questio. quinta nostrates iij. questione quarta consanguineorum glo. in. c. et si necessarie de donatio. inter virum et vxorem ter. in. l. finali. C. de donatio. ante nupt.

¶An mulier possit impedire alienatōnē vendi-
tōnē seu publicatōnē bonoꝝ mariti ꝓpter
dotē suā Bar. in l. si marito publico in ꝑn. ff.
so. ma. et m.l. fi. C. de pig. ac. et m.l. ob mari
toꝝ. C. ne vx. ꝓ marito.
¶An maritus alienās fundū dotalem possit
ipm̄ ō factū suū vendicaē no. glo. instī. qui.
ali. li. vel nō m ꝑn. faciūt no. m.c. si qs pbiorꝝ
de rebo ec. non alie.
¶Maritus cui dos ꝓmissa nō soluit̄ pt̄ vxo-
rē de domo expellē dicit glo. in aut. de nō eli
gen. secūd. nub. ¶ fi. ō riū videt̄ verius p ter-
m. c. p nr̄as de do. mt̄ vi. et vx. et ibi doc.
¶Quo remedio compellat̄ pr̄ dotare filiuꝫ
no. glo. in l. obligam̄. ¶ lege. ff. de act. et ob.
vbi Bar. ꝛ m.l. si socer in ꝑn. ff. so. ma. Ang. in
l. mulier. ¶ cū ꝓponeret̄ ff. ad treb.
¶De itellectu ℓi⁹ statuti quo cauet̄ ꝙ res
recepta in roba extimata debeat reddi facta
detractōne medietatis ꝓtecꝝ no. Bart. m.l.
cū quereret̄ cū ¶ lana. ff. de le. ij.
¶An mulieri repetenti dotē ab heredibꝫ ma
riti possint heredes opponere adulteriū &p-
ti. de excep. ¶ dicto ver. itē quare ecce vbi di
cit ꝙ nō ex ℌ Bar. in l. rei iudi. ¶ j. ff. sol. ma.
do. Car. flo. in c. plerunqꝫ de dona. inter vi.
et vxo.
¶An in repetenda vel exigenda dote inspi-
cianē statuta locī viri vel mulieꝛis / vel ōcti ce
lebꝛati no. in l. exigē. ff. de iudi. Bar. in l. cun
ctoꝛ populos. C. de sum. trī. do. An. et mo-
der. in c. j. de spon. do. Car. flo. in c. fi. de ꝛ-
sue. Bal. ꝛ. col. de muesti. de re. ali. fac. c. j. ¶
fi. facit qđ no. Bar. in l. j. C. de sacrosan. ecc.
ver. nūc videamus in glo.
¶An in publicatōne omniuꝫ bonoꝝ mariti
veniat dos Cy. et Albe. in l. ob maritoꝝ. C.
ne vx. ꝓ marito Bart. in l. si marito publico
ff. so. ma. doc. in c. ex litteris de pignoꝛi. vbi
vide.
¶An p maleficium viri vxoꝛ perdat dotem
ad quod facit de dona. c. ij. de resti. in integꝝ
. c. ostitutus.
¶Stante statuto ꝙ si decedat vxoꝛ in ma-
trimonio sine libeꝛis maritus lucret̄ dimidiā
dot̄ si vxoꝛ sine liberis decedens legat aliqđ
marito an illud debeat sibi maritus imputa
re in lucrum dotis vt tanto minus recipiat
de dote. Bar. in autent. preterea. C. vnde vir
ꝛ vxoꝛ. ¶ cludit ꝙ sic vt in l. si cū dotez. ¶ si pr̄
ff. so. ma.
¶Dos spectat ad mulierē donatō ꝓpter nu
ptias ad maritū vt lit. nō ot. tue.
¶An dos sit titulus lucratiuus an onerosus
dic ꝙ ex parte mariti est onerosus ex parte
mulieꝛis est lucratiuus no. in l. fi. ¶ si a socero
. ff. que in frau. cre. vbi ter. de hoc Bar. in l. j.
. ff. ꝙ dote ad de. l. si donatarius. ff. de odit. ob
causam et. ff. de vsuca. ꝓ do. l. j. glo. in l. me-
uia ¶ fundus ff. so. ma.
¶Usurarius mihi bñs in bonis misi qđ ex-
toꝛsit p usurā dedit dotē filie demuꝫ moꝛtuo
pr̄e et marito dos reuersa ē ad filiā usurarij
cuius hereditas nō sufficit ad integrā resti
tutōnē usuraꝝ an filia teneat̄ saltē in foro c
scīe de sua dote satisfacē vide Frede. de se. c si-
suo. lxj. adde de ℌ Bal. i. l. res q̄ꝫ. C. de iu. do.
¶An ꝓpt̄ delictū pr̄is filia pdat dotē et qđ
eō an ꝓpter delictū filie puta adulteriū pr̄ p
dat ius petendi doc. distinguūt int̄ dotē ad
uētitiā ꝛ pfectitiā vide no. in c. ex lr̄is de pi-
faciūt q̄ no. in l. ij. ff. so. ma. C. e. t. l. dos a pr̄e
¶An mulier sterilis habeat ꝑuilegia do-
tis Bar. in l. j. ff. so. ma. et. l. si qs postumos. ff. de
libe. et postu.
¶Qualis debeat esse dos ecclesie glo. de c
sec. ec. vel alt. cum sicut adde quod dixi s̄ sub
dictione bñficiū.
¶Licet regulariter mulier dotet marituꝫ tñ
apd̄ hispanos secus qr viri dotant pulchras
puellas dicit glo. xxvij. q. ij. quidā ꝓ hac de
donat. int̄ vi. et vx. et si necesse
¶An mulier infidelis gaudeat ꝑuilegio do-
tis Host. ꝙ sic de diuō. gaudemus doc. ō qđ
est vex p ter. in aut. de ꝑui. do. hrti. mul. nō
ꝑsta. col. viij.
¶An in repetenda dote a marito cū quo re-
uera nō fuit matrimoniū mulier gaudeat ꝑ
uilegio dotis gl. ꝙ sic de do. int̄ vi. et vx. c. j.
adde glo. in l. si cū dotē ¶ fi. ff. so. ma. vbi vi-
det̄ casus et ibi Bar. idē Cy. in l. assiduis. C.
q̄ po. in p. g. ha. in vij. q. facit qđ no. de do.
int̄ vi. et vx. c. fi. in glo.
¶An iuder ecclesiasticus possit cognoscere
de cā dotis no. in c. dependētia de do. int̄ vi. et
vx. vbi videt̄ ꝙ accessorie possit Inn. ibi dicit
qetiā ꝑncipaliter bonus ter. e. t. nup vide no.
de fo. cō. ex tenoꝛe adde ꝙ rōne matrimonij
qđ ē res spūalis dos ptinet ad foꝝ ecclesia-
sticū vt in c. fi. de iudi. li. vj. ex q̄ infert Bal.
in l. j. C. de do. ꝑ mis. ꝙ ex nudo pacto potu-
rit peti dos in foro epi.
¶Quid sit do taliciū dic ꝙ ē donatō ꝓpt̄ nu-
ptias gl. de fo. cō. ex pte b. alia gl. de do. int̄
¶An valeat pactū fm̄ vi. et vx. plerūqꝫ
in traditōꝛ dot̄ ꝙ filia otēta dote nullū hēat
regressū ad bona pr̄na dic hodie vt hēt̄ in c.
¶An dos stati p⁹mō q̄zuis de pac. li. vj.
tē viri sit restituē da vxoꝛi dixi aliqđ s̄ adde
glo. ist. de le. ¶ ℌ si vxoꝛ gl. in c. ij. de don. int̄
vi. et vx. Jo. an. de rest. spo. li. ij.
¶Vir paciscēs de lucrā da dote eā nō lucrat̄
si int̄ficiat vxorē glo. in v. p̄ do. xxxiij. q. ij. ad
¶An bona dotalia stent ꝑiculo monere
mariti vel vxoris glo. in c. salubrit de usur.
¶Si vxoꝛ renunciat iuri petendi in bonis

mariti non pt̄ postea soluto mr̄iomio petere dotē sup illis bonis si erant alia bona ex qui bo posset ibi osuli Bar. in l. meuia in fi. ff. sol. ma. ter. in c. puenit de emp. et ven.

¶ Dos cēset esse p̄riomū mulieris Jo. an. de so. cō. pe. ex tenore ad de. ff. de mio. l. demqs .Ç. p̄inde ver. qm̄ dos.

¶ Bām̄tus nō lucrat ptē dotis ꝑm statuta Jo. an. in add. Spe. t. de cel. Ç. sequit ver. sciēdū

¶ An maritus m restitutōne dotis detrahet expensas factas in re dotali glo. mst. de act. Ç. ꝓpt retētōnē gl. m. c. ij. de don. mt̄ vi. z vx.

¶ An maritus sit dn̄s rei dotalis vide m. l. do te. C. de rei ven. bona glo. m. l. m rebo m fi. ff. de iur. dot. et an dicat possessor vide Bar. i. l. pomponius Ç. m dotē. ff. de acqui. poss.

¶ An si sepato mr̄iomio ꝓpter adulteriuz si postea ꝓbat osanguinitas dt̄ mulier pdere dotē glo. m. c. fi. de donat. inter vi. et vx.

¶ An maritus debeat soluere expensas q̄ fi/ unt ꝓ cā rei dotalis vide Jnn. m. c. j. de do. mt̄ vi. et vx.

¶ Qualit̄ debeat limitari qn̄titas dotis tra/ dēde puelle ter. zibi no. m. c. j. de adul. lz dos tradita a viro nō possit regulariter ostante mr̄iomio peti pt̄ tn̄ remitti qn̄ solū ē ꝓmissa glo. m. l. pe. C. de dona. añ nup.

¶ An ex forma statuti maritus lucret dotez p dissolutōnē matrimonij lucret si dissolua tur añ carnalē copulā ter. q̄ sic de epi. z cle. l. deo nobis.

¶ Si pr̄ dotauit m testō filiā nupturā post/ ea fecit legata p̄mo detrahet dos tanqm̄ es alienū Bar. m. l. ij. ff. de p̄ui. credi.

¶ An dos data p socerū filie spurie possit p prīs osanguineos reuocari Bar. m. l. si frau dato z Ç. ij. ff. q̄ m frau. cre.

¶ An pr̄ possit dotare filiā in testamento de bonis subiectis restitutōni Bar. in d. l. j. Ç. ij. ff. de p̄ui credi.

¶ Si plebeius ōbit cū nobili et fatet se rece pisse dotē quā nō recepit animo dotandi eā an valeat talis ofessio Bar. m. l. si diuortō. ff. de ver. ob.

¶ An ꝑ debito vxoris possit creditor mitti in possessionē rei dotaliū ostāte mr̄iomio Bar m. l. q̄ngs legibo. ff. de bo. dāna.

¶ An oia bona vxor̄ m dubio intelligant dotalia Bal. r. col. amari. suc. ad de ter. z ꝙ ibi no. ff. de iur. do. l. si ego Ç. dotis.

¶ Dos regulariter ostāte mr̄iomio nō repetit fallit m casibo no. mst. de act. Ç. fuerat m gl. ipsa. ff. so. ma. l. ij. in glo. ij. z ibi Bar. in. l. si o stāt/ i p̄n. e. t. vbi vide q̄bocasibo maritus solu endo dotē ostante mr̄iomio libereť Cy. plē in. l. vbi ad ħ. C. de iu. dot. m aut. de eq̄li. do. illud Spe. t. de do. int vi. z vx. Ç. j. per. sed cū mulier et ibi Jo an. no. m au. de nup. Ç. dotes in glo. ler.

¶ Qua actōne petat dos tā a viro qm̄ ab vx ore no. C. de rei vx. act. m ꝛica et ibi Cy. et i. l. vnica. Ç. j. m glo. dotes et ibi etiā Cy. m. ij et. iiij. q. e. ti. vide. ff. de odi. sine cā m. l. fi. C. de odi. ob cām. l. j. no. de don. mt̄ vi. et vx. de prudentia m glo. j.

¶ Qua actōne repetat dos ōstāte mr̄iomio no. ff. so. ma. l. ij. vbi plene p Bar. m. ij. mē/ bro p̄ncipali Cy. m. l. vbi adhuc. C. de iu. do. m. ix. q.

¶ Si maritus ostante mr̄iomio ofiteť se no mine dotis recepisse cētū et postea ofiteť se recepisse. ccc. quid iuris vide Ang. m osi. suo p. qō mcipit visis mst̄ris.

¶ Cautela est ꝙ filia īstituat m dote et. xij ipialibo ꝑm glo. i. l. iiij. Ç. sed vtr. ff. de mino. vñ sufficit modicū de ꝓprio p̄riomio reliqué glo. m aut. de her. et fa. Ç. exheredatos q̄ dic sufficere ꝙ filius īstituat m vno nūmo.

¶ An filia dotata a patre vsurario teneat restituere dotē debentibo recipere vsuras si a lia bona nō sufficiūt ꝛfred. de se. tenet ꝙ nō in osi. suo vi.

¶ Licet quis ofiteat m testō se ab vxore do/ tē recepisse sibi nō p̄iudicat talis ofessio nec vxorē releuat ab onē ꝓbādi Spe. t. de ofes. Ç. ij. ver. xvj.

¶ Qñ dos sit viro sequestranda no. de don. mt̄ vi. et vx. p vīas.

¶ Si extraneus dotat mulierē et nō stipulat erp̄sse dotez sibi restitui mulier videť tacite stipulata ꝑm Hosti. in sūma de pig. Ç. quali ter ōbat ver. quentionaliū.

¶ filia pt̄ a pre in dote mstituit ꝑm Bal. in. l. quomaz nouella. C. de inoff. testa. ver. secū do quero.

¶ Que mulier dicat dotata aduerte q̄ngs ē desponsata p verba de p̄nti et ei dos est data et tunc vere dicitur dotata et hoc non habet dubium.

¶ Aliqn̄ mulier ē despōsata p verba de futu/ ro et tūc añ mr̄iomiū ōctū nō ē dos ꝛ ꝓmis/ sio ob cāz dot/ hī m se tacitā oditōnē si mr̄io miū ōbat ff. de iur. do. l. stipulatōz z. l. ꝓmit tēdo q̄ngs nec p̄cessit mr̄iomiū nec sponsalia ꝛ legat mulieri ꝙ dote cū nupserit et tē sibi nō ē dos misi ōcto mr̄iomio. l. titio cētū ver. añ nup. ff. de odi. z demō. q̄d ā tn̄ dicūt ꝙ mu lier dr̄ dotata si pr̄ m testō illi dotē assignāt. ff. de ri. nup. l. nō ē mr̄iomiū. ff. de adult. i. l. q pupillā q̄d videť et de mēte glo. ff. de adm. tu. l. cū plures. Ç. pe. z sic statutū loq̄ns d mu lie dotata hī locū ħ casu fac. l. mst. Ç. j. ff. d odi. isti. l. stichus si heredi. ff. de sta. lib. et ħ tēt Bar. m. l. cū plures. Ç. j. et in d. l. q pupillaz.

¶ An filia in dubio dicat dotata de bonis pa tris vel ipsius filie dic ꝙ si filia non habet

bona intelligiť dotata de bonis pris·l·ij·C· de do· ꝓmiſ·

¶ Si vero hť bona dic breuiť tres caſus qui ponunť in d·l·fi·C·de do· ꝓmiſ·

¶ Si pr̄ dedit aut ꝓmiſit dotē ꝓ filia q̄ poſtea fecit finē et refutatōnē pri de dote mris ſue nō dicť filia dotata de bonis pris nec de peculio ꝓfectitio ſed aduētitio ff· de odi· ob cau·l·ſi mulier q· ꝓpter egestatem dotis mrne erat facta et vſus pris vt in·l·ij·et iij·C· de bo· ma· C·de bo·que libe·l·j· et·l·quecunq; vide in·l· ſi pr̄·C·de do· ꝓmi·

¶ Statuto cauet q· filia dotata a pre nō ſuccedat pri ab intestato intelligiť ſi eſt dotata de bonis pris q· tunc dos ſuccedit loco legitime·Cy·in·l·ſancimus·C·de nup·Ricar· malūb·in ſua diſputatōne q· incipit hē oſue· tudo ſi aūt nō ē dotata de bonis pris ſed de peculio aduētitio nullo mō pť dici q· dos ſuccedat loco legitie que debeť de ſba pris vt·l· ·c·quāuis de pact·li·vj·

¶ An filia dicať dotata a pre ſi pr̄ eam dotauit de bonis mris dic q· nō q· pr̄ fuit mr̄ nudus miniſter·C·de do· ꝓmiſ·l·fi·Bal·in aures que·C·coīa de le·

¶ Stāte statuto q· filia dotata nō ſuccedat pri quid ſi filia mortuo pre dotať a frib⁹ an excludať a ſucceſſione dic q· nō q· iam erat ſibi queſita actō vñ dotatō nō pť eā excludē ·l·ſed et ſi in oditōne ¶ ſolemus·ff· de hered· inſtit·Bal·in d·aut·res que et hec ſūt bñ notanda q· pulchra et quotidiana et ab alijs nō recitata·

¶ Filia dotata in dubio intelligiť excluſa ab hereditate teſtantis exp̄ſūpta volūtate glo· et ibi Bal·in·l·j·C·de acq· here·

¶ An appellatōne dotis veniat tm̄ dos data vel cōprehendať etiā ꝓmiſſa vide Ange·in oſi·ſuo·clxxxvij·qd̄ incipit p̄mitto·

¶ An legatū factū m̀mo teſtō dicať reuocatū p̄ ſecūdū teſtm̄ etiaz m foro oſcie vide An·in oſi·ſuo·clxxviij·qd̄ incipit ſup hoc p̄mitto

¶ Quis hť actōnē de dote cū filia ē m pťate vel emācipata no·ff·ſo·ma·l·ij·¶ ſi in pris in gl·pfča vide no·C·de col·aut·qd̄ locū in gl·j

¶ Si vroz repetit dotē ab herede mariti an poſſit ſibi obijcē adulteriū vide Spe·t·de do na·int vi·et vx·¶ fi·ver·qd̄ ſi mulier agat·et t·de exce·¶ dicto ver·itē querit adde Bar·in ·l·rei iudicate·ff·ſo·ma·Abb·in·c·plerūq; de do·int vi·et vx·

¶ An maritus in ops debeat lucrari dotē no· C·de iu·do·l·licet in glo·j·et ibi Cy·in·j·q·

¶ Dos ꝓfectitia de iure ſpectat ad patrē d ſuetudine ad filios ſi filia in pťate exīs deceſſit exītibus filijs et nō apposito pacto no·C· ſo·ma·l·dos a pre et ibi Cy·no·C·de col·in·l· illā in glo·in fi·Bar·in·l·poſt dotē ff·ſo·ma· in glo·fi·in·v·q·et ſe·Jo·an·in Spe·t·de do· int vi·et vx·¶ formatus ver·et no·

¶ Que dicať dos ꝓfectitia no·in·l·aulā·C· de iu·do·in gl·pīs et ibi·Cy·in fi·no·C·de rei vx·act·in·l·j·¶ accedit in glo·extraneū·

¶ Si extraneus petit dotē ex ſtipulatōe ſic pr̄ ex·l·not·C·ſo·ma·l·dos a pre·

¶ An pactū factū ſup dote p prem vel filiaz ꝓmiſit alij no·ff·de pact·do·l·fi·

¶ Quñ extraneus dat dotē an ſit donatō vt ſic egeat inſinuatōe no·C·de iu·do·l·j·in fi·in gl·j

¶ Dās dotē ꝓ mune ſi nō ſtipulať in otinēti videť donare no·fa·her·l·ſi filia·¶ hꝫ amplius in glo·ſtipulat⁹·C·de rei vx·act·l·j·¶ acce·

¶ Stāte statuto q· filij ha· ·dit et ibi Cy· beāt dotē mris an dos acqrať filijs ſine additōne vide ange·in oſi·ſuo·lxxviij·qd̄ incipit

¶ An dos legata ab ·dña maria vbi de hoc auo pr̄no nepti dicať aduentitia vel ꝓfectitia adeo q· cōputeť in legitima reſpectu hereditatis pris dicte neptis vide Ang·in oſi· ſuo·lxxv·qd̄ incipit ad iſtud dubiū·

¶ Si pres vel fres vxor receperunt dotē et nō pnt āplius cū marito ſtare debēt illā marito reſtituē·l·ſi filia·¶ ſi filius fa·her·ſed eo caſu maritus teneť eis p̄ſtare cautōnē indemnitatis et talis reſtitutō fieri debeat de oſenſu vxor vt·l·ſane et ibi doc·ff·de iu·do·

¶ Sup re empta ex pecunia dotali mulier pť in ſbſidiū ad p̄ſidē recurrē ſm Bar·i·l·ex pecunia·C·de iu·do·et Bal·in·l·ſi vt ꝓmis·C· de rei ven·et ſimiliť mulier hť p̀uilegiū in augmento dotis et in re empta ex dicto augmēto ſm Bal·in aut·ſed iā neceſſe·C·de do·annup·facit qd̄ habeť in d·l·ſi vt ꝓmis·

¶ Bona dotalia nō veniūt in obligatōne facta a marito de omnibo bonis ſuis q· nō ſūt ſua ſm Bal·in·l·ſi oſtanſ·¶ ſi maritus·ff·ſoma·nec etiā veniūt ſi mulier obligaſſet oīa bona ſua q· in tali obligatōne gnali nō veniunt ea q̄ nō pnt alienari·l·ſi fundus·ff·de fundo·bñ facit·l·obligatō gnaliť·ff·de pig·

¶ An res dotalis poſſit p̄ſcribi vide in·l·fundū ff·de fun·do·Jo·de imo·in·c·cū nō liceat d

¶ Cuius ſit actō de dote in caſu ·p̄ſcripte omiſſo a pre vel ab extraneo no·in·l·ſi cum dotē in pn ff·ſo·ma·in glo·mag·et ibi Bar·

¶ Si pr̄ exp̄ſſe ſtipuleť dotē ſibi reddi et emācipauit filiā vel deceſſit an actō trāſeat ad filiā no·C·de rei vx·ac·l·j·¶ videamus in gl· et ibi Cy·

¶ Extimata dote p dolū in plus vel min⁹ qd̄ iuris no·C·ſo·ma·l·ſi cū ſcripta in glo·

¶ Dos data filie nō cenſeť eſſe in p̄imonio patris no·ff·q̄·mo·pig·vel ypo·ſol·l·lutius et ibi Bar·no·ff·de col·bo·l·filiū·

¶ An valeat ꝓmiſſio dotis vltra qm̄ muli-

er habeat nō ff de iu·do·l·siue gn̄alis in glo·
nō valet·
¶ Si dos sit p̄missa mēta an peti possit no·
de do·p̄z·el·l·j·et ibi Cy·Bar·ff·so·ma·super
Rica circa fi.
¶ Ad quos tñsit p̄uilegiū dotis no·ff·de fun·
do·l·dotale ¶·j·in glo·p̄stabaē mst·de act·¶·
fuerat in glo·j·C·de p̄uí·cre·l·j·in glo·fi·et
ibi Cy·vide glo·C·q̄ po·m pí·ba·l·assiduis
·¶·fi·in glo·maneat ꝛ ibi Cy·C·de rei vx·ac·
l·j·¶·et vt plenius et ibi etiā Cy·
¶ An p̄uilegiū dotis tūseat ad cessionarium
no Cy·C·de p̄uí·do·l·j·C·q̄ po·m pig·ba·l·
assiduis et ibi Cy·et Bar·tangit m·l·post do
tē circa fi ff so·ma·
¶ Quæ spālia sūt in dote vel eius actōne nō
C·de do·p̄ mis·l·ad executōz ꝛ ibi Cy·no·C
de rei vx·ac·l·j·¶·et oēs q̄dē in glo·
¶ Dos exacta ab vno marito p alio dē ser⁊
uari no·ff·p̄ soc·l·si socius p filia in gl·ceteꝝ·
·ff·de iur·do·l·dotē et·l·diu⁹i au·ꝛ q̄uis·C
de rei vx·ac·et ibi glo·in ver·fortuita·
¶ An dotē exactā a viro teneaē p̄ dare fi⁊
lie vidue volēti migredi monasteriū Jo·an·
in ad·Spe·t·q̄ fi·si·le·ver·q̄d si ipa ꝛ ibi vide
¶ Si q̄s sit adhibit⁹a mulie ad stipulādū⁊
dotē an possit eū mulier revocare no·Cy·C
de iur·do·l·ij·in·ij·q·et ibi glo·fi ff so·ma·l·
q̄ dotis in glo·j·et ibi Bar·
¶ Dos restituiē da ē h̄n p̄riomū p̄ris vel mu
lieris nūeꝝ libercꝝ dig̃tatē viri ꝛ vxoris ter
in·l·si filie ff·d leg·in·l·q̄ro ff de iur·dot·faē·l·
cū post ¶ gener·e·t·
¶ Res nō dr̄ dotalis misi duobꝰ currentibꝰ
videlz celebratōe nuptiarꝝ ꝛ traditōne facta
marito vt·l·de diuisione ff so·ma·et exīde in⁊
cepit maritus lucri fructus occurrēte h̄ q̄ su⁊
stineat onera mr̄ionij sm Bā·in·l·p̄allegata
de diuisione·
¶ Maritus soluto mr̄imonio pē petē totā do⁊
tē nō solutā vt retineat sibi ex ea tertiā p̄tez
ex forma statuti vt no·in·l·si socer ¶ lucius ff·
so·ma·facit·l·titius cēntū ¶ titio genero de
odi·et demō·et·l·j·¶·redigunt ff quo·leg·ꝛ
q̄d ibi no·
¶ Jus o solidatōnis actōnis de dote p̄fecti⁊
cia q̄d fieri dt in filiā q̄uis et q̄n ipediē vel tol
lat vide in d·l·si socer ¶ lucius ff so·ma·
¶ Si maritus p̄misit dotē restituē si sibi sol
uat intelligit tacite ne ipse agē possit h̄ tm̄ m
volūtate p̄mittēntis sit solue casus ē sin·m·l·
q̄d de redēda ff de pa·do·
¶ An valeat pactū dotis diminutiuū vide Jo·d
imo in·l·si socer ¶ lucius ff so·ma·
¶ Q̄n q̄s stipulat dotē sibi reddi in omnez
casū et euētuz restituēde dotis q̄d iuris vide
Bar·in·l·si q̄s sic stipulet ff so·ma·
¶ An fr̄ teneat dotare socrē n·C·de admi·
tu·l·nō oi et ibi Cy·idē·C·de do·p̄le·l·fi·i·ij·
q·et·C·de rei vx·ac·l·j·¶·accedit·
¶ De cuius bonis p̄sumit dos p̄missa a p̄re
siue ab extraneo no·C·de do·p̄ mis·l·fi·in glo·
et ibi Cy·in·q·ij·
¶ Quis possidet bona dotalia no·C·q̄ po·in
pí·ba·l·assiduis in glo·possidet et ibi Cy·no·
·ff·q̄ satisda·cog·l·creditor·¶·si fundus·ff·de
acq̄·pos·l·pōpom⁹i glo naturalit & pe·t·de
em·et vē·¶·ij·ver·itē pone et ibi Jo·an·
¶ An dos possit alienari ff so·ma·p Bar·l·j·
no·ist·q̄·ali·nō li·in p̄n·C·de rei vx·ac·l·j·¶·et
cū lex in glo·ypothece et glo·alienare ⁊ si dr̄
cautō q̄ p̄ualet idē p̄ē cū iuramēto de iuriu⁊
cū attingat in gl·ij·vide·c·l⁊ in glo·fi·e·t·li·vj·
Cy·C·ad vel·aut·siue a me et·C·de iur·do·
·l·si p̄diū·C·de p⁊e·mīo·l·et si res adde no·in
·l·si ostanti·C·de do·Bar·ff so·ma·l·si ertia⁊
tis vide in aut·vt inmobi·añ nup·¶·pe·in gl·
Bar·ff·de vsuca·l·cū vir·
¶ Si dos sit legata an deducant expense no·
·ff·de le·ij·l·nemo·¶·a me in gl·dotē et ibi Bā·
¶ p̄ē tenet dotare filiā nō solū ō hītē mr̄io
mū carnale ⁊ etiā spūale Bal·in·l·fi·C·& do·p
¶ Si dos sit legata a marito vxori q̄d iuris
no·C·de fal·cri·adi·leg·l·si nō designata et ibi
vide gl·et Cy vide nō·in·l·isq̄·¶·fi·ff·de le·p⁊e
¶ Si p̄ē accipiat dotē p filio et postea ipsū
emancipat et dotem ei assignet qualiter ofi⁊
ciat instrumentum ꝛ an vxori offerenti no
ceat Spe·t·de do·mīt vi·et vx·¶·ij·in fi·et ibi
Jo·an·
¶ An dos possit augeri vel mīui ostātē mr̄io
nio no·C·de do·añ nu·l·si ostāt⁊·¶·fi·ꝛ ibi Cy
in·v·q·Spe·t·de do·imīt vi·ꝛ vx·¶·fi·ver·q̄d si
vir et ibi Jo·an·
¶ Si post nuptias dos sit confessata a marito
an talis confessio p̄iudicet creditoribꝰ Cy·in au·
sed ibi necesse·C·de do·añ nup·in vlt·q et ibi
Bart·
¶ Si dos fuit aucta an et qualiter agat ma
ritus ō dotantē no·C·de iu·do·l·j·in glo·fi·
et ibi Cy no·C·de rei vx·act·¶·ij·in glo·et ibi
Cy·in p̄ma oppo·
¶ Practicā dotis exigende a marito p p̄ez
vel filiā vid̄ p Bar·in·l·si cū dotē·¶·eo aūt tpe
·ff·so·ma·
¶ Si dos petat a filijs soluto mr̄imonio an o⁊
uemāt in quantū facere p̄nt no·ff·de re iud·
·l·si cum p curatore et ibi Bar·et in·l·ticia·ff·
so·ma·
¶ Q̄n dos nō debet eē p⁊ecipua et an ofera⁊
tur et quibꝰ p̄sonis vide Bar·ff·de castr·pe⁊
cu·l·dotē·
¶ An dñiū dotis so·ma·sit vxoris no·Bar·in
·l·si mota·ff so·ma·
¶ Contra quem dr̄ actō de dote an contra

maritū vel socer nó ff so ma l si cum dotem
¶ trāsgrediam et ibi Bar.
¶ Si maritus ofessus ē recepisse dotē quaz
nō recepit an soluto matrimonio debeat vel
liberent heredes cedēdo actōnē no Bar ff so
lu ma l pe ¶ pe.
¶ Quod dicit soluto matrimonio dari acti
onē ad res dotales habet locū tm qñ muli
er agit nō qñ heredes mulieris tenet Bar m
l nensemus ¶ fi ff de iudi.
¶ Licet statutuz dicter qp morīente mre seu
patre dotalia remaneant penes filios nō p
hoc capiunt bona vt heredes sed iure ppo ex
dispone legali aut de nup ¶ sin vero mori
ant col iiij.
¶ Filius nō tenet dotare mrem tex ē pmius
ff de admi tu l tutor fm dignitatē no C de
mor do l j etiā si sit locuples z mater paup
Bar m l neqz iur C de iur do facit qz secun
de nuptie obtinēt iniuriā filioz pmi matrimo
nij vt l feie C de secū nup et nemo tenet si
bi iniuriā facē vt alij bñfaciat l pses C de ser
et aqua qđ no.
¶ Eo casu quo fr tenet dotare sororē de quo
dixi s et aliquid p Bal m l si pr C de do p
mi si semel dotauit z casu fortuito res ē pem
pta nō tenet iterz dotare eaz fm Bal m d l si
pr p l si socius p filia ff p soc.
¶ Pr in actōe de dote nō ē legitimus admi
nistrator nec tanquā administrator agit vt
l nō solū ¶ si de dote ff de pau iūcta l j C
de bo ma et l fi ¶ defensionē C de admi tu
nō est sola donatō psūpta sed qz ius nō p
tinet sibi de actione soluto mrīomio casus ē
m de l cū is ¶ mulier.
¶ Practicā ostituende dotis p filijs furiosi vi
de C de epi audi l tā demētis.
¶ Pr tenet dotare filiaz ex filio suo viuo h ē
neptē suā ff d i rē ver l nihil adde qđ dixi s
¶ An succurrat decepte in traditōe dotis vi
de ff de iu do l iur succursū in fi z l siue gha
lis et C si aduer do l j.
¶ Fructus ex dote añ nup augēt dotē ff de
usur l videamus ¶ añ mrīomiuz et ¶ fi et ff
de iu do l dotis ¶ j.
¶ Qui tenet ad dotandā aliquā ex dispōne
bois si semel assumat dos nō tenet iterz dota
re ff p soc l si socius p filia Bar m l fi C de
do pmi.
¶ Dotē quā maritus de suo palā ostituit p
pt nobilitatē prozis poterit tacite et exp̄sse
reuocare qz censet quedā donatō collata in
tps mrionij vt l a marito C de do inter vi et
vx ita tz Cy z Bal i l si volūtate C d do p.
¶ Tūc in dote de donatōne ppt nuptias debz
ee eqlitas pactoz d lucrādo qñ ostāte mrio
nio pacta fiūt si aūt fiūt añ tūc in oibz dr ee
dispitas ita limitat totus t de eq do fm Jn
no m c donatō de dona inter vi et vx.
¶ An fundus dotalis sit sub cōmertō et si le
get nūquid debeat extiatō vide ff de fund
do l dotale.
¶ An mulier habeat oia ptulegia dotis licz
nō dū sit cogmita ff de rit nup l demqz.
¶ Reipublice interē mulieres ee dotatas
ff de iur do l ij et ff so ma l j.
¶ Dos dr pfectitia etiā si pr dedit filie emā
cipate qattēdit ius sanguis et nomē prīnū
nō ius prie ptat ff de iu do l pfectitia ¶ si
¶ Pro pre impedito vel capto pt iudex filie
dotē ostituē et vocabit nihilominꝰ pfecti
tia vt in allegata l pfectitia.
¶ Dos pfectitia ad patrē reūtit et cām vi
de m l iur succursū ff de iu do.
¶ An et qñ in dote data vlt mo dū subueniat
vide m preallegata l iur succursū ¶ fi.
¶ Si vsufructus datus ē in dotē soluz ius ē
in dote fructus aūt sūt mariti p oneribz ma
trimonij ff de iur do l dotis ¶ si vsufructus
facit l p oneribz C de iu do.
¶ An vestes cōputent in dotē vide ff de iu
do l plerunqz.
¶ Data marito si nō exp̄mit cā dotis in du
bio vident ee bona parafernalia Bal m l fi
C de sen que sin cer quā profe.
¶ An puella minor xxv āmis possit dare in
dotē marito totā hereditatē prīnā q ē mul
tū ampla vide glo m l iij C de iu do q di
cit qp sic vide ff de iu do l mr dūmō vir sit
dignꝰ tanta dote vide glo m l j C si aduer
do qđ marie puto vez si mr fuenerit iuramē
tū p aut sacrā pubez C si aduers ven vide
Bal m d l iij.
¶ An de legato dotis detrahat falcidia vide
Bal i d l si nō designata C de fal ca adi le
¶ Si mulier nupsit nulla facta mentōne de
dote sed passa est virum oia possidere an vi
deat omnia dedisse in dotē vide Bal in d l iiij
et Bar m l his ¶ pro ff so ma et in q p eū
disputata que incipit quedā mulier.
¶ An et qñ mulier restituat aduersus datō
nē dotis vide ff de iu do l j et ibi glo dic spe
ciale ee in dote qp subueniat etiā maiori.
¶ Non valet promissio dotis collata a muliere
in casu soluti matrimonij ff de iu do l stipu
latōnē et l dotis promissio.
¶ Dotis et rei data tax in dotē pt fieri pmuta
tō ff de iu do l si ei nuptura z l si res extiata
¶ Pater ex interuallo et l si ita ostāt e t
secutis nuptijs n̄ pt aliqđ pacisci erga dotē
ter et ibi no ff de iu do l post nuptias.

¶ Mulier secūdo nubēs si nihil dicat de dote videt tacite ouemisse vt tātū sit m dote qtūū debit ꝑmo ff de iu do l dotē et l se.

¶ Si ostāte mrīomo aliqd vēdit ꝑ maritū qđ nō sit fructus illius ertiatō ouertit m dotē ff de iu do l si ex lapidicinis.

¶ Pr nō pt iuita mre dare i dotē res mris ꝑ filia ff de iu do l mr et C e l mr.

¶ Dos ꝑmissa noīe mulieris ē piculo eius ꝫ ea nōta p maltū piculū ē mariti ff de iu do l dotē a pre.

¶ Acceptilatōne dos ōstituit ff de iur do l ꝑmittē do Ç j ꝛ l si ertneus.

¶ Periculū rey mobiliū data ꝛ m dotē si osi sistāt m pondere nūero vel mēsura ptinēt ad maritū ff de iu do l res m dotē et dicit Bar ꝙ tales res maritus pt et dt alienare ita no m l j ff solu ma bn facit l ij C de fun do et quod ibi no.

¶ Si sit data dos m moneta antiq̄ qualit de beat restitui vide Bar im l m dotē date ff de iu do facit qđ no m glo im c olim de censi.

¶ Pr ꝑmittēs etiā ex falsa cā obligat ff de iu do l quē admodū Ç fi.

¶ An donata seruo dotali m dotez ouertant i dotē vid ff de iu do l si ꝯuor l si legato i gl

¶ Legatū factū gno noīe filie videt factuz cā dotis ff de iu do l tali stipulatōne Ç j.

¶ Dos nō ē ꝓfectitia si pr ꝑus donauit res filie postea dedit m dotē vide ff de iur do l si res q̄s et ibi no.

¶ Res ex dotali pecunia cōparate succedūt loco dotis ff de iu do l cū vir.

¶ Quo itelligit illđ qđ ipense minuūt dotē vide in l si is q et qđ ibi ff de iu do.

¶ An ꝛ qñ curator datus ad dotē ostituēdā possit vēdere res puelle ꝑ dāda dote vide ff de iu do l siue gnalis.

¶ Promissio dotis vlt vires prionij nō valz l siue gnalis ff de iu do.

¶ In ābiguis ꝑ dote rndēdū ē ff de iu do l m ambiguis.

¶ Dos n ē misi deseruiat oneribo mrionij ff de iu do l si pr et l si ouenerit ff de pact do.

¶ Dos data ab auo nō dt ꝓfectitia filij q ē pr neptis cui data ē dos ff de iu do l auus.

¶ Gener ō socey nō agit ꝑ dote vtoris misi mqñtū facere pt misi m dolo fuerit socer ff đ iu do l si de dote.

¶ Mulier ñ pt pacisci ostāte mrīomo vt maritus lucret dotē so ma p mortē viri supsti te mulier vt ff de pac do l ij valet tn pactuz tale si mrīomū soluat morte mulieris et nō ertēt liberi vt l si pr ff de iu do.

¶ An valeat pactū i donatōe dotis vt mari t9 nō vtat fructibo ꝫ fiāt dot vide ff de pac.

¶ Valz pactū vt mulier ⁄ do l si ouenerit retineat dotē ꝛ qex ea se alat ff de pac do l si pr dotē adde l quidā e t.

¶ Valz pactū q̄ determinant dies repetēde dotis dūmō oditō mulieris nō fiat deterior ff de pact do l de die et l athiliāus i gl e t

¶ Ertneus m datōne dot pacisci pt sed data dote pacisci nō pt ff de pac do l ob res Ç.

¶ Pactū p qđ maritus remit ⁄ si ertneus tit aliqd mulieri de iure dotis nō valet tanq̄ sapiat donatōnē l q̄ris ff de iu do.

¶ Dos pt alienari ex cā necessaria ꝛ cū vmi uersitate ff de fun do l j ꝛ ibi no.

¶ Maritus ostante mrīomo nō pt ostituere deteriorē oditōnē rey dotaliū nec seruitutes tollē ff de iu do l iul et l se.

¶ Si mulier dedit maiorē dotē marito q̄m sit dign9 pt restitui et ꝑ tanta repetit fruct9 vt l j si aduer do et ibi no ibi etiā vide plene i gl qūo dēat repetē mulier q̄ decapitīda tioe dotis.

¶ An mulier minor possit dare dotem sine decreto glo tz ꝙ sic m d l j C si aduer do et idē ibi tz Bal.

¶ Maritus i re dotali videt ꝓcurator ostitutus ꝫm Guil m l do ce C de rei ven.

¶ An dote data pri si vxor filij moriat i vita pris dos spectet ad filiū eūdēq̄ maritū vide Cy im l ij C fa herc Bar m l j C de bolib et ff so ma l si cū dotē Ç trīs grediam idē Bar m l dotē ff de castr pecu i glo adde qđ no Bal m d l ij C fa herc.

¶ Pactū de dote lucranda itelligit de eo qđ ē vere dos nec sufficiat ꝙ quo ad ꝓpositū sit dos vt C de odi ob cau l j et ibi doc.

¶ Dos late dt donatō vt l fi C đ do añ nu.

¶ An is q̄ vere sponsus nō ē ꝫ putatiuus alimētat sponsā dēat hre fruct9 dotis ꝓmisse vide glo ꝛ Cy C de do ꝓmi l j.

¶ Ex dote ofessata vlt quā receptū sit nō obligat ofitēs misi p̄sumat ꝫ facere eā aiodonādi vt qz ē ignobilis et facit ꝑ nobili vide gl et Cy i l si volūtate C de do ꝑ m et i l j C de do añ nup Bar i l si diuortio ff de ver ob

¶ An ertneus ꝓmittēs dotē videat ꝓmittē de bonis mulieris glo m l fi C de do ꝓm Cy ibi ō vide Bar i l vxorem Ç pr naturaff de le in.

¶ Licet ꝑ dote ertiata maritus hēat actōez ex empto nō ht tn mulier actōz glo l cū dotē C de iu do et e t l j.

¶ An maritus nō hns dotē teneat mihil oi9 alere vxorē Cy m l ꝑ oneribo C de iu do et ibi Bal.

¶ Si dos datur ertimata an ꝛ qñ faciat emptionem et quid m dubio et quid si diminutū ē ꝓciū vel auctū manēte sba vid ter ꝛ gl C de iu do l si mter et ibi Cy et l quotiēs eo t et l cum dotem et an isto casu maritus possit restituere gl i d l quotiens dicit ꝙ sic

Tu dic ꝙ aut actū ē de reddēda re ꝛ illa dēt
p̄ise reddi si extat aut de reddēda extimati
one ꝛ ista debz reddí aut de reddēdo rē vel ex
timatōez et tūc ē electō viri / si aī nihil actū
esset idē puto dicēdū ꝙ sit electio viri et ita
intellō istā glo. ī d. l. q̄tiēs sic dixi aliaſ ꝟ po
stea melius ꝺsiderādo dixi hoc vltīo casu ōri
uz ꝙhec verba ꝙ restituat dotē ꝛc debēt ītel
ligi ꝺ vera dote vera aūt dos ī casu nr̄o ē p̄ci
uz et nō res et sic reperi d. Bal. tēre in d. l. qđ
m fi. tamen tene qđ tibi magis placet.

¶ Res dotalis potest alienari consentiente
viro per vxorem sed non econtra vide rōnez
per Cy. m. l. si predium C. de iure doti.

¶ Si mulier alienat p̄ dictū dotale ꝺsētiente
viro an preciū succedat loco dotis Cy. ī d. l. si

¶ An si filia culpā ꝺmittat p quā ꝓdictū
marit9 lucraī dotē p̄tu dicēī patri ī ꝺmūiōe
actiōis de dote glo sētit ꝙ sic C. de iure do.
l. si dotē Cy. ibi tenet ꝺriū ad de glo. et Cy.
in. l. consensu C. de repudi.

¶ Mulier ī rebz dotalibz p̄ferī oībz credito
ribz hēntibz ipothecā eī exp̄ssaz vide ī. l. assi
duis C. q̄ po. ī pig. ha. et ī. l. ī rebz C. de iur̄
¶ Extrane9 i materia dotis appellaī ꝓdot.
qlibz nō existēs i p̄tate vt. l. fi. C. de iur̄ do.
et. l. j. ¶ extraneum C. de rei vxo. act.

¶ Dos parua dicī qñ nō sufficit mulieri ad
victū et vestitū Bā. ī aut. p̄terea C. vnd̄ vir

¶ Mulier cui ē legata dos nō . et vx. ad fi.
patiī ꝺpēsatōez ob res ꝺmodatas vl donā
tas Bar. ī. l. si nō designata C. de fal. cau. ad
iec. lega. ꝛ ibi eī qđ nō patiī ꝺpēsatō expen
dia Bal. m preal. l. si non designata.

¶ Nomen dotis significat veritatem Bal. in
. l. fi. C. de fal. cau. adiecta lega. quod facit
ad questionem statuti de qua ibi per eum.

¶ Nō solū de dote numerata sed eī ꝺfessata
viz lucraī partez ex forma statuti ꝺclusio ē
Bar ī ꝺsilio suo qđ incipit statuto cauetur
ꝙ si mulier vide Bal. m. l. fi. C. de do. p̄mis.

¶ Si dos p̄mittiī ab extraneo nō videī eē
ī mora ante cursum biēnij a die sue p̄missio
nis casus est singularis ī. l. fi. ¶ p̄terea C. de

¶ Si pater dotat filiā viuēte auo ꝓiur̄ do.
de peculio p̄fecticio mortuo auo fraī patris
nō p̄t petere dotē ꝺferri seu in eius partem
ꝺputari qz dicta dos spectat ad onus aui ꝛ
reputaī tāq̄z es alienum ibi ita tēt Bal. ī. l. si
pater C. de do. promis. alle. tex. singularem
secundum vnā lec. ī. l. pateꝛ filie ff. de euic.

¶ Si filia hēt bōa aduentitia consiliuz ē pa
tri ꝙ ipsa se dotet de suo / patre ꝺsētiente ali
as si pater ipsam maritat et ī dotem p̄mit
tat bona filie qz hoc debet fieri de suo primo
mꝺotenet genero ad interē vide Bal. ī. d. l.
si pateꝛ q̄ dicit ibi esse tex. m fi. et ad de quod
idē dicit ī. l. fi. ¶ ipm autem C. de bo. q̄ libe.

¶ Si fraī p̄mittēdo dotē p̄ sorore ita dicat
p̄mitto tibi mille ī dotē de bōis sororis mee
q̄ nō possunt redigi in ex vēditōe p̄diorꝝ ipsi
us sororis mee et postea soror nō vult ꝙ p̄
dia sua vēdāt nec huic ꝺtractui ꝺsentire po
terit fraī ex sua p̄missiōe ꝺuenirique q̄ p̄mit
tit soluere de bonis alterius dēt curare et face
re ꝙ ille ꝺsētiat aliaſ tēī de suo arg. ff. de le.
iij. l. nō dubiū. ¶ fi. Bal. ad l̄raz ī d. l. si p̄ ī j. q

¶ Si pater reliq̄t filie dotem in testō fratre
masculo herede īstituto iste frater mstitut9
postea dotāſ sororem nō videtur do nare de
suo sed de p̄prio relicto ipi9 sororis ita tenet
Bal ī. l. auia C. de iure do. et infert idez tēre
Ja. de ar. ī. l. vxorē. ¶ pater naturalis. ff. de le

¶ Pater q̄ accepit dotē et emancipat ꝓ nij.
filiuz ita ꝙ fili9 et nur9 habitāt seorsū et pe
tit ꝙ p̄ ꝺsignet sibi dotē nō poterit p̄ ī pre
miū emāc̄patōis retinere sibi ꝺmidiā vsu
fruct9 ipi9 dotis sc̄dm dispōnē. l. cū oportet
. ¶ cū aūt C. de bo. q̄ lib. et sic ꝺsuluit Dy. vt
refert Bal. ī. l. si cū dotē. ¶ tr̄āsgrediamur. ff.
so. ma. qz exq̄ fili9 supportat onera mrīmo
nij nihil de vsufructu habebit p̄ qz vsufruc
tus dotis hēt tacitaz ꝺditōez si onera suppor
tēī allegat. l. si marit9. ff. fam. herc.

¶ Iudex p̄t etiā p̄re absēte dotē ꝺstituere fi
lie. l. p̄fecticia. ff. de iure do. et etiā a p̄re exi
stēte ī carcere qz act9 necessari9 nō vmaī li
cet a carcerato fiat vt ē ibi tex / notabiliſ fa
cit qđ nō. ff. de testa. l. q̄ a latrombz vide Bar

¶ Si ī istrō dotali ē ap ī rubrica. ff. so. ma.
posita clausula si sine liberis decesserit an li
beris existētibz possit testari de dote plene
vide Bal. ī. l. p oneribz C. de iure do.

¶ Quot sunt specialia ī dote vide Bal. ī. l. ad
exactiōez C. de do. p̄miss.

¶ Ex testō ī q̄ legata ē dos ī certa p̄t agi nō
exp̄ssa q̄ntitate in libello et iudex declarabit
. ff. de le. iij. l. si filio et licet nō sit petitū ī libel
lo ꝙ iudex declaret poterit tamē declarare qz
tacite hoc mest vt. l. j de le. iij.

¶ Licet viz acceperit vxorez sine aliq̄ p̄miſ
siōe dotis tamez si vxor ē diues et p̄t dotem
ꝺstituere et nō ꝺstituit vir p̄t eā expellé qz
nō debz sustinē onera matrionij sine dote se
cus si mulier nō sit diues in auten. de nō eli
gē. secūdo nūbē. ¶ fi. ī gl. vt alé colla. j. pe
tere tñ nō p̄t vir a muliere dotez ī iudicō in
pre. casu qz mrīmonīū p̄t eē sine dote. l. fi. C
de don. añ nup. C. q̄ sē. sine cer. q̄nti. l. fi.

¶ Ratōe mrīmonij qđ ē res spūalis dos p
tinet ad foruz ecclesie de iudi. c. fi. li. vj. ¶ Exq̄
notabiliter infert Bal. m. l. j. C. de do. p̄mi.
ꝙ qz de iure canonico ex nudo pacto potest
agí in foro episcopi poterit peti dos incerta
contra d. l. j.

¶ Actio ex stipulatu pro parte viri p dote soluenda ē bone fidei tenet Bar · ī · l · j · ¶ sed et si nō ignoram9 · C · de rei vxo · act · et ibi Cy · vide glo · ī · l · ij · et · l · de dione · ff · so · ma .

¶ Vxor p dote restituēda sibi habz tacitaz ipotecā sic et vīz pro dote sibi soluenda hēt illam vt · l · j · ¶ et vt plem9 . C . ō rei vx · ac .

¶ Mulier so . ma · j · tempus sibi restituende dotis si nō habet vnde se alat debz ab heredi bus mariti ali vt nō · glo · m · l · j · ¶ ex actio · C

¶ Si patez donat filie cā ⁄ de rei vx · act · dotis nō pt reuocare Cy · m · l · filie · C · so · ma

¶ Maritus in dote assimilatur vsufructuari o nō · gl · m · l · j · ¶ cūqz exstipulatu · C · de rei vx · act · in glo · acqsierint ·

¶ Actio de dote consolidat ī filiā et si pr̄ sit sibi stipulat9 vt d · l · j · ¶ videam9 ī glo . vīsū ē et ibi Cy . Bā . in · l · post dotem ff · so · ma ·

¶ Stati p9 p missiōz dotis mulier fingit stipulata et iō extrane9 p9 p missiōz vel datiōz ex iteruallo sibi pacisc̄edo mīl agit gl · ī d · l · j · ¶ accedat et ī · l · ex mōte ī fi · C · ō pac · ouē .

¶ Maritus ꝺsentiēte vxore pt alienare dotē sed non ipotethecare vt d · l · ex morte de hac alienatōe vide gl · ī autē · siue a me · C · ad vel · Bar . in · l · j · ff · so · ma · z an maritus possit ōuē mre alienatiōi p eū facte etiā cū iuramēto vide gl · in · l · j · ¶ et cum ler et ibi Cy · C · de rei

¶ An patez pacisc̄edo ad cōmo ⁄ vx · act · dū viri in dote p fectitia vel aduētitia p̄tu ⁄ dicet filio nō · C . de pac ouen · l · iij · et ibi Cy .

¶ Sola p missiōe ꝺstituit dos · l · j · ¶ accedit C . de rei ux · act · z · l · ex morte · C · ō pac · ouē ·

¶ In fundo dotali nō pt marit9 aliā additio nē p uocare · C . de fundo dota · l · ij ·

¶ An priuilegia dotis transeāt ī extraneuz heredē nō · ī · l · assiduis · C · q · po . ī pig . ha .

¶ Quādo extraneus dat dotem stipulat si ⁄ bi reddi eā ex ea stipulatiōe agit siue exist̄ ⁄ tibz liberis siue nō vt · l · fi · C . de iure do · et ibi

¶ An maritus q̄ aliq̄ tempoe stetit ⁄ Bal · ante q̄z recipet dotem quā postea recipit pos sit aliqd petere p̄ interesse vide plene ī · l · fi · ¶ preterea · C · de iure do . vbi vīd Bal . facit qd īdē nō · ī auten · dos data · C · ō do · añ nup .

¶ Confessio dotis habet tacitam stipulatio nē de ea restituenda z ita mādabit̄ executi oni sicut exp̄ssa Bal · ī · l · j · ¶ j . C · de rei vx ac .

¶ In dote valet sīa īcerta vide liez dotē esse restituendā licet q̄ntitas nō exprimat̄ sed z Bal in · l · fi · C . de sē · que sine cer . q̄nti · et in ru brica · ff · so . ma . qz dos ē quodda iuis vniuer sale sicut pculiū vt . l · qd dicatur · ff · de ip̄ē .

¶ Si pr̄ māitauit filiā sine dote nō pt āpli us cogi ad dādū sibi aliq̄z dotez sic nō cogit̄ alē filiūq̄ pr̄ se aliūde sb̄stētāe vt · l · qs a libe ris · ¶ si filio · ff · ō li . agnos · ita nō · Baz · ī au reo q̄ · C · coīa del . zī · l · obligat̄ · ff · ō ac · z obli

¶ An pactū de lucranda dote req̄rat isinu ⁄ ationem vltra · v · aureos vide ī · l · fi · C . ō iur̄

¶ Vxor pt ostāte mrimōio ⁄ do . et ibi Bal . dotē p mittē et dare marito et eī dotis vsu ⁄ ras nec dicit̄ dōare ⁊ dare p oneribz · l · siqs p vxore · ¶ si vxor · ff · ō dona . mt̄ vi · et vx . z l · ex p missiōe ff · de ac . et obli . ter . ē exp̄ssus ī · l · cū multe ī prī · ff · de do · añ nup · vide Jo · an · ī Spe . ti de do · ītez vi · et vx · sup rubrica

¶ Stāte statuto q̄ soroz teneat̄ dotare soro rē et q̄ soror nō succedat āteq̄z dotet tēt̄ eaz alimētare dictū ē Bal ī · l · q filiū vbi pu · edu debe · p illū ter . q etiā dicit nō debē distīgui an sint nati ex eodē p̄re vel nō ī aut . q̄mo · na . effi . sui ¶ ātepe · p ꝟ allego Bal . ī · l · q̄z ⁄

¶ Dotē solutā ñ pt mari ⁄ tus ff · so · ma . t9 ostāte mrimōio restituere vxori ⁊ p mis sā bñ pt remittē z q̄etare vxorē eī ostāte ma trimōio · C · de dōa . añ nup · · l · si ostāte ī gl .

¶ Si testatō legat mille nōie dotis p aliq̄ maritāda et illa maritat se et dat q̄ngēta in dotē debet mīhi omi9 hr̄e totū legatū vide Bar · in · l · lucius la · j · ff · de le · ij ·

¶ In cā dotis mulier p̄ferē ciuitati cui debi ⁄ tor mulieris ē obligat9 eī si ciuitas sit p̄or tē pore qz ciuitas nō gaudet p̄uilegio tacite ipo thez ita dicit Cy . ī · l · dotis tue · C · de iure do · qd est vez sc̄dm Bal · ibi nisi ciuitas haberet sup hac statutū vt · l · ātiocēsiū · ff · ō p̄uil · cre .

¶ Etiam bona mmorum tacite ītelligūt̄ ob ligata p dote qz ista est obligatio legalis ita dicit Bal · ī · l · j · ī p̄n · C · de rei vx · ac · et ibi etiā dicit q̄ istrumētū ofessiōis dotis hz i se tacitaz p missiōz de cedēdo q̄ ita mandat̄ ex ⁄ ecutiōi sic exp̄ssa p missio de restituēdo ī d · l ·

¶ Dos recupata a vidua nō di ⁄ j · ī prin . cit̄ dos et ideo nō ap̄hendit̄ i statuto q̄ caue tur q̄ mulier teneat̄ reliqué dotē filijs suis sc̄dm Nicho · de mat . quē refert Bal · in · l · j · C . vnde vir et vx . q ibi tenet otrarium .

¶ Postāq̄z res est reuersa ad mulierē desi ⁄ mit eē dotalis et p̄ alienari vt nō · ī · l · dotalez · ff · de mili · tes · Bar . in · l · j · C · sine cēsu vel reli ·

¶ Ad hoc q̄ stipulatio de dote red dēda ope tur reuersionem dotis ad stipulantez i casu existentiū liberoz dēt esse specificata qz exp̄s se dēt stipulāi sibi reddi si mrimōiū soluat̄ et existentibz liberis alias idefinita et ofusa stipulatō nō derogat generali consuetudini ita dicit Bal · in · l · ij · C · de bo · que lib .

¶ Quer̄ quod facit marit9 de dote ex forma statuti est ip̄i9 p̄cipuū licet dos fuerit p̄ris ipsius et ipse patez substinuerit onera mrii ⁄ monij Bal · ī aute . ex testamēto · C · de coll ·

¶ Mulier nō p̄sumitur dotata nisi p̄bet vt · l · si non designata et ibi Bal · C · de fal · causa

¶ An de legato dotis detrabat̄ ⁄ adiec · le · falcidia vide Bal . in d · l · si non designata .

¶ Filia famil. pt dō are dotē mt̄ viuos etiā
nō ascētēte pre Bal. ī l. pe. C. de fal. cā adiec.
¶ Dos quā pr̄ stipulat9 ē sibi p̄ci ⁊ lega
pue et filijs suis reddi ita q̄ nō asi dēt nō cō
putaē ī legitiaz filie nisi bēdes p̄ius stipula⁊
tōez remittāt et ius stipulatōis cedāt filie
vt ff. de le. iij. l. vroz̄. ¶ p̄ naturalis Bal. ī l.
q̄mā nouella C de in offi. testa. glo. z Bar. ī
l. j. ¶ videam9 C. de rei vx. act.
¶ Si pat̄ instituit extraneū et p̄terit filiaz
pt̄ filia si ñ vult dicē testamētū nullū cogē
extraneū ad se dotādā p ea q̄ nō. Bā. ī l. si m
sula. ff. so. ma. idē Bā. ī l. si pr̄ C. d do. p mi⁊
mōiū nō tēt filiā dotare ñ soluto ere alieo. l.
fi. ī p̄ri. ff. q̄ī frau. credi. et ita tēt Bal. ī p̄al.
¶ Si statuto cauet̄ q̄ filia dotata ⁊ l. si pr̄.
nullū hēat regressuz ad bōa p̄na z p̄ d fac
to dotauit filiā de bōis vroris sue p̄ h̄ nō per
dit filia regressuz ad bōa p̄na qe cū effectu
nō ē dotata a patre vt. l. neq; virū C. de iure
dot. et ita dicit Bal. ibi.
¶ Si ī ist9 dicat̄ q̄ pr̄ et fili9 acceptauerūt
dotē ā p̄sūat̄ q̄libz accepisse p dimidia sicut
duo rei ī solidū vel p̄sūat̄ totā ad p̄ēm pue
nisse Bal. ī l. si cū dotē. ¶ trās gredianur ff.
¶ An valeat p̄missio p̄mitto tibi ⁊ so. ma.
dotē quā voluero nō. Cy. C. de do. p̄mis. l.
j. et l. ij. Bal. ī rubrica ff. so. ma. dicēs q̄z spe
ciale ē i dote, fac q̄d hēt ī l. theopom p9. ff. de
do. prele. et q̄d nō. in. c. cū tibi de testa. argu
endo de pia causa ad dotem.
¶ Valet p̄missio, p̄mitto tibi centū p dote
vror̄ tue future nulla p̄sona specificata Bal
i d. rubrica ff. so. ma. allegat l. a titō ff. d p.
obl. vbi dicit esse casum notabilem.
¶ Si dos repetit̄ constante matrimōio alij
creditores nō bēnt ius offerendi Bal. in d.
rubrica ff. so. ma. Cy. m. l. cū tibi C. quī po
in pig. ha. et ibi Bal. Sed idē Bal. vī. dice
re contrarium ī l. si constāt ff. so. ma.
¶ Mulier p̄t p̄mittē dotē viro ad arbitriuz
ipi9 mariti casus ēm. l. ij. C. de do. p̄miss.
¶ Quī er cā dotis confitet̄ se plura recepis⁊
se q̄z recepit p̄t petere q̄d non recepit casus
est m. l. si voluntate C. de do. p̄miss.
¶ Pater q̄ emit fundum quē dat in dotez p
filia potest agere d euictōne siue constante
matrimonio siue solu. matri. ter. est m. l. pa
tez ff. de euic. Bal. in l. i. C. de iure dotiū.
¶ Fiscus tēt dotare filias delinquētes de bo
nis confiscatis Bal. m. l. fi. C. de do. p̄miss.
¶ Si pater maritat filiam viduam cū mino
re dote q̄z primo habuit potest a patre re⁊
petere id q̄d sibi deest vt m. au. d equa. do.
¶ quia vero coll. vij. et ibi nō.
¶ Si testō reliqt nomine dotis alicui mulie
ri. x. pro se maritanda et illa tempore testi
erat nupta poterit nihilominus petere lega⁊
tum ff. de condi. et demon. l. si iam facta.
¶ Si vir expellit vroz̄ sine cā tēt̄ er o signa⁊
re dotem vt. l. pater ff. de do. ex Bal. ī l. fi. C
de sen. que sine cer. q̄nti. q̄ cum non substi
at onera non dēt habere fructus et dos est
proprium patrimonium mulieris vt dixi s̄.
¶ Vbi p̄t iopiā viri dos ē ī cā restitutiōis
admīstratō dotis residet pēs vir. si fidiusso
rē ydoneū dare p̄t alias p̄mittit̄ mulieri ñsit
de admīstratōe suspecta q̄ caū apud vnum
mercatorē depōit̄ scdm Jnn. ī c. p vestras su
p glo. cautōnē de do. mt̄ vi. et vxo.
¶ An p9 repetitō ez dotis quā fecerat mulier
eo q̄ marit9 puenerat ad iopiā, si maritus
pueiat ad pigui orē fortunā mulier tēat̄ sibi
restituere dotē Jo. an. ī addi. Spe. ti. de do
na. mt̄ vir. et vxo. p. q̄d si vir Bar. ī l. si plu
ribus ¶ si placeat ff. de p. obl. et ibi pau. d ca
stro Ang. ī aut. de equa. do. i. ¶ illud Bal. ī
l. vbi adhuc C. d iure do. ī rij. colū. do. Ant.
ī. c. p vestras de do. ī cer. vi. et vxo. ō tēt Bal.
et Ang. in l. si astāte ī pnc. ff. so. ma. z Raph
in d. l. si pluribus ¶ si placeat et Ang. ī l. si cū
dotem ¶ si vero ff. so. ma. et idem tēnit Dy.
in l. semper ¶ penul. ff. de iure immuni.
¶ An valeat p̄missio dotis non habite vel ī
plus q̄z habuit vel ante matrimonium vel
post in l. si diuortio ff. de verbo. obli.
¶ Si pater stipulet̄ dotem sibi reddi an fi⁊
lie aut sibi z filie q̄liter intēt̄ vide ff. d. le. j.
¶ Dotes differūt a bīi⁊ ⁊ l. vroz̄. ¶ testō
tudibus. s. Tho. ī q̄r to di. xlix. art. xv in. vbi
vide q̄ dotes aīe sūt tres vbi de hoc arti. ij.
¶ Quando alias nō potest dos p̄bari osten
sa solutōe gebelle dotis p librum rectigalis
eis secūdum illam quātitatem debz fieri re
stitutio et lucrum sequi ex forma statuti q̄d
loquit̄ de dote vel p̄te lucranda Bar. ī l. cū ⁊
tra C. de iure do. et sic nō. q̄ dos p̄bat̄ p pre
sūptiōem vt dicit Bal. ibi qui allegat etiam
quod nō. in. l. ij. C. de do. promiss.
¶ Idem est dicere lego pro dote et lego aīo
compensandi nomine dotis. l. j. ¶ sciendum.
C. de rei vx. actiōe quo die vt ibi p Bal.
¶ Lucrum dotis quod hēt marit9 p mortē
vroris hēt etiaz p̄ egressuz mōsterij. p̄bat̄ ī
l. deo nobis. C. de epi. et cler. et ibi Bal.
¶ An maritus q̄ aliquo tempore stetit ad re
cipiendum dotē et postea recepit aliq̄d pos
sit petere ratiōem iteręē. p. tempore p̄terito.
vide plene ī l. fi. ¶ p̄terea C. de iure do. Bal. ī
auten. dos data. C. de dona. ante nup.
¶ Pactū de lucrando dotē nō req̄rit ilinua⁊
tiōem vltra q̄ngentos aureos nec est specia
le ī dote vt. l. fi. C. de iure do. et ibi Bal.
¶ Pro debito patris non potest fieri missio
ī dote filie a patre p̄fec. et nō dū ad eū reuer.

se vt.l.rem q̃z.C.de iure do. et ibi nō. Bal. z ideo dicit ibi q̄ si pater vsurari⁹ maritauit filiam cū vsuris q̄ debentes recipere a patre nō poterūt mitti ī possessiōe dotis qđ tenet frede. de semis osilio. lxx. qđ icipit quero tale. vide Bal. m d.l.rem quā q̄ remittit ad .l. fi. in prin. ff. que in frau. cre.

¶ Etiā bona mioris tacite intelligūt obligata p dote q̄ ista obligatō ē legalis ita nō. Bal ī.l.j. ī prin. C. de rei vx. act. et ibi dicit ꝓbari q̄ īstrumētū ofessiōis dotis qđ hēt ī se tacitā ꝓmissiōez de reddendo ita mādat ex: cautōi sicut exp̄ssa ꝓmissio restitutiōis qđ nō.

¶ Dos recupata a vidua nō dicit dos et iō talis vidua nō oph̄endit statuto q̄ cauetur q̄ mulier teneat reliquere dotē filiis secūdū Nicho. de math. vt refert Bal. m.l.j. C. vnde vir et vx. q ibi dicit contrarium.

¶ Res m dotē data soluto ma. añ restitutā possessiōez rei adhuc dicit dotalis adeo q̄ ē ialienabilis sicut eo durāte sec⁹ p⁹q̃z res ē reuersa ad mulierē q̄ desinit eē dotalis z pt alienari vt nō. in.l. dotalem. ff. de mili. te. Bal m l.j. C. sine censu vel reli.

Draco. Dracomis. vij. sūt ꝓprietates đ q bus vide Archi. vij. q.j. aduersitas.

Dragma. Dragma ē gen⁹ monete z qđ gen⁹ sit nō. p Archi. xxiij. q. ij. tributū adde qđ dixi s. sub dictiōe didragma.

Dubitatio. Dubium

¶ In re dubia nō ē dāda certa sētentia. xj.

¶ Dubitās nō videt remittē q. iij. graue. ius suū sicut nec ignorās .l. manifestissimi. ¶ tales. C. de fur. ¶ qui ter. non est alibi.

¶ Dubitās otenta eē vera videt negāe illa eē vera nō. de ma. et obe. inf q̃ttuor ī glo. fi.

¶ Quid ē dubitatio z circa q̄ potest oriri nō Bar. in.l. iudiciū. ff. đ iudi. adde dubitatio ē q̃litas otraria rōni. ff. de legi.l. scire z ibi nō.

¶ An negatiōe res efficat dubia. ff. ml no⁹ ua appe. pen.l.j. nō. C. de ꝓcu. .l.j. add quod dicam .j. sub dictiōe negatō.

¶ Quādo ꝓbatō rei excipientis ē dubia an sequi debeat absolutōi a vl condēnatoria. ff. de no. ope. nun.l. nō solum. ¶ j.

¶ Quando q̄s poslet declarare verbū dubiū in iudicio ꝓlatum nō. Bar. m.l. inter stipu⁹ la item. ¶ j ff. de ver. obli. adde nō. in.c.m p⁹ sentia de proba.

¶ An sit differētia inter dubitantem et ignorantez Bar. ī.l. p dubietate. C. đ odi. inde.

¶ Quando occurrit dubiū in iudicio quid fiendū g'o m.l. cum de nouo. C. de legi.

¶ Propter dubitationē et īcertitudinē q̃dā sui timent. C. de pac.l.j. et.l. cū ꝓponas.

¶ Quid faciat rē dubiā nō. ī.l. iij. C. q̄ ad li. ꝓclama. nō l'cet nō. ī.l.l. C. de ꝓcu. m glo. Bar. ī.l.m cause ff. ad exibo. do. Ant. z doc. m.c. vestra de coha. cle. et mulie.

¶ Bola negatio nō facit rem dubiā contra notorium dictum est Inno. de verbo. sig. ex pte de cēsi. venerabili doc. ī d.c. nostra.

¶ Ratione dubij melio⁹ē supfluū facere quā nihil facere vel aliquid dimittere. xlij. di. q̄ scamus et. xxiij. q. iij. coripiantur.

¶ Ratōe dubij aliqua fiūt q̃ essent alias illicita de sepul. sacris de vsuris ī ciuitate. xj. q. iij. nolite plene glo. xij. q. ij. nō extime⁹.

¶ An dubia sint m melioꝛē ptem interptanda vid s. Tho. secunda secunde q. lxx.

¶ In dubijs tutior pars ē eligēda de spō. inimis de homi. in audia ad hoc ff. đ rebus dubi. l. quotiēs in rubrica īspicim⁹ li. vj. q̄ q̄ tamen interptatō fit ī partē deteriorem lxvij. di. c.j. xxiij. q v. excommunicatorū.

¶ Dubit ae ī.l. đ singulis nō ē vtile sēm philosophū cui⁹ dictū posit Jo. an. m.c. ex multa ī prin. de voto vid ī.l. nemo. C. đ sūma trī.

¶ Dubi⁹ ī fide infidelis ē. c.j. de heret. z ibi nō.

¶ Melius est dubitare q̃z temere diffinire xxiij. q. vij. si tantum.

¶ Probabile dubiū excusat ex: ātē uid de sē

¶ In dubijs nō ē recedēdū ex. sacro ī gl. a verbis ff. de exerci. l.j. ff. de l.j. l. si seru⁹ plurium. ¶ fi.

¶ In dubijs accipitur qđ ē mimū vt ff. de l. iij. l. nunis ī regula ī obscure et regula īspici

¶ fatuū ē dubitare vbi nō ē m⁹ li. vj. rōnalis dubitatō vt.l. domici⁹ lebeo. ff. đ test.

¶ In dubijs dēt assumi i tel'ect⁹ q̄ magis est verisimilis vt.l. sēp in stipulatiōibus. ff. de reiur. et.l. cū testō. ff. de re. du. et.l. cū d. ij. dep.

¶ Si dubitatō sit sup.l. vel ff. del.j. nouo negotio q̄n debet tolli nō. ff. de legi.l. no possunt z. C. de legi.l. pe. z ibi plene per Cy.

¶ An quis possit respōdere se dubitare nō. ff. de īterro. act.l. de etate. ¶ nihil. ff. de peti. here.l. si debitor ī glo.j. C. de iur. calūp.l. ij. ¶ q̄ obseruari in glo. extimat glo. C. de excep.l. siquidē ī glo. dubitat et ibi Cy. Spe. ti. de posito ¶ vi. ver. Itē no. et se. no. đ iur. cal. ī.c. cū causā ī glo. per ꝓcuratorem.

¶ Dubius euentus modicum extimat ff. de transact.l. cū hi et qđ ibi no.

¶ Dubius actus infitiatur. ff. de in diē adiec. .l. cū duo ī glo. vbi vide multas concor.

¶ Si dubitatur vtr q̄s ex pluribus hominē īterfecerit vel uulnerauerit an omnes vel nullus puniatur vide no ī.l item mella. ¶ si plures. ff. ad.l. acquil. et ibi p do. flo.

¶ Dubitatio cadens inter duo quor⁹ vtrūq̄ excludit intentum agendi nō viciat vt.l. gallus. ¶ eius. ff. de lib. et postu. et in.l. q̄si dubitetur. ff. de acqui. here. et ibi no.

¶An dubitatio fuit in beata virgie vide sa. Tho. in iij. di. i artí. v. et. vij.
¶Dubitatio ē multiplex idē m iij. di. xvj.
¶Oñ dubia sint i meliorē ptē itez ptanda vi de. s. Tho. secunda secunde. q. lx. artí. iij.

Dudum, De hac dictiõe nõ. i. l. nec em ptio. ff. de contraben. emp. m glo. do. Car. flo. in. c. cũ olim de offi. dele. adde de hoc ver bo. l. iam dudum C. vbi causa sta.

Duellum, An victus in duello efficiat seruus vincent/ sicut capt9 ab hostibz nõt. Bal m. l. j. C. de la. liber. tol. adde Bal. in. l. libertus. ff. de sta. ho. qui dicit qp nõ debz oc cidi ß seruari ego puto qnõ sit seruus qz ta lis pugna non est licita.
¶De materia duelli nõ. Bal. x. col. de pace tẽda. c. j. vbi gl. et ti. de cl. vio. pa. Ç. siqs ru sticus/ vbi hẽs an rustic9 possit ꝓuocare no bilem ad duellũ de materia vide de de. pu. i duello in. c. j. de quo etiã m. c. j. et ij. de par. mil. ij. q. iij. Asuluisti et. c. monachiã et i. l. j. C. de gladia. li. xj. Cy. et Bal. i. l. negãtes C de act. et ob. Abb. i. l. q actiõe. Ç. siqs i colluctatõe. ff. ad. l. acq. et ibi glo. gl. msti. de here di. q ab mtes. Ç. p õriũ dicit qp duellũ regula ritez ẽ ꝓhibitũ faciũt nõ. ð resti. spo. olim adde qð habet mi extrauagãti Jo. xxij. que i ꝓncipit qz in futuroz.
¶An duellantibz sit dãdũ viaticũ gl. i d. c. monachiã dicit qp nõ qz peccãt mõtalit et si/ militẽ peccat q ꝓmittit talẽ pugnã et q eis ar ma ministrat q sũt notãda z alias allegauí i regno anglie ne rex ꝺœdet cãpũ duobus de catholoma q se diffidauerãt ad mortem i duello seu singulari certamie.
¶An ꝓ crimine lese maiestatis licitũ sit alí quẽ ꝓuocare ad duellũ vide tex. z qð ibi nõ i. l. pantomius. Ç. rei. ff. ð acq. here. glo. i cle. pastoralis i prin. de reiudi. vbi p do. Car. flo. i v. q. vbi de materia de q plenissime di/ sputat zẽze. i extrauag. Jo. xxij. que incipit quía in futuroz adde glo. m. l. cum filius. Ç. vltimo. ff. de le. ij. zenze. ꝺcludit vbi s. qp du ellum ẽ ꝓhibitum z qp ius ciuile in hoc sbici tur iurí canonico qð duellum nõ sit licitum vide xxij. q. ij. queritur. s. Tho. secunda se/ cunde q. xxv. de q etiã vide msũ. pisana sub dictiõe duellũ adde. x. col. de cle. viola. Ç. si miles aduersus i glo. capitali et ð alie. feu. pater. Ç. nõ ẽ ꝺsuetudo. ff. ad. l. acq. l. si seruꝰ et. l. qua actiõe. Ç. hec aũt actio et. Ç. siqs in colluctatõe et ibi vide p iflori.
¶An qs pt ipũe occadere hostẽ suũ in duel lo vide glo. in. c. j. de sagitta.
¶De duello vide disputatiõez dñi Ang. q i qpit duo nobiles Aduerte qz iterdũ duellũ fit ad experimentum innocentie iterdum fit cã publice salutis/ De his pulchre loqt̃ do. Bal ĩ. l. j. C. de latr. liber. tol. vbi vide.

Dum ꝺ nec dictio qliter ponitur vide in/ stit. vi. bo. rap. Ç. sed nedum. ff. de nego. ge. l. diuortio et quod ibi nõ.
¶An hec dictio faciat ꝺitionẽ Bar. in. l. j. ff. de condi. et demon. Jo. an. in. c. ex tuarũ de aut. et vsu pal.
¶Dũmõ significat ꝺitõez z modũ z neces sario ẽ ꝺitõnatũ existere de vsu pal. ex tua/ rum nõ. in. c. non potest de preben. li. vj. qð
¶Dum. i. donec. ff. de offici. pre /nõ. fec. vz. l. j.

Dumtamen, An hec dictio inducat conditionẽ nõ. p modernos in. c. fi. de trãs. plã. glo. in. c. ei quẽ de ꝺcess. plben. glo. i. c. nõ pt̃. de preben. li. vj.

Dumtaxat, De significatõe huí9 dic/ tõis vide Archi. ð rescrip. statutũ. Ç. i nullo li. vj. l. di. ex penitentibz i. c. j. de iurẽ. li. vj. et nõ. de temp. or. c. j. li. vj. vide C. q testa. fa. poss. l. nemo.

Duo, An duo et tria sint qnqz vide in. l. si testamento. ff. de condi. msti. glo. in. l. quoti ens. ff. de ver. obli.
¶Duo nõ possunt eandẽ rẽ i solidũ possidẽ vt. l. si vt certo. Ç. si duobz vehiculũ. ff. ꝺmo.
¶Duobz sub eadem data equaliter impetrã tibz quis preferetur vide nõ. in. c. duobus de rescrip. li. vj.
¶Quando quis tenetur ad duo ꝺiunctim regulare ẽ vt nõ liberetur pstando alterꝰ vi/ de de resti. spo. c. fi. nõ. Jo. an. de elect. q3 sit libro sexto.
¶Due rões vicũt vnã vt i. c. j. de tre. et pá.
¶Duo possunt dici multi msti. ð duo. re. Ç. duo glo. msti. de iure psona. i v. multeJtez duo sũt plurim. xxxiij. di. christiano de fi jns psby. c. ij. li. vj. qð nõ.
¶Cũ duo ꝺcurrũt ad eãdẽ rẽ act9 attribuit potentiõi. ff. de sta. ho. l. qritur. ff. de libe. z po stu. l. sed qsitum. Ç. fi.
¶Melius ẽ vt sint duo q3 vn9. lxxxj. di. in ommibus et qð ibi nõ.
¶Si duo testamẽta vel instrũa reperiunt scripta eodẽ die qrit qð illoz videat eẽ p9 vide i. c. duobz de rescrip. li. vj. z. l. edicto C. de edic. di. adri. tol. Spe. ti. de instru. edic.
¶Duoz nume /. Ç. opẽ diose v. qd si duo. ro plis locutio otẽta ẽ. ff. de testi. l. vbi nume r9 regula pluális li. vj. et ibi ꝺcor. i glo.
¶Duoz i idẽ sẽsus dicit ꝺsẽsus xxviij. q. ij.
¶Duos astãtes qlibz celebrãs /is ita. dẽt hẽre de conse. di. j. de hoc. statutũ est.
¶Duobz nemo potest seruire xj. q. j. c. i. de pen. di. j. omnis z. c. nẽo de ꝺse. di. v. nũqz

¶Due partes totius in q̃busdam casibꝫ requiruntur qui nõ. de cle. cgr. c. j. li. vj. de q̃ vide Jo. an. in. c. j. de his que fi. a ma. pa. ca super glo. et quod nõ. de elec. licet dixi plene sub dicto. c.

¶Si duo petunt eandem vxorem et equaliter probant quid fiendum nõ. ꝺ̃ testi. in nostra m fi. magne glo. quod nõ.

¶Si duo diuisiz agunt contra vnum super eadem re ille primo obtinet qui cauet reo ꝙ defendet illum contra alium glo. et doc. de re iudi. cum super.

¶Cum duo mandantur non sufficit vnum sine altero adimpleri nõ. de resti. spo. pisanis in glo sup ver. quorum.

¶Si duo habent actum perficere et adiuicem non concordant quid fiendum vide de offi. Archi. ad hoc et ibi nõ.

¶Vbi duo sunt necessaria alterum non sufficit nõ. ff. de diuor. l. fi. in glo. auctoritas.

Dupler Duplicitas.

¶Duplicitas plerumq; reprobatur. xvij. q. ij. diffinimus et. c. se. et ibi Archi. vide Joan. de consti. cum omnes.

¶Que sunt iudicia duplicia vide Spe. ti. de iura. calump. ¶ nũc dicamus.

¶Vna z eadem res non debet duplici iure censeri ff. de vsuca. l. eum qui edes. xij. q. ij. cognouimus de deci. cum in tua.

¶Duplicia verba que sunt vide aliqua exẽpla de vsu palij. c. fi. et ibi Jo. an.

¶Duplicia monasteria que sunt vide i. c. vx oratus in fi. de conuer. coniuga.

Dupler Duplicatio.

¶Duplicatio verborum non auget intentũ. ff. de pac. dota. l. cum pater et quod ibi nõ. ff. et. ff. de aur. et arg. l. pediculis. ¶ labeo.

¶Duplicatum verbum ampliorem habet significationem. ff. ad trebel. l. in balista. ff. de vsuris. l. si fideicom. ¶ nõ nunq̃z.

¶De multiplicatione penarum in maleficijs propter instantias temporis vel loci delicti nõ. Bar. in. l. aut facta. ¶ locus et. ¶. tempus. ff. de penis.

¶Qualiter fiat duplicatio seu multiplicatio vbi concurrunt in delicto plures qualitates sine causa duplicandi seu multiplicandi dic vt nõ. Bar. in. l. sanctio legum. ff. de penis.

¶An in duplo insit simplum Bar. in. l. hoc edicto. ¶ querentibus. ff. de publica. et. l. is cui. ff. ad. l. iul. pecu.

¶Statuta duplicantia penas non habent locum in disputationibus circa speciem sed circa quantitatem Bar. in. l. sanctio leguz. ff. de penis in fi.

¶Qualiter intelligatur duplo maior pars vide Jo. an. in. c. si quando de elec. li. vj.

¶Duplicari quid debet vbi simpluz duplatur nõ. C. ad legem acqui. l. contra negantes de duplicatione adde quod dicam. j. sub dictione statutum.

Duplomate.

Non presumitur quis posse vti secũm Jo. an. de elec. cupientes. ¶ ceterum in ver. octo dies li. vj.

¶Hoc verbum ponitur. ff. de ver. obli. l. continuus. ¶ cum ita et ibi exponitur.

Durare.

Non dicatur fuisse quod nõ durat. ff. ꝙ cuiusq; vniu. l. item eoꝝ. ¶. j. lxiij. di. q̃zto nõ. de ver. sig. nam et ego et i. l. si ꝑ parte. ¶ versũ. ff. de m rem. ꝑ. ar. ꝑ z contra de regu. ad nostram.

¶Quod non durat vsq; ad finem non dicatur perfectum de pen. di. iij. ¶ hinc est.

Durum. Durior. Duritia.

¶Que dicatur causa durior vide m. l. cuz ex pluribus. ff. de solu. et in. l. j. C. de solu.

¶Durum est contra stimulũ calcitrare nõ. de ma. et obe. cum m eccleſijs.

¶Duritia prelati conuincitur ꝑ monitionẽ de supple. neg. prela. statuimus de sententer. contingit.

¶Verba legis et precepta superiorum seruanda sunt etiã si dura videantur. ff. so. ma. l. j. C. de legi. l. non dubium in glo. xix. di. i memoriam. c. di. contra morem. xxxj. di. tenere de hoc ver. duritia vide in. l. j. ¶ quod at. ff. de offi. prefec. vrb.

Dux.

Quis dicatur dux comes baro capitaneus vide nõ. de elec. fundamenta in glo. dux ver. marchio li. vj. adde x. col. quis dicatur dux marchio vel comes in rubrica et. c. j.

¶Quis sit maior ep̃s vel dux vide Spe. ti. de rescrip. p̃nta. ¶ nouo ver. si. sed nunquid.

¶De ducibꝫ fit mẽtio in fi. l. ij. C. de off. pfecto. afri. et. l. nẽo la. ij. C. de assesso. et do. et i. l. raptores. C. de epis et cle. et i. l. si quando. C. de app. in auten. ꝺ̃ nup. ¶ hoc ita et. x. col. de. pro. feu. alie. p lotha. l. j.

¶A quo creentur duces dic ab imperatore vel a rege in regno suo nõ. doc. ꝺ̃ feu. mã. c. j.

¶Quid de duce venetoruz q̃ creat a senatu venetoꝝ an sit dux creatus dic ꝙ sic de ossuetudine qua ĩperator scit et tollerat ꝓpter bonum regimẽ illius ciuitatis ar. in aũt. de defen. ciui. ¶ nulla. Item qz dux venetoꝝ non ẽ precise dominus sed habet consilia primorum ciuitatis vnde magis dicitur habere cẽrtam eminentiaz dignitatiſ q̃z dominiũ Bal. in. l. de cœmimus. C. de sacrosanct. eccle. et de duce venetoꝝ fit mẽtio in iure de arbi. ex positiõ.

¶Duces videntur esse de me
dijs iudicibus et dicuntur spectabiles Spe. ti. de iur. omni iudi. ver. medij. ẽ.

atenus. Jste dictiões eaten9 quaten9 sumunt altero ꝺ tribus modis vt not·Bar·in·l·j·i ꝑn·ver· bis ꝑmissis ff·de no·op· nū. ꝛ i·l·qui fideiꝯmissū ·ff·ꝺ le·j·

eauice. Quid ipotat hoc ꝓbū uiꝺ Hosti i·c cū iunctōiēs ꝺ cle·vbi viꝺ plē.

Ebrietas, ebrius. Est quedā ebrie⁄ tas luxurie quedāspūs ꝺ cōse·di·ij·i calice Jta licet bibe vi^{m} vt ebrietatē fugiā9 iiij·di· demqꝫ ꝛ ñ·xxxvdi·c·seqt.

¶ Dacātes ebetati ꝺponūt vl'omūnōe ꝓuā⁄ tur xxxv·di eps ꝛ·c·āte oia vbi viꝺ Ebrietas ꝛ vini vs9 p9 diluuiū icepit·xxxv·di·ab exo dio ꝑmum inuentorem vini ebrietas ꝺcepit ea·di·sexto die.

¶ Ebrij vino dicūt q sacras scripꝑas male itelligūt.xxxviij·di··c·vino

¶ Ab ebrietatibꝫ ꝛ omessatiōibꝫ abstiendū e maxie diebꝫ festiuis xliiij·di·omessatiōes

¶ Illa que ebrij agūt nō iputantur eis ad culpā sed ebrietas sic·xv·q·j·sāe dixim9

¶ An ebrius committens icestū culpetur de ebrietate nō de icestu·xv·q·j·mebrietauer unt loth. ¶ Quid agendū ē ꝺ eo q eucari⁄ stiā ofícit in ebrietate de conse·di·ij·c·liqdo adde quod dicā·j·sub dictōe eucaristia not· i·c·si constiterit de accusa.

¶ An ebrius deliquēs puniatur Bar·i·l·re⁄ spiciendū.Ç derelinqūt ff·ꝺ pen·no·i cle·si furiosus de homi·Albe·m·l·si qs nō dicaz ra pere.C.de epi·ꝛ cle·adde tex·ꝛ qꝺ ibi nō· xv.q·j·sane dixi9 adꝺ Bal·i·l·data opa·C. qac·nō pos·adde qꝺ ebri9homia da duobꝫ peccatis peccat·s·Tho·i secūda scde·q·cl· ar·iiij·viꝺ do·Flo·l·iij·Ç iuria·ff·ad·l·aqui liā. ¶ Quid sit ebrietas quid crapula glo· in·c·a crapula de vi·et ho·cler.

¶ An ebrietas sit peccatum mortale no·gl· xv·q·j·iebrietauerūt q tēt ꝙ ē veniale doc in ꝑalt·c·a crapula glo·xxv·ꝺ i·c·vnū·Ç cri⁄ mis·adde tex·i·c·j·de reli·ꝛ vene·san·qui vr Hosti·m suma ꝺ pen·ꝛ reis·Ç que mterroga tiones ꝓ·ꝺ gula Tu dic ꝙ ebrietas quādoqꝫ ē veniale quādoqꝫ ē mortale vt pulchre docz s·Tho·secunda scde·q·cl·ar·j·ꝛ ñ¶ ebrie⁄ tas excusat vt C.si qs iperat.maledixe·l·j C· de epi.ꝛ cle.·l·si qs nō dicam rape xxxv·di· serto die·xxij·q·iiij·vnusquisqꝫ Tho·scda scdę·q·cl·art·iiij·

¶ An ebrius possit cōrahere et testari vide Bal i·l·furissoū C·q testa fa·pos·

¶ An ebri9 posit se obligare glo·xxij·q·iij vnusqsqꝫ ¶ An ebri9 possit cōtrahere mri⁄ monū vel alios ꝺtractus facē vide·do·Car· flo·in·c·dilectus de spō·in vl·q·

¶ An ebrius posit baptisare ter·et glo.de conse·di·iij baptismus vbi ꝺclꝺitur ꝙ sic si intelligit quod agit alias secus glo.i·q·j dedit ¶ Quid si mfirmo ꝺatur imoderatus cibꝫ vel potus cā medicine ad ꝓvocandum vomitum an sit peccatū s tho·tenet ꝙ ñ scda scde q·cl·ar·j·

¶ An ebrius possit ordinari dicā·j·sub dic⁄ tione ordo et ibi vide.

¶ Luxuriosa res est vinū ꝛ ꝺtumelioſa eb⁄ rietas oēs aut qui cū his miscēt non erunt sapientes xxxv·di·luxuriosa

¶ Venter mero estuans cito despumat i li⁄ bidinē ꝛ vbi ebrietas ibi libido dnāt ꝛ fur⁄ or c·venter xxxv·di

Ebrietas oiz vicioz ē fōes·c·añ oia xxxv·di

Ebron Jn valle ebron adā et eua sunt sepulti Josue xiiij et xiij·q·ij·ebron vide qꝺ dicā·j·subdictione sepultum

Ecclesia Quot modis dicat ecclesia no· ne prela·uices suas ·c·fi.i glo·de ꝩ.sig.cū dilci·i glo·nō·de ose.di·j.ecclesia.Jo.an. m add·Spe·demmu·ec·sup ꝓica adde qꝺ dixi in tractatu meo de potestate ecclesie i prin·adde no.i·c·fundamenta de ele·li·vi· de ser·non oī·de famulis de vsu pa·c·ij·

¶ An ecclesia habet loco filij not·bar·m·l· si ita quis ·Ç·ea lege ff·de ꝩ.obli·bal.ꝛ saly i aut·mgressi C·de sacrosa·ec·

¶ An eccia possit locaꝛ ꝓ cto añuo ꝓcio viꝺ Jo·ā·ꝺ iurī patro·c·ex lris·¶ An iuder secka rs possit puiē delictū i eccia omissū Bar·i·l· si cui Ç fi·ff ꝺ accu.¶ an ipiū ꝓcedat ab ecia Bar·l·j·ff·dere q·re.adde qꝺ dicā·j·sub dcōe ipatoz·¶ Judices dnt fauē eccis ꝛ pjis locis ac religiosis Baz·i·l·j·ff·ꝺ no.op·nū·¶ Eccl'ia capella siue pochia ꝛ similia nō venūt i gña li publicatiōe seu alieātiōe bōꝝ ñ·Bā·i·l·au⁄ fidi9·ff·ꝺ puil·cre.¶ An rctoi eccie opetat itꝺictū vti possi·ꝓ ēbatiōe q̄ fit sibi in eccia Bā·i·l·j·Ç hꝫ itꝺictū·ff·vti possi.¶ An eccia possit pati missiōz ex 6° decreto Jnn·i·c·dil cō ꝺ ꝓ·si·¶ Eccia nō pōt fideiusorio no ieob⁄ ligi ñ·Abb.i·c·ij·ꝺ solu.¶ Eccie hospitali⁄ uz ñ sūt exēptę Jn·i·c·adhꝫ ꝺ puí¶ Sic eccie immu·libetas directe tolli ñ potest sic nec i directe puta si aliqꝺ statueret otra affmes clericoꝝ ñ·i·c·j·C·de idic·vi·tol.tex·i·c·gnali de elec·li·vj·q̄ꝺ nō.¶ An eccia dicat epo sb iecta ātę osectōz Arch·x·q·j·c·j·ꝛ·c·noue⁄ rit·¶ An valeat ōct9 fact9 i ecclesia Bar·i ·l·ij·C.de sacrosā·ec·hodie hēmus tex·in·c· decet de imu·ec.li·vj·Quid m iudicio vide

ibi et adde q̄ cāe eccīe licitite p̄nt ibi tractari rriij·q·viij·ouemor et ego vidi ī pluribꝫ locis tribūaliu eporꝫ seu eorꝫ officialiū ī eccīis.
¶An ciuitas vel domi9 eius possit ī ecclesia vel ei9 doibꝫ ponę gētes ámorꝫ Cy. et Bå. in l.ij·C. de sacrosan·ec·vbi tenēt q̄ sic.
¶An liceat eccīam mcastellare z ī ea facę ꝓ pugnacula et turres ter·et ibi glo·r.q.j.sā ctorꝫ Jnno.in.c.cuz ecclesia de immu·eccle.
¶Ecclesia succedit clerico ab intestato de q̄ viđ Bar·in l.si qs filio exhīdato·Ç eius·ff·đ iniusto rup·et irri·te.rij.q·v·si epus et·c·si cubi·ter.et ibi nō·plene ī.c.j·de succes·ab inte·et in.c.fi.de pecu.cleri.
¶An ecclesie dicenti rem aliquā suā miūs solenniter alienatz possit oppōi exceptio dñij Bar·q̄ non ī.l.si alienam·ff·solu·ma.
¶An ecclesia succedat in feudo vide Bal.ī auten·ħ rogati·C·ad treb.et d.Ja.de are.ī lectu·sua bōa r.col.de milite vasa·q̄ otu·ē.c.
¶An sit p̄sūptio đ p̄nti q̄ eccīa sp du⁄ ⁄j. ret viđ Bal·ī.l.hēditas·ff·de hē·insti.
¶An valeat examinatō testis facta ī eccīa Bå.ī.l.ij·C·de sacrosan·ec·ñ·ī.c.j·de imu·ec.
¶An ouersus acq̄rat eccīe viđ Bå. ⁄li·vj· in·l.cum heredes·Ç·in his qui·ff·đ acq̄r·pos· diri supra sub dictione conuersus.
¶Qui dotauit eccīaz aliquibꝫ possessionibꝫ nō pt postea ex interuallo pcīa opponę Cy·ī ·l.j.Ç taceat.C.de re.vx·ac·quod no.
¶Ecclesia q̄nq̄ sūit ꝓ eccīastico mīsterio glo·ī cle·j·de eta·et quali·in prin·
¶An appellatōne eccīe ciuitat⁄ vel ꝓuintie veniat ecclesia cathedralis vel metropolita⁄ na ter·ē et ibi ñ·ī.c.q̄zuis el j·Ç j·đ p̄be·li·vj
¶An appellatiōe eccīe ꝯphēdāt mōasteria glo·de sup·neg·pla·grādi li·vj·Jo·an.ī.c. cērificari de sepul·
¶An appellatōe eccīe veniant hospitalia vi det q̄ ñ ī cle.p līras de p̄bē.j·q·vij.si qs oēz ī aut⁄·de ali·et ēphi·Ç j·col·ix·ter·đ rli·do· đ senodochiis rriij·q·j·sācim9 fāc·qz otīgit
¶An appellatōe eccīe vēiat ba⁄ ⁄đ reli·do· silica siue eccīa ñ osecta ter.iūcta glo·ī.c.j. đ reli·do·vł velle q̄ ñ z ī.c.j·đ ose·ec·vł alt.
¶An eccīa fūgat ture miorꝫ glo·đ ⁄li·vj· resti·ī integ·audits·Ꝺpe·ī ti·đ rsti·ī iteg· ·Ç q̄s autem·p·poro·
¶An sit eadem ecclesia in veteri et nouo te⁄ stamēto viđ rriij·q·iiij·recurrat et ibi no·
¶Eccīa dz hre rrr·pedes ī circuitu Bå·in.l. itē apđ·Ç·ciuitiū·ff·đ miur·viđ rviij·q·iiij·si
¶An eccīa instituta ī testō nō o⁄ ⁄ātiq̄tus ficiens imūtariū teneat ī solidū Bar·et Bal· ī.l.j·C·de sacrosan·ec.
¶Bona ecclesie nō p̄nt in ꝑpetuum alienari p̄ plato⁄ inter diunctas p̄sōas licet ad tpus possunt ꝺcedi secūdū Bar·in autē·q̄buscūq̄ C·de sacrosan·ec.
¶Res epalis eccīe sbiecte epo p̄nt p epz vē dicari glo·et Bar.ī.l.sācim9·C·đ sacrosā·ec.
¶An eccīa agēs ō ꝑuatū vtat eo iure ō euz q̄ et ipe vteret si ageret ō eā glo·et doc·ī auten·si qua.C.de sacrosan·ec·
¶Ecclesie autoritas ī rebꝫ dubiis est seruanda rj·di.palam et.c.hoc nostre·
¶Ecclesie pticulares dñt maxime ī diuinis officiis seq̄ modū et ⁊suetudinē eccīe metropol·rij·di·de his·add q̄ dicā·j.sb dictione
¶Eccīa soliditatē z vitatē ħliq̄ns ⁄officiū dz a diuinis ministeriis destitui·xix.di·ita
¶Ecclesie ꝑmatū petrus a christo ⁄dns· accepit rxj·di·m nouo·
¶Docēs eccīaz et eius ogregatōes esse otē ptibiles anathema ē.rxx·di·si quis docet et
¶Ecclesia đz defēdere seruos suos sā ⁄.c.fi. ctos liberos lxxxvij·di·libertos et.c.liberti z expositos ea di.c.si exposit⁹·
¶Ert eccīaz sūt oēs q̄ nō hnt pacē cū ꝓrio re.di.demq̄ viij·q·j·sacerdotes·
¶Jn ecclesia non đz fieri edictū neq̄ citatio etiam si sit ecclesia cāpestris viđ nō ī cle.cāz de elec·sup v.bnficium / contrariū tn seruat.
¶An ecclesia cessans a solutōe canonis rei emphiteotice cadat in commissum doc.m.c. constitutus de reli·do·cois opio ē q̄ nō.
¶An ī ecclesia possunt pomi lectisterma ad dormēdū ter·z ibi Arch·xlij di·nō opótz·
¶An ecclesia sācti petri in vrbe sit prior late ranen·Archi·tenet q̄ sic iij·q·vj·dudū glo rij·q·j.futurā Archi·rriij·di·ī noie dñi Jo mo·ō ī.c.fūdamēta đ elec·li·vj·ī.v.effectu
¶Ert ecclesiā ē ois q̄ aplicā eccle⁄ ⁄qđ ñ· siam nō seq̄t lxxxriij·di·q̄ cathedram·
¶Defensio eccīe spectat ad ꝓncipes rcvj·
¶Qui sut ert eccīaz nc sol ⁄di.bōi ꝓncipis ui pnt nec ligari·j·q·j·immissionem·
¶Extra veritatez ecclesie nullum opus valz ad salutem j·q·j·teneamus·
¶Ecclesia sine tpalibꝫ nō ꝓficit sic nec amima sine corpore coꝛporaliter viuit j·q·iij·si quis obiecerit·
¶Eccīa iudicat pcīa publica ꝫ occulta relm q̄t deo ij·q·iij·osuluisti de sē.ex.a nob el ij·
¶Vna ecclesia vnū solū debz habere pastorem vij·q·j·cū quis·c·m apibꝫ de p̄be·cū nō ignores.
¶Eccīa dr mr nra rij·q·ij·q̄ abstulerit.
¶Ecclesie nullo mō licet muadere res alienas rij·q·ij·sicut ecclesia et seruiens ei debz ab ea prennū reporare rij·q·ij·eccīastic⁹·
¶Defraudare eccīaz sacrilegiū ē rij·q·ij·p
¶Eccīa dz hre senatū sacerdotū sicut ⁄dia olim roma habebat senatū patriciū rvj·q· j·ecclesia hz senatum·
¶Ecclesia debz bona sua defēdere nō armis

sed viribꝫ xvj · q · vj · ꝯsuetudo ·

¶ Ecclesiā aliqui querunt im spelūca latro⁄ num et q̄ sūt illi hēē xvj · q · vij · et ℔ dirim⁹ ·

¶ Qua pena puniāt incendiarij ecclesiarū vide ꝺ sen · ex · tua noſ glo · xij · q · ij · cum deuotissimaꝫ xxiij · q · viij · si quis membrorum ·

¶ Qualit̄ puniat furās et vendēs ornamēta ecclesiarꝫ habeē xvij · q · iiij · si forte quispiā ·

¶ Ecclesia ꝺuctitiis plurimis cōmitti non debꝫ xvj · q · j · precipimus ·

¶ Ecclesia bonoſ simul cum malis continet xij · q · iiij · hoc autem / etq̄ꝫ tolerat maloſ et q̄ꝫ nō xxiij · q · iij · quidam cū bonoruꝫ ·

¶ Quies eccie seueritate adiuuat xxiij · q · v ·

¶ Quoſ eccia cōrigē nō pt̄ ꝺz pt̄aſ ⁄ pdē⁹ sectaris coherce xxiij · q · v · pncipes et · c · non voſ et · c · de liguribꝫ et · c · mœstuoſi ·

¶ Ecclesia licite ꝓsequitur maloſ et eoſ punit xxiij · q · v · nō voſ / et ꝺz vti gladio spūali nō tpali xxiij · q · viij · epī xxxiij · q · j · interfec⁄ tores et · c · inter hec ·

¶ Ecclesie ptinēt ad sacerdotes sed palatia ad impatores xxiij · q · viij · conuenioꝛ ·

¶ Ecclesia romana nūq̄ꝫ errauit neq̄ꝫ hereticis vnq̄ꝫ succubuit ℔ potiꝰ oēs hēses destruit xxiij · q · j · a rrecta glo · ē nō · i d · c · a rrecta q̄ declarat q̄lit̄ sit intelligēdum q ecclia n̄ pt̄

¶ Eccia catholica vna sola ē xxiij · errare · q · j · loq̄t̄ · c · pudēda cuiꝰ vnitatē reliq̄ntes cū christo ogregari n̄ pnt vt i ꝺ · c · loquit̄ ·

¶ Ecclesia dicit̄ domus dei et spōsa vnica et colūba pulchra xxiij · q · j · oībꝫ de immu · ec · · c · j · li · vj · extra quā nullus saluat̄ xxiij · q · j · q̄ ex sola exemplo arce noe extra quā omne animal pūit vt im ꝺ · c · q̄ ex sola ·

¶ Ecclesia occidētaliſ in multis nihil differt ab orientali xxij · q · j · dicim⁹ oīs vnionē cuꝫ cā fēc feliꝰ Eugenij pape quārti natōe vētuſ ·

¶ Signa ecclesiarꝫ ad nullū opꝰ dissipari ꝺbent ꝺe con · e · di · j · signa ·

¶ Cōsuetudo rōane ecclesie ꝺz ab oībꝫ obſ⁄ uari xj · di · nolite et q̄s nesciat xij · di · nō de ⁄ cet dixi supī ꝛ ó dictione ꝯsuetudo ·

¶ Ecclesia romana ē caput oīm eccclesiarū xij · di · pcept̄ · xxiij · q · j · rogamus iij · q · vj · dudū et ℔ pmatum sup omes ecclesias xxj di · quāuis xxij · di · sacrosancta ·

¶ Ecclesia ꝯstātinopolitana pmū locum obtinet post romanā xxij · di · ꝯstātinopolitana

¶ Eccia rōna a nullo pt̄ vocari im ⁄ qꝺ no · iudiciū xxij · di · q̄ traditōne n̄ · xvj · q · iij · nēo ·

¶ Cōtra ecclesiam romanam pscribit̄ spa ⁄ cio centum annoꝝ xvj · q · iij nemo i aut̄ · vt ecclesia romana · c · anno pscrip · col · ij ·

¶ Ecclesia romana p oībꝫ semp ℔ maioreꝫ zelū fidei xxiij · q · j · officij et eiꝰ fides sp inuiolata pmānsit xxiij · q · j · ℔ ē fides x · c · rogāus ·

¶ Ecclesiā alexādrinā pmo gubnauit beatꝰ Marcus xxiij · q · j · cum beatissimus ·

¶ Licet ex contractu donationis vel emptionis tñsit dñium i ecclesiā sine traditōne vt · l · fi · C · de sacrosā · ec · nō tamē tñsit possessio vt i · c · ij · et qꝺ ibi no · de consue ·

¶ Ecclesia nō tenet̄ ad penā ꝓmissaꝫ i ꝺctu irrōnali Abb · in · c · ij · de ꝓcur ·

¶ Ecclesia tenet̄ indistincte si mutuū sibi factuꝫ ꝺuertit̄ in ꝓpetuā eiꝰ vtilitatē n̄ Inno · x Abb · i · c · pe · de fideius · et i · c · j · de solu · secus si aliē auerit mōte q̄ n̄ tenet̄ vlt̄ taxā debitā vt ibi n̄ · fac · l · fi · ff · de ali · pupi · pstā · et · l · fi · ff · de

¶ Qualit̄ obliget̄ ecclesia ex ō⁄ exercito · ctu plati vel ꝓcurōis seu mistitōis Inno · i · c ·

¶ Ecclesia tenet̄ ad ⁄ q̄ qbusdā ꝺ fideius · mūera primonialia n̄ · Inno · in · c · cū mun⁹ ꝺ

¶ An ecclesia possit infligē pe⁄ immu · ecnam coꝛpalē nō i · c · i archiepatu de rapto ·

¶ Qn̄ ecclesia dicat̄ ptinē ad aliquē plēo iu

¶ Eccia ꝓsu ⁄ re n̄ · Inno · i · c · cū inf ꝺ reiudi mit̄ liba i q̄ n̄ apparz aliqs pronus Ita n̄ · Inno · i · c · cū venerabilis ꝺ excep · i glo · fi ·

¶ Ecclesia ognoscit de q̄libꝫ oppressiōe x sa⁄ crilegio Inno · in · c · cū sit g̃hale de fo · compe ·

¶ An ecclesia teneat̄ ad refectionē murorū siue pontiū vel puteoꝝ communiū et vicinuꝫ glo · in · l · ad instructionē · C · de sacrosan · ec · dicit q̄ nō ōniū dicit glo · i · l · marinay · C · ꝺ exau · mu · li · x · glo · x Inno · de immu · ec · nō minus glo · xvj · q · j · g̃haliter doc · in ꝓalle · l · ad instructōnē doc · i ꝺ · c · nō min⁹ vbi videt tenē ptē affirmatiuā adde ad materiā qꝺ n · do · Car · flo · i cle · j · de vi · et ho · cle · i · q · xvij ·

¶ Quātotpe eccia pscribit ō ꝓuatoſ n̄ · xvj · q · iij · placuit i glo · fi · ꝺ pscrip · illꝺi glo · iij ·

¶ Ecclesia nō ꝺz fraudē adhibere i suis ctibꝫ seu actibꝫ xx · q · iij · c · vlt · i glo · magˢ ad de ꝺe dona · p tuas xxvij · q · j · de viduis ·

¶ An res empta de pecunia ecclesie sit ecclesie dic q̄ sic et ē spāle in ecclesia nō · glo · xij · q iij · c · j · xij · q · v · si epī xij · q · ij · aplicoſ vbi bōa glo · et ꝺ pecu · cle · iq̄rēdū xij · q · iiij · c · j · ℞ peti · de emp · et ven · ¶ tertio loco · v · ℔ aūt sci⁄ as in qbꝫ tractat̄ quid sit prelatus ·

¶ Que sit pena irritantis immunitatē ecclesie nō · xvij · q · iij · si quis ꝺtumax et · c · q̄s x · c · si quis ꝺemcepī et · c · se ·

¶ An ecclesia possit agē ō alienātez rem suaz et etiā ō possessoꝛē rei alienate glo · nō · xij · q · ij · monem⁹ que vī dicere q̄ sic ·

¶ An et q̄n eccia seclāriū possit effici ꝛ glāriū et eō x an i tali mutatōe sit necessarius ꝺsēs⁹ laycoꝝ vel clericoꝝ i eis ꝺmoꝛātium glo · et doc · de ec · edi · ad audiētiā el ij · vbi vī q̄ in⁄ uit̄ · cleric̄ · n̄ licz sñ iusta cā ad ꝺ xij · q · ij · si epī vnā vbi ter · videt velle q̄ ꝛ q̄rit̄ ꝺsēsus capituli / add ꝺ qꝺ dicā · j · sb dictiōe epī x ꝛligio

¶ An ecclesia possit trāsferri de loco ad locū

no·glo·xvj·q·vñ·si quis vult que dic q hoc casu prior locus non retinet priuilegiū fac tex· xviij·q·ij·puemt·j·

¶An de ecclesia possit fieri palatiū vel dom9 secularis dic q non xix·q·iij·que semel.

¶An liceat layco vel clerico rūpe dom9 ec/ clesie vel hostia rōe alicuius iuris sibi debiti in illis Jnno· q nō de immu·ec·c·j·tex·xij·q ij·nulli liceat et·c·se·

¶An ofugiēs ad eccīaz hēat imunitatē ad soluēdū tributū dic q ñ i aut/ de mā·pn·Ç tributoz ñ·doc·de imu·ec·iter alia vbi plē

¶An et qñ ofugiēs ad eccīaz gaude/ /ñ. at imūitate de q xij·q·iij. reū et·c·diffimuit et·c·id ostituim9·C·de his q ad ec·ofu·l·pñ ti·Ç pe·in glo. pauperū et ibi Cy·et i·l·j·eo· ti·et m aut/ de mā·pn·Ç neq aūt i glo·cu/ stodies col·iij·Jo·an. i addi. Spe·ti. de im mu·ec·sup rubrica xvij·q·iij·p totum·

¶An ofugiens ad eccīaz nō osecratā gaude at imunitate Jnno dīc q sic in d·c·in ter alia tex·in·c·pe·de immu·ec·dixi plemus·s·

¶An ofugiens ad ecclesiam p debito ciuili gaudeat immumtate Albe·p multas rōnes tz q nō·C·de his q ad ec. ofu·sup rubrica·

¶Pro qbz cribz sit tutus ofugiēs ad ecclesiā et p qbz ñ nō·i d·c·int alia z xvij·q·iij·sicut ātiqtas et·c·fr et coepus i qbz sūt bōe glo·

¶An eccīa dēat intcedē apō seclārē iudicē p his q dānāt ad mōtē ē pulchra glo. xiij· q·vj·c·pe·faciūt ñ·ō hōi·c·ij·li·vj. xxij·q·iij nō inferēda et·q·v·reos vbi bōa glo.

¶An eccīa intdicta gaudeat imūitate doct· q sic de imu·ec·c·pe·vid de h arch·xvij·q·iij

¶An emēs rez ab ecclesia sine /diffimuit solēmitate debita de iure coi alias tñ iusto p/ cio sit tutus i foro oscie vt nō teneat ad restī tutōnē Jnno·q ñ ō imu·ec·c·qr plericq doc. tenēt ibi ōriū qr i foro oscie imspicit vitas et

¶An i caū pmisso si i foro o /nō solēmitas scietie rescidit vēditō teneat ecclesia resti/ tuere p cāū glo. et doc. m·l·iubemus. C· de sa crosā·ec·et i·c·ad audiētiaz de re·ec·nō alie.

¶An ecclesia possit cōcedi ad affictū vel lo/ cari layc/ dic q nō vt i·c·ij·ne cle. vel mo·z i ·c·ex rōe de eta·et quali·ō deci·dilecti vbi gl. quid de cleric/ dic q sic q ad fructus tātū de q no·glo·in c·fi·ne pla·vi. suas quod not·

¶Eccīa militās ē vnū cōp9 et iō ñ dz hre h vnū caput glo·ñ·i·c·carmelij q fil. sint le·bñ fac ō offi. oz·q mā glo·vij·q·j·nō at xxiij·q.

¶An ecclesia irelateneñ·sit epa /j·loqt· lis dic q sic tex·et ibi glo·q fi. sint le· p vene rabilē tex·xxv·q·ij·in gallia et ibi glo. i cō trariū vide viij·q·iij·artaldus dic vt ibi z in d·c·p venerabilē·

¶Ecclesia militās est ordiata ad instar ec/ clesie triūphantis lxxxviij·di·c·fi·z aduerte q ecclesia semp creuit p tribulatōes bonus tex·xxiij·q·vij. q in fi. vbi habes q archa noe figurabat ecclesiā·

¶Qualr p bef ofectio eccie dic testibz etiā de auditu vel etiā scriptura facta i lapidibz tex·et glo de ose·di·j·c·de eccīaz dixi·s·sub

¶An oedēs vt i suo territo /dcōe osectō rio edificef ecclesia videat illud donare eccle sie ter·ō re iud abbat/ ·p multi q q li·vj·

¶De ecclesia militante et triūphāte vide q dic Jo·mo·in c·fūdamenta in pn·de elec.li· vj. et ibi per moder·

¶Priuatus ecclesia pncipali r etiā puat9 illa que ab ea dependz no·de eta·z quali·eā te fāc in sti·de ado p·Ç ill ō ff de p ca·l·q zuis·

¶Ecclesia viuēte pastore pt oedi nō solū in titulū sed in pprietatē non vocato ipo re ctore de resti·spol·cū remissent de q dic vt i cle·si vna ō re·ec·nō ali·bñ fāc·c·sup eo z qō ibi no·de transl·et·c·ad qōes de re·pmu·

¶Ordinare eccleziaz dr actus spūalis ō ex cep·aplīce in glo·

¶Oñ ecclesia destruct autoritate superioris tunc desinit esse ecclesia et pdit sua priuilegia z clerici p dunt ius quod habebant in ea vid Jnno·m·c·ij. de no·op·nunc/

¶Si ecclesia sit violenter occupata et cleici sint inde expulsi vbi fient contractus et alia negocia ad ipsam ptinentia glo·no·in d·c·ij de noui oper·nunc·

¶Ecclesia maior pt agere et defendere p ca pellis suis diruptis ex pte ij·de quo i·c·con q rente de offi·ord·

¶An eccia q ē ita guata qñ repit clericum possit omitti layco ñ·de eta·et qli·ex ratiōe·

¶An i eccīis tgiāribz possint ee pbēde z por tiones distincte vide ñ·de pben·dilectus·

¶Ecclesia cognoscit de expensis pauperum secundum Jnno·de fo·compe·cum sit gnale

¶An eccia sit imunis vt non teneat recipe hoīes armoruz viuentes ad ciuitatem p ip sius defēsione Bā. q sic in·l·ij·C·de mu·pa. lib·x·dixi aliquid·s·de h no·

¶An liceat facere in ecclesiis represētatōes/ passionis vel resurrectionis aut amūtiatōis/ vel similia Jo·tenet q sic de vi·et ho·cle. cū decorem glo·de cōse·di·ij·semel et di·iiij· queris ita seruat vbiq·

¶Quō intelligat q ecclesia non iudicat de occultis seu de his que foris sunt de sen·ex·a nobis no·de vsur·q zto et·c·post miserabilē glo. xxviij·q·j·sepe·ij·q·j·multi·

¶Illd qd tz vmūsat eccia cr dēdū ē ex doctri na vel ostitutōe aplōz ēditū xxiij·q·j·ñ vel la vbi gl·vald ñ·bō9 tex·xij·di·illa q·xj·de

¶Reconciliatō eccie ē duplex /eccīastica maiō z mīnō Arch·ō ose·di·j·eccie sup glo·

¶Cuius sumptibus ecclesia sit reconcilian/

da zenze · ī cle · j · de cel · mīſ · idez ī cle · freqns de excel · pla · Jo · an · de cēſi · c · j · li · vj · idē ī · c · p poſuiſti de ꝺſe · ec · vel alta · Archi · de ꝺſe · di · j ecclis credo dixiſſe · ſ · ſ̄b dictōne ꝺſecratio ·

¶ Eccleſie ꝺ nouo ꝺſecrate vel edificate ſol9 epſ dat iura pārochialia nō · Jmo · in · c · j · de re · ec · nō ali ·

¶ Jnfra qzntū tpſ dēat qs edificaſſe eccleſiam vel hoſpitale de ꝺſe · di · j · nemo ifrede · ꝺ ſe · ſuo conſilio cxxxiij ·

¶ An idē ſit de nouo edificare eccleſiaz vel ꝺ nouo conſtruē glo · de conſe · di · j · de fabrica · glo · de iure patro · quoniam ·

¶ An ec cleſie exiſtētes m loco campeſtri ſi ue alias mhītato poſſunt licite deſtrui Arc · ꝺ ꝺſe · di · j · oīs x · q · iij · vnio xvj · q · vij · eccīas

¶ An qs poſſit ex domo ſua eccleſiaz edifica re Archi · de ꝺſe · di · j · nemo ·

¶ An ſi eccleſia ē pſbytero deſtituta et habz reddit9 poſſit alibi p epm mutari glo xvj · q · vij · eccleſias et · c · ſi quis vult ·

¶ An eccleſia prochialis acqrat ius prōna tus m eccleſia edificata m eius prochia glo xij · q · ij · quicūqz ifre · de ſe · conſilio ſuo cxl · adde quod dicaz · ī · ſ̄b dictione prōnus ·

¶ Jn qbꝫ loc ſ dēant eccleſie edificari glo · x cleſia eo pacto vel ꝺditōe vt ibi nō celebret miſſa p defūctis glo · de ꝺſe · di · j · certe ·

¶ An eccleſia ita poſſit deſtrui vt in nullo alio loco reedificet pe · de pu · in tractatu cāo pte j · c · xviij · in fi ·

¶ An picture ad ornandū eccleſiam poſſint fieri nō obſtāte phibitōe alteri9 Bā · qꝫ ſic ī · l · j · ff · ne qꝺ ī loco ſacro dicaz · ī · ſ̄b dictōe epi

¶ An ꝺfugiēs ad eccleſiaz euitet ctura · mōtē coꝛpalē glo · xvij · q · iiij · reū Aug · m

¶ Per qzta ſpaciū eccīa gau cle · j · ꝺ pēi ſ · dz imūitate ter · z glo · xvij · q · iiij · ſic ātiqtaſ

¶ A qbꝫ hūit eccleſia pulegia immūitatis Jmo · ī · c · nouerint ꝺ ſē · ex · do · Cā · fio · ī repe titione · c · ꝑpendiūs de ſen · ex ·

¶ An is qui ꝺmſit furtuz in vna eccleſia ſi ꝺ fugiat ad aliaz gaudeat immunitate Arc · qꝫ nō · xvij · q · iij · reū · et · c · ſe · vbi ter · Jo · an · in · c · fi · de immu · ec · Aug · m cle · j · de pe ·

¶ An clericus ꝺfugiēs ad eccleſiā poſſit mꝺ abſtrahi p iudicē eccīaſticū Jo · an · qꝫ ſic de immu · ec · mter alia zenze · cōtra ī cle · j · ꝺ pe ·

¶ Videt ſufficē ī edificatōe eccīe ſi p ei9 do te aſſignet vn9 māſus terre · i · pdiū ſufficiens p vno pāi boum decenſi · c · i · qꝫ nō ·

¶ Eccīa p alienis debitis nō pt obligari ne qꝫ eius poſſeſſiōes et ſi qs obligauerit ſuſpē ſus ē ab adminiſtratōe ſpūaliū et tpaliū de ſo lu · c · ij · poterit tamen hec ſētentia reuocari p epm qꝫ papa nō ſibi reſeruauit ꝺ ſēten · ex · nudꝫ nō dz hoc facē niſi neceſſitati ꝺſulat ec

cleſie de ver · ſig · cum olim ·

¶ Res eccleſie cenſent eſſe publici mandati nō · m · c freqns de reſti · ſpol · li · vj · m glo · fi ·

¶ An vna eccīa p funeribꝫ ſoluti alteri poſſit agē otra ſoluētez vel otra eccleſiaz recipientem vide Jo · an · m · c · pe · de pac ·

¶ Qñ eccleſia dicat plēo iure ſbiecta ter · et ibi · Jmo · de re iudi · cum mter doct · m · c · de mōa · de pbē · glo · et doc · de puil · cū et plātāe · Ş m eccleſiis Jmo · eo · ti · paſtoralis et · c · q̄ mam et ibi glo ·

¶ An emiſſio ſeis brutorum violet eccleſiā Jo · an · de ꝺſe · ec · vel alta · c · j · li · vj · eo · ti · lig

¶ Si de bōis eccleſie edificat eccīā neis · in ſolo alieno an edificiū cedat ſolo vid glo m · c · aplicoſ xij · q · ij · q̄ dic qꝫ fauōe eccīe ſolū cedat edificio licz ſ glāriter ſecus ad idē ter · x · q · j · nouerint xvj · q · j · ī prochia vbi vide ·

¶ An eccīa ſit fūdata ſup petrā dic qꝫ ſic p illud euāgelicū z ſup hāc petrā edificabo eccleſiā meā vid xxiij · q · j · quoniā vetus ·

¶ Que ſūt pulegia eccleſie vniuerſalis Jnno · de ſen · ex · nouimus ꝺ oſti · de re · ec · nō alie · c · fi ·

¶ An ſi ex delicto layci otra eccīā ꝺmiſſo ve māt bona illius publicanda dēant applicari illi eccleſie cui illata ē iniuria glo · xxvij · q · j · ſi quis rapuit glo · de hereticſ · cū ſecundū li · vj · ter · de pēi · felicſ · de mde · ita q̄rūdaz et de mal · c · ſi · et ibi doc · Archi · xj · q · j · nullus · ij ·

¶ Quid remat appellatōe eccīe cathedralis de p · ſig · cum clerici nō de pule · p exēptōnez li · vj · m glo · ſic aliud ·

¶ Eccleſia non moritꝫ xij · q · ij · liberti de reſcrip · ſi gratioſe li · vj ·

¶ Si qs mādat eccleſiā conſtrui in domibꝫ ſuis hoc nō pt fieri ſine licentia et autoritate epi m · c · ad audiētiā ij · de ec · edifi · de excel · pla · ſic vidit ſed pōe qꝫ heres de ꝺſēſu epi ꝺ ſtruit alibi q̄z ī domibꝫ teſtōris an meidat ī penaz adiectā a teſtōre dic qꝫ nō qz im hoc diſpoſitō nō alterat cauſ ē m · l · in teſtō q̄dā la grande ff · de ꝺdi · et de · et Bal · ī · l · j · C · de hiſ q̄ pe · no · et ibi Cy · nō · m · c · noſ q̄dē de teſta ·

¶ Si eccleſia capiat ab hoſtibꝫ mbilomi9 locus ſacer z non deſinet eſſe eccīa ꝺ no · op · nu · c · ij · vij · q · j · paſtoralis ī glo · fi · nō · ī cle · m pleriſqꝫ de elec ·

¶ Qui admittant ad recupandas reſ eccīe mdebite alienatas dic q̄libet de eccleſia imo etiam ille qui alienauit vt in · c · ſi quis pſbyterorum de re · eccle · non alie · no · glo · in cle · qz contingit de religio · domi ·

¶ An eccleſia pt repelli a ſuccōe clerici ꝓpter ingratitudinem commiſſam in eū glo · dicit qꝫ ſic et ibi doc · in · c · fi · de poſtulan ·

¶ An ſit aliquis modus imponēdi collectaſ eccleſiis Bal in · l · placet · C · de ſacroſan · ec ·

dixi · ſ. ſub dictione collecta.

¶ Ad que onera teneat ecclesia vel non vid plene doc. in c. non minus de immunita.

¶ An et qñ ex contractu imito cuz ecclesia ipsa teneat et que solemnitas sit necessaria no. i auten. hoc ius porrectū. C. de sacrosā. eccle. que ē canonizata x. q. ij. hoc ius Jmo. et doc in c. grauis de depos. et in c. qp quibusdā de fi deiusso. ff. si cer. peta. l. ciuitas et ibi Bart. Jn quibꝰ vide quō ꝓ bat peruiam versam ī vtilitatem ecclesie de q̄ nō. Laud. ī cle. j. d. re. ec. non ali. et ibi vide do. Car. flo. in rubr. q.

¶ An et qbꝰ casibꝰ ecclesia minor et respublica equipant no. in l. ciuitas. ff. si cer. peta. et ī c. j. de resti. ī integ. et c. j. eo. ti. li. vj. z ī cle. j. eo. ti. Spe. eo. ti. ¶ si qs aūt. p. puat?

¶ An ecclesia lapsu biēnj excludat ab excepcione nō nūerate peruie Hosti. qp nō d solu. c. fi. vbi pulchre loq̄t licz aliq moder. ō.

¶ An licz eccīas ornāe auro seu alijs ornamētis pciosis vt qp ñ rubr. q. ij. gloria epi z. c. se. lxxx

¶ An eccīa obliget ex mu vj. di. ñ. satisfacto ad sustentetōez plati vel ad liberā dū eū de captiuitate q̄ illud videat vsū i vtilitatem ecclesie no. doc. de dona. p tuas faciunt no. de depo. grauis de fideicō. qp qbusdā

¶ Quibꝰ signis cognoscat qp aliqp oratoriū sit ecclesia Jmo. de censi. c. fi. c. inter dilectos de dona. Arch. de conse. di. j. nemo ecclesiaz vide no. in c. pentibꝰ de pbil.

¶ Eccīa dr vxor seu spōsa plati vij. q. j. sic vir doc. de peculio cle. c. j. fac de elec. c. cum inter canonicos vbi vid tex. z glo. d tñsla. pla.

¶ An liceat facē ouuia ī eccīa dic qp c. ij.

¶ An eccīa reglārit posit nō ī c. j. de decim. sit de iure sbēe seclāri glo. de capel. mo. c. dilectus vbi tex. vide xvj. q. j. alia et c. ecclesia.

¶ Eccīa ē corp9 christi misticū iij. q. iij. engeldrudā xxiij. q. iij. ꝓ mēbris ad ephe. j. xxiij. q. iij. sic excellētiā xxiij. q. v. d liguribꝰ et c. relegētes. j. q. j. eccīa glo. de ose. di. ij.

¶ Eccīa dicit regnū xxv. q. j. ¶ qr passus his itaqꝫ Math. xxv. qd qualr intelligat vi de glo. de ose. di. ij. qr passus.

¶ Qualiter cognoscat qp ecclesia sit collegiata Jnno. de iure patr. c. postulasti. Add qd dixi. ſ. sub dictione collegiū.

¶ An si in ecclesia occidit sanct9 sit polluta ecclesia effusione eius sāguinis dic qp sic licz quidā contra de q̄ Archi. ī c. fūdamēta in v. osecrarūt de elec. li. vj. Jo. an. in d. c. fūdamēta et glo. in c. j. de cōse. ec. vel alta. li. vj.

¶ Ecclesia nō ē edificāda nec osecranda misi doteat dixi. ſ. sb dictione dos. add in autē. vt nul. fabri. ōato. ¶ j. col. v. et ī autē. vt deter. sit. ¶ j. coll. j. de ose. ec. vel alta. cū sicut.

¶ An dotans ecclesiam posset opponere odictionem vel pactū et quale et qñ no. x. q. j. c. ij. dixi. ſ. sub dictione dos.

¶ An eccīa nō osecta gaudeat eisd ē ꝓuilegiis qbꝰ osecta vt qp sic de imu. cc. c. pe. glo. et doc. de ose. ec. vel alta. c. fi. Et qd de capellis et ōatoriis puat? dic vt no. Hostien. z Joan. in c. ecclesiis et c. autoritate de censi.

¶ An ecclesia sit reconcilianda ꝓpter occultā pollutōez glo. dic qp nō secūdū theologos ī c. j. de ose. ec. vel alta. li. vj.

¶ An ecclesia sit reconcilianda ꝓpter effusionem sanguinis brutalis doc. in c. fi. de cōse. ec. vel alta. glo. eo. ti. c. j. li. vj. vbi de hoc.

¶ An doctor vel mgr possit ī eccīa cathedrā et scholas tenē et scholares ꝓberare vid arch xlij. di. in oratorio.

¶ Ecclesia dz edificari vsus ortū solis cuius rationem vide p Archi. de cōse. di. j. nemo.

¶ Audiens diuina sciēter in ecclesia nō consecrata peccat Archi. de cōse. di. j. sicut.

¶ Ecclesia defendit infidelem confugientez ad eā de imu. ec. int alta in glo. iij. vbi etiaz Jo. an. z Host. arch. ō. xvij. q. iij. diffinuit

¶ Eccīa rōana dr sācta ī ertuag. Jo. xxij. q. incipit sacrosācta vbi p zenze. xij. di. pcepit? xvj. di. sācta xix. di. i memoriā z ī phe. li. vj.

¶ Que aūt dicat sacrosācta vide d elec. c. fundamenta li. vj. c. j. de reli. z vener. sācto. eo. li. xxj. di. q̄zuis vbi de hoc vide.

¶ Eccīa vel capella existēs in palacio alicuius magni dñi / nō dr locus religiosus / z sic ñ videt ptinē ad curiā epi glo. ī c. inter dile

¶ Jn ecclesia interdicta nō cti de dōa. dz aliqs instituī nō dz aliqd offerri vt ad eaz pōnus pntat de symo. c. audiuim9.

¶ Eccīa regularis dicat in qua sunt mōachi vel clerici viuētes ī coī sine ꝓrio no. de ele. c. ne pro defectu.

¶ Si qs instituit eccīā ī aliēa dioc. vtr epi o sēsus sit necessari9 ñ. de iure patr. nobis.

¶ Ecclesia pt instituī cēnsualis de licētia epi no. de transac. c. decetero in glo. fi.

¶ An ecclesia possit edificari ī. limites alicuius parochie etiā p epm muto rectore parochiali vide glo. de eccle. edi. ad audientiā do. Anto. de cōsue. cum olim glo. xvj. q. j. ecclesie glo. xix. di. nulli. Arch. x. di. c. j.

¶ An si destruat ecclesia maneat nihilominus locus sacer. vide quod dicā. ī. sb dictiōe sacrum. glo. xvj. q. viij. et ꝯ dixim9. xix. q. iij. que semel et in c. abbatē de v. sig.

¶ An ecclesia sit reconcilianda si vulneratus extra ad eaz cōfugiens sāguinē in ea emittat glo. qp non de conse. ec. vel. alt. c. j. li. vj.

¶ An eccīa teneat ad redēptionē captiuoꝝ et qualiū no. xij. q. ij. sacroꝝ et c. sic vbi glo. dic qp etiā plat9 ad hoc tenet. xij. q. ij. auꝝ vbi ē tex. d vēditōe sacroꝝ vasoꝝ ꝓ redēptō ne captiuoꝝ. add lxxxvj. di. ñ sat? xxiij. q. iij

·c·non inferenda·

¶Ad quē ptinet gubnatio bōy ecclesie ecclesia vacāte bōa glo. xij·q·ij·illud et·c·nō li cet de instī·cum pēissent dixi·s·sb dictiōe custodia·

¶An eccīa possit pēas cozpales infligé glo xiij·q·vj·c·j·add qđ dixi s sb dcōe clerico·

¶An p pol'utōnē nocturnā vel coitū mulieris i eccīa sit recōciliāda glo·q nō đ ofecra·di·j·ecclesiis· Cōtrariū et melio tz glo·de ofe.ec.vel alt·c·j·li·vj. glo·lxviij·di·eccīis·

¶Ad quē ptinz repatō ecclesiay vel domoz rū ad eas ptinētiū dic q pcs ad h tenet si h hz ofuetudo q̄ caū null9 pt excusarī/ cessante aūt ofuetudie rector vel ali9 bnficiat9 tenet de ec·edi·c·j·et ibi no·p glo·et doc.eo·ti·de his bōus tex·cū glo·xvj·q·j·si mōachus bn fac qđ nō·Spe·i ti·de cēsi·Ç ij·v·itez pone tex·cū glo·i·c·fi·de his q̄ fi·a ma·par·ca·ad de qđ n glo·xij·q̄tuō et ibi Arc. dicā·j·sb dic

¶An eccīa possit ·j·prochiā ·tione epi·alterī9 edificarī n·plene de ec·edi·ad audiē tiā q tex·vt pma facie velle q̄ n possit vbi pma eccīa hz sufficiēt tez sustētatōez Host·ibi ō si imineret piculū aiay q̄ pter multā distantiā multi decederent sine sacmētis·

¶Que sit pena auferētis rez ecclesie sine iusto pācio habet xij·q·ij·nulli et·c·se·

¶Que sit pēa sbtrhēt/ vel occultāt/ istrā possessionū eccīe n·xij·q·ij·si qs de cleri·ff·đ falsacdos missaz celebrare si pape sol9 sit i fo·o

¶Applōe ecclesie vēit cir· ·q̄·v·qđ si qs· cuit9 xl·pedū seu passuū iuxta ecclesiā et dom9 ecclesie otigue claustrū et dormitoriū et alia edificia ad vsū clericoy deputata xij·q·j·c·iij·xvij·q·viij·qs qs muēt9 et·c·si qs otūaxtigalia seu onera eccīis vel exigēt/ illa vide i·c·q̄z q̄z de cēsi·li·vj·i cle.pīti eo·ti·dicaz·j·sb dictione gabella·

¶An ad officiū iudis/ ptīeat occurrē ecclesie lese Spe·m ti·de offi. iudi·Ç·ij·v·ij·m fi·

¶Ecclesia et rspublica equipanē Spe.ti·đ rest·i ite·Ç·ij·v·ideoq et·v·sed et si·

¶Eccīa pbās se lesā ex lapsu tpis ad illud restituit·j·q̄driēmū i cle·j·đ resti·i integz·

¶Ecclesiastica pīas q̄nq̄ sbuent seclārī de priui·sup spectā·nō·de ma·z ob·solite đ offi·ordi·c·j·xcvj·di·cū ad vum·

¶Offerēs se et sua ecclesie seculari z i signū assumens certū habitum dr ēe psona ecclesiastica secūdū Hosti·i·c·vt priuilegia de priuil·

¶fundās ecclesiā pt eā liberā facé q̄ caū p dit ius pr̄onat9 de testi·c·significauit·

¶An ecclesia edificata et ostructa sine licētia dioc epi sit demoliēda vid xvj, q·ij·latō

¶De iure edificandi ecclesiā vide Jmo·i·c·in lateranen·de preben·

¶Cui9 sint fruct9 ecclesie edificate sine cō sensu epi de priuile·c cū olim el ij·vbi vide·

¶Si epc vel ali9 plat9 edificat mōasteriuz cū licētiōe ecclesie sue an ecclesia hēbit tantū ius pr̄onat9 et mōasteriū ipi ecclesie sbiicitur vide xij·q·ij·apostolicos in fi·

¶Si epc edificat ecclesiā i alia dioc·quaz pīatem hēbit i ea vide glo.xvj·q·vj·i sum·

¶Ecclesia q̄nq̄ dicāt vxor / q̄nq̄ mr̄/q̄nq̄ filia vt nō·lxviij·di·quoy vices et ibi ocor·nō·de v·sig·c·cum clerici·

¶An eccīa militās possit p suā ostitutōz ligāe cmē occultū oio plē n·i cle·j·de heret·i glo·h apte ptz i cle·cupiētes·Ç·q v·o·đ pe·

¶Ecclesia errare non pt qđ q̄'iter sit intelligendū et de qua ecclesia n·glo·xxiij·q·j·ar recta dixi alibi plene contra panor·

¶De pīate eccīe ō laycos n·de iud·nouit de fo·ope·licz q̄ fi. sint leg·cāz vid Jo.an·in·c·phūat de hom·li·vj·sup·v·bōis mūdanis

¶Ecclesia destructa non reedificat sine licētia epi xvij·q·ij·de monachis in glo·

¶Ecclesia solita regi p seculares nō pt coīti mōacho de pbē·c·cū de bnficio li·vj·vide in cle. qr reglāres de sup·negli·prl·i glo·fāc·

¶Eccīe municē depēdētes r gūt p vnū si sint ppe alias secus Vnc·i·c·cumte de eta·z q̄li·z i·c·dudū đ elec.q allegat·c·ad audiētiā đ

¶Si qs otulit se z sua eccīe seclā ·ec·edifi ri an possit hre ppriū et mr̄imoniū ohē z filius postea ex eo natus pt lr̄imā ab eccīa petere n·xxvij·q·j·vt lex otinē tie i glo·nūqđ·

¶An i ecclesiam institutam heredez ab alicq tñ seat possessio hereditatis etiam non apprehensa de pba. m presentia et qđ ibi nō·

¶Ecclesia nō intendit derogare iur dictōmi alicuius de priuile·c·ij·de iudi·nouit·

¶Ecclesia nō tenet ex deposito facto psōe misi q̄tenꝰ i vtilitate ci9 vsū ē đ deposito·c·j·

¶Si ecclesia conueniatur ex depositō facto psone pt tñsigere cum agēte et de redditibz ecclesie satisfacere agēti d·c·j·

¶Ecclesia romana hz plenitudmē potestatis in omes ecclesias ix·q·iij·c·pe·et·vl·đ auto. et vsu·ad hōrem de cēnsi·cum instantia fac n·q·vj. puto nō·xxj·di·in nouo đ priui·si papa·v. ad romanam ecclesiam li·vj·

¶Ecclesia dicit res maiata Spe.ti·đ libel. concep·Ç iam nūc vidēdum·v·otra sindicū·

¶An eccīa vēiat applōe plati nō·C·de sacro san·ec·m·l·ij. m glo·et i aut/ ·h ius porrectum in glo·ppetuum vbi vide·

¶An ecclesia teneat ad tributa n·Cy·C·de sacrosā·ec·l·placet et·l·ad instructōes eo.ti et ibi Bal·vid ff de vá·z exto·cog·vide node inmu·ec·nō inin9 i glo·sb tributo Spe·

in ti. de immu. ec. ¶ scias.

¶ Ecclesia ē cultrix iusticie x. col. de feu. li. c. j. et ibi no.

¶ An z p quãta pensione z vsq; ad qd̃ tps possit locare ecclesia p emphiteosiz no. i auten. si quas rumas. C. de sacrosanc. ec. et ibi Cy. et m auten. ꝑpetua eo. ti. no. m autẽ. d̃ a li. et emph. ¶ si vero q̃dem in glo. col. ix. vid̃ ne prela. vi. su. c. j. z in cle. j. de re. ec. nõ alie Spe. in ti. de loca. ¶ j. vbi etiã Jo. an. i addi.

¶ An ecclesia teneat̃ soluere tabelliõi no. C. de sacrosan. ec. autẽ. hoc ius porrectũ in gl.

¶ Quãto tpe p̃scribat̃ ō eccĩaz z ꝯgestis. ipa p̃scribat no. Cy. C. d̃ sacrosan. ec. autẽ. q̃s actiones et ibi glo. magr̃ Dy. i regula ĩj. li. vj. Bar. ff. p empto. l. q fũdũ. ¶ si tutor ñ. m auten. vt ec. ro. gau. spa. c. amor m glo. centum amor col. ij. de p̃scrip. illud in glo

¶ An ecclesia restituat̃ et ꝯiij. z ibi Jo. an. i q̃bz et j. qd̃ tps no. C. ex q̃. ca. ma. l. respublica in glo. ij. et ibi Cy. in fi. et in auten. de ec. ti. ¶ fi. C. de via pub. l. rez de resti. i integ. c. j. in glo. minoris et in. c. auditis eo. ti. Spe ti. de resti. in integ. ¶ iij. v. porro.

¶ An eccia possideat bõa egrediẽtis sine noꝯua apprehensiõe Cy. C. d̃ sacrosan. ec. autẽ.

¶ An rector eccĩe possit nũciare ꝯsi q̃ mlier nouũ opꝰ Bá. tz q̃ sic i. l. j. i fi. ff. de no. op.

¶ An si i eccia sit factũ delictũ cognoꝯnũscet de eo iudex seclãris vel eccĩasticus ñ. Bá. ff. de accu. l. si cui. ¶ fi. vid̃ d̃ imu. ec. c. fi.

¶ Quot et q̃s immũnitates hz eccia vide Jo. an. m addi. Spe. ti. de imũi. ec. sup rubrica

¶ Non licet layco habitare in ecclesia. C. de sacrosan. ec. l. ij.

¶ Res tributoria non p̃t alienari i ecclesiis absq; ossẽsu eius cui dẽt̃ tributũ vide doc. in. l. placet. C. de sacrosan. ec.

¶ An valeat dictũ testis examinati in eccia Bar. q̃ sic / etiã si ibi iurauit. C. d̃ sacrosã. ec. l. ij. vide ibi Bal.

¶ Certus et taxatus dz esse nũerus cañonicoꝝ in ecclesia z nõ ē extendendus siue franꝯgẽdus vnde recepti vltra numer nõ hñt iura nec ꝓuilegia aliorꝝ canõicoꝝ. l. nõ plures C. de sacrosã. ec. ad materiã vide ñ. de osti. c.

¶ An ꝓter tributũ ñ solutũ ofiscẽt ꝯcũ mres eccĩe vide glo. in d. l. placet.

¶ An prelatus et qualr̃ vẽdicet bõa ecclesie C. de sacrosan. ec. l. sãcim9 p Cy.

¶ Serui et hoĩes ecclesie gaudẽt collectis ꝓuilegiis ecclesie et simílr̃ filij eorꝝ vid̃ Cy. C de epi. et cleri. l. ij.

¶ An stante statuto q̃ d̃ quolibz contractu soluat̃ gabella ecclesia otrahens teneat̃ solꝯuere ratiõe contractus videt̃ q̃ nõ i. c. eccĩa sancte marie de consti. Jo. an. in. c. aduersus de imu, ec. Bal. de hoc plẽ in. l. j. d̃ ohẽ. emp.

¶ Priuilegium ecclesie est qd̃ ad onus omꝯmis dispoio mcerta facta ad ómodũ ecclesie valet et hoc q̃ in dubio vr̃ ad alimenta et sic certificabit q̃ ad illud glo. et ibi Cy. C. d̃ sacrosan. ec. l. ꝓuilegia vide ibi Bal.

¶ An ecclesia possit i integz restituí aduerꝯsus longas p̃scriptiones Bá. i. l. fi. C. d̃ sacrosan. ec. et caũs ẽ in cle. j. de resti. i integ. Joan. in addi. Spe. ti. de i integ. resti. ¶ ij. v. ad doctrinam vide i. c. j. de resti. i integ. li. vj.

¶ Si habeo ecclesiã in fũdo meo et dono tiꝯbi fũdũ nõ venit ecclesia q̃ ecclesia non acceꝯdit fũdo q̃ non est eiusdem rõmis et odictõꝯmis cum fũdo etiã si ad eã non fit accessus misi p fũdũ ecclesia emẽ cuz suo aditu libera est et nõ ẽ in nro omercio fãc i simil. ff. de le. j. l. si fũdũ. ¶ q̃ fũdũ vide Bal. i. l. ed cto. C. d̃ edidiui. adri. tol. in pe. col.

¶ Qua pẽa pũiat̃ violãs ꝓuilegia eccĩe vid̃ ñ. i d. l. placz et. l. iubeũs. ¶ sãe. C. d̃ sacros.

¶ Eccĩa gaudz fauoribz accessis mino ꝯcribz xxv. ãmis cũ illis eq̃parat̃. C. d̃ sacrosã. ec. l. orfanotrophos et idẽ i vniuersitate pauperum et i q̃libz congregatõne dedicata deo vt no. Bal. in. l. q̃tiẽs ij. C. de fideicõ. circa fi. vi. de glo. in stituta de actio. ¶ item mixta glo. xvj. q. j. simílr̃ et i. c. ex lr̃is de pigno.

¶ Quot sũt immunitates concesse ecclesiis vide Jo. an. in addi. Spe. ti. de imu. ec. sup

¶ An possit iudeiri modꝰ p quẽ ec ꝯrubrica. clesiis ip̃õat̃ collecta Bar. i. l. rescripto ¶ sciendũ ff. de mu. et ho. Bal. i. l. fi. C. de censi.

¶ Si eccĩa hz turriz fortẽ ex q̃ immiñz picalum ciuitati p̃t capi et fulciri p dños vt euitetur picula Cy. in. l. ij. C. d̃ sũ. tri. et fi. ca.

¶ Pro ãpliãda eccĩa vicinus cogit̃ vendere domũ suã Guil. i. l. decerni9. C. d̃ sacrosã. ec. vbi etiã dic q̃ comites tenẽt̃ dãe locũ ꝛligiosis q̃d ñ. bñ alias emẽ sepi9 q̃siui de doctrina nr̃ et tamẽ nullus sciunt allegare.

¶ Cõt̃ eccĩã q̃ sb̃ noie suo r̃capit aliẽa bõa ne oneribz gũet̃ vide tex. de sacrosã. ec. l. sacroꝯ ¶ Eccĩa tenet̃ ad mun9 reale z mi ꝯsãcta. rtũ p aduẽtu impatoris vid̃. C. de sacrosã.

¶ Si aliq̃s recepit pecuniaz ꝯec. l. neminẽ. mutuo p eccĩa si postea apparz impensa facta an p̃sumat̃ pecunia mutata. vide Bal. i. l. si ventri. ¶ im bonis. ff. de ꝓuile. credi. vide. l. fi. C. de pigno.

¶ An eccĩa destructa et r̃edificata vidcat̃ ea dez Bá. i. l. inter. ¶ sacrã. ff. de v̄bo. obli.

¶ Eccĩa tunc dicit̃ pleno iure ad aliquẽ ꝓtiꝯnere quãdo in ea facer dotez mstituit et omꝰ obuentões p̃cipit p̃ter dispẽdia mi mstrorum vt in. c. auaricie et in. c. de mõachis d̃ preben. no. in. c. abbate de ꝓuil. li. vj.

¶ Ecclesia p beneficiũ restitutiõis pc test p ducere nouos testes post dicta testificata

no·do·pe·de anc·in cle.j·de testi·in v.nō
bili.Bar·in l.j·¶ nūciatō·ff·d no·op·nū·Jo·
an.p9 Jmo·i·c·audit/·de rest·i ite·vbi vid
¶ factū i ofimbo ecclesie dr factū i ipa ec/
clesia et sic existēs i hostio ecē e nō pt capi
C.de his q ad ec·ofu·l·pnti·¶ sae fac·l·qdaz
hi berus ff.de serui·vr·predi·Bar·in l.item a
pud.¶ conuicium ff.de iniur·
¶ Si quis rogatus ē restituē hēditatē ec/
clesie vel altari vel alteri pio loco trīseat dnīū
nulla facta restitutōe re vel vbo caūs ē sin·i
l.fi.C.de sacrosan.ec.Bar i q̄one p eū dispu
tata que incipit filium adultuz et sic dz limi
tari.l.facta et.l.restituta ff.ad trebel.
¶ Singulare ē in eccia q̄ si rector vel cano
nicus ecclesie sit tabellio z officiat instrūm in
q̄ testōr dictam ecclesiā hēdē instituit vel ei
legat credit mstrō fauore eccie neq nōriuſ
poterit pūiri pena falsi.Jta nō Jo·an·et p9
eū do.Anto·in c.cū inter vos de re iudi.
¶ Dōata eccīis valēt sine insinuatōe Jo·an
in additōe z ibi Spe.ti.d istru·edi.¶ pōro·v.
itē ñ.p qbz allō.xvij.q.iij.sūt q̄ opes z.c.fi.
¶ Relictū incerte eccie alias nō facta decla
ratōe cui eccie intelligat relictū an illi vnde
ē legans parochianus Bar·in l.plautius ff.d
condi.et demon.Jo.an.in addi·Spe.ti.d i
stru.edi.¶ nunc vero ver.quid si quis.
¶ Eccia adiēs hēditatez sine bñficio inuēta
rij nō tenet vltra vires hēditatis etiam circa
bñficiū restitutōnis in integrum ita tz Bā·in
l.j.C.de sacrosā.ec.z ē expssū e.ti.aut/ sic·
¶ Eccia obtinet applōe paupuz ter.ē i.l.oēs
in pn.C.de epi·et cleri·et ideo legata incer/
ta q̄ p executores dnt distribui int paupes
pnt dari fabrice paupis eccie nūc p hs dr iuss9
mutari.hs q̄o fuit disputata p do·Recuperū
de sancto mimato vt refert.Jo·an·in c.fi de
testa·li.vj·in nouella qd bñ nō·qr frequenter
accidit istud et pauci sciunt allegare.
¶ Solūi i octu mutui ē nec̄a iū ad hs vt eccia
obliget q̄ credito ꝓbz vsū i vtilitatē eccie
In aliis vo octibo hs n requrit si eccia ē lesa et
pt restitui Jmo.in c.gnis d depo·et ibi doc.
¶ Si aliqui discedit eccia i ꝓrios vsus vigo
re illius discessiōis intelligit in tpalibo omis/
sa administratō secundū Jmo·i·c·pastoralis
de priuileg·in glo.
¶ Si diuitie et ornamēta vni9 eccie trīsferū
tur ad aliā creditōes eccie pnt petē sepatō
nē bonꝝ secūdū Jmo·i d.c.pastoralis vbi vid
¶ Qualr cognoscat eccia collegiata /d hs.
dic p sig̃ q̄ hz sigillū cōe d app·significauit qd
plē ꝓsequit Jo·an·de iure patro·c·nob et nō·
doc·i·c.ij·de eta·z q̄li·et dixi s sb dictōe col/
legium.
¶ An eccia veniat in generali obligatione
vel ypotheca seu spāli ñ.in aut/·de ali·z em
phi.¶ hec etiā col·ix·et in aut/·de alie·z per
mu.¶ aliē atōis doc·i·c·nulli d re·ec·ñ ali·
¶ Quid videat dōare epi donās ecclesiam
vide de dona·c·pastoralis·

Ecclesiasticus. Qui fuit autō illoꝝ li
broꝝ q̄ꝝ vn9 vōc ecciasticus et alter eccleſi
astes nō·xiij.q·ij·in ecclesiastico·
¶ Ecclesiasticus iudex pt punire vsurpato
rem bonoꝝ et iuriū ecclesie de priuil.c.ij·
¶ Eccia cognoscit i psōaz layci d crīe eccia/
stico ñ.de offi·or.c.j·Jmo·de fo.ope.c.cū sit
Jo·an·de homi.c.j·li·vj·dixi s.sb dcōe cri/
mē d hēti/ vt inqsitōis.¶ phibem9 li·vj·
¶ An ecclesiasticus iudex ereq̄t sētentiā se/
cularis vide de offi.dele.significasti·
¶ In qbz casibo ommisso layco seculari iudi
ce possit adiri ecclesiasticus dic p° cū ñ est su
pior laycus puta vacāte impio de fo.cōpe.c.
licet / secundo cū negligit facē iusticiaz vt i
d.c.licet et.c.ex tenore eo.ti·et ibi nō.tertio
cū ambiguū et difficile ē inter iudices secu/
lares q̄ fi.sint leg·p venerabilē/ quarto m
omni crimine ecclesiastico vt dixi s.prie/
quinto p denūciatōez crimis d iudi·nouit
vbi de hs/ sexto rōe onerita/ vt i dote z i mri
monio de dona inter vi.et vxo.c.d prudētia
septimo i oppimētibo viatores xxiij.q.iij·
·c.fortitudo cū·c.se·octauo qñ locus ē de tpa
li iurdictōe eccie d app.c.si duobo/ nono p re
uētionē·iij·q.viij.cuius magēdo/ decimo
si hs hz osuetudo de fo·ope·si clericus nō·i d.
·c licē de fo·ope.vbi vide nō·glo·xj·q.j.i sū/
ma de offi.dele g·significantibus·
¶ Ecclesiasticum crimen in vtroq̄ foro pūi
ri pt de pe.c.felicis·li·vj·z ibi Archi·v.q·vj·
presbyteri et quod ibi nō·

Econtra. Differentiam inter econtra et
econuerso·vide p Jo·an.in regula qui sētit
d reg·iur·libro vj.vbi vide.

Edere. Editio. De editōne que fit offi
cio iudicis vid Bal.in l.dissolute·C.de odi.ex
lege·
¶ Que sūt psone q̄ ꝓpter suā improbitatem
opelluntur edere dic vsurarius vt in cle.j.de
vsur·item nauta caupones stabularij·
¶ Si aliquis petit centuz ꝓut patet manu
talis notarij an ante litē opellat edere instru
mentuz aduersario vt possit deliberare an ce
dat vel otendat nō·Bā·in l.post q̄z.¶ si dies
·ff.vt le·no.ca·Bal·in l.edita ad fi·C·de e/
den.doc·in c.j·de proba·
¶ De editione actionis z quid sit edere ha/
betur in l.edita·C·de eden·et in l.j·C·de e/
den.l.si quis ex argentariis et.l.q̄d ā·ff·e·
¶ Quo iure petat editio instrōꝝ nō·de pro/
ba·c.j·Spe·i ti·d istru·edi.¶ dicē dū restat

ãd de Bar · in d.l. quedã ꝛ in l.j. ¶ officio · ff. ꝺ tute · et ra. distra · in quibꝰ plene ·

¶ Omia acta cause possunt pti edi sue exhiberi nõ pt̃ qs cogi edẽ mstrã qbꝰ non vtit̃ ꝛ illa edenda sũt sine die et ꝯsule msi qs vellet argué de falso ꝯ oia ñ · de fi · mstru · i.c.g · ꝓpetuus de fi · mstru · i.c.g · ꝓpe

¶ An editio mstrõꝝ fiat reglãriter ⁊ tuus vide in.c.j · de ꝓba · vbi de materia ·

¶ Quoꝝ debꝰ fieri editio et quid in editiõe ponendũ no · ff. ꝺ eden.l.j · in glo · pinde et i · ¶ editiones in glo · ꝯsule Cy · plenius in.l. edicta · C. de eden · vide Bar · in.l. in fraudẽ · ¶ neqꝫ · ff. de iure fis · ñ · de iudi.c. dilecti i glo · intentetur et ibi Jo. an · et i.c. examinata eo · ti · viij di · q̃ iure i gl · ij · & pe · ti · de acti · et peti · ¶ j ·

¶ Qñ dꝫ fieri editio mstrõꝝ no · ff. de eden. l.j. ¶ editões i glo · ꝯsule iuncta · l. pretor in glo · meũ et · l. quedã in glo · iuditio · eo · ti · i sti · de inuti · stipu · ¶ item ꝑboꝝ in glo · tota die · C · de eden · l. q̃ accãre i glo · dẽat ꝛ ibi Cy et in l. fi · eo · ti · ꝑbi Cy · & pe · ti · de mstru · edi · ¶ dicendũ restat · per pretor / de rescrip · c. eaz te / per Jnno · i glo · datã de fi · mstru · g · ꝓpetuus i glo · fi · de ꝓba · c.j · et in · c. q̃mã ꝯ in

¶ Cuius rõis dẽat fieri editõ ñ ⁊ glo · tpa · ff. de eden · l. si q̃s ex argentariis ¶ rõnem in glo · mꝺpere · C · eo · l.j · in glo · iij · et ibi Cy. vide glo · in cle. vnica de vsur · in glo · rõe ·

¶ An editõ actorũ vel mstrõꝝ dẽat fieri i cã criminali no · ff. de iur · fis · l. ij · ¶ diui in glo · a ⁊ gat̃ et ibi Bar · plene ·

¶ De editõe pticule testamẽti fiende p nõrium vidꝺ Ang · cõsi · clxvj · qꝺ incipit sup pũcto

¶ An totuz statutũ vel mstrũm dẽat edi aut sola pticlã que ꝓ me fãc tex · et glo · in.l. in ciuile · ff. de legi · et ibi Bar. plẽ fãc · l. argentarius · ¶ edi ff. de eden · Cy · in.l. fi · C · de pã · impa · offe · Bar · in rubrica ff. ꝛe no · op · nũc · vbi plene Bal. i ꝺ · l. i cile ad ꝺ ter · in l.j. ¶ q̃ at̃ C · de no · iu · enucle · ter · i.c otigit ꝺ fi. istr.

¶ Ad hoc vt notarius teneat̃ edere mstrũm alienũ duo req̃rũt̃ vnũ q̃ ad eius mtẽe pti ⁊ neat alter q̃ eo mandãte factũ fit glo · in.l.j · · ff. de eden. et in · l. pretor in prin · eo · ti ·

¶ Cõtra se nõ cogit̃ qs edere mstrũm · ff. de arbi · l. non ex oñibꝰ / adꝺ qꝺ noia testiũ q̃s volo facere citari ad iurãdũ dẽo edere aduersario si vult opponé contra psõus ipoꝝ vt nõ recipiant̃ ad iuramentum glo · in.l.j · ¶ editione in fi · magne glo ff. de eden · qꝺ ẽ vum si ñ sit tm or sꝺ noiatis q̃ tunc non dñt edi sed dñt teneri secreta vsq ad iuramẽtuz ita dic Bal. in · l. fi · C · de eden · in prin · vij · col ·

¶ An editio mstri dẽat fieri cũ die ꝛ consule vide glo · et Bar · in · l. exempla · ff. de eden et · l. j ¶ editiones eo · ti ·

¶ Rõnes edende sunt in loco contractus vel mercãtie exercite nõ ad ꝯ hñt dilatiões msi ex cã · ff. de eden · l. argẽtarius ·

¶ Emptor vẽditor edere debꝰ mstrã ad declaratõez iur̃ sui · ff. de ac · emp · l. titi ꝯ hr̃s tamẽ ñ tẽt̃ ẽdẽ vt dic glo · ibi et eo · ti · · l. cr̃ditõ

¶ Wbi pt̃ petit editõez fieri mstri nõ est fienda copia de originali sed de exemplo · C · de diuer · rescrip · l. sãcimus ·

¶ Rõnes nõ sũt edẽde msi semel msi q̃s ꝓbꝰ se cauũ amsisse · C · de eden · l.j ·

¶ Edere idẽ ẽ qꝺ demõstrare · ff. de eden · l.j · no · C. de eden · super rubrica ·

¶ Editio rõnũ et mstri peti possunt q̃n quis vsurus ẽ · C · de eden · l.j · ff. eo · l.j ·

¶ An creditor pt̃ compellé debitores ad editionẽ mstri solutõis vide · C · de fi. mstru · l.

¶ Editõ actoꝝ pt̃ peti ab eo cui⁹ ꝑn pt̃es apalr̃ imtẽ vel cui acta ꝑiudicãt vt fideiusslõ vel similes glo · in · l. edita · C · de edendo ·

¶ Editio actoꝝ dꝫ peti a iudice nõ a pte msi m subsidiũ q̃n non pñt hẽri a iudice ita dicunt doc · in ꝺ · l. edita ·

¶ Acta non dñt edi a notario sine iudicis auctoritate et licentia alias nõ valent doc · in ꝺ · l. edita vbi allegant · l. adoptõnem · C. de adop · et · C · de iur̃ fis · l. mstrumẽta ·

¶ Totus liber rõnũ nõ ẽ edendus sed solum illa pticula que fãc ad cãz no · i ꝺ · l. edita ·

¶ Acta tãq̃z communia dñt edi cũ die ꝛ consule no · in · l. is apud quez · C · de eden ·

¶ Quo iure agat̃ ꝯ notarium vt scribat instrũm et edat vide in · l. fi · · ff. de tabu · exhi ·

¶ Si sñtiaz quã hũisti ꝯ me dico nullã et in ꝓcessu cãe peto vt illam edas nõ dẽs ad hoc cogi ꝫ iudex ꝓnũciabit q̃ si aliq̃ tpe apparebit sit nulla Jmo · i.c.g · ꝓpetuus de fi · istru · Bar · in · l.j · ¶ edenda sũt · ff. de eden ·

¶ Editio libelli et alioꝝ actoꝝ dꝫ fieri expẽsis petentis et suffic̃ q̃ petenti fiat copia seu facultas describendi · l.j · ff. de eden · glo · i autẽ · offerat̃ · C · de litis · contis · et ibi Bar · q̃ dic ꝫ uandam esse ꝯsuetudinem ·

¶ Qñ petit̃ editõ vel copia ꝓ curõrij debet dari expensis ipi⁹ ꝓ curõis ne ex ipi⁹ mteruẽtu ꝺitõ aduſarij efficiat̃ deterior q̃z si dñs secũ litigaret p se Bar. i · l. ij ¶ defẽdi · ff. ex q̃ca · i poss · ea · et idem si esset mittendũ ad dñz absẽtẽ ꝓ aliqua rõe vel declaratõe secũdum Bá · i ꝺ ¶ defẽdi ·

¶ Si nõri⁹ pdit origiale instrũm · i · protocolũ pt̃ petẽ q̃ ps cui tradidit publicẽ illꝺ sibi edat vt possit de eo copiã facé a teri parti vel cuius interest ab eo petenti sibi edere ita dic Bal. i · l. fi · C · de edẽ · i fi · vj · coll ·

Edes. ¶ Ediũ applõe qñq̃ otiẽt̃ oia edificia · ff. de icẽ · rui · nau · l. q̃ edes i ꝑn · vbi vide.

¶ Quid ꝯ vbũ reglãrit̃ otineat vidꝺ · ff. ad · l. ac q̃ · i · l. q̃ edes · ff. ꝺ vsucapiõibꝰ · l. eũ q̃ edes · ff. ꝺ rei vendi · l. solum ·

Edictum. Hec ē lex ꝓtoꝝ ff. d offi ꝓcō. l. ne quicqz. ¶ circa qd bene nō. qr rara mā.
¶ Edictū. i. epistola ff de offi. ꝓcō. l obtua
¶ Quid sit edictū et c9dic regis ℔re. ¶ j. vel impatoris vt hēt Lucę. ij. aliqñ ē ꝓtois ij. di. ostitutio vbi d ℔ / aliqñ ē lex seu canon de spon. cū apud vbi dcm ℔ p do. Cardi. flo.
¶ Edictū qñqz poit ꝓ cōstitutōe vel statu℔ to de ele. massana et eo. ti. vt circa li. vj.
¶ Qñqz ꝓ citatiōe iudicis. ff. de iudi. l. et p9 edictū et. l. ad peremptoriū. c. de illicita. xrtiij
¶ Qñqz ꝓ mādato seu bāno vt ℔q. iij. sunt pretoꝝ edicta. c. fi. q ma. ac. pos.
¶ Qñqz ꝓ collectis seu impositōe. xvj. q. ij placz ꝓpie vo edictū ē qd a pncipe emanat glo. i. c. j. de postu. prela.
¶ De edicto publice ꝓponēdo et de his q̄ seruari debēt i publicatiōe vide Bar. ī extrauag. ad reprimendam iniv. publice.
¶ Edictū qñqz circūducit vt i. l. ad peptoriū et. l. se. ff. de iudi. z d of. dele. osuluit qd ñ.
¶ Edictū gnale sufficit qñ noscit psona cer℔ ta q citari debeat ita dic Jmo. i. c. p venerabi℔ lem q fil. sint le. bñ fāc. c. fi. de elec. li. vj.
¶ De materia septē edictoꝝ et de eoꝝ libel℔ lis vide Spe. i ti. de dolo z cōtu. i. ¶. ij.
¶ Quis pt mittere edictū nō. xrtiij. q. ij. d illicita i glo. magna.
¶ An sit necesse qd edictū peremptoriū remi ati notica nō. ff. de iudi. l. et post edictū i gl. ij. ff. q sen. sine app. rescm. l. j. ¶ itē cū ex edi℔ cto.
¶ An sit sublatū edictū de cōiungendis cū emācipa. liberis nō. C. de suis et le. aut. i succeſſione i glo. fi. et ibi Cy.
¶ Quot sunt necessaria vt habeat locū edi℔ ctum de alienatiōe iudicij mutandi cā facta vide i. l. j. m glo. fi. eo. ti.
¶ An valeat edictū peremptoriū otra absē℔ tem causa rei publice nō ff. d re iudi. l. contra pupillū et ibi Bar.
¶ In quo differt edictum ab interdicto not. Bar. ff. de no op. nūc. l. j. i ij. opositōe et m. l. ptoꝝ ¶. j. m glo. j. eo. ti.

Edificium. Quādo plures occurrūt i edi ficando quis pferat Bart. m. l. quo mi9. ff. de flum. vbi etiam dicit q edificium est nomen generale.
¶ Si quis p mīsit edificare domū vel turrim an teneat de vicio operis nō. Bā. i. l. ea. ¶. loca tū. ff. loca.
¶ Quādo et qę res pnt ab edificio abradi et separi no. Bar. i. l. si sine hērede. ¶. iterpositō. ff. de admmi. tuto.
¶ An edificiū cedat solo gl. xij. q. ij. aplicos Jmo. i. c. cū olim de puil. i v. fructibo isti. de re. diui. ¶. cū i suo / Spe. ti. de emp. z vē ¶. ter
cio loco. ver, qd si clericus ff. de acq. re. do. l. adeo. ¶. cū i suo. C. de edifi. puil. l. si is ō quē ad de q̄ dixi s. sub dictōe ecclesia.
¶ An laicus posset edificare locū sacz sine licentia epi Jmo. q nō i. c. iter dilectos de donat. xvij. q. ij. quidaz doc. i. c. ad ℔ de reli. do.
¶ An phibitus edificare locum destructum possit reficere deinde consuluit. xrij. q. v. si audieris Jmo. de res. spo. pisanis ter. d pefelicis. ¶. j. li. vj.
¶ An si clericus ē istructus circa edificationem cui9 sūptibo debeat seruire i illis ter. xr
¶ An liceat edificare ca℔ ℔vj. q. j. nos at℔ strū vel villā seu turrim ꝓpa autoritate Jm. de res. spo. pisanis i fi. glo. magne / Jo. ande sen. ex. si ciuitas li. vj. Jmo. de off. or. cū ab ecciaz / Bar. i. l. ij. ff. de op. publi. et in. l. vrbis. ff. de ver. signi.
¶ An monasteriū edificatū p epm sit eccię cathedralis ter. et glo. xij. q. ij. aplicos vide de dona. apostolice et qd ibi nō.
¶ An si vicini edificant murū cñez cū pacto nō extollēdi illū / pactū tñ seat ad emptoreznō. Joan. i. addi. Spe. i t. d iudi. ¶. gnali v.
¶ An i flumie pt edificari mo℔ ℔qd si duo lēdmū i ptudicū alteri9 molēdim vide Spe. i ti. de ca. po. et ꝓpe ¶. qr v. q ergo Bar. in. l. j. ¶. sic. ff. de aq plu. ar. et i. l. fi. ff. de vsuca.
¶ An possum sup viam publicam edificare pontem de domo mea ad domū alteri9 Spe. in dicto ¶. fina.
¶ Qualiter debeāt incole conferre ad edifi℔ cationem muroꝝ ciuitatis et aliop operꝝ vi℔ de ter. i. l. omēs. C. de ope. publi.
¶ Monasteriū sic etiā ecciā nō debz edificari sine dote ter. d cēsi. c. pe. Jo. an. i. c. io āes de regula. i. ij. op. dicā. j. ſ d dctōe monasteriū.
¶ An hospitale debeat edificari cū dote ter. q sic i. c. ij. de reli. do. Jnno. i. c. cū venerabilis de excep. ad fi. de resti. spol. cum ad sedē dicam. j. sub dictōe hospitale.
¶ A q̄ sunt edificande iste cluse quę fiunt in aqs / Bar. i. l. flumiū. ¶. fi. ff. de dam. ifect.
¶ An edificās clusā i flumie possit mittē trabē i ripa vicini eo iuuito Bā. i d. l. flumiū. ¶. j
¶ An sup muros ciuitatis possit ędificari domus priuatoꝝ / Bar. i. l. pe. i fi. ff. ne quid i lo. publi. et i. l. ij. ff. de op. publi.
¶ Si capella edificat i aliq ecciа noie alicp potest illo defūcto assignari alteri et arma illius abradi et alia ponē / ſm Bar. m. l. ij. ff. de op. publi. dixi supra sub dictōne capella et sub dictōne arma.
¶ An qs possit edificare foztiliciū i suo territorio priuato Bar. i. l. ij. ff. de op. publi. z ibi nō. glo. ad de nō. i. l. ij. C. de fū. limito. li. xj. i glo. antiquitas et ibi Bar.
¶ An liceat extollere edificium ad libitum

Edifica publica debent fieri vt vid. l. edifica C. d' op. publ. et Bar. i. l. ij ff. ei.

eius cui⁹ est solū vide·xij·q·j·dilectissimi⁹ tex·est ī·l·altius·C·de ędifi·priua.

¶ An quis possit ędificare castr⁹ ī loco im q̄ alij habēt possessiōes illis iuitis dato ꝙ non ędificet sup fūdis ip⁹or vide not·de restitu· spolia·Pisanis vbi de hoc·

¶ An ęccīa ędificata ī territorio alieno debe at demoliri si pus nō fuit facta denūciatio gl·

¶ An q̄s possit ędificare do ⁊xvj·q·v·c·fi. mū altiorē domo vicini nō·de v·sig·abbatē ī

¶ Edificatū p⁹denūciatiōz de⁊ ⁊glo.iij. strui debz etiā si iniuste fuit denūciatū de no· op·nū·c·j·et·ij·et qđ ibi no·

¶ Quid veiat appellatiōe ędificioruz nō·de ver·sig·c·cum impartibz·

¶ Qualiter q̄s debeat iuxta alienū fūdū ędi ficare nō·ff·finiū regū·l·fi·C·de ędifi·pua·l·

¶ An possit quis ꝓhibē ędificiū ⁊altius· altius tolli nō·ff·de ser·vrba·pdi·l·q̄ lumībz ī glo·C·de ser·et aqua·l·altius et ibi Cy·

¶ An possit quis ędificare ī suo ꝓlibito vo⁊ luntatis·ff·si ser·ven·l·sicuti·Ç aristo·in glo· facere Cy·in d·l·altius·

¶ An q̄s pt̄ compelli reędificare nō·Cy·ī·l·si vt ꝓpois·C·de ędifi·priua·

¶ Quibz casibz ędificiū applicet fisco nō·C· de sepul·viola·l·iij·ī glo·j·

¶ Vbi ī alieno ędificat q̄s possideat ędificiū nō·C·de rei ven·l·ij·ī glo·ij·et ibi Cy·ī·ij·q·

¶ Si ędificiū fiat ꝓ oñi ī terris aliem⁊ ad tu itionē ciuitatis debz esse ī vsu illius c⁹est ter ra no·C·de op·publi·l·turres·

¶ Si quis ꝓmisit nō ędificare ī fūdo suo et illum alienat an si emptor ędificet ipe vel ei⁹ actor teneat / vide Bā·ī·l·fi·ff·de no·op·nū·

ediles. Qui sūt ediles curules et vnde di⁊ cant nō·ff·de edili·edic·l·j·ī gl·ij·et·ff·de of· prfec·vigi·l·j·et ibi nōt·glo·

Educatio. Educatio paruulorz atz fili⁊ orū ē de iure natali·j·di·ius naturale ꝺ ista dictione vide q̄ dixi sꝰ dictiōe alimēta.

Effectus. Effectū gratię hre nō pt̄ fac⁊ mētū hereticorz·j·q·j·sic eunuchus·

¶ Effectū gratię diuinę oferūt ita mali sicut boni ministri·j·q·j·si fuerit ꝛ·c·ecclesia catho lica et quod ibi no·

¶ Cessante causa cessat effectus·j·q·vij·ꝙ pro remedio de renū·pt⁹translatiōē vbi ꝺ hoc m glo·in ver·cessante et ibi cōcor·

¶ Effectus cuiuslibz sacmēti cessat vbi ē hę⁊ resis et impietas·j·q·j·maifest⁹et·c·ostat·

¶ Magis cōsideram⁹effectū q̄z vba·ff·ꝙ cū eo·l·filius et quod ibi not·

¶ Non pt̄stat impedimētū quod de iure non sortit̄ effectum de iure patro·qđ aūt et·c·il⁊ lud vide ī regula nō prestat de reg·iur·li·vj·

¶ Ex effectu delicti p̄sumit̄ animꝰ delinq̄n⁊ tis vide quę dixi ꝰ·sꝰ dictōe animus·

¶ Quę inducta sūt ad vnū effectū nō debēt opari ō·ff·de le·j·l·legata iutiliter fac·xxvj· dis·dei de·xlvj·di·lz xvj·q·j·legi de fideius· peruenit·xij·q·ij·charitatem·

¶ Quotiēs aliqđ ē dispositū ad vnū effectū illo habito nō est vlteri⁹ curandum·ff·de no· op·nun·l·j·Ç et qꝛ de accu·c·j·ꝛ·ij·li·vj·xxiiij

¶ Quę i effectu vel ꝼm ef⁊ ⁊q·iij·ecce· fectum ouemūt dicunt simpliciter ouemire· l·sufficit·ff·de cōdi·mde·xiij·q·ij·aię defun⁊ ctoz de elec·c·dudum el·ij·de ap·cū spāli·ꝺ ser·non oꝛdi·miramur·

¶ Cui nō oueit effectus nec nomē debz cōue mire et ecōtra·j·q·j·c·ij·c·forus de v·sig·isti· de curato Ç tutores·ij·q·vj·omes epi·viij· q·j·qui epatum·xvj·q·j·si aupis·

¶ Verba sūt itelligēda cū effectu·ff·ꝙ q⁊ cs iur·l·j·Ç ꝺ aūt vba de de·nō resi·relatuz ꝛ qđ ibi nō·dicā·j·sub dictōe verba·

¶ Nō sufficit conatus misi cū effectu·ff·de im ius vo·l·q̄nuis·ff·de iur·l·eum q̄ Ç si mulier ar·ꝺ im·l·siqs nō dicā·C·de epi·et cle·et im·l· is q̄·C·ad·l·cor·de sicar·dixi ꝰ·sꝰ dictōe af⁊ ⁊fectū

¶ Quęq̄s dz rē vel ius ꝺ nō effe⁊ ctū rei vel iur⁊·C·de iur·om·iudi·l·ꝓuatoꝛ

¶ Quęq̄ tenet actus et tñ nō hꝫ effectum de priuil·ex pte el·j·

¶ Quod iuris est ī effectu idē est ī causa·ff· de peculio·l·iij·de pę·di·ij·post discursuz de psump· ex studijs et·c·lras de sta·reg·ꝙ del

¶ Effectus a potentioꝛ causat ⁊timoꝛē ·lxxvj·di·ieiumū de pę·di·j·medicamen de temp·oꝛ·lras de iur·patro·ex lris·ff·de le·iij ·l·cui lana et·l·q̄situ·Ç illud de ose·ęc· vel al· qđ ī dubijs de pbē·qꝛ sepe et ī·c·hi qui lib·vj· et·c·ad secundum de iur·patro·

¶ Ea q̄ ꝓcedunt a pari potētia et vtute sunt vm⁹effect⁹·l·j·Ç nō eē·ff·ne qđ ī loco pub·

¶ Quę ouemūt i effectu et ī pmissiōe·l·q̄ri tur·ff·de sta·ho·l·fi·ff·mā·ff·ꝺ v·ob·l·otinu⁹ ·Ç cum ita·C·de mstitu·et substi·sub condi· fac·l·si iter·

Effeta. Dñs q̄ sanant surdum mutū limi⁊ ens cū sputo linguā aures ei⁹ legit̄ dixisse h⁊ vbū effeta / qđ ē apire Matthe·vij·de conse·

Effractor. ⁊di·iiij·postea tangūt·

¶ Qua pęna puiat̄ effractor carceris / vide Jo·an·ī addi·Spe·ti·de pūb·Ç ij·v·violēta

¶ Quid sit effractor hēt·ff·de offi·prfe·vi⁊ gi·l·iij·Ç effracturę·

Effundo effusio. Quādo dicatur eē vel facta effusio sanguinis dic ꝙ ex magna abundantia no·xvj·q·j·reuertimini glosa de senten·excom·cum illoz qđ fac ad mtel⁊

lectū statutorum / adde Bal. ī. l. fi. C. de edil. edic. ī. iiij. q. adde qđ ista duo verba denotāt largitatez et abūdātiā nō. gl. ī cle. ne roma/ ni. Ç fi. de elect. interdū significant viciū. xlj. di. sepe. vicia vide de elec. vbi piculū li. vj. de conse. ecc̄l. vel al. c. j. eo. li.

Egenus. Pōtifex diuinę retributōis me/mor nō debz egentiū cōmodis piā solicitudi/nem denegare. lxxxvij. di. diuinę.

¶ Quid si pater meus est infidelis et equa/liter egeat cū extraneo fideli cui magis tene/or subuenire glo. ī. c. nō satis. lxxxvj. di. vide tur dicere qđ magis fideli vide qđ dicā. j. sub dictōe elemosyna et ep̄us.

¶ Item p̄ dicit egenus qui nō ē soluēdo isti. q ma. nō pos. Ç. j. vel qui non habz vñ se alat C. de sacrosā. ecc̄l. priuilegia.

Egyptus. Mercurius trimegistus prim9 egyptij s leges tradidit. vij. di. moyses.

¶ Egyptus mr̄ idolatrie. xxvj. q. ij. ħ ꝛ illō

¶ Egyptiacos dies nō debem9 seruare nō. xx vj. q. vj. non obseruetis.

Egregius. Judex de gratia mittat ad p/sonas cū de iure nō teneatur. ff. quis or. ī bo. pos. ser. l. ij. Ç si p̄ses nō. de offi. or. c. significa uit et ubi Jo. an.

¶ Egregie psone dicūt presbyteri ꝛ diaco/ni ad quas mittatur p testimonio et pro iu ramēto calūnie, & pe. ti. de testi. Ç iiij. v. qđ de presbytero.

¶ An quod dicit qđ egregie psonę nō cōpel/lūtur venire ad iudiciū vt. l. ad personas. ff. de iurisd. et. c. si quis testū de testi. habeat locū etiā ī crimialibz dic qđ non glo. ē sin. m. c. j. de testi. cogen.

Egritudo Egrotus. Egritudo ig/nobilitas pauptas et hui9mō dicūt mala xv q. j. illa cauenda.

¶ Egrotantes adulti qui p se respōdere nō possunt aliorū responso baptizāt et peniten/tes absoluūtur de conse. di. iiij. egrotantes de baptismo maiores Adde qđ dicit. j. sb di/ctione infirmitas.

Electio Electus. Ex duobz malis mi/nus malū ē eligendū. xiij. di. duo mala. ꝛ m. c. nerui testiculoy. xxij. q. iiij. si publice et. c. nō solum et. c. si aliquid.

¶ Qualiter et a quibz faciēda est electio pa pę. xxiij. di. ī noie dñi de elec. licz et. c. vbi pe/riculum eo. ti. li. vj.

¶ Quid debeat iurare electus i ep̄m añ osec/tionē hēt. xxiij. di. quicqđ de iuriur. ego em

¶ Eligend9 nō ē eps magis de p̄a ecclesia q̄z de aliena si repiat idoneus. lxj. di. nullus ꝛ c. obitū et. c. bone.

¶ Electōi epōy null9 laicus pt̄ itereſſe. lxiij di. nullus laicoy et. c. adrianus et. c. valētini/anus fac de elec. cū anima. et. c. sacrosca.

¶ Turbis nō debz fieri electio epōy lxiij di.

¶ Electio sūmoy pōti/ficū qnz pntabat ipatori. lxiij. di. pncipali et eligebatur papa pnte clero ꝛ pplo lxiij. di. qz

¶ Aliqn̄ vo electō papę fuit ab im/ scta. patore occssa romanis. lxiij. di. ego ludoui/cus ħ postea ipatoz renūciauit. lxiij. di. adri anus et. c. ex cōstitutionibus.

¶ Qui impedit electō ez papę anathema sit

¶ Electō papę spectat ad / lxxix. di. sicꝯ cardīales ħ ipi9 depositō ad deū. lxxix. di. sic

¶ Qualis debeat eē eligēdus ī ep̄m vide. xxv

¶ Impedientes aliquā ele/ctōz canonicā st simoniaci et infames m. q. j. q. at

¶ Electio p̄lati nō debz fieri mūeribz fauore vel aīcicia ħ solū meritis. viij. q. iij. illud.

¶ An electus p̄sitare iuramētū debz qn si cō tingat eligi im p̄latū iura ecclesię cōseruabit et ablata repetet. viij. q. iij. talia.

¶ Electio abbatis spectat ad monachos nec abbas sibi absētē sustmé pt̄ sñ licētia et fra/trū osilio. xxj. q. iiij. congregato. xviij. q. j. ab batem et. c. qñ sit necessariū.

¶ An duo eligi p̄nt ad vnā p̄bēdā vide Jn/nocen. ī. c. maiorbz de p̄bē. adde glo. et doc. & cōsti. cū. m. vidz casus ī. c. tue de p̄bē. ꝛ ibi gl.

¶ Electiōe sola nō acq̄rit ius nisi / bona cōfirmet ꝛ sufficit pma confirmatio ī ōdictoio iudicio ita nō. Jnn. ī. c. cū veissent & resti. spo.

¶ Habēs ius eligēdi nō pt̄ ostituere procura/torē ad eligendū añqz vacet ecc̄ia de elect. si opromissai9 li. vj. vbi p archi. vide & occs. pb.

¶ Qui ex iure qđ az singulari pu/ / c. fi. blico p̄uilegio vel consuetudine hz ius eligendi pdit q̄si possessionē eligēdi si ab electōe ex/cludit̄ secus ī eo q̄ hēt ius eligendi de iure oñi vide de cā pos. et p̄e. c. cū ecc̄ia sutrina.

¶ Ad quē spectat p̄nūciare electōz glo. ī. c. sicut de elec. li. vj. Jmo. de ma. et obe. c. j.

¶ Electores nō dāt ius p̄latureħ confirmatio ita dic Jmo. ī. c. ex pte de arbi.

¶ Electio duplex ordinaria / postulatio extra ordīaria dic Host. ī. c. gtū de postu. pla.

¶ Electō papę de cōsuetudine p̄tinet solū ad cardinales et q̄ sut spālia ī tali electiōe vide ī. c. iz de elec. & m Host. de mā. ī. c. vbi piculum de elec. li. vj. ī cle. ne romani eo. ti. tñ ī cōci/lio Cōstātien. dñs Martinus papa qnt9 fuit electus nō solū a cardinlibz sed ab omnibus nationibz christianitatis.

¶ Electores p̄sumūt scire q̄litates electi ita dic Host. ī. c. cum terra de elect.

¶ Oñ electores cōpromittūt vidz actuz vt eligatur psona idonea. Host. ī. c. cām de elect.

¶ Dbiaunqz p̄ma electio ē nulla ipo iure. iz

nondū cognitū sit de nullitate nō impedit sen cūdā electōz / hāc regulā ponit Jmo · i · c · cōn siderauim9 de elec ·

¶ Electio canonica nō ꝓhibet ꝓpter decren tū / Jnno · i · c · ino tuit de ele · Host · ibi ō et men

¶ Si electō fiat p dolū an electus ꝯlius · alias tñ dignus teneat renūciare / Jmo · ī · c · q̄ sicut de elect ·

¶ Electio canonica nō pt̄ celebrari q̄n recedit aliq̄s de his qui sūt necessarij ad capitulū ce lebrandū lz recedat licētiatus nōt · Jmo · ī · c ·

¶ Electores q̄ habēt ꝯsideram9 dē ele · ab aliq̄ pt̄atez eligēdi eligūt suo noie nō no mie omittētis ita not · Jmo · ī · c · i caus de ele ·

¶ Electores nō possūt cōpromittē de negon cio electōis iā factę nō · Jmo · i · c · dudum de

¶ Q̄n cassat electio propter defen ꝯelec · tū ordinis elect9 ob h̄ nō efficit infamis nō · Jmo · ī · c · cum post de elect ·

¶ Electio integrat ex tribꝰ sc̄z ex facto elen ctoꝝ ex patiētia eoꝝ q̄rū itерest et cōfirma tione supioris / ita dic Jnno · ī · c · cū remissent de resti · in integ ·

¶ Electus si vult debꝰ renūciare ī maiōꝰ elin gentiū añ confirmatōz / Jnno · dicit i d · c · cum remissent de resti · in integ ·

¶ Potestas eligendi competēs alicui trāsit ad singularem successorē vt · l · si sit · ¶ siqs · ff · de le · j · Adde qđ nō · Bar · i · l · inter stipulātem · ¶ si sticchū · ff · de ver · obli · vbi tractat an et q̄n ius eligēdi transeat in successorē ·

¶ Electio facta h̄ modo eligo illū ī quē ma iorꝰ ps consēserit non valet secus si dicat ha beo illū ꝓ electo quē maiorꝰ ps elegerit gl · ī · c · cū in iur̄ · de elect ·

¶ An electio possit fieri ea die q̄ platȳe mō tuus et sepultus / Bal · in l · genero · ff · de his q̄ no · infa · videt tenere q̄ sic et an corpore non dū tradito sepulture · Archi · q̄ sic ī · c · si elen ctio de elec · li · vj · quod not ·

¶ Si pct in ē ī forma electōis tñ admittitur pnitentia nō · Jnno · ī · c · q̄ propter ꝺ elect ·

¶ Vbi electores discordāt ī electōe iuꝰ eli gendi deuoluit ad superiorē / Bar · in l · ī vendin tione · ¶ fi · ff · de bo · aut · iudi · pos ·

¶ An impediēs q̄i possessionē iur / eligendi teneat / Bar · i · l · j · ¶ huiȳ aut / · interdicti · ff · vti possidetis vbi tractat an et q̄tenus p acce ptationē seu confirmationē electi dicat tertiȳ turbare in sua q̄i possessiōe iuris eligendi ·

¶ An p electōz q̄ratur ius electo z q̄le ado vt nō possit postea reuocari / Bar · in l · absēti · ff · de dona · et in c · nosti de elec · adde qđ no · glo · in aut · de mā · prin · ¶ eos ·

¶ Q̄n qs eligit idignū p̄sūitur sciēter facere q̄ p̄sūit h̄re noticiā eiȳ quē eligit · ff · ꝺ cōfir · tuto · l · si patronꝰ p Bar · bn̄ fac qđ dixi s̄ · fm Host · i · c · cum terra ·

¶ Si tres fuerūt electi successiue ad p̀mum officiū deliberāte p̀mo / morīente scō / an ter cius admittat / nō · Bar · in l · cū sub hac · ff · de odi · et demōst · et in l · q̄ndiu la · ij · ff · de acqui · here · Adde Bal · ī · l · pȳ additā · C · ꝺ impub · ¶

¶ Si testōr hūs duos eq̄s ꝯalios substi · vnū relinquat hospitali aliū fribꝰ quis hēat electionē vide Bar · i · l · qui duos · ff · de le · j ·

¶ An prior cui cōmissa ē electō pauper int q̄ bona distribuāt possit eligere frēs sui cō uentus nō · Bar · in l · cū q̄daz · ff · de le · ij ·

¶ Qualiter eligat impator et q̄ sunt eiȳ elen ctores nō · de elect · venerabilē de re iudi · ad aplicę li · vj · glo · ī cle · ne romani · de iur iur ·

¶ Eligē tenet agē volēs / an agat ex testa n mēto an ex codicillis vide i · l · siqs · C · de codi cil · glo · in l · qui ī hęredē · ¶ eligē · ff · ꝺ tribu ·

¶ Js qui h̄ pt̄atez eligendi nō pt̄ seipsū eli gere vt i · l · si mandauero · ¶ tibi · ff · mād · gl · ī · c · cū ī iure de elect ·

¶ Quid at̄ si ad plures spectat electō an vnȳ eoꝝ possit eligē gl · in l · obtuare · C · de accu ·

¶ An electȳ ab vno et confirmatus ab alio posn sit renūciare in maiōꝰ eligētis / Bar · ī · l · nulli C · ꝺ defē · cui · fac qđ dixi s̄ · fm Jnno · ī · c · cum remissent de resti · ī integ · C · si ser · aut lib · ad decurio · aspira · l · j · li · x ·

¶ An eligētes idignū p̀uēt pt̄ate eligēdi / Bar · in l · cū qdam · ij · ff · de le · ij · vide in c · cū in

¶ An electō possit viciari ꝯcunctis de ele · et mutari vol ūtate et noua electio fieri / Bar · in l · vnū ex failia ī pn · et · ¶ rogo et · l · cū qdaz · ff · de le · ij · et in l · pȳ morte · ff · de fideico · Adde qđ nō · Jo · an · in c · gra de rescp · li · vj · ī gl · fi ·

¶ Jus eligendi cōpetit p electōz vnȳ ex tribꝰ alternatiue legat / · vt · l · si is q̄ et ibi Bā de le · ¶ Jus eligēdi qđ qs hī exercēa sua et ꝯij · iure ꝓpo trāsmittit ad hęredē secus si iure ali ens q̄ pson̄az nō egredit vt · l · fi · ī pn · C · ꝺ ele · et in c · si cōpromissarius de ele · li · vj ·

¶ Per electōz vnȳ ex ōrijs videt qs renūcia re iuri sibi competēti i alio vt · l · omissorię · C · de pac · inter · emp · et ven ·

¶ Si est consuetudo q̄ electō fiat ī certo loco an alibi facta valeat vide de ele · c · cū ī terra ·

¶ Si ostemptus pȳ electōz cōfessorit nō pt̄ po stea agere de cōtēptu nec eius vox auget nu merȳ nō · de elec · c · ecclesia el · ij ·

¶ Quid comphēdat noie electōis nō de pb · cū illis li · vj · ī gl · electō · ¶ Electō nō pt̄ fiel singulariť ꝺ ele · ī generali ꝛ debꝰ fieri capitula riter et oniter de ele · cū iter ꝺ osti · cū oēs licꝫ vetery dispoio bn̄ fiat sigillatī ꝺ ele · q̄ ꝓpter

¶ Legitimatȳ pt̄ eligi ad epatū lz nō is cū q̄ ē dispēsatū sup defectu natalīū n̄ ī ipa dispēsa tōe fiat mētio et plenior ē legitimatio q̄z di spēsatō vt nō · Jo · an de fil · pf · c · ij · li · vj · glo · ꝺ ele · cū vitom · ¶ Electō patiēs defectū iuꝰ

ris nalis siue cõsẽsus p ofirmatõz nõ vali
dat sec9 si patitur defectus iuris positiui nõ.
Jnno. i. c. qp sic de ele. aliqd i. c. cũ dilect9e. ti.
¶An valeat electõ facta die feiata dic qp sic
etiã si sit dies pasche nõ. i. c. bone. ij. de ele. fac
. c. fi. de fer. et qr electõ nõ ẽ actus iudicialis.
¶Electio dicit diuina vel mspirata i q nul/
lus ödicit vel vnus ödicat et postea consensit
secus si otradictõne pmaneret et m hac ele/
ctione nõ ẽ necessaria aliq forma qr q spũ dei
agũt. xc. de renũ. misi de regu. licz honestuz
tñ est qp fiat vnica electõ de ele. c. i genesi ßm
Host. de hoc vide doc. i. c. qr propter ö elec.
¶Licz aliquis ex eligẽtibz sit i peccato mõ
tali pt tñ dici electio mspirata ßm compos. i
d. c. qr ppter qua allegat. viij. q. j. audacter.
xxiij. q. v. remittuntur.
¶Electio etiã mspirata indiget examie su/
peioris q examinabit an bono spũ sit facta vel
nõ qr non oi spiritui credẽdũ de renũ. misi. ¶
¶An talis electõ mspirata ïdigeat /verũ
ofirmatõe videt qp nõ sicut de electõe ambro
sij squeri et nicolai de qbz nõ. lxj. di. ¶. his q/
bus vide qõ scribũt doc. i pal. c. qr propter.
¶Tempus celebrandi electõz pt restringi
p papam nõ p mferioẽ nõ. Jnno. de his q fi.
a ma. par. ca. c. j. et i. c. cũ i veteri ö ele. qõ ñ.
¶Aliqs fuit elect9 ad dignitatẽ epus eo p/
sente et tacente otulit eius beneficia an p9ea
cassata electõe possit ille sua bñficia repetere
vide Jo. an. i regula is q de reg. iur. li. vj.
¶An si electus p opromissariũ nõ vult cõ/
setire electõi possit cõpromissarius item eli/
gere vide de elec. si cõpromissarius li. vj.
¶An supior ad quẽ deu oluit pias p negligẽ
tiam iferioz ad qs spectat electio debeat eli
gere vel sufficit qp aliter ppuideat ecclesie va
cãti/ Jo. an. z doc. nõ. i. c. ne p defectu ö ele.
¶Qui admittit simpliciter ad eligendũ ac
qrit qi possessionẽ eligẽdi qr psumit admis
sus tãqz ius hns nõ. i. c. eccia sutrina de cau.
¶An valeãt gesta p illũ q /pos. vbi vide.
nõ est canonice electus nõ. glo. i. l. iusiurãduz
qõ ex quẽtõe. ¶. pupillus. ff. de iuriur. Bar. et
doc. i. l. barbarius. ff. de of. pto. de elec. mhil
vbi Jmo. fac. l. pe. C. q. cau. i iteg. resti. nõ
¶Oñ ẽ ptas eligẽdi /ẽ ne. et qõ ibi nõ.
pluribz et ipi dissentiũt qd fiẽdũ nõ. i. l. fi. in
prin. C. de lega.
¶An et qliter qs possit otradicere electõi
de se facte glo. Bar. et Bal. in l. dotẽ. ff. solu.
ma. idẽ Bal. i. l. hi q ad ciuilia. C. de app.
¶An ptas secularis dicat hre admiltratio
nem a pe electõis nõ expectata vlteriori cõ/
firmatõe glo. qp sic i. l. puatoz. C. de iu. om.
iud. et ibi Cy. et Bar. idẽ i. l. pe. ff. ö testa. mi
li. et i. l. publius. ff. de cõdi. z demõ. do. Anto.
et moder. i. c. fi. de iudi.

¶Si aliqs ẽ electus ptas alicq ciuitatis per
ãnũ z. j. illũ sit ipedit9 veire an remtegret sibi
tps nõ. Bå. i. l. si ita stipulat9 sũ a te domũ. ff.
¶An suspẽsus a bñficio tm pos /de v. ob.
sit eligẽ Jnno. qp sic de excep. aplice vbi vidz
casus ö osue. c. cũ dilcũs de elec. cũ vim tomẽs
¶An excoicat9 possit eligẽ nõ. i d. c. cũ dilcũs
de cle. exco. mi. si celebrat. ix. q. j. nos i hoiez
¶An nouicius. j. ãnũ p/ /et ibi vide gl.
batõis existẽs possit eligi iepm Hos. z doc.
de vo. p tuas fac qõ nõ. de spon. cõmissum.
¶An ad electõz abbatis debeãt vocari mõa
chi q sũt i eccis sbiectis monastelo pncipa
li vacãti nõ. Jnno. de reli. do. c. fi. glo. i. c. fi. i
fi. de puil. li. vj. alia. glo. i cle. ne i agro. ¶. sa
ne de sta. mona. q videt velle qp sic si h hz cõ/
¶An ostitutus i pcto mõtali sit /suetudo
cligibilis glo. viij. q. j. i. scripturis gl. de iur.
iurã. sic et Jo. an. et Archi. de ele. ppetue z
. c. si electõ li. vj. faciũt nõ. de temp. oz. ex te/
noze et. c. fi. adde glo. i. c. vt circa de elec. li. vj
vide glo. i. c. fi. de simo. doc. i. c. sic de ele. Jnn.
i. c. j. de postu. pla. et i. c. osideraui9 et i. c. eccle
sia de elec. Jo. an. i. c. auditis eo. ti. et i. c. si p
clericis de pbẽ. li. vj.
¶An z qñ m electõibz cõputẽt vota q de iu
re nõ valẽt dic regulariter qp nõ / fallit i casi/
bus. c. ita qrũdã et i. c. idẽmitatibz. ¶. sãe ö ele.
li. vj. et i. c. qp circa eo. ti. et li.
¶An electio ab mitio celebrata i discordia
supuemẽte postea cõcordia dicat cõcors vel
discors dic qp discors regulaiter vt nõ. i d. c. qp
circa / fallit i electõe papę et i electõe moia/
liũ de ele. c. idẽmitatibz. ¶. sin at li. vj. fallit et iã
i casu. c. cupiẽtes. ¶. si vo eo. ti. et li.
¶An expẽse ad psequẽdũ electõz vel ofir/
matiõz plati debẽt fieri de bois ecclesię vel p/
lati nõ. de elect. vt pteritę vbi vide qõ si duo
sint electi i discordia quo fiãt expẽse de quo
nõ. i. c. cupiẽtes i glo. fi. de elec. li. vj.
¶An et qñ valeat vel nõ scda electõ pma nõ
cassata Jmo. de excs. pla. c. iter de elec, au/
dit/. vide nõ. de ocs. pb. cũ nris et. c. p9 electõz
¶An plat9 possit cõ /vbi videt casus ö ß.
setire vt se viuo succesor eligat et an valeat
talis electõ nõ. alibi i. l. fi. C. de pac. vide pul
chre vij. q. j. si petẽs et qõ ibi nõ. gl. q tenet
qp clemẽs nõ succesit immediate petro.
¶An valeat electõ plati alibi facta qz i ec/
clesia cathedrali nõ. i cle. ne romani de elec.
de ap. q frõte Car. i d. cle. ne romani qrit an
valeat electõ papę facta ext oclaue z nõ ex/
pectatis absẽtibz p. x. dies et ẽ octo qp sic.
¶An electus ad dignitatẽ vel bñficiũ post
cõsẽsũ a se pstitutum possit renũciare sine licẽ/
tia supioris glo. et. doc. de transla. pla. inter
corporalia glo. i. c. si electio de elect. li. vj.
¶An z qbz casibz elect9 possit añ ofirmatõz

adm̃istrare nō. ī. c. mdēmitatibꝫ. ¶. Si vero ī gl. ver. autoritate de elec. li. vj. et ī. c. auaricię. e. ti. et li. et ī. c. mihil eo. ti.

¶ Quod confirmato vel puiso q̄ nondū est adeptus possessiōz an possit admīstrare no. ī. c. transmissam de ele. Pau. ī cle. vt hi qui. ¶. illi nō. de ęta. et q̄li. vbi do. Car. fl o. q. viij.

¶ Et q̄d añ īstallationez / Jnno. ī. c. cū sup de cau. pos. dic q̄ īstallatio nō ē nc̄itatis ꝫ solēmitatis adde q̄ puisi ī curia nō admittūt ꝰ admīstratōz sine lr̄is aplicis vt hēt ī extrauag. Boifacij q̄ incipit immitte adde glo. ī cle. j. de hereticis adde qđ dicaz. j. sō dictōe epus.

¶ Licet possit ꝺcēdi facultas passiua eligēdi ad bñficiū añq̄z vacet de ꝺse. p posuit de fil. pby. c. j. et. ñ. li. vj. tñ actiua ꝺcēdi nō pt ad bñficiū misi vacās de concess. pbē. cōstitutus nō. glo. ī cle. fi. de elect. ī glo. fi.

¶ An ille qui ē inhabilis ad electōez actiuā censeat inhabilis ad electiōz passiuā doct. q nō m. c. ne pro defectu de elec.

¶ An valeat electio facta extra gremiū existente idoneo de gremio glo. et doc. de ele. c. cum inter canonicos.

¶ Quot requirāt ī eligēdo ad epatum et an defect9 litteratur ę impediat promotōz nō. gl. de ęta. et q̄li. c. fi. facit de ele. cū ī cunctis et ī. c

¶ An sp debz eligi melior vel ſ congregato sufficit si eligat bonus glo. p'ené. viij. q. j. licz adde q̄ si electio fiat extra gremiū req̄rit̃ q̄ electus sit optim9 nō. xxiij. di. m noie dñi de elec. cū inter canonicos et. c. cū ī terra de app. cōstitutus et. c. cum nobis oli. et. c. dile

¶ An et q̄n eligētes possint ſ cti de ele. de electiōe recedē nō. de ele. auditis et. c. publicato de pbē. cū nō ignores. lxiij. di. q̄nto. adde q̄ si publicato scrutinio repiat defectus ī forma lz sit nulla debēt tñ eligētes cūdē eligē Jta determīauit Jmo. ī cōsistorio vt nō. ī d. c. publicato doct. ī cle. j. de iure patro.

¶ Quanto tpe sint expectādi vocati ad electiōz nō. de ele. cū iter vniuersas et. c. se. dixi s. sub dictione electio.

¶ Nullus pt eligere seipsū de elec. c. cū ī aur.

¶ An electō possit fieri p sortē ſ ibi nō. vide de sortile. c. vlt. adde q̄ habet actuū tercio et qđ dicam sub dictione sors.

¶ Si electus et confirmatus admīstrat pendēte appellatōe ptis aduersę cadet a iure suo si appellatio tenet glo. ꝛ ibi Jo. an. de ele. c. aua

¶ Si clericus nō confirmat9 mo ſ ricię li. vj ritur ī curia an dicatur illa dignitas ad quā fuit electus vacare ī curia ic q̄ nō vt nōn. t cle. j. vt lite pendēte m glo. v.

¶ Electione ī concordia celebrata debēt electores mittē duas ptes hñtes mādatū ad īstruēdū electū et petēdū confirmatōz et opponēdū aduersarijs si nē fuerit de elec. cupientes. ¶. ad hoc m glo.

¶ Eligi nō debz ignot9 ꝺ postu. p'la. c. bone. ij ad fi. nō Jo. an. de ap. c. cōstitut9. ij. ad fi.

¶ An possit fieri cōpromissū de vno ex duobus eligēdo / vide Jo. an. de ap. cstitut9. ij.

¶ Quū plures abiectōes dicāt fieri eo dē cōtextu et q̄d iuris sit de eis de elec. cōsideraui9 a. c. auditis et. c. bone. j. ſm Jnno.

¶ An prohibit9 eligi possit postulari nō. de ele. mdēmitatibꝫ li. vj. et ī cle. j. eo. ti.

¶ Electus pt petē confirmatōz electōis suę multis electoribꝫ ſm doc. m. c. nosti ꝺ elec.

¶ An ī electione metropolitani debeāt interuenire oēs epi prouinciales nō. lxiij. di. valē

¶ Quis met9 vicict electōz ſ tin9 i glo. j. vide de ele. bē. j. xxij. q. viij. cōuenior Jnno. de no. op. nūcia. c. ij.

¶ Eligētes debēt esse cauti ī hoc q̄ qñ maior ps videt maiorez patā ad eligēdū idignū pmittat cū eligi et suā electōz pnūciari q̄ facto deuoluitur pt̄as eligendi ad ipsā ptem maiorē de ele. cū vnt omen. et. c. bone ī gl. pe. c. q̄ ppter et ibi nō. eo. ti.

¶ An illi ad q̄s spectat electō possint procedere ad electionē si is q̄ p° fuit elect9 vel qui occupabat bñficiū sit puat9 ipso iure not. Jn nocen. ꝺ accu. c. q̄liter doc. de ꝺcēs. pbē. c. cum

¶ An ꝺstitutus ad eligendū possit ſ nr̄is postulare nō. de elec. ī cauꝭ de renū. p9tās ſ lationē glo. viij. q. j. habet.

¶ An ī electōe epi duaꝝ ecclesiaꝝ cathedraliū canoicę vnitaꝝ debeāt vocari canonici vtriusq̄ ecclię gl. nō. xvj. q. j. epus.

¶ An electō sit facienda ī scriptis / & pe. ti. de elec. ¶. j. vbi etiā poit formā decreti ꝛ lr̄aꝝ scribendarum superiori pro cōfirmatōe.

¶ An valeat electō facta de suspenso a bñficio dic q̄ nō vt nō. de ele. post iquisitōz e. ti. si opromissari9 li. vj. p ꝯ q̄d nō. Jnno. de excepti. aplicę do. Car. poit ī cle. vt hi de ęta. ꝛ q̄l. ī pe. et rl. q. vbi q̄rit q̄d de suspēso a fructibꝫ bñficij.

¶ An nō existēs in sacris ſ ctibꝫ bñficij. possit eligi ad dignitatē ecclesiasticaz nō. glo. de his q̄ fi. a ma. p. ca. ex ore et. c. j. de ęta. ꝛ q̄li. li. vj. ī glo. fi. glo. et doc. de elec. cū ī cūctis ī ¶. ī feriora tex. vidē rotūd9 de ele. dudū et ibi Jnno. et Jo. an. et doc. adde gl. ī. c. cū ex eo ī v°. ſbdiaconatus glo. de pbē. si p cleicis eo. ti. de ilti. c. ij. eo. li. tex. ī. c. sic. ij. de iurīu.

¶ Quid aūt ī ecc̄iis parochialibꝫ seu bñfi cijs nō curatis nō. doct. de ęta. et q̄li. pterea de pben. si p clericus li. vj. et qđ ibi nō. glo. de ele. lz canon. et. c. cōmissa eo. ti.

¶ Quid autem in abbatia glo. et docto. de ęta. et quali. tuam.

¶ Quis sūt qui de iure possunt se opponere ō electū ne ipius electio confirmet nō. de elec. vt circa li. vj. ī glo. ī ver. aliq de renū. veniens et

qđ ibi nō. vbi canoici etiaz sine mādato pñt se opponere ne aliquis istituatur i ecclesia faciūt no. p Jnno. de elec. cū iter de accu. super his. xxiij. di. illud / adde q etiam popul9 admittit qz eius interest hrē bonū plātū đ elene p defectu et i. c. nihil. xxj. q. vij. filij dicā ne p defectu et i. c. nihil. xxj. q. vij. filij dicā
¶ Quę exceptões et qñ opposite ⁊ j. prie impediāt cōfirmatoz electōis aut cōsecrētōis prelati vide plene de elect. q sicut.
¶ An i ecclesia iterdicta possit valida electō celebrari / Pau. in cle. ne romani de elec. vbi cōcludit q nō / Cōmūis oppinio ē i cōtrariū de quo p Jo. an. in. c. j. i fi. de postu. pla. doc. i cle. ne. romani de ele. tenēt q etiā i ecclesia iterdicta et ad ecclesiā iterdictā pt eligi p ⁊ lat9 de q dic vt ibi ſm moder. adde tex. i. c. cū inter. R. de elec. glo. i. c. vbi piculū. ⁊ porro. v. iterdicta de elec. li. vj. Archi. xxiij. di. c. j.
¶ An is ad quem deuoluta est ptas eligēdi et puidēdi ecclesię ꝓpter negligētiā mfelo⁊ rū habeat nce eo mō et i illis q̄litatibꝫ puidē qbꝫ p̄mi nō. i cle. vnica de supp. neg. pla. Jo. an. i regula otra eū li. vj. i mercu. doct. i. c. ne prodefectu de elec.
¶ An is ad quez facta est deuolutio habeat necesse eligē vel puidere de eodē collegio đ q debeāt eligere negligētes / Jo. an. i d. regula otra eū do. Car. in. c. ne pro defectu de elec. glo. in cle. qz regulares de sup. neg. prela.
¶ An et qñ electio facta p sumptoz seu potē tiam secularem sit ipo iur nulla allegata glo. et doc. de elec. c. cū vnto miēb et. c. quis quis.
¶ An eligētes possūt petē confirmatiōnē ele⁊ ctionis tanqz illi q̄z interest valere electōez cōiter tenet q sic de ele. dubū et ibi gl. Jnn. plene de p̄bē. dilcūs. ij. facit qđ nō. in. c. fi. de elec. li. vj
¶ Quo iure petat cessatio ele⁊ ctionis / Jnno. dicit q officio iudic. nō iure actionis de resti. i mteg. c. cū venissent vbi de h̄.
¶ An laici possunt petē confirmatiōz electionis plati dixi aliqđ ſ. in. ⁊ ꝓrio / adde nō. de sta. regu. c. q dei vbi videt tex. q sic et ibi hoc tenet Jnno. et q plus ē possūt petere destituti onem ne viuāt sub malo prelato. de q hēt i
¶ An electō facta ⁊ c. ex pte ade de testi. nō vocatis vocādis vel nō expectatis absēti⁊ bus sit ipo iure nulla dic q nō de ele. qz ꝓpt z. c. q sic et z. c. ecclia doc. ñ. i. c. ne romani de ele.
¶ An loc9 sit de sba electōis gl. xxiij. di. i noie dñi de ele. q sic et. c. cū terra / Arch. de ele. vbi picul̄ li. vj. de ap. q fronte in clemen. ne romani ⁊ sane de elec. cū nobis olim eo. ti. Jnn. in. c. ij. de no. ope. nunci. in glo. magna.
¶ An ō electū possint oppoi crīna de quibꝫ egit pñiaz / Jnno. q nō de ele. dubū. xxxiij. q ij. admonere i glo. de accu. đ his de schisma. c. fori iudicialis et fori pñalis.

¶ An valeat electō facta de eo q aliq̄ grauī morbo laborat glo. vij. q. j. i summa vbi vide an talis possit promoueri ad sacros ordines de q̄ plene i. c. cum inter canonicos de elect.
¶ An et qñ valet vel nō electio facta lite pēdente nō. in. c. j. vt lite pen. et in. c. ex litteris z. c. consultōibꝫ de iure pat. gl. et doc. de resti. in mteg. cum venissent.
¶ An et qñ p̄nceps secularis possit petere cassari electionem prelati vel illi se opponere ñ. de accu. sup his dic q si eligatur i ep̄m alicui loci is qui sit inimicus vel suspectus principi statim princeps secularis pt petere cassationem illius electionis et obtinere quod bene nō. qz semel allegauī in cōsilio Basilienſi cōt patriarcham aquilegiēsē petentem restitutionē aduersus illustrissimū dñm venetoruz adde ad materiā qđ plene nō. do. An. in. c. q sicut de ele. fāc eo. ti. cū iter vniuersas in fi. lxiij. di. adrian9. ij. adde. lxiij. alias. lxij. di. c. j. vbi bōa glo. vij. q. j. lz. lxiij. di. si fōte z qđ dicā ſđ dictōe rex et sub dictōe p̄onus.
¶ An et qñ ptas eligēdi data aliqbꝫ pt revocari vide de elec. i causis de of. dele. sup q⁊ stionū / Jnno. c. statut9 de cęs. prebē.
¶ Si electio cōcurrit cū postulatione quę il lay preferatur vide de elect. scriptū.
¶ An si eligētes tractēt añ mortē de electione fuki pastoris vel pt9 mortez faciūt ouen ticula vel cōspiratōes et postea eligūt eundē de q̄ tractauert an valeat talis electō Jnno. vidt dicere q nō i. c. bōe el. ij. de elect.
¶ Electio sacrilegi nō debz confirmari de elec. venerabilē i gl. ¶ Elect9 eodē tpe ad diuer⁊ sas dignitates i diuersis ecclesijs nō pt diuer⁊ sas ꝓsequi de elect. vt quis duas li. vj.
¶ An p̄sōa electa nūeret iter eligētes vide i. c. cū i iur. de elec. vbi distinguit iter electi⁊ onē q̄ fit p viam statuti et illā q̄ fit p viā cō⁊ promissi i ꝓma nō i scda sic / ita nō. gl. i. d. c. cū i iur. adde nō. p glo. et doc. de iure pat. per nras glo. vij. q. j. q epatū glo. de sortile. ec⁊ clesia vra fallit i electōe papę vt dicam. j.
¶ An illi q̄ sūt ꝓuati iure eligendi sint vocādi ad electōz vide glo. de elect. audit̄is.
¶ In electionibꝫ q̄ dicat maior ps et sanior nō. de elec. ecclesia de postu. prela. gratum de de his q̄ fi. a preta. ea noscitur.
¶ Q̄ñ possint eligi qui non possūt eligere de elect. c. ne pro defectu et ibi nō.
¶ Quę pactiones vel cōdictōes possūt interueire i electōe vide Jnno. i. c. significasti đ ele. illa et ibi nō. ¶ An crie ꝓbato i modū exceptōis repellat quē ab electōe vide nō. glo. đ ele. cū it canonicos i glo. ij. adde nō. de accu. sup his. ¶ Crimiosi admittuntur ad exāpiendum at electum de accu. super his.

¶An et qñ ꝓnceps pt̄ ītereſſe electiõi ꝑlati
nõ·i·c·q; ſicut de elect·ib ⁊ eſt ꝑſtare oſ̃ſũ ele
ctiom et ide ī quolibz laico vide de elect·cũ
terra et·c·cũ mter vniuerſas i fi·et i dict·c·q;
¶An appellatiõe electõis veiat oſir⸗ ⸗ſic.
matio dic q; ſic etiã i ſtatut⸗ q̃ ſũt ſtricti iur̄.
caſus ẽ ſing·i·c·cũ dilectus de oſuę·⁊ ibi glo.
¶An appellatiõe electõis veiat pñtatio glo.
de elect·c·fi·li·vj·Pau·ī cle.j·de elec·de iure
ptro·c·ij·ī ver·eligat de elect· q̃relaz fac qđ
nõ·i·c·ſciant de elect·li·vj·
¶Quid ſit electio et ī q̃ differat a poſtula⸗
tione nõ·i·c·j·de elect·li·vj·de poſtu·pręla·
·c·vno eo·li·2 aud·ī cle·cauſã de elect·
¶An appellatiõe electõis veiat poſtulatio
nõ·i·c·j·m fi·de poſtu·pręla·⁊ i·c·cum ī cũ⸗
ctis et·c·ī cauſis de elect·ponũt tñ ꝑ diuer⸗
ſis m cle·diſpẽdioſã de iudi·Jtez habẽt di⸗
uerſos titulos ar·m·l·impatores·ff·de ī di·
¶An exiſtẽtes extra gremiũ ī du⸗ ⸗adi.
bio debeãt admitti ad electiõz de gr̃a vel tã⸗
q̃z ius habẽtes nõ·glo·Jmo.⁊ doct·de po⸗
ſtula·pręla·bone·ij·quod nota·
¶Ad quẽ ptineat eligẽ rectorẽ ī aliq̃ ęccle⸗
ſia dic q; ſi ęcclęſia ẽ collegiata ad collegium
vel ad patronũ ſi ẽ patronalis⸗ ad epũm aut
ad hẽ admittat̄ populus parochię/Jmo·
q; nõ de excep·cum venerabilis de elect·c·j·
et·ij·et·c·q̃relam cum ęccia vulterana et·c·
maſſana dixi aliquid·ſ̃·
¶An ptinẽte ad duos iur̄·eligẽdi alter poſ
ſit eligẽ alterꝝ nõ·doct·de miſti·c·fi·de iure
patro·p nr̃as/Jo·an·ī regula i toto de reg·
¶An et poſt q̃ntũ tps ſtante ⸗iur·li·vj·
diſcordia iter electores ſup iur̄·eligẽdi poſ
ſit ſupior ꝓuidere nõ·doc·de iur·patr·c·qm
¶An ⁊ qñ ꝓpe electũ poſſit denũciaẽ vt ei9
electio nõ ofirmet̄ vel ne electus oſecretur
nõ·Jnno·de deſpõ·impu·ad diſſoluẽdũ vbi
etiã vide an p denũciatiõz impediat̄ electio.
¶Qui iterfuerũt electiom et õdixerũt non
poſſunt poſtea otradicẽ glo·de deſpõ·ipu·
ad diſſoluẽdũ bonus tex·ī·l·pe·ff·de decurio.
vbi q̃ electiom decurionũ iterfuit nõ pt̄ dicẽ
ipſum male creatũ.
¶An ad valorẽ electõis requirat̄ decretum
cũ ſubſcriptioibz eligẽtiũ glo.dicit q; valet
electio ſñ illo melius tñ ẽ ſi adhibet̄·lxj·di·
eꝑus alibi glo·videt̄ velle q; ſit de ſba m·c·
mnotuit de ele.et ħ videt̄ veri9 adde glo.lxiij
di·porro·lxj·di·quoniam.
¶De mõ et forma ꝓcedẽdi ad electiõz vide
plene p Spe·ī ti·de ele·Cj.et p totum·
¶An ad electiõz ſint vocandi et expectãdi
abſẽtes nõ·de ele·q; ſic̃·c·qꝛ ꝓpter·c·m ge⸗
neſi et·c·cũ olī glo·vij·q·j·fact9 ẽ cor̄ melius·
¶An ad eligẽdũ noiatim ⸗lxiij·di·q̃nto.
certã ꝑſonã poſſit oſtitui ꝓcurator dic q; ſic
de elect·ogregato et·c·qꝛ ꝓpter caſus ẽī·c·
ſicꝫ iuſto de elect·li·vj·
¶An ille q̃ nõ pt̄ hr̃e vocẽ ſuo ꝓpo noie poſ⸗
ſit eſſe ꝓcurator alteri9/Jo·an·dic q; nõ m
regula q; alicui li·vj·vbi etiã tractat an ab⸗
miſſio illius q̃ nõ pt̄ hr̃e vocez viciet electiõz
de qbz vide do·Car·ī cle·vt hi q̃ de ęta.⁊ q̃l.
im.xj·xij·et.xvij.q.et ī c·illa de elect·
¶Electus ħ ipo videt̄ q; ſupior dicit talẽ nõ
potuiſtis eligẽ/Archi·ī·c·j·de iſti·li·vj·vbi
¶Quę reqrãt̄ ī electo ad militiã ⸗vide
ſęcularez/vide Jnno de ſer·nõ ord·c·fi·ī gl·
¶Alligat9 inferiori digni⸗ ⸗q̃ ẽ additio
tati pt̄ eligi ī epm tex·de oſue·c·cum venera⸗
bilis de offi·dele·lz de elect·innotuit·
¶Inhabilis q̃ñq; poteſt eligi tex·de cor·vi
cia·c·ij·de ęta·et q̃li·c·fi·
¶An ius eligẽdi deuoluat̄ ſẽp ad ſupiorẽ ſi
electores diſputãt ſup iur̄·eligẽdi et aliter
nõ eligũt doc·ī·c·bõe·ij·de poſtu·ꝑla·qđ ñ·
¶An ſupior q̃ht pt̄atẽ eligẽdi et ofirmandi
iure deuoluto poſſit vnico actu ꝓuidere ęc⸗
cleſię vide doc·de ele·cauſãq; et·c·cũ iter ca⸗
nonicos glo·eo·ti·vt circa li·vj·Jo·an·ī·c
mibil·et ī·c·j·eo·ti·Archi·lxiij·di·ī ſinodo·
¶Inter electũ et ęccłaz otrahit̄ mr̃imoniũ
conſẽſu eligẽtiũ et electi tex·⁊ glo·de ele·m⸗
ter canonicos de poſtula·ꝑla·c·j·ſup glo·
no·eo·ti·noſti·m glo·ij·
¶Oeſta p ꝑlatũ electũ nõ ofirmãt̄ poſito q;
ꝑ ꝑlato hẽat̄ nõ valẽt ſecus ſi eẽt confirma
tus et tolleratus/Noſti·de elect·c·q̃liter·
¶Infamia facti inhabilitat electũ glo·i·c·
ſuper eo de elect·
¶An poteſtas eligẽdi tolli vel reſtringi poſ
ſit ī ꝑſonas eligẽtiũ doct·de ele·cũ i terra ñ·
im·c·cum dilect9 eo·ti·
¶Licet electio habeat diuerſas partes⸗ vſq;
ad publicationẽ et ꝓnũciatiõz cenſet̄ tñ vm
cus actus/Jnno·ī·c·publicato de ele·ī glo·
¶Ad quẽ ſpectat electio ꝑlati ⸗magna
m ęcclęſia collegiata ī q̃ deficit collegiũ diri
aliquid ſ̃·adde 2 au·ī cle·ī plerisq; de elec·
et ibi ꝑau·Jnno·ī·c·poſtulaſti de iur̄·pat·
in ver·oſtitutus·¶Qui admittãt̄ õ electũ
confirmatũ habẽtẽ poſſeſſiõz bñficij glo.de
teſti·ex pte adde Jmo·ī·c·qꝛ diuerſitatez ꝺ
ocęſ·pbẽ·aliquid p eũ ī·c·de ętero de tñſa·
¶An ī ęcclęſia collegiata poſſit aliter q̃z per
electionẽ aſſumi ꝑlatus tex·q; ſic ī cle·ij·de
reſcrip·doc·ī·c·ſacroſancta·de ele·
¶Electus pt̄ ꝓſeq; electiõz ſuã abſq; nõ am
bitioſis glo·ī·c·cupiẽtes·Cj·⁊·obtẽta ꝺ ele·
li,vj·nc̃ oſẽtiẽdo ꝺr ābitioſus gl.vij.q.vij.
c,fi,adde gl.viij.q.j.ī ſcẽptur⸗ vbi videqbz
ad eleẽat rñdẽ elect9 q̃ñ pñtat̄ electo de q̃ vi
tiis hercoī cat9 ſit vocãd9 ⸗de qđ dicã·j·
¶Yuctõz Jnno·q; nõ de oſue·cum dilectus

de elec. cū vinto mēsis et. c. illa adde qđ dicam
j. sub dictōne excommūicatus.
¶ Casus i quibꝫ qs ē ipo iure priuatus pīate
eligendi nūerat Jmo. i. c. gtū de postu. pla.
¶ An pīas i aliq̄ ciuitate possit reuocari per
electores / Bar. i. l. absenti. C. de dona.
¶ Qñ dicat electō facta i discordia / Jo. an.
i. c. in demmitatibꝫ. ℭ. postremo de elec. li. vj.
sup ver. discordia.
¶ Quis habꝫ vocare canonicos absētes ꝓ ele
ctōne facienda Jo. an. i. c. cū nobis de elect.
¶ Electio ꝓpe nō est ab vno Jo. an. i. c. cum
ecclesia de elec.
¶ An is qui transiunt ad religionē cā pemitē
tię possit eligi i epm vel abbatem vide. vij. q.
j. hoc neq̄q̄ꝫ et de renūc. c. ptꝫ translationem.
¶ An religiosi de cōsuetudīe vocandi sūt ad
electōez i ecclesia seculari vide. lxij. di. obeū
tibꝫ nō. de elect. qe ꝓpter Jmo. ꝺ isti. c. ij.
¶ In electiōe cōsiderandē tria autoritas zelus
et meritū z quid hec importēt nō. de elect. c.
eccia. ij. i glo. fi.
¶ Si electus renūciat reuertīē facultas eli
gendi ad electores et habebūt tpus integrum
glo. i. c. si electō de elec. li. vj.
¶ Electio debꝫ fieri ab his qui sunt i q̄i pos
sessione eligendi de causa post. cū olim de ele
. c. querelam et ibi not.
¶ Si dat alicui potestas eligēdi an talis po
stulare possit nō. de elec. i causis.
¶ An facultas data alicui qꝫ possit eligere fi
matur vna vice vel possit itez eligere si ꝑma
electō nō habuit effectū vide nō. in. c. si opro
missarius. ℭ. idē fit de elec. li. vj. i. c. gratia de
rescrip. eo. li. de elec. causā in glo. vlē.
¶ Per electōꝫ nūq̄ꝫ acq̄ritur q̄i possessio iu
ris eligendi misi electō fuerit confirmata i cō
tradictorio iudicio ꝑm Jmo. de resti. i i tegꝫ
cum remissent.
¶ Cōsiliū electi pē requiri i gne. no. de elec.
sacro sācta ꝑm doct.
¶ Siq̄s excoicatē sub ꝺditiōe si eligit eligē
do videt i excoicatōe elegisse iō electio nulla
de eo qui fur. ordi. recep. c. j.
¶ An currat tps eligētibꝫ qñ disputatē sup
iure eligēdi / vide Jm. i. c. bōe. ij, ꝺ post. pl.
¶ Qui sūt defectꝫ q̄ pñt oppōi ō electū Pau
i cle. constitutōꝫ de elect.
¶ Petēs ius eligēdi hz nce exꝑmē cāz q̄re il
lud sibi opetit de v. sig. abbatē z. c. ex pte i gl.
¶ Qñ i electōe sit locꝫ gtificatiōi vide ꝺ ele
venerabilē de iur. pa. cū at.
¶ Si alter litigātiū sup electōe moriē ferat
mbilomiꝝ snia vide de arbit. ex pte.
¶ Electō epi ptinet de iure ꝺ ni ad canonicos
ecclesię cathedralis de cau. post. cū ecclesia.
¶ Quid sit electō vide glo. i. c. j. de postu. p
¶ Casus i qbꝫ electō ē ipo iur. ſla. li. vj

nulla vide ꝑ Jo. an. i. c. audit. de elect. adde
Jmo. eo. ti. considerauimus.
¶ Si miorꝑs eligentiū facta collatōe acce
dit ad ꝑmā augmētat nūeꝝ / Host. i sūma ꝺ
elec. ℭ. vtꝝ. ver. vnū tamen scias.
¶ Collatio hē i se icluſā electōz et confirmatio
nē / Jmo. i. c. j. de con. pre. li. vj. i v. si vo. idē
i. c. cū olim de cau. pos. vide in. c. cōstitutus de
ap. Jo. an. i. c. cū illis de ꝑbē. li. vj. glo. ij. i. c.
dilectꝙ de of. le. Host. i. c. i lris de resti. spo.
¶ An electō vel confirma ſi fi. glo. magne
tio facta ꝑ excoicatū occulte valeat Zap. in
. c. j. de rescꝑ. li. vj. doc. de sē. exco. si vere.
¶ Stante statuto qꝫ electꝙ ad vnū officiū nō
possit aliud acceptare si acceptat aliud care
officio etiā scdi acceptati nec hēbit stipendiū
ꝑmi officij nec etiā eius ꝑuilegiū / Bar. i. l. fi.
¶ An si capitulū sci ſC. de coarta. li. xij.
enter admittit canoicū excoicatū ad electiōz
vicies electō glo. i. c. si qñ de elect. li. vj. et ibi
Archi. vide de elec. c. illa.
¶ An publicato scrutinio possit variare ille
qui cōsētit i miorem ptē seu i eiꝙ electōz no.
glo. i. c. cū i iur. de elec. doc. i. c. pe. eo. ti. gl.
in. c. in demmitatibꝫ. ℭ. si vo eo. ti. et li.
¶ An visitatoꝛ datus eccię cathedrali possit
eligi i epm illius eccię vel eligē glo. z Arch.
vij. q. j. cōstitutꝙ Jo. an. de sup. neg. pla. c. fi.
¶ Stante statuto qꝫ nemo possit eē ſli. vj
de officio ꝓpoꝝ q̄ nō est i aliq̄ arte ꝫ tpe acce
ptationis sit an sufficiat vide Bar. i. l. usufru
ctus. ff. de stipula. seruo.
¶ Electi voces examīare nō ē nce tex. et gl.
i cle. j. ℭ. nos itaq̄ꝫ de iuriur. glo. lxiij. di. c. fi.
xlvij. di. de petro. glo. xxiiij. di. nullus glo.
xxiij. di. qui epus.
¶ An ille qui iā debit vocē i scrutinio possit
variare si male elegit et hoc ptꝫ publicatiōz
scriptam / vide Jo. an. i. c. ij. de elec. li. vj.
¶ An electus ex ꝑuilegio possit admīstrare
sine confirmatōe vel examīatōe vide Jo. an. i. c.
venerabilē de cōsue. Archi. i. c. eū q̄ de prebe.
¶ Electiōi facte ꝑ ptē miorē nō pt ſli. vj
fieri accessus ꝑ miorē gl. z tex. i. c. idēmitatibꝫ
. ℭ. si qui vero de elec. li. vj.
¶ In Treueren. et Colonien. ecclesijs papa
eligit epos. lxiij. di. poro.
¶ In electōe papę vox electi computatur i
nūero / Host. in. c. qe ꝓpter de elec.
¶ Si vota electoꝛ sūt per mediū an possit fi
eri accessus vmꝙtis ad aliā sine nouo scruti
nio vide qđ nō. Jmo. et Jo. an. de ele. publi
cato Host. i sūma de elec. sup. j. col. i fine.
¶ An epus possit statuere aliquid sup modo
eligendi sibi succesꝛem / vide Paul. in cle.
ne romani de elec. i pn.
¶ Si pīas eligendi spectat ad vnuꝫ et ipse
illā potestatē ꝺmittat alteri an ꝺpromissaiꝙ

eligere possit cõmittẽtẽ / ꝑau. i cle. ij. de ele.
¶ Electio facta nõ vocatis his q̃ ipso iure ꝑ uati sunt ꝑtate eligendi valet vide Jnno. de postu. ꝑla. g̃tũ ter. i. c. bone eo. ti. Jnno. i. c. cũ vmtomen. de elect.
¶ Q.ui admittant ad opponẽdũ õ elec. doc. de elect. cũ mter. R. eo. ti. c. vt circa li. vj. i glo. aliq̃ / Jnno. de accu. sup his et in. c. j. de ob. ad ea dixi supra.
¶ Eligentes possunt ꝓsequi electionẽ suam ante ofirmationẽ si cõsentit elect9 sic intelli ge glo. i. c. dudũ. ij. de ele. dictũ ẽ / Jnno. in c. dudũ i glo. i. ver. ptibꝰ vide oio. c. vt ꝓteri te de elec. et ibi Jnno.
¶ An laicus possit eligere dic q̃ nõ de ele. c. massana glo. i. c. sciant cuncti eo ti. li. vj. et i c. ex eo i ver. conuersi et i glo. fi. eo. ti. li. vj. Jnno. de msti. c. ij. glo. i. c. vt hi q̃ ꝺ ꝯta. z q̃ lita. in ver. manũpati.
¶ An valeat statutũ vel ꝺsuetudo q̃ ꝯcclesia eligat sibi ꝓlatũ de volũtate laici dic q̃ non ꝓ c. cum terra de elect.
¶ An electus possit compelli ad consẽtiẽdũ electioni ter. lxiij. di. c. ij. glo. lj. di. añ oia Archi. de elect. si electio li. vj. ad de q̃ non ꝺsẽtiens electioni de se factę si ẽ dign9 et re perit alter ita dignus peccat mortaliter glo. viij. q. j. i scꝑtus / Jo. an. post Archi. i. d. c
¶ An valeat consuetudo q̃ si electio. dicat esse i ciuitate salernitana q̃ mortuo ꝓ lato fiat notificatio populo ciuitatis anteq̃z ꝓcedat capitulũ ad electiõz puto q̃ sic z ita videt velle Jnno. de elect. c. q̃ sicut.
¶ Electiones q̃ fiũt eodẽ ꝺtextu reputantur vna ita q̃ vna nõ ꝓt dici prior alia glo. fi. in c. auditis de elect.
¶ Potestas eligendi nõ dependet a bñficio ꝛ ab officio glo. magna de ꝺsue. c. cũ dilect9
¶ An elect9 ab vniuersitate vel collegio añ confirmatõnẽ habeat iurisdictõz Jnno. q̃ sic de of. or. quãto. ꝺtrariũ determiant ibi doc. vide. ñ. de ele. c. tris missaz glo. eo. ti. c. nosti
¶ Sufficit q̃ elect9 sit idoneus tpe electõis licz nõ fuerit idoneus tpe vacatõis glo. i cle. vt hi qui i v. ostitut9 de ꝯta. et q̃li.
¶ An electus nõ ofirmatus appellet epc gl. de reli. do. c. j. tex. de ele. nosti de iudi. ex ha bita de re iudi. cum bertoldus tex. et ibi doct. eo. ti. iter monasteriũ tex. de rescrip. eam te Jo. an. i. c. p9 trãslatiõz de renũc. gl. i cle. siqs suadẽte in pn. de pẽis.
¶ An i actu electiõis possint ex pacto seu cõ suetudie simul iungi monachi z seculares de ele. c. j. Nosti. i sũ. de sta. mona. Q.illud.
¶ In q̃ differũt electõ z postulatio z ꝓuisio zenze. i cle. causã de elec. glo. i. c. vt circa eo.
¶ An vbi sũt duo tm̃ i collegio ti. li. vj. vn9 possit aliũ eligẽ / ꝑau. i cle. ne romani Q.
j. de ele. Jo. an. i regula i toto li. vj. i mercu. Archi. viij. q. j. qui episcopatũ.
¶ An electores eius q̃ idign9ẽ debeãt exꝑ ctare i eodẽ ꝺtextu vt ꝑs alia q̃ eligit idignũ p9 publicatõz scrutiniũ eligat / Jo. an. i. c. au
¶ Q.ñ duę electões ocur ditis ꝺ ele. i fi rũt siue ab eisdẽ factis siue a diuersis q̃ illa valeat vide de excess. ꝑla. c. iter dilectos.
¶ Licz electõ papę nõ idiget ofirmatõe de elec. licz. xxiij. di. i noie dñi gl. i d. c. licz.
¶ Electõ q̃ fit p9 appellationẽ et õ tenoriẽ ꝓ uilegioꝝ nõ ẽ nulla ꝛ ãnullãda de elec. cõsi
¶ Si sũt duę electões factę deratiũm9 eodẽ ꝺtextu et scrutinio vna de digno a maiori ꝑte alia de idigno a maiori ꝑte pt ofirmari fa cta de digno qꝺ videt rex q̃ maior ꝓ scit eligit idignũ de elec. dudũ. vide Jnno. e. ti.
¶ An si electõ nulla cõfirmet congregato talis sic cõfirmat9 cẽseat ꝓlatus vt valeãt ge sta ꝑ eũ de elec. q̃ sic et i. c. nihil i q̃bꝰ vide an talis teneat cedere ꝓlaturę.
¶ Q.ñ electõ dicat fieri vno ꝺtextu vel ex i teruallo vide de elec. auditis.
¶ Electõ facta a maiori ꝑte cõpromissario rũ nõ valet misi ꝛ hẽat formã mãdati de ele.
¶ Electõ ꝺi fieri p abusũ ſecu si causis laïs ꝓtatis q̃n clerici spõte faciũt laicos iter eẽ electõi de elec. massana. vel q̃n sup ꝑsona eligẽda a clerici ꝺsuiũt laicos de ele. c. q̃s quis
¶ An ꝓꝛs vel minor vel receptus vltra nũeꝝ vel oblat9 nõ ꝓfessus hẽat locũ i elec. vide ꝺ consti. cum. M. de ꝯta. et q̃li. ex rõe de elect. in genesi ꝑm Jnno. faciũt q̃ habẽt i. c. ex eo. de elect. li. vj. i cle. vt hi q̃ de ꝯta. et q̃li.
¶ An añ electõz vel p9 possit peti cautio ab electo vide glo. viij. q. j. i sũma.
¶ Innouãs electõz cassatã nõ vicio ꝑsõe sed formę ꝑuat iure eligẽdi q̃n eoꝺ mõ celebrat q̃ ꝓma de elect. ꝯcclesia el. ij.
¶ Electoribꝰ imperij nõ ẽ ꝓfixũ tps ad eligẽ dũ de elect. venerabilẽ et ibi nõ.
¶ An eligẽs et ꝺsẽtiẽs electõi alicui9 vel ali as q̃liter cũq̃ se electõi itromittit possit po stea crimẽ obnicẽ electo vel ci se opponẽ vel eũ repellẽ vide glo. i. c. accepi9 de ꝯta. et q̃li. viij. q. j. licz. et. q. ij. dilectissimi de ꝓbẽ. cum
¶ An et q̃lit sit admittẽd9 ad ia dudũ electõz q̃ supueĩt facto scrutinio / Jnno. i. c.
¶ An elect9 vel postula ꝯcclesia de ele tus aliq̃ ꝺtemptu licite p9 ofirmatiõz admi strat sn dispẽsatõe / Jnno. i. c. fi. de cle. pg.
¶ Si q̃s eligitur ad duo bñficia vel officia m cõpassibilia codẽ tpe an valeat electio / Bá. i. l. ordie. Q. ꝓscriptio. ff. ad mũicip. facit. c. vt q̃s duas de ele. li. vj. et qꝺ ibi nõ.
¶ An pẽdẽtia appellatiõis denũciatõis vel ac cusatõis ipediat quẽ eligi / Jnno. ꝺ despõ. im pu. ad dissoluẽdũ i gl. magna z i. c. accãt9 ꝺ

symo·faciũt no·de accu·omnipotens·
¶An elcões pñt sine licentia supioris stati
post puatio nem plati alium eligere Jmo·
de accu. qliter m fi·magne glo·
¶An möchus promotus ad ecciaz secularem
possit postea eligi i abbatẽ glo·xvj·q·j·nec
pro cuiuslibet.
¶An corrupta possit eligi i abbatissaz glo.
et ibi pau·in cle·ij·de statu möch. Archi.
xxxij·di·c.fi. et p eũdem xx·q·j. iuuenculas
dixi s. sub dcõe abbas.
¶Quibꝫ ꝑbis elect9 dẽat ꝺ sẽtire elcõm sue
vide glo. viij. q·j·i scripturis Jo. an·m.c.qz
sit de elect·li·vj·idẽ i·c.cũ in iure de elec·gl.
i.c.cupietes. ¶ pe·eo·ti·li·vj·sup ꝑ·ꝺsensũ.
¶An cri osus possit ee scrutator in electõne
plati archi. q nõ·ij.q·vij·nõ pot·
¶Si mãdat eligi plat⁹ et nõ intelligitur p
quẽ intelligẽ p hẽtez pñatẽ glo·fi·i·c·cum i
ter·R·de elect·glo.vn·q·j·petisti.
¶An a tpe mortis vel sepulture incipiat cur
rere tps eligẽdi doc·de elect·bone arch·vij·
q·j·sic alterius vbi vide.
¶An si alicꝫ ex canonicis sint puati pñate eli
gẽdi et se velit cũ aliis p vim immiscẽ deant a
lij illos p vim expellere vel qliter procedere de
bent vide Jmo·m.c.cum vitomeñ·ꝺ elect·
¶Qui ō patriã est non dẽt eligi ab officiali
illi9 Bal.x·col·de pa·ꝺstan·ꝑ·ō ciuitatem·
¶An valeat decretum electōis si in eo non
exꝑmitur modus vacatōis tex·fac̃ q sic vij·
q·j·fcūs doc·de renũ·c·post translatōem·
¶Si ocurrãt electō, ꝓprietarij et possessoris
qllaz valeat Jnno·de cã·poss·c·cũ ecclia.
¶Periuriũ z exocatio reddũt electõnem
nullã Jo.an·i·c·cũ dilcti de do·z otu·sup gl.
¶An dispensatio fcã sup ihabilitate psone p9
electõnez nulla m recognoscat illam Jnno·et
Hosti·de elec·inotuit z·c·bone·j·z vide no·
i ꝑ·ꝺsentire i·c·q sicut de elec. z doc·ꝺ osue.·
cum dilcūs Jnno. i·c·mihil z·c·cũ vitomeñ. ꝺ
elec. z i·c·veritatis de do. z otu·
¶An electio crios vel ihabilis sit nulla ꝺ iu
re·nö. Jnno·i·c·si celebrat de elec·ex.mi·in
addi. vide qꝺ no·doc. de elec·audit·sup gl·
fi·archi·lxij·di·nullus.
¶Electio fcã a nouo possessore vbi constat
de ãtiqori nõ valet q ꝑsumit̃ iusta de elec·
cum ecclesia et qꝺ ibi no.
¶De meritis elci inqrẽdũ ẽ vbi et apud qs
querat9ẽ vide de elec·si postqz et·c·scriptũ.
¶Quis de caplõ hẽat ꝓnũciare z publicare
electōz vide glo. de elec·sic̃ li·vj.
¶Infra qztũ tp9 dẽnt fieri electões hẽtur in
c·ne ꝑ defcũ de elec·z·j·quantum tp9 debeat
fieri pñtatio electōis z quãtũ tpus ipe hẽat
ad rndendum hẽt̃ m.c.qz sit de elec·li·vj.
¶Quę sit pẽa negligẽtiũ·j·tp9 ꝑsẽtaẽ elcõz
electo habetur in·c·cupiẽtes de elec·li·vj.
¶In elcõibꝫ nõ valẽt vota mœrta z ꝺdicti
onalia de elec·c·ij·li.vj·fallit in electiõe pa
pe vt ibi in glo.
¶An valeat talis electō eligo postulandus
vel postulo eligẽdum dic q nõ de postu·ꝑ
la·c·j·li.vj·
¶Cassanda ẽ illius electio qui añ electõez
ꝺsensit elcõi de se fiende qz ex hoc ꝑsumit̃am
bitiosus de elec·cũ post petitã z·c·officij.
¶Qñ maior ps capituli deliqt electio de
voluitur nõ ad supiorem sed ad ptem mino
rem nö·de postu·prela·c·ij.
¶An religioso acquiratur ius elcõis extra
ordinem suũ vid̃ in·c·q̃rundam ꝺ elec·li·vj·
¶An possit eligi in eꝑm illegittimus cum q̃
dispẽsatum ẽ sup illegittimatõne glo·z doc·
in·c·cũ vitomen·de elec·Jnno·i·c·licz ꝺ tñs
la·ꝑla·Jo·an.in.c·fi. de fi·ꝑsby·li·vj.
¶In elcõne plus nocet vnius ꝺtemptus q̃z
multorum ꝺtradcõ vt patet de elec·q sic̃ z·c·
venerabilẽ et·c·bone·ij·
¶De ꝺtemptu alterius tercius nõ incipit ad
impugnãdam elcõnem imo nc̃ iudex ex officio
pot̃ electionẽ cassare, ꝓpter ꝺtemptum secũ
dum doc·i·c·q sic̃ de elec·
¶In elcõibꝫ q̃ fiũt in ea dẽ ecclia pot̃ qs hẽre
duplicẽ vocez de ꝺsuetudie de re iud. cũ oli·
¶Vbicunqz electio est nulla ipso iure licet
nõdum sup ꝫ sit fcã declaratio ipedit̃ secun
da electio hãc regulã pomt Jnno·m.c.consi
derauimus de elec·
¶Eligẽtes scienter indignum ad dignitatem
secularem an puẽt ꝓtate eligẽdi vide ꝺ ele.
dudum el primo·
¶Jus eligẽdi acqrit̃ p vnicam elcõez glo·
de ꝑ·sig̃·abbate sane de q̃ dicũt i·c·ecclia su
trina ꝺ cã·pos·vide Bal·i·l·si aquã C.ꝺ pac·
et aq̃ m repetitõe circa mediũ·
¶An electio que nõ valet pot̃ p ratihabitõe
validari vide de elec·q sic̃·¶ si aũt et·c·audi
tis et·c·dudum·
¶Jus eligẽdi competit canonico ratione ꝓpij
interesse et ꝺfirãtionis quã habꝫ in ecclesia
nõ aũt ex officio publico secundum Jnno. in
c·cum vitomeñ·de elec·de ꝺsue·cũ dilect9
de procur·consulti.
¶An eligẽtes p ipssionẽ sint puati iure eli
gẽdi no·de elec·c·cum vitomen. sup glo·j·
¶Mala electio ẽ in culpa·no·ff·de neg.ge·l·
nam et seruus. ¶ fi·m glo·ff·si mẽs·fal·mo·
ixꝺ·l·ij.et·ff·omo·l·q non taz idoneũ·ff·loca.
l·videamus i glo·nõ ergo.
¶Cuius est electio i legato alterãtiuo no.
ff·de le·ij·l·luci9 Cy·i·l·cũ qdam. C.de ver.
sigfi·dixi s. sub dcõe altꝛ natiua·
¶Cuius ẽ electio i legato m gñe·ff·fa·hr̃·l·
heredes. ¶ si in certo m glo·impedierit no·

mſti·de le·¶ſed ſi gñaliter i glo·legatarij·
¶Cuius ſit electio i peis et cui⁹ ſit electio in remediis vide Pau·de caſ·m·l·cū ꝓponaſ de trāſac. ⁊ Bā·i·l·oſētaneū C quō et qñ iuder l. q̄zuis de pig·ac·fac̄ ꝓſtatutis qñ petitur ſatiſdatō vel pign⁹ depom cuius ſit electio.
¶Cuius ſit electio in peis Cy·in·l·ſi fugitiui et ibi Bal·C. de ſer·fugi·Bā·i·l·j·ff de effra·⁊ exp̄l·ter·i·l·haud dānū in p̄n·ff·de pem·
¶Cuius ſit electio in otractibꝰ ⁊ iudiciis ñ·C·ne fi·ꝓpa·aut·hīta i glo·emptōe ⁊·l·cū q̄dā i fi·C·de ꝑ·ſig·Cy·idez i·l·ſi traditō·C·de ac.emp.Bā·ff·de re iud·l·miles·¶j·et·ff ō ꝑ·ob·l·ſtipulatōs nō druidūc̄ i vij·q·⁊ i·l·ſi ſic ſtipulat⁹ eo·ti·vbi etiaz Bar. nō·de reſcrip·c·inter ceteras in glo·q̄zq̄z et in·c·ſtatu tū·¶·cū aūt actor in glo·recuſet eo·ti·li·vj·
¶An vbi data eſt alicui electio aliq̄z reruz poſſit ille eligé melioꝛē Cy·i·l·i·C·coīa ōle.
¶An electio ſit in aliū tranſmiſſibiliſ ñ·Bā·ff·de ꝑ·ob·l·ſtipulat⁹ fuerim illuciant illō.
¶An is cui omiſſa eſt electio poſſit variaé dixi aliq̄d ſ·ad de q̄ō no.i·l·vnum ex familia in p̄n·ff·de le.ij.de reſcrip.gīa in gl·fi·li·vi·de elec·publicato·
¶Si p̄ma electio fuit inutilis an poſſit iterꝝ eligere vel arbitrari Cy·C·de otrahe.ꝓmp.l·fi.in vij.q.Bar·ff·de excu·mu.l·ij·ff·ō op.lega.l·ij·et·l·ſerui elcōe·ff·de le·j·et no·ō elec·in cauſis·
¶Per ofirmatōz ſupioris nō validaē elcō iualida niſi ex certa ſcīa fieret ofirmatō Bā·ff.de app·l·ſi oſtat·no·de cā·poſ·⁊ ꝓ̄e·c·cuz ſup in glo·j·
¶Si vni ē oceſſa electio poſt eligé pluresꝰ ex certiſ Bā·ff·de le·ij·l·vnū ex familia·¶·ſi duos.
¶An ceſſet electio ſi añ ofirmatōz electus adminiſtret no·de elec·q̄liter i glo·j·⁊·c·mihil in glo·adminiſtrent eo·ti·et·c·auaricie eo·ti·
¶An ad elcōz vocād⁹ ſit canonicus [illegible]·li·vj·cus q̄ intrauit religionē ꝛ adhuc ē·j·annum ꝓbatōis no.de regu·bñficiū li·vj·in gl·iij·
¶Suffic̄ elcō eligētes ꝓbare fuiſſe in quaſi poſſeſſione eligēdi tpe electōis de ſe fcē no·de elec.querelam in glo·ſup iure·
¶Quę ſint conſideranda in electione no·de elec·ecclia·ij.in glo·fi·
¶Qua pena pūiant̄ impugnātes elcōz et ſuccūbentes ñ·de ele·cū dilecti i glo·obligauit et in·c·j.eo·ti·li·vj·eo·ti.duduz·ij·in glo·
¶Eligēs aliquē p̄ſūmit̄ ipm [illegible]ō elcm. cognoſcē adeo vt ſi ſit indign⁹ puet̄ ꝓbate eligendi ſecundum Bā·ff·de ofir. tut·l·ſi prō nus dixi de ꝫ etiam ſ·
¶An electio alicui⁹ rei facta p errorē poſſit reuocari Bar·in·l·ſi is cui·ff·de le.ij·
¶Qñ dicat̄ electio rey vel ꝓſonaꝝ·j·ī·quā tum tps poſſit fieri no·Bā·in·l·j·⁊·l·cū q̄daz ff.de le.ij.
¶Libertas eligēdi tollit̄ qñ delata ad plures reſtringit̄ ad pauciores·ff·q̄ ⁊ a qui·l·ſi optio faciūt no·de elec·venerabile qō no.
¶Electio ad officiū tpale ſtatim intimāda ē vt·l·ij·C. de decu·li·x·
¶Elcūs ad dig̃tatē ſecularē opellit̄ acceptare et q̄liter fiat electio iudicis ciuitatis vel deſēſoris ō iure coī ⁊ ad q̄s ſpectat elcō ⁊ q̄liter ofirmet̄ vide ter·i autē·de deſē·ciui·¶·j·
¶An pendēte accātōe vel q̄ſitōe col.iij· ō aliquē poſſit eligi ad dig̃tatem ſecularem vide i·l·q̄ cū vno·¶·non ois·ff·de re mili·ar·l·di·ſtudeat Bal.i·l·caſſius·ff·de ſena.vidē no·in·c·oīpotens de accu·vide q̄ dixi ſ·
¶Quis pot̄ eligere p aliū vt·l·Item eoꝝ·¶·j·ff·q̄ cuiuſq̄ vni.no.
¶P̄r pot̄ eligere filiū et eō i dig̃tatibꝰ ſecularibꝰ ter. ⁊ gl·i·l·plane·ff·q̄ cuiuſq̄ vniuer.
¶Si elcōnarij fecerūt elcōz nullaz [illegible]·q̄ō ñ· poſſūt ex eodē mādato iterꝝ eligé doc·no·i·l·q̄ ꝓ ſalutē·ff·ō iur̄ iuzā·Cy·i·l·fi·C·ō ōben·
¶Nō a:tak̄ q̄ſ ꝓbare vt tpe q̄ eligit̄ [illegible]ep· nullū vnq̄z delictū omiſerit ſed ſuffic̄ q̄ tūc ſit de delicto emēdatus·l·q̄ō ſi fugitiu⁹·¶·q̄ ak̄·ff·ō edi·edic.faciūt no·i·c·fi·ō pur·cano·
¶Licet electus nondū intrauerit officium hētur tamē ꝓ officiali in his q̄ ſibi ꝓſunt·l·j·in p̄n·et q̄ō ibi no.Bar·ff·de pe·
¶Qñ electuſ ad aliq̄ō officiū excuſak̄ vel remouet̄ electio alteriuſ in loco remoto ptinet ad iudicem remouēteꝝ ar·l·ſer tū decimū·ff·de vaca·mune.et ibi Bar·⁊ plen⁹ ꝓ eū in·l·ij·de optio·lega.
¶Electio pape ē potius diuina q̄z hūana ⁊ ideo niſi p hoſtiū intrauerit impoſſibile ē ad papatū ꝓueire et iſta ē veritas dic̄ Bal·in·l·j·¶·j·C. de lati.lib·tol.
¶An negligētes eligé pdāt poſſeſſionem ſi is ad quez deuoluta ē ptas eligit Bal·in·l·ſi aq̄·C·de ſerui·et aqua·
¶Qñ officialis ſuſpēdit̄ ab officio in ꝑticulari vel ad tp⁹ ex cā irrogāte infamiā electōnarij poſſunt de licentia ſupioris eligere aliū ſecus ſi nō irrogat̄ infamia ſic intellige·l·iij·et·l·ad tps·ff·de decu.no·de accu.ſup his.
¶Si electus diu poſſedit ſciēte et patiente illo ad quē ſpectat ofirmatio p̄ſumit̄ ofirmatō p̄ceſſiſſe in actu poſſeſſionis lic̄ g° ſollēnitas extrinſeca nō p̄ſumat̄ ꝫ eſt rey niſi ex diuturna poſſeſſione q̄ ē mēti tenendū. Ita dic̄ Bal·in·l·ſi filius.C·de peti·hē·
¶Electio ſeu eligere eſt fruct⁹ iur̄ eligēdi ſecundum Inno.in·c·querelaz de elec·et in·c·ī l̄ris de reſti·ſpol·et talis fructus iudicatur magis ī duſtrialis q̄z nālis q̄ fcō hois ſpecificat̄ vnde efficat̄ in duſtrialis p ſpecificationem. verba ſūt Bal·in·l·certum C·de rei vē·

¶An violentus possessor possit eligé. Item an bone fidei possessor poť eligé lite pt. otra se vid Bal. ī repetitõe. l. si aquaz. C. d seruit. et aqua.

¶Elcõis reqritur notificatio añ nõ qritur ius elcõ Bar. i. l. fi. C. de ꝺsulibꝫ li. xij. et. l. ob seruare. fi. C. de decur. li. x.

¶Pax sciẽs sospes ẽ qꝫ possit adiscé poť elí gi ad dignitateſ Jnno. i. c. cũ ī cũctiſ i glo. scia

¶Qualiter ꝓbeť possessio iuris de elec. eligẽdi nõ. plene de mite. resti. cũ veissent.

¶Qui dẽt mteresse elcõi de iure si patitur se admitti de gra ꝟ ipso pdit possessiõz suã misi ꝓteſteť de aio qꝫ nõ itendit ꝓterea possessiõz admittẽ d resti. spo. boẽ vbi tex. z Jnno. vid Bal. ī repeti. preal. l. si aquã C. de serui. et a/

¶Jn elcõibꝫ nõ ẽ locuſ fortu/ qua. qd no. ne seu sorti xxvj. q. ij. c. nõ exẽplo z ī. c. nõ sta tim Jo. an. m addi. Spe. ti. de rescrip. pñta ·Sfi. ꝑ. Item qꝫ obtẽtum. add de sorti. c. fi.

¶Nõ valet electio fcã hoc mõ eligo illum m quẽ maiorꝫ ps ꝺsentiet sed bñ valet si dicat hẽo illũ ꝓ electo quẽ titi9 eligz Jnn. d ele. cũ

¶Tenet electio hoc mõ eligimus ī iure. illũ quẽ titius noiabit q casu nos videm eli/ gere et nõ titius. l. mstitutio talis i prin. ff. d ꝺi. msti. z ibi glo. et Bar. q etiam qrit ibi an de tali elcõe dẽant fieri duo mstrã vel vnũ.

¶An valeat elcõ fcã de psona incerta vide Bar. i. l. qdam. ff. de re dubi. ī pe. q. vbi etiã tractat ā eligẽteſ possũt icertitudiez ꝺclara/

¶Excoicati nõ pñt dare vo/ re postea. ces ī elcõe qꝫ iterim nõ sũt d vniuerſitate seu co legio secundum Jnno. m. c. illa de elect. et in. c. consulti de procura.

¶Si elcõ ẽ ꝺmissa tribus possunt eligé vnũ ex se gl. i. l. plane. ff. qꝫ cuiuscũqꝫ vniuer. idez si duobꝫ ꝑ. l. si vno i pn. ff. d i diẽ adie. Bal. m. l. si mandauero. ¶. si tibi. ff. mã.

¶Vbi electio peccat m forma puta qꝫ mi/ nor ps eligit nõ poť ratificari ꝑ alios secuſ si peccat nõ i forma sed i sbã puta qꝫ ẽ fcã per duas ptes nõ vocatis alijs naz nunc poť rata hẽri secũdum Jnno. de elect. dubũ ī glo. cõ tẽptum eo. ti. qꝫ sic vbi glo.

¶Eligẽs ꝓlatum eo ipo turbat aliũ hẽntez ius eligẽdi i qi possessiõe iure eligẽdi z ideo tẽtur mterd cõ vti possidetis misi ꝺuentus in iudicio dicat se illum actũ feciſſe sed nõ aio turbandi de quo vide Jnno. m. c. cũ vemissent de resti. m integ.

¶Jlle q fuit prñs elcõi et non accuſauit ele/ ctũ sed multo tpe supsedit non audiť tanqz suspcus si obicit ꝺ ofirãtionẽ. Jnno de accu. super his.

¶Qñ ꝺ elcõnẽ obicit defcũs forme ille etiaz cuius interest admittit Jnno. in. c. pal. super his in glo. excluditur.

¶Qñ vota et scrutinium apparent in scriptis relata ꝓsumũtur oia solẽniter acta et iõ obij ciens defectũ forme ꝺ electũ dẽt illud ꝓbare Jnno. ī. c. sup his m glo. excludat.

¶Obijciens crimẽ otra electũ tẽť se obligaé ad penã taliõis secus ī denũtiãte vel i impe/ trante inq̃sitionẽ Jnno. in d. c. super his ī glo. certum vbi vide.

¶Si delegatus pape eligit scienter idignuz et sic ꝑuať iure eligẽdi an ad ꝑmos electoés vel ad papaz deuoluať electio multe sũt opi niones de qbꝫ vide Jnno. inter dilectoſ d ex ces. prela. glo. postmodum.

¶Qñ tractať de elcõe et ī loco ẽ tirãms z q dam clerici sũt itrinseci qdã extrinseci qꝺ fiet vid Jnno. i. c. cũ ex iniũcto de no. op. nũtia.

¶Nullitas q ocurrit ofirãtionẽ non infert necessario ad nullitatez electionis vt ī. c. si cõ firãtionẽ de ele. li. vj. cuiꝰ rationẽ vide ibi.

¶Si non apparet ob quã cãz cassata sit ofir/ matio an ꝓsumať ex defcũ elcõis vide no. in pal. c. si confirmationem.

¶An electũs post ꝓstitum a se ꝺsensũ possit retrocedere et dissentire nõ. in. c. si electio de elect. li. vj. vbi ꝺcluditur q non.

¶An valeat electio ad quã fuit admissus m habilis simul cum habili glo. qꝫ non si sciẽter fuit admissus ī. c. fi. si qñ de elec. li. vj.

¶Negligẽtia ꝓcuratoris dati ad eligẽdum nocet dño vt ī. c. si ꝺ promissarioꝰ de ele. li. vj.

¶Pñas eligẽdi trñslata ī aliquẽ ꝑma electõe ꝺsumť siue hũerit effectũ siue ñ vt ī d. c. si ꝺ ꝓmissarioꝰ z ibi no. mod. fac ī simili. c. m lris

¶Elcõ de mẽdicãtibꝫ cele/ de of. dele. brata i discordia nõ valz de ele. q̃rũdã li. vj.

¶Qualitercũqꝫ ñ sortiť effectũ electio abs culpa eligentium ad eos reuertitur eligendi pñas nõ. de elec. si electio in glo.

¶Jure suo dr̃ qs hr̃e pñatẽ eligendi qñ ius resident in eiꝰ psona iure ꝺo alieo qñ fac vigo re iurꝺ cõis alteriꝰ tanqz mĩster vel delegatꝰ vt. l. j. ¶. q mãdatam. ff. de off. eius cui man. ẽ iurꝺ cõ et. l. more et. l. et qꝫ. ff. de iurꝺ. om.

¶Qualiter ꝓpendať an qs eligat iudi. vt mĩster vel iure ꝓpo vide qd no. ꝑ Bar. ī. l. ij. ff. de op. le. fac qd no. Jnno. i. c. ne ꝑ defcũ

¶Si elcõi abbatisse aliq obi/ d ele. ī gl. ij. cũť impediť ofirãtio ꝟ non admĩstratio i. c. idemmitatibꝫ ¶. si uõ. de elec. li. vj.

¶Electio fcã a ꝺpromissarijs poť impug/ nari a ꝺpromittẽtibꝫ vt ī d. c. idẽmitatibꝫ ¶.

¶Multa spualia in elcõibꝫ ceterum. monialiũ ꝺ regulas traditas in elcõe alioꝝ enumerat Jo. an. in pal. c. idẽmitatibꝫ.

¶An pñas eligendi transeat in heredez vide Bar. in. l. si stipulatus fuerim. ff. de v. ob.

¶An ipeditus interesse elcõi potest aliũ lo/ co sui constituere ad eligẽdum de elec. si qs

iusto·li.vj. adde q̄ talis ipeditus dēt omit/
tere vices suas vm̄ ex collegio nō aūt extra/
neo vt nō·Jo·an·i.c.q̄ ꝑter. ¶Illud aūt de
elec·et m.c.pe. de le·li·vj·
¶Ptas eligēdi poſ̄ oferri pluribꝫ i solidū ñ
sipmlicit̄ nā simplex omissio ꝫ cāu fcā itelligit̄
pluribꝫ ꝑ ꝑte vt m.c. si duo de ꝓcu·li.vj·ꝺ q̄
plene p Bar·in·l.si pluribꝫ ff·de le.j·z de fo·
¶Si illi ad q̄s /ope.c.pe·de aꝑp·vt debit9·
spectat elcō nō ocoꝛdāt ordo scripture ſuaſ̄
vt ille q̄ poꝛ ē ordie potioꝛ ē iurī i·c.pe·ꝺ elec.
¶Constitutio pluriū ꝓcuratoꝝ /li·vj·
ad eligēdū non valet nisi fiat in solidū vt m
d·c.pe. Jo.an.de re·iudi. cum olim·
¶Jn negocio elcōis nō poſ̄ absēs p lr̄as exꝓ/
mere seu declarare votuz suū vt nō·in p̄al.c.
¶An ꝓcuratoꝛ ostituit9 /pe·ꝺ ele·li·vj·
ad eligendū possit aliuz substituere glo. tēt
q̄ sic in d.c.pe. idē m.c. ogregato de elec·ãchi·
contra p.c.fi. ¶j. de ꝓcu.li·vj·
¶An mōtuo canoico q̄ ostituit ꝓcuatoꝛē ad
eligendū possit fieri electio vide moder. p9
archi. in d.c.pe. de elec. li·vj·
¶Si vnus sol9 est cardialis an possit eligere
seipsū papā nō. in cle. ne romani ꝺ elec·vi ꝺ
do·Anto·z do·Cā·flo·i.c.liť ꝺ vitāda ꝺ elec·
¶Q̄ui renūciat elcōi ꝺ se fcē nō poſ̄ appellaē
ne alius eligaſ̄ casus ē in.c.cum mter. R. de
¶Elcūs nō ē ofirmā/ /elec. cum ibi nō·
dus nisi exaiatione p̄cedente ꝺ elec.c.mihil·
¶Electō scis matici reuerſi et electi in ep̄um
ē de iure cassanda sed dispēsatōe poterit cō/
firmari vide in.c.q̄ diligētia de elec·
¶Elcō est facēda in choro de q̄ i.c.cum no/
bis olim de elec·eo·ti·q̄ circa li·vj·
¶Cassata elcōe nō ꝓpter vicium p̄sone sed
fozme poſ̄ ille itez eligi casuſ̄ ē i.c.sup eo de
elec. nisi intercesserit symonia vt ibi nō·plene
do·An·i.c.q̄litez de elec·p.c. tanto ꝺ iur̄ iur·
¶Q̄ui vocauit ad electionē nō vocandum
tenetur illum expectare nisi sit absolutus de
elec. cum mter vniuersas·
¶Si nō ꝓfessus eligit̄ ad regimē ecclie re/
gularis cessaſ̄ elcō nec obſ̄ iuuat ꝺsuetudo ꝺ
elec.c.cum cām eo. ti·nullus li·vj·
¶Ptas data ꝓmissarijs de eligēdo re nō
integra·i·post q̄z hūerūt tractatum de elcōe
reuocari nō dēt·c.i cāis de elec·z ibi nō. Jm·
z post eū do. Anto·q̄ dicūt q̄ qñ daſ̄ mgres
sus prepatorioꝝ ꝑncipaliter q̄ cātata ē missa
de sctō spū vel pulsata cāpana seu iuramē
tum delatum de eligendo idoneuz secus et sic
prepatoria nō facūt desinere rem esse integ/
gram q̄ ē bene nōndū fac̄·l.si pecuniaz·ff·de
condi·ob causam·
¶Clericus secularis nō poſ̄ eligi ad prelatu
ram regularem de elec. cū ad nr̄az poſ̄ tamē
postulari eo·ti·cū monasteriū·
¶Q̄ui nō instruct9 m regla möchali nō poſ̄
eligi m abbatem de elec. officij·
¶Electi imediate subiecti pape a solo pa/
pa ofirmāť vel a legato delatore ꝺ ele·mihil
casus ē i.c.si abbatē de ele.li·vj·c. officij eo·
ti·de ꝺsue. cū venerabilis·
¶An electō p̄sumať i dubio solēniter facta
et in ea forma seruata vide do. Anto·in.c.q̄
sic de elec·cuius verba sūt addēda ad Bar. i
l. sciēdum ff·de v·ob·
¶Q̄ñ electio fit p viam ꝓmissi ad tñsfe/
rendam p̄tatez in ꝓmissarijs dēt intērue
nire ꝺsēsus singuloꝝ si de singuloꝝ p̄iudicio
agitur de elec·in cāis z qꝺ ibi nō·do·Anto·
¶Elcm̄ a ꝓmissarijs ꝓmittēs refu/
tare nō p̄nt nisi fuerit electus ō formā ꝓmissi de elec·cum dilectus·
¶Elcō alias canoica ofirmaťliť aliq̄ eligē/
tium fuerit miore excoicatione ligati de ele·
illa vbi plene de mā p glo·et doc.
¶Canoicus regularis poſ̄ eligi in abbatem
sed nō ꝓfessus nō·de ele·cū in mgrm̄ vide in
cle. ne in agro ad fi·de sta. mona.
¶Tractatus de eligēdo in vita plati si ē deli
beratorius et determiat9 ꝺ certa p̄sona eligē
da viciat elcōez /idē si ē preparatori9 vt q̄ vo/
cat abntes ad elcōz secuſ̄ si ē ꝺsultari9 tantū
et ideterimiate deliberatus vt q̄ diceret talis
esset bon9 nō·i.c.bone de ele.z dixi aliqꝺ s̄.
¶Jus eligēdi ē p̄scriptibile de cā posse. cum
ecclia de ꝺsue·cū dilectus de ele. cumana·
¶Si ad elcōz ocurrūt duo q̄z vnus dicat se
canoicum alter possessorem dēt p̄ferri posses
soz etiā si sit male fidei q̄ sua possessione pri
uari nō dēt nisi p viam iuris de resti·spolia·
lr̄as et ꝑtarius iō repellit̄ q̄ ad possessoz ē
spectat fructus colligē C·de rei vē·l·certum
dare aūt vocem ē fructus iuris eligēdi vt di
xim9 s̄·si vo dubitať q̄s sit ꝑtari9 q̄s possef
soz ambo admittūť cum ꝓtestatōne de q̄ m.c.
cumana·de ele·vide ibi nō·p do·Anto·
¶Dēns plura bēficia incompatibilia ē i eligi
bilis sine dispēsatōe pape ter. ē i.c.duduz el
ij. et ibi nō·de elec·
¶Q̄ñ quis dubitat s̄niam contra se ferri ex
qua fieret meligibilis ostiuz ē vt renūtiet li
ti nō expectata s̄nia ita dicit do·Anto·in d.c.
dudum de elec·
¶An minoꝝ ps possit ostituere maiorē i ne
gligētia et eligē do·Anto·in.c.ecclia de elect·
et m.c.cū nobis olim et i.c.cāz eo·ti·qꝺ nō·
¶Cassata elcōe ꝓpter symoniā etiā siē cul
pa elci nō dispēsat ea vice eps ꝺ ele·si aliqui9
sec9 si elcūs libere resignauit vt ibi ñ. in glo·
¶Electō sacrilegi nō ofirmatur de ele·vene
rabilem in glo·
¶Elcūs pot̄ petere ofirmatōz p ꝓcuratorez
vel nūciū ꝺūmō ratum habeat ·j·tps infra

qđ petere dēt ꝯfirmationem de elec·qm̄ sit i glo·suffic̄ li·vj·

¶An im elcōibꝫ possit mora purgari vide de sup·neg·p̄la·licet·

¶Quid iuris si vna ps vult ad elcōez ꝓceꝺere altera abstēte vide de ele·cū nobis oli·

¶An ille q̄ nō est i gremio i dubio videatur admitti ad elcōz de gr̄a vel ꝓ iur̄ sibi opetē; ti viđ plene i·c·cū ecc̄ia đ cau·pos·z ꝓ.

¶Si electio ē coīs epi z capituli z epus eli; gat vnum capitulū vero aliū q̄s sit p̄ferend9 vide Jo·an·i·c·ecc̄ia vulterana de elect·

¶An im elcōe metropolitani dēant ouenire oīs epi ꝯprouīciales nō·lxiij·di·valētinia;

¶An p̄as eligēdi data ali; n9 i glo·j· cui fimat vnica elcōe vel ıtex possit eligere si p̄ria nō hūit effem̄ vide nō·i·c·si ꝯpromis; sari9·¶Qđē fit de ele·li·vj·no·de rescrip·si g; tiose eo·li·faciūt no·m·c·cāz q̄ de rescrip·m

¶An potius sit eligēdus q̄ pec; gl·vltīa· cauit et pemtuit q̄z qui semp fuit bon9 viđ·l· di·ꝯsiderandum et·c·fidelis·

¶Electio est actus volūtatis et nō ouenit brutis p s·Tho·p̄a·ij·q·xiij·ar·ij·

¶Elcō ē eoꝝ q̄ sūt ad finē ad idem m preal· p̄a·ij·q·xiij·ar·ij·

¶Elcō oueīt deo abetēno idē i·j·di·xxv·q·j·

¶Electio non est ex necessitate sed ex ꝓpria volūtate idem in p̄ma ij·q·xiij·ar·vj·

¶An electio ouenit angelis idem m prima p̄te·q·lxx·ar·ij·

¶Electio dei p̄cedit eius predestinationem in·j·di·nij·q·j·ar·ij·

¶Elcō non ē actus volūtatis absolute sed i ordīe ad intellcūm idē i·j·di·nij·q·j·ar·ij·

¶Elcōez de se fcāz melius ē recusare q̄z ac; cep tare idem q̄ li·v·q·xj·ar·ij·

¶Quilibz tenet eligere melioꝛē p̄latum idē secunda secunde·q·lxiij·ar·ij·

Electrum. Quid sit et vnde fiat et an sit metallum et de ipsius ꝓpetate no·Jo·an·m c·filius de testamen·

Elementum. Accedit v̄bum ad elemē tum et fit sacramentū·j·q·i·detrahe v̄bum·

¶Elementoꝝ disso nantia in homine dicit mfirmitas cauis xv·q·j·¶Vt itaq;

¶Quattuoꝛ sūt elemēta q̄ꝝ quattuoꝛ sūt q̄; litates videlicz igmis calidus et siccus/aer ca; lidus et hūidus/aqua frigida et humida/ terra frigida et sicca ter·de consa·et affi·nō det de quo plene disputauit p̄bus·

¶Ap̄s ip̄robat seruētes elemētis ad gala thas quā to·xxiij·q·iij·q̄dā v̄·hermogeiami·

¶Elemēta dēnt diu purgari p ignē s·Tho· m nij·di·xlviij·ar·nij·et vij·

¶Elemētum p̄dominat m aliq̄ coꝛpore Jdē mij·di·xxxviij·ar·nij·

¶Elementa non deficiēt cessante motu celi idem m·q·de potentia·q·vj·et vij·

Elemosyna. Elemosynis et alijs pijs opibꝫ clerici marie debēt ee itenti di·xlij·hꝫ

¶In faciēda elemosyna non ē ;spıtalē· hēnda psonaꝝ acceptio xln·di·q̄escam9 fa; ciūt n̄·p do·Cat·i·c·q̄ m ecc̄iaꝝ de osti·

¶Magnam elemosynā fac̄ q̄ coꝛripit exrātē xlv·di·et q̄ emēdat z·c·tria sūt vbi vide đ tri bus gn̄ibꝫ elemosynaꝝ itēr q̄s spūalis maiō est coꝛporali·xlv·di·due·adde glo·de spō· mter opa et ibi do·Car·flo·

¶Non facere elemosynaz egenis cū q̄s pot tantū est quātū recipe aliena xln·di·sic·

¶Ad elemosynā marie tēnt epi q̄ alioꝝ i; opiam dēnt suam reputare xlvj·di·frnā·

¶Ad h̄ vt elemosyna sit liberalis et merito; ria multa req̄rit de q̄bꝫ lxxxvj·di·n̄ satis et

¶An elemosyna possit fieri ;c·i singlis· de alienis vel de male acq̄sitis vt q̄ nō·j·q· j·nō ē putāda z xxxij·q·iij·sic non sūt xnij· q·v·muiolās z·c·nolite z·c·elemosyna·adde glo·de deci·ex trāsmissa fac̄ de hꝫ·sic dignum bōa glo·xnij·q·v·i sūma z·c·q̄ hēti z·c·alia xnij·q·j·i sūma scriptū ē qđ scribit s·Tho· scda scde·q·xxxij·vbi distīguit đ male acq; ¶Negare dr̄ xp̄m q̄ elemosynā ;sitis· et miaz idigētibꝫ n̄ ip̄edit vij·q·j·oīs q̄·

¶Elemosynā dēnt facere clerici đ oībꝫ que hēnt vltra necessitatez xij·q·j·qz tua qđ nō·

¶Pro elemosyna fiēda possūt bona ecc̄iaꝝ et vasa sacra licite alienari xij·q·i·c·auꝝ·

¶In elemosyna plus attēdit de9 ad animū q̄z ad datū xnij·q·v·scriptū ē xxnij·q·j·odi·

¶Facere elemosynā magis p quā nutriūtur i malo nō ē misericoꝛdia xnij·q·vj·si res·

¶Facies elemosynā coacte vel ꝓpter verecū diā rē pdit z meritū xxiii·q·vj·¶Ex his adde q̄ facé elemosynā ꝓpt vanā gl̄az ē pcm gl·

¶Elemosyna ē p̄ncipalis ps ;j·q·j·vid· satisfactōis pnie z spūale medicamē de pei·

¶An vxoꝛ possit facē ;di·j·medicamētū· elemosynā de bonis mariti no·Bá·m·l·j·ff re·amo·glo·xxiii·q·v·qđ deo·Hosti·i sū; ma đ pem·z re·¶q̄bꝫ v·q̄d de vxore doc·m cle·ii·de ui·z hon·cler·dicūt q̄ đ rebꝫ paſer nalibꝫ pot·Jtē đ rebꝫ viri moderate tn̄ puta de pāe z vmo z simlibꝫ z ita suat ꝯsuetudo· adde s·Tho·scda scde·q·xxxij·ar·viij·

¶An paup aliq̄ iure possit petere elemosy; nā tanq̄z sibi debitā dic q̄ nō iure actōis sed pot denūciare ecc̄ie z ꝯpellet sibi dari elemo; synā glo·xlvn·di·sic hꝫ glo·j·q·vn·exigūt ego puto q̄ ecc̄ia ip̄a tēat ad talē elemosy; nā qz bona ecc̄iaꝝ sūt alimēta pauperꝫ·xn· q·n·aurum·z·c·gloria epi z dixi s·

¶An valeat elemosina fcā p exñtem in pcto mortali vide Jmo. de v. sig. ex pte Jo. an. de se. exco. cū voluntate fac qđ nō. glo. de dec. extrā missa quā oio vide faciūt nō. xc. di. obs latōs et vide glo. de his q̄ ꝺsiderāda sūt ī dā do elemosinā/vide pulchre p s. Tho. secūda scde. q. xxxij. ar. v. cuiꝰ vba. do. Car. refert ī c. inter opa ꝺ spon. adde pulchꝝ ter. z bonā glo. lxxxvj. di. nō satis/adde qđ no. idē san. Tho. in. iij. di. xv. ar. vj. vide qꝫ elemosina ē actus iustīcie latrie z liberalitatis de q̄ idez scda scde. q. xxxij. ar j.

¶Elemosina ē im pcepto idem scda scde. q. xxxij. ar. j. z ī. iij. di. xv. ar. vj. q. ij. ar. j.

¶Elemosine licet corporales hēnt spūalem effectū vide m pal. q. xxxij. ar. nij.

¶Elemosina diuidit in corporalem spūalē vbi s. ar. iij. z ī. nij. di. xv. ar. xvj.

¶Religiosis licet viuere de elemosinis/Idē secunda secunde. q. clxxxvj. ar. nij.

¶Elemosinā nō pot facé q̄ nō ē sui iuꝝ scda scde. q. xxxij. å. viij. z ī. nij. di. xv. å. ij. z å. v.

¶Elemosinā dēt qs facere magis sibi ꝓpm qs z bñfactoribꝫ secūda secūde. q. xxj. ar. nj. z xxxij. ar. vnij z m. nij. di. xv. ar. ij.

¶Elemosine sūt faciēde ꝓ mortuis et retardate nocēt nec dēnt retardari vt res melius vēdāt/idez ī. q. de q̄li. q. vj. xnj. z. xnij.

¶Qui p̄dicant ꝓpō vbum dei possūt et debi to petere elemosinā glo. xlij. di. q̄escamus.

¶Dans elemosinam pauperi nō ex caritate ꝫ vt remoueat a se iportunā petitōem peccat tm̄ venialit gl. ē sin. xlv. di. due sūt eleōsine.

¶An dare elemosinā sit opus caritatis vide s. Tho. secūda secūde. q. xxxij. ar. j. de q̄ Cá di. ī d. c. inter opa vbi gl. ñ. q̄t sūt gña elemo sinaꝝ de q̄. xlnj. di. tria sūt z. c. seq̄n. z per s. Tho. vbi s. de hoc diximus.

¶An elemosina sit de p̄cepto s. Tho. secūda secūde. q. xxxn. ar. j. do. Cá. m d. c. inter opa Hosti. de pem. et re. ¶ qs sit effectus.

¶Elemosina triplex ē Archi. xlvij. di. sic.

¶An dāda sit elemosina ei q̄ aliter pot labo rare siue victū q̄rere no. C. de mēdi. iuali. l. j. h. xj. gl. lxxxij. di. ī sūma z. v. q. v. nō oiꝰ.

¶Pretextu elemosine nō ē aliqđ illicitū faci ēdum. j. q. j. non ē putāda. xiij. q. v. c. j. et ij. fac. l. si hoiez. ff. depo. z. xxx. q. j. nosce fac xnij. q. v. forte fac. l. patā. ¶ nō ē cognoscēdū. ff. de ritu. nup.

¶An dānatꝰ ad mortez q̄ nō pot testari ele mosinā facé possit doct. de testa. cū m offcijs z. c. relatū. Jo. ā. de vsu. q̄z q̄z li. vj. tēt ꝙ nō.

¶An im dāda elemosina p̄ferendi sint ꝺsan guinei pauperibꝫ extraneis glo. lxxxvj. di. nō satis adde ꝙ dicam ¶. sub dcōe ep̄us. vide s. Tho. secūda secūde. q. xxxij.

¶In dāda elemosina qs nō tēt sibi ipsi sub trahere necessaria ꝫ de superfluis dēt elemosinā facere tex. z glo. ī pal. c. nō satis vbi ē etiā glo. ꝙ paup de elemosina sua dēt facere ele/ mosinā ad qđ vide qđ dixi s. sub dcōe decima adde glo. xij. q. j. habebat.

¶In dāda elemosina nō q̄ntitas ꝫ affectus attēdit. xxnij. q. j. odi. de pem. di. v. c. j.

¶An is q̄ ī diget si aliq̄n ē deputatus ad di stribuēdū inter paupes possit ꝓ se accipere sic daé alijs s. Tho. tēt ꝙ sic m pal. q. xxxij.

¶An elemosina sit dāda abūdāti s. Tho. vbi s. distīguit de vbo abūdātia.

¶An möch9 possit facere elemosinā dic ꝙ ñ q̄ mihil hz. lnij. di. abbati. xij. q. j. q̄ tua. lx xxvj. di. nō satis s. Tho. m d. q. xxxij. dic ꝙ etiā mstāti extrema necessitate mō chus etiā nō hēns admīstratōz pot aliqđ modicū daé absente abbate sub spe ratihitionis.

¶An seruus et ancilla possint facere elemo/ sinā de rebꝫ dñi sui s. Tho. m nij. di. xv. q. ij ar. v. tēt ꝙ non sed de salario vel stipendio suo bene possunt.

¶Quid sit elemosina no. de pem. di. j. c. me/ dicina et. c. medicamētum.

¶An elemosina sit satisfcōria ꝓ peccato di/ rim9 aliqđ s. adde gl. de pem. di. j. ñ suffic.

¶An parochiani possint opelli p p̄sbyteruz eoꝝ ad dādam elemosinā vide glo. xlij. di. q̄ escam9 ter. et glo. m pal. c. non satis. lxxxvj. di. adde Bā. m. l. ij. C. de āno. ciui. li. xj.

¶An filiussa. possit facere elemosinam vide Pau. in cle. ij. de vi. et ho. cle.

¶An elemosina tollat ptem pene secunduz q̄ntitatez nō. de cele. mis. cū marte. ī gl. vlt.

¶Quid si qs mueīt alienū an illđ sit dāduz ꝓ elemosina paupibꝫ vide. xnij. q. v. si qđ ī uenisti.

¶Elemosina sedet in manu tua donec muem es iustū ñ. xvj. q. j. si cupis gl. i d. c. q̄escam9

¶Date qđ superest ī elemosinā z ;xlij. di. oia mda sūt vobis Luce. xj. z. xij. q. j. q̄. xvj q. j. decias de pem. di. j. medicamētū qđ nō.

¶Elemosina liberat a morte z a peccato To bie. nij. de pem. di. j. quāobrem.

¶Diuites q̄ nō possūt seruare ieiunia debent elemosinis recompensare. xl. di. nō cogātur

¶An elemosine hūtiꝰ sint acepte deo no. j. q. i. sit ꝓpls cū multis. c. se.

¶An de elemosina sit faciēda elemosina nō. xij. q. j. hēbat m glo.

¶An elemosina sit recipienda ab excoicato vide Hosti. de sē. ex. cū volūtate.

¶De lucro cuius nō datur repetitio pot fieri elemosina Tho. scda secūde q. xxxij. å. viij. et in. iij. di. xv. q. ij. ar. nij.

¶Si quis cooperiat vnū altare z distooperiat aliud nota. m autē. quomodo oportet ep̄s copus ¶. si vero quis non fecerit in glo.

Emancipatio. Emancipatus

Emãcipatõ nõ ostituit filiũ ipf ãhrditate doc pr viuit ff ꝺ le inj l fiꝺicõmissa ¶ si cui.

¶ An pr possit emancipare filiũ q̃ ad vnum actũ tantũ Bå i l j ¶ si filii ff ad treb Bal i l semũ C q̃ testa fa poss.

¶ Qualiter ofiiaf mstrũm emãcipationis Spe in ti de na er li ven circa fi.

¶ An filius iuitus possit emãcipari vide in l nec auus C de emã libe et l qꝺaz cũ filiũ ff ꝺe v ob z ibi Bå glo imsti qbꝫ mo ius patef solutf ¶ fi.

¶ An emancipati hodie sint reducti ad mstar suoꝝ Bå i l gall9 ¶ z q̃d si tãtũ ff ꝺ libet post ad ꝺ Spe i ti ꝺ iud ¶ j v ẽ etiã alia z in ti de succe ab itest v poẽ adde glo i l si emãcipati C de colla i glo fi Cy in l cetum C vñ legi ¶ qẽ z C de suis z le autẽ in succõe in glo fi et ibi Cy in iij q

¶ An pr possit cogi emãcipare filiũ dic q nõ regulariter. fallit in caibꝫ q̃ hẽnt imsti qbus mo ius pa potest sol in fi doc i c ostitut9 de resti in mte add no C de eman li l nunc auus in glo fina in autẽ qui mo na effi sui ¶ gñaliter i glo nõ ẽ col vj ff de adop l nõ poñ vbi glo C de epi et cu li l si leones.

¶ Emancipatõ fcã coraz mgro gmatice nõ tenet glo in l adoptõ ff de adopt.

¶ Emãcipatio fcã coraz iudice delegato nõ tenet glo in l ea pte ff de pba.

¶ Emancipatio ẽ volũtarie iurꝺ cõmis et poñ omittꝫ fieri Spe in ti de fer ¶ ij v porro.

¶ Emãcipat9 filius poñ odere testamentuz Spe in ti de testa ¶ iij v alia q̃.

¶ Emancipare i deliberare de pecule tuaꝝ et ibi no glo.

¶ Coraz qbꝫ poñ fieri emancipatio no C ꝺ eman lib l j in glo et ibi Cy.

¶ An emãcipatõ sit pena vel honõ Bå in l qꝺam cũ filiũ ¶ videã9 ff de v ob i ij op.

¶ An emancipatõ absẽtiũ liberoꝝ possit fieri nõ C de eman lib l iubemus in glo adde q emãcipatio abñtis non poñ fieri sine pmissu pncipis et ratihabitatiõe secuta l iubẽ9 C ꝺ emã libe nos plem9 dicimus q emãcipatõ absẽt i foro iudicii ñ poñ fieri msi tribꝫ ocurrentibꝫ pº q ipetref a pncipe vt absẽtez possit pr emancipare scꝺo q ꝯ intimet iudici z q coraz iudice filium emancipet tercio q in actis appareat de osẽsu filij sic emãcipati vt est tex in l iubẽ9 C de emã libe z ita inter rogatus rñdi adde ad mãm Bå in l gallus ¶ forsitan ff de lib et postu qꝺ no.

¶ An emãcipatõ possit fieri p ꝓcuratorẽ vide Ang i osilio suo xlij qꝺ mapit si emãcipatõ do Bal tẽt q nõ in l neq absens C de adop Bå in l post mortem ff de adop vide tur dicere q sic vide eum in l gallus ¶ forsitan ff de libe et postu.

¶ Qualiter fieri dẽt emãcipatio vide osilium eusdem i nuõ lxxxvij qꝺ mapit visis.

¶ Oñ emancipat9 agat de eo qꝺ gessit i pcate no ff man l si vo nõ remunerãdi ¶ si filio i glo dandam.

¶ Qualiter olim z hodie succedit emãcipatus no isti de hr quali et diffe ¶ sui i glo succedũt no ff de iterro ac l fi i glo accepat.

¶ An emãcipat9 cognoscat de iure ciuili Bå de bo poss otra tabul l si duobꝫ Cy C vnꝺ legi l certum in ij qõe.

¶ Illud qꝺ dat filio a pre in pmiũ emãcipatois an dicat datũ ob cãz vel simpliciter donatũ Cy C de colla l vt liberis vide Joan i addi Spe i ti de na er libe ven in fi.

¶ An filius oputet in ptez suã illud qꝺ pr sibi dedit in pmiũ emãcipatõis Cy C de inofficio testa l scim9 in ij q.

¶ An filiꝰ possit mstitui i eo qꝺ pr sibi dedit in pmiũ emãcipatõis Jo an i ad di Spe i ti de mstru edi ¶ vt aũt v sed sup pcedeti.

¶ Emãcipatõ nuda pmissiõe pris fieri non potꝫ requirit actũ solẽnẽ l ñ nudo C ꝺ emã. libꝫ q cũ pria pas sit ꝺ iurꝰ publico vt imsti de pa potesta ¶ iuꝰ autẽ opus ẽ q tollatur autoritate publica i iudic vba sũt Gul de cu quẽ refert Bal i l post mortẽ ff de adop sic emãcipatõ requirit iudicis autoritatẽ l vel emãcipari ff de adop hẽ ñ glo i ꝺ l ñ nudo. ad idẽ tex i fi C de emã libe q dicẽ q dẽt intrare iudicis tribunal imsti qbꝫ mo ius papo sol ¶ preterea dicẽ q apꝺ opetẽtes iudices vel mgratus pẽtes itrent vidꝫ no p Bå in l periũ ff de iurꝺi o iudi q dicẽ q iterponere autoritatẽ sup emancipatõibꝫ ẽ mixti imperii

¶ Titul9 de oiũgẽ cũ emã ¶ imi gꝺ9 libe procedit etiã añ q̃z fem ẽ testũm z nupiẽ p q̃relã vel ꝺ tabulaꝝ ff ꝺ ioffi testa l si pro

¶ An i emãcipatõe exigat istrũm ¶ põas z testes dicũt i l emãcipatõe C de fi instru.

¶ An emãcipatõ possit fieri die feriata dic vt in l si actus C de feri et diri ¶.

¶ An magis mereat pr emãcipãꝺo q̃ filiꝰ osẽtiẽꝺo no i l qꝺaz cũ filiũ ff de v ob Cy i

¶ An coraã delega ¶ l vt liberis C ꝺ collatto possit fieri emãcipatõ vidꝫ i l emãcipari ff.

¶ Per emancipatõz hodie nõ ¶ de adop tollit agnatio liẽ olim tolleret ter et gl in l q i adoptõz ff de adop gl in l q se prit C vñ lib Bal in ꝺ l q in adoptionem.

¶ Oñ in emancipatõne exigat decretũ vide not ꝺ fi instru c cum p tabellio vbi Jmo Gul de cu in l post mortez ff de adop.

¶ Pater dilapidans bona nõ ꝓpterea cogit filiũ emancipare Bal in l nõ pot ff de adop q allegat l imperator ff ad trebell.

¶ An p rescriptū principis pr̄ possit filium emancipare dic vt in.l.fi.C.de collā.

¶ Si mr̄ instituit filiū sb̄ adcōe emancipatio nis z pr̄ nolit filium emancipare q̄d iur̄ vi⁹ de glo. et Cy.in.l.filijs mr̄em C.de moffic.tes⁹ sta.et ibi Bal.

¶ Emancipat⁹ p̄pe nō est extraneus ꝟ p extraneo itelligit ff.d ritu nup.l.qn etiā in fi.

¶ Pater emancipās filiū debz aliq̄d ei dona re m̄p mū emācipatōis vt.l.iubemus C. de eman.lib.et.l.nō nudo.

¶ Emancipatio potius dat ad cōmodū q̄z ad icōmodū.l.vna C.d mgr.libe.de q̄ vid Bal. in.l.q̄dam cū filiuz ff.de v.ob.

¶ Ois cā p̄ter quā filius pot̄ exheredari suf ficit ad emācipatōz vt tollat̄ tacita vulgaris Bal.in.l.fi.C.de inst.z sbst.sub odi.fac.

¶ Qualit̄er p̄ possit venire ō emācipationē a se fcāz z petere declarari filium in sua p̄tate remansisse nō obstāte emancipatōne z d fot mis libelli circa hoc vide Bal.in.l.si cū pr̄ C. si aduer.rem.iudi.

¶ An valeāt acta p filiū q̄ gessit p emācipa to sciēte et patiente pr̄e et q̄z to tpe req̄ratur p pater sic patiat̄ ad validitatē act̄oꝝ z q̄li ter testes deponent p filius se gesserit pro emā ipso vid Bal.in.l.si cū pr̄ C.si aduer.rē iudi.et ibi p̄bat̄ p interest filij esse emanci patū q̄d patet ibi qe dat̄ restitutō tanq̄z leso ad sniaz ō emācipatōz lataz z sic emācipatō ē bñficiū filij scdm Bal.in.d.l.si cum pr̄.

emendatio. Qui nō vult emendari vi⁹ bis dēt flagellis corrigi.xlv.di.salomon.

¶ Qui negligit emendare mala que potest culpā faciētis incurrit.lxxxvj.di.faciētis.

¶ Boni ex flagellis emendāt̄ sed mali ma gis obscurant̄.xxiij.q.iij.nabucdonosor.

¶ Emendare dēmus in senectute q̄ errauis mus in iuuētute de pen.di.j.paulus.

¶ Quid sit emēdare vide Bā.in.l.edita C.de eōē.vbi p declaratione.

¶ Emēda aliqn̄ sūit̄ p satisfcōe d resti.spo. gnis d dec.cle.j.q̄q̄z p odēnatōe z pēa ma leficij de offi.or.dilcūs/aliqn̄ aliter de sta mo.recollētes/adde de sē.exco.venerabilibꝰ .Sj.z q̄d ibi no.Jo.an.de hac emenda.

¶ Laudabilior est q̄ rem emendat q̄z q̄ pri mo muenit.C.de vete.iu enu.l.j.Sed neq̄ no.de rescript.statutuz circa prin.li.vj.su per verbo melius.

¶ Emēdare.i. castigare et p̄pe pertinet ad domesticos oprehendit aūt vbalē castiga tionem et interdum fustium vt.l.neq̄q̄z.S.de plano ff.de offi.p̄consul.

emergens. Stante statuto q̄ inter cō sanguineos stat opromissum ā dēat fieri de emergentibꝰ vide Bā.in.l.si q̄s in scribēdo circa fi.C.de pac.

¶ Q̄ dicat̄ q̄ō emergens et q̄ maidens vide Bal.in.l.j.C.de ordi.cog.et p eundem plene in.l.nō ignorat C.q̄ accu.non pos.no. in.c.j.de ordi.cogni.

¶ An sup emergēti sit p̄nūciād ūJnn.d ele. cū inter p glo.et doc.in.c.j.de ord.cog.adde ff.de iudi.l.de q̄ re Archi.ñj.q.ij.spāciū.

¶ Q̄ d nouo emergūt nouo mdigēt auxi lio.l.de etate.S.er cā.ff.de interro.ac.de offi. dele.insinuāte de priuil.pastoralis.ff.de ar⁹ bi.l.nō distiguemus.S.cū q̄daz.

¶ Snia interlocutoria lata sup emergēti pot reuōri scdz Jnno.in.c.cū dilcūs de or.cogni.

emeritum. Exponitur.i.non meritum vel valde meritum de renū.c.j.lxj.di.nec e⁹ meritis et.c.statuimus.

¶ Q̄nq̄z pomit̄ p stipendio vt.l.desertorem .S.emeritis.ff.de re mili.

emilia. Quid sit dic q̄ est patria a rauēn na vsq̄z ad placētiū dicit glo.lxiij.di.eps.

Emolumentum. Est fructus vel vti litas siue cuiuslibet rei acquisitio nōt.in cle. statutum de elect.de symo.nemo de testi. c.j.libro vj.

¶ An appellatōe emonumēti fruct⁹ dom⁹ cō⁹ p̄hēdat̄ vide i.l.ij.C.de p̄uil.fil.q̄d nō.

emologare. Idest ratificare et appro bare.l.fi.et autē. ibi posita vbi vide de ꝟ.C. de arbitris.

emulus. emulatio.

Emulus nō.glo.xlij.di.scimus de renun. lecte et q̄d ibi nō.

¶ Emulos et inimicos dēmus diligere et do cere veritatem.xlij.di.scimus.

¶ Hoc vbum q̄nq̄z suit̄ in bonā p̄tē q̄nq̄z in malā no.Jo.an.de renū.lecte.adde emulor j.iuideo vel seq̄r glo.i.phe.ff.sup vbo emula.

Emphiteosis. emphiteota.

Qui rē ecc̄ię accepit i ēphiteosi et nō soluit canonē vel rem deteriorez fecit repelli potest x.q.ij.hec.

¶ Emphiteota fac̄ opensare canonē cū alio debito glo.z doc.de depo.bona fides.

¶ Emphiteota pot̄ purgare moraz̄.j.modi cū tps post biēnū et modicum tps est vmus mēsis.c.potuit de loca.i.si debitorē ff.de iudi. l.fi.C.de opensatiꝰ.l.auferē.S.q̄ opensatōez ff.de iur̄ fis.no.i.i.ꝟ si alia die.ff.de cōsti.pe cu.et m.l.cū p̄ponas C.de pact.et d.l.si debi torem/adde q̄ emphiteota qui post biēnū soluit.j.duos mēses d̄ celeriter facere Abb. i.c.j.de frigi.et male vide no.m.l.ij.i fi.C.de

iure emphi. forte melius esse dicere & reliquę
dū arbitrio iudicis p. l. j. in fi. ff. de iure deli.
¶ An de re usueta dari i ęphiteosi possit p
lat9 suos iuestire dic q sic 9m Bal. i. l. j. i. nij.
col. ff. d re. diui. q idē ibi dicit de feudo.
¶ Qui recipit rez ab eccia i ęphiteosi p se
et suis filijs nō pōt eaz retinere p spurijs et
nälibꝫ ad qs ñ extendit ęphiteosis eccīastī
ca Bal. i aut. si qs rumas. C. de sacrosā. ecc.
vbi dicit q q recipit ęphiteosiz eccīasticā p
se et vxore nō pōt eā retinere p amasia.
¶ Emphiteota eccie nō tēt d leuissima cul
pa glo. i aut. de nō alie. ¶ scire col. ij. Bal. in
aut. q rē. C. de sacrosā. ec.
¶ Emphiteota nō cogit satisdare de restitu
endo glo. in. l. j. ff. de usufruc.
¶ Emphiteota deteriorās rē ęphiteoticaz
pōt expelli diri aliqd ſ. adde casū i aut. q rē
C. de sacrosā. ec. vide Bal. i. l. diuortio. ¶ fun
dū. ff. solu. ma.
¶ Emphiteota vendēs dño irrequisito per
dit ius suū qñ vēdit z tradit etiā si p9 ea re
dimat ab ęptēe vt. l. j. ¶ si rē. ff. depo. secus si
vendidit tm et nō tradidit Spe. i. ti. de loca. ¶
nūc aliq. p. xcv. et p. xcvj. adde Bar. i. l. seqt
¶ item labeo. ff. de usuca.
¶ An ęphiteota possit donare dño irreqsito
glo. et doc. i. c. potuit de loca. vbi vide an pos
sit locare adde de vtroqꝫ qd nō. Bar. i. l. j. ¶
pe. ff. de supficie z m. l. domos. ¶ fi. ff. de le. j.
Bar. i. l. i quentōibꝫ ff. de ver. ob. idē i. l. j. C.
de ipo. lucra. descrip. li. x.
¶ Emphiteota pncipis gaudet pulegio ex
ęptōis ab ōdiario vid Jo. an. de pui. cępi9
¶ Emphiteota fisci pōt fisco irreqsito vēdē
fūdū ęphiteoticū tex. i. l. j. C. de fū. pri li. xj
¶ An ęphiteota possit solue cāonē simul p x
imū iuito dño dic q nō 9m Guli. de cu. in. l.
plures apocis. C. de fi. istru. put refert z se
qt ibi Bal. adde Cy. i. l. ij. C. de iure ęph. vi
d Bar. i. l. statu liberos. ff. de statu li. ¶ q et si
fu9 z i. l. eū q. ff. de ānu. leg. z no. bene Bal.
i. d. l. plures q vult q creditor bladi vel vini
nō cogit recipe añ tēp9 vel aliqd alid qd tē
pis cursu detiorari possit qd ē bn nōdū / et
singulariter add Spe. i ti. de locatōe. ¶ nunc
aliq p. xxxij. et se. Cy. i. l. ij. C. de iure emph.
Bar. i. l. euz q de ānu. lega.
¶ Emphiteota m alienatiōe rei ęphiteote
tēt reqrere usesū pmi dñi Bal. i. l. si pmittē
te. C. ad maced.
¶ Si aliqs recipit rem m ęphiteosiz p se et
suis fribꝫ an ex ꝟ 5 ctu qrat illis ius si nō m
ducat a dño in possessionē vide Spe. in ti. d
loca. ¶ nunc aliq. p. lxix.
¶ An res ęphiteota possit diuidi int hēdes
ęphiteote irreqsito dño nō. C. fa. her. l. fa
mil. Bal. m. l. itē pdia ff. fa. her. Bar. i. l. q ro
me. ¶ duo fratres. ff. de ver. ob. Bar. i. l. et id
ff. de cōdi. fur. nos addim9 Ange. i. l. cū hi
¶ si vni de trāsa. Bal. i. l. volūtas. C. de fide
iusso. vide oio p frede. d seis in consilio suo
lxxnij. ¶ Emphiteota ē q rē in ppetuū acci
pit nōt. Bal. in. l. loca. C. de loca. pdio. ciui.
vel fisca.
¶ Si res occupat alicui i ęphiteosiz p se z fi
lijs suis nō pōt pat renūciare i piudiciū filio
rū ar. i. l. ap d iul. ¶ si qs alicui. ff. d le. j. z ibi
Bal. fac. l. stipulatō ista. ¶ si qs ita. ff. d v. ob.
et. l. q rome. ¶ flauio eo. ti. et de iuesti. de re
alie. fac. c. j ¶ pe. x. col. doc. in. d. l. stipulatio
ista. ¶ si qs ita. ¶ nos addim9 Bal. dicentez
cō trariū i. l. q se prīs. C. vnde libe. z in aut. si
qs rumas. C. de sacrosā. ec.
¶ An ppt delictū patris filio9 puer ture em
phiteosi vide Bar. i. l. j. ff. d mter. z rele. z i. l.
j. in pnci. de supficie.
¶ An ęphiteota possit nūciare nouū opus
et pseq nūciatōz suo vel procuratorio nomine vi
de Bar. i. l. j. in fi. ff. de no. ope. nūc
¶ An vno ex pluribꝫ hēdibꝫ ęphiteote cesse
sāte m solutōe cāonis p pte sua res reūtat ad
dñm in solidū Bar. i. l. fraudati. ff. de publi.
Jo. an. i regula plus li. vj. Spe. ti. de locatō
ne. ¶ nūc aliq. p. xxix. et p. lxxiij.
¶ Qualit pdat pdiū ęphiteoticū p negligē
tiā biēnij nō. Bā. i. l. si d eo. ff. de acqre. pos.
¶ An i ęphiteosi q trāsit ad filios seu hēdes
sit locꝰ iuri accrescēdi Bar. i. l. mortis cā. ff.
de dona. cā mor. et i. l. simbi z titio. ff. d ver.
ob. tex. et ibi gl. i. l. j. iurta fi. ff. de usufruc.
Spe. ti. de loca. ¶ nūc aliq p. lxix. ō quē vī
tere Bar. i. d. l. si mihi z titio adde Bal. in. l. si
qs rumas. C. de sacrosā. ec. idē x. col. q feu
da. pos. c. j. ¶ et qr vidi9 i p. ff. ff. qro vid eūdē
i. l. j. i pn. C. de cadu. tol. do. Car. flo. et mo
der. i. c. ij. d feudo. ego plene dixi i. q. p me di
sputata q incipit iuli9 lōgm9 i tcio dubio.
¶ In re occupāda i ęphiteosiz dēnt pferri agna
ti poris ęphiteote qd si nō faciūt plati eccīa
rū pōt appellari ad superiorē glo. et Bar. i. l. j.
et. l. pmittit. ff. de aq q ti. et esti. fac. l. j. ff. de p
uil. credit. vid Bal. x. col. q mad mo. feu. ad
fili. pti. ¶ Quid iportēt illa vba refirmo ti
bi i ęphiteosiz talē domū Bar. m. l. j. i pn. ff. de
supfi. vbi etiā tractat ā fimita ęphiteosi pos
sit conductor remouere supficiē quā posuit
in solo ęphiteotico
¶ Materiā ęphiteosis vide p Bar. i. l. domos
¶ j. ff. de le. j. Spe. ti. de loca.
¶ An ęphiteota redimēdo rez quā vēdidit
irreqsito dño liberet a pena dicti aliqd s. ad
de Bar. i. l. sequit. ¶ item labeo. ff. de usucap.
¶ An pt delictū ęphiteote publicet res ę
phiteota Bar. i. l. si fimita. ¶ si de rectigalibꝫ
et ¶ si que sunt. ff. de dam. infec.

¶ An emphiteota possit mádé arbores fructuosas fūdi ēphiteotica nō Bá. ī.l. diuōtio ¶ si fūdū. ff. solu. ma. ꝛ. l. m fraudē. ff. de iur fis. add no. i aut. q rē. C. d sacros. ec. Alb. ī .l.ij. C. d iu. ēph. Bal. ī d. l. diuōtio ¶ si fūdū

¶ An ēphiteota possit accāre de dānodato i re ēphiteotica Bá. i. l. si fur ff. d usufru.

¶ Oñ qs recāpit ēphiteosiz ꝓ se ꝛ filiis suis qualit filii admittant Bá. ī. l. gall9. ¶ q dam. ff. de libe. ꝛ postu. ꝛ ī. l. q dicit ff. d vbo. obli

¶ An ēphiteoß ecclīastica trāseat i heredem extraneū Bá. ꝛ bal. i. l. etiā ¶ i. ff. so. ma. Bar ī. l. q dicit ff. d v. ob. Bal. ī aut. ꝓpetu. C. de sacrosanct. eccles.

¶ An eccia nō soluēs cāonē cadat a iur ēphiteotico sic ꝓuat9 nō. d loca. potuit gl. ꝛ doc de reli. do. ostitut9 tēnt q sic. ōnū tēt Jo. ri q. i. si tbutū Jdē Host. isūma d imu. ec. ¶ iij Spe. ti. d loca. ¶ nūc aliq v. xiiij

¶ An filius q nō ē heres pris succedat i ēphiteosi quā pr stipulāt9 ē ꝓ se ꝛ filiis suis Bá. in .l. q dicit ff. d v. ob. Bal. ī. l. ex fco la grand ff. d hé. isti. Spe. ti. d loca. ¶ nūc ad q d v. xl vij. Bal. ī. l. si vn9. ¶ pact9. ff. de pac. ꝛ ī. c. i. agna. vel fi. ꝛ. col. Bar. plem9 ī. l. vt iurisiu ran. ¶ si liberi. ff. de ope. li. faciūt no p bal. m aut. si qs ruinas. C. de sacrosanct. eccles.

¶ An heres ēphiteote qñ ignorat rem esse ēphiteoticā cadat a iure suo ꝓpt nō solutiōz cāois vel alienatōis glo et doc. ī. l. ij. C. d iu re ēphi. Bar. ī. l. cū filio. ¶ i hac. ff. de ver. obl. glo. ī. l. j. ¶ si. ff. qñ app. sit Spe. ti. de loca. ¶ vl. v. xviij. qrit qd sit mōtu9 nos admus bal. teēnt q heres ēphiteote ignorant alie nās nō cadit a iure suo et q dns dēt ꝓbare sciam qd dicit eē nō. dignū ī. c. si vasallus feu dū si de feu. defun. contro. fue. col. ꝛ.

¶ An filio9 q ex aliq cā iurauit se nō hituruz regressuz ad bona patna admittat ad ēphiteosiz quā accepit ꝓ se ꝛ filiis suis baz. m. l. si mihi ꝛ titio. ff. de ver. ob. vbi etiā vide an pater possit vmi filioꝝ dotē plegare.

¶ Si pat accepit ēphiteosim ꝓ se et filiis suis an itelligat de filiis pmi mrimonij tm vl etiā scdi Bal. m aut. q rē. C. de sacrosā. ecc.

¶ An ēphiteota possit petere renūciatōz canom ꝓpt sterilitatē fructuū vel ꝓpt hostilitatē aut aliū casū fortuitū nō. doc. i. l. j. C. de uiz. emphi. et ī. c. ꝓpt sterilitatez de loca. ad de Bar. ī. l. iter dū. ¶ ij. ff. de acqr. pos. Jo. anm addi. Spe. ti. de loca. ¶ fi. v. cxxxvij.

¶ An plat9 possit reuocare ēphiteosim sine consēsu capituli Spe. q sic ti. d loca. ¶ seqt v. cetey.

¶ Que dra sit int ōctū emphiteoticū et censualē vide p glo. de reli. do. cōstitut9 Zau. ī cle. j. de re. ecc. nō ali. Bar. ī. l. j. ff. de publi. dixi s. sub dictione census.

¶ An ēphiteosis igrediētis monasterium trāseat ad illud doc. de ꝓbat. ī pntia comuniter obseruatur q nō qr monasteriū est incapax.

¶ An emphiteota possideat vide gl. ī. l. ij. C. vbi i rem actio ī glo. j. glo. m. l. pe. C. de ca. pdi. li. xi. glo. et Bar. ī. l. iij. ¶ i cōtrario ff. de acqrē pos.

¶ An emphiteota possit dare m dotem rem emphiteoticā irreqsito dño dic q sic de doñ. inter viz ꝛ vxo. nuper.

¶ Item potest pignori obligari ff. de pig. actio. l. inter adde Specu. titu. de local. ver. cxxij.

¶ Que res dicatur emphiteotica vide Speculā. titu. de emp. et vendi. ¶ sequitur v. ad euidentiam.

¶ Cōtract9 ēphiteotic9 libellari9 et pcarij idē iuris sūt licz differāt m noie no. ī. aut ingressi C. d sacros. ec. i gl. magā circa fi. Spe. ti. de feu. i fi. Jo. an. d feu. c. fi. glo. x. q. ij. p carie. Bá. potit dr iaz iter istos otractus m. l. si finita. ¶ si de vectigalibo. ff. de dā. mfec.

¶ An ꝛ quādo eccia possit daé i ēphiteosim ꝛ d materia ēphiteosis ecclīastice uid. nō. ī. c. m pnēia d ꝓba. add q eccia nō pt cōcedé in ēphiteosim misi domos ruinosas qs nō vallet reedificaé ꝛ tūc nō pt minui us ꝙ ad terciā ptez ei9 q solebat hre uid ī aut. si qs ruinosas ꝛ iaut. q rē C. d sacrosā. ec.

Jtem si dō9 ē ruinosa ꝛ postralis qa ē m plau de reedificās pōt hre ipāz ēphiteosī pro dimidia pēsione Cy. ī aut. ꝓpetua. C. d sacrosā

¶ Jn q dr at ōctus ēphiteotic9a ōctu lōtōil nō. ī sti. de loca. ¶ ꝟ talis ī gl. ī v ad locatōz nō. de lo. c. fi. ī gl. Zau. ī cle. j. de re. ec. ñ ali.

¶ An filij pdāt ēphiteosiz quā pat recepit ꝓ se et filiis suis si pat cessauit soluere canōem nō bar. m. l. eū q. ff. de imt. et rele

¶ An iura tpalia possint ocedi i ēphiteosiz. doc. de reli. do. ostitut9 Arch. ꝛ. q. j. ꝟ ius.

¶ Emphiteota pōt renūciare ōctui nō. gl. ꝛ. col. de vasallo q ō cōstitutōz lotharij q n.

¶ Si eccia dedit rē in ēphiteosiz tpalē dēt restituē melioratōes Bal. ꝛ. col. hic finitur lex ¶ si vasallus.

¶ Femina pt succedé in ēphiteosi licz ñ i feudo Ang i osilio. cxxvij. do. Cá. flo. de loc. po tuit Bal. ꝛ. col. m pma ostitutōe feudi.

¶ An si duo fratres oducant vnam rez i emphiteosiz ab eccleſia possit vnus alteri totaz ocedere Bal. m. l. j. C. de ipo. lucra. descrip. libro. ꝛ.

¶ An in ēphiteosi eccie possit appom pactū q nō cadat ī omissuz etiā ꝓpt nō solutōz canōis Bar. q sic i. l. fūdi. C. de fū. pa. li. ꝛ.

¶ An nou9 emphiteota possit expellé antiquum colonum Bar. in. l. iij. C. de emanci.

et colo·li.xj·vide no·i·l·ēptorem. C·loca·
¶Emphiteota hēt i re vtile domium tex·ē i
·l·possessores C. de fun·patri·li·xj·
¶Conducens rē i ꝑpetuum dicit ēphiteota
Bar. i·l·iij·. C·de loca predi·ciui·li.xj·
¶Si hēo i ēphiteosiz molēdimū eccie qđ ꝺ
structū aliqñ ego reficio an eccia possit illꝺ
repetē Bar·i·l·ℏ iure·Ç·si aquā·ff·de aq̄ quot
ti·et esti·
¶Emphiteosis cōcessa simplr intelligit ꝑ
se et suis filiꝭ Bal·x·col·q̄·mo·feu·ꝺsti·
¶An statutū i feudo hēat locū i ēphiteosi ꝛ
ecōtra vide Bal·x·col·an agna·vel filius·
¶An si ēphiteota obligz rē ēphiteosis dño
fructꝰ ꝺputēt i sortē vide no·de feu·c·j·
¶Quotuplex ē ꝺct9 ēphiteotic9 no·C·de
sacrosā·ec·aut·si q̄s·rumas in glo·dent·
¶Emphiteota pōt agē vtili rei vēdicatiōe
licz ędita nō sit possessio qꝛ ista vtilis orit ex
cōuentōe sic hypothecaria ꝺm Spe·ti·de lo⁊
cati·Ç·nūc aliq̄·ꝺ·clxvij·fac·l·j·Ç·q̄ m ꝑpetu
uz·ff·si ager vecti·vel·ēphi·pe·
¶An ēphiteosi ꝺcessa alicui ꝑ se et filiꝭ su⁊
is masculis et femis femine succedāt pit cuz
masculis Bā·i·l·vt iurisiurandi·Ç·si liberi·ff·
de op·libe. et consilio suo·xxv·qđ icipit dñs
amatori9 vbi ℏ limitat misi essz statutū in lo
co ꝑ filia dotata nō succedat extātibꝰ mascu
lis de q̄ vide Ange·i ꝺsilio suo·clxxxv. quod
incipit ex forma·
¶An ēphiteosis ꝺcessa vsqꝫ ad tertiā gña⁊
tōz ꝺphēdat ꝓnepote vide Bal·i auꝯ si q̄s
ruimas C·ꝺ sacrosā·ec·no·per·aliq̄s moder
in·l·ꝑ dicit·ff·de ver·ob·
¶Oñ ꝺcedit alicui emphiteosis ꝑ se et filiꝭ
suis intelligit ꝛdie successiuo ꝺm Bā·in·l·si
mihi et titio·ff·de ver·ob. ita ꝑ ꝓmo mortuo
intelligit repetita i psonā seqntis fac·l·repeti.
et·l·sic i ānos·ff·q̄·mo·vsufruc·ammitta·
¶In q̄ differt ēphiteosis a ꝺductōne not·
insti·loca·Ç·adeo i glo·ad locationē nō·C.
de iure emphi·l·j·in·glo·j·et·iij·et ibi Cy·
Spe·ti·de loca·Ç·fi.
¶Oñ ēphiteota nō solues canonē possit ex
pelli a dño nō·ff·loca·Ç·adeo i glo vlt·C·de sa
crosā·ec·aut·q̄ rem i glo.iij·ꝛ ibi Cy··ff·ꝺ
pub·l·vectigalia nō·i aut·de nō alie·aut per
mutan·Ç·scir i glo·de loca·c·fi·i glo·pe·de di
la·lre i glo·j·
¶An ēphiteota possit ꝑscribere pēsiom vel
dño vel vt sit emphiteota q̄ nō fuit nō·C·de
ꝑscrip·xxx·an·l·cōpetit i glo·fi·et ibi Cy·in
q·iij·nij·et·v·nō·C·de iure ēphi·l·ij·i gl. ex
pellere et ibi Cy·i·x·q·Specu·ti·de loca·Ç·
nūc aliq̄·ꝺ·xl·et sequen.
¶An pensio augeat ēphiteote vel minuatur
ꝺm augmentuz vel ꝺminutōz rei Cy·in·l·j·
C. de iure emphi·q·vj·et·viij·de loca·c·fi. in
glo. pe. Spe·de loca·Ç·nunc aliq̄·ꝺ·cxxxv. et
ꝺ·sequenti·
¶An ēphiteota possit expelli ꝑpria autorita
te et qđ si fac pactū et ꝺpetat an peti possit
pensio et q̄s ꝑbet solutū vel nō ꝛ an possit ex
pelli si ꝑmsit penā et qđ si semel soluit pe⁊
nā et itez ꝺmittit i ea an itez possit peti nō·
C·de iure ēphi·l·ij·i glo·expellere ꝛ ibi Cy·
in·ij·q·vsq; ad·xj·nō·de loca·c·fi·i glo·pe·
Spe·ti·de locati··Ç·fi·ꝺ·xlviij.
¶Si ēphiteota expellit an tēat ad pensiōz
nō·Spe·ti·de loca·Ç·fi·ꝺ·xlj·et ibi Jo·an·
et nō·i·l·ij·i glo·magna ꝛ ibi Cy·ꝛ Bar·C·
de iure ēphi.
¶Oñ ēphiteota dēat solue pensiōz nō·C·de
iure emphi·l·ij·i glo·cautū ꝛ ibi Cy·lxjq·ali
as·xl·Spe·ti·de loca·Ç·fi·ꝺ·lxxxviij.
¶Si heres ēphiteote solue cessat an possit
expelli nō·C·de iure emphi·l·ij·i glo·legez
et ibi Cy·i·xij·q·Bar·ff·de ver·obli·l·cū filiꝰ·
·Ç·i hac Spe.ti·de loca·Ç·fi.ꝺ·xviij.
¶Emphiteote remittit pēsio si metu rume
nō pōt hitare nō·ff·de dā·ifec·l imt q̄s·Ç·dā
mi m glo·ꝓpiēda·
¶An emphiteota cogat respuere vid Jo·ā·
m addi Spe·ti·de loca··Ç·post q̄z ꝺ·ꝟ q̄rit
¶An ēphteiota libereꝯ ꝺpensatōe solutōis
si cedat rei Bar i·l·is cū q̄·ff·de aq̄·plu·ar·x·
col·de vasallo q ꝺ cōst·lo·et·c·ꝓmco ꝺ·et si
voluerit·
¶Plures alias qōes circa mām emphiteosis
vide plene i Spe.de loca·Ç·nūc aliq̄·
¶An istitutꝰ i re certa succedat im ēphiteosi
vide qđ no. Bar·i·l·si tibi·Ç·pactꝰ·ff·de pac·
Ange·i ꝺsilio suo·clxxxvj·
qđ icipit ex forma·
¶Oñ qs stipulat ēphiteosiz ꝑ se et titio ā
acqrat tus titio etiā sine ędītōe vide Spe·ti·
de lo·Ç·nūc aliq̄·ꝺ·clxix·Bal·i·l·multū mter
ē. C·si q̄s alteri vel sibi·¶Quis sit iudex i cā
ēphiteosis ā dñs vel alī vid no·ꝺ iud·cetū
¶Oñ ēphiteosis ꝺceditur pluribꝰ mortuo
vno reuertit ad aliuz vt·l·sicut i amos·ff·q̄
mo·vsufru·amit·Bar·i·l·si mihi et titio·ff·
de ver·obli.·¶De ēphiteosi ad feudū ꝛ eō ē
bonū argumētū vbi ꝺriū nō repit i iure ꝺm
Bar.i·l·si q̄s ruimas.C·de sacrosā·ec·vbi vi⁊
de·x·col·an agna·vel fi.c·j·Ç·j·gl·bona i·c·j·
ad fi·prin·de feu.mar·fac qđ no.Bal·i·l·j·
C·ne q̄s im sua cā p Jo·an.et Hosti·m.c.ex
pte de ver·sig.
¶An pat q̄ stipulat ēphiteosiz ꝑ se ꝛ filiꝭ
suis possit cedēdo alti filiꝭ ꝓiudicare vid Bā·
m aut·si q̄s ruias·C.de sacrosā.ec.
¶Usqꝫ ad qđ tēpꝰ eccia pōt dare rē in em
phiteosiz dic vt vsqꝫ ad vitā accipiētis ꝛ du
oꝝ successoꝝ i aut·de ali·ꝛ ēphi·Ç·hac igit·
¶Pro q̄nta pēsione pōt res ecclesie dari in

emphiteosim dic vt nō · m auk · si qs ruinas et ibi Cy · z Bar C · de sacrosan · eccle ·

¶ Si data ē licētia emphiteote vt vēdat et ipe pmutat res cadit i omissuz Gul · i · l · qcū qz · Ş nō tn · ff · de mſti ·

¶ Si scdus ēphiteota alienet exigit osens 9 pmi dñi nō primi Guli · ff · ad macedo · l · filiū

¶ Si ocdo rem i emphiteosim cū pacto vt certa pensio omi āno soluat tali de fructibo an si p9 ea res cadat i omissuz ex nō solutōe pensionis teneat dns seruare pactū vid · ff · de m ius vo · l · scd si hac · Ş · j ·

¶ An emphiteote possint inter se diuidere ēphiteosim irreqsito dño vide glo · z Bar · i · l · cū hi · Ş si cui · ff · de trāsac · adde qd nōt · idem Bar · i · l · z ideo · ff · de condi · furti ·

¶ An recipiēs censū ab aliq tanqz ēphiteota videat ofiteri eā ēphiteotaz vide Bal · i · l · nō iccirco · C · de iur · et fac · ignō ·

¶ Emphiteota nō pōt p libito dimittere ius ēphiteoticū · ff · de vsufru · l · fructuarius ·

¶ An si plures hēdes succedāt vni dño emphiteosis solutō facta vni opet ne res cadat in omissuz nō · ff · de pig · ac · l · si solutum · Ş si creditori ·

¶ Dns recipiēdo ptē pensionis ab ēphiteota p9 omissuz sibi pīudicat i totū · ff · ad ma ce · l · fz iulian9 · Ş fi · vid oio i · l · ij · C · d iure ēp ·

¶ An si pm9 ēphiteota nō ē soluēdo nec pē sione soluit vēdicabit dns rē a scdo ñ facta discussione pmi nōt · ff · vsufructu quē ad · ca · l · si vsufruct9 i glo ·

¶ An dns teneat ēphiteote de euic · Gul de cu · i · l · hēbat · Ş fi · ff · de mſti ·

¶ An icremētū supuenies spectet ad ēphiteotā vide · ff · de vsufruc · l · itē si fūdi · Ş fz si lapidicinas ·

¶ Si ēphiteota fecit edificiū i re ēphiteotica á fimta ēphiteosi possint deducere expensas edificij z ā teneat i expēsis edificij fruct9 opēsare nō · i · l · q exceptionē · ff · de cōdi · inde · vide nō · p Bal · i aut · excipiē · C · de bo · que lib ·

¶ Que actio pducat ex ōctu ēphiteotico vide Bar · i · l · j · ff · de odi · ex lege Cy · i · l · j · C · de iur · ēphi · et ibi Bal ·

¶ Solutio pēsionis ē idiuidua inter hēdes ad ipediēdū omissuz vide · ff · d pig · ac · l · si necessarias · Ş si vn9 primo ·

¶ Si duo dent vni rē in ēphiteosim ēphiteota i alienatōe non reqrit misi vnū an cadat ab ēphiteosi i toto vel p pte reqsiti vid · l · si duo patrom ff · de iureiuran ·

¶ Si i alienatōe ēphiteosis osētit dns z añ vēditōz mutat9ē dns ā i ditōe reqrat osē sus noui dñi Gul · d cu · i · l · si fu9 · ff · d odi · fur

¶ Si ēphiteota ñ soluit pensionē · j · biēmū et alio possidēte soluēte an possit scluens repellere aliū p q̄ soluit vide nōt · p doc · C · de rei vend · · l · solenmibo

¶ Non agit ad remissionē mercedis i otra tu ēphiteotico p sterilitatē fz ita de mū liberat ēphiteota si tota res peat · C · de iure ēph · l · j · et ibi Cy · et Bar · qd nō ·

¶ Quis pbz i ēphiteosi canonez solutū vel nō an ēphiteota vel dns vide glo · i v · nō repellere i · l · ij · C · de iure ēphi · circa mediū ·

¶ Si ēphiteota p̄miserit penā si nō soluit · j · biēmū vel triēmū an hēat locū etiā pena legis vide licz q possunt expelli z pena ouēs tōnalis glo · q sic i dicta · l · ij · qd no ·

¶ Emphiteō ex nō solutōe cāoms nō cadit ipo iure fz ita demū si dns vult Ita dicit Bá · in pal · l · ij · ¶ De eē otract9 ēphiteosis est q fiat i scriptis Cy · i · l · j · C · de iur · ēph ·

¶ Quida dn9 gerit negocia ēphiteotica nū qd cadat a iure suo p̄t cā onē nō solutū qd ipe dns gestor debuit sibi soluē facit · l · fistulas · Ş fūdū · ff · de otra · ēp · qd Bar · mkt̄ no · in · l · debitor · ff · de nego · ge ·

¶ Emphiteota supficiari9 z alij hntes vtile domiuz videt ostitui p curatores q ad domiuz directū vide Bar · i · l · i p uidali · Ş si ego · ff · de no · ope · nunc ·

¶ Procurator gnalis ñ pt sine mādato spe cialī ab vno ēphiteota rē auferre z i ēphiteosim dare etiā si hēat spēale mādatū ñ pōt si pm9 vult tm dare q̄ztū scdus · ff · de publi · l · cotem · Ş · j · ¶ An plures ēphiteote possint i uicē alienare ptē suā vide bar · i · l · cū pi · Ş · q dotale · ff · dele · ij ·

¶ Domio vēdē volēte p̄petatē dom9 ēphio te tenet ēphiteota illā oīdere volētibo emē p · l · j · Ş · q̄zuis · ff · d pi · ac · Spe · ti · d loca · Ş · vl ·

¶ Si rē tuā ēphiteoticā facio mihi refirma ri p abbatez z conuentū cui9 est p̄petas z facio me dscribi i libris eccie p̄ tu nō pdis ius ēphiteoticū p · l · solenmibo · C · de rei ven · z ibi bal · q etiā dicit q si p re mea ēphiteotica tu ojuisti censū r · ām z possedisti me sciente et patiente p̄ nō q̄rit tibi domiuz licz gl · dicat ōriū m · d · l · solenmibo · C · de re · vend ·

¶ A q̄unqz soluat pensio rei emphiteoticæ etiaz si nō habeat ius res nō cadit i omissuz secundum bal · m · l · solenmibus · C · de re · vendi · que allegat pro casu · l · forma · Ş · si ego · · ff · de cens ·

¶ Si concedit alicui emphiteosis p se z suis hēdibo intelligit q dēant esse hēdes sanguinis nō extinct · ff · de here · isti · · l · luci9 · ff · de pac · l · tale pactū · Ş · fi · ff · ad trebell · l · ex facto · l · fi · bal · m · l · j · C · de iure emph ·

¶ Qualit succedāt filij i emphiteosi eccie vide bal · i · l · ij · C · de suis z le ·

¶ Q̄ñ emphiteosis cōcedit ius q̄z ad terciaz gnatōnem vel quid simile gnatio mipit a

filio nec ipe rapiēs oputaf tex. ī auf. d alie. et ēphi. ¶ ēphiteosis col. ij.

¶ Emphiteosis ecclie pfuit esse vsq; ad ccia gnatoz ī auf. de nō alie. ¶ ēphiteosis ꝫ ī pri uato sēp pfuit ꝓpetua vide Bal. i. l. pe. de iu re emphi.

¶ Si dns decessit sine herede nō iputaf emphiteote qnō hēt cui soluat. ff. d ī die adie. l. si pdiū Bal. ī. d. l. pe.

¶ Emphiteota soluit collectas colonus nō nō. ff. de vsufru. l. si pendēte. ¶ si qs Bal. ī. l. j. C. de iure emphi.

¶ Si eccia decessit mihi domū im ēphiteosi q casu fortuitu p9 ea ē obusta an finita sit emphiteosis Ja. de are. dic q sic quia mutata forma substātia rei dr eē mutata. ff. ad exhi bi. l. iul. ¶ ꝫ si qs. ff. q mo. vsufr. amit. l. repeti. ¶ fi. ff. de solu. l. q res. ¶ areā tu dic q durat si volo cēsū soluē ꝫ si volo cedē rē z nō soluē cēsū nō cogor. ff. de pign. l. paul9. ¶ dom9. ff. de le. ī. l. si dom9. ff. de cōdi. ide. l. q exceptōne ꝭm Nico. de mat. quē refert z seqf Bal. ī. l. j de iure emphi.

¶ Quid si accepi siluā ī ēphiteosiz an possū extirpare ligna z plātare vineā Nico. d ma ta. q ñ qlicz p mittaf ēphiteote melioratio nō tñ talis q mutet formā z substātiā rei mu to dño. ff. de vsufruc. l. si cui9. ¶ fructuari9 io triū facq ꝭm hoc hēns areā im ēphiteosiz nō possz ibi facere edificiū qd mutat formam rei q ē absurdū vt. d. l. repetita. ¶ fi. q tacite mē q ēphiteota possit meliorare. C. de sacrosā. ec. auf. si qs rumas. l. ij. C. de allu. z palu. ff. de mi. o. l. itra vtile. ¶ fi. ꝫ tu dic q nō pōt mu tari forma superficialis vel dic q aliud ī extir patōe silue q dom9 ex sola demolitōe dedu cit ad areā ꝫ vinea extirpata ñ ꝓpter ea illico erit silua vt p9 erat. ff. de le. iij. l. q̄situ. ¶ illud et mꝫ finaliť videf residere Bal. ī. d. l. j. C. d tuī ēphi. cui9 vba sūt aurea z multū notan da q allegauī facto ō cōe de bagnolo q ra chanatis siluā de bagnolo q̄ erat ēphiteosis ecclie mee brixien. z ad culturam redegerat irreqsitis epis diocesanis id eis nō licuisse.

¶ Finita ēphiteosi nō p culpaz ēphiteote ꝫ ꝓpt limeā vel gnatōez finitaz pōt ēphiteota vel ei9 heres supt9 repetere nec opensat cuz fructibz q eos pcepit iure dominij nō ob. l. suptus. ff. de rei vē. q ibi pcepit tāqz possessor vt nō. ī. l. i fūdo eo. ti. ita dic Bal. m. l. emptor eo. ti. de re. ven.

¶ Emphiteota cadēs culpa sua re emphiteotica nō pōt petere melioratōes m re facta Bal. ī. l. fi. ¶ fi. C. cōia de le. p. l. ij. C. de iure ēphi. et. c. j. ¶ eō ctrio de iuesti. de re. alie. fac

¶ Si ēphiteota pluriū rez ex vno ōctu vna re male vtaf an cadat ab oībz Bal. m. l. cū eiusdē. ff. de edil. edic. vbi Bar.

¶ Emphiteota nō pōt multo dño dimittere rē ēphiteoticā tex. ē a ōrio sēsu ī. l. ij. C. d iure ēphi. in v. et dns hoc facere voluerit.

¶ Emphiteota nō soluēs vt s. dictū ē pōt expelli dic Bal. ī. l. creditōes. C. de pigno. si aūt ē ita potēs q nō possit expelli p ꝓpetari uz dēt adiri Jud̄ex ꝓ auxilio z tūc nō ē necessarium libell9. ff. de lib. cā. l. liberī. ¶ fi. isti. de li. ¶ multis.

¶ Si ēphiteota facit ī eadē re aliū ēphiteotaz pōt dns hūc scdm nō soluētē expellere q̄so lutio corrūdet ꝓprietati et sic afficit quēlibet successorē ar. ff. de ac. emp. l. m venditōibus vide Bal. m. l. ij. C. de iur. emph

¶ An valeat legatū rei ēphi. si dicaf saluo iurī eccie dixi aliqd s. vid m. l. vnúsas. C. ne rei do. vl tēp. add Bal. ī. l. fi. C. d iurī ēp. q re phēdit Bā. ī auf. qs actōs. C. d sacrosā. ec.

Emptor. Emptio. An ēptō litis sit p missa dic q sic iter laycos sec9 mter clericos nō. ī. c. ij. de alí. iudi. mu. ca. fac. doc. m. l. ab anastasio et. l. p diuersas. C. mā. qd nō.

¶ Si vēdidi rē vm c9 noie ostitui me possidere deīde vēdidi alteri z actualiter tradidi qs ēptoz sit potior ī dominio z possessione nō. Cy. ī. l. q̄tiēs. C. de re. vē. vide ī. l. sue af. ¶ si duob9. ff. de publi. Bar. ī. l. ab ēptōe. ff. de pactis z. l. si is q̄ ꝓ ēptore. ff. d vsuca. Joan. ī add. Bpe. ti. de ēp. z vē. ¶ j. v. ꝫ etiaz scias doc. ī. c. j. de osue. cōmūis ē opinio q p m9 ēptor p ter. ī. l. certe. ¶ i. de preca.

¶ Si emi fūdū a duob9 cū pacto d retrouē dēdo. j. mēsē si rehēre voluerit qd fiet si vn9 vult rehēre ali9 nō nō. Bar. ī. l. q vsufructū de vsufruc. ¶ Infra q̄ntū tēp9 pōt ēptor ō uenire ōctuí ī q̄ apposituī ē pactū vt liceat sibi a ōctu discedere si displicuerit dic. j. lx. dies vbi dictū fuerit qñcūqz zc. vt. l. q si nolit ¶ fi. ff. de edil. edic. glo. ī. c. illo nos d pign.

¶ An liceat emere bladū vel vinum vel aliaz rem tpe fertilitatis vt cari9 vēdaf tpe sterilitatis nō. Imo. m. c. j. ne cleri. vel mo. vide Pau. m cle. fi. d censi. adde qd dicā. j. sub dictōe vēditor.

¶ Emptori anteqz soluat pcāū si repit rē alienā vel vitōsā nō tenef soluere pcāū etiā cuz cautōe glo. msti. de suspe. tu. ¶ nouissime.

¶ An ēptor cōpellaf pāse ad soluēdū pcāuz nō. Jo. an. i. c. fi. de emp. et ven.

¶ Si emo fruct9 fūdi vni9 anni cui9 sit pículum Bar. in. l. cotem. ff. de publi.

¶ Rustic9 emēs rē noie cuiús vt euitet collectā dēt rē pdē Bar. ī. l. j. C. de naui. nō excu li. xj. add d qd dicā. j. sub dictione rusticus.

¶ An emens rem a ciuitate debz probare pcumā versā m vtilitatem ciuitatis nō i. l. ciuitas. ff. si cer. peta.

¶An et qñ ēptor possit agere ōtra venditorez de euictōe glo. x. q. ij. vulterāe gl. ō re. ec. nō ali. ad audiētiā z ibi p Jm. z eo. ti. si qs pſbyterorꝝ habeāt ff. et. C. de euic. dicam sub dictione euictio.

¶An emēs rē alteri obligatā z melioratā possit soluere antiquū p̄ciū z retinere sibi rē Bar. i. l. pe. C. de pre. nau. li. vj.

¶An p statutū possit p̄hiberi ōct9 emptio mſ z venditōis Bar. i. l. i his. Ç. dom9. C. de predi. uauic. li. xj. dicā. j. ſb dcōne vēditor.

¶Emptor nō teneāt ſuare pacta q̄ venditor fec̄ cū ꝺuctōe vt. l. ēptorē. C. loca. Jo. an. in regula ōtra eū li. vj.

¶An ēptor possit agē ō vēditorē q̄to mi. nor si sciebat vicīū rei vēdite z tacuit Jo. an in regu. eū q̄ certus li. vj.

¶Emptio p̄sūit facta p illo cui9 noīe istrumētū ꝺcfit̄ ter. de pecu. cle. c. ij. z. c. in q̄rēdū eo. ti. et ibi nō.

¶An in ōtractu ēptōis liceat se iuicez decipē m̄ p̄cio q̄ ad foꝝp̄niale vid Jm. i. c. i ciuitate ō vſur. in addi. z no. i. c. nauigāti eo. ti. Qau m cle. j. de vſur.

¶An emēs rē eccie teneāt p̄bare ꝺsā m vtilitatē eccie glo. q̄ sic de re iudi. cū cā nō de ō po. grauis.

¶Datio in solutū nō ē ꝑne ēptio ter. x. q. ij. hoc ius et ibi nō.

¶Qualit̄ aget ō venditorē ēptō a q̄ res euicitur z ad qō vid ter. z glo. m. l. j. ff. de euic. qō no.

¶Quid si res euict̄ rōe seruitutis vel alicui9 q̄litatis quā tacuit vēditor tpe ōct9 q̄lit̄ ꝺsulat ēptori vid i. l. si vina. ff. ō pi. z cōmo. rei. ven. bon9 ter. i. l. teneāt. Ç. fi. ff. de ac. ēp. ter. et ibi plene de mā. m. l. j. eo. ti. ff. de ac. emp.

¶An emēs fūdū de pacto de retrouēdendo ad certū tēp9 cū iusto p̄cio possit cōpelli ad vēdēdū Qaud. i cle. j. de vſur. sup glo. fi.

¶Emptō nulla ē sine p̄cio isti. ō ēp. et ven. Ç. itē p̄ciū glo. de re. pmu. ad qōes ter. ff. de ōtrahen. ēp. l. j. Spe. ti. de emp. et ven. ff. sciendū ꝺ. itez scias qō nō.

¶Emptō prius teneāt p̄ciū offerre quaz venditor rem tradat glo. iij. ō symo. i t ātū ō p bē. eūqui. z. c. se. li. vi

¶An emēs rē mala fide q̄ euict̄ agat ō venditorez uid. x. q. ij. ℔ ius i glo.

¶Emptō dēt assistere cāe mote ō venditorē de emp. et ven. c. fi. et ibi nō.

¶An ēptor teneāt ad debita ꝺmūit̄ ōcta p cōmūe añ ēptōz si bōa ꝺmūia nō sufficiunt ad deita p̄soluēda ifre. ō se. ꝺsilio suo. ccxxij.

¶Emptō ognoscēs bonā fidē et restituēs rē agēti añq̄z sup ℔ ꝑnūciāt an possit agere de ēptōe gl. et doc. i. c. fi. de ēp. et ven. vbi ō hoc

¶An mortuo prelato possit eccia ocupare rez emptā ab eo noīe ꝓprio nō. de testa. cū m officialis.

¶Emptio ꝺmūi ꝺsensu ōbit̄ et etiā dissoluit̄. C. de acti. et ob. l. sicut i mitio. ff. ō pac. l. ab emptōe nō. de re. pmu. c. j. in glo.

¶Emptor oīm bonoꝝ hēt̄ loco hēdis glo. m. l. j. ff. ō vſuca. p emptore et. l. nō itelligit. Ç. cū cā. ff. de iur. fis.

¶An q̄s possit ꝺpelli ad emēdū equū vel mulum p cōperādo ducī vel militi vide Bar. in l. fi. ff. de mu. et ho.

¶An emens a p̄ę uideat̄ emē a filijs Arch. rij. q. ij. questa.

¶Si emi a te aliq̄d et dedi arras tu non seruas ꝺtractū ℔ uis redere duplicatas secundū formā. l. cōtractus. C. ō. fi. instru. Ego volo agē ad itereſſe an possū Bā. i. l. i. Ç. vnō q̄rit̄. ff. de publi.

¶Si fiat ꝓclam. i. si q̄s vult emere talez rē et nōri9 scribat nomē offerentis ā ex h̄ nata sit obligatio Bā. i. l. licitatio. ff. de publi.

¶Caūs in q̄b9 possum vēdere rem emptā ex pecunia mea uid glo. z doc. m. c. peūl. de pe. clericorum

¶Si emit̄ p̄cū fructibꝰ collectis ℔ pensione nō dū soluta ā dēat ēptor soluere pēsionē Bā. i. l. fi. ff. ō iure fis.

¶An si emi i mēcato ab hēnte ibi scutellaz frumēti frumētū q̄ i horreo eāt dēat porta re frumētum ad locū mēcati vel assignāē in horreo Spe. de compe. iudi. adi. Ç. regulari ter ꝺ. q̄ si rusticus

¶An ēptori gabelle vel pedagij fiat reissio ꝓpter guerrā uel similē cām supuenitem Bā. i. l. eo tem. Ç. q̄ maximos. ff. de publica

¶Qualit̄ ēptō teneāt facere venditorez domi nū de p̄cio et eō Bā. i. l. si finita. Ç. iuliā9. ff. de dā. ife. et i. l. q̄ ꝺcubinā. Ç. heres. ff. de le. iij. et. l. exēpto. ff. ō ac. emp. et ven. vbi uide

¶Emptoꝝ dānato p ōtūaciā non pōt vendi tor ꝓ suo itereſſe appellāē Bal. in. l. ab exe. cutore. Ç. alio. ff. de app. ¶An et qñ iuria p iudicat ēptori p iudicet vēditori Bal. i. l. exē ptiōe. ff. ō fideiu. ¶An ꝓhibitō legis ꝺcepta i p̄sonā ēptoris p iudicet venditori vel ecō tra Bal. i. l. fi. ff. de acceptila. ¶An ēptor q̄ ꝓtestat̄ se ñ posse denūciare venditori q̄a neſcit vbi sit venditor p9 ea reūso dēat mhilo mi9 denūciare Bar. i. l. de pupillo. Ç. si q̄s ipi. ff. de no. ope. nū. ¶An ēptor q̄ fuit aduocat9 i cā rei ēpte possit petere a vēditore salariū suū vide i. l. stipulat9. ff. de fideiusso.

¶Emptor teneāt nūciare vēditori litez motā alias ñ agit de euictōe ℞gulariter vt. l. emptor fūdi. C. de euic. glo. i. c. fi. de emp. et ve. et i. l. haberem9. Ç. gaya. ff. de euic.

¶Emens rez licz noīe alteri9 p̄sumāt eme re de pecunia propria et non eiu9 cuius no-

mie emit misi otrariū ꝓbet bar. m.l. cū ꝓpo
nas. C. ꝓsotio.
¶An ēptor cui mouet qō rei ēpte im limine
oct9 possit agere ō vendito rez dēpstādo sibi
fideiussorez q cōsuabit eū i demnem glo. m
.l.j.Ç.fi.ff.de ꝑto.sti.dicit ꝙ nō ꝛ ope excep/
tōis pt se tueri si ab eo petat ꝑcāū vide glo.
msti.de suspe.tuto.Ç.nouissime.
¶An emēs rē legatā sibi ꝑtu dicet Bar. i.l.
q rome.Ç.duo frēs.ff.de ver.obl.
¶An ēptō teneat pacta mita ꝙ venditorē
seruare Jo.an.m addi.Spe.m ti.de ēpti.Ç.
j.ꝑ. sed pone.
¶An cōtractus emptōis et vēdicōis sint de
iure gentiū vel ciuili Bar i.l.j. ff.de cōtrah.
emp.ubi de hoc
¶Emēs sacerdotiū nō cēset sacerdos.jq.j.
quicunqꝫ.
¶Emē spūalia ē symoniacū.j.q.j. ꝑsbyt
et.c.qs cōstiterit
¶Emēs sacros ordmes i ipis ꝑmanere nō
pōt.j.q.j.q studet.
¶Emēs bñficiū ecclesiastic cū gradu sui or/
dmis ꝑuat.j.q.iij.ex multis.
¶Emptō nō lucrat fruct9 qñ oct9 ē nullus
Bar i.l.j.C.de ꝑdi.cu.li.x.et m.l.j.C. de fi.
instru.et iur.hast.fis.li.xj.
¶Emēs rē noie suo intelligit emisse de ꝑ/
ꝑa pecūia no.i.l.si defunct9.C.arbi.tutele
idē si noie suo et alteri9/nā soluēs ꝑcāū m du
bio videt soluere de suo tex.ē sing.de q Bar
ibi facit magnū festū i.l.ij.C.ꝑ socio qđ ad
de ad ea q idē Bar.nō.i.l.prōn9.C. cōmuni
diui.et.l.titiū.Ç.alterꝫ.ff. de admit.tut.
¶Emptō dicit nō solū q pecuniā dedit sed
etiā q ꝓmutauit.ff.de edili.edic.l.sciēduz.Ç.
penul.ff.de libe.cā.l.m tātū et.l.se.
¶Emēs rē bona fide si p9ea ꝑcepit ꝙ nō ē
vendētis qđ agē dēat nō.xxxnij.q.j. si ꝓgo
¶An emens rez de pecūia mea nō tñ nōmie
meo acqrat mihi aliqđ ius i ea nō.gl.đ vsu.
cū tu vide.l.fi. et qđ ibi nō.ff. de dona. inter
vj.et vx.xij.q.ij. aplicos.
¶Emptō sine certi ꝑcij deliberatōe valet m
cāū.l.si fūd9 ifi.ff.de pig.
¶An ēptor rei furtiue ignorāt et bona fide
teneat illa restituere dño repetēti vide tex.
et qđ ibi nō.i.l.ius ciuile.C.de fur.
¶Emptō emēs rē a nō vero dño quē puta
bat verꝫ pōt agere ō eū publiciana de q vi/
de.ff.de publi.ꝑ totū et no.i.c.abbate đ re iu
di.li.vj.
¶Appellatōe ēptōis qñqꝫ oīs alienatō oti
net.ff.de sta.libe.l.statu liberi fac.ff.de isti.
qcūqꝫ.Ç.si ei quē vbi appellatōe ēptōis re/
mt mutuū facit.c.nulli de re.ec.nō alie.
¶An qs cogat emere nō.C.de iu.deli.l.nc
emē.ff.de ō hē.ēp.l.nec ēptō nō.j.q.j.eos
m glo.
¶Si aliqs ē ꝓhibit9 emē an valeat ōct9/
Bar.i.l.multū iterē ad fi.ff.de ver.obli.
¶An teneat ēptō collata i arbitrio ēptoris
vel vēditoris nō.ff.de ōhē.ēp.l.q sepe.Ç.j.
nō.C.de ōhē.ēp.l.i vēdētis z ibi Cy.isti.eo.
.Ç.vl.i gl.placuerit.ff.đ re.iu.l.i psonā.Ç.ge
neraliter.
¶An valeat ēptō collata i arbitrio tercij ñ.
.ff.de pig.l.si fūd9.Ç.fi.i gl.fi.vid nō.i pal.
i.l.vēdētis vbi Cy.isti.de ōhē.ēp.Ç.ꝑcuz
m glo. diffimerit
¶An sit ꝓhīta ēptō tutoribꝫ et curatoribꝫ
et alijs admīstratoibꝫ tā publicis q̄z ꝑuatis
rez sue admīstratōis nō.ff.de ōhē.ēpt.l.cū
ipe et ibi Cy.et.C.de sacrosā.ec.aut.qbus/
cūqꝫ et ibi Cy.et Bar.idē Bar.ff.đ auc.tuto.
.l.pupillus.Ç.j. vide Jo.an.i addi Spec.
ti.de mstru.edi.Ç.nūc vo aliq ꝑ.ꝛ qđ erit in
ꝑlato ad fi.
¶An ēptō facta cū pacto adiectōis i diez
sit pura vel ꝺitōnalis nō.ff.de i diē adie.l.
ij.i glo.ij.¶Quot modis pficit ēptō nō.
isti.de ep.et ven.i gl.j. ¶An ēptō facta ad
vitā tēat no.Cy.de ioffi.testa.l.si pater.
¶An sēp vbi dat pecūia et spēs sit ēptio vl
ꝓmutatio dixi sub dictōe ōct9 adde Bar.m
.l.aristo.ff.de dōa.¶An vbi i istrumto dicit
ꝙ ꝑcio ꝛc.lcz ñ sit ꝑbū vēdidit vel emit ꝑsū
at ēptio Spe.de cessio.acti.Ç.ij.ꝑ.et not.
¶Quna actōe repetat ēptor ꝑcāū redibitōis
no.ff.de edil.edic.l.q si nolit.Ç.i factū i glo.
¶Emptor agit q̄zto miori fuisz ēptus si fū
d9 nō ꝑstet no.ff.de ōhē.ēp.l.ꝺu9.Ç.fi.i gl.
euicat.¶An ēptor cogat recipe rē z solue
ꝑcāū si añq̄z soluit ognouit rē ee alienā no.i
sti.de suspe.tu.Ç.pe. et qđ si sciēs emit rem
alienā an cogat soluere ꝑcāū vide Cy.in.l.si
fūdū.C.de euic.z ā ꝛ cāu agat đ euictōne
saltē ad rstitutōz ꝑcij no.đ re.ali.l.fi.i gl.j.
¶Quñ ēptor efficiat dñs rei ēpte no.ff.de tri
buto.l. ꝓcuratoris Ç.ꝛ si ded. ¶An ēptori
sit dāda dilatō ad denūciādū vēditori vt li
tē defēdat Jo.an.i addi.Spe.i ti.de dila.Ç.
j.ꝑ. denūciatoria.¶An ēptor tēat cāz ap/
pellatōis exercere Spe.ti de appel.Ç.j.ꝑ.sed
nūqd ēptor.¶Cōtra quē agit is q emt rē
eccie no.C.de sacrosā.ec.aut.q res i glo.q
alienauit z ibi Cy.¶Emptori ꝑt ognoscere
bonā fidē si ꝺuēiat ꝓ re ēpta et agē de euic
tōe no.C.de iur.calū.l.ij.i ꝓncipio i glo.im/
stātia et ibi Cy i.jx.q. et Bar.ibi.
¶Actio ēpti vel ex stipulatu ꝙ qbꝺ rebꝺ hē
at locū no ff.de euic.l. euicta in glo.j.
¶Quot sūt capita actōis erēpto Jo.an.in
addi.Spe.ti.đ ēp et ven.sup ꝛica circa me
dium.¶Prohibit9 emere nō itelligit ꝓhi/
bit9 im pignus accipere vt.l.i q̄z.ff.de pig.

de q̄ ibi p glo · z an possit stipulari vel promitti vid̄ i.l. multū inter ē. ff. de ver. obli.

¶ Si dubitat an his q̄ hēt de suo ꝓpo et est admīstrator alicui⁹ z aliq̄d emt an emat d̄ suo vel alieno dixi aliq̄d s̄. adde Bar. i.l. imꝑator ad. fi. ff. de le. ij. vid̄ i.l. fi. C. de pign.

¶ An ēptor q̄ soluit ptē p̄cij dēat hēre ptez fructuū vide. ff. d̄ fun. dota. l. fi. z ibi Bar.

¶ An p̄cīū victualiū possit taxari dic q̄ sic z p ēpum vide. C. de epi. audi. l. j. et ibi Cy.

¶ An valeat ēptio vno nūmo Cy / i.l. marītus. C. de ꝓcura.

¶ Emptor male fidei z dolo decipiēs vēditorē nō trāsfert ipso iure dōimium et si agit ad rē nō pōt supplendo iustū p̄cīū repellere vēditorē glo. i.l. pe. C. si ven. pig. agat

¶ Qualit̄ pactū legis omissorie i otractu ēptōis trāsfert ipso iure domiuz vid̄ i.l. j. C. q̄n lic. ab emp. discē. z ibi Cy. Bar. i.l. j. ff. d̄ donā. z i.l. j. C. de edil. actio

¶ Ad quē spectat piculū rei ēpte vid̄ Cy. i. l. j. C. de picu. z cōmo. rei vē.

¶ Fructus pēdētes sequūtur ēptorē alias a solo remoti sequnt vēditorē vt. l. ij. ff. de ac. emp. z. l. si tradītor z ibi Cy / C. eo. ti.

¶ An anteq̄z ēptor offerat p̄cīū sit sibi nata actio vel obligatio libera vel demū oriat facta obligatione. C. de ac. emp. l. sic̄

¶ Res ēpta de pecunia noie alteri⁹ spectat ad illū cui⁹ noie ēpta ē. l. ij. C. si q̄s alī vl̄ sibi

¶ An valeat ēptio hēditatis si mihi l ē m hereditate ꝟ spes glo. dicit q̄ nō q̄ spes n̄ emitur nisi agat exp̄sse q̄ sola spes emat glo. i. l. j. C. d̄ evic.

¶ Qualit̄ dicat hīta fides de p̄cio glo. m. l. p̄cīū. ff. de tribu. msti. de re. diui. ¶ vēdite Cy. i.l. i ci. tile. C. d̄ fur. z an. p ꝓcuratorē possit hēri fides no. Bar. i.l. a diuo pio. ff. de re iudi. l. si ꝓcurator. ff. de fur. fis.

¶ Si queīt vt spēs det ꝓpecūia ꝓprie non ē emptio ꝟ pmutatio vt alī⁹ otract⁹ inoiatus Bar. i.l. j. C. de re. pmu.

¶ Q̄d dicit q̄ ad trāsferēdū domiuz i ēpto rē oportz hēre fidē de p̄cio ita i alijs octib⁹ hēri dēt fides de ipleīto ab alia p te gl. q̄ nō m. l. ij. C. de pac. cōtrariuz glo. de dolo. l. cuz ꝓponas et i.l. si seru⁹. ¶ locauit. ff. fū. do. z ibi Bar. glo. tāgit d̄ re. pmu. l. cuz p̄cibꝰ Bar. tenet hāc ptē i. d. l. ij. z allegat. l. iij. d̄ pig. act. et Cy. idē tēt i. d. l. cuz precibꝰ facit. l. si hi⁹ C. loca.

¶ Licz rei mee nulla sit ēptio q̄ ad domiuz vt dixi s̄. tñ ē aliq̄ q̄ ad possessionē q̄ mihi d̄ ficit vt. l. si aliq̄ ff. de cōtrahen. ēp. vide Bar. in. l. cū res. C. eo. ti. ter. ff. p ēpto. l. ij. ¶ j.

¶ P⁹ rē vēditā z añ ēditōez si dānū det m ea actō opetit vēditori ꝟ omodū z icōmodū spectat ad ēptorē. ff. q̄ vi ā clā. l. his qui ¶ si postea.

¶ Emptoris aplicē op̄hēdit oē hns cāz lucratiuā. ff. de dol. exceptio. l. apd celsū. ¶ idez.

¶ An si i cōtractu ēptōis et venditōis adiecta ē stipulatio habeat locū remedium. l. ij. C. de rescin. ven. z. l. si q̄s cū alter. ff. d̄ ver. ob. vide glo. z Bar. ibi.

¶ Si ꝓmissi defendere ēptorē de iure et de facto q̄d opent illa verba vide. l. stipulatō ista. ff. de ver. obli.

¶ An solutio estimatōis rei petite faciat emptōz vid̄ i.l. ex diverso. ¶ petitor. ff. d̄ rei vē. Dy. i regula ꝓ possessore li. vj. glo. i.l. fi. ff. ex q̄. cau. i pos. ea. Bar. i.l. ij. ff. ꝓ emp.

¶ Emptō ptis rei quā sciebat cū alio eē communē si otigat ptē adiudicari vēditori aliaz diuidēdo opellit illā adiudicataz suscipe q̄ emēdo vt cōmune videt tacite cogitasse q̄d poterat euenire vide. ff. cōi diui. l. cōi. ¶ si debitor. ¶ In dubio emēs rē vl̄ emere respectu dominij nisi aliud agat vt. l. si ꝑmātpatōe. ¶ rei sue. ff. de cōtrahen emp.

¶ Si em̄ a te rē mobilē an dēt tuis vl̄ meis exp̄sis ad domū pōtal. ff. d̄ osti. pe. l. itē illa

¶ Si em̄ rē mihi displiceat q̄z tū tēpus hēo ad renūciādū vide i.l. pe. C. de edil. act. et. ff. de edil. edi. l. q̄z si nolit. ¶ q̄ mancipia et ¶ vult et q̄d ibi nō.

¶ Emptio valz ꝓ p̄cio quātū est i arca sec⁹ si ꝓ p̄cio q̄d ē marca do tibi rez q̄ p̄cīū ē ibi vt spēs z trāsit i otractū inoiatū. ff. de otra. emp. l. nec. ¶ plane.

¶ Vbi p venditōe dat p̄cīū nūeratū z ad d. t quātū plurimi vendi pōt ēptio stati ēpfecta licz p⁹ ea speret ad iuentōez p̄cij. ff. de cōtrahen. emp. l. hec venditio.

¶ Emptio sic̄ nō pōt esse sine p̄cio ita nec sine rei specie tm̄ q̄ loco rei ē vt. ff. de cōtrah. emp. l. nec emptō et ibi nō. q̄ nō est i rey natura tpe octus nō est emptō.

¶ Licz de nat a octo ēptōis nō sit q̄ trāsferat dominuz nec agat ad ꝟ q̄ten⁹ agit ad rē tradēdā q̄ten⁹ tm̄ agit ad actionē cedēdā re nō tradita oportet q̄ vēditor oīdat se dñz esse. ff. de ōhen / emp. l. q̄ sepe. ¶ si res z iō n liberat cedēdo sibi actōz ad vendicatōez possessionis si nō cedat sibi vendicatōz rei.

¶ Emptor pōt agere ad interesse ō venditorez q̄ tacuit malū cōfinez vel falso aliter expressit vt. ff. de otrahen. emp. l. q̄ sepe. ¶ fi.

¶ Emptō n one st q̄n ouentum est de p̄cio et actū est q̄ sit donatio. ff. de otrahen. emp. l. cum in venditione.

¶ An emptor agri videat emere fossata et an mensurent fossata i tali venditōe vide. ff. de fū. mstru. l. p̄cia. ¶ item legāt Bar. m. l. littora. ff. de otrahen. empti. ff. de ꝓpicu z cōmo rei. ven. l. id quod post.

¶ Vbi lex annullat venditōnē preciū est re
stituendū emptori etiā si nō annullet odio
vtriusq; ff. de otraben. emp. l. senatus.
¶ Vbi res emte otemplatōe earū rerum q̄
ad illam sūt accessorie cessantibo illis cessat
emptio. ff. de otraben. emp. l. arboribo.
¶ Emere possum aliquā rem cum desierat es
se mea. ff. de otraben. emp. l. existimo.
¶ Licet rei cuiq; nō ē omerciū nō valeat emp
tio q̄ ad rem valet tamen q̄ ad mteresse emp
toris ignorātis. ff. d ōbē. emp. l. q̄ officij. ¶. i.
¶ Pacto apposito in ōctu p emptorem vt
p̄ p̄cij soluat singulis annis an possit agi
actōe exēpto vt illd fiat. ff. d ō. ēp. l. fūdi ptē
¶ Licz exnta otractu emptōis nō sit q̄ trā
seat dnium rei venditе si tamē pacisc̄unt ō⁄
hentes exp̄sse q̄ nō trās̄ferat dnium n̄ est em
ptio sed alius ōctus. ff. de contraben. emp.
l. cum manu fata. ¶. fi.
¶ An emptor cū pacto adiectōis in diē tene
atur resoluto otractu restituē fructus dic q̄
sic et etiā actionē q̄sitā circa rem cedere. ff. d
in diem adiec. l. vbi aūt. ¶. idem iul. eo. ti. l. itē
q̄ dictum et. l. si predio. ¶. fi.
¶ An emptor cum pacto adiectiōis in diem
possit alio offerente meliorē odictionē siue
pactū plꝰ q̄z ille dare an tūc teneat fructꝰ
restituē vid in. l. itez q̄ dictū. ¶. fi. et. l. se. ff. de im
diem adiec. vide nō. m. l. necesse eo. ti.
¶ De q̄ culpa teneat emptor cū pacto adie
ctōis in diē vide in. l. si venditor. ff. de in diē ad⁄
iec. vide glo. m. l. necesse eo. ti.
¶ Agēdū ē ex ōctu emptōis ad rētdēdā n̄ r
soluto ōctu. ff. de lege ocmis. l. si fundus.
¶ Que n̄ trās̄eūt ad fideicōmissariū n̄ trās̄eūt
i emptorē hēditatis. ff. de lege ocmis. l. lege.
¶ Etiā ad resoluēdū ōctū emptōis dat ac
tio d eo ōctu. ff. d rscmd. ven. l. si ocuenerit. ff.
de ac. emp. l. exēpto. ¶. si qs vgmē.
¶ Emptio oditōnalis nō tollit puraz p̄cedē
tem q̄ semplenū nō tollit. ff. de rescm. ven.
l. si id quod.
¶ An emptor rei sb̄ odictione ante odictio
nis euentum faciat fructus suos vide. ff. de pi
cu. et omo. rei ven. l. necessario.
¶ An piculū rei empte sb̄ condictione spec
tet ad emptorē vel venditorē n̄. glo. i. l. q̄ si
pendēte. ff. d p.cu. et omo. rei ven. et ibi Bá.
¶ An emptio sit pfecta si res sit immobilis
et actū sit de ea mēsurāda ter. et Bá. ff. de cō
traben. emp. l. qui fundum.
¶ Emptor obligat ad p̄ciū venditor ad tra
ditionē vacue possessiōis quā tradere vacu
am non dicat si alius detineat vel sit i pos̄e si
one causa rei seruāde vt. l. si in emptione. ¶. j.
. ff. de ac. emp. et sic venditor non teneat p̄cise
ad rem tradēdaz ꝫ liberat soluēdo mteresse
an sic dicem⁹ d emptorē q̄ ad p̄ciū videt q̄

non vt no. i. l. exempto i p̄n. ff. de ac. emp. et
sic videt hoc caū claudicāe otract⁹ p nām rei
¶ Vbi i ōctu ēptōis res i ghe ē vēdita te
net venditor facé emptorem dnm. ita tenet
Bar. i. l. exēpto. ¶. j. ff. d ac. emp. ff. de le. ij. l. si
dns. ff. de le. iij. l. q̄ cōcubinā. ¶. si hēs vbi glo
adde qd nō. Bar. i. l. ij. ff. si cer. peta. qd nō.
¶ Emptor potest agē contra venditorez vt
faciat eū potiorē i possessiōe q̄ ad ꝫ tenet. ff.
de ac. emp. l. exēpto. ¶. idem neracius.
¶ An emptor possit agē ad mteresse ex̄t rez
vide i. l. iulianus i p̄n. et qd ibi nō. glo. z doc
i. l. j. ff. de ac. emp. l. si sterilis. ¶. cum p vendi⁄
torē eo. ti.
¶ Emptor si p̄cij ptē soluit licz rem ptē nō
possit an possit capere fructꝰ p rata p̄cij soluti
ter. q̄ sic. ff. de fū. dota. l. fi. dixi aliqd. s. adde
qd no. Bar. i. l. iul. ¶. offerri. ff. de ac. emp.
¶ Prohito emē p phñt oīa p̄t victualia. ff. de
offi. p con. l. solēt ad fi. et ibi Guil. d cun. ad
ꝫ. l. j. C. de otract. iudi. quod no.
¶ Omia acq̄sita p seruū venditū ante tradi
tionē restitui dnt emptori vid i. l. iul. ¶. si qd
seruo. ff. de ac. emp.
¶ Possessio dicat tradita emptori etiā si p̄ca
ria q̄ hz facultatē fructuum p̄cipiēdoꝝ vt. l.
iul. ¶. ex vendito. ff. de ac. emp.
¶ An si deficiat q̄litas cuiq; rsp̄cū emptor re
mit i ōctu hēat emptō regressū ō vēditorem
ignorātē vid i. l. si sterilis. ¶. q̄ dixiūs. ff. d ac.
¶ Quod actō ex empto non sit orta ante so
lutionem p̄cij et sic illa tacita odictio q̄ mest
si soluas p̄ciū impedit ortum actionis ē ter.
nō. m. l. si seruus in quo. ff. de ac. emp.
¶ Si post rez venditaz et traditā venditor a
liquid turbz erga rez nō agit emptor ex em
pto sed aliter tanq̄z p re sua vt. l. qui pendē
tem. ¶. j. ff. de acti. emp.
¶ Si emptor ē in mora recipiendi rem quā
venditor sibi offert tradere poterit venditō z
ab eo expense circa rem petere. ff. de ac. emp.
l. si venditor. ¶. j.
¶ Si venditor fecit reformationē factā in ci⁄
uitate q̄ frumētum dec̄t pro minori p̄cio z d
ꝫ nō certiorat emptorem tenet q̄i eum dec̄i
pet. ff. de ac. emp. l. quero et ibi Bar.
¶ Decepto in iure dat actio ex empto. ff. d
ac. emp. l. in venditione.
¶ In otractu emptiōis re semel tradita nū⁄
q̄z pt emptor āpliꝰ agē vt tradat. ff. d pac.
l. ab emptōne. ff. d ac. emp. l. q̄ pendētem in
fi. C. si aduer. ven. i aut. sacrā. l. si qs. ff. loc.
¶ Periculū ablatōis reip fiscū post venditō
nez etiā ante ēditōnē et solutū p̄ciū spectat
ad emptorē. ff. de eui. l. lucius vbi vid Bar.
¶ An empto toto integrali pticulātes res vi
deant empte vide. ff. de euic. l. naue.
¶ Emens mala fide rem alienari phibitaz p⁄

cū non repetit nisi in duobꝫ Jnn. de re. eccl. non alie siquis p̄sbiterorꝫ in glo. alēiata

¶ Res empta ex pecuīa dotali non efficitur dotalis nisi hoc cōuentū fuerit īter coniuges vt .l. ex pecuīa et quod ibi no. de iure do. de quo vide ibi Bal.

¶ Si ī venditōe dictū sit qꝫ prediū sit vigin̄ti iugerꝫ et in mēsuratōe repiat̄ xxv. an ēptor teat̄ addere precū Jo. an. ī addi Spec. ti. de emp. et ven. Bal. C. de cōtrahē. empti. sup Rica in xxij. q.

¶ Qnō emptor iniusticiaz faciēs teneatur ad restitutōnem. s. Tho. scda scde q. lxij.

¶ Qꝫ relatus possit emere possessionē ex redditibus ecclesie q̄ supsunt. Idem secūda scde q. clxxxv. artī. vij.

¶ In emptōe z venditōe pōt esse peccatum ide n no. iij. di. xxv.

Energuminus. Quis dicatur dic qꝫ veratus a dēmio vel patiens mentī defectum glo. d cōse. di. v. omm die z i. c. se. vide qꝫ tales dēnt de bonis eccie sustētari vt .di. c. oī die ad de xxiij di. ex orgista.

Enim. Hec dictio est īterpositō vt no. C. ad .l. iul. maiest. .l. qs qs circa prin. ꝛc̄.

Enigma. De hoc no. Jo. an. in. c j. d reli. et ve ne. sancto. li. vj. ꝛc̄.

Enorme. Que dicat̄ enōrmis lesio vide in .c. cum illorū de sen. ex co. z ibi p doc.

¶ Eoꝝ q̄ enōrma delicta cōmittunt. ā bōa cō fiscēt gl. ar. xvij. q. iij. si qs z xvj. q. vij. filius

ens. Non entiū nō sunt cāe no. ī. c. debitū de biga. ꝛc̄.

¶ Entia plura non sunt īdiuiduis. s. Tho. in m pma pte q. xxxv. ar. iij. z m iij. di. xxv. ar

¶ Ens nō ē gen9. Jdē ī pria ticulo iij. parte q. ij. ar. v.

¶ Ens z vnū conuertuntur idē ī j. di. viij. ā. ij. z di. iij. ā. xj. z pte j. q. v. ā. j.

¶ In tantū est ens mqntū est vnus. Jdē in .q. de qlibet q. vj. ar. j.

¶ Enti nihil opponit̄ puatiue vel contrarie vel denegatiue. Jdē in j. di. xxx. ar. xj.

¶ Ens dicit̄ multiplicit̄. Jdē in iij. di. xxxviij. ar. j. et in iij. di. j. ar. xiij.

Enunciatio. Enunciatiua.

¶ Verba enūciatiua emissa pncipalit̄ ꝓter se disponūt etiam ī casu odioso. ff. de her. in sti. .l. qui volebat.

¶ An verba enūciatiua p modū cause dispo nant vide in .l. demonstratio. Ş. qꝫ aūt. ff. d cō di. et demon.

¶ Verba enunciatiua de futuro non dispo nunt Bar. in .l. j. ff. de no. op. nū.

¶ Qualit̄ itelligat̄ illa regula qꝫ ꝟba enūciatiu inter cōtrahētes ꝓbāt Bar. ī .l. fi. ff. d castren. pecu.

¶ De materia ꝟborꝫ enūciatiuorꝫ vide plene Bar in .l. ex hac scriptura. ff. de dōa. vbi eciam tractat quid opet̄ iuramētū circa ea Bar. ī .l. ꝟba C. de testa. no. de succe. ab in testa.

¶ Verba enūciatiua non īducūt dispōnē z pariāt actōnem sed exceptōnē ff. d rei. ven. .l. emptor. Ş. fi. vide ī .l. socer. Ş. lucius. ff. so. ma.

¶ Enūciatio p modū cāe minuit legatū. ff. d le. ij. .l. cum pr̄. Ş. dulcissimis sic z auget. ff. d usur. .l. ī fideicōmissi. Ş. cū polidius sic dstitu it legatū ff. d rei. ven. .l. emptō. Ş. si sic z here dī īstitutiōnē. ff. d hered. ist. .l. fi. ff. d re. vendi.

¶ Qñ ꝟba enūciatiua nō īducāt ꝟ. l. cū mr. dispositiōez īducūt tamē tā dispoīti ap ꝓbatio vtC. de iur. z fac. ign. l. cum testamentum.

¶ Enūciatiua ꝟba ꝓlata īducūt dispōnē q̄ ad exceptiōem vide. ff. d doli. except. l. pr. Ş. j. Bā. ī. l. emptor. ff. de rei. ven. z vide. l. ex hac scriptura. ff. de dona.

¶ An ꝟba enūciatiua facti futuri ab alio vel hrede ꝓlata dispōnē īducāt ff. d le. iij. t. iul. .Ş. j. vide. l. generali capite. ff. d usufru. leg.

¶ Hec ꝟba enūciatiua scio qꝫ de amicꝭ. meis curam hēbis ne ipis aliqd desit videnē im portare legatū alimētorꝫ q̄ aīcis vnꝰ pstabat

¶ Enūtiatiuis ꝟbis tendētibꝫ ad ḡuamē pat cum cōtrahētiū statur sed tēdētiū ad ḡua men testis vel alterius tercij nullo modo credi tur nec etiā tendētibꝫ ad honorē ptiū otra hētiū ī pudicium alterius sic līcat̄. l. optimā C. d ctrahē. z omit. stip. secundum Jnn. i. c. cū ī iure de of. del. ī gol. fi. v. item locum

¶ Enūciatiua ꝟba īducūt dispōnem volun tatis eius quod ipōt āt z non vltra Bar. ī l. gerit ff. de acqre. her. v. ꝓpoīto vbi vide ali quas qōes circa hec ꝟba enunciatiua et ibi no. dic qꝫ enunciatiua ꝟba facti ꝓj dnuncia tiue ꝓlata z ꝓter aliud īducunt dispōz vi de ibi p eum in v. tercio quero.

¶ Enuntiatio non potest fieri sine verbo. s. Tho. in ij. di. viij. ar. vj.

¶ Aliqd enunciat̄ de eo qd nullo modo ē idem in j. di. xix. q. v. ar. j.

¶ Quotiēscūqꝫ mistrō sūt appoīta aliqua ꝟba enunciatiua que sūt de sba q̄ ad valorem actus illi9 tantum ꝓbāt misi aduersarius ꝓ bet oppoītum vnde si mistrūm dic qꝫ ego pro misi decem p stiplātionē tucio seruo sempro nij ꝓbāt illa verba titiū esse seruū q̄ ad hoc vt valeat stiplātio caūs est ī .l. optimā C. d otra hen. z omit. stip. sed si inter me et sempniū postea disputat̄ de dnio seruī illa ofessio misi plene ꝓbat in fauorem sempronij ita ꝓbat̄ i .c. illud de psum. ita tēt do. Anto. ibi.

¶ Si ī istrō dicat̄ titius hers sempronij cō

stituit semet ꝓcuratoē an ꝓbat illa eñuntia/ tio illū hr̄dē Bar. l. gerit. ff. de acqre. here.

¶ Enūciatiue voluntates defūctoꝝ non sūt ꝓlege seruande msi ꝓbēt. l. scripta C. cōia vtriusq. iudi. z glo. ī. l. rōes. C. de ꝓba. et. l. verba. C. de testa.

Eoipso, De significato hanc dcōnū puta qño dr̄ si qs fecerit vel non fecerit eo ipō ex coicat9 sit vel cadat a iure suo z simlia vide ꝑ Archi. ī. c. eū q̄ de ꝓben li. vj et in. c. j. in fi. de sepul. eo. libro plē ꝑ Bar. ī. l. fi. C. d̄ sacō san. ecc. vide de elec. c. quā sit et. c. se. li. vj. de ui. et ho. cleri. c. ij. vnde eo ipō j. absq; moī tiōe aliqua vel scientia

Epileticus, Null9 epilētic9 debet ꝓ/ mouel ad cler̄ aut sacris altaribꝰ mīstrare xxiij. di. coīter. z. c. difinim9 ī glo. vij q. j. i sūma add̄ qd̄ no. ī. c. cū iter canōicos d̄ elec.

Epichia, Est virt9 spūalis z ꝑs iusticie. s Tho. secū da secūde. q. cxx. ar. primo

Epiphania, De sigficato hiuns dcōis vide i. l. oēs C. de fer. adde qd̄ hēt ī rōali diui noꝝ offici oꝝ sub v. ephia.

¶ Queritcū in festo epiphanie saluator nr̄ fuerit baptisatus qre ī illo die ñ celebratur baptisma vide de conse. di. iij. ante.

Epilogus, Est breuis repeticio supioꝝ vt no. lxxj. di. ¶. i. vnd̄ vsus. Colligit epilo/ gus ꝑmissa sub breuitate

Episcopus, Quid sit episcop9 z quod sit eius officiū z de ī terpretaōe vocabuli vi/ de xxj. di. cleros. viij q. j. q̄ epātum z. c. ī scrip turis no. de transla. preb. c. j. vbi epūs dr̄ sup mtendens vt in. d. c. q̄ epātū.

¶ Epi ad iuicem ꝑferūtur secū dū tpūs cō/ secratiōis ipōꝝ xvij. di. ¶. hoc q̄q; z ī. c. j. de maio. et obe.

¶ Qualit epūs cōsecret vide xxiij. di. epūs lxiij. di. epi et. c. ordinatioēs et. c. epūm d̄ tē po. ordi. litteras.

¶ Epūs dēt ꝓmouen ad mādatū z eramē metropo. z aliorū ꝓuincialiū epōꝝ. xxiij. di. epi. iudicio.

¶ An epūs possit vti vbiq; mitra no. de vsu pall. c. er tuaꝝ. 2. aud. in cle. q̄muis d̄ fo. ope. circa p̄n. glo. in cle. fi. de ꝓbil. ter. pr̄ q; non misi fuerit mutatus vij. q. j. epi et ibi Arch. sup glo.

Vnde habuit origmē q; epūs solemnit ce/ lebrans portat crucez ī pectore vide. xxxvj. di. ¶. ecce.

¶ Epūs est vicarius xpi de sacra vnc. vnico m cle. si qs d̄ pen. d̄ hoc ij. q. v. hēt quāto z. c. licē. de elec. null9 li. vj. in glo. vlt.

Epūs non fundat intentioꝝ suā de iure cōi sup ꝓuisiōe eccie collegiate nec parrochiat Jnn. de excep cū venrabil doc. de electi. mas/ sana et. c querelā.

¶ An epūs factus mōachus possit elegī ab/ batem no. glo. vij. q. j. hoc neq̄quaz vide. c. post translationem de renun.

¶ Olim ordinabāt epi hēntes vxōē z filios xvij. di. d̄ siracusane z vs q; hodie ꝟuat hoc ecclesia orientalis.

¶ Epūs veātioibꝰ nō dēt intendre xxiij. di. quorundam de cle. vena. c. j. et ij.

¶ Epō nō suffic vite z morum honestas sine scia xxxvi. di in ¶ ecce de eta. et qual. c. fi. plē no. de elec. cum in cūctis fac tex. z q̄d ibi no. in. c. ab eo de elec. li. vj.

¶ Epālis dignitas tanto ceteris est altiō q̄/ nto ꝑiculosioꝝ xl. di. ante z. c. nō ē z. c. nō nos

¶ Epūs nō dēt libroꝝ gentiliū lectiōi va/ care xxxvij. di. epūs et. c. legimus.

¶ Epūm nō ornant diuicie sed vtutes z bo/ mi mores. xij. di. epūs vilem.

¶ Epūs vsurarius d̄pomit. xlvij. di. epō Jtē falsarius. l. di. si epūs.

¶ Solēnit peitēs ñ dr̄ ordiāi iepm. l. d. si ille

¶ Epūs a multis cribꝰ dēt esse alteūs lj. di. qui in aliquo. lxxxj. aplūs

¶ Eligend9 ī epūm dēt esse ī sacs ordibꝰ lr. di. null9 i epūm d̄ elec. c. cū i cunctis vbi plē no. dixi. s. sub dcōe elcō.

¶ Epūs regia ptāte ꝓmot9 nō ē i epum ꝓ mouend9 lxiij. di. pordiacioz sic necq; acle/ ro nō est elect9 nec a plebe postulat9 lxiij. di. nulla racio.

¶ Epi iecc̄ia hēnt g̃dū z locū aplōꝝ lxvij. di. q̄ꝝ uice xxi. di. m nouo.

¶ Epūs ordinat9 dēt ī. j. duos mēses pñtare se suo metropolitano lxv. di. si quis.

¶ Epi dēnt suos sōditos īstruē vbis z exem/ plis lxxxj. di. nemo.

¶ Epūs paupibꝰ z īfirmis dēt necessaria mi/ nistrare lxxxij. di. epūs lxxxiij. di. c. pvenit z. c. nunciatum est.

¶ Epūs marie hospitalitati z opibus miseri cordie dēt esse ītent9 lxxxv. di. florentinum

¶ Epō negligēti cōrigē iputāt culpe iferio ium lxxxvj. di. doctorem z. c. imferioꝝ.

¶ Epūs ante misse celebraciōe nō dēt opibus pr̄emis itendre lxxxvi. di. tanta.

¶ Epūs iplōntibꝰ ei9 aurliū dēt asistē lxxxvij. di. viduis z. c. licē oibꝰ z pstare dēt auxilium mdigentibꝰ lxxxvij. di. defēsiōis z. c. qs z tutelā viduaꝝ z ōphanoꝝ suscipe lxxxviii. di. epūs gubnatiōem.

¶ Epūs dēt hr̄e vicedmū lxxxviij. di. nolu/ mus q̄ dēt bona tpralia dispōre epāt9 ea di/ dyaconū et officia nō dēt cōmitere sibi ꝺiunct9 ī saguie ea di. decenter.

¶ Epi non presūt sacerdotibꝫ rōe ordinis sed rōne cuiusdā cōsuetudinis vt scismat⁹ tollat occasio xcv. di. olim.

¶ Epi siglis annis dēnt uisitare limina ap⁹ postulo⁊ msi fuerint legitimo ipedimēto detenti lxxxiij. di. iuxta scō⁊ d iur iur. c. ego n.

¶ Epi dēnt scire se esse ꝓcuratores ꝛ admi⁹ nistratores non dnōs de dona. c. ij. et sacer⁹ dotes esse suos cōsocios non seruos xcv. di.

¶ Epum nō fac tam digtas plati⁹ ⁊epꝰ omis q̄⁊ bōa ꝛ sancta vita ij. q. vij. nō oēs. nā q̄ malā vitā duc magis dicend⁹ est cais im pudicus q̄⁊ epꝰ ij. q. vij. q̄ et. c. quibꝫ.

¶ Epūs dēt hre cubicularios mōchos vel alios religiosos ij. q. vij. ¶ sed aliud ꝛ. c. cū pa⁹ storꝝ. q̄ cāu an possint religiosi seruire epō si⁹ ne licētia sui suptoris dic ꝙ sic vt. e. cā. ꝛ. q. puenit ꝛ. c. epo gl. ij. q. vij. cū pastore ꝓbau. i cle. fi. d elec. add ꝙ epꝰ semp dēt hre secū clericos bōe fame ꝛ vite ij q. vij. puenit ꝛ. c. ep

¶ Persecutores epōꝝ sunt infames ⁊iscopo ꝛ m exilium mitti dēnt iij. q. iij. ij. qui.

¶ Qui epi uiuētis cathedrā usurpat peiō ē q̄cūq⁊ fure ꝛ latrone. vj. q. j. non furem.

¶ An epꝰ qui renūciauit epātui dēat hre sū⁹ ptus vite ab eccia sua vī ꝙ sic vij. q. j. q̄uis

¶ Epꝰ dēt residē i eccia sua vij. q. j. puenit ꝛ

¶ Epꝰ ē spōsus eccie ꝛ eccia ⁊. c. placuit. eius spōsa vij. q. j. sic vir de elec. cū iter i tex. ꝛ glo. iō ānulū i signū matrionij deferē de vi. ꝛ ho. cler. c. clerici ꝛ ibi no. i glo. add de qd dixi sub dictōe electo ꝛ dicā. j. sub dcōe mrionū

¶ Sedes epālis pōt ex cā ne cesitat⁹ mutari ad alia loca vij. q. j. tpūs vid no. vij. q. j. hoc nequaq̄. add de renū. c. post trāslatiōem.

¶ An liceat desiderare epātū vel aliam digni tatem vide vij. q. j. q̄ epātū ꝛ. c. in scripturis

¶ An epꝰ re cōciliādo ecclesiam dēat uti pō⁹ tificalibꝫ idumētis Jo. an. i. c. ꝙ sic d elec ꝛi. c. aqua de conse. ecc. vel alta.

¶ Quaē mitra epi sit cōnuta vid Arch. lxv. di. disciplimā sup glo. fi.

¶ An epꝰ pdicās dēat tenere baculū pastōa lem et mitram glo. m. c. nullus de cōse. di. j.

¶ De varijs noibus epōꝝ no. m. c. ij. de re. iu⁹ di. li. vj. ꝛ in cle. j. de pen. Archi. ij. q. iij. alias q. v. habet hoc.

¶ Epꝰ qui habet vocem in capitulo vt canonicus reputat canonicus de pbē. cū i ecclesia lib. vj. de appel. a collatione eo. li.

¶ Epꝰ non debet cām spūalē layco omittere ꝛ bene cām cuilē clerici no. d iudi. dcermm⁹.

¶ An epūs possit recipe ordinem epālem li⁹ cet non sit sacerdos Bar. brix. lij. di. solicitudo Jo. an. sup Rica de cle. p sal. ꝓmo. tex. ꝛ gl. de excē. prela. ex lris glo. in. c. j. de cle. p sal. ꝓmo ⁊gl. ij. q. vij. maximum in quibꝫ conclu ditur ꝙ non vide lxj. di. p totum

¶ An epꝰ possit dispēsare cū clerico p saltū ꝓ moto arch. lij. di. c. j. ñ. i. c. j. de cle. p sal. ꝓmo.

¶ Epꝰ ē custos seu mīster ꝛ dispē ⁊glo. ij. satō seu executor caōnū xxj. di. c. j. no. d elec. c. cupientes. ¶ cetex in fi. li. vj. de iurīur. ego VI. xxv. q. j. hac cōsona.

¶ An epꝰ possit esse tutor no. lxxxvj. di. pue mit xvj. q. j. generalit⁊ vbi ocludit ꝙ nō.

¶ Epꝰ celebrās synodū dēt esse idut⁹ vesti bus pontificalibꝫ Hosti. d elec. c. ꝙ sic. ¶ sup eo. Item qño recōciliat eccias secūdū Hosti. ibi dixi. s.

¶ An epꝰ possit dare i obsidē vnū exclericꝫ si bi subiectis ꝛ sic abbas vnū ex subiectis. mō⁹ nachis curialeꝰ dicūt ꝙ sic ꝛ allānt casū in. c. ex rescripto d iurīurā. ctrariū tamē vī verī⁹ ꝙ glo. i. c. ex rescripto quia ibi abbas dedit de ꝛsensu pape. add de no. i. l. obsides. ff. d testa.

¶ An epꝰ accipiendo aliquid ab eccia sue dio ceꝫ dicat ꝓpter hoc illā hre subiectā Hosti. d priuile. c. quoniam

¶ An eo ipō ꝙ epꝰ hēt castrum i territorio alicuius dicat illi subiect⁹ Hosti. d iureiurā

¶ Epꝰ de sua dignitate vel ptāte ⁊minus non dēt tum seere sed magis timere quia po⁹ tentes potenter paciēt vij q. j. illud

¶ Epꝰ clericos suos grauare non pōt vltra illud ꝙ de iur ei cōcedit ꝛ. q. j. quia cognoui m⁹ ꝛ illud magnitudinem

¶ Epi nō dēnt esse fideiussores neq⁊ aduocati xj. q. j. te quidem

¶ Vullus dēt epātū d manu laya recipe qd si fecerit tā dās q̄⁊ recipiēs dēt excomunica⁹ ri xvj. q. vij. si q̄s de inceps

¶ Que sit pena deprīdātis spoliāt⁹ pauciētis vel occidētis epum vid xvij. q. iij. si q̄s deim⁹ ceps hodie vī ter. i cle. j de pen.

¶ An vn⁹ epꝰ possit hre duas eccias cathedrales vnā titulatā aliam ꝛmendataq̄ no. xvj. q. j. post quam

¶ Epāli dignitate dēt carere ciuitas que suū occidit epum xxvj. q. ij. ita nos.

¶ In altari m q̄ epꝰ celebrauit sacerdos eadē die nō potest celebrae sine licentia epi d ose. di. ij. in altari.

¶ Epꝰ saltem diebꝫ dnicis eccie sue dēt inⁱ⁹ esse de ose. di. iij. epꝰ si i infirmitate vij. q. j.

¶ Epꝰ pōt dispensare cū sacer⁹ ⁊peruenit dote vt audiat leges gl. i de. fi. ne cle. vl'mo.

¶ Si usurarius grauat hered̄es vt restituāt mala ablata pōt epꝰ stare iuramēto peten tis aliquid sibi debēi dic Jo. an. in. c. q̄mq̄m d usur. li. vi. Bal. in. l. j. C. de sacrosā. ecc.

¶ Acceptans epātū vī renūciare priōibꝫ be nefijs dic Innoc. i. c. i nra de rescrip.

¶ Qic epꝰ non sit caōice ꝛfirātus valēt tam en gesta p eū ꝓpter cōem errorem ꝛ publicā vtilitatem no. Innocen. m. c. fi. de ele. ar. l.

barbariuſ .ff. de offi. preto.

¶ Epſ qnõqꝫ diſpenſat etiã m crie notorio Jnn. m. c. j. de cõpor. vicã.

¶ Epũſ teneꝫ ex facto ſui vicarij ꝛ ſibi ipu⸗ tet qmalum elegit no. Hoſti. m. c. ad hꝫ de of⸗

¶ Epũſ ſuũ ãchiepũm nõ excõicat ⸗Arch⸗ licz ꝺ lmquat i ſua dioceſi quia eſt iferiõ. eo. Jta no. Jnn. i. c. cũ iferior ꝺ maio. ꝛ obe. ãch iepiſcopuſ epũm ſic ꝗa eſt i territorio ſuo ma ior eo. no. glo. iij. q. vj. c. j. addeglo. i cle. j. ¶ volumꝰ de fo. compe. ꝛ i. c. vt aiarꝫ de oſti. vj. dicã. j. ſub dcõe ſtatutum.

¶ Epũſ põt p mqſitionẽ ciuliꝫ ꝓcedre otra eos qꝺ tẽnt rem eccĩe eſt dictũ Bal. in. l. ſãci⸗ muſ C. de ſacroſã. ecc.

¶ Epũs põt qrtam mõtuoꝝ remittẽ ſie ali⸗ cuiꝰ cõſenſu dictũ eſt Bal. in. l. preſef. C. de

¶ Epũs põt rẽ inuentam p ali ⸗tranſac. quẽ ſi non appꝫaret cuiꝰ eſt retinẽ ꝓ ſe ſi eſt pauper ſi aũt eſt diues dẽt dare paupib⁹ ali as cõmittit furtũ xxxiij. q. xiiij. q. v. ſiquid i veniſti cum duobuſ. c. ſe.

¶ An epũs poſſit reſtituẽ alicꝫ ad famã Bã. i. l. legatũ. ¶ eũ ff. ꝺ poſtu. no. Jnn. ꝺ re iudi. c.

¶ Onõ epũs aliẽat ñ reqrit ꝺcretũ ⸗cũ te. ſupioris ſecus qnõ iferior Jnn. i. c. ſtatuim⁹ſ

¶ An epũs ꝙ nõ põt hꝛe poſeſſ ⸗de tranſac. ionem epatuſ ſui dẽat cõſecrari Jnn. ꝺ appe. reſidẽciaꝙ ad ꝓpiendos fructꝰ pbẽ de Jnn. qnon i. c. clericos de cle. non reſi.

¶ Epũs ꝛ capłum faciũt vnũ coꝛpꝰ i electiõe non m iuriſdicõe Jnn. in. c. nouit de his que fi. a prela. et in. c. j. de conceſ. prebẽ.

¶ Epũs ſine capło hẽt ius inſtituendi et deſti tuendi in eccleſijſ mnonib⁹ ita dicit Jnno. in. c. nouit de his que fi. a prela.

¶ Epũs qui concedit curam aiarꝫ monacho põt illum ab ea remouere non aũt abbas. dicit Jnn. in. c. j. de capel. mõa. vbi vide.

¶ An epũs habens iuriſdicõez tprãlem poſ⸗ ſit indicere bellum Jnn. qꝺ ſic in. c. qꝺ i dubijs de pe. neqꝫ eſt irregularis ſi ex illo bello ſeq tur homicidiũ quia ipe non occidit ſed lex.

¶ Epũs ñ pt layco idíce purgatiõz in m crie eccliaſtico no. Jnn. i. c. noſ int ꝺ purga. cano.

¶ Epi nõ dẽnt pati qꝺ ſubditi ſui ſeruẽt ivt⸗ ile inter dictum ita no. Abba. in. c. queſiuit de his que fi. a ma. par. ca.

¶ Epũs poteſt citare clericũ ſuũ i roãna curia ita tẽt Abb. i. c. memim⁹ de apel.

¶ Epi pñt eccleſias pochiales facẽ collegia⸗ tas dũodo ad hoc ſufficiant facultates ita no. Abb. in. c. quomã ꝺ vi. ꝛho. cle. dixi. ſ.

¶ An epũs poſſit eẽ iuder i cã ⸗ſb dcõe eccĩa eccleſie ſue glo. ꝛ Jo. an. de iudi. c. cum veniſſ et Jnn. in. c. ex pte de v. ſig. Bar. i. l. vmca. C. ne quis in ſua caſa ꝛ ibi Bal. do. Anto. in d. c. cũ veniſſent glo. ij. q. vij. ſi quis erga.

¶ An epũs vel alius prelatꝰ poſſit licite ꝺ bo⸗ ms eccleſie dare ꝺ ſãguineis no. xij. q. ij. qſqſ epũs lxxxvi. di. nõ ſatis xvij. q. j. moderami ne faĉ qꝺ nõ. i. l. impator. ff. de ſena. glo. xxx. di. ſi qui filij no. i. c. j. de coha. cleri. ꝛ muli⸗ m glo. pe. facit quod no. Bal. i. l. iſtitutio. ff. de heꝝ. inſti. ꝛ maut. qbꝫcunqꝫ C. ꝺ ſacroſã ec. et ꝺ inveſti. inter do. ꝛ vaſſa. c. j. Ç. fi. col. x. vbi glo. ꝛ Bal. ꝛ in. c. j. in pn. qꝺ feu. da. poſ. glo. j. q. iij. puemit de hoc vide do. Car. ſto. i cle. ij. Ç. pe. de vi. ꝛ ho. cle. in jx. q. ꝛ i. c. fi. de pecu. cle. vbi ꝛcludiẽ qꝺ i foro ꝺſciẽcie dãs et reapiẽs tẽneꝫ reſtituẽ dixi ſ. ſb dcõe eliſy⸗

¶ An exiſtẽte magiſ digno i eccĩa poſ ⸗na ſit epũs cũ bõa cõſcia conferre bẽficiũ ꝺſãgui⸗ neo non eque digno glo de eta. ꝛ qual. c. tuã faĉ qꝺ no. glo. i. c. i. v. fi. ꝺ ꝛceſ. pbẽ. libro vj.

¶ An epũs exñs extra dioceſim poſſit ad⸗ mittere renũtiatioz beneficij glo. fatit quod non im p. ꝓmtia i. c. abbatẽ de ele. li. vj. vi de i. c. fi. de offi. uica. eo. li.

¶ An epũs ꝓmouẽs ſcient mdignũ ad ꝺdiẽz vel bẽficiũ peccet mõtaliter vid Arch. j. q. j. ſi qiu epi liĉ epũs ſit caput ſue eccĩe tamen nõ eſt de collegio de ele. cãmqꝫ.

¶ An epũs poſſit remittẽ iuriã illatã eccĩe ſi ne ꝺſenſu capituli no. xxiij. q. iij. ſi is ꝛ ibi cõcõ. Hoſti. ꝺ ſen. exco. ꝺtingit dicã ſb dcõe

¶ An epũs poſſit ſedere ꝓ tribuãli ⸗prelatꝰ i loco exempto glo. qꝺ nõ i. c. cũ epũs ꝺ offi. oꝛ. li. vj glo. i cle. q̃zuiſ ꝺ fo. cõp. ſup v. aut ea

¶ An epũs hẽns iuriſdcõz tprãlẽ poſſit ⸗ꝙ ꝓ ſe ꝺgnoſcẽ i cã criali ñ. de rap. c. iarchiepa tu ne. cle. vel mo. c. j. li. vj.

¶ an epũs ꝙ renũtiauit epatui pſit eligi i aliũ epatũ vel dẽat poſtulari ñ. ꝺrenũ. p⁹ tranſ

¶ Sic epi alias digtates pcellũt ſic ⸗latioz dẽnt religoneꝑmine de voto. c. ex mũlta

¶ An epũs poſſit petre iura epãlia a domo le proſorũ que nõ apparet conſtructa auctoꝛ⸗ ritate epi ifrede. de ſe. quod non ꝺſilio. cxxv. idem Pau. incle. quia contigit de reli. do.

¶ An epiſcopus poſſit diſpenſare vt cano⸗ micus prebendatus detineat canonicatum ꝛ prebendam ifrede. de ſe. quod non conſilio xcvij.

¶ An epũs poſſit in aliena dyoceſi dicere ius iter ſibi ſubditos no. icle. q̃zuis de for. cõpe.

¶ An epũs poſſit pẽa pecuiaria puire immu⸗ tentem fabas tritas cũ cera vel ſimiles frau des comitentes dic qꝺ ſic quod eſt no. quod refert Jo. an. i. c. j. i fi. de emp. ꝛ ven. per illũ tex quod nota.

¶ Epũs pẽas pecuiarias nõ dẽt ſibi iburſare ſed ꝺvertere i vtilitatem eccleſie no. ꝺ pe. c. ij i glo. et ibi ſũt cõcor.

¶ An epũs poſſit abſoluere vemẽtem contra

statutū suū cōfirmatū p papā de isti· ex fre/
¶ Eps ocedit puilegiū vt sacerdo /quētibo
tes hospitaliū possint paupibo et domesticis
sacra miltrare m cle·j·de priuil·
¶ Si eps det lras dimissorias subdito z i eis
testat de sua fufficiētia an itey dēat examina
rinō·jx·q·iij·epūm in glo·
¶ An epūs possit relaxare ſniam sui inferioris
no·d offi·ordi cū ab eccīay i gl·fi·ix·q·iij·
null9 gl·xxvij·di·i sūma gl·de ma·z obe·cj·
¶ Si epūs ordiet aliquē ad titulū /li·vi·
prionm sui et illud perit casmate an dēat ite/
rum sibi p videri no·de preben·tuis in gl·j·
¶ An epūs possit esse testis coram officiali suo
vide de testi·dilcō in glo·iij·
¶ Epūs fundat intentionez suā de iure coi sup
subiectōe moāsterij q̄ ad iurīdcōnē vel moi/
aliū tex·de confir·vti· vel inutil·c·cū dilecta
¶ Epūs fundat intencōez suā de iure cōmuni
sup subiectione moāsterii q̄ ad iurīdcōnē Jn
no·de offi·ordi·c·dilectus·
¶ An familia epi gaudeat eius puilegio nō·
Jnn·i·c·fi·de v·sig·li·vi·fac de uoto magne d
puile·lic li·vi. C·de epi·z cleri·l·i·xij·q·ij·ec
clesiay xvi·q·i·similiter de pe·rōana li·vi·in
aut·de san·epi··Cspōtulay lxxxix·di·iudica
tum gl·xj·q·j·c·ij·i glo·dpositū z ibi Archi·
Albe·i·d·l·j·C·d epi·z cle·z i·l·j·C·d veste
milli·li·xij·cū nō ab hoie d se·exco·nō dubiū·
¶ An epūs possit clericos ordinare sine cōsilio
capituli sui glo·xxiiij·di·epūs glo·de prebe·
cumsecundum adde glo·xij·q·ij·alieātiōes
¶ Quare epūs celebrans in pma conuersione
ad populum dicit pax vobis z non dn9 vobis
cū sicut ceteri sacerdotes glo de conse·di·j·c·
¶ Quā pōtionez pnt epi uendi /hoc quoqs
care de oblatiōibo z alijs reddituibo eccie cath
edralis et aliay eccīay sue dioc̄esis no x·q·
j·de his xij·q·ij·concesso z·c·se·d offi·or·con
querente et·c·dilect9 x·q·iij·c·ij·z xvj·q·j·
¶ An epūs possit mīstrare ante /constitutū
habitas lrās aplicas z iuramētum prestitū
pape dic qp non p extraua·Bonifacij que ima/
pit miuncte vbi idē statuitū d alijs p motis
¶ Si epūs precepit sacerdoti /a sede aplica.
existenti in peccato mōtali vt celebret ecciaz
m casu neccitatis an dēat sibi obedire no·vj·
di·testamentum facit qp me·cā·c·sacris·
¶ Que ptineant ad officiū epāle no·glo·in
·c·cum epūs de offi·or·li·vj·et in·c·quia p̄ter
de offi·dele·eo·li·et eo·ti·conquerente et·c·
dilect9 vbi vide bonam glo. Spe·ti·de offi·
ordi·Cofficiū·adde de prātē epi sup oēs eccle
sias sue dioc̄esis xj·q·j·p totum·
¶ An ad solum epūm ptineat recōciliatio pe
nitentiū et consecratō virginū hēt xxvj·q·
vj·c·j·alias incipit si iubet z p totum add d of·
epi pulchrum tex·xxxvj·di·si quis vult

¶ Que iura hēat epūs in moāsterijs sue dioc̄e/
sis z cappellis moāsterio subiectis no·de offi·
or·conquerente x·q·iij·in sūma d puil·cum
z plantare z ·Cm eccīs d cappel·mōa·c·dilec
de reli·do·constitutus z·c·cum venerabilis
¶ An epātus sit ordo sic sacerdotiū gl·in pro
hcio·vj·xxj·di·clericos glo·i·c·post translati
onem de renū·m p·ordinē que vult p osecra
archiepūs z qd ibi no·d ordi·ab epo q renū·
epis·c·ij·no·gl·d ele·puida li·vj·gl·i·c·q3
piculosū d sen·exco·eo·li·tex i·cj·d test·ixj·
di·osius z·c·studij z·c·obitū add gl·i cle·plc
risqz i p·vl'aliqp d elec·d osecr·eccle·vel alta
¶ An epūs possit facre statutū qp certa pōcio
fructuū oium bēficioy suc dioc̄esis reseruet
ad fabricam ecclesie sue cathedralis no·Jo·
an·de rescri·si p̄ter li·vj·vbi tēt qp sic cum
certis limitaciombo ad qd vide extrauag Jo·
xxij·que incipit suscepti·
¶ An elect9 i epūm z ofirmatus añ cōsecra
cionem possit dici epūs doc·de rescrip·eam te
de elec·c·transmissam in·c·j·de reli·do·p gl·
in cle·si qs suadēte de pe. faciūt no·in·c·iter d
transla·prela·in·c·tua de his que fi·a prela
no·glo·m cle·j·de bap·Abb·in·c·transmissā
in fi·d elec·fac qp no·Jnn·d elec·c·cū i cūctis
·Ccū vō·fac d iure patro·c·cōsultacōibo facit
qd no·Bart·in·l·exco·ff de testa·milli·vbi
tractat a q̄ tp̄e qs dēat hre dictates Spe·
ti·de rescrip·pntata·Crōe autē cāe v·item qp
obtentum qd no·quia allāui Basilee i causa
cuiusdā dn iq fuerat pro nunciat9 cardinalis
nōdū tn habuerat isiga seu qi possessiōz cardi
nalatus z dubitabat an posset se gerere pro/
¶ An apllōe epi vemat ille q re /cādinali
nūciauit epiātui vid i·c·j·d or·ab eo q renun·
¶ An eps siē consensu capituli possit /epis·
mittere clericos vel caōicos extra citatem vel
dioc̄esim p negocijs ecclesie vide hosti·q po/
mit qp duos z non vltra in·c·decetero d cleri·
non resi·p doc·cū glo·in·c·ad audientiā·e·ti·
¶ Si epūs vult aliquē d clericis vel caōicis eccie
mittere ad curiā p negocijs eccīe an ille pos/
sit se excusare gl·qp nō xxiij·q·j·c·fi·quod no·
¶ An licencia data clerico p epūm de standō
extra eccīam simpliciter sine tp̄is adiectiōe
intelligat p̄petua dic qp nō sed ad duos mē
ses vel ad arbitriū bom viri ispecta causa absē
tie z alijs circumstancijs ñ·gl·vij·q·i·pncīū
¶ Quid si duo otendunt de epātu veronensi
z cā omittit p papā epo veronen·nō expresso
p̄prio noie quis coy cognoscet die ille qui ē
in qi possessione vide no·p do·Car·flor·in·c·
p venerabilem v·roibo qui fi·sint le·glo·in
cle·j·de fo·ope·in glo·olim z ibi vide p cun/
¶ Eps nō pōt crisma ei fronte /dē in xv·q·
alios pueros q̄z sue dioc̄esis de relig·do·cj·

Spe·ti·ꝺ loca·Cnūc ꝺ epō ꝓ·ite nō crismat
adde ꝙ nec aliqua alia sacra cōfert extra dio
cesim suam seu ī psonas sibi non sbiectas ſx·
q·ij·p totum vj·q·iij·c·j·vbi glo·dicit ꝙ ex/
tra dioc̄esim non possit p̄dicare publice v̄bū
dei conuocando populum qꝺ no·hec tamen
oia itellige n̄ ꝺ sensus dioc̄esani accedat ſx·
Cān ep̄s extra dioc̄esim possit /q·ij·nullū
cām delegare ī dioc̄esi glo ī·c·nouit de of·le·
dic ꝙ sic vide de ele·c·fi iuncta glo·de ele·li·
vj·ꝺ re iudi·c·abbate li·vi·Spe·ti·ꝺ rescrip·
p̄ta·Cr̄oe v̄·fi·no·ī cle j·de fo·cōpe·Abb·
i d·c·nouit cedit ī oprobriū dignitatis epālis
ꝙ epi sint coadiutores vel mīstri magnorū
epoꝝ vel sint cappellāi p̄ncipis tex·est iuncta
glo·m cle·plerisq; de ele·
Cān ep̄s possit rstituere clericū sine licētia prō
m̄ puatū eccia vid n̄·ī·c·q̄zuis ꝺ rescrip·li·vj·
Cān ep̄s possit restituere clericū ꝺ /gl·fi·
positum no·glo·ij·q·vj·ideo·
Cēpo non ꝺuenit psonalit agitare causas
ecclesie tex et glo·v·q·iij·c·fi·xiij·q·j·ep̄s
Cēps non pōt clericū ivitū ꝺ mōri loco ad
maiorē tranffere glo·vij·q·j·epus ꝺ loco
lxiij·ꝺi·q̄ꝝ dā Hosti·ꝺ re·pmu·c·quitū
Cēps nō pōt dispēsare sup duabꝫ cāonis
i eadē eccia lic̄ possit sup canonia z officio Jo·
an·p9 Jnn·ꝺ ꝺcel·p̄bē·trās glo·ī·c·fi·ꝺ p̄·bē·
Cēpis nō est pena iponēda siue mfligēda
sic alijs ꝺ off·dele·c·ij·li·vj·ꝺ sen·exco·quia
piculosum eo li·
Cēps nō dispēsat cū suspenso ꝓpetuo a be/
neficio de ele·cupiētes·Cr̄ cetex li·vj·i glo·
Cēps nō ꝺmittit cām simplicit et de plano
glo·ī·c·fi·de heret·li·vj·
Cꝺi ep̄s uisitat dioc̄esim p vicariū debet illi
facere expensas de of·or·si ep̄s li·vj·
Cēps nō incurrit snias excoicatōis suspen
sioms vl mterdicti misi hoc exprimat ꝺ sen·
exco·quia periculosum li·vj·
Cān ep̄s possit bōa vnius eccie auferre z da
re alteri eccie gl·sup v̄·a q̄cūq; ī·c·ostitutus
ꝺ reli·do·Jo·an·ī·c·si ꝓpter de reseri·li·vj·
gl·sup v̄·pīlegio ī·c·duo simul ꝺ offi·or·fa
cit qꝺ n̄·ī·c·cū aplica ꝺ his q̄ fi·a p̄la·ī gl·fi·
ꝺ eccle·edifi·ad audiētiā gl·xvj·q·j·eccie
ꝺ re·eccle·n̄ alie·dubū li·vj·gl·ꝺ cōsue·cū ol
im xxij ꝺi·c·j·ī gl·xij·q·j nulli z q·ij·bone rei·
Cān ep̄s possit donare bōa eccie sine osensu
capituli no·de testa·relatum de dona·cete/
rum xvj·q·j·possessiones m glo·que vidē
distmguere mter donatiōez ꝓpetuā z tpalē
Cān possit ep̄s vnā eccīam m totum a sua
uirisdcōe exīmere glo·de reli·do·ostitutus
ꝺ cēnsi·cū vērabilis Jnn·ꝙ sic ꝺ dō a·pastora
lis·Contrariū tēt glo·i cle·quia contingit
de rel·do ad materiā vide n̄·ī·c·cū iter vos de
cōsue·glo·ī·c·pe·de trāsa·gl·xvj·q·ij·uisis

que dicit ꝙ ep̄s eximens eccīam a iurisdcōe
sua nō pot facere p̄iudiciū archidiacono
Cān ep̄s cū caplō possit concedere p̄uilegiū
exēptōis no·de cēnsi·cum venerabil ꝺ dōa·
pastoral ꝺ re iudi·c·cū it ꝺ rligio·do·ostitu
tus m glo·ātepe·do·Cā·flo·ī cle·j·de p̄uile·
Cān z qnō ep̄s possit vnā eccleſiaz alteri sō
iūgere no·glo ī·c·ostitutus de reli·do·faciunt
no·ī·c·sic vnire de excess·prela·
Cān ad ep̄um ptineat dispēsacio male ab/
latoꝝ mœrtoꝝ no·glo·m cle·j·de priuil·fac
qꝺ no·Hosti·z Jo·an·ꝺ iude·c·cum sit ꝺ usu
ris cum tu Archidi·de testa·c·ij li·vj·et ibi
Jo·an·z do·Domi·de sacto gemi·Archidi·
jx·q·v·non sane vide do·Car·flo·ī cle du/
dum·Cr̄ Itatuim9 de sepul·xj·q·de mā·vide
Hosti·m sūma ꝺ peni·z remiss·Cr̄ quibꝫ z q̄/
Cān ep̄s possit ferre /liter z a quibus·
sniam iterdicti ī loco exemptō no·ꝺ accu
semēs ī gl·fi·gl·ī cle·frequēs de excess·pla·
ꝺ priul·tuaꝝ de osue·c·cū mter vos z ꝺ excōi·
bet de reli·do·cū dilect9 vbi est caus ꝙ nō
pōt excomunicare exemptos·
Cjn quibꝫ caibꝫ pnt epi dispēsare Jo·cal·
pomit diffuse ī repertōio sup v̄·dispēsatio vid
n̄·p Jnn·z do·Anto·ī d·c dilcūs de tēp·ōdi·
Spec·ti·ꝺ lega·Cnūc ꝺ epōꝝ adꝺ ꝙ i adult
teriis z mioribꝫ cribꝫ dispēsat ep̄s de iudi·c·
at si clerici ī·Cꝺ adulteriis z ibi n̄·gl·xxvij·q·
j·virgine q̄ dic ꝙ ep̄s pōt dispnsare ī iēstu·
Jtē cū ōdiētis ex ieiūio q̄tuō tpoꝝ·c·osultatōi
ꝺ tēp·ōdi·ī gl·fi··Jtē ī cāu·c·ij·ꝺ oz·ab epi
qui renū·Jtem m cau·c·a multis z·c·p̄terea z
ibi n̄·gl·de eta·zq̄·Jtem cū sacrilego·l·di·si
qs p̄spiter Jtem ī furto z p̄iurio occult/·l·di·
de his no·m·d·c·at si cleri·Jtem cū hn̄tibus
plures cōcubmas ꝺ biga·q̄a circa·Jtem cū
clericis pegrinis ꝺ cle·pge·c·tua·Jtem ī cāu
·c·j·z·c·p̄sentiū j·q·v·Jtem cū scismatico re
uerso·l·di·vt ostitueretur Jtem mitigat cā/
ões pniales·l·di·ꝺ his xvj·q·vij·tpra·Jtem
i casu·c·te nobis de cle·peg·Jtem m cāu·c·sāe
de cle cōiu·Jtem m cāu·c·ex tuaꝝ de sor til·et
ibi glo·Jtem ī cāu·c·penes ꝺ eo q̄ fur·ōdi·
susce·z ibi m glo·Jtem m cāu·c·iij·de cle·non
ordi·mmis·l·di·studeat Jtem m cāu·c·sigm
ficauit z·c·ex p̄te de tēp·ōdi·z ibi glo Cān
ep̄s possit dispensare cū eo qui ietate idebita
ē ꝓmotus ad sacros ordines gl·a doc·m cle;
generalem de eta z q̄li·adde no·m·c·cū ī cūc
tis z m·c·cū·dilect9 m glo·ꝺ ele·no·eo·ti·
licet canon li·vj·
Cān ep̄s possit dispensare ꝙ cleric9 ꝺiuga:
tus tenet bēficiū doc·m·c·diuersis ꝺ cle·cō/
iug·tenent ꝙ sic sbsistente iusta cā
Cēps dispensat m cāu·c·dubū n̄·de elec·
z ibi gl·item ī cāu·c·sigmficasti ꝺ offi·ꝺchi·
z ibi glo·Jtem m cāu·c·j·q cle·vel po·item ī

cãu .c.porro ꝺ de.pug.in duello qꝺ limita ꝑ no.in.c.j.de cor.uicia. Jtẽ in cãu.c.de cle.per sal.ꝓmo.z ibi glo. Jtem in omni voto pre/ ter votum otinentie z quod eat ī succursum terre scẽ de voto.c.j. z ibi glo.eo.ti. ex multa Jtem ī cãu.c.inquibꝰꝺã de pe. z ibi glo. Jtem ī caibo lxviij.di.q̃uis z.c.cor epi. Jtem ī cãu .c.quisq; de ele. vbi gl.de symo.c.fi.z quod ibi no. Jtem in cãu.c.ex tirpanda. ¶ qui vero de prebẽ.et.c.eam te de eta.z quali.z ibi glo. Jtẽ ī cãu.c.ad abolendã de hr̃ti.l.di.pbr̃os de de iudi.ar.si clerici ī gl. Jtẽ ī cãu.c.ad audiẽti am de homi. Jtẽ ī cãu .c.j. z de cleri. pugnãti bus ī duello xxvij di. p̃sbiter. de cle nõ resi. cum decorem in glo.

¶An eps dispenset cũ oio illiterato vt ꝓmo ueat ad ꝺines Jnno.ꝙ non in.c. dilectus de temp.ordi.

¶An eps dispenset sup etate ꝺ qꝫ habeat ī de/ ne in agro. ¶ cetera de sta.mõa.doc.ibi ꝙ nõ

¶Eps dispensat in cãu .c.j. de eta. z quali. li.vj.et in cãu.c.cũ ex eo.de elec.eo li.

¶De ptãte tpr̃ali circa dispẽsatiões not.gl. ꝺ pen.et remis.c.si eps li.vj.Jnn. et do. An to.in.c.cum dilectus de tẽp.or.

¶An eps possit dispẽsare in defectu nataliũ dic ꝙ nõ vt no.Jnno.et doc. qui fi. sint legit. prẽcabilẽ ī casu.c.ij.de fi.presb.li.vj

¶An eps exist̃ens extra dio.suã possit bene/ ficia sua vacantia in dioce.sua conferre no. ꝺ of.le. notat vbi glo. que enumerat ea q̃ fieri possunt extra dio. adꝺ ꝙ dicit supra sub dcõe

¶An eps possit dispensare ī he/ /beneficiũ resi z scisma te dic non tamen cum excomu micato ministrante glo.l.di.pbr̃os.

¶An eps possit dispensare ꝙ illegittimus habeat canonicatum et prebẽdam in ecclesia cathedrali An. videt tenere ꝙ sic in.c.j.de fi. pres.li vi.

¶Si consuetudo est ecclesie ꝙ null9 admit tat ad canonicatum misi sit nobilis eps nõ po test dispensare cũ ignobili licz alias virtuoso vt ibi recipiat in canonicuz est singulare v̈bũ Jnn .in.c.fi.de cle non resi.

¶Qui sunt casus reseruati epo tam in foro pniali q̃z alias glo.de pe.z remis. si episcop9 li.vj.Hosti.in summa de pe.z re.¶ cuius p̈. primus z vide in extrauag. Bonifacj que in cipit inter cunctos.

¶An eps possit dispẽsare ꝙ filiꝰ immedia/ te admistret in eccia paterna glo z ar.lvj.in sũma Hosti.in.c.ex tua de filiis pres. z ī.c.fi. e.ti.z ibi gl.z ī.c.j.ꝺ filijs pres. li.vj.

¶An eps donãs ecclesias pleno iure mõachis abdicet ꝓpterea a se curam populi Jo.an.de capel.mo.c.j.li.vj.

¶An et quando episcopus possit absoluere excõmũicatos ꝑ violenta manuũ iniectione in clericum no. de sen.ex. peruenit.

¶An eps possit post mortem absoluere he/ reticos qui penitentiam in morte petierunt no.de sen.ex.a nobis

¶An Eps possit absolué abbatẽ pacientem mõachũ viꝺ ī.c.vt ī fame de sen.excom.

¶An si eps excommunicauit mulieres fricã tes se vel portantes aur vel argentum z alia ornamenta immoderate An omnes facientes indistincte siue solute siue contugate sũt ex/ communicate vide Jo.an.in regula que otra ius li.vj.in nouella.

¶Episcopus non intromittit se de iurisdicõe inferiorum prelator̃ nisi in casu negligentie ꝺ offi.or.cum ab ecclesiar̃ bona gl.o.m cle.j.de

¶Eps potest corrigere subditos /cele.mis. z reformare sine consensu capituli de cõsue. .c.iij.li.vj.

¶Episcopus ab ecclesijs sue dio. nil potest exigere nisi quando z quãtumcꝫ sibi a iure pmittitur vt no.de vi.z ho.cle.cum ab omni in gl.preter expensas doc.de accu.sicut Jn no.de presump.cũ ex officij gl.x.q.iij.quia cognouimus et.c.ꝺ his vbi etiã gl.Jnno.ꝺ excess.prela.tex.xvj.q.j.nulli nec valet con suetudo contraria gl.j.q.i.nullus episco/ pus xviij.q.ij.c.j.

¶An episcopus in dio. sua habet merum et mixtum imperium gl.ij.q. vij.siquis epis/ copus xj.q.j de persona.

¶Quot iudices debent esse in accusatione episcopi vide iij.q.viij.c.j.ij.et iij.et vj.q.iij. scitote xv.q.iij.siquis timidus et.c.felix.

¶In quibus videtur requiri munerus .xij. episcoporum si illi discordent admutuem qꝺ fiendum habetur iij.q.iij.c.i.et ij.

¶An episcopus translatus perdat ius pri/ oris ecclesie antequam habeat possessiõez se unde ter.est et ibi glo.ꝙ non.xcij.di.siqui episcopi idem glo.xvj.q.j.ne pro cuiuslibet vide quod no.per Jo.an.et Archi.plene de elec.quorundam li.vj

¶An episcopus possit concedere subdito suo vt sibi eligat confessorem dic quod sic casus est in.c.si episcopus de pe.et re.li.vj.vbi vide potestatem quam habet confessor sicut electus

¶Que sunt p̈uilegia episcoporum vide vnũ in.c.fi.ꝺ uira.ca.z m aut.de san.epi.¶ nulli. de q̃ vide quod no.Archi et Jo.an.in.c.vt cir ca de elec li.vj.Jtem aliud in.c.quia periculo sũ ꝺ sen.ex li.vj.iuncto.c.si q̃rundã z ibi gl. de solu.Jtem ī.c.vnicuiq; et.c.clericos de cõ. di.j.Jtem ī dicto.c.quia piculosũ ī glo.iunc to.c.sacro de sen.ex.z.c.patẽtibꝰ de p̈uilgijs Jtem ī.c. consuluisti et.c.aqua de con.ec.vel alta.xxvj.q.vj si iubet.l.di.i capite. Jtẽ ī.c.pa stoalis ꝺ hiſq̃ fi.a plat̃is Jtẽ xj.q.iij. debent

Jtem in cle. si vna de re. ec. nō alie. et ibi glo. Jnn. de excef. pla. sicut Jtem in. c. significasti de iure patro. secundū vnū intellectū in glo. lxxj. dis. hortamur. Jtem in. c. nos de testa. et in aut. de eccle. titu. ℭ sicqs. ℭ. de epi. et clc. l. nulli. Jtē in. c. cū sit de iudi. z in. c. cū tu de vsu.

℄An epūs in electiōe ofessoris sui possit quotiens voluerit variare dic vt notat in. c. fi. ō pe. et re. Hosti. in sūma. de pe. et re. in ℭ. cui confitendum ver. sed nunqd potest epūs.

℄Epūs in testem productus nō deponit coram iudice ꝫ iudex ad eū mittit. ff. de iure iuran. l. ad egregias iuncto. c. fi. de re iud. li. vj. probatur in aut. de san. epi. ℭ. nulli.

℄Epūs nō debz per se comparare in iudicio ꝫ mittit procuratorez. v. q. iij. c. fi. de procuratore. c. j. de syndico. c. j.

℄Epūs abiurās heresim tāgit sacrā. lz regulariter ō. vt in. c. fi. de iura. calū. hēt. j. q. vij. qtiēs. Jtez si purgz se de crīe simōie de pur. caqti. de ma vide glo. et Jo. an. in. c. vt circa de elec. li. vj. de con. di. ij. ego berlengarius.

℄An epūs qui otulit beneficiū alicui qd nō potuit si priuetur illo teneat sibi de alio prouidere glo. vij. q. j. pētiū de pben. inter cetera in glo. que videt ocludere qd sic si scienter epūs contulit et ille ignorans acceptauit.

℄Qualiē et de qbo sit examinād9 is q̄ opetit in epm hēt. xxiij. di. q̄ epūs pses et. c. se. de hoc melius et plenius vide in libro pontificali.

℄Qualit̄ succurrat epō rebo suis spoliato vel ab epatu expulso vide. iij. q. j. et ij. per totum

℄An epūs possit ex pscripcione acq̄rere pātē alienandi bona ecclesie sue vel alteri9 sine consēsu sui capituli Archi. qd nō in. c. cuz singula de pbē. li. vj. Hosti. in. c. de dilecto de pbē. idē dicat Archi. xvj. q. j. et tpis faciūt nō. p glo. in. c. cū dilect9 de his que vi. me. cā. add nō. in dicta cle. si vna de re. ec. non alie.

℄An epūs possit in diocesi sua facē statuta penalia p̄ceptoria seu phibitoria. nō doc. in. c. fi. de ap. li. vj. et in. c. fi. de offi. Archi pres. glo. in. c. ij. ō ma. et obe. Jnn. de osti. cū accessissent et. c. cū oēs vbi Jo. an. fac ō loca. vīa. sensus capituli nō. in. c. quanto de his que fiunt a pre. vbi tenz Hosti. qd sufficit consiliuz Archi. de const. c. j. li. vj.

℄An epūs possit aliquid ostituere vel ordinare circa electionē successoris sui nō. d. Car. flo. in cle. ne romani de elec. circa pncipiū q̄ concludit qd sic dūmodo nō omittat formam. c. quia pter de elec.

℄Epūs dēt esse vnius vxoris vir nō plurium sic dicitur homo bone fame. i. nō male sic expont affirmātiua per negatiuā. glo. xxvj. di.

℄An sūma de biga. debitum.

℄An episcopus qui instituit minus idonē

um teneatur de eius mala admīstratiōe Jnn. qd sic in. c. ex ratione de eta. et qua.

℄Que sit pena epi ordinantis indignū vide. l. di. ex penitentibo. j. q. j. siqui episcopi de pbendis graue.

℄An epūs debz tantum in die dominico ordinare vide de temp. or. lras et ibi glo.

℄An epūs possit cognoscere de causis subditorū prelati sibi subiecti nō. glo. et doc. de off. Archi. c. primo.

℄An epūs possit dispensare contra canones concilii generalis dic qd nō secundū Archi. in. c. licet canō de ele. li. vj. add de bonam glosaz in. c. dilectus de pbē. fallit qn subest iusta cā quia tūc pt dictū est Jo. ō ligna in. c. at si clerici de iudi. et ita tenet. do. de rota conclusione. vi. alias. lxxxiij.

℄An epūs possit in ecclesijs regularibus ponere iconomum prelato negligente tex. et ibi plene per Archi. ix. q. iij. cum simus.

℄An epūs possit esse iudex iniuriarum cōtinentium ecclesiam suam vide glosam in cle. j. de foro competenti.

℄An episcopus possit iudicare de iconomo suo male gerente officium glo. lxxxix. di. imdicatum.

℄Epūs nō pt cognoscere de causa subditorū extra dioc̄esim suam nisi de consensu dioc̄esani et partium vide glo. in cle. j. de foro compe. in ver. indulgemus.

℄An si epūs cuz clericis suis expellatur de sua sede possit nihilominus in clericis suis exercere iurisdictionem nō. lxj. di. clericos et ī d. cle. j. de foro compe.

℄Epūs absoluit monales exemptas excommunicatas de sen. ex. de monialibus in glo.

℄Si longa et inueterata consuetudo hoc habeat qd nullus bñficiū in dio. possit per aliqz conferri sine consilio episcopi quid fiet si episcopus est in partibo ita remotis qd nō possit haberi consilium eius an vicarius eius generalis succedat ei in hac potestate. Archi. lxiij. di. reatina dicit se consuluisse qd sic per tex. i. c. ex frequentibo de instī. Sed hoc videt cōtra casum. c. j. in fi. ne. se. va. li. vj z hoc tenuit Frede. de se. cōsi. suo. celxiij. vbi dicit quod vbi consensus episcopi requiritur ad validitatem statuti facti per capitulum nō potest prari per generalē vicariū quia hoc est voluntarie iurisdictionis que nō cadit in generalē vicarium de off. vica. cum generali. li. vj.

℄Epūs pt in ecclesia sua mutare generalem consuetudinem dicendi diuinū officium gl. et Archi. xcj. di. c. j.

℄An epūs possit dispensare contra constitutionem legati. Archi. iij di. ℭ. porro.

℄Epi debent denuntiare et denuntiari facere penas a iure latas contra exigentes gabellas

vel alia onera abeccijs·tex·ē i·c·pñti·ꝺ cēsi·
qꝺ est preceptꝫ vt ibi dicit glo·et tñ ab epis
male ꝺuaꝺ et ideo reddituri sūt deo rōz ꝺ his
¶ Epus pt remittere ecclesie sibi subiecte pē
sionem et seruitia sibi debita. tex·est in·c·cū
venerabilis de censi·
¶ An epus possit dare ꝺurisdictionē ordina
riam glo·quod nō·in·c·ij·ne p̄la·vi·su·misi
quando creat vicariū generalē et qñ cōfirmt
electū vt ibi·ñ·et i·c·cū ab eccīarū de offi·or·
¶ An epus possit deede eccīā religiosis vt eie
ctis ide clericis secularibꝫ possint illā in suos
vsus ꝺuertere nō·de sta. mo·c·j. de p̄bē·c·de
mōachis·Jnno·de ꝓuilegijs pastoralis·
¶ An epus possit dispensare sup impedimē
to publice honestatis Jo·an·qꝫ nō in·c·non
debz de consan·et affi·faciūt nōt. de tem·or.
dilectus de ma·et obe·qꝫ sup his·
¶ Quot testes sūt necessarij in ꝺemnatiōe
seu depositione epi. ij. q·iiij·per totum·
¶ Ordiando ꝑi epm dēt de cribꝫ ꝺfiteri vt pu
gatꝰ ordiet tex. cū glo·viij·q.j·i scripturis
¶ An epus possit ordinari a pauciorib⁹ q̄z
tribꝫ dic qꝫ nō et si aliter fuerit ordinatus mi
hil agit qꝫ iste numerus est substātialis·ꝺ
temp·or·si archiepiscopus et·c·nec ipsi vbi
tex·glo et doc·ad de·lxvj·di·porro et ita re
spondi in p̄sentia quorundaz cardinaliū in
quos dubitabat et varie erant sententie.
¶ An epus possit suspendi a beneficio per in
feriorē ꝺ app·tex·et ibi doc de offi·ordi·disti
ctione quanto·
¶ An epus possit per aliuz visitare dioce·suā
et casu quo sic. an debeat procuratores nō·de
off·or·inter. et eo·ti·si epus li·vj·x·q·j. epi
scopū hodie ꝺuaꝺ qꝫ epi nō visitant per pro
curatorē sine licētia spēali pape et ꝺz cōpōe
re cuz camera apostolica sup procuratoribꝫ·
¶ An epus ꝓpa autoritate possit aliquā eccle
siam sue dio. erigere in cathedralē dic qꝫ nō
vij·q·j·mutationes nō·de ma. et obe·cuz in
ferior. deexces·prela sicut vnire·
¶ An epus possit dici illustris dic qꝫ sic Hosti.
de procu·tue·tex·de re iudi·c·fi·li.vj·vbi ar
chi. vide cle·in pleris qꝫ de elec·et de magna
dignitate epoꝝ vide tex·in cle·j·de pe.ad
de qꝫ epi sūt legati dei·vij.q·j. sicut vir·et·c·
omnis qui·
¶ Qualit et in quibꝫ causis possit epus pete
re a subditis suis caritatiuum subsidiuz Ho
sti.de offi·or·c·conquerente de censi·cū apo
stolus Jnno·de sta·regula·c·j·in fi.
¶ Quid aūt de inferioribꝫ epo an possint pe
tere caritatiuū susibdium ab ecclesijs sibi sb
iectis nō·do. Car. flo·in cle·qꝫ regulares ·ç·
j·in vlt·q·de sup·neg·prela·vbi in exemptis
tenet qꝫ sic in alijs nō vide quod dixi subdicti
one caritatiuum·Adde qꝫ quādo epus vadit
ad papam vel ad regem vel ad synodum vel
quādo facit expēsas pro cōmunibꝫ negotijs
totius cleri vel diocesis pt illi vel ecclesijs su
is petere caritatiuū subsidium ita tenet Jnn.
in·c·j·de sta·regu·nō.x·q.iij·vnio in glo.
xij·q.ij.nobis.
¶ An epus possit die consecrationis sue ordi
nes conferre·nō·glo.ij.de ordi·ab epis q̄re
nū·glo·de cle·excō·mīstrā. si celebrat de
excess·p̄la·tanta glo·de offi·or.qꝫ ad sedē·de
mā·plene ix·q.j.c.j·et·ii·et nō·in glo·sume
Quid de epo degradato vide vbi sup·j·q.j.
qꝫ qdā·ꝺ·oppōit vbi videt primo dicꝫ qꝫ non
postea videtur concludi contrarium licet o
do ille sit sine effectu siue executione.
¶ An epus possit agere vel cōparere pro cle
ro vel populo sibi subiecto nōt·de app·dile
ctus de suc·ab inteſta·c·fi. vbi epus agit ꝓ
ecclesia sibi subiecta qꝺ nō·Jnno·de of·or·
duo·facit.x.q·j·regēꝺa qꝺ nō·Jnno.in ꝺ.
c·fi.de resti·spo·olim·iij·vbi tenet Jnno·qꝫ
epus possit agere pro ecclesia sibi subiecta·
¶ Qualiter epūs accēdēs ad altare deponit
mitras et baculum conuertens ad populum
reassumit nō·glo·xlv·di·disciplinam·
¶ An epus possit ecclesiā sue dioc̄esis secula
rem erigere in ꝺuentualem vel collegiatam
doc·qꝫ sic de vi. et ho·cle. quōmā de iur. pa.
nobis·de ꝺsue·cum dilectus. de eccle. edi.c.
ad audiaz. ij·adde qꝺ dixi sub dictione ec
clesia et qꝺ econtra. vide de rebꝫ ec·nō alie.
possessiōes vbi est tex·qꝫ nō de reli. ꝺo inter
ḡttuer vbi glo·et Jo·an·glo·xix·q·iij.ç·q
rit tex·cuz glo·dicit qꝫ nō pt sine autoritate
pape xij.q.ij. si epus et an in tali mutatiōe sūt
vōndi illi q̄z interē. et nūqꝺ eoz consensus
sit necessarius nō. glo. in·ꝺ·c·si epus·xij·q·ij·
qꝫ me·cā cuz dilcī·facit qꝺ nō·Jnno·de p̄bē.
in lateranen̄·do. Car·flo·in cle·si vna de re
ec·ñ alie·in q̄nto notabili·moderni tenēt qꝫ
non. vide statutum de elect·adde qꝺ p hanc
mutationem non fiet preiudicium patrono
ecclesie.
¶ An epo paupi possint dari alia beneficia.
et an epatui possint vniri alie dignitates ꝛ p
quem nōt·Jnno·in·c·cum nostris de concess·
prebende·
¶ An ꝓpter excommunicationem epi eius iu
risdictio ad archiepm deuoluat nō·de sup·
ne prela·romana li·vj·
¶ An epus adipiscat possessionē epatus ꝓt
installationem seu alium actum nōt·Jnno·
de resti·spo·in lris·
¶ An epus possit aliquē verberibꝫ castigare
tex·cū glo·xxvj.q.v·contra idolorum·
¶ Que sit potestas epi circa testamēta et vl
timas volūtates nōt. in·l·nulli et·l·si quis C.
de episco, et clericis et·l·hereditas·ff·de peti·

et.c.si heredes et.c.tua nos de testa. et.c. Joannes eo.ti. Hostī. de iud. cū sit C. de suc. edic. autē. omnes peregrini.

¶An ep̄s possit delinquentez carcerare ter. q̄ sic de off. or. cum ep̄s li. vj.

¶An ep̄s possit de bonis mense sue donare capitulo suo Hostī de his que fiunt a prelato vult glo. in cle. si vna de re. ec. nō alie.

¶An ep̄s sine cōsēsu capituli possit cedere loco religioso ecclīā in p̄petatē doc. q̄ nō in.c. consultationibus de dōa. cāus in dcā cle. si vna vbi d̄ H.

¶Que iura videāt eē instata q̄n ep̄s cedit vel donat ecclīaz religioso loco vel alteri ecclie plene nō. d̄ dōa. pastoralis d̄ p̄cu. ex ore d̄ re

¶Que iura hēat ep̄s li. do statutus. edificās ecclīaz in alīena dioc. dixi. s. sb dictiōe ecclīā nō. de iure p̄o. significasti. xvj. q. ij. siqs ep̄or et ibi glo. q̄ p̄ntat̄ p ep̄m cēsebit dōe nec dēt examīari qd̄ est verū si ē de suo ep̄atu

¶Cui remme at sb̄dit̄ ep̄s alias sec̄ qd̄ n. renūtiās ep̄atui glo. xcij. di. siqui epi.

¶Qualibz ep̄s est par pape. in ordine liz nō in administratiōe glo. xxj. di. m nouo.

¶Epi possūt in suis diocesibus cōcedere p̄cui legia de re. iudi. cum inter.

¶Ep̄s clericū delinquētē in sua dioceſi depōit sed ep̄s loci vbi talis habz beneficium exeq̄t sententiam de fo. compe. postulasti.

¶An ep̄s possit dispēsare cū clerico vsurario p̄ restetia et satisfactiōz de vsu. capitulo p̄

¶Ep̄s dispēsat cū regulari vt ma terea. neat in ordīe suscepto et nō p̄uet̄ bñficio de cle. nō or. nimis miramur.

¶Ep̄s nō potest eximere aliq̄z ecclesiā a iurisdictione seu subiectione sui prelati. de ex cef. pla. ad hec facit de ec. edi. ad audiētiam

¶Ep̄s nō p̄t vacantem ecclesiaz alteri vnire nisi p̄us dato defēsore illi ecclesie vacanti vide de ex cef. pla. ad hec in.c.j. de reb ec. nō alienan.c.j. li. vj.

¶Ep̄s reuocat vnionē beneficiorū sue dioc. factā autoritate metropol. de excessibz prelato. sicut vnire.

¶An si ep̄s eximit generaliter ecclesiā a iurisdictiōe sua videatur exempta a iurisdictione reuerentiali dic q̄ non l. fi. C. de boni. q̄ libe. facit. c. pastoralis de dona. dicam etiam sub dictione exemptus.

¶Ep̄s p̄t arbitrari que dicatur iniuria leuis que media et que enormis de sē. ex. puenit

¶Ep̄s absoluit excōicatum a papa nō solū in infirmitate in qua imminet periculū mortis sed etiam in illa per quā impedit ire ad papam de sen. ex. quod de his.

¶Ep̄s dēt omnino habere p̄itiam sacrarum lrar. xxxvj. di. ¶ ecce nō. de elec. cū in cūctis

¶Si ep̄s facit aliquid in p̄iudiciū sue dignitatis capitulum potest appellare a causā pro sequi eo multo de ma. et obe. c. dilecti.

¶An episcop9 possit vnire beñficia sue dioceſis exēpta videt q̄ ñ de offi. vti. vtiuti. sua nō

¶An episcopus possit absoluere suū subditum a sētentia p constitutiōez archiepalem latam de insti. ex frequentibz secus si sīa eēt lata ab archiepō de off. or. pastoralis.

¶An inferiores possint ad tempus vendere fructus decias vel predēdas sine licentia epi glo. xij. q. ij. alienatiōes p̄au. in cle. j. de re. ec. nō alie. in ver. recepta.

¶An ep̄s possit creare nouaz dignitatem in ecclesia glo. et doc. de consti. cū accessissent. adde qd̄ dixi sup̄ sub dictione dignitas.

¶An habēs filios possit p̄moueri in episcopū dic q̄ sic de testa. c.j. vbi tex et doc. r p̄bāt communiter opinionem Inn. qui dicit q̄ hoc nō potest fieri de iure omū sed tantuz ex dispensatione de quo glo. lxj. di. cathmensis. xxviij. di. de syracusane.

¶An habēs vxorem possit p̄moueri in ep̄m dixi supra adde nōt. de cle. coniu. sane. xxxij. di. nemo glo. xij. q. j. sint manifeste q̄ dicit q̄ olim tempore apostolorum epi habebant vxores hodie secus.

¶Quis succedit epis in bonis ecclesie glo. tenet q̄ successor de testa. relatus. ij. de quo dic vt in.c. quia sepe de elec. li. vj. et in clemen. statutū eo. ti. de alijs aūt beneficiatis nō. i.c. cum in officijs de testa. et in.d.c. relatum vide in.c. presēti. de offi. or. li. vj. vbi tex. et glosa.

¶An p̄lati inferiores possint disponere de rebus ecclesiarum suarū sine consēsu epi Inno. q̄ non de testa. requisisti in fi. dixi sub dictione alienatio.

¶An ep̄s possit cōpellere executores vltiū. voluntatū ad exequēdū etiā in nō pijs causis nō. de testa. nos quidem et in.c.si heredes et.c. tua et.c. Joannes vbi plene per Jo. an. et doc. qui concludunt q̄ sic.

¶An ep̄s possit esse procurator laycī in cāis spiritualibz Jo. an. et doc. qui. fi. si. legit. per venerabilē in prin. Spe. ti. de procura. §. j. p̄ item q̄ est episcopus.

¶An Petrus et Paulus fuerūt epi glo. q̄ sic xcij. di. legimus. lxxv. di. q̄ dic que dicat q̄ Barnabas fuit episcopus adde qd̄ dixi sb̄ dictione apostolus vbi vide et quid de alijs apostolis vide glo. de consē. dis. ij. in xp̄o. semel. lxxx. di. c. ij.

¶An ep̄s reuersus ab hereſi recup̄et ecclesias dic q̄ nō nisi ex dispensatione. xxxij. q. iij. ipa pietas de paroch. c.j. et ibi nō. glo. et doc. dicam j. sub dictione hereticus.

¶A quo tpe cepерūt ep̄atus et per quē diuisi sunt dic q̄ post ascensionem et p̄ beatū Petrū vide. lxxx. di. c.j. et sequen. vbi pulcher tex. ad idem. xcv. dis. c.j. vbi tex. et glo. tex. xij. q.

j·c·i doc·de paroch·sup eo·de prescrip·quia iudicante et ibi nota·xj·di·quis nesciat·

¶An epūs possit pegrinari sine licentia pape doc·q nō de voto mgne ōriuꝫ ſuaꝫ de facto secūdū hosti·ibi qui vult q epūs nō possit vouere religionē sine licētia pape de regula·lz q ad pmū dicā·j·sb dictione peregrinus·

¶Epi aliqn appellāt pſbyteri nō·de sta·regu·c·j·et·xcv·di·oli legi9·n·i·c·sciēteſ d cēsi·

¶An epūs possit sine licētia ab ⁊ i glo·j·baſ mittē monachū exē mōasteriū p factiſ ecclesie vel suiſ Jnn·q nō im·c·j·d sta·regu·

¶An plati regulares remoueāt sine licētia epi iō osti·q nō de sta·regu·c·ij·

¶An epūs possit pſuare sibi pmū bñficiū vacatuꝫ in sua dioc·qd alias ñ spectat ad suā collatiōem glo. nō·de iure prona·cū dilcts·

¶An epūs possit sibi reſuare et appare fructus beneficiorū vacantiuꝫ in sua dioc·nōt·de rescriptis si ap̄t·li·vj·de pbē·si tibi cōcesso·e·li·et·c·j·vt eccle·benefi·glo·de cēsi·p hibemus dicā·j·sb dictiōe fructus·

¶An epūs possit ꝺcedere alicui clerico q fructuſ capelle vel vicarie ꝺuertat in repatiōez nō·i·di·c·si ap̄t·vbi gl·videt velle q sic glo·in fi·in·d·c·j·vt eccle·bene·et ita cōsului·

¶An episcopus possit alienare res inferioris eccleſie vacātis nō·x·q·ij·si qs epūs·xij·q·ij·si qua de rebꝫ in quibꝫ videt q ñ misi cā necessitatis·

¶An epūs possit a se abdicare oēz iurisdi⁊ctionē epālem et alteri concedere et si fecerit qualia videat a se abdicasse plene nō·de cēsi·cum venerabilis vbi vide·

¶Licet epūs fūdet intentū suū super ap̄rietate iuriū episcopaliū in eccleſijs sue dioc·nō tñ super possessione licet epūs habet iuſtam cāz credendi se esse in quaſi possessione iuriū episcopalū dictū est Jnno·de censi·venerabili·

¶An epūs possit aliquo casu facere teneri canonicū votū suis ad solutiōez alicuius pensionis dicam·j·sub dictione homagium·

¶An epūs reconcilians eccleſiam vel ꝺsecrās sit procurandus nō·de offi·or·conquerente Archi·de censi·li·vj, pmo doc·de conse·ec·vel alta·apoſuiſti vid·j·q·ij·c·j·d ſymo·cū sit romāna·j·q·iij·si quis pbēdas et q dēant epo reconcilianti expensas facere nōt·Lau·in cle·j·de cele·missarum·

¶Epi gerunt typū ad ſimilitudinē apostoloꝝ dixi aliquid·s·qd est vez quo ad dignitatem et autoritatē ꝫ quo ad dolendum ⁊ deflenduꝫ hoc tpe nō quo ad mores et q ad renuntiationem ap̄ij et omunē vitā monachi gerūt typum apoſtoloꝝ ap̄bo verū q ad diſpositiōz sacroꝝ glo·est quā solem9 allegare nōbilit·xij·q·j·videtes et glo·xvj·q·j ex autoritate et sic nō solū epi ſed pſbyteri et monachi gerunt typū apoſtoloꝝ ꝫ diuſi mode qd nō·q forte nō repies alibi·

¶An epūs possit mādare in vigilia alicuius ſancti vt ieiunetur dic q sic de ose·di·iij··c·j de feri·c·fi·doc·de obꝫua·ieiu·c·ij·q dixi brixie vbi indixi ieiumū in vigilia ſāctoꝝ mārtyrum qui fuerunt fratres et milites brixie et paſſi sunt in fauentia ob quoꝝ deuotionez Carolus ostruxit pulchram abbatiā i dyoc·pictanen·vbi eoꝝ hiſtoriaz et corpa reperi dū essez legatus in regno francie et postea brixie festū ip̄oꝝ celebrari p̄cepi et ieiunari et ita auxiliante deo obſeruatur·

¶Epūs nō dēt osecrē eccleſiam miſi sit prius prouiſum de dote ſufficienter de conſe·di·j·nemo·j·q·ij·c·j·i autē·vt detim·sit nu·cle·¶ inuestigantes si autem aliter osecret anteneatur dotare eam de ſuo·glo·in·d·c·nemo videt velle q nō miſi in ſubſidiuꝫ dixi ſub dictione dos·

¶An epūs possit vnire benefi·ad sedē apostolicā deuolutū vide ne se·vacā·c·viij·li·v·et Jo·an·in·c·nemo de elec·li·vj·

¶An epūs possit adiri per viā ſimpliciſ querele vel ſupplicatiōis de geſtis per vicarium ſuum vide Lau·d in cle·j·de reſcrip·Jo·an·in·c·romāna·¶j·de app·li·vj·Archi·ij·q·vj·anteriorꝝ laycorꝝ·

¶An epūs possit cōpellere ſubditos ad non ſeruandum interdictū tantū qd ñ tenz Jnn·qd sic in·c·ij·de his que fi·a ma par·ca·

¶Epūs dans alicui loco religioſo egenti an hoc facere possit ſine oſenſu capituli vide Oſti·in·c·nouit de his que fi·a prela·

¶An epūs possit celebrare in eccleſia interdicta per iudicē cōpetentem nō tñ ap̄t delictū epi vide hoſti·in·c·queſiuit de his que fi·a p̄la·dixi ſub dictione eccleſia·

¶Si Epūs vult reſeruare fructus aliquorū beneficiorꝝ hoc potest conſenſu capituli si aī ommium nō potest ſine autoritate legati vel pape nō·vt eccle·benefi·c·j ⁊ in cle·ij·de rec·nō alie·

¶An regularis vel monachus aut religioſus portans habitū epālē ⁊ rochetū murrat penā de q̄ i·c·ij·ne cle·vel mo·li·vj·vid Lau d·in cle·ij·de ſta·regula·

¶An ſolus epūs p̄t deponere preſbyterꝝ dic q si agitur de deponendo ab officio episcop9 cum capitulo si ab ordine epūs nō alius glo·xvij·q·vij·in ſumma et in·c·ſi quis·et·c·felix·et·c·episcopus·

¶An epūs cū oſenſu capituli possit cōpellē eccleſias inferiores ad contribuendum pro repatiōe eccle·cathedralis doc·q sic de eccle·edifi·c·ad audiētiā et ſuadente iuſta cauſa puta quia epūs et capitulū non ſufficiūt facere quod nōt·Frederi·de semis in quodam

suo cōsilio quod incapit quedā plebs.
¶An epūs possit grauare capellas subiectas ecclesie plebanali vel matrici. ꝓpter onera epi scopalia nō soluta p ipsaz ecclesiā mtricē Ar/ chi. ꝙ sic m.c.cū singula de pbē.li.vj vid tex. x.q.iij.vmi.xvj.q.j. si monachus cū glo. d ecc.edi.super his vbi glo. et doc.
¶An epūs possit cōpellere laycos ad repatio/ nem ecclē. glo.xij.q.ij. quattuor dixi sub di ctione ecclesia.
¶Epūs in dioc. sua gerit vices pape.ij.q.v. nullā.ij.q.vi. decreto et.c.q̄ scit.x.q.vlti. ipsi sūt et.c.se. lz ōriū teneat arch. i d.c.nullā idē. xij.di.c.i. de pſūp. mādata.ij.q.vij. puto.
¶An epūs de bōis mēse sue possit ꝛstruere ec clesiā vel monasteriū et qd ius hēat eccīa ca/ thedralis m loco illo. nō. de dōa. apostolice. xij.q.ij. apostolicos in fi. vbi tex. cū glo.
¶Quā aūt portionē possit dare epūs ꝓ edifi catiōe nō. de dona. pastoralis et.c. apostolice
¶An epūs hēns iurisdictionē m aliq̄ ecclesia possit rūpere domos vel hostia illi9 eccie ab a lio violent occupāte Jnn. ꝙ sic. de īmu. ecc.c. j. facūt nō. d sē. ex. dilectō li.vj. de cēsi. pene
¶Que dēnt ocurrere ad h̄ vt epūs ꝛrabilis. possit īponē collectas ꝓ sbsidio laycoz dic. ꝓmo ocēsus cleri.ij. euidēs necessitas seu vti litas.iij. ꝙ talis vtilitas sit cōis.iiij. ꝙ bona laicoz ñ sufficiāt tex. d īmu. ec. ñ mi9 et ibi. ñ
¶An domus vel palaciū gaudeat priuilegio illo quo ecclesia dic ꝙ sic. xvij.q.iiij. id con/ stitutum et ibi nō. glo. que dicit quantū debz distare domus epūs ab ecclesia de q̄.xlj. di. epūs.
¶In eccīa nō est repire ordinē suptorē epali glo. de sen. ex. quia periculosum li.vj. idē gl. de conse. di. v. de his.
¶An liceat osculari manus epōrum tex. Am brosij ꝙ sic. xcvj. di. duo in fi.
¶An epūs possit dispēsare cont constitutio/ nes suas sinodales Arch. de elec. licet canon. li.vj. pro quo facit qd nota. Jnno. de or. cog ni.c. dilectus cōtrū est vez vt nō. in d.c. dile/ ctus et. d.c. licet canō. de sta. regula. cum ad monasteriū Jo. an. in regula cum licet li.vj. facit qd nōt. do. Car. flo. de clandes. despon. cum inhibitio. xvj.q.
¶An epūs possit dispensare cū simplicite; vo uente vt ōbat mātrimonio Spe. ti. de legat/. ¶ nūc de epō ver. cxxxiij. tenet ꝙ sic idez Jo. an. ne cle. vel mona. c. rursus et. c. veniēs vbi per do. Car. flo. in vltima. q.
¶An epūs possit facere homagiū principi se/ culari a quo habz temporalia vel ecclesie sue vel patrimonij glo. ꝙ sic lxxiij. di. porro gl. xxj.q.v. nullus.
¶Que sit pena epi accedentis ad iudiciuz se/ culare nō. xxj.q.vlti. per totum.

¶An epūs teneat scire canones videtur ꝙ sic per nō. de cōsā. ꝛ affi.c.j. tex. xxxviij. di. omīs vbi videtur ꝙ alias nō sit consecrandus de e/ ta. et qua. cū sit et.c.fi. adde qd nō. Cy. de epi scopis et cle. m aut ē. eā que fit de elec. con/ gregato glosa m litteratura.
¶An quis possit cōpelli ad epatū suscipien/ dū tex. et glo. xl. di. ante oīa glo. viij.q.j. m scriptura facit de elec. qualit facit glo. vij.q. j. omnes qui. et.c. epūs vbi tractat glo. qd de alijs dignitatibz inferioribz.
¶An ꝓpter excoīcationē epi deuoluatur ei9 iurisdictio ad Archiepūm dic ꝙ sic de sup. neg. prela.c.j.
¶An epūs possit ocedere altare portatile Jo. an. m.c. ꝙ nōnullius et m.c.m his de priuil. tex. de conse. di.j. missas Jo. an. m.c.fi. de pri uil. li.vj. dixi. s. sub dictione altare.
¶An epūs habet ꝓuil. in altare viatico dic ꝙ sic vt in d.c.fi. vbi vide glo. ꝙ etiam ante die possit facere coram se celebrari.
¶De epis et qd eoz erat officiū vide lxxviij di. quamuis et.c. cor epi.
¶Aliquis pt esse epūs et nullius ecclesie par ticularis de transla. prela. inter. et m cle. in plerisq̄ de elec.
¶Epūs qui sbditoz excessus ñ corrigit ē ma gis dicendꝰ cams impudicus quā epūs. lxxxiij di. nemo.ij. q. vij. quia nec.
¶Que sit pena clerici miuriantis vel conui/ ciantis episcopo vide. xj. q.j. si quis sacdo/ tum cuius canonis intellectū vide. ij. quāus si quis iratus.
¶An credatur dicto solius epi nō. vj. q.ij. per totū facit de proba. post cessionem.
¶An status epoz sit pfectior q̄z religioso; Tho. ꝙ sic secunda secunde. q. lviij.
¶Epālis dignitas liberat a patria potest/ te de eta. et qua. in decoz vbi glo.
¶Epūs in tota dyo. sua habz iurisdictionez ordinariā ꝛ in quolibz loco nō exēpto potest ponere sedem pro tribunali de offi. or. cum e piscopus li.vj.
¶Habz etiā merū imperiū in tota dyoc. sua de quo dixi. s. per glo. ij. q. vij. si quis epūs Hosti. de fo compe. contingit.
¶Qualiter epūs qui habz iurisdictionē tem poralem debeat illā per alium exercere et qd si deputatus ab eo consulat eum specia liter qd sit de eo faciendum qui penam sāguinis me retur qualiter dēat episcopus respondere vi de m.c. episcopus ne cle. vel. mo. li.vj. et m sūma pisana sub dictione episcopus. ¶. quez si iudex interroget.
¶An epūs dēat principaliter intendere cure pastorali vel multiplicationi temporaliū Ꝺ. Tho. in q. de quolibet et in secunda secū de. q. clxxxv.

¶An ēps possit nouā ꝺsuetudinē mducere in eccleſia glo. rj. di. m hiſ et. c. catholica At chi. de cle. nō reſi. c. fi. li. vj. idē rij. di. nouit glo. xcj. d. c. ij. glo. de ꝺsecra. di. iij. c. j.

¶An ēps possit ꝓiudicare iuri ſbditoꝝ ſuo rum glo. de ꝺsue. cū olim et. c. cū dilect9 vbi glo. ſup ꝓbo ꝺstitutus glo. xvj. q. j. eccleſie glo. de reli. do. ꝺstitutus.

¶An mferior epō possit ꝺgnoſcere de cā cri minali Jnno. qꝓ nō in. c. quāto de offi. ꝺl. x. c. in lateraneñ de ꝓben.

¶An muito rectore possit epūs ꝺuidē paro chiā vel eccleſiā in duas ptes glo. x. di. c. ij.

¶Si ep̄s i ꝺstituēdo vel ꝺstruēdo monaſte riū expēdit vlt̄ id qđ teſtōr iuſſit an illđ re petz ab herede teſtōris de teſtam. nos q̄dez.

¶An ēps dēat ſoluē decias ꝓdiales illi ec eleſie ifra cui9 limites ſūt ꝓdia ſita vide de de ci. nouū genus dixi. ſ. ſb dcōe decima.

¶Ēps pt̄ cogē rectores hoſpitaliū vt exe q̄nt̄ illa ad q̄ hoſpitalia ſūt ordīata vid̄ de re li. do. đ ſeodochijs vbi de mā. late p doctoēs

¶Nihil ē laborioſius et piculoſius officio e piſcopi mihil beati9 apđ deū ſi bñ agat̄. xl. di. ante omnia.

¶An ēps ꝺstituat actorē ſindicū vel ꝓcura torē no. ff. qꝓ cuiuſq; vniū. no. l. itē eoꝝ. ¶ac tor. in glo. deſēdē. C. de epi. et cleri. i autē. ꝟ hodie et ibi Cy. de ſindic. c. j. đ ꝓcuratō. c. j

¶An merus laycus possit eligi vel aſſumi in ēpm nō. in autē. quō opōtz epi. ¶. j. i glo. laycis coll. j. xvj. di. c. ij. i glo. j. vbi plē đ mā

¶Epiſcopo debili vel ifirmo dat̄ coadiutor nō. ff. de his q̄ no. ifa. l. ij. ¶. ignoie cā i gl. va lituꝺies nō. de offi. de. venerabili i glo. coad iutorē vide nō. i. c. fi. p Jo. an. et doct. de cle. egr. x. e. ti. c. j. li. vj. Jo. an. m addi. Spe. e ti. ſup ea dixi ſub dictione coadiutor.

¶An mortuo epō cui erat datus coadiutō deuoluat̄ iuſdcō ad capl̄m vel remāeat pe nes coadiutorē Bá. i. l. ſolz in fi. ff. đ tutel. ad

¶An ēps cogat̄ teſtifica / de q̄ dixi. ſ. ri x quō. ij. i. c. fi. đ iura. calū. C. đ epi. x cle. autē. ꝟ iudex i glo. Spe. ti. de teſte. ¶ ſeqtur

¶Corā q̄ ꝺuemat̄ ēps ver. et nō. ibi. et alij et ſupiores nō. C. de epi. et cle. auten. ſi cleic9 m glo. fi. et xxxiij. di. c. j. i gl. cepeis.

¶An ēps ſbsit regi vel ꝓncipi ſeculari vide ter. et qđ ibi nō. de ma. et ob. ſolite vbi prin cep̄s dēt aſſurgē epis. ñ. xxiij. q. viij. tributū

¶An ēps possit renū / in glo. eccleſia. ciare ſine licētia pape vide plē in. c. miſi de re nū. et i. c. ſe. faciūt q̄ hēnt̄ i. c. mt̄ corpalia x. c. ānto et. c. fi. de ēnſia. ꝑla. vbi vide q̄ vinculo ſit alligat9 eccleſie ſue et q̄lit̄ possit diſſolui.

¶Ēps nō pt̄ etiā cū ꝺſenſu capituli dimiuē numer canonicoꝝ ſine conſenſu pape nō. đ ver. ſignī. c. fi. in glo. de conſti. cum acceſſiſ ſent in glo. ſtatuiſſe et ibi Jnno.

¶An ēps possit deponere clericū ordinatū pz papā nō. de ma. et obe. p tuas in glo. ad fine dicam. ꝟ ſub dictione papa.

¶Epi ñ dēnt ſibi iburſaē pēas pecūiarias ꝫ ꝺuertere eas i vtilitatē eccleſie nō. depe. c. ij.

¶Ēps eſt maior quocūq; preſide ciuitatis Ange. in cōſilio. cclxviij. quod incipit nul la dubitatio.

¶Epi eq̄pāt̄ ꝓfecto ꝓtorio ſecū dū leges ci uiles ff. de offi. prefe. ꝓto. in. l. vnica in glo. indicaturus.

¶An ēps possit ꝺcedere vt incerta et mla ab lata ꝺuertant̄ in repatiōz eccleſie prochial̄ Jo. an. in. c. ij. de teſta. ſup. ꝟ. libere li. vj.

¶Quis et qualit̄ possit ēpm deponere vide Spe. ti. de accu. ¶. quāto loco.

¶Illud qđ relinquit̄ epō ſb noīe dignitat̄ trāſit ad ſucceſſorē nō ſic qđ relinq̄t̄ eius vi cario. l. qđ ꝓncipi cū. l. ſe. ff. de le. j. de q̄ vide / ibi Bá.

¶Datū epō ſimplicit̄ nō ꝺtē platiōe eccleſie ſibi acq̄rit̄ ſi alias eſt capax aliaſ idiſtincte ēpatui acq̄rit̄ Bá. x. coll. đ pa. oſtā. ſup. ꝟ. eccīs. add. ñ. i. c. rq̄ſiti đ teſta.

¶An ꝺceſſa p ēpm pūt reuōri p ei9 ſuccōres vid̄ Jo. an. ſup ℟brica ti. de re. ec. nō alie.

¶An ēps possit de rebo ēphitheoticis cog noſcere qꝫ eius cāe vtilitas principaliter ſpe ctat ad eccleſiā ꝟba. ſūt do. Anto. de bu. hic in reptorio ſuo all. Jnno. m. c. ex pte i xpō de ver. ſig. et ſi de facto alienauit res eccie pt̄ m quirere cont̄ detētores ip̄az de iure iur. ad nr̄am. ij. et p̄ſumit̄ oīs doluſ abeſſe ab iq̄ēte Bal. m. l. j. C. ne quis in ſua cā iuſſi. di.

¶Propt̄ abſētiā iudicis ſecularis poteſt adiri ēps qui acti ꝺficiat et loco iudicis ſecularis ſuccedit tex ē m. l. m ꝺctibo m fi. C. de nō nu me. pecu. et ibi hoc no. Bal.

¶Epi appellant̄ ſāctiſſmi in ꝓhemio Gre gori. ¶. illud vide ter. in cle. j. de pe.

¶Ēps pt̄ ſua ꝺstitutiōe imponere penaſ ex ecutoribꝫ nō erequentibꝫ teſtā ad pias cās alias nō. Jtem pt̄ prorogare tps executori bus et dēt eſſe ſuffragator teſtōr. Bal. m. l. j. C. de his qui pe. noīe q̄ dic̄ ibi i vltia col. qꝫ relict̄ ꝺgnibꝫ mritandis ēps nō pt̄ conūtē in vſum alium etiam p̄ium.

¶Ēps italicus nō pt̄ ordinare vlt̄ montes. c. de temp. ordi. li. vj.

¶Ēps ꝺferēs p̄mā tō ſuā pſonis ꝓhibit̄ ſu ſpēdit̄ p ānū vt in. c. fi. i fi. đ tēp. ordi. li. vj.

¶Intentio epi q̄ ad exercitiū turiſdcōis i to ta ſua dyoceſi eſt fūdata de iure cōi iō dicēs ſe exēptū dēt illđ ꝓbare de p̄mo ē cauſa m. c. cū ēps de offi. or. li. vj. de ſecūdo i. c. cū pſōe de p̄uile. eo. li. Jnno. de cenſ. venerabili.

¶Epi nō possunt ſe abſentare ab eccleſijs ſi ne iuſta cā vt. c. fi. de p̄uile. li. vj. vij. q. j.

j·puenit et·c·tpis nec excusat eos cōsuetudo
vtibi et de cōse·di.iij·eps et pt esse iusta cā
qñ p negociis ecclesie profiscisc̄itur vt nō.
i.d.c.fi. de ẖ no.in.c.cū parati ꝺ ap·i glo·ij.
¶Licz eps electus et ofirmat9 tāt ū nō pos
sit añ consecrationē deponere ab ordie qz ñ pt
illū ofer re pt tñ de cāis crimialibꝫ clericoruz
cognoscere etiā ad finē depositiōis et p nūti
are deponēdū vel degradādū Jta nō. Jn.o·
et Jo·an·et do. Anto·in.c·tnsmissaz de elect·
facit·c·suffraganeis et qꝺ ibi nō·eo·ti·
¶An eps possit mqrere ō clericū possidētez
ecclesiā etiā eo muito et an cleric9 possit euz
recusare vt suspectuz et maxime qñ collatio
illi9 bñficij spectat ad illū epm nō. Hosti·de
symo. lz hely. vid ꝺ reli·do.c.j.i glo·fi·li.vj.
¶Qñ et q̄modo iferiores pñt pūdicare obe
diētie epi Jnn·de ma·et ob·c·imē quattuor.
¶De pta te epoz in pemis iponēdis layeis nō
Jo.an.ɜ moder.m.c.p huāi de homicī·li.vj.
¶Eps pt supplere canonicoz negligētiā in
stituēdo cānonicos vbi nō est ctus numer9 se
cundū hosti·de ele·cū eccīa assignādo eis ter
minū.j.quē si nō elegerit ipe puidebit secū
cūdū Host·ibi de offi·or·sigficauit et·c·ad re
pmēdā et c·ir refragabili Jnno·in d.c.cū eccīa
vr dicere qꝺ eps nō possit supplé ñ in casibꝫ a
iure exp̄ssis de supp·neg·prela·c.j·li·vj.
¶An eps possit dispēsationē seu licētiaz sui
pdecessoris reuōre qñ vult vid ꝺ de cle·nō resi·
c·pe·de fil.p̄sbyt·c·ex tu de iudi·at si clerici i
¶An eps possit agē vel defēdē ; glo m̄gna
sine capitulo de p̄cu·c.j·et ibi gl·ij. de rscrip.
¶Eōs dispēsas cū sb̄dito qꝺ ; c·edocēri·
possit staē i studio p septēniū ñ ruōt illā sciā
nō. de cle·cū ex eo in glo. septēniū li.vj.
¶Eps ñ dispēsat cū eo q̄ est puat9 eccīa sua
qz nō fec se p moueri·j·ānū vt illa eccīa sibi o
feraē vide·ii. in.c.cōmissa li·vj. sup·v·nlsatē9
¶Eps pt consentire p̄rono alicui qꝺ onus ipo
nere ecclesie in eius fūdatiōe nō. de cōsue·cū
dilectus in glo.
¶Si eps dat alicui licētiā eligēdi sibi ofesso
rez nō pt confessor p̄ter hoc absoluere de ca
sibꝫ reseruatis sibi de offi·vicarij·c·vlt·li.vj·
regula in generali eo.li. de pemit. et re.c.ij.et
·c·fi·eo.ti.
¶Eps consectus tpe quo non potuit non est
consectus sed hēt consectiōis executiōez nō.
de elec. prouicia li·vj·in glo·electō qꝺ nō.
¶Eps cui mdicta est executō pontificaliuz
si mīstret in inferioribꝫ nō efficit irregula
ris secundū Jo·de imo.m.c.j.de sen·ex cōmu·
li·vj.
¶Eps iniuriā ecclesie vendicare pt sed ñ p̄
am glo.sup ver. ecclesijs in cle·j·de fō·cō pe·
ad ꝺ q̄ dicā·j.sb̄ dcōe iuria et sb̄ dcōe p̄latus.
¶Episcopus iurat non alienare mconsulto
romano pontifice de re·ecc·non ali·vt super
nec mfeudare de nouo. de feu.c.ij·vbi nō·
¶Eps clericū suum delinquentem extra dy
oceſim pt punire pena iuris commūis ẖ nō o
stitutione synodali de fo·compe. contingit.
¶Eps pt statuere modū q̄ quis cēseat9 vsu
rarius manifestus de vsuris cū tu Freder·de
se·consilio suo xiij.
¶Eps pt dispēsare cū clerico vsurario post
pemtentiā et satisfactionē de vsu·preterea.
¶Si aliquis est excoicatus tali excoicatiōe
cuius absolutio ad epm p̄tinz et sic excoica
tus recipit ordines an post absolutionez ab
excommunicatione possit dispensare epūs
in ordinis executione de sen·excommu·cuz
illoz et ibi nō·
¶An eps cū capitulo possit i fūdatiōe noue
ecclesie statuere qꝺ vna eccīa eligat ꝺ alia ꝺ
v·sig·abbate glo·in.c.cū dilcēs de osue·
¶Eps cū capitulo in fūdatiōe noue eccleſie
pt statuere qꝺ clerici eligāt de gremio alteri9
ecclesie pt etiam disponere circa statū eccle
sie nō solū que presens tēpus respiciūt ẖ eti
am futuz dū modo nō statuat aliqꝺ a iure p̄
hibitū secundū doc. de osue. cū dilectus.
¶An eps cū capitulo possit dignitati vacā
ti onus impone ad qꝺ teneat9 is q̄ dignitatē
illā consequitur nō. de cle. sig̃ificasti.
¶An possit eps adiri pro legato facto ñ ad
pias causas nō de testa. Joannes.
¶Eps pt mdicere layco purgatiōez in cri
mine tantū ecclesiastico secundū Jnno·in.c.
nos inter de pur·ca·
Epistola. An valeat epistola in qua nō
est nomen scribētis Jtem quid si habz nomē
sed nō cognomen nōt·Bal.in prohemio·ff·
vbi etiā Bar.
¶An de sb̄stātia sit salutatio gl·in p̄hemio
li·vj·Ja·de bel.in lectura sua noua i.c.obtus
in qui·ca.feu.amit·
¶Quid aūt dēat continere Bā·et Bal·in p̄
hemio·ff·sup ℞brica ad fi·
¶An epistola ofessata probz nō·p Bar·in.l.
ñ epistolis C·de p̄ba·adde·ff·ꝺ pac.l.epla
·ff·de p̄ba.l.fi Cy·in d.l.ñ epistol ad ꝺ nō·i
·l.admonēdi in glo·ff·de iure iurā·et Bā·in
·l.scripturas C·q̄po·in pig·habe.in quibꝺ
locis vide quādo epistola probz vel nō·
¶An epistole sūmoz pōtificū ex̄ corp9 p̄
bent et hēant vim canonū vide xix. di·si rom̄
noz de fi·instru·pastoralis.
¶An epistole decretales int canonicas scrip
turas connumerant̄..xix. di·in canonicis·
¶An epistola obligz mittētē ita vt ex ea o
riat9 actō vide in.l.fi.ff.de ac·et ob. fac̄.l.fi.ff.
māda·adde Spe.de p̄cur·§.q̄rto.v·si quid
¶An sit sedēdum qñ epistola legitur in ec
clesia Archi·xxv·di·perlectis·

¶ Epistola vel nūtius pſonā dñi repſentat C. ſi quis alteri vel ſibi. l. multuz. vnde videt loqui dominus vbi epistola pſētat vel nūtius loqr̄ ar. ff. de oſti. pe. l. et licz. ff. qp iuſſu. l. j. et qđ no. Arch. i. c. vbi piculū. Ç. nlli. de elec.

¶ Quādo ſit credēdū epiſto li. vj. le no. ff. de procu. l. ſi ꝓcuratorem in glo. ad intelligēdū no. ff. rem ra. habe. l. ne ſatisdatō de his q̄ ſi. apla. c. ea noscit in glo. j.

¶ An ſit credēdum nūtio alicui ſine epiſto la Spe. ti. j. Ç. excipi poſſint ver. item excipe et ti. de lega. Ç. ſupeſt ver. qđ ſi de legati.

¶ An depoſitarius dēat credere plene ſi depo nens ei dixit cuicūq; portanti lras nras reſtituas Cy. C. de proba. l. ad ꝓbationem.

¶ Qua pena puniatur aperiēs eplām clauſam no. ff. de fal. l. ij.

¶ Epiſtolā recipiēs eo ipſo conſentit contentis in ea niſi ꝓteſtet z ioō ſi obtinet obtractū naſcitur obligatio. ff. ad macedo. l. ſi filiusfamiliꝰ as abſēte pre. et m. l. titius ſeyo. ff. de cōſti. pec. et ibi Bā. ad fī. Bā. et ter. ff. depo. l. pblia

¶ Epiſtola cōmēdatoria alicuius nō obligat ſcribētem ff. mā. l. ſi vō. Ç. cū quidā nō. i. l. fi. C. qp cum eo.

¶ Quādo epiſtola obtinet negocij iā diſpoſiti atteſtationē ſtat epiſtole mt ſcribētē z eū cui ſcribit ſic itellige. l. publia. i fi. ff. depo. ſecus ſi cōmemorat alienū ius vel factū vt. l. eēpla m prin. ff. de pac. dicā. j. ſb dcō e littēa

Epithimium. Quid ſigficet dic ebdomodaꝝ ſuſpenſionem vel dicitur increpatio vel ē genꝰ pene vel vnguēti de q̄ vid gl. xxi. q. iij. in. c. omnis iactantia.

Epithogium. Quid ſit nō. in cle. ij. de vi. et honeſtate cle.

Epule. Epula vōt cibꝰ et potꝰ ſic. ff. de auro et ar. le. l. et ſi nō ſunt. Ç. ſi cui.

¶ Cogitare de epulis eſt q̄dā mētis iqetudo C. de ꝓpo. ac. tribu. ſco. l. j. i gl. epul. li. xij

Equalitas. Equale. Equales fuerūt Petrus et Paulus in meritis ſed nō in dignitate prelationis. ij. q. vij. beatus.

¶ Equales fuerūt apoſtoli cū Petro licz Petrus eſſz caput illoꝝ. xxiij. q. j. loqtur dñs.

¶ An p̄bende pñt eſſe in eccleſia meqles nō. glo. de ma. et obe. ſtatuimus. Inno. et doc. de conſti. cum omnes.

¶ Jura fauent equalitati. ff. de arbi. l. ſi cum dies. Ç. penul. et ibi concor. in glo. C. de poſtul. l. j. prouidendum. xvj. q. vij. c. j.

¶ Inter eqles cōſueuit eſſe mutua ar. ff. de offi. preſi. l. obſeruandum et qđ no. in. l. ei. Ç. veteres. ff. de acqui. poſ.

¶ An equalitas ſit ſeruanda i tractibꝰ iudiciis et arbitriis nō. ff. de arbi. l. ſi cum dies Ç. ſi is in glo. abſurdum.

¶ An equalitas ſit in diuinis et qualis. S. Tho. i prima pte. q. xlij. ar. j. et ij. z di. xxj. ar. j. et ibi vide qp equalitas magnitudinis ē in diuinis. Jdē in. j. pte. q. xlij. ar. j. et in. j. di. xix. q. j. art. j. vbi etiā vide de equalitate durationis.

¶ Equale dupliciter attenditur in potencijs anime Jdē in primo di. iij. q. iiij. ar. iij.

¶ Eqlitas ē multipler idē i prio di. xxxj. ar. j

¶ Equalitas eſt ſeruanda inter ptes in numero iudicum eligendoꝝ facit. l. petende. C. de temp. in integ. reſti. et C. de fru. et lit. expen. l. fi. et ibi per. Bal.

¶ Quandoq; nōt. eqlitas in quantitate rei quādoq; tpi nō. ff. de dam. infe. l. ſi finita. Ç. cum autem.

Eque. Equus. De his verbis et horū ſignificato nō. ff. de here. inſti. l. interduz vbi glo. et doc. Jtem de ſignificatiōe et ſigficato eque vide Bar. in. l. a diuo pio. ff. de reiud.

¶ Eque bonū et dari et acципi dēt. ff. de arbi. l. labeo in fi.

Equiparatio. Quādo lex equiparat duo ſimpliciter itelligūtur in oībꝰ equipari niſi in qbꝰ repit exꝑſſe contriū Bā. in. l. ex facto. ff. de vul. et pup. ſecus ſi lex equipat aliqua in multis. l. in multis. ff. de ſta. ho.

¶ An ſi duo equipant in iure pena ſtatuta in vno extendat ad aliud glo. no. qp ſic in. c. de multa de ꝓbē. et ibi doc. faciūt nō. p Bā. in. l. fi. C. de mdi. vidui. tol.

¶ Diſpoſitō leḡ et hoīs eqpant vt in autē. de nup. Ç. diſponāt Jo. an. de ābi. inotuit et ibi allegat ter. concord.

¶ Solutio et ꝓmiſſio eqpant. l. fi. C. ad. l. fal. Dy. in regula qp ſemel li. vj.

¶ Ammuētes et dormiētes eqpant đ bap. maiores. Ç. vex. et ibi nō.

¶ Aliqđ nō fieri z tādē fieri eqpāt. nō. đ pac- ¶ pactū et ꝺſuetudo eqpāt ſaudit. nō. de ele. c. ſacroſāc. de dote pꝰ diuōciū. c. vlt.

¶ Nolle et non poſſe equiparant Jo. an. de pue. ca. accepimus. v. et potuerit de do. et otu. c. finē. Jo. an. de app. legitima ſuper glo. vltima li. vj.

¶ Contemnere et negligere eqpāt de electiōes in pri. li. vj. et ibi Arch. diriſb dictiōe otemptus. et dicā ſb dcōe negligētia.

¶ Dolus et negligētia eqpant de teſti. pertuas in fi. no. de app. ab eo. li. vj. in glo.

¶ Nō venire et minus ſufficiēt venire equipantur de app. nicolao et ibi Jo. an. vide in. c. dilecti. de do. et otu.

Nō venire et venire et ſine licētia recedere equipant no de ele. ſi poſtq̄z. Ç. j. i. l. vj. de procur. conſtitutus facit de iudi. c. j.

¶ Statutū ꝫ pactū eq̄parāt̄ no. Jo. an. de
¶ Priuilegi ꝫ ꝫ ꝺſuetudo ſapp. c. fi. li. vj.
eq̄parant̄ q̄ ad tus coē tollēdū de iudi. no
uit ꝺ. nō. em̄ de fo. ope. cū ꝺtingat marie ſi ē
ꝺſuetudo de cuī9 ām9 nō ē meor̄a de ꝺ. ſig.
ſup q̄buſdā ℔ poit Jo. an. maddi. Sper. ti. de
teſti. ¶ nē videdū ꝺſ. Jtez opponūt aduōti.
¶ Non hr̄e mandatū ꝫ hr̄e minus ſufficiēs
eq̄parant̄ de iureiurā. veiens ī fi. de do. ꝫ ꝺ
¶ Eq̄pant̄ nō appellat̄ et ſtu. cū dilcūſ.
appellare ℔ appellatōz negli ē de app. ſepe m
glo. ſup ꝺ. rata ꝫ ī cle. ſi appellatōz eo. ti.

Equipollens. An referat q̄ꝺ ex eq̄pol
lentibꝫ fiat. l. fi. C. de dona. q̄ ſub mo. ff. ꝺ ac.
l. q̄d tamē. ¶ j.
¶ An id qꝺ ciuilr̄ contingit eq̄polleat natu
rali caſu ꝫ ſic an moꝛs ciuilis eq̄polleat natu
rali Cy. ī. l. deo nobis C. de epi. et cle. Bal. ī. l.
gallus. ¶ ꝫ q̄d ſi tantū. ff. ꝺ libe. ꝫ poſtu. ꝫ. l.
ſi cū dotem m ꝑn. ff. ſol. ma. ꝫ. l. ex ea pte. ¶ ī
mſulam. ff. de ꝺ. ob. addexj. q. ıȷı. exiſtima
uit qꝺ no. de renū. veniēs ī glo. ıȷȷ. de ꝺ. ſig.
in his Jo. an. de iudi. c. j. Archi. vȷ. q. j. ¶ ec
ce adde q ꝺba eq̄pollētia idē opant̄ qꝺ erꝓſ
ſa vt ī. l. i. ¶ ſi q̄s ita. ff. de ver. ob. cū ibi no. et
l. prorez. ¶ cōcubine. ff. de le. ıȷȷ. et. l. ıȷȷ. C. de
libe. ꝓteri. vel erhere. vbi vide.
¶ An ī ſtatuti ſ indiffimita eq̄polleat vniuer
ſali vid Bā. ī repetitōe. l. oēs ꝓpȓ. ff. de iuſti.
et iure.

Equitas. Quę dicat̄ eq̄tas Bar. m. l. j.
C. de legi. do. Anto. ī. c. fi. de tr̄ſac. adde q ꝫ
q̄tas ē iuſticia dulcore miſericordie tēpata
ſcdm Hoſti. in. c. fi. de tranſla. ꝓla. Jo. an. de
uoto ma ne poſt ꝑn. Jtez vide pulchrā diffi
mitōz Bal. m. l. i. ff. de mſti. et iure.
¶ Equitas ꝓferet̄ rigori vt. l. q ſi epheſi. ff. de
eo qꝺ cer. lo. de q̄ plene in. l. placuit C. de iuſ
di. et. c. fi. de tr̄ſac. adde. ff. de ꝺdi. et demon.
l. hec ꝺdictio Cy. m. l. j. in fi. C. de legi. no.
xlv. di. diſcipliā vbi pulcher ter. ff. ꝺ reſti.
in integ. l. diuus.
¶ Simulata eq̄tas duplex ē iniq̄tas glo. in
cle. j. de reli. do. ī ꝺ. ſctitatis.
¶ Judices ſemp dēnt hr̄e eq̄tatez añ oculos
ff. ꝺ eo qꝺ cer. lo. l. q ſi epheſi.
¶ Eſt em̄ melius de minma miſericordia q̄z
de mmia ſeueritate reddere rōz xxvj. q. vij.
alligant.
¶ Equū ꝓferet̄ bono vt. l. j. ff. de iuſti. et iur̄ et
l. hac lege C. ꝺ pac. et equo equus repet̄. ff
de ꝺ. ob. l. vbi aūt. ff. de re. iur. l. q mihil.
¶ Duplex ē eq̄tas ſcz naturalis et ciuilis vt
ff. de pac. l. j. in ꝑn. ff. de mino. l. j. ff. de lega.
ꝓſtan. l. j ff. de of. ꝓſi. l. ogruet.
¶ Quę ꝺra ſit inter bonū ꝫ equū. ff. ꝺ mino.
l. j. ff. de of. ꝓſi. l. ogruet.
¶ Equū nō ꝺicit̄ niſi eq̄tas ſit ſūpta. ff. ꝺ
poſi. l. bona Bal. in. l. i. ff. de iuſti. et iure.
¶ Eq̄tas ē rectitudo iudicis nālez ſeq̄nſ rōz
l. j. ff. de legi. ff. ſi qs te. libe. ēe iuſ. fue. l. j. ¶ q
quus. ff. depo. l. bona fides.
¶ Eq̄tas ē benigtas q̄ꝺaz aī impellēs ad a
liquid iuſte agēdū. ff. de legi. l. nulla.
¶ Omne hūanū dr̄ equū ꝫ eq̄tas et huāitas
idē ſūt. ff. de of. ꝓto. l. bābari9 philippus.
¶ Vbi ōriant̄ eq̄tas naturalis ꝫ iuſ gētiū ꝫ
ius ſimpliciter loq̄tur de eq̄tate reſti igit̄ ad
eq̄tatē nālez nō aūt ad ius gētiū. ff. ꝺ condi.
¶ Eq̄tas nālis ē duplex ſideb. l. ſi id qꝺ.
tus nāle q̄ cūcta aīantia cōicant ꝫ ſic ſtricte
ſuit̄. alio mō ꝓut dictat rectitudo rōis ī ho
mie miſita ꝫ ſic ſumt̄ large ꝺ q̄ vid ī. l. j. ff. de
¶ Vbi de bono ꝫ eq̄ agit̄ ꝺ apiabꝫ ſpac.
iuris nō ē diſputādū nec ſbtilitas iur̄ q̄ren
da. ff. māda. l. ſi fideiuſſō. ¶ q̄ꝺ ā. ff. de ꝑ. ob. l.
¶ Humanū. ī. equū vt. l. fi. C. ſeruū. ¶ j.
ī q. cau. ī mte. reſti. nō ē neceſſa. vbi plene.
¶ Deficiēte lege ſuffic̄ naturalis eq̄tas vt. ff
de aqua plu. ar. l. ıȷ. ¶ item varus m fi.
¶ Eq̄tas dr̄ q̄ vna ꝫ eadē ſēp pmanet vt. l. j.
C. de iuus po. no. Bal. m. l. apud hoſtes C. de
¶ Eq̄tas ē ps iuſticie s. Tho. ſiuis et le.
ſecunda ſecunde. q. lxxx. ar. j.

Equiuocum. De eq̄uocatōe hētur per
glo. et doc. m. l. quotiens. ff. de ꝺ. obli.
¶ Verba eq̄uoca dent mtelligi ſcdz ſbiectā
¶ Per eq̄uocatōz licī ſmām ꝺ iud. c. j.
te poſſū ꝺitatez celare vt no. xxıȷ. q. ıȷ. q̄rit̄.
¶ Eq̄uocatio et vniuōtio reſpiciūt eſſentiā
ñ ſuppoſitū s. Tho. q̄ti. ıȷȷ. q. ıȷ. ar. ıȷ. ad ꝑm.

Equus. Oones de eq̄ vide. s. ſub dcōne
accēſioy et brauium.
¶ An expenſe fcē m eq̄ ꝺmodato repetant̄
no. in. l. diuōtio. ¶ impendia. ff. ſo. ma.
¶ An equus vulneratus in bello qui poſtea
morit̄ i ciuitate dēat emēdari ac ſi fuiſſet mō
tuus m bello Bar. q ſic m. l. j. ff. de incen. rui.
naufra. adde q dixi ſub dcōe belluz. faciunt
no. p Bar. m. l. damni. ¶ ſabin. ff. de dā. ifec.
adde Bar. in. l. bello. ff. de excu. tuto.
¶ Equo currente ad brauiū lic̄ puer cadat ſi
tamen prius venit ad brauium dominus ei9
obtinebit Bar. m. l. qui fūdum. ff. quē admo.
ſerui. amit.
¶ Equus male paſculatus male vadit glo.
in. l. aliaha C. de cur. publi. libro. xıȷ.
¶ De equis conductis ad vecturaz vid Bā.
in. l. j. C. de cur. pu. li. xıȷ.
¶ Equū retrogradum ſcienter vendēs tētur
emptori ignoranti qui cū illo iuit ad belluz
ꝫ ꝓter vicium equi captus fuit et ſe redemit

Spe·ti·de emp. et ven·¶ j·v·vendatur et ibi Jo·an·m addi.

¶ Nō est respiciēdum ad dētem equi dona ti·ff·de euic·l·ad res donatas glo. ī cle. ad no stram de cēsi·

¶ De equo dimisso im pascuus a pdito vide glo·m·l·si nego·ff·de nego·ge·Cy. ī·l·iij. C· de episco·audi.

¶ An pstare equū reipublicē sit mun9 pso= nale vel prīonale vide C. ō mune. patri·l·nō videtur lib·x·

¶ An equū deterioratū recusare possit loca= tor no·ff·de solu·l·q̄ si bi·¶ q̄sticū Spe·ti·de loca·¶ iij·v·sed quid si.

¶ Si equus aliquē interfecerit an sessor tē= at vide de ho·c·dilectus filius et·c·sīficasti.

¶ Si accepi equū ad vecturaz et datus est famulo meo an tenear de fcō famuli no·Bá· im·l·j·ff·de libe·agno·

¶ Si equus ōmodat9 moriat ī vsu ad quē est ōmodatus an teneat ōmodatari9 Jo·an· m addi·Spe·ti·de ōmo. sup Rca.

¶ Si equus pauciat aliter q̄z cū calcaribus tenet ōductor p deterioratōe Bar·im·l·j. C· de cur·pu·li·xn·

¶ Si equus violēter capit cursū an obliget im cursu currentē p loca vetita vide nō·ī·l·fi. ·¶ si propter·ff·de publica.

¶ Occidēs equū stipēdiario nō tētur illi ad dānum ānnissi stipendij ar·l·quēadmodū ¶ Itē labeo·ff·ad·l·aq̄l·fac·l·pmde si huū·¶ i. cū·l·seq̄nti eo·ti·vid gl·et Bal·ī d·¶ itē labeo

Erarium. Est fiscus vel loc9 vbi pecunie vel res cōes tenet vt·ff·de or·iur·l·ij·¶ ō iudi.

Eregione. Vna dcō ē a ad vbiuz loci et significat idē q̄ eōrio vel eouerso vide gen· xpj·vbi dr a eregiōe vniuersoz frūm suoz figet tabernacula et expoit·i·ex aduerso.

erga. Exponitur·i·secūdū de pur. ca. mo= males in glo·de significato huius vbi vid m l·veluti·ff·de iusti. et iure·

ergasterium. Quid sit et vnde dicatur vide nō·xliij. di·nulli·

ergo. Hec dcō est illatiua et q̄nq̄ infert a remotis·ff·de legi·l·ergo·

¶ De significato huius dcōis dic vt ñ·glo· de offi·dele·sup qōnū·¶ eius ergo vbi dicit q̄ ē illatiua ex p̄missis doc. ī·c·j. ō offi. or. in .j·

¶ Q̄nq̄ poit cā ornat9 q̄nq̄ ichoa= tiue nō illatiue de q̄ Jo. an·ī·c·dānam9 ī p̄n. de sū·tri·et fide catho·de h̄ vide·ff·ne qs euz q̄ m ius voca·l·sed crimēdi·

eripio. Eripe ē de maibo p raptū aufe:re ff·ne qs eū q̄ iuus·l·h̄ crimendi ī principio·

erit. Hoc vbum nō solū futuū tps demon= strat h̄z etiā p̄teritū·ff·de auro et ar·le·l·titio

error. Qualiter ꝓbet error Bá· =¶ fi· m·l·de etate in fi·ff·de mteiro·act· et q̄liter ꝓ bet error tuī Bar·m·l·si adulteriū im p̄n·ff·de adul. et m·l·nō fatet·ff·de ofes·

¶ Error ī psonā iudicis delegātis vitiat sen tentiā Spe·ti. de sen·¶ q̄miaz v·q̄d si dixit·

¶ Justus error inducit p publicā famā adeo vt excuset qs a delicto Bá. ī·l·j·ff·de trāsac·

¶ An et q̄ñ error fcī cadit in latā culpā vel ñ Bar. in·l·nō fatet·ff·de confessis·

¶ Quis dicat error iustus qs iustior quis iustissim9 Bá. in·l·celsus·ff·de vsuca·

¶ Justus error nō hēt ꝓ titulo q̄ ad actōez que nō dat contra titulū possidentem Bar·m l·j·m p̄n·ff·quo·bono·

¶ An error iuī vel fcī impediat vsucapionez Bar. m·l·si is qui ꝓ emptore·ff·de vsuca·

¶ Qualis error iudicis dātis tutorē hēat im pedire datōez Bar. ī·l·tutor·ff·de tuto·a cura to·da·ab his ¶ Qualiter ꝓbet error Bá· m·l·quot·ff·de here·msti·

¶ An et q̄ñ error possit reuocari no·Spe·ti de ofes·ī pluribo locis et ibi Jo·an·ī addi·

¶ An error fcūs in cā p̄ncipali possit reuōri ī cā appellōis Bá. ī·l·sētencijs C·de erro. aduo·

¶ Infra q̄zt ū tps possit reuocari error hitus ī calculo Bá·ī·l·j. C·de iuī fis·libro·x·

¶ Cūctos error mr ē ignorātia et errat dr q̄ se putat illd scié qd nescit·xxxviij·di·q̄zuis

¶ Error cui nō resistit approbat et vitas cū nō defendit oppriment·lxxxij·di. error·

¶ Errore suo nō potui mihil p̄stat illi q̄ sen sum suū p bet erranti·lxxxiij·di·qd ꝓdest·

¶ Errāti vr ostēdere q̄ illi cū possit nō obuiat

¶ Errat ī his q̄ nō spe =lxxxiij·di·ostendere· ctāt ad fidē pctm nō ē·xxij·q·ij·m qbo rebo

¶ Qui ñ corripit errātez nō diligit eū·xxiij·

¶ Errox sūt mgri q̄ sapi= =q·v·nō putas ētibo nō credūt h̄z sibi ipis·xxiij·q·iij·quid

¶ Errorē suū q̄libz dēt corrigē =at imquid poti9 q̄z expectaē vt ab alijs corrigat·xxxv· q·ix·¶ is ita a·c·q̄ qs facit de accu·q̄liter·

¶ Qualiter act9 p errorē celebratus dēat re= uocari Bá. in·l·nō fatet·ff·de ofessis·

¶ Error circa sbālia rescripti viciat et sec9 ca accētalia ñ·Hosti·ī·c·sup līis de rescript·

¶ Coīs error ocurrente publica vtilitate fac ius nō·m·l·barbarius·ff·de offi·p̄to·q̄d limi ta misi ille in cuius fauorem error allegatur sciuerit errorem ita dicit Jo. an·m·c·cum di= lectus de cōsue·Jo·cal·m·c·ad ꝓbandum de re·iu·fac de sen. ex. cū nō ab hoie voluit g° Jo·an. q̄ in cāu·l·bābari9 si ego q̄ adeo p̄to= rem m iustitia q̄ coīter reputabatur pretor

et scio ipsū nō esse p̄torem nō posse allegaē
cōem errorez ad validitatē gestoꝝ ꝓme ex
q̄ dixi alias ꝙ si aliqua ciuitas coī opinione
credit hr̄e p̄uilegiuz studij tñ nō hz et istud
ego scio et fecerī me doctorari ibi nō ꝓderit
mihi coīs error q̄ nō. qz facit ad multa adde
ad hāc limitatōz bonū tex. i. l. cū q̄dam. ¶ Su-
um hēredem. ff. de acq̄. hēre.

¶ Cōmunis error tunc mducit validitatem
actus fci a nō hēnte p̄tatem qñ cū coī erroꝛ
occurrit possessio vel q̄si extra illū actū aut si-
miles vñ articulās dēt esse cautus vt dicat ꝙ
talis hēbat coī opione ꝙ tali et erat i possess
sione vel q̄si illius iur̄ tex. de iure patrōa. cō-
sultatōibꝫ et ibi no. glo. et doc. faciūt nō per
Jmo. de elec. mbil dicā sub dcōe sacerdos
de mā vi de Dy. in regla bñficiuz li. vj. et q̄d
ibi no. et m. c. j. de postu. pla. eo. li.

¶ An et qñ error im fcō ꝓprio reprobet vel ñ
Bar. m. l. celsus. ff. de vsucap. et faciūt not. p
doc. m. c. ab excoicato de rescrip. et q̄d ibi di-
xi in repetitione illius. c.

¶ Qualiter et qñ error iur̄ excuset vel nō ñ.
Bar. in. l. si adulteriū cū incestu. ¶. j. ff. de adul.
Adde ꝙ error iur̄ nō excusat a dolo vt ff. vi.
bo. rap. l. i. ¶. si publican9 no. ff. de abige. l. j.
ff. ad sill. l. si q̄s in graui. ¶. si q̄s ignorās/add
ꝙ error iuris ē lata culpa nō dolus glo. ē sin
gula. m. l. liberoꝝ. ff. de his q̄ no. infa.

¶ An error tpis viciet mstrūm et an notari9
possit talē errorē corrigē Bar. i. l. si librarius
ff. de re. iur. Bal. i. scda cstitutōe. C. ad fi.

¶ Qualiter ꝓbet error testōris et q̄t sint ne-
cessarii testes ad illū ꝓbandū Bá. i. l. q̄tiēs
¶. i. et. ij. ff. de here. insti. et. l. si q̄s i fūdi voca
bulo. ff. de le. i. et i. l. cū ꝓponebat. ff. de l. ij.
vbi vide tex. cum glo. sing.

¶ Qui peccat ex errore iur̄ dicit peccare ex
simplicitate nō ex malicia no. de transla. pre
la. mter corporatia. ¶. sane licet error iuris sit
lata culpa vt no. m. l. liberoꝝ. ff de his q̄ no.
infa. dixi s. ꝓxime.

¶ Licet error iur̄ excludat malā fidez nō tñ
supplet defectū tituli. ff. de vsucap. l. nunquā
no. de prescrip. si diligenti et. c. dudum et ibi
doc. de decī. ff. de iur. et fac. ign. l. regla sec9
videt m errorē fci ꝙ glo. no. de dona. aplicæ
dicam. j. sub dcōe prescriptio.

¶ Quid sit errare hēt. xxij. q. ij. i q̄bꝫ vbi dic
tex. ꝙ errare est aliud pro alio credere facit
xxxviij. di. sedulo. c. q̄zuis quod no.

¶ An et qñ error impediat cosensū sup aliquo
contractu vel dispōne no. ff. de contra. empt. l. m
vendit ōibꝫ. ff. de iur̄ di. o. iudi. l. si ꝙ errorez
xxix. q. j. et. ij. ꝙ totum vbi distinguit de q̄-
druplici errore.

¶ Error ꝓsuppoit ignorantiā. ff. d iurisdcōe
omi. iud. l. si ꝙ errorē. ff. de iudi. l. ij. ff. de iur̄
et fac. ign. l. nō iccirco et q̄d nō. xxxviij. di.
q̄zuis et ibi Archi.

¶ Dra inter errae ignorare et nescire et titu-
bare no. ff. de iur. z fac. igno. sup̄ ca. ff. d de
sta. l. de statu. xxij. q. ij. in quibꝫ z ibi Arch.

¶ Mmō secutus errorē xxxviij. di. q̄zuis.
maioris mins peccat de tñsla. p̄la. iter corpo-
¶ Probabile dubiū ex- -ralia v. z q̄zuis.
cusat errantē de sē. exc. sacro z q̄d ibi ñ. gl.

¶ An error im noie ciuitatis vel dyocesis vel
actōis vel rei vitiet rescriptū vid i. c. sigficāte
de rescript. ⁊pe. ti. de rescript. p̄nta. ¶. fi. v.

¶ Error iur̄ impedit ꝓcess- -q̄d i dubietate.
sum no. de p̄scrip. cum ex officii.

¶ Errori subuenit z nō malicie vt. ff. de excu.

¶ Error i oputatōe -tuto. l. q̄ testamēto.
nō vitiat. ff. de odi. z demon. l. q̄zuis.

¶ Fcm̄ p errorez ē reuocandū cū de erroē cō
stiterit no. de sen. ex. a nobis. ij. i glo. nij.

¶ Qui alioꝝ defēdit errorez damnabiliorē
eo q̄ fac. xxvij. q. j. si custos.

¶ Ex vno errore seq̄t alius error vt. ff. d rei
ven. l. ex diuerso.

¶ Error scriptoris nō nocz C. de testa. l. er-
rore de fi. instru. ex pte. z ibi sūt occor. i glo.

¶ An et qñ error im sñia viciet dicam plene
sub dcōe sententia.

¶ Quedā valēt p errorē. ff. de of. p̄to. l. bar
bari9. ff. de of. p̄sidi. l. si forte et ecōuerso.

¶ Quedā valēt ex certa scia q̄ p errorez non
valēt. ff. si q̄s cau. l. sed et si. ¶. fi. quod no.

¶ Error ꝓcuratoris pot reuocari vsq ad fi
nem cause dēt tñ ostare de errore de confessi
c. vltimo secundum Jmo.

¶ Error iudicis p ipm reuocat de accusa. c. q̄
liter el primo.

¶ Error fci excusat/ error aūt iuris nō /re-
gula ignorantia li. vj. et ibi no. glo.

¶ Quis dicat error intollerabilis no. de sen.
excō. c. p tuas m glo.

¶ Eo casu q̄ error nō pot ꝓbari p iuramētū
p̄suit scia eo ipo ꝙ q̄s iurae non vult de sen.

¶ Error nois nō viciat -ex. c. si vo. ij.
dūmō ostet de corpore C. d testa. l. si im noie
⁊pe. ti. de libel. ocep. ¶. nij. v. q̄d si error.

¶ Error fortune qualitatis et odcōis ocurre
re p̄nt mriōmis et q̄d hēat impedire et q̄d di-
minuere mriōmū no. glo. xxvij. q. j. in sūma
dicam. j. sub dcōe mriōmū videJo. an. in ar-
bore consanguinitatis.

¶ An error dēat ꝓbari et q̄liter vide de ofir.
uti. vel muti. c. j. de resti. m mte. c. ex lr̄is z ibi
pJnno. et m. c. ij. eo. ti. li. vj. regula ignoran-
tia et ibi Dy. eo. li. et in regula ꝙ semel et in
regula p̄sumit vbi Jo. an. eo. li.

¶ Quis error excusat vide no. i. c. vt q̄s du-
as de ele. li. vj. in glo. pe.

¶ Reprehendūt a dño pastores qui nō reuo-

cant qđ errauit et nō req̃rūt quod pit ezech. xiij. c. xxxiij. et xxiij. q. vij. qꝫ errauerat.

¶ Error oppoīt ꝺsensui. l. ij. ff. ꝺ iudi. ff. ꝺ iur; di. om. iudi. l. si p errorez cle. j. de iud. m glo.

¶ An error ipediat tr̃slatōz ;ex certa scia. dñij nō. Bar. ff. si cert. peta. l. cū fūdus. Ꝯ. fuuz tuū no. ff. de of. pcōsul. cesa. l. j. in gl. ij. z ibi plene p Bā. in glo. iij. l. eiꝰ q̃ in ꝓuincia. ff. si cert. peta. z. l. si ego eo. ti. bonꝰ ter. i. l. si is cui ff. de le. ij. dixi sub dcōe omnium.

¶ An error m fcō ꝓpo tollēt n̄. ff. ad velleya. l. q̃z q̃z in glo. ij. iūcta glo. i. l. ħ et si me putē ff. de ꝺi. mꝺebi. no. ff. de iur. z facti igno. l. iij. no. de offi. ord. c. gue in glo. si ē ita; Adde q errorꝫ in fcō ꝓpo excusat qn̄ qs cert at de dā; no et aduersariꝰ de lucro. ff. de ꝺi. ꝺebi. l. ħ et si me putē in pn̄. z. l. cū his eo. ti. z ibi glo.

¶ Error calculi n̄ pſūit vt. l. iij. C. ꝺ errо. cal.

¶ Epistola suffi cit ad ꝓbandū errorez calculi vt. l. emptō. Ꝯ. lucius. ff. de pac.

¶ An error iur̄ vel fcī noceat qn̄ agit de lucro q̃rendo glo. in. l. clodius. ff. ꝺ acq̃. here.

¶ De errore notarij z eiꝰ ꝓbatōe vi ꝺ Bā. m l. si librariꝰ. ff. de re. iur. z Bal. i. l. erroē et i. l. qm̄ C. ꝺ testa. z i. l. ij. C. ꝺ bo. pos. scꝺz tabu.

¶ An error in q̃litate vel sbā mutet delictum vide. ff. ad. l. acql. l. scientiam. Ꝯ j. et. Ꝯ q̃ cum aliter.

¶ Error in q̃litate cuius defectuz tollere dependet a pt̄ate actū agentis q̃z si sciuisset ve risimiliter obtulisset nō uiciat actū vide ter. m. l. bābarius. ff. de offi. preto.

¶ Error ꝺcitōis nō uiciat actū vbi ꝺcō ꝺa z pfcā sic se hēt ad actū qꝫ nō ificiat̄ secus si ꝺcō ꝺa ipedit z nō opiata nō. doc. in ꝺ. l. bā

¶ Error singularis nō fac̄ ius ;barius. ff. de ꝺtrahe. emp. l. si ꝓcurator et. l. si p erro;

¶ Error cōis ius ;rez ff. de iurisꝺ. o. iud. fac̄ scꝺz qꝫ dictū ē s̄. Adde no. i. l. ij. imi. ff. ꝺ supe. le. et de ħ plene in ꝺ. l. bābarius.

¶ Error iustus ē q̃ cāt̄a cōi opione secus si causet̄ ex se; Item iustus ē qn̄ cāt̄a ꝺctō vel facto aduersarij. ff. qn̄ act. de pecu. l. j. Ꝯ. q̃situ ff. qꝫ cū eo. l. ħ et si. Ꝯ. fi. vide Bar. i. l. nō fatet̄

¶ Stipulatō ex cā erronea ;ff. ꝺ ofessis. nō valet. ff. de ꝺ. ob. l. si ex legati cā.

¶ In actu q̃ freq̃nter exercet̄ et in q̃ quis de facili non errat nō est iustus error secus si erraī in eo in quo qs facliter decipit̄ nō. in. l. si iusto et. l. celsus. ff. de usucap.

¶ Error iustissimꝰ ꝺr̄ i fcō alieo vt. ff. ꝓ so;

¶ Licz error ptis qn̄q nō uiciat ;cio. l. iij. vt. l. si qs intentione. ff. ꝺ iudi. error tñ testis semp uiciat qꝫ interpretat̄ contra ꝓducentem Bar. in. l. interstipulātez. Ꝯ. j. ff. de ꝺ. obl.

¶ Error interuenies semp ꝺet allegari etiaz si i fcō sit notorieta gl. i cle. appellāti ꝺ app. z Bā. i. l. cū qs circa fi. ff. si cert. peta. z. l. si ad; ulteriū. Ꝯ. idē poliō in ꝺ. allegeī. ff. ꝺ adulte.

¶ Zex nunq̃z allegat errorez ꝓ homine misi ipemet homo illū alleget vide Bā. in. l. ij. C. de in ius vocan. q̃ allegat. ꝺ. Ꝯ. idē poliom.

¶ Si de errore facti ostat añ sniam nō nocz erranti; ħ si constat post sniam diffinitiuam nocz nec pot reuocari. l. error C. de iur. z fac. igno. et ibi Bal. post glo. ad de Jnno. in. c. so; licitudmē in glo. reuocari de appe.

¶ Adde q errorꝫ facti in tudicio reuōtur ante sniam ꝓ viaz iur̄ cōis cāus ē in. c. si aduersus de resti. in mte. li. vj. ad ħ illū text. ibi adduc Jo. an. cuiꝰ opimonē tēt Cy. in. l. error C. de iur. et fac. igno. Cōtra Ja. de are. q̃ dicē eo ca su necessariā esse restitutionē et vide de ħ Jo. an. in. c. fi. de conces. p̄ben.

¶ Si positio mi aduersarij rn̄des credo pꝰ sē tentiā pot reuocare errorez qꝫ fuisti lesus crē dens psuasiōi aduersarij secus si tua sponte confiteris non eo opponente dictū est Bar. in ꝺ. l. error C. de iur. et fac. igno.

¶ Error omissus in ꝓma instātia pot ꝺmē; dari in cā appellōis C. de erro. aduo. l. fi. nō. ff. ꝺ app. l. creditō. Ꝯ. iussus. Bal. i ꝺ. l. error. ad de Spe. ti. de ofessis. Ꝯ. postremo ꝺ. ħ nūqꝺ moder. in. c. si aduersus de resti. in mte. li. vj

¶ Error reptus in instrō vel testō p̄sumit̄ qꝫ non scripsit aliter q̃z sibi dictū fuerit a ptibꝰ nec p̄sumit̄ aliter scire factū q̃z fuerit informatus a ptibꝰ vt nō. Bal. in. l. error C. de testa. qui allegat qđ hēt̄ in. l. sciendū. ff. de ꝺ. obl. in fi. glo. in aut. de tabe. Ꝯ. nos aūt vbi vide.

¶ Error testi pot ꝓbari p duos testes scꝺm Bal. in ꝺ. l. error. C. de testa.

¶ De iure cōi pot error reuocari qn̄cunq̃ añ negociū finitum; finitū aūt intelligit̄ vt nō. glo. fi. in ꝺ. c. si aduersus de resti. in mteg. li. vj. qn̄ lata ē snia cui addit ibi Jo. an. in no; uella qꝫ etiā post ocłusionē in cā possit dici si mitū p. c. auditis de ꝓcu. de cau. pos. et ꝑri. pastoralis et qđ nō. Cy. C. de adul. l. q̃z uis.

Erubescencia. Ille cui peccatum ē di; missum vnde erubescat de pe. di. j. quantuslibꝫ ergo.

¶ Erubescentia est magna pars penitentie dixi s̄. sub dcōe confessio. dicam infra sub dcōe peccator et penitentia; Adde qꝫ peccator erubescere debet de peccatis suis secundū Jo. an. in. c. cum olim el. ij. de offi. dele.

¶ Erubescimus cum sine lege loquim̄ vt C. de colla. l. illam et ibi nō. et in. Ꝯ. considerem̄ maut̄. de triē. et semis.

¶ Erubescit lex filios esse castigatores pa;

rentum m autē · de nup. ¶ si vero xcvj. di. qs dubitet de here. cum ex miūcto.

Es. Es alienū videt id quod dēt libero pro nus relmquere no. ff. de pba. l. pronus i glo. j. circa medium.

¶ Es alienus est quod alij nobis dēnt et qđ nos alijs dēm9 vt. l. cedere diem. ¶ es alienū ff. de v. sig.

¶ Es ophendit omne genus metalli vt no. ff. de ohen. emp. l. qđ tamen.

Esau. Hic peccauit vendēs p° genita sua Jacob / vide s. Tho. scda secūde. q. c. ati. nij.

esse. Est. Hoc vbum est qnqz sumit p ee ff. de ohen. emp. l. hec venditio. ¶ fi.

¶ Interdum ē. i. esse pot. ff. qñ act. de pecu. est anna. l. j. circa prin.

¶ Interdū ē. i. esse solet. ff. man. l. seruus me/ us. Interdum est. i. opetit. ff. fa. her. l. item la beo. ¶ penul. Interdū ē. i. exist it. ff. solu. ma. l. si cum dotem. Interdū ē idest fuit. ff. de ver. sig. l. verbū erit. Interdū est idest osistit C. vbi de cri. agi. oportet. l. j.

¶ Eqpant aliqñ aliqđ esse ī re vel im spe vt quod est m spe videat esse m re. ff. de bo. lib. l. si necesse. ¶ si deportatus. ff. de test a. tutel. l. si quis sub odcōe. ff. de fideicō. lib. l. cū uō. circa prin. xiij. q. ij. hēnt et. c. qui diuina qui ma. acu. pos. m sup et ibi no. de sen. exco. qz reli giosi libro. vj.

¶ Paria sūt esse vel desiisse esse C. coia dele. l. j. ¶ pe. ff. de testa. mil. l. ex eo. lv. di. si qs pegritudine de pe. di. viij. c. j. de pben. qui đ

¶ Qui potest vel affirmat aliqđ ēe / nō li. vj. etiā oia alia ponere videt q sūt necessaria ad illius essentiā de prescrip. si diligēti de deci. ducdum primo de occs. prebē. ea noscit de re iudi. c. abbate sane li. vj.

¶ Inter esse z nō esse nō ē dare mediū xxxij. q. j. cū renūtiat đ resti. spo. ex pte fac. xxxij. q. ij. moyses de đspō. ipube. c. ad dissoluen/ dū z i cle. ifras de rescrip. no. i. l. mter stipulā tem z. l. ita stipulatus ī glo. ff. de v. ob. add qp hoc est pceptū philosophicū de quolibet dr esse vel non esse de nullo vero simul.

¶ Quid sit esse talē vel p tali hēri Bar. ff. de adul. l. si maritus. ¶ legis iul. idem. ff. de iure fis. l. eius qui z. ff. de no. op. nū. l. ptor no. ff. đ v. sig. l. mortis in glo. fi. quā semp soleo al/ legare ad hoc.

¶ In esse osistere vel ī esse stare z q rez đ pri mo deduxit in ēe paria sūt Bar. m. l. fulcini/ us. ff. ex q. cau. m pos. ea.

¶ Quis dr eo loco esse corpe vbi aio ē Bā. ff. de capti. et postlimi. re. l. nihil interest.

¶ An dicat ēe id qđ nō ē pfcūm no. ff. de v.

¶ Nō vt ēe id qđ apparz / sig. l. solutōz. no. de rescrip. cū otingat ī glo. p cipim9 et. l.

¶ Esse et de prio / in lege. ff. de ohen. ep. debere esse paria sūt no. ff. de tuto. z cura. da. ab his. l. si impuberi z ibi Bā.

¶ Ome qđ ē hz cāz mductiuā obuatiuam et

¶ Paria sūt aliqđ / corruptiuā. ff. đ le. l. fi. nūqz fuisse vel fuisse z reductū ad p^m nō esse glo. ff. de his q sūt sui vel alie. iur. l. nepotes de cleric. ex. mi. ppo suit doc. de calū. c. j. vide tex. ī. l. pfe furioso. ff. de his q sūt sui vel alie. iur. ego ī ꝟ physice loqndo dicerez ōrium.

¶ Esse, ppe ouemit deo s. Tho. m. j. di. viij.

¶ Esse cātur im hoibz / ar. i. z. ij. vbi vide a solo deo idem im sū. ō gentiles li. iij. c. lxvj.

¶ Esse essentie nō ē opositō sic materie z fozme idē m sūma ō gentiles li. ij.

¶ Esse nō ppomit m diffimitōe alicui9 gene/ rī vel spēi Jdē m. q. de qlibz. q. viij. arti. v.

¶ Esse z ēentia differūt in creaturis / idē m

¶ Esse ex nullo z esse / pmo di. iij. ar. nij. ex aliq differūt / idē in primo di. v. ar. nij.

¶ Esse est ab aliq forma inherente idē m p°

¶ Esse m aliq diuersimode / di. xviij. a. j. oueit spūalibz z tpalibz idē m p° di. xxxvij.

¶ Esse rei ab aliqbz dependet idez / ar. iij.

¶ Esse ē multiplex s. / ī. iij. di. xlnij. a. xix. Tho. m. q. de qli. q. viij. ar. ij. z m pmo di. vnj. ar. ij. et m pma pte. q. j. ar. vij. et m p° di. xix. ar. nj. z m secundo di. xv. ar. pmo.

¶ Esse nō fortius impmit qz p accidēs quia accīte corrupto nulla reānet prima vestigia vide. ff. de adop. l. m omni iūcto tex. in. l. pfe furioso. ff. de his q sūt sui vel alie. iur. vide. ff. de auc. tuto. l. et si pluribz.

¶ Paria sūt non esse et esse ꝟ manē esse. ff. de dolo. l. nam is.

Essentia. essentialia.

Que sunt essentialia formalia z sbstantialia actus vide Ang. suo consilio. xxxv.

¶ Additio et diminutio essentialiū imutat actū. ff. de contrahen. emp. l. pacta in prin.

¶ Essentia dei opatiue secū pluralitatē attri/ butoz. s. Tho. in pma pte. q. xij. ar. j. et in pmo di. ij. ar. ij. alias di. xxxi. et ī. q. de qli.

¶ Essentia diuina opatiue secū pluralitatem psonaz idem m prima pte. q. xxx. ar. j. et in primo di. m. ar. nij.

¶ Essentia diuina non pot cognosci nāliter ab aliq creatura idē ī sūma ō gētiles. lxij. q.

¶ Essentia diuina differt ab ypo/ / xix. stasi sbā et sbā et psona idez in p° di. xxxij.

¶ Quomodo essentia diuina dicatur limita ta Jdez in qōne de quolibet qōne. xj. ar. j.

¶ Essentia m diuinis coicat pluribz suppo/ sitis idem in primo di. ij. ar. v.

Estas. Jncipit ab eqnoctō vnali ff. d aq̄ qui di. z esti. l. j. ¶ estatē ff. ne qd m loco pub. l. ¶ An calores estiui ex cusāt ℔ j. ¶ estas. citatū a oparēdo vide i. c. cū olim d do. z otu. Spe. ti. de cita ¶ j. v. ntē qp valitudie vide s. ¶ Vnū modū oputādi hy ℔ sb dcōe citatō emē z estatē vide i. l. ℔ j. i fi. C. de nau. li. xj.

Et. Jsta coplatiua et nō sep q̄rit ocursū duorū nō. Bá. m. l. si finita. ¶ elegāter. ff. de dā. infec. Ja. de are. m sua disputatōe q̄ incipit ¶ De mā scz an et ℔ qdā pr̄fam. fec testū. qñ hz dcō et req̄rat concursū copulatoz. vide pulchre p do. Anto. in. c. ij. de rescri. moder. ponūt in cle. in pleriscq; de ele. Jo. an. in. c. ac℔ cātus de hereticis li. vj. Bar. in. l. j. ff. de iusti. z iure. z ibi Bal. q̄ de hz plē tractat. Cy. in. l. ij. C. de v. sig. Bá. i. l. meerti. ff. de le. ij. adde nō. ff. de iur. et fac. ign. sup ℞ea. adde quod ¶ Hec dcō et qñ ℔ dixi sb dcōe coplatiua. q; pomit p etiā nōt. i. l. si filio q̄ in pr̄ate. ff. de libe. et postu. z i. l. eas cās. ff. de odi. z demō. fac. ff. de v. sig. l. sepe. Qñq; pomit p. i. glo. i. c. cupiētes. ¶ demq; de ele. li. vj. glo. in. l. j. ff. si q; s cau. vide i. l. j. z. ij. C. de v. sig. Jnno. de ele. qz pp ter. li. vj. z i cle. j. de cau. pos. z p̄e. i glo. ātepe. adde ff. de re iur. l. mbil tā nāle i glo. C. de adul. l. q̄ adulteriū in glo. fi.

¶ Quid de sig̃ficato huiꝰ dcōis etsi vide i. l. etsi seueriō C. de his q̄ no. infa. gl. in. l. mu℔ lierem. ff. de his qui. vt indig. in cle. ij. de re℔ scrip. no. de iure iurā. c. quē admodū.

¶ Qñ coplatiua et pomit inter ea q̄ sūt idem expoit p. i. no. doc. d vi. et. ho. cle. mōsteria adde. ff. de iure dot. i. l. j. z C. de no. co. opo. l.

¶ Cōiunctio eqpollet coplatiue ℔ j. ¶ fi. et dictū ē Jnno. in. c. j. de bapt̄s.

¶ Hec dcō et ē ociūctiua et ad priora addita mētū vt. ff. de le. ij. l. ea tamē adiectio nō tn semp ptingit vt. ff. de her. instī. l. si p̄ de quo habes glo. in. l. i. ¶ j. de cadu. tol.

¶ Inter dū poit p vel z sic distīguit vt. ff. de v. sig. l. sepe de fil. psby. ex tua. ff. de vsufr. le. l. si titio fūdus nō. doc. ff. de le. ij. l. titia. ¶ fi.

¶ Inter dū poit p ℔ C. de secū. nup. l. j. etiā vt nō. C. de no. co di. compo. l. j. ¶ qbus.

¶ Hec dcō et qñq; poit declaratiue de offi. d le. prudētiā circa fi. Jo. an. d hereti. accātus circa pn. li. vj. m q̄ differt hec dcō et a dcōne

¶ Hec dcō et ℔ cum Cy. in. l. ij. C. de v. sig. verificat de copulatiuis successiue nō. Bá. ff. de libe. z postu. l. gall9. ¶ q̄ daz recte et ibi e℔

¶ Hec dcō et poita inter coia ℔ tiā Bal. vel mopatibilia resoluit m vel no. Bar. ff. de vsufru. lega. l. si titio fūdus.

¶ Hec dcō et poita iter gen9 et spetiē inter cāz et cātum / expoit p ideſt exēplū placitus et osensus. i. placitus osensus. ff. de legi. l. de q̄ bus vide. ff. de pac. l. j. in glo. consensus.

¶ Copula et ocursū req̄rit copulatoz et nō i telligit diuisiue vide glo. et ter. in. l. ℔ amplius. ¶ quesitum. ff. de dam. infect.

Etas. An aliq̄ dispoio loq̄t de etate dēt in℔ telligi d nāli nō de ea q̄ bēficio p̄cipis supplet tur ter. et ibi Jmol. in. l. fi. C. de his q̄ re. eta. impe. vide Jo. an. i. c. suscepti de rescri. li. vj.

¶ An credat libro pris de etate filij glo. i. l. etiā. ff. de pba. Bal. i. l. neq; natales C. d pba.

¶ An de etate filij credat simplici assertiom pris no. de dispō. in pub. c. otinebat de testi. sup eo. q̄ ma. accu. pos. c. videtur.

¶ Quis dēt pbare etatē dicens se maiorem nō glo. z Archi. lxxvij. di. p̄sbyter / Jdē de re scrip. si eo tpe li. vj. C. de resti. in ite. l. si mi℔ norē. ff. de mino. l. de etate. Spe. ti. de pba. ¶ j. Jo. an. i regla ifamibo li. vj. i mercu. adde glo. in. c. in pñtia de pba. q̄ incipit nota qp.

¶ Rōne etatis multa p̄sumūt taz p q̄z otra pro q̄ alias nō p̄sumerēt glo. xxxiij. di. q℔ rundam de presump. cum in iuuentute.

¶ Quę etas dicat req̄ri i p̄mouēdo ad epatū dic. xxx. ānoz cōpletoz de elec. cū in cūctis Quę i abbate idē vel saltē. xxv. Quę in abba tissa dic. xxx. ānoz opletoz nō. in. d. c. in dēm tatibo vbi ter. in tantū vt existēs j. illā eta℔ tem nō possit eligi i abbatissaz pot tamē po℔ stulari a papa vt ibi ē glo. fac glo. in cle. j. d ele. Quę i dignitatibo z aliis bēficijs curatis dic. xxx. ānoz vt i. c. cū in cūctis. ¶ inferiora Quę in p̄ori ouētuali dic. xxv. i cle. ne i agro ¶ cetez de sta. mo. vbi vide ter. et glo.

¶ Quis possit super defcū etatis dispensare dic solus papa quę supiora sunt statuta cō℔ ciliorum contra quę nō potest eps dispen℔ sare glo. in. d. c. cum in cunctis glo. de ele. cū dilecti nec legatus de latere dispensabit per glo. nō. in. c. dilectus de preben.

¶ Quę etas req̄rat i dignitate seu bēficio non curato seu curato no. Jnn. et doc. de etate. et q̄li. p̄terea et. c. in decoz de p̄bē. sup ioz diata glo. i. c. si eo tpe de rescrip. li. vj. sup v. etatē de his no. do. Cá. flo. i cle. gñalez de eta. et q̄. li. vbi etiā tractat de etate oīm ordinuz de q̄ ibi i ter. et glo. q̄ vult qp stati p9 infātiā oīs miores ordies p̄nt offerri nec bēnt determia

¶ Quę etas req̄rat i moīali pe℔ ℔ tā etatē tere se admitti i elcōz abbatisse dic vt hēt in d. c. in dēmitatibo vbi req̄rit qp opleuerit. xij.

¶ Quę etas req̄rat in eo cui offert ℔ ānum tonsura clericalis dic vt habet in. c. fi. de tēp. ordi. li. vj. dicaz q̄. sb dcōe tonsura / vide glo. in cle. generalem de eta. et quali.

¶ Quę etas req̄rat ad p̄fessionem dic qp in viro. xviij. in femina. xij. de regul. ad nostrā

et.c.postulasti nō.in cle.fi.de regula.
¶In q̄ etate dēat ꝺsecrari ꝺgo dic in xxv.ā/
no.xx.q.j.placuit.lxxvij.dī.placuit.
¶Quę etas req̄rat in iudice ordmario vel
delegato no.doc.in.l.q̄daz ꝺsulebāt .ff.de re
iu.d.doc.in.c.cū vicesimum de offi.dele.
¶Quę etas req̄rat in ꝓcuratoē no.ff.ꝺ ꝓcu
ra.l.minō hodie est expeditū m.c.q̄ gn̄aliter
de ꝓcura li.vj.vbi dr̄ ꝙ in ꝓcuratoē ad ne/
gocia req̄rit etas.xvn.ānoz ad iudicia.xxv.
¶Quę dicat etas legitima dic.xcv.annoz
nisi aliud iducat ſbiecta materia glo.z doc.
de regula.c.j.adde.ff.de neg.ge.l.ex duobus
ff.de le.nj.l.cū filio plē ꝓ Bal.ī.l.cū te ꝺ ꝓba.
¶Quę dicat etas iuuenilis vide in.c.iuueis
de ſpon.glo.in ꝓhemio.vj.
¶Quę in ifantibꝫ no.ibidem et in.l.si ifanti
C.de iur̄ ꝺ lib.
¶Quę dicat etaſ proxima infātie vel pub/
tati no.de ſpō.iuueis ī glo.j.de ꝺſpō.ipub.
ꝺtinebat et.c.de illis.n.in glo.
¶An malicia suppleat etatez in mriōnio ſpūa
li sic in carnali no.glo.z doc.de regula.cum
vix z eo.ti.c.j.lī.vi.do.Cā.flo.ī.c.ni.de de/
spō.ipub.z ē ꝺclusio ꝙ nō ꝫ attē dic puber/
tas nō numer9 ānoz Jnn.de deſpō.ipub.de
illis.n.ꝺ regla.ad nr̄az in glo.n.Adde deꝫ
l.si alter9 et qꝺ ibi nō.C.si in.se ma.dix.
¶Quot sūt etates mdī glo.in ꝓhemio.vi.
vbi dic ꝙ ser et idem de etatibꝫ hoīs vt ibi de
q̄ est glo.in .l.hereditatem.ff.ad.l.fal.adde
glo.in eplā victoꝛ C.de sū.tri.in v.diebꝫ.
¶Quę dicat minor etas no.glo.xxvn.q.
i.c.i.vbi diuersimode dr̄ scdm diuersitatem
¶In q̄ etate monacha velai possit /actuū.
gl.xx.q.i.fi.ma aūt Jnno.ī.c.j.de tēpo.ordi.
ter.lxxvni.di.c.nemo.
¶Etas longeua hoīs dr̄ vsq̄ ad cēntū an/
nos glo.xvi.q.i.possessiōes Jnno.ī.c.veiens
de fil.p̄sby.et in.l.fi.C.de sacrosā.ecc.
¶Quę etas req̄rat in inq̄sitōe hereticę pra
uitatis dic.xl.ānoz opletoz vt in cle.abo/
lentes de hereticis.
¶Rōne etatis multa sūt ꝺsideranda lxxxvj.
di.tanta Archi.xviij.q.ij.diffinim9.
¶Etas nō ipedit caracteris susceptōem de
temp.ordi.vel nō est compos.
¶Jeremias z danyel añ iuuenilē etatē ha
buerūt spm̄ ꝓphetic Jere.ꝑmo dany.tercō.
¶Oīs etas prona ē ad malū.xij.q.j.c.j.vbi
salibꝫ ōbendis secus in mriōnio vt no.plene
in.c.litteras de despon.impub.
¶Etati subueniendū ē.ff.de minor.l.j.
¶Quę dicat etas pfecta no.instī.ꝺ fiduc.
tute.¶fi.in glo.si pfecte.
¶Etas p̄sumit sciri a tutore z a cognatis ñ.
ff.de mino.l.minor.xxv.ānis in glo.fi.
¶Quomō ꝓbet etas vide p Bar.in.l.de eta/
te.ff.de mino.in glo.ij.
¶An ꝓbatio etatis fcā in vna cā faciat ius
in alia vide in ꝺ.l.de etate in glo.fi.
¶Per q̄s possit ꝓbari etas vel q̄ sint legiti/
me probatōes etatis no.Bā.ff.pro empto.l.
ij.¶si a pupillo vide nō.ff.de excu.tuto.l.ij.ī
ꝑn.glo.legitimis z ibi Bar.no.Spec.ti.de
probatō.¶j.ꝑ.restat.adde pulchꝝ dictuz
Bal.in.l.j.C.de temp.in inte.resti.
¶Quę etas excusat a munere publico nō.
instī.de excu.tuto.¶item maioꝛ C.de decuri.l.
¶Quis possit attigere ad /fi.li.xj.
etatez.cxx.ānoz ī aut.de mōa.¶illud z.¶si
¶Etas media ē arca q̄nq̄/ /ꝑo vbi viꝺ.
gita ānos in autē.quō oportet epis.¶sin aūt
colla.j.alibi illa dr̄ gn̄dis etas z exns ī q̄nq̄
gesimo dr̄ grāꝺ natu.ff.de or.iur.l.ij.¶ꝑm9
¶Quę dicat tenera etas vide ī.l.j. /diu9.
C.q̄ eta.vel profe.se excus.li.x.in glo.
¶De his verbis cū erit sue etatis vel legiti/
me etatis vel pfecte etatis vel mature etatis
vel cū adoleuerit viꝺ ī.l.cū filio.¶fi..ff.ꝺ l.iij.
¶Usq̄ ad quā etatē q̄s dicat iuuenis dixi
aliq̄ꝺ s.adde.l.nō aliter.¶j.ff.de le.iij.
¶Etas i psonis et gradibꝫ ꝓbat ꝑ instrūm
mriōnii scz q̄ filius natus fuit post instrume
ta dotalia Bar.ī.l.neq̄ natales C.de ꝓba.in
autē.vt fructū filij post ꝑn.coll.ix.viꝺ Bal.
ī.l.neq̄ natales C.de ꝓba.
¶Probare etatē ē multū difficile et ad eius
ꝓbatōz admittunt psone ꝺuncte vt.l.si mi
norem et ibi Bal.C.de ī inte.resti.
¶Cōiūcti p̄sumūt scire sui ꝺiūcti etatē vt.l.
de tutela C.de resti.ī inte.vbi dubitat Bā.
an ꝺiunctus ꝓductus in testē sup etate cō/
iuncti reddat sufficientez cāz dicti sui si dicat
scio q̄ sum frater vel patruus ꝫ idē Bar.in.l.
j.ff.si cer.peta.dic sufficere vide plene p Bal.
in ꝺ.l.de tutela.
¶Pōt iudex supplere negligētiā ptis ī ꝓba/
tōe etatis do.Anto.ī.c.cū nobis oli de elec.
¶Qualiter etas deducat in iudicium z qua
liter ꝓbet et cui incūbit onus probāꝺi ple/
ne p Bar.in ꝺ.l.de etate.ff.de mino.
¶Etas gn̄is hūani vltima q̄ incipit ab ad/
uentu xp̄i vsq̄ ad finē seculi gradibꝫ ꝺputa
tur s.Tho.ꝺi.xliij.ar.viij.
¶Etas hz reuerētiā et senectus idē in ꝑmo
ꝺi.xliij.ar.ix.

Et cetera. De hac dcōe sc̄bit extense viꝺ
in.l.iur̄gentiū.ff.de pac.Bar.ī.l.gallus.¶vi
dēdum.ff.de libe.z postu.z.ff.de usufru.l.iij.
.¶i.Bal.ī aut.si q̄s C.de eden.bon9 textus et
ibi doc.ī.l.si duo prōm.¶si q̄s iurauerit.ff.ꝺ
ureiur.Bal.in ꝺ.l.¶videndū Spec.ī ti.de
instru.edi.¶oñso ver.q̄d ergo si in breui/

atura et ibi Jo. añ. in addi.

Eternum Eternitas.

Jn q̃ differãt eternũ et ꝑpetuum no. glo. ĩ l. nulla ſocietas. ff. ꝑ ſocio.

¶ Jn q̃ differãt eternũ et ſẽpiternũ no. glo. et Bå. in l. eũ debere. ff. de ſuis. vba. pred. in

¶ Eternꝰ. i. icommutabilis ⁊ glo. eternꝰ vide in ꝓhemio. ff. et. ff. ꝑ ſocio. l. nulla / Jtez eternuz quod caret ꝓncipio et fine glo. in. c. j. de ſũma tri. in glo. ij. li. vj.

¶ Eternitas bñ diffinit ſcd̃m s. Tho. ĩ ꝑmo

¶ Eternitas differt ab ⁊ di. xl. q. i. ar. j. euo et tpe s. Tho. in ꝑma ꝑte. q. x. ar. v.

¶ Eſſe eternũ eſt deo ꝓpꝝm ide̅m ꝑmo. q.

¶ Eternitas ẽ ipa diuina eſſen ⁊ x. ar. ij. tia s. Tho. in ꝑma ꝑte. q. x. ar. ij. et in q. de pö. q. iij. xvij. xxiij.

Ethimologia.

An licet ĩ iure arguere ab ethimologia vocabuli nõ. Bar. in l. j. ff. ꝺ fur. et in repeti. l. oñs populi. ff. de iuſti et iu re et in q̃dam ſuo conſilio qꝺ mapit ciuitaſ tu deri ad de qꝺ dixi ſub dcõne argumentum.

¶ Si ethimologia repugnat vocabulo diffinitõi ſtatꝰ dictũ ẽ Ja. but. ff. de ſi. mſtru. l. in ſtrũm / idẽ dic ibi ſi modus loquẽdi repugnat ethimologie ſtatꝰ mõ loquendi. ff. de ſupel. le. l. labeo idẽ Ja. in aut. de cerimꝰ C. de epi. et cle. vbi etiam Bal.

Ethnicus.

De expoſione huiꝰ vbi vidꝺ ñ. in c. notuit de iudi.

etiam.

De ſignificato huiꝰ dcõis nõ. Bar. in l. ſi tertius. ff. officiũ. ff. ꝺ aqua plu. ar. et in l. etiã C. ſi tut. vel cur. et in l. etiã C. de fur. vidꝺ in c. accãtus. ff. de qõmibꝰ de hereticis li. vj. et in cle. diſpendioſaz in fi. de iudi. et in c. cũ millis. ff. illis vero de preben. li. vj. no. de cõſti. cum omnes in ꝑ. ſtatuerunt in glo. ĩ cle. ij. de hereti. nõ. de elect. cum in cunctis facit l. quinqꝫ. ff. ſi quis ita ff. de ꝑ. obli. vbi Bar. in Bá. i. l. j. C. qui admitt. ad bo. poſ.

¶ Dic dcõ qñqꝫ ponit ꝓ tanq̃z. ff. ad velley. l. fi. ff. j. et implicat vt. l. j. C. q̃ admit. ad bo. poſ. aliqꝺ ꝓ Archi. de ꝓbẽ. cum millis. ff. j. li. vj. qñqꝫ affirmat et idem ſignificat ꝙ cer te Mathe. xj. ꝓphetam etiã plus q̃z ꝓphetam et Jo. xj. etiã tu dñe ſcis ꝙ amo te.

Eua.

Exemplo eue ꝓbatur ꝙ peccatũ ſine confeſſione non ꝺimittit vide de pe. di. j. ff. hoc idem.

¶ Eua decepit adam in non econuerſo xxxiij. q. v. adam.

¶ Eua de coſta. a de formata fuit vt oñdatur viri et mulieris vnam eſſe nãm de biga. debitum Jtem mulierẽ eſſe ſociam viri ꝙ delatere educta fuit nõ dñam ꝙ nõ de capite non formulam ꝙ nõ de ꝑtibꝰ inferioribꝰ.

¶ An peccatum eue fuit ꝯtra ſcõs. Tho. ſecunda ſcde. q. clxiij. ar. iiij.

Euacuare.

Euacuaé dr̃ qꝺ tollit ꝺ pñti et ſtat in ſuſpenſo inſpecto futuro euentu in aut. de nõ eligẽ. ſecũdo nubẽ. ff. hoc aũt.

Euaneſcere.

Euaneſcere dr̃ etiã qꝺ nõ hẽt ꝓncipiũ aliqꝺ in ſbã licet hẽat ꝓncipiuz pendẽs. ff. de pac. l. item ꝙ.

Euangelium Euangeliſta.

Euãgelium ẽ lex otinens aliqua q̃ ſũt iuris naturalis et aliqua nõ vj. di. his ita.

¶ Contra euãgelium nihil ſtatui poſ etiã ꝑ papam. xxv. q. j. ſũt q̃dam et. c. oñe.

¶ Euãgeliuz multa ꝓhibꝰ quę in antiq̃ lege erãt ꝺceſſa. xxvj. q. ij. ff. his ita.

¶ Añ euangeliũ dr̃ oñes dẽnt ſe curuare et ſtando reuerẽter audire no. glo. de ꝺſe. di. j. aplica et in de. ad nraz. ff. viij. de hereticis.

¶ Quare accendũt lumiaria qñ legit euãgeliũ vide ĩ. ſub dcõe vigilãtis nõ em̃ fit ad fugãdas tenebras ꝫ ad ſignũ leticie de mõſtrãdũ ꝙ tpe gratie q̃ ꝑdicatum eſt euãgelium fulſit lux mꝺi bonꝰ tex. in ibi nõ. xxj. di. clerof

¶ Qualiter ẽ itelligendũ euãgeliũ dic ſcd̃m ſenſũ in medulã nõ ſcdz vba. j. q. j. mãchion

¶ Quare quattuor euãgeliſte varijs figuris animalium depingantur in aut. iuſiurandũ qꝺ pſtat ab his coll. j. glo. in cle. j. de ſumtri. vide Grego. ſup ezechiel.

¶ An ſacerdos cãtans euangeliũ dẽt tenere ſtolã plicatã ſup brachio ad modũ dyacon vide glo. xxiij. di. eccleſiaſtica.

¶ Quare chriſtiani ſignẽt ſe tribꝰ crucibus qñ dr̃ euangeliũ Archi. de ꝺſe. di. j. aplica.

¶ Euãgeliſte ſũt quattuoꝰ q̃ꝝ noia hẽs de reli. et venera. ſacto. c. j. in glo. li. vj.

¶ Digniorꝰ ẽ doctrina euãgelij ceteris doctrinis ideo tantuz a dyacono cantat epiſtola a ſubdyacono / vetus aũt teſtũ ab inferioribꝰ miniſtris s. Tho. iij. di. xxiij. q. ij. ar. ij. ad quartum contra. iij. c. lxxv.

¶ Etiã ſi angelus nobis aliter euãgelizaueit q̃z nos anathema ſit ad gal. j. xj. q. iij. ſi iſ q̃

Euentus.

Dubiꝰ cuẽtus litis excludit deceptõz vltra dimidiã doc. ĩ l. ij. C. ꝺ reſci. vẽ.

¶ Euẽtus litis ſemper ẽ dubius. ff. de pecul. ꝙ debetur et ibi nõ.

¶ An inſpiciat euẽtus ſeu qꝺ euenire poteſt vide de iurꝺi. om. iud. l. ſi idem. ff. fi. ff. loca. l. ſi qs domũ. ff. de ele. ſi quis iuſto lib. vj. de homi. c. fi. eo. li. lv. di. ſi quis abſciderit ad de ff. de acq. re. do. l. naturalem.

¶ Euentus mortalitatiſ nõ ẽ iputandus. ff. ꝺ

offi·p̄si·l·illiciatas·¶ sicuti·ff·ad·l·acq̄·l·q̄ actione·¶ fi

Euestigio, Expōit·i·d̄ p̄rio i·c·j·d̄ sta regu·li·vj·v·vex

¶ Itē euestigio·i·i p̄ncipio gestionis·l·diuotiū vid d̄ vbo i·l·fi·C·si māc. ita·fue·ali

Euictio, An donās teneat de euictione Bar·i·l· aristo·¶ labeo·ff·de dona·nō·i·l·ij·C·de euic·do Abb·i·c·fi·de emp·z·ven. m vlt·colum.

¶ In q̄bo casibo p̄stat satisdatio p euictōe Bar·m·l·j·¶ stipulatio·ff·de p̄to. stipula·

¶ Dabēs cām lucratiuā teneat actori denūciare añ litis cōte·alias nō hēt regressuz de euictōe vt·l·q̄ caubmā·¶ q̄ heres·ff· de le·ij·

¶ An p̄curator teneat de euictione Bar·m ·l·seruū titij ff·man·et m.l. p̄curator q̄ p̄rio ·ff·de p̄curato.

¶ Euicta re p sniam ēptor nō teneat appellare si vendit or fuit p̄ns p̄lationi snie alias teneat appellare z p̄seq̄ appellatōz vt·l·herem9 ·¶ fi·ff·de euic·Jo·an·i·addi·Spe·ti·de ap. ·¶·j·v·ℓ nunq̄d si nunq̄z.

¶ An singularis succes sor ēptoris hēat ius denūciandi i cā euictionis dic q̄ non nisi sit ei concessū tex·ē m·l si rem·ff·de euic. Bal·i ·l·j·C·de re·p̄mu·

¶ Dicz ēptor non agat de euictione nisi lata sētentia tñ si m ōctu appositū ē pactū q̄ mota ctrouersia agi possit d̄ euictione suabit pactū neq̄ expectabit snia ita nō·Albe·m ·l i p̄atores i p̄nci·ff·de trāsac. et i·l·cū heredi tas·ff·ad treb. et·l·si dictū·¶ si cōpromisero ·ff·de euict.

¶ Q d dicit q̄ ēptor damnat9 i absētia magis videt d̄anat9 ob ctumaciā q̄ q̄ malam cām hēat·l·si ideo p̄mo rñsc·ff·de euic·z·C· eo·l·emptor fūdi hēt locū nisi ostaret ipum fouere malā cām p p̄batōes aduersarij facitas vel nisi essz absēs ex iusta cā z p̄babili· his em̄ duobo casibo licz absēs dāneat agit tñ de euictione glo·ē singu·i·l·ij·C·d̄ ctra. iudi·tutele.

¶ An si euicat a me bñficiū mihi collatū p̄ ēpum teneat item mihi p̄uidē vide glo·et doc·de p̄bē·c·cū scōm vbi distinguit an scien ter ēpus mihi p̄uiderit de bñficio alteri9 vel nō faciūt nō·eo·ti·c·inter cetera.

¶ Casus in q̄bo vēditor nō teneat de euictione vide de ēp·z ven·c·vlt·adde glo·

¶ Quē de euictione tenet actio eūdē agentē repellit de euictione exceptio nō·ff·d̄ eui·l·vēdicātē cū·l·se·nō·i·c·si q̄s p̄sbyteroruz de re. ec·nō ali·l·exceptō et·l·ij·ob cām·C·de euic. ¶ An si euicat eccia p̄ncipalis itelligatur euicta ea q̄ ē ei ānexa vide Jo·an·i·c·eaz te de eta·et quali.

¶ Sol9 alienās teneat de euictōe non aūt se subscribēs de re·ec·non ali·si q̄s p̄sbyteroz et ibi Jnn·C·de euic·l·si ob causā et q d ibi nō et·ff·de offi·p̄cura·cesa·l·j ¶ j·

¶ An stipulatio euictionis omittat pte euicta nō·ff·de euic·l·ij·Cy·i·l·ij·C·eo i·p·q· adde nō·ff·eo·l·si dictū i glo·j· circa fi·

¶ An stipulatio de euictione omittat si res nō euicat p snias vide nō·ff·de euic·l·si dictū ·¶·j·i glo·fi·ff·de ac·ēp·l·j·¶ si seruū i glo·ij· iuncta·l·ēptor ē i p̄n·eo·ti·cū ibi no·i glo· vide no·i·l·at q̄ nata·¶ cū me·ff·de neg· gei glo. omittat·C·d̄ euic·l·si eū i glo·ij·z ibi Cy·idē i·l·fi·C. de ac·ēp·adde·l·si rē quā·ff· de euic·et q d nō·do·Raph·i·l·si dom9·¶ de euic·ff·de le·j·

¶ An stipulatio de euictione omittat si solū possessio euicat nō·ff·de ac·ēp·l·ratō i gl· j·adde no·i·d·l·si dom9·¶ de euic·et·l·vēditores z·l·stipulatio ista i p̄n·ff·de ver·oblig·

¶ Stipulatio de euictione nō omittit re euicta p iuriā no·ff·de he re·vel ac·ven·l·ij·i glo·fi·Cy·i·l·ēptor·C·de euic·m·q·vlti·

¶ An agat ex stipulatōe d̄ euictōe si in p̄cessit denūciatio·C·de sē·z imlo·l·libera i gl·ij· ad d q̄ dixi s̄·sb dcone denūciatō et emptio·

¶ An agat de euictione si res data i solutuz euicat no·i p̄al·l·libera i gl·fi·et ibi Cy·Bā. i·l·si alia ff·de solu·¶ An de euictōe agat ot eū q̄ osētit alienatōi no·ff·de re·iur·l·ali d̄ vēdē i glo·j·fac q d dixi s̄·p̄rme·

¶ An agat de euictōe si res euicat añq̄z ē dat ēptori no·ff·de ac·emp·l·exempto

¶ An scient emēti rē alienā det actio d̄ euictōe no·x·col·de phi·feu·alie·p fre·¶ nos aūt i glo. bone fidei·¶ Si imiet euictio i himie ōct9an dent fideiussores z q̄lit fiat Bā. i·l·stipulatio duple·ff·de p̄to·stipu·alias est ·l·j·¶ stipulatio duple· dixi s̄·sb dictione ē p̄to· vide glo·i·d·l·stipulatio duple.

¶ An i actōe de euictōe hēat rō meliorationis no ff·de euic·l·j·i glo·regressus et·l·bo mitate eo·ti·

¶ An ad h vt ēptor possit agere de euictione req̄rat denūciatio facta scient vēdēti rem alienā Bal·i·l·j·C·de eui. Bar·i·l·denūciasse i p̄n·ff·de adul·et·l·j·¶ si voluntate·ff· solu· matri·¶ An heres teneat legatario de euictione tex·z q d ibi no·i·l·si dom9·¶ vlt·ff·d le·j·¶ An cautio de euictione itelligat de fideiussoribus no·i·l·illud·ff·de euic·

¶ Exceptio cautōis·i·q̄ res euicat tradit executōz instrumēti cfessionati q d hēt ex forma statuti executōz parataz Ange·i cōsilio crviij·q d incipit argue·

¶ Q ñ euictio mminet i limine contractus q d est quando lis mota est añ solutōm p̄cij m totū vel m partem scōm dominum meum

Raph·i·l·pe¶·añ̄ p̄cū·ff·d̄ picu·z cō̄mo·rei ven·sēp possit deferri solutio p̄cij donec fide/ iussores denē vt ē casus in·d·l·penul·

¶Euictio ōtigēs facto illi9 cui res euicitur fac̄ vt venditor nō teneat vt·l·fūdū·ff·de e/ uic·glo·i·l·aliud ē vēdere·ff·de re·iur·facit l·si a me·ff·ad·l·fal·fac̄ q̄d nō·Bar·i·l·q̄ rōe ·¶·duo frēs·ff·de ver·obli·p̄·q̄ro vtr·

¶An de euictōe tēac̄ vēditor re de facto e uicta vide i·l·vēditōes·ff·de ver·ob·Ange· i ōsilio·clxxvij·

¶An sufficiat ēptori denūciare litē motam vel dēat etiā venire ad defēdēdū glo·z Ang i·l·autore·C·de euic·z i·l·ēptor eo·ti·Bar· in·l·denunciasse·ff·de adul·Bar·m·l·nō soluz ·¶·morte·ff·de no·op·nū·Bal·m·d·l·ēptor Jo·an·i addi·Spe·ti·de·ēp·z ven·¶·vlti· ad fi·nos addim9 glo·in cle·cām de elec·z q̄d nō·Bal·i·l·j·de pic·z ōmo·rei ven·z m·c· ij·si de feu·vasal·ab aliq̄ fuerit mōpel·col·x· fac̄·l·si plus·¶·mota·ff·de euic·z·l·si rem q̄m ·¶·fi·eo·ti·

An i denūciatōe dēat mitti copia libelli Bar i·d·l·nō solū·¶·morte Ange·i·d·l·autore z ·l·ēptor glo·i·d·cle·cām·

¶An talis denūciatio dēat fieri añ lit̄·ōtes· vel sufficiat q̄ncūq̄ añ sniaz vide i·l·si rez·¶· q̄libz·ff·de euic·

¶Cōmissa stipulatōe de eiuctione licz ex/ post facto res auferat̄ nō purgat̄ mora mi/ si offerat̄ res z mōtesse·ff·de euic·l·ēptori·

¶Creditor vēdēs pign9 vbi de euictōe nō timeat̄ hēt actōez ō ēptorē ad p̄cū licz res sit euicta etiā si nō defēdatse ēptor nec p viam exceptōis·ff·de euic·l·cū ea·

¶Si euicant̄ pignora mihi data i solutum an possū agē de euictōe vid̄ i·d·l·cū ea·¶·j·

¶Qui pacisc̄it vt de euictōe nō tēat mihil/ omin9 teneat̄ ad restitutōz rei si alit̄ nō paci scit̄·ff·d̄ ac·ē·l·ex ēpto·¶·j·etfi·ā pacisc̄it ne tēac̄ ex certa cā si ꝑt illā cām euicat̄ adhuc ad p̄cū ñ tēt̄ tex·et gl·ff·de euic·l·cū ea i p̄n·

¶Pactū vt q̄s nō tēac̄ de euictōe ñ hēt lo/ cū si vēditor fuit i dolo vt·ff·d̄ ac·ēp·l·j·i fi· et·l·tēt̄·¶·fi·et·l·ēptorez·¶·q̄ aūt Jtē si ēptor ne res a venditore euicat̄ vt·d·l·ēptorē·¶· idē·tercio nō opāt̄ q̄p p̄cūz possit repeti misi exp̄sse sit actū vt nō possit repeti p̄cū q̄ ouē/ tio valet ꝺm glo·no·i·d·l·ēptorē·¶·q̄ autez itē q̄d dico de p̄cio restituēdo limita ꝺm dic ta Bal·i·l·j·C·de picu·z omo·rei ven·

¶Actio de euictione dat̄ ad mōtesse vñ agi tur ꝺm extimationez mōtesse emētis tpe eui ctōis·ff·de euic·l·euicta re·ādde q̄ñ osideret̄ extiatio q̄d hēt̄ m·l·ex mille·¶·j·z·l·si cū vē ditor·¶·fi·ff·de euic·adde q̄d m actōe venit etiā extimatō itereē·ff·de euic·l·vēditor·

¶Si plures res vno ōctu sūt vēdite ā vna euicta agat̄ ꝓpilla tm̄ vel ꝓ oibz uide·ff·d̄ e uic·l·cū plures·

¶An euicta ꝺuitute i fūdo agat̄ de euictō ne vel q̄nto mioris vid̄·ff·de euic·l·pe·

¶Qui tēt̄ de euictione si agat̄ oppomit̄ eū exceptio rei venditē·ff·de excep·rei vē·l·j·

¶Emptori cautū ē de duplici nō· de fideiuſ soribz misi aliud actū sit·ff·de euic·l·ēptori

¶Vēditor ex necessitate ñ teneat̄ d̄ euictio ne glo·ff·fa·her·l·q̄ erat·

¶An re euicta ab ēptore creditor tēac̄ de e uictōne dic q̄ ñ ꝺz teneat̄ cedere pignoratiā az quā hēt ō debitorē·ff·de euic·l·i creditore vbi vide

¶An si res euicat̄ ab ēptore p viā restituti oms i integr̄ et non ꝺm viā iuris omūis hē at locū actio de euictione dic q̄ sic non tam omittit̄ stipulatio duple vt·ff·de euic·l·mi/ nor i p̄n·i glo·sup p̄·restituī·

¶Cāus i q̄ q̄ñ tenet actio d̄ euictōe agētez eūdē ñ repellit exceptō nō ff·de euic·l·pater·

¶Si vēdat̄ res detracto vsufructu q̄d vē ditor dicat esse alicui9 si repiat̄ eē alteri9 an illo euicto agat̄ de euictione vid̄ i d·l·si pa ter·¶·fi·ff·de euic·fac̄ eo·ti·l·mimoz·¶·fi·et·ff· de ac·ēp·l·si fūdū·¶·fi

¶Pro ficta euictione agit̄ de euictione eti az ad duplā·ff·de euic·l·si ei cui·¶·si is qui·

¶An vēdita ācilla videat̄ pt9 vēdit9 ita vt ꝓ eo agat̄ de euictione vide i d·l·si ei cui·¶· fi·ff·de euic·

¶Si res deuemit ad ēptorez ex cā lucratiua

nō hēt regressuz de euictōe qr dns donauit vel legauit ēptori rē quā ab alio emerat ꝫ nō ē simplicit̄ verꝝ vid̄ qd nō. Bar. i. l. iul. C. q fūdum. ff. de ver. ob.

¶ Denunciatio i cā lucratiua facte da ē ante iudiciū alias sufficit qp añ smiaz. l. si rē. C. fi. in glo. ff. de euic.

¶ Vbi ēptor nō ē stipulat9 duplū tenet̄ de euictione simplicit̄ z actōe exēpto ad mter esse. ff. de edil. edic. l. si vēditor pōt tn agi vt dupla ꝓmittat̄ vt no. ibi glo. z ita itelligit̄ l. qp si nolit. C. qr assidua ff. d edi. edi. vbi vid̄ ne facta oib9 sufficit vnū defēdē. ff. de euic. l. si rem.

¶ An ēptor q̄ nō appellat vel nō ꝓsequit̄ pos sit agere de euictōne vid̄. l. heremus. C. gaya. ff. de eui. ¶ Si añ rē euictā ipa res perit nō agit̄ de euictōe. ff. de euic. l. ex nnlle.

¶ Vēditor tanq̄ ꝓcurator ē ēptoris i cā vi ctōis. ff. de iudi. l. vēditor.

¶ An vēditor tēat̄ ad sūptz litis factos p ē ptorē i cā euictōis vid̄ glo. i. l. j. C. de euic. Bar. i. l. q absētē. ff. de ꝓcur. fac̄. l. si siue. C. sin aūt. ff. rē. ra. ha. et. l. si vt certo. C. idē labeo. ff. cōmo. et. ff. loca. l. cū i plures. C. idē labeo.

¶ An qñ agit̄ de euictōe sit expectāda sētē tia vide glo. i. l. atq̄ nat̄a. C. cū me absēte. ff. d nego. ges. et ibi Bar. vide. ff. mā. l. q̄nt9. ff. de adm. tuto. l. q̄tiēs. C. sic et adde qp vbi ēptō scient vēdit rē otra eū pōt agi d euictōe nō expectata ſnia. l. seru9 quē. C. fi. ff. d ac. emp. et i. d. l. atq̄ C. cū me absēte.

¶ Re vēdita pōt agi vt caueat̄ de dupla si nō ē cautū etiā si res ad huc nō sit euicta. ff. d euic. l. ij. ¶ Nō tēt̄ vēdito dare fideiussorē d euictōe misi noiati agat̄ vt. ff. de euic. l. illud vel misi inmineat euictō i limie ōct9 vt ibi dic̄ vel misi ꝫ hēat ꝯsuetudo vt ibi nō.

¶ Agi pōt ꝓ euictione sumptus et q̄lit exti met̄ vide. ff. de euic. l. ꝫ etsi.

¶ An ꝓ his q̄ accedūt a ꝓncipio vel expost facto exp̄sse vel tacite agat̄ ex stipulatu vel actōe ex vēdito vel alias de euictōe ad mter esse nō i. l. euicta i ꝓn. ff. de euic.

¶ Eo ipo qp dns succedit ēptori rei sue fit ta cita euictio. ff. man. l. seruū titij tex. et glo. ff. ad. l. fal. l. m fūdo qd no.

¶ Nō sufficit rē euictā eē vt possit agi de e uictione ꝫ oportet qp ꝓbet̄ rē euictā ꝓpter defectū iuris actoris alias nō tēt̄ de euictōne vide. l. nō tātā et. l. se. et. l. si vtriusq; ff. de eui ct. qd no. vt scias articulare.

¶ An de euictione possit aliq̄ casu agi añ rē euictā vide i. l. ij. ff. de ac. ēp. z i. l. si rē. C. j. ff. d euic. z ibi nō. add qp etiā añ euictā rē po test agi de euictōe si dol9 allegat̄ vēditoris vt i vēditōe rei aliene. ff. d euic. l. si fu9 qd nō

¶ Si res ē euicta a singulari successore ēp toris q̄ ex pacto nō hēt regressū de euictiōe agere nō possz ēptor de q̄ tn dic vt i. l. ex ēp pto. C. fi. ff. de ac. ēp.

¶ Si ēptor nō oppomit exceptōz q̄ plr respi cit ordiez vel vigorē q̄z vitatē negocij et res euicat̄ ꝫ non pdit ius agēdi. ff. de euic. l. si mācipiū i glo.

¶ Res euicta a singulari succore hēnte cāz lucratiuā non dat̄ ēptori q̄ donauit regress9 de euictione ō ꝓmū vēditorē vt nō. glo. ff. d euic. l. si ꝓ re pupilli.

¶ Si res quā emi euicat̄ ab aliq̄ quē tran stulisti aliqd ius mihi reseruai stipulatio d euictione omittit̄ z stati aliqd mihi irroga t̄ ꝓtudiciū z nūq̄z odēnat̄ ille i quē trāstuli/ ꝫ si non fit mihi ꝓtudiciū aliqd expectat̄ qp odēner et soluā hec hēnt̄. ff. de euic. l. si suum et. l. si ꝓ re pupilli.

¶ Si rem quā emi donaui alteri z ab eo eui cat̄ non hēo regressuz d euictione nec ipe mi si i instrumēto donationis cedāt oia iura ad rē ptinētia Bar. i. d. l. si ꝓ re. ff. de euic. add nō. i. l. iuli. C. q fūdū. ff. de v. ob.

¶ Si res quā emi euicat̄ ab eo q̄ scdo a me emit tēt̄ denūciaē mihi et ego euictori meo si cesserim iura pro me qr eo casu m ueritate possz ipe imediate denunciare euictori meo vt nō glo. et Bar. i. d. l. si ꝓ re pncipali.

¶ De euictione ñ agit̄ misi qñ res euicit̄ rōe ætatis alias si alia rōe euicit̄ agit̄ actōe ꝓmeua vt. ff. de ac. ēp. l. ratio. ¶ Etiā si pac iscat̄ qs vt ñ tēat̄ de euictione mihi lomi9 tēt̄ si sciēs rē alienā vēdidit ꝫ tūc ñ agit̄ de euic ti. ꝫ actione ex vēdito q̄z decepit. ff. d ac. ēp. l. j. C. j et. l. tēt̄. C. fi. ¶ Qui ꝓmittit de suo fa cto vel dato tm an tēat̄ si alioz facto res e uicat̄ vide i. l. exēpto. C. q aūt. ff. de ac. emp.

¶ Quite euictionis pēdēte non tēt̄ vendito ad sūptz litis qr nō ē certū debitū iri ita colli git Bal. ex glo. no. i. l. nij. C. de ma. vidic. in fi. glo. magne et all. glo. optima i. l. petitor. ff. de libe. lega.

¶ Emptor q̄ adhibuit malū aduocatū non hēt regressuz d euictione ō vēditorē glo. j. l. qp si nolit. C. culpa. ff. de edil. edic.

¶ Emptor i iudicio euictionis non tenetur rndere positioni sibi facte de dño euicentis/ rationē ponit Bar. i. l. atq̄ nat̄a. C. cū me absē te. ff. de nego. ges

In iudicio euictionis potest cleric9 ex p/ sona sua opponere declinatoriā fori nō. glo. xij. q. j. clericū. Spe. i ti. de ꝓmo et scdo decre to. C. rel tat. p. si q̄d si dns cleric9 ē vide mo der. i. l. vēditor. ff. de iud.

Si ꝯsuetudo est qp procurator vendens ꝓ mittat duplam nomine euictionis obliga/ tur dominus alias ipse procurator tenetur

Bar. ī.l.si ꝓcurator ī ꝑn. ff. de iur. fis.

¶ Re euicta nō liberat vēditor si velit dare eā bonā nō. ff. loca. l. si qs domū licz sec9 i locatōe Bar. dic cogitāduz eē de ratōe ī. d. l. si qs domū vbi vide.

¶ Actō de euictōe orit tpe euictōis. l. iij. ff. de ac. emp.

¶ Vt det actō de euictōe req̄rit qꝙ res siet uicta ꝑ viā iur nō ꝑ violētiā vt. ff. d ac. ēp. l. fi. ¶ Euictio q̄seq̄t ex natā rei nō fac aliq̄ tenen glo. C. fa. her. l. si famlie z. l. si cogitatis.

¶ Q,ñ res ē fua aliena z ꝑ eo euict sciens nō agit de euic. glo. ē. C. fa. her. e. ti. l. si cogitatōe.

¶ Emptor dēt tali tpe denūciare vēditori q̄ defēdere possit alias nō artat eū denūciatio ff. qꝙ vi aut clā. l. aut q̄ aliter.

¶ An pacto remittēs ꝓiculū euictōis possit re euicta nihilominus agere ad ꝓciū vid gl. m. l. si fūdum. C. de euic.

¶ Re vendita mortua si post mortem ostat qꝙ fuerit libera nō pōt agi de euictione. C. de euic. l. si qs tibi.

¶ Etiam ex ōctu ꝑmutatōis agit d euictōne eodem mō dēt fieri denūciatio sic ī ēptione. C. de euic. l. si ꝑmutatōis.

¶ Exceptō quē de euictōne tēt actio et arca rē potest oppomi vim dilatorie ad ꝓcessū et vim pētorie ad merita cāe ꝟm Bar. in l. iij. C. de ī. mstru. et iur. hast. fis. li. x.

¶ Heres vniuersalis licz tēat de euictōe tn pt agere ex psona sua. l. j. z ibi Cy. et Bar. C de euic.

¶ Promittēs defēdere rē quā vēdidit itelligit ꝓmissse d defēsiōe iuris nō facti ꝑt nā t am ōct9. ff. de dā. ife. l. dām ifecti ī ꝑn. vbi Bar. vide ī. l. expulsos. C. de ac. ēp. et. l. ij. C de bo. dam.

¶ Q,d dr quē de euictione tēt actio eūdē a gentē repellit de euictōe exceptiōē rei, misi vendicet ex iure nouit q̄sito vt. ff. de diuer. et tēp ꝓscrip. l. an vicīū. Ꝙ. i. ¶ Pendēte lite de re ēpta nō cogit ēptor ad ꝓciī solutōz. ff. de do. excep. l. pē. Ꝙ. ex quadrante.

¶ Pro euictōe iuris pronat9 opetit actō ex euictione tex. ē no. i. l. titio. ff. de ac. ēp. quē allegat Bal. ī. l. j. C. de peri. et cōm. rei. ven.

Euidens, Euidentissime. De materia h9 vbi euidētissme no. ī. l. si vero Ꝙ. ꝓ rei. ff. q̄ satisda. cog. ī glo. ī v. euidētissme. Bar. ī. l. si ostāte ī. j. q. j. ff. so. ma. fac tex. de ꝓba. c. licz cām vbi illud dicit euidētissme cōstare qd ostat ex ispectōne mstrumenti facit tex. et qd ibi no. de restit. ī mte. auditis m v. euidēter facit qd no. moder. ī. c. vestra de coha. cle. et muli. in ij. op. facit de dona. c. cū dilecti vbi illud dicit ostare euidēt qd cōstat ex ispectione ī strumti fac d cēsi. c. cū oli ad fi. vbi dr patere exp̄sse qd excludit ex ī strumto add tex. ī. l. iij. Ꝙ. fi. i v. euidēt. C. si mi. se ma. dixe.

¶ Euidēs z manifestū idē sūt vt ī. c. ostitutōz de ver. sig. li. vj. rj. q. iij. eoz et ibi Arch. de ele. si forte li. vj. de accu. c. euidentia.

¶ Euidentia nō idiget ꝓbatōe ff. q̄ satisda. cog. l. si vo. Ꝙ. q̄ ꝓ rei. C. si mi. se. ma. dix. l. si alterius vbi vide.

¶ Euidens ē qꝙ aliqbz argumētis ostat vt ff. de le. j. l. si qs legauerit.

¶ Euidentissma ꝓbatō req̄rit vbi p̄sūptio ē in ōriū. ff. de iure do ti. l. nuptura.

¶ Q,uid dicat euidens no. Bar. ī. l. ꝓtor. ff. de no. op. nū. vide ī. l. j. Ꝙ. itē solēt. ff. de of. ꝑ fe. vrb. add qꝙ euidens dicit clar et aptum qd nō. ꝑ statutis q̄ qñ ꝑ exigūt euidentem ꝓbatōz. ff. de ori. iur. l. j. videh vbū. ff. de mstit. l. sed si pupillus Ꝙ. pscribere palaz

Euitare. ¶ Q,ñqz ꝓmittit aliqd illicitu vt maiꝰ malū euitet. ff. de re. iur. l. q̄tiēs. rr iij. q. nij. ipa pietas. j. q. iij. q̄dam.

¶ Propter pericula vitanda multa ostituunt. xxj. di. demqz et ibi Archi.

Eucharistia. De significato huiꝰ nois no. glo. m cle. j. de relī. et vene. san. et ī cle. j. de ꝑbē. j. q. j. multi

¶ Vbi interp̄tat bona gr̄a vide mgr̄m sententiaz ī. nij. di. viij. c. j. de cele. mis.

¶ Mulieri statim ꝓ9 partū n ꝓhibet eucharistiā accipe. v. di. ad eiꝰ vō.

¶ Consecrans eucharistiā vel t dēs alteri o secratā dēt sup vtroqz hūero eē circūscept9 xxiij. di. ecclesiastica

¶ Eucharistiaz null9 dēt pollutis manibus tractare. l. di. si ꝓ9 ordinatōz add qꝙ pollutio nocturna ipedit sūptōnē eucharistie ꝟm s. Tho. in tercia pte. q. lxxx. ar. viij.

¶ Eucharistie perceptōe certo tēpore ꝑuat cleric9 q̄ ī obsidione posit9 omisit homicidi uz. l. di. de his clericus

¶ Eucharistia nō denegat ī mōte solēniter penitentibz de ose. di. nj. de pententibz

¶ Eucharistiā osecratā a sacerdote pōt dia con9 populo distribuere ac mīstrare. xcij. di. diaconos ad deh esse vez q̄ntuz ad sanguinem ꝟm. s. Tho. m q̄ta parte. q. xxxij. ar. iij. et m q̄rto di. xvj. ar. ni.

¶ Nil ē maius eucharistie sacramēto iō est magna dignitas sacerdotis q̄ sol9 eucharistiā ofīcat. xcv. di. ecce ego

¶ Eucharistiā eq̄ mal9 sacerdos ofīcit sicut bon9. i. q. i. mtra neqz tm sacramentū ꝑt malā vitam sacerdotis debz contemni. i. q. i. multi et. c. dns declarauit et. c. cum scriptura

¶ Quare dñs dedit eucharistiã iude tradi/
tori vide. i. q. j. christus qd fecit.
¶ Eucharistia licz de se sit bona noc tñ ma/
le z idigne sumẽtibꝫ de cõse. di. ij et sãcta.
et idigne eã recipiẽs iudiciũ sibi zc. xxiij. q.
ij. forte adde de cõse. di. ij. q̃tidie.
¶ Eucharistia ꝑuaꝯ mõialis q̃ lapsa fuerit
m carnis peccatũ. xxvij. q. j. deuotã et. c. vir/
gies et. l. eos aũt.
¶ Eucharistiã accipit mysterialit q̃ pcto/
rũ accipit remissionẽ de pe. di. j. põt fieri ad
de ꝙ eucharistiã spũalit mãducaẽ ẽ i xpo cre
dẽ de cõse. di. ij. credẽ i xpum z. c. discordat
¶ Eucharistia nõ statim danda ẽ p9pniam
de pe. di. j. nõnulli et i. c. actõe.
¶ Eucharistiã sumẽ volẽs dẽt castitatis bal
teo accingi de pe. di. j. q̃ sãct9.
¶ Tpe receptõis eucharistie nõ dẽt vir vxo
ri debitũ reddẽ. xxxiij. q. nij. sciatis fratres
de ose. di. ij. homo.
¶ Eucharistia iculta populo dari non dẽt de
ose. di. ij. cũ oĩe crimẽ.
¶ Nulla maior oblatõ eẽ pt̃ cꝫ eucharistia
de. cõse. di. ij. mbil i sacrificijs
¶ Sacerdos q̃ nõ recipit eucharistiã i missa
excomũicat de cõse. di. ij. pacta z. c. relatuz
et. c. cõpm9. ¶ Eucharistiã q̃tidie sumere
nec laudandũ nc vitupandũ de ose. di. ij. q̃ti
die add ꝙ eucharistia alit dẽt freq̃nt sumi
ad restauratõz pdite deuotõis et feruoris.
s. Tho. i. nij. di. xij. q. iij. ar. j. z. q. j.
¶ Nolẽs recipe eucharistiã rõe sue luxurie
dẽt excõmũicari d ose. di. ij. si qs itrat adde
ꝙ eucharistiaz nõ licz sumẽ i peccato mõtali
vid. s. Tho. i tcia pte. q. lxxix. ar. ij. zi. x. di
ix. ar. iij. q. j. ¶ Eucharistiã dferre vl alicui
dare nõ dent layci neqꝫ mulieres ꝫ solũ sacer
dotes de ose. di. ij. puemit.
¶ Eucharistie sacramẽtũ vbo dei efficit nõ
sacerdotis et q̃lit illa translatio sit possibilis
oñdit de ose. di. ij. qz corp9
¶ Eucharistia ẽ sacramẽtũ vmtatis q̃ ñ fac
mẽbra christi de ose. di. ij. iuitat dñs.
¶ Eucharistia vere otinet corp9 christi qd
digne sumẽtes vite et ne fiũt ptcipes d ose.
di. ij. ꝑma qdẽ et. c. nõ hoc corp9.
¶ Licz eucharistia oficiat i multis locis si/
mul ẽ tñ vnũ sacramẽtũ et vnũ corp9 christi
vbiqꝫ de ose. di. ij. i xpo semel.
¶ Eucharistia solũ a ieunis sumi dẽt q̃zutis
christ9 post cenaz discipulis dederit de osec.
di. ij. liq̃do add. s. Tho. i tcia pte. q. lxxx. ar.
viij. et i. x. di. viij. ar. nij.
¶ Quare eucharistia sub aliena spẽ dat et
sumt de ose. di. ij. panis ẽ.
¶ Eucharistia multiplicat excedit mamaz
oli datã pribꝰ de ose. di. ij. re vera.
¶ Eucharistie sacramẽto noĩs oñdit q̃sta
nos xpus dilexit charitate de cõse. di. ij. ite/
rat et nobis passionis sue memoriaz igerit
e. di. qd sit sãguis z ibi etiaz vide q̃re i hora
osecratõis eucharistie celi apiunt angeli de/
scendũt et i vna sũma iungunt.
¶ In eucharistie sacramẽto dñs seipꝫ sup/
sit m cena de conse. di. ij. nec moyses
¶ An eucharistia semel osecrata possit iteꝝ
cõsecrari vide Jo. an. i. c. qꝫ sicut de elec.
¶ eucharistia ñ dẽt fuari vlt vnã ebdomodaz
ne putrescat no. de sen. ex. ꝑpẽ di9 sup gl. j.
¶ An eucharistia sit danda pugnantibꝰ in
duello no. gl. et Archi. ij. q. nij. alias. q. v.
monarchiaz ¶ An si vn9 tangit eucharistiaz
desinat esse ibi corpus christi glo. de cõs. di
ij. puemit. ¶ Quu nõ bene custodit eucha/
ristiaz. xl. diebꝰ pẽitebit. de conse. di. ij. qui
bene vide i. c. j. de custo. eucha.
¶ Presbiter sẽp dẽt hẽre eucharistiaz pataz
ꝑ mfirmis de ose. di. ij pbyt eucharistiam
¶ Eucharistia magis et histriombꝰ et iocu
latoribꝰ dari nõ dẽt de ose. di. ij. p dilecti/
one tua z. c. semẽ. ¶ An eucharistia sit sacra
mẽtũ vid i q̃rto sniaꝝ di. xij q. ij. ar. ij. z ibi
p. s. Tho. q̃rit an sit vnũ sacramẽtuz z q̃ sit
forma sacre eucharistie adde qd idẽ scribit i
tercia parte. q. lxxij. q. j. ar. nij.
¶ Eucharistia nõ ẽ de necessitate salutis idẽ
m tcia pte. q. lxxij. ar. iij. et i q̃rto di. j x. ar. j
q. ij. ¶ Eucharistie sacmẽtũ ꝓbꝫ diuisis articu
lis fidei otiet z q̃lit idẽ scda sede. q. j. ar. viij
¶ Eucharistia ꝓbꝫ vtqꝫ spẽ totũ xpuz otinet
Jdẽ i. iij. pte. q. lxxv. ar. nij. z i q̃rto di. xj. q.
j. ar. iij. ¶ Eucharistie vbis otinẽtibꝰ a ꝓpo
nũt q̃daz vba q̃ ñ sũt de necessitate sacramti
idẽ i. iij. pte. q. lxxv. a. viij. z i. q. lxxviij. a. ij
¶ Eucharistia duplicat manducat idẽ in q̃r
to di. x. ar. j. q. iij. et eaz sol9 homo mandu
care possit ea. di. ar. ij. ¶ Eucharistia dẽt ne
gari peccatori occulto eam occulte petenti si
publice dẽt dari ꝫ publico dẽt oio negari et
nõ det dari suspectis neqꝫ hostia icõsecrata
peccatori occulte idẽ i tcia pte. q. lxx. ar. vj
et i. nij. di. x. ar. v. q. j z i. q. de q̃li. v. q. vj
ar. ij. ¶ Eucharistia sumi potte q̃ztũ ad
corp9 solũ idẽ i tcia pte. q. lxx. ar. xij.
¶ Eucharistiã possunt osecrare sacerdotes
heretici et h9modi Jdẽ i tcia pte. q. lxxij. ar.
vj. et m q̃rto di. xiij. q. j ar. j.
¶ Quare christus sit m sacramẽto eucha/
ristie vide. s. Tho. i q̃rto di. x. ar. nij. q. j. et
di. xj. q. j. ar. j. et i tcia pte. q. lxxvj. ar. viij.
vbi etiaz q̃rit vtꝫ christ9 i tali sacramẽto vi
deri possit et an aliq̃n visus fuerit toto oculo
corpali et qd agendũ sit quando sic apparet
vel videt m specie visibili.
¶ An virtute verboꝝ possit sacerdos quancũ
qꝫ materiam panis consecrare i eucharistiaz

vide·s·Tho·ī q̄rto di·xj·q·ij·ar·j · vbi dic̄ q̄ mā ꝺsecrāda dēt eē corā sacerdote q̄ztum cūq̄z sit ꝓpt̄ illud ꝓnomē hoc·

¶ Quid ꝺ accñtibꝫ q̄ videt̄ eē ī eucharistia vide·s·Tho·ī q̄rto di·xij·ar·j·

¶ Que sit mā eucharistie dic panis tritici z vmū vitis ꝑm·s·Tho·ī q̄rto di·xi·q·ij·ar·ij·z·iij·Jdē i tercia pte·q·lxxiij·ar·j·z·ij·

¶ Eucharistia pt̄ ofici de multo ꝫ peccatum essz misi i necessitate ñ aūt de vua nec ꝺ agresto·s·Tho·ī q̄rto di·xj·q·ij·ar·j·

¶ Quid si hostia ꝺsecrāda i eucharistiā taz diu stetit q̄ icepit cōrumpi vide·s·Tho·m d·di·xj·q·ij·ar·ij·z ī tcia pte·q·lxxnij·ar·quarto·

¶ An eucharistia possit ofici in azimis vide s·Tho·i p̄all·di·xj·et p eūdē ī tcia pte·q·lxxnij·adde quod dicam mfra sub dictione cristus·

¶ An i ꝫ sacramēto aq̄ sit imiscēda vmo et q̄nta dic vt m·c·cuz marthe·de cel·missa·s·Tho·ī q̄rto di·xj·q·ij·ar·nij·vbi idē tēt q̄ a qua nō ē de necessitate sacramēti licz nō ponēs peccet et ī tcia pte·q·lxxnij·ar·vij·

¶ An ī eucharistia possit aliq̄s aliq̄ liq̄r pmi sceri spēbꝫ vini vide pe·ī q̄rto di·xij·et·s·Tho·ibidē et ī·q·de q̄li·q·jx·ar·iij·

¶ An sacerdos ꝺsecrās eucharistiā sēp dēat sumere·s·Tho/ī q̄rto di·xij·q·ij·ar·ij·di cit q̄ sic p tex·de ꝺse·di·iij·p̄latū vide de cele·missa·ex pte et qꝺ ibi nō·adde·s·Tho·ī tcia pte·q·lxxxij·ar·nij·et ī tcia pte·q·lxxx·ar·xij·

¶ Quis possit ofícere sacramētū eucharisti e dic sol9 sacerdos Tho·ī tercia pte·q·lxxxij ar·j·et i q̄rto di·xiij·q·j·ar·j·et·ij·vbi eti az q̄rit an plures sacerdotes possunt simt̄ eā dē hostiā ꝺsecrare q̄dā dicūt q̄ nō·s·Tho· videt̄ ibi tenere oppositū·adde q̄ i ta malus sacerdos sic̄ bon9 pōt ꝺsecrare eucharistiaz s·Tho·ī tcia pte·q·lxxxij·ar·v·et·vj·et m q̄rto di·xiij·q·j·ar·j·

¶ Quid si sacerdos nō recoꝛdat se ea verba dixisse q̄ ī ofectōe eucharistie dici dēnt vꝺ s·Tho·ī tercia pte·q·lxxxiij·ar·vj·

¶ Quid significēt diuisiones eucharistie q̄s facit sacerdos·s/Tho·ī q̄rto di·xij·dic̄ esse triplicē significatōz·

¶ Quid si q̄s euomuerit eucharistiā q̄liter pemteat si layc9·xl·diebꝫ/clerici vel alij isacris·lxx·epus ꝺo·xc·de ꝺse·di·ij si quis per ebrietatem·

¶ Quis sit effectus p̄ncipalis eucharistie et q̄ꝺ opet̄ ī nobis vide·s·Tho·ī q̄rto di·xij q·ij·ar·j·Jdē m tercia pte·q·lxxix·ar·j·ij· iij·nij·et·vij·vbi etiā tractat an peccata vēi alia possunt impedire talē effectū·Jtē an p ꝫ sacramētū deleant̄ venialia·Jtē q̄d de moꝛ/ talibꝫ ubi dicit q̄ nō delēt mōtalia ñ oblita·

¶ Deficiēte sacerdote p9 ꝺsecratōz eucharistie dēt suppleri p aliū nō aūt si añ·s·Tho·ī tercia pte·q·lxxxiij·ar·vj·et iq̄rto di·viij·q ij·ar·nij·

¶ Sūmēs eucharistiaz ab hereticis ḡuiter peccat vid·s·Tho·ī tcia pte·q·lxxxij·ar·jx·

¶ Rit9 eucharistie q̄ntū ad tēp9 locū et vaſa valde ꝺuēiēs·Jdē i tcia pte·q·lxxxiij·ā iij·et ī q̄rto di·ij·ar·vij·

¶ Suscep̄tio eucharistie p̄seruat a peccatis Jdē ī tcia pte·q·lxxjx·ar·vj·et i q̄rto di·xij· q·ij·ar·ij·

¶ Eucharistia ꝓdest etiā nō sumēti Jdē vbi s·ar·viij·

¶ Materia eucharistie nō manz p9 ꝺsecrati onē·Jdē ī tercia pte·q·lxxv·ar·ij·et·vj·et ī q̄rto di·xj·q·j·ar·i·neq̄z talis mā āmbilat ꝫ trāsferēt i corp9 cristi i p̄all·q·lxxv·ar·ij et·nij·et ī q̄rto di·xj·q·i·ar·ii·z·iij·et i q̄li· v·q·vi·ar·i·et i q̄l·viij·le·xi·q·nii·

¶ Eucharistie trāslatō ē miraculosior omī alia mutatōe·Jdē ī tcia pte·q·lxxv·ar·viij et ī q̄rto di·xi·q·i·ar·iij·¶ Eucharistia dēt i eccia q̄tidie celebrari alias ꝺsecrari Jdez in tcia pte·q·lxxxiij·ar·ij·¶ Ad eucharistiaz nō dēt q̄s accedere stati p9 ofessionē de mō tali misi magna necessitas vrgeat Jdē i q̄r/ to di·ix·ar·xvi·et in q̄rto di·xvi·qꝺ no

¶ Ad hāc mäz addꝺ q̄ dicā ꝫ·sꝫ ꝺ cōe xp̄us·

Eulogium. Dicit p° ꝑm gñalis·ff·ꝺ edil·edic·l·ediles ¶·iumētoꝝ·

¶ Qñq̄z dr̄ testamētū·C·q̄ test·fa·po·l· hac ꝺsultissima·C·de testa·q̄dā eulogio et ·l·iubem9 hēt̄ de testa·nos q̄dē z ibi p Jo·ā· vide qꝺ hēt̄·xviij·di·de eulogiis·

eunuchus. Vult9 eunuch9 vel p ifirmi/ as castrat9 violēt̄ ōdīari pt̄·lv·di·eunuch9

¶ Quis dicat̄ eunuch9 nō·gl·lv·di·eunuch9 de cor·vici·ex pte p̄a vbi glo·et docto·

¶ Sūt q̄dā q̄ se eunuchauerūt ꝓpt̄ regn̄ celorum Math·xix·xviij·q·v·q̄ sūt·

¶ An eunuch9 iā ordiat9 dēat sup se potaē virilia ī puluere zc̄·vt dñt vulgares dic q̄ nō vt nō glo·lv·di eunuchus no·Jo·an·de cor·vicia·ex pte p̄mo·

¶ Quot sūt spēs eunuchoꝝ glo·q̄ tres vid xvii·q·vii·oēs·

¶ Qua pena puniant̄ qui faciūt eunuchos vide·C·de enuc·l·i·et·ii·

¶ Eunuch9 pharaonis emit Joseph a fratribus genesis·xxxix·

eusebia. Est pars iustitie·san·Tho·se/ cūda scde·q·lxxx·ī respōsione ad q̄rtum·

euticen.

Qui dicebat verbi dei z carnis esse vnaz na

turā fuit cōdēnat9 ī ꝺcālio cēstā · xv · di · cão nes ꝑbi ȣ̄ · Jtē in ꝺcālio calcedoñ · xvj · di · vj sinod9 de cuí9 hēsi vide · xxxiij · q · iij · quidaz

Eutrapelia. Dicit a bona versiōe et est virtus cuiꝫca ludos z pars modestie · s. Tho · ꝑma scde · q · lx · ar · v · et secūda scde · q · clxv ij · ar · ij · et ibi vide vñ dicit petr9 epūs ·

euum. Est tm vnū · s. Tho · in ꝑma pte q · x · ar · vj · et ī scdo di · ij · q · j · ar · ij · et ī ꝓall · q x · ar · vj · vid ꝙ euū ñ hēt succōnē ꝺ q ꝙ eūdē i · q · ꝺ q̄libz · q · jx · ar · x ·

ex An hec dictio denotet cām mtrīsecam vel remotā dic vt nō · Bar · ī · l · i · Ç · ex mcēdio · ff · de mcē · rui · nauf · vide qd idē dic in · l · non dubiuz · C · de legi · z m · l · ex placito · C · ꝺ repmu · adde Bar · in · l · ex ȣ̄ iure · ff · de iusti · et iure et m · l · j · C · si cer · pet ·

¶ An sit dīa mē dictiones ex et de vide · ff · ꝺ dam · mfec · l · si finita · Ç · demq ·

¶ Ex denotat ꝓuatēz · C · de no · co · cō · l · j · in ꝓncip · ff · de re mili · l · q cū vno · Ç · nō oīs Arch · · l · di · accedēs ad ȣ̄ de vsur · c · vsuraz li · vj · in extrauag · Jo · xxij · q̄ incipit qz q̄rūdā vbi hec dictio ex ꝓuat / aliqñ nō ꝓuat vt lit · nō ꝺ te · · c · q̄niā · Ç · q̄ si sup · C · vbi m rē actio · l · ij · de re bꝺ ec · nō ali · vt sup itez aliqñ stat mclusiue C · de tem · appel · l · j · lxxxij · di · ꝓposuisti ·

¶ An hec dictio ex denotet cām immediatā vide de osti · cū oēs et m · c · qz ꝓt de elec ·

¶ An sint idē ex re vel de re vide · C · de legi · no · dubiū de re · pmu · c · fi ·

¶ Extūc extremū tēp9 significat de cōcēs · p bē · si soli li · vj · sup ꝺ · ex tūc de ele · q̄ sit ī gl · sup eo ꝺ · ff · de odi · et demō · l · si is · Ç · si ita z ibi no · vide etiā Jo · an · i · c · irrefragabili · Ç · ex cessus de off · or ·

¶ Nō ē usq̄ si dicat extūc ꝓut exnūc vl exnūc ꝓut extūc qz sp ꝑbit ad diē ꝺditōis ꝝm Arch q allegat no · p Jnn · m · c · ꝓterea de ap · hoc di cit Archi · i · c · ductū de ꝑbe · li · vj · sup ꝺ · extūc hoc ꝓbat mcle · j · de ꝺcēs · ꝑben · no · de ele · q̄z sit et · c · cupientes li · vj · dicā ī · sub dictōe extūc et sub dictōe exnūc ·

¶ Ex die et ea die significāt idē vt nō · Baz · in · l · mules · Ç · seragmta · ff · de adul ·

¶ Hec dictio ex qñq significat cāz remotā vt · C · de transac · l · si ex falsis et ibi Bar · vide Bar · ī expositōe ȣ̄ice · ff · nau · cau · stab · et ī · l · iij · ff · de īoff · testa · vbi glo et glo · ī · l · apud trebatiū · ff · de aq̄ plu · ar · adde qd nō · Bar · in · l ꝓtor · Ç · q ꝙ de fructibꝫ · ff · de bon · aut · iudi · pos · ¶ Expmit ꝓ valde vt · l · j · Ç · j · ff · de aqua plu · ar · exēplū excrescit · i · valde crescit ·

¶ Ex includit vt · ff · de ver · ob · l · huiusmodi ·

¶ Ex notat cām ꝓximā z imediatā vt · l · q li beri · Ç · hec ꝝba · ff · de vul · et pu ·

¶ De dictōe ex vide ī · l · cū filiꝰ · Ç · heres meꝰ · ff · de le · ij ·

¶ Ex notat cām ꝓximā efficientē vt · l · fi · in ꝓnci · ff · de eo ꝙ quē fac · erit et · l · tutelas · Ç · in turiaz · ff · de capi · dimi · et · l · ij · ff · de arbi ·

¶ Ex notat substātiā vel māz vñ ex actu di cit qd ē de sba vel nata act9 · ff · de pac · l · iure gētiū · Ç · adeo et qd ibi nō ·

¶ Ex qñq stat ꝓuatie vt exquestor et ercō sul · i · q fuit questor vel q fuit cōsul vide gl · in j · constitutōe · ff · Ç · discipuli ·

¶ Ex qñq denotat cām mālez ex q aliqd ꝓꝺ ducit vt · l · j · Ç · ius ꝓuatū · ff · de iusti · et iure z · l · j · Ç · ex mcendio · ff · de incen · rui · nauf ·

¶ Ex qñq denotat ꝓncipiū tēpis vt · l · ij · Ç · di es · ff · de libe · agno · et · l · j · Ç · j · ff · de iti · actuq priua ·

¶ Ex qñq denotat cām finalē vt hic deliqt ex aīo · l · auxiliū Ç · ex delictis · ff · de mio · qñ q cāz disponētez vt · l · ex hoc iure · ff · de iusti · et iure q ꝺ facit ad statuta dānātia aliquē ex homicidio vt ꝙprehēdant mandantem ·

¶ Ex nōt cām mfluentē · ff · de ori · iur · l · ij · Ç · exact · demde · ff · sta · ho · · l · pau · us

¶ Ex nōt cām efficiētē imediatā z instrum̄ talez vt · ff · de iusti · et iure · l · ius aūt ciuile qd nota ·

¶ Ex qñq nōt cām remotaz et accidētalem tex · ff · de his q sūt sui vel ali · iur · l · itez ī ptāte

¶ Ex nōt cāz ꝓpam et imediataz vñ statutū loquēs de damnato ex homicidio nō verificat ī mandante vide glo · m · l · obꝛuare ī ꝓncipio · ff · de offi · ꝓ consu · vide Bal · ī · l · j · C · si seruꝰ ex tero ·

¶ Draz mē ex et ꝓt pōit Bal · ī ꝓall · l · j ·

exactiō exactor. De significato hꝰ verbi exigit nō · m · l · fideicommissa · Ç · si rem de le · ij · et m · l · thais libertatem · ff · de fideicō mis · lib · l · verbum exacte arte · ff · de ver · sig · · l · inductum · C · de solu · Bal m · l · solutum · Ç · solutam · ff · de pig · ac ·

¶ Mandatum factum seruo de exigendo de bitum intelligitur extra iudicium Bal · ī · l · nō solum ff solu · matri ·

¶ An procuratori dato ad exigendum solui possit · no · Bar · in ꝓall · l · nō solum ·

¶ Exactores tenentur reddere in scripturis quid qualiter et quando transit exactū idez in quolibz priuato qui tenetur reddere cām Bar · m · l · apparitores · C · de exac · tributo · li · x · et · l · missi · eo · ti ·

¶ Exactū · i · finitum vel lapsū seu cōpletum C · de testa · mili · l · ij · C q ad liber · ꝓcla · nō li cet · l fi · Jtē exactū · i · deiectū vl expulsū vt · ff · ꝺ ori · iur · l · iij · Ç · exacti · itē exactū · i · ītractuz vel transactū ꝺ ele · vbi piculū circa ꝓn · li · vj

¶ Oñq qs petē pōt ȣ̄ nō exigere · ff · de neg · ges · l · soluēdo et qd ibi nō ·

¶ Quis pōt exigere etiam a volente recipe

·ff· de pigno · ac · l · solutū ¶ solutā et ff· de solu · l · hoc iure ·

¶ Non licz exigere qđ tñ licz reape vt ff· qp qſ qz iur· l · iij ff· de op · leg · l · q̄ onerāde ar · ct C · de epi · et cle · l · oēs · j · q · j · baptizandū ¶ placuit ·

¶ Alıđ ē cautō de exigēdo alıđ exact · vt · l · illicitas i p̄n ff· de offi · p̄si ·

¶ Si officialis aliq̄ idebite erigat et dē cautio cōuinı dēt fieri restitutō exacto de cōi et nō officiali qđ intelligę qñ de fco · i · nō p̄cedē te snīa fuit exact9 vel si p̄cessit snīa licz mutata nō p̄ a cōi pcī vt · l · j ff· đ odi · ide · ħ tenebit offi · ita dicit Bar · i · l · ij ¶ · ḡui ff· de admire · ad ciui · p̄ti ·

¶ Exactores dēnt eē sollicīti et discreti z ciuili dēnt exigere nō ici uilit neq̄ imoderate sit ue de fco vt p̄bat i · l · si bene ff· de vsur · et i · l · fi · i fi ff· q̄ me · cā z Bal · i · d · l · si beñ q̄ dicħ re rū misi p̄ cui cā z ot ūacis requireret iudiciariā aspitatē m · l · sacrileg ij ¶ · fi ff· ad · l · iul · pecul ·

Examinatio. Juder ñ dēt facere citari testes ad l ocū i q̄ est p̄ examiatōe faciēda q̄ tm̄ distat qp pl9 oportet expēdē p̄ eorū aduētu ħ vaz cā ħ dēt eo cāu examinatōz delegare Bar · i · l · meditranee · C · đ amno · z tribu · li · x ·

¶ Quis mod9 sit tenēd9 circa reū vel testē examnādū Bal · i · l · de miore ¶ · plurimū ff· đ quest i ·

¶ An semel elect9 ad curā aiaz et exaiat9 si p9 ea eligat ad aliam curā dēt exammari Jmn · i · c · acepi9 de eta · et q̄ · vide tex · z glo · đ ele · i geneli Jm · de excep · cū venerabilis in glo · magđ · v · itez nō · Jo · an · i · c · fi · de pur · ca · et i addi · Sce · ti · đ iur · patr · sup ẏica Jmo · i · c · cū in mgrum de ele · glo añpe · de transla · p̄ · a · c · vlt ·

¶ De qbo dēat executō examinare clericū p mouēdū ad bñficia vide Jo · an · i · c · si pauper de p̄bē · li · vj ·

¶ An is q̄ omittit examinatōz psone alicui et ille male a ꝓbat sit pūiēd9 vide Jo · an · đ elec · mihil ·

¶ Examnatio testiū pt fieri die feriata ob necessitatem hoinū Bar · i · l · i ¶ · nūciatō ex ħ e dicto ff· de no · op · nū · nō ob honorē dei vt i · c · fi · de feriis ·

¶ Oēs ordies sūt diligent examinādi · j · q · j · esto z añ examinatōz null9 dēt ordinari xxxij · di · nemo ·

¶ In collatōe bñficij requirit exammatō psone tex · de offi · Archi · ad ħ etiā si is cui offert bñficiū sit monach9 tex · lv · di · c · j · Archi · xvj q · j · si monachus ad đ qđ dicit Jm · i · c · qz diuersitatē de odec · p̄bē ·

¶ Examnare dēm9 diligēter mala ꝓrioꝝ q̄ audituim9 añq̄z illos odēnem9 · ij · q · j · de9 oipotēs · xxxv · q · vlt · idicātē · iij · q · jx · idicas

¶ An not9 sit examnād9 nō · xxxiij · di · quia epus i de · romāi ¶ · nos itaq̄z vbi tex · z glo · de iureiurā · z ē oclusio qp nō forte leuit z facilit fac · xxxv · q · jx · vemā vide Jo · an · đ apcōstitut9 ij · xlvij · di · de petro ·

¶ Examinatō ad eū ptinz ad quē expectat man9ipositō · xxxvij · di · qđ ē z tex · z ibi doct · i · c · venerabilē de elec ·

¶ Examiatō marie testis dēt fieri secrete alias nō valz glo · de ele · qz ꝓpter de testi · cauz causam ·

¶ An semel examinat9 z a ꝓbat9 examine tur iteꝝ si ad aliā dignitatē eligat z sup qbus fit exammatō p mouēdoꝝ et q̄ lit no · đ ele · scriptū đ p̄bē · cū scđm đ eta · et q̄li · accepius et de examnatōe đ mandoꝝ vide plene m pontificali ·

Exauctorare. Quid sit dic ī signia militaris dignitatis dēbere vel a militia remouere vt ff· de his q̄ no · ifa · l · ij ¶ · ignominie adde no · i · c · degđatio de pe · li · vj ·

Exaudire. Exaudiri nō dēt is q̄ zelo vindicte q̄rit pūitōz maloꝝ vt hēt · xxij · q · v · prodest ·

¶ Exaudiūt tāto facili9 sacerdotes q̄zto apud deū sūt dignores · j · q · j · ipi ·

Excedo. Sic̄ plat9 p̄cedit sc̄itos hōres sic et sāctitate dēt excedē · j · q · j · vltimo ·

¶ Quedā se hñt vt excedentia z excessa ar · ff· de iius no · l · si libertus ij · q · iij · q̄ro ·

¶ Qui excedit suos ẗmios excedit a ñ suis ẗmis dic glo i · l · fi · C · đ edic · diui adri · tol ·

Exceptio. Exceptio fori ē dilatōia et iō ī p̄ncipio litis dēt oppom i · c · j · et ij · de lit · cōt · libro · vj ·

¶ Duplex exceptio orit ex iuramēto sez dilatoria z p̄pt̄oria nō · i nouella i · c · cū pēisset ad fi · de mſti ·

¶ Exceptō pacti đ nō petēdo opposita p9 se tēt̄iaz i ei9 executōe repellit creditorē intentātē p̄mā actionē glo · nō · i · l · duobo · ff· de exc̄p · rei iudi ·

¶ Exceptō quez de euicti one tēt zc̄ · ipedit litis cōt · Bar · i · l · fi · C · de fi · mſtru · z iur · hasfis · li · x ·

¶ Que sūt exceptiones ipediētes ꝓcessum vide Bal · m · l · post q̄z liti · C · de pac ·

¶ Exceptio qp q̄s occidit ad sui defensionez ꝓbat p coniecturas scđm Bal · m · l · prima C · de ofessi · ¶ Exceptio dilatoria q̄ respicit vicaū nat̄ale pōt oppom etiam p9 litē tenet Jm · i · c · sciscitat9 de rescrip ·

¶ Exceptio iōcpetentie iudicis q̄ se p̄nūciat iudicē ñ posse coram iudice appellationis

ventilari Jnno. m.c. pastoralis de rescrip.

¶ Exceptio qp agentis nō mterfit poſt opponi in cā appellōis etiā si nō fuit oppoſita in cā pn̄cipali glo. m.c. ſup eo de app. q̄ m̄apt vbi pl9

¶ Exceptio lenocinij nō ob. agēti ꝛ dicim9 de adulterio ad ſepatōz thori ita limitat l. si maritus. C. p̄ſcriptōes ff de adul. ꝛ c. ad telleri ꝛ mus m glo. fi. de adul.

¶ Exceptō illa qp agenti interdicto recupāde nō licet rem retinere poſt obijci ſic limitat regula qp ſpoliatus añ oia reſtituendus eſt vide Jnno. m.c. oſtitutus de fil. p̄sby.

¶ Excipi poſt de crimine ō p̄mouēdum ad cautam ai añ Jnno. de accu. ſup his.

¶ Exceptō ſemel oppoſita ad elidendū reſcriptū et reiecta ſi ex eodez reſcripto ad aliud agat nō poſt iterato oppoi Jnno. de purga.

¶ Exceptō dilatoria ſolutōis ꝛ ca. cū dilectus Jo. de fi. inſtru. glo. in c. exceptiōz de excep.

¶ Nulla exceptio poſt obijci añ libellū potrectū ita dic Jnn. de p̄cura. oſtitut9 Bal. tenet

¶ Quo ordine ſint ꝛ ō m.l. fi. C. de excep. oppōēde exceptōs ō iuriſdictōz et alie dedmatorie vide m.c. mter mōſteriū de re iudi. Bā. in.l. q̄dam conſulebant ff de re iudi.

¶ Exceptio licet ſit m p̄bata vel reiecta in cā p̄ncipali poſt tamē oppoi in cā appellōis Jnnō. de re iudi. qp ad oſultatōz.

¶ Qñ liceat vti exceptionibo cōtrarijs vide Jnno. in c. audītis de p̄ſcrip.

¶ Excipiēs magis dr̄ negari qz ofiteri dicit Jnno. m.c. cū venerabilis de excep. C. de tēp. app. l. p hāc ff de excep. l. nō p tiqz / vide nō. in regula exceptōz ꝛ regla nulli9 li. vj. vbi vide

¶ Exceptio dilatoria vel declinatoria dēt oponi añ litis cont. ꝛ si poſt oppoſitē p̄ſuitē malicioſe oppoſita Jnno. de app. reprehēſibilis.

¶ Exceptio pemptoria q̄ poſt ſimul eſſe vera cum fcō p̄ncipali poſt p bari p teſtes ꝛ dicta teſtificata ſecus ſi ſit adeo ōria qp nō ſit adeo opatibilis cū fcō p̄ncipali nō. i. c. fi. de teſti.

¶ Exceptio dilatoria ſolutōis nō ipedit litē ꝛ teſtata ſup negocio p̄ncipali dic Jnno. ꝛ ex

¶ Exceptōs pemptorie ꝛ cep. paſtoralis. oppoſite m iudicio poſſeſſorio nō impediūt p̄ceſſū nō. Jnno. mi. c. ex pte de fo. ope.

¶ Exceptio qp qs offert ſe i ordinēti p̄baē nō ipedit litē cōt. ita dic Jnn. i. c. fi. de litis cont.

¶ Exceptio pacti de nō petendo nō impedit p̄ceſſum / niſi m pacto interueniat iuramētum / ſed exceptio pacti de nō agendo ipedit p̄ceſſum qz eſt pactū fcūm ad lites excludēdas / cum ſolum m iudicio agatur / pactum aūt de nō petendo eſt magis excluſiuū obligationis q̄litatis qz ibi extra iudicium petit nō. Jnno. de litis cont. c. i. ꝛ qđ idem nō. m ſi mili in. c. cū vemiſſent de mſti.

¶ Exceptio crīs vel irregularitatis oppoita ō electū hz vim acceptōis / ꝛ li ſ dēt ſup ea oteſtari nō. Jnn. de ele. ſup eo ꝛ ibidem Hoſti.

¶ Licet exceptio p̄curatoria nō poſſit oppoi vero, p̄curatori poſt liti cont. poteſt tamen iudex mandare p̄curatori vt producat mandatum nō p̄ductum vel ſi fuerat p̄ductū p̄ducat iterato nō. Jnno. de ele. ſtatuim9.

¶ Exceptio adulterij vel homicidij repellit iudicem nō. Jnnō. i. c. ſup de offi. dele.

¶ Exceptio in multis cāis oppoit nō agēti qđ vide p Hoſti. m.c.n. de or. cog.

¶ Exceptio eſt actōis excluſio vide m.l. ij. C. exceptio ff de excep.

¶ Item excipere ponitur p defedere de iura. call. imperatorum.

¶ Item exceptō ē defēſio gl. de lit. cont. c. j. li. vj.

¶ An exceptio crimis obſtet agēti poſſeſſorio m bēficialibo vide Jnn. m.c. mter dilectos de excef. p̄la. Archi. vnij. di. q̄ uīr glo. ij. q. ij m ſūma Cōpo. ꝛ Jo. an. m.c. qp ſic de elect.

¶ Exceptio ſpoliatōis durat etiā poſt ſēteniā qz durat interdictuz ergo et exceptio ita nō. Hoſti. i. c. ſup de or. cog. adde qp exceptō ſpoliatōis eſt dilatoria de reſti. ſpol. ex cō queſtōe ꝛ eo. ti. freq̄ns li. vj. in glo. p̄cu. in cle. j. de cau. poſ. ꝛ p̄.

¶ Qui ſuccūbit in exceptōe ñ p̄ terea repellit ab agendo fallit i exceptiōe openſationis q̄n petitio ꝛ openſatio a pari iudicantur vt l. amplius ff re ra. habe. ſecm Bal.

¶ Exceptionū tres ſūt ſpēs q̄s ponit Jnnō. i. c. cū ſup de or. cog. dic vt plen9 dicam ī.

¶ Exceptio mīnus canonice electionis nō ſuſpēdit effectū confirmati. nō. Jnnō. in. c. cū olim de cā poſſeſſio.

¶ Non opponens exceptionem p̄emptoriaz ſibi p̄iudicat nōt. Jnno. m.c. audita de reſti. ſpol. qđ nō.

¶ Exceptio pemptoria petitōis non poteſt examinari añ litis cont. nō. Jnnō. m.c. pvt ō dolo et cont. nec eſt neceſſe qp iudex interroget vt ibi nō. ſed exceptio ad p̄ſonam repellēdā bene dēt examinari añ litis cont. ſecundum eum adde qđ nō. Bar. et Bal. in. l. cum muliер. ff. ſolu. matri. qđ nō.

¶ Exceptio falſi nō retardat executōz ſēteniie nō. Jnno. m.c. licz in fi. de p̄ba. fac. l. ſatis C. de fal. Abb. tēt otra ꝛ forte melius in. c. de cetero de re iudi. vbi dic qp oppoita exceptō ne falſi dēt ſupſederi in executione ſnie.

¶ Qñ exceptio criminum admittatur vel ñ contra teſtes vide Jnno. in. c. ex pte de reſti. adde qp dicam ī ſub dcōe teſtis.

¶ Exceptio que poſt oppoi poſt ſēteniam poteſt etiam oppoi poſt tp9 qlādrimeſtre glo. ē ſin. m.l. ab executore ff de appe. hi vei.

¶ Exceptio notoria sep dr̄ p̄tinere ad officium iudicis Bal i.l. q̄s p̄hibz ff de postu.

¶ Exteptio q̄ remouet penā a p̄sona ōhentis pot q̄cunq; oppom etiā post sētentiam dicit Bal. in.l.fi.C. ad macedo.

¶ Exceptio supuemēs post litē cont. potest oppom in modū actōis intentate vt ē exceptō spoliatōis et ita limita qđ nō. in.l.ij.C. de p̄sor.tibz eiusdē lit. et Jnn. in.c.cum dilcūs

¶ Q.ñ possit oppoi exceptō ꝛpen ꝛđ or. cossatōis vid Bal. i.l. seruū q̄ Ç fi. ff. đ. p̄cuáto ꝛ

¶ Exceptio ipediēs p̄cessū pot op ꝛribus pom in cā appellōis Ş pe. ti. de appe. Ç j. vers. sed nūq̄d Bal. in.l. elegāter. Ç si q̄d post. ff. đ odi. indebi. vbi vide.

¶ Exceptio pēptoria inducat pignoraticiaz actōz sic solutio dic Bá. i.l.j. C. de nō nu. pe.

¶ Exceptio icōpetentie iudicis pot ꝛqđ nō oppoi q̄cunq; etiā post sniaz licē statuto caueat q̄ post sniaz nihil possit oppom ō iudicez gl. ē nō. in cle. j. de seq̄s. pos. z fructuū. add Bal. i.l. si q̄s filio. Ç. q̄ si q̄s. ff. de inuisto.

¶ Exceptio nō nūerate ꝛrup. z irri. testa. pecuie nō hz locū in ꝛfessione fcā i testō gl. in.l.j. C. de fal. cā adiect. le. secūdū Bal.

¶ Exceptio dilatoria nō admittit in crie li ꝛqđato glo. est in.l. q̄zuis C. de adul.

¶ Exceptio q̄ opetit fideiussori ex p̄sona rei ꝛopetit etiā p̄missori glo. i.l.j. Ç exceptiones ff. q̄. re. ac. nō da. q̄ secundū Bal nō ē alibi.

¶ Exceptio nō pot nouari glo. i.l.j. Ç conuētionales. ff. de p̄to. stipu.

¶ Exceptio tñsactōis orit ex sniaz ābitratoris glo. in autē. vt diffe. iudi. Ç si vo otigerit

¶ Exceptio p̄scriptionis aufert ꝛcoll. ixplemissimā defēsionē tex. est i.l.fi. C. de edidiui. adri. tol. secundum Bal.

¶ Exceptio nō nūerate pecunie nō pot oppomi ei q̄ hz apochaz publicaz vt.l.fi. C. đ apo.

¶ Exceptio dilatoria ꝛpublicis li. x. sēp dēt reiici q̄n p̄iculū ē in mora tex. ē no. in.l. si longius. ff. de iudi. scđm Bal. ibi.

¶ Exceptio mioris etatis obmissa in p̄sonā p̄curatoris non reddit p̄cessū retro nullum glo. est nō. i.l. exigēdi. C. de p̄cur.

¶ Exceptio ō p̄sonam vnius testis si tamen per alios ē probatū nō impedit p̄cessum dictū est Jnno. i.c. sup eo el.j. de appe. Bal. in.l. ij. C. si contra ius vel vti. publi.

¶ Exceptio nullitatis nō dr̄ ꝓpe exceptio vñ si statut ū p̄figit termiuū ad opponēdas oēs exceptōs nō intelligit de exceptione nullitatis dcm est Bal. in.l.j. C. de iur. et fac. ignor.

¶ Exceptio doli tollitur replicatione doli q̄n excipiens certat de lucro et hz q̄n non tractat de habilitate persone vide Bar. in.l. cum mulier. ff. so. ma.

¶ Sic agenti sufficit ꝓponē cāz actōis sine noie. ff. fam. her. l.j. Bal. i.l. cum debitor C. đ nō nu. pecu. ita ei q̄ excipit q̄ etiā in exceptione dēt attendi eius condictio.

¶ An actō sit ꝓponenda in scriptis dic q̄ sic q̄n hz vim libelli puta q̄n est opposita ad interūpendaz prescriptionem vt est videre in exceptione non numerate pecunie vt in aut. hanc autem querelam C. de non nume. pec. secus in mera exceptione q̄re tunc etiam sine scriptis oppom potest ita dic Ja. de are. Cy. et Bal. i p̄all. autē. ad de ad mām Bar. i.l.j. ff. de exceptio. do. Anto. de but. in.c.j. de lit. cont. glo. in.c. prudētiā. Ç. sexta de offi. dele. Ş pec. tī. de exceptio. Ç. viso v. sed nūq̄d iudex / glo. de app. appellatio li. vj.

¶ An exceptio cris possit oppom per ꝓcuratorem Bar. i.l. si cui in p̄n. ff. de accu. vbi etiā tractat an obijciens crimē in modum exceptionis dēat se subscribere.

¶ An valeat p̄cessus si obmittatur illa exceptio tu nō potes me accāre Bar. in.l. hos accāre. ff. de accu.

¶ An obstet exceptio litis pendētie vel rei iudicate vbi sup eodem fcō cum adiectione nouem q̄litatis nouum inchoat iudiciū nō. Bar. in.l. senatus. ff. de accu.

¶ An exceptōs q̄ obstāt accātori possunt oppom iudici Bá. i.l.ij. Ç. si publico. ff. de adul.

¶ An lata absolutoria ꝓpter defectū q̄litatis nō ꝓbate obster postea exceptio rei iudicate otra nouam accātionem sine adiectione alicuius qualitatis vide Bar. in.l. denunciasse. Ç. q̄d tantum. ff. de adul.

¶ Exceptio litis pendētie nō opetit in iudicio i q̄ ps ē otumax Bá. i.l. q̄zuis. ff. de dā. infect.

¶ Sicut libellus pot dari p actorem die feriata ita et exceptio p reum Bar. in.l. milites. Ç. sexaginta. ff. de adul.

¶ An exceptōs ꝓcuratorie possint oppoi q̄n litigatur otra absentem Bar. in.l. q̄ bona. Ç. si alieno. ff. de dam. infec.

¶ An exceptio diuisionis possit oppom post sniaz. ff. de re iudi. l. paulus p Bar.

¶ Exceptō rei fimte impedit litis cont. vt.l. eleganter. Ç. fi. ff. de condi. indebi. et.l. fi. ff. de transac. Idem puto de exceptōe solutionis et acceptilationis et qualibz alia p quam odit actorī actōnem nō competere Bar. in.l. cum querebatur. ff. iudi. sol. z de exceptione prescriptionis vide eundez Bal. in.l. vsucapio ff. pro socio.

¶ An iudex audiendo ꝓbatōes sup exceptōe videat illam admittere glo. in.c. cū otingat de offi. dele. de testi. cum remisset.

¶ An in exceptione potest fieri transitus ad aliam etiā contrariam plene nō. de reli. do.

cū dilectus nō·ī·l·edita·C·de edē. de p̄scrip. auditis de re iud·inter mōsteriū·

¶Ad hoc vt obstet rei iudicate exce·q̄ttuor req̄rūt de q̄bꝫ nō·m·c·aduersario de excep·

¶Exceptio de simili suggestiōe ō rescriptū ē dilatoria iō añ litē cont·ē ꝓponēda nōt·de

¶An exceptio cris oppoꝫ ꝫapp·sup eo i fi. sita ō testē añq̄ deponat sit admittēda staꝫ tim ꝫ ꝓbāda vel differēda post publicatōz at testationū gl·ꝫ doc. de testi·ex pte ade.

¶Exceptio tñ sactōmis m iudicio dēt añ oīa ꝓponi de re iudi·inter mōsteriū m glo·

¶Obiectiēs exceptōz et ꝓtestās de alīs pro ponēdis suis loco ꝫ tpe debz alias exprimere de app·pastoralis et ibi nō·m glo·ij·

¶Exceptio dilatoria pōt oppoi post litē ōt· si de nouo emergit vide de off·dele·m sinuāte

¶Quid si m rescripto remoꝫ ꝫī glo·ijj·

¶Vtrāq̄ oīs exceptio an saltē iusta admittaē de hoc·ij·q·vij. latoꝛ ꝫ ibi Archi·de offi·dele·ex

¶An exceptio ꝫpte·ij·xij·q·ij. siē exceptōe dēat de necessitate cōcludere vide m cle·j·de excep. vide Bal·ī·l·j·ff·de excep. vbi tractat an exceptio debeat otinere locum et tpus.

¶An exceptōs opetentes otra delegātez oꝫ petāt ō delegatū de app. cū spēali ꝫ q̄ ibi nō· Jm·de offi·dele·c·pe.li·vj·

¶An labor ās aliq̄ vicio possit de illo excipe videlz pluralis vide de excep·cū ecclīastice Jn

¶Exceptio defcūs ꝫno·de rescri·ad aures ꝓpetatis ñ admittit ō agentē possessorio re tmente misi excludat defectū ī possessiōe gl· et ibi Jnn·de mīsti. cum remissent·

¶Quis cognoscet de exceptōe oppoita otra psonā iudicis nō·Bā. ī·l·q̄daz osulebāt·ff·d agēti ex noua cā allegaē·l·seruꝰ·ff·d libe·cā·

¶Exceptō rei iudicate nō obstat ꝫre iudi·

¶Exceptō nō debz esse gñalis sed specifica et iō practica ꝓcuratoꝝ ꝓponentiū vnaz vel duas exceptōs et postea dicentiū salus sēp alīs exceptōibꝫ nō releuat alias proponere elapso termīo misi q̄ ad hoc vt nō videaē se a strinxisse ad ꝓpositas tantū cāus ē scdz Bal· i·l·scire oportet·¶ suffic·ff·de excu·tuto·

¶An tutus exceptōe possit agē vt liberetur Bal·tēt ꝙ sic ī·l·si sub spē C·de postu·Bar·m l·ijj·.¶ nūc de effectu·ff·de lib·leg·

¶Si aliq̄s oppoit vnā exceptōz ·j·terminuz datū ad opponēdas exceptōs ñ currit mterī sibi tps ad opponendā exceptōz ōriaz Bal· m·l·otra maiores C·de moffi· testamen·

¶Si impetrās rescriptū ō aliquez dicat se ab aduersario violenter eiectū ꝫ aduersari· us citatus protestaē ꝙ nō intendit litē con· testari nec iudicium ingredi assertus aduer sariū falsū narrasse cū nō violenter ꝛ iudicis autoritate eū eiecerit seu vacuā possessionez intrauerit an hec exceptio veniat vt dilato· ria contra rescriptuz aut vt pemptoria otra actionem vide Jo·an·in regula exceptionez de reg·iu·li·vj·.

¶Admittens exceptōz non admittendam facit litē suā casus est ī·l·si q̄s m oscribēdo m fi. C·de pac·cui adde q̄d m simili dic Jnno· m·c·cum venerabilis de excep·.q̄d nō·

¶Quo tpe dēat oppoi exceptio mopetentie iudicis nō·Bar·m·l·q̄dam osulebāt·ff·de re iudi·et vsq̄ ad quantū tpus vide ibi Bar·et Spe·ī ti·de recusa·¶ effectus aūt vbi Jo·an· m addi·Spe·et Jo.an.m·c·cum ad mōsteri um de re·iudi·

¶Exceptio dilatoria pōt oppoi p̄ ꝓcuratorē simpliciter ostitutū nō·de dila.exposuit·

¶Jn exceptōibꝫ oppoitis non attēdic ordo scripture dic Bar.in d·l·q̄dam·

¶Sic stat narrationi libelli otra actorez sic narrationi exceptōis otra reum Bar·m·l·cer tum·¶ si q̄s·ff·de confessis·

¶An sit necesse opponere exceptōs ante con clusionē vel sufficiat eas allegare tpe oclusi· onis Bar·m·l·eū q̄ ita·ff·de ꝓ·ob·

¶An ille q̄ ꝓpoit ineptaz exceptionē ita suc· cūbat sic ille q̄ ꝓpoit ineptaz actionē Bar·m l·ī·¶ labeo·ff·de flumi·

¶Contra agentem vti possidetis vel rei ven di·pōt excipi de possessione mōtanea Bā· m·l·i·¶ fi·ff·vti possidetis·

¶An exceptio ne qs ouenias misi m quantuz facere poī sit dilatoria Bā·m·l·creditores·ff· de sepa. Idē Bā·m·l·ijj·ff·de excep·

¶An exceptio dionis pōt oppoi post sniam et cui incumbat onus ꝓbatōis Bā·m·l·ex du obꝫ reis·ff·de duo.re·

¶An exceptio diuisionis sit ꝓpetua ꝫ fauo· rabilis vel mducat solū repetitionē soluti vi· de Bā·m·l·si testō·ff·de fideiusso·

¶Quis sit modus opponēdi exceptiones o· tra ꝓcessum vide Bā·m·l·cū q̄rebaē·ff·iudi· sol·ꝫ·l·nam et postea ī p̄n·ff·de iur iurā·

¶Exceptio puenies ex statuto ꝓhito ipe· dit litis cont·Bā.m·l·vir bonꝰ·ff·iu.sol.

¶Quī officium iudicis implorae ꝑ reum cui opetit exceptio poterit reductio peti coraz iu dice rei ꝛ nō sit iudex actoris Bar.m·l·socie· tatem·¶ ābitroꝝ m·v·col·ff·pro socio·

¶Non ē necesse opponere exceptiōz q̄ oritur ex pacto m otmenti apposito vel que apparz ex forma contractus Bar.m·l·lecta·ff·si cer· petatur·

¶An exceptio semel oppoita ī vim dilatorie ad ꝓcessum possit postea oppomi m vim per emptorie ad merita cause nō·Bar.m·l·elegā ter·ff·de odi·indebi·

¶Quę exceptio dicaē fauorabilis et q̄ odio sa et q̄ dicaē ad iur rigorem oseruandū Bar· m·l·q̄ exceptionē·ff·de condi·indebi·

¶An ius exāpiēdi transeat ad singularem succōrem Bar. i. l. si terra. ¶. si qs post. ff. de aq plu. ar. Cy. i. l. ēptorez C. loca. i. iij. q. Dy. m l. flumiū. ¶. adijcit. ff. de dā. ifec. z in regula si qs m ius li. vj. do. Anto. i. c. qz. v. de iudi.

¶Qui opponit exceptōz impediētez litigiū dēt illam statim probare Bar. i. l. idemqz erit

¶Liē qs sit pbītus exāpe ⁄. ff. pro socio nō tñ imploraē officiū iudicis nō. Bar. m. l. j. ¶. demqz. ff. qd vi aut clam.

¶An et qnō is qui exāpit videaē fateri nō. Bar. m. l. nō vtiqz. ff. de excep. z m. l. nō fateē ff. de ofes. dixi aliquid s̄.

¶Oñ poē oppoi exceptio dolo facis qz pe⁄ tis. zc̄. Bar. m. l. lucius. ¶. fi. ff. so. ma.

¶An et qñ exceptio opetens pncipali opetat vel nō eius succōri vide Cy. et Bal. m. l. cum mādatori C. de nō nume. pecu.

¶An sit vera illa regula qz exceptio dubia impedit repetitionem vide Bar. m. l. ex diuer so. ¶. fi. ff. solu. ma.

¶An ō exceptōz doli admittaē replicatio do li vide Bar. i. l. cū mulier. ff. so. ma. vbi tractat etiā an emptor possit exāpe ō venditorez et extra qz non est soluta gabella et ideo ex for⁄ ma statuti otractus est nullus.

¶Que libz exceptio p quā ocludiē actōz nō opetere ipedit lit. igressū Bā. i. l. cū ḡrebatur ff. iudi. sol. z. l. nā z postea i pn. ff. d iur iurā.

¶An et qñ quis bēat necesse ē opponere ex⁄ ceptionē intentōis vel facti sibi opetentem Bal. i. m. l. si ita scriptum. ff. de le. j.

¶Quid opeē reiuatio exceptōis fcā a iudi ce nō. Bā. i. l. ille a q. ¶. si de testō. ff. ad trebel.

¶Oñ dicaē exceptio incōtmenti nō. Bar. m pal. l. ille a quo m prin. ff. ad trebell.

¶An in exaīnatione exceptionis possit ordo ppōsiterari Bar. m. l. si ḡramus. ff. de testa.

¶Exceptio vsuraria vel exoicationis debet remitti probāda per iudicem ecclesiasticum Bar. m. l. cum ponas C. de iur iuā. faē qd nō. idem m. l. titia. ff. so. ma.

¶Que sūt exceptōes dilatorie q pemptorie et qñ et quō oponūē Spe. ti. de excep. p to⁄ tum nō. m. l. exceptionem C. de pba. et. l. per emptorias C. sen. rescim. nō posse et in. c. i. et

¶An et qñ exceptio ⁄ñ. de lit. cont. li. vj. procuratoria possit oppom nō. Bar. m. l. pon pōius. ¶. rati. ff. de procu.

¶Exceptiones contra delegatum vide in. c. penul. de offi. dele. li. vj.

¶Exceptio qp occisus erat bāmitus q ex for ma statuti pot impune offendi an possit op⁄ poni p procuratorē nō. Bā. i. l. seruū cū. ¶. pu⁄ blice. ff. d pcu. Jo. ā. i. c. remēs d ac. m glo. j.

¶Quis aliqñ conseqtur exāpiendo quod ñ conseqtur agendo. ff. de nego. ge. l. ñj. ¶. j. d iur iuā. quēad modū d q i. c. audit. d ele.

¶An possit exāpi de iure tertij nō. Bar. m. l. j. ff. de excep. re. iud. Cōpostu. de rescri. mā⁄ datum et ibi p Jo. cal. nos addim. ter. de re⁄ sti. spo. frequens li. vj. de capel. mo. dilectus Bar m. l. q cum herede. ff. de excep. z i. l. ex du obi i fi. ff. de duo. re. glo. et Jo. an. i. c. māda⁄ tum de rescrip. ter. et glo. msti. de replica. ¶. fi. faē ter. de dona. mter dilectos gl. de quer. oiug. remēs glo. m. c. ad decimas de restitu. spo. li. vj. ad māz. l. si seruus. ¶. boue occiso ff. de odi. fur. Cy. C. de ser. fugi. l. cū seruum qspiā Bā. ff. de odi. mdebi. l. mdebiti. ¶. fz z si nūmi et ff. ad carbo. l. ij. ¶. cū extaret. ff. d bo. pos. secūdum tab. l. q ex liberis. ¶. gestis.

¶Exceptio inuētarij poē oppoi post sniam nō. Bar. m. l. nēsenius. ff. de re iudi. z. l. sanci⁄ mus. ¶. m oputatōe C. de iur delī. Jo. an. in addi. Spe. ti. de sen. er.

¶Exceptōes q obstāt cedēti ob cessionario Dy. m regula is q m ius li. vj. Cy. m. l. eius C. de opensa. Bar. m. l. doli mali. ff. de noua. et m. l. si qd a fideiussore ff. de open.

¶Exceptio ista nego ius agēdi opetere tibi impedit lit. cont. vt. l. nā et postea z ibi Bā. ff.

¶Que exceptio sit fauorabi⁄ lis et q odiosa vide Bar. i. l. q exceptōez. ff. de⁄ ceptiones opponūtur otra libellū ō iudicez z otra actorem qd agendū vide Bar. m. l. qui⁄ dam osulebat. ff. de re iudi. ⁄de iur iurā. odi. mde.

¶Si agaē otra fideiussorē vel pignoris pos⁄ sessorem nō fcā prius excussione otra pncipa lez nec opponaē exceptō q dēt oppoi valet iu⁄ dicū / Ita dic̄ Bā. i. l. si mācipiū. ¶. i. ff. d euic. qd ibi colligit ex glo. quā ad hoc nō.

¶Exceptio nō nūerate pecunie limitata nō hēt locum in otractibo nō celebratis in scri⁄ ptis ita tēt singulariter glo. i. l. si nō singuli C. si cer. peta. z ibi vide an sit petua.

¶An tutus exceptōne rei iudicate peccet si eam oppōnat Bar. in extrauagā. ad repmen dam v. denūciatōz.

¶Judex poē limitare terminū ad pbandas exceptōes peremptorias nōt. Cy. m. l. iudices C. de iudi. Dy. i regla indultū li. vj. Bar. m. l. ij. ff. de re iudi. adde qd nō. de excep. pasto⁄ ralis glo. m cle. j. de excep.

¶An exceptōs pēptorie oponāē post sēten tiā dic qp nō nisi m aliqbz casibz vide Bar. i. l. i. C. de iur. z fac. igno.

¶Oñ statuta pmittūt oppom exceptōez si⁄ mulatōis de q simulatōe mtelligaē vide Bar. m. l. si sub spe. C. de postu.

¶An exceptōi ñ nūerate pecuie possit renū⁄ ciari Bar. m. l. si ex cautione C. de nō nu. pe. et. l. fi. eo. titulo.

¶Quilibz fauore mnoris admittitur ad p ponēdum et pbandum exceptōez p populo

etiam si sit femina ita dic Bar. in l. ij. C. de ne go. ge. qd est ꝓpetuo nondum

¶An venditor odenatus ēptori ad rez tradē dā possit opponé exceptōz p̄cij nō soluti Bar. in l. si duo p̄ om. Ç. si qs intrauerit. ff. de iure iurā. Bal. ī. l. j. C. de iur. z fac. igno. l. pemptorias C. sen. rescin. nō pos. do. Anto. et mo der. in. c. cum Jo. de fi. mstru.

¶An ꝯ exceptio sit pemptoria tu es calūni atus vel dilatoria. ij. q. iij. paulum adde qd nō. in l. si marit9. Ç. pscriptōs. ff. de adul.

¶An exceptio pemptoria possit oppoi publi cis attestatōibz glo. ꝙ n̄ in l. pemptorias C. se. rescin. n̄ pos. q̄ coīter reprobat / cāus est ō eā in. c. finē de do. et otu. et ibi nō gl. ff. d rei ven. l. officiū de testibz. c. de testibz gl. in. c. fi. de cogna. spi. addinn9 nō. de testibz fratrum tatis z. c. cū dilecti glo ī. c. j. de excep. Jo. an. ī. c. filij de heret. li. vj. Spe. ti. de testi. Ç. q̄liter v. ꝯ oppoīt plene p Jo. cal. ī. c. j. de ōdi. cog.

¶An si illud qd ē deductuz in vno iudicio p viā cāe deducat ī alio p viā p̄ncipalis petitō mis obstet exceptō rei iudicate Bā. in l. q ro me. Ç. duo fres. ff. de ver. ob. Jnno. et ibi do. Anto. de cā. pos. cū ecclia Cy. ī. l. j. C. qñ ciui. ac. crimi. p̄iud. Bā. ī. l. j. C. de ōd. cog. doc. in c. cū dilectus et. c. tuā de ōdme cogn.

¶De intellectu statuti ꝓhibētis oppoi exceptōz ō mstrūm seu alīqē alīū actū nō. Bar. in l. j. Ç. j. ff. ꝙ vi aut clam do. Anto. in. c. itez qs de resti. spol. et in. c. licet de ele.

¶An ꝯ exceptio tua nō interest sit opponenda añ litis cont. dic qꝙ sic nō. Jmo. de accu. sup his glo. in. c. ex pte ade de testi.

¶An exceptio q̄ opponit otra testes sit dilatoria vel pemptoria glo. tēt qꝙ saltē p obliquū ē pemptoria vt in d. c. ex pte vbi glo. z. c. de testibz vide ī. c. ade de excep. et ibi doc.

¶Coram eo dēt oppoī exceptio qñ p̄ncipaliter ītentat coram q̄ ꝓponeret qñ mtētare tur p viā exceptōis Bā. i. l. si societatē. Ç. ābi troz. ff. ꝓ socio do. Anto. in. c. quitaullis de iur. in v. vemo ad quātum.

¶An suppl̄atus in oppoione dilatorie ānte litem cōt. possit opponere postea dic qꝙ sic vt nō. in. c. sup de cā pos. de do. z otu. cum olim qd nō. de resti. spo. ex q̄stione Jmo. in. c. diuersis de cleri. oiug. qd nō.

¶An exceptio ocludēs nullā penitus actori actōz opetere sit exceptio litis finite vide ī. c. j de lit. cont. li. vj. Bā. ī. l. cū q̄rebat. ff. iud. sol.

¶An exceptōs q̄ possūt oppoī in vim dilatoriaz si repellāt possint nihilominꝰ oppoi in vim p̄ēptoriaz vide Jnn. ī. c. sup litteris de re scriptis

¶An p illa vba n̄ tēor rndere oriat exceptio dilatoria nō. de rescrip. cum oid mē fac. l. ij. Ç. vba ff. ad velley.

¶Quid aūt de his vbis nullatenꝰ audiatur vel nulla audiētia ocedat et similibz nō. Jo. an. in addi. Spe. de sen. pla. Ç. iurta v. Itez est nulla rōe litigatoz.

¶An petenti se recipi in aliq̄ ecclesia obstet exceptio nō sufficientiū facultatū nō. glo. et doc. de vi. et ho. cleri. qm̄ de concess. preben. ex pte de p̄ben. dilectus Jo. an. de presū. c. fi. super glo. j.

¶An exceptiōes obiecte et nō admisse per iudicem faciāt iudiciū nullum nō in nouella in glo. magna de coa. cle. et mulie. idem de concess. p̄bē. post elec. et ibi doc.

¶Exceptio dēt esse d regla vt ī. l. nā ꝙ liq̄de. Ç. vlt. ff. de pe. le. Dy. sup Rca de re. iur. li. vj qd est vez loquendo de exceptiōe ꝓpe / nam qñq̄ ī ꝓpe exceptio potest esse de alio q̄z d regula vide glo. xvj. di. clementis.

¶An i exceptōibz fiat lit. cōt. Jnn. ꝙ nō ī. c. inter dilectos de excess. p̄la. ī v. absoluendū doc. in. c. dudū. ij. de ele. Jnno. in. c. latoz q fi. sint le. nō. de offi. dele. prudentiā. Ç. serta.

¶An sup exceptōibz sit ꝓnūciandum p iudices nō. in. c. j. de or. cog. de re. iud. inter monasteriū et. c. ꝙ ad consultatōz et ibi doc.

¶An exceptio q̄stus hoc ē tu recepisti pecuniā vt agas ō me sit p̄ēptoria ter. videtur ꝙ sic z ibi doc. ī. c. pe. q ma. accu. pos. qd nō.

¶Exceptio ꝙ agens vti possidetis possideat vi clam vel p̄cario dēt oppoī in vim pemptorie nō dilatorie secūdū Bar. in l. j. Ç. fi. ff. vti possi. et Jnno. in. c. veniēs de pscrip.

¶An reus possit se iuuare illa exceptione q̄ superuenit lite pendēte Bar. in l. j. ff de excep. ter. in. c. fi. de iur iurā. li. vj.

¶Exceptio crimis obstat agēti possessorio recuperande. xxiij. di. in noie dñi nō. de pcur. ex insinuatione in glo.

¶Exceptio suspitiōis et recusatiōis possunt simul ꝓponi nec p vnū ꝓpoīonez recedit ab altera vt lite nō cont. accedens.

¶Reus in excipiēdo fit actō ideo dēt ꝓbare exceptionē suā vt. l. j. ff. de excep. si tamē non ꝓbat n̄ ꝓpterea obtinebit actō nisi ꝓbet intentionez suā de excep. cū venerabilis Arch. iij. q. vj. Ç. exceptio.

¶Exceptio spoliatōis de re tpali non ob. agenti super respūali et extra de or. cog. in. c. cum dilectus de excep. c. j. li. vj. vbi melius de ꝯ vide de resti. spol. c. j. li. vj.

¶An exceptio notoria sit proponēda glo. ꝙ sic vt lit. nō cont. c. ij. Pau. in cle. appellanti de appel. Bar. in l. j. ff. de excep.

¶An contra facultatem opponēdi exceptōz vel replicationē pscribatur glo. et Bar. in l. ij. ff. de excep.

¶An exceptio vt ꝓpius agatur contra ꝓncipalem q̄z otra fideiussorem sit dilatoria nō. glo. et Bar. in l. iij ff. de excep.

¶An exceptio peremptoria primat actōz ipō iur̄ Bal·in·l·iij·ī fi·ff·de exceptio·et ī·l·si plures ·Ç·j ff·de fideiusso·

¶Ad hoc vt decisio ī vno iudicio peat exceptionē rei iudicate m alio req̄rit vt eadē sit res et cā petēdi et psona vere vel interp̄tatiue vt l·an eādem·ff·de exceptio·rei iudi·

¶Si agit actōe rei iudicate nō admittūtur noue exceptōs q̄ potuissent opponi in p̄mo iudicio secus si agatur antiq̄ actione glo·et Bar·m·l·duobz ff·de exceptio·re·iudi·

¶An excipiēs de ihabilitate hēat fūdataz intentōz si replicat de remotōe ihabilitatis q̄z remotōz n̄ p̄bat vide Bā·ī·l·decē·ff·de v̄·ob·

¶An et q̄n creditori ob·exceptio cedendaz actionū Bā·ī·l·si stipulat9·Ç·j·ff·d̄ fideiusso·

¶Exceptio inhabilitatis psone accāntis est dilatoria Bā·ī·l·hos accāre·Ç·j·ff·de accu·vbi etiā tractat si exceptio ihabilitatis psone accāntis nō fuit opposita z istātia pempta alia de nouo ichoat an possit dcā exceptio opponi

¶An ista exceptio tu nō potes me accāre q alias fui de hoc accātus sit dilatoria vel p̄peptoria vide Bar·in·l·senatus·Ç·ij·ff·de accu·

¶An in cā criali exceptōs peremptorie possint opponi vsq̄ ad sniam Bar·m·l·si maritus·Ç·p̄scriptōs·ff·de adul·

¶Exceptio dilatoria potē opponi post litis cont·q̄n lit·cont·nō est tante potentie vt detrahat illi glo·in v̄·suscipe m cle·ij·de p̄cur· Jo·an·m·c·m nr̄a de procu·

¶Q̄n dicāt exceptōs anōmale nō·glo·iij·q·vj Ç·exceptio·

¶An tercius possit excipere otra actorez glo·ij·q·vj·Ç·exceptio·Jo·an·m·c·nōnulli de rescrip·et m·c·j·eo·ti·li·vj·

¶Exceptio q̄ statutū nō p̄dicat sibi locuz illo cāu semp dēt oppoi licē statutū assignet certa tpa q̄ sūt iam lapsa glo·in v̄·oparere m·c·cupiētes·Ç·q̄ si p̄·xx·de ele·li·vj·

¶Ex facto supuemēti potē excipi ō grām beficialem nō·in cle·g̃tie de rescriptis ī glo·fi·

¶An iudex possit p̄cedere ad vlteriora n̄ obstā·exceptōibz vide glo·et doc·de offi·dele· cum cōtingat de iudi·exhibita Archi·xxvij· di·c·j·iij·q·vj·Ç·exceptio glo·j·de despon·ī· pub·ad dissoluendum·

¶Dr̄a inter exceptōz actionē et p̄testatiōnē vide p Jo·an·m·c·ij·m·fi·de or·cog·

¶De stilo curie auditores nō admittūt exceptōs dilatorias āte lit·cont·nisi iuret excipiēs q̄ nō maliciose oppoit et det cautōez de expensis si succūbat nō·Arch·iij·q·vj·Ç·ex·

¶An reus p̄pellat ab excipiēdo ·ceptio· p̄pter crimē vide Jnno·de accu·sup his·

¶Deficiēs m p̄batione exceptioms p̄peptorie non odēnat in expensis si actō n̄ p̄bat intentū suū Archi·in p̄all·Ç·exceptio sup glo·

¶Exceptio notoria potē detegi et oppoi etiā post oclusionē in cā do·Ant·m·c·pastoralis de cau·pos·sup glo·in v̄·super·

¶Qualiter cognoscat q̄ exceptio sit dilatoria glo·iij·q·x·c·j·Jo·an·i·c·vt circa ī v̄·alio quin de ele·li·vj·

¶An exceptio supuemēs venditori post traditōz rei p̄sit emptori vide Spe·ti·de renun· et oclu·Ç·j·v̄·idem pone·

¶Exceptō peremptoria etiā admissa ī iudicio sūmario repellit si req̄rit longuz tractatū vt expediatur iudiciū sūmariū reseruata postea exceptione ter·de ofir·vti·vel muti·cuz dilecta z q̄d ibi nō·

¶Exceptio iur̄ vel statuti p̄hibētis ius reddi potē oppoi etiā ad impediēdaz executōez sniē Spe·ti·de sen·execu·Ç·post remo v̄·xvij·

¶Post sniaz admittūtur exceptōs nō detrahentes illi sed modificantes executōz Bar·in l·nēsemus·Ç·fi·ff·de re iudi·

¶In exceptōibz exp̄mēda ē cā·xvij·di·placuit Jmm·dic otrariū ī c·sup hoc de renū·z ibi

¶Tria speālia q̄ seruat curia ·nō·Jo·an· q̄n p̄ponūt exceptōs dilatorie potit Archi·iij q·vj·Ç·exceptio q̄rum idem vnū ponit m·c·j de rescri·li·vj·dixi s̄·p̄time·

¶Si q̄s opposuit ō eundē dilatorias et succūbit postea vult iterato illas easdē oppone an possit vide Archi·in p̄al·Ç·exceptio·

¶Que dicant exceptōs p̄iudiciales n̄·Archi·iij·q·xij·Ç·aliq̄n Jo·an·de or·cog·tuā· adde q̄ tales hēnt vim dilatoriaz et ideo p̄nt oppoi āte lit·cont·Jo·an·ī·c·j·de lit·cont· li·vj·Archi·xlij·di·q̄escamus·

¶An sufficiat opponē exceptōz vel factū er q̄ surgit exceptio licē nō petat aduersariū repelli p̄tertu illius exceptōis ter·de rescri·ex pte do·Anto·in·c·j·de lit·cont·in tercio membro Bar·in·l·j·ff·de exceptio·

¶Exceptio dilatoria euidēter otinēs notoriam falsitatez statim est a iudice repellenda glo·in v̄·copia i·c·statutū·Ç·j·de rescrip·li· vj·qđ p̄cedit etiā si sit talis exceptio de q̄ iudex possit cognoscere Jo·an·ī·c·cā de app·li· vj·glo·m·c·sup lr̄is de rescrip·

¶Que dicat euidēs exceptio Jo·an·i·c·si forte de ele·li·vj·et ibi Zap·

¶An si det certum tps ad agendum z illud ius deducat in iudiciū per viam exceptionis p̄petuet actio Spe·ti·de emp·et ven·Ç·nunc dicendum v̄·secundo opetit·

¶Quelibz exceptio dilatoria potē esse p̄peptoria saltez de fcō glo·ē in·c·freq̄ns de resti· spol·libro vj·

¶Exceptio opposita post plures ānos non excipit nisi ab illo cāu cui adaptat mā in q̄ p̄ferat glo·pe·ī·c·j·de p̄scrip·li·vj·vbi vide·

¶In causa appellationis admittit exceptio

dilatoria reddēs iudiciū retro nullū etiam si
p viā relocutoriā fuit p̄ma instātia repulsa ter.
¶An iudex possit /in.c.fi.de app.li.vj.
assignare terminū ad oīs exceptōs ꝓponē/
das gl.xiij.q.ij.Ş.qr ergo i v.ad h̄ asseritis.
¶An exceptio possit oppom añq̄z agat̄ do.
Anto.in.c.sinaūt de rescrip.
¶Pars admittit̄ ad p̄bandā exceptiōz licet
p̄suptio sit ō ip̄az q̄ malicioſe oppoīt de ꝓba.
licet m v. maliciam.
¶Quasdā exceptōs q̄s quis potest oppone
post sniam vide de excep.c.penul.
¶Exceptio q̄ accātor sit inhabilis ē pēpto/
¶Exceptio q̄ momtio /ria vide d̄ accu.c.j.
vel iscriptio p̄cessit ē dilatoria de accu.q̄liter
¶Qualiter et qn̄ dēt ꝓbari exceptō /p̄mo
p quā negat̄ iudicis iurisdcō n̄.de offi.dele.
¶An ō p̄latū agentē possit excipi /cū sup.
tu nō es platus h̄ fur / vel nō canoīce intrasti
nō.de ele.nihil d̄ resti.spo.i lr̄is scōz Jnno.
¶Exceptōi recusatōis vel suspitionis videt̄
q̄s renūciare hoc ip̄o q̄ coram illo iudice ꝓce
dit nō.in.c.insinuante de offi.dele.de re iudi.
inter mōsterium.
¶Exceptio excoīcatōis n̄ impedit debitorē q̄
minꝰ bonis cedat de solut.od̄z dꝰ et ibi nō.
¶An h̄ exceptio tu es calumniatus sit dila/
toria vel peremptoria nō.iij.q.x. placuit.
¶Modum excipiendi otra psonas purgato
rum vide m.c.ex tuaz de pur.ca.
¶Exceptōz negatiuā q̄s h̄eat ꝓbare vide m
l.si vo.Ş.j.ff.q̄ satisda.cog. de accu. sup his
secūd ū Jnno.et Jo.an.vj.q.v.accātor de re
scrip.si eo tpe li.vj. de ele.si forte eo.libro.
¶An possum excipe de iure meo otra agē/
tem cū alio Jo.an.m.c.n onnulli. de rescript.
¶An snia lata sup toto aliq̄ pariat excepti
onē rei iudicate sup q̄libz eius pte vide glo.
in.c.dilecta de excess. p̄la.
¶An snia lata i p̄ncipali pariat exceptionez
rei iudicate in accessorijs vide Jnn.in.c.q̄uis
p̄decessori obstet succōri vide Jo.an.in.c.j.de
iur̄.patro.li.vj.do.An.in.c.lic̄ de offi.dele.
¶Exceptio ꝓpe dr̄ q̄ aliq̄d detrahit de eo a q̄
excipit glo.xvj.di.c.clementis faciūt vbi s̄.
¶An exceptio cris obstet iudicī vt repellat̄
a iudicando vide doc.de cle.excō.mitt.si ce/
lebrat Jnno.in.c.sciscitatus de rescrip.et.c.su
per lr̄is eo.ti.vide in.c.sup de offi.dele.i glo.
magna in fine de fo.ope.ex pte glo.de excep/
tio.m.c.exceptōz tex.vt lit.nō cont.q̄n.Ş.
si aūt de conuer.oiu.remēs in fi.
¶An q̄libz exceptio dilatoria possit oppom
in vim dilatorie Archi.in.c.vt circa de elect.
li.vj.do.Anto.i.c.sup lr̄is de rescrip.glo.et
doc.in.c.ij.de litis cont.li.vi.
¶Qualiter cognoscat̄ q̄ exceptio anōmala
sit oppoīta in vim dilatorie Jo.an.in addi.
& pe.ti.de dila.Ş dilationum v. item otra.
¶An fūdata plene itentōe actōis admittat̄
exceptio rei iud.Jo.mo.i.c.filij de h̄.li.vj.
¶An otra opponentez exceptōz crimīis et
nō p̄bātem possit agi actione muriaz Ol/
dra.suo consilio.v.
¶An in cā appellōis possit oppoī exceptio di
latoria q̄ fuit omissa in cā p̄ncipali dixi aliq̄d
s̄.ad de glo.i.c.ad audientiā.ij.de rescri.glo.
in.c.inter de re iud.op.gl.ij.q.vj.diffimiti/
uā ter.et glo.i.l.ita demū.C.de p̄cu.glo.in
v.q̄rendū.ij.q.j.in p̄mis glo.de resti.spo.
ex q̄uestōe glo.in.c.exceptionē de excep.
¶An iudex possit opponere exceptionē quā
non potest opponere reus glo.et Archi.ij.
q.viij.aliem.
¶An in exceptōe crimis oppoīta otra testē
dēant exp̄mi circunstātie vide Jnno.in.c.cum
dilectus de pur.ca Jo.an.in.c.lic̄.ij. d̄ resti.
idē in.c.p̄ntiū eo.ti.li.vj.p̄au.in cle.ostitu
tionē de ele.Archi.ij.q.viij.libellor.
¶Exceptio p̄emptoria q̄ hūit ortū post ap
pellatōz pot̄ oppom in cā appellatōis vid Cō
postul.i.c.cum oīs de osti. Archi.vj.q.iij
c.fi.doc de p̄uil.cum olim.ij.vbi de hoc.
¶Expcetio recusatōis pot̄ oppoī post ocłusi/
onem in.cā Lapus in.c.iij.de offi.dele.li.vj.
Jo.an.in.c.ij.de or.cog.otrarium tenet do.
Anto.in.c.j.de mutuis pet.
¶Exceptio dilatoria fori dēt ꝓponi z ꝓbari
añ litis cont- alie dilatorie p̄nt ꝓponi ante
et ꝓbari post Jnno.in.c.cum veniss̄ent d̄ insti.
et i.c.pastoralis de excep. et Spe.ti.de excep.
Ş viso v. porro i ꝓponēdas vbi vide q̄ decli
natoria iudicij dēat ante litis cont.oppomi z
ꝓbari tex.z glo.z Archi.iij.q.vj.Ş.exceptō
vide nō.iij.q.v.qr suspecti.
¶Exceptōs q̄ constāt ex facto in iudicio ꝓ/
bato vel surgūt ex iur̄ dispoīone possūt sem/
per allegari et dete ji vsq̄ ad oclusionē in cā
vide Jnno.in.c.pastoralis de excep.z in.c.cuz
sup de conces. p̄ben.
¶An exceptio inhabilitatis actoē obstet exer
centi officium ex sua creatione vide in.c.fina.
de p̄cu.in glo.fi.
¶Exceptio notoria stati debz admitti absq̄
alia ꝓbatōe glo.in v. forsan in.c.sup lr̄is
de rescrip.tex.de ele.dubū.ij.v.nos igitur.
¶Exceptio ocludens actorez p̄uandū iure
qđ petit admittenda est otra ipsū vide glo.
et Jnno.in.c.sup hoc de renū.
¶Nemo opellitur excipe sic nec agere glo.in
c.remēs de ouer.conīu.
¶Excipiēs de mandato oīctus in vno non
pot̄ in eadez mstātia excipe de alio scōm Dy.
in regula nullus pluribz li.vj. qđ intelligit
ibi Jo.an.post litis cont.nō ante.

¶ Quod dr̄ iudicem posse puire excipiētem calūnioſe intelligit durante eadē instantia nō postea glo. in c. j. de cri. fal.

¶ Vbi excipit de crimine ō testes non dat eis termin̄ ad faciēdas defēsiones Jnn. de pur. ca. inter solicitudines itez de fidecō. quemit.

¶ Exceptio excludēs actorez ius nō hēre etiam post lit. cont. admittit et pot opponi ad ꝓcessū Jnn. in c. sup his de accu. in pn̄. naz qñ cūq; iudex detegit ꝓcessum esse supuacuum et mane dēt ptes repellere vt ibi nō.

¶ Que sūt exceptōs pemptorie fori vide Jn no. de iudi. exhibita ter. in c. fi. de app. li. vj.

¶ Exceptio posita ō testē dr̄ potius directe respicere ptez Jnno. de fo. cope. vez in glo. fi. de testi. testimoniū Jnno. de pur. ca. inter gl. in cle. nō pot de ꝓcura.

¶ Exceptio spoliatōis ē dilatoria glo. in v̄. primit in c. frequēs de resti. spo. li. vj. z eo. ti. ex oquestōe in v̄. añ ingressū glo. in c. ātiq; tus. ij. q. vij. Jnno. in c. cū dilectus de or. cog.

¶ An postq; opposui exceptōs ō testes possū pemitere vide Jo. an. in c. pūtiū de testi.

¶ Exceptio ꝙ tu nō possidebas vel nō potes possidere opposita ō agentē possessorio recuperāde an sit pemptoria Jo. cal. in c. ex pte in fi. de resti. spo.

¶ Exceptio illa dr̄ legitima q̄ replicatione elidi nō pot glo. in regꝙ nō ē in mora li. vj.

¶ Exceptio repellēs quē a ꝑlate ꝓbādi pot dici pemptoria vid̄ ter. z ibi doc. in cle. ostitutionē. ¶. fi. de ele. Jo. an. in c. j. de appe.

¶ An post lapsū termin̄ ad ꝓponēdas exceptōs possim iaz ꝓpositas declarare Archi. in c. pūtiū de testi. li. vj. idē Lap. in d. c. ꝓsentiū de testi. li. vj. z ibi Dnīc. in ¶. testes in fi. idē Pau. in cle. ostitutōz ¶. ceterꝝ de ele. sup v̄. cir

¶ An exceptio pemptoria pos ſcūſtātias sit opposi post litē finitaz gl. z doc. in c. exceptionē de excep. Jnno. in c. fi. de or. cog. z an pos sit oppoi post excluſiōz in cā nō. Pau. in cle. cōstitutōz ¶. ij. d ele. gl. in sti. de excep. ¶ appellātes glo. in l. j. ff. de iur. et fac. ign.

¶ Exceptio excludēs non fuisse appellatū pot opponi in vim dilatorie et in vim pemptorie doc. de app. c. j. de dila. Spe. ti. d dila. ¶. dilati.

¶ Exceptio adulterij pot ſones v̄. illud qđ oppoi in vim pemptorie et dilatorie nō. in c. fi. de adul. et in c. j. de litis cont. li. vj.

¶ Exceptio firmat regām in caibo nō exceptis Jo. ā. d re. iur. li. vj. sup Rca. ter. d spōcū apud ff. de penu. lega. l. nam qꝙ liqde ¶. vl. ff. de fū. mstru. l. qntū ¶. idem rñdt add. xxij q. vij. dns in ter. et glo. et lic̄ ita sit nō tamen extendit et ampliat regulam et cāus sub ea nō includibiles q̄re exceptio venit ad dimi nutionē regule ergo nō debz operari o trarium ꝛcz augmentum ff. de le. j. l. legata muti ter hoc dic̄ Bā. in l. gñali. ¶. vtori ff. de vsufr. lega. pb̄. dic̄ do. Pe. de anc. in c. ij. de of. vicari. vj. q̄ si epūs occessit vicario suo q̄ possit oīa q̄ ipse beneficiozꝝ collatiōe dūtaxat exceptā per hoc nō poterit exercere alia q̄ nō venīt i gñali occessiōe vel omissione de qbz hēt in d. c. ij. qđ nōt. q̄ fac ad multa.

¶ Exclusus a ꝑlate agēdi nō videt exclusus a ꝑlate excipiēdi Lap. in c. vt qs de ele. li. vj. Pau. in cle. j. d resti. in mte. glo. z doc. d rescri. sin aūt. Jnno. de app. dilecti ij. qđ nō.

¶ Exceptio opposita ō aliquem dēt in dubio potius itelligi in bonā ptem q̄z in malā vid̄ in c. dudū. ij. de ele. in v̄. electionis tpe. doct. tēnt otrariū in c. exhibita de iudi. vide qđ nōt. Jo. an. in c. ij. de here. li. vj. in v̄. credentes.

¶ Exceptio nō stat exceptiue ꝙ includit sub regula q̄n per alia iura apparet q̄ sit sub regula Archi. de cse. di. prima sacramenta.

¶ An exceptio nullitatis impediat executōz sne Lap. in cle. j. de re iud glo. et Jo. an. in c. cum in iure de offi. dele. Bā. in l. ij. ¶. condemnatū ff. de re iudi.

¶ An exceptio otra pupillum agētē sine tutore possit oppom vsq; ad sentētiam Archi. xv. q. iij. certis.

¶ Appellōe exceptionū dilatoriaꝝ nō oprehendunt anōmale Jo. an. in addi. Spe. ti. de exce ¶. j. v̄. dilatoriaꝝ gl. iij. q. vj. ¶. exceptō

¶ An exceptio cris obstet agēti petitorio in beneficialibz nō. Jnno. in c. inter dilectos de excep. pla. in glo. j.

¶ Que exceptio dr̄ habere altiorem indagi nem vide Bā. in extrauag. ad repmē. et in. quāta ¶. condemnatū ff. de re iudi.

¶ An exceptio psonalis extēdat̄ de psona re ra ad personā fictā z repsentatā glo. in v̄. co ram in cle. j. de rescrip. nō. in c. post cessionē de pba. glo. in c. j. de iur̄ patro. li. vj.

¶ An exceptio mbilitās iudicem ꝓpter impedimēta iur̄ possit obiici otra delegatum et ordinarium Jnno. de rescrip. sciscitatus de offic. dele. cum super.

¶ Exceptio opetens vero mōcho ō ipsū molestātem nō pot per ipsū remitti glo. z Jnno. in c. remēs de ouer. oiug.

¶ An otra sentētiam q̄ transiuit in rem iudicatam admittat̄ exceptio qꝙ debitū fuit vsurarium vide doc. in c. nouit de iud. in mā denūtiatōis iudicialis.

¶ Exceptio pemptoria occīnēs pariter lr̄as et gr̄am pot opponi in vim pemptorie vide Jnno. et Hosti. de rescrip. ostitutus z. c. super lr̄is et c. ad audientiaz. ij. super glo. fi. vide glo. in v̄. obtētum in c. ꝑmo de litis cont. li. vj.

¶ Exceptio dilatoria nō pot opponi in causa notoria vide Jo. an. in c. j. in fi. d resti. spo.

li·pj i·dem in·c·ꝓposuit de app· & pe·ti·de pe
ti·et posſ·¶ij·m ꝑncí
¶Exceptio dilatoria q̄ facto iudicis nō po⁊
tuit opponi añ litē ꝺtesſ·poterit opponi p⁹ vi
de doc·de cle·coniu.diuer·ter·et glo·de re⁊
sti·spol·ex ꝺqōe et glo ī ꝑ·q̄rendū·ij.q·j·
in primis
¶Exceptio crimīs opposita ꝺ electū hēt vim
actōis Jnn·de acu·sup his de pur·ca. cū di
lect⁹ árca fi·magne glo·de elec·sup eo.
¶Exceptio ē actōis et itētōis exclusio dixi
s·ad de doc·de elec·dudū·ij·de or·co·cū di⁊
lect⁹ Jnn.ī.c.cū dilecti de do· et contu.ídē de
ap·ꝺstitutus ī ꝑ·hz̄ modū glo·de lit·cōte·c.
j·li·pj·et in·c·ij·eo·ti.ī glo·añpe·eo·lí·glo
fi·de fo.cōpe·ex pte·b.
¶Añ iuder ē cert⁹ de exceptōe ptis dēt illaz
admittere absq̄ alia ꝓbatione vide Jnn.ī.c.
exposita de app.
¶Exceptio dubia īterp̄tat̄ ꝺtra opponētez
doc·de elec·dudū·ij·
¶Exceptio gñalis admittit̄ qñ quelibz ps
gñis ꝺcludit itētū vide ter·et Jo.an.ī.c.pte
rea.ij·de trās ac·glo.ꝺtra ī ꝑ·oīa ī·c·vt ár⁊
ca de elec.li·pj.
¶Exceptio ꝺcludēs defectū iudicis tā ī ꝑn⁊
cipali q̄z in ici dēti ihabilitat gesta ptiū q̄ ad
vtrunq̄ doc·ī·c·suspitōis de off·dele·iij·q·p
qr suspecti.
¶An exceptio opposita ꝺ prelatū sup defe⁊
ctū tituli repellat eum agentem ꝓ reb⁹ eccie
Jo.an.ī.c.mbil de elec.Pau·ī cle·ī pleris q̄ ꝺ
ele·Archi·viij·q·nij·nōne.
¶An exceptio nō nūerate pcumie possit op
ponere post biennīū Jo·an·ī·c·si cautio de fi·
instrumē.
¶Exceptio q̄ ad iuris dispōnē legitia ꝛ ī fa
cto nō ꝺsimilis ē admittēda doc. de restitu
spol·solicite secus ī iudicio plenario doc·de
renū·sup de iure no·ī·c·p⁹ electionē de cōcesſ
p̄bē. Cōpostul.ī.c.q̄ sic̄ m fi·de elec·no·glo
i·c·cupietes.¶.q̄si ꝑ vigmti de ele·li·vi. Jo·
an·ī·c·q̄ verisimile de p̄sū.
¶Exceptio excōmunicatōis ē psonalis gl·
ī·c·j·de iur̄ patr·li.vj.ī ꝑ·semestre ꝛ ī cle·j·
de restrip·ꝑ.coram·
¶Vbi ex eo dē facto surgit ius agēdi ꝛ pa
tiēdi nō tn̄ ex eadē īstātia pōt vtroq̄ mō de
ducí gl.ī ꝑ.irritari ī·c·dudū·ij·de electione·
¶An appellatōe exceptionis vemat etiā re
plicatio ter·de accu.q̄it·ij.¶.debz.
¶Exceptio qñq̄ cōpetit reo a q̄ mbil petit̄
q̄ ē ꝺtra nat̄am suaz Jnn·in·c·cū dilecti de
ele·de app.ꝺstitutus Jnn·ꝺ exceꝑ·cū eccīa⁊
stice idē de acu·sup his·ꝺtrarium no·glo.
in·c·si aūt de rescri·Jnn·ī·c·ij.de or·cog·
¶Exapiēs ponit et iō q̄ ad exceptōnes dr̄
actor ter·et doc·in·c·ex pte·b·de for·ope·et
eo·ti·dilecti vide oīo Jo·ān·in·c·ij·de ord·
cog·cāus ē in·l·j·ff·de exceꝑ.vide glo·ī cle·
lr̄as de rescrip.et exceptōes suas ꝓbare dēt
exapiēs Jnn.de acu·sup his ter·de renū.
vemēs et·c·sup hoc de ꝺcesſ·p̄bē·cū sup
¶Statutū vel ꝑuilegiū ꝺcedēs alicui īmū⁊
tatez ne possit ꝺuemi parat exceptōz dilato
riā ter·et ibi doc·de fo·ope·dilecti Jnno·de
rescrip·constitut⁹ et·c·edoceri vbi ter·ꝛ·c·cū
ordiez eo·ti.Jnn·ī·c·q̄ frustra ꝺ vsu·ī gl·fi
¶Exceptio dilatoria hēns ortū post litē cō
tesſ·pt opponi q̄n de iure exapiēdi nō est ꝓ⁊
uisū p viam agendi Jnn·de or.cog·cū di⁊
de materia vide Jnn·de cōsti·c·cū oēs de ele·
·c·j·li·pj·m glo·sup ꝑbo absētia Archi·ij·q·
ij·c·j·sup glo·ij·
¶Exceptio spoliatōis nō obstat agenti pe⁊
titorio q̄n agens non dirigit ꝑncipaliť acti
onē suā ꝺtra exapientez Jnn·de cau·posſ·cū
ecclesia de or·cog·cū dilect⁹·
¶Jn modo ꝓcedēdi ius deductū in iudicio
p viam exceptōis non seq̄t̄ nām actōis gl.
de iur·cal·lr̄as
¶Exceptio dat̄ vbicunq̄ dat̄ actio de iure⁊
ur̄ā·debitores et·c·quēadmodū de app.ꝺsti
tutus in glo·fi·Jnn.m·c·mter dilectos de ex
ceſ.p̄la·m glo.j·m fi·
¶Corā q̄ debeāt ꝓbari exceptiones ꝺcernē⁊
tes mbilitatē iudicis Archi.iij·q·v·qr suspe
cti adde qꝺ dicam·¶.sub dictōne iuder.
¶Termin⁹ statutus ad pēptorias opponē⁊
das p̄cludit viam alioz apponēdoz vi ꝺ ter·
qui fi·sint le·lator·Cōposſ·de ele·q̄ sic̄·doc·
de exceꝑ·pastoralis Pau·m cle·ꝺstitutōz
·¶.ij·de ele.
¶An ꝛ q̄n possit opponi exceptio ꝺ ꝓcurato
rem q̄ nō sit ꝓcurator doc·de ꝓba·q̄miaz ꝺ
glo·de ele·c·j·li.vj·
¶Exceptio dilatoria q̄ oriť ex facto onera⁊
bili pōt totiens opponi q̄tiēs oriť etiā post
lit·conte·vide doc·m·c·dilect⁹·j·de rescrip·
Archi·iij.q·jx.hortamur.
¶Jus tollens exceptōs nō tollit vemēteſ ꝺ
nat̄am actus vel nullitatis ꝺ ct⁹ vi ꝺ glo·fi.
m cle·j·de seq̄stra·doc.m·c·licz de ele·glo·m
ꝑ·nō obstāte ī·c·ī dēmitatibꝫ·¶.sane ꝺ ele.li.
vj·Ad p ꝺtrariā glo·ī cle.j.de re iudi.m ꝑ·
pēdere vi ꝺ ibi do·Abb·
¶Jus excludēs facultatē opponēdi q̄mlibet
exceptōez nō tollit facultatez opponēdi ex⁊
ceptōz q̄ origmať ex illo iure ꝓhibente vide
doc·de testi licet·j·
¶Licz reus exapiēs videať actor q̄ ad q̄s⁊
dam exceptōes nō tamen q̄ ad alia solēnia
m iudicio requisita vi ꝺ gl. q̄ incipit sic ergo
im·l·fi·¶.j.C·de iur·cal·Bar·ī·l·prima·ff·de
exceptio.
¶Exceptio crimīs irrogat infamiaz facti

glo. de elec. sup eo glo. fi. de or. cog. cū dilectus de testi. cū tu ī glo magna nō. de elec. cū mē canonicos ī glo. recusatꝰ.

¶ An si iudex ꝓcedit nō obstāte exceptione dilatoria ex eo qꝙ de illa nō potat ognoscere possit pꝰea ꝓbari vt ꝓcessus ānullet Arch. ij. q. vj. anteriorꝫ im pn.

¶ Exceptio sapiēs nām actōis ī cā criminali mfamat ifamia uris Jnn. de elec. sup eo.

¶ Exceptio ō mōachū qꝙ nō possit esse ꝓcurator pt opponi etiā pꝰ lit. otes. vide doc. de ꝓcu ī nra glo. ī cle. religiosus de ꝓcurato.

¶ Casus exceptꝰ pūit pena ordiaria qñ ille otra quē exāpit assūit defēsionē sup illo vid Jnn. de fideiuss. ꝓuenit. ij. q. j. ī pmis.

¶ An de exceptōe ici dēti ꝓposita pmo dēt cognosci qꝫ de cā pncipali nō. ī. c. tuā d or. co.

¶ Exceptio spoliatōis ñ obstat petēti alimēta vel mortuū sepeliri vel domū ruētez refici vel filiū baptisari nō. de or. cog. cū. dilectꝰ

¶ Exceptio ñ cāonice īstitutōis ñ repellit agētē possessorio ꝙ bñficio Jnn. itellīgit qñ ꝓpo noie agit secꝰ si ecclic d rest. spol. ex lris

¶ Que dra sit mē exceptōz pēptoriā z defēsionē nō. ī. c. exceptōis de lit. otes. li. vi. ī gl. j. et ij. ¶ An valeat exceptio tu nō potes agē qꝫ rcepisti vsuras noie aliēo ñ. d vsur. michael. ¶ Exceptio spoliatōis ñ obstat petēti absolutionē de sen. exco. sacro vide nō. ī. c. j. de resti. spol. li. vj.

¶ An succūbēs ī exceptōe repellat sup eo dē negocio agēdo z ecōuersō nō. de or. cog. c. j. et. c. cū sup ꝟm Jnno.

¶ Iformā exāpiē di cū qs ē tutꝰ ꝓuilegio et ꝑscriptōe vide. xxij. q. j. qcqd m glo.

¶ Quotuplex sit exceptio nō ī. c. de ꝓba. q mā. c. exceptionē de excep. m glo. j. Spe. de de excep. ¶. j. Hosti. ī sūma de excep. ¶. ij

¶ Exceptio illa quā d euictōe tēt actio z pt etiā opponi ad ꝓcessuz et īpedit lit. otes. ꝟm Bal. i. l. ij. C. de fi. īstru. et iure bas. fis. l. x. dixi ē. sub dictione euictio z si exceptio talis īpediz cō ꝓmissuz ꝓ regulā quā ponūt doc. ī. l. frīs. C. de trāsac.

¶ Quare aūt dicat opponi ad ꝓcessuz vide Bal. m. l. nā et pꝰea ¶. j. ff. de iureiurā. et. l. cū ḡrebat ff. iudi. sol.

¶ Quibusdaz exceptōibꝰ oppositis an quis possit alias opponere nō. ff. de euic. l. mior. ¶. j. i glo. j. ff. d re. iur. l. nemo ex his Bar. ī. l. nemo ꝓhibet ff. de excep. Dy. ī. regula nullus pluribꝰ li. vj. nō. de reli. do. c. ij. m glo.

¶ Exceptio dēt bene formari z ieptа ñ ꝓcedit facit. l. j. ¶. labeo. ff. de flumi. adeo qꝫ ꝓponēs mepta z succūbit sic dicꝰ de actione vt no. ī. d. ¶. labeo et m. l. j. ff. de excep.

¶ Que dicat exceptio ocernens psonā vide Ange. m consilio suo quod incipit ex facto.

¶ Exceptio nō nūerate pecūie ē ꝓpetua de eqtate de qꝫ Dy. ī regu. locupletari li. vj. Ange. ī cilio suo. clvij. qd incipit vī ꝑa fronte.

¶ Exceptio tua nō itērē qncūqꝫ agētē repellit. C. de pac. l. ex ouētōe. C. de sen. et mtlo. o. iudi. l. ex stipulatōe ff. de rei ven. l. si autē ¶. j. de acc. sup his adde Bar. ī. l. si vnꝰ. ¶. aī oia. ff. de pac. itē Bar. i. l. postumꝰ. ¶. ij. ff. ōm off. testa. add qꝫ exceptio nō pt opponi pꝰ litis otes. ꝟm Jnn. ī. d. c. sup his adde doc. i. c. penūltimo. ij. de testi. Jtē aduertēdū qꝫ hꝫ exceptio agentis nō itērē obmissa ī cā pncipali pt opponi m cā appellatōis et si de ea cōstat rescindi dēt prima snia vid Jnn. ī. c. ꝑal. sup his ī glo. i ꝑ. tñ credi qd ē bene notanduz

¶ An appellatōe actōis otineat exceptō nō. Bar. ff. de app. l. si cui. ff. de ver. sig. l. ꝑbū oportebit. ¶. actionis verbo et ibi Bar.

¶ Cū ptestatione dēnt iudices admittē exceptionem no. de off. dele. cū otingat ī glo mbilomin et ibi Jo. an. Bar. i. l. si qñ. ¶. j. ff. de le. j. vide Bar. ff. de le. pstā. l. cū propter.

¶ An exceptio declinatoria fori possit oppoi i reuocatōe pmi decreti vide Bar. ī. l. si pupil lus. ff. de priui. cre.

¶ An volēs opponere et ꝓbare pēptoriā exceptionē añ litis ote. dēat audiri Spe. ti. de excep. ¶. dicto et ibi Jo. an. m addi. z an possit oppom pꝰ terminū pēptoriuz vide ī pal. ¶. dicto. ꝑ. sed pone dat⁹.

¶ An exceptō pēptoria possit ꝓbari ptestes pꝰ dibiscita testificata actoꝝ no. C. de pscri. long. tēp. l. ēptor in glo. fi. et ibi Cy. et i aut q semel et. l. exceptionē. C. de ꝓba. Jo. an. ī. c. de testi. sup glo. fi. Spe. ti. de excep. ¶. dicto. ꝑ. ꝟ nunqd a testatōibꝰ.

¶ An exceptio pētoria pimat actionez ipso iure Bar. ff. de excep. l. ij. in fi. ff. de cōdi. et demon. l. iul. Cy. m. l exceptionē. C. de ꝓba. ī ij. q. Bar. ff. de fideiusso. l. si plures Spe. ī p alleg. ¶. dicto ꝑ. vt plenius mstruaris

¶ Exceptio nullitatis nō ē ꝓprie exceptio iō terminus datus ad ꝓponendum oēs exceptōes nō apḥendit ꝓpe illam ꝟm. Bal. m. l. j. C. de iur. et fac. igno. fac m rōne sui gl. ī. c. j. de sequest. pos. et fruc.

¶ Juranꝫ nō opponere exceptionē pt oppone re exceptionem nullitatis ꝓuenientē ex defectu iurisdictōis iudicis glo. ē sin. ī cle. j. de sequest. pos. et fruc. ita tenet. Ange. ī consilio suo. cxxij. qd incipit visa narratione

¶ Quando m criminalibus debeant opponi exceptiones dilatorie z qñ pēptorie glo. ī. l. si maritus. ¶. prescriptiones. ff. de adul. et ibi Bartho.

¶ An exceptio pēptoria possit īpetrari no. ff. si qs cautō. l. ij. ¶. itē queritꝰ ī glo. exceptio nē vide. C. de preci. imp. offe. l. ij. et ibi Cy.

¶ Q.ñ possit oppoñi exceptio ꝓcuratoria nõ C. de ꝓcu. l. ita demũ et ibi Cy. ī. j. q. ff. ꝺ ex cep. l. iij. ī gl. pe. et ibi Bar. itẽ ff. de dã. mfe. l. inter q̃s. ¶ pe. et ibi glo. nõ. de ꝓcur. ī nr̃a in glo. exceptio.

¶ Exceptio pẽptoria q̃ oĕrmit ꝑncipale ne⁊ gociũ non dẽt oppoñi m vim dilatorie nisi in casibꝫ nõ. de fo. cõpe. ex parte. b ī glo. fi. et in. c. e. ceptõis de lit. ctel. li. vi. m glo. fi. vi de ¶ pe. ti. de exceꝑ. ¶ dicto. ꝑ. respõsurus

¶ Exceptio q̃ ẽ de apicibꝫ iuris nõ nocẽ si nõ opponaẽ ff. mã. l. si fideiussor. ¶ quedam.

¶ An exceptio ex psona vẽditoris opituleẽ ẽptori nõ ff. de euic. l. ⁊ si vtriusq; et ff. de ex cep. rei iudi. l. si a te. ¶ iulianus m gl. nõ dẽre et ibi Bar.

¶ Exceptio ꝓpe dicẽ iur̃ ipropẽ facti vel in tentõis nõ ff. de pac. l. ī psonã ¶. q̃ pecuniã m glo. putat ff. de exceꝑ. l. ij. m glo. ij. de lit. cõ⁊ tẽs. c. j. li. vj.

¶ Si datꝰ ẽ tẽrminꝰ ad oẽs exceptões dila torias ꝓponẽdas an ītelligaẽ de pẽptoriꝫ q̃ pñt oppoñi i vim dilatoriaꝝ vide ¶ pe. ti. ꝺ dila. ¶ j. ꝑ. itẽ q̃ritur ⁊ ibi Jo. an. de exceꝑt. pastoralis.

¶ An execipiendo aliq̃ obseq̃mur q̃ agẽdo nõ possumꝰ nõ. ff. de cõpen. l. si cũ filio et nõ. ff. de contrahen. ẽpt. l. pacta m glo. agente.

¶ Multo fortius daẽ exceptio q̃ actio nõ. ff. ex qui. cau. ma. l. necnõ. ¶ penul. m glo. nacto.

¶ An exceptio oriens ex epistola diui adri ani sit dilatoria vel pẽptoria dixi aliq̃d ⁊. ad de Jnsti. de fideiusso. ¶. si plures m glo. ptes Cy. C. de ꝓba. l. exceptionem in fi. et C. ꝺ fi deiusso. l. fideiussor m glo. fi. et ibi Cy. ī. ij. q. Bar. m. l. si dubiteẽ ff. ꝺ fideiusso. ¶ pe. ti. de exceꝑ. ¶. dicto. ꝑ. qꝺ de exceptõe bñficij.

¶ Q.uis probet exceptionem non numera⁊ te pecunie nõt. Jnsti. de mutu. stipula. ¶. plãe C. de non nume. pec. l. iij. m glo. per tul.

¶ An exceptio non numerate pecunie sit per emptoria vel dilatoria et in quibus mstru⁊ mentis habeat locum vide Cy. C. de prob. l. exceptionem m. ꝑ. q. ¶ pe. ti. de exceptí. ¶. dicto. per. quid de exceptione non numera te pecunie vide no. m. l. m contractibꝫ i glo. ij. C. de non nume. pecu.

¶ Quando creditor qui confessus est sibi es se solutum habeat exceptionem non nume⁊ rate pecunie. C. de non nume. pecu. l. in con⁊ tractibus. ¶ primo m glo. depositaruꝫ ⁊ gl. penultis et ibi Cy. no. m. l. generaliter eo. ti. m glo. m striptis ¶ peculator titu. de renũc. et ocluso. ꝑ. itẽ exceptio nõ nume. pecuni. ¶ An exceptio non numerate pecunie potest oppoñi post biennium et debeat propoñ m scriptis vide de ꝑmo. C. ꝺ non numera. pec. l. ij. m glo. et ibi Cy. m decima questione ⁊ in. l. in contractibus m principio m glo. nul lo modo et ibi Cy. in secunda questione eo. titu. de secundo vide. C. de non numerata pe cunia autenti. hanc autem m glo. et ibi Cy. in quarta questione. Bar. m. l. prima ff. ꝺ ex cep. m. j. q̃one.

¶ An omni exceptione presẽti et future pos sit renunciari nõ. Cy. C. ꝺ epi. et cle. l. si q̃s ī conscribendo in penul. q. ¶ pe. ti. de renũc. et conclu. ꝑ. pono ergo.

¶ An super exceptõibꝫ sit ꝓnũciandũ not. Cy. C. de adulte. l. ij. m fi. ¶ pe. ti. ꝺ exceꝑ ¶ ij. ꝑ. sed quid si iudex

¶ An exceptio possit oppoñi per bannitum vel excommunicatum Cy. in. l. quoniaꝫ alex andrum. C. de adulter. et Bal. in. l. cũ mulier. ff. solu. matri.

¶ Si statutum dicit non obstante alia exce ptione q̃ tali vel dicat nulla obstante an alia possit oppoñi Cy. C. de adulteri. l. ita nobis dubdor Bartho. m. l. j. ¶ j. ff. q̃ vi aut claꝫ Jo. an. in additio. ¶ pe. titu. de sen. ¶ nũc autẽ ꝑ. et scias.

¶ Quando obstat exceptio rei iudicate vel non nõt. C. ad exhiben. l. neq; in glo. fi. ⁊ ibi Cy. vide no. in. l. ij. C. de exceꝑ. nõ. ff. de exceꝑ rei iudi. l. si mater. ¶. j. et plene per Bartho. i l. et an eadem. ¶. actiones. ff. eo. titu. et. ij. q vj. ¶. si sententia lata in glo. in ver. sic iudica⁊ tas Jo. an. in additio. ¶ pecula. titu. de obli ga. et solu. super ꝑica.

¶ An exceptio rei iudicate sit iuris vel facti no. in. l. ij. in fi. C. de iudi.

¶ Si iudex dat tenutam creditori ī bonis de bitoris tuti exceptione odiosa an videaẽ im probare illam exceptõẽ odiosam not. Cy. C. de euic. l. si ob causam vbi vide.

¶ Vbi hẽẽ in iure ciuili de exceptõe excõi⁊ catõis vide Jo. an. ī addi. ¶ pe. ti. de exceꝑ. ¶. ij. ꝑ. sed nũq̃d post

¶ An predicta exceptio possit oppoñi in iu dicio seculari no. Cy. C. de sacrosã. ecc. l. pla cet no. de exceꝑ. pia ī glo. ecclesiasticus li. vj. ¶ pe. ti. de exceꝑ. ¶ ij. ꝑ. porro ibi not. q̃ iudex secularis.

¶ An exceptio ordinis sit pẽptoria vel dila toria no. ff. de exceꝑ. l. iij. ī glo. fi. et ibi Bar. ī penul. q. ¶ pe. ti. ꝺ exceꝑ. ¶. dicto ꝑ. qꝺ ꝺ ex ceptõe quã ꝓponũt fideiuss.

¶ Exceptio q̃ fuit obmssa in primo iudicio põt oppoñi in secundo si agaẽ ꝑma actione secus si iudicati nõ. ff. de exceꝑ. rei iudi. l. du obus et ibi Bar. Cy. C. de iur. et fac ignor. l. i. ī x. q̃stione.

¶ An exceptio agitata in vno iudicio possit i alio referri. not. Cy. C sen. rescin. nõ poss. l. pẽptorias ī fi. ⁊ vid Bar. ī. l. q rome. ¶ duo

fratres in.v. oppo.ff.de ver.ob.

¶An exceptio possit oppoi die feriato no. Bar.in.l.miles.ff.de adul.

¶Tempus ad dilatorias ꝓponēdas ꝑm formā.c.pastoralis de excep.non statuit̄ pti misi aliā exceptōz opponat et dilatōz petat vt C.de dila.l.j.z ibi Cy.i.q.ij

¶Exceptio dr̄ emergēs vbi ꝓponit̄ testez admittēdū vel n̄.ff.de re iud.l.qđ iussit qđ n̄.

¶An exceptio ne qs ꝺuēiat̄ misi inq̄ntū facere pt̄ possit oppoi i executōne snie vide.ff. de re iud.l.sūt qui et.l.inter eos

¶Exceptio q̄ non infrigit sniaz pt̄ oppoi p9 sniaz.l.nēsem9.¶.fi.vbi ter.ff.de re iudi.

¶Exceptio iuētarij pt̄ oppoi p9 sniaz Bar i.l.paul9.ff.de re iudi.

¶Exceptio ꝑscriptōis cāte ex pte illi9 quē opponēt̄ repellit ipm ab ingressu otrouersie z sic dicit̄ ingressio litis fiunt̄ ipediēs ꝓcessum ꝟba sūt Bar.i.l.p9 mortē.ff.de adop.

¶Si ꝓpt̄ delictū psonale tollatur exceptio reo hoc nocz fideiussori.ff.qp qsq; un̄.l.iij.¶. si is ꝓ quo

¶Data sētentia sup icidēti exceptio i sūmario iudicio obstat i plenario misi icidētis deducat̄ dūmodo de sūmario ad plenariū non alteret̄ mod9 ꝓbā di ꝟba sūt Bal.i.l.pen.ff. de his q̄ sūt sui vel alie.tur.

¶Non sufficit ostare de exceptōe etiā p confessionē ptis misi opponat̄ ꝑm glo.i.l.si vnus ¶.pact9.ff.de pac.Bal.ibi ōdicens qp officio iudicis ps repellit̄ allegat Jmo.de offi. vica.c.j.fac̄.l.vbi pactuz.C.de trāsac.

¶Exceptio dilatoria pt̄ oppoi p9 lit.contest.dūmodo statim opponat̄ gl.in.l.pompo m9.¶.rati.ff.de ꝓcu.

¶Exceptio ꝺcludēs agentez nō habere ius pt̄ oppoi ad ꝓcessum qr tollit ius exp̄iendi in iudicio.ff.de neg.ge.l.si pupilli.¶.videāus et ibi Bar.duz tn̄ ꝓbet̄ i otinenti vt.l.nā et postea.¶.j.ff.de iureiurā.l.pap.¶.si qs ipubes.ff.de moff.test.

¶Exceptio p̄iudicialis pt̄ oppoi p possessorez etiā vbi p̄iudicat̄ tercio volēti vniuersale iudiciū mtētare.ff.de peti.hered.l.si qs libertatem

¶Licz statutum tollat exceptōes tn̄ nō tollit officium iudicis qđ dat̄ ne ali9 cum alterius iactura locupleť:posito qp statutuz tollat omnē exceptionē et defensionē.ff.de petihere.l.plane et ibi Bar.et.l.j.¶.j.ff.qp vi á claz vbi plenius.

¶Exceptio rei iudicatē q̄ obstat in principali obstat etiā mere mēto licz sit diuersū cōp9 .ff.de vsufruc.l.si titio.¶.j.

¶Exceptio defectus dominij nō pt̄ oppoi ab hēnte cām a dño etiā vbi agens causet m suam a dominio vel superi dominio ꝑm glo.z Bar.i.l.si a furioso.ff.si cer.pe.vid̄ plene Bal oīo ibi et in.l.nā z si fur.eo.ti.adde Bar.in.l. ita vt.ff.cōmo.vide Bar.i.l.si qs ꝺuctōis C.loca.adde qđ pulchre nō.Cy.in.l.q̄zuis C.si cer.pet.

¶Exceptio q̄ iest actori vt exceptō icōtinēti oppositā hoc opaťt qr nō ē necesse opponere ipaz qr actio deducit eā qđ ē ver. ad merita ꝟ bn̄ ad ꝓcessuz verba sunt Bal.i.l.lecta.ff.si cer.pet.hoc idē videtur ponere Jmo.đ exceptō pastoralis.

¶Exceptio iuramenti et q̄libz alia litis fiunte pt̄ oppoi ad ꝓcessum ꝟ exigit̄ qp incōtinenti offerat̄ ꝓbatio alias si ē dubia rebuat̄ ad merita cāe nō.ff.de iureiuran.l.nā et post ea fac̄.ff.ad trebell.l.ille a q̄.¶.si de testamēto .ff.ad exhiben.l.iij.¶.ibidem.

¶Exceptio et adēptio q̄nqz āpliāt ꝟba dispositōis.ff.de vsufruc.l.paulus et i.l.fi.ff.de vsu.z habi.

¶Quotiēs ius facit aliqđ factū non pūibile exceptio ex illo iure pōt oppoi ad ꝓcessum .ff.de iureiurā.l.itē apud.¶.ait ptor.C.đ his q̄ ad ecc.cōfugi.l.si seru9 et.l.si marit9.¶.pre scriptō .ff.de adul.Bar.m.l.nā z p9 ea.ff.de iureiuran.

¶Ois exceptio ꝺcludēs pemt9 ius agēdi nō cōpetere ē litis fiunte.ff.de nego.ge.l.si pupilli videamus

¶Exceptō doli subrogat̄ loco exceptōis facti vel mtentōis.ff.de odi.cā da.l.q̄ se debere et ibi glo.et doc.

¶Exceptō dolo facis qr petis ꝛc̄.obstat agēti q̄ petit qp restitur9 ē alteri q̄z ei a q̄ petit vid̄ Bar.i.l.si donat̄us.ff.de cōdi.ob cām.

¶Per hec ꝟba nō redđat̄ ius īducit̄ exceptō dilatoia ita nō.Ja.bu.i.l.elegant̄.¶.si qs p9.ff.de odi.ideb.l.j.ff.ad macedo.Bar.i.l.ij. ¶.j.ff.ad velle.ter.i.l.j.ff.de alea Bal.i.l.j.ff. ad trebel.adde qp si statutū dicit actionē nō dari vel denegari ꝟ exceptio pōt oppoi post sniaz i executōe vide i.d.l.j.tuncta.l.tn̄si.ff ad macēd.et qđ ibi nō Bar.

¶An snia lata sup exceptōe litis fiunte opposita ad ꝓcessuz opponat̄ ad merita vid̄ nō īpall.l.elegāt̄.¶.sicqs Jmo.i.c.sup lr̄is đ rescri.

¶Exceptio ē defēsio et excipe ē defēdere vt.l. j.¶.sufficit.ff.de condi indeb.

¶Vbi lex dat ius excipiēdi de illo agi pōt officio iudicis vt.ff.de fideiusso.l.si contēdat .ff.de libe.le.l.aurelio.¶.titius seyo.C.q̄.bonis cedere possunt.l.ij.Bart.in.l.j.ff.de condi.ex lege.

¶Exceptio competēs ꝓncipali competit fideiussori licz fideiussor non sit habiturus regressum contra principalem.ff.ad velley.si mulier.¶.j.ff.ad macēd.l.itē si fili9 et ibi gl. et.l.sed et si pater ¶.non solum eo.ti.

¶ Quicz annalia ad agẽdũ sint ꝓpetua ad exꝯpiendũ nõ tĩ ad replicandũ .ff. de exceptiõ. l. pure ff de pecul. l. q̃sitũ. ¶ penu. et ibi gl. .ff. de dona. mẽ vir et vx. l. si stipulat⁹.

¶ Sicut exceptio p̃ncipalis trãsit ad fidẽiussorẽ ita trãsit ad eũ q̃ p̃ncipalit pignora dedit .ff. que res pig. ob. po. l. si seru⁹.

¶ Exceptio mcerta iuuat exꝯpiẽtẽ Bar. ĩ. l. titie tertores .ff. de le. j.

¶ Exceptio obstãs delegãti obstat ei cui facta ẽ delegatio ex cã onerosa .ff. de iure do. l. cum fundum. ¶. fi.

¶ Appellatõe exceptionis defẽsio ꝯphendit stricto sũpto vocabulo glo. fi. et ibi Bar. ĩ. l.). C. de iur. et fac. igno.

¶ Exceptio dilatoria pt̃ oppon̄i p⁹ lit. ote. si obmissa fuit añ p errorẽ facti. C. de iur. et fac. igno. l. i. et ibi Bar. vide no. de excep. pastoralis q̃ fi. sint le. lator qui ma. accu. posẽ m tua Cy. ĩ. l. si ea. C. q̃ accu. nõ pos. vide in cle. sepe v̄. eo saluo z qđ ibi nõ. đ v̄bo. sig.

¶ Exceptio trãsactionis tanq̃z lit. finite oppon̄t ad ꝓcessuz vt. l. fr̃is. C. de transact. no. ibi Bar.

¶ Annalia ad agẽduz nõ sũt ꝓpetua ad exꝯpiẽdũ qñ actio z exceptio ad idẽ opetit qr̃ ei iputandũ qr̃ nõ agit vide Cy. C. de temp. mite. resti. pe. ĩ vlt. q. do. Anto. meli⁹ dicit de hoc ĩ. c. significante de rescrip.

¶ An exceptio p̃iudicialis obstet agẽti cuiliter añq̃z de crimĩe sit actuz vide. C. vbi cẽfis. l. j. et ibi no. vñ si ꝓduco ĩstrumẽtũ et tu vis illud redarguere de falso potes ãteq̃z accuses illũ qui falsificauit.

¶ In exceptione litis finite que oppon̄t ad ꝓcessuz p⁹ dẽt ꝓbatio admitti q̃z sup actõe vel eo dẽ istãti ẽ sup vtraq; ꝓcedẽdũ. C. đ peti. here. l. liber et ibi. Bar. et Cy.

¶ Tardãs oppon̄ere exceptõz p⁹li. ote. quã poterat oppon̄ere añ odẽnat̄ in expensis Bal. ĩ. l. cogi. C de peti. here.

¶ Exceptione qs ouẽiat̄ vltra q̃z facere possit nõ cõpetit dolo osumẽti bona sua. C. đ re. vxo. act. l. j. ¶. cũ. aũt qđ no.

¶ Exceptio nõ nũerate pecunie nõ pt̃ oppõi p⁹ biennũ qr̃ cẽset̄ tacta sine scriptura gl. ĩ. l. si nõ singuli. C. si cer. pe. Bar. ĩ. l. i octibꝫ C. de nõnũe. pe. vbi glo

¶ Quicz i scriptura ꝓuata appareat đ ofessione qr̃ dicit cõfiteor me recepisse si ĩ veritate non recepi non tollit̄ p ꝫ exceptio nõ. glo. ĩ. l. si non singuli. C. si cer. pet. et ibi Bar.

¶ An sit necesse oppon̄ere exceptõz q̃ mẽ actiõi vid̄. C. de ꝓba. l. exceptionẽ et in. l. eũ q̃ ita ¶. iij ff de ver. ob. vbi etiã Bar. Jo. an. in. c. pastoralis de excep. in nouella.

¶ Negãs delictũ si ouicat̄ nõ pt̃ oppon̄er exceptionẽ .ff. de fideiusso. l. si dubitet̄ ¶. j. C. đ nõ nũe. pec. aut. otra q̃ ꝓpriã et qđ nõ. Cy et Bar.

¶ Quis nõ pt̃ opponere exceptionẽ de facto exist̄ẽtẽ tpe õct⁹ euidẽti cũ approbare cẽseat̄. C. man. l. si ꝓ ea in glo. C. de spon. l. j. de iureiurã. c. quẽ admodũ.

¶ Dñs exceptõz pt̃ multiplicit̄ experiri i iudicio nã otra agentẽ pt̃ excipe. Itẽ pt̃ petere liberatõz sibi fieri z istrũm liberatõis velut ꝓ nũciet̄ se non teneri et vt actori silẽtiũ ponatur z ꝫ m vltimis volũtatibꝫ fm Bar ĩ. l. si finita. ¶ elegant̄ .ff. de dã. ife. q̃ etiã ibi pomit qđ in alijs qđ i vltimis volũtatibꝫ de matia etiã vide glo ĩ. l. si otendat .ff. de fideiusso.

¶ Exceptio modificãs executõz oppon̄it̄ p⁹ sniam .ff. de dona. l. si id qđ.

¶ An exceptio cessionis ĩpediat lit. otes. vid̄ Bar. ĩ. l. fi. ff. de cessi. bo.

¶ An p statutũ possint tolli exceptões et q̃ vel q̃les ĩtelligãt̄ sublate p statutũ ꝓhibẽs õ aliquẽ actũ oppon̄i exceptõz vide pulchre p Bar. ĩ. l. j. ¶. j. z. ij. ff. qui aut clã vbi pomit mltas qõnes. add̄ ad mãm q̃ licz tale instrũm oio executioni mandet̄ p ꝫ non tollunt legitime exceptoẽs .ff. đ libe. exhi. l. iij. ¶. hoc ĩter dicto.

¶ Exãpiens ꝓpe non ẽ actor ꝙ interptatiue fm Bar. in. l. j ff de excep. qđ nõ ꝓ statutis.

¶ Factum dẽt sic p partem exprimi q̃ appareat đ exceptione ex eo resultante vt. l. j. ¶. labeo .ff. de flumi. Bar. in. l. j. .ff. de excep

¶ Si exceptio excludit itẽtionẽ dr̃ exceptio facti glo. in. l. ij .ff. de excep. qđ not propter statuta.

¶ Si exceptio ẽ notoria sufficit q̃ ꝓducat̄ instrũm ex q̃ apparet de exceptione dato q̃ nõ oppon̄at̄ ita dic̄ Bar. in. l. ij .ff. de excep. per. l. vbi pactũ. C. đ trãsac. idẽ alibi dic̄ q̃ notorietas exceptionis excusat ab oppositione. l. j. ff. de excep. et alle. l. oẽs. C. de app. dixi aliqd s̄ adde qđ dicã. j. sb̄ dictione notorium.

¶ Sufficit q̃ exceptio ĩcludat p̃sũptiue fm Bar. in. l. j. ff. de excep.

¶ An exceptio p⁹q̃z ẽ ad factũ deducta pũi at ipo iure vid̄ Bar. ĩ. l. exceptões .ff. đ excep.

¶ An sicut in exceptionibus ita in replicationibꝫ audiat̄ vel nõ ꝓponens õria vid̄ Bar. in. l. nemo. ff de excep. idem .ff. de appel. l. si expressum.

¶ Omnis exceptio et ois defẽsio fũdata ẽ sup eqtate vt. l. q eqtate .ff. de doli. excep.

¶ Exceptio doli et metus est̄ psonalis ex pte ei⁹ otra quem dat̄ transit tamen in succesorem vniũsalẽ ex titulo vniuersali vt. l. palam .¶. j. ff. de do excep. et. l. apud celsũ ¶. de autoris eo. ti. non in succesorez singularẽ misi in casibꝫ đqbꝫ in. d. l. apud celsum. ¶. idẽ tractat et. ¶. apud iulianũ

¶ Si nego exceptionem quo ad ius licz fa

tear q̄ ad fc̄m nō possuz me iuuare q̄ ad ꝟ
vt ꝓbet debitū ō qūez exceptio obiiciat dicat
Bá. i. l. decē. ff. de p̄. ob. vbi videt recitare qđ
nō. Dy. i. l. nō vticꝫ. ff. de exceꝑ.
¶ An et qñ obstat exceptio cedēdaꝝ vide i. l.
si stipulat⁹. ¶ fi. ff. de fideiusso.
¶ Licz regulariter exceptio pēptoria pacti
de nō petēdo opetenſ p̄ncipali possit opetere
fideiussori Jnsti. de replic. ¶. penu. fallit tam̄
qñ minor ps creditoꝝ fecerit pactū ꝺ nō pe
tendo misi certā ptē heredi fuco ꝺbitoris ſm
practicā. l. maiorē. ff. de pac. tūc ei petitō ma
ioris ptis p̄iudicat māztū voluit agere ō fi
deiussorē hēdis debitoris casus ē sing. m. l. si
p̄cedēte. ¶ luci⁹ ff. mán.
¶ Exceptio q̄ mulier ñ dēat audiri i iudicio
noie alieno vel tanq̄z ꝓcuratrix actoris vel
rei ē dilatoria et ideo nō pōt oppoi p⁹ lit.
cōtes. sic nec ꝺtra milites imsti. de exceꝑt. ¶.
pen. glo. i. l. ea demū. C. de ꝓcu. bñ ꝓbat i
ꝺ. l. si p̄cedēte. ¶ luci⁹ ff. man. quē. ter. pauci
sciūt gl. fuit memor ei⁹ i. d. l. ita demū.
¶ Exceptio nlitatis nō ē ꝓpe exceptio et iō
nō ꝯphendit i statuto pfigēte t̄mīnū ad exce
ptōnes ꝓponēdas ſm Bal. i. l j. C. de iur. et
fac. igno.
¶ Exceptio litis pendētie nō pt oppoi corā
arbitro nō. glo. i aut. de iudi. ¶ illud tātuz.
¶ Regula cui denegat exceptio etiā ꝺnega
tur actio. C. de trāsac. l. nec mtentio fallit de
iureiurā. debitores. ff. de cōdi. ide. l. nerati⁹
¶ Jn exceptōibꝫ ꝺsiderant multa p̄mo ha
bilitas. C. de adul. l. q̄mā alerā drū modi et
et forme cōgruitas. ff. de flumi. l. j. ¶. labeo
tp̄is oportunitas. C. de adul. l. q̄uis idubi
tati sūt ꝟba Bal. i. l. j. m fi. C. de. accu.
¶ Exceptio dolo facis ꝛc̄. nō pt oppoi a ter
cio cui non dēt fieri restitutio Bal. i. l. cū opoz
tet m prin. C. de bo. que li. q̄ allegat. l. si sor
cer. ¶. luci⁹. ff. solu. ma.
¶ Jsta exceptio tu nō dēs audiri qz nō solui
sti collectas tollit q̄ncūqz pendēte iudicio fi
at solutio Bar. i. l. elegant. ¶. si qs post. ff. de
cōdi. ide Bal. i. l. p diuersas. C. man.
¶ Qui succūbit i exceptōe ñ videt succūbē
in actione et sn̄ia nō refert misi ad exceptōez
oppositā ut. l. ij. ff. de cōpēsa. et ibi Bal.
¶ Regula ꝺgnoscēdi exceptōes impediētes ꝓ
cessuz vide p Bal. i. l. exceptōz. C. de proba.
¶ Qñ dēat ꝓpoi exceptio litis pendētie vi
de Bal. i. l. peptorias. C. sen. resci. nō po.
¶ Si dat⁹ ē termin⁹ ad oponēdas exceptī
ones potit tñ p⁹ dictū termīnū oppoi exce
ptio trāsactionis vel iuramēti nō ad effec
tū impediēdi ꝓcessuz ꝟ ad effectū differen
di et ideo p talē termīnū nō tollit exceptō ꝟ
mod⁹ exceptōis Bal. i preall. l. pēptorias.
¶ An exceptōz iplicitā cogat reus declara
re vide Bal. in. l fi. C. de fideiusso. vbi dic̄ eti
az q̄ exceptōz gñalē ꝺsistētē in facto re⁹ co
git declarare p. l. j. C. de trāsac.
¶ Si exceptio mhabilitatis ꝓuenit ex iure
nāli vel gētiū pt oppoi etiā p⁹ lit. ꝺtes. ff. ꝺ
iudi. l. non icarco. ¶. cū p⁹ ea sec⁹ si ex iure ci
uili vt. l. q̄uis idubitati. C. de adul. facit qđ
nō. Jnn. m simili de rescri. statutū li. vl. Bal
in ꝛica. C. q̄ accu. non pos.
¶ Exceptio suspecti sēp dēt oppoi primo
nec dēt cū alijs exceptōibꝫ cumulari z cū ꝓ
testatōe Jnn. i. c. mt monasteriū de re iudi.
in verbo iudiciū.
¶ Proponēs ieptā exceptōz succūbit licē cā
in exceptione posita sit vera ſm Jnn. i. c. dile
cto filio i glo. i. de ap. ad hoc. ff. de flumi. l. j.
. ¶. labeo
¶ Obiectio ꝺuicij hēt ꝓ iniuria et ideo excipi
ēs aliqđ iniurioſū tēt iniuriaꝝ si id n̄ ꝓbat vti
le tñ ē q̄ ꝓtestet se nō dicere animo iniuriādi
ſm Jo. an. i. addi. Spe. ti. de accu. iurta fi.
¶ Exceptio obreptōis dēt q̄lificari et oppo
mi specie qz non ois obreptio viciat ſm Jn
no i. c. sup eo ꝑo de app. et ibidē etiā dic̄ Jnn.
q̄ exceptio ꝺtra vnuz testē m q̄ non pendet
sn̄ia ꝓbatōis qz ē ꝓbatū p plures alios non
impedit reliquū ꝓcessuz ordiarij vel delega
ti qđ ꝓpetuo tene menti ſm Bal. i. l. p̄scrip
tione. C. de preca. impe. offe. m penul. col.
¶ Si statutum remouet exceptiones mtel
ligitur remouere eas que prouemunt a iu
re ꝺmuni non casualiar. l. nā ad ea. ff. de ꝺdi
et demon. etiā si exceptio descendat a statu
tis vt sic lex posterior trahat ad ꝑa vt. ff.
de dolo. l. non ē nouū ſm Bar. m. l. circa fi. C.
de condi. inde.
¶ Exceptio dominij non potest oppoi con
tra agentez ꝺ possessione turbata vel vti pos
sidetis maxime de domino ten. l. fi. C. si p vi
vel alio modo ſm intellectum gl. ibi m rubri
ca item vbi propter aliquod non seruatum
p̄dic̄ dominum et m aliū transferē non ali⁹
glo. m. l. his consequenter. ¶. j. ff. fami. herc.
et m. l. ij. ff. si ag. vecti. Jtem exceptio simula
tionis ꝺtra⁹ potest oppoi a tercio non au
tez ab eo q̄ simulationis z fictionis pticeps
fuit et ex ipsa lucrum sentit iste sunt conclusi
ones Bar. m q̄dā ꝺsilio suo qđ incipit marti
nus de eugubio
¶ Exceptiones vsuraꝝ mrimonij et alie ec
clesiastice possunt oppoi coram iudice secu
lari ꝟ ꝓbari coram ecclesiastico ſm Bart. m
. l. quotiens. C. de iudi. licz Bar. ibi distin
guat et m. l. titia. ff. so. ma.
¶ Sicut oponens exceptionem non videt
fateri omnia contenta in ea esse vera sed so
lum dicere actorem non habere ius vt in. c.
cuz venerabilis de exceꝑ. ita in replicatione.

que ẽ exceptõis ocłusio replicãs nõ dr fate/
ri exceptõz ꝫ declarare ea et ipugnare Bal. ĩ
auẽ. si dicaẽ. C. de testi. vbi vide.

¶ Vbicũqꝫ lex remouet potẽtiã a psona cõ
trahẽtis talis exceptio pt oppoi etiam post
ſniam vt. ff. ad mace. l. tã et si siue sumꝰ m di
spositõe iuris cõis siue ĩ dispõne statutaria
qꝫ eadẽ ẽ ratio vtrobiqꝫ qđ ẽ bñ notandum

¶ Exceptio opposita otra fiscũ põt ꝓbari vl
qꝫ ad duos menses vt. l. auferẽ. ℭ. q opẽsati
onẽ. ff. de iur fisci vid Bal. ĩ l. j. C. đ here. act

¶ Põt p viã exceptõis peti rescissio z oppõi
de resti. m ite. z idẽ icõtempta p arbitratorẽ
et ouẽtꝰ vt soluat qꝫ põt oppoi de iniqtate
vel nullitate laudi ĩ vim exceptõis et nihilo/
minꝰ petiẽ reductio et sic pluries obtẽtuz ẽ
vide Ange. ĩ. l. papinianꝰ. ℭ. si filiꝰ. ff. đ ioff.
testa.

¶ Iudex calũmose exipiẽtẽ pt nõ audire / et
exceptõe nõ obstãte ſniaz ferre nõ. Jm. de
cõcess. ꝑben. pꝰ electõez đ app. ostitutꝰ Bal.
in. l. ad pẽptorias. C. sen. rescim. nõ pos.

¶ Jn q differat exceptõ rei fimite ab excep/
tõe rei iudicate vel trãsacte vid ifrede. đ se
nis in cõsilio suo. cliz.

¶ An exceptões ipediẽtes ꝓcessuz z lit. cõ/
test. ꝗhs ẽ ista tu nõ hẽs actionẽ possint op
pom pꝰ ſniam et reddãt iudiciũ retro nullũ
dic qꝫ nõ vt. l. cũ putarẽ. ff. fa. her. nõ. Bar. in
l. siue. ℭ. cũ auẽ. ff. rem ra. habe.

¶ Itẽ si tales exceptões ipediẽtes lit. cõte.
reqrant altiorez indagmẽ ꝓcedere ad otes/
tationẽ ꝑuata examinatõe ad merita ter. ẽ
i. đ. ℭ. cũ auẽ et no. glo. z Bar. ĩ. l. nã z pꝰea
ĩ pn. ff. de iureiurã. z no. glo. z ibi Bar. ĩ. l. fi.
ff. p socio.

¶ Multe sũt exceptões q opponunẽ ad pro
cessum de qbz tres hẽnẽ de lit. otes. c. i. li. vj.
q̃rta ẽ exceptio renũciatõis de q̃ in. l. postqꝫ
liti. C. đ pac. q̃nta ẽ exceptio pacti de nõ ad
eũdo iudicẽ vt. l. ij. ĩ pn. ff. de odi. obcãz. sex
ta ẽ exceptio pacti de nõ agẽdo no. ĩ nouella
in. d. c. j. de lit. otes. li. vj. et idẽ dicendũ est ĩ
exceptõe trãsactõis ar. l. neqꝫ putes. ℭ. fi. ff. đ
minꝰ.

¶ Alia exceptio qñ oppoiẽ p viã notorijqꝫ
nõ desideraẽ ibi ordo iudiciorꝫ ĩ ꝓbatõe ex/
ceptõis hoc tenz Jo. an ĩ regula exceptõz li.
vj. c. j. de lit. conte. eo. li. faẽ. l. q nõ maiorum
ℭ. si pr. ff. đ bo. lib. Jm. i. c. j. de off. vica.

¶ Alia ẽ exceptio vbicũqꝫ p statutũ vel ius
diciẽ nõ audiaẽ. C. de his q ad eccl. confu.
l. si ꝑuus no. Ja. bu. et Bar. in. l. elegant. ℭ. si
qs post. ff. de cond. indebi. ad pmissa facẽ qđ
no. Bal. ĩ. l. postqꝫ liti. C. de pac.

¶ An venditor odẽnatꝰ ad rẽ tradẽdã possit
in execatõe ſnie oponere exceptõz pẽy non
soluti Bar. ĩ. l. si duo pfom. ℭ. si qs. ff. de iure/
iurã. tenz non posse imcõtrariũ facẽ ratõ qcũ
iure pignoris possit possessio retineri ꝓ pcio
vt. l. iul. ℭ. offerri. ff. de act. emp. et de ista hy
poteca nõ sit ꝓnũciatũ ergo pt opoi đ ea vt
l. ex sertãte. ℭ. ratinus. ff. de excep. rei iudic.
et. l. debitor. ff. ad trebel. vide Bar. in. l. pẽpto
rias. C. sen. rescm. nõ. pos. vij. q.

¶ Exceptões piudiciales sũt ille q̃ ipediunt
ꝓcessum in qbz reꝰ admittiẽ ad ꝓbandum
ãteqꝫ actor. C. ad. l. fauiã de plagia. l. pses
sic etiã repiẽ replicatõ piudicialis ĩ q̃ admtt
iẽ agens ad replicandũ puſq̃z exipiens vt
diẽ lex illa et no. in. l. q̃mã alexanduz. C. đ
adul. de hoc. no. Archi ĩ. c. j. de lit. conte. li.
vj. Bal. ĩ pall. l. pẽptorias in. viij. q.

¶ Exceptio loci suspecti pt oppoi etiaz ex
pꝰ facto licz ĩ inicio fuerit obmissa vt no. Ar
chi. ij. q. jx. hortamur ſm Bal. vbi. s.

¶ Exceptões ocernentes ꝑludia iudiciorum
pñt rꝫuari ĩ crastinũ pꝰlit. ote. d. l. pẽptorias

¶ An soluẽs sportulas iudici vel pstans ca
nonem de iudicio sisti videaẽ renũciare exce
ptionibz dilatorijs Jm. tẽt qꝫ non ĩ. c. inter
monasteriũ in glo. iudiciũ de re iudi.

¶ Cum ꝓpomitur exceptio dilatoria si iuder
scit eam esse verã sapient facẽ vlteriꝰ non ꝓ/
cedere si aũt dubitat de veritate statuere debz
pti termnũ ad probandum Jm. ĩ. c. mtposi
ta in glo. j. de ap. et. c. post electionẽ de ocęs.
ꝑben. p Jmo.

¶ Exipiens noie suo non admittiẽ si sua nõ
mterẽ sed exipiens noie alieno sine mãda/
to cum satisdatõe semp admittiẽ licz exipi
entis nullatenus interesit Jm. de accu. super
his in glo. j. in ꝓnci.

¶ Si post lit. ote. obijcio exceptõez qꝫ tu nõ
des admitti qꝫ tua non interẽ mihi incũbit
onus ꝓbãdi ꝫ si obijcio añ lit. conte. tũc dẽs
probare tua interesse Jm. ĩ. c. sup lris de ac/
cu. ĩ glo. j.

¶ Exipiẽs de ꝓcurio contra aliqueẽ qꝫ nõ sol
uit m tmmo non obtinet si ꝓbat tm iuramẽ
tũ et lapsũ termini misi ꝓbz qꝫ sit m solutione
cessatum ſm Jm. m. c. sup his de accu. ĩ glo.
excludaẽ ꝟ. sed qđ dices.

¶ Exceptio excõicatõis semel opposita et re
pulsa per ſniam põt itez oppoi sed non vl/
tra duas vices vt in. c. j. de excep. li. vj. ĩ alijs
autem exceptionibz q̃tiens possit oppoi vi
de glo. in. c. fi. de excep. que loquiẽ ĩ cã prin/
cipali et appellationis ĩ diuersa ꝟo cã an pos
sit pluries oppoi vide Jm. in. c. cũ dilectus
et. c. fi. de or. cog.

¶ Quando de eadem exceptione oppoitur
an possint primi testes reproduci vide Jnno.
et Jo. an. in. c. j. de excep. li. vj no. đ testibz
veniens. ij.

¶ Quando exceptio tendit ad crimen siue

agaſ ciuiliter ſiue criminaliſ licz exceptio ſit negatiua tñ excipiẽti icũbit onꝰ ꝓbãdi alias nõ ſic limitaſ C. de nõ nume. pec. l. ſi ex cauſ tione et C. de ꝓba. l. actor dictũ ẽ Jnn. m. c. ſup his de accu.

¶ Si accuſatori obijciaſ qꝺ nõ pt accuſare qꝺ ẽ infamis nõ potiſt replicare qꝺ etiã accuſatꝰ ẽ infamis Jnn. de adul. c. itellexim9i glo. pia et ſic ꝺ exceptõz de delicto nõ admittiſ replicatio vñ ſi ex forma petitõis illud qꝺ petiſ ẽ delictũ puta vſura z excipiſ de delicto non r plicaſ qꝺ etiã excipiẽs eſſz vſurari9 ſcꝺo ſm Jnn. qꝺ ẽ bene nõn dũ

¶ Perẽpta et euidens ꝓbatio exceptõis admittit excipiẽtẽ alias excluſũ a iure oppoſ nendi p lapſũ tim̃i ita nõ. pe. de anc. m. c. j. de exceꝑ. li. vj. et ſimiliſ impedit executõez ſẽtẽtie de qꝰ vide Bar. m. l. nij. ¶. ꝺ dẽnatũ. ff. de re iu. z i. l. le a qꝰ ¶. ſi teſtõ. ff. ad treb. z nõ. i. c. veniẽs de teſti.

¶ Exceptio excõmũicatõis pt ꝺpponi etiam cũ petiſ executio ſnie vt m. c. j. de v/ſig. l. ſi pꝰ. ff. de exceꝑ. et mer9 executor dẽt hãc exceptõz admittẽ ſic alias de qbz i. c. qꝺ ad conſultatõz de re iu. ita ñ. gl. i. c. i. ꝺ exceꝑ. li. vj. z ẽ tõ qꝺ ſiue petaſ executio p actõz i factũ q̃ oriſ ex ſnia excõmũicatõis nõ pt agere niſi petatur officio iudicis qꝺ etiam oriſ ex ſnia excõmũicatõis iurꝛta nõ. i. l. a diuo pio i ꝓnci. ff. de re iud. z p Jo. an. i. c. ñ ſolũ de ap. li. vj.

¶ Excõmũicatꝰ excludiſ exceptõe licz ſit dilatoria cũ pt opponi m q̃libz ꝓte litis vide i. c. pia de exceꝑ li. vj. ibi tex. ponit q̃ttuor rões et ibi dic Jo. an. fuiſſe deciſũ qꝺ ñ obſtãte iuramẽto de non oppoñẽdo aliquã exceptõz poterit tñ illa opponi p rõez illius tex. et maxie ꝓpter piculũ anime.

¶ Si exceptio tenz oio obtinz formã corpiſ nã pẽdente ſtimulo actionis exceptio ordinaſ ad ꝺſtrictũ illius ſtimuli vñ habito ſuo fine. ſ. repulſione ſui ſtimuli ãplius nõ operaſ et ſic non infamat ſi vꝺ exceptio non tenet oio nõ hẽt formã corpis ꝫ aſſumit locũ accuſatõis vel actionis vt qꝺ nullo pcẽdẽte ſtimulo excipiẽs venit volũtarie ad iudiciũ et tũc exceptõ infamat qſic in forma ita i effectu dẽt tẽre locũ actõis ad ꝫ qꝺ nõ. i. c. cũ inter z c. ſignificauit ꝺ exceꝑ. ita dicit do. Anto. ꝓ Jnn. m. c. ſup his ad fi. de accu. q̃ verba dicit ſingularia et ꝓpetuo menti tenenda.

¶ Sicut ꝓcedit libellus z petitio gñalis ſi ñ oppoñ vt. l. fi. C. de anna. exceꝑ. fac. l. j. ¶. ſi q̃s argentũ. ff. depo. ita et exceptio gñalis ſi nõ replicet ar. eoꝝ q̃ hẽnt i. l. j. ff. ꝺ exceꝑ. et i. l. j. ¶. labeo. ff. de flũ. et i cle. ꝺſtitutõz ꝺ elec.

¶ Exceptio ſolutionis tunc impedit lit. cõteſ. quando de ea conſtat p confeſſionẽ alias nõ ſm Jnn. in c. paſtoralis de exceꝑ.

¶ Exceptio excõmũicationis non poteſt obiici in cauſa appellationis in quacunq; ꝓceſſu iudicij ſicut in cauſa principali Jnn. m. c. cuz inter de exceꝑ. in glo. j

¶ Exceptio ꝓcuratoris et iudicis excõmũicati reddit iudiciũ retro nullũ ſm nõ i. c. pia de exceꝑ. li. vj. in glo. duratur9 in principi.

Exclusio. Exclusus.

Hoc verbum per memet non excludit alios vide tex. z gl. ff. de acqui. poſſ. l. j. ¶. adipiſcimur.

¶ Quando quis dicatur excludi nõ. lxiij. di obeuntibꝰ in glo. Jo. an. de teſti. teſtimonium ſup glo. ij.

¶ Excluſus ſimpliciter videt totaliter. l. di. c. j. Archi. de elec. cupiẽtes ¶. ceteꝝ li. vj.

¶ Verba excluſiua recipiũt deciſionatoz C. de legi. l. fi ff de publica. l. eum qui. ¶. ſi peteti

¶ Qui excluſus eſt ab vna via nõ ꝓt ire ad aliã nõ. in regula cũ qs li. vj.

Excommunicatio. Excommunicatus.

¶ An excommunicatio ſit pena capitalis vi de Bar. m. l. ij. ff. de pub. iud.

¶ An dicens ſe abſolutum ab excommunicatione videatur fateri ſe fuiſſe excommunicatũ vide Bar. in. l. decem. ff. de ver. obli. et in. l. non vtiqꝫ ff. de exceꝑ. Adde Bal. in. l. alio. C. de hiſ qui. vt in dig. l. ij. C. ꝺ iure animi. aure. Cy. in. l. j. C. de confeſ.

¶ An excommunicatus pluribus ſententijs debeat plures abſolutiones habere vel ſufficiat vna ꝓ oibꝰ vide Bar. in. l. ꝺ pupillo. ¶. ſi pluribꝰ ff. de no. op. nũc. et in. l. ſi qs ſepatim ff. de ap. glo. et doc. i. c. cum ꝓ cã de ſen. ex. in. q. nij. henghedrudam. glo. de iude. ita q̃ rundam diximus plene in repetitione. c. intelleximus de iud. Adde Bal in. l. fi. C. de nupt. q̃ allegat. l. primã. ¶. ſi plura ff. ad turpil.

¶ An excõmũicatꝰ poſſit cõdere teſtamentuz Jo. an in. c. decernimus de ſenten. excõ. li. vj. Bar. in. l. ſi queramus in fi. ff. de teſta. Bal. in. l. ſi his qui. C. ſi pen. ap. mors itervenerit. c. cuz deſideres de ſentent. excõ. Archi. in. c. pia de exceꝑ. lib. vj. dixi in repetitione. ꝺ. c. intelleximus de iudi.

¶ An excomunicatꝰ poſſit eſſe arbiter vel arbitrator Bar. in. l. cum patet. ¶. hereditatem ff. de le. ij. Jo. an. in. c. ad probandum de re iudi. et in regula dolo faẽ libro. vj. i mercatura. q. vbi tenet qꝺ non propter periculũ cõmunioms Adde qꝺ no. do. Anto z moder. in. c. q̃ntauallis de iureiuran.

¶ Verberans clericum quẽ ignorabat vtꝫ ſit excommunicatus Bart. in. l. qui. here. glo. in. l. ſi qs ignorans. ff locat. Bar in. l. item apud. ¶. ſi quis virgines. ff. de

mūriis tex·in·c·si vero et ibi no·d sen. ex·

¶ Si excōmunicanē aliquē canōici et postea aliū in locum illoꝝ subroganē an subrogati sint excōmunicati vide Bar·in·l·inter stipulantem·¶·sacrā·ff·de v·ob. et·l·qđ in rex·¶·j ·ff·de le·j. no·de immu·ecc. aduersus glo. xxiiij·q·iij. si hēs bn̄ fac·ff·d tudi·l. ꝓpōebaē

¶ Quibꝰ casibꝰ qs incurrat excōmūitōnē ipo iurē n̄·d sē·ex·p tuas et·c·pn̄ti eo·ti·li·vj·z i cle.j·de sen·ex·vbi Pau·Hosti·i sūma d sen

¶ Quis dicaē publice excōmuni/ ⁊exco· catus glo·in cle.j.de sepul·glo·de excep·l· exceptionem de re iudi·ad ꝓbād um Adde quod dicā·j.sb̄ dictione publicum.

¶ Excōmunicatio potius ē grauamē q̄z sententia potius punit q̄z liti finē imponat·i/ ta dicit Jo·an·in·c·vt animarū de ɔsti·li·vj· adde qđ sit excōmunicatō p.s. Th.in iiij·di· xviij·q·secunda artic·primo.

¶ Pena excōmunicatōis d iure ciuili appro baē in·l·placet·C·de sacrosan·eccle·et qđ i/ bi no·adde quod dicam·j.

¶ Si epꝰ vel aliꝰ supioꝝ ꝓpt̄ hōestatez suā daz pcepit q nulla mulier sue iurisdictōi sb/ iecta vtaē ornamētis vāis seu auro vel argē to ā gēmis vlt̄ certaz quātitatē vel vestibus caudat/ vlt̄ certā mēsurā et ō faciēt̄ē exoicat an q̄libꝰ ō faciens hāc penā incurrit vide Jo· an·in regula ea que fiūt li.vj·in mercur.

¶ An excōmūicato delegato expirꝫ iurisdictio sb̄ delegata vid i·c·licē d of·dele·p do·āto

¶ An stans in excommunicatione p annū p dat bn̄ficia sua Albe·c·cū secunduz aplūm d preben·Jnno.de eta·et quali·cū bone d do lo vel tatis et·c·ptīgit vbi glo·et doc.moder· vide rj·q·iij.rursus et·c·quinq; adde qđ no do·Anto·in·c·j·de iudi·adde q qui stetit in excōmunicatione p annū pdit causā ꝺ osti· vt lit·non cont·in·c·j·do.Anto·in d·c·veris tatis et·c·ptingit.adde q qui stetit in excommunicatione p annū incurrit bānum imperiale latum ꝓ libertate ecclesie vt in aut/ ·itez quecunq; ·C.de episco·et cle.

¶ An sententia excommunicationis lata p ordinarium in citatum tpe felato ꝓpter mes ses nō cōparentē vel nullo mō citatū teneat an sit nulla ipso iure ⁊frede·de se·in ɔsiliis su is ɔsilio rj·tenet q valet·

¶ An portiens laycū incēdētem in habitu ⁊ tonsura clericali quē putauit clericū sit excō municatus ⁊ an credēs sic se esse excōmuni/ catuz et celebrās efficiaē irregularis ⁊frede· tenet q nō opta veritate in ɔsiliis ɔsilio iij·

¶ Minor nō pt̄ excōmunicare maiorē rrj·di in tantum·adde q nemo pt̄ excōmūicare se ipsū nc supioꝝē vide·s·Tho·di·xviij·ar·vj

¶ Qui nolūt apostolicis obedire mādatis excommunicanē maiori xviij·di·nulli.

¶ Nullus dz excōmunicari ante ꝓbationez cause ꝓpter quā venit excommunicandus ij q·j·nemo et·c·multi·

¶ Excommunicatio differt ab anathemate iij·q·iij·nōndū et·c·hengeldrudā·adde qđ dixi s sub dictione anathema·

¶ Excommunicanē layci q de oblatōibꝰ ecclesie âđ ꝺ ꝺcipe cēsēē rj·q·j·sacdotes·adđ quod dicam·j.sub dictione oblatio·

¶ Participās seu ɔmunicās cū excōmunicato excommūicatōez incurrit rj·q·iij·pcipue et·c·si qs epꝰ z·c·sic aplī·adde q excōmunicato etiam minuste ante declaratōez minuticie nullꝰ dz ɔmunicare rj·q·iij·si epꝰ q·sententia pastoris siue iusta siue minus ta timēda ē rj·q·iij·sententia/et pmissis autōitatibꝰ ad de glo.de offi·ordi·cū vos dixi plene i repetitōe·c·ab excōmūicato de rescrip·adđ q nullus dz participare cū excōmūicato etiā si sit dubiū z q̄ sit pēa pticipātis vide p·s.Tho·i quarto di.xviij·q·ij·ar·iiij·et iij·q·đ q̄libꝰ q·quarta ar·ix·et·q·x·ar·ix·

¶ Noīa excōmunicatoꝝ dn̄t publicari et in foribꝰ ecclesie scribi rj·q·iij·cure·

¶ Epi fauētes excommūicatj dānanē iij·q· quarta·c·hengeldrudā·

¶ An excōmūicatus possit petē reuocatōnē missionis in possessionē ex pmo decreto vide Jnno.in·c·cū inter de excep·

¶ Qui petit debitum ab excommūicato non peccat dic̄ Jnno·i·c·exceptionē de excep·

¶ An excommūicatus repellaē a triplicando ℔ pe·ti·de excep·¶·j·v·item queriē·

¶ Excommūicatōis vinculū non ē ꝺtemnendū qz non ē homo ꝫ deus q̄ ligat rj·q·iij· nemo contemnat·

¶ Qui excōmūicaē tdiē diabolo rj·q·iij·oīs christianꝰ et ideo christianꝰ nihil tātum dz formidare q̄ntuz excommūicationē rj·q·iij nihil sit·

¶ An clericus excommūicatus pdat ꝑuilegiū canōis n̄·xvij·q·iij·si q̄s deicepꝰ i glo i

¶ Si excommūicatus cāz nō defēdit·j.annū/ non dz amplius audiri rj·q·iij·quicunq;·

¶ Excommūicatio solū dz mfligi ꝓ mortali rj·q.iij·nemo epor et·c·nullꝰ sacerdotum·

¶ Excōmūicatꝰ iuste si sūaz patiēt feāt apđ deū coronā hēbit iustificare rj·q·iij·et si ad tpꝰ et·¶·ex his et·c·plerunq;.

¶ Cū qs excōmūicaē q̄ ad malū n̄ vult ɔsēti re timē non dz rj·q·tertia quid ergo·

¶ An excommūicato sit danda clemosyna glo·xlij·di·quiescamus v·q·v·non ommis glo·xvj·q·prima si cupis·

¶ Forma excommūicationis ⁊ modus ꝑmitur de sen·ex·sacro eo·ti·cum medicinalis li·vj·vbi plene de hoc·

¶ Cadens excommunicatuz licet sit pumi/

endus tamen nō videtur homicida. xxij. q. v. excommunicatorum.

¶ Solus fidelis excommunicare pt̄ et soluz fidelem. xxiiij. q. j. ℣ sin autem ex corde.

¶ Filius nō dz excōmūicari p peccato pr̄is nec vxō p peccato mariti. nec seruus p peccato dom̄i. xxiiij. q. iij. si habes.

¶ Qua pena puniat excōicās inuste aliquē vide xxiiij. q. iij. de illicita. ñ. i. c. j. de sē. ex. li.

¶ Excōmunicat aliquis ideo vt spūs ⁊ vj. ritus eius saluus fiat xxiiij. q. iij. notandum.

¶ Si iudex fecit edituz q̄ quilibz faciens tale quid sit excommūicatus an ipe faciēs sit excommunicatus ⁊ si sic an poterit omittere absolutionē nō. Cy. in. l. cum ipe. C. de ōben. emp. ter. in. l. sed si hac. ℣ pronū. ff. de iudi. vo. Jo. an. in. c. vt aiar. de osti. li. vj. Bal. in. l. digna vox. C. de legi. glo. i. c. statuim9 de sen. ex. li. vj. fac de sen. ex. a nobis el ꝑmo.

¶ Si iudex excōicauit aliquē nisi soluerit infra decez dies an interiz sit excōmūicatus ñ. glo. in. l. obligationū fere. ℣ dictio. ff. de actio. et oblig. ter. de ap. preterea.

¶ Si epūs excommūicat omnes q̄ aperiūt lr̄as alioz. an sūbtrahendo lr̄am tamen non legēs sit excommūicatus Bar. in. l. si qs in grauū. ℣ si quis tabul. ff. ad sill. vbi vide.

¶ An excōicatus possit doctōari vel Albe. in ꝑma osti. C. ad de Jo. de annaia i rubrica de

¶ An excōicatus possit fieri mōa⁊ magistchus Bal. in. l. qui sūb ꝑtextu. C. de sacrosan. eccle. de sen. ex. cum illoz et ibi nō.

¶ An ista v̄ba sūb pena excōicatōis et similia sint late sententie glo. in. l. obligatōnū fere. ℣ dictio. ff. de acti. et obl. glo. i. c. j. de sagita. pulchra glo. lxiij. di. salomitate vbi dicit q̄ talis ē ōmmatio. non sūia glo. in. c. j. de loca. et i. c. j. de eo qui fur. oz. rece. et i. c. ij. de reiud. li. vj. Bar. in. l. j. ff. si qs ius di. ñ obtē.

¶ An iudex possit excōmūicare sūbditum suū existentem extra territoriū suū doc. in. c. fi. d fo. ope. nō. i cle. pastoralis. v. demq̄ de reiud. ad de qd dicā. j. sub dictione sententia.

¶ An excōmūicatus tēat ex ōctu cū ipo ímito cū effectu ñ. Hosti. i sūma i ti. de pe. et re. ℣ qbz et qlit. v. qd de his q̄ excōicati. et in sūma de sen. ex. ℣ que sit pena. v. qd si teneoz et v. sed quid si dum aliquis.

¶ An excōicat9 maioi excōicatōe sit infamis ñ. glo. q̄ tēpo. mi. iuesti. c. j. x. coll. fac qd nō. glo. isti. de cap. di. ℣ minō. vj. q. j. oēs vbi glo. ff. d post. l. ex ea cā ⁊ ibi ñ. q̄ infamia seq̄t infamē. excōicatō excōicatū. sic lep̄ le. psū. add qd nō. Jmo. de testi. testimoniū.

¶ An opponēs alicui q̄ fuit excommūicatus videat fateri q̄ non ē Cy. in. l. edita. C. de eden. et nō. in. c. illud de cleri. ex. mi.

¶ An nō sacerdos possit excōicare doc. de fope. cū ctingat glo. de sen. ex. a nobis el ꝑmo vbi Jo. an. tz q̄ vicari9 epi licz nō sit sat dos pt̄ excōmūicare et absolue vid moder. in. c. q̄mā d vi. et ho. cle. fac. d symo. sic d mā. et ob. cū i ecclesiis glo. i cle. gui m. v. exercē de cele. nisi. glo. de elec. cū i cūctis. ℣ iferiōs Hosti. d offi. archi. cū satis vbi tz ptē negatiuā Jo. an. i d. c. a nob tz p̄mū fac de sen. ex. nuper de offi. deleg. p. et g. add glo. ij. q. j. nemo eps q̄ dicat q̄ excōmūicare poti9 ē iur dictiōis q̄z oz dis glo. xj. q. j. de psona.

¶ An sacdos excōmūicatus teneat dicē officiuz no. xxviij. di. p̄sbyter et xj. q. iij. si quis epūs in cōcilio glo. in. c. illd de cle. ex. mi. ⁊ dato q̄ sic dic Spe. q̄ dz dimittē illa dñs vobiscū in Spe. de legato. ℣ iurta. v. qd si excō mūicat add qd dicā. j. sūb dcōe irregularis.

¶ An detinēs clericū i aliquē locū meluſū ñ tamē inicies alit. i eū man9 violētas sit excōmūicatus glo. q̄ sic. xxiij. q. iij. guilisari9 ter. d sē. ex. cū desidés i pte decisa cāus ē eoti. nup. i p̄n. add de q̄ includēs violēt clericū i liq̄ loco ne ab imimi⁊ capiat vel ne ab eū q̄rētibz occidat nō ē excōmūicatus q̄ licz absit violētia abest tamē dol9. dictū ē Jmo. i d. c. nup fac. xlv. di. cū beatus.

¶ An excōmūicat9 q̄ ñ pt̄ agē de iudi. mtel⁊ lexim9 possit excipe vel opēsare glo. summe iij. q. j. ter. de excep. cū inter in fine videt vel le q̄ nō possit reuerire dixi plene in repetitione d. c. intellexim9.

¶ An ⁊ quādo omūicās cū excōicato sit excōicatus vel nō nō de sen. ex. si vo et. c. inter alia et. c. nup et. c. sig̃ficauit et. c. si cōcubme xj. q. iij. q̄mā multos et. c. se. ⁊. c. rogo et. c. excōmūicatos et. c. excellentissimus.

¶ An communicare cuz excommunicato sit prohibituz de iure diuino nō. ij. q. j. multi.

¶ An omunicās cū excōmūicato peccet mōtaliter vel venialiter nō. Jo. an. et doc. i. c. sacris q̄ me. cā plene dixi in repetitōe. c. si celebrat de cle. ex. mi. vbi ē ter. in p̄n. ⁊ ibi vide.

¶ An omunicans cum excommunicato minori sit excommunicatus de q̄ xj. q. iij. q̄mā multos vbi ter. q̄ non. add de quod scribit. s. Tho. in quarto di. xviij.

¶ An is qui pt̄ absolue excommūicatum cōmunicando cum eo videat eum absolue glo. de cle. ex. c. ꝓposuit glo. de sen. ex. si aliquando de ꝑuile. cum olim ter. i cle. si sum9 de sē. ex. fac qd no. Bar. in. l. quidam consulebam. ff. de reiud.

¶ An epūs vel alius supiō communicans cuz excommunicato per inferiorez sit excommunicatus et si sic quis debeat absoluere eū no. xj. q. iij. qui merito.

¶ An promittens soluere in terimno sūb pena excommunicationis sit excommūicatus fi

non soluat facta sibi ꝓrogatõe termini per creditorẽ Jnno. in c. preterea j. de appel.

¶An excommũicati possunt recipe aliquẽ i cãonicũ dic vt no. glo. ꝺ prebẽ. ꝑ illos in fi.

¶An ominat õ de excommũicãdo inserat iu stũ metũ vid archi. i. c. j. de sẽ. ex. li. vj. z. c. cũ dilect9 qꝑ me. cã. adde qꝺ dicã. j. sb dictione metus.

¶An omũicãs cũ excomũicato mõtuo incurrat minorẽ glo. in. c. ad hoc de ꝑuile. videtur vel e ꝙ sic qꝛ cui nõ omũicam9 viuo nec mortuo de sepul. sacris. xxiij. q. j. c. j.

¶An patiens clericum incedẽtez in habitu seculari immiscẽtez se seuis sit excõmunicatus vide no. ꝑ doc. et maxime do. Car. flo. in repetitõne. c. ꝑpẽdiũs de sen. ex. fãc. c. si iudex layeus et ibi pulcher tex. de sen. ex. li. vj.

¶Excõicato opetit q̃libz exceptõ siue sit fauorabilis siue odiosa Jo. an. de here. si adũs Archi. x. q. j. sup glo. sũme Jo. an. ꝺ exceꝑ. a nob dixi i ꝛpetitõe. c. itel lexim9 ꝺ iudi

¶Excommunicatus õ quẽ nõ dirigit direcꝛe stimulus actiõis nõ audit excipiẽdo vid glo. de iudi. exhibita Jnno. de exceꝑ. cũ in tex. et in. c. significauerũt de accu. sup his.

¶Stans ꝑtinax in excommũicatiõe ꝑ duos annos nõ caret scrupulo hereticę pũitatis. ꝺ pe. gũe vbi tex. quẽ bñ nõ. ad hoc qꝙ sb ditos ꝓncipis excommũicati papa possit absolueꝛe a fidelitate quã ꝓncipi suo dñt de q̃ rj. q̃o. iij. rursus et. c. q̃squis de heret. excõmũicaũs ¶si vo. et. c. cum otumacia eo. ti. li. vj.

¶An excõmũicat9 equipet deportato glo. de sen. ex. decernim9 li. vj. in. c. pastoralis de app. adde qꝙ q̃nqz equipat relegato glo. in ꝺ. c. pastoralis q̃nqz mortuo ciuiliꝛ no. de offi. dele. Jnno. de offi. dele. cũ ꝺ tingat dolo veritatis vbi equipat eum deportato.

¶A q̃bꝰ actibꝰ excludat excomũicat9 plene ñ. i. c. decernim9 ꝺ sen. ex. li. vj. z i. c. pia ꝺ exceꝑ. eo. li. Jnno. et moder. ꝺ dol. et otu. ꝓbita tis dixi copiose i repetitõe ꝺ. c. intelle. im9.

¶An excõmũicatus possit õhere mrimoniũ a aliosꝫ õct9 vide do. Car. flo. i. c. significasti q̃ ma. accu. pos. Spe. ti. ꝺ spõsa ¶j. ꝓ. fz nũqꝺ Archi. xcp. di. illꝺ xxviij. q. j. nõ oportz ꝺ heꝛe. decreuit li. vj. ꝺ. Car. flo. in cle. j. de ꝓuis le. in ix. q. glo. de ose. di. quarta nulla.

¶An teneat sententia iudicis excommũicati no. de re. iud. ad ꝓbãduz iij. q. vij. qꝛ tua in glo. facit. l barbarius ff de offi. pretoꝛ. adꝺ quod dicã sb dictione sententia.

¶An excommunicatio que obstat ꝓncipaꝫ li obstz eius ꝓcuratori. vel que obstat cedẽti obstz cessionario dic qꝙ nñ. Spe. ti. ꝺ ꝓcur. ¶seq̃ꝛ videre. ꝓ. quid si excommunicat9 archi. i. c. pia de exceꝑ. li. vj. Jo. an. c. j. de iuꝛe patr. eodem libro.

¶An excommunicatus possit testificari nõ de testi. veniens dixi i pral. repetitõe. c. intellexim9 Spe. ti. de testi. ¶j. ꝓ. itez qꝙ ẽ excõmunicatus Jo. an. in. c. testimoniũ de testi. glo. in. l. fi. C. de heret.

¶An notarius excõmunicatus possit oficeꝛe instrumenta nõ. de sen. ex. decernim9 li. vj. do. Anto. i. c. fi. ne cle. vel mo. Jnno. et doc. i ꝺ. c. veritatis de do. et otu. do. Car. flo. i repetitõe. c. ꝑpẽdim9 de sen. ex. z i. c. j. de exceꝑ. z in cle. j. de exceꝑ. i quarta. q. et se. dixi in pre allegato. c. intellexim9.

¶An scribens lĩas vel mittens nũciũ excommunicato sit excõmunicatus glo. i. c. ostitutionem de sen. ex. li. vi. et i cle. si sũm9 co. ti.

¶An casus vel difficultas supueniẽs excuset ne q̃s incidat i sententiã excõmunicati Spe. ti. de cita. ¶nunc. ꝓ. illud aũt Jo. an. de vsur. q̃zq̃z li. vj. iij. q. v. c j. glo. Jnno. de offi. dele. p. et. g. de pigno. significante vbi casus supueniẽs excusat a pena bene fãc i simili. l. si cũ dies. ¶si quis ex litigatoribꝰ ff de arbi. vbi pr̃ qꝙ necessitas excuset a pena.

¶An quando quis excusat ꝓter factũ notoriũ sit necãria terna moitio Jo. an. de app. cum sit romana de cle. ex. illud de re iud. cũ olim in glo.

¶An semel excõmunicatus semp pr̃sumat nisi ꝓbet absolutio no. de cle. ex. ꝓposuit vbi Jnno. et doc. i. c. sup his de accu.

¶An excõmunicatus possit intrare ecclesiã dic qꝙ sic causa orandi sed nõ cã intercessendi diuinis nõ. glo. j. q. j. ¶studz vide Jnno. i. c. nup de sẽ. ex. Jtez pt intrare ꝑ alios negociis xxiij. q. iij. clericus. Jtem pt ingredi cã audiẽdi ꝑ dicatõz seu vbũ dei de sẽ. ex. rñso.

¶An sententia excõmunicatiõis possit ferri sub oditione no. de app. preterea glo. lxiij. di. salomitane vbi vide a q̃ tpe ligat talis sententia et an ab ea possit appellari. a q̃ꝺ si pendente appellatõe excommũicans moriat et an exñte oditõe censeat retro ẽe excomũicat9

¶Ab excõicato licite possunt emi victualia hẽt ꝺ sẽ. ex. si vẽ. xj. q. iij. ¶mã multos i fi. i q̃bꝰ videt excludi qꝙ nõ misi i necessitate.

¶An patiens morale sit excõmunicatus nõ. de sen. ex. veniẽs et. c. de mõalibꝰ.

¶An valeat collatõ bñficij facta excõmũicato dic qꝙ non de cle. ex. mi. postulasti.

¶An excomũicat9 possit absolui excõicatum dic vt nõ. i. c. duobꝰ de sẽ. ex. ꝺ. Car. flo. i cle j. de reli. do. i. ꝓ. ꝑdicl. i octaua. q. vbi vide tur distingui inꝛ excommunicatuz minori.

¶Si aliquid ꝓhibet sub pena excommunicationis late sẽtentie excommũicatõ tanq̃z fortiꝰ pmaliũ fãc supsedere actum no. Jnno de app. preterea de sen. ex. venerabili9 li. vj. tex. de eo. qui fur. oꝛ. rece. c. j. quod no. quia

eōs mandat canōicis sb̄ pena excōicatōis ne eli
gant statim qui eligūt sūt excōmunicati z
sic videt electio nulla tanq̄z facta ab excom
municatis bn̄fac quod no. in simili de statu
to iurato de quo in c.j. d̄ his q̄ fi. a ma. par.
ca. et ibi nō. doc.

¶ An sepeliens excommunicatum sit excom
mūicatus glo. i. c. ad h̄ de p̄ule. nō. i. c. ex p
te et. c. sacris de sepul. ad materiam vide glo.
et doc. i cle. j. de sen. ex. adde q̄ p sepulturaz
excommūicati poluit̄ cimiteriū tex. ē de ose
cra. ec. vel alta. consuluisti.

¶ An sit p̄hibitum sepelire excommūicatuz
minori nō. doc. de sepul. ex pte glo. in cle. e
os de sepul. Jo. an. in. c. sacris eo. ti. vbi dicit
q̄ excommunicati sūt ita p̄cul a cimiterio se
peliendi q̄ non possint in illo loco audiri po
cess cātātiū dīna p illū tex. q̄ dic̄ p̄cul. fac. l. fi
C. ad sill. que nō. q̄ aliquando occurrunt z
ego ista allāui vētijs in sepultura d. Mādi de
cancellario doc. bonon. qui ibi obiit excōmu
micatus p sāctissimū d. Martinū papaz.

¶ An excommūicatio minoris possit ferri ab
hoie nō. de so. ope. si diligēti melioz glo. de
sen. ex. c. pe.

¶ An excōicare et absoluē sint act9 volūtarie
iuris dictiōis vel otentiose glo. de v. sig. ex p
te el. iij. doc. de fer. c. fi. nō. i cle. q̄zuis de so. o
pe. i glo. iij. glo. et doc. i. c. nouit de offi. le. z
de sē. ex. cū desidēs et eo. ti. c. j. li. vj. do. Cā.
flo. i. c. cū ab ecclesiarum de offi. ord.

¶ An p illa v̄ba noueris te excōicatū et simi
lia iudicet excōicatō nō. de ap. p̄terea glo. i. c.
pe. de sen. ex. plene nō. de iudi. c. j.

¶ Tenēs clericū p vestē vel p frenū eq̄ ne lib
tñ seat iter auferens rez violēter de māibo su
is etiā si esset eius supior ē excommunicat9
ita dic̄ Jmo. in. c. nup de sen. ex.

¶ An sic̄ excommūicatio iniusta ligat xj. q.
iij. sñia pastoris sic etiā iniusta absolutō ab
soluat no. de sen. ex. venerabilibo. ¶ vbi aūt
libro vj. vbi plene.

¶ Excōmunicatus nō p̄t opromittere & pe.
ti. de ābi. ¶ restat in fi. et in ¶ differt. v. item
secundū eum et v. se. de re iudi. ad p̄bandū
dixi plene in repetitj. c. intellexim9 de iudi.

¶ Si excommunicatus nō petit absolutionē
inuocandū ē ō eum auxilium brachij secula
ris no. de eo q̄ dux. in ma. c. pe. sup glo. fi. ver.
vide plene p doc.

¶ Duplex ē excōmūicatio minō vna q̄ sepa
rat a sacm̄etoz co'one q̄ ōbiit p pticipatōez
cū excōicato d̄ excē. a nobis de cle. ex. si cele
brat. Alia q̄ sepat tātū a oione hoīm. v. q. ij
p̄ncipi in glo. fi. sic poterit intelligi iij. q. quar
ta hengeldorudam no. i d. c. si celebrat.

¶ Excommunicatus ab hoie vel a iure p̄t i
mōtis articulo absolui a simplici sacerdote de
sen. ex. nup. Adde idem esse in excommuni
cato etiā p papā glo. i. v. articulo i cle. mul
toz. de here. ter. et ibi n. de sepul. prochiano
de sen. ex. nō dubiū glo. xxvj. q. vj. in sūma
Adde q̄ certi sūt casus i q̄bo in mortis articu
lo etiā q̄s nō p̄t absolui ab excommunicati
one vide Jmo. i. c. q̄zuis de sen. ex. q̄d no.

¶ An excōmūicatus destitutus p̄curator cū
p̄t ate sb̄stituēdi possit aliuz sb̄stituē no. de
p̄ba. post cessionē no. i cle. religiosus de p
cur. in glo. fi. de p̄cu. osulti.

¶ Excōmūicatus cui infert iniuria p̄t post
absolutoez agē ō iniuriātez no. de iure iurā.
ad nostram.

¶ Excommunicato non currit p̄scriptio faci
unt no. in. c. q̄ diuersitatem de p̄bē. li. vj.

¶ Quādo excommūicatus ingredit ecclesiā
doz sacerdos celebrans cessare misi forte cano
nem mchoatz de sen. ex. nup. si autez dic̄ re
speras debz statim exire ecclesiaz q̄ alibi p̄t
oplere vt ibi no. nos addim9 q̄d hēt xj. q. iij
sic̄ aplī Arch. i. c. epoz de p̄ule. li. vj. Jmo.
in palle. c. nup. Pau. i cle. gūis de sen. ex. di
xim9 i repetit. c. intellexim9 de iud.

¶ An p̄berās laycum i ecclesia sit excommu
icatus glo. j. et ibi Dosti. i. c. cum p cā d sē.
ex. tex. xvij. q. quāta si quis in atrio.

¶ Excommunicatio nō p̄t obiici p tertiuz ō
quem nō ē inchoatum iudiciū vid Jo. an. i. c.
non nulli de rescrip. sup glo. iij.

¶ An valeat sñia excōmūicatōis alterna
tiua glo. et doc. de cle. ex. mi. latōes.

¶ An vz sñia si dicat excōico vnū ex illis q̄ fur
tum fecerit glo. et doc. de offi. oz. si sacdos.

¶ An suffragia ecclesie p̄sint excōmūicato
dic p nō de q̄ vide i quarto sñiarum.

¶ Excommunicatō d̄ mucro epi. dictum ē
Jmo. de censi. venerabili bon9 tex. de sē. ex.
dilecto li. vj.

¶ Quid de tali sñia excōico te et absoluo z si
milibo ñ glo. xj. q. iij. excellentissim9 p ñ vz
et p̄lat9 talit̄ p̄nūciās p̄sumit̄ fatuus.

¶ An excommūicato sit seruanduz iuramē
tum fidelitatis no. xv. q. vj. iurato dixi ali
quid s Jmo. in. c. graue de pe.

¶ An excommunicato sit soluenduz debitū
p̄missum ante excommunicationē ñ. xv. q.
vj. nos sāctoz vbi videt ocludi p nō. vid qd
dixi i dicto. c. intellexim9.

¶ An excommunicatus possit excōmunica
re ñ. i. c. fi. de ordi. ab epis. q̄ renū. epis. plē
xxiij. q. j. i sūma et. c. j. vbi glo. z Arc. plene.

¶ An peuties clericū p defectione sua vel pa
tris sui sit excommunicatus no. Jnno. in. c. si
vero p̄mo de sen. ex. glo. in cle. si furiosus de
homicidio.

¶ Licz existētez in mortis articulo excōmūi
catum q̄libet sacerdos possit absoluere a qua

cunqꝫ excõmũicatione vt dixi ſ̃ nõ tamẽ iaz
mozt uũ ꝫ ſolus papa hoc fãc de ſen . ex . a no
bis el grande . xxvj . q . vj . ſi aliqs et ibi glo .
¶ An excõmũicatus ad cert ũ tp̃ſ ſit illo ela ꝫ
ſo abſolutus ipſo iure vel ſit neceſſaria hois
abſolutio glo . m cle . religioſi ỽ dec . Jmo .
in . c . cum bone de eta . et qual .
¶ An p̃latus hñs poteſtatez excõmũicandi
poſſit ꝓ mũria ſibi illata excommũicare tex .
et ibi no . de ſẽ . ex . dilecto li . vj . glo . xlv . di .
et q̃ emẽdat vide Jnno . pulchre de cenſi . ve ꝫ
nerabili . xxiij . q . iij . guliſari⁹ ij . q . vij . ſi qs
erga xxiij . q . iij . c . inter querelas .
¶ An p̃ ỽberans filiuz clericuz ſit excõmũi
catus vide tex . et glo . de ſen . ex . cũ volũtate
xlv . di . cũ paul⁹ alias cũ beatus vbi glo . dic
ꝓhẽt xxiij . q . v . circũceſſiões vbi vid ỽ glo .
¶ Quid de magiſtro ỽberante diſcipulũ cle
ricum de quo in . c . j . de ſen . ex . ocludit ꝓ nõ
dũ modo non nimis ſeuiat .
¶ An excommũicatus p⁹ abſolutõez obten ꝫ
taz recupet priſtina iura glo . de elec . qz dili
gentia glo . j . q . vij . maximũ no . de teſti . te
ſtiomiũ fãc qỽ not . de reſcrip . q̃zuis li . vj .
¶ An excommũicatio ꝛpellat quẽ a dignitate
ſeclãri ſic ab eccia caũs ꝓ ſic ỽ cle . vẽrabilẽ .
¶ An excõmũicatus poſſit ordiari glo . ỽ eo
qui fur . oz . rece . c . j . tenet ꝓ ſic .
¶ Quid aũt ſi excõmũicatus patit ſe ordia
ri an efficiat irregularis no . in d . c . j . z ỽ ſe .
ex pro illoz .
¶ Excõmũicatus ꝓ manifeſta offenſa debet
abſolui preſtita cautione ỽ ſatiſfaciẽdo quã
do offenſe purgatio ꝯſiſtit i ſatiſfactiõe ſpi
rituali vel implemẽto ſpũali tex . ẽ de ouer .
coniug . ex publico qỽ no . Jnno . de pbe . ꝓ il
loz ỽ ſcrip . c . capitulũ qỽ nõ . qz limitat . c . ex
pte de ỽbo . ſig . et qỽ ibi no .
¶ Qui ſunt caſus q̃bz miiciens mãus violẽ
tas in clericum nõ ẽ excõmũicatus de ſen . ex .
ſi vero in glo . xvij . q . iij . ſi qs ſuadẽte .
¶ An capiẽs clericũ fugiẽtem ſit excommu
nicatus nõ . Jnno . de ſo . ope . verum .
¶ Quid de detinẽte clericum p⁹ delictũ p vi
gmti horas nõ . glo . de iudi . cũ non ab hoie
vbi doc . et in cle . j . de offi . oz .
¶ An et quãdo excõmũicat⁹ poſſit vel ñ poſ ꝫ
ſit ꝓ ſe vel ꝓ alio impetre reſcriptũ ñ . de ꝓ ꝫ
cura . conſulti de iudi . ꝛtellerim⁹ . caũs ẽ i . c . j .
de reſcrip . li . vj . et ibi plene ñ . vid ỽ exco .
pia eo . li . addỽ ꝓ curia ñ admittit repelli ipe ꝫ
trãtẽ pigõe exõicatõis ꝓbãde ext curiã p te
ſtes no . Archi . i d . c . j . et . c . nõ nulli de ſcrip .
¶ An ſñia exõicatõis vel ſuſpẽſiõis lata ỽ a
liquẽ i dubio ꝛtelligat ẽe ꝓpetua vel tpalis
Jtez q̃nto tpe ſtãs i exõicatõe dicat ꝓuatus
bñficiis ſuis Jtẽ an exõicat⁹ vel ſuſpẽſus du
rãte ſ . ii a ꝓcipiat fruct⁹ bñficioz ſuoz doc .
i cle . de eta . et qual . cũ bone glo . z doc . i . c . pa
ſtoralis de app . glo . i cle . j . de dec . glo . i cle
cupientes de pe .
¶ Quis ognoſcit de excommunicatõe oppo
ſita otra iudicem nõ . Jo . an . de excep . pia li .
vj . Spe . ti . de excep . ¶ ij . v . ſed nunqd he ex
ceptiones glo . de app ſolicitudinem .
¶ An qs poſſit ſe obligare ad aliquid faciẽ ꝫ
dum vel non faciendũ ſb̃ pẽa excõmunicatõ
nis vel pditionis bñficij nõ . de ele . cũ dilec ꝫ
tus de fal . c . j . plene p glo . et doc . de offi dele .
p . et g . vide tex . j . q . vij . quot . cordis oculus
de ꝛſe . di . ij . ego belẽgari⁹ pulchra glo . ij . q
iij . c . iij . tex . et glo . x . q . iij . c . fi .
¶ An õhẽtes mrĩmoniũ i gdu ꝓhibito ſine
diſpẽſatõe ſi ad mãdatũ epi nõ ſepent poſ ꝫ
ſint exõicari ñ . ỽ offi . oz ỽ ſignificauit ꝯ dic vt
i cle . eoſ de ꝛſã . et affi .
¶ An is cui data ẽ pña ꝑ papã excommuni
candi videat etiã in ꝛſequẽtiaz hr̃e pñatem
abſoluendi glo . et doc . de ma . et ob . cũ mfe ꝫ
rioz glo . vij . q . j . puẽit glo . xxvij . q . i . ſi hõ .
¶ An ꝓ peccato vin⁹ tota familia ſiue cler⁹
ſiue totus populus ſit exõicand⁹ no . de ſpõ .
nõ ẽ xxiij . q . vlt . p totuz xj . q . iij . quoniam
multoſ in glo . xvij . q . iij . miror .
¶ An ex eo ꝙ quiſ excomunicauit aliquoſ z
illi paſſi ſunt ꝓbet iurĩdictio in illoſ no . glo
et doc . de reſti . ſpo . olim . iij . et ibi ter .
¶ An ỽberans clericũ depoſitũ ſit excõmũi ꝫ
catus nõ . de ſen ex . otingit in glo . ij .
¶ Excõicatõ ẽ mera pena ideo nõ dz infligi
ꝓter delictũ alteri⁹ vt lit . nõ cõt . c . primo .
¶ Excõmunicatio et ſuſpenſio parificant q̃
ad tria que no . de ap . reprehenſibilis .
¶ Excõmunicatio pt̃ ferri die feriata Spe .
ti . de fer . ¶ ſequit . v . porro Zap . in . c . ij . de cõ
ſti . li . vj . vide do . Anto . i . c . fi . de fer . addỽ qỽ
¶ Excommũicationẽ contemnit ꝫ dixi ſ .
qui abſolutionẽ non petit de ſen . ex . p tuaſ .
¶ Excommunicatio lata a delegato ratione
cauſe in reſcripto non exprſſe ẽ ipſo iure nul ꝫ
la de offi . dele . cum olim .
¶ Sñia excõicatõis ſimplr̃ lata ñ durat vlt
tp̃ſ ꝓ ferẽt ꝙ ñ ſucceſſoz cãz pfiꝛauerit ſec⁹ ſi p
viã ſtatuti lata ſit de ſẽ . ex . a nobis in fi . glo .
¶ Plures caũs i q̃bz ꝓcutiẽs laycꝫ magne .
cum incurrat excommunicationez vide glo .
de ele . ſciant cuncti libro ſexto .
¶ Bõa illi⁹ q ſtetit i exõicatõe p ãnũ pñt p
epm expõi ñ . Jo . an . de homi . ꝓ hũam li . vj .
et de heret . c . accuſatus ¶ ſi vero .
¶ Excommunicatus non ẽ membꝛ vniuer
ſitatis Jmo . de ele . illa vbi vide .
¶ Excommũicatus pt̃ pfiteri et vz eius ꝓ ꝫ
feſſio de ſen . ex . cum illoz et qỽ ibi nõ . adde
Bal . i . l . q ſb̃ ptextu . C . de ſacroſan . ec .
¶ Excommunicatus nõ pt̃ petere debitũ ab

vrore ꝫ bñ dꝫ reddere nō. xj. q. iij. quoniaꝫ multos ho. hosti. de sen. ex. inter alia.

¶ Quid iur' si testōr mandat heredi vt det ti tio tali die decem sb̄ pena ꝛ titius illo die est excommūicatus vid̄ Bar. in simili in l. mile. ¶ vlt. ff. de adulte. Bā. formal hanc q̄onem in. l. j. C. de his qui pe. no.

¶ Excommunicatus ē membꝝ diaboli glo. de appel. dilectus. adde q̄ excommunicatus efficitur seruꝰ diaboli xj. q. iij. audi. et. c. ois christianꝰ ꝛ licite verat' ī cōpe ea cā et. q. ab

¶ An miticiens māus violētas ī eū ꝯ sit. q̄ ē infra animū ꝓbatōis incidat in sententiā excommunicationis Jmo. et Hosti. q̄ non de regula statuimus quoꝝ opinio hodie est reprobata in. c. religioso de sen. ex. li. vj.

¶ An pcutiēs eū q̄ se deuouit religiōi sit ex cōmūicatus glo. xxvij. q. j. d̄ viduis el ꝑmo tenet q̄ nō. naz etiā si q̄s mutet habitum nisi ꝓ fessionē fecerit et bonis renūciauerit nō dici tur religiosus nec gaudꝫ ꝑuilegio religiōis bonus tex. cū glo. in. c. fi. de sepul. li. vj. ꝛ in. c. vt ꝑuilegia de ꝑuile. do. Abb. in. c. cum et plātare de ꝑuile. adde glo. xvij. q. iij. q̄s q̄s vbi glo. loquit' de templariis et hospitalari is vide no. ꝙ Spec. in ti. de sen. ex. d̄. quid si verbero adde qd̄ dixi s̄ sb̄ dictōne clericus ꝛ vide plene Abb. de hoc in. c. ij. de fo. ope.

¶ Quid de conuersis an pcutiens sit excom municatus vide no. de sen. ex. parrochianos dixi s̄ sub dictione ouersus.

¶ An pcutiēs clericū de gd̄atum sit excōicatꝰ vide glo. in. c. ad liberandaꝫ de here.

¶ Quid in pcutiēte clericū excommunicatū no. glo. xvij. q. iij. si quis demoepſ que dicit eum esse excommunicatum. ad idē glo. cxiij. q. v. quis etiā et. c. excommūicato. Jnno. ī. c. si vero de sen. ex. adde doc. de sen. ex. ottin git Jo. an. in regula delictū li. vj.

¶ Quid de pcutiēte clericū hereticuꝫ Jnno. tenet q̄ nō de sen. ex. si vo Jo. an. in regula delictū preal. in mercu. idē de sen. ex. contin git. adde quod dicā. j. sb̄ dictōne hereticus.

¶ An sīa excōicatōis sit diffinitiua vel inter locutoria glo. q̄ sit diffinitiua de testi. cogē. c. ij. vbi ꝙ do. Car. flo. q̄ sit mīlocutoria vi det' ter. de ap. pastoralis ¶ vez. Arc. ij. q. j ī sūma vbi glo. Spe. ti. de sē. pla. ¶. j. ī ꝑnc. adde glo. de sē. ex. sacro ī. d̄. in hac pte q̄ tz q̄ sit mīlocutoria Jo. an. c. j. de sē. ex. li. vj. i dem eo. ti. veneabilibꝰ. ¶ poꝛro eo. li. glo. iij. q. ix. decermūs Spe. ti. d̄ sē. pla. ¶ species

¶ Qui sūt causī ī qbꝰ sīa ꝯ d̄. diffinitiua. excōmūicati ē nulla de sē. ex. pīti li. vj. ad de q̄ excommunicatio triplr̄ dicit' minusta ex aio. ex cā. ex ordie n̄. glo. xj. q. iij. in sūma.

¶ An excōmūicatus nō celebrans sed faciēs ī sua pīsia celebrari incurrat irregularitatē Jo. an. et doc. in. c. fi. de excess. ꝑla. glo. ī cle. archiepō de ꝑuile. in. d̄. celebrari.

¶ Celebrans coram excommunicato vel in terdicto nō incurrit irregularitatē ꝛ vel excō municationē vt in. c. is qui de sen. ex. li. vj. si tamen celebrat coram excommunicato mā festo incurrit suspensionē ꝓ mēsem de q̄ dic vt in. c. episcopoꝝ de ꝑuile. li. vj. vbi glo.

¶ Que sit pēa excīcati celebrātis dic depoī to de cle. ex. c. ij. ꝛ. c. se. vbi plē n. q̄s. possit cū tali dispēsare et ē oclusio q̄ solus papa.

¶ An valeat collatō bñficij facta excommūi cato tex. q̄ nō de cle. ex. postulastis.

¶ An pcutiēs clericū pede vel fuste ā asper gēs ipm a q̄ vel expuēs ī faciē eiꝰ incidat i ex cīcatōez glo. n. q̄ sic xvij. q. iij. si q̄s suadēte ibi manus vbi vide q̄d de lacerāte vestes sac dotū et vid̄ Jnno. ī. c. nup de sen. ex.

¶ Quid sit maioꝛ vel mīnoꝛ excommūicatō glo. de sē. ex. si quē de cle. ex. si celebrat xj. q. iij. d̄nt vbi hēs q̄d sit anathema de q̄ in. c. cum ab ecclesiaꝝ de offi. ordi. xj. q. iij. si mīmicus iij. q. iij. hengeldrudā Spe. ti. de sē. pla ¶ vt aūt d̄. illud aūt scias q̄ ꝓ enoꝛmi bus de hoc etiā Bal. in. l. si is q̄. C. si pen. ap. moꝛs interue. q̄ ponit vba anathematis ad de q̄ nō. Jo. an. de iudi. cum non ab homi ne et quod dixi sup̄ sub dictione anathema.

¶ Excommunicatus pt̄ exercere tpalia non spiritualia / idem in suspenso Jnno. et Host. de ꝛsue. cum dilectus contrariuꝫ dicit Abb. in. c. ex tue. d̄ cle. nō resi.

¶ Excīcatus etiam occultus nō pt̄ eligē nec eligi nō. Jnno. c. cum dilect9 de ꝛsue.

¶ Excommūicare ꝛ suspēdē ē iurisdictiōis nō tamē ē ꝓprie de ptinētibꝰ ad curā aiaruꝫ ita dicit Hosti. in. c. dudū de ele.

¶ Excīcatō n̄ incurrit' n̄ finito termīo dato ad soluēdū n̄ ait' ātē Jnno. ī. c. p. et g. d̄ offi. del. vbi etiā tz q̄ inopia excuſ debitoꝛē ab ex cōmūicatōe vel mīdicto adde qd̄ n. Jnno. ī. c. ꝓterea de ap. vbi dicit q̄ q̄litercūq̄ creditō sibi reputet in termīno satisfactū debitoꝛ nō incurrit excīcatōez q̄d ē bñ nōndum.

¶ Excommunicatio non pt̄ deduci in pactū q̄ ptinz ad pīatez ꝑuatoꝝ quorum o sensus mil opat' in talibꝰ idez ī interdicto nō. Jnno. in. c. p. g. de offi. dele.

¶ Excommunicatus non pt̄ exercere iudicī alia nec autoritatem pīstare nō. Jnno. ī. c. co sulti de procura.

¶ Excommūicatus q̄ appellauit et pendente appellatōe petit se absolui nō videt' renūcia re appellatiōi et ē speciale ī sētencia excīcatō mis de sen. ex. sacro et qd̄ ibi n̄ secūdū Jnno.

¶ An excōmūicatus possit absolui per pro curatorem Jnno. in. c. quomā de offi. dele. in. c. cum desideres de sen. ex. ī glo. dixi sup̄ sub

dictiõe absolutõ. dicã. j. sb dictiõe ꝑ cuãtõ.
¶ Cũ agit de ꝑiuditio excõicati nõ vz actꝰ ñ ipo citato nõt. ī. c. pñtiũ de testi.
¶ An excommũicatus possit esse executõ testamẽti Bal. dic qꝫ sic i. l. id quod paupibꝫ. C. de epi. et cleri.
¶ Quid opet excommũicatio ꝓbata ꝓmodũ exceptiõis dic vt no. Hosti. et Jmo. c. sez cundo de ordi. cogni.
¶ Excõmũicatus pt facé ꝓcuratorẽ ad negotia ita dic Jmo. c. cũ dilectꝰ de osue. et i. c. cum dilecti de do. et contu.
¶ Excommũicatus nondum denũciatus vel publicatus administrat spũalia q̃ sũt facti ad ꝓlaturã z cãonicaz ofert tenet Jmo. ī ꝓ alle. c. cum dilectꝰ et. c. cum dilecti.
¶ Excõicatus postqz ẽ absolutus nõ repellit a testimonio nec eqpat exautorato qz nõ excõmunicat ab hoie ratione delicti ꝫ ratione cõtumacie dic Jmo. in. c. testimoniũ de testi.
¶ An excõicatus possit petẽ sẽtentiã ꝓ se latã mandari executioni Jmo. dic qꝫ nõ in. c. cuz venerabilis de excep.
¶ An excõicatꝰ possit ꝓsequi cãz appellõis Jmo. dic. qꝫ sic de excep. significauert vbi dic qꝫ ꝓcurato excõicati nõ excusat q̃ minꝰ ꝓsequt appellatõnẽ. add ñ. in. c. j. de rescrip. li. vj.
¶ Excõicatus licz spõte agẽs nõ admittat pt tamẽ opelli agẽ Jmo. ī. c. exceptõz d̃ excep. adde glo. fi. in. c. significauit de offi. ordi.
¶ Si excõmũicatio nõ tenet ingerens se diuinis non incurrit irregularitatez Jmo. in. c. solent de sen. ex. li. vj.
¶ An ꝫ vba excõico oẽs q̃ dicũt faciãt sñiaz vel ostitutõez ñ. Jmo. ī. c. ꝓ illoz de pbẽ.
¶ Qui dicant noiatim excommũicati vel interdicti nõ. Jmo. in. c. lateranẽsi de pbẽ. adde quod dicam. j. sub dictione nominatim.
¶ Excõmũicatõ lata ī exẽptos non vz etiã si excommũicans hũerit q̃si possessionẽ excommunicandi ita nõ. Abb. in. c. cũ dilectꝰ de regli. do. add glo. de ap. si duobꝫ de accusa. premens i glo. vlt. glo. ī cle. frequẽs d̃ excess. ꝑlatorem excommũicatuz qz excommũicatus ñ pt esse ꝓcuratoz etiã rei. ita dic Abb. de testibus prementes.
¶ Casus ī qbꝫ ꝓberãs clericũ non ẽ mittendus ꝓ absolutione ad curiã nõ. Jmo. d̃ sen. ex. c. j. et. c. puenit. adde nõ. de sen. ex. religiosus li. vj. in glo. secunda.
¶ Sñia excommũicatõis ẽ nulla ī multis casibꝫ qs vide ꝑ Jmo. ī. c. nõ dubiũ de sen. ex.
¶ An excommunicatus possit excõmunicari glo. de iude. ita quorundaz de sen. ex. cum ꝓ cã vide d̃ eo qd dux. in ma. significasti. ad materiã vide ter. cũ glo. in cle. ḡuis de sen. ex. glo. ꝓ me. cã. c. j. li. vj. add qd dixi s ī ꝓnc.

huiꝰ dictionis. adde glo. et Cy. ī. l. ij. C. quãdo tutoz vel curatoz. l. aut damnum. ¶ si nos in glo. dubitatio. ff. de pe.
¶ An aduocatus incurrat excommunicationem defendendo excommunicatum dic vt ñ. doc. de cler. ex. ꝓposuit.
¶ Sñia excõmũicatõis pt ferri qñqz psoluz ꝓlatum. qñqz requit ossẽsus capituli de q̃ vi de doc. in. c. j. de excess. prela.
¶ Que dria sit int excõicatõez z suspẽsiõez vi glo. magnã de osue. cũ dilectꝰ. c fi. de excess. prel. ī ꝓnc. glo. magne Jnno. d sẽ. ex. c. j. li. vj. plenꝰ p Jo. cal. ī tractatu suo de ecclesiastico int. vbi ponit etiã cõuẽiẽtiꝰ. add qd nõ. Archi. de sen. ex. quia periculosũ li. vj.
¶ An suspensus vel irregularis possit excommunicare glo. de excess. ꝓla. c. fi. ī glo. magna et ibi Jnno. vid Jo. cal. ī. c. romana. ¶ fi. d sẽ. ex. li. vj.
¶ Excõmunicatio pt esse actio et passio dic Archi. xj. q. iij. si quis frater.
¶ An omũicãs ei q̃ i vitate ñ ẽ excomũicatꝰ hẽt tamẽ ab ipo ꝓ excõicato sit excõmũicatus Hosti. tenet qꝫ nõ de ꝓuile. cum olim.
¶ An ꝓlati tẽplarioz z hospitalioz possit subditos excomũicare et absoluẽ cũ nullum ordinẽ ecclasticũ hẽãt vid Jo. an. et doc. in. c. canõica de sen. ex. faciunt q̃ dixi supra.
¶ An sententia excommunicationis lata or ꝓhibitionẽ teneat vid glo. ī. c. romana. ¶ pe.
¶ An ꝑticipãs cũ excomu- ꝫ d offi. ordi. li. vj. micato a cãone ante denuntiat õez sit excõmunicatus glo. xxxiij. q. iij. sane.
¶ An eleuãs manũ vel fustẽ vt ꝓcutiat clericuz nõ tamẽ ꝓcutit sit excõmũicatus Jo. an. de pe. felic. li. vj. idẽ ī regula in ꝓms ī mercu. eo. li. Gofre. in summa de sen. ex. ¶ qrit tur põe qꝫ s caput et ibi tenet qꝫ nõ.
¶ An carens baptismo possit excommunicari Jo. an. de sen. ex. romana. ¶ fi. li. vj.
¶ Quot sunt spẽs excõmũicatõis Arch. de sen. ex. statuim li. vj. et ī. c. pseti. eo. ti.
¶ Non debz uider ferre sententiã excommunicatõis si credit illã non debere seruari Jo an. de sen. ex. constitutionẽ li. vj.
¶ Communicans nutu tantũ cuz excommunicato incurrit excommunicationẽ. ita dic Zau. in cle. fi. de sen. ex.
¶ An ꝓcutiẽs monachũ bigamum incurrat excommunicationem Jo. an. qꝫ sic in regula
¶ An excõicati possint ꝺelictũ li. vj. ī mermuicez oicare glo. fi. xxvij. q. j. deuotam Jo. an. de cle. ex. illd.
¶ Excommunicatus ꝓpter suspitionem hereseis si in excommunicatione durauerit per annuz damnat tanqz hereticus glo. de here. excommunicamus glo. in. c. grauẽ de pe.
¶ Excommunicatio quãdocz sumit ꝓ sepa

tione et isto casu laycí possunt dici excommunicati. i. sepati vide glo. ij. q. vij. in sancta.

¶ An ordinari9 facies capi clericū i casibꝫ a iure nō pmissis incidat i excōicatōez vid glo. i cle. j. i pnc. de excess. prelato.

¶ Excōicatō late sūpta induc oēz pcisiōez ab ecclesia vid glo. xiij. q. prima in summa.

¶ Excommūicari pt quis etiā q ad act9 tēporales ter. de osti. ex litteris glo. de sē. ex. is cui li. vj. et m. c. j. i glo. eo. ti. et li.

¶ An excōicato minori sit interdictus ingressus ecclesie Arch. xxxiij. q. iiij. vir cum ꝓpria de sen. ex. rspōso doc. eo. ti. nup i glo. j. Jo. an. de sen. ex. is cui li. vj.

¶ Excommunicatus p mānifesta offensa ex qua solus de9 offendit absolut etiā ante satisfactionē doc. de app. qua fronte q metus causa. c. j. idē si satisfactio essz act9 spiritual ñ. Jnno. de pbē. p illorum dixi sup.

¶ An possit quis excommūicare seipm vid glo. j. q. vij. quot/ ter. et glo. de pe. di. j. ¶ pene aliqd p doc. de sen. ex. cū in dubiis glo. xxj. di. nunc aūt glo. xj. q. iij. si is qui.

¶ An plati inferiores epo pñt excommūicare vide glo. de ele. cū in cūctis Archi. de of. ordi. cum ab ecclesiarū de offi. Archi. cum satis i glo. ij. q. j. nemo ter. de sen. ex. rōana ¶ j. ti. vj. et ibi Archi. eo. ti. et li. dilecto.

¶ Ordinari9 excōicatu eū absoluit qñ excōicās sibi ñ refuauit absolutōz vid glo. ō electōe vbi piculū. ¶ i eodē li. vj. et eo. ti. c. p īdēmitatibꝫ ¶ postrēo i. ꝟ. sbiacē li. vj. glo. fi. i cle. attēdētes de sta. reg. vide Jo. ā. de pbē. gūez de imsti. ex freq̄ntibꝫ glo. fi. i. c. j. q me. cā.

¶ An suspēsus possit excōicari de rescrip. c. capitulū vbi ter. ō cleri. cōiu. c. j. de cleri. ñ rsi.

¶ An excōicato vel suspēso durāte ꝛ ex tue. cleri sñia sint admistrāde expēse ō fructibꝫ bñficij glo. et doc. de ele. cū vmtoñ. m. ꝟ. administrat glo. fi. et doc. de app. pastōalis glo. in. ꝟ. dimidia i cle. vt hi q de eta. et quali.

¶ Nō licē ꝓpria autoritate cape clericū sñ nō excommūicatōis etiā si sit casus a iure ciuili pmissus vt nō. i cle. j. de offi. or. glo. extra ō iudi. cū non ab hoie Jnno. de sen. ex. vt fa/ mez zenze. i d. cle. j. de offi. or.

¶ An denūciatō ꝓbet excommunicationē vi ō postu. pla. c. j. ō offi. dele. prudētiā ¶ vj. vbi doc. de sen. ex. licē li. vj. i glo. nūciati nō. ō excess. pla. eo. li. vide xj. q. iij. nemo. Host. in. c. vt o tingat ō offi. dele.

¶ An excommunicatus possit heres īstitui dic q nō ab extraneo nō. sup glo. de excep. pia li. vj. in. ꝟ. cōmunibꝫ.

¶ An sola possessio sñ pscriptōe tribuat ptez excōicādi Jo. an. i. c. auaricie ō cle. li. vj.

¶ Excommunicare interdicere et suspendere descendūt a ptate clauiuz ter. est de excepla. tanta glo. de ma. et ob. dilecta glo. ot xxxij. di. ¶ verum vide aliā glo. ij. q. j. nemo Jmo in d. c. tanta glo. de offi. or. cū ab ecclesiaruz Jo. an. aliquid in ꝛgula delictū li. vj. Jnno. c. cum dilectus de sue. Host. de offi. Archi. cum satis glo. i. c. tñs missam de ele.

¶ An excommūicatus repellat ab actibꝫ exiudicialibꝫ dixi exp̄ssim s adde Jmo. q dic q nō in. c. dilecti de ma. et ob. idem tenet contra i. c. cum inter de excep. cui adde Jo. an. in. c. pia de excep. li. vj. i nouella licē i glo. ibi dicat ōriū vide ter. de eo qui dur. in ma. significa sti doc. de do. veritatis de sē. ex. si ꝟo dixi plē i repetitōe. c. mtellexim9 de iudi.

¶ An epus murrat sētentias excommunicationis latas a iure glo. i. ꝟ. si qs i clem. j. de sequest. ter. et glo. in. c. qz piculosum de sen. ex. li. vj. adde qd dixi s sb dictione epus.

¶ Procurās vt clericus capiat i casibꝫ q nō sūt a iure pmissi murrit excommūicatōnem vide glo. i cle. ij. de pe.

¶ Excommūicatō nō relaxat nec suspēdit qstatim q lata ē trahit secum executionez Host. de testi. remēs ij. de sē. ex. sacro glo. i. c. j. q me. cā i. ꝟ. interdicti li. vj. de app. pastōalis glo. de ap. sepe. Host. de testi. spo. pisāis Jnno. ō puil. vt puilegia i glo. j. ¶ Excōicato aliq sūt pmissa q tēdūt i detmētuz suū glo. de iudi. mtellexius glo. de iur. calūm. cū cāz glo. de excep. cū iter ter. ō sē. ex. si ꝟo Jnno. i. c. exceptōem ad fi. de excep.

¶ Quādo qs dicat dicare cū excōicato vt p pterea murrat excommūicatōez de sen. ex. nup Archi. eo. ti. statuiūs li. vj.

¶ An sētentia ex. tñ seat i rem iudicatā doc. de re iudi. osā guinei glo. i. ꝟ. suspēdat ō of fi. or. ad repmēdaz de sen. ex. sacro aliquid p Jo. an. de excep. sigmificauerunt.

¶ An petens absolutionē ab excommūicationis nulla videat fateri se ligatū doc. de appel ad pñtiam tenēt q nō etiā si simplr peteret de q dixi s ñ. Jnno. de or. cog. cū dilectus.

¶ An ꝟber ās cleicū sibi buiētez murrat excōicatōez ñ. de sē. ex. c. ex tenōe et. c. pemēs.

¶ An ptcipās excōmūicato m crimine mādat i excōmūicatōez maiorē vid de sen. ex. m ter et. c. si ocubme glo. et ibi Jo. an. eo. ti. cū m dubiis Jo. an. i regula cui licz li. vj.

¶ An socius statim dēat diuidere societatez supueniente excommunicatione alterius socij glo. et doc. de sen. ex. si vere.

¶ An excepto excōicatōis sit psōalis nō trāsiens ad aliā psonā glo. dic q sic i clem. j. ō rescrip. m ver. conuenire glo. de offi. ordi. c. j. contrarium hētur xix. di. anastasius xj. q. iij. excellentissimus a est conclusio q nō q9 qualiter mtelligat no. Jo. an. de sen. ex. cuz desideres. a dde xj. q. iij. quoniam multos.

¶ Quaꝺ excommunicatꝰ nō pt excommuni
care ſeꝺ bene excoīcari viꝺe rationē poſitam
per Jo·an·in·l·p̄ſenti ꝺe ſen·ex·li·vj·
¶ An incurrēs ſētētiā excoīmicatiōis lataꝫ
a iure in caſibꝫ in qbꝫ alioꝰ abſoluē pt poſſit
alij cōmittē abſolutionē ſuā ꝺic qꝺ nō vt no·
2au·in cle·j·ꝺe reli·ꝺo·aꝺꝺe qꝺ ꝺixi·ſ·ſub
¶ An minor poſſit excō⁊ ꝺcōe abſolutio·
municari·Hoſti·ꝺe procu·c·penul·ter·ꝺe ſē·
ex·c·ij·ꝺo·Anto·vt lit⁊ nō ꝺte·c·primo·
¶ Juꝺex ſecularis pt excoīcatiōez ferre·i·ab
actu tēporali aliquē ꝓhibere glo·in·v·ſen
tentiam·xj·q·iij·¶ euiꝺenter·
¶ An laycus ex ꝺelegatiōe pape poſſit excō
mūicare ꝺic qꝺ ſic glo·in ver·ꝺuabꝫ·xij·ꝺi·
¶ Ver ibē Jo·an·in·c·ij·ꝺe p̄bē·li·vj·glo·in
ver·layco·rcvj·ꝺi·bene qꝺē glo·penul·vij·
q·j·peruenit aꝺꝺe qꝺ ꝺicā·j·ſꝫ ꝺcōe layc9·
¶ Participās excoīcato autoritate iurīn in
ciꝺit in excoīcationē glo·ꝺe iuꝺi·itellexim9
ꝺe p̄bē·pro illoꝝ in glo·pe·xxiij·q·iiij·q̄ pec
cat facit·l·gracus·C·ꝺe aꝺul·
¶ Juꝺex nō ꝓnūciabit quē reincꝺiſſe i pri
mā ſētētiā excoīcatiōis ex cā ſup venīēte mi
ſi parte vōta et cū ſūmaria cognitione glo·in
ver·commoꝺe in cle·j·ꝺe pe·
¶ An excoicatio poſſit ferri ꝓ leui culpa gl·
¶ ſic in ver·quamlibꝫ·ij·q·j·in ꝑmis et xj·
q·iij·epiſcopi·c·nullus·
¶ Excoīcatus abſolutuſ vt ſatiſfaciat nō re
incꝺit in ꝑorem ſētētiā niſi iterato excoīcet
fallit niſi ius hoc ꝺetermineꝫ vt in·c·eos ꝺe
ſen·ex·li·vj·vel niſi ſꝫ ea conꝺictiōe abſol
uatur vt reincꝺat ꝺictū eſt Jo·an·ꝺe app·
q̄ſtiōi·iꝺē ꝺe reſcrip·ab excoīcato viꝺe no·ꝺe
teſti·veniens·ij·ſuper glo·fi·
¶ An ꝺractus geſtuſ per ꝓcuratorē excōi
cati eius noīe claꝺicare poſſit et ſic an conſ
eū valeat licꝫ ñ ꝓ eo ñ·Jo·an·ꝺe offi·vicar·
¶ Quare ſententia excommunicati⁊ li·vj·
ōis iniuſta liget viꝺe Jo·an·ꝺe offi·vic·c·j
li·vj·meli9 ꝺe offi·ꝺele·cū contingat·
¶ An ſententia excommunicatiomis ſit me⁊
ri impij Hoſti·ꝺe offi·or·quãto Jo·an·e·ti·
paſtoralis in ꝑn·glo·viꝺet ſētire qꝺ ñ·ij·q·
vj·q⁊ q⁊ Jnn·qꝺ ſic·ꝺe ele·ſnſ miſſa i glo·pe·
¶ An in excoīcatiōe req̄rat vera cōtumacia
glo·qꝺ ſic in·c·j·vt lite ñ cont·Jnno·ꝺe eo q̄
mit in poſ·c·ſi aꝺuerſari9·in ōriū eſt ter·ꝺe
ſen·ex·venerabilibꝫ·¶ iꝺem eſt li·vj·qꝺ eti
am tenet Archi·eo·ti·et li·conſtitutiōez·
¶ An perſeqns clericū nō tñ eū percutiēs in
ciꝺat in excoīcationē viꝺe glo·ꝺe pe·ꝺi·j·ſi
q⁊ pulſatus viꝺe qꝺ no·Jo·an·ꝺe pe·felicꝺ
li·vj·ſup glo·ꝺe paſſiōe Arc·xvij·q·quãta
¶ Excoīcatio ferē ab hoīe prop⁊ ſūt qui
terꝺtuīciā a iure ꝓpter ꝺelictū viꝺe gloſā·
xvij·q·quarta ꝺe pſbyteroꝝ Jnno·ꝺe teſti·
teſtiomū glo, ꝺe oſe·ꝺi·ij·ſi nō ſūt Arc·ij·

¶ Si āliq⁊ cōpareat ꝓ alio ⁊ q·j·nemo
ne excommumcetur an ſit aꝺmittenꝺuſ no·
glo·xxiij·q·ij·¶ his autoritatibꝫ·
¶ An clericus vulnerans ſe ipſū aut percu·
tiens incurrat excoīcatiōz viꝺe Jo·an·ꝺe iu·
et ho cle·c·j·li·vj·Archi·xxiij·q·v·ſi nō licꝫ
Jo·an·ꝺe ſen·ex·contingit·
¶ Quic qꝺ acq̄ret excoīcatus tpe excoīcati
onis eſt erogandum pauperibꝫ vi9 Hoſti·
in ſūma ꝺe pe·et tem·¶ ſi qua pena cle·viꝺe
aꝺ liberandam ſuper·glo·iij·
¶ An auferēs rem quam clericus hēt in ma
nibꝫ ſit excoīcatus viꝺe Jnno·ꝺe ſen·ex·mu⁊
per glo·in cle·j·ꝺe pe·
¶ An ſit excoīcatus p̄mittens ꝺolo percuti·
clericum viꝺe no·ꝺe ſen·ex·quante·
¶ An ſēntia excoīcationis lata a legato ſi
ne monitiōe teneat viꝺe ꝺoc·ꝺe cle·ex·illuꝺ
2ap·ꝺe offi·or·c·j·li·vj·iꝺē ꝺe ſē·ex·c·romⁿ⁊
na li·vj·Archi·eo·ti·et lib·c·j·
¶ An p̄uilegium impetratū per procurato⁊
rem ne q⁊ excoīceꝰ ꝓſit ꝺño anteq̄z ꝺe eo ſit
certificatuſ Jo·an·in·c·j·ꝺe ꝺceſ·p̄bē·in gl·
ꝺicit Jnno·et·Hoſti·poſt eū Jo·an·ꝺe ꝺce·
preben·c·j·li·vj·
¶ An ſicuti diſtringēſ clericū eſt excoīcatus
xvj·q·quarta ſi q⁊ ſuaꝺēte ita ꝺēnans cleri
cum viꝺe ꝺe ſo·compe·c·j·
¶ An ꝓ ꝺamno illato alicui in iuribꝫ tēpo⁊
ralibꝫ poſſit ꝺamnum ꝺans excoīcari viꝺ·s
Tho·in iiij·ꝺi·xvij·q·ij·q̄ ꝺicit qꝺ null9 ꝺebꝫ
excoīcari niſi pro mortali peccato vt quia i
ꝺamnificando aliquē etiā in rebꝫ tēporalibꝫ
quis mortaliter peccat ideo pro ꝺamno tē⁊
porali poteſt quis per eccleſiā excoīcari·
¶ Quãꝺo iuꝺex ꝺicit excoīco illū i ꝺubio in
telligitur ꝺe excommunicatiōe maiori no·ꝺ
ꝺe ſen·ex·ſi quē ver·etiā eſt bonus ter·
¶ Quiꝺ ſi metropolitan9 exñs i ꝺyoceſi ſuf
fraganei ſui ꝺeueniet contra ſententiam nō
ab eo latam ꝺic ſecunꝺum Hoſti·qꝺ ſicut ſē
tentia non ligat proferentem ſic nec eius ſu
periorē ꝺe ma·et ob·cum inferior ꝺe ſē·ex·a
nobis cum conco·
¶ An ratuꝫ habēs violentam manuū inie⁊
ctionē in clericū ſit excommūicatus ꝺic vt i
·c·mulieres ꝺe ſen·ex·hoꝺie iſtuꝺ eſt expeꝺi
tum in·c·cum quis ꝺe ſen·ex·li·vj·
¶ An ruſtici ꝫ coloni ſiue partiarij vel alij ꝺ
ucti poſſint communicare cū ꝺñis excom⁊
municatis ſine pena excoicatiōis viꝺe in ſū⁊
ma piſana ſub ꝺictione excoīcatō·¶ item ſu⁊
pra ꝺictū eſt aꝺꝺe no·xj·q·in·q̄ mia multos
ꝺe ſen·ex·inter alia ubi ꝺicit Jnno·qꝺ coloni
excommunicati tenentur ſibi preſtare ſervi
tia ꝺebita et conſueta ſeꝺ aꝺ hoc in foro iuꝺi
ciali nō poſſunt compelli·male tamen faciūt
ſi ñ exhibeāt·xv·q·vi·nō ſāctoꝝ in glo·ij·
¶ An excommunicatus peccet ſi ſe ingerat

communi alioruz vide in sūma prāl. ¶ vtruz excommunicatus.

¶ An orandum sit pro excommunicatis vi; de. ℟. Tho. in quarto di. xvij. q. ij. ar. j.

¶ An excōmūicat9 possit cogi ad ostituē dū ꝓcuratorē vid no. de iudi. itelleri9 qui ter. hēt varios itellectus. et ego alius posui ibi nouū intellectū et repetij padue illud capi; tulum multum subtiliter.

¶ An dicens se excōmūicatū iniuste debeat absolui ātequā eā cogtionē vide de ose. di. quā ta nullus. de rescrip. ab excōmūicato i gl. fi.

¶ An excōmūicat9 p9 absolutionē recupet oia pīa iura vid ñ. ď ele. qđ diligētia i gl. fi

¶ Excōmūicatio ē cēsura ecclesiastica ꝓpt ōtumaciā vel crimen in singulares psonas la ta a cōie fratrū vel sacramētaliū tantū exclu soria Jo. de lig. de sen. ex. c. j.

¶ Excōmūicatiōis vbū simplicit prolatum intelligit de maiori etiā si ꝓferat ab hoie de sē. ex. si quē dc iudi. cū ñ ab hoie z ibi ñ. doc

¶ Excōmūicatiōis sētētia nō requrit territo riū de re nū. ex ēnsmissa. faciūt no. i. c. venera bilibꝰ ¶ vbi aūt de sen ex. lib. vj.

¶ An excōicatus possit absolui ignorāte ad uersario no. glo. xi. q. iij. excōmunicatos ď app. qua fronte de iudic. c. j. adde qđ dixi. s. sub dictione absolutio.

¶ Excōmūicatio suspēsio et interdictū pari bus passibꝰ ābulāt vide bonā glo. q allegat multa iura in c. pīsēti ď sē. ex. lib. vj. ad ď qđ dixi. s. q ista tria ꝓcedt a pīate clauium.

¶ An sbtrahēs corrigiā vel aliqđ aliud cle; rico dormiēti sit excōmūicat9 Jnno. q non Jo. de lig. ō. vid nō. i. c. nup de sē. ex. vide Ar chi. xvj. q. iiij. si qs suadēte q dicit q qlitcū; qz qs iniuriose tāgit psonā clerici incidit i ex;

¶ Excōmūicat9 pt cōmūi cōmūicationē care cū alio excōmūicato glo. xxvij. q. j. ď uotā no. de cle. ex. illud.

¶ An sit excōmūicat9 q metu cōpulit cleri; cū ad aliqđ sibi dādū vel ꝓmittēdū Jnn. q nō de sē. ex. nup. Jo. de lig. distīguit int me tū ꝓbalē et realē et qđ despuēte m faciē cle; rici z de eijciēte clericū de eccl vt ipe ascēderet z fugeret a facie ꝓsequentiū vid m. d. c. nup et p Jo. cal. i reptorio suo sb hac dcōe qz di sputat ad vtrnq ptez et pōit opiones vari;

¶ Sacdos prochialis pt ex; as doctoꝝ. excōmūicare prochianos excōmūicatiōe ꝓce dēte a pīate clauiū fori permittētia nō at tē; tiosi misi aliud hēat osuetudo ij. q. j. nēo no. de offi. or. si sacdos vbi Jnn. et alij scribēt

¶ An excōmūicat9 possit petē restitutionez in integz vid Jo. an. de excep. sīficauerūt.

¶ Si sol9 epus sciat aliquē excōmūicatū pōt sbditis suis ibibere cū illo ptīpationē. vj. q. ij. c. ij. in glo. vbi oīo vide adde. xj. q. iij. si

¶ An excōmūicat9 ostruēs ecclesiā et dotans eā acqrat ius pronat9. ñ.

¶ Null9 dēt spo; m. c. nob de iure patro. liare excōmūicatū ꝓpa autoritate et ideo ex cōmūicat9 spoliat9 pt absolut9 peté restitu; tionē secūdū Jnno. de excep. pia. li. vj. vbi Archi. et moder. no. de sē. ex. decim9. c. li.

¶ An excoicato socio meo cū qbitabā i ea; dē camea tēat discedē vid no. ď sē. ex. si vere.

¶ Quicz excoicat9 miuste nō appellz. j. qttuō dies pt tm postea corā excoicatoē cōparere et absolutionez petere qz si denegat pt ab eo appellari nō. de offi. or. ad repmēdā in glo.

¶ An is ō quē ꝓbata ē excōmūicatio p mo dū exceptōis dēat vitari nō. de or. cog. c. ij. in

¶ An si excoicat9 cedit acti; glo. pe. onem alteri possit cessionarius durāte excoi cationē vti illa actione cessa ℟. pe. ti. ď ꝓcu. ¶ rlt. ver. qđ si excommunicatus.

¶ Excoicatus minori absoluit a ꝓpo epo ď sen. ex. nuper vbi tex.

¶ Excoicatus post appellationē legitimam si celebrat nō est irregularis de app. ad pīse; tiā in glo. et de sē. ex. scdz in glo. pe. li. vj.

¶ Excoicatus nō pt demādare alij potesta; tem absoluēdi Zau. in cle. j. de reli. do.

¶ Excoicatus nō est qui violat immunitatē ecclesie no. de sē. ex. cū pro cā in glo. ij.

¶ An et quando excoicatus dēat remitti ad excoicatorē vide ď offi. dele. prudētiā ď offi. or. ad repmendam et qđ ibi nō.

¶ Excoicatus litē contestando nō mērumpit prescriptionem vide de excep. significauert.

¶ Excoicatus pt cedere bōis de solu. od ád9.

¶ Excoicatus ꝓtumatia non absolui mi si satis det de iudicio sisti nō. de iudi. c. j. i glo

¶ Excoicatus etiā post satisfactionē indigz absolutione nō. in cle. j. de dec. in glosa. do nec sint.

¶ Excoicatio ꝓbat per lras ordinarij de ꝓ ba. post cessionē et quod ibi no.

¶ An excoicatus ostitutus procurator cum potestate sbstituendi possit aliū sbstituere vide qđ no. de ꝓba. p9 cessionē in cle. religi osus ď ꝓcu. i glo. vel. Jnno. de ꝓcu. osulti

¶ Cū excoicat in fauorē tēplarioz licet ipsi participent alij tñ participare nō possunt vi de de priuile. petistis.

¶ Excoicatus impeditus ꝓpter infirmitatē ire ad papam potest absolui per epm de sen. ex. q de his.

¶ Si excoicatus et ego sumus in eadem do mo ipse pro suis factis et ego pro meis si ali ter nō cōmūico cum eo nō ꝓterea mādo in excommunicationē nō. de sen. ex. nup et in.

¶ Participās cū excoicato c. si de. ꝓpter corporalē salutez nō ē excommunica; tus misi illi pticipet q negligit vel contemnit

absolutionē petere de sen. ex. cū voluntate.
¶ Per hec verba nullus tali communicz ferē sententia excōmunicatiōis de iudi. c. j. et ibi n.
¶ Excōmunicatiōis sētētia pt̄ ferri in perso nam incertam de testi. ostitutus fac̄ de offi. ordi. c. j. ad rep̄mendam.
¶ Excommunicatiōem otemnit q̄ absoluti onē nō petit de sen. ex. per tuas.
¶ An excommūicato delegāte impediatur iurisdictio delegati vide de offi. de le. licet.
¶ Excoīcatiōis sētētia lata simplicit nō du rat plē tp̄s ꝓferētis nisi succesſō eā ofirmet vel ratā hēat sec9 si p viā statuti ferat vid̄ no ta. de sē. ex. a nobis p̄mo in fi. glo. īgne.
¶ Excommunicato de suis peccatis ofesso nō potest interdici sepultura licet nō satisfecerit secundum Abb. in c. fi. de sepul.
¶ Excoīcatus ab vno ab oib9 est vitandus ratio q̄ ecclesia est vniūsalis de scimat. c. j. li. vj. vide de offi. or. ad rep̄mēdā. vj. q. ij. si tātū z. c. placuit Jnn. in c. tanta z. c. p tuas de symo. vide in c. si sac̄dos in fi. et q̄d ibi no. de offi. or de coha. cle. et mul. vestra. et c. fi.
¶ An excoīcatus sb̄ odictione si tali die ñ ve nerit vel tale q̄d nō fecerit si iterī mutat for et nō venit vel nō fac̄. z c̄. sit nihil onim9 excō icatus vid̄ de sagitta. c. j. sup glo. fi. et de eo q̄ di aliquē sit mādata duob9 z vn9 excoīcat ā ille sit excoīcatus glo. formit hāc q̄stionē. ¶ Excep tō excōmūica cū igit̄ xj. q. iij. tōm̄ pt̄ oppom in q̄cūq̄ ptē iudicij etiā si do lo fuiss3 omissa de excep. exceptiōz in cle. j. de excep. et in c. pia vbi inūteria de exce. li. vj q̄. 8. vid̄ Jo. an. ī addi. Spe. ti. de excep. ¶ An excoīcatō ligz an ij. p̄. ℔ nūq̄d p9 teq̄z veniat in noticiā excoīcati no. de ele. ve nerabilē in glo. publica de cleri. ex. aplice ij. q. quarta quāto in glo. epistolam.
¶ An excoīcatus possit vitari āte denūciati onē no. de sē. ex. cū nō ab hoie in glo. j. et i bi ocor. c. j. li. vj. dixi aliq̄d supra.
¶ Quę sit pena iuste excō mūnicantis vide in c. sacro. de sē. ex. et eo. ti.
¶ An excoīcatio ligz nō sb̄ditos nō. d̄ sē. ex. a nob9 in glo. īgna de consti. c. ij. libro. vj.
¶ An sētentia excoīcatiōis otinens errorez teneat dic vt no. de sē. ex. p tuas ī gl. errorē
¶ Quī excommunicationē otemnit potest priuari feudo no. xxiij. q. v. princeps.
¶ Formas sñiarū excoīcatiōis et absolutio nis vide per Spe. ti. de sē. ¶ vt aūt.
¶ Magna est pena excommuncationis vid̄ licet esse inter homines et hominuz carere o sortio tex. de apostata. l. hi qui scientiam.
¶ Quod dicitur excommunicatum esse ad mittendum ad defensionem vez̄ū est volun tariam non necessariam Bal. in l. de pupillo ¶ seruo. ff. de no. op. nun. dixi in c. intellexi mus de iudi.
¶ An excommunicatus audiat̄ vide fre. de se. consilio suo. cxi. no. in c. primo. de excep. libro. vj. adde no. per Barto. in l. non solum ¶. fi. ff. de iniur.
¶ An excoīcatus possit extra iudiciū appel lare dic vt no. Jo. an. c. j. de exceptio. li. vj.
¶ Speciale est in sententia excommuicatio nis vt lata ex falsa causa nihilominus vale at de offi. de le. ex parte in alijs secus vt no. Jnno. in c. presētia de renun.
¶ Si coram iudice oppon̄t̄ de excoīcatione partis ipe de ea cognoscit de exceptio. pia li. vj. si aūt cont̄ ipsū iudicem tūc nō cognoscit ipse sed itur ad arbitros vt in c. suspitionis de offi. de le. Host. aūt dicit q̄d adiri dēt tūc proximus supior. adde q̄d no. Bar. in l. q̄dā osulebāt. ff. de re. iud. vbi dicit q̄ de exceptiombus sigillantibus famam iudicis ipse iudex nō cognoscit vide q̄d dixi. s̄.
¶ Per cutiens clericū ꝓ defensiōe sua nō ē ex cōmunicatus secus si ꝓ defēsiōe collateraliū et affinū aut extraneoꝝ secūdū Jnn. et Ho. sti. de sen. ex. si vere vbi etiā. glo
¶ A sentētia excoīcatiōis non appellat̄ sine cause exp̄ssione sicut nec ab interlocutoria Jnno. in c. per tuas de sen. ex. in p̄. absolue
¶ Qui offendit laycū ꝓpter odiū clerici est excoīcatus vt in c. sciant cuncti de elec. li. vj. de quo dic vt ibi in glo. adde not. subtiliter per Bal. in l. qui seruo. ff. de fur.
¶ An z quādo excoīcato officiali possit eius vices gerens iurisdictionē exercere vide in c. fi. de offi. vica. li. vj.
¶ Per cutiēs clericū absq̄ deliberatione pu ta in insultu vel bello est excoīcatus ℔ tamē nō est necesse eū pro absolutiōe mitti ad cu riā secūdū Jnno. in c. si vero in glo. ex delibe ratione de sen. ex. q̄d no.
¶ Sententia excommunicationis trahit se cū excommunicationem de app. pastoralis Bar. in l. qui vltimo. ff. de pe.
¶ Judicē exīnte excommūicato ñ curruntt̄ tē pora vtilia Bar. in l. j. C. qui ad. ad bo. pos. po.
¶ Excoīcatus absolutus similis est restitu to in integꝝ et ideo ad omnes actus admit tit̄ ad quos admissus fuisset āte excommu nicationē secundū Jnno. in c. testimonium de testi. Bar. in l. sutius. ff. de his q̄ no. mfa.
¶ Gesta ab excommunicato medio tēpore que sūt nulla reualidant̄ cessante excommu nicatione no. in c. prudentiam. ¶ vj. de offi. de leg. c. j. de rescrip. li. vj.

Excubie. Quid̄ sint excubie vide glo. in l. j. ff. de offi. prefect. vigu.

¶ Officium exubitor publicū est nec debz quis ab eo facile remoueri vide. Spe. ti. de accu. ¶ q̄nto iurta fi.

excusatio periculu seum ipedimētū p̄ m9 vie nō excusat si p aliā viā pt̄ veniē lz sit mgis lōga Bar. in l. ipator ff. de appel.

An p p̄testationē p̄cedēte excusek̄ qs a delicto vid Bá i. l. ñ solū. ¶ mōte ff. d no. op. nū.

¶ Milites siue fratres gaudētes p̄uilegio illo d̄ tercio ordīe sancti francisci nō excusāt a delicto commisso Bar. in l. j. ff. de pe.

¶ An semel excusatus a munere ꝑtez morbū possit se ꝑpetuo excusare vide. Bar. in l. si cum dotē. ¶ si maritus ff. so. ma.

¶ Quando ꝯcedit excusatio a muneribz nō intelligit de ordinarijs sed de extraordinarijs Bar. in l. oēs. C. de anno. et tribu.

¶ An excusās innocētiā alicuius audiat vt ꝓcuratoz vel vt q̄libz no. Baz. in extrauaga. ad repmendam m ver. vel legitime.

¶ An excusator admittat sine mādato glo. m ver. ꝓposita et in ver. p̄missa in. c. cupientes. ¶ q̄ si per. xx. de ele. li. vj.

¶ Excusatio nō pt̄ fieri p ꝓcuratorē gnälez sed bene p spēalē glo. z Bal. i. l. excusaē. ff. de excus. tu. vide tex. et qd ibi no. de do. et otu. cum dilecti.

¶ Excusans peccatum suū cēsek̄ ypocrita de pe. di. j. taciturnitas.

¶ Officiū excusatoris ē allegaē absētiā z iustificaē cāz rōibz ꝓbabilibz no. d accusa. ve.

¶ Excusator absentie nō tenek̄ sa. mens. tis dare vt. l. nemo alieno ff. de reg. iur.

¶ Quilibz etiā excomunicat9ē idone9 ad excusationē ꝓ absēte faciēdā vt no. in. l. seruū q̄s. ¶ publici ff. d ꝓcur. add q̄ dixi. s. prie.

¶ Si excusatō facta de absēte nō placet iudici pt̄ super hoc interloquēdo ꝓnunciare a qua interlocutoria poterit excusatoz si voluerit appellare vt. ff. de nego. ge. l. libto. ¶ fi. nō tñ punek̄ si nō appellauerit vt ibi not.

¶ An excusatoz possit oppōere p̄uilegiū dñi vel declinatoriā fori siue aliquas exceptiones Inno. in. c. veniens de accu. dicat q̄ nō q̄ hoc est officiū ꝓcuratoris hēntis mādatū.

¶ An iudex teneat credere excusatoribz missis ꝓter aliquē dicētibz illū ipeditū no. de rescrip. siscitat9 de offi. dele. prudētiā in p̄n. Bar. in. l. q̄ntū ff. de re. iudi. doc. de ꝓcu. q̄relam de accu. veniēs nō. in. l. pe. ¶ ad crimen. ff. de publi. iud.

¶ Autoritas superioris excusat. ītē iussus. ff. de his qui no. infa. l. liberoz. ¶ fi. lxxxvj. diāputatis. vid Archi. j. q. iij. ea q̄. xij. q. ij. de rebz. ff. de mino. l. ait p̄tor. ¶ j. ff. de his q̄ no. infa. l. furti. ¶ q̄ iussu. ff. d pigno. ac. l. fi. vide Jo. an. de temp. or. ad aures m öriū vid. C. si nup. ex rescrip petan. l. j. xxvj. q. ij. nul.

¶ Justū impedimentū excusat. C. de anna. excep. l. j. de ele. ne ꝓ defectu eo. tit. cupientes. ¶ q̄ si per vigmti lib. vj.

¶ Casus fortuitus excusat vt. C. de pigno. ac. l. que fortuitis. ff. commo. l. si vt certo.

¶ Necessitas excusat. ff. de offi. p̄si. l. illicitas. ¶ p̄ses. ff. de ꝓcu. l. suū. ¶ fi. xxxij. q. iij. sic z qd ibi no. ff. si q̄s cau. l. ij. ¶ si q̄s tñ z qd ibi ñ.

¶ Occupatō excusat. ff. de arbi. l. licz de offi. or. inter cetera.

¶ Excusat dignitas. ff. de procur. l. filio. ¶ fi.

¶ Siplicitas excusat. ff. de dolo. l. j. xviij di. c.

¶ Excusat vulgi opi. ij. iij. q. ix. pura. mo. ff. ad maced. l. v. ff. d edil. edic. l. q̄ sit fu.

¶ Excusat diuersi. gitiu9. ¶ apd labeonē. tas tēporis. ff. de ritu nup. l. q̄m ꝓuincia. ¶ j. de consue. c. fi. vj. q. j. imitare Archi. xxviij. di. prius q̄z. ij. q. j. in p̄mis

¶ Tumultus popularis excusat. ff. de sicar. l. pe. vide de ele. c. ij. lxi. di. miramur.

¶ An multitudo excuset vid. C. de epi. audi. l. ad dictos. de temp. or. c. ij. l. di. vt ostituetur. xviij. q. quarta non pt̄.

¶ Quo9 excusat. ff. ad. l. aq̄l. l. q̄ actiōe. ¶ fi.

¶ Excusat humana fragilitas siue naturale vicīū. C. de re. iu enuc. l. ij. ¶ si q̄d autem.

¶ Excusant minóa vt euitēt mīora. ff. d reiur. l. quoti. viij. di. rex. l. di. vt ostituerunt.

¶ Excusat lud9. ff. ad. l. aq̄l. l. si ex plagis. ¶ si vo Inn. d homi. latō d p̄sūp. c. j. et ibi doc.

¶ Excusat senectus. ff. d testi. l. muti. ff. d accu. l. ij. ¶ fi. ar. ō. C. de dona. l. senectus.

¶ Serus excusat. ff. qui satis da. cogā. l. die. ff. de edē. l. j. ff. de postu. l. j. ¶ seruz. ar. ff. de sta. ho. l. in multis.

¶ Excusat imitiū bonū sñ orig o. ff. d re vē. l. itē si vberatū. ¶ fi. ff. d ꝓba. l. cū d in dubio.

¶ Excusat militia. ff. dele. ij. l. si deportati. j. q. j. ¶ sed notandum.

¶ An ignorantia iuris excuset. l. tutor. ff. de pigno. ac. ij. q. iij. ¶ notādū viij. di. osuetudo Dy. in regula ignorantia li. vj.

¶ Rusticitas excusat. ff. d edē. l. ij. ¶ fi. xviij. q. quarta qui secundum carnem.

¶ Excusat coactio metus vel iustus timor no. ff. q̄ me. cā. l. j. et ij. q. vj. c. j. ij. q. j. in primis xv. q. vj. c. j. xxij. q. q̄rta inter cetera.

¶ Excusat imitiū natue vt. ff. loc. l. itē q̄riē.

¶ Quid sit excusatio a muneribz et quotuplex no. C. de excu. mu. sup rubrica.

¶ An sit iusta excusatio si aliqs habz causaz ab aliquo et eū exhibz no. C. de fals. l. mīorē et ibi Cy.

¶ An due excusatiōes semiplene faciāt vnā plenam no. ff. de vaca. mu. l. j. in glo. fi.

¶ An in omni edicto itelligat rationalis excusatio no. de sen. ex. de cetero in glo.

¶ Diffrētiā inter excusare et corrigere no. ff.

de arbi l. dicit in glo.
¶ Ille dicitur excusari q̄ inuitus nō cogitur volens admittī vt l. j. ff. de postu.

Excussio, Vbi agit vt fiat excussio in ali um excussio nō est necessaria si notoriū ē il lū nō esse soluēdo vide glo ff. si. cer. pe. l. fi. z ff. de ver. obli. l. decē qđ no. p fideiussoribꝫ.
¶ Qualiter fiat excussio ponit Bá. in l. pse cutiōe. C. de pigno. et idē Bá. in l. si q̄ramus ff. de testa. vide Bal. pulchre in l. ij. ad fi. C. quando fiscus vel priua.
¶ An in excussiōe sint citandi fideiussores vl possessores vide Bar. in l. decē de ver. obli.
¶ An in tacita ypotecha possit deueniri ad pi gnorū possessores nisi prius fiat excussio et qđ de iure antiq̄ et qđ de nouo vide Bar. in l. mōachis ff. de iure fis. et glo. in l. p secutiōz et autē. hoc si debitor. C. de pignor.
¶ Nō pt agi in rē vtilē nec petitiōe hereditatis ō tertium possessorem nisi facta prius excussione glo. est sing. in autē. otra rogatus C. ad trebel. et ibi Bal.
¶ Ordo excussionis nō seruatus āte litis .ote. pt suppleri post Bar. in l. si queramus ff. de testa. Bal. in p allagata. autē. ō rogatus.
¶ An is qui promisit soluere sb̄ conditiōe si titius nō soluerit possit mortuo titio opponi si ne excussione heredū titij. vide Bal. in l. si pres. C. de condi. inser. in pe. col.
¶ In excussione requirit iudicis pnūciatio secundū Bá. in l. stipulatio. ¶ hoc aūt ff. ō no. oper. nū. et in l. exitus ff. de acq̄. pos. in l. de cē ff. de ver. ob. vbi etiā per Bal.
¶ An in excussione requirat citatio possessoris vide doc. in d. l. exitus et l. sācimus. ¶ cū aut C. ad velley.

Executio, Executor, testamenti sententie uel litterarū apostolicarum, An executor testamētarius possit vēdere res testōris Bá. in l. alio ff. ō ali.
¶ An et qñ executor testāri? z cib. lega. dēat facere vēdi alio herede īstituto Bá. in d. l.
¶ Executor simplicit datus in testa alio. mēto nō hēt actionē ō heredē p legato nisi i legatis ad pias cās glo. in l. luti? ¶ nēo. ff. ad trebel. pt tn iudicis officio exeq̄ volūtatez defuncti ter. ē sing. in l. ouēt? ¶ j. ff. ō ānu. leg.
¶ Executor testi nihil pt facere pro salario suo in glo. in l. pecunie ff. de ali. et cib. leg.
¶ Executor testi nō pt petere īstituere fidei cōmissum ex trebelliano dictū est Bal. in l. id quod pauperibus. C. de epi. et cleri.
¶ Executio relictorum ad pias causas non differtur etiā si nōdū sit adita hereditas nec etiā pendēte tpe confectionis muētarij no. Bar. in l. nulli. C. de epi. et cle. Bar. in l. alio ff. de alimen. et cib. leg.
¶ Executio relictorū ad pias causas potest peti non solū corā episcopo sed etiā corā iudice seculari de quo p Inno. in c. nos q̄dez de testa. Archi. xj. q. j. silueste.
¶ Executor testamenti potest esse minor z femina glo. in c. ij. de testa. libro. vj. d. Cā. flo. in cle. j. de testa. in. xvij. q.
¶ Executor testamēti nō tenet reddere rationem no. glo. antepenul. in cle. j. de testa.
¶ An executor puet potestate exequendi si nō exequat̄ j. annū Bal. q̄ nō in autē. hoc cā plius. C. de fideicōmis. in ōnū ē ter. in c. tua nos et in c. nos q̄dez de testa. Bar. in l. gene ro. ff. de his qui no. infa.
¶ De executione hoīs non curat̄ qñ fit a lege. C. si mancipiū ita fue. ali. l. ij. et in l. si pe cuniam ¶ j. et qđ ibi. no. ff. de odi. ob causā et in autē. hoc ā plus z ibi no C. de fideicōmis.
¶ Materiam executoꝝ vltimarū voluntatuz tractat plēn Cy. in l. nulli. C. de epi. et cle. Bar. in l. alio ff. de ali. et cib. leg. per multas questiōes Bal. in d. l. nulli et in l. id qđ pau peribus et in l. si q̄s ad declmandā. C. de epis et cle. Bá. in l. si q̄s titio ff. ō le. ij. Bal. in l. execu torem. C. de exc. cōdiuidi. doc. in c. nos q̄dez et c. tua nos de testa. et c. fi. eo. ti. libro. vj. Spe. ti. de instru. edi. ¶ cōpendiose et ¶ nō ver. aliqua et ibi Jo. an. in addi. idē in c. ioan nes de testa. vbi etiam tractāt doc.
¶ An executor testamētarius teneat̄ satis dare Bal. in l. si nemo ff. de testa. tu. de ꝯ ha bet in l. libro. ¶ lāgius ff. de ānu. le. Bá. in l. diuus ff. si cui plus q̄z p. l. fal. Cy. in l. de crea tionibus. C. de epi. audi.
¶ In vltimis voluntatibus q̄nq̄z fit executio a lege quādoq̄z ab hoie Bar. in l. talis scrip tura ff. de lega. j.
¶ Executor testamēti nō pt repudiare lega tum sibi factū vt euitet satisdationē et rem neat executor Bar. in l. neminē ff. de le. ij.
¶ Si cui cōmissa est electio paupum in t q̄s distribuāt legata nō dicit executor et pt etiam post annum eligere Bar. to. in l. cum quidam ff. de le. ij.
¶ An executor testamētarij cui cōmissa est distributio bonoꝝ possit pro pte distribuere et pro pte cōmittere no. Bar. in l. vnum ex familia ¶ si duos ff. de le. ij.
¶ An executor iussus aliq̄d distribuere int paupes q̄s elegerit possit vnuz eligere sub modo q̄ det aliquid alteri vide Bar. in d. l. vnum ¶ si fundum.
¶ An executor iussus distribuere int paupes res possit dare sibi coniūctis paupibus vide Bar. in d. l. vnū ex familia et in d. l. alio. adō Pau. in cle. j. de testa. et glo. in ver. obuēti omibus in cle. dudum de sepul.

¶An executor cui commissa ẽ potestas vẽ dẽdi possit permutare vel alio titulo alienaẽ not · Bar · in predicta · l · alio ·
¶An executõ possit petẽ res hereditarias exhiberi vt vẽdat q̃s voluerit Bá · ĩ d · l · alio vbi etiã tractat an et q̃lit̃ heres possit ipediẽ vẽditionẽ quã vult facere executor vẽdens do nec possit habere fidem de pretio.
¶An vxor relicta executrix in testõ mariti officiũ executoris pdat tr̃ãseũdo ad secunda vota no. Bar · in · l · j · ¶ filio · ff · de ali · z cib · leg
¶An religiosus possit fieri executor testi dic vt nõ · Bá · ĩ d · l · alio no · ĩ · c · religiosus ꝺ testa · lib · vj · Jo · an · in regulis qui tacz eo · lib · pau · in cle · j · de testa ·
¶An ꝓmissio de euictiõe fcã p executorez obligz hereditẽ nõ · Bá · ĩ · l · alio ff · ꝺ ali · et cib · le · ad ꝺ q̃ executõ vẽdẽs ñ dẽt cauẽ de euictione iuder tñ ex officio suo pt̃ decernẽ actiõz ẽptori secũdũ Bar · in · l · q̃ erat · ff · fam · her ·
¶Executore remoto ab officio ꝓpt̃ negligẽtiam alij q̃ remanserunt possunt sine alterius subrogatione officiũ exercere ita dicit Bal · in autẽ · hoc amplius · C · de fideicõmiss ·
¶Executoꝝ altero mortuo remanet potestas superstiti · de testa · c · ij · li · vj ·
¶An vn9 executoꝝ possit palã et bona fide emere ab alijs executoribꝫ rẽ hereditariã vide Baly · ĩ · l · si ẽptiõe ¶ fi · ff · de õhen · ẽp · q̃ refert Bá · et alios adꝺ · Cy · ĩ · l · cũ ipe · C · ꝺ cõt hẽ · ẽp · et ĩ autẽ · q̃bꝫcũq̃ · C · ꝺ sacrosã · ecc · glo · et Bar · ĩ d · l · si ẽptiõe · ¶ j · facit · l · ñ existimo ff · de admi · tut · in q̃bꝫ ꝺcludit q̃ palam potẽt · adꝺ Bal · in · l · iij · C · de õhẽ · emp ·
¶An executor testãrius detrahat falcidiaz doc · q̃ nõ q̃ nullũ commodũ ad eos ptinz de testi · tua · C · de epi · et cleri · l · si q̃s ad decimãdam in autẽ · de eccle · titu · ¶ sinaũt ·
¶Si testõr mãdat aliq̃ distribui p executores oĩa dẽnt distribui adeo q̃ mihi remãeat penes eos saluis tñ expẽsis p eos factis honesto mõ · dictum est Archi · de testa · c · fi · li · vj · vbi vide ·
¶An officiũ executoris ĩnseat ad successorẽ in dignitate vel officio Spe · ti · de instrum · edi · ¶ nũc vo · ꝺ · in sup et seq̃n · et de offi · dele · q̃mã abbas Bá · ĩ · l · is q̃ liberis · ¶ h̃ ꝺba · ff · de vul · et pup · do · Car · flo · ĩ cle · j · de testa · vbi etiã vide an executor teneat̃ de culpa vel dolo · et quid de casu fortuito ·
¶An executor testamẽtarius possit exercẽ officiũ suũ per substituꝝ no · Archi · de testa · c · fi · li · vj ·
¶An executor iussus distribuere in pẽ pauperes possit aliquid sibi ad vsũ suũ retinẽ dic q̃ no · de testa c · ij · li · vj · et eo · ti · tua · ff · de lega · ij · l · lutius · ¶ a te peto ·
¶An executor testamẽtarius teneat̃ reddẽ rõez eẽpo etiã de nõ relictis ad pias cãs glo · in · c · si heredes de testa · et ibi Jnno · et doc · vi ꝺo · Car · flo · in cle · j · de testa · in secũda et tercia q̃stione vbi ꝺcludit q̃ sic ·
¶An executor datus in testõ possit cogi suscipere officiũ vel susceptuz nõ dimittẽ vide no · in · ꝺ · cle · j · et in · c · ioannes de testa ·
¶An testõr possit liberare executoꝛes suos ab onẽ rõis reddẽꝺ no · ĩ · c · ioãnes de testa · Bar · tz q̃ ñ ĩ · l · aurelius · ¶ gayus · ff · ꝺ li · le · gl · et doc · ĩ ꝺ · cle · j · de testa · Archi · lxxxviij · di · eps · ij ·
¶An bus possit dari executõ ĩ testamẽto dic q̃ ñ · idẽ ꝺ · pupillo suꝛdo et muto et q̃ꝺ ꝺ mu liere do · Cá · flo tenz q̃ sic ĩ ꝺ · cle · j · ꝺ testa · ixviij · q · j · cuz tribo seq̃n · ¶ An executor iussus distribuẽ inẽ paupes etiã possit aliq̃ꝺ erogaẽ in spuriũ defuncti doc · q̃ nõ ĩ · ꝺ · cle · j · vbi p do · Cá · flo · in vlt · q · in õriũ facẽ q̃ꝺ hẽt ĩ · c · cũ hẽret de eo q̃ dux · in matri · dicã · j ·
¶An executor possit distribuere imẽto ablata testãt · iuxta eẽpo viꝺ nc · ĩ cle · j · ꝺ pe · et remiss · Archi · ĩ · c · ij · ꝺ testa · li · vj · pau · ĩ cle · dudũ de sepul · et ĩ cle · j · ꝺ ꝓuil · vbi viꝺ glo ·
¶An monitõ synodali q̃ fit p gnãle ꝓclam artet executores ignorãtes eã viꝺ Bá · in · l · genero · ff · ꝺ his q̃ no · mfa · Bal · ĩ autẽ · ħ ãpli9 · C · ꝺ fideicõmiss ·
¶An executor plapsũ ãmi sit ꝓuat9 ipo ũre vel ope exceptõis no · ĩ · ꝺ · autẽ · ħ ãpli9 ·
¶An executores q̃bꝫ cõmissa ẽ executio vel distributio bonoꝝ defuncti post mortẽ heredis istituti possint ãte mõtẽ restituere vel disturbare dii t̃ quit̃ an sit restitutõ faciẽda certe psone aut mẽte vt p Bar · ĩ · l · p9 mortẽ · C · ꝺ fideiusso · vbi p Bal · et do · meũ Raph · ful · q̃ vident õdicẽ Bar · viꝺ Bar · ĩ · l · filio9 fa · ¶ diu · ff · de leg · j · vt ĩ · l · cũ pr̃ · ¶ a filio · ff · de le · ij · habui de facto et secut9 sũ opinionem Bal · et doctores mei tãq̃z eq̃ꝛẽ · ¶ Quid si executores testamẽti sint ĩ pari et discordãt q̃ꝺ si ñ fecerit tẽ p9terminũ exequet̃ eps dictuz ẽ Bal · ĩ · l · iꝺ q̃ꝺ paupibꝫ · C · de epi · et cleri · ĩ · ꝕ · tercio q̃ro q̃ allegat Spe · ti · de mstru · edi · ¶ nẽ aliqua et · l · huiusmodi ¶ fi · ff · de le · j · alibi dicit Bal · q̃ discordãtibꝫ executoribꝫ eps pt̃ adherere cui voluerit et gr̃ificare ita dicit in · l · vidue · C · de nup · ¶ Quid si testõr deputauit plures executores cũ clausula q̃ alter ñ possit exequi sñ alio et ille ñ vult exeq̃ dic q̃ eps exeq̃tur glo · in · c · fi · de testa li · vj ·
¶Si testõr decedat nõ datis executorib⁹ p quẽ dẽant distribui relicta ĩ pios vsus viꝺ Jnno · de · ꝕ · sig · cũ tibi de testa · tua · ter · ĩ · l · si quis ad decimãdam · C · de epi · et cle ·
¶An executores testamẽtarij possint reuoꝛi p iudicẽ ecclesiasticũ etiã si sit papa et alij loco illorũ subrogari no · Jnno · in · c · cum tibi

de v. sigmfi. adv qd dicaz ꝯ. sb dctiõe papa Pau. in cle. j. de testa. tz ꝙ ꝓpt suspitionem possint remoueri. adde ꝙ si sūt otuñ cès pos sūt remoueri secūdū Bal. C. de ꝓcu. l. eū q. ff. de suspec. tu. l. iij. et ff. vbi pupi. educa. l. fi. Spe. ti. de mstru. edi. Ꝯ nūc vo aliq. v. ꝫ qd se dispēsasse legata secūdū volūtatē testōr no. Jo. an. de testa. c. ij. li. vj.

¶ An iuder ecclesiasticus possit se ītromittē de executiõe testi. q ad res legatas layci doc. ꝙ sic de fo. compe. ex tenõe glo. Jnn. et Hosti. de testa. tua et Hosti. eo. ti. nos qdē gl. eo. ti. si heredꝫ glo. Jnn. et Jo. an. eo. titu.

¶ Si testōr cōmisit executionē qd no. testi. sui aliqbꝫ cū cōsilio alicui⁹ religiosi no⁊ mināді an ille religiosus possit dicі executor vide Pau. in cle. j. de testa.

¶ An executor testi. teneat facē muentariū Spe. ti. vo istru. edi. Ꝯ nc vo. v. ꝫ an teneat.

¶ An sufficit ꝙ executō cēdat legatario acti onē ad rē legatā Hosti. de testa. tua z Pau. in cle. j. eo. ti. adde qd no. Jo. an. de testa. io

¶ Executor testamētarius nō annes. pt vendere misi p sētē pecunia et sic nō pt hre fidē de ptio ita dicit Bart. in l. a duo pio. Ꝯ si in emptione. ff. de re. iud.

¶ An vnus executoꝝ possit alij cōmittē vi⁊ ces suas Bā. in l. in vēditiõe. Ꝯ fina. ff. de bo. aut. iudi. pos. no. in c. ij. de testa. li. vj. quid aūt de extraneo an executor possit alteri nō executori cōmittē vid m. d. l. i vēditiõe. Ꝯ fi.

¶ An exe utoꝝ datꝫ ad distribuēdū int pau pes possit ꝑpus mēdicātibꝫ religiosis q̄z ali⁊ is distribuere Jo. an. in c. fi. de testa. li. vj. super glo. licet cer tam.

¶ An executor testi. possit alienare bōa sibi vel cuē sue cōmissa Spe. ti. de istru. edi. Ꝯ nc vo aliqua ver. si aūt executor.

¶ An executio testamēti facta p fratrē mi norem valeat vide ifre. de se. cōsilio suo. xv. do. Anto. in c. fi. de consti. vbi vide.

¶ An testōr possit alicui cōmittē vt eligat si bi executorē vel illū executorē deputare q̄z talis elegerit ar. ꝙ sic. ff. de ꝓcu. l. j. qd no. de testa. cū tibi Spe. ti. de mstru. edi. Ꝯ nūc aliq. v. misup tenz ꝙ testōr possit executois nominationē alij cōmittē nō factionē z idē tenuit Vlico. de mat. vt refert Jo. an. in addi. ad Spe. in addi. mgna. v. q̄rit ipe nicolaus idē tz Bal. in l. captatorias. C. de testa. mili. idē in l. id qd paupibꝫ. C. de epi. et clel. idez repio Bal. tenere in l. si qs a filio. Ꝯ si plures ff. de le. j. idē tenz Jo. d imo. in c. cū tibi de te⁊ sta. qd nō

¶ Qua actiõe ducniat exe⁊ cutor a legatarijs Cy. C. de epi. et cleri. l. id qd paupibꝫ in. j. q. et ibi Bal. Cy. in l. penul. C. d dona. Spe. ti. d istru. edi. Ꝯ nc vo aliq. ff. qñ dies le. cc. l. fi. mō in glo. ab heredibꝫ

¶ Si heres sb hoc nomine heres fact⁹ ē exe cutor repudiāte hereditate ñ pt eē executō secus si sub noīe ꝓpo ꝙ no. in l. si plures sint ff. de vul. et pup. et in l. lutius. ff. de fideicō li be. adde tex. no. ff. de ānu. le. l. seyo medico.

¶ An executoꝝ testamēti possit esse collegiū nō. Bal. in l. id qd paupibꝫ. C. de episcopis et clericis.

¶ An officiū executoris testamenti trāseat ad heredē Bar. in l. a filio. ff. de ali. z cib. leg. et no. de testa. c. ij. li. vj. in glo. mōtuo Spe. ti. de mstru. edi. Ꝯ nūc vo aliq. v. insuper q̄ rendū est et. v. sequē vid Ange. i cōsilio suo cclxxx. qd incipit pōderādū Bar. in l. ātepe⁊ nul. ff. de tutel.

¶ Executores testamētoꝝ sūt ꝑuati officio per cursū tpis in ostitutione dyocesani pre⁊ fixi si eoꝝ officij noticiā habuerūt vide An⁊ gel. in cōsilio suo. lxij. qd incipit visa.

¶ Si bona hereditaria distribuēda p execu tores detinent ab alijs qua actiõe agē debe ant et cora q̄ no. Bal. in. d. l. id qd paupibꝫ vide ff. man. l. si vo nō remunerandi. Ꝯ fi. cuz l. se. Bar ff. de le. ij. l. si qs titio. Spe. ti. de in⁊ stru. edi. Ꝯ nūc vo aliq v. no. et vs. et scias et ibi Jo. an. no. i aut. de ecc. tit. Ꝯ si qs vo p redemptõe ī glo. opleta coll. ix. Ange. cōsi⁊ lio suo cxxvij. qd incipit bona.

¶ Quando executio ē omissa priori pot eli gere fratres et ouentū suū secūdū Bar. in l. cum quidam ff. de le. ij. qd no.

¶ Si plures sint dati executores vnus non pt facere sine alio executioz misi in tribꝫ casi bus positis in c. fi. Ꝯ sane de testa. li. vj. vide⁊ licz q̄ndo alij sūt mortui vel qñ agūt in remo ti⁊ vel nolūt administrare misi aliud testōr ex presserit vt ibi. Quid aūt si vn⁹ñ multuz dista ret dicit ibi glo. ꝙ dēt vōri et assignari ī mius ij. quē veniat. ita dicit ibi glo. ī. v. remot⁊ idē Bal. in l. nulli. C. de epis. et cle. idē dic Joh. an in addi. Spe. ti. de mstru. edi. Ꝯ nūc aliq ver. ꝫ nūqd vbi plures in addi. mgna q̄ incipit iste versiculus cū duobꝫ seqntibꝫ. hanc opinionē sequut⁹ est Bā. in l. si plures. ff. de admi. tu. expressius in l. si tibi. Ꝯ vnus. ff. de op. le. fac. l. seruo eo. ti. Bal. in l. si pluribus ff. de procu. idē repio osuluisse ifre. de se. con silio suo. lxv. fac. c. cū plures de of. dele. li. vj Dy. in l. lutius. Ꝯ qs qs. ff. dele. ij. adde Bal. i loco multū extraneo videlicz in l. cū magistra tu. C. q̄ndo ꝓuo. n est neces. idē tenuit Bā. in q̄dam cōsilio suo quod incipit factū tale ē que sūt menti tenenda quia nō ita compen⁊ diose repies alibi facit qd in simili dicit de procurator. c. si duo li. vj.

¶ Executor debz ad vnguem seruare verba testamēti. l. si pupillorū. Ꝯ si pretor. ff. de re.

eorum et ibi Bal. quod nōt.
¶ Cui⁹ expēsis facit exequutor exequutioꝝ nē heredis vel legatarij vide Jo. an. i add. Spe. de mstru. edi. ℭ nūc vero ver. finali.
¶ Si circa exequutōez testamēti eo casu q̄ ptmz ad epm ipe ē negligēs nō supplz casū ꝫ archiepūs secūdū glo i. l. nulli. C. ō epi. z cle.
¶ Exequutor ñ exequēs volūtatē defūcti p dit cōmodū sibi relictū. nām dubio cēset⁹ relictū vt exeq̄t vt in autē. licz testōz. C. ō epi sco. et cle. adde Bā. m. l. j. ff. ō le. ij. z i. l. cū fili⁹. ℭ. ñ iure eo. ti. et i. l. q̄ testō. ff. de test. et ad ō qō no. i. l. p⁹legatū. ℭ j. ff. ō his q̄. vt idig
¶ Quis dicat⁹ executor testamēti et ō multi plici e⁹noie vid no. i. l. nulli. C. ō epi. z clel.
¶ An heres liberet⁹ soluēdo sine exequutoē legatū factū ad pias cās no tat⁹ i dcta. l. nlli.
¶ Exequutor dēt prius legata ad pias cās paupibz hospitaliū distribuere q̄z alijs ter. est m d. l. nulli vide Bar. q̄ dicit q̄ hodie epi possunt pro libito distribuere m autē. ō ecc cle. tit. ℭ si quis pro redemptione.
¶ Executor testamēti etiā si sit eps nō pt alterare legatū de vna cā ad aliā vt si est relictū paupibz m alimomā nō poterit marita re domicellas secus si nō alterat cām ꝫ spēm legati de vna spē ad aliā nō mutata causa vi de. C. de epi. et cle. l. si quis ad declmandaz.
¶ An exequutō testi possit vēdere rē p̄ciosā pro modico legato vide glo. et Bar. m. l. quā diu. C. de distrac. pigno.
¶ Si ocurrāt exequutō et legatarius q̄s de beat preferri vide Bart. m. l. si q̄s ti. ff. ō le. ij.
¶ An dato exequutōe ad distribuēdū mtez paupes q̄s elegerit ifringat⁹ electio si poterat dignio⁹es eligere nō. m. l. cū q̄daz. ff. de lega. secundo.
¶ An legatū deficientis ptineat ad exequutorē vel ad heredē vide Dīn. si q̄s q̄s et m. l. si titio et m. l. o dicillis in prin. et ibi. plena gl. ff. de lega. secundo.
¶ An exequutor iussus dare vm puapi possit dare duob⁹ vide tex. et Bar. m. l. vnū ex familia. ℭ si duos et ℭ se. ff. de le. ij.
¶ Si exequutor m pte equat⁹ et m pte neglīgat an tota exequutio deuoluat⁹ ad epm vide Bar. m. d. l. vnū. ℭ si duos vbi etiā t̄ctat an exequutor il̄ti tuēdo paupes vidat⁹ eligē
¶ An exequutor ḡuat⁹ dare certis paupibz possit dare alijs paupibz et ḡuari vide Baz. m. d. l. vnum. ℭ si fundum.
¶ Si executor ō cedat ātez eligat paupes an succedant oīs vel ep̄s eligat vide Bā to. m. d. l. vnū ex. ℭ rogo. ff. de le. ij.
¶ Si legatū fiat exequutori de ćta q̄ntitate ad aliq̄d faciēdū si min⁹ expēdidelt residuū erit heredis nō exequutoꝝ. vt. l. luciꝰ. ℭ a te peto. ff. de le. ij.
¶ Executoꝛ meruꝰ testamēti nō pt ágere ō heredē glo. m. l legatarius. ff. de le. iij.
¶ Legatū annuū p̄ tādū ab exequutore nō limitat⁹ ad vitā exequutoris. ff. de ānu. lega. l. ānuum quod no.
¶ Heres soluēdo exequutori liberat⁹ etiā āte q̄z ab eo exigat cautiōz de exequēdo vel rēsti tuēdo qō exigit vide m. l. liberto. ℭ la⁹gi⁹. ff de annu. le. qō no.
¶ An m dubio q̄s presumat⁹ exequutor vel legatari⁹ vid. ff. ō vsu. et fruc. l. gnāli. ℭ. duaꝰ
¶ Exequutor deputat⁹ ad distribuēdū iter paupes xp̄i nō pt distribuere vm tantū. l. j. ff. de op. le. et quod ibi no.
¶ Si executor male eligit vel ex ōfectu ica pacitatis electi vel ꝓpt fōmā an iterato poss sit eligere vide Bar. m. l. quoti. ff. de op. le.
¶ Femina pt esse exequutrix testamēti dixi aliq̄d s. vide. l. pe. ff. de op. le. vid glo. i. c. fi. de testa. lib. vj. que dic̄ q̄ de iure nō possit ꝫ ō suetudie ſuat⁹ ōrū. adō glo. ō i. l. ātepe. ff. de tuto. et i. l. vroi. ℭ j. ff. ō fal. vid ter. ff. ō ne go. ge. l. iij. ℭ ℏ ꝥba Cy. i. l. id qō paupibz C. ō epi. z cle. z ibi Bal. Bā. i. l. feie. ff. ō rg. iur.
¶ An exequutor possit filio spurio testōris p̄stare alimēta mtuitu pietatis licz testōr prohibuerit vide Dy. m ocilio suo. rvj. q̄ i cipit q̄stio talis est. Bal. ī d. l. id qō paupibz.
¶ Exequutor mt paupes pt eligere mmus paupez ar. ff. de leg. ij. l. cū qō Bal. m. d. l. id qō paupibz qō no.
¶ Exequutor pt eligere odiosū testōri q̄a ex eo q̄ decessit cōfessus et contritus remisit odiū ar. isti. de in iur. ℭ fi. secus si essz odio sus et indignus puta q̄ ocubuit cum sorore mre vel cū vxore vel filia ꝑm Bal. i. d. l. id qō paupibz q̄ allegat. l. fidei omissū. C. fideic.
¶ Infra quātū tps dēat exequi relictuz ad pias cās z de pena nō exequēdis vide i autē. de here. et fal. ℭ si q̄s aūt et ibi. glo. ad de Bā. in. l. cū q̄dā. ff. ō le. ij. z i ocilio suo. rxj. q̄ in cipit ostitutiōe camerien. epi. vide Bal. pulchre in. l. captatorias. C. de. testa. mili.
¶ Heredes p̄nt mt se agē pro exequutiōe testamēti marime si eoꝝ interē. ff. fam. her. l. bis osequenti. ℭ idemq̄.
¶ An testōr possit dare legitimaz exequutori suo vt res hereditarias capiat ꝓpa autoritate vid glo. in. l. titio. ff. de le. ij. fac. l. nēst mirum. ff. de pig. ac.
¶ An exequutor possit rē vēdere absq̄ hoc q̄ denūciet heredi vide Bar. in. l. creditō. C. de distrac. pigno.
¶ Tps p̄fixum ad exequendū ñ currit ignoranti Bal. in. l. genero in fi. ff. de his q̄ not. infa. Bar. et Bal. in. l. captatorias. C. de testa. mili. quod no.
¶ An datis pluribus exequutoribz in testō

vnus possit exeq̄ alio ꝺtradicente vid nō .i.c. fi. de testamē. li. vj.

¶ Si executor datus in testamēto renūciauit in manibꝰ epi nō pot exeq̄ alio ꝺtradicente vide nō. in.c.fi. de testa. li. vi.

¶ Si executor datus in testō renūciauit in manibꝰ epi an possit postea officiū reassume re vid Bal. i. l. debē9C. de fideicō mīs. lib.

¶ Si testōr ordinauit suos executores sub forma vidlz vt exeq̄rent cū consilio prioris fratrꝫ p̄dicatorꝫ vel guardiani fratrꝫ minorꝫ an deuoluta p̄tate exequēdi ad ep̄m tēant sb illa forma exeq̄ vid Bal. in.l.fi. C. si man. ita fue. alie. i fi. adde Cy. ꝛ Bal. in aut. ingressi C. de sacrosan. ecc.

¶ Executor iussus a testōre oia facere cū ꝯsilio talis pot gerere absq; illi9 ꝯsilio dū tn requirat Jo. an. in addi. Spe. ti. de mstru. edi. ¶. nūc. vō v. sed qd si dixit.

¶ Executor ad pias cās pot ꝛstituē procuratorez in iudicio añ lit. cōt. qr sub nomine hz actōnē ar. l. sed si vnus ¶. procuratorem ff. de mīur. ita dic Bal. in.l. id qd pauperibꝰ.

¶ Emēs ab executore q̄ ex mādato testōris pot vēdere pleno iure pot tn ab hede petere vt cogat ratificare ne vllo tpe possit sibi ꝺtro uersiā mouere ar. aut. si captiui C. de epi. et cleri. Bal. addit qd hēt in simili i. l. apud iuli anū. ff. ad trebel.

¶ In alienatiōe fcā ab executoribꝰ iussu testōris seu licentia nō requirit decretū vt. l fi. C. quādo decreto opus non est et ibi Bal.

¶ Ep̄s ꝛ etiā iudex secularis p̄nt executoribꝰ p̄figere terminū ad exequēdū ꝛ istud tpus iterpellat p hoie qd intelligi misi tp9 eet limitatū a testore ex q̄ hēs qr ꝛstituto synodalis p̄figēs tp9 executōi testamētorꝫ nō hz locuz si testōr de alio tpe puidit qd tene mēti scdz Bal. i. l. cū q̄dā si dies. ff. de vsur. p illum ter.

¶ Quod dēt fieri p executorē nō dēt p̄uenire p heredes Bal. i. l. si fu9 C. d fideicōmis. li.

¶ In legatis ad pias cās licz differat aditō hereditatis nō tn differt executō ter. in. d. l. nulli ꝛ ibi no. neqꝫ termin9 pēdēte muētatio differt talē executōz scdm Bal. i. d. l. nulli q̄ allegat. Cy. i. l. fi. ¶. donec. C. d iure deliq̄ no.

¶ Si vnus executorꝫ ē mortuus ep̄s nō pot aliū adiūgē vel se associare qr licz ep̄s possit supplere maliciā ꝛ negligētiā executorꝫ non tamē in hoc casu pot supplere scdm Bal. i. d. l. nulli q̄ allegat n̄. i. d. c. fi. d tes. li. vj. ꝛ ibi etiā subdit qd si duo executores acceptauerit officiū et vnus se absētat talis acceptatio n̄ operat vt executio nō possit fieri sine eo qr aia testōris ex ipius absētia non dēt pēdere sec9 si forte ēet absētia breuis vel modici tpis qa tūc dēt expectari secundū glo. ꝛ secundū Jo. an. i. d. c. fi. optime fac. l. multa i p̄ncipio ff. d ꝺdi. et demō. secundū Bal. in d. l. nulli.

¶ Postq̄z executor icepit agere ꝺpellit̄ iplē officiū vt. l. q̄ntus. ff. de annu. lega. sec9 si nō incepit qr tunc non ꝺpellit̄. l. fi. de reli. et sup. fu. ar. l. si qs sepulchꝫ. eo. ti. Bal. i d. l. nulli.

¶ Si sūt dati plures executores ꝛ dictū est qd vnus nō possit exeq̄ sine alio vno mortuo extinctū ē mādatū de test. c. fi. li. vj. de q̄ vid Bal. i. l. cū magratu. C. q̄n ꝓuo. n̄ est necesse vbi vide qd si plures executores faciant diuersas distributiones.

¶ Bārtus pot ēe executor testamenti q̄ ad nudū mīsteriū puta q̄ ad electionē vel ꝺclarationē aliquam faciendaz ff. ad trebel. l. ex facto ¶. ex facto lic nō hēat actionē p̄ executione vt. l. tutelas. ff. de capi. dimi. secunduz Bal. in d. l. id qd pauperibꝰ vbi vide p eum.

¶ Quid de excomunicato. qd de ipubere. qd de collio de q̄ vltimo dixi s̄.

¶ Si vsurariꝰ fec̄ executores ꝛ dedit memoriale ep̄o in q̄ ꝺtinēt oia noia illoꝝ qbꝰ dēat fieri restitutio et ep̄s dicat illud p diuisse executio fieri nō dēt tamē poterit ep̄s pecunias illas petere vt distribuet secundū Bal. i d. l. id quod pauperibꝰ q̄ allegat in ar. l. i testō. j. ff. de ꝺdi. et demō. et. l. argētarius ¶. cū autē in rōne sui. ff. de eden.

¶ Executores deputati ad restituēdū icerta p̄nt distribuere iter paupes loci testatoris licz alibi exercuerit vsuras qr ex q̄ distributio fit p aia nō refert vbi fiat scdm ifre. d ꝯsilio suo xxxij. q̄ allegat i ar. aut. oēs pegrini. C. cōia de succ. Bal. i d. l. id qd paupibꝰ.

¶ Annus q̄ dat ad exequēduz incipit a die monitionis fce de testa. nos qdez ꝛ. c. tua dicit tamē ifre. qr si executor ꝓpter ipsius magnitudmē et qualitatē nō potuisset i. annum exequi tūc durat executio eius post ānū. ita tēt ipe in consilio suo cxxxiij. ad. qd optime fac. l. si mihi et tibi. ¶. si qs seruos. ff. de le. j. ff. loca. l. insulā. ¶. j.

¶ Licz iudex interdicat executoribꝰ executionē testamēti valet tamē qr fit cū illis q̄ secū ꝺtrahunt qr talis ꝓhibitio nō afficit ignorātes secundum Bal. i. l. j. ff. qr iussu.

¶ Quādo testōr nullo ꝛstituto herede iussit bona sua distribui p executores seu cōmissarios vel fideicōmissarios illi tenēt locū heredum secundū Bar. i. l. alio. ff. de ali. et ꝺba. lega. in. j. q. Jnn. i. c. cum tibi de testa.

¶ Debitores si ꝺuenianꝫ ab executore testamēti possunt dicere nolumus tibi ꝓ heredi secundum Bal. in. l. j. C. de solu.

¶ Executores dēnt iurare se expendidisse pecunias in pias cās vt. l. si qs p redemptione et ibi Bar. C. de dona. et ibi Bal. etiā dic qr de expensis minutis quę non p̄nt aliter ꝓbari

stat̃ iuramẽto executoꝝ.

¶ Merus executor̃ pot̃ p iudicem remoueri vt suspectus secꝰ in mixto secũdum Bal. in d.l.id qđ pauperibꝫ.

¶ Executor̃ ad pias causas poterit compelli p ep̃m vsq; ad xj. annos reddere rationem secũdũ Bal. in d.l.id qđ pauperibꝫ all. autẽ. de eccle. titu. C. p tpalibꝫ vbi etiã vide q̃liter executor̃ pbabit expensas fcãs z an stet̃ libro eius vel iuramento.

¶ Per hec verba extremã voluntatez meaz omitto dispõi talis intelligit̃ voluisse omnia bona sua pauperibꝫ z i pias cãs p illũ distribuãt̃ si aĺ i ñ pias dicũt qđã qp rõe illoꝝ pauperꝫ qđ pcepit dispensari i pias cãs testatꝰ decedere intelligitur. ff. de le. ij. l. si qs titio decem alij dicunt z melius qp intestatus videt̃ decessisse qp executor̃ distribuit illa pauca in pias cãs oia alia hẽbit heres ab itestato qui deducta fal. soluet legata secũdum volũtatem testa. et idem ibi Jo. an.

¶ Si testor̃ iubz p tales executores seu commissarios distribui bona sua inter paupes si filius suꝰ decesserit sine filijs vel si postumꝰ ñ nascet̃ an talis substitutio sit directa vel fideicõmissaria vide qđ no. Bar. in l. centurio. ff. de vul. z pu. in ver. sed nunqđ si testator dixit si filius meus quandocũqz decesserit z c. tẽt qp substitutio paupeꝝ ẽ directa z allegat c. cũ tibi de testa. Cõtrariũ tẽt Bal. i. l. pẽbo C. de impu. z ali. sb̃sti. p. seq̃ns qõ ẽ quotidiana vid Bá. i. l. alio. ff. de ali. et cíba. lega.

¶ Executoꝝ nomen est nomẽ generale z qs dicat̃ pprie executor̃ no. de offici. dele. super qõnũ. ¶ nos võ. qñqz dicitur iudex delegatus C. de iudi. l. aptissimi aliter sumit̃ C. đ executio. re iud. l. executorem et. l. si vt. ppomis Item executor̃ i notarius C. de epi. et cler. l. cũ clericꝰ. plene p Jo. an. in. c. cũ ioannes de testa. sup ver. executores qđ no.

¶ Stante statuto epi qp si p executores non fit executio testamenti. j. certũ tpus deuoluatur executio ad ep̃m testor̃ instituit paupes xp̃i illos dũtaxat quos elegerit executor z ñ alios lapsum ẽ dictũ tpꝰ nõ facta electione p se post tpus aũt eps eligit ille etiam eligit dubitat̃ q sũt p̃ferendi istã qõnẽ format Bá. in l. cũ qđã la. ij. ff. dele. ij. vbi vide Angel. et Bal. i. l. id qđ pauperibꝫ C. de epi. et cle.

¶ Vunqđ executor̃ testamenti possit contra heredes agẽ p rebꝫ hereditariis ãs debet distribuere vide Jnn. de testa. ioannes de odi. appo. c. ij.

Dicto de executione.

Vel de executore testamenti dicendũ ẽ nũc de executõe snie z p̃mo an petẽs executionẽ snie hẽbit necesse p̃bare eam iuste latã Jnn. i. c. j. đ offic. vti. vel inuti. Qau. i clẽ. fiđ. app.

¶ An executõ snie possit fieri die feriata vid fre. de se. ofilio suo cli. Archi. ij. q. j. sic do. Anto. in. c. fi. de fer. ad de Jnno. in. c. fi. de iudiciis z in. c. ex rõe de app. Bá. in. l. j. ¶ nũtiatõ. ff. de no. op. nũ.

¶ Executio snie in criminali fit noie petẽtis vt. l. pe. in p̃n. ff. de pub. iudi.

¶ An in criminalibꝫ possit fieri executio sententie. j. decẽ dies datos ad appellãdũ hẽtur in. l. q vltimo. ff. de pe. z i. l. nõ tantũ. ff. đ app. et in. l. j. ff. mil. no. app. pen.

¶ An deserta appellõe per lapsum temporis possit p̃mus iudex exeq snias z ita qp nihil posit appellãs contra ipsã executionem oponé Bar. in. l. ij. ff. de re iudi.

¶ An executio odemnatõis expensaꝝ dẽat fieri i administratorez vel dñm no. Bá. in. l. ij. i p̃n. ff. de re iud. z i. l. si se ñ obtulerit eo. ti.

¶ An in executione snie sit necessarius libellus vel lit. cõt. vide Bar. in. l. intra dies tres. ff. de re iud. Spe. ti. de execu. sen. ¶ nũc dicendũ p̃. sed pone iudex z. ¶ breuiter Jnno. de libel. obta. c. j. de of. dele. cũ iure vbi Jnn. in glo. j. Archi. ij. q. vj. anterioꝝ.

¶ An omissa executione ab homine vel a lege videatur omissa cognitio vide Bar. in. l. a diuo pio. ad de ad mãm qp vnus iudex possit exeq sẽtentiã alterius qđ hẽtur in cle. j. ¶ pe. de fo. ope. xxiij. q. ij. dñs. lxxxx. di. p. apmus ij. q. j. multi. xj. q. iij. aure i aut. vt nulli iudicũ. ¶ si qs võ.

¶ Oñ dẽat fieri executio in criminalibꝫ vel i auili glo. ij. q. j. sic quę etiam dicit qp sentẽtia iudic. non hẽntis sup̃iorem debet statim mandari executioni in aliis vero in reali post decem dies in psonali post quadrimestre ad de qđ no. Bar. in. l. cõtinuus. ¶ illud. ff. de p. obli. glo. xj. q. iij. cũ apud.

¶ Executio sẽtentie pot̃ fieri etiã si appellatõ est deserta licet nõ sit p̃nunciata deserta nõ. Jnno. de appe. ex rõe.

¶ Executio dẽt precedere anteq̃z pueniatur ad capturam psone ad quaz puenit̃ p̃cedẽte executione bonoꝝ in qbꝫ fieri dẽt executõ vt l. iij. ¶ tutores. ff. de suspect. tu. vide Bar. in l. j. et. l. fi. ff. de cessio. bono.

¶ An delegatus possit exeq snias suã interlocutoriã vide Bá. i. l. a diuo pio. ff. đ re iud.

¶ Propter executionem fiendaz vnus iudex pot̃ implorare auxiliũ alterius vt no. Bar. in d. l. a diuo pio. ¶ j. Cy. in. l. ep̃ale. C. đ epi. audi. no. in. c. j. de offi. or.

¶ Si iudex exequens excedat modum exe-
quendo ad quē sit appellandū nō. Bar. in l. a di-
uo pio ff. de re iud. ¶ primo.
¶ Qui sūt iudices q habēt exeq̄ sententiam
arbitror. z alior nō habēti iurisdcōz Bar. in
p. l. a diuo pio. ¶ j.
¶ An in executione snie sit pās citanda Bā.
in d. l. a diuo pio. ¶ i vēditiōe Jnno. pulchre
in. c. ex rōe de ap. adde qđ dixi s. sub dcōe ri-
tatō adde Pau. in cle. q̄zuis de fo. ope. Bar.
in extrauagā. ad rep̄mendaz in glo. hic est
casus Jo. an. in. c. super de appel.
¶ An odemnato viro vel vxe possit fieri o-
demnatō i dote vide Bar. in d. l. a diuo pio.
¶ Quadruplex ē remediū p executōe sēten
tię put nō. Bā. i d. l. a diuo pio. ¶ si pignori.
¶ An et qñ tertius otradicens impediat ex-
ecutionez sētentię nō. Bar. in d. l. a diuo pio
¶ si sup rebo vbi etiā vide an solus possessor
possit ipedire executionē snie. Jtez an debito
re desinēte dolo possidere possit fieri executō
in possessione.
¶ Pro re certa i iudiciū deducta i snia vel a-
lio q̄libz hñte parata fit executōz fit executō
i estiatōe Bar. i. l. iul. ff. de ofes. qđ nō.
¶ An snia lata otra p̄ncipalē possit fieri ex-
ecutio contra fideiussorem sine nouo p̄cessu
Bar. in l. j. ff. de re iu.
¶ Qualiter possit fieri p contractuꝫ de iure
ci habeat executionē parataz nō. Bar. in l.
ij. i fi. ff. de iure iuran.
¶ De snijs quę trahūt retro executionē in q̄
bus remanet officiū iudicis vide Bar. i. l. mi
les. ¶ qui iudicati. ff. de re iudi.
¶ An sententia a q̄ ē appellatū possit executōi
mādari p iudicem appellatōis vide glo. in. c.
pastoralis. ¶ p̄terea i v. discussa de of. ōle.
z ibi doc. tex. videt qp sic ꝺ testa. Raynal.
¶ Cautelā ad retractandā executōez sēten
tię corporalis vide p Bar. in l. ij. ¶ j. ff. de cu-
sto. et exhibi. re.
¶ An executō sententię q̄ lata ē otra p̄ncipalē
possit fieri otra tertiū in quem dolo translata
est possessio nō. Bar. in l. j. ¶ necessario in fi.
ff. si mulier. ven. no.
¶ An i exequēdo sententiā possit incipi a pōe
ptō de soluēdo nō. Bā. i. l. fi. ff. de auc. tu.
¶ Jnstrumēta liquida hñt parata executi
onez Bar. i. l. p̄uide. ¶ fi. ff. ad. l. acquil. et i. l.
i. C. de eden.
¶ An in execucōe snię reqratur cause cognī
tio vide Jnno. de testi. vemens Jnno. de re iu-
dicā sup in glo. p. ifrede. de semis ꝺsilio cli. Jnn.
in. c. quia v. de iudi. adde Bar. in extrauagā.
ad rep̄mendam in ver. figura. in ver. v. Jtē
an hoc casu cum p̄ceditur tex. in. c. venerabi-
lem in p̄n. iūcto v. obiectōi de electi.
¶ Quid sit executio sētentie vide Jo. cal. i re-
peti. c. mandatum de rescrip. Jo. de lig. i cle.
audito. z eo. ti.
¶ Causa quecūq̄ retractationis snie ecc. p
resti. in mteg. impedit sētentię executōz dic
tū ē Jnno. in. c. pastoralis de offi. dele.
¶ Reperēpta super qua lata est sētentia fit
executio in estimatione ter. et ibi Bar. in l.
iul. ff. de re iudi.
¶ Quis dicatur executor rei iudicate z quo
noie vocetur vide in l. executorem C. de ex-
ecu. rei iudic. quod nō.
¶ Executio nō potest fieri nisi post rem iu-
dicataz alias nō valet vt. l. mmns ꝑpere. C.
de execu. rei iudi. et quotuplex sit talis ex-
ecutio vide nō. in. c. pastoralis de offi. deleg.
in glo. magna.
¶ Executio p̄mo debet fieri i bonis mobili-
bus et postea in imobilibz et demde in nomi-
mbz debitoꝝ et iuribz vt. l. a diuo pio. ff. ꝺ re
iudi.
¶ Executio ofessionis facte coraz vno iudi
ce non potē fieri p officiū alterius iudicis nisi
fit requisitus a priore corā quo facta ē con-
fessio. Jo. an. in addi. Spe. ti. de ofes. ¶ nūc
vidēdum ver. quarto.
¶ Qualiter fit executio otra mulierē marita
taz quę nō habet nisi dotez dixi aliquid s. se
cūdū Bar. adde Jo. an. i addi. Spe. ti. de sē.
execu. ¶ sequitur.
¶ Quādo exequēda ē sētentia p missionem
in possessionez in q̄ re debeat fieri missio nō.
glo. z Bar. in l. ꝑperandum. ¶ sināt reus C.
de iudi.
¶ An executor in criminali debeat ad mādā-
tum superioꝝ exeq̄ in q̄uā sētentiā Do. An.
i. c. pastoralis. ¶ quia vero de offi. dele. Jnn.
tenet qđ nō adde qp nō. ꝺ of. dele. ꝺsulunt i v.
minustā.
¶ Executō sententie fit officio iudi. hez actō
in factū ꝑponat videtur l. si tuder circūuento
ff. de minō. z in l. a diuo pio ff. de re iudi. z
in l. ij et in l. fi. C. de except. rei iudi. et in l.
actori. C. de rectedi. z iure. iur. qđ nō.
¶ De quibz executor sententie potest vel nō
pot cognoscere et quę impediūt executiōem
Jnno. i. c. decetero de re iudi. et i. c. duduz de
presūp. Bar. in d. l. a diuo pio. ¶ j. in glo. et
docto. in. c. pastoralis. ¶ quia vero de offici.
dele.
¶ Executionū alia mera alia mixta secūdū
Jnno. i. c. decetero q̄ dicit q̄ licet executor ali
q̄n cognoscat de obreptione nūquam tamē
p̄nūciat super ea. Jtem nō debet probatio-
nes recipere super iustitia vel super nullitate
sententie nisi sint patientes secūdum euz in
d. c. decetero.
¶ Executor sententie nō potest habere fidez
de p̄cio dicit glo. in l. a diuo pio ff. ꝺ re iud.

¶ Executio facta prepostere ꝛ mõdiate poꝛ retractari ter. ẽ vnicus m.l. nõ ẽ verisimile ·Ş fi. ff. qꝫ me. cau·

¶ Oñ executoꝛ dicaꝫ exequẽdo modũ excẽdere vide Hosti. ꝛ doc. de re iudi. qõ ad ꝓsultatõꝫ Bå. i.l. ab executore ff. de appel.

¶ Executoꝛ nec i citationibꝫ nec in aliꝭ actibus tenetur seruare solitum ordinem iudiciꝯ secũdum Jnno. in.c. exrõne õ appe. nec eius gesta viciãꝫ ꝓpter ordiem nõ seruatũ quia nõ habet causẽ cognitionem secũdum Jnno. ibi vide glo. i.l.j. circa finez. C. de iudi. et ideo ab eo nõ appellaꝫ ꝓpter ordinem nõ seruatum nõ. Jnno. i.c. ꝓposuit de cõces. prebẽ. glo. in.l. ab executore. C. qu. ap. nõ recipiũtur facit.l. fi. ff. qꝫ me. cau. ꝛ qõ ñ. Jnno. in.c. ij. de in integ. resti.

¶ An iuder possit ordere pti vt propria autoritate sententiã exequatur glo. tenet qꝫ sic in.l. meminerit C. vnde ui. et hoc reputaꝫ singularis ꝛ ibi Cy. in.j. ꝛ ij. q. qõ singulariter limita secũdum Ang. in.l. qui restituere ff. de rei ven. nisi executio exigat manũ mittarem quod nõ. de materia nõ. Jnno. c. cũ nostris de concess. preben. vbi tenet cũ dicta glo. vide Bå. in.l. iuste ff. de acqui. poss. gl. in.l. dot. C. so. ma. adde Jnno. in.c. ex parte et ibi Hosti. de ꝛsue.

¶ An sẽtentia lata ordinarii filium possit mãdari executiõi ordinarii patrem nõ. i.l. si filio ff. so. ma. et.l. cum filius ff. de verbo. ob. ꝛ dato qꝫ nõ an possit exequi cõtra filiũ durãte patria potestate vel debeat expectari tempus quo filius sit sui iur. glo. in d.l. si filio doc. i.l. ij. ·Ş si vir. ff. de minor. Bar. in.l. si dubitetur ff. de fideiuss. qõ nõ.

¶ Quis exequatur sẽtentiã rectoꝛ scholarium Cy. ꝛ doc. in.l. epale. C. de epis. audi.

¶ An executio sñie sit actus iuridictõis nõ. in.c. si delegatus Ş. vlti. de offi. dele. li. vj. vbi bonus ter. Jo. an. i.c. de cau. de offi. dele.

¶ Ad quẽ spectet executio sñie confirmare p iudicem appellationis glo. et doc. in aut. si qs litigãtium C. de epis. et cle. guil. de cu. ꝛ Ja. bu. in.l. tale pactũ Ş. q. puocauit ff. õ pactis. Bar. in d.l. a diuo pio. Hope. ti. de execu. sẽ. Ş. ij. ver. sed pone iudex vide in.c. romana Ş. cum aũt de app. li. vj. glo. penul. de offic. dele. pastoralis Ş. preterea.

¶ Quid si iudex a quo ẽ appellatum ꝓpit sñiam mãdari executõi an dẽat exeq̃ obstãte appellatõe nõ. Jnno. de of. dele. cũ in iure Zau. i cle. j. õ re iud. vbi. do. Cå. flo. i viij. q.

¶ An exequẽti sñiaz nullã siue iustã possit resisti dic qꝫ sic si nullitas ẽ notoria glo. pe. de offi. dele. ex litteris C. de iure fis. l. phibitum li. x. adde qõ nõ. Jnno. in.c. pastoralis de offi. dele. in glo. anpe. Pau. in cle. j. õ re iudi. Jnno. in.c. si quãdo de offi. dele. in glo. ij. glo. xj. q. jij. nõ debet optima glo. cũ ter. xxij. q. iij. nõ inferenda. xxiij. q. p. reos.

¶ Quę et quales exceptiones habẽt impedire executionẽ sẽtentie no. i.l. mij. Ş. si qs donatus ff. de re iudi. ꝛ eo. ti. l. a diuo pio. Ş. si super rebꝯ glo. et doc. i.c. pastoralis. Ş. ija vero de offi. dele. bona glo. i.c. suscitata de re iudi. i mte. alia glo. xxv. q. ij. et si nõ cognitõ ad mãm addimus Jnno. i.c. de cetero ꝛ c. qꝫ ad ꝓsultationẽ de re iudi. Do. Car. flo. in cle. j. de re iudi. in vi. q.

¶ Quis sit modus exequẽdi sñiaz suphij. q pendent a tpe futuro videlicet ne qs de cetero illud attentet et similia nõ. glo. et ibi doc. de sepul. in nostra.

¶ Qualiter petitur executio interlocutorie nõ. Hope. ti. de sẽ. ex. Ş. pe.

¶ Executio instrumẽti guarentigij eqperaꝫ executioni sẽtentie Bar. in.l. cũ vnus ff. õ bo. aut. iu. poss.

¶ Qualiter fiet executio sñie in iuribꝫ incorporalibꝫ vide Jnno. in.c. cũ nostris de cõcess. prebẽ. in glo. sua penul. ad finẽ glo. f. ci. in nostra de sepul. Bar. in.l. miles Ş. q. iudicanti ff. de re iudi. ter. i.c. accedẽs vt lit. nõ cõtẽ. ad de do. An. i repet. c. fi. de cau. poss. ꝛ ꝛpe.

¶ Licet executio sententie nõ debeat fieri j. ꝛ. dies si tamen fiat nec appelletur tenet gl. in ver. appellatum i.c. venerabilibus õ sẽ. exli. vj. idem si appelletur sed postea deseritur appellatio Jo. an. super glo. anpe. in.c. licz de sẽ. ex. li. vj. ad mãm videlicet an executõ sẽtẽtie sit facienda ãte lapsum tẽporis appellationis vide glo. viij. q. iij. in sũma glo. i.c. fi. de appell. li. vj. Jo. an. eo. ti. et li. nõ solũ vide Archi. ij. q. vj. ãteriorum. Jo. an. i.c. ad petitiõem de accu. Hosti. et Jnno. i.c. pastoralis Ş. preterea de offi. dele. glo. et Bar. in.l. j. ff. mil noua. app. pen.

¶ Item adde qꝫ executio sẽtencie late sup nõ torio poꝛ fieri j. x. dies vide Do. Anto. in repet. c. vestra de coha. cle. et muli. in tertio mẽbro in fi.

¶ Executio sẽtentię nõ est differẽda quãdo appe. ẽ manifeste friuola ter. in.c. ꝛsuluit. ij. de app. i.c. ad nostraz eo. ti. Hope. ti. õ sẽ. exc. Ş. vidẽdum restat. ꝟ. poꝛro.

¶ Executio permissionis facte coram iudice ꝛc. si sit penalis fit abꝭ alia causę cognitione vel alia mstãtia quãdo nõ seruatur ꝓmissio ter. in.c. cũ dilecti in fine de elect.

¶ Executoꝛ sñie hz cohertionẽ nõ. de off. dele. ex litteris in glo. ij.

¶ Executio poꝛ fieri in stipẽdijs militum et prebẽ. clericoꝝ. nõ. C. de exec. rei iudi. l. sti pendia C. quę res pigno. ob. poss. l. spẽ ꝛ ibi Cy. ff. de re iudi. l. commodis. in glo. fi. et

ibi Bar. Spec. ti. de ꝑmo decreto. ¶ restat ꝙ-
qd si reus ꝛ ti. d sē. ex. ¶ seqt ꝙ. qd si debitō-
¶ An possit fieri executio i vsufructu quem
hz pater in bonis aduētitiis filij Jo. anī. ad
di. Spe. ti. de pecu. cle. in fi.
¶ An executio fiat ꝺtra successorez vniuer-
salez vel singularē vid Bā. in l. ex ꝺtractu. ff.
de re iudi. i j. q. q remittit ad nō. p euz m. l.
nec creditores. C. d pigno. act.
¶ An snia sup executōe facienda sit interlo
cutoria Jo. An. in addic. Spe. ti. de appe. ¶.
ij. ver. ij. in fi.
¶ Si executio fiat in bonis alterius quis dēt
ꝓbare vbi dicit alius esse suū C. de priuil.
fisc. l. j. in glo. fi. Cy. plene. C. ne vxor ꝓma.
l. ij. Bar. in l. a diuo pio. ¶ si sup rebꝰ ff. de re
iudi. i ij. q. Spe. ti. de primo decreto. ¶ re-
stat. ꝙ. sed qualiter ꝓbabit et se.
¶ Qñ fiat executio i bonis rei añqz agat ꝰ fi
deiussorē nō. C. d pig. act. ℔ si debitō in glo.
¶ An executō snie possit dlegari ñ. C. si ꝺtra
ius vel vti. pub. l. ꝛ si nō i glo. ij. et ibi Cy. et
ff. de re iudic. l. a diuo pio in glo. dixi s. sub
dcōe delegatus.
¶ Sup actiōe in factū q oritꝰ ex sētentia ad
ipsā exeqndā ꝓcedit sūmarie dic glo. in l. j.
C. de iudic.
¶ Si ꝺmittat alicui negocij executō nō ꝓce
dēte sētētia videt pābulū delegatū l. ꝛ si nō. ¶.
cogtō C. si ꝺ ius vl vti. pnb. vid gl. ꝛ ibi Cy.
¶ Quę sit pena ipedientis executiōem pene
criminalis vide i. l. additos. C. d epis. audi.
¶ Executio nō pot fieri in aratro et ligoibꝰ
et similibꝰ necessariis ad cultura C. quę res
pig. ob. poss. l. executores.
¶ Si executor sētentię puertit ordiez legis
a diuo pio nō p hoc viciat qd agit vt l. j. C.
si in cau. iudi.
¶ Vendēs rez vt executor nō tētur d euicti
one glo. in l. si ob cām. C. de euict.
¶ An ꝺparens coraz executore et dicēs exe-
cutōez factā i bonis suis nō autē illius ꝺtra
quē lata ē snia obtineat si ꝓbat solā possessi
onē glo. Cy. ꝛ Bā. i. l. ob maritoz. C. ne vx.
pro ma.
¶ Bona debitoris nō possūt capi ꝓ executōe
misi debitor cōfiteat debitū vel aliter ꝓbetur
glo. i. l. ij. C. quando fis. vel ꝑua. misi agatur
ypotecharia vt ibi.
¶ An ꝓ executōe sētentię capiāt statue ca-
pella vel ius patronatus vide ff. de priuile.
credi. l. a filijs ꝛ ibi Bā. vbi etiā vide qd d iu-
ribꝰ sepulchroz. ad de qd idem nō. i. l. cetera
¶ hoc senatus ff. dele. j.
¶ An liceat resistē executōi quādo formam
egredit vide in l. phibitum. C. de iure fis. li.
x. Jmo. in c. si quando de offi. dele.
¶ Executio dānati ad mortez differt vt reb
dat rōes dño secundū Bā. i. l. seruo. ff. dele. j.
¶ Temp9 executōis i snia ꝺdicionali currit a
die ꝺdiciois extantis licz i appellatōe sec9 ñ.
glo. i. l. ij. ¶ si quis ꝺdēnatus. ff. de re iudi.
¶ Exceptio nullitatis patens vel de q̄ statim
ꝺstare pot ipedit executionem et dicit posse
statim stare qñ nō exigit longiorē tractuz
q̄z ipsa executio Bā. i d. l. ij. ¶. si quis ꝺdem-
natus q̄. allegat. l. fi is a q̄. ff. vt in poss. leg.
¶ Certe sūt psonem quibꝰ executio non fit
misi in quantum facere pñt vt miles ꝑbyter
aduōtus de quibus vide tex. glo. et doc. i. l.
miles in prin. ff. de re iudi. qd nō.
¶ In quibꝰ sētentiis exigat executio ꝛ quid
in seruit utibꝰ vel vsufruct. et quid qñ qs pe
tit vt seruus vel filius vide Bā. i. l. miles. ff. d
re iudi. faciūt quę dixi s. de executione fiēda
in iuribus incorporalibus.
¶ Si pro executione sētentie agatur actōe
i factū requiritur ordo iur. si officio iudic. ñ
et ita intellige quę dixi s. q executor sētētię
ñ tētus obseruare ordiez iur. secūdū Bā. i. l.
ītra dies. ff. de re iudi. vide tex. i. l. minō xxv.
āis cui fi dei cōmissū. ff. de mino. tex. ꝛ glo.
i. l. Jtez ver nūt. ¶ idē recte. ff. de peti. here. ad
de tex. i. l. ij ij. ¶ si excōuentōe. ff. de re iudi. fa-
cit. l. ordo. C. de execu. rei iudi.
¶ An interlocutoria habeat executionem et
pariat actionē ifactū Bā. i d. l. a diuo pio
¶ Pratica in et officiū iudicis in executiōe sē
tentię tam reali q̄z psonali vide p Bā. in d. l. a
diuo pio. ¶ i venditōe. ff. de re iudi.
¶ An sētentia lata contra ꝑlatum mādetur
executori in bonis ecclesię vide Bā. in d. l. a
diuo pio. ¶ in venditione.
¶ Ex missione in possessionē de executione
sētentię statim nō ferē vera possessio Bā. i d.
l. a diuo pio. ¶ si sup rebꝰ licz glo. ibi cōtē.
¶ An teneā ꝺpazēs pro suo mteresse ipediat
executōz sētencię vide Bā. in d. ¶ si sup rebꝰ
Jm. de re iud. cū sup de resti. venies.
¶ An sententia lata contra dominum possit
exequi ꝺtra eum qui ab eo dolo mcipit possi
dere vide Cy. in l. vnica. C. de alie. iudi. mu.
cau. fac. Bar. in l. iij. C. de pigno. et in l. a
diuo pio. ¶ si super rebus ff. de re iudi. vide
in l. j. ¶ j. ff. si mu. ven. no. misti. de ac. ¶ si qs
in fraudem.
¶ Stipendiū officialis pot capi pro execu-
tione sententię in autē. de mā. prin. ¶ de inꝺ.
v. habebis coll. iij.
¶ Confessio iudicialis et iuramentum ha-
bēt executionē sicut sētentia de re iudi. l. pē
rem vide Bar. in l. i. ff. de confess.
¶ Executio sētentię nō debz fieri i ꝓgnantez
quando ex hoc leditur pātus alias pot fieri
vnde pot dānari in metallū et deportari tex. i
l. et seruoz. ff. de sta. ho. et. l. imperator Cy. i

autē·de co'la ¶ phibemus col·ix·adde quod nō·glo·m·l·pregnātis·ff·de peis vide Bal·i preal·l·imperator·ff·de sta·ho·

¶ Tempus quatuor mēsiū nō datur quādo execatio nō est fiēda m re sed m spē siue agatur reali siue psonali dicit gl·ff·qp me. ca·l·cū exceptiōe ¶ quatenus quā reprobat Bar·m l. ordo C. de execu·rei iudic·sed pōt saluari glo. m psonali q̄ habet ocursum cū reali z q̄ ē m re scripta qđ nō.

¶ An p execatōe posset capi rōcenus alienus vide glo ff·de pig. ac·l·j·

¶ Qualiter fiat execatio sntie late vt q̄s aliuz liberet vide glo ff·de neg·ge·l·si qs mādato·

¶ Ibi pōt peti execatio otract9 sup q̄ sētētia est lata licz alibi snia ē p mulgata·ff·de iudi. l·argētarius ¶ i·Spe. ti. de sē. execu·¶ nē dicendū p·sed pone Cy·C. quādo ex fac·tu·l·j. vide·ff·de iudi·l·fideicōmissa ¶ fi·

¶ An pōt iudex maleficioy p execatōe snie i loco alterius exigere furcas vide Spec. ti·de exe. rei iudi. z ibi nō·Jo·an·in addi·

¶ Execator pōt admittere exceptōez p quā snia reddit nulla·ff·de iudic·l·si pretor·¶ marcellus ad finē vt execator differat.

¶ Snia mādatur execatiom sūmarie etiam si intētet actio in factū dicit glo ff·de moffitesta·q̄ de moffitioso vide ter·et glo. in·l· Item veniūt·¶ cū pdixim9 ff·ō peti·hꝛdi·

¶ Tpus i reali ad restituēdū rē dat odēnato ábitrio iudi ff·ō rei vē·l·qui restituere·

¶ An semel facta restitutōne expiret actio ifactū vel officium iudicis dic qp nō qz iudex debet ipsū manu tenere vide ter·ff·de iure iurā. in·l·sed et si possessori vbi Bar·

¶ Corā mero execatore nō allegat9 qp sētentia sit lata per falsi sugestōnē si aūt execator vult audire allegationes et pbatōes suscipere z eas trāsmittere iudici q̄ mādauit sētētiā exequēdā bene pōt facere secūdum Jnno·in c·decetero de re iudi·in glo·negocio·

¶ Si odēnatus in reali dolo desiit possidere nō poterit otra talem fieri execatio sine nouo p cessu secūdum Bā·in·l·j ¶ necessario·ff· si mu·ven. no. et in·l·fi. eo·ti. quod est verū nisi desineret possidere in fraudem parate execatōnis ita nō·Cy·in·l·j·C·de alī·iud·mu·eau·fac·quod nō·

¶ An pendēte cā restitutōnis in integr. possit fieri execatio snie aduersus quaz petitur restitutio vide Bal·in·l·j. C. de in īte·resti·

¶ Execatio snie facta appellatione pendēte retractat officio iudi·Jnno. in·c·ex ratione i glo·i p·i no·plus dicam9 de appe·

¶ Licet sētentia execatōis trahat secum execatōz de appel. pastoralis tamē appellatione pendēte in osecutiuis ipsius snie vt puta in eruberando auxiliū brachij secularis dēt suspi-

sederi vid nō·i·l·ab execatōe p9pn·ff·ō appe·

¶ Quinq; sūt casus in quibo execatio sētentie pōt fieri contra procuratorez scz quando ē in rem suā et quando ē contra mandatum Jtez quādo obtulit se liti tāq̄z defēsor siē mādato isti tres casus habētur in·l·plauciuſ·ff· de procu·idem intelligas hoc tercio casu i tutore·vt·l·j·C·de admi·tu·et idem in actore municipij·l·ijj·i prin·et ¶ j·ff·de re iudi·Ibij tamen omnes si execatūm in odemnētur in eos fit execatio sētentie·ff·dele·ij·l·qui solidum ·¶ etiam C·de admi·tu·l·nō est ignotum C· qui accu·nō possꝛ·l·ij·C·de hijs qui vt indig· l·polla. et est quartus casus videlicet quādo p calūniā est odemnatus·

¶ Quintus casus ē qñ est mentitus vt quia dixit se ēe sacerdotē cū nō esset vt d·l·plauci us et ibi vide Ange·

¶ pōt peti execatio instrumenti quod continet in se aliquid incertū qz postea certificari nō·Bar·m·l·j·circa finē·ff·dele·ij·

¶ Petens execatōz sentētie necesse hz admittere defēsorem qui se offert p odemnato dūmodo faciat id qđ odemnatus faceret et aliquātulū plus scz satisfare vid Jo. an·i addi· Spe·ti. se·exe ¶ postremo·v·ex̄i. qđ nō·

¶ Execatio sentētię pōt fieri in fructibꝰ qs pater percipere debet de peculio filij aduenticio quod intelligitur i iam perceptis a patre sed extantes potest filius pro suo iure colligere et patri alimenta prestare secundum Jo·An·in addi. Spe·ti. de peculio in fi·dixi aliquid s̄.

¶ Pro execatione sētentie vel iustitie potest iudex capere aīal seu currū alicuius priuati vt trahet vel portet malefactorez ad locum iustitie similiter possit cogere vilē psonaz vt iustitiam faciat nō·Bar·m·l·fi·ff· de pigno· act·Quidam moderni in·l·venditor ¶ si constat·ff·co ia predio·

¶ Sententia lata contra reum nō pōt mandari execatiom contra eius heredes nisi precedēte saltem sūmaria cognitione secundum Jnno·c·quia·v·de iudi·

¶ Merus execator nō pōt recusari vt suspectus secundum Jnno·in·c·notuit in glo·fi. de app. et in·c·ꝑposuit de concess·preben·

¶ Execatio in criminali semper spectat ad iudicem loci delicti ad quē debet remitti vt i ·¶ si qs vero cōpensex in autē·vt nulli iudicum et ideo prior iudex ē qui detinet odemnatos in carcere. C·de appe·l·cos·¶ pe·

¶ Si tempore execatiomis sententie obiciatur qp procur·q̄ egit nō erat procur·nō mādabitur snia execatiom nisi ostendatur mandatum vel qp litigauit domino sciente secūdū Jnno·in·c·cum in iure de offi·dele·in glo·fi· qđ limita secundū Bar·in·l inter quos·ff·de

dam·infec.

¶Si ꝓposita actõe reali reus ex cã trãsfert rẽ i aliũ pendẽte iudicio ꝛ succũbat nõ fit executio ſnie i poſſeſſorẽ ꝫ i reũ ad litiſ extimatõz nõ obſtãte qꝺ nõ deſierit poſſidẽ dolo qꝛ ſaltẽ fuit i culpa i nõ exigendo cautõz ab eo in qm trãſtulit poſſeſſionez Inn· i·c·exꝑte· ꝺ alie· iudi· mu·cau·fac·i glo· emptiones·

nunc de executore. Dato ꝑ papam in litteris aliq̃ ſũt vidẽda et primo·

¶An executor datꝰ ad ꝓuidẽdũ poſſit mittere i poſſeſſionez ſine ſpeciali mãdato vide nõ i·c·licz epus ꝺ ꝓbẽ·li·vj·Inn·i·c·j·ꝺ oꝛeſ· ꝓbẽ· eo·li·vbi glo·et etiam moderni·glo·in cle·auditor de reſcrip·

¶Executor datꝰ ad opellẽdũ põt exercere cẽſuraz licz ꝫ expreſſe nõ otineat in litteris vide Inn·i·c·abbatem de·reſcrip·

¶An q̃s poſſit eẽ executor otra ſe vi ꝺ Inn· de prebẽ· ꝓ illoꝝ et i·c·irrefragabili·de offi· ordi·

¶An executor datꝰ ad ꝓuidẽdũ dicat delegatꝰ i·c·tibi qui in glo·ij·de reſcriptis li·vj glo·in v·executores in cle·j·de of·dele·

¶Per quẽ actũ dicat ꝓpetuata iuriſdictio executoris dati in literiſ bñficialibꝫ vi ꝺ Jo· an·m·c·ſi cui de ꝓben·li·vj·2au·in cle·fi·de reſcriptis·

¶An collatio executoris valeat etiã ſi opponat otra eũ cui fit collatio vide doc·in·c·pia de excep·li·vj·ꝓ Inn·in·c·ad diſſoluendum de deſpõ· impub·i glo·magna

¶An nudus executor poſſit ꝓ vim mittere in poſſeſſionẽ vi ꝺ Inn·in·c·cũ olim·ij·de ꝑ· ui·i v·ꝓportarium de oꝛeſ·ꝓbẽ·cũ noſtris et i·c·literas et dic qꝺ nõ niſi in reſcripto ſit illa da·amoto inde quolibꝫ ꝛc̃ ꝫm Inn·in ꝺ·c· cum olim·

¶Is cui omiſſa eſt executio mittendi aliquẽ in poſſeſſionẽ amoto inde q̃libꝫ illicito detẽtore habꝫ cognoſcere qs ſit illicitꝰ poſſeſſor ꝛ hoc ſeruato ordie iudiciario niſi i notoꝛijs Inn·in·c·cũ olim de ꝑui·facit·l·fi·C·ſi ꝓ vim vel alio modo.

¶Executor datꝰ ꝓ papã ad ꝓuidẽdũ alicui de bñficio ſub certa oditõe vel forma i litteris apoſita an poſſit aſſumere ptes meri executoris et mſoꝛmatoris nõ·Inn·de preſũp· ·c·fi·de trãſla·ꝑla·Jo·an·de cõoeꝛ·ꝓbe·propoſuit·Cõpoſ·i·c·capitulũ de reſcrip·Inn·ꝺ re iudi·decetero Hoſti·de eta·et q̃litate acceꝑiꝰ Jo·an·de elec··c·dudũ ſecꝺo Do·de Ro conclu·ccclxiiij·Jo·an·in addi·Spe·ti·de ꝑti·ꝛ poſ·¶·ſi·ꝛ i ti·de acti·et peti··¶·ſuper petitõibꝫ v·ꝫ qꝺ ſi antecq̃ plene ꝓ Do·An·ꝛ moderꝝos i·ꝺ·c·fi·de ꝓſũp·

¶An executor talis de quo ſ· habeat citare neceſſe partes nõ·in cle·j·de conceſ·preb̃e· per Pau·et do·Car·flo·in·ij·q·et an teneat admittere exceptões vide plene i·c·ꝓpoſuit de conceſ·preben·

¶An executor datus a papa ad ꝓuidẽdũ alicui de bñficio ſi nulliter aut mutiliter ꝓuidit poſſit iterꝝ ꝓuidere vel expiret eius ptãs ꝓꝑmã ꝓuiſionẽ nõ·Inn·de re iudi·c·ij·Do An·et moderni i·c·in litteris de of·dele·Joan·i·c·capituluz de reſcri·

¶An executores iudicũ ſeculariũ petẽt ad mãdatũ iudic·occidẽdo nõ·xxiij·q·v·miles et·c·q̃ malos gl·de ſen·ex·ꝓpendim9 et ibi ꝓ do·Car·flo·in repetic·

¶An executor datꝰ a papa vt faciat alicui in tali eccleſia ꝓuideri vel ei cõpetẽs bñficiũ aſſignari ſit tñ datꝰ ad opellendũ vel etiaz ad ꝓuidẽdũ nõ·gl·de preb·ꝓ illoꝝ ꝺ oꝛeſ· ꝓben·cũ noſtris plene ꝓ doc·in preallega·c· pro illorum

¶An executor a papa ad mittẽduz aliquẽ i poſſeſſionẽ et defendendũ inductũ poſſit ꝑpetuo defendere vel qñ expirat eius ptãs nõde off·dele·q̃renti doc·plene de ꝓben·ꝓ illoꝝ ubi dicit Jo·an·talem eẽ ꝓpetuũ defẽſorẽ et conſeruatorem·

¶An dato executoꝛe ꝓ papã ad ꝓuidẽdum alicui de bñficio valeat collatio facta alteri ab ordinarijs nõ·ꝺ reſcrip·tibi qui li·vj·ꝺ conceſ preben·c·j·et·c··ſi ſoli·et·c·ſi capitulo eo·li·de ꝓben·dilectus·ij·et·c·fi·vbi diſtinguũt doc·an ſit executoꝛ datꝰ ad opellẽduz vel ad ꝓuidẽdũ·

¶Oñ mãdat alicui vt ꝓuideat tali ſi ſibi oſtiterit cũ eẽ idoneuz ãillo exiſtẽte notorie ydoneo poſſit ſibi ꝓuideri nulla lata ſuper ꝫ mq̃ſitione doc·in cle·j·de oeeſ·ꝓbẽ·dicũt qꝫ ſic dũmodo exꝑmat i ꝓuiſione cãm obmiſe imq̃ſit·adde qꝫ nõt·do·An·i·c·fi·de ꝓſũp vbi tractat an executor datꝰ ad ꝓuidẽdum dẽat anteq̃z ꝓuideat ꝓnũciare ſup clauſulis cõtentis in reſcrip·

¶An executor datꝰ ad ꝓuidẽdũ alicui ſi per mq̃ſitõz ꝛc̃ iuxta formã cle·j·de off·dele·eo addito vt hẽt ſtilꝰ curie ſup quo tuã oſcientiã oneramus poſſit alij ſubdelegare altercatio magna fuit in rota tandem deciſum eſt qꝺ ſic deciſione q̃ mcpit itẽ fuit dubitatũ·

¶Vtrum executor datus ſub forma cle·ſi de beneficio de preben·poſſit prouidere de beneficio cuius collatio eſt ad ſedez ap·ꝺ volu·nõ·in cle·ſi de beneficio de prebendis vbi vide modernos·

¶An executore dato ꝓ papã ad ꝓuidẽdum currat ſemeſtre de quo i·c·ij·de oeeſ·ꝓbẽ·dic qꝺ nõ vt ibi nõt·in glo·et in·ꝺ·cle·ſi de beneficio vbi per domi·Car·flo·in·iiij·q·hodie ſtilus curie prouidet opponendo tempus·

ī lr̄is ꝓuidēdi de bn̄ficio qꝫ ·j· mensem ꝛc̄·

¶ Ad quē deuoluat̄ ptās conferendi si exe/cutor dat9 a papa sit ꝓuatus illa nō · Jnno· de concess̄ p̄ben· cum nr̄is plene p doct· de ex cess̄ .prela· inter·

¶ An executor gr̄ay sedis apostolice tene/at̄ ꝓcedere ꝫm formā· c· statutū de rescri· li· vj · Archidiaco· tenet qꝫ non im· d· c· statutū· ¶ im nullo facit· c·j · et· c· si capitulo de concess· preben· eo· li·

¶ Ad quē deuoluat̄ potestas ꝛferendi si ex ecutor dat9 ad ꝓuidēdū post mhibitōz ꝛ re seruatōez ante collatōez moriat̄ Jnn· dicit qꝫ nō ad ordmariū ꝫ ad papā de iur· patr· cū dilect9 idem Archi · de rescri · tibi quí · li· vj · facit de app · vt nost̄y

¶ An ptās executoris dati p papā ad ꝓui/dēdū de bn̄ficio quod durerit acceptandum ·j· mensem expiret illo ·j· mēsē nō acceptāte doc · i cle · j · de ꝛcess̄ · prebē·

¶ An executor dat9 ad ꝓuidēdū possit ꝛpel lere vt ꝓuisus recipiat̄ ī canonicū nō· Zap· in· c· si clericus de prebē· li · vj ·

¶ An executor dat9 ad ꝓuidēdū possit ꝓui dere glo· qꝫ nō ī· c· pro illoꝝ de p̄bē· et in· c· cū nostris de concess · prebē· glo ī· c· j · abbatem de rescri · glo · in· c· fi· de p̄bē·

¶ An si executor merus ꝛfert mihi bn̄ficiuz antea collatū alteri p suū executorez valeat collatio mea illa nō cassata glo · et Jo· an· de rescrip· c· capitulum de concessi· preben· cum nostris ·

¶ Executor pōt declarare vitā et mores̄ im petrantis ante vacationē bn̄ficij sed non ido neitatē req̄sitā respectu certi bn̄ficij ꝓau · ī cle · j · de ꝛcess̄ · p̄ben ·

¶ Ordmarius pōt resistere executori apo stolico volēti conferre beneficiū nō mclusū in gratia Arch · de rescrip · si eo tempe li · vj · qꝫ ptās executoris non extendit̄ ad beneficia nō mclu · tex · de p̄bē· c· fi· et in· c· susceptum de rescrip · li · vj ·

¶ An si executor confert secundo impetranti in mensē prim primo consētiente valeat col latio vide Jo· an · in · c· statutum de preben· li · sexto·

¶ An si mandat̄ executori qꝫ conferat p̄ latu ram vacātē alicui et recipi faciat illū in cano nicum possit anteq̄z vacet p̄bēda compellere capitulū vt illum recipiat in canonicuz Jo· an ī· c· j · de preben · li · vj · ꝛ· c· si capitulo de cō cess̄ · p̄bē· eo· li ·

¶ An executor possit ihibere et declarare añ q̄z littere beneficiales habeāt executionē su/am Jo · an · in addi · Spe · ti · de concess̄ · p̄bē· super rubrica ·

¶ Formā ꝓcessuum executoꝝ ī beneficiali/bus vide per Spe · ti · de acti · et peti ¶ super actiombus ·

¶ An manus executoꝝ litteraꝝ apostolica rum ligent̄ p decretū pape Zap9 qꝫ sic ī· c· q̄ rundam de p̄bē· li · vj · tex · ꝛ glo · in · c· j de con cess̄ · p̄ben ·

¶ Collatio executoris afficit man9 ordina/rij etiā ignorantis Jo· an · ī· c· j · de ꝛcess̄ · p̄bē· li · sexto·

¶ An executor datus ad ꝛpellēdū possit cō pellere ordmariū vt ꝛferat vid Jnn · in · c· ꝓ/posuit de ꝛcess̄ · p̄bē· ī glo · executore v· ītez vi det̄ Jo · an · eo · ti · si capitulo · li · vj ·

¶ An si plures executores ꝛferunt eandem p̄bendam pluribꝫ quem debeat capitulū ex/ꝓuisis recipere vide Jo· an · ī· c· cū dilectus· de iur · patro · Spe · ti · de act · et peti · ¶ sup in p̄n · Jo · an · de rescri · mandatum super v· ꝓsequi ·

¶ An acceptatio beneficij possit fieri p impe trantem litteras in absētia executoris ꝓau in cle · j · de concess̄ · p̄bē· ī v· p̄nti vbi etiā gl· et ī· c· j · de concess̄ · p̄bē· li · vj ·

¶ An mandatum factum executori de con/ferendo afficiat manus alterius executoris p9ea dati ignorantiꝭ v̄ p̄mo Jnn· de iur· pa tro · cū dilect9m glo · ij · tex · ꝛ glo · ī cle · j · de concess̄ · prebē·

¶ De executore qui ꝛfert bn̄ficiū ſb̄ ꝓtesta tione · fiet in q̄ztum de iure pōt sibi illud con ferre nō · de of · dele · in litteris sup glo · fi · gl· j · et de re iudi · c· j ·

¶ Executor dat9 ad ꝓuidendum pōt ex po testate iuris ihibere reseruare ꝛ decernere ir ritum et inane nō · de ꝛcess̄ · p̄bē· c· j · ī glo · nō· qꝫ executor li · vj · c· si soli · eo · ti · et li ·

¶ Executor ad compellendū facit ꝓcessus omēs sicut datus ad ꝓuidēdū de ꝛcess̄ · p̄bē· si soli · li · vj · ī fi · v lti · glo · nō tamē mittit i pos sessionē de p̄bē· c· p illoꝝ et · c· v lti ·

¶ Si executor dat9 a papa ad ꝓuidēdum ꝓuideat idigno an ptās ꝓuidēdi redeat ad ordmariū doc · de cōce · p̄bē · dilectus·

¶ An executor datus ad ꝓuidēdum possit ꝓuidere de bn̄ficio quod vacat de iure ꝫ nō de facto vide tex · et quod ibi nō · de ꝛcess̄ · p/bē · cum nostris·

¶ An valeat collatio beneficij facta per ex/ecutorem si exprimit beneficium certo mo/do vacare et in veritate nō vacat illo mō no· doc · de proba · licet

¶ An executor datus contra aliquos religi osos vt mducat eos̄ ad aliquē recipiendum habeat coertionem si hoc ī commissione nō cōtinetur Spe · ti de rescriptis · pn̄tatis · ¶ iiij · v · ꝛ nō · qꝫ ·

Exemplum, Exemplum ꝓbat ꝛtra eu qui dedit exemplar et facit fidem ꝛtra exem plātem Bartho · ī · l · ij · ¶ si dubitetur · ff · q̄z ad

testa·aperi. et ī.l. ī fraudē. ¶ neq; ff de iur· fisci, vbi exemplum ꝓbat contra eū q̄ dedit et alijs casibus·

¶ An exēplo credat̄ vide nō. ī.c.j· de fi· mstru· dicam plene.j.

¶ An exēplū exēpli ꝓbat no· Bal· m aut̄ si qs ī aliq̄ documēto· C· de eden· Ricar· ī all· l.ij. C· de diuersis rescri· dicit q̄ exēplū exēpli nunq̄z ꝓbat

¶ Tribuēs exemplū alijs peccādi ḡui9 peccat de pe· di· v· cōsideret. ¶ aīaduertere·

¶ Alioꝛ pena nobis ē exēplū vt a peccato declinem9 de cōse· di· ij· dixit dns·

¶ Ratō ꝑponēda ē exēplis· jx· di· sanna·

¶ Exēpla sanctoꝛ debem9 mq̄rere ī rebus dubijs vt sciam9 q̄d nobis agēdum sit· xx· di· de quibus

¶ Exꝑteritoꝛ exēplis dēmus cauere· lj· di· preterea·

¶ Que exēpli gr̄ia ponunt̄ nō iducūt dispositiōez ff· de act· ꝛ ob· l· obligationū· ¶ fi· fac· ff· de au· et ar· lega· l· pediculis· ¶ labeo·

¶ Exēplis nō ē iudicandū· C· de sen· et mlo· oi· tu· l· nemo ff· de offi· ꝑsi· l· ꝟ licz· xx· di· de q̄bꝫ de here· cu eximūcto· vj· q· j· ex meri to de veto magne· v· ꝑterea vbi de hoc nō· ī aut̄· vt oēs obe· iudi· ꝓuin· ¶ e· j· ī glo· v· nō· de elec· venerabilē ī glo· lotharius·

¶ Que ponunt̄ gr̄a exempli nō restringūt regulā glo· i.c. coram de elec· et ī.l.j. ¶ quod vulgo ff· de vi et vi ar· et ī.c.j· ne cle· vel mona· ter· ī.l. damnifecti stipulatio ff· ō damnifec.j· di· ius nat̄ale de rescrip· mt̄ ceteras nō· vt lite nō cōte· q̄mā primo respōso ō ꝓcu· q̄z uis li· vj· c· cū plures de offi· dele· li· vj ·c·si papa de ꝓuile· eo· li· l· scire oportet· ¶ nō iuste· ff· de excu· tu·

¶ Multa exēpla possunt sumi ex vno originali dicit Jnn· ī.c. Alberic9 de testi· ꝛ si omia fiant ꝑ diuersā manū sūt exēpla· Si aūt ꝑ vnā manū oia sūt originalia et ꝓma tantuz scriptura dicit̄ ꝓtocollū m aut̄· de tabel· ¶ fi· ff· de testa· l· vnuer· Bar· ī.l. sēpronius proculo ff· de le·ij·

¶ Aliud ē exēplū aliud exemplar nō· Spe de mstru· edi· ¶ postq̄z ī ꝓn.

¶ Argum9 ab exēplis paganoꝝ ifideliū a minori de imu· ec· nō mi9 xiij· q· ij· q̄sta et ibi Archi· glo· de cōse· di· ī sūma· iij· q· v· q̄ suspecti de elec· venerabilē· v· ꝙ autē et ibi Jo· an·

¶ Quod fit a ꝓlatis facile trahit̄ a subditis ī exēplū de vo· magne ff· man· l· si ꝓcuratorē ¶ fi· vide ī.c. q̄liter de accu· vbi ter· xij· q· iij· ꝓpue· lxxxij· di· nemo·

¶ Mala exēpla sūt vitāda ff· de iudi· l· absurdū et q̄ ibi nō· xxvij· di· qui de mensa nō· ff· ad maced· ·l·j· m glo· pessime·

¶ Malis exēplis ꝓlatoꝝ fiūt homies deteriores· l· di· de his·

¶ Quis dēt dolere se fuisse exemplū malī de pe· di· v· dolendū·

¶ Mmores debēt seq̄ exēpla maioꝝ si bona sūt nō ff· de fide mstru· l· ij· ī glo· C· de edē· autē· si qs ī aliq̄ et ibi Cy· vide etiā Cy· ī.l. sancim9· C· de diuer· rescrip· Bar· i.l. admonēdi ff· de iureiurā· nō· ī aut̄· vt spō· lar· ¶ ex ꝟ isup i gl· documēto col· vij· ī aut̄ vt fratruz filij· ¶ j· ī glo· j· Spe· ti· de mstru. edi· ¶ nūc dicēdū· v· ꝛ generaliter et ¶ q̄liter· v· ꝟ nō credit̄ vide de offi· dele· cū mur· Joan· ī.c. Alberic9 de testi· vide de fi· mstru· c.j· m glo· ij· et c· fi· Jo· an· de cōfir· vti· vel muti· venerabiles nō· c· di· contra morez ī glo· ij· ¶ pe· ti· de rescri· ¶ j· v· ad q̄d ꝛ ibi Jo· an·

¶ Sufficit vnum exemplū ff· ad· l· aquil· ita vulnerat9 ad fi·

¶ Bona exempla spectāda a sū t· ff· de manumissis vindic· l· manumittere et ff· de pe· l· capitulū ¶ famosos·

¶ Exemplū idem ē q̄ similitudo C· de vxo· mili· l· j·

Exemptio, Exemptus.

Exempti habentes populuz nō exēptuz tenent̄ ire ad synodū Jnn· de ma· ꝛ obe· ꝙ super ter· ꝛ ibi Abb· de priui· ex ore·

¶ An exēpti possunt aliq̄ casu ī crimibꝫ vel contractibꝫ cōuemi sub ordiario vid Jnn· m·c· recepim9 de priui· aut̄· q̄ ī ꝓuincia· C· vbi de cri· ag· opo· hodie ē casus ī.c.j· de priui· li· vj· bona glo· viij· q. ij· nunc·

¶ Exemptus subest ordinario ratione rei nō exempte dictum est Jnn· m· c· cum capella de priuile·

¶ Licet probetur exemptio capitis non per hoc probata est exemptio membrorum ita dicit Jnn· m·c· ex ore· ō priui· ar· ff· de adop· l· liberorum·

¶ Exemptus edificans ecclesiam m loco sibi donato ab episcopo gaudet exemptione in illa ecclesia vide Jnnocentium de priuile· dudum·

¶ Si de monasterio exempto fiat ecclesia secularis per hoc non subijcitur episcopo loci vide notata per Joannem andree de relig· do· c· ij·

¶ An exēpt9 a iurisdictione legati sit exempt9 a iurisdictōe ordiarij videt̄ ꝙ sic q̄ legatus habz ordinariā contrariū ē vez ꝑm Jo· an· qui hoc singulariter nō· m·c·j· de ver· sig· li· vj· per illū· tex·

¶ Exēpti possunt adire ordiariū ī his q̄ sūt volūtarie iurisdictionis etiaz sine licētia pape vide nō· per· Jo· an· m·c·j· de priuile gijs li· vj· Zapus m·c· cum millis de tem· ordi·

eo.li.et i cle.attẽdẽ tẽ. Ç. cẽtẽ de sta. regu. Zau. m cle. j. de reg.

¶ Quẽ hẽat ꝓbare epus ō erẽptū ꝫ exempt9 contra epum Jo. an. m. c. veniẽs ꝑsu gl. de ver. sig. li. vj.

¶ Erẽpt9 p ꝓui. a solutõe estimi nõ erõerat cẽtas ꝑ ptẽ sua Bá. i. l. ab oĩbꝫ Ç. iff. dle. j

¶ Quẽ dicunt loca erẽpta vid m. c. si papa de ꝓuile. li. vj.

¶ Erẽpt9 ꝺtrahens i loco erẽpto q ꝑmísit creditori nõ declinare foꝝ dioce. si i termio cõstituto debitũ nõ soluíſſꝫ de q̃ soluẽdo recepit ꝓceptũ dioce. lapso termio ꝫ debito soluto dioceſ. illũ citauit q nõ ꝺparuit ꝫ sic dicẽ an9 illũ excõmũicauit an valeat talis sententia vide Jo. an. m reg. scienti. li. vi.

¶ Quid ꝺprendatur i erẽptiõe ecclesie qd clericoꝝ qꝺ canonicoꝝ ptene habeat i. c. ꝑ exemptionẽ de priui. li. vj.

¶ An p mãdatuꝫ factũ epo de ꝓuidẽdo alicui i aliq̃ ecclesia sue dioceſis possit epus illi ꝓuidere i ecclesia erẽpta nõ. de rescrip. abbatẽ. Jo. an. i. c. si ꝑ de resci. li. vj. ꝫ ibi Archi. qui tenet q non dicens ita seruare curiã et cancellariã pape Jo. an. ibi dicit ꝺtra doc. m. c. graue de of. ꝺrdi. et doc. m. c. p illoruꝫ ꝺ pbẽ. quoniam licet ecclesia sit exempta tñ ẽ m dioceſi vel ꝓuincia vt nõ. Pau. i cle. abbatis de rescri. ad de glo. i cle. frequens Ç. ptẽ rea de excesſ. ꝓla. quia licꝫ ecclesia erẽpta nõ sit de dioceſi ẽ tñ m dioceſi de donac. apostolice vide doc. i. c. de monalibꝫ iuncta glo. de sen. ex. vbi ter. vult q monales absoluunt ab epo i cui9 dioceſi ẽ monasteriũ et tñ glo. m ellig t tantum de exemptis sed dicit q exemptuꝰ absoluerit epus nõ iure proprio sed tanq̃ ꝺegat9 pape ex illo canone adꝺ glo in cle. q̃uis mꝺ. aut earum de fo. compe. ter. ꝺ offi. ꝺrd. cum episcopus. li. vj. Zap9 m cle. ij. de priuile.

¶ De modis quibus ꝺrdinariꝰ indirecte g̃ uant exemptos nõ. ꝑm Jnno. de priuile. ex parte et. c. q̃to.

¶ An ecclesia exempta per episcopum a iurisdictione sua sit per hoc subiecta p ape nõ doct. de ꝺsue. cum mter.

¶ An exempti teneantur ad obseruantiam generalium mterdictorum nõ. de priuile. tuarum de consue. cum mter nos casus est hodie m clementi. ex frequentibus de sen. ex. co.

¶ An iuri exemptionis renunciari possit. Spe. ti. de renunc. et conclu. Ç. j. ꝰ. si cui aũt iuri dicit q nõ quia est ius publicum autoritate et vtilitate bonus ter. de reli. do. eum cum dilectus melioꝝ est m. c. cũ tpe de arbi.

¶ Si ecclesia exempta vniatur alij non exempte an retineat priuilegium exẽptionis et quid de illa cui fit vnio an censeat erẽpta nõ de priuil. cum pone li. vj.

¶ Exempti si tanq̃ executores vltimaꝝ voluntatum adiuerunt tenent rõneꝫ reddere epo vide nõ. m cle. vnica de testa.

¶ An de relictis monasterio erẽpto epus detrahat quartam episcopalem dic q nõ vt dicam. j. sub q̃narta. Ecclesia vero prochialis tantũ debbit q̃rtã a loco electe sepulture etiaꝫ si sit erẽpt9 vt nõ. Jnn. et doc. de sepul. c. j. et m. c. relatũ et. c. de his et m. c. certificari ho sti. eo. ti. Ç. vetus est questio. ver. verum et ver. aliquibus.

¶ An epus possit sedere ꝑ tribunali in loco exempto diriꝫ. sub dictione epi ter. q nõ m. c. cũ epus de offi. ordi. li. vj.

¶ An ꝓlati erẽpti teneant venire ad synodum seu aliã conuocationẽ cleri. nõ. glo. de sta. mo. in singulis.

¶ An bñficiati p ꝓlatos erẽptos gaudeant bñficio erẽptionis doc. dicũt ĩspiciẽda esse verba ꝓuilegioꝝ de sta reg. ea que.

¶ An ꝺtra monasteriũ erẽptũ possit ꝓscribi spatõ xl. an. ter. et glo. xvj. q. iij. nolumus glo. ꝺ capel. mo. dilect9 vbi videtur dicere q sic sed nõ quo ad ꝓuidiciũ pape.

¶ Erẽptio i multis casibꝰ nõ ꝑdest i cle. j. de supp. neg. ꝓla. de sta. regu. cle. attẽtes i cle. q̃ abusiombꝰ de pe. et remiſ. de ꝓuile. ex ore. debere. ad abolẽdã i cle. j. de testa.

¶ Exemptis non est vtile neq̃ expediẽs cõcilia generalia celebrare dicit glo. m cle. dudum ꝺ sepul.

¶ An exempto monasterio ecclesia domus orti aree et cymiterium et similia sint erẽpta glo. q sic i. c. j. de priuile. li. vj.

¶ An ꝓlati erẽpti gaudeãt ꝓuilegio. c. fi. de pe. ꝫ remiſ Hosti. tenet q sic i sũma de pen. Ç. cui consit ẽdũ ꝰ. breuiter dicas.

¶ An ꝑter notorietatẽ facti seu delicti p exemptos possit ꝺrdinari9 exercere iurisdictionem nõ. glo. de ꝓuile. patẽtibꝰ et. c. tuaruꝫ i quibꝰ videt casus q etiã ꝑter excessum ꝓuilegioꝝ suoꝝ possunt ab ꝺrdinario puniri faciunt nota. de priuile. c. j. li. vj. et in cle. q. regulares de supplen. negligen. prela. aliqd ꝑ doc. in. c. fi. de cappel. mo. nos addimus ad materiã nõ. plene ꝑ Zaudi. ꝫ post eum Pet. do. Car. flo. i cle. j. de off. ordi. i. iij. q. vbi Zau. tenet ptẽ affirmatiuã vide licꝫ q puniri possunt p ordinariũ. do. Car. tenet contrarium de rigore dicens non esse recedendum a priuile. eorum.

¶ An exempti citati p ꝺrdinariũ teneant̃ sal tem allegare eoꝝ ꝓuilegia nõ. Jnn. et doc. i. c. ex ptẽ. j. de ver. sigm. i fi. glo. magne Archi. xv. q. iij. placita.

¶ An mõach9 exẽpt9 apostat9 ꝫ nõ deferẽs

habitus sui or dis possit pūiri p epūm nō ob stāte exēptōe Jnn · de ꝓuile · c · j · li · vj ·

¶ An plat9 exēpt9 possit eligi i epuz vel magis dēat postulari i · c · z si vnanimiter de postu · pla · ꝫ eius opinio ē reꝓbata i · c · si abbatē de elec · li · vj . z ibi nō · Archi · z Jo · an · i glo . et in Nouella .

¶ Prelat9 exēpt9 nō pōt trāsire ad strictio rē religionez petita solū licētia a supiore ꝫ necesse ꝙ obtineat ita determinauit Cle · ārt9 ꝓut refutat Host · i · c · illud ō cle · ex · mi · z Archi · de elec · si abbatē li · vj · qō nō . qz singulariť limitat · c · liez de regu · vbi vide nō · p Jo · an · vide eū etiā plene disputantem i regula cum stat in mercu · li · vj

¶ An platis exēptis de beat maior honor qꝫ nō exēptis dic ꝙ sic i sessionibz z similibus nō · glo · de ma · z obe · p tuas ·

¶ An exēpto mōasterio vel eccīa cēseant capelle exēpte q̄ sūt illi subiecte vel accēdētes illi z ānexe glo · tenet ꝙ nō · xxiij · q · j . rogamus ad idē glo · de ꝓuile · cuz et plātare · Ꝯ · in eccīis adde nō · i · c · ij · de supp · neg · pla · z i · c · ō mōachis ō pbē · z eo · ti · · c · j · li · vj ·

¶ An p exēptionē accessā alicui monasterio cū talibz capellis ꝓbz mōasteriū illas eē suas capellas vid Jnn · i · c · dubū de priule .

¶ Eximere ꝓpe ē sedis apostolice nō alteri9 plati etiā si sit legat9 vt nō · i · c · j · in glo · ij · et sup ea de ꝓuile · li . vj ·

¶ Quis eximit clericos a iurisdictōe iperij Jnn . de ma · et obe · si qs adde qō dixi ſ · sub dictōe clericus .

¶ Exempt9 tenet oīdere ꝓuilegiuz exēpti omis sue si petat de ꝓui . patentibz eo · ti · cū p sone li . vj ·

¶ Exēpt9 ratōe rei nō exēpte subest ordinario de ꝓiu · cū capella ſm Jnn · z · C · vbi i rem acti · l · fi .

¶ Licz ꝓbet exēptio capitis nō ꝓpter hoc oludit exēptio mēbroꝝ de priuile · ex ratōe ſm Jnno .

¶ Quis possit punire pſbyterꝝ subiectuz abbati exēpto nō . de ꝓuile · l · cuz z plātare · Ꝯ · in ecclesijs de supp · ne · pla · c · ij ·

¶ Si exēpt9 ē negligēs i regimīe populi ñ exēpti nō pōt ab ordinario puniri ſm Jnn · de priule · ex ore ·

¶ Aliqñ eccīa dicit exempta et nō illi9 prochia vide in · c · vemēs de ver · sig ·

¶ An exēpt9 possit ꝓrogare iurisdictionez iudicis ordinarij Jo · an · i regula sciēti · li · vj ·

¶ Exempti nō possunt sine licētia epi ostruere eccleſiā i ipius dioceſi de ꝓiu · cū olim · ij · e · ti · autoritate · c · li · vj .

¶ An illis casibz qbz eps pt cū ſbditis suis dispēsare possit cū exēptis nō · de ꝓui · autez li · vj · do · Car · fio · i cle · ne in agro · Ꝯ · q autez in fi · de sta · mo · vbi videt velle ꝙ sol9 papa et legatus dispensat cuz exēptis ordinari9 aūt nō misi ad requisitionē abbatis vel alteri9 superioris exēptoris vel ipi abbates si ħ habent ex ꝛsuetudine prescripta

¶ An epus cum capitulo possit ꝛcedere ꝓuilegia exēptionis vide nō · de cēsi · cū venerabilibz de dona · pasto · aliqō ō re iudi · cū int de reli · do · ostitutus in glo · antepenul · Stephanus in cle · j · de cēsibus glo · de priuile · autem li · vj ·

¶ Exempti possunt adire ordinarios sine licētia papeī his q̄ sūt volūtarie iurisdictionis vide nō · de ꝓui · c · j · li · vj · Zap9 de tem · ordi · cuz null9 eo · li · idem i cle · attēdētes · Ꝯ · cetez de sta · reg · Zau · in cle · j · de regula .

¶ An exempt9 liget generali precepto epi si contra faciat in loco nō exepto glo · vide in cle · j . de vi . z ho · cle ·

¶ An eps possit ō exēptis iudicare vid doc · de priuil · epoz li · vj · Zau · i cle · j · de offi · ordi · Jnn · de ꝓuile · ad hec ꝓau · i cle . dudum · Ꝯ · vez de sepul · z ibi glo · ꝓau · i cle · j . de sē · excomu ·

¶ Vsqz ad q̄stū termini nū extendat exemptio loci exēpti vid Archi · xij · q · j · nulla gl · de ꝓuile · c · i · li · vj .

¶ An hospitalarij z tēplarij sint exēpti gl · et doc · de ꝓuile · recepimus vbi Jnn · tenet ꝙ sic i glo · magna vide de here · ad abolē ·

¶ Clericos ecclesie exēpte epus excomūicare nō pōt misi ratōe peccati vide Jnno de ꝓuile · recepimus .

¶ Ordinarij pñt denūciare exēptos excōmūcatos si incurrāt ipo iure excōmunicationē ex statutis suis vel de iure cōmuni . Jo · an · de ꝓuileg · c · j · li · vj · glo · m · ver · cecidisse · in cle · j · de sequestr ·

¶ An mercenarij vel famuli exemptorum gaudeant eorum priuilegijs glo · ꝙ non de priuile · c · penultim · et in cle · j · de reli · z vene sancto ·

¶ An exempt9 absoluat exēptos incurrentes excōmūicationē a iure ꝓlatā cui9 nō est supiori reseruata absolutio facit tex · ꝙ sic i cle · j · de sepul · glo · sentit contrariuz i cle · cū ex eo · de sen · ex · idem etiā Benselin9 z pau · ꝓmā ptem tenet Zau · i cle · j · Ꝯ · fi . de reli . do et etiam i cle · j · de ꝛsang . z affi .

¶ An cistercienses de iure ꝛmūi sint exēpti vide tex · de symo · ne dei Jo . an de supp · negli · prela · · c · j · glo · i · c · · recepimus de ꝓui ·

¶ An locus exempt9 concessus nō exēptis retineat exēptionē vide Jo · an · de ꝓuil · cum pone li · vi · tex · z ibi doc · de capel · mo . dilect9 Jo · an · in regula decet li · vj ·

¶ An si epus donat alicui exempto aliquaz possessionem in qua ille edificat ecclesiā sit

illa exempta vide Jnn. de priuile. dudum. ꝺ fi. inſtru. mer dilectos.

¶ An priuilegiū impetratū ſup exēptōe p⁹cita toez ordiar ꝛ nuuet citatum milla cā vid Jo. an. et do. An. i. c. j. de o.lig. ad rationi.

¶ An ſeruiēs bño exempti abſentis gaude⁊ at priuilegio exēpti vide Jo. an. i. c. fi. de ſta. regu. ſup ꝑ. taliū m nouella.

¶ An ſi citat⁹ exēptus ab ordiario et nō cō⁊ parens ſaltē ad allegandū priuilegiū ſuum excōmunicat valeat excōmunicatio Archi qp nō, xv. q. iiij. placita glo. i. c. cū ordinem de rescriptis. Spe. ti. de citatione. ¶. otra ci⁊ tationē. ꝑ. ſed pone iudex ſecularis Pau. m cle. j. de exceſ. pla.

¶ Eccleſie hoſpitaliū ñ ſūt exēpte ſm Jnn. in c. ad hoc de priuile.

¶ Si papa aliquē recipit ſub ſua protectiōe an p̄ dicat exēpt⁹ vide de cō fir. vti. vel m vti. c. fi. vide i. c. ſi papa de priuile. li. vj.

¶ An ordiari⁹ poſſit pūire exēptos q̄ excō⁊ mūicatos recipiūt ad diuina vel ad ſepultu rā nō. Jo. an. de pui. epoz. li. vj. ſuper ver. contempſerit.

¶ Si exēpt⁹ peccat nō exēptū i loco exem pto q̄s ſit iudex nō. ꝺ pui. c. j. li. vj. Jo. an. i regu. a i obſcuris eo. li. Jnn. de priuil. ex tua rū. i glo. magn̄. vj. q. iij. c. fi. i gl. ꝺ fo ope. lez

¶ Ordiari⁹ pōt papere exēptis vt eximāt excōmūicatos q̄s ſepelierūt ꝺ priuil. ad hec.

¶ Exēpt⁹ nō teneꝰ oparere ſi exēptio ē no toria de ver. ſig. ex pte. j. alias ſec⁹ de priuil. cum pſone li. vj.

¶ Licet locꝰ exēpt⁹ ſit i territorio p inde ē ac ſi eſſz ex territoriū ſm Ange. i conſilio ſuo. cccx⁊ xxvij. alias. xxxvij. qꝺ mapit in cā

¶ Exēpt⁹ ſimplr rōne publicaꝝ functionū coraz q̄cunqz ouemꝰ vt. l. j. m fi. C. i quibꝰ ca. mili. fo. i aueꝰ. vt iudi. ſine quo q̄ ſuffra. ¶. no um⁹ i fi. adde nō m. l. ij. C. voi qs de cu ri. vel coho. Bar. m. l. fi. ff. de cōſti. pec.

¶ Poteſt qs eximere pncipalē eccleſiaz re⁊ tenta capella i ptā & e conuerſo ter. ff. de ad⁊ op. l. liberum.

¶ Licet papa recipiat aliq̄s i filios non ꝓp terea videꝰ eos eximere ab aliis q̄ubꝰ erāt ſubiecti nō. Hoſti. de priuile. cū capel. vide in c. acceptimus. eo. et m. c. ſi papa. eo. ti. li. ſexto.

¶ An epiſcopus poſſit ordinare exemptos vide m. c. cum nullus de tempor. or. li. vi. de priuile. autē eo. li. glo. xvij. q. ij. abbati⁊ bus que dicit q exempti debēt epiſcopalia primo petere ab epō loci q̄ ſi deneget poſſūt ab alio petere. adde Jo. an. de priuile. c. j. li. ſexto.

¶ Si exemptus aſſumaꝰ ad regimen eccle ſie non exemptę taz diu ſubeſt ordinario q̄z diu moraꝰ ibidem de priuile. c. j. li. vj. m ꝑ. miſi forſan et ibi nō. p modernos.

¶ Ratione delicti pōt ordinari⁹ puare exē ptū bñficijs q̄ ſub ipo habz ſm Zap. et doc. modernos m. d. c. j.

¶ Exemptio conceſſa eccleſie i cludit cleri⁊ cos ouerios et ꝓpetuo oblatos m. c. p exem ptionem de priuile. li. vj.

¶ Per exēptionem eccleſie epus nē pdit iu ra que habet in populo illius eccleſie vt. d. c. per exemptionem de priuilegijs li. vi. Jn nocentius de priuilegi. recepimus

¶ Vnde dabit penitentias publicas chriſ⁊ ma et alia iura epiſcopalia ad vtranq̄z legē pertinentia exercebit m. c. cum olim de pri ui. de ſepul. in noſtra.

¶ Multas formas exēptiōis vide m. c. ſi. pa pa de priuile. li. vj.

Exercitus. Jmperator ceſſit bñficiū be ne ſe habentibꝰ in exercitu ne infra. x. ānos poſſit inquietari pro ſuis debitis erat r nus qui ſuis creditoribus tenebatur habebat di lationē triū ānoz qui bene ſe habuit in exer⁊ citu an iſte habebit dilatōz. xiij. ānoz vel ſolū x. nō. p doc. in l. fi. C. de here. actis.

¶ An et quando exercitus principis tranſit per aliqua loca debeant predia illorum loco rum ſibi facere expenſas Bal. in l. nemine in C. ꝺ ſacroſanct. eccle. facit. l. ſi pendentes. ¶. ſi quis ff. de vſufruc. vide quod dicam. j. ſub dictione expen.

¶ Exercitus eſt collectio hominum in expe ditione g o. in cle. paſtoralis. ¶. eiuſdem. de re iudi.

¶ Aliqn dicitur q exercitus eſt collectio to⁊ tius milicie. ff. de bis qui nota. infami. l. no ta. ¶. exercitum vide ibi rationem.

¶ Vnde dicaꝰ exercitus vide in l. j. ¶. miles. ff. de mil. teſ.

¶ Delinq̄entes in exercitu pōt extra territori um puniri vt in dicto. ¶. exercituz vide Bal. in l. cunctos populos. C. de ſumma trini. et fi. ca.

¶ An exercitus poſſit accipere de rebus ami corum et alienare nō. C. de ſacroſanct. eccl. l. neminem.

¶ De rebus portatis ad exercitum non debꝫ vectigal ſolui nō. Bar. in l. licitatio. ¶. res ex ercitui. ff. de publica.

Exercitoria. Quando teneꝰ exercito⁊ ria ille qui habet exercitoriam in poeltate nō. ff. de exerci. l. j. ¶. ſi is qui naue adde l. pe. in glo. j. eo. ti.

Exercitium. Aliquis habet iuriſdicti onem vel officium ſed non exercitium. C. de iur. omni. iudi. l. priuatorum.

¶ Omne artificiū p exercicīū recipit mcremē
mētū. ff. de le. iij. l. legatis. ¶ Ornatricibꝰ vide
de ele. cū sit li. vj. no. de vi. et ho. cle. c. pueīt sī
ver. exerceant.

Exheredatio. Exheredatus habet̄ p
mortuo. ff. de diungen. cū eman. li. l. j. ¶ si pa-
ter.

¶ Exheredatōnis formā vide p. Spe. t. de in-
stru. edi. ¶ vt aūt ver. si aūt ad materiam vi-
de no. p. Specu. ti. de feu. ¶ ij. ver. septio que
ritur.

¶ Ad hoc vt valeat exheredatio q̄ sūt nēria
no ff. de li. p̄ vel exhe. l. iij. ¶ an heredes i glo.
et Cy. m. l. j. C. e. nō. m. aut de he. et fal. ¶ ex-
heredatos in glo. iuste nō. in aut. vt cū de ap.
cog. ¶ aliud cū capl̄m in glo. j. col. v. adde qp
no. Jo. an. in ad. Spe. t. de īstru. edi. ¶ vt aī
ver. si aūt.

¶ Cuius etatis debet esse is qui exheredat̄.
vide isti. de pupi. substi. ¶ itaq; in gl. ad sub-
stitutū.

¶ An teneat exhr̄datō si filius mḡtus i gre-
dit̄ religionē. no. C. de epi. et cle. l. deo nobis i
glo. in mḡtū et Cy. in. ij. q. et in aut. de mon. in
pn. in glo. derogat col. j.

¶ In qbꝰ locꝭ testi fiat exhr̄datō no. C. de li-
pte. l. j. in glo. fi. et ibi Cy.

¶ Cause exhr̄datōnis ponunt̄ i au. vt cū de
ap. co. ¶ aliud cū no. glo. de iureiura. ¶ nta-
uallis.

¶ Exheredatō nō liberat a prīa pīate in. l. fi.
de his q̄ no. īfa. z iō filiū exhr̄datū pr̄ tenet̄
alimētare.

¶ Sic filij mḡi exhr̄dant̄ ab hr̄ditate prīna
sic excludūt̄ ab alijs lucrꝭ puemētibꝰ in bois
prīꝭ vt in au. de nup. ¶ si vero moriant̄. col. iiij

¶ An sine cā valeat exhr̄datō et q̄lr̄ itelligit̄
qp exhr̄datō ē res mepta i exīneo vide glo. z
Bar. i. l. si certa. ¶ si eodē. ff. de testa. mi. ad-
de Bar. in l. quidā cū filiū. ff. de ver. ob. vbi de
exheredatōne exīnei qp sit res mepta et vide
qd̄ in fīe et prē.

¶ Exhr̄datō imp̄mit notā quādā. C. de iof.
te. l. cū pietatꝭ

¶ Non sufficit cām exheredatōnis subesse si
pter eā iuder moneat̄. C. de mof. te. l. si filiā
et ibi no.

¶ Si pr̄ tenēs dubiā exhr̄dat filiā q̄ facit
se supponē vz exhr̄datō vt d. l. si filia. C. de in
of. te. nec ob. e. t. in hareñā qz maior castitas
req̄rit̄ in filia q̄ in prē. vel in feia q̄ i masculo
vt no. Cy. e. t. l. si filia.

¶ Eo ipō qp qs phibet̄ testaī phibētes ōhr̄
iustā cāz exhr̄datōis vide. C. de iof. te. l. testi
factōnē.

¶ Exheredatus excludit̄ ex testō nō ab intes-
tato. ff. de dol. excep. l. liberto.

¶ An valeat pactū de nō exheredando vide
in pal. l. qdā cū filiū. ff. de ver. ob.

¶ Exhr̄datus vr qñ ē in dñio possessionis vel
detentatōne hr̄ditat⁊ vt. l. si seruū. ¶ ait p̄tor
. ff. de acq. he.

Exhibeo, Exhibere. Qñ qs liberet̄
exhibēdo cū ex eius facto tenet̄ vel ē obliga-
gatus in. l. j. ff. de pub.

¶ De exhibitōne fienda testibꝰ vt recognos-
cant dic vt no. in. c. cū cām de testi.

¶ An qs teneat̄ rones ō se exhibere vide in
cle. j. de vsur. vbi tex. et qd̄ ibi no. et xlv. di.
q̄ sincerā.

¶ Vbi testes nō p̄nt ognoscē psonā in exhi-
beat̄ exhibēda ē officio iudicis glo. ē iuncto
tex. ff. si ex nox. cau. aga. l. j. adde de testi. cū
cām.

¶ An nōrius possit petē sibi exhibei īstrm vt
pmittat̄ addē vel de trahē vide in. l. fi. ¶ j. ff. de
tab. exhi.

¶ Quid sit exhibē no. in. l. loc cū. ¶ ℍ interdi-
ctū ff. de ta. exhi. et ff. de li. ho. exhi. l. iij. ¶ ait
p̄tor z ff. ad exh. l. iij.

¶ Pro re īmobili nō agit̄ ad exhibendū qz ꝺ
se patet. C. qñ et qui. quarta ps debe. l. ij. li.
x.

¶ Agēs ad exhibendū nō cogit̄ p bare dñiū
in in casu. ff. ad exhi. l. iij. ¶ j.

¶ Actō ad exhibendum ē psonalis vt. l. iij. ¶ ē
aūt. ff. ad exhi.

¶ Ois cuius itерest pr̄ petē vt exhibeat̄ vt. l.
iij. ¶ sciēdū. ff. ad exhi. fallit i qrta qz exigit̄
qp sit dñs vt in d. l. iij. ¶ iterdū.

¶ Vbi agē volēs nō cognoscit de imqñtē pr̄
exhibeī vt ognoscat vt. l. iij. ¶ siqs vero. ff. ad
exhi.

¶ Actō ad exhibēdū nō dat̄ iusto possesso-
ri vt in pal. l. iij. ¶ si victū.

¶ Cuius expen. res sit exhibenda et quis de-
beat alimētare rē exhibitā an possessor vel pe
titor vid̄ bonū. tex. ff. ad exhi. l. sed etsi ¶ j. qd̄
no. p equis et alijs aialibꝰ qñ sequestrant̄
et per illum tex. habes in quo loco debent ex
hiberi.

¶ Exhibere ꝓprie est extra secretū se habere
vel exhibere est in plubicū inducere et vidē
di tangendiq; p̄tatem facere. ff. de libe. ho. ex
hi. l. iij. ¶ ait p̄tor. ff. de ver. sig. l. plus et. l. fi. ff.
ad exhi. l. siqs hoiez. ¶ q̄ntū

¶ Aliqñ exhibere sūit̄ p cedere vt ff. de le. j.
. l. si res obligata circa finē.

¶ De sigficato huius v̄bi vide Spe. t. de di-
spu. et alle. ¶ iiij. ver. in sūma.

¶ De actōne ad exhibendū an ocurrat cū rei
vendicatione in eodem libello et multa alia
ad hec vide Spe. t. de actio. et petit. ¶ j. ver.
item nota. et quando debeat fieri exhibi-

tio·e·t·et·¶·v·sed nūquid·

¶ Qualiter is cuius interest petat testamē-tum seu codicillos exhiberi & pe·t·de testa·¶·j·m fi·

Exhortor. Aliqñ exhortatō ē ois ilicuz ne-uerentie cui necessario parendū est vt not·in cle·j·de testi·sup ver·exhortamur vide no de eta et q̄li·ad aures in glo·vltima·nij·di·¶·vl·de sum·trī·firmiter sup ver·suggestio-ne·

Exigere. De significatōe huius verbi ha bet m·l·fideicōmissa ¶ si rem ff·de le·iij·et·l·thais ¶ libertatē ff·de fideicōmiss·liber·z·l·in ductū C·de sol·l·solutū ff·de pig·act·et ē o-clusio q̄ exigere p̄sume ē ab iuito exhortquere ad de no·in·l·etsi iege ¶·j·ff·de pet·her·in glo sed etiā culpa no·de fur·l·falsus in glo·exigē-dum·

¶ Mandatū factū seruo de exigendo debitū itelligit extra iudicialiter vide Bar·in·l·nō so lū ff·so·ma·

¶ Que sit dīa int exigē et exhortqre vid̄ p Jo an·in cle·j·de reli·do·

¶ Inter dū parificant exigē et a volēte recipe re quia vtrunq̄ aliquo casu est prohibitū no de censi·c·n·li·vj·licet sepius licitum alias sit recipere quod non licet exigere vt ibi nota-tur·

¶ An alius p̄ro alio possit exigere not·ff·de neg·gest·l·soluendo in glo·exigere no·ff·de neg·gest·l·diuortio in glo·facere et·l·qui si ne eo·titu·in glo·ff·manda·l·qui negocia in glo·fi·

¶ An exigē ois̄hendat solutōnē no·Bar·in·l·hoc iure ff·de solu·vbi tractat an hns man-datū ad exigēdū possit recipe solutōnē aspō te soluēte·

¶ Qñ verbū exigere refert ad debitum a se notat exactōnem voluntariam non mutam·ff·de ne·g·l·paulas qñq̄ no·exhortsionē in uitam vt·e·t·l·diuortio et in uitibus alle·in p̄n·

¶ Ad materiā huiꝰ adde q̄ dicta sūt sb dcoe exactō·

Exilium. An et qñ iudex eccīasticꝰ possit mitē in exiliuz no·l·di·accedens vbi ter·in fi lxiij·di·in sinodo in fi·iij·q·iij·hi qui episco pos et·q·v·accusatoribus de crī·fat·ad audi-entiam·xlv·di·cū beatus vbi ter·et glo·xv·q·vj·c·j·text·z glo·xiij·q·j·probinum·xvij·q·iij·attendendum in textu et glosa adde glo·in·c·j·de calum·in vltima glo·et ibi vide acordan·de hoc etiam de iudi·cum ñ ab ho-mine·

¶ In tpe exilij nō putat tpus in quo quis stat in carcere Bartol·in·l·aut damna·ff·de pe·

¶ Si dānatus in exiliū delinqt in ciuitate añcp̄ vadat in exiliū punit vt exul tex·et Bar·in·l·i ser uor·¶·j·ff·de pe·

¶ Exiliū qñq̄ pomit p carcere glo·iij·q·iij·hi qui·

¶ Eps pt tollere penā exilij inflictaz clerico tex·no·ij·q·j·in p̄mis Bar·in·l·rela·ff·de pe et in·l·centesim in fi·ff·de ver·ob·et in·l·j·¶·fi·ff·de re iud·

¶ Exiliū sui nā intelligit eē p̄petuū vt no·de pe·di·j·q̄cūq̄ et ibi vide glo·

¶ Quod dicat exilium p̄rie quod imp̄orpe no·C·de epi·audien·l·nemo in fi·in·¶ idem vero·ff·de interdict·et relegat·l·exilium·in glo·j·

¶ Exilij appellō e ap̄hendit deportatō vt·ff·siqs cautō·l·sed et siqs·¶·j·ff·de mio·l·papin anus exuli·

Exitus. Exitus acta p̄bāt·C·de aduo·di iud·l·j·et·C·de iud·l·rē nō nouā·

¶ An in maleficijs ois̄dere exitus vel volūtas vide ff de furtis que ea mente et ibi Bartol·

Exorcismus. Exorcista.

Exorcizari debent catheczumini per·xx·dies ante baptismum de osecrat·di·iij·ante vi-gilī·

¶ Exorcismo fugat diabolꝰ de ose·di·iij·an baptismū et·c·post q̄ et·c·sic·

¶ Exorcismus grece latie dr adiuratō de ose di·iij·siue puuli glo·ea·di·an·xx·vide xv·di·plect·

¶ Ad quid p̄dest exorcismus vide p·s·Tho in·iij·di·vj·qui dicit q̄ exorcismus habz ef fectum in corpore et anima quia minuit po-testatem demonis ne tm possit in hoie vt an tea·

¶ Quare de saliua tāgunt nares et aures ex orcisandi hēt de ose·di·iij·postea·

¶ Exorcista dr defensor qe defendit corp̄ a demoibz vt no·lxxvij·di·c·j·glo·in·c·mōchꝰ ea·di·

Exordium. Os dr exordiū litis dic vt no·in·c·j·de iur·cal·et de of·dele·sup q̄stōnū ·¶·nos aūt de ver·sig·expte·

¶ Exordium est p̄ma ps orīs in sis rethoricē· de quo vide apud Ciceronem p̄mo rethoricō rum·

Expectatio. Expectans.

Expectandi sunt mali pusq̄ punīt·xxiij·q iij·c·q̄ xp̄s·

¶ Expectat deus peccatores ad pniaz quos si nō aūtant gnius punit d pe·di·j·p̄direāt

¶ De gnijs expectatis vide qd dicā·j·lb di-ctōne rescptū·

Expedit. Expeditio. De hac dictõne expedit no. Archi. m. c. nõ solũ de regul. li. vj.

¶ Considerand a sũt q̃ expediũt. ff. de pig. ac. l. si pignore. ¶. fi. de voto magne et de elec. cũ expediat li. vj.

¶ Nõ oia q̃ licẽt expediũt. ff. de aq̃ quoti. et esti. l. j. ¶. j. de pe. di. p. aliud. ff. de rit. nupt. l. semper m terdum econtra de voto magne. in pn.

¶ Expedit rei publice ne quis re sua male vtat et vt subditi sint locupletes de imu. ec. aduersus z m glo. et ibi vide docr.

¶ Expeditõ ẽ militũ vt. l. fi. C. de testa. mili.

¶ Clausula illa put videris expedire videt onerare ꝺ̃ciam eius cui scribit no. m. c. statu tũ. ¶. assessorẽ de resc̃p. li. vj de hĩt. vt omissi eo. li.

Expensa. De mã expensaruz vide Cy. et Bar. m. l. apperandũ. ¶. sin aũt reus. C. de iud. et. l. sancimus. e. t. doc. in. c. finẽ litibꝰ de dol. et otu.

¶ An in causis criminalibꝰ victus odemnet victorẽ Bar. m. l. j. in pn. ff. ad turpil. et. l. j. ¶. si postulauerit in pn. ff. de adul. adde not. i. l. eũ quẽ temere. ff. de iudi. glo. et doc. C. q̃ ac cu. nõ pos. l. q̃ crimẽ de dol. et otu. cũ dilecti i glo. fi. Spe. t. de expen. ¶. nũc videndũ restat ver. hoc q̃ adde ter. cũ glo. in. l. fi. C. de fruc et li. expen. Bal. in aut. g̃naliter. C. de epi. et cle. z m. l. eũ quẽ temere. ff. de iud.

¶ An iuramẽtũ calũnie excuset a odẽnatõe expensaꝝ Bar. m. l. j. ff. ad turpi. no. in. c. finẽ litibꝰ de dol. et otu.

¶ Iudex licite pt̃ expendere de pemis ordinariis et de mulctis i vtilitatẽ sui officij Bar. m. l. diu9. ff. de dã. infec. et i. l. ij. C. de mõ mulctaꝝ.

¶ Successor pt̃ taxare expensas q̃ taxatõez sibi reseruauit p decessor Bar. in. l. appellatõe in pn. C. de ap.

¶ An odẽnatõ expensarũ possit fieri etiaz si nõ sit petita vide Bar. m. l. iij. ¶. hoc aũt. ff. de dam. infec. et m. l. apperandũ. ¶. sin aũt reus. C. de iud. vbi dicat q̃ iudex pt̃ ex officio suo licet ad id nõ teneat facit glo. de resc̃pt. c. fi. vide do. Anto. et modernos de postul. plat. bone. j.

¶ An neutra ps debeat odemnari in expen. vide Bartol. in autent. sed nouo iure. C. de iud.

¶ Victus in diffinitiua tenet soluere vel reficere expensas quas solvit aduersarius victꝰ in aliq̃ interlocutoria Bar. m. l. dãm. ¶. cũ pari etẽ. ff. de dã. infec. et m. l. si pignore. C. de pi. act.

¶ An bis vel ter citatus oparẽdo postea habeat necesse reficere expensas citationum p̃cedentiũ. vide Barto. in. l. otumacia. ¶. otumax. ff. de re iudica. et m. l. sancimus. C. de iudi.

¶ An valeat odẽnatõ expensaꝝ incerta Jmo et Hosti. i. c̃ij. de li. ob. Jmo. de eo q̃ mit. in pos. c. fi. et de p̃cu. audit.

¶ An a taxatõne expen. possit appellari Bar. m. l. ab executore. ff. de ap. adde qđ dixi sb dictõne appellatõ.

¶ An possit fieri missio in possessionẽ p debito et expensis factis et faciendis vide Bar. m. l. fulcimus. ¶. si quis. ff. ex qui. cau. i pos. ea.

¶ Expense facte in alieno solo cedunt dño soli nec tenet eas resarcire text. m. l. ij. C. de seruitut.

¶ Quid iportet illa p̃missio q̃n q̃s de expẽsis vel itereẽ p̃misit stare simplici verbo ptis vel iuramẽto dic vt no. Bar. m. l. fi. ff. de p̃tostip. et m. l. ꝟ et sicꝰ. ¶. q̃situ. ff. sicꝰ cau. Bar. m. l. iusiurãdũ qđ ex ouentõne. ¶. fi. ff. de iure iur. Cy. m. l. sicꝰ m ꝺscribendo. C. de pac. Joand. m addit. Specul. ti. de p̃bat. ¶. fi. verquid si.

¶ Js q̃ obtinet ex iure supueniente pendẽte iudicio odẽnat in expensis fact vsq̃ ad illud tps. ff. de pig. act. l. si rem. ¶. fi. et. l. siquis. C. depo.

¶ Expense nõ dñt fieri q̃n illud qđ p̃cipit ẽ minus q̃ ipa expensa Bar. m. l. mediterraneo C. de ãno. et tribu. li. x.

¶ Q̃n vnus vmult in vna pte z alius in alia q̃o fiet odemnatõ expensaꝝ Bar. in. l. si legatario. ff. de fideicom. lib. z. l. q̃ solidũ. ¶. etiã. ff. de le. ij.

¶ Si p̃ legat filio expẽsas studijan videat legare expensas p̃ libris Bart. i. l. q̃bꝰ diebꝰ. ff. de odi. mde.

¶ Expense p̃nt p se et p̃cipaliter peti oditõe ex. l. Bar. m. l. ij. ¶. si rẽ. ff. de le. ij. z i. l. nõ solũ. ff. de rei ven.

¶ Si tutor curator vel ꝓcurator in iuste litiget ad quẽ redundet p̃cipaliter dãnuz expensarum an ad ipsos litigantes vel ad eos quoꝝ nomine litigant vide Bar. m. l. q̃ solidũ. ¶. etiã. ff. de le. ij.

¶ Si iudex dicat i sñia tociũ absoluo et victũ victori in expen. nobis et successori nro taxatõne reseruata an ex quo nõ dixit odẽno videat facta odemnatio Bart. q̃ sic z omissuz sit illud verbũ odẽno m. l. j. m fi. ff. de peti. hereditat.

¶ Qualit p̃bent expense vide. C. quo z q̃n iudex aut. q̃ semel.

¶ An taxatõ expensarum sit sñia interlocutoria vel diffinitiua vide Bar. m. l. generaliter. C. de re. credit. et un reiuran. et ibi glo. super verbo dispendij vbi etiam Cy. adde glo. ij. q. vj. qui fescit glo. in. c. vt debitus de ap.

pel· Jmo·glo·et Bost·in·c·fi·de dol·et ctu·
Arch·ij·q·j·in pmis·

¶ An succūbēs in cā appellōis dēat cdēnari
in expen Arch·ij·q·vj·oīmō·

¶ An possit cdemnari in expen·reus citatus
ad actū in quo iudex pt̄ procedere nō obstante
cau nacta glo· qz sic in ver·deficit in·c·j·de c
le·li·vj·

¶ Cōdemnatōnē expensaz pt̄ iudex rebuare i
fi lit/ vide Jo·an·i·c·fi·de seq̄stra·ifi·Archi·
rj·q·iij·cert̄ū·

¶ Cōdēnatō expensaz pt̄ fieri etiā post sniaz
qñ expense petunt̄ iure actōis ter·et doc·cō
rescp·ex pte·s·de mā vide i·c·finē de do·i·c se
pe de ap·doc·de seq̄stra·poss·et fru·c·j·Spe·
t·de expen ¶ nē vide dū i pn·et v·q̄dā aūt Bā·
in·l·ij ff·de fideicō·liber·et non solū ff·de rei
vendi·

¶ Expense facte pignō nō repetunt̄ ꝫ fue
rint facte aio repetēdi vide glo·et Bar·i·c·si
pīno·C·de neg·g·

¶ Expense que petunt̄ adītione ex lege vel
canone possunt peti etiam post sententiam
dictum est Bostiens·in·c·ex parte·ij·de re/
script·

¶ Qnot/ cū z expense nō sūt liq̄de iudici po
test generaliter in expe·cdemnare reserua/
ta sibi taratione ita dicit Jmo·in·c·audit/ de
p cau·

¶ Expense quas quis domi fecisset excipiū
tur de cdemnatōe Jmo·in·c·fi·de dol·et ctu·
adde glo·i·c·statutū ¶ insup de rescp·li·vj·ꝫ
ibi doc·adde·l·ꝫ etsi hēditas ¶ j·ff·ad exhib·
no·in·l·pperandū ¶ ꝫ siq̄dē·C·de iud·ter·in
·l·sed et si lege ¶ quod autem ff·de petit·he/
redit·

¶ Expense q̄ nō sūt facte sed fiende tarari ñ
pīnt ita dicit Jmo·c·cū remissent de eo q̄ nnt·
in pos·

¶ Quid si statutū dispoīt qp victꝰ victori cc/
denet in expen·an lata snia p iudicē pīnt peti
expen·aditōne ex statuto Bar·qp sic i·l·iij ¶·
fi·ff·de le·iij·

¶ Quis hēt tarare expensas iudici oz et ali/
as erit iudiciū no glo·in·c·statutū ¶ notoriū
de rescp·li·vj· Spe·t·de sala ¶ ij·v·ꝫ q̄d et i
t·de expen ¶ post reō·an iudex possit reserua
re sibi taratōnē seu expensaz cdēnatōz Bar
i·l·paulus ff·de re iud·Jo·an·in·c·j·de seq̄s·
pos·et fru·

¶ Ad q̄s expensas teneat̄ vnus litigās altel
vide optimā glo·ij·q·j·i pmis et·c·fi·de do·
et ctu·et q̄d ibi no·

¶ An de expensis fact/ in re restituenda si de
eis nō ē exceptū possit in executōne oppoñ·
Spe·t·de execu·sen ¶ fi·v·q̄d si bona fide et
ibi Jo·an·in·t·de excep ¶ dicto ver·sed po
ne·

¶ Qualit̄ pbent̄ expense facte in iudicio et
ext̄ Cy·i·l·fi·¶ i oputatōe·C·de iur·deli·vbi
etiā glo et Bar·idē i·l·pe·C·de odi·et demō·
Spe·t·de fruc·et interesse ¶ fi·ver·et hec cla
rioz·

¶ An iusta cā excuset a cdēnatōe expen·no·
in·l·eū quē temere ff·de iud·Bar·in·l·q̄ solu/
dū ¶ etiā ff·de le·ij·et·c·finez de dol·et ctu·c·
calūniā de pe·adde qp cōis opinio peritoz p̄
bet iustā causam litigandi licet sit erronea il
la opinio no·de ap·vt debitus et in d·l·q̄ so
lidum ¶ etiā de cōsla·pla·c·ij·in fi·de diuor·
gaudemus in fi ff·de acq̄·here·l·clodius ꝫ ibi
Bar·facit qđ idē no ff·de re iud·in·l·cū plat/
ꝫ ff·de ver·obli·l·q̄ rome ¶ duo fratres ꝫ qđ
ibi no·

¶ An dñs teneat̄ facere expensas famulo tē
pore infirmit̄at/ quo nō pt̄ seruire glo·in·l·
arboribꝰ ¶ de illo ff·de vsuf·Bar·in·l·si cū do
tē ¶ sin aūt ff·so·ma·ꝫ in·l·in rebꝰ ff·cōmo·
glo·in·c·j·de cle·egro·et in·c·ad audiē tiā de
cle·nō resi·

¶ Que dicant̄ expense necessarie no glo·i·l·
si seruos ff·de pig·ac·plemꝰ in·l·j·et·l·se ff·
de ipensa·i rebꝰ dot·fac·glo·in·c·pastoralis
de deci·

¶ An si exercitus pncipis cōtineat p aliq̄ loca
debeat habere expensas dixi ꝫ sꝫ dictōne ex
ercitus·

¶ Si iudex omittit tpe snie diffinitiue odē/
natōz expensaz sm formā·l·pperādū ¶ altu
ter·C·de iud·nō pt̄ postea expensas petēp·l·
termiato·C·de fruc·et lit·expen·qđ lita ñ ex
pense deberent̄ ex dctu vel alia cā no·gl·i·l·si
mkr ¶ rei ff·de le·iij·facit̄ no·i·l·paulꝰ·g·de
re iudi·

¶ An cdēnatō expensaz sit pena qp nō sed in
teresse no glo·in·c·j·de elec·li·vj·que inducit
hanc penā in ōrium ter·de pe·calūniam iun/
cta rubrica ter·C·de iud·l·pperanduz ¶ et si
quidem·

¶ Quero gnalit̄ cuius expensis debeat fieri
vel dari copia alicuius sceptur vide no·in·l·ij
·¶ defendi ff·er q̄·cau·in pos·ea·ꝫ in·l·cū se/
pe·C·de ero·mil·anno·li·xij glo·et doc·in·c·
cām in qbꝰ videt̄ concludi qp expē·petētis vel
illius ad cuius vtilitatē fit addō qđ no·i·l·fi·
C·de sta·et inq·

¶ An victori i cā pncipali victꝰ postea i cā
appellōis dēat in expen·cdēnari no·Jmo·ꝫ
Jo·an·in·c·finē de do·et ctu·et i regula igno
rantia li·vj·Bar·in·l·pperandū ¶ sin aūt·C
de iud·et i·l·gnalit̄·C·de re·cre·et tur̄itur·vbi
glo·ꝫ ē conclusio qp si ex nouis act/ succūbit dt̄
cdemnari alias secus adde quod no·Jmo·
in·c·sepe de app·Bal·dicit hoc rel inquenduz
arbitrio iudicis qui habebit estimare an ha
buit iustam causam litigandi vel nō ita dicit

in ꝑal. l. ghaliter. ¶ j.

¶ Con dēnatio expensay ad quas teneꝯ ille ꝺ quē ē interpositū ꝑmū decretū ꝺ̄ fieri tpe quo ille venit volens recupare possessionez suam glo. de eo qui mitt. in pos. cum venis sent.

¶ An iuder q̄ req̄situs omisit ꝺdēnatōnē expensay teneaꝯ pti lese gl. tz q̄ sic in. l. fi. C. qñ ꝓuo. nō ē ne. Bar. in. l. nij ¶ hoc aūt. ff. de dā. infect. not. in. c. fina. de rescript. vbi glo. in fine.

¶ Si iuder etiā añ litē ote. ꝓnūciauit nō obstante exceptōne milicie vel excōicatis ꝓcedē dū in cā et nihil dixit de expensis postea lite pendente vel in fine litis poterit ad expensas ꝺdēnare et his casibꝫ nō poterit appellari a ꝺ dēnatōe expensay cū. x. dies efflurerit a die ꝓmesnie et ista snia expensay sit executō ꝓ me snie. ff. qꝺ me. cā. l. si certū. ¶ aliqñ Jnno. in. c. sepe de ap.

¶ An appellōne expensay vemāt dāna no. in. c. in ꝛa de iur.

¶ An snia ꝺdēnatōnis expensay sit diffiniti ua vel iter locutoria no. glo. et doc. de ꝓcu. q̄ relā adde quod dixi s̄ sub dictōne excōicatio.

¶ An accedēs ad aliquez locū et gerens negocia alicuius repetat ab eo expensas itineris et moze in illo loco etiā si alias erat iturꝰ et moraturus no. de elec vt ꝓterite de ꝓcur. cū cā vbi tex. et glo. et doc.

¶ An cōdēnetur in expēsis qui dum veniret fuit captus in via vide glo. in. c. veniēs ꝺ sen. ex. li. vj

¶ Cōdēnatō expensay propter cōtumaciā nō cōprehendit expensas aduocatoꝝ sed factas tātū rōe cōtumatie glo. ij. q. j. in primis. ij. q. v. in sūma tex. in. c. j. de dolo. li. vj. glo. contra in. c. fi. eo. ti.

¶ An habēs vsum putei porticus seu alterius rei euitet expensas refectōnis si renūciet vsū illius rei vide Spe. ti. ꝺ censi. ¶ j. ꝑ. itē pone. iudiciū et cōfitet debitū de libel. ob. c. j.

¶ An habēs opmionē doctoꝝ ꝓ se euitet cō dēnatōnē expensarū Jo. an. ꝺ app. vt debit sup glo. antepenul. zenze. in cle. ij. de elec. Spe. ti. de expen. ¶ nūc vide dūi pri. adde q̄ habētur in. l. pignus C. de pig. ac. z i. l. quid sit fugitiuus. ¶ itē apud labeonē ff. de edil. edic. doc. moderni in. l. terminato C. ꝺ fruc. et li. expen.

¶ Habēs primā sētēciā ꝓ se nō euitat cōdēnatōnē expensarū in cā appellatōnis nisi habeat ꝓbabilem cām litigandi. Arc. ij. q. vj oimō glo. in regula ignorātia li. vj.

¶ An cōdēnatō expensarū ꝓpter contumaciam fieri debeat a tēpore citatōnis emanate doc. q̄ sic de dolo cū dilecti de ꝓcu. querelam vide glo. ij. q. j. in primis.

¶ An iuder pt̄ reuōre cōdēnatōnē expensarum quā fecit vide Jnno. i. c. fi. q̄ me. cā.

¶ Cuius expēsis debeāt vestiri de nigro tā heres q̄z familia defuncti glo. dicit q̄ heredis in. l. si ex re. ¶ fi. ff. de stip. seruo. quā ibi adhoc singulariter allegat An. et do. meus Rapha. cuma.

¶ An succūbēs in iterlocutoria iuꝰ teneaꝯ ad expēsas Ci. tenet q̄ nō. l. polla. C. de his qui. vt indig.

¶ Quales expēsas possit iuder recipe a pte nō. de vi. et ho. cle. cum ab omni de rescriptis statutū. ¶ in sup et ¶ se. Spe. ti. de sala. ¶ j. vide modernos in cle. statutū de elec.

¶ Generaliter verū est q̄ fatigās indebite aduersariū debet cōdēnari in expēsis de pmi. calūniam ꝺ dolo. finē. ij. q. j. in ꝑmis ꝺ rescriptis ceterū eo. ti. dispēdia li. vj. z ibi nō. glo. Hosti. in sūma de do. z cōtu. ¶ qua pena sub ¶ punit cōtumax cū ¶ sequenti.

¶ An ille q̄ tenet alicui facere expēsas teneatur etiā soluere vecturas equorū gl. q̄ sic ꝺ rescript. statutū. ¶ in sup li. vj. z ibi ꝑ doc.

¶ An expēse debeāt nominatim peti in libello Spe. ti. de expē. ¶ j. ꝑ. et nō.

¶ An quis possit absolui a ꝑncipali z cōdēnari in expē. vel ecōuerso nō. Cy. in. l. ꝓperā dñ et. l. sācimus C. de iudi. et. l. terminato et. l. fi. C. de fruc. et litis expen. Jnno. de app. sepe in glo. generaliter. ¶ sinautē. C. de rebꝰ credi. glo. in. c. finem de do. et cōtu.

¶ An citatus nō comparēs quo etiā cōparēte iudex nō potuisset ꝓcedere sit cōdēnādus in expē. vide glo. in. c. fi. de do. et cōtu. glo. eo. ti. c. j. li. vj. Jnno. de pe. calūmā. glo. in. c. ꝓuidentiā in ꝑn. de of. dele.

¶ Oñ quis dicat aliqd facere ꝓ rijs expen. not. Jo. an. de decimis ex pte. j. melius in. c. tua et. c. cū sint hoies. e. t. bona glo. in cle. j. ꝺ deci.

¶ Si ambe ptes citate nō ꝓparent neutra ꝺdemnat in expen. vide Jnno. in. c. ꝺsuluit de of. dele. ter. in. c. j. de dolo li. vj. glo. iij. q. v. c. j.

¶ Si reus dolo omittit opponē exceptōnez dcelmatoziā q̄ reddit iudiciū retro nullū et q̄ pt̄ oppoi in q̄libꝫ pte litis p̄cedentis debeat ꝺdemnari in expen. glo. in ꝑ. ꝓcessus in. c. j. ꝺ rescꝑ. li. vj.

¶ An si ps citata ꝺpet z altera ē abūs si recedit illicentiata et postea alia ꝺpet ꝺdemnet in expen illa q̄ recessit vide Jnno. in. c. ꝺsuluit de of. dele.

¶ An succūbēs in cā mq̄sitōnis ꝺdemnet in expen. glo. et doc. de ele. cū dilecti.

¶ An reus citatus ad actum in quo potest

iudex etiã ipo absente ꝓcedere si nõ opet dr odemnari in expen. glo. ꝙ sic m.c.j. de elec. li. vj.

¶An appellatus succũbẽs in cã appellatõis debeat odemnari i expen. vidꝫ Jo. an. i. c.j de appli. vj. ad finẽ.

¶Si ambo petũt eandẽ rẽ et neut ꝓbat neut odẽnat in expen. do. de ro. oclusione. xv. et do. An. in. c.j. vt ec. bñ.

¶An iudex possit odemnari in expen. in minori qñitate cꝫ sit iuratũ glo. pe. et ibi no. i. c.fi. qꝺ me. cã.

¶An factor alicuiꝰ societatis possit oputare expen. ꝙs fecit in honorãdo mercatores Bã. tenuit ꝙ sic. m.l. filius ff. de dona.

¶An gerẽs negociũ alicuius sine mãdato possit repetẽ expen. si negociũ fuit vtiliter gestũ vide Jo. an. i. c. ex pte de astu.

¶An debeat fieri odemnatõ expensaꝝ si sententia ferẽ ꝓ otumacie glo. ij. q. j. in ꝓmis in fi. magne glo. text. et glo. m.c. calumniam. de pe.

¶Expense nerie dicunt ille sine qbꝰ res efficit deterior no. de decí. pastõlis i glo. iij. z ibi occr. vide ter. i. l. j. cũ se ff. de expen. in re do. fac. et qꝺ ibi no.

¶An si accumulant petitoꝝium et possessoꝝium veniant expense no. glo. de cau. pos. pastoralis.

¶Qualiter fieri debeant expense ꝓcuratori bꝰ qñ de cõmuni negocio pluriũ agit no. de elect. cupientes. ¶ ad hoc libro. vj. m glo. si aũt.

¶An fatigans aduersariũ plr̃as surreptitias debeat odemnari in expensis no. de rescꝰ. in c.fi.

¶Expense facte añ lit. o te petunt iure actõ ms et dñt noiati exꝑm in libello ꝙ pñt iudicꝺ offõ miui et tpe snie iudex nõ odẽnet ad istas postea nõ poterit no. de do. et otu. c.fi. i glo. magna de of. del. c. vl. in glo. j.

¶Quis dabit expensas fugientibꝰ ad eccliã z egẽtibꝰ dic ecclesia ad quã fugiunt sic carceratis egentibꝰ expensas facit custos carceris nota. xvij. q. vlti. diffmiuit in glosa sed quis.

¶Expensaꝝ ꝓbatõ fit ꝓ iuramẽtũ eius qui fecit no. de ꝓui. cũ olim el. ij. in glo. qꝛ z in se. d fo. ope. dilecti in glo. fi. adde qꝺ sicã j. plemius.

¶In expen. odemnari debet nõ veniẽs in ꝑmacitatõe de ꝓcu. q̃relã et ibi Jo. an. z i. c. cũ dilecti de do. et otu.

¶Expense siue sportule iudicũ soluũt ab vt qꝫ ꝓce de rescꝰ. c. statutũ. ¶ isup li. vj. xj. q. iij. nõ lꝫ xij. q. ij. caritatẽ.

¶An in odemnatõe expensaꝝ sit ps citanda Arch. xj. q. iij. certũ dixi ꝙ ibꝰ dictõne citatõ. adde Bar. in l. nõ ignoret. C. de fruct. et lit. expen.

¶An iubditus accusans ꝓlatuꝫ dẽat hr̃e expensas ab ecclesia de accu ex pte. ij. q. vlti. ¶. et his et ibi Archi. et i. c. cũ pastoris.

¶Expensas otumacie nõ restituit qꝺ ꝓbat se legitime appellasse lꝫ postea appellõi renũciauerit no. de eo q̃ mit. in pos. c.ij. casus ẽ de se. ex. lꝫ li. vj.

¶Expense otumacie pñt peti añ snīam et mplatione sententie vt in c. finem de dol. et otu.

¶Que expense in rebꝰ aliemis facte et q̃ actõne petant vel retineant no. ff. de rei ven. l. in fundo Cy. e. t. l. domũ z ibi gl. nulla ff. de neg g. l. ij et sicꝺ in glo. actõnẽ no. ff. ad. l. acql. l. si seruus seruũ. ¶ soluã in glo. donauerit Cy. C. qꝺ cũ eo. l. ei q̃ Spe. t. de expen. ¶. j. Jo. an in ad. Spe. de omo. ¶. ij. ver. et omodataꝛio.

¶Expense facte in re cõi quibꝰ casibꝰ petãt no. ff. ꝓsocio. l. cũ duobꝰ ¶. iõ ꝓ et. l. si socius Cy. C. de rei ven. l. si in area et. l. si vt ꝓmis C. de edi. ꝓua. vide l. si i rẽ et ibi Cy. C. si cer pe.

¶Qñ fit estiatõ expensaꝝ factaꝝ in edificio an habeat respectus ad ꝛps edificij vel petitõis vide m. l. domos hr̃ditarias ff. de le. j. et qꝺ dixi ꝙ.

¶Si pr̃ fecit expr̃sas ꝓ vno filio doctorãdo vel ducendo vxorez nõ ꝓpterea opellit ipe aut eius hr̃des facẽ ꝓ alio ꝑm Bar. in l. iij. ff. de mu. et ho.

¶An expense facte ꝓ custodia cõis fortilicij repetunt vide Ang. m osi. suo. cl. qꝺ incipit sup pacto vide m. l. exꝑte in ꝓn. ff. famil. herc. if.

¶An ꝓpter omissaꝝ odẽnatõz expen. possit appellari dixi ꝙ adde l. omnẽ honorẽ. C. qñ ꝓ uo. nõ ẽ ne. Ang. in osil. suo. ccxxiij. qꝺ incipit visa petitõne.

¶De expen. funer. et monumẽti lit. vide doc in l. j. ¶. fi. ff. ad. l. fal.

¶Appellõne expen. nõ venit ꝓcũ rei vt. l. adeo. ¶. ex diuso. ff. de acq. re. do. adde Bart. i. l. qbꝰ diebꝰ. ¶. j. ff. de odit. et de.

¶Qñ aliqꝺ tenet facẽ expen. paliqꝺ facẽdo qꝺ repit factũ an ꝓsũat factũ illi⁹ expẽ. qꝺ facere tenebat vide Bar. l. cũ seruus. ff. de ver. ob.

¶Expense facte ꝑm osuetudinẽ ꝓsa. attẽdũt no. ff. man. l. idemqꝫ. ¶ si mãdauero i gl. oportere.

¶Si de expen. fact. in re restituẽda añ ẽ exceptũ an in exaiatõe possit oppoi ꝙ. t. de sẽ. ex. ¶. fi ꝺ. qꝺ si boã fide et ibi Jo. an. e. t. de exc. ¶ dicto ꝺ. ꝫ pone.

¶ An expense facte p fructibꝫ vnius ām de ducant de fructibꝫ alterius ām si de pīms de duci nō poterūt no. ff. so. ma. l. diuortio ¶ ipē di in glo. satisfaciendū et ibi Bar.

¶ An expense facte cā pietat/ repetant no. ff. de neg. g. l. ne sennius in glo. fi. l. ex duobꝫ ¶ ticiū in glo. fi. e. t. no. C. q ac. nō pos. l. im quū in glo. lich in macho.

¶ An expense lit/ facte a procuratore vel defensore repetant si succūbat vel obtineat no. ff. de neg. g. l. liberte ¶ j. ff. fa. herc. l. ex pte no. ff. iudicatū soluí. l. iā tñ ¶ in hac et ibi Bar. no C. man. l. etiā in glo. ij. no. ff. de procura. cū p causa.

¶ An expēse iudiciorꝫ soluant a victo victori no. ff. de ali. iud. mu. cau. fac. l. j. in glo. tenebit Bar. in. l. q in alterius. ff. de reg. iur. vide. ff. de iud. l. eū quē isti. de pena teme. iti. ¶ hec aūt oia ī glo. ij. et C. q accu. nō pos. l. qui crimen in fi. C. de epi. et cle. aut. gnalit z ibi Cy. in. ij. q. vide Cy. in. l. j. in. in. op. C. de aduo. diū. iud. et in aut. de iud. ¶ optet in glo. solocol. pj. et de dolo. c. finē ī ter. et glo. et ibi doc. de pe. calūnia in regula ignorātia li. vj. no. ij. q. j. in pmis in glo. expendisse Spe. ti. de expen. ¶ j. ver. illud aūt.

¶ Quibꝫ casibꝫ fiat añ lit. ote. odemnatō expensarum Spe. t. de expen. ¶ sin aūt quasi p totū.

¶ Qualit fiat taratō et odemnātio in expensis in iudicio. vide Spe. t. de excep. ¶ viso v. quid erit.

¶ An taratōnē expensarꝫ quā iudex sibi res uauit possit successor iterp̄tari no. Bart. ff. de ap. l. ab executore in pn.

¶ Si iudex nō odēnauit in expens. vel minus sufficienter adiudicauit qd iur/ vide Cy. C. de iud. l. pperādū ¶ sin aūt alterut de excep. significauerūt i gl. ij. Spe. t. de ap. ¶ ī qbꝫ v. xxxiij et ibi Jo. an.

¶ Que expense facte in rebꝫ dotalibꝫ minuāt dotē vel oputant no. msti. de act. pter retētōnē in glo. j. et Cy. C. de rei vxo. act. in gl. fi. no. in. l. quod dt. ff. de impen. in re. dotata. fac.

¶ An laboratores debeāt hre expen. no. C. ō testi. l. qm liberi in glo. et ibi Bar.

¶ Que expense debeant a venditore empto ri post litē motā ipsi emptori no. ff. de verb. ob. l. vēditores et ibi late z. l. pe. ff. de li. le. Cy in. l. j. C. de euic.

¶ An expense in aduocatis repetant vel an illud in quo dammificat pt aduocatōnē in rebꝫ suis repetat no. ff. rē ra. ha. l. si procurato z ibi Bar.

¶ An in estimādis facultatibꝫ hēat rō expensarꝫ no. de vi. et ho. cle. qm in glo. j.

¶ An expense facte i hr ditate oputent hr di vel fideicōmissario no. ff. ad trebel. l. vbi pure et ibi Bar.

¶ Appellās succūbēs odemnat in expensis z nō econtra no. Bar. ff. de admi. tu. l. tutores. ¶ tutor Cy. in. l. generaliter. C. de re. cre. in ij. q. et ibi glo. Spe. ti. de expen. ¶ nūc videndū no. de app. vt debitus in glo. in expen. et ibi Jo. an.

¶ Judex in expen. odemnando dt hre respectū ad osuetudinē expendendi dixi aliqd s. ad de qō no. Bar. in. l. ab executore in pn ff. de ap. q dicit ibi ī fi. eqlit pt detegi imqtas tatōmis expensarꝫ vide ter. in. l. pperandū ¶ si quidē. C. de iud.

¶ Vbi fert sntia p actoē otumacit abnte expen. rei debunt in odēnatōne expensarꝫ nō aūt in odēnatōe pncipalis vide glo. in. l. pperandū in ¶ sin aūt ex gest/ C. de iud. de q vi de qō ibi no. doc.

¶ Actor otumax hns bonā cām vbi obtinet nō solū odēnat in expen. ēs fecit reus pter otumaciā sed etiā in oibꝫ vide in d. l. pperandū ¶ et siquidē.

¶ Succedens alteri dt hre iustā cām ignorantie vt euntet odēnatōnē expen. sm doc. ī d. ¶ et siqdez in. l. pperandū.

¶ Cōtumax nō dt audiri ñ refectis expen. lz hēat bonā cām. l. sancimus. C. de iud.

¶ An quod dt otumacē odemnari in expen. habeat locū in ficto otumacie Cy. in. l. sancimus in. iij. q.

¶ Si iudex procedit ex officio et apparet eū in iuste processisse an ht locū odemnatō expensarū vide Cy. in. l. sancim9 in. xvj. q.

¶ An succūbēs in interlocutoria hēat odemnari ī expen. vel expectet diffinitiua vide ī. l. nō ignorat. C. de fru. et li. expen. et ibi Bart.

¶ Expense q fiūt i mittēdo nūciū abñ ti ad iurandū de calūnia fiūt expen. abūtis Bar. in. l. ij. ¶ defendi. ff. er q. cau. in pos. ea.

¶ Rescidens actuz z defectū solēnitat/ cuiꝰ autor fuit tenet ad expensas factas in re eo sciente et patiēte. ff. de dol. ex. l. pure ¶ j. z. l. cū vir.

¶ An executō odēnatc/ expensarꝫ fiat in administratore an ī dūmī tutorē vel ī cuatorē an ī pupillū seu adultū vide in. l. q solidū ¶ etiā. ff. de le. ij. et. l. nō ē ignotū. C. de admi. tu. et an fiat ī plātū vel ecciā glo. i d. l. nō ē ignotū. de his vide Bar. in. l. iiij. ff. de re iud. itē in. l. j. ¶ si procurator. ff. siqs ius di. nō obtē.

¶ Casus ī q victus victori odēnat ī expē. no. in aut. de defen. c. ¶ de ide coll. iij. in v. et iudicare z ibi glo.

¶ Vbi psona ē paup nō expen. ꝫ g/ dt officiū ipēdi ī aut. de mā. pn. ¶ si tibi. coll. iij.

¶ Consiliū ē vbi quis cognoscit iustam cām fouere q desistat et euitabit odemnatō.

nē expensaꝝ .ff. de iud. l. destitisse.

¶ Practicā ꝺēnatōis expensaꝝ qñ retinere debeāt eo ꝙ facte erga rē ad quā restituendam quis ꝺemnaī. vide .ff. de rei ven. l. in fundo.

¶ Qū oꝓbaīt expense facte ꝑ ꝓcuratorem vide de accusat. qualiter Cyn. C. de epis. et cler.

¶ An ꝓcurator repetat expensas dic ꝙ sic in distincte si hī mādatū si nō hī tūc demū repetit si obtinet glo. ff. de ꝓcu. l. qui ꝓpter. ¶. ꝓcu. in cēterꝭ nō sic ī gestore vt .ff. mā. l. q̄ mutuā .¶. fi.

¶ Quod ꝺī aliquē ꝺemnari in expen. si succūbat itelligiī de expen. li. nō de expen. ꝑ dāmis extrinsecis ꝓpter litē .ff. de alie. iud. mu. cau. fact. l. j. in fi. vbi vide glo.

¶ Litigans vt sibi reseruet actōnē de eiectione nō ꝺēnaī vide ī. l. at q̄ nā. ¶. cū me abītē .ff. de neg. g.

¶ Qualiī ꝓbenī expen. vide no. in. l. fi. ¶. imputatōne. C. de iure deli. C. de dona. l. siqs ꝑ redēptōne et in. l. fi. C. de ali. pup. ꝓtes. et qꝺ ibi no.

¶ Expense cibariorꝝ diciī mōdice ꝛ nō expen. ifirmitatꝭ vel fuge vt .ff. ꝺemo. l. i rebꝰ ¶. pñt et ibi no.

¶ Si aliq̄ interlocutoria sim ꝺēnatus in expen. ꝛ poste ao obtineā in diffinitiua potero repetere expen. ff. de pig. act. l. si pignore et ibi Bar.

¶ Siqs lite mota hī iustā cām litigāꝺi excusaī ab expen. ꝛ si postq̄ ꝺefectū ē iſtrm vel apparet eū nō hre iustā cām ꝑ seqñꝺi et ñ loiꝫ ꝑsequiī tūc nō excusaī ab expen. vt. l. siqs ficiatus et ibi Bar. ff. de pe.

¶ Si mandaī aliqꝺ expendendū an si mius daī dēat supfluū ī̄stitui vi ꝺ tex. ff mā. l. si credito. ¶. si mī.

¶ Si fratribꝰ duobꝰ simul habitantibꝰ vnꝰ hī multos filios et alius nullū ante diuisionis possit frater repetē expen. factas de cōi dictis filijs fratris dic ꝙ sic si dictoꝝ filiorū nulle erunt opere equualētes expen. ar. eoꝝ que no. in. l. paterno. C. de neg. g. et ibi dicit Bal.

¶ Maritus nō pī putare vxori expen. q̄s fecit ꝑ recuperandis rebꝰ in dotē datis seu ꝑmissis no. glo. in. l. dotē .ff. de ritu nup. ꝛ ī. l. j circa pn. de ī pen. in re. dot. fa. Spe. t. de dona. imī vi. et vr. ¶. formatꝭ ver. illud et vide oīmō qꝺ no. Bar. ī pal. l. j. ¶. j. ff. de ī pen. ī re. do fact.

¶ Si maritus de mandato vel ꝺ̄sensu vxoris facit in prediꝰ dotali expensas voluntarias vt picturas vel parietes marmoreos nō pī ipse vel sui hr̄des illas repetē vel retinere ꝛ solum permittiī abrasio vel euulsio misi pars mulieris vellet sibi dare q̄ntū haberet de illis abrasis rebꝰ vel euulsis tex. est in. l. qui voluntarii. s. ff. de impensi. et in. l. in fundo. ff. de rei vendit. aduerte tamen q̄ contra casum illius legis dicit glo. msti. de act. ¶. item si de dote.

¶ Si iudex oīmisit ꝺemnatōnē expen. cū essent petite apte quo casu facit litē suā. l. ꝓpe randuz. ¶. siue alteruter. C. de iud. l. fi. C. q̄n ꝓpo. nō ē ne. poterit repetere ab eo q̄ potuit ꝺēnari ita tz Bal. in. l. j. ī fi. C. de suf. et dicit eē casū ī. l. missi opiatores. ¶. ij. C. de exactoribꝰ tribu. li. x. ex q̄ ideō dicit de sindico q̄ pmitus ē eo ꝙ nō denūciauit maleficiū vt possit repetē ab eo q̄ dēat denūciaē et ī mittit ad no ꝑ doc. ī pal. l. fi.

¶ Iudex pī si vult ꝺēnare ī expen. etiā si nō petaī si tñ nō ꝺēnat nō facit litē suā q̄ emgit in lite et ptinet ad eius offm vt. l. ediles. ¶. itē sciendū. ff. de edi. edi. l. nō ignorat. C. de fru. et lit. expen. Bar. in. l. ꝓperanduz. ¶. sin aūt alitꝭ. C. de iud. et ibi Bal. Cy. ibi ꝺicens no. ꝙ ꝺī iudex supplere in his que sunt facti. dicit tñ ibi Bald. ꝙ sufficit ꝙ petat ꝺm se vel ꝓ se ferri sententiam nam sub ista petitione indiffinita dicit in cludi causam primapalem et expen. allegat. l. si ex multis. C. de ānaexcep.

¶ Probata expen. ꝑsumiī ꝙ de ꝓpria pecunia quis fecerit tex. est no. in. l. si neutri. ff. de pui. cre.

¶ Expense facte in infirmitate et sepultura equiperaī vt. l. restituenda in fi. C. de petihered. vbi etiā dicit Bal. ꝙ si hospes fecit expensas ꝓ infirmitate et sepul. infirmi pī licite retinere res illius defuncti donec ꝑ ꝺsanguineos repetentes illas ei de expensis satisfiat.

¶ De expen. nō crediī simplici ꝺbo dicentꝭ se expendisse sed req̄riī saltē ꝑ batō ꝺiecturalis arbitrio bomi viri Bal. in ꝺ. l. restituēda facit qꝺ no. C. de iur. deli. l. fi. ¶. in oputatōe et. C. de dona. siqs predēptōne et ibi Bal. ꝺicit ꝙ dicens se expendisse ꝺī ꝑbare ꝓbabiliī aūt q̄ñq̄ ex ipsius opis q̄litate. C. de admitu. l. lex q̄ tutores q̄ñq̄ opis testificatōne q̄ñq̄ ex ipsius rei nāria nā vt. l. fi. C. de alī. pstā q̄ñq̄ ꝑ ꝓbabiles ꝺiecturas et ita dicit itelligi ꝺ. ¶. in oputatōne adiuncto iuramento ad ꝺfirmationē ꝺiecturaꝝ vt dicit. l. siquis pro redemptione ad de ꝙ si expensa est modica et ꝑsona esset fidedigna crediī tūc simplici verbo suo ar. l. nō ois. ¶. a barbaris. ff. de re. nnl. nam in his q̄sūt modicā ꝑiudiciū staī verbis ptis cum iuramento ar. l. thesaurus. ff. ad exhi. Cy. C. de epi. et cle. l. id quod pauperibꝰ Bar. in. l. qui sub ꝺitōne. ff. de condit. et ꝺemon.

¶ Probato facto pſumit qꝫ ſit factū ſuptibꝰ facietis ar. l. fi. C. de pi. ac. ff de pui. cre. l. ſi neutri m fi. adde qđ no. Bar. ff. de ver. ob. l. cū ſeruus Bal. m. d. l. fi. ¶ m oputatōne et allegat .l. fi. C. de ali. pu. preſtand. vbi dicit eſſe caſum.

¶ An ill qꝫ renūciauit liti vel iſtātie debeat odēnari m expen. dic qꝫ ſic vt ille qꝫ emēdat vel mutat vt. l. edicta. C. de eden. qꝫ intellige verū in cā renunciatōnis de nouo ſupuenerit vide Bal. m. l. poſtqꝫ liti. C. de pac.

¶ Quo ad odēnationē expenſarū an ſuccūbēs habuerit iuſtā cām litigādi vel nō relm quit arbitrio iudicis Bar. ī. l. j. C. de aduo. diud. qꝫ allegat. l. qꝫ ſolidū. ¶ etiā. ff. de le. ij. et ſubdit ibi qđ pſumit hre iuſtā cām litigādi ille qꝫ pbauit p teſtes qꝫ poſtea fūt reprobati rōe pſonē puta qꝫ inhabiles vel alias infames qđ ē bn nondū. idē dicit etiā ibi qꝫ ſuccūbens pſumit iuſte mouiſſe litē p. l. rē nō nouā. ¶ fi. C. de iud. et hoc dicit ſufficere ō eū quo ad odemnatōnē expen. de quo vide plenius ibi et m d. l. j.

¶ An emēdans vel mutās actōnē ſeu libellū ꝓpoſitū debeat odemnari ī expen. Bal. plē m d. l. edicta. C. de eden. Abb. ī. c. paſtoralis de cā poſ. quē reprehendit Bal. m d. l. edicta m viij. oꝫp.

¶ Victus m qualibet mterlocutoria ſup incidenti vel emergēti dī odemnari ī expen. ſi tñ oppoſit exceptō dilatoria victus ī diſtricte odemnabit ī expen. ſi aūt peremptoria nō odemnabit ſi habuit iuſtā cāz litigandi. Spe. ti. de expen. ¶ ſunt autē et ita refert Bald. m .l. properandum. ¶ ſin autez alteruter. C. de iudi.

¶ Licet teſtis iuret dicere veritatē ꝓ vtraqꝫ pte tñ ꝓducēs dī ſibi miſtrare expen. añqꝫ arripiat iter ñ ꝓducēs p ſe vel p aliū quē mittere cū teſtibꝰ vellet facere et ſi oditō teſtis requirit dī ſibi dare equū vt eqtet z nō habet rō de expen. q̄s teſtis fuiſſet dom facturus itē ſi quem cū teſte p. x. diebꝰ ſi citius expediret debebit reſtituere qđ ꝛcepit ꝓ rata hoc totū pomit Jo. an. m ad. Spe. t. de teſte. ¶ qꝫ lit ver. teſtes aūt.

¶ Qñ ſtatutū loqt de reficiēdis expen. rōe victorie dī victꝰ odēnari ī expen. etiā ſi hūerit iuſtā cāz litigādi no. ff. de le. iij. l. ſi mr. ¶ fi. et qđ ibi no. Bar.

¶ Iudex qꝫ victū ī interlocutoria nō odēnauit in expenſis pt eū odēnare m diffinitiua et añ diffinitiuā etiā poſt. x. dies ab interlocutoria et tūc nō pt ab illa appellari qꝫ intelligit exercutō ꝓme ſnie et hoc mōlimitat. l. ꝓpau. ff. de re iudicat. Jnnoc. m. c. ſepe in glo. expen. de app.

¶ Si appellās facit citari appellatū et neuter compet poſt appellōnē deſer tam odēna t m expen. etiā illius citatōnis ſi qꝫ fūt ſm Jmo. m. c. ſepe de ap. in glo. expen.

¶ Cōdēnatō expenſarū nō ſolū fieri dī qñ qs abſoluit diffinitiue ſed etiā qñ ab obſeruatōne iudicij Jmo. m. c. finē litibꝰ de do. z otu m glo. ad ſoluendas vide glo. in. c. ij. de ꝓcur.

¶ Qñ expenſe petunt principalit tūc dī petitō eē certa et ſimliter ſnia ſi aūt accēſſorie tūc mcerta petitō et incerta ſnia Jo. an. m. c. finez de dol. et otu. in glo. abſoluē dū et m. c. audiatis de ꝓcurat. adde no. p modernos m. c. j. de dol. et otu. li. vj. Bal. in. l. ab executore. ff de appel. et in. l. tmiato. C. de fruc. et liti. expen.

¶ Contumax tenet reficere omnes ſuptus qui fiunt a citatione poſt nō ſumptus citatiōnis ſm Jmo. c. cum dilecti de dol. et otu. in glo. fi.

¶ Condēnatō expenſarū rōe otumacie dī fieri ſtatī de dolo et otu. c. j. li. vj. et ibi no. p modō et remūt ſolūmō ille qꝫ facte fuerūt vicioe ꝓ tertu otumacie puta expectando ptē ī hoſpicio et ſikes p ter. in d. c. j. qꝫ dicit ꝓ ter ꝯ factꝫ qđ aūt ī lucro ꝓdito puta qꝫ erat artifex et nō poterat opari et ſic lucꝝ ꝓdidit vide no. p Ci m. l. ſancimus. C. de iud. in. ix. q. modō. ponūt in d. c. j.

¶ An mādatū ſupuemēs excuſet a refectōne expenſarū eū qꝫ ab imtō ſine mādato venerat vide Bal. in. l. iul. ff. qꝫ ſatiſda. cog. vbi videt velle qꝫ ſic adde qđ idē no. in aut. ei. C. de tem. app. vbi dicit huiuſmōi mādatū et ratificatōnē nō hre locū poſt latā ſniaz qꝫ ꝓnūciatū ē mādatū nō eē legitimū ad mām vide qđ no. idē Bal. m. l. p hanc circa finem. C. de tem. ap.

Experientia. Eſt rerū magiſtra de ele vbi piculū et qđ ſit et. c. cupietes m pn. li. vj. de reſcp. c. ſtatutū. e. li. l. legat. ¶ Ornatricibꝰ. ff de le. iij.

¶ Expiri i. defendē no. ff. de alī. iud. mu. ca. fa. l. cū mīles m glo.

¶ Experto credendū ē de fri. c. fi. ff. de ven. mſpi. l. j. xxxvij. di. relatū. xlviij. di. ſicut de iudi. l. ſic m aut. de iudi. qꝫ vero. xix. q. iij. monaſteriis.

¶ Expiri qñqꝫ pomit ꝓ agē de iud. c. j. de cauſ. paſtoralis in pn. de reſcpt. ſtipendia li. vj. ff. de diuer. et tem. pſcp. l. j. et. ff. ad ter cul. l. j. ¶ ofeſti.

¶ In ꝓmouēdo nō ſufficit ſcia ñ expientiaz etiā hēat no. C. de agen. in rebꝰ. l. pe. li. xij. vide d ele. cū in cūct de ſup. ne. pla. c. ij. li. vj xxxix. di. petrus.

¶ Experientia quandoqꝫ ſupplet illitteratu-

ram ℔pe·t·de iud·dele·ver·itē ꝙ est illitera tus·

Expilator. Quid sit crimē expilate hꝫ ditat; no·de pe di·j·aut facta·

¶ An ꝓpter tale crimē possit intentari actō ciuilit no·de cri·expi·here·l·fi·ff·eo·l·j·C·fa·herc·l·aduſus·

¶ Quī itentet talis actō expilate hꝫ ditat; no· ī d·l·aduſus ī glo·j·

Explorator. Explorare id ē mānifesta re et enucleare vt in·c·prudentiaz ℭ ceteꝝ de of·dele·

¶ Quī quis dicat explorasse an requirat ꝙ certus sit vide m·l·eum q duob· ℭ j·ff·de vul et pupil·vide ff·de verborū obligat·l·hoc iuz re·

Explicite. Quid sit explicite z quid ipli cite et ī q differāt vide Jo·an·sup Rica de sū·tri·vide ī pheio·ff·

Exportare. De hoc verbo vide m·l·ser; uus·ℭ sicꝫs·ff·de remiſ·z ibi Bar·

Expositus. Si pr vel mr vel alius ipis scientibo aut ratū hntibo filiū aut prōnus li bertū aut dns seruū mfantē cuiuscūq etat; exposuerit filius hoc ipo ē a pria ptate libeā tus et libertus sit mgenuus et seruꝰ liber illi cq q eos suscipiūt nō pnt ꝓpter ℔m eos alie qꝫ tus sibi vendicare ter·ē de hoc in·c·j·de in fa·et expo·et ibi vide·C·de ifa·et expo·l·j·z·ij ℑpe·c·t·p totū vide glo·lxxxvij·di·c·fi·ī glo·j·C·de epi·au·l·nemī·

Exponere. Exponé id ē dicé vel declara re·ff·de ori·iur·l·j·z m pheio·ff·

Expressum. An illud dicat exprssum qꝫ colligi pt ex mente vel ḡhalitate verboꝝ no· Bar·m·l·pretor·ℭ hoc mterdictuz·ff·de no·op·nū·

¶ An illud qꝫ demonstrat ꝓ relatōnē ad ali ud dicat exprssum no·Bar·in·l·miles·ff·de re iudica·adde quod dixi s sub dictione cer; tum·

¶ Quot modis sūit exprssuz ī iur Bar·ī·l·j·ī ij colū ff·de vul·et pu·

Expressio. An exprssio publicatōis bo; noꝝ i sūia q tacite erat aliquid operet vide Bar·m·l·qui a latrombo ℭ si quis·ff·de testa mētis·

¶ Exprssio eoꝝ q tacite isūt mihil opat vt·ff· de le·j·l·iij·

¶ Exp̄ssa nocēt q nō exprssa nō nocēt de spō ·cj·m·ī li·vj·no·de pcu·c·vl·

¶ Tacita et exprssi qlibz ē eadē rō vt no·de p; sūp·c·fi·m glo·

¶ Plus aliqn opat tacitū qꝫ exprssum de qꝫ Jo·mo·de ele·nullus li·vj·

¶ Exprssio falsi et taciturnitas veri qntū ad rescptū sūt paria de rescp·sup lris et·c·si ꝓpo nente·

¶ Tacita nocēt q exprssa nō nocēt vt·ff·de iust fil·l·nō itelligit·ff·de ri·nup·l·fi·

¶ Exprssum plus valet qꝫ tacitū·ff·de arbi·l· de rebo·

¶ An viciato exprsso vicietꝰ tacituz no·C·de epis·et cle·aut·mgressi vbi glo·z Cy·adde ꝙ id qđ nullū ē ī exprsso nō vz m tacito·ff·de ex cep·l·et p iusiur·ℭ stichū ff·de serui·vr·p̄di··litē q hꝫ·

¶ Jtē adde ꝙ viciato exprsso viciat tacitū qn eadē rō vicij iducit ad tacitū glo·ff·de pac·l·si pignore·ℭ si tibi tex·m·l·j·ℭ cū venditor·ff·q mō·pig·vel ypo·so·

¶ An exprssio pfit vel noceat·ff·de vfuf·l·vlt fuit m glo·iij·

¶ Exprssus ↄsensus dr siue exprmat ꝓprio or gano siue nutu siue alio actu extrinseco siue corpal visibili ꝑm glo·no·m·l·item qr·ff·de pact·

¶ Exprssum dr specifice exprssum·ff·de ↄsti· pecu·l·j·ℭ de pupillo ↄriū no·m·l·fi·C·ꝙ cū eo·

¶ Exprssio eius ꝙ a lege est non attribuit ad factuz ab homie no·m·l·si arrogator·ff·de adopt·

¶ Quod mest si exprimat operat qn id qđ iest poterat aliter qꝫ messet imutat ita ꝙ ex nēcitate nō mest vt ff·de le·j·l·talis scriptura secus si mest ex necessitate vt dicta l·si arro; gator·

¶ Exprssio eoꝝ q msūt alit qꝫ imsūt viciat·l·iij ·ff·de li·et postu·iūcta·l·filiū·ℭ ℔ cū exhrda; tō·ff·de ōtabu·

¶ Exprssio eꝰ qđ iest vbi pmguus exprmit qꝫ msit opat vt·ff·ad·l·fal·l·tidia Bal·in d·l·si arrogator·

Expromissor. Quid sit vide in·l·iij·ℭ ait ptor·ff·de reiudi·glo·m aut·de fideiuss· ·ℭ j col·j·Bul·m·l·personam·ff·de pac·vbi dicit ꝙ ille qui ab initio suscepit alienā obli; gatōnem dicit expromissor vide in·l·elegā ter·ℭ seruus pactōis·ff·de dolo·ff·de pign· ac·l·ꝙ si nō soluet·ff·ad vell·l·aliqn et·l·quā uis·ℭ si ouenerit vide de act·et obli·l·j·ℭ ver bo in glo·et·ff·de ver·obli·l·hoc iure vide no text·m·l·qui libertinus in fi ff·de ope·lib·ex quibus ommibus colligitur ꝙ expromis; sor est ille qui intercedit pro nondum obli; gato·

¶ Expromissor ē q idē pitit de ꝑ·ob·l·ꝑ·ℭ sati

¶ An ps expulsa de ciuitate possit facere sindicū nō. Bar. m.l. siqs a filio. ff. de le. iij.

¶ Amici et vicini possunt petere volētem mare expellere vt nō expellar Bar. m.l. deuotum C. de metati. et epi de. li. xij.

¶ Expulsus de possessione licet protestetur qñ expellit non propterea retinet possessionem m. c. cū remissent de resti. spo.

¶ An nō admittens remētē dicatur expellere glo. in cle. j. de for. appet. dicit q sic qđ intellige si veniens antea erat possessor.

¶ De pena expulsionis vide. ff. de offi. paur. cesa. l. fi. et m phemio ffor. ¶ hec aūt tria C. de epi. et cle. quinq.

¶ Expulsus a ciuitate non est deputatus m.l. mathematicos C. de epu. audi. qđ nō. p bāmtis nostri tpis ad idē vide Bart. m phemio. ff. m.l. illicitas. ¶ qui vniuersas. ff. de offi. presi. et m.l. j. C. de here. mstri.

¶ Expulsus de ciuitate et metu absens retinet omnia iura Bal. m.l. si qua C. de serui. et aqua allegat. l. j. ff. ex qui. cau ma.

¶ An valeant ordinamenta facta ptra expulsos intrinsecos vel m extraneos vide Bar. m.l. j. C. de monopol. vbi dicit q sic si sūt iuste expulsa alias secꝰ p illū ter. ibi licencia dati.

¶ Licet m reditu expulsoꝝ sint remissa crimina tñ potent agi ptra eos ciuiliter ad restitutionē reꝝ amotaꝝ Ang. m.l. defūcto ff de publi. iudi. ar. illius ter.

¶ An debitor expulsus de ciuitate eractus a cōmunitate vel domino liberetur a suo creditore expulso vide plene per Bar. i.l. creditor. ff. de fideiuss. et p Bal. m.l. falsus circa fi. C. de furtis.

¶ Quid siquis erat debitor duoꝝ in solidum et vnꝰ expulsus de ciuitate z alter non et dolo expulsis coactus est soluere a omuni an sit liberatus ab eo qui nō ē expulsus ar. q non. ff. đ condi. et demon. l. ticio centum ¶ fi. m fi. vide Bal. m d. l. falsus ad de qđ idem nōt. m.l. ij. C. qđ me. cau.

¶ Expulsi de ciuitate possunt queriri in domicilijs vnde sunt expulsi per. l. papinianus exuli. ff. de mino. l. eius q ¶ fi. ff. ad mumc. facit. l. de policitatiōibꝫ ff. de polit. facit qđ nō. glo. ordinaria m.l. ad cognitōem ff. ex qui. cau. in posea vide Bal. m.l. ij. C. de iurisd. omni. iudi. vbi de hoc.

¶ Expulsi de ciuitate et omnibꝫ bonis de facto spoliati nō hēnt spoliatiōis exceptōeꝫ ptra creditores suos ergo colon. et iqlini expulsorum de facto spoliati et coacti portare bladū et pecuniā i cōi nō sūt. ppter spoliatōem liberatia dñis eoꝝ. S pe. tit. de restit. spo. ¶ nūc dicamus v. porro ad de quod nō. Cy. m.l. ij. C. qđ me. cau. Bal. ad litteram m.l. si te bonis C. de iure deli.

¶ Quis expellitur tribus modis / primo quādo muemitur in possessione et expellitur / secūdo quando non muemtur sed reuertens non admittitur / tercio quando metu non reuertitur et talis etiam dicitur expulsus et statuta loquentia de expulsis habent locum m istis tribus vide Bal. m.l. siquis m tantam C. vnde vi iij. colla.

Exquestor. ¶ Quis dicatur exquestor vid̄ m j. insti. ff. ¶ discipuli.

Extinctio Extinctus.

¶ In quo differant mori et extingui. ff. de manu. test. l. libertas m prin. ff. de v. ob. l. mē stipulantem. ¶ stichus.

¶ Aliud est extinguere aliud cessare. ff. de solu. l. qui res. ¶ aream cū similibꝫ

Extensio. ¶ Qualiter intelligaē q verbum potest sit extensiuū Bar. m.l. si ita. ff. de auro et argen. le.

¶ Qualiter possit fieri extensio p thocolli notarij mortui in quo reperitur hec dictio zē. vide Bar. m.l. argentarius. ff. de eden. et. l. gallus. ff. de libe. et postu.

¶ An inductum in vnō casu extendaē ad aliū nō. doc. m.l. illud C. de sacrosāc. ec.

¶ Extensio fit cū suis qualitatibꝫ et oditōibꝫ. ff. de nox. l. j. ¶ j. C. de moffi. dona. l. fi. de elec. cum ex eo li. vj.

¶ Extensio i iure nō fit ad nō cognita similiter nec trā sacchio de renunc. cū mē i glo. j.

¶ An statutū loquēs de dato extendaē ad promissum glo. et Bar. m.l. iubemus C. de sacrosanc. ecc.

¶ Dispō spālis ex qua nō inducitur legū correctio extenditē ex rōnis idemptitate Bar. m.l. ij. C. vbi in rem actī. v. procedo vlterius et iv. quero extra glo.

¶ Vbi fit extensio m materia stricta sufficit q sint paria respectu finis et effectus glo. in aut. de here. et fal. ¶ si vero expressim.

¶ Vbi apparet dispositio habēs penas coēs m vtroq duoruꝫ extremorum regulariter pena in iure apposita m vno extenditē ad aliud maxime si sunt correlatiua in auten. de non eligēdo secundo nuben ¶ j. ver. quia vero et ver. colligentes.

¶ Vbi duo extrema equipantur in certo casu etiam m casu sepato dispositū m vno extēditur et reliquum dummodo subsit eadem ratio m auten. de non eligen. secundo nuben. v. colligentes.

¶ Vbi lex corrigēs alicuius gratiā aliq̄d exprimit extenditur etiā si casus aliter euenat maut. de fideiuss. ¶ j. col. j.

¶ Statutū in monachis maribus extenditur ad monachas m aut. de mona. ¶ si aūt vxorem

versi· ommbus.

¶ Statutum in marito quo ad actionem contractuũ extendit ad vxorem ff de re iudi. l. nõ tantum.

¶ Vbi apparet antiqua regula extendẽs vnuz extremũ dispõ in vno corrigens extendit ad aliud vide m aut. de triẽ. z semis. ¶ j. in glo. super ver. m ommbo.

¶ Statutũ in viro et corrigẽs extenditur ad vxorem rõe idemptitatis m aut. de nup. ¶ per occasionem.

¶ Nõ extendit lex penalis ad parem causam misi p legem extendatur glo. in aut. de testi. et ea q̃ parit. ¶ fi. col. inj.

¶ Extensio ex paritate vel maioritate rõis nõ habz locũ in iure naturali Bal. in l. j. ¶ ius naturale. ff. de iusti. et iur.

¶ Extensio fit ex idemptitate rõis vbi in eadem materia apparent duo tm̃ parificati dicit glo. ff. de legi. l. qd̃ vero.

¶ Extensio legis fieri pt̃ ex rõe vbi sentencia vel rõ vel mẽs legis ẽ manifesta vbi vo d̃ mẽte legis dubitat nõ p̃cedit extẽsio de similibo ad similia. ff. de legi. l. non possunt.

¶ Duplex ẽ extensio legis seu hũtj pt̃atẽ condendi legẽ et hec appellat constitutio Alia hois seu iurisdictiõis pprijs et hãc ipse iudex facit vt ff. de legi. l. non est nouum.

¶ Ver et exorbitãs extendit si mouet rõe vide glo. ff. de legi. l. nõ possunt m consuetudine p̃cedit ex rõis idemtitate vt C. que sit lõg. consue. l. j. glo. ff. de le. l. nõ possunt.

¶ Anteq̃m lex extendat de similibo ad similia si hẽri pt̃ legis odẽtis. copia nõ est extendenda C. de legi. l. humanũ C. de pete. iu. enucle. l. ij. ¶ si quis dãt C. de iudi. l. fi. vide glo. i d. l. nõ possunt.

¶ Excussio q̃nq̃ fit a paritate finis vt ff. de legi. l. nam ait pedius.

¶ Extensio nõ cadit in irrõnabilibo statutis q̃ extensio instrumentaliter fit per medium rõnis si ergo deficit ratio nõ fit extensio contra nõ. C. de rescin. ven. l. ratas et in autẽ. de alie. emphi. ¶ sancimus.

¶ Lex extendit ad rẽ vel psonam post legez editam ptic̃pantem de simlitudie vel rõe aut qualitate super qua fundatur lex ff. de legi. l. non dubium.

¶ Destricta ad latã signification em ẽ extensio ex maioritate rõis dictũ ẽ Bart. qd̃ ponit Bal. in l. qd̃ vero ff de legi. Cy. i. l. j. C. que sit longa cõsue. quia.

¶ Vbi ẽ eadẽ ratio vel maioz nõ dicit extendi sed p̃rius intellect9 attribui. ff. de v. sig̃fi. l. nois et rei. ¶ verbũ ex legibo.

¶ Statutũ excludẽs aliã nõ extẽdit ad materiã C. de col. l. illã Bal. i. l. qd̃ vero. ff. de le. vbi ponit multas q̃nes de extẽsiõe statutoz.

¶ Extensio hẽt locum in statutis q̃ nõ repugnant rõi vel iuri si ergo fm legem vel preter extenduntur ex rõis idemptitate. ff. de legi. l. de quibo in. l. si vero. ¶ de viro. ff. so. ma. Bald. in prealle. l. q̃ vero.

¶ Extendit consuetudo a rõis paritate vel proximitate ter. ẽ in. l. de q̃bo ter. de legi.

¶ Exp̃ssum magis ẽ extensibile q̃m tacitũ. ff. in qui. cau. pi. ta. contra. l. est dria z. l. moschis. ff. de iure fis. iuncta. l. p̃secutione C. de mesti. z substi. sub odie. fac. et C. de imp. z alisti. l. fi. vide m. l. de quibus. ff. de legi. et ibi Guil. de cu.

¶ Vbi ẽ casus oino similis nõ dicit p̃prie extensio ad illum q̃ lex inscripta in simili videt scripta pro omnio simili nõ. Bart. et Bal. in l. de quibus. ff de legi.

¶ In pemis q̃ipo facto mfligunt nõ p̃cedit extensio ex idemptitate rõis Jo. an. in regula odi ali. vj. Bal. in d. l. de quibo in vj. coll.

¶ Nõ dicit extendi constitutio penalis quãdo extendit ex mente constitutõis nõt. Jo. an. de elec. si post q̃m li. vj.

¶ Fit extensio monacho ad canonicũ regulare et de canonico regulari ad p̃dicatores dicit Bal. in p̃al. l. de quibo. ff. de legi.

¶ Extensio p̃cedit eẽ in p̃scriptiõe vide Jnno. in. c. dilectus de ordi. cogni.

¶ Vbi sũt plures casus sigillatim putasi extẽsio vnius nõ fit ad alterz. ff. de vul. et pupil. l. ex facto. ¶ itẽ quero et. l. cũ ex filio. ¶ filiũ Bal. in d. l. de quibus.

¶ Consuetudo q̃ p̃mogenit9 succedat patri nõ extendit ad matrem q̃ otra ius vide Bal. in. l. diuturna. ff. de legi. et. l. qd̃ nõ rõne.

¶ Statutũ in vno extremoz loquẽs nõ extẽdit ad mixtũ ex illo extremo et altero ter. est nõ. in. l. q̃ritur. ff. de sta. ho.

¶ Actus fictus recipit extensiõez paternam ommũq̃ q̃loquũt de vo ter. ẽ i. l. qui i vtero. ff. de sta. ho.

¶ Extendit lex corrigẽs ex duobo extremis a iur̃ p̃ificatj nõ. i. l. si arrogato. ff de adop.

¶ Statutũ penale extendit a rõe eiusdẽ eqtatis dicit glo. ff. de iuri. om. iudi. l. siqs id qd̃ in v, p̃petue m fine.

¶ Dispõ extendit ex idemptate rõis ad casuz exceptũ doc. in d. l. siquis id qd̃. ¶ fi.

¶ Dispõ loquẽs de actu p̃fecto extẽdit ad actũ nõ p̃fectum vide ter. in. l. siqs. ¶ qd̃ si duz. ff. de iur. om. iudi.

¶ Lex penalis respectu pẽ ñ extẽdit licz i disposito a lege repiatur lex scpta p aliã legẽ extẽsa exquo nõ apparet expresse quo ad pẽnam extensa glo. in. l. fi. ff. de mius vo.

¶ Vbi fit extensio de vno ad alium mtelligitur fieri eatenus et mãntum materia extẽsa p̃portionatur casus ad quem fit extensio. ff. si

quis cau·l·si seruus·

¶Dispō stricta extendit ad actū ipriprium qñ si nō fieret delictū remaneret impunitus dicit Bar. in d·l·si seruum·

¶In penalibꝫ nō fit extēsio ad casus simles ex idemptitate rōis glo·in·l·furti·§·fi·ff·de his qui nō·infa·et ibi Bart·dicta gl. dicit contra in·l·si pignore·§·si post distinctum·ff·de pignō·actio·

¶Dispositū vel mutatum in vno correlatiuis extendit ad aliud Bar·in·l·liberoꝝ·§·fi·ff·de his qui nō·infa·bonus tex·in·l·fi·C·de indi·viduis·tol·

¶Dispositū in ꝓambulis extendit ad osecutiōem ff·de ꝓcu·l·ad legatum·

¶Dispō stricta loquēs in plurali extēdit ad singulare·ff·de neg·gest·l·iij·§·negotia gl·ī·l·j·§·dolū·ff·de dolo facit ad statutū qꝫ punit ꝓducētes vnū vide in d·l·iij·ff·vi bo·rap·§·negocia et ī·l·ij·§·hoies·ff·vi·bo·rap·Butri·ibitenet otrariū qui dicit qꝫ si statutū dicat si liberos habuerit ꝛc· nō verificatur si habuit vnū tn cogita bene qꝛ res ē continua·

¶Statutū loquēs de vero actu nō extēditur ad fictū vt·l·ait ꝓtor·§·hec verba·ff·de neg·ge·vbi glo·vide Bar·in·l·oēs populi·ff·de iust·et iur·vide tex·cū glo·ī·l·elegāter·§·si seruū legatum·ff·de dolo·

¶Dispō penalis extendit ad correlatiua ex similitudie rōis·ff·de calūp·l·j·in pn·et ibi glo· in ꝑ·nō faceret et ideo statutū loquēs de dāte extenditur ad accipientem nō·ī·l·j·C·de mdi· viduis·et·l·fi·eo·ti·

¶Cōstitutō penalis extendit destricta ad lata·ff·de calūp·l·j·§·pecuniā vñ statutū loquēs de pecunia extēdit ad aliud ī pecuniā conuertibile et ꝓbat ex illo tex·qꝫ dispō penalis extendit de ꝓncipali ad surrogatū loco illius·

¶Statutū puniēs recipientē pecuniā habet locū in recipiētem liberatōem pecunie et sic ad ficte recipientē pecuniā Idē si recipiatur ꝓpriatem siue m vsū dūmō sit gratuita et sic punitur ī mutuū et comodatū tex·est in·l·etiā·ff· de calūp·que nō·

¶Statutū loquēs de ꝑsona non extendit ad vniuersitatem qꝫ vniuersitas nō hētur pro persona vera sed representata vt·l·metus·§·aiaduerten·ff·qđ met·causa·facit·l·sed et si dolo in prin·ff·de dolo·

¶Vbi duo ita se hēnt ad iuicem qꝫ vtrūqꝫ vemit osecutiue ad reliquū mutatū in vno extendit ad aliud·ff·de cap·di·l·tutelas·

¶An dispō loquēs de aliquo actu extendat ad actum q̄ in veritate ē sed fingitur non esse Ja·butri·tenet qꝫ nō in·l·siquis stipulatus·ff· ex qui·cau·ma·

¶Dispō loquēs de re magne q̄ntitatis nō extē dit ad rē minoris q̄ntitatis et eiusdē spēi idē ptitate rōis nisi fiat extensio p legē vel osuetudinē vt·ff·nau·cau·sta·l·j·§·nauta ad fi·

¶Statutū loquens de pte extenditur ad totum et loquens sup iure publico extendit ad priuatum·ff·de peti·here·l·item veniunt·§·petitam·

¶Dispō fūdata sup aliq̄ vniuerso extenditur ad ꝑticularia·ff·de peculio·l·si seruus·§·j·

¶Dispō vniuersalis vel īdiffinitiua nō extenditur ad futura·ff·man·l·si vero·

¶Extensio hēt locū in statutis vbi id sup quo disponit statutū nō ꝓt esse sine eo ad qđ fit extensio·ff·de spō·l·orō et Bar·ibi·

¶Si vnum regulat ad mstar alterius sublato eo ad cuius mstar auferēt et regulat sic fit extensio·ff·de otraben·emp·l·siquis fūdum·ff· de ali·et cība·le·l·seyo·§·medico et·§·libertas·ff·de vsufruc·le·l·sēpronio·ff·de le·j·l·si cui·§· si mihi per quē vidi osultū qꝫ si mulier ꝓuatur successiōe itestati priuat etiā legitima que ad mstar succōis intesti defertur vide glo·de consāg·et affi·nō debet·

¶Extendit lex rōne absurdi vitandi vt·ff·de testi·l·scio·

¶In penis hēt locū extensio ex intellectu naturali vt·ff·de seruī·expor·l·cui pacto·

¶Licet fingens ius extenditur seu amplietur ad alium casū restringit tamen et ampliat circa idem sm limites rōnis glo·ff·loca·l·item queritur·§·qui impleto·

¶Prouisio in vno casu extendit ad reliquuꝫ de quo si testator cogitasset prouidisset·ff·de libe·et postu·l·titius testō·

¶Statutū loquēs de adeūte extendit ad īmittentem vide tex·in·l·necessario in principi·ff· ad silani·

¶Vbi lex disponit in extremo nō ꝓpter ipm sed ꝓpter finē certū extēdit ad extremū ptiē pātem de eo fine ī spē licet exēplū de quo agitur sit sepatū ab eo ī quo disponit quo ad verba iō si statutū loquit de collegio pio extenditur ad religionē piam qꝫ quodlibꝫ eoꝝ ē ꝓpt vnū finē scilicet propter deū sic dicit Bal·ī·l·j·C·de sacrosāc·ec·qđ est nōndum ī glo·facit de postu·pla·c·j·vbi statutū sup electiōe extendit ad postulatōem qꝫ idem est finis scilicet prouisionis ecc·

¶Vbi dispō legis antique ē fūdata sup certa qualitate lex trāsferens illā qualitatem ad diuersam qualitatem recipit extensionem legum loquentium de qualitate ad quam facta est transiatio et sic passiuum ita dicit Ja·but· et Bal·in·l·placet C·de sacrosāc·ec·alias de epi et cle·q̄ allegat·l·lege·§·vlt·et·l·memimus C·de legi·here·et·l·omnes C·de ꝑscrip·xxx·vl xl·anno·

¶Exdans formam contractui non exten-

ditur ad actuz que ex ɔsuetudie fit contra le gem qz illū non cogitauit glo·in auten·que res C·de sacrosanc·ec.

¶ Wbi lex antiqua p regulam ɔmunez aliqd pmittit vsqz ad certam q̄ntitatez et lex noua reducit ad illā censet spālis quo ad mensurā regule illius ɔmunis glo·m·l·illud. C·de sacrosanc·ec. vide glo. m cle·generalē de eta·et quali·et qd ibi nō·

¶ Zex et taratiue loquēs et oēs alios casus ab expressis exp̄sse excludēs nihilominus ex rōis idemptitate ad similes casus extenditur ter·cū glo·fi·C·de sacrosāc·ec·l·illud.

¶ Wbi duo se hēnt p modū gdus in q̄ntitate ascensiue et descensiue depositū i vno extendit ad reliquū C·de sacrosāc·ec·l·illud et ff. ad·l·fal·l·penales in p̀n ff·de here·msti·l·clemens patronus glo·m cle. generalē de eta·et quali·vide Bar·m d·l·illud·

¶ Wbi lex impedit extensionē itelligit ad casum similem nō ommino secus i oīmō silī nō. glo·m d·l·illud·

¶ Zicet q̄ ad simultaneā dispōnē duo casus reptantur parificati nō tamen fit extensio ad aliū casum si nouiter in vno aliqd dispona tur glo·m auten. quas actiones C·de sacrosanct·eccle·

¶ Extensio dispositi ad aliud restringit ad habilia C. de trāsac·l·siqs maioz in glo·

¶ Extendit lex corrigens ex maioritate rōmis et p̀ter absurditatem vitandā Ja·but·m aut·sed nouo C·de epi·et cle·

¶ Si p̀uilegia ɔcessa studio bonomē. extendāt ad perusinū ā itelligat concessio de preteritis vel de futuris Guil·de cu·i·l·oīa·C·de epi·et cle·dicit qz restringit ad p̄terita·

¶ Si p̀uilegia alicui9 locī sint extēsa ad alīū locū an destructo loco ad cuius ī star sūt ɔcessa cessent priuilegia concessa Guil·de cu·dicit qz nō in d·l·omnia.

¶ An et qñ lex possit interpretari intētiue vide Bar. C·de legi·l·nō dubiū·

¶ Jus corrigēs fauorabile aie licet corpori odiosum extendit ex rōmis idemptitate destricta ad latam glo·et Bar·m aut·sacramenta C·si aduer·pen.

¶ Extensio dicit interptatio vt·l·fi·C·i q̄·cau·in mte·resti·non ē.

¶ Wbi verba possunt interpretari ꝑm p̀priuz intellectū si hoc ē ex mēte·l·extendunt ad proprium vt·l·libroz. ¶ qz tñ cassius et·l·cū quis decedens ¶ seya·ff·de le·iij·

¶ priuilegiū iuris cois fauorabile seu corpore iur̄ clausum extendit ex idemptitate rōmis Ja·butri. et Bar·m·l·respublica. C·ex quib·cau·ma·

¶ Extenditur lex ab excessu maioris rōis vt C. de fer·l·oēs ¶ j·

¶ Wbi lex facit quē heredem ex testō extenduntur ad eum omnes leges dantes remedium heredi mstituto vt·l·ij·et·l·si mater·C·de inoffi·testa·

¶ Actus extensus ad nām alterius nō perdit p̀mozdia C·de consti·pecu·l·ij·

¶ Zex noua disponēs circa māz coēz addēdo vel detrahendo nō extēditur ad casus ī quibz secus a materia coī disponebat sed eē ex lege noua censet exceptō C·de nō nu·pe·l·i ɔctibz

¶ A maioritate rōis fit extensio in exoꝛbitantibz sed nō a paritate glo. i·l·ij. C·de patri·q filios distrax.

¶ Zex taratiue loquēs nō extenditur ex rōis idemptitate Cy·m d·l·ij·Dy·i regula in arg·li·pj·contrariū in·l·illud C·de sacrosanc·ec· vide Bar·m·l·si constāte·ff·so·ma·Bar·pomit aliqua bona verba·de hoc i·l·seruī nomine·ff· de vsuca.

¶ De accessorio nō fit extensio ad principale ·ff·de dā·infec·l·si finita. ¶ ex hoc edicto·

¶ Dispō eē penalis loquēs in singulari extenditur ad plurale dixi aliqd s̄, ad de Bar. m·l·cū si exhibuissent·¶ fi·ff·de publi·et·ff·de liber· ca·l·non solū·

¶ Wbi duo se habent ɔsecutiue et vnum ad instar alterius otractū in vno extenditur ad alium in aut·mgressi C·de sacrosāc·ec·i aut· defuncto C. ad tercul·iunctis his que nō·glo et Bar·m·l·gallus ¶ et quid si tantum ff·de li be·et postu·

¶ Zicet lex prohibeat extensionez fieri tamē fit de similibz ad similia per aliaz·l·Bal·m·l·illud C·de sacrosanc·ec·vbi dicit eē Bal·q̄n tūcūqz lex sit fauorabilis tñ si i ea ē apposita pena censet odiosa et nō extensiua in aut·de ñ alie·aut permu·¶ qa vero leonis coll·ij·et ibi Ja·de bel·

¶ Statuta imperialia et reformatões ciuitatum non extenduntur ad lit·pen·eē si expresse dicant in statuto in aut·in medio titi col· viij·circa prin·vbi tex. ꝑm Bar·m·l·sancim9 C·de sacrosanc·ec. qdlmita ꝑm Bal·ibi·

¶ Wbi est eadem rō ibi nō dicit extensio vide Cy·et Bar. m·l·j·C·de mterdic·

¶ Si aliq̄ generali statuto cauet q̄ statuta debeant seruari ad litteram non fit extēsio q littera est quod solum oculis videtur nō quod solo mtellectu p̄cipit vt·l·j. m princi·ff·de his que mtesta·delen. vide Baz·m·l·fi·C·de patqui filios distrax. multa alia de extensione legum et statutorum vide j. sub dictione lex et sub dictiōe statutum·

Extermino, Extermīare quasi extra terminos vite vel turisdictiōis ponere·

¶ Item exterminatio ponitur pro dissipatione et desolatione et exilio vt nō·glo·m clem·

j ¶ porro de iurĩur. sup ꝟ. exterminaret de he/
re. excõmunicamus. ¶ moneantur et ¶ se.

Extenuo. Quid sit extenuare nõ. de elec.
si qñ li. vj. in glo. j. et ibi Jo. an. in nouella sup
ꝟ. extenuationem.

Exteriora. Per exteriora iudicãtur mteri
ora nõ. mſti. de re. diui. ¶ ceruos ĩ glo. desie/
erint et. ff. de tu. et cu. da. ab his. l. his q. ¶. di/
uus. ff. de acqr. re. do. l. nãlem. ¶ ĩ his. ff. de edi.
edic. l. situm. ¶. ei qnõ. de symo. et si quæstiões
in glo. mtẽtione.

Extimatio Extimum

¶ Extimatio rey. dẽt fieri eo pcio q̃ vendentur
m foro ter. ẽ ĩ. l. septem diebꝫ C. de erro. mili.
ãno li. xij. et ibi Bar.

¶ Extimatõ rei nõ apparentis ita debeť m ob
ligatõe rem restitui sicut si res eẽt extincta. ff.
so. ma. l. si ostante. ¶. si vroꝛ et ibi Bar.

¶ Qualiter fiat extimatio iniurie vide Bar. m
l. iuriarꝫ. ff. de iniurijs.

¶ Quid et q̃ntum facere possit nõ attenditur
ꝑm extimatõez bonoꝝ sed fructuũ nõ. Bart.
m. l. qui bonis. ff. de cessio. bo. et ĩ autẽ. de non
elig. secũdo nub. ¶. si vero col. xij.

¶ An et qbꝫ casibꝫ sit vey illd vulgare q̃ res
ẽ tm extimãda q̃ntum vendi pť Bar. in. l. si ser
uus. ff. de condi. furt.

¶ Qualiter debꝫ ꝯcipi iuramẽtũ sup extima/
tõe dãi Bar. m. l. iij. ¶. i hac ff cõmo.

¶ An et qñ fiat extimatõ quẽ teneri de piculo
Bar. in. l. si vt certo. ¶. nũc videndũ. ff. ꝯmo. vbi
de hoc est bonꝫ ter. ad de nõ. i. l. j. ff. de iure do.
doc. m. c. j. de ꝯmo. ad de qõ dixi ꝑ. sub dictiõe
casus fortuitus.

¶ An extimatõ rei ꝯtente ĩ mstrumẽto qđ ha
bet patam executõez possit crescere vide Bart.
m. l. iij. ¶. in hac ff. ꝯmo.

¶ An ꝯtra nõ restituẽtem rem vero dño extí/
meť ꝓprietas vel solũ possessio vide Bart. m. l.
ꝯmodare ff. ꝯmo.

¶ Qualiter ꝓbeť extimatõ rei Bar. m. l. iij. ¶. di
ui. ff. de iure fis.

¶ An is q̃ recipit litis extimatõem teneatur de
euictiõe vel emendatõe vide Bar. in. l. litis ex/
timatio. ff. ꝓ emptore.

¶ Si res imobilis legetur forensi vel alij qui
ꝑm statuta non potelt acquirere debetur extí/
matio nõt. Bart. ꝯ. m. l. filius ff. ad trebel. ¶. si quis ff.
de lega. j.

¶ Res est extimãda cũ q̃litatibꝫ suis etiã ha
bita relatõe ad pſonã venditoris vide Bar. in
l. j. ¶. si heres. ff. ad trebel.

¶ Qñ extimatio dicať facere emptiõem nõt.
Bar. in. l. fi. C. de iure do. idẽ Bart. in. l. j. ff. de
extima. ac. no. ĩ. l. si vt certo. ¶. interdũ. ff. ꝯmo.
et in. l. cũ fũdũ. ff. loca. doc. in. c. j. de ꝯmo. ad đ

q̃ extimatio nõ facit emptõem in contractibꝫ
de quoꝝ natura est transferre dominium ter.
est nõ. in. l. cum manusata. ¶. fi. de otrah. emp.
prout refert Bal. in. l. j. C. cõmo. de q̃ materia
vide eundez Bal. in. l. si pascenda C. de pac. et ĩ
quibꝫ extimatio sit similis emptiõi et an faciat
teneri de euictiõe vide Bar. in. l. litis extimatõ
. ff. pro empto ad de Bal. in. l. j. C. pro socio in
iiij. colla

¶ De extimo vide nõbilia verba Bar. in. l. j. C
de appo. publi. li. x.

¶ Stante statuto q̃ extimatõ equoꝝ mortuo
ꝝ ĩ bello dẽat solui per coẽ si aliqui equi fue/
runt in bello vulnerati et post bellũ mortui an
cõe teneatur ad illoꝝ extimationem vide Bá.
in. l. bello. ff. de excu. tu. ad de quod dixi ꝑ. sub
dictione bellum.

¶ An res sacre publice vel religiose legate que
in spẽ non possunt deberi vel solui saltem de be
ať extimatio nõt. Bar. in. l. apud iul. ¶. j. ff. de le.
ga. j. et in. l. continuus. ¶. cum quis. ff. de ver. ob.
Bal. in. l. cum alienam C. de lega. Jnno. in. c. fi
lius de testa.

¶ An extimũ ciuitatis dẽat fieri de nouo ꝓpter
depauperatos dic q̃ sic vt C. de censi. et cẽsito.
. l. omne territoriũ et ibi in glo. li. xj.

¶ Qñ extimatõ ciuitatis vel castri ĩcipit ha/
bere iniciũ ter. et Bar. in. l. j. C. de appo. pub.
li. x. idẽ Bar. in. l. incola. ff. ad mun.

¶ Qñ fit extimum ꝑ dioꝝ ꝓ collectis debet cẽ
presens defensoꝛ ciuitatis non aũt cuius ẽ pos/
sessio Bar. in. l. susceptores C. de suscep. et ar/
cha. li. decimo.

¶ Extimatio aliquãdo sumitur pro bona opi
mone. ff. de va. et extraoꝛ. cog. l. penulti. ¶. ex/
timatio.

¶ An q̃s possit exire extimũ ciuitatis vide gl.
et Bar. in. l. mcola. ff. ad mumc.

¶ An in extimatõe reyꝝ ꝓ muneribus publicis
habeatur respectus ad bona dotalia Bar in. l.
lutius. ff. ad mumc.

¶ An extimum possessionis debeat diminui si
possessio est diminuta Bar. in. l. secunda C. đ
censi. li. xj.

¶ Extimatõ rei debꝫ fieri ꝑm qualitem loci et
tpis. ff. ad. l. fal. l. ꝑcia. ff. si cer. pe. l. vinum ff. de
trittica. act. l. in hoc.

¶ Extimatio rei debet fieri secundum opinio/
nem non ex affectione singulorum. ff. ad. l. ac/
quil. l. si seruum et quod ibi nõ. ff. ad. l. fal. l. pre
cia rerum.

¶ Extimatõ rei debꝫ fieri ꝑm redditus C. de re
scin. ven. l. si q̃ſ et qđ ibi nõ. ff. de le. j. l. si fũduꝫ
ꝓ fidei amissum. ¶. j. ad de quod dixi in ꝑn. hu/
ius dictiõis.

¶ Extimatoꝛ tenetť si male estimet. ff. de ma
conue. l. j. vide ꝟ pe. in ti. de minor. ¶. j. ver. in
hoc et ver. sequent.

¶ Dum de extimatõe tractat semp dẽt ptes/
tari de tpe vide Angel. in osilio cccxiiij. quod
incipit put a quo tempore et vsq; ad quod tẽ
pus veniat extimatõnõ. ff. si cer. pe. l. vinuz in
glo. magna ff commo. l. iij. ¶ in hac in glo. ma
gna i fi. ff de vsur. l. mora.

¶ Si quis accipiat extimatõem litis an faci/
at rem offerentis nõ. ff commo. l. si vt certo in
glo. ij. et. ff de rei vẽdica. l. si culpa in glo. ma
gna in fine.

¶ Extimatio debet vbi res alteri obligatur
et emptor meliorauit Bart. in l. in his. C. de
predi. immo. li. rj.

¶ In extimatõe debet fieri condemnatio vbi
res petita post moram perit nõ. ff. q; sent. sine
app. rescin. l. fi. et ibi Bar. et. l. iul. ff de confes.
Spe. ti. de ob. et so. ¶ ij. in fi.

¶ Extimatio debz fieri ad tp9 pẽsens nõ ad p/
teritum nõ. ff de iure fis. l. nõ intelligit. ¶ diui
fratres in glo. ij. et ibi Bar. C. de patribz qui
filios distraxerunt. l. ij. glo. fi. nõ. de testi. cũ
causã in glo. ij. ad de ter. cum glo in. l. ad rescin
dendam C. de rescin. ven.

¶ Extimatio est facienda p iudicem licet ps
nõ. pbauerit valorem rei nõ. Bar. in l. siqd ex
pamphila. ff. de le. ij. Spe. ti. de obli. et solu.
¶ sequitur.

¶ In extimatoria actiõe q̃liter formet libel
lus et de eius materia vide Spe. ti. de emp. et
ven. ¶ pe. et ibi Jo. an. in addi.

¶ Extimatio in dote facit emptõem nõ simpli
cem sed in casu dotis ideo restituit vt dos et
si euincitur agitur de euictione vt. ff. de iure
do. l. quotꝫ.

¶ Extimatio in dote facit emptõem conditio
nalem si matrimoniũ sequatur. ff. de iure do. l.
plerũq; ¶ si ante et. l. in rebz. ¶ si res extima/
ta eodem tit.

¶ Extimatõ facta vt videatur quid res vale
at nõ facit emptõem. ff. de iur. om. iu. l. cum p9
¶ cum res.

¶ Extimare. i. oppimari qđ nõ. p teste q dicit
extimo qp bene valeat centum vel extimo qp be
ne sũt. x. anni qp tale quid factũ fuit nõ. Bal.
in. l. vt vim. ff. de iust. et iur.

¶ Qñ in extimatõe rei habetur respect9 ad
aliam vt si sũt duo boues vel q̃driga et vnus i
ter ficiẽt habetur respect9 q̃ten9 dãnatus ẽ p/
defectu pcij aliorum vt. ff. ad. l. acquil. l. pro/
inde. ¶ primo.

¶ Extimatio non facit emptionẽ quando fit
causa faciendi habilius diuisionẽ. ff. famil. her
cis. l. si seruos.

¶ Extimatio rei debz fieri ea integra osiderata
per ptes. ff. famil. herc. l. meuis. ¶ fi.

¶ Extimatõ rei nõ ẽ idẽ cũ re extimata ter. ẽ
in. l. si nẽ sortẽ. ¶ libert9. ff de condi. indebi.

¶ Extimatõ rey variat ꝑ in varietatẽ locoꝝ
qđ nõ. p testẽ pbante extimatõez q̃ nõ oclu/
dit si dicat qp res valet in vno loco tantuz et i
alio ẽ res de qua agit. ff. de eo qđ certo loco. l.
iij. ¶ nunc de officio.

¶ Res tm̃ valet quãtum emptor inuenit spe
cificatis additiõibz rei. ff. de condi. furti. l. si ser/
uus et. l. mortis. ¶ fi. ff. de donati. cau. mortis
Item quantum vendi potest in publico loco
item q̃ntum valuit pluribz diebz nõ momen
to vt d. l. si seruus et plenius per Bar. in. l. ij. C
de rescin. ven.

¶ Quando res extimatur ad mensurãdum
dãnum nõ extimat put vendi poterat si put
alias est expressum in ea sed quando extima
tur prout vtilitatem habuit ex conseruatiõe
extimatur vt vendi potest. ff. ad. l. ro. de iactu
. l. ij. ¶ porro.

¶ Res nõ plus extimatur eo qp inuenit em/
ptorẽ aliosiorem. ff. loca. l. si fundus.

¶ In extimatõe rei si testes deponãt varia p
tia dẽt accipi mediũ ter. est in d. l. si fundus.

¶ Res q̃q; plus extimat ꝑ ter accidẽtia vt
. l. si seruum. ff. siqs omissa cã testi.

¶ Si successor legatũ vel institutionẽ men
surat ad extimationem hereditatis ẽm temp9
testi si postea supueniẽte eo variet extimatio
nõ stat extimatiom testantis sed veritati vt
. l. testatoz. ¶ j. ff. de le. ij.

¶ An eodem mõ extimet ps rei quo ad ptez
prout tota q̃ ad totam Bar. qp nõ in. l. vrorez
¶ agri plagã. ff. de le. iij.

¶ Alia ẽ extimatio rei alia possessionis. ff. vti
possideris. l. si duo. ¶ j.

¶ Si rescindit otract9 vel actus in pte qua/
liter extimetur illa ps vide glo. ꝛ Bar. in. l. pe.
C. de transac.

¶ An probata extimatiõe preterita conclude
tur extimatio in presens vide Cy. in. l. si immo/
rem C. de inte. resti. nõ. Bar. i. l. non intelligi
tur. ¶ diui. ff de iure fis. facit. l. ij. C. de patri.
qui fi. distrax. facit qđ dixi ꝑ. adde Cy. i aut.
sed qñuis C. de rei vx. ac. i vlt. q.

¶ Res dẽt tota extimari nõ p partes qp tota
extimatur pluſqm̃ pars respectu partis vide
glo. C. de iudi. l. j.

¶ Extimatõ non vniuersaliter debz fieri sed
simpliciter de qualibz re vt. l. fi. ¶ pterea. C. de
iure doti.

¶ Vbi precium rei debet extimari per. l. ex/
timatio fit per iudicem vt. l. fi. in fine C. de iu/
re dotium.

¶ Actio extimatur valere quantũ est in actio
ne deductis expen. et labore in exigendo gl.
in. l. penul. C. man.

¶ An qs psumatur scire extimationem rei sue
Cy. in. l. ij. C. de rescin. ven. in ix. q. vide in. l.
quisquis eo. ti.

¶ In extimatione domus ponderanda atten

die vetustas loci spēs nō extimatō q̄ adducta est ex volūtario pecuniaꝝ sūptu vide m.l.ij.C de pre.nauī.li.xij.et qđ ibi nō.

¶Ad.pbandum extimatōez rei suffiᵗ ꝓba re extimatōem ad catastꝝ communis et illiꝰ extimatio fuisse presumituꝛ C.đ predi.nauī.l. ij.libro xij.

¶Per extimū seu catastꝝ nō probaᵗ dñūm in ꝑiudicium facientis fieri illam scripturam Bal.m.l.solennibꝫ C.de rei ven.l.censualis C de dona.

Extorsio. Extoꝛsio nō videᵗ habere osili um.ff.quem frau.cre.l.pupillus.¶.fi.C.ne fi. pro pa.l.j.xxxiij.q.v.notificasti Bpe.ti.đ sal ¶.j.sed nunqđ.

¶Drīam mter exoꝛtū et obtentum vide đ ele quoꝝūdam li.vj.et ibi plura nō.similia ꝙ exoꝛta non valent adde de hoc ꝑ.extoꝛtum m.l.j. C.ne fil.pro pat.

Extorres. Extoꝛres.i. excluſi vel iure ex pertes de sen.ex.otingit ij.

Extra. Oñqꝫ pomiᵗ ꝙ preter vt C.de sent. q̄ sine certa ꝙntitate.l.fi.ff.ad exhiben.l.iij.¶.si quis Item extra.i.sine C.de sta.et ima.l.siqs adde qđ nō.Arch.de rescript.c.statutum.¶.in nullo li.vj.vbi plene.

Extraiudicialis. Actus extraiudiciaᵗ valet ad preiudiciū nō vocati misi otradicatur et actus extraiudicialis tollitur sola otra dictione etiam si nō appelletur vt.l.pe.C.de arbi.ita nō.do.Ant.de buteri.m.l.cum oēs de consti.et in extraiudicialibꝫ hēt locū.l.siqs in tentione ambigua ff de iudi.

Extraneus. Quus dicaᵗ vid̄ m.l.j.¶.accedit et.¶.extraneum C.de rei vxo.ac.ff.de odi. ob cau.l.si extraneus C.de inpo.lucra.descp. .l.j.li.x.Bpec.ti.de aduo.¶.j.ver.sed quid si extraneus.

¶Extraneus clericus non admittituꝛ sine literis omendaticijs sui epi lxxj.dis.extraneo et.c.oꝛtamur et.c.se.et.c.j.de cleri.peregri.

¶Extraneus dicaᵗ nō suus vel qui ab intesta to nō succedit vt C.de pac.l.hereditas q̄ñqꝫ dicitur extraneus filius nālis.ff.ad.l.fal.l.erasse. in glo.vlt.q̄ñqꝫ dicaᵗ extraneus ille q̄ datur in adoptionem vt.ff.de contrata.l.nō putauit.¶. in adoptionem.

¶Quandoqꝫ quis dicaᵗ diuertere ad actus extraneos vide nō.in.c.idemmitatibꝫ.¶.sinaūt de elec.li.vj.

¶Quot modis dicaᵗ extraneus nō.C.de inpo.lucra.descriptō.l.j.¶.cuius in glo.extraneos li.xij.C.de iure do.l.fi.in ꝑn.

¶An extraneus acquiꝛat alij obligationem vel exceptionem no.ff de pact.l.idem in duobꝫ ¶.finali.

¶Extraneus.t.hostis.ff.de testa.l.qui a latrombus.

Extraordinarium.

¶An remedium extraoꝛdiarium tollatur per oꝛdinarium nō.in.l.in causeī ꝑtic.ff.de mino. Bar.in.l.in ꝑuincia.ff.de no.ope.nū.doc.in.c. j.x ij.de of.iudi.

¶Que dicantur extraoꝛdiaria vide in.c.fraternitati de eo q̄ cog.osāg.vx.su.

¶Extraoꝛdinarius iudex dicituꝛ delegatus gl. de transac.de cetero et doc.super eo.et dicitur extraoꝛdinarius quasi non naturalis nā naturalis dicitur oꝛdinarius vt nō.glo.in.c.statutuꝫ ¶.j.de rescrip.li.vj.

¶Vbi deficit remedium oꝛdiarium recuꝛratur ad extraoꝛdinarium de testi.quotſ.qui matrimo.ac.posſ.videtur de offi.oꝛdi.pasto.in fi.de appel.c.fi.de purga.canoni.cum in iuuentute vbi glo.Bar.in.l.in prouinciali.ff.de no.opnunciatione.

¶Quid sit extraoꝛdinarium nōt.ff.de ver.sig. .l.pecunie.¶.actiōis et.ff de extraoꝛ.cog.l.j.

¶Extra oꝛdinem.i.sine oꝛdine iudiciario vt .ff.qđ me.cau.l.fi.¶.fi.

¶Extraoꝛdinaria.i.simplici dispōe.ff.de anle.l.seyo.¶.medico.

¶Extraoꝛdinarium.i.spāle.ff.de of.ꝓconsu. .l.solent glo.de ꝓba.qm̄ contra.

¶Extraoꝛdinaria pena etiā ꝑ quocūqꝫ gratu delicto nō debet excedere.l.libras auri C.de mō mulctarum.l.illustres.

¶In extraoꝛdinarijs multum ꝑsumitur pro iudice et non solum in diffimtiua sed etiā m interlocutorijs dūmō nō obmittat veritatem inquirere Bal.m aut.siqs C.de testib.ad finem prime colū.

Extrauagans

¶An extrauagātes possint allegari et de mā eaꝝ nō.de fi.mstru.pastoralis et ibi vide.

Extremum. Extrema sūt viciosa et ideo vitanda et mediū tenē dum.ff.siquis cau.l.ij. .¶.quod diximus et qđ ibi nō.

¶An si per duo extrema probetur mediū trahat ad se extrema et econtra nō.xxvij.di.quia sunt culpe.

¶Qualiter accipiaᵗ extremū.ff.siqs ius di.ñ obten.l.j.m glo.exemplum.

¶Mediū impugnās impedit extrema.ff.de ꝭuitu.l.seruitutes.¶.publico.

¶Extremum trahiᵗ ad mediuꝫ et quandoqꝫ mediū ad extrema glo.ff.de seruī.rusſ.predi. .l.qui sella.¶.fi.

¶Medium repugnans actui tendenti ad extre ma impedit transitum ad extrema.ff.

de seruí. l. seruitutes. ¶ publico et. l. tria prę/dia ff. de seruí. rusti. predi.

¶ Inhabilitas medij impedit discursū ad ex/trema. ff. de do. mt vi. et vxo. l. ij interim. ¶ j.

Extunc. Quid importent ista verba, put extunc dic ꝙ vnum tempus inest alteri et ex quolibꝫ dictorum temporꝫ dici potest ꝙ actꝰ sumat inicium pro hoc allego glo. nō. m. l. iiij ff. de condi. et demon. pro hoc tex. in cle. j. in prin. de iure patro.

¶ Extunc extremum tempus significat de concessio. prebenda. si soli libro sexto de elec. ꝙ sicut in glo. et. c. cupientes libro vj. eo. tit. ff. de condit. et demon. l. si his. ¶ si ita vide de offi. ordi. irrefragabili. ¶ excessus. & pe. tit. de dila. ¶ j. ver. quid si iudex Jo. an. de prebē. dudum libro sexto.

¶ De dictiones extremum vnius temporis ad aliud transferunt sm Ja. butri. in. l. ea le ge C. de condi. bo. causam facit. l. huiusmodi stipulatio interposita ff. de verbo. obli. et. l. si ita stipulatus fuero eo. ti. vide glo. in clem. j. de iure pa. in ver. extunc.

Explicit prima pars repertorij famosissi mi vtriusqꝫ iuris doctoris domini Petri epi scopi Brixien. sub litteris. A. B. C. D. E. vsqꝫ ad litteram. f. que ē principiū partis sequē.

Deo gratias.

Registrum primepartis

j
Inter multa
athenas cō
nare q̄nlibet
hec littera
ij
Abstinendum ē
·ff· de acquiren·
ita legauerit
in ix· coll· ff·
actio q̄ q̄s
iij
liter C· de epi·
defensionem
·l· cum quis
tur actio
iiij
telligatur nō
·l· nō facile
dona inter
·l· quoniam liberi
Alij· i· ↄtrarius
v
An amicicia
Ancilla dicitur
xxxij· q· ij·
et ad de glo·
vj
manam facit
de vicario
An a secularī
ij· Spe· mti·
sarum sēcūdum
vij
ben misi fa
psonam d· flo/
tricatas pt̄
An archidia·
An valet a2gumētū a
viij
An auxilium
de custo· rey·
vro2 nolens sequi
Bannitus q̄ pt̄
ix
an benefaciens
illo remoueri
autore non pt̄
cūcta accepta
Bigamus nō est
x
sie et possit
Clerici debent
beneficiatus m
silio cxij· Spe·
xj
ter cartulas
uiores C· de
Cathalogus
regulariter cā
xij
cessare idem
·c· ij· de deci·
de m·c· cupi
xxx· vel xl· an
citatio Joan· an·
xiij
Clerici non
m·l· j· ff· de pe·
testamenti vel
immuni· ec·
xiiij
Inno· m·c· ex
secūdum bonā pol·
elec· q̄ sicut
xv
mšti· nō· ff· de
si testō credens
An confessio sa·
gatōis probatio
xvj
consecra ecclē·
An ↄsentientes
·c· fi· de offi·
sinuatōe vj· q·
xvij
obligetur
consentire de re
Contūatia q̄ q̄s
Qualiter p̄cedatur
Archidiac· de v· sig·
xviij
gitimus vel da
x· col· de pac·
antidora impe·
quid si soluit
xix
ferenda sit sīa
offic· dele·
possit illum
ambo et alter eoz
xx
preben· c· j· li· vj·
arrare in q̄bus
mendacij inimicus
xxj
a iudice assignate
An appellōe
possit quis tenere
vj· m· cle· non
xxij
·l· si res vide ibi
cūā vide Jo· cal·
domus· Qualiter
tis Bal· m dicta
petit actio sicut
xxiij
An mulier pos
bona mtelligīt do
maritū vel socer
xxiiij
Eatenus· Jste dictiōes
sed viribo xvj· q· vj·
da zenz e· m cle· j·
·c· nō m ferenda
no· do· Pe· de anc·
xxv
simo· faciūt nō·
An violentus posses·
qđ petere dēt ↄfirmatōez
Emancipatio Eman·
xxvj
vbi lex annullat
stituit semet p·
barbarius ff· de
Spe· ti· de loca·
xxvij
Statutū et pactū
et scio ipsū nō esse
rentū m aut· de·
et· c· postulasti
xxviij
ventilari Jnno·
cum dilectus
etiā si sit femina
dilatoria reddēs
xxviiij
mūrijs tex· m· c·
non soluat facta
cūq̄ excoicatiōe
dictiōe absolutio dicā
xxx
vnus possit exequi
Si iuder exeq̄s
ibi Bar· Spe· ti·
xxxj
omne artificium
Expedit Expe·
Jn preal· l· gñaliter
An expense facte p
p̄bato facto

colorchecker DIGITAL SG
DCSG - UBU # MX - 7181
1
2
3
4
5
6
7
8
9
10
A
B
C
D
E
F
G
H
I
J
K
L
M
N
x-rite
mm
0
1
2
3
4
5
6